

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A412.2 / NT 1867

Family INDO-EUROPEAN

Sub-Family BALTO-SLAVIAN

Branch SLAVIC

Group SOUTH

Language Bulgarian

~~Dialect~~ parallel to Slavonic

Locality Bulgaria

Contents New Testament

Version { Bulgarian; Slavickoff & Michaeloffski

Translator } Slavonic: 1751 version

Published by ABS & BEBS

Place New York

Date 1867

Accession No. 1470

Accession Date August 1, 1935

Price \$1.74

THE NATIONAL ANTHROPOLOGICAL ARCHIVES

RECORDS OF THE BOARD OF DIRECTORS

1900-1901

MEMORANDUM FOR THE BOARD OF DIRECTORS

REPORT OF THE SECRETARY

REPORT OF THE TREASURER

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

ГДА НАШЕГО

ІИСУ ХРИСТА:

Изданіе вѣрнѣе перепечатано по послѣднемъ
изданію Всероссійскаго Сѣнода.

НЬЮ ЙОРКЪ:

Въ Типографіи Американскаго Библейскаго Общества,

ДЛЯ

Британско-Иностраннаго Библейскаго Общества.

1873.

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

НА

ГОСПОДА НАШЕГО

ИСУСА ХРИСТА:

Вѣрно и точно прѣведенъ отъ
първообразно-то.

НЮ ЙОРКЪ:

Въ печатницѣ-тѣ на Американско-то Библейско Общество,
за
Британско-Иностранно-то Библейско Общество.

1867.

[*Bulgarian 12mo Test.*]

ΟΓΛΑΒΛΕΝΙΕ.

	Стран.
ᾨ Ματθαῖα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	3
ᾨ Μάρκα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	80
ᾨ Λουκῆ Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	128
ᾨ Ἰωάννα Εἰς τὸς Ἑβραῖοις	211
Δεκάτη Εἰς τὸς Ἰουδαίους	273
Ποσειδίον Ἰακώβου	353
Ποσειδίον Ἁ. Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Πέτρον	361
Ποσειδίον Β. Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Πέτρον	370
Ποσειδίον Ἁ. Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Ἰωάννα	376
Ποσειδίον Β. Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Ἰωάννα	384
Ποσειδίον Γ. Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Ἰωάννα	386
Ποσειδίον Ἰσίδωρο	387
Κατὰ Ῥωμαίους Ποσειδίον	390
Κατὰ Κορινθίους Ποσειδίον Ἁ.	424
Κατὰ Κορινθίους Ποσειδίον Β.	456
Κατὰ Γαλάτας Ποσειδίον	477
Κατὰ Ἐφεσάειους Ποσειδίον	488
Κατὰ Φιλιππησίους Ποσειδίον	499
Κατὰ Κολοσσαίους Ποσειδίον	507
Κατὰ Σολυμανίους Ποσειδίον Ἁ.	514
Κατὰ Σολυμανίους Ποσειδίον Β.	521
Κατὰ Τιμοθέον Ποσειδίον Ἁ.	525
Κατὰ Τιμοθέον Ποσειδίον Β.	534
Κατὰ Τίτον Ποσειδίον	540
Κατὰ Φιλιμόνη Ποσειδίον	544
Κατὰ Ἑβραίους Ποσειδίον	546
Ἀποκάλυψις Εἰς τὸν Ἀπὸστολὸν Ἰωάννα Ἐπισκόπου	570

СЪДЪРЖАНІЕ.

	Стран.
Отъ Матѳея Евангеліе	3
Отъ Марка Евангеліе'	80
Отъ Лука Евангеліе	128
Отъ Іоанна Евангеліе	211
Дѣянія Апостолскы	273
Посланіе Іаковово	353
Посланіе първо Петрово	361
Посланіе второ Петрово	370
Посланіе първо Іоанново	376
Посланіе второ Іоанново	384
Посланіе трето Іоанново	386
Посланіе Іудово	387
Посланіе къ Римляномъ	390
Посланіе първо къ Коринѳяномъ	424
Посланіе второ къ Коринѳяномъ	456
Посланіе къ Галатяномъ	477
Посланіе къ Ефесяномъ	488
Посланіе къ Филиппяномъ	499
Посланіе къ Колоссяномъ	507
Посланіе първо къ Солуняномъ	514
Посланіе второ къ Солуняномъ	521
Посланіе първо къ Тимоѳею	525
Посланіе второ къ Тимоѳею	534
Посланіе къ Титу	540
Посланіе къ Филимону	544
Посланіе къ Евреемъ	546
Откровеніе	570

ᾠ МАТΘΕΙΑ

СВЯТОЕ БЛАГОВѢСТВОВАНІЕ.

ГЛАВА І.

а. Кни́га родствѣ Іѳса Хрѣта, сѣа Дѣдова, сѣа Явра-
амла.

б. Явраамъ родѣ Ісаака. Ісаакъ же родѣ Іаковѣ. Іаковъ
же родѣ Ісаа нѣ братѣю ѳгѣ.

в. Ісаа же родѣ Фареса нѣ Зара ѿ Тамары. Фаресъ же
родѣ Есрума. Есрумъ же родѣ Ярама.

г. Ярамъ же родѣ Амѣнадава. Амѣнадавъ же родѣ Наас-
сѣна. Наассѣнъ же родѣ Салмонѣ.

д. Салмонъ же родѣ Рубѣна ѿ Рахавы. Рубѣнъ же родѣ
Ѿвѣда ѿ Рѣды. Ѿвѣдъ же родѣ Іессѣа.

е. Іессѣй же родѣ Дѣда црѣ. Дѣдъ же црѣ родѣ Соломонѣ
ѿ Оѿрѣишы.

ж. Соломонъ же родѣ Ровоама. Ровоамъ же родѣ Авѣю.
Авѣя же родѣ Асѣ.

з. Аса же родѣ Івсафата. Івсафатъ же родѣ Іврама.
Іврамъ же родѣ Ѿзію.

и. Ѿзіа же родѣ Івааама. Івааамъ же родѣ Ахаза.
Ахазъ же родѣ Езекию.

і. Езекиа же родѣ Манассію. Манассія же родѣ Амѣна.
Амѣнъ же родѣ Івсѣю.

к. Івсѣя же родѣ [Івакѣма. Івакѣмъ же родѣ] Іехѣнѣю нѣ
братѣю ѳгѣ, въ преселѣнѣе Вавѣлонское.

ОТЪ МАТӨЕЯ

СВЯТО - Т О Е В А Н Г Е Л І Е .

Г Л А В А 1 . .

1. Родословіе-то на Исуса Христа, Сына Давидова, сына Авраамова.

2. Авраамъ роди Исаака ; а Исаакъ роди Иакова ; а Иаковъ роди Иудъ и братія-та му ;

3. А Иуда роди Фареса и Заръ отъ Тамаръ ; а Фаресъ роди Есрома ; а Есрома роди Арама ;

4. А Арама роди Амнадава ; а Амнадавъ роди Наассона ; а Наассонъ роди Салмона ;

5. А Салмонъ роди Вооза отъ Рахавъ ; а Воозъ роди Овида отъ Руѡвъ ; а Овидъ роди Иессея ;

6. А Иессей роди царь Давида ; а царь Давидъ роди Соломона отъ Урїевъ-тѣ жєнъ ;

7. А Соломонъ роди Ровоама ; а Ровоамъ роди Авїѣ ; а Авїа роди Асѣ ;

8. А Аса роди Иосафата ; а Иосафатъ роди Иорама ; а Иорамъ роди Озіѣ ;

9. А Озіа роди Иоаѡама ; а Иоаѡамъ роди Ахаза ; а Ахазъ роди Езекиѣ ;

10. А Езекиа роди Манассїѣ ; а Манассїа роди Амона ; а Амонъ роди Иосїѣ ;

11. А Иосїа роди Іехонїѣ , и братія-та му около прѣселенїе-то Вавилонско.

ѳі. По преселѣніи же Навѣлѣнстѣмъ, Іехонїа родїи Саладїїла. Саладїїль же родїи Зоровавела.

ѳї. Зоровавель же родїи Явїсда. Явїсдъ же родїи Єлїакїма. Єлїакїмъ же родїи Язѣра.

ѳї. Язѣръ же родїи Садѣка. Садѣкъ же родїи Яхіма. Яхімъ же родїи Єлїсда.

ѳї. Єлїсдъ же родїи Єлеазара. Єлеазаръ же родїи Матѣана. Матѣанъ же родїи Іакѣва.

ѳї. Іакѣвъ же родїи Іѡсїфа, мѣжа Марїнна, ѡз неѣже родїса Іїсъ, глаголемый Хрїтосъ.

ѳї. Рсѣхъ же родѣвъ ѡ Явраама до Дѣда, родове четыренѣдесате: ѡ ѡ Дѣда до преселѣнїа Навѣлѣнскаго, родове четыренѣдесате: ѡ ѡ преселѣнїа Навѣлѣнскаго до Хрїта, родове четыренѣдесате.

ѳї. Іїсъ Хрїтѡво рѡжтѡ сїце вѣ: ѡврѡченїи ко бѣвши мѣри єгѡ Мрїи Іѡсїфови, прѣжде дѣже не снїтиса ѡма, ѡврѣтеса ѡмѡши во чрѣвѣ ѡ Дѣа сѣа.

ѳї. Іѡсїфъ же мѣжа єа, прѣведенъ сїи, ѡ не хотѣ єа ѡблнчїти, восхотѣ тѣи прстїти ю.

ѳї. Сїа же ємѡ помѣслившѡ, сѣ, Яггѣл Гѣнь во снѣ іавїса ємѡ гѣгѡла: Іѡсїфе, сїне Дѣдовъ, не ѡѣкоиса прїѣти Марїамъ жены твоеѣ: рѡждшеевѡса вѣ неї, ѡ Дѣа єсть сѣа.

ѳї. Родїтѣ же сїа, ѡ наречѣши ѡма ємѡ Іїсъ: Тѡи ко спасѣтѣ лѡди своѣ ѡ грѣхъ ѡхъ.

ѳї. Сїе же вѣе вѣсть, да свѣдетса речѣнное ѡ Гѣа прѡрѡкомъ, глаголющїмъ:

ѳї. Сѣ, дѣа во чрѣвѣ прїїметѣ, ѡ родїтѣ сїа, ѡ нарекѣтѣ ѡма ємѡ Ємманѣилъ: єже єсть сказѣмо, сѣ наміи Бѣа.

ѳї. Рѡстѣвъ же Іѡсїфъ ѡ снѣ, сотворїи ѡкоже повелѣ ємѡ Яггѣл Гѣнь: ѡ прїѣтѣ женѡ свою.

ѳї. ѡ не знѣаше єа, дѡндеже родїи сїа своєгѡ пѣрвенца, ѡ наречѣ ѡма ємѡ Іїсъ.

12. А слѣдъ прѣселеніе—то Вавилонско, Іехонія роди Салаѳилъ ; а Салаѳилъ роди Зоровавеля ;

13. А Зоровавель роди Авіуда ; а Авіудъ роди Еліакыма ; а Еліакымъ роди Азора ;

14. А Азоръ роди Садока ; а Садокъ роди Ахыма ; а Ахымъ роди Еліуда ;

15. А Еліудъ роди Елеазара ; а Елеазаръ роди Матѳана ; а Матѳанъ роди Іакова ;

16. А Іаковъ роди Іосифа мъжъ—тъ на Маріѣ, отъ којто ся роди Іисусъ, който ся нарича Христосъ.

17. И така вси—тъ родове отъ Авраама до Давида четъринадесеть рода сж ; и отъ Давида до прѣселеніе—то Вавилонско, родове четъринадесеть ; и отъ прѣселеніе—то Вавилонско до Христа, родове четъринадесеть сж.

18. А роженіе—то на Іисуса Христа така бѣ ; като бы сгодена майка му Марія за Іосифа, додѣ още не бѣхж ся съединили, намѣри ся непразна отъ Духа Святаго.

19. А Іосифъ мъжъ ѿ, понеже бѣ праведенъ и не искаше да ѿ опозори, науми си тайно да ѿ напусне.

20. Но това когато помысли той, ето, ангелъ Господень яви му ся нѣ—сынъ и казуваше : Іосифе сыне Давидовъ, не бой ся да вземеш женѣ си Маріѣ ; защото зародено—то въ неѣ отъ Духа Святаго е.

21. А ще роди сынъ, и ще му наречешъ име—то Іисусъ ; защото той ще спасе свои—тъ людіе отъ грѣхове—тъ имъ.

22. И всичко това бы, да ся сбѣде речено—то отъ Господа чрѣзъ пророка, който казува :

23. Ето дѣва ще зачне и ще роди сынъ, и ще му нарежтъ името Еммануилъ, което ся тълкува, Богъ съ насъ.

24. И като станж Іосифъ отъ сынъ, стори както му повелъ ангелъ Господень, и взѣ женѣ си ;

25. И не ѿ познаваше до когато тя роди сына си пѣрвороднаго, и *той* му нарече име—то Іисусъ.

ГЛАВА ѿ.

а. Іисус же рождшуся въ Вифлеѣмѣ Іудейстѣмъ, во дни Ірвда царя, сѣ, волсви ѿ востокъ прїидоша во Іерлімъ, глаголюще :

б. Гдѣ ѣсть рождѣся црь Іудейскїи ; видѣхомъ во звѣздѣхъ ѣгѡ на востокѣхъ, и прїидохомъ поклонїтиса ѣмѣ.

в. Слышавъ же Ірвдъ царь смѣтиса, и весь Іерлімъ съ нимъ.

г. И собравъ всѧ первосїѣнники и книжники людскїа, вопрошаше ѿ нихъ : гдѣ Хрѣтосъ раждаетсѧ ;

д. Онї же рекоша ѣмѣ : въ Вифлеѣмѣ Іудейстѣмъ. такъ во писано ѣсть пророкомъ :

е. И ты Вифлеѣме, землѣ Іудова, ничїмъже мѣнши єси во вѣкахъ Іудовыхъ : иъзъ тебѣ во иъзыдетъ вождь, иже оупасетъ люди моѧ Іїда.

ж. Тогда Ірвдъ тай призвѧ волхвы, и испытоваше ѿ нихъ время ѡвльшїасѧ звѣзды.

з. И пославъ ихъ въ Вифлеѣмъ, рече : шѣдше испытайте иъзвѣстнѡ ѡ отроцѣхъ : єгда же ѡбратїете, возвѣстїте мнѣ, ѡкъ да и ѡзъ шѣдъ поклонюсѧ ѣмѣ.

и. Онї же послашавше царя, идоша : и сѣ, звѣзда, юже видѣша на востокѣхъ, идоше предъ ними, дондеже пришѣдши стѧ верхѣ, идоже къ отроцѣ.

к. Видѣвше же звѣздѣ, возрадовашасѧ радостїю велию склѡ.

л. И пришѣдше въ храмнигъ, видѣша отроцѣ съ Марїею мѣрїю ѣгѡ, и падше поклонїшасѧ ѣмѣ, и ѡверзше сокровища своѧ, принесоша ѣмѣ дары, злато, и лїванъ, и смѣръ.

м. И вѣсть прїѣмше во снѣ не возвратїтиса ко Ірвдѣ, инымъ пѣтемъ ѡидоша во странѣ своѧ.

н. Ѣшѣдшымъ же имъ, сѣ, Ангѣлъ Гднь во снѣ ѡвїсѧ Іѡсїфѣ, глагола : воставъ помнї отроцѣ и мѣрь ѣгѡ, и

ГЛАВА 2.

1. А когато ся роди Исусъ во Виолеемъ Иудейскый въ дни-тѣ на царь Ирода, ето, мѣдречи отъ истокъ пристигнахъ въ Иерусалимъ, и казувахъ :

2. Дѣ е що ся е родилъ царь Иудейскый? защото звѣздъ-тѣ неговѣ видѣхмы на истокъ, и дойдохмы да му ся поклонимъ.

3. *Това* като чу царь Иродъ смути ся, и всичкый Иерусалимъ съ него.

4. И събра вси-тѣ първосвященници и книжници отъ народъ-тѣ, та распитуваше отъ тѣхъ гдѣ имаше да ся роди Христосъ ?

5. И тѣ му казахъ : Во Виолеемъ Иудейскый; защото така е писано чрѣзъ пророка :

6. И ты Виолееме, земля Иудина, никакъ не си най малкъ между воеводства-та Иудовы; защото отъ тебе ще излѣзе Вождь, който ще упасе народъ-тѣ ми Израиля.

7. Тогази Иродъ призова тайно мѣдречи-тѣ, та испита отъ тѣхъ на здраво врѣме-то на появенъ-тѣ звѣздъ.

8. И като ги испрати во Виолеемъ, рече *имъ* : Идѣте, испытайте на здраво за дѣте-то; и като *го* намѣрите, извѣстѣте ми, да дойдъ и азъ да му ся поклонѣ.

9. А тѣ като чухъ *това* отъ царь-тѣ, трѣгнахъ : и, ето, звѣзда-та, който бѣхъ видѣли на истокъ, идаше прѣдъ тѣхъ, до като дойде та ся спрѣ, надъ *мѣсто-то* дѣто бѣ дѣте-то.

10. И като видѣхъ звѣздъ-тѣ, възрадувахъ ся съ радость твърдѣ голѣмъ.

11. И като влѣзохъ въ къщъ-тѣ, намѣрихъ дѣте-то съ майкѣ му Маріѣ, и наидохъ та му ся поклонихъ, и като отворихъ съкровища-та си, принесохъ му дарове, злато, и ливанъ и смириѣ.

12. И понеже *имъ* ся откры отъ Бога на-сѣнѣ да ся не върнатъ при Ирода, отидохъ *си* прѣзъ другъ нѣтъ за въ своѣ-тѣ странъ.

13. А слѣдъ отиваніе-то *имъ*, ето, ангель Господень яява ся на-сѣнѣ Иосифу и казува : Стани та земли дѣте-то и майкѣ

му, и бѣгай въ Египеть, и бѣди тамъ до когато ти рекж; защото Иродъ има да потърси дѣте-то да го погуби.

14. И той станж, взѣ дѣте-то и майкж му прѣзъ ноцъ, и отиде въ Египеть;

15. И бѣ тамъ до смърть-тж Иродовж, да ся сбѣде речено-то отъ Господа чрѣзъ пророка, който казува: Изъ Египеть позовахъ сына си.

16. Тогази Иродъ като видѣ че му ся подсмѣяхж мѣдречи-тѣ, твърдѣ много ся разяри, и проводи та погуби всички-тѣ младенцы во Виѳлеемъ и по всички-тѣ неговы прѣдѣлы, отъ двѣ години и по долу, споредъ врѣме-то, което бѣ добрѣ испиталъ отъ мѣдречи-тѣ.

17. Тогази ся испълни речено-то отъ пророка Иереміж който казува:

18. Гласъ ся чу въ Рамж, плачь и пискъ и рыданіе голѣмо; Рахыль оплакуваше чада-та си и не рачяше да ся утѣши, защото гы пѣма *вече*.

19. А като умрѣ Иродъ, ето ангелъ Господень явява ся нѣ-снѣ Иосифу въ Египеть и казува:

20. Стани, земли дѣте-то и майкж му, та иди въ земіж-тж Израилевж; защото измрѣхж тѣзи, които търсѣхж душж-тж на дѣте-то.

21. И той станж, зѣ дѣте-то и майкж му, и дойде въ земіж-тж Израилевж.

22. Но като чу че Архелай царува надъ Іудеіж на мѣсто бацж си Ирода, убоя ся да иде тамъ; и понеже му бѣ откровено нѣ-снѣ, отиде въ Галилейскы-тѣ страны,

23. Та ся засели въ единъ градъ нарицаемъ Назареть: да ся сбѣде речено-то чрѣзъ пророцы-тѣ, че Назорей ще да ся нарече.

ГЛАВА 3.

1. Въ оныя дни дойде Іоаннъ Кръститель, и проповѣдуваше въ пустыніж-тж Іудейскж,

2. И казуваше: Покайте ся; понеже приближи царство небесно.

̑. СѢЙ ВО ѢСТЬ РЕЧЕННЫЙ ІСАІЕМЪ ПРРОКОМЪ, ГЛАГОЛУЮЩИМЪ: ГЛАСЪ ВОПІЮЩАГЪ ВЪ ПУСТЫНИ, ОУГОТОВАЙТЕ ПУТЬ ГДНЬ, ПРАВЫ ТВОРИТЕ СТЕЗИ ѢГѠ.

̒. САМЪ ЖЕ ІВАННЪ ІМАШЕ РІЗЪ СВОЮ Ѡ ВЛАСЪ ВЕЛБЛЪЖДЪ, І ПОДСЪ ОУСМѢНЪ Ѡ ЧРЕСЛѢХЪ СВОИХЪ: СИѢДЪ ЖЕ ѢГѠ БѢ ПРЪЖІЕ І МЕДЪ ДІВІЙ.

̓. ТОГДА ІСХОЖДАШЕ КЪ НЕМЪ ІЕРУСАЛІМА, І ВСА ІУДЕА, І ВСА СТРАНА ІОРДАНСКАА,

̔. І КРЕЩАХСЯ ВО ІОРДАНѢ Ѡ НЕГѠ, ІСПОВѢДАЮЩЕ ГРѢХИ СВОА.

̕. ВІДѢВЪ ЖЕ (ІВАННЪ) МНѠГИ ФАРИСЕИ І САДДУКЕИ ГРАДШЫА НА КРЩЕНІЕ ѢГѠ, РЕЧЕ ІМЪ: РОЖДЕНІА ѢХІДНОВА, КТО СКАЗА ВАМЪ БѢЖАТИ Ѡ ВЪДЪШАГЪ ГИѢВА;

̖. СОТВОРИТЕ ОУБО ПЛОДЪ ДОСТОИНЪ ПОКААНІА:

̗. І НЕ НАЧИНАЙТЕ ГЛАГОЛАТИ ВЪ СЕБѢ: ОЦА ІМАМЫ АВРААМА. ГЛАГОЛЮ КО ВАМЪ, ТАКЪ МОЖЕТЪ БГЪ Ѡ КАМЕНІА СЕГѠ ВОЗДВІГНУТИ ЧАДА АВРААМЪ.

̘. ОУЖЕ КО І СѢКІРА ПРИ КОРЕНИ ДРЕВА ЛЕЖИТЪ: ВСАКО ОУБО ДРЕВО, ѢЖЕ НЕ ТВОРИТЪ ПЛОДА ДОБРА, ПОСѢКАЕМО БЫВАЕТЪ, І ВО ОГНЬ ВМЕТАЕМО.

̙. АЗЪ ОУБЪ КРЩАЮ ВЪ ВОДОЮ ВЪ ПОКААНІЕ: ГРАДЫЙ ЖЕ ПО МНѢ, КРѢПЛІЙ МЕНЕ ѢСТЬ, ѢМЪЖЕ НѢСМЪ ДОСТОИНЪ САПОГИ ПОНЕСТИ: ТОЙ ВЪ КРТИТЪ ДХѠМЪ СТЫМЪ І ОГНЕМЪ:

̚. ѢМЪЖЕ ЛОПАТА ВЪ РУЦѢ ѢГѠ, І ѠТРЕБИТЪ ГЕМНО СВОЕ, І СОКЕРЕТЪ ПШЕНИЦЪ СВОЮ ВЪ ЖИТНИЦЪ, ПЛЕВЫ ЖЕ СОЖЖЕТЪ ОГНЕМЪ НЕГАСАЮЩИМЪ.

̛. ТОГДА ПРИХОДИТЪ ІІСЪ Ѡ ГАЛІЛЕИ НА ІОРДАНЪ КО ІВАННЪ КРТИТИСЯ Ѡ НЕГѠ.

̜. ІВАННЪ ЖЕ ВОЗКРАНАШЕ ѢМЪ, ГЛАГОЛА: АЗЪ ТРЕБЮЮ ТОВОЮ КРТИТИСЯ, І ТЫ ЛИ ГРАДЕШИ КО МНѢ;

̝. ѠТВѢЩАВЪ ЖЕ ІІСЪ РЕЧЕ КЪ НЕМЪ: ѠСТАВИ НЫНѢ: ТАКЪ КО ПОДОБАЕТЪ НАМЪ ІСПОЛНИТИ ВСАКЪ ПРАВДЪ. ТОГДА ѠСТАВИ ѢГѠ.

3. Защото той е реченный—тъ отъ пророка Исаиѣ, който казува :
Гласъ на одного, който выка въ пустынь—тѣхъ : Пригответе пѣть—тъ
Гослодень, правы правѣте неговы—тѣ пѣтеки.

4. А самъ Иоаннъ имаше облѣкло—то си отъ камилскы космы, и
около чрѣсла—та си коженъ поясъ ; а яденіе—то му бѣ акриды и
дивъ медь.

5. Тогази ся извървѣ при него Иерусалимъ и всичка Іудея, и
всичка—та околность на Иорданъ,

6. И крышавахъ ся въ Иорданъ отъ него, като исповѣдувахъ
грѣхове—тѣ си.

7. А като видѣ *Иоаннъ* че идяхъ на негово—то крышаваніе мно-
зина отъ Фарисей—тѣхъ и Саддукей—тѣхъ, рече имъ : Рожбы ехиднины !
Кой ви обади да бѣгате отъ бѣдѣщый—тъ гнѣвъ ?

8. Сторѣте прочее плодове достойны на покаяніе ;

9. И не мыслѣте да думате въ себе си : Отца имама Авраама ;
защото казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи каменіе да въздигне
чада Аврааму.

10. А и сѣкыра—та вече лежи при корень—тъ на дръвія—та ; и
тѣй всяко дърво което не прави добръ плодъ, отсича ся и въ огнь
ся хвърля.

11. Азъ вы крышавамъ съ водѣ въ покаяніе, а тойзи който иде
слѣдъ мене по крѣпкѣ е отъ мене, комуто не съмъ достоинъ обуча-
та да понесѣ ; той ще вы крѣсти съ Духъ Святый и съ огнь ;

12. Който *държи* лопатѣ—тѣхъ въ рѣкѣ, и ще отреби гѣмно—то
си, та ще събере пшеницѣ—тѣхъ си въ житницѣ—тѣхъ, а плѣвѣ—тѣхъ ще
иѣ изгори въ огнь негасимъ.

13. Тогази идува Исусъ отъ Галилеѣ на Иорданъ до Иоанна да
ся крѣсти отъ него.

14. А Иоаннъ го въспираше и казуваше : Азъ имамъ потребѣ
да ся крѣстѣхъ отъ тебе, и ты ли идешъ при мене ?

15. А Исусъ отговори и рече му : Остави сега, защото така
подобавя намъ да испълнимъ всякѣ правдѣ. *И Иоаннъ* тогава го
остави.

᠔1. И крѣтѣвса Іисъ взыде ѡбѣ въ воды : и сѣ, ѡверзѡшася ѣмъ нѣсѧ, и видѣ дѡхѧ Бжїа сходяща ѡкв гѡлѡвѧ, и градѡша на него.

᠕1. И сѣ, глагола сѧ нѣсѣ глагола : сѣй ѣсть Сїа мой возлюбленный, ѡ немже бѡговолїхъ.

ГЛАВА ᠕.

᠕. Тогда Іисъ возведенъ бысть дѡмъ въ прѣстѣню, и искуситѣса ѡ дѡвола.

᠖. И постѣвса днїи четѣредесѧтъ, и нѡщїи четѣредесѧтъ, послѣдїи вѡлѡкѧ.

᠗. И прїстѣпль къ немъ искуситѣль, речѣ : ѡще Сїа ѣси Бжїи, рцы, да каменїе сїе, хлѣбѡ вѣдѡстѧ.

᠘. Сїа же ѡвѣщѡвъ речѣ : писано ѣсть : не ѡ хлѣбѣ ѣдиноиъ живъ вѣдетѧ ѡвѣкѡ, но ѡ всѧкомъ глаголѣ и сходящемъ и зоветѧ Бжїиныхъ.

᠙. Тогда поѡтѧ ѣго дѡволъ во стѣи гродѧ, и постави ѣго на крилѣ црѡвнѣмъ.

᠑᠐. И глагола ѣмъ : ѡще Сїа ѣси Бжїи, вѣрзисѧ нїзс : писано во ѣсть, ѡкв ѡггѡмъ своїмъ заповѣсть ѡ тебѣ сохранїти тѧ, и на рѡкѡхъ возмѡстѧ тѧ, да не когда прѣткнѣши ѡ камень нѡгъ твою.

᠑1. Речѣ же ѣмъ Іисъ : пѧки писано ѣсть : не искусиши Гѡа Бѡа твоегѡ.

᠑2. Пѧки поѡтѧ ѣго дѡволъ на горѣ высокѣ сѣмѡ, и показѧ ѣмъ всѧ црѣтѡа мїра, и слѡвѡ ихъ.

᠑3. И глагола ѣмъ : сїѧ всѧ тебѣ дѡмъ, ѡще пѡдѧ поклонїшисѧ.

᠑4. Тогда глагола ѣмъ Іисъ : и дѧ за мною, сѧтанѡ : писано во ѣсть : Гѡс Бѡс твоемъ поклонїшисѧ, и томъ ѣдиноиъ послѣжиши.

16. И щомъ ся кръсти Иисусъ възлѣзе тутакси отъ водѣ-тѣ, и ето, отвори хъ ся нему небеса-та, и видѣ Духа Божія че слѣзуваше като гълѣбъ и спущаше ся на него ;

17. И ето гласъ отъ небеса, който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ.

ГЛАВА 4.

1. Тогази възведенъ бы Иисусъ отъ Духа въ пустынь-тѣ, да бѣде искушенъ отъ діавола.

2. И като пости четиридесеть дни и четиридесеть ноци, напо-конъ огладнѣ.

3. И дойде при него искуситель-тѣ, и рече : Ако си Сынъ Божій, речи тѣзи каменіе да станжтъ хлѣбове.

4. А той отвѣща и рече : Писано е : Не само съ хлѣбъ ще бѣде живъ челоувѣкъ, но съсъ всяко слово което исхожда изъ Божіи-тѣ уста.

5. Тогава го завожда діаволь-тѣ въ святый-тѣ градъ и поставя го на крыло-то на храмъ-тѣ,

6. И казува му : Ако си Сынъ Божій, хвърли ся долу ; защото е писано : На ангелы-тѣ си ще заповѣда за тебе, и на рѣцѣ ще тя подигать, да не бы да прѣпынешъ о камькъ ногѣ-тѣ си.

7. Рече му Иисусъ : Пакъ е писано : Да не искусишь Господа Бога твоего.

8. Пакъ го завожда діаволь-тѣ на едниѣ планинь много высокѣ, и показува му вси чкы-тѣ царства свѣтовны, и славѣ-тѣ имъ ;

9. И казува му : Всичко това ще ти дамъ, ако паднешъ да ми ся поклонишь.

10. Тогазь Иисусъ му казува : Махни ся, Сатано ; защото е писано : Господу Богу твоему да ся поклонишь, и само нему да послужишь.

᠗и. Тогда встанѣи єго дѣволъ, ѡ сѣ, Анггліи пристоупиша, ѡ сажѣхъ ємѣ.

᠗и. Слѣшавъ же Іисъ, ѡкв Іωάνнхъ преданъ кѣсть, ѡнде въ Галілею.

᠗и. И встанѣвъ Назарѣтѣ, пришедъ всеміа въ Капернаѣмъ въ поморіе, въ предѣлѣхъ Завсѣмнхъ ѡ Нефѣаліманхъ :

᠗и. Да сѣдетъ речѣнное Ісѣемъ пророкомъ, глаголющимъ :

᠗и. Землѣ Завсѣмнѣ, ѡ землѣ Нефѣаліманѣ, пѣтъ мѣра ѡбѣнъ полъ Іордана, Галілеѣ ѡзыкъ,

᠗и. Людѣ сѣдѣи во тмѣ видѣша свѣтъ вѣлїи, ѡ сѣдѣиымъ въ странѣ ѡ сѣни смѣртнѣи, свѣтъ возсѣѣ ѡмъ.

᠗и. Ѣтѣмъ начѣтъ Іисъ проповѣдати, ѡ глаголати : покаятеся, привлікнѣа во црѣтво нѣное.

᠗и. Ходѣ же при мѣри Галілеѣстѣмъ, видѣ двѣ брата, Сѣмѣна глѣмага Петра, ѡ Андрѣа брата єгѣ, вметѣиюща мрѣжи въ мѣре, кѣста во рѣбарѣ.

᠗и. И глагола ѡма : градиѣа по мѣрѣ, ѡ сотвориѣ въ ловцѣ члѣвѣкѣмъ.

᠗и. Ѣна же ѡвѣ встанѣвъша мрѣжи, по нѣмъ ѡдѣста.

᠗и. И прешедъ ѡтѣдъ, видѣ ѡна двѣ брата, Іакѣва Зеведѣева, ѡ Іωάνна брата єгѣ, въ кораклѣ сѣ Зеведѣомъ ѡѣмъ єиѣ, завѣзѣиюща мрѣжи своѣ, ѡ воззѣа ѡ.

᠗и. Ѣна же ѡвѣ встанѣвъша корабль ѡ Ѣцѣ своєгѣ, по нѣмъ ѡдѣста.

᠗и. И прохѣждѣше всю Галілею Іисъ ѡчѣа на сѣмнѣищѣхъ ѡхъ, ѡ проповѣдаѣ єѣмѣ црѣтѣи, ѡ сѣцѣлаѣ всѣхъ недѣгъ ѡ всѣхъ ѡзѣи въ людѣхъ.

᠗и. И ѡзыде слѣхъ єгѣ по всѣи Сѣрин : ѡ приведѣша къ нѣмъ всѣ волѣи, различными недѣги ѡ страстѣми ѡдержѣи, ѡ кѣсны, ѡ мѣсѣнны, ѡ разслабѣенны (жѣлами) : ѡ сѣцѣлаѣ ѡхъ.

᠗и. И по нѣмъ ѡдѣша народѣи мнѣзи ѡ Галілеѣи ѡ десѣти градъ, ѡ ѡ Іерѣлима, ѡ Ісѣден, ѡ со Ѣнагѣи полъ Іордана.

11. Тогази го остави диаволь-тъ; и ето ангели пристѣпихъ и служахъ му.

12. А когато чу Исусъ че Юаннъ бы прѣдаденъ, отиде въ Галилеѣ.

13. И като остави Назаретъ, дойде и засели ся въ Капернаумъ крайморскый, въ прѣдѣлы-тъ Завулоновы и Нефѣалимовы;

14. Да ся сбѣде речено-то чрѣзь пророка Исаѣя, който казува:

15. Земля-та Завулонова и земля-та Нефѣалимова на пѣть-тъ край море-то, отвѣдь Иорданъ, Галилея языческа;

16. Народъ който сѣдяше въ тъмниѣ видѣ видѣлиѣ голѣмѣ, и на сѣдящы-тъ въ странѣ и сѣнкѣ смъртнѣ, видѣлиа имъ възсія.

17. Отъ тогава започенъ Исусъ да проповѣдува и да казува: Покайте ся; защото приближи царство небесно.

18. И като вярвѣше Исусъ по край море-то Галилейско, видѣ двамна братія, Симона нарицаемый-тъ Петръ, и брата му Андрея, че хвърляхъ мрѣжъ въ море-то, защото бѣхъ рыболовци.

19. И казува имъ: Елате слѣдъ мене, и ще вы направѣтъ ловцы на челоуѣцы.

20. И тѣ тутакси оставихъ мрѣжы-тъ и отидохъ слѣдъ него.

21. И като позамниѣ отъ тамо, видѣ другы двамна братія, Иакова Зеведеева и брата му Юанна съ отца имъ Зеведея въ една ладіѣ че кърпяхъ мрѣжы-тъ си, и повыкагы.

22. А тѣ тозь часъ оставихъ ладіѣ-тъ и отца си, и отидохъ слѣдъ него.

23. И обхождаше Исусъ всичкѣ Галилеѣ, та поучаваше въ съборища-та имъ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то, и исцѣляваше всякѣ болѣсть и всякѣ немощъ между народъ-тъ.

24. И разчу ся слухъ за него по всичкѣ Сиріѣ, и довождахъ при него всичкы-тъ болѣстны, що имахъ различны болѣсти и мѣкы, и бѣснуемы, и лунатицы, и расслабленны; и гы исцѣли.

25. И вярвѣше слѣдъ него народъ много изъ Галилеѣ и Декаполь, изъ Иерусалимъ и Иудеѣ, и изъ отвѣдь Иорданъ.

ГЛАВА Է.

Ա. Օրհրէքեզ յե արօճԻ, եզԻճԵ յա ցօրճ: և սէճաճ Էմճ,
քրիտքքիա կէ նեմճ օրհիւցԻ Էրն:

Բ. և ևերէզ օրտա սեօճ, օրհաշե ևրհ, ցաղօճ:

Գ. Եւրենի նիւցի ճրօմէ: ևւկ տրէքէ Էտէ յարտեւի
ևնօ.

Դ. Եւրենի քաղցիւն: ևւկ տին օրտրէաւտ.

Ե. Եւրենի կրօտքն: ևւկ տին նաւէճաւտէ շեմա.

Զ. Եւրենի ճաղցիւն և յաղճիւն քաւճ: ևւկ տին նա-
սԻտաւտ.

Է. Եւրենի մաւիւն: ևւկ տին քօմաւն եւճաւտ.

Ը. Եւրենի յիտին սերճեմէ: ևւկ տին երա օրտրաւտ.

Թ. Եւրենի միրօտեւրօցԻ: ևւկ տին սնօե երիւն նա-
եւտ.

Լ. Եւրենի նշքնաւն քաւճ րաճ: ևւկ տրէքէ Էտէ յրտեւի
ևնօ.

ԱԻ. Եւրենի Էտէ, Էրճա քօնօսաւտ եաւմ, և նրէքաւտ, և
քեւտէ եսաւք սօւք ցաղօւք նա եւ մրէշե, մենե րաճ.

ԵԻ. քաճքիտէս և եսեւնիտէս, ևւկ մաճա եաա մնօղա նա
ևեւքէքէ: տաւկ եօ նշքնաա քրօրօկ, նրէ (եւա) քրէճԵ
եաւ.

ԵԻ. Եւ Էտէ սօւլ շեմա: ճիւշե յե սօւլ ևեւաւտ, յիւք
ևսօմիտէս; նուոտրօշե եւճեւտ կտօմ, տօչիւ ճա նշքնաւն
եւճեւտ եօն, և քօքրաեա յաւեւկ.

ԵԻ. Եւ Էտէ սեւտէ միրա: նե մօշեւտ ցրաճ օրքրիտէս
եքրէ ցօրե ստա.

ԵԻ. ևրէ երիւղիւտէ սեւտիւննիկ, և քօսաւաւղիւտէ Էրօ քօճ
սքաւմ, նա սեւիւննիկ, և սեւտիտէ եսււք, նրէ եւ քրա-
մնիւ (սէտ).

ԵԻ. տաւկ ճա քօսեւտիտէս սեւտէ եաաւ քրաճ յաւեւկ, ևւկ
ճա եւճաւտ եաա ճաւքաւ ճաւա, և քօսաւաւտ Օւճա եաաշե,
ևրէ նա ևեւքէքէ.

ГЛАВА 5.

1. А като видѣ много-то народъ, възлѣзе на горѣ-тѣ, и щомъ сѣднѣ пристѣпихъ до него ученици-тѣ му :

2. И отвори уста-та си та ги поучаваше и говоряше :

3. Блажени нищи-тѣ духомъ ; защото е тѣхно царство небесно.

4. Блажени нажаленни-тѣ ; защото тѣ ще ся утѣшатъ.

5. Блажени кротки-тѣ ; защото тѣ ще наслѣдятъ земѣ-тѣ.

6. Блажени които гладуватъ и жадуватъ за правдѣ-тѣ ; защото тѣ ще ся насытятъ.

7. Блажени милостивни-тѣ ; защото тѣ помиловани ще бѣдѣтъ.

8. Блажени чистосърдечни-тѣ ; защото тѣ ще видятъ Бога.

9. Блажени миротворци-тѣ ; защото тѣ сынове Божии ще ся нарекатъ.

10. Блажени гонени-тѣ заради правдѣ-тѣ ; защото е тѣхно царство небесно.

11. Блажени сте когато вы похулятъ и вы изгонятъ, и връхъ васъ рекѣтъ на лѣжъ всякъ злѣ речъ заради мене.

12. Радувайте ся и веселѣте ся, защото е голѣма на небеса ваша-та заплата : понеже така изгонихъ пророци-тѣ, които *блѣж* прѣди васъ.

13. Вы сте соль-та на земѣ-тѣ : а ако соль-та избезсолнѣе, съ какво ще да ся осоли ? За нищо вече не струва, тъкмо да ся пехвърли възнь, и да ся тѣпче отъ человекы-тѣ.

14. Вы сте видѣли-та на свѣтъ-тѣ ; градъ поставенъ на горѣ не може да ся укрее.

15. Нито запалятъ свѣщъ и ѣ турятъ подъ шиникъ, но на свѣтильникъ-тѣ, и свѣти на всички що сѣ въ къщи.

16. Така да просвѣтне ваша-та видѣли-та прѣдъ человекы-тѣ, за да видятъ добры-тѣ ваши дѣла, и да прославятъ Отца вашего, който е на небеса.

ѡі. Да не мніте, іакѡ прїидѡхъ разорїти законъ, илї прѣрѡки: не прїидѡхъ разорїти, но исполнїти:

иї. Амїнь ко глаголю вамъ: дондеже прейдетъ нѣо и земля, и ѡта єдина, илї єдина черта не прейдетъ ѡ закона, дондеже вса вьсѡдѡтъ.

ѡі. Иже иже разорїтъ єдинъ заповѣдей сїхъ малыхъ, и насчїтъ тѡкѡ члѣвѣки, мнїи наречѣтъ въ црѣтвїи нѣнѣмъ: а иже сотворїтъ и насчїтъ, сїи велїи наречѣтъ въ црѣтвїи нѣнѣмъ.

к. Глаголю ко вамъ, іакѡ иже не ивъсѡдетъ правда ваша паче книжникъ и фарїсїи, не вїидете въ црѣтвїе нѣное.

ка. Слышасте, іакѡ речено въисть дрѣвнимъ: не оувїеши: иже ко иже оувїетъ, повиненъ єсть сѡдѡ.

кв. Иъз же глаголю вамъ, іакѡ всѡкъ гнѣваѡйсѡ на брата своего все, повиненъ єсть сѡдѡ: иже ко иже речѣтъ братъ своему, рака: повиненъ єсть сонмищю: а иже речѣтъ, оурѡде: повиненъ єсть геєниѣ огнениѣи.

кг. Иже оубо принесѣши даръ твои ко олтарю, и тѡ поманѣши, іакѡ братъ твои, и мать ичѣто на тѡ:

кд. Ѡстави тѡ даръ твои предъ олтаремъ, и шѣдъ прѣжде смири сѡ кратомъ твоимъ, и тогда пришедъ принесї даръ твои.

ке. Бѡди оувѣщавѡсѡ сѡ соперникомъ твоимъ скорѡ, дондеже єси на пгтї сѡ нимъ: да не предѡтъ тебѣ соперникъ сѡдїи, и сѡдїѡ тѡ предѡтъ сѡзѣ, и въ темнищъ вверженъ вьдѣши.

кв. Амїнь глаголю тебѣ: не ивъидѣши ѡтѡдѡ, дондеже воздѡси послѣднїи кодрѡнтъ.

кз. Слышасте, іакѡ речено въисть дрѣвнимъ: не прелюбї сотворїши.

ки. Иъз же глаголю вамъ, іакѡ всѡкъ, иже воззрїтъ на женѡ, ко єже вождѣлѣти єѡ, оужѣ люבודѣйства сѡ нею въ сѣрдцѣ своемъ.

17. Да не мните че азъ дойдохъ да разрушиъ законъ-тъ или пророцы-тъ ; не дойдохъ да разрушиъ, но да изпълниъ.

18. Защото, истина ви казувамъ, доклѣ да прѣмине небе-то и земя-та, една рѣска, или една точка отъ законъ-тъ нѣма да прѣмине, дори ся всичко не сбѣде.

19. И тѣй, който наруши еднѣ отъ най малки-тъ тѣзи заповѣди, и научи така человекы-тъ, най малкъ ще ся нарече въ царство небесно ; а който стори и научи, той ще великъ да ся нарече въ царство небесно.

20. Защото, казувамъ ви, че ако ваша-та правда не надмине *правдѣ-та* на книжници-тъ и Фарисей-тъ, нѣма да влѣзете въ царство небесно.

21. Чули сте че е речено на староврѣменны-тъ : Не убивай, и който убие, ще бѣде повиненъ на сѣдъ.

22. А пакъ азъ ви казувамъ, че всякой, който ся гнѣви на брата си безъ причинѣ, ще бѣде повиненъ на сѣдъ ; и който рече на брата си, Рака, повиненъ ще е за прѣдъ съборъ-тъ ; а който му рече, Безумие, ще бѣде повиненъ за пѣкъль-тъ огненный.

23. И тѣй, ако принесешъ даръ-тъ си на олтарь-тъ, и тамо ся усѣтишь че братъ ти има нѣщо на тебе ;

24. Остави даръ-тъ си тамо прѣдъ олтарь-тъ, и иди, първомъ ся примири съ брата си, и тогазы ела та принеши даръ-тъ си.

25. Спогодявай ся съ противникъ-тъ си скоро, до като си на пѣть-тъ съ него, да не бы противникъ-тъ *ти* да тя прѣдаде сѣднику, а сѣдникъ-тъ тя прѣдаде на слугѣ-тъ, и тя хвърлятъ въ тъмницѣ.

26. Истина ти казувамъ : Нѣма да излѣзешъ отъ тамо, доклѣ не отдадешъ най послѣдній-тъ кодрантъ.

27. Чули сте че е речено на староврѣменны-тъ : Не прѣлюбодѣй-ствувай.

28. Но азъ ви казувамъ, че всякой който гледа женѣ за да ѣе пожелае, той е прѣлюбодѣйствувалъ вече съ неѣ въ сърдце-то си.

29. Ако ли десно-то твое око тя соблазнява, извади го, и хвърли го отъ себе си ; защото по добръ ти е да погыне единъ отъ твои-тѣ удове, а не всичко-то твое тѣло да бѣде хвърлено въ пькъль-тѣ.

30. И ако десна-та твоя рѣка тя соблазнява, отсѣчи ѿ и хвърли ѿ отъ себе си ; защото по добръ ти е да погыне единъ отъ твои-тѣ удове, и да не бѣде всичко-то твое тѣло хвърлено въ пькъль-тѣ.

31. Речено е още : Който си напусне женѣ-тѣ да ѿ даде разводно писмо.

32. А пакъ азъ ви казувамъ, че който напусне женѣ-тѣ си, освѣнъ по причинѣ на прѣлюбодѣяніе, прави ѿ да прѣлюбодѣйствува : и който ся ожени за напуснатѣ прѣлюбодѣйствува.

33. Пакъ сте чули че е речено на староврѣменны-тѣ : Не си прѣ-стѣпувай кѣтвѣ-тѣ, но да исполнишь кѣтвы-тѣ си прѣдъ Господа.

34. Но азъ ви казувамъ : Никакъ да ся не кълнете ; нито съ небе-то, защото е прѣстолъ Божій ;

35. Нито съ земѣ-тѣ, защото е подножіе на нозѣ-тѣ му ; нито съ Іерусалимъ, защото е градъ на Царя великаго ;

36. Нито съ главѣ-тѣ си недѣй ся кълна, защото не можешъ ни единъ косемъ да направишь бѣль или чернъ.

37. Но да бѣде рѣчь-та ви, Ей, ей ; не, не ; а отъ това повечето отъ лукаваго е.

38. Чули сте че е речено : Око за око, и зѣбъ за зѣбъ.

39. А пакъ азъ ви казувамъ ; Да ся не противите злomu ; но който тя плесне по деснѣ-тѣ страпъ, обърни му и другѣ-тѣ.

40. И на тогози който бы поискалъ да ся сѣди съ тебе и да ти земе ризѣ-тѣ, остави му и врѣхнѣ-тѣ си дрехѣ.

41. И който тя понуди да идешъ съ него единъ миль, иди съ него два.

42. Който проси отъ тебе, дай му ; и който ище да земе отъ тебе, не дѣй ся отвраща отъ него.

мг. Слышасте, ѿкѡ речено єсть: возлюбши искреннаго твоего, и возненавидши врага твоего.

мд. Яз же глаголю вамъ: любите враги ваща, блгослови́те клеветыа вы, добро творите ненавидящымъ васъ, и молитесь за творящихъ вамъ напасть, и изгонящяа вы:

ме. Яко да бздете синове Оца вашего, иже єсть на несебхъ, яко солнце свое сѣлетъ на слыа и блга, и дождитъ на првыа и на неправдыа.

мз. Яше во любенте любящихъ васъ, ксю мздѡ имате; не и мытари ли тожде творятъ;

мз. И яше цкажете дрзги ваща токму, что лишше творите; не и язычницы ли такожде творятъ;

ми. Бздите оубо вы совершени, якоже Оцъ ващъ пбный совершенъ єсть.

ГЛАВА 5.

а. Внемлите млыни ваשה не творити предъ человекѡ, да видими бздете ими: яше ли же ни, мзды не имате ѡ Оца вашего, иже єсть на несебхъ.

б. Егда оубо твориши милостыню, не вострзкѡ предъ собою, якоже лицемѡри творятъ въ сонмищахъ и въ стогнахъ, яко да прославатся ѡ человекѡ: аминь глаголю вамъ, воспрїемлютъ мздѡ свою.

в. Тебѡ же творящъ милостыню, да не оубѡсть шѡйца твоа, что творитъ десница твоа:

д. Яко да бздетъ милостына твоа въ тайнѡ: и Оцъ твой видѡи въ тайнѡ, той воздастъ тебѡ ѡвѡ.

е. И егда молишиса, не бди якоже лицемѡри, яко любятъ въ сонмищахъ и въ стогнахъ пстїи стоаше молитиса, яко да ѡвѡтса члвѡкымъ: аминь глаголю вамъ, яко воспрїемлютъ мздѡ свою.

є. Ты же, егда молишиса, вниди въ кѡкть твою, и

43. Чули сте че е речено : Да любишь ближній-тъ си, и да ненавиждашь врагъ-тъ си.

44. Но азъ ви казувамъ : Любѣте врагове-тъ си, благославяйте тѣя, които вы кълнѣтъ, правѣте добро на тѣзи, които вы ненавиждатъ, и молѣте ся за тѣя, които ви правятъ пакость и вы гонятъ :

45. За да бъдете сынове на Отца вашего, който е на небеса : защото той повелѣва на слѣнце-то си да изгрѣва на злы-тъ и на добры-тъ, и дава дѣждь на праведны-тъ и неправедны-тъ.

46. Защото ако любите любящы-тъ васъ, коѣхъ заплатѣ имате ? Не правятъ ли това и мытари-тъ ?

47. И ако поздравявате само братія-та ваши, що повече правите ? Не правятъ ли така и мытари-тъ ?

48. И тѣй бѣдѣте съвършени и вы, както е съвършенъ Отецъ вашъ, който е на небеса.

ГЛАВА 6.

1. Внимайте да не правите свои-тъ милостыни прѣдъ чловѣцы-тъ за да вы виждатъ ; иначе иѣмате заплатѣ при Отца вашего който е на небеса.

2. И тѣй, кога правишь милостыиѣ, не трѣби прѣдъ себе си, както правятъ лицемеры-тъ по съборища-та и по улицы-тъ, за да ся прославятъ отъ чловѣцы-тъ ; истинѣ ви казувамъ, приимать *вече* заплатѣ-тъ си.

3. А ты кога правишь милостыиѣ, да не узнае лѣва-та твѣ рѣка, що прави десница-та ти ;

4. За да бѣде твоя-та милостыня въ тайно ; и Отецъ твой, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

5. И кога ся молишь, не бывай както лицемеры-тъ ; защото тѣ обычатъ да си правятъ молѣнѣ-тъ стояще по съборища-та и по жглы-тъ на улицы-тъ за да ся явятъ на чловѣцы-тъ ; истинѣ ви казувамъ, че приимать заплатѣ-тъ си.

6. А ты кога ся молишь, влѣзь въ скрышиѣ-тъ си станчкѣ, и

затвори въ двѣри твоѣ, помолѣса Оубъ твоємъ, иже въ тайнѣ: и Оубъ твоѣ, видѣи въ тайнѣ, воздастъ тебѣ ѡвѣ.

3. Молѣиесе же, не лишше глаголюте, ѡкоже ѡзычницы: мнѣтъ бо, ѡкв во многоглаголюннн своэмъ оуслышани бѣдѣтъ.

и. Не подобитеса оубо имъ: вѣсть бо Оубъ вашъ, иже трѣвзете, прѣжде прошенїа вашегу.

д. Снще оубо молѣтеса вы: Оубе нашъ, иже еси на нѣсѣхъ, да стѣтса имѣ твоѣ:

г. Да прїидетъ црѣтвїе твоѣ: да бѣдетъ воля твоѣ, ѡкв на нѣсї, и на землї:

дї. Хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь:

еї. И ѡстави намъ долги наша, ѡкв и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ:

гї. И не введи насъ въ напѣсть, но избѣви насъ ѡ лскавагѡ. ѡкв твоѣ есть црѣтвїе и сила и слава во вѣки. Амїнь.

дї. Ище бо ѡпсѣдете челоуѣкѡмъ согрѣшенїа ихъ, ѡпсѣтитъ и вамъ Оубъ вашъ нѣный:

еї. Ище ли не ѡпсѣдете члѡуѣкѡмъ согрѣшенїа ихъ, ни Оубъ вашъ ѡпсѣтитъ вамъ согрѣшенїи вашнхъ.

ѕї. Егда же поститеса, не бѣдите ѡкоже лицемѣри сѣтсюще: помрачѣютъ бо лица своѣ, ѡкв да ѡвѣтса члѡуѣкѡмъ постѣиесе: амїнь глаголю вамъ, ѡкв воспрїемлютъ мздѣ своѣ.

3ї. Ты же постѣса помѣжи главѣ твоѣ, и лице твоѣ оумїи:

иї. ѡкв да не ѡвѣишса члѡуѣкѡмъ постѣса, но Оубъ твоємъ, иже въ тайнѣ: и Оубъ твоѣ, видѣи въ тайнѣ, воздастъ тебѣ ѡвѣ.

дї. Не скривѣйте себѣ сокровнцѡ на землї, и дѣже червь и тлѣ тлѣтъ, и и дѣже тѣтїе подкѡпывають и крадѣтъ:

к. Скривѣйте же себѣ сокровнще на нѣсї, и дѣже ни червь

като си затворишь врата-та, помолн ся Отцу твоему, който е въ тайно, и Отець ти, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

7. А кога ся молите, не говорѣте излишни думы, както язычници-тѣ, защото мнятъ че въ многословіе-то си ще бѣдѣтъ послушани.

8. И тъй не ся уподобявайте на тѣхъ; защото Отець ви знае отъ що имате нуждѣ, прѣди вы да му попросите.

9. А вы така ся молѣте: Отче нашъ, който си на небеса, да ся свети име-то твое;

10. Да дойде царство-то твое; да бѣде воля-та твоя, както на небе-то, *така* и на земѣх-тѣхъ.

11. Хлѣбъ-тъ нашъ насѣщный, дай го намъ днесъ;

12. И прости ни дългове-тѣ наши, както и ний прощаваме на наши-тѣ длѣжници;

13. И не въведи насъ въ искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго; защото е твое царство-то и сила-та и слава-та во вѣкы. Аминь.

14. Защото ако простите вы на чловѣцы-тѣ съгрѣшенія-та имъ, ще да прости и вамъ Отець вашъ небесный:

15. Ако ли вы не простите на чловѣцы-тѣ съгрѣшенія-та имъ, то и Отець вашъ нѣма да *ви* прости съгрѣшенія-та ваши.

16. А кога постите, не бывайте, както лицемѣры-тѣ, намръщенни; защото помрачавать лица-та си за да явятъ на чловѣцы-тѣ че постятъ; истинѣхъ ви казувамъ, че тѣ вече си прѣимать заплата-тѣхъ.

17. А ты, кога постишь, помажи главѣх-тѣхъ си, и лице-то си омый;

18. Да ся не покажешъ прѣдъ чловѣцы-тѣ че постишь, но Отцу твоему който е въ тайно; и Отець твой, който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ.

19. Недѣйте си събира съкровища на земѣх-тѣхъ, дѣто молецъ и рѣжда *ги* разваля, и дѣто крадци подкопавать и крадѣтъ;

20. Но събирайте си съкровища на небе-то, дѣто ни молецъ,

ни тлὰ тлѣтъ, ѡ ѡдѣже тѣтѣ не подкѡпывають, ни крѣдѣтъ.

ка. Одѣже бо ѣсть сокровище ваше, тѣ бѣдетъ ѡ сердце ваше.

кв. Свѣтѣльникъ тѣло ѣсть око: ѡще оубо бѣдетъ око твоѣ просто, все тѣло твоѣ свѣтло бѣдетъ:

кг. ѡще ли око твоѣ скрѣво бѣдетъ, все тѣло твоѣ тѣмно бѣдетъ. ѡще оубо свѣтъ, ѡже въ тебѣ, тлὰ ѣсть, то тлὰ кольми;

кд. Никтоже можетъ двѣма господиному работати: либо единого возлюбитъ, а дрѣгаго возненавидитъ: или единого держитъ, а дрѣзѣмъ же перади ти начнетъ. не можете бѣс работати ѡ маммѡнѣ.

ке. Серѡ ради глѡго вамъ: не пейтеса дрѣю вашею, что ѡсте, или что пѣте: ни тѣломъ вашимъ, во что ѡвлечѣтеса: не дрѡ ли больши ѣсть пици, ѡ тѣло одѣжди;

кз. Воззрите на птицы небныхъ, ѡкѡ не скютъ, ни живѣтъ, ни собираютъ въ житницы, ѡ оцѣ вашѣ небный питаѣтъ ѡхъ: не вы ли пѣче дрѡши ѡхъ ѣте;

кч. Кто же ѡ васъ пекиѣса можетъ приложити вѡзраст своемѣ лакоть единыхъ;

кш. ѡ одѣжди что печѣтеса; смотрите крѣнъ сельныхъ, какѡ растѣтъ: не трѣждѡтса, ни прадѣтъ.

ка. Глѡго же вамъ, ѡкѡ ни Соломѡнъ во всеѣ славѣ своей ѡвлечѣса, ѡкѡ единыхъ ѡ сѡхъ.

л. ѡще же скѣно сельное, дрѣсь сѣше, ѡ оутрѣ въ пѣшь вметѣмо, бѣтъ такѡ ѡдѣвѣетъ, не многѡ ли пѣче васъ, маловѣри;

ла. Не пейтеса оубо, глѡблюще: что ѡмы, или что пѣмъ, или чѡмъ ѡдѣждемса;

лв. Всѣхъ ко сѡхъ пѣзыцы ѡштѣ: вѣсть бо оцѣ вашѣ небный, ѡкѡ трѣвѣте сѡхъ всѣхъ.

нито рѣжда *гы* разваля, и дѣто крадци не подконаватъ нито крадѣтъ :

21. Защото, кждѣто е съкровище-то ви, тамо ще бжде и сърдце-то ви.

22. Свѣтило на тѣло-то е око-то ; и тѣй, ако е око-то ти чисто, всичко-то ти тѣло свѣтло ще бжде.

23. Ако ли бжде око-то ти лукаво, всичко-то ти тѣло тъмно ще бжде. И тѣй, видѣнина-та, коя-то е въ тебе, ако е тъмнина, то тъмнина-та колко *ще е* ?

24. Ни кой не може на двамина господари да работи ; защото или одного ще възненавиди, а другыго ще възлюби ; или одному ще привърженъ да бжде, а другыго ще прѣзира. Не можете да работите Богу и Маммону.

25. Заради това казувамъ ви : Не имайте грижж за животъ-тъ си, какво ще ядете или какво ще пиете ; нито за тѣло-то ваше, какво ще облѣчете. Не е ли животъ-тъ по драгоцѣненъ отъ хранѣ-тъ, и тѣло-то отъ облѣкло-то ?

26. Погледнѣте на птици-тъ небесны, че не сѣятъ, ни жьнатъ, нито въ житници събиратъ, и Отець вашъ небесный *гы* храни ; вы не сте ли много по горни отъ тѣхъ ?

27. И кой отъ васъ като ся грижи, може да приложи единъ лажкътъ на растъ-тъ си ?

28. И за облѣкло защо ся грижите ? Разсмотрѣте кремове-тъ въ поле-то какъ растѣтъ ; не ся трудятъ, нито предѣтъ,

29. Но казувамъ ви, че нито Соломонъ во всичко-тъ своѣхъ славж не бѣ облѣченъ както единъ отъ тѣхъ.

30. И кога Богъ така облѣча трѣвж-тъ на поле-то, който ѣкъ днесъ има, и утрѣ ѣкъ въ пещъ хвърлятъ, не ще ли много повече васъ да облѣче, маловѣри ?

31. И тѣй недѣйте ся грижи, и не думайте, какво ще ядемъ, или какво ще пиемъ, или какво ще облѣчемъ ?

32. Защото всичко това язычници-тъ го търсятъ ; понеже Отець вашъ небесный знае че имате нуждж за всичко това.

лг. Ищите же прежде црѣтвіа Бжїа и правды єгѡ, и сїа вса приложатса вамъ.

лд. Не печытеса оубо на оутрей, оутренїи бо собою печетса: довлѣтъ днѣви слѡва єгѡ.

ГЛАВА 3.

а. Не сдѣйте, да не сдѣиши бсдѣте.

б. Иже бо сдѡмъ сдѣите, сдѣатъ вамъ: и въ нїже мѣрс мѣрите, возмѣритса вамъ.

г. Чтѡ же видиши счѣцъ, иже во Оцѣ врата твоегѡ, кервнѡ же, єже єсть во Оцѣ твоемъ, не чѣши;

д. Или какъ речеши братъ твоемъ: встанѣ, да измъ счѣцъ и зъ очесѣ твоегѡ, и сѣ кервнѡ во Оцѣ твоемъ;

е. Лицемѣре, и зми пѣрвѣе кервнѡ и зъ очесѣ твоегѡ: и тогда оузриши и зати счѣцъ и зъ очесѣ брата твоегѡ.

ж. Не дадите стѣла псѡмъ: ни пометѡйте блсєръ вашихъ предъ свинїами, да не поперѣтъ ихъ ногами своими, и вращшеса растѡргнѣтъ въ.

з. Просите, и дастса вамъ: ищите, и ѡвращшете: толцыте, и ѡверзетса вамъ.

и. Всѡкъ бо просѡи прїемлетъ, и ищѡи ѡверѣтлетъ, и толкшшемъ ѡверзетса.

а. Или кто єсть ѡ васъ члѣвкъ, єгѡже ѡще воспроситъ сынъ єгѡ хлѣва, єдѡ камень подастъ ємъ;

г. Или ѡще рыбы проситъ, єдѡ смїѡ подастъ ємъ;

аи. ѡще оубо въ азкави сѣще, оумѣете даднїа блга даати члѡмъ вашимъ, кольми пѡче Оцъ вашъ ибнѡи дастъ блга просѡшымъ оу негѡ.

би. Всѡ оубо, єлика ѡще хѡщете, да творѡтъ вамъ чловѣцы, такъ и въ творите имъ: сѣ бо єсть законъ и пррѡцы.

33. Но търсѣте първомъ царство-то Божіе, и правдѣ-тъ неговѣ ; и венчко това ще ви ся приложи.

34. За това не дѣйте ся грижи за утрѣ ; защото утрѣшній-тъ день ще ся погрижи за себе си ; доста е на день-тъ негово-то му зло.

ГЛАВА 7.

1. Не сѣдѣте, да не бѣдете сѣдени ;

2. Защото съ каквѣто сѣдбѣ сѣдите, съ таквѣзь ще ви сѣдятъ ; и съ каквѣто мѣркѣ мѣрите, ще ви ся възмѣри.

3. И защо виждашь сѣчицѣ-тъ въ око-то на брата си, а гредѣ-тъ която е въ твое-то око не усѣщашъ ?

4. Или какъ ще речешъ на брата си : Остави да извадиъ сѣчицѣ-тъ изъ око-то ти, а ето греда-та въ твое-то око ?

5. Лицемѣре, извади първомъ гредѣ-тъ изъ свое-то око, и тогава щешъ чисто видѣ да извадишь сѣчицѣ-тъ изъ братово-то си око.

6. Не давайте освячено *пльцо* на псета-та ; ни то хвърляйте бисеріе-тъ си прѣдъ свиніе-тъ, да не бы да ги стѣпчѣтъ съ крака-та си, и ся обѣрнѣтъ та ви раскѣснѣтъ.

7. Просѣте и ще ви ся даде ; търсѣте и ще намѣрите ; хлопайте и ще ви ся отвори.

8. Защото всякой който проси приима, и който търси намира, и който хлопа, ще му ся отвори.

9. Има ли отъ васъ таквѣзъ нѣкой челоуѣкъ, който, ако му поище сынъ му хлѣбъ, той да му даде камѣкъ ?

10. Или ако поище рыбѣ, да ли ще му да змѣиъ ?

11. И тѣй кога вы, които сте лукави, знаете да давате добры даванія на чада-та си, колко повече Отецъ ви който е на небеса, ще даде добрини на тѣя ; които ищѣтъ отъ него ?

12. И тѣй, во всяко нѣщо както искате да правятъ челоуѣци-тъ на васъ, така и вы правѣте на тѣхъ, защото това е законъ-тъ и пророци-тъ.

гї. Внидите оўзкими вратами: іакъ пространила врата и широкїи пѣть вводиши въ пагубу, и мнози сѣть входящїи ѿмъ.

дї. Чтò оўзкала врата, и тѣсный пѣть вводиши въ живòтъ, и малу ѿхъ єсть, иже вверѣтаютъ єгò.

єї. Внемлите же вѣ живыхъ прорòкъ, иже приходатъ къ вамъ во одеждахъ овчихъ, вистрь же сѣть волцы хищницы.

єі. Вѣ плодахъ ѿхъ познаете ѿхъ. Еда вѣемлютъ вѣ тернїа грòзды, или вѣ ренїа смòквы;

зї. Такъ всако древо доброе плоды добры творитъ: а злое древо плоды злы творитъ.

иї. Не можетъ древо добро плоды злы творити, ни древо зло плоды добры творити.

дї. Всако оубо древо, еже не творитъ плода добра, поскѣаютъ є, и во огнь вметаютъ.

к. Тѣмже оубо вѣ плодахъ ѿхъ познаете ѿхъ.

ка. Не всаки глòблай ми: Гди, Гди, виидетъ въ црѣтвїе нѣное: но твораши волю Отца моего, иже єсть на нѣсѣхъ.

кв. Мнози рекѣтъ миѣ во онъ день: Гди, Гди, не въ твоє ли ѿма прòрòчествахомъ, и твоимъ ѿменемъ вѣсы ѿзгонїхомъ, и твоимъ ѿменемъ силы многї сотворїхомъ;

кг. И тогда исповѣмъ ѿмъ, іакъ николиже знахъ васъ: виидите вѣ мене дѣлающїи беззаконїе.

кд. Всаки оубо, иже слышитъ словеса моя сїа и творитъ ѿ, оуподоблю єгò мѣжъ мѣдръ, иже созда храмїнъ свою на камени:

ке. И сииде дождь, и прїидòша рѣки, и возвѣлаша вѣтри, и нападоша на храмїнъ тѣ, и не падеса: ѿснована бо вѣ на камени.

кз. И всаки слышай словеса моя сїа и не твора ѿхъ, оуподобитса мѣжъ оурòднъ, иже созда храмїнъ свою на пещѣ:

13. Влѣзте прѣзь тѣсны-тѣ врата ; защото пространни сѣ врата-та и широкъ е пъть-тъ, който води въ погыбель-тж, и мнозина сѣ които прѣзь тѣхъ минаватъ.

14. Понеже тѣсны сѣ врата-та и стѣсненъ е пъть-тъ който води въ животъ, и малцина сѣ които ги намѣрватъ.

15. Пазѣте ся отъ лжовны-тѣ пророцы, които иджтъ при васъ съ овчы дрехы, а отвѣтрѣ сѣ вълци грабители.

16. Отъ плодове-тѣ имъ ще ги познаете ; бере ли ся отъ трѣнки гроздіе, или отъ репен смокыни ?

17. Така всяко добро дърво прави добры плодове ; а лошо-то дърво прави лошы плодове.

18. Не може добро дърво да прави лошы плодове, нито лошо дърво да прави добры плодове.

19. Всяко дърво което не прави добръ плодъ отсича ся и въ огнь ся хвърля.

20. И тѣй отъ плодове-тѣ имъ ще ги познаете.

21. Не всякой който ми казва : Господи, Господи, ще да влѣзе въ царство небесно ; но който прави волѣж-тж на Отца моего, който е на небеса.

22. Въ оныи день мнозина ще ми рекжтъ : Господи, Господи ! не въ твое-то ли име пророкувахмы, и не въ твое-то ли име бѣсове изгонихмы, и не въ твое-то ли име много чудеса сторихмы ?

23. И тогазь ще имъ обявиж : Азь никога не съмъ вы знаялъ ; Махиѣте ся отъ мене вы, които работите беззаконіе.

24. И тѣй всякой, който слуша тѣзи мои словеса, и ги прави, ще го уподобиж на человекъ разуменъ, който е съзидаль кжщж-тж си на камькъ ;

25. И валъ дждь-тъ, и придохж рѣкы-тѣ, и повѣяхж вѣтрове-тѣ, и нападнѣхж на тѣзи кжщж, и не паднж ; защото бѣ основана на камькъ.

26. И всякой който слуша тѣзи мои словеса, и не ги прави, ще ся уподоби на человекъ безуменъ, който съзида кжщж-тж си на пѣськъ :

кз. И сииде дождь, и приидоша рѣки, и возвѣкаша вѣтри, и ѡпрѡшася храмникъ твой, и падеса: и вѣ разрушеніе ѣл вѣліе.

кн. И вѣсть егда сконча Іисъ словеса сѣа, дивлахса народи ѡ оученіи егѡ:

ко. Пѣ во оуча ихъ ѡкѡ власть имѣа, и не ѡкѡ книжницы (и Фарісеѣ).

ГЛАВА II.

а. Сшедш же емсъ съ горы, въ слѣдъ егѡ идахс народи мнози:

б. И се, прокаженъ пришедъ кланашеса емсъ, глгола: Гдѡ, ѡще хѡщеши, можеши ма ѡчистити.

в. И простеръ рѣкъ Іисъ, коснса емсъ, глгола: хѡщѣ, ѡчитиса. и ѡкѣ ѡчитиса емсъ проказа.

г. И глагола емсъ Іисъ: виждь, никомсже повѣждь: по шедъ покажиса іеревни, и принесѣ даръ, егѡже повелѣ въ законѣ Моусѣй, во свидѣтельство имъ.

д. Вшедш же емсъ въ Капернаѡмъ, пристспѣ къ немсъ сотникъ мола егѡ,

е. И глгола: Гдѡ, Отрокъ мой лежитъ въ домѣ разслабленъ, мѡтѣ страждѡ.

ж. И глагола емсъ Іисъ: ѡзъ пришедъ ѡсцѣлю егѡ.

з. И ѡвѣщавъ сотникъ, рече (емсъ): Гдѡ, иѣсмь достѡниъ, да подъ кровъ мой виидеши, но токѡмъ рци слово, и ѡсцѣлѣтъ Отрокъ мой.

д. Ико ѡзъ члвккъ есмь подъ властію, имѡй подъ сокою воины: и глголю семс: иди, и ѡдетъ. и дрѣгомс: прииди, и прихѡдитъ. и ракъ моемс: сотвори сѣ, и сотворитъ.

и. Слышавъ же Іисъ, оудивиса, и рече градскимъ по немъ: ѡминь глголю вамъ: ни во Іудѣи толѣки вѣкры ѡвѣтѡхъ.

27. И валѣ дъждь-тъ, и придохъ рѣкы-тъ, и повѣяхъ вѣтрове-тъ, и нападихъ на тѣзи къщъ, и тя падихъ; и голѣмо бѣ нейно-то паданіе.

28. И когато свърши Исусъ твѣя словеса, чудяше ся народъ-тъ на поученіе-то му:

29. Защото гы учаше, като *единъ* който има власть, и не както книжници-тъ.

ГЛАВА 8.

1. А когато слѣзе отъ горъ-тъ, послѣдовахъ го народъ много.

2. И ето *единъ* прокаженъ дойде, кланяше му ся и говоряше: Господи, ако да ищешъ, можешъ да мя очистишь.

3. Тогазъ Исусъ прострѣ рѣкы-тъ си, допрѣ ся до него и каза: Ищъ, бѣди очистенъ; и тозь часъ очисти му ся проказа-та.

4. И казува му Исусъ: Гледай да не кажешъ никому; но иди, покажи себе си священнику, и принеси даръ-тъ, който е Моисей повелѣлъ, за свидѣтелство тѣмъ.

5. А когато влѣзе Исусъ въ Капернаумъ, пристѣпи при него нѣкой си стотникъ, та му ся моляше,

6. И казуваше: Господи, момче-то ми лежи у дома разслаблено, и мѣчи ся злѣ.

7. Казува му Исусъ: Азъ ще дойдъ и ще го исцѣлѣмъ.

8. Отговори стотникъ-тъ и рече му: Господи! не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ стрѣхъ-тъ ми; но речи само рѣчь, и ще оздравѣ момче-то ми.

9. Защото и азъ съмъ чловѣкъ подъ власть, и имамъ подчинены на себе си войны; и казувамъ на тогози: Иди, и отхожда; и на другыго: Дойди, и дохожда; и на слугъ-тъ си: Стори това, и струва го.

10. И като чу Исусъ, почуди ся, и рече на оныя, които идяхъ слѣдъ него: Истинъ ви казувамъ: Нито въ Израеля съмъ намѣрилъ толкози вѣрѣ.

лї. Гл҃голю же вамъ: ꙗко мнози ѿ востѣкъ ѿ зѣпадъ прїидѣтъ, ѿ возлѣгѣтъ со Івраѣломъ, ѿ Ісаѣкомъ, ѿ Іакѡвомъ во цр҃тви ѿнѣмъ:

лї. Сїюве же цр҃твиѣ ѿзгнани бѣдѣтъ во тмѣ кромѣшнюю: тѣ бѣдѣтъ плачь ѿ скрѣжетъ збѣвѣмъ.

лї. И рече Іисъ соутникъ: ѿдѣ, ѿ ꙗкоже вѣровашъ еси, бѣди тебѣ: ѿ ѿцѣлѣ Отракъ егѡ въ той часъ.

лї. И прїшѣдъ Іисъ въ домъ Петровъ, видѣ теѣс егѡ лежѣща ѿ огнѣмъ жегѡмъ.

лї. И прикоснѣсѣ рсцѣ еѣ, ѿ встѣви ю Огнь: ѿ востѣ, ѿ сажѣше емъ.

лї. Пѣздѣ же бѣвшъ, привѣдѣша къ немъ бѣсны многи: ѿ ѿзгнѣ дѣхи слѡвомъ, ѿ всѣ болашыхъ ѿцѣлѣ:

лї. Да свѣдетсѣ речѣнное Ісаѣемъ прѣрокомъ, глаголющимъ: той недѣги наша прїѣтъ, ѿ бѣлѣзни понесѣ.

лї. Видѣвъ же Іисъ многи народы Окрестъ себѣ, повелѣ (оучѣнкѡмъ) ѿти на Оизполъ.

лї. И пристѣплѣ едѣнъ книжникъ, рече емъ: Оучѣлю, ѿдѣ по тебѣ, ꙗкоже ѣще ѿдѣши.

лї. Гл҃гола емъ Іисъ: мѣси ꙗзвѣны ѿмѣтъ, ѿ птѣицы ѿнѣны гнѣзда: Сїѣ же чѣловѣчѣскїѣ не ѿмѣтъ гдѣ главы подкло- нѣти.

лї. Дрсгїѣ же ѿ оучѣнкѡ егѡ рече емъ: Гдѣ, повелѣ ми прѣжде ѿти, ѿ погрѣстѣ Оца моего.

лї. Іисъ же рече емъ: градѣ по мнѣ, ѿ встѣви мѣртвѣыхъ погрѣстѣ своѣ мертвѣцы.

лї. И влѣзъ емъ въ корабль, по немъ ѿдѣша оучѣницы егѡ.

лї. И сѣ трѣсѣ велѣкъ бѣсть въ морѣ, ꙗкоже кораблю покрѣватсѣ волнѣми: той же спѣше.

лї. И прїшѣдше оучѣицы егѡ возвѣдѣша егѡ, глаголюще: Гдѣ, спасѣ ны, погнѣемъ.

лї. И глагола ѿмъ: чѣто страшнѣви естѣ, маловѣри; тогда востѣвъ запрѣти вѣтрѡмъ ѿ морю, ѿ бѣсть тишинѣ велѣ.

11. И пакъ ви казувамъ, че мнозина отъ истокъ и западъ ще дойдѣтъ, и ще насѣдѣтъ съ Авраама, и Исаака и Іакова въ царство небесно ;

12. А сынове-тѣ на царство-то ще бѣдѣтъ испѣдени въ пай вѣншиж-тѣ тѣмнижъ ; тамо ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ зѣбы.

13. И рече Іисусъ на стотника : Иди, и както си повѣруваль, нека ти бѣде. И оздравѣ момче-то му въ сѣщій-тѣ часъ.

14. И когато дойде Іисусъ въ Петровѣж-тѣ къщѣ, видѣ че тыща му лежаше болна отъ огнищѣ.

15. И похважъ ѣж за рѣжж-тѣ, и огница-та ѣж остави ; и станж, та имъ служаше.

16. И когато ся свечери, доведохъ му мнозина бѣснуемы, та испѣди духове-тѣ съ едиж рѣчь, и колкото болни имаше исцѣли ги :

17. Да ся сбѣде речено-то чрѣзь пророка Исаія, който казува : Той зѣ на себе си наши-тѣ немощи, и болѣсти-тѣ наши понесе.

18. И като видѣ Іисусъ много народъ около себе си, повелѣ да мнижтъ отвѣдъ.

19. И пристѣпни единъ книжникъ, та му рече : Учителю ! ще дойдѣ слѣдъ тебе, кѣдѣто идешь.

20. Казува му Іисусъ : Лисицы-тѣ си иматъ легла, и птицы-тѣ небесны гнѣзда ; а Сынъ чловѣческый нѣма дѣ главѣ да подклони.

21. А другъ отъ неговы-тѣ ученицы рече му : Господи, дозволи ми първомъ да идѣ и да погребѣ отца си.

22. Но Іисусъ му рече : Върви слѣдъ мене, и остави мъртвы-тѣ да погребѣтъ мъртвы-тѣ си.

23. И когато влѣзе въ ладіѣж-тѣ, ученицы-тѣ му влѣзохъ слѣдъ него.

24. И ето, бура голѣма быде на море-то, така що вълны-тѣ покрывахъ ладіѣж-тѣ : а той спѣше.

25. И пристѣпихъ ученицы-тѣ му, та го събудихъ и казахъ : Господи ! спаси ны ; погынувамы.

26. А той имъ казува : Що сте страхливи, маловѣри ? Тогази станж, запрѣти на вѣтрове-тѣ и на море-то, и тишина голѣма быде.

кз. Человѣцы же чздѣшася, глаголюще: кто ѣсть сей, ѡкв ѡ вѣтри ѡ море послѣшлютъ ѣгѡ ;

ки. И пришѣдшъ ѣмѡ на Оизполъ, въ странѡ Гергесѣнскую, срѣтоста ѣгѡ двѡ вѣсна ѡ грѣвхъ исходѣша, люта сѣлѡ, ѡкв не моцѣи никомѡ минѡти пстѣмъ тѣмъ.

ка. И сѣ, возопѣста, глаголюще: что намъ ѡ тебѣ, Иисе Сѣе Бжѣй ; пришѣлъ ѣси сѣмѡ прѣжде врѣмене мѡчѣти насъ.

л. Бѡше же далѣче ѡ нею стѡдо свѣнѣи много па-
сѡмо.

ла. Бѣси же молѡхъ ѣгѡ, глаголюще: ѡще ѡзгѡниши ны, повелѣи намъ ѡтѣи въ стѡдо свѣноѡ.

лв. И рече ѡмъ: ѡдѣте. Оѣи же ѡшѣдше ѡдѡша въ стѡдо свѣноѡ: ѡ сѣ, (ѡбѣе) оѡстремѣса стѡдо всѣ по врегъ въ море, ѡ оѡтопѡша въ водѡхъ.

лг. Пасѡциѡи же вѣжѡша, ѡ шѣдше во градъ возвѣстѣиша всѡ, ѡ ѡ вѣсною.

лд. И сѣ вѣсь градъ ѡзѣде въ срѣтенѣе Иисовѣи: ѡ видѣвше ѣгѡ, молѣша, ѡкв дабы прѣшѣлъ ѡ прѣдѣлъ ѡхъ.

ГЛАВА Ѡ.

а. И вѡвѡхъ въ корѡбль, прѣйде, ѡ прѣйде во своѣи градъ.

б. И сѣ, принесѡша ѣмѡ разслаблена (жѣлами), на одрѣ лежѡща: ѡ видѣвхъ Иисъ вѣрс ѡхъ, рече разслабленомѡ: дерзѡи, чѡдо, ѡпѡциѡются тѣи грѣсѣи твоѣи.

в. И сѣ, пѣцыѡи ѡ книжникъ рѣша въ сѣбѣ: сѣи хѡлѣтъ.

д. И видѣвхъ Иисъ помышлѣнѣи ѡхъ, рече: вскѡю вѣи мыслѣте лѡкѡвалъ въ сердцахъ своѣихъ ;

е. Что во ѣсть оѡдѡвѣе рециѡ: ѡпѡциѡются тѣи грѣсѣи: ѡлѣи рециѡ: востѡни ѡ ходѣи ;

ѕ. Но да оѡвѣсте, ѡкв вѡсть ѡмѡте Сѣхъ чѡвѣческѣи на

27. А чловѣци-тѣ ся чюдяхъ и казувахъ : Какъвъ е тойзи, че и вѣтрове-тѣ и море-то го послушувать ?

28. И като дойде той отвѣдь въ Гергесинскъ-тѣ земѣ, срѣщ-пяхъ го двама бѣснуеми, конто излѣзохъ изъ гробища-та, твърдѣ свирѣши, така що никой не можаше да мине прѣзь оузи пѣть.

29. И ето, извыкахъ и казувахъ : Що имашь ты съ насъ, Исусе, Сыне Божій ? дошелъ си тука прѣди врѣме ли да ны мѣчишь ?

30. А на далеко отъ тѣхъ имаше стадо отъ много свиніе, което пасѣше.

31. И бѣсове-тѣ му ся моляхъ и казувахъ : Ако ны испѣдншь, дозволи ни да отидемъ въ стадо-то на свиніе-тѣ.

32. И рече имъ : Идѣте. И тѣ, щомъ излѣзохъ, отидохъ въ стадо-то на свиніе-тѣ ; и ето, всичко-то стадо на свиніе-тѣ устрѣ-ми ся прѣзь стрѣмнина-тѣ въ море-то, и погыняхъ въ водѣ-тѣ.

33. А свинопасци-тѣ побѣгнахъ, и като дойдохъ въ градъ-тѣ, извѣстихъ всичко, и това що станъ съ бѣснуеми-тѣ.

34. И ето, цѣль градъ излѣзе да посрѣщне Исуса, и като го видѣхъ, примолехъ му ся да отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

ГЛАВА 9.

1. И той влѣзе въ ладіѣ-тѣ, и прѣмниъ, та дойде въ свой-тѣ си градъ.

2. И ето, донесохъ му одного разслабень, сложенъ на постел-кѣ ; и като видѣ Исусъ тѣхнѣ-тѣ вѣрѣ, рече разслабленному : Дързай, сыно, прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти.

3. И ето, нѣкон отъ книжници-тѣ рекохъ въ себе си : Той бо-гохуствува.

4. А Исусъ като видѣ помысли-тѣ имъ, рече : Защо мыслите вы зло въ сѣрдца-та си ?

5. Защото, кое е полесно, да рекъ : Прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти, или да рекъ : Стани и ходи ?

6. По за да познаете че Сынъ чловѣческий има на земѣ-тѣ

земли ѿпшати грѣхѣ: (тогда глагола разславленомъ:)
востани, возми твои Одръ, и иди въ домъ твой.

з. И воставъ (взѣмъ Одръ свой), иде въ домъ свой.

и. Видѣвъше же народи чудишася, и прославиша Бѣга, дава-
шаго власть таковѣю человекѣмъ.

д. И прехода Іисъ ѿтуда, видѣ человека сѣдѣша на
мытницѣ, Матѣа глголема, и глгола ѣмъ: по миѣ градѣ:
и воставъ по немъ иде.

г. И бысть ѣмъ возлежающъ въ домѣ, и сѣ мнози мытарѣ
и грѣшницы пришѣдше возлежахъ со Іисомъ и со оученикѣ
ѣгѡ.

дл. И видѣвъше фарисеѣ, глаголахъ оученикѣмъ ѣгѡ:
почто съ мытарѣ и грѣшникѣ Оучитель вашъ ѣстъ
и пїетъ;

вл. Іисъ же слышавъ речѣ имъ: не трѣбуютъ здравїи
врачѣ, но болѣшїи.

гл. Шѣдше же нагчитеса, что ѣсть: мѣти хощѣ, а не
жертвы. не приидохъ бо призвати праведники, но грѣшники
на покаанїе.

дл. Тогда пристъпиша къ немъ оученицы Іѡанновы, гла-
голюще: почто мы и фарисеи постимса многѡ, оучицы же
твои не постѣтса;

ел. И речѣ имъ Іисъ: ѣдѣ мѡгутъ сїѡве брачїи плакати,
ѣлико время съ ними ѣсть женихъ; приидетъ же днїе, ѣгда
ѡниметса ѡ нихъ женихъ, и тогда постѣтса.

вл. Никтоже бо приставѣетъ приставленїа плаѣ неѣлена
рїзѣ ветскѣ: возметъ бо кончинъ свою ѡ рїзы, и горша
дирѣ вѣдетъ.

зл. Нижѣ вливѣютъ вїна нова въ мѣхи ветхи: ѣще ли же
ни, то просадѣтса мѣси, и вїно пролїетса, и мѣси погнѣ-
нстъ: но вливѣютъ вїно ново въ мѣхи новы, и обоѣ соблю-
дѣтса.

ил. Сїѡ ѣмъ глаголющъ къ нимъ, сѣ князь иѣкїи пришѣдъ

власть да прощава грѣхове, (тогазь казува разслабенному :) Стани, вдигни постелкѣ-тѣ си, и иди у дома си.

7. И той станѣ и отиде у дома си.

8. *Това* като видѣхѣ народи-тѣ почудихѣ ся, и прославихѣ Бога, който бѣ далъ таквѣзи власть на человекѣ-тѣ.

9. И като минуваше Исусъ отъ тамо, видѣ одного человекѣ че сѣдѣше на мытаришкѣ-тѣ, Матөей на име, и рече му : Дойди слѣдъ мене ; и той станѣ и отиде слѣдъ него.

10. И когато бѣ сѣдишлѣ на трапезѣ-тѣ въ къщы, ето, мнозина мытари и грѣшници дойдохѣ и насѣдахѣ съ Исуса и съ ученицы-тѣ неговы.

11. И Фарисей-тѣ, като видѣхѣ *това*, рекохѣ на ученицы-тѣ му : Защо вашій-тѣ учитель съ мытари-тѣ и грѣшници-тѣ *наедно* яде *и пие* ?

12. Исусъ като чу *това*, рече имъ : Здрави-тѣ иѣмать нуждѣ отъ лѣкарь, но болни-тѣ.

13. Идѣте още и научѣте ся що е : Милость ищѣ, а не жертвѣ ; защото не дойдохѣ да призовѣ праведны-тѣ, но грѣшны-тѣ на покаяніе.

14. Тогазь идуватъ при него ученицы-тѣ Іоаннови, и казуватъ му : Защо ний и Фарисей-тѣ постимъ много, а твои-тѣ ученицы не посятъ ?

15. И рече имъ Исусъ : Могѣтъ ли свадбари-тѣ да тѣжатъ до като е съ тѣхъ младоженикѣ-тѣ ? ще дойдѣтъ обаче деніе, кога ся отнеме отъ тѣхъ младоженикѣ-тѣ, и тогази ще посятъ.

16. И никой не кърпи ветхѣ дрехѣ съ небѣленъ платъ ; защото това което *ще ся тури да* запълни, отдира отъ дрехѣ-тѣ, и съдрано-то става по лошо.

17. Нито наливатъ ново вино въ ветхы мѣхове ; а инакѣ, распукватъ ся мѣхове-тѣ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тѣ ся развалятъ ; но наливатъ ново вино въ новы мѣхове, и едно-то и друго-то ся увардятъ.

18. Това когато говоряше тѣмъ, ето, начальникъ иѣкой си дойде,

кланашеса ѿмѡ, глагола, ѿкѡ дщїи моѡ ѡнѣ оумре: но пришедѡ возложїи на нїѡ рѡкѡ твоїѡ, ѡ ѡживѣтѡ.

дї. И воставѡ Иисѡ по немѡ ѡде ѡ оучїицы ѿгѡ.

к. И сѣ женѡ кровоточїва дванадесате лѣтѡ, пристѡпавши создаѡ, прикоснѡса воскрїлію рїзы ѿгѡ.

ка. Глаше ко вѡ сѣтѣ: ѡже тѡкѡмѡ прикоснѡса рїзѣ ѿгѡ, спасѣна вѡдѡ.

кв. Иисѡ же ѡбращѡса ѡ видѣвѡ ѡ, речѣ: дерзѡи дщїи, вѣра твоѡ спасѣ тѡ. ѡ спасѣна бытѣ женѡ ѡ часѡ тогѡ.

кг. И пришедѡ Иисѡ вѡ дѡмѡ княжѡ, ѡ видѣвѡ сопцы ѡ народѡ молващѡ,

кд. Глагола ѡмѡ: ѡндїте: не оумре ко дѣвїца, но спїтѡ. ѡ рѡгѡхѡса ѿмѡ.

ке. Огдѡ же ѡзгнѡнѡ бытѣ народѡ, вшедѡ ѡтѡ ѡ за рѡкѡ: ѡ востѡ дѣвїца.

кс. И ѡзыде вѣстѣ сїѡ по всѣй землїи тоїи.

кз. И прехѡдѡщѡ ѡтѡдѡ Иисѡви, по немѡ ѡдѡста двѡ слѣпцѡ, зовѡща ѡ глаголюща: помїлѡи ны, (Иисѡ) Сїе Дѣдовѡ.

кн. Пришедѡщѡ же ѿмѡ вѡ дѡмѡ, пристѡпїста кѡ немѡ слѣпцѡ, ѡ гла ѡма Иисѡ: вѣрѡета ли, ѿкѡ могѡ сїѡ сотворїтї; глаголаста ѿмѡ: ѿи, Гдїи.

ко. Тогдѡ прикоснѡса Очїю ѡхѡ, глагола: по вѣрѣ ваїѡ вѡдѡ вама.

л. И ѡверѡстѡса Очїи ѡма. ѡ запрѡтїи ѡма Иисѡ, глагола: влѡдїтѡ, да нїктоже оувѣстѣ.

ла. Она же ѡзшедѡша прослѡвїста ѿгѡ по всѣй землїи тоїи.

лв. Тѣма же ѡсхѡдѡшема, сѣ привѡдѡша кѡ немѡ члѣвѡка нѣма вѣснѡема.

лг. И ѡзгнѡнѡ вѣсѡ, проглагола нѣмїи: ѡ днѡвїшѡса народїи, глаголюще, ѿкѡ нїколіже гѡвїса тѡкѡ во Иїли.

лд. Фарїсеѣ же глаголахѡ: ѡ князѣ вѣсовѡстѣмѡ ѡзгѡнїтѡ вѣсы.

та му ся кланяше и казуваше : Дъщеря ли до сега е умрѣла ; но дойди и тури рѣкѣ-тѣ си на нейъ, и ще оживѣе.

19. И станѣ, та отиде слѣдъ него Исусъ, и ученици-тѣ му.

20. И ето, жена която страдаше отъ крѣвотеченіе дванадесетъ години, пристѣпн изъ отзадъ, и допрѣ ся до полѣ-тѣ на дрехѣ-тѣ му.

21. Защото думаше си : Ако ся допрѣ само до дрехѣ-тѣ му, ще оздравѣѣ.

22. А Исусъ като ся обърнѣ та ѣ видѣ, рече : Дързай дъщи ; вѣра-та твоя исцѣли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та.

23. И когато дойде Исусъ въ къщѣ-тѣ началниковѣ, и видѣ свирачи-тѣ и пародѣ-тѣ въ смущеніе ;

24. Рече имъ : Идѣте си ; защото момиче-то не е умрѣло, но спи. И присмивахѣ му ся.

25. А като испѣдихѣ народѣ-тѣ, влѣзе Исусъ, хванѣ ѣ за рѣкѣ-тѣ ; и момиче-то стаѣ.

26. И расчу ся това по всичкѣ-тѣ онѣзи земѣ.

27. И когато си отиваше Исусъ отъ тамо, вѣрвѣхѣ слѣдъ него двама слѣпи, които выкахѣ и казувахѣ : Помилуй ны, Сыне Давидовѣ.

28. И щомъ влѣзе въ къщѣ, пристѣпнихѣ слѣпи-тѣ при него, и казува имъ Исусъ : Вѣрувате ли че могѣ да сторѣ това ? казувать му : Ей, Господи.

29. Тогазъ ся прикоснѣ до очи-тѣ имъ, и каза : Да бѣде вамъ по вѣрѣ-тѣ вашѣ.

30. И отворихѣ имъ ся очи-тѣ. И запрѣти имъ Исусъ строго, и каза : Гледайте, да не узнае *това* никой.

31. А тѣ като излѣзохѣ, прославихѣ го по всичкѣ-тѣ онѣзи земѣ.

32. И когато тѣ излѣзвахѣ, ето, доведохѣ му единѣ человекѣ имъ и бѣснуетъ.

33. И слѣдъ испѣжданіе-то на бѣсѣ-тѣ, проговори имъ-тѣ : И почудихѣ ся народи-тѣ и думахѣ : Никого не ся е видѣло такъвъ нѣщо въ Израиль.

34. А Фарисей-тѣ казувахѣ : чрѣзъ начальникѣ-тѣ бѣсовскый изгонва бѣсове-тѣ.

лє. И прохождаше Иисз грады вса и вєси, оуча на сонми-
щах их, и проповѣдала еуліе црѣвїа, и цѣла всакз недєгз
и всакз їзю вх мѡдєхз.

лѕ. Видѣвз же народы, милосѣрдова ѡ нихз, їакв бѣхс
сматѣни и ѡвѣржени, їакв Ѡвцы не їмѡщыа пѣстырѣ.

лз. Тогда глагола оученикѡмз своимз: жѣтва оубѡ мнѡга,
дѣлателей же малѡ.

лн. Молїтєса оубѡ гдѣс жѣтвы, їакв да їзведѣтз дѣлатели
на жѣтвє свою.

ГЛАВА І.

а. И призвѡ Ѡванѣдєсѣть оученикѣ своѡ, дадѣ їмз власть
на дєсєхз нечїстыхз, їакв да їзгонѣтз ихз, и цѣлїти
всакз недєгз и всакз болѣзнь.

б. Дванѣдєсѣтихз же апѡлѡвз їменѡ сѣтъ сїѡ: пѣрвыи
Сїмѡнз, їже нарицѣтсѣ Пѣтрз, и Андрей братз єгѡ: їаквз
зєведѣєвз, и їваннз братз єгѡ:

в. Фїлїппз, и Варѡломѣи: Фѡмѡ, и Матѡей мытарь:
їаквз Алфѣєєвз, и Леввѣи, наречѣнный Фаддѣи:

г. Сїмѡнз Кананїтз, и їсда їскарїѡтскїи, їже и предадѣ
єгѡ.

є. Сїѡ Ѡванѣдєсѣть послѡ Иисз, заповѣда їмз, глагола:
на пѣтъ їзѡкз не їдїте, и во градз Самарѣнскїи не
внїдїте:

ѕ. Идїте же пѣче ко Ѡвцѡмз погїбшымз дѡмс їїлева.

з. Ходѣше же проповѣдѡшїте, глѡголюще, їакв прїєлїжнє
црѣвїє нѣное.

и. Болѡшыа їсцѣлѡйте, прокажѣнныа ѡчицѡйте, мѣрт-
выа воскрешѡйте, вѣсы їзгонѡйте. тѕне прїѣстє, тѕне
дадїте.

ѡ. Не стѡжїте злѡта, ни сребрѡ, ни мѣди при полєсѣхз
вѡшнхз,

35. И обхождаше Иисусъ всичкы-тѣ градове и села, та поучаваше въ съборища-та имъ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то ; и исцѣляваше всякъ болѣсть и всякъ немощъ въ народа.

36. А като видѣ множество-то на народъ-тѣ, смили ся за тѣхъ, защото бѣхъ изнемощѣли и прѣспати, като овцы, които иѣматъ пастырь.

37. Тогази рече на ученицы-тѣ си : Жътва-та е много, а работници-тѣ малко ;

38. За това молѣте ся на Господаря на жътвѣ-тѣ да испрати работници на жътвѣ-тѣ си.

ГЛАВА 10.

1. И призова дванадесеть-тѣ свои ученицы, та имъ даде власть надъ нечисты-тѣ духове, да ги испѣждатъ, и да исцѣляватъ всякъ болѣсть и всякъ немощъ.

2. А имена-та на дванадесеть-тѣ Апостолы сѣ тѣзи : първый Симоѣ, който ся казува Петръ, и Андрей братъ неговъ ; Іаковъ Зеведеевъ, и Іоаннъ братъ неговъ ;

3. Филиппъ, и Вартоломей ; Ѳома, и Матөей мытарь-тѣ ; Іаковъ Алфеевъ, и Леввей нареченный Ѳаддей ;

4. Симонъ Кананитъ, и Іуда Искаріотскый, който го и прѣдаде.

5. Тѣзи дванадесеть отпрати Иисусъ, и заповѣда имъ, и каза : На пѣтъ язычническый да не идете, и въ градъ Самарянскый да не влѣзете ;

6. Но ходѣте повече при погынѣлы-тѣ овцы отъ домъ-тѣ Израилевъ.

7. И къдѣто ходите, проповѣдувайте и казувайте : Царство небесно наближи.

8. Болны исцѣлявайте, прокаженны очищавайте, мъртвы въскрѣшавайте, бѣсове испѣждайте ; даромъ сте пріели, даромъ давайте.

9. Не земайте ништо злато, ништо сребро, ништо мѣдь въ поясы-тѣ си ;

ї. Ни піры вх пѣть, ни двою рѣзъ, ни сапѣгъ, ни жезла : достѣннх ко ѣсть дѣлатель мзды своеа.

їа. Вх Ѡньже ѡце (колиждо) градъ или весь виидете, испытайте, кто вх немъ достѣннх ѣсть : и тѣ превѣдите, доидеже изыидете.

їб. Вхѡдаше же вх домъ, цѣлѣйте его [глюше : миръ домъ семѣ.]

їв. И ѡце оубв бѣдетъ домъ достѣннх, прїидетъ миръ вашъ на нѣ : ѡце ли же не бѣдетъ достѣннх, миръ вашъ кх вѣмъ возвратитса.

їг. И иже ѡце не прїиметъ васъ, ниже послѣшаетъ словѣсъ вашихъ, исхѡдаше иъ домъ или иъ града того, ѡтрасите прахъ нѡгъ вашихъ.

їд. Амѣнъ глю вѣмъ : ѡраднѣе бѣдетъ землѣ Содѡмсткѣ и Гомѡрреткѣ вх дѣнь сѣдннй, неже градъ томѣ.

їе. Сѣ азъ посылаю васъ іакв Ѡвцы посредеѣ волкѡвъ : бѣдите оубо мѣдри іакв смѣа, и цѣли іакв гѡлсѣе.

їж. Внемлите же ѡ человекъ : предадѣтъ во вы на соимы, и на сокѡрищахъ иихъ бїѡтъ васъ :

їз. И преа вѣдыки же и црѣи ведѣни бѣдете менѣ ради, во свидѣтельство имъ и іазыкѡмъ.

їа. Егда же предаѡтъ вы, не пецытеса, кѡкв или что возглаголете : даствѡса вѣмъ вх той часъ, что возглаголете :

їб. Не вы ко бѣдете глаголющїи, но дѣх Ѡца вашего глаголай вх васъ.

їв. Преаствъ же братъ брата на смѣрть, и Ѡца чѡдо : и востѡнствъ чѡдо на родитѣли, и оубїѡтъ иихъ.

їг. И бѣдете ненавидими всѣми имене моего ради : претерпѣвнй же до конца, той спасѣнъ бѣдетъ.

їд. Егда же гѡлатъ вы во градѣ семъ, бѣгайте вх дрѡгїи. Амѣнъ во глаголю вѣмъ : не имате скончати грады иилевы, доидеже прїидетъ Сїиъ члѣвѣчскїи.

10. Нито тържикъ за пѣтъ, нито двѣ дрехы, нито обуща, нито тоягъ ; защото работникъ-тъ е достоинъ за своѣж-тъ прѣхранѣ.

11. И въ който градъ или село влѣзете, испытайте кой е въ него достоинъ, и тамъ оставайте доклѣ си излѣзете.

12. А на влѣзуваніе въ домъ-тъ поздравявайте го ;

13. И ако бѣде домъ-тъ достоинъ, нека дойде на него вашій-тъ миръ ; ако ли не бѣде достоинъ, миръ-тъ ви къмъ васъ да ся възвърне.

14. И който вы не приеме, нито послуша ваши-тъ словеса, кога излѣзвате изъ онзи домъ, или изъ онзи градъ, истърсѣте прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си.

15. Истинѣ ви казувамъ : По леко ще бѣде на земѣж-тъ Содомскѣ и Гоморскѣ въ сѣдний-тъ день, нежели на онзи градъ.

16. Ето, азъ вы проваждамъ като овцы между вълцы ; бѣдѣте прочее разумни като змиѣ-тъ, и незлюбиви като гълѣбы-тъ.

17. А пазѣте ся отъ челоуѣцы-тъ ; защото на сѣдовища ще вы прѣдавать, и въ съборища-та си ще вы бѣѣтъ.

18. И прѣдъ владѣтели и царіе ще вы извождатъ заради мене, въ свидѣтельство на тѣхъ и на язычници-тъ.

19. А когато вы прѣдадѣтъ, недѣйте ся грижи какъ, или какво ще говорите ; защото ще ви ся даде въ онзи часъ какво ще говорите.

20. Защото не сте вы конто говорите, но Духъ-тъ на Отца вашего, който говори въ васъ.

21. И братъ брата ще прѣдаде на смъртъ, и отецъ чадо ; и ще встанѣтъ чада врѣхъ родители-тъ си, и ще ги умъртвятъ.

22. И ще бѣдете отъ всички ненавидани заради мое-то име ; а който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

23. А когато вы гонятъ въ тойзи градъ, бѣгайте въ другий-тъ ; защото истинѣ ви казувамъ : Нѣма да свършите градове-тъ Израилевы, доклѣ дойде Сыпъ-тъ челоуѣческій.

кд. ИѢСТЬ ОУЧЕНИКЪ НАД ОУЧИТЕЛЕМЪ СВОЕГО, НИЖЕ РАБЪ НАД ГОСПОДИНА СВОЕГО.

ке. ДОВАЖЕТЪ ОУЧЕНИКЪ, ДА ВЪДЕТЪ ІАКЪ ОУЧИТЕЛЬ ЕГО, И РАБЪ ІАКЪ ГОСПОДЬ ЕГО. АЩЕ ГДІНА ДОМЪ ВЕЕЛЪЗЕВЪЛА НАРЕКОША, КОЛЬМИ ПАЧЕ ДОМАШНІА ЕГО;

кз. НЕ ОУБОЙТЕСЯ ОУБО ИХЪ: НИЧТОЖЕ БО ЁСТЬ ПОКРОВЕНО, ЁЖЕ НЕ УКРЫЕТСЯ, И ТАЙНО, ЁЖЕ НЕ ОУВЪДѢНО ВЪДЕТЪ.

кз. ЁЖЕ ГЛГОМУ ВАМЪ ВО ТМѢ, РЦЫТЕ ВО СВѢТѢ: И ЁЖЕ ВО ОУШЫ СЛЫШИТЕ, ПРОПОВѢДИТЕ НА КРОВѢХЪ.

ки. И НЕ ОУБОЙТЕСЯ ѿ ОУБИВАЮЩИХЪ ТѢЛО, ДЪШИ ЖЕ НЕ МОГЪЩИХЪ ОУБИТИ: ОУБОЙТЕСЯ ЖЕ ПАЧЕ МОГЪЩАГЪ И ДЪШЪ И ТѢЛО ПОГРѢИТИ ВЪ ГЕЕННѢ.

ко. НЕ ДВѢ ЛИ ПТИЦЫ ЦѢНАТСЯ ЕДИНЫМЪ АССАРИЕМЪ; И НИ ЕДИНА ѿ НИХЪ ПАДЕТЪ НА ЗЕМЛІ, БЕЗЪ ОЦА ВАШЕГЪ.

л. ВАМЪ ЖЕ И ВЛАСИ ГЛАВНИИ ВСИ ИЗОЧТЕНИ СЪТЬ.

ла. НЕ ОУБОЙТЕСЯ ОУБО: МИОЗѢХЪ ПТИЦЪ ЛЪЧШИ ЕСТЕ ВЫ.

лв. ИСАКЪ ОУБО ИЖЕ ИСПОВѢСТЬ МА ПРѢД ЧЕЛОВѢКИ, ИСПОВѢМЪ ЕГО И АЗЪ ПРѢД ОЦЕМЪ МОИМЪ, ИЖЕ НА ИБСѢХЪ.

лг. А ИЖЕ ѿВѢРЖЕТСЯ МЕНЕ ПРѢД ЧЕЛОВѢКИ, ѿВѢРГЕСЯ ЕГО И АЗЪ ПРѢД ОЦЕМЪ МОИМЪ, ИЖЕ НА ИБСѢХЪ.

лд. НЕ МНИТЕ, ІАКЪ ПРИДОХЪ КОВРЕШИ МИРЪ НА ЗЕМЛЮ: НЕ ПРИДОХЪ КОВРЕШИ МИРЪ, НО МЕЧЬ.

ле. ПРИДОХЪ БО РАЗЛЪЧИТИ ЧЛВѢКА НА ОЦА СВОЕГО, И ДИШЕРЬ НА МАТЕРЬ СВОЮ, И НЕВѢСТЪ НА СЕКРОВЬ СВОЮ.

лз. И ВРАЗИ ЧЛВѢКЪ ДОМАШНИИ ЕГО.

лз. ИЖЕ ЛЮБИТЪ ОЦА ИЛИ МАТЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ, ИѢСТЬ МЕНЕ ДОСТОИИЪ: И ИЖЕ ЛЮБИТЪ СЫНА ИЛИ ДИШЕРЬ ПАЧЕ МЕНЕ, ИѢСТЬ МЕНЕ ДОСТОИИЪ.

ли. И ИЖЕ НЕ ПРИИМЕТЪ КРѢТА СВОЕГО, И ВЪ СЛѢДЪ МЕНЕ ГРАДЕТЪ, ИѢСТЬ МЕНЕ ДОСТОИИЪ.

ло. ѾВРѢТЫИ ДЪШЪ СВОЮ, ПОГРѢИТЪ ІО: А ИЖЕ ПОГРѢИТЪ ДЪШЪ СВОЮ МЕНЕ РАДИ, ѿВРАЩЕТЪ ІО.

24. Не е ученикъ по горепъ отъ учитель-тъ си, ни то слуга по горепъ отъ господарь-тъ си.

25. Доста е на ученикъ-тъ да бжде като учитель-тъ си, и слуга-та като господарь-тъ си. Ако стопанинъ-тъ на домъ-тъ нарекохъ Веелзевулъ, колко повече домашны-тъ неговы?

26. И тъй не бойте ся отъ тѣхъ; защото нѣма нищо покрито, което да ся не открие; и тайно, което да ся не узнае.

27. Което ви говорѣхъ въ тьминѣхъ-тѣхъ, кажѣте го на видѣло; и което чуете на ухо, проповѣдувайте го отгорѣ на покрывъ-тъ.

28. И да ся не бонте отъ онѣзи, които убивать тѣло-то, а душѣхъ-тѣхъ не могатъ да убийтъ; но да ся бонте повече отъ оногось, който може и душѣ и тѣло да погуби въ пѣкъль-тъ.

29. Не ся ли продаватъ двѣ врабчета за единъ ассарій? и ни едно отъ тѣхъ нѣма да падне на земѣхъ-тѣхъ, безъ *волѣхъ-тѣхъ на* Отца вашего.

30. А вамъ и косми-тъ на главы-тъ ви венчкы-тъ сѣхъ прѣброени.

31. Не бойте ся прочее, вы сте отъ много врабчета по добри.

32. И тъй всякой, който исповѣда мене прѣдъ чловѣцы-тъ, ще исповѣдамъ и азъ него прѣдъ Отца моего който е на небеса.

33. А който ся отрече отъ мене прѣдъ чловѣцы-тъ, ще ся отречѣ и азъ отъ него прѣдъ Отца моего който е на небеса.

34. Да не мните че дойдохъ да турѣхъ миръ на земѣхъ-тѣхъ; не дойдохъ да турѣхъ миръ, но пожъ.

35. Защото дойдохъ да разлѣчѣхъ чловѣка на връхъ бащѣ му, и дъщерѣхъ на връхъ майкѣ ѱ, и снѣхъ на връхъ свекървѣ ѱ.

36. И неприятел чловѣку *ще бждѣтъ* домашни-тъ му.

37. Който любѣи бащѣ или майкѣ повече отъ мене, не е за мене достоинъ; и който любѣи сынъ или дъщерѣхъ повече отъ мене, не е за мене достоинъ.

38. И който не зема кръсть-тъ си, и не слѣдува подирѣ ми, не е достоинъ за мене.

39. Който намѣри животъ-тъ си, ще го изгуби; и който изгуби заради мене животъ-тъ си, ще го намѣри.

м. Иже васъ пріемлетъ, менè пріемлетъ: и иже пріемлетъ менè, пріемлетъ послáвшаго мѧ.

ма. Пріемлай прѣрока во и́ма прѣоче, мздѣ прѣочс пріиметъ: и пріемлай прѣвника во и́ма прáведниче, мздѣ прáведничс пріиметъ:

мв. И иже ѡце напоитъ єдинаго вѣ малыхъ снхъ чашею ствденнѣ воды тѣкнѣ, во и́ма оучникѧ, ѡмнѣ глаголю вамъ, не погвѣитъ мзды своеѧ.

ГЛАВА 11.

а. И кѣсть, єгда соверши́ Иисъ заповѣдалъ Ѧвманѧдесате оученикомѧ свои́ма, прѣйде ѡтѣдѣс оучити и проповѣдати во градѣхъ ихъ.

б. Іваннѣ же слышавъ во оузы́лиши дѣла Хрѣтова, послá двѧ вѣ оучникѣ свои́хъ,

г. Речè ємѣ: ты ли єси́ граднѣи, илѣ и́ногѣ члѣмъ;

д. И ѡвѣщавъ Иисъ речè имъ: шѣдше возвѣститѣ Іванновѣ, ѡже слышите и видѣте:

є. Слѣпѣи прозираютъ, и хро́мѣи ходятъ: прокаженнѣи ѡчищаютъ, и глѣсѣи слышатъ: мѣртвѣи востаютъ, и нищѣи блáговѣствѣютъ:

з. И блáженъ єсть, иже ѡце не соклазнитъ ѡ мнѣ.

з. Тѣмъ же исходáщымъ, начатъ Иисъ народѣмъ глѣти ѡ Іваннѣ: чесѣ и́зыдѣте въ прѣстыню видѣти; трѣсть ли вѣтромъ колѣблемъ;

и. Но чесѣ и́зыдѣте видѣти; человекѧ ли въ мѧгки рѣзы ѡблеченнѧ; сѣ иже мѧгкѧ посѧщѣи, въ домѣхъ црквихъ сѣть.

д. По чесѣ и́зыдѣте видѣти; прѣрока ли; єи, глго́лю вамъ, и́ мнѣше прѣрока.

г. Сѣи во єсть, ѡ немѣже єсть писано: сѣ ѡзъ посылаю

40. Който васъ приима, мене приима; и който приима мене, приима тогозъ който мя е проводилъ.

41. Който приима пророкъ въ име на пророка, заплатъ на пророкъ ще земе; и който приима праведникъ въ име на праведникъ, заплатъ на праведникъ ще земе.

42. И който напои одного отъ тѣзи малки-тѣ само съ едижъ чашъ студена водъ въ име на ученикъ, истина ви казувамъ, пѣма да изгуби заплатъ-тѣ си.

ГЛАВА 11.

1. И когато свърши Исусъ заповѣданія-та си къмъ дванадесеть-тѣ свои ученицы, миѣ отъ тамо, да поучава и да проповѣдува по градове-тѣ имъ.

2. А Иоаннъ като чу въ тъмницѣ-тѣ дѣла-та Христовы, проводи двама отъ ученицы-тѣ си,

3. И рече му; Ты ли си който има да дойде, или друго да очакваме?

4. И отговори Исусъ и рече имъ: Идѣте, възвѣстѣте на Иоанна, *това* което чувате и видите;

5. Слѣпи прогледувать, хроми ходять, прокажени ся очищавать, и глухы прочувать; мъртви възкрѣснувать, и на сиромасы-тѣ ся благовѣствува.

6. И блаженъ е който ся не соблазни въ мене.

7. И когато тѣ си отхождахъ, наченъ Исусъ да говори на народъ-тѣ за Иоанна: Какво излѣзохте да видите въ пустыниѣ-тѣ? трѣсть ли отъ вѣтръ-тѣ разлюляванъ?

8. Но какво излѣзохте да видите? человекъ ли въ меки дрехы облѣченъ? Ето тѣзи които носятъ меки *дрехы* въ царски домове сѣ.

9. Но какво излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

10. Защото тойзи е за когото е писано: Ето азъ проваждамъ

ѿг҃ла моего предъ лицемъ твоимъ, ѿже оуготовитъ путь твой предъ тобою.

ѿ. Амѣнь глаголю вамъ, не воста въ рождѣнныхъ женами болий Іоанна кр҃титела: мѣй же во цр҃тви иже имъ болий ег҃во есть.

ѿ. ѿ днѣй же Іоанна кр҃титела доселѣ цр҃твѣе иже ное нсѣдѣтса, ѿ нсѣдѣнцы восхитѣютъ е.

ѿ. Всѣ ко прр҃оцы ѿ законъ до Іоанна прорекша.

ѿ. И аще хощете прѣати, той есть Іліа хотѣи прѣити.

ѿ. Имѣай оушы слышати, да слышитъ.

ѿ. Кому же оуподоблю родъ сей; подобенъ есть дѣтемъ скѣдѣшимъ на торжищахъ, ѿ возглашающимъ др҃гнѣмъ своимъ,

ѿ. И глѣющимъ: пискѣхомъ вамъ, ѿ не плачете: плачемъ вамъ, ѿ не рыдаете.

ѿ. Прѣиде ко Іоаннѣ ни іадый, ни пѣи, ѿ гл҃голютъ: бѣса имѣать.

ѿ. Прѣиде сѣхъ чл҃вческѣи іадый ѿ пѣи, ѿ гл҃голютъ: се человекъ іадца ѿ винопѣйца, мытаремъ др҃гъ ѿ грѣшникѣмъ. ѿ ѿправдѣса премѣдрость ѿ чл҃дъ своихъ.

ѿ. Тогда начатъ Іисъ поношати градовѣмъ, въ нѣхъже быша множайшыя силы ег҃во, зане не покашася.

ѿ. Горе тебѣ, Хоразіне, горе тебѣ, Вилсаідо, іакъ аще въ Тѣрѣ ѿ Сѣдѣнѣ быша силы были бывшыя въ васъ, дрѣвле оубо во врѣтци ѿ пепелѣ покашася быша.

ѿ. Обаче глаголю вамъ: Тѣрс ѿ Сѣдѣнѣ ѿрадѣе вѣдетъ въ дѣнь сѣднѣй, неже вамъ.

ѿ. И ты, Капернаѣме, ѿже до нѣсѣ вознесѣиша, до ада снѣдеш: зане аще въ Содомѣхъ быша силы были бывшыя въ тебѣ, пребыли оубо быша до днѣшнагѣ днѣ.

ѿ. Обаче глаголю вамъ, іакъ земля Содомстѣи ѿрадѣе вѣдетъ въ дѣнь сѣднѣй, неже тебѣ.

ѿ. Въ то время ѿвѣщавъ Іисъ речѣ: исповѣдуютса,

вѣстителя моего прѣдъ твое-то лице, който ще приготви пжть-тъ ти прѣдъ тебе.

11. Истинжъ ви казувамъ, между родены-тъ отъ жены не ся е повдигнжлъ по голѣмъ отъ Иоанна Кръстителя; а най малкый-тъ въ царство небесно е по голѣмъ отъ него.

12. А отъ дни-тъ на Иоанна Кръстителя до ныпѣ, царство небесно на силжъ ся зема, и конто ся наспятъ тѣ го грабнувать.

13. Защото всичкы-тъ пророци и законъ-тъ до Иоанна пророкувахж.

14. И ако щете да приимете *това*, той е Илїя, който имаше да дойде.

15. Който има уши да слуша, нека слуша.

16. А на какво да уподобѣж тойзи родъ? Подобенъ е на дѣца, конто сѣдятъ на пазарь-тъ и выкать на дружинж-тъ си,

17. И казувать: Свирихмы ви, и не играхте; рыдахмы ви, и не плакахте.

18. Защото, дойде Иоаннъ, който не ядѣше, ни пїяше; и казувать: Бѣсъ има.

19. Дойде Сынъ чловѣческый, който яде и пїе; и казувать: Ето чловѣкъ ядливъ и винопїйца, прїятель на мытари-тъ и на грѣшници-тъ. И оправда ся мждрость-та отъ чада-та си.

20. Тогази наченж да укорява градове-тъ, въ конто станжхж повече-то неговы чудеса, защото ся не покаяхж.

21. Тежко ти, Хоразине, тежко ти, Внѣсандо! защото, чудесата конто въ васъ станжхж, ако быхж станжлы въ Тиръ и Сидонъ, отколѣ быхж ся въ врѣтище и пепель покаяли.

22. Но казувамъ ви, на Тиръ и Сидонъ *наказанїе-то* въ сждный-тъ день по леко ще бжде, нежели на васъ.

23. И ты, Капернауме, що си ся до небеса възвысилъ, до ада ще ся смжкнешъ; защото чудеса-та конто станжхж въ тебе, ако ставахж въ Содомъ, той бы до днесъ останжлъ.

24. Но казувамъ ви, че на земїж-тъ Содомскж по леко ще бжде *наказанїе-то* въ сждный день, нежели на тебе.

25. Въ онова врѣме отговори Исусъ и рече: Прославявамъ тя,

О҃че, Гд҃и нѣсѣ ѿ земли, ѿкѡ о҃убаи азъ єси сѣа ѡ премѣдрыхъ ѿ разсѣмныхъ, ѿ ѡкрылхъ єси та мѡнцемъ.

кз. Ей, О҃че, ѿкѡ таковъ вѣсть бѣговолѣнїе предъ тобою.

кз. Всѣа мнѣ предана єсть О҃цѣмъ моимъ: ѿ никтоже знаѣтъ Сѣа, токѡмъ О҃цъ: ни О҃цѣа кто знаѣтъ, токѡмъ Сѣа, ѿ ємѡже ѡше волитъ Сѣа ѡкрыти.

ки. Прїидїте ко мнѣ вси трѣждѡиющїи ся ѿ ѡремененїи, ѿ ѡзъ о҃упокѡю вы.

кд. Возмїте ѿго моѣ на себѣ, ѿ начнїтеса ѡ менѣ, ѿкѡ крѡтокъ єсмь ѿ смиренъ сѣрдцемъ: ѿ ѡбращїете покѡй дѡшлѡмъ вѡшымъ.

л. ѿго ко моѣ бѣго, ѿ кремѡ моѣ легкѡ єсть.

ГЛАВА ІІ.

а. Вѣз то время ѿде Іисъ вѣз сѣбѣвѣты сквозѣ сѣланїа: о҃убеницы же єгѡ възакѡша, ѿ начѡша востерзѡти клѡсы ѿ ѡсти.

б. Фарїсѣе же видѣвше рѣша ємѡ: сѣ о҃убеницы твои творѡтъ, єгѡже не достѡитъ творїти вѣз сѣбѣвѣтѡ.

г. Онъ же рече ѿмъ: нѣсте ли члї, что сотвори дѣвѡ, єгдѡ възакѡ самъ ѿ сѣиїи сѣ нимъ;

д. Какѡ вииде вѣз храмъ Бжїи, ѿ хлѣбы предложѣнїа снѣдѣ, ѿхже недѡстѡйно бѣ ємѡ ѡсти, ни сѣиымъ сѣ нимъ, токѡмъ іерѣемъ єдїиымъ;

є. Или нѣсте члї вѣз законѣ, ѿкѡ вѣз сѣбѣвѣты сѣвѡциенницы вѣз цѣркѡи сѣбѣвѣты сквернѡтъ, ѿ неповїнни сѣтъ;

ѕ. Глаголю же вамъ: ѿкѡ цѣркѡе бѡлѣ єсть зѡдѣ.

з. ѡше ли вѣсте вѣдѡли, что єсть, мѡти хошѡ, ѡ не жѣртѡы, никѡлиже о҃убѡ вѣсте ѡсѣждѡли неповїнныхъ.

и. Гдѡ ко єсть ѿ сѣбѣвѣты Сѣа члѣвѣческой.

л. ѿ прѣшѣдъ ѡтѣдѡ, прїиде на соннице ѿхъ.

Отче, Господи на небе-то и на земѣ-тѣ, че си утаилъ това отъ мъдры-тѣ и разумны-тѣ, и открилъ си го на младенцы-тѣ.

26. Ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

27. Всичко-то ми е прѣдано отъ Отца моего ; и никой не познава Сына, тѣкмо Отецъ ; нито Отца познава нѣкой, тѣкмо Сынъ-тъ, и комуто бы изволилъ Сынъ-тъ да го открие.

28. Дойдѣте при мене, всички що ся трудите и сте обрѣменени ; и азъ ще вы успокоѣж.

29. Воземѣте мое-то иго на себе си, и научѣте ся отъ мене ; защото съмь кроткъ и смиренъ на сърдце ; и ще намѣрите покойствие на души-тѣ си.

30. Защото мое-то иго е благо, и мое-то брѣме е леко.

ГЛАВА 12.

1. По онова врѣме въ единъ отъ сѣботы-тѣ минуваше Исусъ прѣзъ сѣдбы-тѣ ; а ученици-тѣ му огладнѣхъ, и начнахъ да късать класове и да ядѣтъ.

2. А Фарисей-тѣ като видѣхъ *това*, рекохъ му : Ето твои-тѣ ученици правятъ онова, което не е простено да ся прави въ сѣботѣ.

3. А той имъ рече : Не сте ли чели, що стори Давидъ, когато огладнѣ той и конто бѣхъ съ него ?

4. Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій, и яде отъ хлѣбове-тѣ на прѣдложеніе-то, конто не бѣ простено нему да яде, нито на онѣзи конто бѣхъ съ него, но само на священници-тѣ ?

5. Или не сте ли чели въ законъ-тъ, че въ сѣботенъ день священници-тѣ оскверняватъ сѣботѣ-тѣ въ храмъ-тъ, и неповинни сѣ ?

6. Но казувамъ ви, че има единъ тука по голѣмъ отъ храмъ-тъ.

7. Ако ли быхте знаели що е, Милость ищъ а не жертвѣ, не быхте осѣдили невинны-тѣ.

8. Защото Сынъ челоѣческій е и на сѣботѣ-тѣ Господарь.

9. И като прѣмнижъ отъ тамъ дойде въ сборнице-то имъ.

ї. И сѣ человекъ бѣ тѣ рѣкъ имѣи сѣхъ: и вопросиша єго, глаголюще: ѡже достѣтъ въ севѣнѣ цѣлѣти; да на него возглаголютъ.

ѡ. Онъ же рече ѡмъ: кто єсть ѡ васъ члвкъ, ѡже имать овчѣ єдино, и ѡже впадѣтъ сѣ въ севѣнѣ въ ѡмъ, не ѡметъ ли є и ѡзметъ;

бѣ. Кольми оубо лѣши єсть члкъ овчѣте; тѣмже достѣтъ въ севѣнѣ добрѣ творѣти.

гѣ. Тогда глагола человекъ: прострѣ рѣкъ твоѣ. и прострѣ: и оутвердѣса цѣла ѡкв дрѣга.

дѣ. Фарисѣе же шѣдше совѣтъ сотвориша на него, какъ єго погубѣтъ. Иисъ же размѣвъ ѡнде ѡтсѣдъ.

єѣ. И по немъ идѣша народи мнози, и исцѣли ѡхъ всѣхъ.

єѣ. И запретѣ ѡмъ, да не ѡвѣ єго творѣтъ:

зѣ. Иѡкв да сѣдѣтса речѣнное Исѣемъ прѣрокѣмъ, глаголюшимъ:

їи. Сѣ Отрокъ мой, єгоже избѣлихъ: возмѣбленный мой, на нѣже благоволи дшѣ моѣ: положи Дхъ мой на немъ, и сѣдъ ѡзыкомъ возвѣститѣ:

дѣ. Не преречѣтъ, ни возопѣтъ, ниже оуслышитъ кто на распѣтѣихъ гласа єго.

кѣ. Трѣсти сокршѣнны не прѣломитъ, и лѣна внемшася не оугаситъ: дѣндеже избѣдѣтъ въ повѣдъ сѣдъ.

ка. И на ѡма єгѡ ѡзыцы оуновѣти ѡмстъ.

кв. Тогда привѣдѣша къ немѣ бѣснѣющася слѣпа и нѣма: и исцѣли єго, ѡкв слѣпомъ и нѣмомъ глаголати и глѣдати.

кг. И дивлѣхса вси народи, глѣюще: єдѣ сѣй єсть Хртѣсъ Сѣхъ Дѣдовъ;

кд. Фарисѣе же слышавше, рѣша: сѣй не избѣнитъ бѣсы, токѣмъ ѡ веельзевѣлкѣ кнѣзѣ бѣсовствѣмъ.

кѣ. Бѣдый же Иисъ мысли ѡхъ, рече ѡмъ: всѣкое цѣтво

10. И ето, имаше челоуѣкъ съ изсъхнѣлъ рѣкъ; и за да го обвинятъ попытахъ го, и казувахъ : Дозволено ли е да цѣри нѣкой въ сѣботѣ ?

11. И той имъ рече : Кой е онзи челоуѣкъ отъ васъ, който ако има една оуца, и тя падне сѣботенъ день въ ямъ, не ще ѣж улови и извади ?

12. А колко е по добръ челоуѣкъ отъ оуца ! За то е дозволено да прави нѣкой добро сѣботенъ день.

13. Тогази казува на челоуѣка : Простри рѣкъ-тъ си ; и прострѣ ѣж, и станѣ здрава както друга-та.

14. А Фарисей-тъ като излѣзохъ, наговорихъ ся противъ него, какъ да го погубятъ.

15. Но Исусъ като позна, отиде отъ тамо ; и послѣдовахъ го народъ много, и гы исцѣли всичкы-тъ.

16. И запрѣти имъ да го не изявяватъ ;

17. За да ся сѣде речено-то чрѣзъ Исаяѣ пророка, който казува :

18. Ето отрокъ-тъ ми когото избрахъ, възлюбленный-тъ ми, на когото благоволи моя-та душа ; ще положѣ Духъ-тъ си на него, и ще възвѣсти сѣдъ на народы-тъ.

19. Не ще да ся сара, нито ще выкне, што ще чуе нѣкой гласъ-тъ му по улицы-тъ.

20. Трѣсть смазанъ нѣма да прѣчупи, и отъ лень *свѣцило* замѣдяло нѣма да угаси, до когато изведе сѣдъ-тъ въ побѣдѣ.

21. И въ негово-то име народи-тъ ще ся надѣятъ.

22. Тогази му доведохъ одного бѣснуемъ, слѣпъ и нѣмъ ; и го исцѣли, штоо слѣпый и нѣмый и говоряше и виждаше.

23. И смаяхъ ся всичкый-тъ народъ, и думажъ : Да не бы тойзи да е *Христосъ*, сынъ-тъ Давидовъ ?

24. А Фарисей-тъ като чухъ, рекохъ : Той не изгонява бѣсове-тъ, освѣнъ чрѣзъ началникъ-тъ бѣсовскый Веелзевула.

25. А Исусъ, като знаеше тѣхны-тъ помыслы, рече имъ : Всяко

раздѣльшееся на сѧ записѣетъ, ѡ всѧкъ градѣ или домѣ
раздѣливыйся на сѧ не стѧнетъ.

ѳв. И ѡще сатана сатанѣ изгонитъ, на сѧ раздѣмаса
ѣсть: какъ оубо стѧнетъ црѣтво ѣгѡ;

ѳз. И ѡще ѡзъ ѡ веельзевѣлѣ изгоню бѣсы, сѧнове ваши
ѡ комъ изгонятъ; сегѡ ради тѣмъ вамъ бѣдѧтъ сѧдѣи.

ѳи. ѡще ли же ѡзъ ѡ дѣѣ Бжїи изгоню бѣсы, оубо по-
стѣже на васъ црѣтвіе Бжїе.

ѳд. Или какъ можетъ кто войти въ домъ крѣпкаго, ѡ
сосѣды ѣгѡ расхитити, ѡще не перѣѣ свѧжетъ крѣпкаго,
ѡ тогда домъ ѣгѡ расхититъ;

ѳе. Иже иѣсть со мною, на мѧ ѣсть: ѡ иже не собирѣетъ
со мною, расточѧетъ.

ѳв. Сегѡ ради глаголю вамъ: всѧкъ грѣхъ ѡ хлѧ ѡпѣс-
титса человекѡмъ: ѡ иже на дѣа хлѧ, не ѡпѣститса чело-
вѣкѡмъ.

ѳв. И иже ѡще речѣтъ слово на сѣа человекѣскаго, ѡпѣс-
титса ѣмѣ: ѡ иже речѣтъ на дѣа стѧго, не ѡпѣститса ѣмѣ,
ни въ сѣи вѣкѣ, ни въ бѣдѣшии.

ѳг. Или сотворитѣ древо добрѡ, ѡ плодѣ ѣгѡ добръ: или
сотворитѣ древо зло, ѡ плодѣ ѣгѡ золъ: ѡ плодѧ ко древо
познѧно бѣдетъ.

ѳд. Порождѣнїа ѣхїднова, какъ можете добрѡ глаголати,
сли сѣше; ѡ изкѣтка ко сѣрца оустѧ глаголютъ.

ѳе. Блгїи человекѣкъ ѡ блгѧгѡ сокровнїа изнѡситъ блгѧ:
ѡ лскѧвый человекѣкъ ѡ лскѧвагѡ сокровнїа изнѡситъ лс-
кѧва.

ѳв. Глаголю же вамъ, иѧкъ всѧко слово праздно, ѣже ѡще
рекѣтъ человекѣкъ, воздадѣтъ ѡ немъ слово въ дѣнь сѣднїи.

ѳз. Ѣ словѣсъ ко своѣхъ ѡправдѣшса, ѡ ѡ словѣсъ своѣхъ
ѡсѣдѣшса.

ѳи. Тогда ѡвѣщѧша иѣщїи ѡ книжникѣ ѡ фарїсѣи, глаго-
люще: Оучителю, хѡщемъ ѡ тебѣ знѧменїе видѣти.

царство раздѣлено противъ себе си, заустѣва, и всякой градъ или домъ раздѣлешъ противъ себе си, нѣма да устои.

26. И ако Сатана изгонява Сатанъ, раздѣленъ е върхъ себе си ; какъ прочее ще трае негово-то царство ?

27. И ако азъ чрѣзь Веелзевула изгонявамъ бѣсове-тѣ, сынове-тѣ ви чрѣзь кого *вы* изгонявать ? За това тѣ ще ви бѣдѣтъ съдници.

28. Но ако азъ чрѣзь Духа Божія изгонявамъ бѣсове-тѣ, то е настигнѣло на васъ царство-то Божіе.

29. Или какъ може да влѣзе нѣкой въ домъ-тѣ на силнаго, и да разграби покѣщенинѣ-тѣ му, ако първомъ не върже сильный-тѣ ? и тогазь ще разграби домъ-тѣ му.

30. Който не е съ мене, противъ мене е ; и който не събира съ мене, распылява.

31. За това ви казувамъ : Всякой грѣхъ и хула ще ся прости на чловѣцы-тѣ ; хула-та обаче противъ Духа нѣма да ся прости на чловѣцы-тѣ.

32. И който рече рѣчь противъ Сына чловѣческаго, ще му ся прости, по който рече противъ Духа Святаго, нѣма да му ся прости нищо въ тойзи вѣкъ, нищо въ бѣдѣщій-тѣ.

33. Или направѣте дърво-то добро, и плодъ-тѣ му добръ ; или направѣте дърво-то лошо, и плодъ-тѣ му лошъ ; защото дърво-то ся отъ плодъ-тѣ познава.

34. Рожбы ехиднины, какъ можете да говорите добро, като сте лукавы ? Защото отъ прѣпльняніе-то на сърдце-то говорятъ уста-та.

35. Добрый-тѣ чловѣкъ отъ добро-то съкровище на сърдце-то изважда добрини-тѣ ; и злый-тѣ чловѣкъ отъ зло-то съкровище изважда злыны-тѣ.

36. И казувамъ ви, че всяка празна рѣчь който рекѣтъ чловѣци-тѣ, ще дадѣтъ отвѣтъ за неѣ въ день съдний.

37. Защото отъ думы-тѣ си ще ся оправдаешъ, и отъ думы-тѣ си ще ся осѣдишь.

38. Тогазь отговорихъ нѣкои отъ книжници-тѣ и Фарисей-тѣ, и казахъ ; Учителю, искамы да видимъ знаменіе отъ тебе.

лѡ. Сѡнз же ѡвѣщавъ, рече ѡмъ: рѡдъ лъкѡвъ ѡ прелюбоудѣи знаменїа ѡшетъ: ѡ знаменїе не даѣтся ѡмѡ, токму знаменїе Іѡны прорѡка.

м. Иѡкоже во вѣкѣ Іѡна во чрѣвѣ кѣтовѣ три дни ѡ три нѡщи: тѡкму вѣдетъ ѡ сѡнз члѣвѣческой въ сѣрдыцы землѡ три дни ѡ три нѡщи.

мѡ. Мѡжїе Пїневїтстїи востѡнстъ на сѣдъ съ рѡдомъ сїмъ, ѡ ѡсѣдѡтъ ѡгѡ: ѡкму покѡмшѡся прѡповѣдїю Іѡнїною: ѡ сѣ вѡлѣ Іѡны зѡвѣ.

мв. Царїца їѡжскаѡ востѡнетъ на сѣдъ съ рѡдомъ сїмъ, ѡ ѡсѣдѡтъ ѡ: ѡкму прїѡде ѡ конѣцъ землѡ слышати прѡмѡдрѡсть Соломѡновъ: ѡ сѣ вѡлѣ Соломѡна зѡвѣ.

мг. Сѡдѡ же нечїстїи дѡхъ ѡзыдетъ ѡ челоудѣка, прѡхѡдѡтъ сквозѣ безвѡднаѡ мѣста, ѡща покѡѡ, ѡ не ѡвѣтѡтѡтъ.

мд. Тѡгдѡ речеѡтъ: вѡзвращѡса въ дѡмъ мѡѡ, ѡнїѡдѡже ѡзыдѡхъ: ѡ прїшеѡдъ ѡвращѡетъ прѡзденъ, помѡтѡнъ ѡ сѡкрѡшенъ.

ме. Тѡгдѡ ѡдетъ ѡ пѡѡметъ съ собѡю сѣдмѣ ѡнїхъ дѡхѡвъ лютѣѡшнїхъ сѡбѣ, ѡ вшеѡше жївѡтъ тѡ: ѡ вѣдѡтъ послѣднѡѡ челоудѣкѡ томѡ гѡрша пѣрвыхъ. тѡкму вѣдетъ ѡ рѡдѡ семѡ лъкѡвомъ.

мз. Сѡще же ѡмѡ глагѡлющїѡ къ нарѡдумъ, сѣ мѡѡ ѡгѡ ѡ брѡтїѡ ѡгѡ стоѡхъ внѣ, ѡщїѡше глагѡлати ѡмѡ.

мз. Рече же ѡвѣщѡѡ ѡмѡ: сѣ мѡѡ твоѡ, ѡ брѡтїѡ твоѡ внѣ стоѡтъ, хотѡше глагѡлати тебѣ.

мн. Сѡнз же ѡвѣщавъ рече ко глагѡлющемъ ѡмѡ: ктѡ ѣсть мѡѡ мѡѡ; ѡ ктѡ сѣтъ брѡтїѡ мѡѡ;

мѡ. И прѡстѣрѡ рѡкѡ своѡѡ на ѡученнїкѡ своѡѡ, рече: сѣ мѡѡ мѡѡ ѡ брѡтїѡ мѡѡ.

ѡ. Иже ко ѡще сотворїтъ вѡлю Сѡцѡ мѡегѡѡ, ѡже ѣсть на нѣсѣхъ, тѡѡ брѡтъ мѡѡѡ, ѡ сѡстрѡ ѡ мѡѡѡ (мѡѡ) ѣсть.

39. А той отвѣща и рече имъ: Родъ лукавъ и прѣлюбодѣнь знаменіе ище, и знаменіе нѣма да ся даде нему, освѣль знаменіе-то на пророкъ Іонѣ.

40. Защото както Іона бѣ въ утробѣ-тѣ китовѣ три дни и три нощи, така Сынъ челоѣческій ще бѣде въ сърдце-то на земѣ-тѣ три дни и три нощи.

41. Мѣже-тѣ Пиневіане ще встанѣтъ на сѣдѣ-тѣ съ тойзи родъ, и ще го осѣдятъ; защото *тъ* ся покаяхъ съ Іоновѣ-тѣ проповѣдъ; и ето, тука е повече отъ Іонѣ.

42. Царица-*та* Южна ще встане на сѣдѣ-тѣ съ тойзи родъ, и ще го осѣди; защото отъ краища-та на земѣ-тѣ дойде да чуетъ мѣдростѣ-тѣ Соломоновѣ; и ето, тука е повече отъ Соломона.

43. Когато нечистый-тѣ духъ излѣзе изъ челоѣка, про-хожда прѣзь безводны мѣста, да търси спокойствіе, и не намирва.

44. Тогази казува: Да ся завѣриж у дома си, отъ дѣто излѣзохъ. И като дойде намирва го празень, изметень и украсень.

45. Тогазъ отхожда и зема съсь себе си седмь другы духове по злы отъ себе си, и като влѣзжтъ живѣжтъ тамъ: и сетно-то състояніе на тогозъ челоѣка бива по лошо отъ първо-то. Така ще бѣде и на тойзи лукавъ родъ.

46. А когато той още говоряше народу, ето майка му и братія-та му стояхъ внѣ и ищѣхъ да му говорятъ.

47. И нѣкой си му рече: Ето майка ти и братія-та ти стоятъ внѣ, и ищѣтъ да ти говорятъ.

48. А той отговори на тогозъ който му каза *това* и рече: Коя е майка ми и кои сѣ братія-та ми?

49. И прострѣ си рѣжж-тѣ къмъ ученицы-тѣ си, и рече: Ето майка ми и братія-та ми.

50. Защото който прави волѣж-тѣ на Отца моего който е на небеса, той ми е братъ, и сестра и майка.

ГЛАВА ГІ.

α. ВЪ ДЕНЬ ЖЕ ТОЙ ИШЕДЕЪ ИИСУЪ ИЗЪ ДОМА, СЪДАШЕ ПРИ МОРИ:

β. И СОВРАШАСА КЪ НЕМУЪ НАРОДИ МНОЗИ, ИАКОЖЕ ЕМУЪ ВЪ КОРАБЛѢ ВЛѢЗТИ И СЪСТИ: И ВЕСЬ НАРОДЪ НА КРЕЗЪКЪ СТОАШЕ.

γ. И ГАГОЛА ИМЪ ПРИТЧАМИ МНОГЪ, ГАГОЛА: СЕ ИЗИДЕ СЪКАИ, ДА СЪКЕТЪ.

δ. И СΚΙΟΥΣ ΕΜΟΥ, ОВА ПАДОША ПРИ ПΣΤΗ: И ПРИДОША ПΤΗΝΥ И ПОЗОКАША Α.

ε. ΔΡΟΓΑΛ ЖЕ ПАДОША НА КАМЕННЫХЪ, ИΔΕЖЕ НЕ ИΜΕΛΑΧУЗ ЗЕМΛΗ ΜΟΓΗ: И ΑΚΙΕ ΠΡΟΖΑΚΟША, ΖΑΝΕ НЕ ИΜΕΛΑΧУЗ ΓΛΕΚΙΝΗ ΖЕМΛΗ.

ς. ΣΟΜΝУΣ ЖЕ ВОЗСІАВШУ ПРІСВΑΝУША: И ΖΑΝΕ НЕ ИΜΕΛΑΧУЗ ΚΟΡΕΝΙΑ, ИΖСХΟША.

ζ. ΔΡΟΓΑΛ ЖЕ ПАДОША ВЪ ТΕΡΗИ, И ВΖΙДЕ ΤΕΡΗΙΕ, И ПОДАВΗ ИΧУ.

η. ΔΡΟΓΑΛ ЖЕ ПАДОША НА ЗЕМΛΗ ΔΟΒΡΕИ, И ΔΑАХУЗ ΠΛΟΔУ, ОВО ОΥΒУ СΤΟ, ОВО ЖЕ ШЕСТЬДЕСΑΤЪ, ОВО ЖЕ ТΡΙΔΕСΑΤЪ.

θ. ИΜΕΛΑИ ОΥШЫ СΛЫШАТИ, ДА СΛЫШИТЪ.

ι. И ΠРІСΤΕΡΗΙВШЕ ОΥЧЕНИЦЫ (ΕΓΩ) ΡΕΚΟША ΕΜΟΥ: ПОЧТО ПРИТЧАМИ ГАГОЛЕШИ ИМЪ;

αι. ΟИХ ЖЕ ΞΩΒΕЩΑВУ РΕЧΕ ИМЪ: ΙΑΚΩ ΒΑΜЪ ΔΑΝΟ ΕΣΤЪ ΡΑΖΜΕΚΤИ ΤΑΙΝΥ ЦРТВІА ИΒΝΑΓУ, ΟИΗΚΜЪ ЖЕ НЕ ΔΑΝΟ ΕΣΤЪ.

βι. ИЖЕ КО ИМАТЬ, ΔΑСТСА ΕΜΟΥ, И ΠΡΕΝΖΕΔΕΤЪ (ΕΜΟΥ): Α ИЖЕ НЕ ИМАТЬ, И ΕЖЕ ИМАТЬ, ВОЗМЕТСА Ξ ΠΕΓΩ.

γι. ΣΕΓΩ ΡΑДИ ВЪ ПРИТЧАХЪ ГАГОΛΙΟ ИМЪ, ΙΑΚΩ ВІДАЦЕ НЕ ВІДАТЪ, И СΛЫШАЦЕ НЕ СΛЫШАТЪ, НИ ΡΑΖΜΕΚΙΟΥТЪ.

δι. И СΚΥΒΑΕΤСА ВЪ НИХЪ ΠΡΟΡΟЧΕСТВО ИСΑΙИΝΟ, ΓΛΑГОΛΟΥЩЕ: СΛΕΧΟΜЪ ОΥСΛЫШИТЕ, И НЕ ИМАТЕ ΡΑΖΜΕΚΤИ: И ΖΡΑЦЕ ОΥΖΡΗТЕ, И НЕ ИМАТЕ ВІΔΕΤИ.

ει. ΩΤΟΛΕΤЪК КО СΕΡΔЦЕ ΛΟΔΕИ СΙХЪ: И ОΥШІМА ΤΑЖΚУ СΛЫШАША, И ΟЧИ СВОИ СΜΕЖИША, ДА НЕ ΚΟΓΔΑ ОΥΖΡΑΤЪ

ГЛАВА 13.

1. Въ сѣщій-тъ день излѣзе Иисусъ изъ кѣщи и сѣдѣше край море-то.

2. И пабрахъ ся до него народъ много, така що той влѣзе та сѣднѣ въ ладіѣ, а всичкій-тъ народъ стояше на брѣгъ-тъ.

3. И говори имъ много съ притчы, и казуваше: Ето, излѣзе сѣятель-тъ да сѣе :

4. И когато сѣяше, едно паднѣ край пѣть-тъ; и дойдохъ птици-тъ, и озобахъ го.

5. А друго паднѣ на камениты *мѣста*, дѣто нѣмаше много прѣсть; и заскоро изникнѣ, защото пѣмаше дълбинѣ отъ земѣ;

6. А като изгрѣя слѣнце-то, припламиѣ, и понеже нѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. Друго пакъ паднѣ въ трѣнѣе-тъ, и порастохъ трѣнѣе-тъ, и заглушихъ го.

8. Друго паднѣ на добрѣ-тъ земѣ, и даваше плодъ, едно сто, друго шестдесетъ, а друго тридесетъ.

9. Който има уши да слуша нека слуша.

10. И пристѣпихъ ученици-тъ и рекохъ му: Защо имъ говоришь съ притчы?

11. А той отвѣща и рече имъ: Защото вамъ е дадено да познавате тайни-тъ на царство небесно, а тѣмъ не е дадено.

12. Защото който има, ще му ся даде, и ще му ся прѣмножи; но който нѣма, и каквото има ще му ся отнеме.

13. За това имъ говоришь съ притчы, защото гледать и не видять, слушать и не чуѣтъ, нито разумѣвать.

14. И исполнява ся на тѣхъ пророчество-то Исаѣево, който казува: Съ уши ще чуете и нѣма да разумѣте; и съ очи ще гледате, и нѣма да видите:

15. Защото задебелѣ сърдце-то на тойзи народъ, и съ уши-тъ *си* тежко чуѣтъ, и очи-тъ *си* склопихъ, да не бы съ очи-тъ *си* да

Очіма, ѡ оушіма оуслышатъ, ѡ сѣрдцемъ оуразсмѣютъ, ѡ ѡврататса, ѡ ѡсцѣлю ѡ ѡхъ.

ѡі. Вѣша же бѣженна очеса, ѡѡкѡ видатъ : ѡ оуши вѣши, ѡѡкѡ слышатъ.

ѡіі. Аминь во глголю вѣмъ, ѡѡкѡ мнози пророцы ѡ прѣвници вождемѣша видѣти, ѡѡже видите, ѡ не видѣша : ѡ слышати, ѡѡже слышите, ѡ не слышаша.

ѡііі. Вѣ же оуслышите прѣтѡс сѣюшагѡ.

ѡіііі. Всѡкомъ слышащемъ слово црѣтвіа ѡ не разсмѣвѡющъ, прѣходитъ азѡкѡвый, ѡ восхнѣлетъ всѣанное въ срѣцѣ ѡгнѡ : сѣе ѡсть, ѡже при пѣтѣ сѣанное.

ѡііііі. А на кѡмени сѣанное, сѣе ѡсть, слышай слово, ѡ ѡбѣе сѡ радостію прѣемлетъ ѡ :

ѡіііііі. Не ѡмать же кѡрене въ сѣвѣ, но прѣвремененъ ѡсть. бѣвшѡ же печѡли, ѡлѡ гонѣнію словесе радѡ, ѡбѣе совлажнѣетса.

ѡііііііі. А сѣанное въ тѣрніи, сѣе ѡсть, слышай слово, ѡ печѡль вѣѡка сегѡ, ѡ лѣсть вогаѣтства подавлѣетъ слово, ѡ безъ плодѡ бѣвѣетъ.

ѡіііііііі. А сѣанное на дѡбрѣй землѡ, сѣе ѡсть, слышай слово ѡ разсмѣвѡѡл : ѡже оуѡв плодѡх прѣноситъ, ѡ творѣтъ ѡво стѡ, ѡво же шѣстьдѣсѡтъ, ѡво трѣдѣсѡтъ.

ѡііііііііі. Иѡс прѣтѡс прѣдложѡ ѡмъ, глагола : оуподѡбѡса црѣтвіе нѣное члѡвѣкъ, сѣавшѡ дѡбрѡе сѣма на сѣлѣ сѡѡемъ :

ѡіііііііііі. Спѡшымъ же члѡвѣкъмъ, прѣидѣ врагъ ѡгнѡ, ѡ всѣѡ плѣвелѡ посреѣѣ пшеницы, ѡ ѡидѣ.

ѡііііііііііі. ѡгда же прозѡвѣ травѡ ѡ плодѡх сотворѡ, тогда ѡвѣшѡса ѡ плѣвелѡе.

ѡіііііііііііі. Прѣшедше же рабѡ гдѣна, рѣша ѡмъ : Гдѡ. не дѡбрѡе ли сѣма сѣалѡ ѡсѡ на сѣлѣ тѡѡемъ ; ѡкѡсѡс оуѡко ѡмать плѣвелѡ ;

ѡііііііііііііі. ѡнъ же рѣчѣ ѡмъ : врагъ члѡвѣкъ сѣе сотворѡ.

видятъ и съ уши-тъ *си* да чуѣтъ, и съ съ сърдце-то *си* да разумѣтъ, и ся завѣриятъ и азъ ги исцѣлѣхъ ;

16. А ваши-тъ очи сѣ блаженны, защото гледатъ ; и уши-тъ ви, защото чуѣтъ.

17. Защото истинѣхъ ви казувамъ, че мнозина пророци и праведници пожелахъ да видятъ което *ви* виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ което *ви* чувате, и не чухъ.

18. Вы прочее чуйте притчѣ-тъ на сѣятель-тъ.

19. На всякого, който слуша слово-то на царство-то и не го разумѣва, пдува лукавий-тъ, и грабнува посѣянно-то въ сърдце-то му ; той е посѣянно-то край пѣть-тъ.

20. А на камениты-тъ *мѣста* посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и заскоро съ радость го приима ;

21. Корень обаче въ себе си пѣма, но е приврѣмешно ; и когато настане скѣрбь или гоненіе за слово-то, той часъ ся соблазнява.

22. А въ трѣніе-тъ посѣянно-то, той е, който слуша слово-то, и грижи-тъ на тойзи вѣкъ, и измама-та на богатство-то заглушава слово-то, и бесплодно бѣва.

23. А посѣянно-то на добрѣ-тъ земѣхъ, той е, който слуша слово-то и го разумѣва, който и дава плодъ, и прави, единъ сто, другъ шестдесеть, а другъ тридесеть.

24. Другъ притчѣ имъ прѣдложи, и казуваше : Уподоби ся царство-то небесно на человекъ, който посѣя добро сѣме на нивѣ-тъ си.

25. Но като спѣхъ человекъци-тъ, дойде неприятели-тъ му, и посѣя пѣвелы между пшеницѣ-тъ, и си отиде.

26. И когато изникнѣ трѣва-та и стори плодъ, тогазъ ся появихъ и пѣвелы-тъ.

27. А слугы-тъ на домакынъ-тъ дойдохъ, и казахъ му : Господине, не посѣя ли добро сѣме на нивѣ-тъ си ? но отъ кѣдѣ ся сѣ зѣлы пѣвелы-тъ ?

28. А той имъ рече : Враждебникъ человекъ е направилъ това.

рѣвѣи же рѣша ѣмъ: хощеши ли оубо, да шедше исплевемъ ѿ;

ѡ. Сѣи же рече (ѣмъ): ни: да не когда восторгяюще плевелы, восторгнете кѣпни съ ними (и) пшеницъ.

ѧ. Уставите расти обоѣ кѣпни до жатвы: и во время жатвы рекъ жателемъ: соберите первѣе плевелы, и свяжите ихъ въ снопы ѿкъ сожеши ѿ: ѧ пшеницъ соберите въ житницъ мою.

ѧа. Иисъ притчъ предложѣ ѣмъ, глагола: подобно есть црствіе нѣное зѣрнъ горшничнъ, ѣже вземъ члвчкъ всѧ на селѣ своемъ:

ѧв. Еже малѣйше оубо есть ѿ всѣхъ сѣменъ: егда же возрастетъ, болѣе всѣхъ зѣлїи есть, и выветъ древо: ѿкъ прїити птицамъ нѣнымъ, и витати на вѣтвехъ ѣгѡ.

ѧг. Иисъ притчъ глагола ѣмъ: подобно есть црствіе нѣное квасъ, егѡже вземши жена скры въ сѣтѣхъ трѣхъ мскѣ, дондеже вскисѡша всѧ.

ѧд. Сїа всѧ глагола Иисъ въ притчахъ народомъ, и безъ притчи ничесѡже глаголаше къ нимъ:

ѧе. Иѡ да сѣдетъ реченное прѡрокомъ, глїоцимъ: ѡверзъ въ притчахъ оустѧ моѧ: ѡрыгнъ сокровѣнна ѡ сложенїа мїра.

ѧс. Тогда уставъ народы, прїиде въ домъ Иисъ. и прїистъгнаша къ немъ оучици ѣгѡ, глаголюще: скажи намъ притчъ плевелъ сельныхъ.

ѧз. Сѣи же ѡвѣщавъ рече ѣмъ: сѣавый доброе сѣма, есть сїи члвческїи:

ѧи. А село, есть мїръ: доброе же сѣма, сїи сѣтъ сїове црствїа: ѧ плевелы, сѣтъ сїнове непрїазненни:

ѧо. А врагъ сѣавый ихъ, есть дїаволъ: ѧ жатва, кончина вѣка есть: ѧ жателъ, Ангелъ сѣтъ.

ѧ. Иѡже оубо собираютъ плевелы, и огнемъ сожгяютъ: тѡкъ сѣдетъ въ скончанїе вѣка сего.

А слугы-тъ му рекохъ : Ищеш ли прочее да идемъ да ги оплѣвимъ ?

29. А той рече : Не, да не бы като плѣвите плѣвели-тъ, да истрѣгнете купно съ тѣхъ и пшеницъ-тъ.

30. Оставѣте да растѣтъ наедно и двѣ-тъ до жътвѣ ; и въ врѣме-то на жътвѣ-тъ ще рекъ на жътвари-тъ : Съберѣте първомъ плѣвели-тъ, и вържѣте ги на снопове за изгаряніе, а пшеницъ-тъ съберѣте въ житницъ-тъ ми.

31. Другъ притчъ имъ прѣдложи и каза : Подобно е царство небесно на зърно синапово, което зѣ чловѣкъ и посѣя го на нивѣ-тъ си ;

32. Което панстнѣ е по малко отъ всички-тъ сѣмена ; но кога порасте, най голѣмо е отъ вси-тъ знакове, и станува дърво, така що идѣтъ птици-тъ небесны и привитаватъ въ вѣтви-тъ му.

33. Другъ притчъ имъ каза : Подобно е царство небесно на квасъ, който като го зѣ жена, скры го въ три мѣры брашно, доклѣ вкиснѣ всичко-то.

34. Всичко това исказа Исусъ съ притчы на народъ-тъ, и безъ притчы не имъ говоряше.

35. За да ся испълни реченно-то отъ пророка, който казува : Ще отвориъ въ притчы уста-та си ; ще изрекъ скрыто-то отъ създаіе міра.

36. Тогази Исусъ остави народъ-тъ и дойде въ кѣщи. И пристѣпихъ при него ученици-тъ му и казувахъ : Истѣкувай ли притчъ-тъ за плѣвели-тъ на нивѣ-тъ.

37. А той отговори и каза имъ : Сѣятель-тъ на добро-то сѣме е Сынъ чловѣческій ;

38. Нива-та е свѣтъ-тъ ; добро-то сѣме, тѣ сѣ сынове-тъ на царство-то ; а плѣвели-тъ сѣ сынове-тъ на лукаваго.

39. Враждебникъ-тъ, който ги посѣя, діаволь-тъ е ; жътва-та е скончаніе-то на вѣка ; а жътвари-тъ сѣ ангели-тъ.

40. И тѣй, както събиратъ плѣвели-тъ и ги изгарятъ въ огнь-тъ, така ще бѣде въ скончаніе-то на тойзи вѣкъ.

ма. Послетъ сѣхъ челоѳческїи Англы своа, и со-
берѣтѣ ѿ црѣтїа егѡ вса соблазны и творашнхъ без-
законїе :

мв. И ввергѣтѣ ихъ въ пещь огненнѣ : тѣ бѣдетѣ плачь
и скрѣжетѣ збѣнѡмъ.

мг. Тогда праведницы просвѣтѣтѣ ѿ сѡлнце, въ
црѣтїи Оца ихъ. имѣай оушы слышати, да слышитѣ.

мд. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное сокровишѣ сокровенѣ
на селѣ, еже ѡкрѣтѣ челоѳккѣ скрѣ : и ѿ радости егѡ
їдетѣ, и вса, елика имать, продаѣтѣ, и крѣетѣ селѡ тѡ.

ме. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное члѡвѣкѣ крѣцѣ, ишѣшѣ
дѡбрыхъ кѣсерей :

мс. Иже ѡкрѣтѣ едїнѣ многоцѣненѣ кѣсерѣ, шедѣ про-
дадѣ вса, елика имаше, и крѣи егѡ.

мз. Паки подобно естъ црѣтїе нѣное нѣводѣ вверженѣ въ
мѡре, и ѿ всакагѡ рода собравшѣ :

мн. Иже егда испѡмнїса, и звлекѡша и на край, и сѣдѣше
и зкраща дѡбрыа въ сосѣды, а злыа и звергѡша вѡнѣ.

мо. Такѡ бѣдетѣ въ скончанїе вѣкѣ : и зыдѣтѣ Англы, и
ѡлѣчатѣ злыа ѿ среды прѣвнѣхъ :

и. И ввергѣтѣ ихъ въ пещь огненнѣю : тѣ бѣдетѣ плачь
и скрѣжетѣ збѣнѡмъ.

иа. Глагола имѣ Иисѣ : разгѡмѣсте ли сїа вса ; глаголаша
емѣ : еи, гдѣ.

ив. Онѣ же речѣ имѣ : сегѡ ради вса кѣ книжнїкѣ
нашчївса црѣтїю нѣномѣ, подобенѣ естъ члѡвѣкѣ домовїтѣ,
иже и знѡситѣ ѿ сокровишѣ своегѡ нѡвал, и вѣтхал.

иг. И выстъ, егда скончѣ Иисѣ прїтчи сїа, прѣйде ѡтѣсѣ.

ид. И прїшѣдѣ во отѣчествїе своѣ, оучаше ихъ на сон-
миши ихъ, ѿкѡ дивїтїса имѣ, и глаголати : ѡкѣсѣ семѣ
премѣдрѡсть сїа, и сїлы ;

ие. Не сѣи ли естъ текѡновѣ сїхъ ; не мати ли егѡ нарицѣ-
етѣса Марїамѣ, и братїа егѡ, ѿкѡвѣ, и Іосїи, и Сїмонѣ, и Ісѣдѣ ;

41. Ще проводи Сынъ чловѣчскій ангелы-тѣ си, и ще съберятъ отъ царство-то негово вси-тѣ соблазни, и оныя които правятъ беззаконіе;

42. И ще ги хвърлятъ въ пещь-тѣ огненнѣ; тамъ ще бжде плачь и скърцаніе съсъ жбы.

43. Тогази праведни-тѣ ще просвѣтижатъ както слънце-то, въ царство-то на Отца си. Който има уши да слуша пека слуша.

44. Пакъ е подобно царство небесно на иманіе скрито въ нивѣ, което като го намѣри чловѣкъ скри го, и отъ радость-тѣ си отхожда и продава все що има, и купува онѣзи нивѣ.

45. Пакъ е подобно царство небесно на чловѣкъ търговецъ, който търсяше добры бисеріе;

46. Който като намѣри единъ многоцѣненъ бисеръ, отиде и продаде все що имаше, и купи го.

47. Пакъ е подобно царство небесно на неводъ, който бы хвърленъ въ море-то, и събра отъ всякакъвъ видъ *рыбы*;

48. Който, като ся напълни, извадихъ го на брѣгъ-тѣ, и сѣдихъхъ та прибрахъ добры-тѣ въ сѣдове, а лошы-тѣ исхвърлихъ вънъ.

49. Така ще бжде въ скончаніе-то на вѣка; ще излѣзятъ ангели-тѣ, и ще отлжчатъ лукавы-тѣ изъ между праведны-тѣ,

50. И ще ги хвърлятъ въ пещь-тѣ огненнѣ; тамъ ще бжде плачь и скърцаніе съсъ жбы.

51. Казува имъ Исусъ: Разумѣхте ли всичко това? Казувать му: Ей, Господи.

52. А той имъ *пакъ* рече: За това всякой книжникъ, който ся е училъ за царство небесно, подобенъ е на чловѣкъ домовитъ, който изважда изъ съкровище-то си ново и ветхо.

53. И когато свърши Исусъ тѣзи притчы, трѣгнѣ си отъ тамъ.

54. И като дойде въ отечество-то си, учаше ги въ съборище-то имъ, така що чудяхъ ся тѣ и думахъ: Отъ кѣдѣ на тогози тая прѣмъдрость и тѣзи силы?

55. Не е ли той сынъ-тѣ на дрьводѣлецъ-тѣ? Майка му не ся ли казува Маріамъ, и братія-та му Іаковъ и Іосій и Симонъ и Јуда?

иѣ. И сестры егѡ не всѧ ли въ насъ сѣть; ѡкъдѡ оубо семѡ сѧ всѧ;

иѣ. И блаженѡхса ѡ немъ. Иисъ же рече имъ: ижесть про-
рокъ безъ чести, токмо во отечествѣи своемъ, и въ домѣ
своемъ.

ии. И не сотвори тѣ силъ многыхъ, за невѣрство ихъ.

ГЛАВА 41.

а. Въ то время оуслышавъ Ирѡдъ четвертовластникъ
слѡхъ Иисовъ,

б. И рече отрокомъ своимъ: сѣи есть Іѡаннъ крѣтитель:
той воскресѣ ѡ мертвыхъ, и сегѡ ради силы дѣются ѡ
немъ.

в. Ирѡдъ бо ѣмь Іѡанна, связѧ егѡ, и всадѧ въ темницѣ,
Ирѡдїадѣ ради жены Філіппа врата своегѡ.

г. Глаголаше бо емѡ Іѡаннъ: не достѡитъ ти имѣти еѧ.

д. И хотѡшъ егѡ оубѣити, оубоѡса народа, занѣ їакъ про-
рока егѡ имѣахъ.

е. Дни же бывшѡ рождества Ирѡдова, пласѧ душѣ
Ирѡдїадина посредѣ, и оубоги Ирѡдови.

ж. Тѣмже и съ клѧтвоею изрече еи дѧти, егѡже ѡще вос-
прѡситъ.

з. Оубѡ же навѧждѧ матерію своею, дѧждь ми, рече,
зѧѣ на блѡдѣ главѡ Іѡанна крѣтителя.

д. И печалѣнъ бысть царь: клѧтвы же ради, и за возле-
жѧщихъ съ нимъ, повелѣ дѧти (еи).

и. И послѧвъ оусѣкнѡ Іѡанна въ темницѣ.

и1. И принесѡша главѡ егѡ на блѡдѣ, и дѧша дѣвицѣ: и
ѡнесѣ матерѣи своей.

и2. И пристѡплѡше оученицы егѡ възѧша тѣло егѡ, и
погребѡша е: и пришѣдше возвѣстѡша Иисови.

и3. И слышавъ Иисъ, ѡидѣ ѡтѡдѡ въ кораблѣи въ пѣсто

56. И сестры-тъ му не сж ли всички-тъ при насъ? Отъ кждѣ прочее на тогози всичко това?

57. И соблазнявахъ ся въ него. А Исусъ имъ рече: Нѣма пророкъ безъ почестъ, освѣнъ въ отечество-то си и въ домъ-тъ си.

58 И не стори тамо много силы заради невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

1. По онова врѣме чу Иродъ четвървластникъ слухъ-тъ Исусовъ,

2. И рече на слугы-тъ си: Тойзи е Иоаннъ Кръститель; той е въскръснжлъ отъ мъртвы-тъ, и за това дѣйствувать силы-тъ чрѣзъ него.

3. Защото Иродъ като хвати Иоанна, върза го, и тури го въ тъмницъ, заради Иродіадж женъ-тъ на брата си Филиппа.

4. Защото Иоаннъ му казуваше: Не ти е простено да имашъ неіж.

5. И искаше да го убіе, но убоя ся отъ народъ-тъ; защото го имахъ като пророкъ.

6. И когато празнувахъ въ день-тъ на рожденіе-то Иродово, дъщеря-та Иродіадина игра на срѣдъ, и угоди на Ирода.

7. За това съ клѣтвж ся врече да ѝ даде каквото бы му по-искала.

8. А тя нагласена отъ майкж си; Даѣ ми, казува, тука на блюдо, главж-тъ на Иоанна Кръстителя.

9. И оскърби ся царъ-тъ, но зарадъ клѣтвж-тъ и зарадъ сѣдящы-тъ съ него заедно, повелѣ да ѝ ся даде.

10. И проводи та посече Иоанна въ тъмницъ-тъ.

11. И донесохъ главж-тъ му на блюдо, и дадохъ ѣж на момиче-то; и занесе ѣж на майкж си.

12. А ученици-тъ му дойдохъ та дигнѣхж тѣло-то, и го по-гребохъ, и дойдохъ та казахъ на Исуса.

13. И като чу *това* Исусъ, отиде отъ тамъ съ ладіѣж въ пусто

мѣсто единыхъ. и слышавше народи, по немъ идоша пѣши ѿ градѣвъ.

41. И ишедъ Іисъ видѣ многъ народъ, и милосѣрдова ѿ нихъ, и исцѣли недѣжныя ихъ.

42. Поздѣ же бывшъ, пристѣпиша къ немѣ оученицы егѡ, глаголюще: гдѣсто ѣсть мѣсто, и часъ оуже мишъ: ѡпсѣти народы, да шедше въ рѣси къпатъ вѣрна себѣ.

43. Іисъ же рече имъ: не трѣбуютъ ѡтѣ: дадите имъ въ ѣсти.

44. Онъ же глаголаша емѣ: не имамы здѣ токму пѣть хлѣвъ и двѣ рыбѣ.

45. Онъ же рече: принесите ми ихъ сѣмъ.

46. И повелѣвъ народомъ возлежи на травѣ, и приѣмъ пѣть хлѣвъ и ѡкъ рыбѣ, возрѣвъ на небо, благослови: и преломивъ даде оученикомъ хлѣбы, оученицы же народомъ.

47. И идоша вси, и насытишася: и взѣша избытки оукрѣхъ, дванадѣсать коша исполнь.

48. Идѡщихъ же бѣ мжеи ѡкму пѣть тысяци, развѣ женъ и дѣтей.

49. И ѡвѣе пошди Іисъ оученики своѣ влѣзти въ корабль, и варити егѡ на ономъ полѣ, дондеже ѡпсѣтитъ народы.

50. И ѡпсѣтивъ народы, възиде на горѣ единыхъ помолитися. поздѣ же бывшъ, единыхъ бѣ тѣ.

51. Корабль же бѣ посредѣ моря, влѣса волнами: бѣ бо противенъ вѣтръ.

52. Ръ четвѣртю же стражъ ноци иде къ нимъ Іисъ, ходѣ по морю.

53. И видѣвше егѡ оученицы по морю ходѣща, смстишася, глаголюще, ѡкму призракъ ѣсть: и ѡ страхѣ возопиша.

54. ѡвѣе же рече имъ Іисъ, глагола: дерзайте: ѡвѣ ѣсмъ: не бойтеся.

мѣсто самичькъ; и като разбра народъ-тъ, отидохъ слѣдъ него пѣши отъ градове-тѣ.

14. И като излѣзе Исусъ, видѣ народъ много, и смилн се за тѣхъ, и исцѣли болны-тѣ имъ.

15. А като станъ вечеръ, дойдохъ при него ученици-тѣ му и рекохъ: Пусто е мѣсто-то, и врѣме-то вече минъ; распустни народъ-тъ, да идѣтъ по села-та да си купятъ за яденіе.

16. А Исусъ имъ рече: Не имъ трѣба да идѣтъ; дайте имъ вы да ядѣтъ.

17. А тѣ му казувать: Иѣмамы тука освѣнь петъ хлѣба и двѣ рыбы.

18. А той рече: Донесѣте ми ги тука.

19. И като повелѣ на народъ-тъ да насѣдять на трѣвѣ-тѣ, зѣ петъ-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледнъ на небе-то, и благослови; и като прѣломи, даде хлѣбове-тѣ на ученици-тѣ, а ученици-тѣ на народъ-тъ.

20. И ядохъ всичкы, и насытихъ ся; и дигнѣхъ изостаѣло-то отъ укрухы-тѣ, дванадесеть коша пълны.

21. А онѣзи конто ядохъ бѣхъ до петъ хыляды мѣжіе, освѣнь жены и дѣца.

22. И тозь часъ принуди Исусъ ученици-тѣ си да влѣзѣтъ въ ладіѣ-тѣ, и да идѣтъ прѣди него отвѣдъ, доклѣ распустне народъ-тъ.

23. И като распустнѣ народъ-тъ, възлѣзе на горѣ-тѣ на самѣ да ся помолн. И като станъ късно, тамъ бѣ самичькъ.

24. А ладія-та бѣ вече въ срѣдъ море-то, обуреваема отъ вълны-тѣ; защото вѣтръ-тъ бѣ противень.

25. А въ четвъртѣ-тѣ стражъ на ноць-тѣ Исусъ отиде къдѣ тѣхъ, и вѣрвѣше по море-то.

26. И като го видѣхъ ученици-тѣ че вѣрви по море-то, смутихъ ся и думахъ че е вѣда, и отъ страхъ извыкахъ.

27. Тозь часъ Исусъ имъ проговори и каза: Държайте; азъ съмъ; не бойте ся.

ѿн. Ѡвѣщавъ же Пётръ рече: Гдѣ, ѡще ты еси, повелѣ ми прїити къ тебѣ по водамъ.

ѿо. Снъ же рече: прїиди. ѿ ѿзакъз ѿз корабля Пётръ, хождаше по водамъ, прїити ко Іисови.

ѿп. Видѣ же вѣтръ крѣпокъ, оубоася: ѿ наченъ оубоати, возопи, глгола: Гдѣ, спаси мѧ.

ѿа. И ѡвѣ Іисъ простеръ рѣкъ, гдѣтз егѡ, ѿ глагола емъ: маловѣре, почтѡ оубсмиѣлася еси;

ѿв. И влѣзшымъ ѿмъ въ корабль, престѧ вѣтръ.

ѿг. Свѣщїи же въ кораблѣ, прїшѣше поклонїшася емъ, глголюще: воистиннъ Бжїи Снъ еси.

ѿд. И прѣшѣше прїидѡша въ зѣмлю Геннисарѣдскю.

ѿе. И познавше егѡ мѣста тогѡ, послаша во всю страну тѡ, ѿ прїнесѡша къ немъ всѧ болащыя:

ѿс. И молѧхс егѡ, да токмъ прикоснѣтсѧ вскрїлїю рїзы егѡ: ѿ емїцы прикоснѣшася, спасѣни быша.

ГЛАВА ѿ.

ѧ. Тогда прїстѣпїша ко Іисови ѿже ѡ Іерлѣма книжницы ѿ Фарїсеѣ, глголюще:

ѡ. Почтѡ оубсщїи твои прѣстѣпаютъ предѧнїе старецъ; не оубмываютъ во рѣкъ своихъ, егдѧ хлѣбъ гдѣдѣтз.

ѧ. Снъ же ѡвѣщавъ рече ѿмъ: почтѡ ѿ вы прѣстѣпаете заповѣдь Бжїю за предѧнїе ваше;

ѧ. Бгѣ ко заповѣда, глагола: чтїи Отца, ѿ мѧтерь: ѿ, ѿже словѡнитъ Отца ѿлї мѧтерь, смѣртїю да оубмретъ.

ѡ. Вы же глаголете: ѿже ѡще речѣтз Отцѡ, ѿлї мѧтери: дѧръ, ѿмже бы ѡ менѣ пользовалсѧ еси:

ѡ. И да не почтїтз Отца своегѡ, ѿлї мѧтере: ѿ разо- рїсте заповѣдь Бжїю за предѧнїе ваше.

ѡ. Лицемѣри, дѡбрѣ прорѡчествова ѡ васъ Исѧїа, глагола:

28. Отговори Петръ и рече му : Господи, ако си ты, повели ми да дойдѣ при тебе по водѣ-тѣ.

29. А той рече : Дойди. И като слѣзе отъ ладіѣ-тѣ Петръ, вървѣше по водѣ-тѣ да дойде при Исуса.

30. Но понеже виждаше вѣтрѣ-тѣ силенѣ, уплаши ся, и като начинѣ да потънува, извика и каза : Господи ! избави мя.

31. И тутакси Исусѣ прострѣ рѣкѣ, улови го, и каза му : Маловѣре, защо си ся усумиѣлъ ?

32. И отъ какѣ влѣзохѣ въ ладіѣ-тѣ, тихиѣ вѣтрѣ-тѣ.

33. А които бѣхѣ въ ладіѣ-тѣ, дойдохѣ та му ся поклонихѣ и думахѣ : Нанстниѣ Сынѣ Божій си.

34. И прѣмнихѣхѣ та дойдохѣ въ земѣ-тѣ Геннисаретскѣ.

35. И щомѣ го познахѣ тамошни-тѣ человекѣци, распроводихѣ по всичкѣ-тѣ онези околность, и доведохѣ при него всички-тѣ болны ;

36. И моляхѣ го да ся допрѣтъ само до полы-тѣ на дрехы-тѣ му ; и колкото ся допрѣхѣ оздравяхѣ.

ГЛАВА 15.

1. Тогазѣ пристѣпихѣ при Исуса Иерусалимскы-тѣ книжници и Фарисеи, и казувахѣ :

2. Защо твои-тѣ ученици прѣстѣпуватѣ прѣданіе-то на стары-тѣ ? Понеже не си мыйтѣ рѣцѣ-тѣ, кога ядѣтъ хлѣбѣ.

3. А той отвѣща и рече имѣ : Защо и вы заради ваше-то прѣданіе прѣстѣпувате Божіѣ-тѣ заповѣдѣ ?

4. Защото Богѣ заповѣда, и каза : Почитай бащѣ си и майкѣ си ; и, Който злослови бащѣ или майкѣ, непрѣмѣнно да ся умъртви.

5. Но вы казувате : Който рече на бащѣ или на майкѣ : Дарѣ е каквото бы да ся ползувашѣ отъ мене, *доста е*, той може и да не почита бащѣ си или майкѣ си.

6. И развалихте Божіѣ-тѣ заповѣдѣ за ваше-то прѣданіе.

7. Лицемерїи ! добрѣ пророкува Исаїа за васѣ и казува :

й. Приближаіются миѣ людіе сіи оусты своїми, и оустнѣми чѣстѣ ма : сердце же ихъ далече ѿстоитъ ѿ мене.

д. Всѣе же чѣстѣ ма, оучаше оученицѣмъ, заповѣдемъ человекѣскимъ.

і. И призвавъ народы, рече имъ : слышите и разсмѣйте :

аі. Не входящее во уста сквернитъ человекѣка : но исходящее изъосетъ, то сквернитъ человекѣка.

бі. Тогда пристѣпаше оученицы егѡ, рѣша емъ : вѣси ли, ѿкъ фарисее слышавше слово соблазнишася ;

гі. Онъ же ѡвѣщавъ рече : всѣмъ садъ, егѡже не насадѣи ѡцъ мой истинный, изкоренитъся.

ді. Ѿставьте ихъ : вожди сѣтъ слѣпи слѣпецѣмъ : слѣпецъ же слѣпца ѡще водитъ, ѡва въ ѡмъ впадѣтъ.

еі. Ѿвѣщавъ же Пѣтръ рече емъ : скажи намъ прѣтчѣс сію.

сі. Иисъ же рече (имъ) : единѣче ли и вы безъ разсма естѣ ;

зі. Не оу ли разсмѣваете, ѿкъ всѣко, еже входитъ во уста, во чрево вмѣшлетъся, и ѡфедрѡномъ исходитъ ;

пі. Исходѣшѣ же изъосетъ, ѿ сердца исходятъ, и тѣ сквернатъ человекѣка.

ді. Ѿ сердца во исходятъ помышленіѣ зла, оубѣйства, премолоудѣніѣ, люкоудѣніѣ, татьбѣ, лжесвидѣтельства, хъмы.

к. Сѣѣ сѣтъ сквернѣшѣла человекѣка : ѡ еже не оумовѣнными рскама исти, не сквернитъ человекѣка.

ка. И изшедъ ѡтѣдѣс Иисъ, ѡнде во страны Тѣрскѣѣ и Сидѡнскѣѣ.

кв. И сѣ жена Хананѣйска ѿ предѣлѣз тѣхъ изшедши, возопѣ къ немъ, глаголющи : помилуй ма Гди, Сѣе дѣдовъ : дщи моѣ слѣ вѣснѣтсѣ.

кг. Онъ же не ѡвѣщѣѣ ей словесѣ. и пристѣпильше оученицы егѡ, молахъ егѡ, глаголюще : ѡпсстѣи ю, ѿкъ вопіѣтъ въ слѣдѣ насъ.

кд. Онъ же ѡвѣщавъ рече : некъмъ посланъ, токму во ѡвцѣмъ погибшымъ домс Илеѣва.

8. Тѣзи людіе приближавать при мене съ уста-та си, и съ устны-тѣ си мя почитать, а сердце-то имъ далечь отстоп отъ мене.

9. Но напрасно мя почитать, като учать ученія заповѣди чело-вѣчески.

10. И като призова народъ-тѣ, рече имъ : Слушайте и разумѣйте :

11. Не осквърнява челоуѣка което влѣзува въ уста, но което излѣзува изъ уста, то осквърнява челоуѣка.

12. Тогази пристѣпихъ ученици-тѣ му и рекохъ му : Знаеш ли че Фарисей-тѣ като чухъ тѣзи думъ соблазнихъ ся ?

13. А той отговори и каза ; Всяко растѣніе, което не е посадилъ Отецъ мой небесный, ще ся искорени.

14. Оставѣте ги : тѣ сѣ слѣпи водители на слѣпы ; а слѣпецъ слѣпца ако води, и двама-та ще паднѣтъ въ ямъ-тѣ.

15. Отговори Петръ и рече му : Истѣкувай ни тѣзи притчѣ.

16. А Исусъ *имѣ* рече : Още ли сте и вы безъ разумъ ?

17. Не разумѣвате ли още, че все що влѣзува въ уста-та, смѣстя ся въ тѣрбухъ-тѣ, и въ заходъ-тѣ ся исхвърля ?

18. А което излѣзува изъ уста-та, излѣзува изъ сердце-то, и то осквърнява челоуѣка.

19. Защото отъ сердце-то излѣзуватъ помисли лукави, убійства, прѣлюбодѣйства, блудства, кражбы, лѣжливы свидѣтельства, хулы.

20. Тѣзи иѣща сѣ конто осквърняватъ челоуѣка ; а да яде иѣкой съ немыты рѣцѣ не осквърнява челоуѣка.

21. И като излѣзе отъ тамъ Исусъ, отиде къдѣ Тирскы-тѣ и Сидонскы-тѣ страны.

22. И ето жена Хананейка, която бѣ излѣзла отъ онѣзи прѣдѣлы, извика му и казуваше : Помилуй мя, Господи, Сыне Давидовъ, дъщеря ми злѣ страда отъ бѣсъ.

23. А той ни рѣчь не и отговори : и дойдохъ ученици-тѣ му, та му ся моляхъ и казувахъ : Отпусни ихъ, защото выка слѣдъ насъ.

24. А той отговори и рече : Не съмь проведенъ, освѣнь до погынѣлы-тѣ овцы отъ Израилевый домъ.

ке. Она же пришедши поклониса емъ, глаголющи: Гди, помози ми.

кс. Она же ѿвѣщавъ рече: несть доврò ѡати хлѣба чадомъ, и поврещи псѡмъ.

кз. Она же рече: ѿи, Гди: ибо и пси ядѡтъ ѡ крѣпницъ падающихъ ѡ трапѣзы господѣи своихъ.

ки. Тогда ѿвѣщавъ Исъ рече ѿи: ѿ жено, велѣа вѣра твоа: всди текѣ, якоже хощеши. и исцѣлѣ дщи еа ѡ тогò часа.

ка. И прешедъ ѡтѣсѡ Исъ, прѣиде на море Галилейское: и возшедъ на горѡ, сѣде тѡ.

л. И пристъпѣша къ немъ народи мнози, имѡще съ собою хрѡмыа, слѣпыа, немыа, бѣдныа и ины многи, и привергоша ихъ къ ногамъ Исевымъ: и исцѣлѣ ихъ.

ла. И якоже народомъ дивѣтиса, видящимъ немыа глаголюща, бѣдныа здравы, хрѡмыа ходѣща, и слѣпыа видяща: и славлахъ Бга Илева.

лв. Исъ же призавъ оученики своя, рече (имъ): милосердсю ѡ народѣ семъ, яко оуже дни три присѣдѡтъ мнѣ, и не имстѣ чесò ясти: и ѡпсѣтити ихъ не ядшихъ не хощѡ, да не какъ ѡслабѣютъ на пстѣ.

лг. И глаголаша емъ оучици егò: ѡкѣсѡ намъ въ псѣтѣи хлѣки толици, яко да насытитсѡ толикъ народъ;

лд. И глагола имъ Исъ: колику хлѣвы имате; они же рѣша: седмь, и малъ рѣбницъ.

ле. И повелѣ народомъ возлещи на землѣ.

лс. И прѣемъ седмь хлѣвы и рѣбы, хвалѡ воздавъ преломѣ, и даде оучикѡмъ своимъ, оучици же народомъ.

лз. И ядѡша вси и насытишасѡ: и взѡша извѣтки оубрѣхъ, седмь кошницъ исполнь.

ли. Ядшихъ же бѡше четыре тысяци мужей, развѣ женъ и дѣтей.

ла. И ѡпсѣтивъ народы влѣзе въ корабль, и прѣиде въ предѣлы Магдалински.

25. А тя дойде та му ся клаяше и казуваше : Господи, помогни ми.

26. А той отвѣща и рече : Не е добро да земе нѣкой хлѣбъ-тъ отъ дѣца-та и да го хвърли на псета-та.

27. А тя рече : Ей, Господи ; но и псета-та ядѣтъ отъ трошници-тъ що падатъ отъ трапезѣ-тѣ на господари-тъ имъ.

28. Тогази отговори Исусъ и рече ѱ : О жено, голѣма е твоя-та вѣра ; нека ти бѣде както ищешь. И оздравѣ дѣщеря ѱ отъ онзи часъ.

29. И като прѣминѣ Исусъ отъ тамо, дойде при море-то Галилейско ; и възлѣзе на горѣ-тѣ, и сѣдѣше тамо.

30. И дойде при него народъ много, които имахѣ съсъ себе си хромы, слѣпы, нѣмы, клосны и други много ; и подмѣтихѣ ги прѣдъ позѣ-тъ Исусовы, и ги исцѣли :

31. Така що народъ-тъ ся чудяше, като гледаше нѣмы да говорятъ, клосны оздравены, хромы да ходятъ, и слѣпы да гледатъ ; и прославихѣ Бога Израилева.

32. А Исусъ призова ученицы-тъ си и рече : Жаль ми е за народъ-тъ, защото три дни вече сѣдятъ при мене, и нѣматъ какво да ядѣтъ : а да ги распуснѣ гладны не щѣ, да не бы да прѣмалѣвѣтъ по пѣть-тъ.

33. И казуватъ му ученицы-тъ му : Отъ дѣ у насъ въ пустынѣ-тѣ толкози хлѣбове, што да насытимъ толкозъ народъ ?

34. И казува имъ Исусъ : Колко хлѣбове имате ? А тѣ рекохѣ : Седмъ и малко рыбыцы.

35. И повелѣ на народъ-тъ да насѣдѣтъ на земѣ-тѣ.

36. И като зѣ седмъ-тъ хлѣба и рыбы-тъ, и благодари, прѣломи, и даде на ученицы-тъ си, а ученицы-тъ на народъ-тъ.

37. И ядохѣ всицы и насытихѣ ся : и дигихѣ изостаѣло-то отъ укрухы-тъ седмъ кошници пълны.

38. А онѣзи които ядохѣ бѣхѣ четыри тысящи мѣже освѣнъ жены и дѣца.

39. А като распуснѣ народъ-тъ, влѣзе въ ладіѣ-тѣ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ Магдалинскы.

ГЛАВА 51.

α. И пристыжиша (кз немѡ) Фарисѣе и саддукѣе, искишajúще просиша ѳго, знаменїе сз нѣсѣ показати ѱмз.

β. Онз же ѡвѣциáвз речѣ ѱмз: вѣчерѡ бѡвшѡ, глаголете, вѣдро: чермижетвѡса нѣбо.

γ. И оўтрѡ, днѣсь зимà: чермижетвѡса драселѡ нѣбо. лицемѣри, лицѣ оўкѡ нѣсѣ оўмѣете разсѡждати, знаменїи же временѡмз не мѡжете (искѡсїти);

δ. Рѡдз лскавз и прелюбѡдѣнный знаменїа ѱшетз: и знаменїе не дáтсѡ ѳмз, тѡкмѡ знаменїе Іѡны прѡрѡка. и ѡстáвль ѱхз, ѡнде.

ε. И прешѣдше оўчїицы ѳгѡ на Онзполз, забѡиша хлѣбѡвз взáти.

ς. Іисз же речѣ ѱмз: внимáте и блюдїтѣсѡ ѡ квáса Фáрисѣйска и саддукѣйска.

ζ. Онїи же помышлáхсѡ вз себѣ, гáгѡлюще: ѳкѡ хлѣбѡвз не взáхомз.

η. Разсмѣвз же Іисз, речѣ ѱмз: чтѡ мыслїте вз себѣ, малѡвѣри, ѳкѡ хлѣбѡвз не взáсте;

θ. Не оў ли разсмѣете, ниже пѡмнїте пáть хлѣбѡвз патїмз тысáцямз, и колїкѡ квáшз взáсте;

ι. Ни ли сѣдмѡ хлѣбѡвз четѡремз тысáцямз, и колїкѡ кѡшницз взáсте;

κ. Кáкѡ не разсмѣете, ѳкѡ не ѡ хлѣбѣхз рѣхз вáмз внимáти, (но) ѡ квáса Фáрисѣйска и саддукѣйска;

λ. Тѡгдà разсмѣшѡ, ѳкѡ не речѣ хранїтїсѡ ѡ квáса хлѣбнãвз, но ѡ оўчѣнїа Фáрисѣйска и саддукѣйска.

μ. Пришѣдз же Іисз во странѡи Кесарїи Фїлїппѡвз, вопрошáше оўчѣннїкї своà, глагола: кѡгѡ мѡ глаголютз чѡлѡвѣцѡвз квїти, Сїа чѡлѡвѣчѣскагѡ;

ν. Онїи же рѣшѡ: Ѳвн оўкѡ Іѡáнна крѣтїтѣлã: ѱнїи же Ілїѡ: дрѡзїи же Іеремїѡ, илї ѳдїнагѡ ѡ прѡрѡкз.

ГЛАВА 16.

1. И доидохъ Фарисен-тъ и Саддукеи-тъ при него, и за да го искушавать, поискахъ му да имъ покаже знаменіе отъ небе-то.

2. А той отговори и рече имъ : Кога стане вечеръ, думате : Хубаво *ще е* врѣме-то ; защото небе-то ся червенѣе.

3. И сутриня : Днесъ ще вали ; защото небе-то ся червенѣе намръщено. Лицеѣри ! лице-то на небе-то знаете да распознавате, а знаменія-та на врѣмена-та не можете ли ?

4. Родъ лукавъ и прѣлюбодѣиць знаменіе ище, и знаменіе иѣма да му ся даде, освѣнь знаменіе-то на пророка Іоанъ. И остави ги и си отиде.

5. И когато отидохъ ученици-тъ му отвѣдь, забравихъ да зематъ хлѣбъ.

6. А Исусъ имъ рече : Гледайте и пазѣте ся отъ квасъ-тъ на Фарисен-тъ и Саддукеи-тъ.

7. И тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ : *Това е* защото хлѣбъ не смы зѣли.

8. А Исусъ разумъ, и рече имъ : Защо размысляте въ себе си, маловѣри, за хлѣбъ че не сте зѣли ?

9. Още не разумѣвате ли, и не помните ли петъ-тъ хлѣба на петъ-тъ тысящи, и колко коша зѣхте ?

10. Нито седмъ-тъ хлѣба на четыри-тъ тысящи, и колко кошници зѣхте ?

11. Какъ не разумѣвате че не за хлѣбъ ви казахъ, да ся пазите отъ квасъ-тъ Фарисейскый и Саддукейскый ?

12. Тогазъ разумѣхъ че не рече да ся пазятъ отъ квасъ-тъ хлѣбень, но отъ ученіе-то Фарисейско и Саддукейско.

13. И когато дойде Исусъ въ странж-тъ на Кесаріиѣ Филипповъ, пыташе ученици-тъ си, и казуваше : Мене, Сына челоѣческаго, кого мя казувать челоѣци-тъ че съмъ ?

14. А тѣ рекохъ : Едни *че си* Іоаннь Кръститель ; други Ілія ; а други Іеремія или едниъ отъ пророцы-тъ.

εἰ. ΓΛΑΓΟΛΑ ἸΗΣΟΥ : ΒΛ̅Ι ЖЕ КОГО ΜΑ ΓΛΑΓΟΛΕΤΕ ΒΥΤΗ ;

51. Ὁ ΒῶΚΙΑΒΑΖ ЖЕ ΣΙΜΩΝΑΖ ΠΕΤΡΟΥ, ΡΕЧΕ : ΤΥ̅ Εἰ ΧΡ̅ΤΟΣΟΥ,
 ΟΥ̅Ζ ΠῚΑ ЖИΒΑΓΩ.

52. Ἦ ΒῶΚΙΑΒΑΖ ἸΗΣΟΥ ΡΕЧΕ Ε̅ΜΩ̅ : ΒΛ̅ЖЕНΑΖ Εἰ ΣΙΜΩΝΕ ΒΑΡΥ
 ἸΩΝΑ, ἸΑΚΩ ΠΛΟΤΥ ἢ ΚΡΟΒΥ НЕ ἸΑΒἮ ΤΕΒῚ, Но Ο̅ΥΖ ΜΟἮ, ἮЖЕ НА
 ΗῚΣΚΥΧ.

53. Ἦ ἌΖΖ ЖЕ ΤΕΒῚ ΓΛΑΓΟΜΟΥ, ἸΑΚΩ ΤΥ̅ Εἰ ΠΕΤΡΟΥ ἢ НА СЕМΥ
 ΚΑΜΕΝΗ СОΖΙЖΑΣ ЦР̅ΚОВΥ ΜΟἸΟΥ, ἢ ΒΡΑΤΑ ἈΔΥΒΑ НЕ ὩΔΟΛῚΟΥΤΑ Εἰ.

54. Ἦ ΔΑΜΥ Τἢ ΚΛЮЧἢ ЦР̅ТВА ΗῚΝΑΓΩ : ἢ Ε̅ЖЕ ἌЩЕ СВΑЖΕШИ
 НА ΖΕΜΜἢ, ΒῚΔΕΤΑ СВΑΖΑΝΟ НА ΗῚΣΚΥΧ : ἢ Ε̅ЖЕ ἌЩЕ РАЗР̅ΚШἢШИ
 НА ΖΕΜΜἢ, ΒῚΔΕΤΑ РАЗР̅ΚШЕНО НА ΗῚΣΚΥΧ.

55. ΤΟΓΔΑ ΖΑΠΡΕΤἢ ἸΗΣΟΥ ΟΥ̅ЧЕНИΚῚΜΥ ΣВОἸΜΥ, ΔΑ ΝΙΚΟΜῚЖЕ
 ΡΕΚῚΤΑ, ἸΑΚΩ СЕἰ ΕἚΣΤΥ ἸΗΣΟΥ ΧΡ̅ΤΟΣΟΥ.

56. ὩΤΟΛῚ НАЧΑΤΑ ἸΗΣΟΥ ΣΚΑΖОВАΤΗ ΟΥ̅ЧЕНИΚῚΜΥ ΣВОἸΜΥ,
 ἸΑΚΩ ΠΟΔΟΚΑΕΤΑ Ε̅ΜΩ̅ ἢ Τἢ ВО ἸΕΡ̅ΛἢΜΥ, ἢ ΜΗΟΓΩ ΠΟСТΡΑΔΑΤΗ Ὡ
 ΣΤΑΡΕЦΥ ἢ ἈРХἢΕΡ̅Εἢ ἢ ΚНἢЖНἢΚΥ, ἢ ΟΥ̅ΒἢΕΝῚ ΒΥΤΗ, ἢ ВΖ ΤΡΕΤἢἢ
 ΔΕΝΥ ВОСТАΤΗ.

57. Ἦ ΠΟΕΜΥ Ε̅ГО ΠΕΤΡΟΥ, НАЧΑΤΑ ΠΡΕР̅ЦΑΤΗ Ε̅ΜΩ̅, ΓΛΑΓΟΛΑ :
 ΜΛΡΔΥ ΤΥ̅, ΓΔἢ : НЕ ἸΜΑΤΥ ΒΥΤΗ ΤΕΒῚ СἢΕ.

58. ΟΥ̅ΝΖ ЖЕ ὩΒΡΑἢЦСА, ΡΕЧΕ ΠΕΤΡῚВἢ : ἢΔἢ ΖΑ ΜΗΟἸΟ САТАНО,
 СОВАΛΖНΥ Μἢ Εἰ : ἸΑΚΩ НЕ ΜΥСΛἢШИ ἸΑЖЕ СῚΤΥ БЖἢА, Но
 ЧЕЛОВῚЧЕСКАА.

59. ΤΟΓΔΑ ἸΗΣΟΥ ΡΕЧΕ ΟΥ̅ЧЕНИΚῚΜΥ ΣВОἸΜΥ : ἌЩЕ ΚΤῚ ΧΟῚΕΤΑ
 ПО ΜΗῚ ἢ Τἢ, ΔΑ ὩΒΕΡЖΕΤСА СЕΒῚ, ἢ ВОЗΜΕΤΑ ΚРῚТΥ СВОἢ, ἢ ПО
 ΜΗῚ ΓΡΑΔΕΤΑ.

60. ἮЖЕ ВО ἌЩЕ ΧΟῚΕΤΑ ΔῚШῚ СВОἸῚ СПАСТἢ, ПОГῚВἢΤΑ ἰῚ :
 ἢ ἮЖЕ ἌЩЕ ПОГῚВἢΤΑ ΔῚШῚ СВОἸῚ ΜΕΝῚ РАДἢ, ὩΒΡΑἢЕΤΑ ἰῚ.

61. ΚΑΛА ВО ПОΛΥΖΑ ЧΛῚῚКῚῚ, ἌЩЕ ΜἢΡΥ ВЕСΥ ΠῚἠΒΡΑἢШЕΤΑ,
 ΔῚШῚ ЖЕ СВОἸῚ ὩЩЕΤἢΤΑ ; ἢΛἢ ЧТО ДАῚΤΑ ЧЕЛОВῚΚῚῚ ἸΖΜῚКἢῚ
 ΖΑ ΔῚШῚ СВОἸῚ ;

62. ΠῚἢΤἢ ВО ἸΜΑΤΥ СἢΥΖ ЧЕЛОВῚЧЕСΚἢἢ ВО СΛΑῚῚ Ο̅ΥΔΑ
 СВОЕГῚ, Со ἸΓῚΛΥ ΣВОἸΜἢ : ἢ ΤΟΓΔΑ ВОΖΔΑῚΤΑ ΚΟΜῚЖΔΟ ПО
 ΔῚΑἢἢΕΜΥ Ε̅ΓῚ.

15. Казува имъ : Но вы, кого мя казувате че съмъ ?

16. И отвѣща Симоу Петру и рече : Ты си Христосъ, Сынъ на Бога живаго.

17. И отговори Исусъ и рече му : Блаженъ си, Симоне, сыне Юшинъ, защото плътъ и кръвъ не ти сж открилы това, по Отецъ мой който е на небеса.

18. Пакъ и азъ ти казувамъ, че ты си Петръ, и на тойзи камъкъ ще съзида моѣж-тъ церква ; и врата-та адовы не ще ѝ одолѣять.

19. И ще ти дамъ ключеве-тъ на царство небесно ; и каквото вържешъ на земѣж-тъ, ще бжде вързано на небеса ; и каквото развържешъ на земѣж-тъ ще бжде развързано на небеса.

20. Тогазъ зарѣча на ученицы-тъ си, да не казувать никому, че той е Исусъ Христосъ.

21. Отъ тогази начнъ Исусъ да показува на ученицы-тъ си че трѣба да иде въ Иерусалимъ, и да пострада много отъ старѣйшины-тъ и първосвященници-тъ и книжници-тъ, и да бжде убитъ, и въ третій день да възкръсне.

22. И Петръ го зѣ на странъ и начнъ да му заирѣщава, и да казува : Смили ся за себе си, Господи ; нѣма да ти бжде това.

23. А той ся обърнъ и рече на Петра : Махни ся отъ прѣдъ мене, сатано, соблазнъ ми си ; защото не мыслишь за това, което е Божіе, но което е чловѣческо.

24. Тогази Исусъ рече на ученицы-тъ си : Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека дигне кръсть-тъ си, и нека мя слѣдува.

25. Защото който ище да спасе животь-тъ си, ще го изгуби ; и който изгуби животь-тъ си заради мене, ще го намѣри.

26. Понеже какво ся ползува чловѣкъ, ако всичкій-тъ свѣтъ спечали, а душж-тъ си отщети ? Или какво ще даде чловѣкъ за размѣнъ на душж-тъ си ?

27. Защото Сынъ чловѣческій ще дойде въ славаж-тъ на Отца си съсь свои-тъ ангелы ; и тогази ще отдаде всякому споредъ дѣла-та му.

ѡн. Яминь глаголю вамъ, (ѡкв) сѣть ѡцѣи ѡ здѣ стоа-
щихъ, ѡже не ѡмстѣ вкисѣти смѣрти, дондеже видѣтѣ Сѡа
человѣческаго градѣща во црѣтѣи своѣмъ.

ГЛАВА 31.

а. И по днѣхъ шестѣхъ поаѣтѣ Иѡсѣ Петра, ѡ Іаковѣ, ѡ
Іванна брата ѣгѡ, ѡ возведѣ ѡхъ на горѣ высокѣ ѣдѣны.

б. И преврѣзѣсѣ предѣ ними, ѡ просвѣтѣсѣ лице ѣгѡ ѡкв
солнце, рѣзы же ѣгѡ вѣша вѣлы ѡкв свѣтѣ.

в. И сѣ гавѣстѣсѣ ѡмъ Мвѡсѣѣ ѡ Илѣ, сѣ нимъ глѣголюща.

д. Ѡвѣщѣвѣ же Пѣтрѣ речѣ ко Иѡсови: Гдѣ, добрѣ ѣсть
намъ здѣ вѣти: ѡще хѡщѣши, сотворѣмъ здѣ трѣ сѣни,
тебѣ ѣдѣнс, ѡ Мвѡсѣови ѣдѣнс, ѡ ѣдѣнс Илѣ.

е. Ѣще же ѣмѣ глѣголющѣ, сѣ Ѡблѣкѣ свѣтелѣ ѡсѣни ѡхъ:
ѡ сѣ глѣсѣ ѡзѣ Ѡблѣка глѣголѣ: сѣѣ ѣсть Сѡѣ мѡѣ возлюб-
лѣнный, ѡ нѣмъже блѣговолѣхъ: тогѡ послѣшѣйте.

ж. И слышѣвшѣ оѣченицы, падѣша ницы, ѡ оѣвоаѣсѣсѣ
сѣлѡ.

з. И пристѣплѣ Иѡсѣ, прикоснѣсѣ ѡхъ, ѡ речѣ: востѣните,
ѡ не вѡйтѣсѣ.

и. Возведѣше же Ѡчи своѣ, никогѣже видѣша, токмѡ Иѡсѣ
ѣдѣнаго.

а. И сходѣщѣмъ ѡмъ сѣ горы, заповѣдѣ ѡмъ Иѡсѣ, глѣголѣ:
никомѣже повѣдите видѣнѣѣ, дондеже Сѡѣ чѣловѣческѣѣ ѡзѣ
мѣртвѣхъ воскрѣсѣтѣ.

б. И вопросѣша ѣгѡ оѣченицы ѣгѡ, глѣголюще: чѣо оѣвѣ
кнѣжнѣцы глѣголютѣ, ѡкв Илѣ подѡкѣетѣ прѣѣтѣ прѣжде;

в. Иѡсѣ же ѡвѣщѣвѣ речѣ ѡмъ: Илѣ оѣвѣ прѣѣдетѣ
прѣжде, ѡ оѣстрѡѣтѣ всѣ.

г. Глѣголю же вамъ, ѡкв Илѣ оѣжѣ прѣѣде, ѡ не познѣша
ѣгѡ: но сотворѣша ѡ нѣмъ, ѣлика восхѡтѣша: тѡкѡ ѡ Сѡѣ
члѣвѣческѣѣ ѡмѣтѣ пострадѣти ѡ нихъ.

28. Истинѣ ви казувамъ : Има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука конто нѣма да вкусятъ смъртъ, доклѣ не видятъ Сына челоувѣческаго че иде въ царство-то си.

ГЛАВА 17.

1. И слѣдъ шесть дни зѣ Исусъ Петра, и Иакова и Иоанна брата му и възведе ги на горѣ высокѣ на самѣ,

2. И прѣобрази ся прѣдъ тѣхъ ; и свѣтнѣ лице-то му като слънце, а дрехы-тѣ му станѣхъ бѣлы като свѣтлинѣ-тѣ.

3. И ето, явихъ имъ ся Моисей и Илїя че ся разговаряхъ съ него.

4. И отговори Петръ, и рече Исусу : Господи, добро е да сме тука ; ако щецъ, нека направимъ тука три шатры, за тебе еднѣ, за Моисея еднѣ, и еднѣ за Илїя.

5. И когато той още говоряше, ето, облакъ свѣтлѣ ги засѣни ; и ето гласъ изъ облакъ-тѣ, който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ ; слушайте него.

6. И щомъ чухъ ученици-тѣ, паднѣхъ на лица-та си, и уплашихъ ся твърдѣ.

7. И като пристѣпи при тѣхъ Исусъ, побута ги, и рече : Станѣте и не бойте ся.

8. И тѣ дигнѣхъ очи-тѣ си и не видѣхъ никого освѣнь Исуса самичкѣ.

9. И когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, порѣча имъ Исусъ и рече : Не казувайте никому това видѣние, доклѣ Сынъ челоувѣчскый не възкрѣсне отъ мъртвы-тѣ.

10. И попытахъ го ученици-тѣ му и думахъ : Но защо казувать книжници-тѣ че трѣба първомъ Илїя да дойде ?

11. А Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣ че първомъ Илїя ще дойде, и ще устрои всичко ;

12. Но казувамъ ви че Илїя вече дойде, и не го познахъ, но сторихъ съ него каквото щѣхъ ; така и Сынъ челоувѣчскый ще пострада отъ тѣхъ.

31. Тогда разсмѣша оученицы, ѿкѡ ѡ Іѡáннѣ Крестителѣ рече ѿмъ.

32. И пришедшымъ ѿмъ къ народѣ, пристѣпѣ къ немѣ члвчкѣ, кланялася ѣмѣ,

33. И глгола: Гдѣ, помилася сына моего, ѿкѡ на новы мѣи бѣснѣтся ѿ слѣ стѣраждетъ: множицею бо падаетъ во Огнь, ѿ множицею въ вода.

34. И приведоухъ ѣго ко оученикомъ твоимъ, ѿ не возмогоша ѣго исцѣлѣти.

35. Ѿвѣщавъ же Іисъ рече: ѡ родѣ невѣрный ѿ развращенный, доколѣ бѣдѣ съ вами; доколѣ терплю вамъ; приведѣте мѣ ѣго сѣмъ.

36. И запретѣ ѣмѣ Іисъ: ѿ ѿзыде ѿзъ негѡ бѣсѣ, ѿ исцѣлѣ Отракъ ѡ часѣ тогѡ.

37. Тогда пристѣпльше оученицы ко Іисѣ на ѣдинѣ, рѣша: почтѡ мы не возмогохомъ ѿзгнати ѣго;

38. Іисъ же рече ѿмъ: за невѣрствѣе ваше. Амѣнь бо глголю вамъ: ѡще ѿмате вѣрсъ ѿкѡ зерно горшю, речете горѣ сѣй: преидѣ ѡсюдѣ тамъ, ѿ преидетъ: ѿ ничтѡже не возможно бѣдетъ вамъ.

39. Сѣй же родъ не исходитъ, токмъ молитвою ѿ постѡмъ.

40. Жившымъ же ѿмъ въ Галѣенѣ, рече ѿмъ Іисъ: преданъ ѿмать быти Сѣмъ челоѣческѣй въ рѣцѣ челоѣчкѡмъ:

41. И оубѣотъ ѣго, ѿ въ третѣй дѣнь востанетъ. ѿ скорѣни быша сѣмъ.

42. Пришедшымъ же ѿмъ въ Капернаѣмъ, пристѣпѣша прѣемлющѣ дѣдрахмы къ Петрѣ, ѿ рѣша: оучитель вашъ не дастъ ли дѣдрахмы;

43. Глагола: ѣй. ѿ ѣгда вииде въ домъ, предварѣ ѣго Іисъ, глгола: чтѡ ти мнитъ, Сѣмъне; царѣ зѣмстѣи ѡ кѣихъ прѣемлютъ дѣни, ѿли кинсонъ; ѡ своѣхъ ли сынѡвъ, ѿли ѡ чужѣихъ;

13. Тогази разумѣхъ ученици—тѣ, че за Іоанна Кръстителя имъ рече.

14. И когато дойдохъ при народъ—тѣ пристѣпни до него чловѣкъ нѣкой, та колѣнчи прѣдъ него,

15. И казуваше : Господи, помилуй сына ми, защото ся луни, и злѣ страдае ; понеже много пѣти пада въ огонь—тѣ, и много пѣти въ водѣ—тѣ.

16. И доведохъ го при ученицы—тѣ твои, и не можѣхъ да го исцѣлять.

17. А Іисусъ отвѣща и рече : О роде невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ ? до кога ще вы тѣрпѣхъ ? доведѣте ми го тука.

18. И запрети му Іисусъ, та излѣзе бѣсъ—тѣ изъ него, и оздравѣ момче—то отъ онзи часъ.

19. Тогази пристѣпнихъ ученици—тѣ при Іисуса насамѣ и рекохъ : Защо ный не можѣхмы да го изгонимъ ?

20. А Іисусъ имъ рече : Заради невѣрство—то ваше. Защото истина ви казувамъ : Ако да имате вѣрѣ колкото зърно синапово, ще речете на тѣзи горѣ, Прѣмни отъ тука тамъ, и ще прѣмнише, и не ще ви бѣде нищо невъзможно.

21. А тойзи родъ не излѣзва, освѣнь съ молитвѣ и постъ.

22. И когато ся налѣрувахъ въ Галилею, рече имъ Іисусъ : Сыи чловѣческій има да бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ чловѣческы :

23. И ще го убѣятъ и въ третій день ще въскрѣсне. И много ся наскѣрбихъ.

24. А когато дойдохъ въ Капернаумъ, пристѣпнихъ при Петра тѣзи конто берѣхъ *дань—тѣ* по двѣ драхмы *за храмъ—тѣ*, и рекохъ : Вашій учитель не плаща ли двѣ—тѣ драхмы ?

25. Казува *Петръ* : Плаща. И като влѣзе въ къщи, прѣдвари го Іисусъ та му каза : Какъ мнишь *ты*, Симоне ? Царѣ—тѣ на земѣ—тѣ отъ кон земать данѣкъ или бирѣ : отъ свои—тѣ ли сынове, или отъ чужденцы—тѣ ?

κς. Γλαγόла ёмѡ Пётрѡ: ѡ чсжнхъ. рече ёмѡ Ёисъ: оубо свободни сѣть сынове.

кз. Но да не соблазнѣмъ ѱхъ, шѣдъ на море, вѣрзи оуднцъ, ѱ, ѡже прѣжде ѱмешн рывс, возмѣ: ѱ ѡвѣрзъ оустѡ ёѱ, ѡвръшешн статѣрѡ: тоѱ взѣмъ даждь ѱмъ за мѡ ѱ за сѡ.

ГЛАВА ѱ.

а. Вх тоѱ часъ пристѡпиша оученицѣ ко Ёисѡ, глаголюще: ктѡ оубо волѣѱ ёсть вх црѣтвѣн нѣнѣмъ;

б. ѱ призвѡвъ Ёисъ отрочѡ, поставн ё посредеѣ ѱхъ,

г. ѱ рече: ѡмнѣнъ глаголю вамъ, ѡще не ѡвратитѣса, ѱ вѣдѣте ѡкѡ дѣтн, не внѣдѣте вх црѣтво нѣное.

д. ѱже оубо смиритѣса ѡкѡ отрочѡ сѣе, тоѱ ёсть волѣѱ во црѣтвѣн нѣнѣмъ.

ё. ѱ ѱже ѡще прѣѱметъ отрочѡ таково во ѱма моѡ, мене прѣѣмлетъ:

ё. ѱ ѱже ѡще соблазнѣтъ ёдѣнаго малыхъ сѣхъ вѣрсющнхъ вх мѡ, оубе ёсть ёмѡ, да ѡвѣситѣса жѣрновъ оселскѣѱ на вѣн ёгѡ, ѱ потѡнетъ вх псчннѣ морстѣѱ.

з. Горе мѣрс ѡ соблазнѣ: нжда ко ёсть прѣнтѣ со-квлѣннѡмъ: обѡче горе чѡловѣкѡ томѡ, ѱмже соблазнѣ прн-хѡдитъ.

н. ѡще ли рска твоѡ, ѱлѣ ногѡ твоѡ соблажнѡетъ тѡ, ѡскѣцѣ ю, ѱ вѣрзи ѡ себѡ: добрѣѱше тѣ ёсть внѣтн вх живѡтѡ хрѡмс ѱлѣ вѣднс, нѣже двѣ рѡцѣ, ѱ двѣ нѡзѣ ѱмѡшс. ввѣрженс кѣтн во огнь вѣчный.

а. ѱ ѡще око твоѡ соблажнѡетъ тѡ, ѱзмѣ ё, ѱ вѣрзи ѡ себѡ: добрѣѱше тѣ ёсть со ёдѣнѣмъ окомъ вх живѡтѡ внѣтн, нѣже двѣ оцѣ ѱмѡшс ввѣрженс кѣтн вх геѣннѡ огненнѡю.

г. Пюдѣте, да не прѣзрѣте ёдѣнагѡ (ѡ) малыхъ сѣхъ: глаголю ко вамъ, ѡкѡ ѡггѡн ѱхъ на нѣсѣхъ вѣнс вѣдатъ лицѡ оца моегѡ нѣнагѡ.

26. Казува му Петръ: Отъ чужденцы-тѣ. Рече му Исусъ: Като е тѣй, сынове-тѣ сѣ свободни.

27. Но за да гы не соблазнимъ, иди на море-то, и хвърли вѣдицѣ, и първѣ-тѣ рыбѣ, която ся закачи, измъкни ѣ, и като растворишь уста-та ѣ, ще намѣришь единъ статиръ; земи го и дай имъ го за мене и за тебе.

ГЛАВА 18.

1. Въ онова врѣме дойдохъ ученици-тѣ при Исуса, и казувахъ: Кой е най голѣмъ въ царство небесно?

2. А Исусъ новыка едно дѣте, та го постави посрѣдъ тѣхъ,

3. И рече: Истинѣ ви казувамъ, ако ся не обърнете, и бѣдете както дѣца-та, нѣма да влѣзете въ царство небесно.

4. И тѣй, който смири себе си като това дѣте, той е най голѣмъ въ царство небесно.

5. И който прииме едно таквози дѣте въ мое име, мене приима.

6. А който соблазни одного отъ тѣзи малки-тѣ, които вѣрувать въ мене, за него по добръ бы было да ся окачѣше на вратъ-тѣ му камѣкъ водениченъ, и да потъише въ дълбини-тѣ на море-то.

7. Горко на свѣтъ-тѣ отъ соблазни-тѣ: защото неизбѣжно соблазни-тѣ ще дойдѣтъ; но горко на оногозъ чловѣка, чрѣзъ когото соблазни-та дохожда.

8. И ако тя соблазнява рѣка-та ти или нога-та ти, отсѣчи гы, и хвърли гы отъ себе си; по добръ ти е да влѣзешъ въ животъ-тѣ хромъ или клосенъ, а не съ двѣ рѣцѣ или съ двѣ нозѣ, да бѣдешъ хвърленъ въ вѣчный-тѣ огнь.

9. И ако тя соблазнява око-то ти, извади го и хвърли го отъ себе си; по добръ ти е съ едно око да влѣзешъ въ животъ-тѣ, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкълъ-тѣ огненный.

10. Гледайте, да не прѣзрите одного отъ тѣзи малки-тѣ; защото ви казувамъ че ангели-тѣ имъ на небеса вынѣгы гледать лице-то на Отца моего, който е на небеса.

дї. Прїиде ко Сїѡз человекскїй взыскати ѡ спастї погнѣшаго.

дѣ. Чтѡ вамъ мнїтса ; ѡше вѣдетъ нѣкоемс человекс стѡ овѣцъ, ѡ заблѣднтъ ѣдїна ѡ нїхъ : не ѡстѣвнтъ ли девѣтъ-десѣтъ ѡ девѣтъ въ горѣхъ, ѡ шѣдъ ѡщетъ заблѣждшїа ;

дѣ. И ѡше вѣдетъ ѡврѣстї ѡ, ѡмїнь глаголю вамъ, ѡкв рѣдсетса ѡ неї пѣче, неже ѡ девѣтїдесѣтїхъ ѡ девѣтї не заблѣждшїхъ.

дѣ. Тѡкв нѣсть вола предъ ѡцѣмъ вашїмъ нѣпымъ, да погнѣветъ ѣдїнъ ѡ малыхъ сїхъ.

дѣ. ѡше же согрѣшнтъ къ тебѣ братъ твої, ѡдї ѡ ѡблїчї ѣгѡ междѡ товоѡ ѡ тѣмъ ѣдїнѣмъ. ѡше тебѣ послѣшаетъ, прїѡврѣлз ѣсї брата твоегѡ.

дѣ. ѡше ли тебѣ не послѣшаетъ, поїмї съ собоѡ ѣщѣ ѣдїнаго ѡдї двѡ : да при оустѣхъ двоѡ, ѡдї трїѣхъ свидѣ-телеѣ станѣтъ всѣкъ глаголз.

дѣ. ѡше же не послѣшаетъ ѡхъ, повѣждь цркви : ѡше же ѡ црковь преслѣшаетъ, вѣдї тебѣ ѡкоже ѡзычїнїкъ ѡ мытарь.

дѣ. ѡмїнь ко глаголю вамъ : ѣмїка ѡше свѣжете на землї, вѣдѣтъ свѣзана на нѣсї : ѡ ѣмїка ѡше разрѣшнтѣ на землї, вѣдѣтъ разрѣшѣна на нѣсѣхъ.

дѣ. Пѡки, ѡмїнь глаголю вамъ, ѡкв ѡше двѡ ѡ васъ со-вѣщѣѣта на землї ѡ всѣкої вѣщї, ѣѡже ѡше прѡсїта, вѣдѣтъ ѡма ѡ ѡцѡ моегѡ, ѡже на нѣсѣхъ.

дѣ. Идѣже ко ѣстѡ двѡ, ѡдї трїѣ сѡбрани во ѡма моѣ, тѡ ѣсмь посредѣ ѡхъ.

дѣ. Тогдѡ пристѣпль къ немѡ Пѣтръ, речѣ : Гдї, коль крѡты ѡше согрѣшнтъ въ мѡ братъ мої, ѡ ѡпсїш ли ѣмѡ до сѣдмь крѡтъ ;

дѣ. Глагола ѣмѡ Іїсхъ : не глаголю тебѣ, до сѣдмь крѡтъ, но до сѣдмьдесѣтъ крѡтъ седмерїцеѡ.

дѣ. Сегѡ рѡдї оупѡдѡбїсѡ црѣвїе нѣное члвѣкс црїѡ, ѡже восхѡтѣ стѡзѡтїсѡ ѡ словесї съ равѡ своїмї.

11. Защото Сыиъ челоѳъческий дойде да спасе погнѳло-то.

12. Какъ ви ся вижда? ако нѳкой си челоѳкъ има сто овцы, и ся изгуби една отъ тѳхъ, не оставя ли деветдесеть-тѳ и деветъ, и отхожда по горы-тѳ да търси изгубенѳ-тѳ?

13. И ако ся случи да ѳ намѳри, истинѳ ви казувамъ, че ся радува за неѳ повече нежели за деветдесеть-тѳ и деветъ не изгубены.

14. Така не е по волѳ-тѳ на Отца вашегѳ, който е на небеса, да погыне единъ отъ тѳзи малкы-тѳ.

15. А ако ти съгрѳши братъ ти, иди и обличи го между тебе и него самичкъ; ако тя послуша, спечалилъ си брата си:

16. Но ако тя не послуша, земли съсъ себе си още одного или двама; за да ся подтѳрди всяка дума чрѳзъ уста-та на двама или трима свидѳтели.

17. Ако ли ги не послуша, кажи *това* на церкѳ-тѳ; че ако и церкѳ-тѳ не послуша, нека ти бѳде както язычникъ и мытаръ.

18. Истинѳ ви казувамъ, каквото вържете на земѳ-тѳ, вързано ще бѳде на небе-то; и каквото развържете на земѳ-тѳ, развързано ще бѳде на небе-то.

19. Пакъ ви казувамъ че двама отъ васъ ако ся съгласятъ на земѳ-тѳ за всяко нѳщо, което бы да попросятъ, ще имъ бѳде отъ Отца моего, който е на небеса.

20. Защото дѳто съ двама или трима събрани въ мое име, тамъ съмъ *азъ* посрѳдъ тѳхъ.

21. Тогази пристѳпи Петръ при него и рече: Господи, до колко пѳти ако ми съгрѳши братъ ми, да му прощавамъ? до седмъ пѳти ли?

22. Казва му Исусъ: Не ти казувамъ, до седмъ пѳти, но до седмдесеть пѳти по седмъ.

23. За това царство небесно е уподобено на челоѳкъ царь, който попсека да прѳгледа счетъ съсъ слугы-тѳ си.

кѢ. Пачѣншс же ѣмѸ стазѣтисѧ, приведѸша ѣмѸ ѣдїнаго должникѧ тмоіо талѧнтѸ.

кѤ. Не ѣмѸшс же ѣмѸ воздѣти, повелѣ ѿ гдѣ ѣгѸ продѣти, ѿ женѸ ѣгѸ ѿ чѧда, ѿ всѧ, ѣлика ѣмѣаше, ѿ ѡдѣти.

кѦ. ПѧдѸ оубѸ рѧвѸ тѸѡ, клѧнѧшесѧ ѣмѸ, глагола: гдѡ, потерпѡ на мѡѣ, ѿ всѧ тѡ воздѣмѸ.

кѧ. МѡрдѸвавѸ же гдѣ рака тѸгѸ, простѡ ѣгѸ, ѿ долгѸ ѡпѡстѡ ѣмѸ.

кп. ИзшѣдѸ же рѧвѸ тѸѡ, ѡбрѣте ѣдїнаго ѡ клеврѣтѸ своѡхѸ, ѡже вѣ долженѸ ѣмѸ стѸмѸ пѣназѸ: ѿ ѣмѸ ѣгѸ давлѧше, глагола: ѡдѧждѣ мѡ, ѡмже (мѡ) ѣсѡ долженѸ.

кѢ. ПѧдѸ оубѸ клеврѣтѸ ѣгѸ на нѸзѣ ѣгѸ, молѧше ѣгѸ, глѧгола: потерпѡ на мѡѣ, ѿ всѧ воздѣмѸ тѡ.

л. Оѡх же не хотѧше, но вѣдѸ всадѡ ѣгѸ вѸ темницѸ, дѸндеже воздѣстѸ дѸлжное.

лѧ. Вѡдѣвше же клеврѣти ѣгѸ вѡвшаѧ, сѧжалиша сѡ сѣмѸ, ѿ пришѣдше сказѧша гдѡнѸ своємѸ всѧ вѡвшаѧ.

лѡ. ТѸгда призѧвѸ ѣгѸ гдѡнѸ ѣгѸ, глагола ѣмѸ: раке лѧкѧвый, вѣсь долгѸ Оѡх ѡпѡстѡхѸ тебѣ, понѣже оубѸмѡлѧл мѧ ѣсѡ:

лѧ. Не подѸкѧше ли ѿ тебѣ помѡловати клеврѣта тѸгѸ, ѡкоже ѿ лѧз тѧ помѡловахѸ;

лѢ. ѡ прогнѣбѧвсѧ гдѣ ѣгѸ, предаде ѣгѸ мѡчѡитѣлѣмѸ, дѸндеже воздѣстѸ вѣсь долгѸ своѡ.

лѤ. ТѧкѸ ѿ ОѡцѸ мѸѡнѡ иѡнѡ сотворѡтѸ вѧмѸ, ѧще не ѡпѡстѡтитѣ кѡждѸ братѸ своємѸ ѡ сердѣцѸ вѡшѡхѸ прѣгрѣшѣнѡ ѡхѸ.

ГЛАВЯ Ѧ1.

ѧ. ѡ вѡстѣ, ѣгда скончѧ ІѡсѸ словесѧ сѡ, прѣйде ѡ Галѡлен, ѿ прѡйде вѸ предѣлы Іѡдѣйскѡ ОбѸнхпѸлѸ ІѸрдѧна.

Ѣ. ѡ по нѣмѸ ѡдѸша народѡи мнози, ѿ ѡсѡцѣлѡ ѡхѸ тѸ.

24. И когато начнѣ да прѣсмѣтнува, докарахъ му единъ длѣжникъ отъ десеть тысящы таланта.

25. И понеже нѣмаше да *гы* плати, повелѣ господарь-тъ му да продаждъ него, и женѣ му, и дѣца-та му, и всичко що имаше, и *дѣлгѣ-тѣ* да ся плати.

26. Паднѣ прочее слуга-та, кланяше му ся и думаше: Господи! имаи търпѣніе къмъ мене, и ще ти платѣхъ всичко.

27. И смилн ся господарь-тъ на тогози слугѣ, пусти го и прости му заемъ-тъ.

28. Но щомъ излѣзе тойзи слуга, нахѣри одного отъ сослужителн-тъ си, който му бѣ длѣженъ сто пѣнязи; улови го та го давяше и казуваше: Плати ми това що *ми* си длѣженъ.

29. Паднѣ прочее сослужитель-тъ му на нозѣ-тъ му, моляше му ся и казуваше: Имаи търпѣніе къмъ мене, и всичко ще ти платѣхъ.

30. Но той не щѣше, но отиде и затвори го въ тъмницѣ, доклѣ да плати дѣлгъ-тъ.

31. И като видѣхъ сослужители-тъ му *това* що станѣ, твърдѣ ся наскѣрбихъ; и дойдохъ та казахъ на господаря си всичко що станѣ.

32. Тогази го повика господарь-тъ му, и казува му: Рабе лукавий, всичкый-тъ онзи длѣгъ ти простихъ, понеже ми ся примоли;

33. Не трѣбаше ли и ты да помилувашь сослужителя си, както помилувахъ и азъ тебе?

34. И разгнѣви ся господарь-тъ му и прѣдаде го на мѣчителн-тъ, доклѣ да заплати всичко що му бѣ длѣженъ.

35. Така и Отецъ мой небесный ще стори съ васъ, ако не простите отъ сѣрдца-та ваши всякой на брата си прѣгрѣшенія-та му.

ГЛАВА 19.

1. И когато свърши Иисусъ тѣзи думы, трѣгнѣ отъ Галилеѣ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ на Іудеѣ, отвѣдъ Іорданѣ.

2. И отидохъ слѣдъ него народъ много; и исцѣли гы тамо.

г. И пристыжиша кз немѡ фарїсеѣ искзшяюще єгѡ, и глаголаша ємѡ: ѡше достѡнтз человеккз прстїтї женѡ своїѡ по всакой вїнѣ;

д. Онз же вѡвѣщавз речѣ їмз: иѣсте ли члн, їакв сотворївый искомн, мѡжескїй полз и женскїй сотворїлз ѡ єсть;

е. И речѣ: сегѡ радн вставитз человеккз Оца (своегѡ) и мäterь, и прикпїтса кз женѣ своѣй, и бѣдета ѡба вз плѡть єдїна:

ѕ. Икоже ктомѡ иѣста двѡ, по плѡть єдїна: єже оубѡ бгз сочєтѡ, человеккз да не разгчѣтз.

з. Глаголаша ємѡ: что оубѡ Мвѡсєй заповѣда дати книгз распѣстїю, и впрстїтї ю;

и. Глагола їмз, їакв Мвѡсєй по жестосєрдїю вѡшемз повелѣ вамз прстїтї жены вѡша: изначала же не бысть такв.

к. Глаголю же вамз, їакв иже ѡше прстїтз женѡ своїѡ, развѣ словесѣ прєлюводѣйна, и вженїтса ипїю, прєлюбы творїтз: и женїтса прїенїцею, прєлюбы дѣтз.

л. Глаголаша ємѡ оученицы єгѡ: ѡше такв єсть вїна человеккз сз женю, лгчше єсть не женїтса.

м. Онз же речѣ їмз: не всї вмѣщяютз словесѣ сегѡ, но їмже данѡ єсть.

н. Сѣть бо скопцы, иже из чрєва мäterнѡ родїшасѡ такв: и сѣть скопцы, иже скопїшасѡ в человеккз: и сѣть скопцы, иже исазїшѡ самн себѣ, црѣвлѡ ради ибнѡгв. могїи вмѣстїтї, да вмѣстїтз.

и. Тогда приведѡша кз немѡ дѣтн, да рсцѣ возложїтз на нїхз, и помѡлїтса: оученицы же запрєтїшѡ їмз.

к. Иисз же речѣ (їмз): вставїте дѣтєй, и не забранїйте їмз прїтї ко мѣ: таковыхз бо єсть црѣво ибнѡе.

л. И возложь на нїхз рсцѣ, вїнде втѣдѡ.

м. И сѣ єдїнз иѣкїй пристѣплѡ, речѣ ємѡ: Оучитєлю блгїй, что благо сотворїѡ, да їмамз живѡтз вѣчнїй;

3. И дойдохъ при него Фарисен-тъ да го искушавать, и казувахъ му : Простено ли е на чловѣка да напусне женѣ-тъ си по всякаквѣ причини ?

4. А той отвѣща, и рече имъ : Не сте ли чели, че който ги е сътворилъ въ начало, мъжко и женско ги е сътворилъ ?

5. И е реклъ : За това ще остави чловѣкъ бащѣ си и майкѣ си, и ще ся прилѣпи къмъ женѣ-тъ си, и ще бѣдѣтъ двама-та въ една плѣть.

6. Така що не сѣ вече двама, по една плѣть. И тѣй онова което Богъ е съчеталъ, чловѣкъ да го не разлѣча.

7. Казувать му : Защо прочее Моисей заповѣда да ѿ даде писмо разводно, и да ѿ напусне ?

8. Казува имъ : Моисей заради жестоко сърдце-то ваше дозволилъ ви е да си напускате жени-тъ ; а изначало не бѣ така.

9. И казувамъ ви, че който напусне женѣ-тъ си, освѣнъ за прѣлюбодѣйство, и ся ожени за другѣ, прѣлюбодѣиць бива ; и който ся ожени за напуснатѣ, прѣлюбодѣиць бива.

10. Казувать му ученици-тъ му : Ако е такъвози задълженіе-то на мъжѣ-тъ къмъ женѣ-тъ, по добръ да ся не жени.

11. А той имъ рече : Не могатъ всички да приемѣтъ тѣзи думѣ, но на колкото е дадено.

12. Защото има скопци, които отъ утробѣ-тъ на майкѣ си така сѣ родени ; има пакъ скопци, които сѣ отъ чловѣцы-тъ скопени ; а има скопци, които сѣ сами себе си скопили, заради царство небесно. Който може да приеме нека приеме.

13. Тогази му доведохъ дѣца, да възложи рѣцѣ на тѣхъ, и да ся помоли ; а ученици-тъ запрѣтихъ имъ.

14. Но Исусъ рече : Оставѣте дѣца-та, и не ги въспирайте отъ да дойдѣтъ при мене ; защото на такъвызи е царство-то небесно.

15. И възложи рѣцѣ на тѣхъ, и трѣгнѣ отъ тамо.

16. И ето дойде нѣкой си при него и рече му : Учителю благый, какво добро да сторѣж за да имамъ животъ вѣченъ ?

ḡi. Оиъ же рече ѿмъ : что ма глаголешн блга ; никтѣже блгъ, токму едѣнъ бгъ. ѿше ли хѣиши внѣти въ живѣтъ, соблюди заповѣди.

ii. Глагола ѿмъ : кѣа ; Иисъ же рече : ѿже, не оубѣиши : не прелюбѣ сотвориши : не оукрадешн : не лжесвидѣтельствешн :

᠗i. Чтѣ Оца ѣ матеръ : ѣ возлюбши ѣскреннаго твоего ѣкв самъ себѣ.

ii. Глагола ѿмъ ѣноша : всѣ сѣа сохранихъ ѣ ѣности моеѣ : что ѣсмъ ѣше не докончалъ ;

ka. Рече ѿмъ Иисъ : ѿше хѣиши совершѣнъ вѣти, ѣди, продаждъ ѣмѣнѣ твоеѣ, ѣ даждъ ѣирымъ : ѣ ѣмѣти ѣмашн сокровище на нѣси : ѣ гради въ сѣдъ менѣ.

kb. Слышавъ же ѣноша слово, ѣнде скорбѣ : вѣ ко ѣмѣа стажѣнѣа миѣа.

eg. Иисъ же рече оученикѣмъ своимъ : ѣминь глаголю вамъ, ѣкв неждѣбъ богѣтѣи внѣдетъ въ цѣтвѣе нѣное.

ka. Паки же глаголю вамъ : оудѣкѣ ѣсть великѣа сквозѣ ѣгнѣи оушы прѣти, неже богѣтъ въ царствѣе бжѣе внѣти.

ke. Слышавше же оученицы ѣгѣ, двѣлахса сѣаѣ, глаголюще : ктѣ оубв мѣжетъ спасѣнъ вѣти ;

ks. Возрѣвъ же Иисъ рече ѣмъ : оу чѣловѣкѣ сѣе невозмѣжно ѣсть, оу бга же всѣа возмѣжна.

ks. Тогда ѣвѣшавъ Пѣтръ рече ѿмъ : сѣ мы ѣставѣхомъ всѣа, ѣ всѣдъ тебѣ ѣдѣхомъ : что оубв бѣдетъ намъ ;

kn. Иисъ же рече ѣмъ : ѣминь глаголю вамъ, ѣкв въ шѣдши по мѣ, въ пакивѣтѣе, ѣгдѣ сѣдетъ Сѣх чѣвѣческѣи на престѣлкѣ слѣвы своеѣ, сѣдете ѣ вы на двоѣнадѣсѣте престѣла, сѣдѣше ѣвѣманѣдѣсѣте колѣнома Илевома.

ko. И всѣкѣ, ѣже ѣставѣтѣ дѣмъ, ѣли брѣтѣю, ѣли сѣстры, ѣли Оца, ѣли матеръ, ѣли женѣ, ѣли чѣа, ѣли сѣла, ѣмене моегѣ рѣди, сторѣцею прѣѣметъ, ѣ живѣтъ вѣчнѣи наследѣтѣ.

ka. Мнѣзи же бѣдѣтѣ пѣрви послѣдѣи, ѣ послѣдѣи пѣрви.

17. А той му рече: Защо мя казувашъ благъ? Никой не е благъ тъкмо единъ Богъ. Но ако ищешь да влѣзешъ въ животъ-тъ, упазни заповѣди-тъ.

18. Казува му: Кои? А Исусъ му рече: Тѣзи: Не убивай, Не прѣлюбоудѣйствувай; Не кради; Не свидѣтельствувай на лъжѣ:

19. Почитай бащѣ си и майкѣ си; и Люби ближній-тъ си както себе си.

20. Казува му момъкъ-тъ: Всичко това упазихъ отъ младость-тъ си. Какво ми още не достига?

21. Рече му Исусъ: Ако ищешь съвършенъ да бѣдешъ, иди, продай иманіе-то си, и дай го по сиромасы; и ще имашъ съкровище на небеса; и дойди та мя послѣдувай.

22. Като чу това слово момъкъ-тъ, отиде си наскърбенъ; защото имаше имотъ много.

23. А Исусъ рече на ученицы-тъ си: Истинѣ ви казувамъ, че мъчно ще влѣзе богатъ въ царство небесно.

24. И пакъ ви казувамъ: По лесно е да мине камила прѣзъ иглени уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.

25. Като чухъ ученици-тъ му, твърдѣ ся удивявахъ, и думвахъ: Като е тѣй, кой може спасенъ да бѣде?

26. А Исусъ ги погледнѣ и рече имъ: У чловѣцы-тъ това е невъзможно, но у Бога всичко е възможно.

27. Тогазь отговори Петръ и рече му: Ето ный оставихмы всичко и послѣдувахмы тя; намъ прочее какво ще ни бѣде?

28. А Исусъ имъ рече: Истинѣ ви казувамъ, че вы копто мя послѣдувахте, на второ бытіе, когато сѣдне Сынъ чловѣческій на прѣстоль-тъ на славѣ-тъ си, ще да сѣднете и вы на дванадесеть прѣстола, да сѣдите дванадесеть-тъ племена Израилевы.

29. И всякой който е оставилъ къщѣ, или братія, или сестры, или бащѣ, или майкѣ, или женѣ, или чада, или инья, заради мое-то име, стократно ще пріеме, и животъ вѣчень ще наслѣди.

30. Мнозина обаче първи ще бѣдѣтъ послѣдни, и послѣдни първи.

ГЛАВА К.

а. Подобно бо есть црѣвїе иже ное челоуѣкъс домовїтс, иже иъиде къпнн оутрн наати дѣлатели вх вїноградх своѣх.

б. И совѣщавх сз дѣлатели по пѣназю на дѣнь, посла иѣх вх вїноградх своѣх.

г. И иъшѣдх вх третїй часх, видѣ ины стоаща на торжннн праздны :

а. И тѣмх речѣ : идиѣте и вы вх вїноградх (моѣ), и же бѣдетх правда, дамх вамх. Они же идоша.

б. Паки же иъшѣдх вх шестїй, и деватїй часх, сотвори такоже.

в. Во едїннїй же на десатї часх иъшѣдх, ѡбрѣте дрсгїа стоаща праздны, и глагола имх : что здѣ стоите весь дѣнь праздны ;

г. Глаголаша емс, ѡкн никтоже насз наати. гла имх : идиѣте и вы вх вїноградх (моѣ), и же бѣдетх праведно, прїимете.

д. Вечерх же кѣвш глагола гдїнх вїнограда кх прїстѣвникс своемс : призовї дѣлатели, и даждь имх мздс, на чѣнх ѡ послѣдннх до пѣрвнх.

е. И прїшѣдше, иже во едннїй на десатї часх, прїаша по пѣназю.

ж. Прїшѣдше же пѣрвн, мнѡхс, ѡкн вѡшше прїимстх : и прїача и тїн по пѣназю.

а. Прїемше же роптѡхс на гдїна,

б. Глаголюще, ѡкн сїн послѣднїн едїнх часх сотворїша, и равннх намх сотворїлх иѣх есї, понѣсшнмх таготс днѣ и вѡрх.

г. Они же ѡвѣщавх речѣ едїномс иѣх : дрсже, не ѡвѣжс тебѣ : не по пѣназю ли совѣщлх есї со мнѡю ;

а. Возмї твоѣ и иди. хѡрїс же и семс послѣдннмс дати, ѡкже и тебѣ.

ГЛАВА 20.

1. Защото царство небесно е подобно на человекъ домовитъ, който излѣзе щомъ съмнѣ да наеме работници за лозіе-то си.

2. И като ся погоди съ работници-тѣ по единъ пѣнязь на день проводи ги на лозіе-то си.

3. И като излѣзе по три-тѣ часа, видѣ други че стояхъ на пазарь-тѣ празни,

4. И тѣмъ рече: Идѣте и вы на лозіе то, и каквото е праведно ще ви дамъ. И тѣ отидохъ.

5. Пакъ като излѣзе по шесть-тѣхъ и по деветъ-тѣхъ часа стори такожде.

6. А около единадесеть-тѣ часа като излѣзе, намѣри други че стоятъ празни, и казува имъ: Защо стоите тука цѣль день празни?

7. Казувать му: Защото никой ны не цѣни. Казува имъ: Идѣте и вы на лозіе-то, и каквото е праведно ще земете.

8. Като станъ вечеръ, стопанинъ-тѣ на лозіе-то казува на настоящель-тѣ си: Повыкай работници-тѣ, и плати имъ заплатъ-тѣ, като захванешъ отъ послѣдни-тѣ до първы-тѣ.

9. И дойдохъ *цѣленици-тъ* по единадесеть-тѣ часа, и зѣхъ по единъ пѣнязь.

10. А като дойдохъ първи-тѣ, мысляхъ си, че ще земѣтъ повече; но и тѣ зѣхъ по единъ пѣнязь.

11. И като го зѣхъ, роптаяхъ на стопанинъ-тѣ,

12. И казувахъ: Че тѣзи послѣдни-тѣ единъ часъ работихъ, и тѣхъ си направилъ равны съ насъ, конто прѣтеглихмы тяготъ-тѣ на день-тѣ и некъ-тѣ.

13. А той отговори и рече одному отъ тѣхъ: Пріятелю, не тя обиждамъ; не ся ли погоди съ мене по единъ пѣнязь?

14. Земи си твое-то и иди си; искамъ да дамъ и на тогози послѣдній-тѣ, както и на тебе.

єі. Или ижесть ми лѣтъ сотвори́ти, еже хощє, во своихъ ми; аще око твоє аскаво єсть, ѿкв азъ бл҃гъ єсмь;

єі. Таковъ бѣдетъ послѣдній перви, и первий послѣднїи: мнози бо сѣтъ звани, малу же избранихъ.

єі. И восходѣ Исхъ во Іерусалимъ, поатъ обанадесате оученика едины на прѣтї, и рече имъ:

iii. Се восходимъ во Іерусалимъ, и сїи члвческїи прѣданъ бѣдетъ архїереемъ и книжникомъ: и всѣдетъ єго на смѣрътъ:

дї. И предадѣтъ єго языкомъ на порганїе и бїенїе и пропатїе: и въз трѣтїи дѣнь воскреснетъ.

к. Тогда приступи къ немъ мти сыиъ Зеведѣеъ съ сынома своимъ, кланяюшиса и просѣи иже что ѿ негѣ.

ка. Они же рече єи: чесѣ хощеш; глагола ємъ: рцы, да сѣдетъ сїа оба сына моѣ, единыхъ ѡдеснїю тебе, и единыхъ ѡшсїюю тебе, во цр҃тви твоємъ.

кв. Ѣвѣавъ же Исхъ рече: не вѣста, чесѣ просїта. мѣжета ли пїти чашъ, юже азъ имамъ пїти, или крещенїемъ, имже азъ крещѣюса, крѣтитиса; гласта ємъ: мѣжева.

кг. И глагола имъ: чашъ оубѣ мою испїета, и крещенїемъ, имже азъ крещѣюса, имате крѣтитиса: а еже сѣсти ѡдеснїю мене и ѡшсїюю мене, ижесть моє дати, но имже оуготоваса ѿ оца моего.

кд. И слышавше дѣсать, негодоваша ѿ обою кратъ.

ке. Исхъ же призавъ ихъ, рече: вѣсте, ѿкв князи языкъ господствуютъ ими, и велицыи ѡбладѣютъ ими.

кє. Не такъ же бѣдетъ въз васъ: но, имже аще хощетъ въз васъ вапшїи быти, да бѣдетъ вамъ слуга:

кз. И имже аще хощетъ въз васъ быти первый, бѣди вамъ раба:

кн. Икоже сїи члвческїи не прїиде, да послужатъ ємъ, но послужити, и дати душъ своѣ избавленїе за многихъ.

кѡ. И исходѣис ємъ ѿ Іерїхона, по немъ иде народъ многъ.

15. Нѣмамъ ли власть да сторѣжъ което щѣ съсь свое-то си ? или око-то ти е лукаво, защото азъ съсь благъ ?

16. Така ще бѣдѣтъ послѣдни-тѣ първи, и първи-тѣ послѣдни ; защото мнозина сѣ званни, а малцина сѣ избрании.

17. И когато възлѣзуваше Исусъ въ Иерусалимъ, зѣ въ пѣтъ-тѣ дванадесеть-тѣ ученицы на странѣ, и рече имъ :

18. Ето възлѣзуваме въ Иерусалимъ, и Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ на първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, и ще го осѣдятъ на смъртъ,

19. И ще го прѣдадѣтъ на язычници-тѣ да му ся поругаѣтъ, да го бѣжѣтъ и да го распижѣтъ ; и въ третій день ще възкрѣсне.

20. Тогазь пристѣпи при него на Зеведеевы-тѣ сынове майка имъ съсь сынове-тѣ си, та му ся кланяше, и искаше нѣщо отъ него.

21. А той ѣ рече : Какво ищешь ? Казува му : Речи да сѣднѣтъ тѣзи двама-та мои сынове, единъ отъ десно, а единъ отъ лѣво до тебе, въ царство-то твое.

22. А Исусъ отвѣща и рече : Не знаете що искате ; можете ли да пиете чашѣ-тѣ, коѣкто азъ има да пиѣ, и да ся кръстите съ кръщеніе-то, съ което азъ ся кръщавамъ ? Казувать му : Можемъ.

23. И казува имъ : Моѣж-тѣ чашѣ ще пиете, и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ кръщавамъ, ще ся кръстите : а да сѣднете отъ десно и отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но на които е пригтовено отъ Отца ми.

24. И като чухъ десетимата, вознегодовахъ за двама-та братія.

25. А Исусъ ги призова и рече : Вы знаете че господари-тѣ на народы-тѣ господарувать надъ тѣхъ, и голѣмци-тѣ ги владѣжѣтъ.

26. Въ васъ обаче не ще така да бѣде ; но който ище да бѣде голѣмецъ между васъ, нека бѣде слуга вамъ ;

27. И който ище да бѣде първъ между васъ, нека ви бѣде рабъ ;

28. Както Сынъ чловѣческый не дойде да му послужать, но да послужи, и да даде животъ-тѣ си откупъ за мнозина.

29. И като излѣзувахъ отъ Иерихонъ, послѣдувахъ го народъ много.

λ. И сѣ двѣ слѣпцѣ сѣдѣша при пстѣ, слышавша, ѡкв Іисх мимоходѣтѣ, возопѣста, глагѡлюща : помѣлши ны, Гдѣи, Сѣе Дѣдовѣ.

ла. Нарѡдѣ же прецѣлше ѣма, да оумолчѣта : Она же пѣче вопѣста, глагѡлюща : помѣлши ны, Гдѣи, Сѣе Дѣдовѣ.

лв. И востѣвѣ Іисх возгласѣ ѡ, ѣ речѣ : чтѡ хѡцѣта, да сотвориѡ вѣма ;

лг. Глѡблѣста ѣмѡ : Гдѣи, да ѡвѣрзѣтѣса Очи нѣши.

лд. Милосѣрдовѣвѣ же Іисх прикоснѣса Очѣю ѣхѣ : ѣ ѡвѣе прозрѣша Очи ѣхѣ, ѣ по нѣмѣ иѡдѣста.

ГЛАВА ЪА.

а. И ѣгдѣ прикѣлѣшисѣ во Іерѡлѣмѣ, ѣ приѡдѡша во Винасѣагиѡ кѣ горѣ Ѣлеѡнѣтѣѣ, тогдѣ Іисх послѣ двѣ оученикѣ,

б. Глабѡла ѣма : иѡдѣта во вѣсѣ, ѡже прѣмѡ вѣма : ѣ ѡвѣе ѡвѣрашѣта Ослѣ привѣзѣно, ѣ жребѣ сѣ нѣмѣ : ѡрѣшиѡша привѣдѣта мѣ.

в. И ѡше вѣма ктѡ речѣтѣ чтѡ, речѣта : ѡкв Гдѣ ѣю трѣвзѣтѣ : ѡвѣе же пѡслѣтѣ ѡ.

г. Сѣе же вѣсѣ быѣтѣ, да сѣздѣтѣса речѣнное прѡрѡкомѣ, глѡбѡлюшимѣ :

е. Рцѣте дѣѣри Сѣѡновѣ : сѣ Црѣ твоѣи градѣтѣ тѣвѣ крѡтокѣ, ѣ всѣдѣ на Ослѣ ѣ жребѣ, сына пѡдѣрѣмнича.

ж. Шѣдѣша же оученикѣ, ѣ сотвѡрѣша, ѡкоже повѣлѣ ѣма Іисх,

з. Привѣдѣста Ослѣ ѣ жребѣ, ѣ возложѣша верхѡ ѣю рѣзы своѣ, ѣ всѣде верхѡ ѣхѣ.

и. Мнѡжайшѣи же народѣи постѣлѣхѣ рѣзы своѣ по пстѣ : дрѣзѣи же рѣзѣхѣ вѣтѣви ѡ дрѣвѣ, ѣ постѣлѣхѣ по пстѣ.

д. Народѣи же преѡходѣшѣи ѣмѡ ѣ вслѣдѣтѣвѣсѣюшѣи звѣхѣ, глѡбѡлюще : ѡсѣнна Сѣс Дѣдовѣ : блѡсловѣнѣ градѣѣи во ѣма Гдѣе : ѡсѣнна во вѣшнимѣхѣ.

30. И ето, двама слѣпци конто сѣдѣхъ по край пѣть-ть, като чухъ че Иисусъ минува, извикахъ и казувахъ : Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

31. А народъ-ть имъ задрѣтаваше, да млькнѣтъ ; но тѣ по силно выкахъ, и казувахъ : Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ.

32. И спрѣ ся Иисусъ, та гы повыка и рече : Какво искате да ви сторѣхъ ?

33. Казувать му : Господи, да ся отвориѣтъ очи-тѣ ни.

34. А Иисусъ ся смли и прикоснѣ ся до очи-тѣ имъ ; и тутакси прогледахъ очи-тѣ имъ, и трѣгнѣхъ подирѣ му.

ГЛАВА 21.

1. И когато наблжихъ къмъ Иерусалимъ, и дойдохъ въ Внѣфагіѣхъ къмъ Елеонскъ-тѣ горѣ, тогази Иисусъ проводи двама ученицы,

2. И каза имъ : Идѣте въ село-то, което е на срѣщѣ ви : и тутакси ще намѣрите ослицѣ вързани : и ждрѣбе съ неѣ ; от-вържѣте, и доведѣте ми ги.

3. И ако ви каже нѣкой нѣщо, ще речете, че на Господа трѣ-бувать ; и тутакси ще гы проводи.

4. А всичко това бы, за да ся сбѣде реченно-то чрѣзь пророка що казува :

5. Речѣте на Сионовъ-тѣ дѣщерѣ : Ето Царь-тѣ твой иде къмъ тебе, кроткъ и възсѣднѣ на ослицѣ и ждрѣбе сынъ на подяремницѣ.

6. И отдохъ ученици-тѣ и сторихъ както имъ зарѣча Иисусъ :

7. Доведохъ ослицѣ-тѣ и ждрѣбе-то, и възложихъ на тѣхъ дрехы-тѣ си, и възсѣднѣ той врѣхъ тѣхъ.

8. А по много-то народъ напослахъ дрехы-тѣ си по пѣть-ть ; други пакъ сѣчахъ вѣтви отъ дрѣвие-то, и постилахъ по пѣть-ть.

9. А отъ народъ-тѣ конто вървѣхъ напрѣдъ и конто идѣхъ исподирѣ, выкахъ и казувахъ : Осанна Сыну Давидову ; благо-словенъ който иде въ име-то Господне. Осанна въ вышнихъ.

ї. И вшѣдшс ѣмѡ во Іерлїмз, потрасѣса весь градз, глагола: кто ѣсть сей;

лї. Народи же глаголахс: сей ѣсть Іисз прѣрокз, ѡже ѡ Назарѣта Галїлїйска.

бї. И видѣ Іисз вз црковь Бжїю, и изгна всѧ продающыя и купящыя вз цркви, и трапѣзы торжннкѡмз испроверже, и сѣдѧща продающнх голзкн.

гї. И глагола ѡмз: писано ѣсть: храмз мой, храмз молитвы наречѣтс: вы же сотворїсте и вертѣпз разбойннкѡмз.

дї. И пристспїша кз немѡ хромїн и слѣпїн вз цркви: и исцѣлї ѡхз.

ѣї. Видѣвшѣ же архїтерѣс и кнїжннцы чздесѧ, ѡже сотворї, и Ѡтроки зовѡша вз цркви и глаголюща: Ѡсѧнна Сїс Дѣдовс, негодовѧша.

ѕї. И рѣша ѣмѡ: слышиши ли, что сїн глаголютз; Іисз же речѣ ѡмз: ѣй. нѣсте ли члї николїже, ѡкѡ ѡз ѡстз млдѣнѣцз и ссѣщнхз совершїлз ѣсї хвалѣ;

зї. И ѡстѧвь ѡхз, ѡзыдѣ вонз ѡз града вз Вндѧнїю, и водворїс тѡ.

її. Оутрѡс же возвращѣс во градз, взлѡкѧ:

дл. И оузрѣвз смокѡвннцз ѣдїнс при пстї, прїїдѣ кз нѣй, и ничтѡже ѡверѣте на нѣй, токѡмѡ лїствїѣ ѣдїно, и глагола ѣй: да николїже ѡ тебе плодѧ бѣдетз во вѣкн. и ѡвѣѣ ѡзсше смокѡвннцѧ.

к. И видѣвшѣ оученицы, дивїшасѧ, глаголюще: какѡ ѡвѣѣ ѡзсше смокѡвннцѧ;

кл. Ѡвѣщѧвз же Іисз, речѣ ѡмз: ѡмнї гл҃голю вамз: ѡще ѡмѧте вѣрѡс, и не оусвмнитѣсѧ, не токѡмѡ смокѡвннчнѡе сотворитѣ, но ѡще и горѣ сѣй речѣте: двїгнїсѧ, и вѣрзїсѧ вз мѡре, бѣдетз.

кв. И всѧ, ѣмїка ѡще воспрѡсите вз молитвѣк, вѣрѡюще, прїїмете.

10. И когато влѣзе въ Иерусалимъ, всичкый-тъ градъ ся потрясе, и казувахъ : Кой е тойзи ?

11. А народъ-тъ казуваше : Тойзи е Исусъ пророкъ-тъ, който е отъ Назаретъ Галилейскый.

12. И влѣзе Исусъ въ храмъ-тъ Божій, и испяди всички конто продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трапезы-тъ на сребромѣнителн-тъ прѣтури, и сѣдалища-та на онѣзи конто продавахъ гълъбы ;

13. И казува имъ : Писано е : Домъ-тъ ми домъ на молитвъ ще да ся нарече ; а вы го направихте въртепъ разбойническый.

14. И дойдохъ при него слѣпи и хроми въ храмъ-тъ ; и гы исцѣли.

15. А като видѣхъ пръвосвященници-тъ и книжници-тъ чудесата конто стори, и дѣца-та конто выкахъ въ храмъ-тъ и казувахъ : Осанна Сыну Давидову, възнегодовахъ,

16. И рекохъ му : Чуеш ли що казувать тѣзи ? А Исусъ имъ казува : Ей ; не сте ли чели пѣкога : Че изъ уста-та на малкы и на цицъ дѣца приготвилъ си хвалъ ?

17. И като гы остави, излѣзе вѣнъ изъ градъ-тъ во Виваніѣж и прѣношува тамъ.

18. А сутринѣж-тѣж когато ся вращаше въ градъ-тъ, оглади.

19. И като видѣ едижъ смоковницѣ на пѣть-тъ, дойде при нейъ, и пищо не памѣри на нейъ, само едлы листа ; и каза ѿ : Да не стапе вече отъ тебе рожба до вѣка. И на часъ-тъ изсѣхнж смоковница-та.

20. И като видѣхъ ученици-тъ, почудихъ ся и казахъ : Какъ на часъ-тъ изсѣхнж смоковница-та !

21. А Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣж ви казувамъ, ако имате вѣрѣж, и не ся усумните, не токо *дълго-то* на смоковницѣж-тѣж ще направите, но и на тѣзи горѣ ако речете : Дигни ся и хвърли ся въ море-то, ще бѣде.

22. И все що поискате въ молбѣж-тѣж, като вѣрувате ще получите.

к҃г. И прїше́дшє ѿ҃мє вѣ цр҃ковь, прїстѣпїша кѣ немѣ о҃учаѣшє архїерее и старцы мудстїи, гл҃голюще : ко́ею вла́стїю сїа творїши ; и кто ти даде́ вла́сть сїю ;

к҃д. Оѡвѣща́вѣ же Іисꙋс рече́ ѿ҃мѣ : вопрошѣ вы и ѿзꙋ слово ѿ҃дно : ѿже ѿще рече́те мнѣ, и ѿзꙋ вамꙋ рекѣ, ко́ею вла́стїю сїа творю.

к҃е. Креще́нїе Іѡанново ѡкѣдѣ кѣ ; сꙋ небесе́ ли, илї ѡ челоѡвѣкꙋ ; Ои́и же помышлѣхꙋ вѣ себѣ, гл҃голюще : ѿще рече́мꙋ, сꙋ ибѣсе́ : рече́тꙋ на́мꙋ : почтѣ о҃убо не вѣрѡвасте ѿ҃мѣ ;

к҃з. Аще ли рече́мꙋ, ѡ челоѡвѣкꙋ : боїмєѣ наро́да : всїи бо ѿ҃мѣтꙋ Іѡанна іакѡ проро́ка.

к҃з. И ѡвѣща́вше Іисови рѣша : не вѣмꙋ. рече́ ѿ҃мѣ и то́и : ни ѿзꙋ вамꙋ гл҃голю, ко́ею вла́стїю сїа творю.

к҃и. Чтѣжеєѣ вамꙋ мнїтꙋ ; челоѡвѣкꙋ ибѣкїи ѿмѣше двѣ сына, и прїше́дꙋ кѣ пѣрѡмꙋ, рече́ : чадо, иди́ днесь дѣлай вѣ вїногра́дѣ моѣмꙋ.

к҃о. Ои́и же ѡвѣща́вѣ рече́ : не хошѣ : послѣдїи же раскѣлѡвєѣ, иде.

к҃. И прїстѣпль кѣ др҃гѡмꙋ, рече́ та́коже. Ои́и же ѡвѣща́вѣ рече́ : ѿзꙋ, гл҃и, иди́ : и не иде.

к҃а. Кїи ѡ о́бою сотворї волю о҃ч҃є ; гл҃голаша ѿ҃мѣ : пѣрѡый. гл҃гола ѿ҃мѣ Іисꙋ : а́мїнь гл҃голю вамꙋ, іакѡ мытарї и люѡѡдѣицы ва́рїютꙋ вы вѣ цр҃тѡи Пѣїи.

к҃в. Прїиде бо кѣ вамꙋ Іѡаннꙋ Крестїтель пстѣмꙋ прѣведнымꙋ, и не вѣрѡвасте ѿ҃мѣ : мытарї же и люѡѡдѣицы вѣрѡваша ѿ҃мѣ : вы же вїдѣвше, не раскѣлѡстєѣ послѣдї вѣрѡвати ѿ҃мѣ.

к҃г. Ииꙋс прїтчꙋс слышїте. челоѡвѣкꙋ ибѣкїи кѣ домовїтꙋ, иже насади́ вїногра́дꙋ, и ѡплѡтомꙋ ѡгради́ ѿ҃го, и и́скопѣ вѣ немꙋ точїло, и созда́ стѡлпꙋ, и вѡде́ и дѣлателємꙋ, и ѡи́де.

к҃д. Егда́ же приблїжїєѣ вре́мѣ плодѡвѣ, посла́ рабꙋ своѣ кѣ дѣлателємꙋ, прїѣти плодꙋ ѿ҃го :

23. И когато дойде той въ храмъ-тъ, та поучаваше, дойдохъ при него първосвященници-тъ и старѣйшии-тъ на народа, и казувахъ : Съ койъ власть правишь това ? и кой ти даде тѣзи власть ?

24. А Исусъ отговори и рече имъ : Ще вы попытамъ и азъ едиъ думъ, който ако ми кажете, и азъ ще ви кажъ съ койъ власть правихъ това.

25. Кръщеніе-то Іоанново отъ кѣдѣ бѣ ? отъ небе-то ли, или отъ челоуѣцы-тъ ? и тѣ размысляхъ въ себе си, и думахъ : Ако речемъ : Отъ небе-то, ще ни рече : Защо прочее не повѣрувахте въ него ?

26. Ако ли речемъ : Отъ челоуѣцы-тъ ; боимъ ся отъ народа ; защото всички-тъ имать Іоанна както пророкъ.

27. И отговорихъ на Исуса и рекохъ : Не знаемъ. Рече имъ и той : Нито азъ ви казувамъ съ койъ власть правихъ това.

28. Но какъ ви ся вижда ? Нѣкой си челоуѣкъ имаше двама сынове ; и дойде при първий-тъ и му рече : Сыноко, иди днесъ работи на лозіе-то ми.

29. А той отговори и рече : Не щж ; но послѣ раская ся и отиде.

30. Дойде и при вторый-тъ, и рече такожде. И той отговори и рече : Азъ *ще идж*, Господи ; и не отиде.

31. Кой отъ двама-та стори на бащъ си волѣж-тж ? Казувать му : Първий-тъ. Казува имъ Исусъ : Истинж ви казувамъ челоуѣци-тъ и блудници-тъ надпрѣварять вы въ царство-то Божіе.

32. Защото дойде при васъ Іоаннъ въ пѣть на правдъ, и не повѣрувахте въ него ; мытари-тъ обаче и блудници-тъ, повѣрувахъ въ него ; а вы като видѣхте това, не ся раскаяхте испослѣ да повѣрувате въ него.

33. Другъ притчж чуйте. Имаше нѣкой си челоуѣкъ домовить, който насади лозіе, и огради го съ плеть, и ископа въ него жлебъ, и съзида стѣплъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде.

34. А когато приближи врѣме-то на плодове-тъ, проводи слугы-тъ си до земледѣлцы-тъ да зематъ плодове-тъ му.

лѣ. И ѣмше дѣлателе рабѡвѣх ѣгѡ, ѡваго оуѣкѡ вѣиша, ѡваго же оуѣиша, ѡваго же каменіемѣх повѣиша.

лѵ. Пакѣи послѣ ины рабы миѡжайша пѣрвыѣх : и сотвориша имѣх такоже.

лѶ. Послѣдїи же послѣ кѣх нимѣх сїа своего, глагола : оуѣсрамѣтсѣ сїа моего.

лѷ. Дѣлателе же вѣидѣвше сїа, рѣша кѣх себѣ : сѣи ѣсть наслѣдникѣх : прїидїте, оуѣвїемѣх ѣгѡ, и оудержимѣх достоѣнїе ѣгѡ.

лѸ. И ѣмше ѣгѡ изведѡша вѡнѣх изѣх вїнограда, и оуѣвѣиша.

лѹ. Егда оуѣко прїидетѣ гдїиѣх вїнограда, что сотвориѣтѣ дѣлателемѣх тѣмѣх ;

мѡ. Глаголаша ѣмѣ : слыѣх слыѣ погвѣиѣх иѣх, и вїноградѣх предѣтѣх инымѣх дѣлателемѣх, иже воздадѣтѣ ѣмѣ плоды во временѣ своѣ.

мѢ. Глагола имѣх иїсѣх : иѣсте ли чаїи никомїже вѣх писѣнїиѣх ; каменѣ, ѣгѡже не вѣх радѣ сотвориша зиждѡщїи, сѣи вѣсть во главѣ оуѣгла. Ѡ гдѣ вѣсть сїе, и ѣсть дївно во очїю вѣшею.

мѣ. Сегѡ ради глаголю вѣмѣх, іѣкѡ ѡнїметсѣ ѡ вѣсѣх црѣтвїе бжїе, и дѣтсѣ іѣзыкѣх творѣщемѣх плоды ѣгѡ.

мѤ. И падѣи на каменїи сѣмѣх, сокрѣшїтсѣ : ѡ на немѣже падѣтѣх, сотрїетѣх и.

мѥ. И слышавше архїереѣ и фарїсеѣ прїтчїи ѣгѡ, размѣша, іѣкѡ ѡ иѣх глаголетѣх :

мѦ. И ищїше ѣгѡ іѣти, оуѣвоашасѣ народѣ, понѣже іѣкѡ прѣрока ѣгѡ имѣлахѣх.

ГЛАВА КѢ.

ѡ. И ѡвѣщѣвѣх иїсѣх, пакѣи речѣ имѣх вѣх прїтчѣх, глагола :

Ѣ. Оуѣподѡбнѣсѣ црѣтвїе нѣное члѣкѣх црїю, иже сотвориѣ браки сїиѣх своимѣх :

35. И земледѣлци-тѣ уловихъ слугы-тѣ му, одного бихъ, другыго убихъ, а на другыго каменіе хвърлихъ.

36. Пакъ проводи други слугы по много отъ първы-тѣ; и сторихъ и тѣмъ такожде.

37. Напаконъ проводи при тѣхъ сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ сына ми.

38. По земледѣлци-тѣ като видѣхъ сынъ-тѣ, рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣдникъ-тѣ; елате да го убіемъ, и да усвоимъ наслѣдіе-то му.

39. И като го уловихъ изведохъ го вънъ отъ лозіе-то и убихъ го.

40. И тѣй кога дойде стопанинъ-тѣ на лозіе-то, какво ще стори на тѣзи земледѣлцы?

41. Казуватъ му: Злы-тѣ злѣ ще погуби, и лозіе-то ще даде подъ паель на други земледѣлцы, конто ще му въздадѣтъ плодове-тѣ на врѣме-то имъ.

42. Казува имъ Иисусъ: Не сте ли прочели никога въ писанія-та; Камькъ-тѣ, който отхвърлихъ зидари-тѣ, той станъ глава на ягълъ-тѣ; отъ Господа бы това, и е чудно въ очи-тѣ наши?

43. За това ви казувамъ, че ще ся отнеме отъ васъ царство-то Божіе, и ще ся даде на народъ който ще прави плодове-тѣ му.

44. И който падне на тойзи камькъ, ще ся строши; а на когото падне, ще го смаже.

45. И като чухъ първосвященници-тѣ и Фарисен-тѣ притчы-тѣ му, познахъ че за тѣхъ казва;

46. И искахъ да го уловіятъ, но убояхъ ся отъ народа, понеже както пророкъ го имахъ.

ГЛАВА 22.

1. И отвѣща Иисусъ и говоряше имъ пакъ съ притчы, и казуваше:

2. Уподоби ся царство небесно на чловѣкъъ царь, който направи свадбѣ на сына си;

ѳ. И послà рабѣ своà призвãти звãнныа на браки : и не хотãхс прїити.

Ѡ. Пãки послà ины рабѣ, гãгòла : рцѣте звãннымз : сè обѣдз мой оуготòвахз, юнцѣ мой и оупитãннаа исколенà, и всã готòва : прїидите на браки.

ѡ. Сии же неврèгше вїндòша, овз оубо на селò своè, овз же на кòпли своà :

ѡ. Прòчии же ѡмше рабòвз ѡгò, досадїша имз, и оубиша ихз.

ѣ. И смѣшавз царь тои, разгнѣвасà : и послàвз вѣа своà, погвèи оубицѣи сии, и градз ихз зажжè.

и. Тогда глагòла рабòмз своимз : бракз оубо готòвз ѡсть, звãннии же не быша достòйнии.

и. Идїте оубо на исахуднїа пстèи, и ѡмїцѣхз ãще вòбращèте, призовите на браки.

и. И ишèдше рабѣ сии на распòтїа, собрãша всѣхз, ѡмїцѣхз вòбрѣтòша, смѣхз же и добрыхз : и испòлнєса бракз возлежãщихз.

и. Ишèдз же царь видѣти возлежãщихз, видѣ тò чело-вѣкà не вòколчєна во вòдѣнїе брачноє :

и. И гãгòла ѡмò : дрòже, какò вшєлз ѡсї сѣмò не имѣи вòдѣнїа брачна ; ои же оумолчã.

и. Тогда речè царь слугамз : свазãвше ѡмò рòцѣ и нòзѣ, возмїте ѡò и ввèрзите во тмò кромѣшию : тò вòдетз плãчь и скрèжетз згвòмз.

и. Мнози бо сòть звãни, малò же иобрãннихз.

и. Тогда шèдше фарїсèе, совѣтз воспрїãша, ãкò да вòкольстãтз ѡò слòвомз.

и. И посылаютз кз немò оученикї своà со ирòдїаны, глагòлюще : Оучтлю, вѣмь, ãкò истиненз ѡсї, и пстїи Бжїю волòстннєс оучиши, и нерадїши ни вò комже : не зрїши бо на лицè члòвѣкòмз.

и. Рцѣ оубо намз, чтòтєса мнїтз ; достòйно ли ѡсть дãти кинсòнз Кèсаревн, или нї ;

3. И распроводи слугы-тѣ си да призовѣтъ званны-тѣ на свадбѣ-тѣ; и не рачахъ да дойдѣтъ.

4. Пакъ проводи други слугы, и казуваше: Речѣте на званны-тѣ: Ето обѣдѣ-тѣ си приготвихъ; юнци-тѣ ми и огоени-тѣ сѣ заклани, и всичко е готово; дойдѣте на свадбѣ.

5. Но тѣ не радихъ, и разидохъ ся, единъ на шивѣ-тѣ си, а другъ на търговѣ-тѣ.

6. А други-тѣ уловихъ слугы-тѣ му та *гы* обезчестихъ и убихъ *гы*.

7. Като чу *тоса* царь-тѣ разгнѣви ся, и проводи войскы-тѣ си, та погуби онѣзи убійцы, и градъ-тѣ имъ изгори.

8. Тогази казува на слугы-тѣ си: Свадба-та вече е готова, а призвани-тѣ не быхъ достойни.

9. И тѣй идѣте на кръстопѣтища-та и колкото че намѣрите, призовѣте *гы* на свадбѣ.

10. И излѣзохъ онѣзи слугы по пѣтища-та, та събрахъ всички колкото намѣрихъ злы и добры; и напълни ся свадба-та съ гостіе.

11. И като влѣзе царь-тѣ да прѣгледа гостіе-тѣ, видѣ тамъ челоуѣкъ не облеченъ съ свадбарскѣ дрехѣ:

12. И казува му: Пріятелю, *ты* какъ си влѣзълъ тука като нѣмашъ свадбарскѣ дрехѣ? А той замълчѣ.

13. Тогази рече царь-тѣ на слугы-тѣ: Вържѣте му позѣ-тѣ и рѣцѣ-тѣ, дигнѣте го, и хвърлѣте го въ вѣшниѣ-тѣ тъмнинѣ; тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съ зѣбы:

14. Защото мнозина сѣ званни, а малцина избрани.

15. Тогази отидохъ Фарисей-тѣ и съвѣтувахъ ся какъ да го впримѣтъ въ думѣ.

16. И проваждатъ до него ученицы-тѣ си наедно съ Иродіаны-тѣ, и казувахъ: Учителю, знаемъ че ты си правъ и Божій-тѣ пѣтъ въ истинѣ поучавашъ, и отъ никого не тя е грыжа; защото не гледашъ на лице на челоуѣцы-тѣ.

17. Кажи ни прочее, ты какъ мнишь? право ли е да давамы дань на Кесаря, или не?

иі. Разсмѣвз же Іисз азкѡвство ѱхз, рече: что ма ѱксзшѡете, лицемѣри;

ѡі. Покажіте ми златицз кинсоунио. Оиі же принесоша ѣмѡ пѣназъ.

к. И глагола ѱмз: чій Образъ сѣй ѱ написание;

ка. И глаголаша ѣмѡ: Кесаревз. тогда глагола ѱмз: воздадите оубо Кесарева Кесареви: ѱ Пѣѡа Бѣови.

кѡ. И слышавше, дивншася: ѱ ѡставльше ѣго ѡидоша.

кѡ. Вз той дѣнь пристзпиша кз немѡ саддзскее, ѱже глголютз не быти воскресѣнїю, ѱ вопросиша ѣго,

кѡ. Глголюще: Оучителю, Мѡѡсѣй рече: ѡже кто оумретз не ѱмїи члѡз, да поїметз братз ѣго женѡ ѣго, ѱ воскреситз сѣма брата своего.

кѡ. Бѣша же вз насз седмь братїа: ѱ первыи ѡженса оумре: ѱ не ѱмїи сѣмене, ѡстави женѡ своихъ братз своимѡ.

кѡ. Такожде же ѱ вторїи, ѱ третїи, даже до седмагѡ.

кѡ. Последїи же всѣхз оумре ѱ жена.

кѡ. Вз воскресѣнїе оубо, которагѡ ѡ седмїхз бѣдетз жена; всї ко ѱмѣша ѡ.

кѡ. ѡѡѡцѡвз же Іисз рече ѱмз: прельщѡетеса, не вѣдѡще писаниа, ни силы Бѣїа.

кѡ. Кз воскресѣнїе ко ни женѡтса, ни посагаютз, но ѡкѡ Ангѡли Бѣїи на нѣсї сѣть.

кѡ. ѡ воскресѣнїи же мѣртвѡхз, нѣсте ли члї речѣннагѡ вамз Бѣомз, глголющимз:

кѡ. ѡзз ѣсмь Бѣз Авраѡмовз, ѱ Бѣз Ісѡковз, ѱ Бѣз Іѡкѡвѡ; нѣсть Бѣз Бѣз мѣртвѡхз, но Бѣз живѡхз.

кѡ. И слышавше народи дивлѡхса ѡ оучѣнїи ѣго.

кѡ. Фарїсее же слышавше, ѡкѡ посрамї саддзкен, со-брашаса вкѡпѣ.

кѡ. И вопросї ѣдїнз ѡ нїхз законоучитель, ѱксзшѡ ѣго, ѱ глагола:

кѡ. Оучтлю, кѡл заповѣдъ больши ѣсть вз законѣ;

18. А Исусъ позна лукавство-то имъ, и рече : Защо мя искушавате, лицемъри ?

19. Покажѣте ми монетъ-тъ на дань-тъ. И тѣ му донесоха единъ пѣнязь.

20. И казува имъ : Чий е тойзи образъ и надпись-тъ ?

21. Казувать му : Кесаревъ. Тогази имъ казува : Като е тѣй, отдавайте Кесаревы-тъ Кесарю, а Божии-тъ Богу.

22. И като чухъ зачудихъ ся, и оставихъ го и отидохъ си.

23. Въ сѣщій-тъ день дойдохъ при него Саддукеи, които казуватъ че нѣма възкрѣсеніе ; и попытаха го,

24. И казувахъ : Учителю, Моисей рече : Ако умре нѣкой безъ чада, да ся ожени братъ му за женъ му, и ще възстави сѣме на брата си.

25. А между насъ имаше седмина братія ; и първий-тъ ся ожени и умрѣ ; и като нѣмаше сѣме остави женъ си на брата си ;

26. Подобно и второй-тъ, и третій-тъ, до седмый-тъ.

27. А подиръ всички-тъ умрѣ и жена-та.

28. И тѣй въ възкрѣсеніе-то на кого отъ седмъ-тъ ще бжде жена ? защото всички-тъ ѣж имаха.

29. Отговори Исусъ и рече имъ : Заблуждавате, понеже не знаете писанія-та, нито силъ-тъ Божіиъ,

30. Защото въ възкрѣсеніе-то нито ся женятъ, нито за мъжъ отивать, но като ангели Божии сѣ на небе-то.

31. А за възкрѣсеніе-то на мъртвы-тъ, не сте ли чели речено-то вамъ отъ Бога, който казува :

32. Азъ съмъ Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Іакововъ ? Богъ не е Богъ на мъртвы-тъ, но на живы-тъ.

33. И като чухъ народъ-тъ, удивлявахъ ся на поученіе-то му.

34. А Фарисеи-тъ като чухъ че затули на Саддукеи-тъ уста-та, събраха ся наедно.

35. И отъ тѣхъ единъ законникъ, попыта го, за да го искушава, и каза :

36. Учителю ! Коя заповѣдь е голѣма въ законъ-тъ ?

ЛЗ. Іисъ же рече ѣмъ : возлюбихи Гда Пга твоего всеъмъ срцемъ твоимъ, и всею дшшею твоєю, и всею мыслію твоєю.

Лн. Сіа ѣсть перваа и большаа заповѣдь.

Ла. Второа же подобна ѣй : возлюбихи иискренняго твоего ѣкв самъ себѣ.

Лм. Къ сію обою заповѣдью весь законъ и пррочи висатъ.

Лма. Сокравшимся же фарисеумъ, вопроси иухъ Іисъ,

Лмв. Глагола : что вамъ мнитца ѡ Хртѣ ; чий ѣсть снъ , глаголаша ѣмъ : Дѣдовъ.

Лмг. Глагола имъ : какъ оубо дѣдъ дѣомъ Гда ѣго нарицаетъ ; глагола :

Лма. Рече Гдъ Гдвн моемъ : сѣдн ѡдеснѣю менѣ, дождеже положи враги твоа подножіе нѡгъ твоихъ.

Лме. Ище оубо дѣдъ нарицаетъ ѣго Гда, какъ снъ ѣмъ ѣсть ;

Лмс. И инктоже можаше ѡвѣщати ѣмъ словесе : ниже смѣаше кто ѡ тогѡ дне вопросити ѣго ктомъ.

ГЛАВА КГ.

а. Тогда Іисъ глагола къ народумъ и оученикумъ своимъ,
б. Глагола : на Мувсеовѣ сѣдалищи сѣдоша книжницы и фарисее.

г. Вся оубо, ѣлика ище ркѣтъ вамъ влустн, соблюдайте и творите : по дѣлѡмъ же иухъ не творите : глѡтъ бо, и не творатъ.

д. Связзѡтъ бо времена тѣжка и бѣднѣ носима, и возлагаютъ на плеща члвческа : перстомъ же своимъ не хотатъ двигнети иухъ.

е. Вся же дѣла своа творатъ, да видими бѣдѡтъ члвчки. разширяютъ же хранилища своа, и величаютъ воскрѣлѣ ризъ своихъ :

з. Любатъ же преждевозлеганіа на вечерахъ, и прежде-сѣданіа на соннищахъ,

37. А Исусъ му рече : Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, съсъ всичкж-тж си души и съсъ всичкый-тж си умъ.

38. Тази е първа и голъма заповѣдь.

39. А втора подобна на неѣж : Да възлюбишь ближній-тж си както себе си.

40. На тѣзи двѣ-тѣ заповѣди всичкый-тж законъ и пророци-тѣ висятъ.

41. И като бѣхж събрани Фарисей-тѣ, попыта гы Исусъ,

42. И каза : Какъ мыслите за Христа ? Чій сынъ е ? Казувать му : Давидовъ.

43. Казува имъ : Какъ прочее Давидъ духомъ го нарича Господь, и казува :

44. Рече Господь на Господа моего : сѣдни отъ деснж-тж ми странж, доклѣ положж врагове-тѣ ти подножіе на позѣ-тѣ ти ?

45. И тѣй, ако Давидъ го нарича Господь, какъ *да* му е сынъ ?

46. И никой не можаше да му отговори нито рѣчь : нито пакъ дързиж пѣкой отъ тойзи день вече да го попыта нѣщо.

ГЛАВА 23.

1. Тогази Исусъ продума на народъ-тж и на ученицы-тѣ си,

2. И каза : На сѣдалище-то Моисеево сѣдижж книжници-тѣ и Фарисей-тѣ :

3. Всичко прочее което ви рекжтъ да пазите, пазѣте и правѣте ; но по дѣла-та имъ не правѣте ; понеже говорятъ, а не правятъ.

4. Защото свързувать бремена тежки и млчны за носеніе, и турять *гы* на чловѣцы-тѣ на плещы-тѣ ; а пакъ, не рачать нито съ прѣстъ-тж си да гы повдигнжтъ.

5. И правятъ всички-тѣ си дѣла, за да бжджтъ видѣни отъ чловѣцы-тѣ. И разширяватъ пазилкы-тѣ си и правятъ голъмы полы-тѣ на дрехы-тѣ си,

6. И обычатъ първо-то мѣсто на вечеранія-та, и прѣдни-тѣ сѣдалища въ съборища-та,

з. И цѣлованіа на торжищахъ, и звѣтиса ѿ человекъ : оучителю, оучителю.

и. Вы же не нарицайтесь оучители : еди́нъ бо ѣсть вашъ оучитель, Хрѣ́то́съ : вси же вы бра́тїа е́сте.

д. И оца́ не зовіте себѣ на землі : еди́нъ бо ѣсть О́цъ вашъ, иже на нѣбѣхъ.

ї. Ниже нарицайтесь наставницы : еди́нъ бо ѣсть наставникъ вашъ, Хрѣ́то́съ.

дї. Бóлїи же въ васъ, да вѣдетъ вамъ слуга.

вї. Иже бо вознесѣтся, смири́тся : и смира́йся, вознесѣ́тся.

гї. Гóре вамъ книжницы и фарі́сеѣ лицемѣри, ꙗ́кѡ за-творѣете црѣтвіе нѣвное предъ человекъ : вы бо не входите, ни входящихъ ѡставляете внѣти.

дї. Гóре вамъ книжницы и фарі́сеѣ лицемѣри, ꙗ́кѡ сидѣете домы вдовицъ, и виною далече молитвы творѣше : сегѡ ради лишшее прїимете ѡсужденїе.

еї. Гóре вамъ книжницы и фарі́сеѣ лицемѣри, ꙗ́кѡ преходите море и сѣмъ, сотворити еди́наго пришельца : и егда вѣдетъ, творитѣ е́го сына геенны сѣгѣвѣйша васъ.

ѕї. Гóре вамъ вождїи слѣпїи, глаголющїи : иже ѡще кленѣтся црковїю, ничесóже ѣсть : а́ иже кленѣтся златомъ црковнымъ, долженъ ѣсть.

зї. Б҃зи и слѣпїи, что́ во волѣе ѣсть, злато ли, или црковь, свѣта́ща злато ;

иї. И иже ѡще кленѣтся олтаремъ, ничесóже ѣсть : а́ иже кленѣтся даромъ, иже верхъ е́гѡ, долженъ ѣсть.

дї. Б҃зи и слѣпїи, что́ во волѣе, даръ ли, или олтарь свѣта́й даръ ;

кї. Иже оубо кленѣтся олтаремъ, кленѣтся и́мъ, и сѣщимъ верхъ е́гѡ :

ка. И иже кленѣтся црковїю, кленѣтся е́ю, и живѡщимъ въ не́й :

7. И поздравенія-та по пазарь-тъ, и да имъ выкатъ челоуѣци-тъ, учителю, учителю.

8. Но вы не ся наричайте учители; защото единъ е вашій-тъ учитель, Христосъ; а всица вы братія сте.

9. И никого на земѣ-тъ не дѣйте нарича Отецъ вашъ; защото единъ е вашій Отецъ, който е на небеса.

10. Нито наставници ся наричайте; защото единъ е вашій-тъ наставникъ, Христосъ.

11. И най голѣмый-тъ отъ васъ, да бжде вамъ слуга.

12. А който възнесе себе си, ще ся смири; и който смири себе си, ще ся възнесе.

13. Но горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото затваряте царство-то небесно прѣдъ челоуѣци-тъ; понеже вы не вѣзвувате, нито конто вѣзвувать оставяте да вѣзвжтъ.

14. Горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото испо-яждате домове-тъ на вдовицы-тъ, и за причинж правите дългы молитвы; заради това по голѣмо осжждане ще примете.

15. Горко вамъ, книжици и Фарисей, лицемѣри; защото море-то и сушиж-тъ обхождате, за да направите одного прозелита, и когато бжде, направяте го дважды повече отъ васъ сынъ на пѣкъль-тъ.

16. Горко вамъ, водители слѣпи, конто казувате: Който ся закъльне въ храмъ-тъ, не е нищо: но който ся закъльне въ злато-то на храмъ-тъ, задължава ся.

17. Безумни и слѣпи, че кое е по голѣмо, злато-то, или храмъ-тъ който освятява злато-то.

18. И който ся закъльне въ олтарь-тъ, не е нищо; но който ся закъльне въ даръ-тъ, който е върху него, задължава ся.

19. Безумни и слѣпи; че кое е по голѣмо, даръ-тъ ли, или олтарь-тъ, който освятява даръ-тъ?

20. И тѣй който ся е заклѣль въ олтарь-тъ, заклѣва ся въ него, и во всичко що е на него.

21. И който ся е заклѣль въ храмъ-тъ, заклѣва ся въ него, и въ тогози който живѣе въ него.

к̅в. И кленыйса и̅сѣмъ, кленѣтса престоломъ Бж̅имъ, и сѣдѣшимъ на немъ.

к̅г. Горѣ вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ ѿдесѣтствуете мѣтвѣ и кѡпрѣ и кѹмѣнѣ, и ѡстависте вѣшша законѣ, сѣдъ и милость и вѣрѣ: сѣ же подобаше творѣти, и ѡнѣхъ не ѡставляти.

к̅д. Рождѣ слѣпѣи, ѡцѣждающѣи комарѣ, великѣды же пожирѣюще.

к̅е. Горѣ вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ ѡчищѣете вѣнѣшнее стклѣнницы и блѣда, вѣстрѣдъ же сѣть полни хищѣнѣи и неправды.

к̅с. Фарисѣе слѣпый, ѡчиисти прѣжде вѣнѣреннее стклѣнницы и блѣда, да бѣдетъ и вѣнѣшнее и̅хъ чисто.

к̅з. Горѣ вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ подобитеса гробѹмъ повѣплѣнымъ, и̅же вѣдъ о̅ѣкѡ ѡблѣютса краснѣ, вѣстрѣдъ же полни сѣть костѣи мѣртвѣхъ и всѣкѣи нечистотѣ.

к̅и. Тѣкѡ и вы, вѣдъ о̅ѣкѡ ѡблѣтеса челѡвѣкѡмъ правѣдни, вѣстрѣдъ же ѣстѣ полни лицемѣрѣи и беззакѡнѣи.

к̅о. Горѣ вамъ книжницы и фарисѣе лицемѣри, ꙗкѡ зиждѣте грѡвы прорѡчѣскѣи, и красѣте рѣки правѣднѣхъ,

к̅. И глаголетѣ: ѡще выхѡмъ бѣли во днѣи ѡцѣи нашихъ, не выхѡмъ о̅ѣкѡ ѡбщѣнницы и̅мъ бѣли въ кровѣи прѣрѡкѣ.

к̅а. Тѣмъже самѣи свидѣтельствуетѣ себѣ, ꙗкѡ сынове ѣстѣ и̅збѣившихъ прѣрѡки:

к̅в. И вы исполните мѣрѣи ѡцѣи вашихъ.

к̅г. Смѣл, порождѣнѣи ѣхѣднѡва, какѡ о̅ѣѣжитѣ ѡ сдѣлѡ о̅гнѣ геѣнскагѡ;

к̅д. Сегѡ радѣи сѣ ѡзъ послѡ къ вамъ прѣрѡки и премѣдры и книжники: и ѡ нихъ о̅ѣѣтѣ и распнетѣ, и ѡ нихъ бѣтѣ на сѡмнѣшахъ вашихъ, и и̅зженѣтѣ ѡ градѣ во градѣ:

к̅е. ꙗкѡ да прѣидѣтъ на вы всѣка кровѣи правѣдна, про-

22. И който ся е заклѣлъ въ небе-то, заклѣва ся въ прѣстоль-тъ Божій, и въ тогози който сѣди на него.

23. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото давате десетѣкъ на мятѣж-тѣ, на копаръ-тъ и на киміонъ-тъ; и оставихте по важны-тѣ нѣща на законъ-тъ, правосѣдіе-то, милость-тѣ и вѣрѣж-тѣ; тѣхъ трѣбаше да правите, и онѣзи да не оставяте.

24. Водители слѣпи, които комаръ-тъ прѣцѣждате, а камиля-тѣ поглыщате.

25. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото очистяте външно-то на чашѣ-тѣ и на блюдо-то, а отвѣтрѣ сѣ пълны съ грабеніе и неправдѣ.

26. Фарисее слѣпый, очисти първомъ отвѣтрѣ чашѣ-тѣ и блюдо-то, да бѣде и външно-то имъ чисто.

27. Горко вамъ книжници и Фарисен, лицеѣри; защото приличате на гробища варосаны, които изотвѣнъ ся виждатъ хубавы, а отвѣтрѣ сѣ пълны съ кости отъ мъртвы, и съсъ всякаквѣ нечистотѣ.

28. Така и вы извѣнъ ся виждате на чловѣцы-тѣ праведни, по извѣтрѣ сте пълни съ лицеѣріе и беззаконіе.

29. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицеѣри; защото изграждате гробища-та на пророцы-тѣ, и украшавате памятници-тѣ на праведны-тѣ:

30. И казувате: Ако бѣхмы были въ дни-тѣ на бацы-тѣ си, не быхмы были тѣхни съучастници въ кръвь-тѣ на пророцы-тѣ.

31. Така що свидѣлствувате на себе си, че сте сынове на тѣзи, които избихѣ пророцы-тѣ;

32. Допълнѣте и вы мѣркѣ-тѣ на бацы-тѣ си.

33. Зміи, рожбы ехиднины! Какъ ще избѣгнете отъ осжда-ніе-то въ пѣкълъ-тъ?

34. За това, ето, азъ проваждамъ до васъ пророцы и прѣмѣдры и книжници; и отъ тѣхъ ще убіете и ще распнете, и отъ тѣхъ ще біете въ съборница-та си, и ще *гы* гоните отъ градъ въ градъ;

35. За да дойде на васъ всяка кръвь праведна, пролѣна на

ливіаемаа на землі, ӯ крөве Йвела пріведнагв, до крөве Захаріи сына Варахінна, ёгоже оубісте междѸ црковію и олтарёмз.

лв. Амїнь глаголю вамз, іакв прїйдѸтз всѧ сіѧ на рөдз сій.

лз. Іерусалїме, Іерусалїме, изкївий пррөки и каменїемз покиваїи пўсланныа кз тебѸ, колькраты восхотѸхз собратн чѧда твоѧ, іакже сокираетз кокошз птенцы своѧ под крилѸ, и не восхотѸсте ;

лн. СѸ ўставлѧетса вамз дөмз ваши псѸтз.

ло. Глаголю ко вамз, іакв не имате менѸ видѸти ӯселѸ, дөндеже речете : блгословенз градый во йма Глне.

ГЛАВА КД.

а. И ишхедз Іисз, идаше ӯ цркве : и пристзпїша кз немѸ оученицы ёгв показати ёмѸ зданїѧ црквѧнаѧ.

б. Іисз же рече имз : не видите ли всѧ сіѧ ; амїнь глаголю вамз, не имать ўстѧти здѸ камень на камени, иже не разорїтса.

в. СѸдаши же ёмѸ на горѸ БлевнстѸй, пристзпїша кз немѸ оученицы наединѸ, глаголюще : рцы намз, когдѧ сіѧ бѸдѸтз ; и что єсть знѧменїе твоегв пришествїѧ, и кончина вѸка ;

д. И ӯвѸшавз Іисз рече имз : блюдїте, да никтөже васз прельстїтз.

е. Мнози ко прїйдѸтз во йма моѸ, глаголюще : азз єсмь Хртөсз : и многи прельстѧтз.

є. Оубїшатн же имате крѧни и слышанїѧ вранемз. зрїте, не оубасїтеса : подовѧетз ко всѸмз сїмз быти : но не тогдѧ єсть кончина.

з. Востѧнетз ко їзыкз на їзыкз, и царство на царство : и бѸдѸтз глѧди и пѧгзвы и трсн по мѸстѸмз.

и. Всѧ же сіѧ начало волѸземз.

земѣ-тъ, отъ кръвъ-тъ на праведнаго Авеля, до кръвъ-тъ на Захаріѣ сына Варахіева, когото убихте между храмъ-тъ и олтарь-тъ.

36. Истинѣ ви казувамъ : Всичко това ще дойде на тойзи родъ.

37. Иерусалиме, Иерусалиме, *ты* що избивашъ пророцы-тъ и съ каменіе убивашъ проводены-тъ до тебе, колко пѣти поискахъ да съберѣ твои-тъ чада, както прибира кокошка пилцы-тъ си подъ крыль-тъ си, и не рачихте !

38. Ето оставя ся вамъ домъ-тъ вашъ пустъ.

39. Защото, казувамъ ви : Нѣма да мя видите отъ нынѣ до когато речете : Благословенъ който иде въ име Господне.

ГЛАВА 24.

1. И като излѣзе Исусъ, отхождаше си отъ храмъ-тъ ; и пристѣпихъ ученици-тъ му да му покажѣтъ зданія-та на храмъ-тъ.

2. А Исусъ имъ рече : Не видите ли всичко това ? истинѣ ви казувамъ : Нѣма да остане тука камѣкъ на камѣкъ, който да ся не съсыпе.

3. И когато сѣдѣше на горѣ-тъ Елеонскѣ, дойдохъ при него ученици-тъ му на странѣ, и казувахъ : Кажи ни, кога ще бѣде това, и що е знаменіе-то на твое-то пришествіе, и на свършеніе-то на вѣка ?

4. Отвѣща Исусъ и рече имъ : Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой ;

5. Защото мнозина ще дойдѣтъ въ мое име да казуватъ : Азъ съмъ Христосъ, и ще прѣльстятъ мнозина.

6. И ще чуете бойове, и слухове военны. Гледайте, недѣйте ся смущава : понеже всичко това трѣба да бѣде ; но не е още скончаніе-то.

7. Защото ще възстане народъ врѣхъ народъ, и царство врѣхъ царство ; и ще бѣдѣтъ на мѣста гладове, морове и трусове.

8. И всичко това *ще бѣде* начало на болѣжи.

д. Тогда предадутъ вы въ скѣрби, и оубиютъ вы: и бѣдете ненавидими всѣми языки имене моего ради.

е. И тогда соблазнятсѣ мнози, и дрѣгъ дрѣга предадутъ, и возненавидятъ дрѣгъ дрѣга.

ж. И мнози лжепророцы востанутъ, и прельстятъ многѣхъ.

з. И за оумноженіе беззаконїа, изсѣкнетъ любви многѣхъ:

и. Претерпѣвый же до конца, той спасетсѣ.

к. И проповѣстсѣ сїе еѡмїе црѣтїа по всеї вселеннѣй, во свидѣтельство всѣмъ языкомъ. и тогда прїидетъ кончина.

л. Егда оубо оузрите мерзость запустѣнїа, реченнїю Данїиломъ пророкомъ, стоящѣ на мѣстѣ стѣ: иже чтѣтъ, да разсмѣетъ:

м. Тогда ссѣи во іудѣи да бѣжатъ на горы:

н. И иже на кровѣ, да не сходитъ взѣти, іаже въ домѣ егѡ:

о. И иже на селѣ, да не возвратитсѣ вспѣть взѣти рїзъ своихъ.

п. Горѣ же непрѣзднымъ и дощымъ въ тѣхъ дни.

р. Молїтесѣ же, да не бѣдетъ бѣгство ваше въ зимѣ, ни въ сѣвѣнѣхъ.

с. Бѣдетъ во тогда скорѣвь велиа, іаковѣ же не была ѡ началѣ мїра досѣлѣ, ниже имать быти.

т. И ѡще не быша прекратїлиса днїе Ѧны, не бы оубв спасласѣ всѣка плѣть: избранныхъ же ради прекратятсѣ днїе Ѧны.

у. Тогда ѡще кто речѣтъ вамъ: сѣ здѣ Хрѣтосъ, или Ѧндѣ: не имїте вѣры.

ф. Востанутъ бо лжехрїсти и лжепророцы, и дадутъ знаменїа велиа и чудеса, іакоже прельстїти, ѡще возможно, и избраннымъ.

х. Сѣ прѣжде рѣхъ вамъ.

9. Тогази ще ви прѣдадѣтъ на мѣжы, и ще ви убійтъ, и ще бъдете ненавидѣни отъ всичкы-тѣ народи заради мое-то име.

10. И тогазь мнозина ще ся соблазнѣтъ; и единъ другый ще ся напразятъ.

11. Много лжепророци ще ся повдигнѣтъ и ще прѣльстятъ мнозина.

12. И поради умножаваніе-то на беззаконіе-то, на мнозина любовь-та ще охладѣе.

13. А който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

14. И това евангеліе на царство-то ще ся проповѣда по всичкъ вселеншѣ, за свидѣтелство на всичкы-тѣ народы; и тогазь ще дойде свършеніе-то.

15. И тѣй, когато видите мързость-тѣ на запусѣніе-то, речен-нѣ-тѣ отъ пророка Данила, че стои на свято-то мѣсто, (който чете пека разумѣва):

16. Тогазь, които сѣ въ Іудеѣ, да бѣгатъ по горы-тѣ;

17. Който *ся наптри* на покрывъ-тѣ, да не слѣзува за да земе пѣщо отъ кѣщѣ-тѣ си:

18. И който *ся наптри* на нивѣ, да ся не враща назадъ да земе дрехы-тѣ си.

19. А горко на неспазны-тѣ и на доящы-тѣ прѣзь онѣзи деніе.

20. И молѣте ся, да ся не случи бѣганіе-то ви зимѣ, или въ сѣботенъ день:

21. Защото тогази ще бѣде скърбъ голѣма, каквато не е была отъ начало на свѣтъ-тѣ до нынѣ, нито ще да бѣде.

22. И ако да ся не скратяхъ онѣзи деніе, ни една плъть не бы ся избавила; но зарадъ избранны-тѣ, онѣзи деніе ще ся скратятъ.

23. Тогазь ако ви рече пѣкой: Ето, тука е Христось, или тамъ; не вѣрувайте.

24. Защото ще възстанѣтъ лжехристи и лжепророци, и ще покажѣтъ голѣмы знаменія и чудеса, така що да прѣльстятъ, ако е възможно, и избранны-тѣ.

25. Ето, прѣдсказахъ ви.

ѳв. Яще оубо рекътъ вамъ : сѣ въ прстыни ѣсть : не изыдите. сѣ въ сокровищахъ : не имайте вѣры.

ѳз. Икоже бо молніа исходитъ ѿ востокъ и гвлаетса до западъ : такъ бдетъ пришествіе Сїа чловчческагъ.

ѳи. Идѣже бо яще бдетъ трѣпъ, тамъ совертса Орлі.

ѳо. Явїе же по скорби днїи тѣхъ, солнце померкнетъ, и луна не дастъ свѣта своего, и звѣзды спадутъ съ нбсѣ, и сілы нбныя подвигнута.

ѳ. И тогда гвїтса знаменїе Сїа члвчческагъ на нбсї : и тогда восплчтса вса квлкна землїа, и оўзратъ Сїа члвчческаго, градѣща на облацѣхъ нбныхъ съ сілою и славою многою.

ѳа. И послетъ Ягглы своа съ трѣбнымъ гласомъ велїимъ, и совертъ избранныа ѣгъ ѿ четырехъ вѣтръ, ѿ конѣцъ нбсѣ до конѣцъ ихъ.

ѳв. Ѡ смоковницы же нагчїтса прїтчи : егда оужѣ вїа еа бдстъ мада, и лїствїе прозавнетъ, вѣдите, їакъ близъ ѣсть жїтвїа :

ѳг. Такъ и вы, егда вїдите сїа вса, вѣдите, їакъ близъ ѣсть при двѣрехъ.

ѳд. Амїнь глаголю вамъ, не мимоїдетъ родъ сїй, дождеже вса сїа бдстъ.

ѳе. Нбо и землїа мимоїдетъ, словеса же моа не мимоїдстъ.

ѳв. Ѡ днїи же томъ и часѣ никтоже вѣсть, ни Ягглі нбнїи, токму Ѡцъ мой едїнъ.

ѳз. Икоже бо бысть во днїи Нѣвы : такъ бдетъ и пришествіе Сїа члвчческагъ.

ѳи. Икоже бо вѣхъ во днїи прѣжде потопа, гдѣще и пїюще, женїтса и посагающе, до негѣже днѣ вїде Нѣ въ ковчѣгъ :

26. И тъй, ако ви рекжътъ: Это го, въ пустыниж-тж е; не излѣзвайте; Это го во вѣтрешни-тѣ стан; не вѣрувайте.

27. Защото както свѣтканица-та излѣзува отъ истокъ, и свѣтнува до западъ, така ще бжде и пришествіе-то на Сына челоувѣческаго.

28. Защото дѣто бжде мрыша-та, тамъ ще ся събержътъ и орли-тѣ.

29. И тутакси слѣдъ скърбь-тж на онѣзи деніе, слънце-то ще потъмнѣе, и луна-та не ще даде свѣтненіе-то си; и звѣзды-тѣ ще паднжтъ отъ небе-то, и силы-тѣ небесны ще ся поколебајжтъ.

30. И тогазъ ще ся яви знаменіе-то на Сына челоувѣческаго на небе-то, и тогазъ ще заплачжтъ всицы-тѣ племена земны, и ще видятъ Сына челоувѣческаго че иде на облацы-тѣ небесны съсь силж и славж голѣмж.

31. И ще проводи ангелы-тѣ си съ голѣмъ гласъ отъ тржбж; и ще събержтъ избранны-тѣ неговы отъ четыри-тѣхъ вѣтрове, отъ край до край на небеса-та.

32. И отъ смоковницж-тж научѣте притчж-тж; когато вече нейны-тѣ вѣйки отменжтъ и развивать листове-тѣ, знаете че е близу лѣто-то.

33. Така и вы, кога видите всичко това, да знаете че е близу при врата-та.

34. Истинж ви казувамъ, тойзи родъ нѣма да прѣмине, доклѣ ся не сбжде всичко това.

35. Небе-то и земя-та ще прѣминжтъ, но мон-тѣ думы нѣма да прѣминжтъ.

36. А за онзи день и часъ никой не знае, нито ангели-тѣ небесны, тѣкмо Отець ми самъ.

37. И както дни-тѣ Ноеви, така ще бжде и пришествіе-то на Сына челоувѣческаго;

38. Защото както въ дни-тѣ прѣди потоппъ-тѣ бѣхж на яденіе и на пїаніе, и ся женяхж и за мжжж отивахж, до който день влѣзе Ное въ ковчегъ-тѣ,

лѡ. И не оувѣдѣша, дондеже прїиде вода и взятъ всѧ :
такъ бѣдетъ и пришествїе Сїа члвческагѡ.

м. Тогда двѧ бѣдета на селѣ : ѣдинъ поѣмлетса, а другїи
ѡставляѣтса.

мѡ. Двѣ мелющѣ въ жерновахъ : ѣдина поѣмлетса, и
ѣдина ѡставляѣтса.

мв. Бдите оубо, ѡкѡ не вѣсте, въ кїи часъ Гдѣ вашъ
прїдетъ.

мг. Сїе же вѣдите, ѡкѡ ѡще бы вѣдалъ домъ вѣдка, въ
къю стражъ тѣтъ прїдетъ, вѣлѡхъ оубо бы, и не бы далъ
подкопати храма своегѡ.

мд. Сегѡ ради и вы бѣдите готови : ѡкѡ, въ оньже часъ
не минтѣ, Сїхъ чловческїи прїдетъ.

мѣ. Ктѡ оубо ѣсть вѣрный рабъ и мѡдрый, ѣгѡже поста-
витъ гдїнъ ѣгѡ надъ домомъ своимъ, ѣже даати имъ пицїс
во время (їхъ) ;

мс. Плжѣнъ рабъ той, ѣгѡже, пришедъ гдїнъ ѣгѡ, ѡвра-
щѣтъ такъ творѡца.

мз. Имѡнь глаголю вамъ, ѡкѡ надъ всѣмъ имѣнїемъ
своимъ поставитъ ѣгѡ.

мн. ѡще ли же речѣтъ слѡбї рабъ той въ сѣрдцы своимъ :
коснитъ гдїнъ мой прїити :

мѡ. И начнетъ бїти клеветы своѡ, ѡсти же и пити съ
пїаницами :

и. Прїдетъ гдїнъ раба тогѡ въ день, въ оньже не
чѣетъ, и въ часъ, въ оньже не вѣсть :

иѡ. И растѣшетъ ѣгѡ полмѡ, и часть ѣгѡ съ невѣрными
положитъ : тѡ бѣдетъ плачь и скрежетъ збкѡмъ.

ГЛАВА КѢ.

ѡ. Тогда оуподѡбисѡ црѣтїе нѣное десѡтїмъ дѣвамъ,
ѡже прїѡша свѣтїльники своѡ, и нзыдѡша въ срѣтенїе
женїхѡ.

39. И не познахъ, до когато дойде потопись-тъ, и вдигнахъ вси-тъ; така ще бжде и на Сына чловчческаго пришествіе-то.

40. Тогази двамина ще бждятъ на поле-то; единый ся зема а другый ся оставя.

41. Двѣ жены като мѣлятъ въ мѣлиницѣ-тъ, една ся зема и една ся оставя.

42. За то будни бждѣте, защото не знаете въ кой часъ ще дойде Господь вашъ.

43. Но това знайте, че ако да знаяше стопанинѣ-тъ на къщѣ-тъ, въ кой часъ ще дойде крадецъ-тъ, бдѣлъ бы, и не бы оставилъ да подкопаѣтъ къщѣ-тъ му.

44. За то и вы бждѣте готови; защото въ който часъ не мыслите, Сынъ чловческый ще дойде.

45. И кой е тойзи вѣрный и разумный рабъ, когото е поставилъ господарь-тъ му надъ слугы-тъ си да имъ дава хранѣ на врѣме?

46. Блаженъ тойзи рабъ, когото, кога си дойде господарь-тъ му, намѣри го да прави така.

47. Истинѣ ви казувамъ, че ще го постави надъ всичкый-тъ си имотъ.

48. Ако ли рече злый той рабъ въ срдце-то си: Ще ся забави да дойде господарь-тъ ми:

49. И начене да бие сослужители-тъ си, и да яде и да пие съ пияници-тъ;

50. Господарь-тъ на тойзи рабъ ще дойде въ който день той не очаква, и въ който часъ не знае,

51. И ще го разсѣче, и ще тури неговѣ-тъ часть съ лицемѣры-тъ; тамъ ще бжде плачь и скърцаніе съсъ збы.

ГЛАВА 25.

1. Тогази ще ся уподоби царство-то небесно на десеть дѣвицы, които зѣхъ свѣтилицы-тъ си и излѣзохъ да посрѣщѣтъ младоженецъ-тъ.

Ѣ. Пáть же бѣ ѿ нѣхъ мѣдрѣ, ѿ пáть юрѣднвы.

Ѣ. Юрѣднвы же, пріёмше свѣтѣльннкн своѣ, не взáша сз собою ѣлѣа :

Ѣ. Мѣдрѣ же пріáша ѣлѣи вз сосѣдѣхъ со свѣтѣльннкн своѣмн.

Ѣ. Коснѣшс же женнхъ, воздремáшася всѣ, ѿ спáхс :

Ѣ. Полѣношн же воплъ бѣсть : сѣ женнхъ градѣтз, нс-ходѣте кз срѣтеніе ѣгѣ.

Ѣ. Тогда востáша всѣ дѣвы тѣл, ѿ оѣкрасіша свѣтѣль-ннкн своѣ.

Ѣ. Юрѣднвы же мѣдрѣмз рѣша : дадѣте нáмз ѿ ѣлѣа вáшегѣ, ꙗкѣ свѣтѣльннкнцн нáшн оѣгасáютз.

Ѣ. Оѣвѣщáша же мѣдрѣл, глагѣюще : ѣдà кáкѣ не до-стáнетз нáмз ѿ вáмз : ндѣте же пáче кз продаюшымз, ѿ кспѣте себѣ.

Ѣ. Идѣшымз же нмз кспѣти, пріѣде женнхъ : ѿ готѣвѣмъ внндѣша сз нмз на брáкн, ѿ затворѣны бѣша двѣрн.

Ѣ. Послѣдн же прнндѣша ѿ прочыя дѣвы, глагѣюще : Гдн, Гдн, ѿвѣрзи нáмз.

Ѣ. Онз же ѿвѣщáвз, речѣ нмз : ѣмнѣ глагѣлю вáмз, не вѣмз вáсз.

Ѣ. Бдѣте оѣбо, ꙗкѣ не вѣсте днѣ нн часѣ, вз онѣже снѣз члѣвѣческн прнѣдетз.

Ѣ. Икоже во челоѣкѣхъ нѣкнѣ ѿходѣ прнзвѣ своѣ рабѣ, ѿ предадѣ нмз нмѣннѣ своѣ :

Ѣ. И овомс оѣкѣ дадѣ пáть талáнтз, овомс же двѣ, овомс же ѣдннз, комсждѣ прѣтѣвс снлы ѣгѣ : ѿ ѿѣде ѣбѣе.

Ѣ. Шѣдз же пріёмнѣ пáть талáнтз, дѣла вз нѣхъ, ѿ сотворн дрѣгѣл пáть талáнтз.

Ѣ. Тáкожде ѿ ѣже двѣ, прнвѣрѣте ѿ тѣѣ дрѣгѣл двѣ.

Ѣ. Пріёмнѣ же ѣдннз, шѣдз вкопѣ ѣгѣ вз зѣмлю, ѿ скрѣ сребрѣ гдннн своегѣ.

2. А отъ тѣхъ пять бѣхъ разумны, и пять безумны.

3. Безумны-тѣ, като зѣхъ свѣтильницы-тѣ си, не зѣхъ съсь себе си масло.

4. Но разумны-тѣ зѣхъ масло въ сѣдове-тѣ си съсь свѣтильницы-тѣ си.

5. И като ся бавяше младоженецъ-тѣ, додрѣма ся на всицы-тѣ и спѣхъ.

6. А посрѣдъ ноць станъ выкъ : Ето младоженецъ-тѣ иде : излѣзуйте да го посрѣщете.

7. Тогазь ся раздигнѣхъ всицы онѣзи дѣвицы, и украсихъ свѣтильницы-тѣ си.

8. А безумны-тѣ рекохъ на разумны-тѣ : Дайте ни отъ ваше-то масло ; защото свѣтильницы-тѣ наши угасувать.

9. А разумны-тѣ отговорихъ и казахъ : Да не бы че не стигне и за насъ и за васъ ; но по добрѣ идѣте при продавачи-тѣ, и купѣте си.

10. А когато тѣ отхождахъ да купятъ, дойде младоженецъ-тѣ, и готовы-тѣ влѣзохъ съ него на свадбѣ-тѣ, и затворихъ ся врата-та.

11. А послѣ дождатъ и други-тѣ дѣвицы, и казувать : Господи, Господи ! отвори ни.

12. А той отвѣща и рече : Истинѣ ви казувамъ, не вы познавамъ.

13. И тѣй, бѣдѣте будни, защото не знаете день-тѣ, ни часъ-тѣ, въ който Сынъ чловѣческый ще дойде.

14. Защото *ще дойде* както чловѣкъ, който, като трѣгнуваше за въ чуждинѣ, свыка свои-тѣ слугы, и прѣдаде имъ иманіе-то си.

15. И одному даде пять таланта, другому два, а другому единъ, всякому спорѣдъ силѣ-тѣ му ; и тутакси трѣгнѣ.

16. А тойзи който зѣ пять-тѣхъ таланта, отиде и работи съ тѣхъ, и направи други пять таланта.

17. Такожде и тойзи който зѣ два-та, спечали и той други два.

18. А тойзи, който зѣ единый-тѣ, отиде та раскопа въ земѣ-тѣ и скры сребро-то на господаря си.

δι. Πο μπόζκ же времени прїиде гдїнх рабх тѣхх, и стазаца сз нїми ѿ словесї.

к. И прїстѣплъ пать таллнтх прїемый, прїнесѣ дрсгїа пать таллнтх, глагола: гдї, пать таллнтх мї єсї прѣдалх: сѣ дрсгїа пать таллнтх прївврѣтохх ѿми.

ка. Речѣ же ємѣ гдѣ єгѡ: дѡврѣ, рабе блгїй и вѣрнй, ѿ малѣ былх єсї вѣренх, на дѣ мнѡгїми тѣ постаблю: вїиди вх радѡсть гдѣ твоєгѡ.

кв. Прїстѣплъ же и ѿже двѣ таллнта прїемый, речѣ: гдї, двѣ таллнта мї єсї прѣдалх: сѣ дрсгїа двѣ таллнта прївврѣтохх ѿма.

кг. Речѣ же ємѣ гдѣ єгѡ: дѡврѣ, рабе блгїй и вѣрнй, ѿ малѣ мї былх єсї вѣренх, на дѣ мнѡгїми тѣ постаблю: вїиди вх радѡсть гдѣ твоєгѡ.

кд. Прїстѣплъ же и прїемый єдїнх таллнтх, речѣ: гдї, вѣдахх тѣ, ѿкѡ жѣстокх єсї челѡвѣкх, жїєши, и дѣже не сѣлаз єсї, и совїраєши, и дѣже не растѡчїлх єсї:

ке. И ѡѡвоавса, шѣдх скрїхх таллнтх твої вх землї: и сѣ ѿмаши твоѣ.

кє. Ѭвѣцїавх же гдѣ єгѡ, речѣ ємѣ: азкавыи рабѣ и лѣнївыи, вѣдѣлх єсї, ѿкѡ жїє, и дѣже не сѣлахх, и совїраїѡ, и дѣже не растѡчїхх:

кз. Подѡвѣше ѡѡко тевѣ вдатї сребрѡ моѣ торжнїкѡмх: и прїшѣдх ѡзх взѣлх быхх своѣ сз лїхѡѡ.

кн. Розмїте ѡѡво ѿ негѡ таллнтх, и дадїте ѿмѣшємх дѣсѣть таллнтх.

ко. ѿмѣшємх ко вездѣ данѡ бѣдетх, и прїєзбѣдетх: ѿ неѿмѣшєлєгх же, и єже мнїтса ѿмѣа, взѣто бѣдетх ѿ негѡ.

л. И некаѡчїмаго рабѣ ввѣрзїте во тмѣ кромѣшнєю: тѣ бѣдетх плѣчь и скрѣжетх зсѡвѡмх. [сїа глагола возгласї: ѿмѣаї ѡѡшы слышати, да слышнтх.]

ла. Ѭгда же прїїдетх сїхх члѡвѣческїй вх слѡвѣ своєї, и

19. Слѣдь много врѣме идува господарь-тъ на тѣзи слугы, и вижда счетъ съ тѣхъ.

20. И дойде тойзи който бѣ зѣлъ петъ-тѣхъ таланта, донесе други петъ таланта, и каза : Господарю, петъ таланта ми прѣдаде ; это, други петъ таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

21. И рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный : на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиѣ ; влѣзь въ радость-тѣ на господаря си.

22. Дойде и тойзи който бѣ зѣлъ два таланта и рече : Господарю, два таланта ми прѣдаде ; это, други два таланта спечалихъ врѣхъ тѣхъ.

23. Рече му господарь-тъ му : Добрѣ, рабе добрый и вѣрный ; на малко-то си былъ вѣренъ, надъ много ще тя поставиѣ : влѣзь въ радость-тѣ на господаря си.

24. Пристѣпи и тойзи, който бѣ зѣлъ единый-тъ талантъ и рече : Господарю, знаяхъ тя че си человекъ жестокъ, че жьнешь дѣто не си сѣялъ, и събирашь отъ дѣто не си распрѣсывалъ.

25. И понеже ся убояхъ, отидохъ та скрыхъ талантъ-тъ ти въ земѣ-тѣ ; это, имашь твое-то си.

26. А господарь-тъ му отговори и рече му : Рабе лукавый и лѣшый, знаеше че жьнѣ дѣто не сѣмь посѣялъ и събирамъ отъ дѣто не сѣмь распрѣсывалъ :

27. Като е тѣй трѣбаше ты да дадешь сребро-то ми на банкери-тъ, и кога си дойдяхъ да быхъ зѣлъ мое-то съ лихвѣ.

28. Земѣте прочее отъ него талантъ-тъ, и дайте 20 на тогози който има десеть-тѣхъ таланта.

29. Защото на всякого който има ще му ся даде, и ще му ся прѣумножи, а отъ тогози който нѣма, и това което има ще ся земе отъ него.

30. И непотрѣбный-тъ *тойзи* рабъ хвърлѣте го въ вѣншиѣ-тѣ тьмотѣ ; тамо ще бѣде плачь и скърцаніе съзъ жьбы.

31. А кога дойде Сынъ человѣческий въ славѣ-тѣ си, и

всѣи стѣи Англіи съ нимъ: тогда сѣдетъ на прѣтолѣ славы своеѣ.

лв. И совершится предъ нимъ всѣи языцы: и различитъ ихъ другъ отъ друга, якоже пастырь различаетъ овцы отъ козлищъ.

лг. И поставитъ овцы въ десницу свою, а козлища въ шюю.

лд. Тогда речетъ Црь съшымъ въ десницу его: прїидите благословенїии оца моего, наследуйте оуготованное вамъ црствїе отъ сложенїа мїра.

ле. Воззакъхса во, и дасте мнѣ їсти: воззакъхса, и напоите мѣ: страненъ бѣхъ, и введѣте мене:

лз. Нагъ, и въдѣкасте мѣ: боленъ, и посѣтите мене: въ темницѣ бѣхъ, и прїидѣте ко мнѣ.

лз. Тогда въвѣщяютъ ему праведницы, глаголюще: Гди, когда ты видѣхомъ ѡчюща, и напоихомъ; или жаждаща, и напоихомъ;

ли. Когда же ты видѣхомъ странна, и введѣхомъ; или нага, и въдѣкахомъ;

ло. Когда же ты видѣхомъ болаща, или въ темницѣ, и прїидѣхомъ къ тебѣ;

м. И въвѣщавъ Црь речетъ имъ: ѡмнѣи глаголю вамъ, понеже сотвористе единому съхъ братїи моиъ меншихъ, мнѣ сотвористе.

ма. Тогда речетъ и съшымъ въ шюю его: идите отъ мене проклѣтїи во огнь вѣчный, оуготованный дяволъ и ангеломъ его.

мв. Воззакъхса во, и не дасте мнѣ їсти: воззакъхса, и не напоите мене:

мг. Страненъ бѣхъ, и не введѣте мене: нагъ, и не въдѣкасте мене: боленъ, и не посѣтите мене.

мд. Тогда въвѣщяютъ ему и тїи, глаголюще: Гди, когда ты видѣхомъ ѡчюща, или жаждаща, или странна, или нага, или болаща, или въ темницѣ, и не послужихомъ тебѣ;

всичкы-тѣ святы ангели съ него ; тогазы ще сѣдне на прѣстоль-тѣ на славѣ-тѣ си.

32. И ще ся съберѣтъ прѣдъ него всички-тѣ народи, и ще ги отлѣчи едни отъ другы, както овчарь-тѣ отлѣча овцы-тѣ отъ козы-тѣ :

33. И ще постави овцы-тѣ отъ деснѣ-тѣ си странѣ, а козы-тѣ отъ лѣвѣ-тѣ.

34. Тогази Царь-тѣ ще рече на тѣзи конто сѣ отъ деснѣ-тѣ му странѣ : Елате, *вы* благословенни на Отца моего, наследуйте царство-то приготвено за васъ отъ созданіе міра.

35. Защото огладнѣхъ, и дадохте ми да ямъ ; ожедиѣхъ, и напоихте мя ; страненъ бѣхъ, и прибрахте мя ;

36. Голь *быхъ*, и облѣкохте мя ; боленъ бѣхъ, и посѣтихте мя ; въ тъмницѣ бѣхъ, и дойдохте при мене.

37. Тогази праведни-тѣ ще му отговорятъ и рекѣтъ : Господи, кога тя видѣхмы гладенъ, и *ты* нахранихмы ; или жеденъ, и *ты* напоихмы ?

38. Кога пакъ тя видѣхмы страненъ и *ты* прибрахмы ; или голь, и *ты* облѣкохмы ?

39. И кога боленъ или въ тъмницѣ тя видѣхмы, и дойдохмы при тебе ?

40. И ще отговори Царь-тѣ и ще имъ рече : Истинѣ ви казувамъ : Колкото че сте сторили *това* на одного отъ тѣзи най малкы-тѣ мои братія, на мене сте *го* сторили.

41. Тогазы ще рече и на тѣзи конто сѣ отъ лѣвѣ-тѣ му странѣ : Идѣте отъ мене, проклѣти, въ огнь-тѣ вѣчный, приготвенный-тѣ за дѣволъ-тѣ и за ангелы-тѣ неговы :

42. Защото огладиѣхъ, и не ми дадохте да ямъ ; ожедиѣхъ и не мя напоихте ;

43. Страненъ бѣхъ, и не мя прибрахте ; голь *быхъ*, и не мя облѣкохте ; боленъ и въ тъмницѣ *быхъ*, и не мя посѣтихте.

44. Тогази ще му отговорятъ и тѣ и ще рекѣтъ : Господи, кога тя видѣхмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или голь, или боленъ, или въ тъмницѣ, и не ти послужихмы ?

мѐ. Тогда ѡвѣщаетъ ѡмъ, глагола: ѡмнѣ глаголю вамъ, понѣже не сотворите единомъ силъ меншихъ, ни мнѣ сотворите.

мѡс. И ѡдѡтъ сѣнъ въ мѡксъ вѣчнѡю: праведницы же въ живѡтъ вѣчныѣ.

ГЛАВА КС.

а. И бысть, егда сконча Иисъ всѣ словеса сѣа, рече оученикомъ своимъ:

б. Идите, гдѣ по двою дню пасха бѣдетъ, и сѣнъ члвческѣи преданъ бѣдетъ на пропѣтѣе.

в. Тогда обратася архіерее и книжники и старцы людстѣнъ во дворъ архіереевъ, глаголемагъ Каіафы,

д. И совѣщаша, да Ииса лѣстїю ѡмѡтъ, и оубїютъ.

е. Глаголахъ же: но не въ праздникъ, да не молва бѣдетъ въ людехъ.

ж. Иисъ же бывшъ въ Филанїи, въ домѣ Сїмѡна прокаженнагъ,

з. Пристѣпѣ къ немѣ женѣ, сткланницѣ мѣра ѡмѡщи многоцѣннагъ, и возмиваше на главѣ егѡ възлежаща.

и. Видѣвшѣ же оученицы егѡ, негодоваша, глаголюще: чесѡ ради гнѣвель сѣа бысть;

д. Можаше бо сѣе мѣро продано быти на мнѡзкъ, и дѣтиса нѣщымъ.

е. Разсмѣвъ же Иисъ, рече ѡмъ: что трѣждаете женѣ; дѣло бо добрѡ содѣла ѡ мнѣ.

ж. Всегда бо нѣщымъ ѡмате съ собою: менѣ же не всегда ѡмате:

в. Возмѣвши бо сѣа мѣро сѣе на тѣло моѣ, на погребѣнїе ма сотвори.

45. Тогазь ще отговори и ще имъ рече: Истинж ви казувамъ, колкото че не сте сторили *това* на едного отъ тѣзи най малкы-тѣ, нито на мене сте *го* сторили.

46. И ще отиджтъ тѣ въ вѣчнж мжкж; а праведни-тѣ въ животъ вѣчный.

ГЛАВА 26.

1. И когато свърши Исусъ всички тѣзи думы, рече на ученицы-тѣ си:

2. Знаете че слѣдъ два дни ще бѣде Пасха, и Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ на распятіе.

3. Тогази ся събрахж първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ народа въ дворъ-тѣ на първосвященника, кой-то ся казуваше Каіафа,

4. И наговорихж ся да уловѣтъ Исуса съ измамж, и да *го* убіѣтъ.

5. Но думахж: Да не е въ праздижкъ-тѣ, за да не стане мѣла между народъ-тѣ.

6. А Исусъ като бѣше въ Виваніѣж, въ домъ-тѣ на Симона про-каженнаго,

7. Пристѣпи при него жена, която имаше *въ сждѣ* алавастренъ много скѣпо миро, и възливаше *го* на главж-тѣ му като бѣ сѣдижлъ на трапезж-тѣ.

8. А ученицы-тѣ му, като видѣхж *това*, възнегодовахж и думахж: За какво тая пагуба?

9. Защото това миро можаше да ся продаде на голѣмж цѣнж, и да ся раздаде на сиромасы-тѣ.

10. Но Исусъ позна *това* и рече имъ: Защо досаждате на женж-тѣ? защото добрж работж стори на мене.

11. Защото сиромасы-тѣ всякога имате съсъ себе си, а мене всякога нѣмате.

12. Защото тя като възлія това миро на тѣло-то ми, стори *го* за погребеніе-то ми.

ґі. Аминь глголю вамъ : и дѣже ѡше проповѣдано бѣдетъ еуліе сїе во всемъ мїрѣ, речѣтса, и ѣже сотвори сїа, въ памать еа.

дї. Тогда шѣдъ едїнъ ѡ окоунадесате, глаголемый ісда Іскарїѡтскїй ко архїерѣмъ,

еї. Речѣ : что ми хощете дати, и азъ вамъ предамъ егò ; Онї же поставиша емѣ тридесать сребренїкъ :

ѕї. И ѡтолѣ искаше оудобна времени, да егò предастъ.

зї. Въ первый же день ѡпрѣсночный пристъпиша оученицы ко Іисусу, глаголюще емѣ : гдѣ хощеши оуготѡвляемъ тїи їасти пасхъ ;

иї. Онъ же речѣ : идїте во градъ ко Онїцѣ, и рцїте емѣ : Оучитель глаголетъ, время моѣ близъ єсть : оу тебе сотворю пасхъ со оученикїи моїми.

дї. И сотвориша оученицы, їакоже повелѣ їмъ Іисус, и оуготѡваша пасхъ.

к. Вечеръ же бѣвшъ возлежаше со обѣманадесате (оученикѡма.)

ка. И їадѣшымъ їмъ речѣ : аминь глаголю вамъ, їакъ едїнъ ѡ васъ предастъ ма.

кв. И скорѣше сѣлѡ, начаша глголати емѣ едїнъ кїждо ѡхъ : еда азъ єсмь, Гдї ;

кг. Онъ же ѡвѣщавъ речѣ : ѡмочивый со мною въ солило рѣкѣ, той ма предастъ.

кд. Сїхъ оубѡ члѣвѣскїй їдетъ, їакоже єсть писано ѡ немъ : горе же челѡвѣкѣ томѣ, їмже сїхъ члѣвѣскїй предастса : добро бы было емѣ, ѡше не бы родиаса челѡвѣкѣкъ той.

ке. Ѡвѣщавъ же ісда предааїи егò, речѣ : еда азъ єсмь, Раввї ; глагола емѣ : ты реклх єси.

кс. Іадѣшымъ же їмъ, прїемъ Іисус хлѣвъ, и блгословївъ преломї, и дааше оучїнкѡмъ, и речѣ : прїимїте, їадїте : сїе єсть тѣло моѣ.

13. Истинѣ ви казувамъ: Дѣто и да ся проповѣда това евангелие по всичкый-тѣ свѣтъ, ще ся казува за неинъ споменъ и *това* което тя стори.

14. Тогази единъ отъ дванадесеть-тѣ, нарицаемый Иуда Искариотскый, отиде при първосвященници-тѣ,

15. И рече: Какво ще ми дадете, и азъ ще ви го прѣдамъ? И тѣ му прѣдложихъ тридесеть сребърници.

16. И отъ тогази търсеше благоврѣміе да го прѣдаде.

17. И въ първый-тѣ день на *праздникъ-то* на бесквасны тѣ *хлѣбове* дойдохъ ученици-тѣ при Исуса, и рекохъ му: Дѣ ищешь да ти приготвимъ да ядешъ пасхъ-тѣ?

18. И той рече: Идѣте въ градъ-тѣ при еди кого си, и речѣте му: Учитель-тѣ казува: Врѣме-то ми е близу; у тебе ще направѣхъ пасхъ-тѣ съ ученицы-тѣ си.

19. И стори хъ ученици-тѣ както имъ повелѣ Исусъ; и приготвихъ пасхъ-тѣ.

20. И когато станъ вечерь, сѣднѣлъ бѣ на трапезъ-тѣ съ дванадесеть-тѣ.

21. И като ядахъ тѣ, рече: Истинѣ ви казувамъ, че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. И *тъ* наскърбени тежко, начиняхъ всякой единъ отъ тѣхъ да му казувать: Да не бы да съмъ азъ, Господи?

23. А той отговори и рече: Който затопи съ мене рѣкъ-тѣ си въ блюдо-то, той ще мя прѣдаде.

24. Сынъ чловѣчскый отхожда, както е писано за него; а горко на тогози чловѣка, чрѣзь когото Сынъ чловѣчскый ще бѣде прѣдаденъ; добръ бы было на тогозъ чловѣка, ако да не бы ся родилъ.

25. И отвѣща Иуда, който го прѣдаде, и рече: Да ли съмъ азъ, Учителю? Казува му: Ты рече.

26. И когато ядахъ, зѣ Исусъ хлѣбъ-тѣ, и благослови и прѣломъ *го*, и даваше на ученицы-тѣ, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.

кз. И пріємз чашс, и хвалс воздавз, даде имз, глагола :
пійте ѿ неа всі :

кн. Сіа ко єсть кровь моа, новагв завѣта, іаже за
миѡгїа изливаема, во ўставленіе грѣхѡвз.

ко. Глаголю же вамз, іакѡ не имамз пити ѿиынѣ ѿ сегѡ
плода лѡзнагв, до дне тогѡ, єгда є піѡ сз вами ново во
црѣвїи Оца моего.

л. И воспѣвше, изыдоша вз горс Елеѡнскс.

ла. Тогда глагола имз Іисз : всі вы соблазнїтєса ѡ миѣ
вз ношь сїѡ. писано ко єсть : поражс пастыра, и разыдстс
ѡвцы стада.

лв. По воскресенїи же моємз, варію вы вз Галїлен.

лг. Ѣвѣнїавз же Пётрз рече ємс : ѡще и всі соблазнїтс
ѡ тебѣ, азъ никогдаже соблазнїѡса.

лд. Рече ємс Іисз : аминь глаголю тебѣ, іакѡ вз сїѡ
ношь, прѣжде даже алектврз не возгласїтз, три краты
ѡвѣржешиса мене.

лє. Глагола ємс Пётрз : ѡще мнѣ єсть и оумрѣти сз
тогою, не ѡвѣргсца тебѣ. такожде и всі оученицы
рѣша.

лз. Тогда прїиде сз ними Іисз вз весь, нарицаемсю Гео-
симанїа, и глагола оученикѡмз : сѣдїте тс, дондеже шедз
помолюса тамв.

лз. И поємз Петрѡ и Ѧка сына Зеведѡва, начатз скор-
ѣтти и тжїити.

лн. Тогда глагола имз Іисз : прискорбна єсть дшѡ моа
до смѣрти : пождїте здѣ и бдїте со миѡю.

ло. И прешедз малѡ, падѣ на лицѣ своемз моласа и
глагола : Оче мой, ѡще возможно єсть, да мимоїдетз ѡ
мене чаша сїа : Ѧбаче не іакоже азъ хоцс, но іакоже ты.

м. И прїшедз ко оученикѡмз, и ѡбрѣте ихъ сплѡчихз,
и глагола Петровн : такѡ ли не возмогѡсте єдїнагв часа
повѣтти со миѡю ;

27. И зѣ чашѣ-тѣ, благодарн, и даде имъ и казуваше: Пийте отъ неѣ всичкы;

28. Защото това е моя-та кръвь на новий-тѣ завѣтъ, която ся заради мнозина излива за прощеніе на грѣхове-тѣ.

29. И казувамъ ви, че отъ сега на татѣкъ нѣма да пийѣ отъ тойзи плодъ на лозѣ-тѣ, до онзи день, когато го пийѣ новъ съ васъ въ царство-то на Отца моего.

30. И като испѣхѣ пѣсень, излѣзохѣ на горѣ-тѣ Елеонскѣ.

31. Тогази казува имъ Исусъ: Всичка вы ще ся соблазните въ мене тѣзи нощъ; защото е писано: Ще поразѣ пастырь-тѣ, и ще ся распрѣснѣтъ овцы-тѣ на стадо-то.

32. А подиръ въскрѣсеніе-то си, ще вы прѣдварѣ въ Галилеѣ.

33. А Петръ отговори и рече му: Ако и всичкы да ся соблазнятъ въ тебе, азъ никога нѣма да ся соблазнѣ.

34. Рече му Исусъ: Истинѣ ти казувамъ, че въ тѣзи нощъ прѣди да попѣ пѣтель-тѣ, трижды ще ся отречешъ отъ мене.

35. Казува му Петръ: Ако стане нужда и да умрѣ съ тебе, нѣма да ся отрекѣ отъ тебе: подобно рекохѣ и всичкы-тѣ ученици.

36. Тогази идува съ тѣхъ Исусъ на едно мѣсто което ся казуваше Геосиманія; и казува на ученицы-тѣ: Сѣдѣте тука, докѣ идѣ тамъ да ся помолѣ.

37. И като зѣ Петра и двама-та Зеведеевы сынове, начнѣ да скѣрби и да тѣжи.

38. Тогазь имъ казува: Прискѣрбна е душа-та ми до смъртъ; постойте тука и бѣдѣте будни съ мене.

39. И като отиде малко на напѣдъ, паднѣ на лице-то си, и моляше ся и думаше: Отче мой, ако е възможно, нека мя замине тая чаша; не обаче както щѣ азъ, но както *щещь* ты,

40. И идува при ученицы тѣ, та гы намѣрва заспалы, и казува на Петра: Така ли неможѣхте единъ часъ да постоите будни съ мене?

м̄а. Бдїте ꙗ молитеса, да не внидете въ напасть: дѣхъ оубо вѣдръ, плѣть же немощна.

м̄в. Паки вторїцею шѣдъ помолїса, гл҃гола: Оче мой, ѡще не можетъ сїа чаша мимонтї ѿ менѣ, ѡще не пїю ѣа, вѣди вола твоа.

м̄г. И пришѣдъ ѡверѣте ꙗхъ паки спашихъ: вѣста бо ꙗмъ Очи ѡтаготѣнѣ.

м̄д. И ѡставалъ ꙗхъ, шѣдъ паки, помолїса третїцею, тожде слово рѣкъ.

м̄е. Тогда прїиде ко оученикѣмъ своимъ, ꙗ глагола ꙗмъ: спите прочее ꙗ почивайте: сѣ приближиса часъ, ꙗ Сѣхъ чл҃вѣческой предаѣтса въ рѣки грѣшникѣмъ.

м̄с. Ростаните, ꙗдемъ: сѣ приближиса предаѣи м̄а.

м̄з. И ѡше ѣмъ глаголюшъ, сѣ ѡда, ѣдинъ ѿ обоюдесате, прїиде, ꙗ съ нимъ народъ многъ со оубжїемъ ꙗ дреколми, ѿ архїерей ꙗ старецъ людскихъ.

м̄н. Предаѣи же ѣгѣ, дадѣ ꙗмъ знаменїе, глагола: ѣгоже ѡще лѣжъ, той ѣсть: ꙗмите ѣгѣ.

м̄о. И ѡбїе пристѣпль ко ꙗсови, речѣ: радѣиса, Раввї: ꙗ ѡблѣкыза ѣгѣ.

п̄. ꙗсъ же речѣ ѣмъ: дрѣже, твори, на неже ѣси пришѣлъ. тогда пристѣпльше возложыша рѣцѣ на ꙗса, ꙗ ꙗша ѣгѣ.

п̄а. И сѣ ѣдинъ ѿ сѣшихъ со ꙗсомъ, простѣръ рѣкъ, ꙗзвлечѣ нѣжъ свой, ꙗ оудари рава архїерѣова, ꙗ оубрѣза ѣмъ оубо.

п̄в. Тогда глагола ѣмъ ꙗсъ: возвратї нѣжъ твоѣ въ мѣсто ѣгѣ: всї ко прїемшии нѣжъ, нѣжемъ погнїкнѣтъ.

п̄г. Или мнїтса тї, ꙗкѣ не могъ нѣнѣ оумолїти Оца моего, ꙗ представитъ мї вѣрше неже дванадесате легѣна ѡгнїа;

п̄д. Какѣ оубо свѣдѣтса писанїа, ꙗкѣ такѣ подобѣтъ быти;

п̄е. Въ той часъ речѣ ꙗсъ народѣмъ: ꙗкѣ на разбѣйника

41. Будни бждѣте и молѣте ся, да не бы въ искушеніе да влѣзете; духъ-тъ е бодръ, а плѣть-та немощна.

42. Пакъ отиде вторый пѣть, та ся помоли и думаше: Отче мой, ако не е възможно тая чаша да замине отъ мене, безъ да ѿкъ пїѣмъ, нека бжде воля-та твоя.

43. И като дойде намѣрва гы пакъ заспалы; защото очн-тъ имъ бѣхъ отегнжлы.

44. И остави гы и отиде пакъ, и помоли ся третій пѣть, и рече исто-то слово.

45. Тогазы идува при ученицы-тъ си и казува имъ; Спѣте отъ сега и почивайте; ето приближи часъ-тъ, и Сынъ челоувѣчскый ся прѣдава въ рѣцѣ на грѣшницы.

46. Станѣте да идемъ: Ето приближи тойзи който мя прѣдава.

47. И когато той още говоряше, ето, Иуда, единъ отъ дванадесеть-тъ, дойде; и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ первосвященницы-тъ и старѣйшины-тъ на народъ-тъ.

48. А който го прѣдаваше бѣше имъ далъ знакъ и реклъ: Кого-то цѣлуе, той е: уловѣте го.

49. И тутакси като пристѣпи при Исуса, рече: Радуйся, Учителю; и цѣлуе го.

50. А Исусъ му рече: Пріятелю, защо си дошелъ? Тогазы пристѣпихъ, турихъ рѣцѣ на Исуса, и уловихъ го.

51. И ето единъ отъ тѣзи конто бѣхъ съ Исуса прострѣ рѣккъ, пзмъкнж ножъ-тъ си, и удари слугѣ-тъ на первосвященникъ-тъ, и му отсѣче ухо-то.

52. Тогазы му казува Исусъ: Повѣрни ножъ-тъ си на мѣсто-то му: защото всички конто хванѣтъ ножъ, отъ ножъ ще загынѣтъ.

53. Да ли мшишь че не могъ сега да ся примолѣмъ на Отца си, да ми прѣдстави повече отъ дванадесеть легеона ангелы?

54. Но какъ ще ся сбждѣтъ писанія-та, че *това* така трѣба да бжде?

55. Въ него часъ рече Исусъ на народъ-тъ: Както на разбой-

ли изыдо́сте со о́рбжіемъ и дреко́лми ꙗ́ти ма́; по вса́ дни при ва́сз сѣдѣхъ оу́чл ва цр́кви, и не ꙗ́сте мене́.

и҃с. Се́ же все́ вѣсть, да свѣдѣтса писаниа прр́оческаа. тогда́ оученицы вси ѡ́ставльше є́го, вѣжа́ша.

и҃з. Во́ини же є́мше и҃са ведо́ша кз Каіа́фк архіере́ови, иа́дѣже книжницы и ста́рцы собра́шася.

и҃и. Пе́трз же иа́ше по не́мз и́здалеча до двора́ архіере́ова: и вше́дз ви́стрь, сѣдѣше со слуга́ми, ви́дѣти кончи́нз.

и҃о. Архіере́е же и ста́рцы и со́нмз весь и́ска́хз лжесви́дѣтельства на и҃са, ꙗ́кв да оу́ви́ютъ є́го :

и҃з. И не ѡ́вѣта́хз: и ми́нѡгимъ лжесви́дѣтелѣмъ при́стѣпльшымъ, не ѡ́вѣто́ша. по́слѣжде же при́стѣпѡвше два́ лжесви́дѣтеля,

и҃а. Рѣ́ша: се́й рече́: мо́гъ разори́ти цр́ковь Бж́ію, и тре́мь де́нми созда́ти ю́.

и҃в. И воста́вз архіере́и, рече́ є́мъ: ничесѡ́же ли ѡ́вѣщавалеши, что́ си́и на тѣ сви́дѣтельствуютъ ;

и҃г. Иисъ же молча́ше. и ѡ́вѣщавъз архіере́и, рече́ є́мъ: заклина́ю тѣ Бѓомъ живы́мз, да рече́ши на́мз, ꙗ́ще ты́ є́си Хр́то́сз Снъ Бж́ій ;

и҃д. Глаго́ла є́мъ и҃сз: ты́ ре́каз є́си. О́баче глаго́лю ва́мз: ѡ́се́лк оу́зрите Снѣ члѣвческаго сѣдѣ́ща ѡ́деснѡ́у си́лы, и градо́ца на о́блацѣхъ не́бесныхъ.

и҃е. Тогда́ архіере́и растерза́ рѡ́зы своѣ, глаго́ла, ꙗ́кв хслѣ́ глаго́ла: что́ є́ще тре́бземъ сви́дѣтелей; се́ ны́нѣ слы́шасте хслѣ́ є́гѡ́.

и҃с. Что́ ва́мз мнитса; о́ни же ѡ́вѣщавше рѣ́ша: по́виненъ є́сть сме́рти.

и҃з. Тогда́ заплава́ша лице́ є́гѡ́, и па́квсти є́мъ дѣла́хз. О́вии же за лани́тз оу́дарѡша,

и҃и. Глаго́моуше: прорцы́ на́мз Хр́тѣ, кто́ є́сть оу́дарей тѣ ;

и҃о. Пе́трз же ви́к сѣдѣше во дворе́: и при́стѣпѡ кз

никъ ли излѣзохте съ ножове и сопы да мя уловите? всякой день сѣдяхъ при васъ, та поучавахъ въ храмъ—тъ и не мя уловихте.

56. Но венчко това станъ за да ся сбѣдѣтъ писанія—та пророческы. Тогазы ученици—тъ оставихъ го всички и ся разбѣгахъ.

57. А тѣзи, които уловихъ Исуса, заведохъ го при Каиафъ первосвященника, дѣто ся събрахъ книжници—тъ и старѣйшины—тъ.

58. А Петръ вѣрвѣше подирѣ му отъ далечъ, до дворъ—тъ первосвященниковъ; и като влѣзе вѣтрѣ, сѣдѣше съсъ слугы—тъ, да види сетнишъ тѣ.

59. А первосвященници—тъ и старѣйшины—тъ и всички—тъ съвѣтъ търсахъ лъжливо свидѣтельство противъ Исуса, за да го убѣтъ,

60. И не намѣрувахъ: ако и да надойдохъ много лъжливи свидѣтели, не намѣрихъ. Напаконъ дойдохъ двама лъжливи свидѣтели,

61. И рекохъ: Той каза: Могъ да развалѣ храмъ—тъ Божій, и за три дни да го съзидѣ пакъ.

62. И станъ первосвященникъ—тъ и рече му: Не отговаряшь ли? какво свидѣлствуваъ тѣзи върху ти?

63. А Исусъ мълчѣше. Отговаря первосвященникъ—тъ и казува му: Заклѣвамъ тя въ Бога живаго, да ни кажешъ, ако си ты Христосъ Сынъ Божій.

64. Казува му Исусъ, Ты рече; но казувамъ ви: Отъ сега ще видите Сына чловѣческаго че сѣди отдѣсно на сплж—тъ, и че иде на облацы—тъ небесны.

65. Тогазы первосвященникъ—тъ раздра дрехы—тъ си и казуваше: Богохульства; какъж още потрѣбъж имама за свидѣтели? ето сега чухте негово—то богохульство.

66. Що мните вы? И тѣ отговорихъ и рекохъ: Повиненъ е на смъртъ.

67. Тогази го заплювахъ въ лице—то и го бѣхтѣхъ; а други му удрѣхъ плесницы,

68. И казувахъ: Проречи ни, Христе, кой е що тя удари?

69. А Петръ сѣдѣше вѣнъ на дворъ тѣ; и дойде при него

немѸ ѳдина рабынѸ, глаголющи : ѿ ты выхъ ѳси со Іисомъ Галілейскимъ.

Ѹ. Оиъ же ѿвержеса предъ всѣми, глагола : не вѣмъ, что глаголеши.

Ѹа. Изшѣдшъ же ѳмѸ ко вратѸмъ, оузрѣ ѳго дрѣгалъ, ѿ глагола ѳшшымъ тамъ : ѿ сѣи вѣ со Іисомъ Назврѣомъ.

Ѹв. ѿ пакѸ ѿвержеса съ клѣтвоею, ѿкѸ не знаю чело-вѣка.

Ѹг. По малѣ же пристѣпѸвшѸ стоѸщи, рѣша ПетровѸ : воистиннъ ѿ ты ѿ ниъхъ ѳси : ѿво бесѣда твоѸ ѿкѣ тѸ творѸтъ.

Ѹд. Тогда начѸтъ ротѸтисѸ ѿ клѣтисѸ, ѿкѸ не знаю челоѳка. ѿ ѿвѣ пѣтель возгласѸ.

Ѹе. ѿ поманѸ Петръ глагола Іисовъ, речѸнный ѳмѸ, ѿкѸ прежде дѸже пѣтель не возгласѸтъ, трѸ крѸты ѿвержешисѸ менѸ : ѿ изшѣдъ вонъ плакаса горѣкѸ.

ГЛАВА КЗ.

а. Оутрс же вывшъ, совѣтъ сотвориша вси архіерее ѿ старцы людстѸн на Іиса, ѿкѸ оубѸти ѳго :

б. ѿ связѸвшѸ ѳго ведоша, ѿ предаша ѳго Понтійскомъ ПилѸтс ѿгѣмнѸс.

в. Тогда видѣвъ Іуда предавыи ѳго, ѿкѸ ѿсѣдѸша ѳго, раскальса возвратѸ тридѣсѸть сребреники архіереемъ ѿ старцемъ,

г. Глагола : согрѣшихъ предавъ кровь неповѸннсю. ОиѸ же рѣша : что ѳсть намъ ; ты оузриши.

д. ѿ повѣргъ сребреники въ цѣркѸви, ѿидѸ : ѿ шѣдъ оудавѸса.

е. Архіерее же прѣемше сребреники рѣша : недостѸбно ѳсть вложѸти Ѹхъ въ корѸнъ, понеже цѣнѸ крове ѳсть.

една слугыня, и казуваше : И ты бѣше съ Исуса Галилеянина.

70. А той ся отрече прѣдъ всичкы-тѣ, и говоряше : Не знамъ що казувашь.

71. И когато излѣзе той на вратникъ-тѣ, видѣ го друга, и казува на тѣзи конто бѣхъ тамъ : И тойзи бѣ съ Исуса Назарянина.

72. И пакъ ся отрече *Петръ* съ клѣтвѣхъ : Не познавамъ *тогозъ* челоуѣка.

73. И слѣдъ малко пристѣпихъ тѣзи конто стояхъ тамъ и рекохъ на Петра : Истиниѣ и ты си отъ тѣхъ ; защото твое-то говоряніе тя изявява.

74. Тогазъ той начиѣ да проклѣва и да ся кълне : Не знаиѣ *тогозъ* челоуѣка. И тозъ-часъ пѣтель-тѣ попѣ.

75. И спомни Петръ рѣчь-тѣ на Исуса, който бѣше му реклъ : Прѣди да попѣ пѣтель-тѣ, трижды ще ся отречешъ отъ мене : и излѣзе възъ, и плака горко.

ГЛАВА 27.

1. И на сутринь-тѣ всичкы-тѣ първосвященници и старѣйшины народни сторихъ съвѣтъ противъ Исуса, да го убійжтъ.

2. И като го вързахъ, заведохъ го и прѣдадохъ го на управителя Понтійскаго Пилата.

3. Тогазъ Иуда, който го прѣдаде, като видѣ че бы осъденъ, раская ся и върнѣ тридесеть-тѣ сребърници на първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ,

4. И казуваше : Съгрѣшихъ че прѣдадохъ кръвъ неповиннѣ. А тѣ рекохъ : Намъ що *ни е?* гледай ты.

5. И като хвърли сребърници-тѣ въ храмъ-тѣ, излѣзе, и отиде та ся обѣси.

6. А първосвященници-тѣ зѣхъ сребърници-тѣ, и рекохъ : Не е простено да ги туримъ въ храмскѣ-тѣ касъ ; понеже сѣ цѣна на кръвъ.

ѳ. Совѣтъ же сотворше, кспіша ѿмн село скздѣлнице, вз погрѣвѣніе страданнымъ.

ѿ. Тѣмъже наречеся село то, село крове, до сегѣ днѣ.

д. Тогда свѣстса реченное Іереміемъ пророкомъ, глѣющимъ : ѿ пріаша тридесать сребренникъ, цѣнъ цѣнѣннагъ, ѳгоже цѣніша ѿ сынѣвъ Іудѣвъ :

і. И даша ѿ на село скздѣлнице, іакоже сказа мнѣ Гдѣ.

аі. Іисъ же стѣ предъ ѿгѣмъномъ : ѿ вопроси ѳго ѿгѣмънъ, глагола : ты ли еси Црь Іудейскій ; Іисъ же рече ѳмъ : ты глаголеши.

бі. И ѳгдѣ нанъ глаголахъ архіерее ѿ старцы, ничесѣуже ѿвѣщаваше.

гі. Тогда глагола ѳмъ Пілатъ : не слышиши ли, колика на тѣ свидѣтельствуютъ ;

ді. И не ѿвѣщѣ ѳмъ ни къ ѳдиномъ глагола, іако дивитса ѿгѣмънъ сѣмъ.

еі. На всѣкъ же праздникъ Обычай бѣ ѿгѣмънъ ѿпщати ѳдинаго народа свѣзна, ѳгоже хотѣхъ.

ѳі. Імѣхъ же тогда свѣзана нарѣчѣта, глаголемаго Варавъ.

зі. Сокрѣвѣшымъ же ѿмъ, рече ѿмъ Пілатъ : когѣ хѣщете (ѿ обою) ѿпщѣ вамъ : Варавъ ли, ѿлѣ Іиса глѣмаго Хртѣ ;

іі. Вѣдалше во, іако зависти ради предаша ѳго.

ді. Сѣдѣшъ же ѳмъ на сѣдѣци, посла къ немъ женѣ ѳгѣ, глѣгѣющѣ : ничтоже тебѣ ѿ праведникъ томъ : многѣ во пострадахъ днѣсь во снѣ ѳгѣ ради.

к. Архіерее же ѿ старцы настѣша народы, да ѿспросатъ Варавъ, Іиса же погвѣатъ.

ка. ѿвѣщавъ же ѿгѣмънъ рече ѿмъ : когѣ хѣщете ѿ обою ѿпщѣ вамъ ; Онѣ же рѣша : Варавъ.

кв. Глѣгола ѿмъ Пілатъ : что оѣко сотвориѣ Іисъ глаголемомъ Хртѣ ; глаголаша ѳмъ вси : да распатъ вѣдетъ.

7. И като ся совѣтувахъ, купихъ съ тѣхъ нивъ-тъ грънчарскъ, за погребяваніе на странни.

8. За това ся нарече онази нива Кръвна нива и до днесъ.

9. Тогази ся испълни речено-то отъ Іеремія пророка, който казува : И зѣхъ тридесеть-тъ сребърници, цѣиъ-тъ на оцѣненный-тъ, когото оцѣнихъ отъ сынове-тъ Израилевы,

10. И дадохъ гы за грънчарскъ-тъ нивъ, спорѣдъ както ми Господь заповѣда.

11. А Исусъ застанъ прѣдъ управителя ; и попыта го управитель-тъ, и казуваше : Ты ли си царь-тъ на Іудей-тъ ? А Исусъ му рече : Ты казувашъ.

12. И когато го обвинявахъ първосвященници-тъ и старѣйшины-тъ, нищо не отвѣщаваше.

13. Тогази му казува Пилать : Не чуешь ли колко свидѣтельствувать на връхъ тебе ?

14. И не му отговори на нищо ни едиъ рѣчь ; така що управитель-тъ ся много чужаше.

15. А на празникъ-тъ имаше обычай управитель-тъ да пуца на народъ-тъ одного отъ запрѣны-тъ, когото бы поискали.

16. А имахъ тогази прочуть нѣкого си запрѣнъ, на име Варавъ.

17. И тѣй като бѣхъ събрани, рече имъ Пилать : кого искате да ви пуснъ ? Варавъ ли, или Исуса, нарицаемаго Христа ?

18. Понеже знаеше че отъ зависть го прѣдадохъ.

19. И когато сѣдѣше той на съдейскій-тъ прѣстоль, проводи до него жена му и казуваше : Да не струвашъ нищо на тогозь праведника ; защото много пострадахъ днесъ на-съиъ за него.

20. А първосвященници-тъ и старѣйшины-тъ нагласихъ народъ-тъ да испросятъ Варавъ, а Исуса да погубятъ.

21. Отговори управитель-тъ и рече имъ : Кого искате отъ двамата да ви пуснъ ? А тѣ рекохъ : Варавъ.

22. Казува имъ Пилать : Но какво да правѣхъ Исуса, нарицаемаго Христа ? Казувать му вси-тъ : Да ся распне.

ѳг. Игемвнх же рече: кѳе оубо слѳо сотворѳи; Оні же ѳзниха вопѳахсѳ, глаголюще: да пропатхъ кѳдетхъ.

ѳд. Видѳевхъ же Пѳлатхъ, ѳккѳ ничтѳѳже оубспѳбаетхъ, по паче молвѳ биваетхъ, прѳемхъ водсѳ, оубмѳ рѳцѳкѳ предѳ нарѳдомхъ, глѳголѳ: неповнненхъ ѳсмѳ ѳ крѳве праведнагѳ сегѳ: въ оубзрѳите.

ѳе. И ѳвѳкѳяѳвше всѳ мѳдѳе рѳша: крѳвь ѳгѳ на насъ ѳ на чѳдѳехъ нашихъ.

ѳс. Тогда ѳпсетѳи ѳмхъ Вараввсѳ: Иѳса же бивхъ предаде ѳмхъ, да ѳгѳ пропѳсѳтхъ.

ѳз. Тогда вѳнни игемвновы, прѳемше Иѳса на сѳдѳище, собрѳаша нанѳ всѳ мнѳжество вѳннхъ.

ѳи. И совлекше ѳгѳ, ѳдѳклаша ѳгѳ хламѳдою червлѳною.

ѳѳ. И сплѳтше вѳнѳцхъ ѳ тернѳа, возложиша на главѳ ѳгѳ, ѳ трѳсть въ деснѳцсѳ ѳгѳ: ѳ поклонѳшесѳ на колѳенѳ предѳ нимхъ, рсѳгахъсѳ ѳмѳ, глѳголюще: радѳшѳса, црѳѳ Исѳдеѳнскѳй.

ѳ. И плѳнѳсѳвше нанѳ, прѳаша трѳсть, ѳ кѳахъ по главѳкѳ ѳгѳ.

ѳа. И ѳгѳа порсѳгѳашасѳ ѳмѳ, совлекѳша сѳ негѳ багрнѳцсѳ, ѳ ѳблекѳша ѳгѳ въ рѳзѳы ѳгѳ: ѳ ведѳша ѳгѳ на пропатѳѳе.

ѳв. Исходѳаще же ѳбрѳѳтѳша члѳвѳка Кѳрѳнѳйска, ѳменемхъ Сѳмѳна: ѳ семѳ задѳша понестѳи крѳтхъ ѳгѳ.

ѳг. И пришедше на мѳсто нариѳдемое Голгѳоѳа, ѳже ѳсть глѳголемо, крѳнѳево мѳсто,

ѳд. Дѳша ѳмѳ пѳти Оцетхъ сѳ желѳчѳю смѳшенхъ: ѳ вкѳшь, не хотѳше пѳти.

ѳе. Распѳнѳи же ѳгѳ, раздѳлиша рѳзѳы ѳгѳ, вѳргше жрѳвѳа:

ѳс. И сѳдѳаще, стрежѳахъ ѳгѳ тѳ.

ѳз. И возложиша верхѳ главѳ ѳгѳ винѳ ѳгѳ написансѳ: Сѳй ѳсть Иѳсѳ, Црѳѳ Исѳдеѳнскѳй.

ѳи. Тогда распѳша сѳ нимхъ двѳ развѳннѳка, ѳдѳнаго ѳ деснѳю ѳ ѳдѳнаго ѳшѳюю.

23. А управитель-тъ каза : Че какво зло е сторилъ ? А тѣ много повече выкахъ, и казувахъ : Да ся распне.

24. И като видѣ Пилатъ че нищо не ползува, но повече мѣла бива, зѣ водѣ, омы си рѣцѣ-тѣ прѣдъ народъ-тѣ, и казуваше : Пеповиненъ съмъ азъ отъ кръвь-тѣ на тогосъ праведника ; вы да видите.

25. И отговори всичкий народъ и рече : Негова-та кръвь на насъ *да бжде*, и на чада-та наши.

26. Тогази имъ пуснѣ Варавѣ ; а Исуса би, и прѣдаде го на распятіе.

27. Тогази войни-тѣ управителиви, оттеглихъ Исуса въ прѣторіѣ-тѣ и събрахъ на връхъ него всичкий-тѣ полкъ.

28. И съблѣкохъ го та го облѣкохъ въ единъ червенъ дългъ дрехъ.

29. И сплетохъ вѣнецъ отъ тръніе, та го наложихъ на главъ тѣ му, и трѣсть въ десницѣ-тѣ му ; и колѣничихъ прѣдъ него, та му ся поругавахъ и казувахъ : Радуйся, Царю Іудейскый !

30. И като го заплюхъ, зѣхъ трѣсть-тѣ, и удряхъ го по главъ-тѣ.

31. И като му ся поругахъ, съблѣкохъ му дългъ-тѣ дрехъ, та го облѣкохъ въ неговы-тѣ дрехы ; и го закарахъ да го распятъ.

32. И на излѣзваніе намѣрихъ человекъ Киринеянинъ, на име Симонъ ; него накарахъ да носи кръсть-тѣ му.

33. И като стигнѣхъ на мѣсто-то нарицаемо Голгоѳа, което ся тѣлкува Лобно мѣсто,

34. Дадохъ му да піе оцетъ размѣсенъ съсъ жльчкѣ ; и щомъ вкуси, не рачаше да піе.

35. И като го распнѣхъ, сподѣлихъ си дрехы-тѣ му, и хвърлихъ жрѣбіе : за да ся събде речено-то отъ пророка : Раздѣлихъ дрехы-тѣ ми помежду си, и за облѣкло-то ми хвърлихъ жрѣбіе.

36. И сѣдѣхъ та го пазѣхъ тамо.

37. И възложихъ надъ главъ-тѣ му обвиненіе-то му написано : **ТОЙЗИ Е ИСУСЪ ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКЫЙ.**

38. Тогази быхъ распяти съ него двама разбойници, единъ отъ десно и единъ отъ лѣво.

лѡ. Мимоходѡщїи же хꙋлахꙋ єгѡ, покнвѡюще главами
своими,

м. И глаголюще: разорѡди црковь и тремѡ деѡми со-
здѡди, спасїса самꙋ: ѡше сїз єси Бжїи, снїди со
крѡта.

ма. Такожде же и архїерее рꙋгающеся съ книжники и
старцы [и фарїсеи,] глаголахꙋ:

мв. Иныѡ спасе, себе ли не мѡжетꙋ спасти: ѡше црѣ
їилевꙋ єсть, да снїдетꙋ нынѣ со крѡта, и вѣрземꙋ вз
негѡ.

мг. Оупѡвѡ на Бга: да їзбѡвнтꙋ нынѣ єгѡ, ѡше хѡшетꙋ
ємꙋ: рече бо, ѡкв Бжїи єсмь сїз.

мд. Тѡжде же и развѡнника распѡтаѡ съ нїмꙋ поношѡста
ємꙋ.

ме. Ө шестѡгѡ же часа тма бѡсть по всеї землї до часа
девѡтагѡ.

мс. Ө девѡтомꙋ же часу возопї їисꙋ гласомꙋ велїмꙋ,
глагола: Имї, Имї, лїма саваѡанї; єже єсть, Бже мѡи, Бже
мѡи, вскꙋю ма єси ѡставиꙋ;

мз. Иѣции же ѡ тꙋ стоѡщиꙋхꙋ слышавше, глаголахꙋ, ѡкв
Илїѡ глашѡетꙋ сей.

ми. И ѡбїе тѣкꙋ єдинꙋ ѡ нїхꙋ, и прїемꙋ гꙋбꙋ, їспѡминꙋ
же Оцѡта, и вонзѡ на трѡсть, напѡлше єгѡ.

ма. Прѡчїи же глаголахꙋ: ѡстави, да видїмꙋ, ѡше прїїдетꙋ
Илїѡ спасти єгѡ.

и. їисꙋ же ѡки возопїꙋꙋ гласомꙋ велїмꙋ, їспꙋстї дꙋх.

иа. И сѡ завѣса црковнѡѡ раздрѡса на двѡе съ вышнѡгѡ
краѡ до нїжнѡгѡ: и землѡ потрѡсѡса, и кѡменїе распѡдѡса:

їв. И грѡби ѡверзѡшасѡ, и многѡ тѣлесѡ оꙋсѡпшиꙋхꙋ
стѡиꙋхꙋ вѡстѡша,

їг. И їзшѡдше їз грѡбꙋ, по воскрїпїи єгѡ, внїдѡша во
стѡиꙋ грѡдꙋ, и ѡвнїшасѡ мнѡзѣмꙋ.

їд. Сѡтникꙋ же и їже съ нїмꙋ стрегꙋщїи їисѡ, видѣвше

39. А онѣзи конто минувахъ отъ тамо хуляхъ го, и кывахъ съ главы,

40. И думахъ : *Ты*, който разорявашъ храмъ-тъ и въ три дни го пакъ съграждашъ, спаси себе си ; ако си Сынъ Божій, слѣзь отъ кръсть-тъ.

41. Подобно и првосвященници-тъ съ книжници-тъ и старѣйшины-тъ ругаяхъ му ся, и казувахъ :

42. Другы е избавилъ, а пакъ себе си не може да избави : ако е Царь Израилевъ, нека слѣзе сега отъ кръсть-тъ, и ще повѣруваме въ него.

43. Упова на Бога, нека го избави сега, ако го ище ; понеже каза : Божій сынъ съмъ.

44. Съ това исто-то го укорявахъ и распяти-тъ съ него разбойници.

45. А отъ шестый часъ станъ тъма по всичкъ-тъ земѣ, до деветый часъ.

46. А около деветый часъ извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и казуваше ; Или, Или, лама савахѣани ? то есть : Боже мой, Боже мой, защо си мя оставилъ ?

47. И пѣкон отъ стоящы-тъ тамо, като чухъ, думахъ : Илиъ зове той.

48. И тутакси единъ отъ тѣхъ ся завтече, и зѣ гъбѣ, та иѣ напълни съ оцетъ и иѣ обви на трѣсть, и даваше му да пиѣ.

49. А другы-тъ казувахъ : Остави да видимъ да ли ище дойде Илія да го избави.

50. А Исусъ, като извика пакъ съ голѣмъ гласъ, издѣхнѣ.

51. И ето завѣса-та на храмъ-тъ раздра ся на двѣ отъ горѣ до долу ; и земля-та ся потрѣси, и камение-тъ ся распукихъхъ.

52. И гробове-тъ ся растворихъ, и много тѣлеса на умрѣлы-тъ святыи възстанѣхъ,

53. И като излѣзохъ отъ гробове-тъ, слѣдъ негово-то възкресеніе, влѣзохъ въ святый-тъ градъ, и явихъ ся на мнозина.

54. А стотникъ-тъ и съ него конто пазяхъ Исуса, като видѣхъ

трусѧ ѡ бѣвшаа, оубоашасѧ стѣмъ, глаголюще: воистиннѧ
Бжїи Сїиѧ бѣ сѣй.

ѡе. Бѧхсѧ же тѧ ѡ жены многїи ѡдалѣча зрѧше, ѡже
ѡдоша по Іисѣѡ ѡ Галїлеи, ссужаше ємѡ:

ѡс. Бѧ нїхже бѣ Марїа Магдалиѧ, ѡ Марїа Іакѡва ѡ
Іѡсїи матери, ѡ матери сїсѧ Зеведеѡвсѧ.

ѡз. Пѡздѣ же бѣвшсѧ, прїиде челоѣкъѧ когатѧ ѡ Ірїмаѡеѧ,
ѡменемѧ Іѡсїфѧ, ѡже ѡ самѧ оубїсѧ оубо Іисѧ:

ѡи. Сѣй прїстѣплѧ къ Пїлатсѧ, просїи тѣлесѣ Іисѡва. тогда
Пїлатѧ повелѣ дѧти тѣло.

ѡѡ. ѡ прїемѧ тѣло Іѡсїфѧ, ѡбѡитѧ є плащаницею чїстою,

ѡз. ѡ положїи є въ нѡвѣмѧ своѣмѧ грѡбѣ, єгоже ѡсѣкѣ
въ камени: ѡ возвалиѡвѧ камень велїи на дѡвери грѡба,
ѡиде.

ѡд. Бѣ же тѧ Марїа Магдалиѧ, ѡ дрсгѧѧ Марїа, сѣдѧщѣ
прѡмѡ грѡба.

ѡе. Но оуботрїи же дѣнь, ѡже єсть по пятѣѣ, собрѧсѧ
ѡрхїерееѧ ѡ фарїсеѧ къ Пїлатсѧ,

ѡг. Глаголюще: го̀споди, поманихѡмѧ, ѡкѡмѧ стѣцѧ ѡниѧ
рече єшѣ сїи живѧ: по трїехѧ днѣхѧ востѧнѧ.

ѡд. Повелїи оубо оубтвердїти грѡбѧ до трѣтиаѧ днѧ: да
не кѡкѡ прїшедше оубченицѧ єгѡ нѡщїю, оубкрадѡтѧ єго, ѡ
рекѡтѧ людемѧ: востѧ ѡ мертѡвѡхѧ: ѡ вѡдетѧ послѣднѧѧ
лѣсть го̀рша пѣрѡвѧ.

ѡе. Рече же їмѧ Пїлатѧ: їмате ксѡтѡдїю: ѡдїте, оуб-
твердїте, ѡкоже вѣстѣ.

ѡс. ѡниѧ же шѣдше оубтвердїша грѡбѧ, знаменѡвшѣ
камень сѧ ксѡтѡдїю.

ГЛАВѧ КѢ.

ѡ. Бѧ вечерѧ же сѡбѡутный, свитѡлюци во єдїнѧ ѡ сѡб-
ѡвтѧ, прїиде Марїа Магдалиѧ, ѡ дрсгѧѧ Марїа, видѣти
грѡбѧ.

землетресеніе-то и *все* що станѣ, уплашихъ ся много, и думахъ : Истинѣ Сынъ Божій бѣ тойзи.

55. Тамо бѣхъ още и гледахъ издаlechъ жены много, които бѣхъ послѣдували Исуса отъ Галилеѣ, и му слугувахъ ;

56. Между които бѣше Марія Магдалина, и Марія майка-та на Иакова и на Иосія, и майка-та на сынове-тѣ Зеведеевы.

57. И когато станѣ вечерь, дойде единъ богатъ человекъ отъ Аримаѣеѣ, на име Иосифъ, който и самъ бѣше ся училъ при Исуса.

58. Той дойде при Пилата, и поиска тѣло-то Исусово. Тогази Пилатъ повелѣ да му ся даде тѣло-то ;

59. И като зѣ Иосифъ тѣло-то, обви го съ чистѣ плащаницѣ,

60. И положи го въ новій-тѣ свой гробъ, който бѣ изсѣкъ въ камъкъ-тѣ, и като привали камъкъ голѣмъ на гробъ-тѣ на врата-та, отиде сп.

61. А тамо бѣше Марія Магдалина и друга-та Марія, та сѣдахъ срѣщѣ гробъ-тѣ.

62. И на утрѣнь-тѣ, която е слѣдъ петъкъ-тѣ, събрахъ ся первосвященници-тѣ и Фарисеи-тѣ при Пилата,

63. И казувахъ : Господарю, спомнихмы, че онзи измамникъ, когато бѣ още живъ, рече : Слѣдъ три дни ще въскрѣснѣ.

64. Повели прочее да ся заварди гробъ-тѣ до третій-тѣ день, да не бы ученици-тѣ му да дойдѣтъ прѣзь ноцъ да го откраднѣтъ, и рекѣтъ на народъ-тѣ : Въскрѣснѣ отъ мъртвы-тѣ ; и ще бѣде сетна-та измама по лоша отъ первѣ-тѣ.

65. Рече имъ Пилатъ : Имате стражъ ; идѣте, завардѣте както знаете.

66. И тѣ отидохъ та завардихъ гробъ-тѣ, запечатахъ камъкъ-тѣ, и поставихъ стражъ.

ГЛАВА 28.

1. И като ся мишъ сѣбота-та, на разсѣмпованіе въ первый-тѣ день на седмицѣ-тѣ, дойде Марія Магдалина, и друга-та Марія, да видятъ гробъ-тѣ.

в. И се тръска бысть велии: и глас ко гднъ сшедъ съ нбсѣ, пристъпль въвалъ камень въ двѣрѣи гроба, и съдѣаше на нѣмъ.

г. Ек же зракъ егѡ ѡкъ молнѣи, и ѡдѣаніе егѡ бѣло ѡкъ снѣгъ.

д. О страхъ же егѡ сотрасѡшася стрегущїи, и быша ѡкъ мѣртви.

е. Овѣщавъ же и гласъ, рече женѡмъ: не бойтеса вы: вѣмъ ко, ѡкъ ииса распятаго ищите.

ж. Ижесть заѣ: воста ко, ѡкоже рече. прїидїте, видїте мѣсто, и дѣже лежѡ гдѣ.

з. И скорѡ шедше рцыте оученикѡмъ егѡ, ѡкъ воста въ мѣртвыхъ: и се варѣтъ вы въ галиленѣ: тамъ егѡ оузрите. се рѣхъ вамъ.

и. И ишедше скорѡ въ гроба со страхомъ и радостїю велию, текѡтък възвѣстїти оученикѡмъ егѡ.

к. Егда же идаѣтък възвѣстїти оученикѡмъ егѡ, и се иисъ срѣте ѡ, глгола: радуйтеса. оиѣ же пристъпльше иѣтъкса за нѡзѣ егѡ, и поклонїтъкса емѡ.

л. Тогда глгола ѡма иисъ: не бойтеса: идїте, възвѣстїте братїи моѣи, да идѡтъ въ галиленю, и тѡ ма видѡтъ.

м. Идѡщема же ѡма, се иѣцыи въ крстѡдїи пришедше во градъ, възвѣстїша архїерѣемъ всѡ бывшѡ.

н. И собравшеса со старцы, совѣтъ сотвориша, сребреники довольны даша воинѡмъ,

и. Глголюще: рцыте, ѡкъ оучнїцы егѡ нѡщїю пришедше оукрадѡша егѡ, намъ спѡчимъ.

к. И ѡще сїѡ оуслышано бѣдетъ оу игемѡна, мѡ оутолїмъ егѡ, и васъ везпечальны сотворїмъ.

е. Оиѡ же прїѣмше сребреники, сотвориша, ѡкоже насчѣни быша. и промчѣса слово сїѡ во иудеехъ даже до сегѡ дне.

с. Единїи же надесѡте оученицы идоша въ галиленю, въ горъ, ѡможе повелѣ ѡмъ иисъ.

2. И ето, станж трусь голѣмъ; защото ангель Господень слѣзе отъ небе-то, та пристѣпни и отвали камькъ-тъ отъ врата-та, и сѣдяше отъ горѣ на него.

3 На гледъ бѣ той като блѣскавица, и облѣкло-то му бѣло като снѣгъ.

4. И отъ страхъ-тъ му стреснѣхъ ся стражари-тъ, и станѣхъ като мъртви.

5. А ангель-тъ отговори и рече на жены-тъ: Не бойте ся вы; защото знаѣ, че Исуса распятого търсите.

6. Не е тука; защото възкрѣснѣ, както рече: елате, виждте мѣсто-то гдѣто лежаше Господь.

7. И скоро идѣте та кажѣте на ученицы-тъ му, че възкрѣснѣ отъ мъртвы-тъ; и ето, отхожда прѣди васъ въ Галилеѣ: тамъ ще го видите; ето, казахъ ви.

8. И излѣзохъ скоро отъ гробъ-тъ съсъ страхъ и радость голѣмъ, и завтекохъ ся да извѣстятъ на ученицы-тъ му.

9. И когато отхождахъ да извѣстятъ на ученицы-тъ му, ето Исусъ гы срѣщнѣ, и каза: Радуйте ся. А тѣ пристѣпихъ, та ся уловихъ за нозѣ-тъ му, и поклонихъ му ся.

10. Тогази казува имъ Исусъ: Не бойте ся; идѣте, извѣстѣте на братія-та ми, да идѣтъ въ Галилеѣ, и тамъ ще мя видятъ.

11. А когато тѣ отивахъ, ето нѣкои отъ стражъ-тъ дойдохъ въ градъ-тъ, и извѣстихъ на първосвященницы-тъ, всичко що бѣ станѣло.

12. И *тъ* като ся събрахъ съсъ старѣйшины-тъ, и като ся съвѣтувахъ, дадохъ на войны-тъ сребро довольно,

13. И думахъ *имѣ*: Речѣте че ученицы-тъ му дойдохъ прѣзь пощъ и го откраднѣхъ, когато ный спѣхмы.

14. И ако ся чуе това прѣдъ управителя, ный ще го убѣдимъ, и ще сторимъ вы да шѣмате грѣхъ.

15. И тѣ като зѣхъ пары-тъ, сторихъ както быхъ научени. И разчу ся това слово между Иудей-тъ даже и до днесъ.

16. А единадесеть-тъ ученици отидохъ въ Галилеѣ, на горѣ-тъ дѣто имъ зарѣча Исусъ.

зї. ПѢ ВІДѢВШЕ ЁГО, ПОКЛОНИШАСА ЁМУ: ОВН ЖЕ ОУСМ-
НѢШАСА.

пї. ПѢ ПРИСТѢПЬ ІИСУСЪ, РЕЧЕ ИМУ ГЛАГОЛА: ДАДЕСА МНѢ ВСАКА
ВЛАСТЬ НА НЕБСИ ПѢ НА ЗЕМЛИ.

дї. ШЕДШЕ ОУБО НАЗЧИТЕ ВСА ІАЗЫКИ, КРѢТАЦЕ ПѢХЪ ВО ИМА
ОЦА ПѢ СНА ПѢ СѢАГВ ДХА,

ѣ. ОУЧАШЕ ПѢХЪ БЛЮСТИ ВСА, ЁЛИКА ЗАПОВѢДАХЪ ВАМУ:
ПѢ СЕ АЗЪ СЪ ВАМИ ЁСМЪ ВО ВСА ДНИ ДО СКОПЧАНІА ВѢКА.
АМІНЬ.

17. И като го видѣхъ, поклонихъ му ся; а пѣкоп ся усумнихъ.

18. И пристѣпи Иисусъ та имъ говори и рече: Даде ми ся всяка власть на небе-то и на земѣ-тъ.

19. Идѣте прочее научѣте всички-тъ народы, и кръщавайте гы въ име-то на Отца и Сына и Святаго Духа;

20. И учѣте гы да пазятъ всичко що съмь ви заповѣдалъ; и ето, азъ съмь съ васъ прѣзъ всички-тъ деніе, до скончаніе-то на вѣка. Аминь.

Ѡ МАРКА

СВАТОЕ БЛАГОВѢСТВОВАНИЕ.

ГЛАВА А.

а. Зачадо єѵліа Ііса Хрѣта, Сїа Бжїа :

б. Іакоже єсть писано во пррощѣхъ: сє азъ посылаю Анггла моего предъ лицемъ твоимъ, ѡже оуготовитъ пѣть твою предъ тобою.

в. Гласъ вопїюшаго въ пустыни: оуготовайте пѣть Гднѣ, правы творите стези єгѡ.

г. Бысть Іѡаннъ крестѡи въ пустыни, и проповѣдаа крщєніе покаїніа во ѡпщєніе грѣхѡвъ.

д. И исхождаше къ немѡ вса Іудейская страна, и Іерусалимляне: и крещашася вси во Іорданѣ рѣцѣ ѡ негѡ, исповѣдающе грѣхи своа.

е. Бѣ же Іѡаннъ ѡколченъ власи велелѣжди, и поасъ оусменъ ѡ чреслѣхъ єгѡ, и ѡдыи акрїды и мѣдъ днѣи.

ж. И проповѣдаше, глгола: градѣтъ крѣпай менє, во слѣдъ менє, ємѡже нѣсмь достѡннъ преклонса разрѣшити ремєнь сапѡгъ єгѡ.

з. Азъ оѣкѡ крѣтїхъ въ водою: той же крѣтитъ въ Дхѡмъ стѣимъ.

и. И бысть во онѣхъ днєхъ, прїде Іісъ ѡ Назарѣта Галїлейскаго, и крѣтїса ѡ Іѡанна во Іорданѣ.

ї. И акїе, восходѡ ѡ воды, видѣ разводѡцїася нѣсл, и Дхѡ іакѡ гѡлска, сходѡца на нѣ:

ОТЪ МАРКА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Зачало на благовѣстіе-то на Исуса Христа, Сына Божія.

2. Както е писано въ пророцы-тѣ: Ето, азъ проваждамъ вѣститель-тъ си прѣдъ лице-то ти, който ще приготви твой-тъ пѣть прѣдъ тебе.

3. Гласъ на одного, който выка въ пустыніѣ-тѣ: Пригответе пѣть-тъ Господень, правы правѣте неговы-тѣ пѣтеки.

4. Дойде Іоаннъ та крыщаваше въ пустыніѣ-тѣ, и проповѣдуваше крещеніе на покаяніе за прощаваніе на грѣхове-тѣ.

5. И излѣзуваше къмъ него всичка-та страна Іудейска, и Іерусалимляне-тѣ, и крыщаваша се всички-тѣ отъ него въ рѣкѣ-тѣ Іорданъ, като исповѣдувахъ грѣхове-тѣ си.

6. А Іоаннъ носяше дрехъ отъ камилскы космы, и коженъ поясъ около чрѣсла-та си, и ядѣше акриды и медъ дивъ.

7. И проповѣдуваше и казуваше: Слѣдъ мене иде по крѣпкій-тъ отъ мене, на когото не съмь достоинъ да ся прѣклонѣи и да развържъ ремикъ-тъ на обуца-та му.

8. Азъ вы крѣстихъ съ водѣ: а той ще вы крѣсти съ Духъ Святый.

9. И прѣзъ олѣзи деніе дойде Исусъ отъ Назаретъ Галилейскый, и крѣсти ся отъ Іоанна въ Іорданъ.

10. И тутакси като възлѣзуваше отъ водѣ-тѣ, видѣ че ся растваряхъ небеса-та, и Духъ-тъ като гълъбъ слѣзуваше на него.

дл. И гласъ бысть съ нѣсѣ : ты еси Сынъ мой возлюблен-
ный, ѿ нѣмже бѣговолѣхъ.

дм. И ѡбѣ дѣхъ ѡзведѣ егѡ въ псстыню.

дн. И бѣ тѣ въ псстыни днѣи четыредесать, ѡскышѣмъ
сатанѡю, и бѣ со свѣрми : и Анггелъ слжжѣхъ емѣ.

до. По преданіи же Іванновѣ, прїиде Іисъ въ Галілею,
проповѣдалъ евангеліе црствїа Бжїа,

дп. И глагола, ѡакъ ѡсполнисѣ время, и приближисѣ црствїе
Бжїе : покайтесѣ, и вѣрситѣ во евангеліе.

дк. Ходѣ же при моріи Галілеестѣмъ, видѣ Симѡна и
Андрѣа брата тогѡ Симѡна, вметѡища мрѣжи въ море :
бѣста ко рыбака.

дл. И рече ѡма Іисъ : прїидїта во слѣдъ менѣ, и сотворю
васъ быти ловцыи человекымъ.

дм. И ѡбѣ ѡстѡвльше мрѣжи своѡ, по немъ ѡдѡста.

дн. И прешѣдъ малѡ ѡтѣдѡс, ѡзрѣ Іакѡва Зеведѣова и
Іванна брата егѡ, и тѡ въ кораблїи стрѡища мрѣжа :

дк. И ѡбѣ воззвѡ ѡ : и ѡстѡвльше Оца своего Зеведѣа въ
кораблїи съ наѣмники, по немъ ѡдѡста.

дл. И вїндѡша въ Капернаѡмъ : и ѡбѣ въ сѣбѣвты
вшѣдъ въ сонмище, ѡучаше.

дм. И дивлѣхсѣ ѡ ѡученїи егѡ : бѣ бо ѡучѡ ѡхъ ѡакъ
влѡсть ѡмїи, и не ѡакъ книжницы.

дн. И бѣ въ сонмищи ѡхъ человекъ въ дѡсѣ нечїстѣ, и
воззвѡ,

дк. Глагола : ѡстѡви, что ѡамъ и тебѣ, Іисе Назарѡнїне ;
прїшѣлъ еси погвѣити насъ : вѣмъ тѡ, кто еси, Сынъ
Бжїи.

дл. И запретї емѣ Іисъ, глагола : ѡумолчи, и ѡзыди ѡз
негѡ.

дм. И страсѣ егѡ дѡхъ нечїстый, и возопї гласомъ вели-
кимъ, и ѡзыде ѡз негѡ.

дн. И ѡужасѡшасѣ вси, ѡакѡже стѡзѡтисѣ ѡмъ къ себѣ,

11. И гласъ бы отъ небе-то : Ты си Сынъ мой възлюбленный, въ когото благоволихъ.

12. И той часъ Духъ-тъ го извожда въ пустыниѣ-тѣ.

13. И тамо бѣ въ пустыниѣ-тѣ четиридесетъ дни и ся искушаваше отъ Сатанѣ ; и бѣше съсь звѣрове-тъ ; и ангели-тъ му служахъ.

14. А отъ какъ бы прѣдаденъ Иоаниѣ, дойде Исусъ въ Галилеѣ, и проповѣдуваше благовѣстіе-то на царство-то Божіе,

15. И казуваше : Врѣме-то ся испълни, и приближи царство-то Божіе ; покайте ся и вѣрувайте въ благовѣстіе-то.

16. А когато пътуваше по край Галилейско-то море, видѣ Симона и Андрея брата му, че хвърляхъ мръжъ въ море-то ; понеже бѣхъ рыболовци.

17. И рече имъ Исусъ : Елате слѣдъ мене, и ще вы направѣ да бѣдете ловци на человекы.

18. И тутакси оставихъ мръжы-тъ си, и послѣдувахъ го.

19. И като позаминѣ отъ тамо малко, видѣ Іакова Зеведеева и Иоанна брата му, и тѣхъ въ ладіѣ-тѣ че си кърпѣхъ мръжы-тъ.

20. И тутакси гы позова, и *ты* оставихъ бащъ си Зеведея въ ладіѣ-тѣ съ наемници-тъ, и отидохъ слѣдъ него.

21. И влѣзохъ въ Капернаумъ ; и наскоро въ сѣботѣ влѣзе Исусъ въ съборище-то и учаше.

22. И удивявахъ ся на ученіе-то му ; защото гы учаше като нѣкой който има власть, а не както книжници-тъ.

23. И имаше въ съборище-то имъ человекъ съ нечистъ духъ, та извика,

24. И казуваше : Остави *ны* ; що имашъ ты съ насъ, Исусе Назарянине ? дошелъ си да ны погубишь ли ? Познавамъ тя кой си, Святой Божій.

25. И запрѣти му Исусъ, и рече ; Млъкни, и излѣзь изъ него.

26. И нечистый-тъ духъ, като го покѣса, извика съ голѣмъ гласъ и излѣзе изъ него.

27. И всичкы ся смаяхъ, штоо разискувахъ помежду си, и

глаголюшымз : что єсть сїе ; и что оученїе новое сїе, іакъ во
Области и дєховнмз нечїстымз велїтз, и послѣшаютз єгѡ ;
кн. Изыде же слѣхъ єгѡ ѡбїе во всю страну Галїлей-
скє.

кѡ. И ѡбїе иѣ соннїца иѣшѣдше, прїидѡша въ дѡмъ
Сїмѡновъ и Андрѣевъ, со Іакѡвомъ и Іѡанномъ.

л. Тѣмъ же Сїмѡнова лежаше Огнѣмъ жегѡма : и ѡбїе
глаголаша ємѣ ѡ неї.

ла. И пристѣпль воздвїже ю, ємъ за рѣкє єл : и ѡстави
ю Огнь ѡбїе, и сажаше иѣмъ.

лв. Пѡздѣ же бывшъ, єгдѡ захождѡше солнце, приношѡхъ
къ немѣ всѧ недѣжныя и вѣсныя.

лг. И вѣ весь градъ собралъ къ двѣремъ.

лд. И иѣцѣмъ многѣмъ слѣ страждущыя различными недѣги,
и вѣсы многѣ иѣзгнѡ, и не ѡставляше глаголати вѣсы, іакъ
вѣдахъ єгѡ Хрїстѡ сѣша.

лє. И оутрѡ, ноши сѣшей сѣмъ, воставъ, иѣзыде, и иѣде въ
пѣсто мѣсто, и тѣмъ мѣтѣмъ дѣлаше.

лє. И гнѡша єгѡ Сїмѡнъ, и иѣже съ нимъ :

лз. И ѡбрѣтше єгѡ, глаголаша ємѣ, іакъ всю тебѣ иѣштъ.

лн. И глагола иѣмъ : иѣдемъ въ ближнїя вѣси и грады, да
и тамъ проповѣмъ : на сїе во иѣзыдохъ.

ло. И вѣ проповѣдалъ на соннїцахъ иѣхъ, во всей Галїенъ,
и вѣсы иѣзгонѡ.

лм. И прїиде къ немѣ прокаженъ, молѡ єгѡ и на колѣнъ
припѡдалъ предъ нимъ, и глагола ємѣ, іакъ, иѣще хѡишешъ,
мѡжешъ мѡ ѡчїстїти.

лм. Ииѣ же мѡрдовавъ, простѣръ рѣкє, коснѣсѡ єгѡ,
и глагола ємѣ : хѡишъ, ѡчїстїсѡ.

лмв. И рѣкшъ ємѣ, ѡбїе ѡиде ѡ негѡ прокаженїе, и чїстъ
кысть.

лмг. И запрѣмъ ємѣ, ѡбїе иѣзгнѡ єгѡ :

лмд. И глагола ємѣ : влѡдї, никѡмѣже ничесѡже рѣи : но

думахъ: Що е това? Кое е това ново учение, щото съ власть повелѣва и на нечисты-тъ духове, и послушуватъ го.

28. И разчу ся слухъ-тъ неговъ наскоро по всичкѣ-тъ околностъ на Галилеѣ.

29. И щомъ излѣзохъ изъ съборище-то, дойдохъ съ Иакова и Иоанна въ къщѣ-тъ на Симона и Андрея:

30. А тъща-та Сиимонова дежаше огничава, и тутакси му казувать за ней.

31. И пристѣпн та ѣхъ дигнѣ, като ѣхъ хванѣ за рѣкѣ-тъ; и на часъ-тъ ѣхъ остави огнища-та, и слугуваше имъ.

32. И като ся свечери, когато залѣзе слънце-то, доведохъ му всичкы-тъ конто бѣхъ злѣ, и бѣспуемы-тъ:

33. И всичкый-тъ градъ ся бѣ събралъ прѣдъ врата-та.

34. И исцѣли мнозина конто бѣхъ злѣ отъ разны болѣсти, и много бѣсове испѣди, и не оставяше бѣсове-тъ да говорятъ, понеже го познавахъ *че е Христосъ*.

35. И сутринь-тъ, много рано, станѣ та излѣзе, и отиде въ пусто мѣсто, и тамо ся моляше.

36. И оттичахъ слѣдъ него Симонъ и конто бѣхъ съ него.

37. И като го намѣрихъ, казувать му: Всичкы тебе търсятъ.

38. И казува имъ: Да идемъ въ блискы-тъ паланкы, да проповѣдаемъ и тамъ; защото съмъ за това излѣзълъ.

39. И тѣй проповѣдуваше по соборища-та имъ по всичкѣ Галилеѣ, и испѣждаше бѣсове-тъ.

40. И идува при него единъ прокаженъ, та му ся моляше и колѣничаше прѣдъ него и казуваше му: Ако да ищешъ, можешъ да мя очистишь.

41. А Исусъ ся смилн и прострѣ рѣкѣ, та ся допрѣ до него, и казува му: Ищѣ, очистенъ бѣди.

42. И като изрече *туй*, тутакси ся махнѣ отъ него проказа-та, и ся очисти.

43. И като му запрѣти строго, тозь-часъ го отпрати,

44. И казува му: Гледай никому нищо да не речешъ; но иди,

шѣдз покажиса іерееви, ѳ принесѣ за ѡчищеніе твоѣ, іѡже повелѣ Мѡўсѣй, во свидѣтельство ѳмз.

ме. Оѡз же ѳзшѣдз начатз проповѣдати многѡ ѳ проносѣти слово: іѡкоже ктомз не мощѣ ѳмз іѡвѣ во градз внѣити: но вѣѣ вз пзстыхз мѣстѣхз вѣѣ: ѳ прихождѡхз кз немз ѡвсіодз.

ГЛАВА Ѳ.

а. Ѳ вѣидѣ пакѣ вз Капернаѡмз по днѣхз: ѳ слышано вѣсть, іѡкѡ вз домз ѣсть.

б. Ѳ ѡвѣе сокращася мнози, іѡкоже ктомз не вмѣщѡтиса ни при двѣрехз: ѳ глаголаше ѳмз слово.

в. Ѳ прѣидѡша кз немз, носѡще разслабленна (жѣлами), носѣма четѣрми:

д. Ѳ не могѡщымз прикѣжитиса кз немз нарѡда рѡди, ѡкрыша покрѡвз, ѳдѣже вѣѣ, ѳ прокопѡвше свѣсиша ѡдрз, на нѣмже разслабленный лежѡше.

е. Вѣидѣвз же Іѡсз вѣрс ѳхз, гѡгола разслабленномз: чѡдо, ѡпсѡщѡютсѡ тебѣ грѣси твоѣ.

ѣ. Бѡхз же иѣцын ѡ книжникз тѣ сѣдѡще, ѳ помышлѡюще вз сердцѡхз своѣхз:

з. Чтѡ сѣѣ тѡкѡ глаголетз хзлы; ктѡ мѡжетз ѡставлѡти грѣхѣи, тѡкмѡ ѣдинз бѣз;

и. Ѳ ѡвѣе разсмѣвз Іѡсз дѡмз своѣмз, іѡкѡ тѡкѡ тѣи помышлѡютз вз себѣ, речѣ ѳмз: чтѡ сѣѡ помышлѡете вз сердцѡхз вѡшихз;

ѡ. Чтѡ ѣсть оѡдѡбѣе; рѣши разслабленномз: ѡпсѡщѡютсѡ тебѣ грѣси: ѳли рѣши: востѡни, ѳ возми ѡдрз твоѣи, ѳ ходѣи;

і. Но да оѡвѣсте, іѡкѡ влѡсть ѳмѡть сѣѡз чѡвѣческѣи на землѣ ѡпсѡщѡти грѣхѣи, (глагола разслабленномз:)

ѡі. Тебѣ гѡголю: востѡни, ѳ возми ѡдрз твоѣи, ѳ ѳди вз дѡмз твоѣи.

покажи себе си на священника, и принеси за очищение-то си това, което е Моисей повелѣлъ, за свидѣтельство тѣмъ.

45. А той щомъ излѣзе, начинъ да проповѣдува много и да разнося слово-то, така що Исусъ не можаше вече да влѣзе явно въ нѣкой градъ; но вѣнъ въ пусты мѣста бѣ, и идяхъ при него отъ всякъдѣ.

ГЛАВА 2.

1. И слѣдъ нѣколко дни влѣзе пакъ въ Капернаумъ; и чу ся че е въ единъ къщъ.

2. И тутакси ся събрахъ мнозина, така що не ги побираше вече нищо прѣдъ врата-та *мѣсто-то*; и говоряше имъ слово-то.

3. И идувать при него та му доносятъ единъ разслабень, носень отъ четьрма.

4. И като не можахъ да приближать до него поради народъ-тъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто бѣше, и го разбихъ, та спуснхъ одръ-тъ, на който лежаше разслабеныи-тъ.

5. А Исусъ видѣ вѣрж-тъ имъ, и казува на разслабеныя: Сынокъ, прощавать ти ся грѣхове-тъ ти.

6. А имаше нѣкои отъ книжницы-тъ тамо, които сѣдѣхъ, и размысляхъ въ сѣрдца-та си:

7. Що говори тойзи така хулы? Кой може да прощава грѣхове, освѣнь одного Бога?

8. И тутакси като позна Исусъ съ духъ-тъ си, че така размыслявать въ себе си, рече имъ: Защо мыслите това въ сѣрдца-та си?

9. Кое е по лесно, да рекъ разслабеному: Прощавать ти ся грѣхове-тъ ли, или да рекъ: Стани, и земли одръ-тъ си и ходи?

10. Но за да познаете че власть има Сынъ чловѣческый на земь-тъ да прощава грѣхове, (казува на разслабеныи-тъ):

11. Тебѣ казувамъ: Стани и земли одръ-тъ си, и иди у дома си.

ѳі. И востѧ ѡбїе, и взѣмз Ѡдрз, и зыде преѧ всѣмн : ѡкв дивїтисѧ всѣмз, и слѧвити Б҃га, гл҃голющымз, ѡкв николїже тѧкв видѣхомз.

ѳі. И и зыде пѧки кз морю : и весь народз и дѧше кз немс, и оучѧше и хз.

ѧі. И мимоградый видѣ Левїю Ялфѣова, сѣдѧща на мытницѣ, и гл҃гола ѣмс : по мнѣ градн. и востѧвз вз слѣдз ѣгв и де.

ѣі. И бысть возлежѧщ ѣмс вз домс ѣгв, и мнози мытарн и грѣшницы возлежѧхс со Иисомз и со оученикн ѣгв : бѧхс бо мнози, и по немз и доша.

ѣі. И книжницы и Фарїсеѣ видѣвше ѣгв іадѧща сз мытарн и грѣшники, гл҃голахс оученикѡмз ѣгв : что ѡкв сз мытарн и грѣшники іѧстз и пїетз ;

зї. И слышавз Иис, гл҃гола имз : не трѣбзютз здравїи врачѧ, но болѧщїи. не прїидѡхз призвѧти праведники, но грѣшники на покаїнїе.

иі. И бѧхс оученицѧ Ивѧнновы и Фарїсеїстїи постѧщесѧ : и прїидѡша и гл҃голаша ѣмс : почто оученицѧ Ивѧнновы и Фарїсеїстїи постѧтсѧ, ѧ твой оученицѧ не постѧтсѧ ;

ѧі. И речѣ имз Иис : ѣдѧ мѡгстз сїнове крѧчнїи, доидеже женихз сз нїми ѣсть, постїтисѧ ; ѣліко времѧ сз собѡю имстз женихѧ, не мѡгстз постїтисѧ :

к. Прїидстз же днїе, ѣгдѧ ѡнїметсѧ ѡ нїхз женихз, и тогдѧ постѧтсѧ вз тѧл днї.

кѧ. И нїктоже приложенїѧ плѧта негѣмена прїшнѧветз кз рїзѣ ветсѣ : ѡще ли же нн : возметз конѣцз ѣгв нѡвое ѡ ветхѧгв, и гѡрша днрѧ есдетз.

кв. И нїктоже вливѧетз вїнѧ нѡва вз мѣхн ветхн : ѡще ли же нн, просадїтз вїнѡ нѡвое мѣхн, и вїнѡ пролїетсѧ, и мѣсн погїбенстз : но вїнѡ нѡвое вз мѣхн нѡвы влїѧти.

кг. И бысть мимоходїти ѣмс вз сѣбѡты сквозѣ сѣканїѧ,

12. И станѣ тутакси, и като дигнѣ одрѣ-тъ си, излѣзе прѣдѣ всичкы-тъ; така щото всичкы ся чудяхѣ, и славяхѣ Бога, и думахѣ : Никогы така не смы виждали.

13. И излѣзе пакѣ край море-то, и всичкый-тъ народѣ идяхѣ при него, и учаше гы.

14. И като минуваше, видѣ Левія Алфеова, че сѣдяше на мытарнищѣ-тъ; и казува му : Ела слѣдѣ мене. И *той* станѣ и отиде слѣдѣ него.

15. И когато бѣше на трапезѣ въ къщѣ-тъ му, много мытари и грѣшници бѣхѣ насѣдали наедно съ Исуса и ученицы-тъ неговы; защото бѣхѣ мнозина, и послѣдувахѣ го.

16. И книжници-тъ и Фарисей-тъ, като видѣхѣ че яде съ мытари-тъ и грѣшници-тъ, казувахѣ на ученицы-тъ му : Защо съ мытари-тъ и грѣшници-тъ яде и пие ?

17. И като чу Исусѣ, казува имѣ : Нѣматѣ нуждѣ за лѣкарѣ здрави-тъ, но болни-тъ; не дойдохѣ да призовѣ праведны-тъ, но грѣшны-тъ на покаяніе.

18. А Иоанновы-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постяхѣ; и идватѣ и казуватѣ му : Защо Иоаннови-тъ и Фарисейскы-тъ ученици постятѣ, а твои-тъ ученици не постятѣ ?

19. И рече имѣ Исусѣ : Могѣтъ ли свадбари-тъ да постятѣ, до като е младоженикъ-тъ съ тѣхѣ ? Колкото врѣме иматѣ младоженикъ-тъ съ тѣхѣ си, не могѣтъ да постятѣ.

20. Ще дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме младоженикъ-тъ отѣ тѣхѣ, и тогази въ онѣзи дни ще постятѣ.

21. И никой не пришива кърпѣ отѣ небѣлено платно на ветхѣ дрехѣ; а инакѣ, ново-то, което *ся туря да* запълни, отдира отѣ ветхо-то, и съдрано-то бива по лошо.

22. И никой не налива ново вино въ ветхы мѣхове; а инакѣ, ново-то вино ще распукне мѣхове-тъ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тъ ся развалятѣ; но трѣба ново вино да ся налива въ новы мѣхове.

23. И въ единѣ сѣбботѣ когато минуваше прѣзѣ сѣдѣбы-тъ,

и начаша оученицы егво псгть творити, востерзавоюще класы.

кд. И фарисее глголахс емс: виждь, что творатъ въ свевоты, егвоже не достонтъ;

ке. И той глголаше имъ: икъсте ли николіже члй, что сотвори дбдъ, егда требованіе имк, и взалка самъ, и иже съ нимъ;

кз. Какъ вииде въ домъ Бжій при Авіадарѣ архіереи, и хлбкы предложѣнїа снѣдѣ, иже не достоаше їасти токму іереемъ, и дадѣ и сщымъ съ нимъ;

кз. И глголаше имъ: свевота челоѣка ради бысть, а не челоѣкъ свевоты ради.

ки. Темже гдъ естъ сїхъ челоѣческой и свевотѣ.

ГЛАВА Ҫ.

а. И вииде пакн въ сонмище, и бѣ тамъ челоѣкъ съхс имый рскс.

б. И назирѣхс егд, аще въ свевоты ищелитъ егд, да нашь возглаголютъ.

в. И глгола челоѣкъ съхс имшшемъ рскс: стани посреѣ.

г. И глагола имъ: достонтъ ли въ свевоты добрѣ творити, или слѣ творити; дшс спастн, или погсвѣити; они же молчѣхс.

е. И возрѣвъ на нихъ со гнѣвомъ, скорѣа ѡ ѡкаменѣнїи сердѣцъ ихъ, глгола челоѣкъ: прострн рскс твою. и прострѣ: и оутвердїса рска егво цѣла їакъ дрсгал.

з. И ишѣдше фарисее, абїе съ ирвдіаны совѣтъ творѣхс нашь, какъ егд погсвѣатъ.

з. Иисъ же вииде со оученикн своїми къ морю: и многъ народъ ѡ Галїеи по немъ иде, и ѡ їсаѣн,

наченѣхъ ученици-тъ му да кѣсать класове-тъ като вървѣхъ по пѣть-тъ.

24. И Фарисей-тъ му казувахъ : Виждь, що правять въ сѣботѣ, което не е простено ?

25. И той имъ казуваше : Не сте ли чели никога, що стори Давидъ, когато му станѣ нужда, и оглади ѣ той и които бѣхъ съ него ;

26. Какъ влѣзе въ домъ-тъ Божій во врѣме-то на първосвященника Авіаѳара, та изѣде хлѣбове-тъ на прѣдложеніе-то, които не е простено освѣнь на священници-тъ да ги ядѣтъ ; даде още и на онѣзи които бѣхъ съ него ?

27. И казуваше имъ : Сѣбота-та е станѣла за чловѣка, а не чловѣкъ за сѣботѣ-тѣ.

28. Така що Сынь чловѣческій е Господарь и на сѣботѣ-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. И влѣзе пакъ въ съборище-то, и тамо бѣше нѣкой си чловѣкъ който имаше рѣкъ-тѣ си изсѣхнѣла ;

2. И съгледвахъ го, да ли ще въ сѣботенъ день да го исцѣли, за да го обвинять.

3. И казува на чловѣка който имаше рѣкъ-тѣ си изсѣхнѣла : Исправи ся на срѣдъ.

4. И казува имъ : Простено ли е сѣботенъ день да прави нѣкой добро, или да прави зло : да спасе ли душѣ, или да погуби ? а тѣ мълчѣхъ.

5. А като ги изгледа съ гнѣвъ, паскърбенъ за окамененіе-то на сърдце-то имъ, казува на чловѣкъ-тъ : Простри рѣкъ-тѣ си. И прострѣ ; и възстало си рѣка-та му здрава както друга-та.

6. И щомъ излѣзихъ Фарисей-тъ, тутакси совѣтъ сторихъ съ Иродіаны-тъ противъ него, какъ да го погубять.

7. А Исусъ трѣгнѣ съ ученицы-тъ си къмъ море-то ; и отидохъ слѣдъ него много множество отъ Галилеѣ и отъ Иудеѣ,

и. И ѿ Йерусалима, и ѿ Идзмен, и со Онагѡ пола Йордана, и ѿ Тѹра и Сидѡна, множество многое, слышавше, елика твораше, (и) приидоша кз немѡ.

к. И рече оучникѡмъ своимъ, да корабль вѣдетъ оѹ негѡ народа ради, да не стѣжajúтъ емѡ.

г. Многи бо исцѣли, ѡкоже нападати на негѡ, да емѡ прикоснется, елицы имѣахъ раны :

д. И дѣси нечисти егда видѡхъ егѡ, припадахъ кз немѡ и звѡхъ, гл҃голюще, ѡкѡ ты еси Сїѹз Бжїѹ :

е. И много преиаше имъ, да не ѡвлена егѡ сотворѡтъ.

ҫ. И взыде на горѡ, и призвѡ, иже хоташе самъ : и приидоша кз немѡ.

д. И сотвори дванадесате, да вѣдѡтъ сз нимъ и да посылаютъ ихъ проповѣдати,

е. И имѣти власть цѣлѣти недѣги, и изгонѣти бѣсы :

ѕ. И нарече Симѡнъ имя Пѣтрѡ :

з. И ѡкѡва Зеведеѡва, и ѡвѡнна брата ѡкѡвѡмъ : и нарече имя именѡ Боанергесъ, еже есть, сна грѡмѡва :

и. И Андреѡ, и Фїлїппа, и Вароломеѡ, и Матѡеѡ, и Фѡмѡ, и ѡкѡва ѡлфеѡва, и Фаддеѡ, и Симѡна Кananита,

к. И Исдѡс Искариѡтскаго, иже и предаде егѡ.

к. И приидоша вх домъ : и собрахъ паки народъ, ѡкѡ не мощи имъ ни хлѣба ѡсти.

ка. И слышавше иже вѡхъ оѹ негѡ, изыдоша, да имѡтъ егѡ. гл҃голахъ бо, ѡкѡ неистовъ есть.

кв. И книжници, иже ѿ Йерусалима низшедшии, гл҃голахъ, ѡкѡ веельзевѡла иматъ, и ѡкѡ ѡ князѣ бѣсовѡмъ изгонитъ бѣсы.

кг. И призвѡвъ ихъ, вх прѣтчахъ глаголаше имъ : какѡ можетъ сатана сатанѡ изгонѣти ;

кд. И ѡже цр҃тво на сѡ раздѣлѣтсѡ, не можетъ стати цр҃тво тѡ :

8. И отъ Иерусалимъ, и отъ Идумейъ, и изъ отвѣдь Иорданъ; и изъ около Тиръ и Сидонъ, много множество, като бѣхъ чули колко *чудеса* правяше, дойдохъ при него.

9. И рече на ученицы-тѣ си да го очакува една ладія поради народъ-тѣ, за да го не притѣсняватъ.

10. Защото исцѣли мнозина, така що оиѣзи които имахъ болѣсти нападахъ на него, за да ся допрѣтъ до него.

11. И нечисти-тѣ духове, когато го виждахъ, припадахъ му, и выкахъ: Ты си Сынъ Божій.

12. И много имъ запрѣщаваше, да го не изявляватъ.

13. И възлѣзе на горъ-тѣ, и призова *онѣзи* които ищѣше той; и отидохъ при него.

14. И стори дванадесеть, да бѣдѣтъ съ него, и да ги испроважда да проповѣдуватъ,

15. И да иматъ власть да исцѣляватъ болѣсти-тѣ, и да испѣждатъ бѣсове-тѣ;

16. И приложи на Симона име Петръ;

17. И Иакова Зеведеева, и Иоанна брата Иакова, и приложи имъ имена Воанергесъ, то есть, сынове на грѣмъ-тѣ:

18. И Андрея, и Филиппа, и Вареоломея, и Матѣя, и Томъ, и Иакова Алфеева, и Фаддея, и Симона Кананита;

19. И Иудъ Искаріотскаго, който го и прѣдаде.

20. И идувать въ единъ домъ, и събира ся пакъ *много* народъ, така що тѣ не можахъ ниго хлѣбъ да ядѣтъ.

21. И като чухъ свои-тѣ му, излѣзохъ да го уловятъ; защото казувахъ, че не е на себе си.

22. И книжници-тѣ, които бѣхъ слѣзнили отъ Иерусалимъ, казувахъ, че има Веелзевуль, и че съ началникъ-тѣ на бѣсове-тѣ испѣжда бѣсове-тѣ.

23. И като ги призова, говоряше имъ съ притчы: Какъ може Сатана да испѣжда Сатанъ?

24. И ако едно царство ся раздѣли противъ себе си, онова царство не може да устон.

ке. И љше дѡмъ на сѧ раздѣлѣтса, не мѡжетъ стѧти дѡмъ тоѡ :

кз. И љше сатанѧ востѧ на сѧ самъ и раздѣлѣса, не мѡжетъ стѧти, но конѣцъ ѡмать.

кд. Никтоже мѡжетъ сосѣды крѣпкаго, вшѣдъ въ дѡмъ ѣгѡ, расхѣтити, љше не первѣе крѣпкаго свѧжетъ : и тогда дѡмъ ѣгѡ расхѣтитъ.

ке. Амѣнь гл҃голю вамъ, ѡкѡ всѧ ѡпсѣгѧтса согрѣшѣнѣя сынѡмъ челоѡческимъ, и хслѣнѣя, ѣлика љше восхлѧтъ :

кз. А ѡже восхлѧтъ на дѡха сѧго, не ѡмать ѡпсѣнѣя во вѣки, но повиненъ ѣсть вѣчномъ сздѡ :

л. Занѣ гл҃голахъ : дѡха нечѣстаго ѡмать.

ла. Прѣндѡша оубѡ мѣи и братѣя ѣгѡ, и виѣ стоѡше послѧша къ немѡ, зовѡще ѣгѡ.

лв. И сѣдѡше народъ ѡкрестъ ѣгѡ. рѣша же ѣмѡ : сѣ мѣи твоѧ и братѣя твоѧ и сестрѣ твоѧ виѣ ѡшгѡтъ тебѣ.

лг. И ѡвѣща ѡмъ, гл҃гола : кто ѣсть мѣи моѧ, и братѣя моѧ ;

лд. И соглѡдавъ ѡкрестъ себѣ сѣдѡщѣя, гл҃гола : сѣ мѣи моѧ и братѣя моѧ :

ле. ѡже бо љше сотворѣтъ волю бж҃ю, сѣи братъ моѡ и сестрѧ моѧ и мѣи мѡ ѣсть.

ГЛАВА Д.

а. И пакѣ начѡтъ оучѣти при мѡри : и собрѡса къ немѡ народъ многъ, ѡкоже самомѡ влѣзшъ въ корѧбль, сѣдѣти въ мѡри : и всѣкъ народъ при мѡри на землѣ бѧше.

б. И оучѡше ѡхъ прѣтчами многѡ, и глаголаше ѡмъ во оучѣнѣи своѣмъ :

в. Слѡшите : сѣ ѡзыде сѣкѡи сѣкати :

г. И кѡмѣтъ ѣгдѧ сѣкаше, сѡво падѣ при пгѣи : и прѣндѡша птицы и позовѡша ѣ.

25. И ако домъ ся раздѣли противъ себе си, той домъ не може да устон.

26. И ако Сатана ся е повдигнѣлъ противъ себе си и ся е раздѣлилъ, не може да устон, но дошло му е свършеніе-то.

27. Никой не може да разграби покѣщениѣ-тъ на силный-тъ, кога влѣзе въ кѣщѣ-тъ му, ако първомъ не върже силный-тъ, и тогазь ще разграби кѣщѣ-тъ му.

28. Истинѣ ви казувамъ, че всички-тъ грѣхове на сынове-тъ чловѣчески ще имъ ся простятъ, и хулы-тъ колкото че въсхулятъ.

29. Но който въсхули на Духа Святаго, нѣма прощѣ во вѣкы, но повиненъ е на вѣчно осѣждение.

30. *Това рече той*, защото казувахъ : Има духъ нечистъ.

31. Идуватъ прочее братія-та му и майка му, и като стояхъ вънъ, проводихъ до него, и выкахъ го.

32. И сѣдѣше народъ-тъ около него ; и рекохъ му : Ето майка ти и братія-та ти вънъ искатъ тя.

33. И отвѣща имъ и каза : Коя е майка ми, или кои сѣ братія-та ми ?

34. И като изгледа тѣзи, които сѣдѣха около него, казува : Ето майка ми и братія-та ми !

35. Защото който стори волю-тъ Божію, той е братъ мой, и сестра моя и майка.

ГЛАВА 4.

1. И пакъ започнѣ да учи на край море-то : и събра ся при него народъ много, така що той влѣзе въ ладію-тъ и сѣдѣше на море-то ; а всичкый-тъ народъ бѣше на земію-тъ по край море-то.

2. И учаше ги много съ притчы, и говораше имъ въ поученіе-то си :

3. Слушайте. Ето излѣзе съятель-тъ да сѣе.

4. И като сѣяше, едно паднѣ край пъть-тъ, и дойдохъ птици-тъ небесны и озобахъ го.

Ѣ. Др҃сгоѢ же падѢ при кáмени, и́дѣже не и́мáше землѣи мно́ги : и́ ѡвѣе прозабѣ, занѣ не и́мáше гл҃винѣи земнѣа :

Ѥ. Со́лиц҃с же возсі́авш҃с присвáде, и́ занѣ не и́мáше ко́рене, и́зсше.

Ѧ. И́ др҃сгоѢ падѢ вз тѣрнѣи : и́ взы́де тѣрнѣе, и́ подави Ѣ : и́ плодà не дадѢ.

и́. И́ др҃сгоѢ падѢ на землѣи до́врѣи : и́ да́ше пло́д҃х восхо́дѣиц҃ и́ растѣиц҃, и́ припло́доваше на трѣдесáть, и́ на шестѣдесáтъ, и́ на стò.

᠗. И́ глаго́лаше : и́мѣаи́ оу́шы слы́шати, да слы́шнѣт҃.

᠘. Е́гда же кы́сть е́дин҃с, вопросі́ша е́го, и́же бáхс сз нѣм҃с, со о́бѣманáдесáте ѡ прѣтчнѣи.

᠙. И́ глаго́лаше и́м҃с : вáм҃с е́сть данò вѣ́дати тáйны ца́рствѣа Бж́іа : о́нѣм҃с же внѣшнѣм҃с вз прѣтчѣх҃ всá бываю́т҃ :

Ѡ. Да вѣ́даше вѣ́дат҃, и́ не оу́зрѣт҃ : и́ слы́шаше слы́шат҃, и́ не разг҃мѣют҃ : да не ко́гда ѡ́вратáтсѣ и́ ѡста́ватсѣ и́м҃с грѣснѣи.

᠒. И́ глаго́ла и́м҃с : не вѣ́сте ли прѣтчнѣ се́ѡ ; и́ кáкѡ всá прѣтчнѣ оу́разг҃мѣете ;

᠓. Сѣ́аи, сло́во сѣ́ет҃.

ѡ. Сѣи́ же сѣ́тъ, и́же при пстѣи, и́дѣже сѣ́етсѣ сло́во, и́ е́гда оу́слы́шат҃, ѡвѣе прихòдит҃ сáтанà, и́ ѡемлет҃ сло́во сѣ́аиное вз серцáх҃ и́х҃.

ѣ. И́ сѣи́ сѣ́тъ тáкожде и́же на кáменнѣх҃ сѣ́емнѣи, и́же е́гда оу́слы́шат҃ сло́во, ѡвѣе сз рáдостію прѣемлю́т҃ Ѣ,

Ѥ. И́ не и́м҃ст҃ корѣнѣа вз сегѣ́, но приврѣмѣннѣи сѣ́тъ, тáже кы́вшеи печáли и́ли гонѣнѣю словесѣ́ рáди, ѡвѣе со́кляжнѣаю́тсѣ.

и́. А́ сѣи́ сѣ́тъ, и́же вз тѣрнѣи сѣ́емнѣи, слы́шѣи сло́во,

᠗. И́ печáли вѣ́ка сегѡ́, и́ лѣ́тъ когáтствѣа, и́ ѡ прòчнѣх҃ пòхѡтнѣи вхо́дѣиц҃а подавлáют҃ сло́во, и́ безпло́дно бывáет҃.

5. Друго паднѣ на каменито *мѣсто*, дѣто пѣмаше много пѣръсть, и заскоро изникнѣ, защото пѣмаше дълбинѣ отъ земѣ :

6. Но когато изгрѣя слѣнце-то припърли ся, и понеже пѣмаше корень, изсѣхнѣ.

7. И друго паднѣ въ трѣніе-тѣ, и обрastoхѣ трѣніе-тѣ и заглушихѣ го, и не даде плодѣ.

8. И друго паднѣ на добрѣ-тѣ земѣ, и даваше плодѣ, който възлѣзуваше и възрастуваше, и принесе едно тридесеть, и друго шестдесеть, а друго сто.

9. И казуваше имъ : Който има уши да слуша, нека слуша.

10. И когато останѣ на самѣ, *онѣзи* които бѣхѣ около него съ дванадесеть-тѣ, попытахѣ го за притчѣ-тѣ.

11. И казуваше имъ : Вамъ ся даде да познаете тайнѣ-тѣ на царство-то Божіе, а на онѣзи външни-тѣ, всичко-то бива въ притчы ;

12. За да гледать гледающе, и да не видять ; и да чувать чувающе, и да не разумѣють ; да не бы да ся завърнѣтъ, и да имъ ся простятъ грѣхове-тѣ.

13. И казува имъ : Не знаете ли тѣзи притчѣ ? а какъ ще разумѣете всичкы-тѣ притчы ?

14. Сѣятель-тѣ, слово-то сѣе.

15. А *посѣяно-то* край пѣть-тѣ сѣ тѣзи въ които ся сѣе слово-то ; но при които, като чуѣтъ, тутакси идува Сатана, и отнема слово-то, всѣянно-то въ сѣрдца-та имъ.

16. Подобно и на камениты-тѣ *мѣста* посѣянно-то сѣ тѣзи, които, като чуѣтъ слово-то, тутакси съ радость го приимать,

17. Нѣмать обаче корень въ себе си, но приврѣмени сѣ ; послѣ като настане скѣрбь или гоненіе за слово-то, тутакси ся соблазнявать.

18. И въ трѣніе-тѣ посѣянно-то сѣ тѣзи, които слушать слово-то,

19. И грыжи-тѣ на тойзи вѣкъ, и прѣльсть-та на богатство-то, и пожеланія-та за другы *работы*, като навлѣзувать, заглушавать слово-то, и безплодно бива.

к̄. И сѣи сѣть, ѿже на землѣ добрѣи сѣланин, ѿже слышатъ слово и прїемлютъ, и плодотвуютъ, на тридесать, и на шестьдесятъ, и на сто.

ка. И глаголаше ѿмъ: еда свѣтїльникъ приходѣтъ, да подспѣдомъ положатъ его или подъ одромъ; не да ли на свѣщницѣ положенъ вѣдетъ;

кв. Ижесть ко тайно, еже не явитъся: ниже вѣсть по таѣно, но да прїидетъ въ явленїе.

кг. Яще кто ѿмать оушы слышати, да слышитъ.

кд. И глаголаше ѿмъ: блюдите что слышите. въ нюже мѣръ мѣрите, возмѣритъся вамъ, и приложитъся вамъ слышавымъ.

ке. Иже ко яще ѿмать, дасться емъ: а ѿже не ѿмать, и еже ѿмать, ѿиметъся ѿ него.

кз. И глаголаше: такъ есть (и) царствїе Бжїе, ѿкоже человекъ вметаетъ сѣмя въ землю:

к4. И спитъ, и востаѣтъ нощїю и днїю, и сѣмя прозабаетъ и растѣтъ, ѿкоже не вѣсть онъ.

кн. Вѣ себѣ ко землѣ плодѣтъ прежде травъ, потомъ класъ, таже исполнаѣтъ пшеницъ въ класъ.

ко. Егда же созрѣетъ плодъ, ѿбїе послетъ серпъ, ѿкв настѣ жатва.

к1. И глаголаше: чесомъ оуподобимъ царствїе Бжїе; или коей прїтчїи приложимъ е;

ка. ѿкв зерно горшнично, еже егда всѣано вѣдетъ въ землѣ, мѣже всѣхъ сѣменъ есть земныхъ:

кв. И егда всѣано вѣдетъ, возрастаетъ, и вываетъ колѣе всѣхъ сѣлїи, и творитъ вѣтви велиа, ѿкв мощїи подъ сѣнїю егѡ птицамъ небеснымъ витати.

кг. И таковыми прїтчїами многими глаголаше ѿмъ слово, ѿкоже можашъ слышати:

кд. Безъ прїтчїи же не глаголаше ѿмъ словесѣ: о сѡбѣ же оученикомъ своимъ сказаше всѣ.

20. А на добръ-тъ земя посѣяно-то сѣ тѣзи, които слушатъ слово-то, и приематъ, и даватъ плодъ, едно тридесетъ, и едно шестдесетъ, и едно сто.

21. И казуваше имъ: За това ли ся внося свѣщъ да ѣх турятъ подъ шиникъ-тъ, или подъ одръ-тъ? Да ли не за това, да ѣх поставятъ на свѣтильникъ-тъ?

22. Защото нѣма нѣщо тайно, което да ся не яви; нито е было нѣщо потасно, което да не излѣзе на-явѣ.

23. Който има уши да слуша, нека слуша.

24. И казуваше имъ: Внимайте *това* което слушате; съ коѣкто мѣркѣ мѣрите, ще ви ся възмѣри; и вамъ които слушате ще ви бѣде придатъкъ.

25. Защото който има, ще му ся даде; а който нѣма, и онова което има ще му ся отнеме.

26. И казуваше: Така е царство-то Божіе, както кога человекъ хвърли сѣме-то въ земя-тъ;

27. И спи и разбужда ся нощя и деня; и сѣме-то никне и расте, както той не знае.

28. Защото земя-та отъ самосебе си произвожда, първомъ трѣвѣхъ, послѣ класъ, и напокопъ пълно жито въ класъ-тъ.

29. И когато узрѣе плодъ-тъ, той часъ испраща сѣръпъ-тъ, защото е настѣжла жътвѣ.

30. Още казуваше: На що да уподобимъ царство-то Божіе? или съ кое сравненіе да го сравнимъ?

31. Подобно е на зърно синапово, което, кога ся посеѣ въ земя-тъ, най мако е отъ всички-тъ сѣмена, които сѣ на земя-тъ;

32. А когато ся посеѣ, израстува, и бива по голѣмо отъ всички-тъ знакове, и прави клоніе голѣмы, така що подъ неговъ-тъ сѣнкѣ могатъ птици-тъ небесны да привитаватъ.

33. И съ много такъизи притчы говоряше тѣмъ слово-то, както можахъ да слушатъ.

34. А безъ притчѣ имъ не говоряше; но на особъ тълкуваше всичко на ученицы-тъ си.

лѣ. И глагола ѿмъ въ той дѣнь вечеръ кывшъ: прѣйдѣмъ на Оизполъ.

лѣс. И ѿпѣише народы, поаша ѣгò ѿкоже бѣ въ кораблѣ: и ѿиин же кораблѣ бѣхъ съ нимъ.

лѣз. И кысть вѣра вѣтрена велика: волны же вливѣхъса въ корабль, ѿкъ оуже погрѣжѣтиса ѣмъ.

лѣи. И бѣ самъ на кормѣ на возглавинцѣ спѣ: и възвѣдиша ѣгò, и глаголаша ѣмъ: Оучтлю, нерадѣши ли, ѿкъ погнбѣемъ;

лѣо. И востѣвъ запрети вѣтръ, и рече морю: молчи, престани. и оулѣже вѣтръ, и кысть тишина велиа.

лѣм. И рече ѿмъ: что такъ страшнѣи естѣ; какъ не ѿмате вѣры;

лѣа. И оубоашася страхомъ велиимъ, и глголахъ дрѣгъ ко дрѣгъ: кто оубо сѣи естъ, ѿкъ и вѣтръ и море послѣшаютъ ѣгò;

ГЛАВА ̅.

а. И прѣидоша на Оизполъ моря во страну Гадаринскую.

б. И ѿлѣзшъ ѣмъ ѿ корабля, ѡвѣе срѣте ѣгò ѿ гробѣвъ чловѣкъ въ дѣсѣ печѣстѣ,

в. Иже жилище ѿмаше во гробѣхъ: и ни веригами никтоже можаше ѣгò связати.

г. Занѣ ѣмъ многожды пѣты и оужы (желѣзны) свѣзанъ сѣшъ, и растерзѣтиса ѿ негò оужемъ (желѣзнымъ), и пѣтѣмъ сокрѣшѣтиса: и никтоже можаше ѣгò оумѣчннн:

д. И вышъ ноць и дѣнь во гробѣхъ и въ горѣхъ бѣ вопѣи и толкѣиса каменѣмъ.

е. Оузрѣвъ же Ииса ѿдалѣча, тече, и поклонѣса ѣмъ.

ж. И възопѣвъ гласомъ велиимъ рече: что мнѣ и тебѣ, Иисе сѣе Пѣа вышнагъ; заклинѣю тѣ Пѣомъ, не мѣчи менѣ.

з. Глаголаше ко ѣмъ: ѿзиди, дѣше печѣстый, ѿ чловѣка.

35. И казува имъ въ него день когато ся свечери : Да мннемъ отвѣдь.

36. И като оставихъ народъ-тъ, зематъ него, както бѣ въ ладіѣ-тъ ; имаше още и други ладіи съ него.

37. И дигнува ся голѣма бура вѣтренна ; и волны-тъ ся вливахъ въ ладіѣ-тъ, така що тя вече ся пълняше *съ вода*,

38. И той бѣше на кормъ-тъ заспаъ на възглавици ; и разбудятъ го и казуватъ му : Учителю, не тя ли е грѣжа че погынуваме ?

39. И стапъ та запрети на вѣтръ-тъ, и рече на море-то : Мълчи, умири ся. И прѣстанъ вѣтръ-тъ, и стапъ тишина голѣма.

40. И рече имъ : Защо сте така страхливи ? Какъ нѣмате вѣрѣ ?

41. И убояхъ ся съ голѣмъ страхъ, и казувахъ си единъ другу-му : Кой е прочее тойзи, че и вѣтръ-тъ и море-то му ся покриватъ ?

ГЛАВА 5.

1. И мнѣхъ отвѣдь море-то, въ странѣ-тъ Гадаринскѣ.

2. И щомъ излѣзе изъ ладіѣ-тъ, тозь часъ го срѣщнъ единъ человекъ отъ гробища-та, съ духъ нечистъ,

3. Който имаше жилище-то си въ гробища-та, и никой не можаше да го върже нито съ веригы ;

4. Защото много пѣти бѣхъ го вързали съ оковы и съ веригы, и покѣсалъ бѣ веригы-тъ, и оковы-тъ бѣ строшилъ ; и никой не бѣше въ силѣ да го укроти.

5. И вынѣгы, ноця и деня, бѣше по горы-тъ и въ гробища-та, и выкаше и испрѣсичаше себе си съ камъниѣ.

6. А като видѣ Исуса отъ далечь, притече и поклоши му ся,

7. И извика съ гласъ голѣмъ и рече : Що имашъ ты съ мене, Исусе, Сыне на Бога вышняго ? заклѣвамъ тя въ Бога, недѣй мя мѣчи.

8. (Защото му казуваше : Излѣзь изъ человекъа, душе нечистый.)

д. И вопрошаше єго: что ти єсть ѿма; и ѡвѣща, глагола: легевнх ѿма мнѣ, ѿкв мнози єсмы.

г. И молиша єго многу, да не послетъ ѿхъ вѣе страны.

дл. Бѣ же тѣ при горѣ стадо свинѣе веліе пасомо:

бл. И молиша єго вси бѣси, глаголюще: послі ны во свинїа, да вз на внидемъ:

гл. И повелѣ ѿмъ ѡвїе Іисъ. и ѿшѣдше дѣси нечїстїи, внидоша во свинїа: и оустремїса стадо по брегъ вз море: бѣхъ же ѿкв двѣ тысащи: и оутопахъ вз морїи.

дл. Пасѣщїи же свинїа бѣжаша, и возвѣстиша во градѣ и вз сѣлѣхъ. и ѿзыдоша видѣти, что єсть бывшее:

гл. И прїидоша ко Іисови, и видѣша бѣсновавшагоса сѣдѣща и ѡболчѣна и смыслаща, ѿмѣвшаго легевнх: и оубоашаса.

бл. Повѣдаша же ѿмъ видѣвшїи, какъ бысть бѣсиомъ, и ѡ свинїахъ.

зл. И начаша молити єго ѡитї ѡ предѣлахъ ѿхъ.

пл. И влѣзшъ ємъ вз корабль, моляше єго бѣсновавїиса, дабы быхъ съ нимъ.

дл. Іисъ же не даде ємъ, но рече ємъ: ѿди вз домъ твоїи ко твоимъ, и возвѣсти ѿмъ, ѣлика тї Гдѣ сотвори, и помїлова тѣ.

к. И ѿде и нача проповѣдати вз десатїи градѣхъ, ѣлика сотвори ємъ Іисъ: и вси дивлахъса.

ка. И прешѣдшъ Іисъ вз кораблїи пакїи на Ѧизполъ, собраса народъ многъ ѡ немъ: и бѣ при морїи.

кв. И сѣ прїиде єдинъ ѡ архїсѣнагѡгъ, ѿменемъ Іаїръ: и видѣвъ єго, падѣ при ногъ єгѡ:

кг. И моляше єго многу, глагола, ѿкв дщи моѣ на кончїи єсть: да прїидѣхъ возложиши на нїю рѣцѣ, ѿкв да спасѣтса, и живѣ бѣдетъ.

9. И попыта го : Какъ ти е име-то ? и отговори и каза : Легеонъ ми е име-то ; защото сме мнозина.

10. И моли му ся много, да ги не отпраща на възъ отъ тѣзи земѣ.

11. А тамо при горѣ-тѣ имаше стадо голѣмо отъ свиніе та пасѣше ;

12. И помолѣхъ му ся всичкы-тѣ бѣсове, и казувахъ : Проводни въ свиніе-тѣ, да влѣземъ въ тѣхъ ;

13. И Исусъ тутакси даде имъ волю. И излѣзохъ нечисти-тѣ духове, та влѣзохъ въ свиніе-тѣ ; и устрѣми ся стадо-то прѣзь стрѣмнинѣ-тѣ въ море-то, (тѣ бѣхъ до двѣ хиляды), и ся издавихъ въ море-то.

14. А онѣзи конто пасяхъ свиніе-тѣ побѣгнѣхъ та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та. И *жители-тъ* излѣзохъ да видятъ какво е станѣло.

15. И идватъ при Исуса, и виждатъ бѣспый-тѣ въ когото бѣше легеонъ-тѣ, че сѣди, и облѣченъ, и смысленъ ; и убояхъ ся.

16. И приказахъ имъ онѣзи конто видѣхъ, какъ бѣ *работа-та* на бѣспый-тѣ, и за свиніе-тѣ.

17. И начинѣхъ да му ся молятъ да си отиде отъ тѣхны-тѣ прѣдѣлы.

18. И когато влѣзе въ ладіѣ-тѣ, моляше му ся тойзи що бѣ *отъ напредѣ* бѣсенъ, да бѣде съ него заедно.

19. Исусъ обаче му не допуснѣ, но казува му : Иди си у дома си при домашны-тѣ си, и извѣсти имъ това, що ти стори Господь и тя помилува.

20. И трѣгнѣ, и наченъ да проповѣдува въ Декаполь *това*, що му стори Исусъ ; и всичкы-тѣ ся чудяхъ.

21. И като прѣмнѣ пакъ Исусъ въ ладіѣ-тѣ отвѣдѣ, събра ся при него народъ много ; и той бѣше край море-то.

22. И ето, идва единъ отъ начальницы-тѣ на съборище-то, на име Іаиръ, и като го видѣ, паднѣ на нозѣ-тѣ му ;

23. И моляше му ся много и казуваше : Дъщеря ми душѣ бере ; да дойдешъ и да положишь рѣцѣ на неѣ, за да ся избави и ще бѣде жива.

Ѣд. И ѿде съ нимъ: и по немъ ѿдѣхъ народи мнози, и оубиѣтѣхъ егѡ.

Ѣе. И жена иѣкла сѣши въ точеніи крове лѣтъ дванадесате,

Ѣс. И многѡ пострадавши ѡ многѣ врачевъ, и ѿдавши своѧ всѧ, и ни единыя пользы ѡбрѣтши, но паче въ горшее пришедши:

Ѣз. Слышавши ѡ иисѣ, пришедши въ народѣ создаи, прикоснѣса ризѣ егѡ:

Ѣи. Глаголаше бо, ѡкв, ѡще прикоснѣса ризамъ егѡ, спасена есѧ.

Ѣо. И ѡвѣе изсѧкнѣ источникъ крове еѧ: и разсмѣтѣломъ, ѡкв ищѣклѣ ѡ раны.

Ѣ. И ѡвѣе иисъ разсмѣ въ себѣ силѣ ѿшедшю ѡ негѡ, и ѡбратица въ народѣ, глаголаше: кто прикоснѣса ризамъ моимъ;

Ѣа. И глаголахъ емѣ оубиѣци егѡ: видиши народѣ оубиѣтѣющѣ тѧ, и глаголеши: кто прикоснѣса миѣ;

Ѣв. И ѡбглаголаше видѣти сотворшю сѣе.

Ѣг. Жена же оубоѡвнѣса и трепѣиши, вѣдши, ѣже бысть еѧ, прѣиде и припадѣ къ немѣ, и рече емѣ всю истину.

Ѣд. Оиъ же рече еѧ: души, вѣра твоѧ спасѣ тѧ: ѿди въ мирѣ, и всѧди цѣлѧ ѡ раны твоѧ.

Ѣе. Ещѣ емѣ глаголюще, и прѣидоша ѡ архисѣнагѡга, глаголюще, ѡкв души твоѧ оумре: что ещѣ движеши оубиѣтеѧ;

Ѣс. Иисъ же ѡвѣе слышавъ слово глаголемое, глагола архисѣнагѡговнѣ: не бойса, токму вѣрши.

Ѣз. И не ѡстави по себѣ ни единого ити, токму Петра и ѡквѡ и ѡванна брата ѡквѡ.

Ѣи. И прѣиде въ домъ архисѣнагѡговъ, и видѣ моливъ, плачущицѡса и кричащѡса многѡ.

24. И отиде съ него; и слѣдувахъ го народъ много, и притискахъ го.

25. И една жена, която имаше кръвотеченіе дванадесеть години,

26. И отъ много лѣкари бѣше много пострадала, още бѣше издала и всичко-то си иманіе, безъ да види никаквѣ ползѣ, но повече на злѣ бѣ пристигнѣла,

27. Като чу за Исуса, дойде между народъ-тъ изъ отзадъ, и допрѣ ся до дрехѣ-тѣ му.

28. Защото казуваше: Че, ако ся допрѣ само до дрехѣ-тѣ му, ще исцѣлѣмъ.

29. И на часъ-тъ прѣсѣкнѣ теченіе-то на кръвь-тѣ ѿ, и осѣти въ тѣло-то си че исцѣлѣ отъ болѣсть-тѣ.

30. И тутакси Исусъ като позна въ себе си че излѣзе отъ него сила, обърнѣ ся къмъ народъ-тъ и казуваше: Кой ся допрѣ до дрехы-тѣ ми?

31. И казувахъ ученици-тѣ му: Видишь народъ-тъ че тя притиска, и казувашъ: Кой ся допрѣ до мене?

32. И объзраше ся да види тѣзи която бѣ сторила това.

33. А жена-та уплашена и растреперана, като знаеше това което станѣ съ неѣ, дойде и припаднѣ му, и каза му всичкѣ-тѣ истинѣ.

34. А той ѿ рече: Дъщи, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ, и здрава бѣди отъ болѣсть-тѣ си.

35. Когато той още говоряше, идватъ отъ началника на съборище-то, и казуватъ: Дъщеря ти умрѣ; що задавашъ вече трудъ на учителя?

36. А Исусъ, щомъ чу думѣ-тѣ коѣто говоряхъ, казува на началника на съборище-то: Не бой ся, само вѣрувай.

37. И не остави никого да го придружи, тѣкмо Петра и Іакова и Іоанна брата Іакововъ.

38. И идува въ домъ-тъ на началника на съборище-то, и виждува мѣлѣ, че плачехъ и пицѣхъ много.

лѡ. И вшѣдѡ гл҃гола ѿмѡ: что мѡлвите ѿ плачетеса; отроковица и҃късть оумерла, но спятѡ.

м. И рс҃гахсѡ ем҃с. Онѡ же изгнавѡ всѡ, поатѡ оца отроковицы ѿ матери, ѿ и҃же бѣхѡ сѡ нимѡ, ѿ вниде, идѣже бѣ отроковица лежащи.

ма. И ем҃ за рс҃кс отроковицс, гл҃гола ѣй: талиаа ксми: ѣже ѣсть сказаемо: дѣвице, текѣ гл҃голю, востани.

мв. И ѡбѣе воста дѣвица ѿ хождаше: бѣ ко лѣтѡ двоюнадесяте, ѿ оужасошасѡ оужасомѡ велѣимѡ.

мг. И запрети ѿмѡ многѡ, да никтѡже оубѣсть сегѡ, ѿ речѣ: дадите ѣй гл҃сти.

ГЛАВА 5.

а. И изиде ѡтс҃дс, ѿ приде во отечествіе своѣ: ѿ по немѡ идѡша оученицы ѣгѡ.

б. И бывшей свевѡтѣк, начатѡ на сомниши оучити: ѿ мнози слышати дивл҃ахсѡ, гл҃голюще: ѡк҃дс сем҃ сѡ; ѿ что премѡдрость данна ем҃с; ѿ силы таковы рс҃кама ѣгѡ бывають;

г. Не сѣй ли ѣсть тектѡнѡ, сынѡ мрѣинѡ, братѡ же ѡаквс ѿ ѡсѡн ѿ ѡдѣ ѿ сѡмнѡс; ѿ не сестры ли ѣгѡ здѣ сѡтъ вѡ насѡ; ѿ блажиахсѡ ѡ немѡ.

д. Гл҃голаше же ѿмѡ ѡсѡ, ѡкв и҃късть прорѡкѡ безъ чѣсти, токмѡ во отечествіи своемѡ, ѿ вѡ срѡдствѣ ѿ вѡ домѡ своемѡ.

е. И не можаше тѡ ни ѣдиныя силы сотворити, токмѡ малѡ недѡжнихѡ, возлѡжѡ рс҃цѣк, ѡсцѣклѡ.

с. И дивл҃ашесѡ за невѣрствіе ѡхѡ: ѿ ѡвхождаше вѣси ѡкрестѡ оуча.

з. И призвѡ ѡбанадесяте, ѿ начатѡ ѡхѡ посылати двѡ двѡ, ѿ дааше ѿмѡ власть на дѡхѡ нечѡстѡми.

и. И заповѣда ѿмѡ, да ничесѡже возмстѡ на пѣтъ, токмѡ жѣлѡ ѣдинѡ: ни пѡры, ни хлѣба, ни при пѡлсѣ мѣди:

39. И като влѣзе казува имъ : Защо ся мълвите и плачете ? дѣте-то не е умрѣло, но спи.

40. И присмивахъ му ся. А той като испѣди всички-тѣ, зема на дѣте-то бащъ му и майкѣ му и онѣзи които бѣхъ съ него, и влѣзува дѣто лежаше дѣте-то.

41. И като хванъ дѣте-то за рѣкѣ, казува му : Талиѳа, куми ; което истѣлкувано ще рече : Момиче, тебѣ казувамъ, стани.

42. И тутакси момиче-то станъ и ходяше, защото бѣше на дванадесетъ години ; и смаяхъ ся твърдѣ много.

43. И много имъ зарѣча никой да не научи това ; и рече да ѱ даджъ да яде.

ГЛАВА 6.

1. И излѣзе отъ тамо, и дойде въ отечество-то си ; и слѣдувахъ го ученици-тѣ му.

2. И като дойде сѣбота, начнъ да учи въ сѣборище-то ; и мнозина отъ слушатели-тѣ удивявахъ ся, и думяхъ : Отъ кѣдѣ на тогози това ? и коя е дадена-та нему мѣдрость, че и таквизи чудеса бивать отъ рѣцѣ-тѣ му ?

3. Не е ли тойзи дръводѣлецъ-тѣ, сынъ-тѣ Маринъ, и братъ на Иакова и на Юсіа и на Иудъ и на Симона ? и не сѣ ли сестры-тѣ му тука у насъ ? И соблазнявахъ ся въ него.

4. И казуваше имъ Исусъ : Иѣма пророкъ безъ почестъ, освѣнъ въ отечество-то си, и между роднини-тѣ, и въ домъ-тѣ си.

5. И не можаше тамо никое чудо да стори, тъкмо що на малцина болны като положи рѣцѣ исцѣли ги.

6. И чудяше ся за тѣхно-то невѣрство. И обхождаше села-та наоколо та поучаваше.

7. И призва дванадесетъ-тѣ, и наченъ да ги испраща по двама по двама ; и даваше имъ власть надъ нечисты-тѣ духове.

8. И заповѣда имъ да не носятъ нищо на пѣть, освѣнъ единъ тоягъ ; нито тѣржикъ, нито хлѣбъ, нито пары въ поясъ ;

д. Но ѡбсвѣни въ сандалїа: ѡ не ѡблачїтиса въ двѣ рїзѣ.

е. И гл҃голаше ѡмз: ѡдѣже ѡще внїдете въ дѡмз, тѣ пребываїте, дѡндеже ѡзыдете ѡтсѣдѣ.

ж. И ѣлїцы ѡще не прїимстѣ вы, ниже послѣшаютьѣ васѣ, ѡсходаще ѡтсѣдѣ, ѡтрасїте прахѣ, ѡже подѣ ногамї вашїмї, во свидѣтельство ѡмз. Амїнь гл҃голю вамз: ѡрадїте бѣдетѣ содѡмѡмз ѡ Гомѡррѡмз въ дѣнь сѣднїй, неже градѣ томѣ.

з. И ѡзшѣдше проповѣдахѣ, да покаютьсѣ:

и. И вѣсы многї ѡзгонѣхѣ: ѡ мазахѣ масломз многї недѣжныа, ѡ ѡцѣлѣвахѣ.

к. И оуслыша царь Ирѡдз: (їѡвѣ бо бысть ѡма ѣгѡ) ѡ глаголаше, їѡкѡ Іѡаннз кр҃тїтель ѡ мѣртвыхѣ востѣ, ѡ сегѡ радї сїлы дѣютьсѣ ѡ немз.

л. Иніи глаголахѣ, їѡкѡ Ілїѣ ѣсть: иніи же гл҃голахѣ, їѡкѡ прѡрокѣ ѣсть, илї їѡкѡ ѣдїнз ѡ прѡркѣ.

м. Слышавз же Ирѡдз речѣ, їѡкѡ, ѣгоже ѡзз оусѣкнїхѣ Іѡанна, тої ѣсть: тої востѣ ѡ мѣртвыхѣ.

н. Тої бо Ирѡдз послѣвз, їѡтѣ Іѡанна, ѡ связѣ ѣго въ темнїцѣ, Ирѡдїады радї женї Фїлїппа брата своегѡ, їѡкѡ ѡженїсѣ ѣю.

о. Глаголаше бо Іѡаннз Ирѡдови: не достѡнтѣ тебѣ ѡмѣти женѣ (Фїлїппа) брата своегѡ.

п. Ирѡдїа же гнѣвашесѣ на негѡ, ѡ хотѣше ѣго оубїти: ѡ не можѣше.

р. Ирѡдз бо боашесѣ Іѡанна, вѣдый ѣго мѣжа праведна ѡ сѣа, ѡ соклѡдаше ѣго: ѡ послѣшавз ѣгѡ, мнѡга творѣше, ѡ въ сладѡсть ѣгѡ послѣшаше.

с. И прїкнѡчшесѣ днїѡ потрѣбнѣ, ѣгда Ирѡдз рождествѣ своемѣ вѣчерїѡ творѣше князѣмз своїмз ѡ тысѣщнїкѡмз ѡ старѣїшїнамз Галїлѣїскїмз:

т. И вшѣдши дшѣрѣ тої Ирѡдїады, ѡ пласѣвши, ѡ оугѡдши

9. Но да сѣ съ простѣ обувкѣ; и да ся не обличать въ двѣ дрехы.

10. И казуваше имъ: Въ който кѣщѣ влѣзете, тамъ прѣбѣждайте до когато излѣзете отъ тамо.

11. И конто не вы приимать, ни то вы послушать, като излѣзете отъ тамо, отръсѣте прахъ-тъ изъ подъ позѣ-тъ си, за свидѣтелство тѣмъ; истинѣ ви казувамъ, по леко ще бѣде *наказаніе-то* на Содомъ или на Гоморрѣ въ день сѣдний, нежели на оузи градъ.

12. И тѣ излѣзохъ и проповѣдувахъ покаяніе.

13. И испѣждахъ много бѣсове; и много болны помазувахъ съ масло, и ги исцѣлявахъ.

14. И чу царь Иродъ, (защото явно станѣ негово-то име), и думаше: Иоаннъ Кръститель е възкрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ, и за това дѣйствувать силы-тъ чрѣзъ него.

15. Другы казувахъ, че е Илія; другы пакъ казувахъ, че е пророкъ, или като единъ отъ пророцы-тъ.

16. Но като чу Иродъ рече: Тойзи е Иоаннъ, когото азъ посѣкохъ; той е възкрѣснѣлъ отъ мъртвы-тъ.

17. Защото тойзи Иродъ проводи та улови Иоанна, и върза го въ тъмницѣ-тъ, заради Иродіадѣ, женѣ-тъ на брата си Филиппа, понеже бѣше ѿ зѣлъ за женѣ.

18. Защото Иоаннъ казуваше на Ирода: Не ти е простено да имашъ братовѣ-тъ си женѣ.

19. А Иродіада го ненавиждаше, и ищеше да го убіе, но не можаше.

20. Защото Иродъ ся бояше отъ Иоанна, като го знаеше че е чловѣкъ праведенъ и святъ; и припазуваше го, и правяше много *работы*, като го слушаше, и съ благодареніе го слушаше.

21. И когато настанѣ удобенъ день, въ който Иродъ за день-тъ на рожденіе-то си правяше вечерѣ на голѣмцы-тъ си и на тысящницы-тъ и на старѣйшины-тъ Галилейскы,

22. И влѣзе дѣщеря-та на тѣзи Иродіадѣ, и понгра и угоди

Ирвдовн ѿ возлежашымъ съ нѣмъ, рече царь дѣвицѣ :
проси оу мене, ѣгвѣже ѡше хощеши, ѿ дамъ ти :

ѿг. И клѣтса ѣи, ѡкв ѣгвѣже ѡше попросиши оу мене,
дамъ ти, ѿ до полцарствѣа моего.

ѿд. Оуа же ѿзшедши рече матери своѣи : часѣу прошѣ ;
Оуа же рече : главы Іоанна крѣтителя.

ѿе. И вшедши ѡвѣ со тшаниемъ къ царю, просаше, гла-
голющи : хощѣ, да ми даси ѿ негѣ на блѣдѣ главы Іоанна
крѣтителя.

ѿз. И прискорбевъ бѣвъ царь, клѣтвы же ради ѿ за воз-
лежашинъ съ нѣмъ не восхотѣ ѿреши ѣи.

ѿз. И ѡвѣе пославъ царь спекзлатвѣра, повелѣ привести
главы ѣгѣ.

ѿи. Оуа же шедъ оуѣкниъ ѣгѣ въ темницѣ, ѿ принесѣ
главы ѣгѣ на блѣдѣ, ѿ даде ѿ дѣвицѣ : ѿ дѣвица даде ѿ
матери своѣи.

ѿо. И слышавше оученицы ѣгѣ, прѣидоша ѿ взаша трѣпъ
ѣгѣ, ѿ положиша ѣгѣ во грѣбѣ.

ѿ. И сокращася ѡптоли ко Іисъ, ѿ возвѣстиша ѣмѣ всѣ,
ѿ ѣлика сотвориша, ѿ ѣлика начиша.

ѿа. И рече ѣмъ : прѣидите въ сами въ пѣсто мѣсто ѣдини,
ѿ почиете малѣ. вѣхъ ко приходѣщи ѿ ѡходѣщи мнози, ѿ
не ѡсти ѣмъ бѣ когда.

ѿв. И ѿдоша въ пѣсто мѣсто кораблемъ ѣдини.

ѿг. И видѣша ѿхъ ѿдѣшинъ народы, ѿ познаша ѿхъ
мнози : ѿ пѣши ѿ вѣхъ градѣвъ стѣцахъса тамъ, ѿ пред-
варѣша ѿхъ, ѿ снѣдѣшася къ немѣ.

ѿд. И ѿзшедъ видѣ Іисъ народъ много, ѿ милосѣрдова ѿ
нѣхъ, заѣ вѣхъ ѡкв Овцы не ѿмѣшыва пастырь : ѿ начѣтъ
ѿхъ оучити мнози.

ѿе. И оуѣже часѣ много бѣвшъ, пристѣпльше къ немѣ
оученицы ѣгѣ, глаголаша, ѡкв пѣсто ѣсть мѣсто, ѿ оуѣже
часѣ мнози :

на Ирода и на сѣдящы-тъ съ него, рече царь-тъ на момиче-то :
Искай ми каквото щещь, и ще ти дамъ.

23. И закль ѝ ся : Ще ти дамъ каквото ми поищещь, даже до
половинѣ-тъ отъ царство-то ми.

24. А тя излѣзе и рече на майкѣ си : Какво да поищѣ ? и тя
рече : Главѣ-тъ на Иоанна Кръстителя.

25. И той часъ влѣзѣ на бързо при царь-тъ, та поиска и каза :
Искамъ да ми дадешъ сега тутакси главѣ-тъ на Иоанна Кръстителя
на блюдо.

26. И царь-тъ ако и да ся оскърби много, поради клѣтвы-тъ
обаце и зарадъ сѣдящы-тъ съ него, не рачи да отхвърли *прозбѣ-тъ* ѝ.

27. И тутакси проводи царь-тъ единъ оржжникъ, и заповѣда да
донесѣтъ главѣ-тъ му.

28. И той отиде та го посѣче въ тъмницѣ-тъ, и донесе главѣ-
тъ му на блюдо, и даде ѣѣ на момиче-то ; и момиче-то ѣѣ даде на
майкѣ си.

29. И като чухъ ученици-тъ му, дойдохъ и дигихъ трупъ-тъ
му, и положихъ го въ гробъ.

30. И събрахъ ся апостоли-тъ при Исуса та му извѣстихъ
всичко, и колкото направихъ и колкото поучихъ.

31. И рече имъ : Дойдѣте вы сами на странѣ въ пусто мѣсто,
и починѣте си малко ; защото бѣхъ мнозина, които идяхъ и оти-
вахъ, и нищо да ядѣтъ имахъ врѣме.

32. И отивахъ въ пусто мѣсто съ ладіѣ-тъ на странѣ.

33. И видѣ ги народъ-тъ като отхождахъ и мнозина го познахъ ;
и стекохъ ся тамъ пѣши отъ всички-тъ градове, и пристигихъ
прѣди тѣхъ, и събрахъ ся при него.

34. И като излѣзе Исусъ видѣ много народъ, и смилн ся за
тѣхъ ; понеже бѣхъ като овцы, които нѣмахъ пастырь ; и наченъ
да ги поучава много.

35. И понеже бѣше вече станѣло късно, пристѣпихъ при
него ученици-тъ му, и казувахъ : Мѣсто-то е пусто, и късно е
вече :

лв. Ѡпсгтѣ ѿхъ, да шѣдше во окрѣстныхъ сѣлѣхъ ѿ вѣсѣхъ кспатъ секѣ хлѣбы: не ѿмзтъ ко чесѡ ѡсти.

лз. Оиъ же ѡбѣщавъ рече ѿмъ: дадите ѿмъ вѣ ѡсти. ѿ глаголаша ѣмъ: да шѣдше кспимъ двѣма стома пѣназь хлѣбы, ѿ дамы ѿмъ ѡсти;

лн. Оиъ же рече ѿмъ: колику хлѣбы ѿмате; ѡдите ѿ видѣте. ѿ оубѣдѣвше, глголаша: пать хлѣвъ ѿ двѣ рыбѣ.

ло. ѿ повелѣ ѿмъ посадити всѡ на споды на споды на травѣ зеленѣ.

лм. ѿ возлегѡша на лѣхи на лѣхи, по стѣ ѿ по паті-десатъ.

лн. ѿ пріемъ пать хлѣвъ ѿ двѣ рыбѣ, воззрѣвъ на нѣо, блгослови: ѿ преломѣ хлѣбы, ѿ даше оученикѡмъ своѡмъ, да предлагіютъ предъ ѡмнн: ѿ ѡвѣ рыбѣ раздѣли всѣмъ.

лв. ѿ ѡдѡша всѡ, ѿ насытншася.

лг. ѿ взѡша оубрѣхн дванадесате кѡша ѡсполь, ѿ ѡ рыбѣ.

лд. Бѡше же ѡдшнхъ хлѣбы ѡкѡ пать тысащнхъ мзжѣй.

ле. ѿ ѡвѣ понсди оученикѣ своѡ виѣти вз корабль, ѿ варѣти ѣгѡ на Оиъполъ вз Бносаидѣ, дѡндеже самъ ѡпсгтѣ нарѡды.

лв. ѿ ѡрѣкса ѿмъ, ѡде вз гѡрс помолѣтися.

лз. ѿ вѣчеръ бывшъ, кѣ корабль посреде мѡра, ѿ самъ ѣдннъ на землѣ.

лн. ѿ видѣ ѿхъ страждущнхъ вз плаванн: кѣ во вѣтръ прѡтнвенъ ѿмъ: ѿ ѡ четвѣртѣй стражи пощнѣй прѣде кз ѡмнмъ, по мѡрю ходѡй: ѿ хотѡше мннѣти ѿхъ.

ло. Оиѣ же видѣвше ѣгѡ ходѡща по мѡрю, мнѡхъ прнзрѡкз кѣтн, ѿ возопнша:

ѿ. Всѣ ко ѣгѡ видѣша, ѿ смзтншася ѿ ѡвѣ глгола сз ѡмнн, ѿ рече ѿмъ: дерзѡйте, ѡзъ ѣсмъ, не кѡйтеся.

36. Распусни ги, да идѣтъ по околны-тѣ колибы и села, и да си купятъ хлѣбъ; защото нѣматъ какво да ядѣтъ. А той отговори и рече имъ:

37. Дайте имъ вы да ядѣтъ. И казувать му: Да идемъ ли да купимъ за двѣ стѣ пѣнязи хлѣбъ и да имъ дадемъ да ядѣтъ?

38. А той имъ казува: Колко хлѣба имате? Идѣте та виждте. И като узнахъ, казувать: Петъ, и двѣ рыбы.

39. И повелѣ имъ да турятъ всичкы-тѣ да насѣдате по зеленъ-тѣ трѣвѣ на трапезы на трапезы.

40. И насѣдахъ на лѣхы на лѣхы, по сто и по петдесеть.

41. И като зѣ петь-тѣхъ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледнѣ на небе-то и благослови, и прѣломи хлѣбове-тѣ, и даваше на ученицы-тѣ си да наслагать отъ прѣдѣ имъ; и двѣ-тѣ рыбы раздѣли на всичкы-тѣ.

42. И ядохъ всичкы и насытихъ ся.

43. И дигнахъ отъ укрухы-тѣ дванадесеть коша пълны, и отъ рыбы-тѣ.

44. А онѣзи конто ядохъ хлѣбове-тѣ бѣхъ около петь тысяцы мѣжје.

45. И тутакси понуди ученицы-тѣ си да влѣзѣтъ въ ладіи-тѣ, и да идѣтъ прѣди него отвѣдь къмъ Внесандъ, доклѣ распусне той народъ-тѣ.

46. И като ги распусна, отиде на горъ-тѣ да ся помолн.

47. И когато ся свечери, ладія-та бѣше въ срѣдѣ море-то, и той самъ си на земѣ-тѣ.

48. И видѣ ги че ся мѣчатъ въ гребаніе съ лопаты-тѣ; защото имъ бѣше вѣтръ-тѣ противень; и около четвъртъ-тѣ стражъ на нощъ-тѣ тръгнува къмъ тѣхъ, като вървѣше по море-то, и искаше да ги измине.

49. А тѣ като го видѣхъ че ходи по море-то, възмиѣхъ че е призракъ, и извикахъ.

50. Защото го всичкы видѣхъ и смутихъ ся. И тутакси проговори съ тѣхъ, и казува имъ: Държайте, азъ съмъ, не бойте ся.

ѿа. И вниде кз нимъ вз корабль, ѿ оулеже вѣтръ: ѿ сѣлѡ ѿзаниха вз себѣ оужасасяса, ѿ дивласяса.

ѿв. Не разсмѣша бо ѡ хлѣбѣхъ: бѣ бо сердце ѿхъ ѡкамѣно.

ѿг. И прешѣдше прїдоша вз зѣмлю Геннисарѣтскъ, ѿ присташа.

ѿд. И ѿзшѣдшымъ ѿмъ ѿз корабля, ѡкѣе познаша ѣгѡ.

ѿе. Обтѣкше всю страну тѣ, начаша на Одрѣхъ приносити волѡшымъ, ѿдѣже слышася, ѡкѡ тѣ ѣсть.

ѿв. И ѡмже ѡше вхождѡше вз вѣсн ѿмѣ во грады ѿмѣ сѣла, на распѣтїахъ полагахъ неаджнѡмъ: ѿ молахъ ѣгѡ, да понѣ воскрилію ризы ѣгѡ прїкѡснѣтса: ѿ ѣмѣцы ѡше прїкасасяса ѣмѣ, спасасяса.

ГЛАВА 3.

а. И соврѡшася кз немѣ Фарїсѣе, ѿ иѣщын ѡ книжннкъ, прїшѣдшїи ѡ Іерусалима:

б. И видѣвше иѣкїихъ ѡ оученикѣхъ ѣгѡ нечїстѡмн рскѡмн, сїрѣчь несмѡвѣнымн, їадѣшнхъ хлѣбѣ, рсгѡхсѡ.

г. Фарїсѣе бо ѿ всѣ їудѣе, ѡше не трїюше оумьютъ рскъ, не їадѡтъ, держѡше предѡнїа старѣцъ:

д. И ѡ торжнїа, ѡше не покѣплютса, не їадѡтъ: ѿ ѿна мнѡга сѣтъ, їакѣ прїѡша держѡтн: погрѣжѣнїа стклѡннцѡмъ ѿ чвѡнѡмъ ѿ котлѡмъ ѿ Одрѡмъ.

е. Потѡмъ же вопрошѡхъ ѣгѡ Фарїсѣе ѿ книжннцы: почтѡ оучннцы твої не хѡдѡтъ по предѡнїю старѣцъ, но несмѡвѣнымн рскѡмн їадѡтъ хлѣбъ;

ж. Онъ же ѡвѣщѡвѡхъ речѣ ѿмъ, їакѡ добрѣ прорѡчѣствова Исѡїа ѡ васъ мнѣмѣрѣхъ, їакѡже ѣсть пїсѡно: сїи мѡдїе оустнѡмн мѡ чтѣтъ, сердце же ѿхъ далѣче ѡстоїтъ ѡ менѣ.

з. Ксѣе же чтѣтъ мѡ, оучѡше оучѣнїемъ, зѡповѣдемъ чѡловѣческнмъ.

51. И възлѣзе при тѣхъ на ладіѣж-тѣ, и тихиѣ вѣтрѣ-тѣ. И ужасавахъ ся въ себе си твърдѣ много, и чудяхъ ся.

52. Защото не разумѣхъ поради хлѣбове-тѣ, понеже сърдце-то имъ бѣ затвърдило.

53. И прѣминѣхъ та дойдохъ въ земѣж-тѣ Геннисаретскѣ и ся извезохъ на пристанище-то.

54. И когато излѣзохъ изъ ладіѣж-тѣ, тутакси го познахъ,

55. И заветохъ ся по всички-тѣ онѣзи околны *мѣста*, и наченѣхъ да носятъ на одрове болны-тѣ, тамъ дѣто чувахъ че е.

56. И дѣто влѣзуваше въ палакы, или въ градове, или въ села, туряхъ по пазарѣ-тѣ болны-тѣ, и моляхъ му ся да ся допрѣтъ поне до полы-тѣ на дрехы-тѣ му; и колкото ся допиряхъ, исцѣлявахъ ся.

ГЛАВА 7.

1. И събиратъ ся при него Фарисей-тѣ, и иѣкон отъ книжници-тѣ, що бѣхъ дошли отъ Иерусалимъ.

2. И като видѣхъ иѣкон отъ ученицы-тѣ му че ядѣтъ хлѣбъ съ рѣцѣ нечисты, сирѣчь немыты, укорихъ ги.

3. (Защото Фарисей-тѣ и всички-тѣ Иудей, ако си не омыѣтъ рѣцѣ-тѣ до лактѣ-тѣ, не ядѣтъ, държаще прѣданіе-то на стары-тѣ.

4. И отъ пазарь *кога ся вращатъ*, ако ся не омыѣтъ, не ядѣтъ; има и други много *обычаи*, които сѣ пріѣли да държатъ; измыванія на чашы, и шулцы и мѣдници и одрове :)

5. Послѣ пытатъ го Фарисей-тѣ и книжници-тѣ: Защо твои-тѣ ученици не ходятъ по прѣданіе-то на стары-тѣ, но съ немыты рѣцѣ ядѣтъ хлѣбъ?

6. А той отвѣща и рече имъ: Добрѣ е пророкувалъ Исаія за васъ лицемѣры-тѣ; както е писано: Тойзи народъ съ усты-тѣ си почита мя, а сърдце-то имъ далечъ отстон отъ мене.

7. И напраздно мя почитатъ, учаще ученія, заповѣди чело-вѣчески.

й. СѡСТАВЛЪШЕ БО ЗАПОВѢДЬ БЖІЮ, ДЕРЖИТЕ ПРѢДАНІА ЧЛѢК-
ЧЕСКАА, КРЕЩЕНІА ЧВАНУМЪ И СТКЛАНЦАМЪ, И ИНА ПОДВѢНА
ТАКОВА МИНГА ТВОРИТЕ.

ѡ. И ГЛГОЛЪШЕ ИМЪ: ДѢВРЪКЪ ѠМЕТЪТЕ ЗАПОВѢДЬ БЖІЮ, ДА
ПРѢДАНІЕ ВЪШЕ СОБЛЮДЕТЕ.

ї. МѠСЕІЙ БО РЕЧЕ: ЧТН ОТЦА ТВОЕГО И МАТЕРЬ ТВОЮ: И
ИЖЕ СЛОСЛОВИТЪ ОТЦА ИЛИ МАТЕРЬ, СМЕРТІЮ ДА ОУМРЕТЪ:

ѡ. КЫ ЖЕ ГЛАГОЛЕТЕ: АЩЕ РЕЧЕТЪ ЧЕЛОВѢКЪ ОТЦЪ ИЛИ
МАТЕРИ: КОРВАНЪ, (ѢЖЕ ѢСТЬ ДАРЪ), ИЖЕ АЩЕ ПОЛЬЗОВАЛСА
ѢСИ Ѡ МЕНЕ:

ѡ. И НЕ КТОМЪ ѠСТАВЛЪТЕ ѢГО ЧТО СОТВОРИТИ ОТЦЪ
СВОЕМЪ ИЛИ МАТЕРИ СВОЕЙ.

ї. Престъпающе слово БЖІЕ ПРѢДАНІЕМЪ ВЪШИМЪ, ѢЖЕ
ПРѢДАТЕ: И ПОДВѢНА ТАКОВА МИНГА ТВОРИТЕ.

ѡ. И ПРИЗВАВЪ ВЕСЬ НАРОДЪ, ГЛАГОЛЪШЕ ИМЪ: ПОСЛЪШАЙТЕ
МЕНЕ ВСІ, И РАЗУМѢЙТЕ.

Ѣ. НИЧТОЖЕ ѢСТЬ ВИѢСЪСЪ ЧЕЛОВѢКА ВХОДИМО ВЪ ОНЬ, ѢЖЕ
МОЖЕТЪ ѠСКВЕРНИТИ ѢГО: НО ИСХОДИЛАА Ѡ НЕГѠ, ТА СЪТЪ
СКВЕРНАЦАА ЧЕЛОВѢКА.

Ѣ. АЩЕ КТО ИМАТЬ ОУШЫ СЛЫШАТИ, ДА СЛЫШИТЪ.

ї. И ѢГДА ВНИДЕ ВЪ ДОМЪ Ѡ НАРОДА, ВОПРОШАХЪ ѢГО ОУЧИЦЫ
ѢГѠ Ѡ ПРИТЧИ.

ї. И ГЛАГОЛА ИМЪ: ТАКЪ ЛИ И ВЪ НЕРАЗУМЛИВЫ ѢСТЕ; НЕ
РАЗУМѢТЕ ЛИ, ІАКЪ ВСЕ, ѢЖЕ ИЗВИѢ ВХОДИМОЕ ВЪ ЧЕЛОВѢКА,
НЕ МОЖЕТЪ ѠСКВЕРНИТИ ѢГО;

ѡ. ІАКЪ НЕ ВХОДИТЪ ѢМЪ ВЪ СЕРДЦЕ, НО ВО ЧРЕВО: И
АФЕДРѠНОМЪ ИСХОДИТЪ, И СТРЕКЛАА ВСА КРАШНА.

ї. ГЛГОЛЪШЕ ЖЕ, ІАКЪ ИСХОДАЩЕЕ Ѡ ЧЕЛОВѢКА, ТО СКВЕР-
НИТЪ ЧЕЛОВѢКА.

ї. ИЗВИСТРЪ БО Ѡ СЕРДЦА ЧЛѢКЧЕСКА, ПОМЫШЛЕНІА ЗЛАА
ИСХОДАТЪ, ПРЕМОДОУАНІА, ЛЮКОУАНІА, ОУБИИСТВА.

ї. ТАТЬВЫ, ЛУХОИМСТВА, (ОБИДЫ), ЛЪКАВСТВІА, ЛЕСТЬ,
СТЪДОУАНІА, ОКО ЛЪКАВО, ХЪЛА, ГОРДЫНА, БЕЗУМСТВО.

8. Защото оставихте заповѣдь-тъ Божию, и държите прѣданіе-то челоуѣческо, измыванія на шулцы и на чашы, и други подобны много таквызи правите.

9. И казуваше имъ : Добръ че отмѣтате Божию-тъ заповѣдь, за да вардите прѣданіе-то ваше.

10. Защото Моисей рече : Почитай бащѣ си и майкѣ си ; и, Който злослови бащѣ или майкѣ, непрѣмѣнно да ся умъртви.

11. Вы обаче казувате : Ако челоуѣкъ каже на бащѣ или на майкѣ : Корванъ е (сирѣчь даръ), каквото бы ся ползувалъ ты отъ мене, *доста е ;*.

12. И не го оставяте вече да стори нищо на бащѣ си или на майкѣ си,

13. И тѣй развалите слово-то Божіе поради ваше-то прѣданіе, което сте прѣдали ; и струвате подобны таквызи много.

14. И призва всичкый-тъ народъ, и казуваше имъ : Слушайте мя всища, и разумѣвайте.

15. Нѣма нищо извѣнъ челоуѣка що влѣзува въ него, което може да го осквърни, по което излѣзува изъ него, то е, което осквърнява челоуѣка.

16. Ако нѣкой има уши да слуша, нека слуша.

17. И като влѣзе въ къщи отъ народа пытахъ го ученици-тъ му за притчѣ-тъ.

18. И казува имъ : Така ли и вы сте неразумливи ? не разумѣвате ли че все що отъ вѣнъ влѣзува въ челоуѣка не може да го осквърнява ?

19. Защото не влѣзува въ сѣрдце-то му, но въ тѣрбухъ-тъ ; и излѣзува въ заходъ-тъ, като изчистя всички-тъ ястія.

20. Казуваше още, че което излѣзува изъ челоуѣка, то осквърнява челоуѣка.

21. Защото отъ вѣтрѣ, отъ сѣрдце-то на челоуѣцы-тъ излѣзуватъ злы-тъ помысли, прѣлюбодѣанія, блудства, убійства,

22. Кражбы, лихонмства, лукавства, коварство, похотливость, погледъ лукавъ, хуленіе, гордость, безумство.

βγ. Ησα сiλ ελλα ηзвнστрь ηсходатъ, η сквернiатъ чело-
вѣка.

βδ. Η ωτiδa8 воставъ, ηде вх предѣлы Түрски η Сидώνски.
η вшeдъ вх дoмъ, никoгoжe хoтiше, дабы eгo чзлх: η не
мoжe oуτaйтисα.

βε. Слышавши бо женi ω немъ, eжe дцн ηмiше дeхa
нечнста, пришедши припадe кх ногiма eгw:

βς. Женi же вѣ Эллинска, Cүрофiникiсса рoдомъ: η молi-
ше eгo, да вѣса ηзженeтъ ηз дшeре eλ.

βз. Ηсз же речe eη: ωстaви, да пeрвѣе насытaтcα
чiда: ηксть бо добрo ωати хлѣвх чiдwmъ, η поврeцн
псwмъ.

βи. Cнi же ωвѣщiавши глагoла eм8: eη, Γdη: ηко η
псi подъ трапeзoю iдiатъ ω крспнцз дѣтeй.

βo. Η речe eη: за сiе слoво, ηдн: ηзыде вѣсз ηз дшeре
твоеi.

β. Η шeдши вх дoмъ своi, ωбрѣте вѣса ηзшeдшa, η
дшeрѣ лежiиш на oдрѣ.

βa. Η пiки ηзшeдъ ηсз ω предѣлх Түрскихъ η Сидoн-
скихъ, прiиде на мoре Галiлeйско, межд8 предѣлы Дека-
пwльски.

βв. Η привeдoшa кх нем8 глсха η гзгнiва, η молiхс eгo,
да возложитъ нань р8к8.

βг. Η поeмъ eгo ω нарoда eдiнаго, вложи пeрсты своi во
oушы eгw, η плюи8вз, косн8сα iзъика eгw:

βд. Η воззрѣвх на ηкo, воздохи8, η глагoла eм8: eφφoλ,
eжe eсть, развeрзисα.

βε. Η iвiе развeрзoстасα слсха eгw, η разрѣшисα oузa
iзъика eгw, η глагoлаше прiвw.

βς. Η запрети ηмъ, да никoм8жe повѣдатъ: eμiкw же
ηмъ тoй запрецiаше, пiче ηзлнхa проповѣдахс.

βз. Η преηзлнхa дивлiхсα, глагoлюцiе: добрѣ всe тво-
ритъ: η глсхiα творитъ слышати, η ηкμiα глагoлати.

23. Всички тѣзи лукавы *нѣща* извѣтрѣ излѣзுவать, и осквърняватъ челоуѣка.

24. И като станѣ отъ тамъ, отиде въ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы; и влѣзе въ единъ къщѣ, и не искаше да го знае никой; но не можѣ да ся укрые.

25. Защото като чу за него иѣкоя си жена, на коѣкто дъщеря ѿ имаше духъ нечистъ, дойде и припади на нозѣ-тѣ му.

26. А тя жена бѣ Елминка, родомъ Сирофиникианка; и моляше му ся да испѣди бѣсъ-тѣ отъ дъщерѣ ѿ.

27. А Исусъ ѿ рече: Остави да ся насытятъ първомъ чада-та; защото не е добрѣ да земе иѣкоя хлѣбъ-тѣ отъ чада-та, и да го хвърли на псета-та.

28. А тя отговори и рече му: Ей, Господи, но и псета-та отдолу подъ трапезѣ-тѣ ядѣтъ отъ трошницы-тѣ на дѣца-та.

29. И рече ѿ: За тѣзи рѣчь, иди; бѣсъ-тѣ излѣзе изъ дъщерѣ ѿ ти.

30. И като отиде у дома си, намѣри че бѣсъ-тѣ бѣ излѣзълъ, и дъщеря ѿ легила на постелкѣ-тѣ.

31. И пакъ като излѣзе изъ прѣдѣлы-тѣ Тирскы и Сидонскы, дойде къмъ море-то Галилейско, между прѣдѣлы-тѣ Декаполскы.

32. И доводятъ му одного глухъ и гѣгнивъ, и молятъ му ся да възложи рѣкѣ на него.

33. И като го зѣ на странѣ отъ народъ-тѣ, вложи пърсты-тѣ си въ уши-тѣ му; и като плюнѣ, похваѣ го по языкъ-тѣ.

34. И погледѣ на небе-то, въздѣхнѣ, и казува му: Еффаѣа, сирѣчь, Отвори ся.

35. И тозъ часъ ся отвори хъ уши-тѣ му; и развърза ся върската на языкъ-тѣ му, и говораше чисто.

36. И зарѣча имъ да не кажѣтъ *това* никому; но колкото имъ той зарѣчваше, толкозъ повече тѣ проповѣдувахъ:

37. И удивявахъ ся твърдѣ много, и думахъ: Всичко добрѣ прави; и глухы-тѣ прави да чувать, и иѣмы-тѣ да говорятъ.

ГЛАВА II.

а. ВЪ ТЫА ДНИ, СВѢНЪ МНОГЪ НАРОДЪ СЪШЕ, И НЕ ИМѢЮЩЫМЪ ЧЕСВЪ ИѢСТИ, ПРИЗВАВЪ ИИСУСЪ ОУЧЕНИКЪ СВОА, ГЛГОЛА ИМЪ :

б. Милосѣрдю ѿ народѣ, іакъ оуже три дни присѣдѣтъ мнѣ, и не имѣтъ Chesv иѣсти.

в. И ѡце ѡпсѣшѣ ихъ не іадиныхъ въ дѡмы своа, ѡслабѣютъ на псгѣ : мнози бо ѡ нихъ издальча пришлѣ сѣтъ.

г. И ѡвѣщаша емѣ оученицы емѣ : ѡкѣдъ сѣхъ возмѡжетъ ктѡ здѣ насытити хлѣбы въ псгѣни ;

д. И вопросѣ ихъ : колѣкѡ имате хлѣбѡвъ ; Онѣ же рѣша : сѣдѣмъ.

е. И повелѣ народъ возлѣцѣ на землѣ : и прѣемъ сѣдѣмъ хлѣбѡвъ, хвалѣ воздавъ, преломѣ и далѣше оучѣнкѡмъ своѣмъ, да предлагѣютъ : и предложѣша предъ народѡмъ.

ж. И имѣхъ рыбѣцъ малѡ : и сѣа блѡгословѣвъ, речѣ предложѣти и тыа.

з. Иадоша же, и насытишася : и взѣша избытки оукрѣхъ сѣдѣмъ кошѣцъ.

и. Бѣхъ же іадиныхъ, іакъ четыре тысащѣ : и ѡпсѣтѣ ихъ.

й. И ѡбѣе влѣзъ въ корабль со оученикѣ своѣмъ, прѣиде въ страны Далманѣданскѣ.

аі. И изыдоша фарисѣи, и начаша стѣзѣтѣся съ нимъ, ищѣше ѡ негѡ знаменѣа съ иѣсѣ, и искѣшѣюще емѣ.

аіі. И воздохѣвъ дѣомъ своѣмъ, глагола : что рѡдъ сѣй знаменѣа ищѣтъ ; ѡмѣнь глаголю вамъ, ѡце дастся рѡдъ семѣ знаменѣе.

аііі. И ѡстѣвалъ ихъ, влѣзъ пакѣ въ корабль, (и) иде на Онепѡлъ.

аіііі. И забѣша оучѣнцы емѣ взѣти хлѣбы, и рѣзвѣ единагѡ хлѣба не имѣхъ съ собѡю въ кораблѣ.

ГЛАВА 8.

1. Прѣзь онѣзи дни, понеже бѣше прѣмнога народъ, и нѣмахъ какво да ядѣтъ, призова Іисусъ ученицы-тѣ си, и казува имъ :

2. Жаль ми е за народъ-тъ, защото три дни вече стоятъ при мене, и нѣматъ що да ядѣтъ ;

3. И ако гы распуснѣхъ гладны по домово-тѣ имъ, ще прѣ-малнѣѣхъ по нѣтъ-тъ ; защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ дошли отъ далечь.

4. И отговорихъ му ученицы-тѣ : Отъ дѣ ще може да гы насыти нѣкой съ хлѣбъ тука въ пустынѣ-тѣ ?

5. И попыта гы : Колко хлѣба имате ? а тѣ рекохъ : Седмь.

6. И повелѣ на народъ-тъ да насѣдате на землѣ-тѣ ; и като зѣ седмь-тѣ хлѣба, благодари, и прѣломи, и даваше на ученицы-тѣ си да сложатъ, и сложихъ прѣдъ народъ-тъ.

7. Имахъ и малко рыбички ; и благослови, и рече да сложатъ и тѣхъ.

8. И ядохъ и насытихъ ся, и дигнѣхъ остатки отъ укрухы, седмь кошницы.

9. А онѣзи конто ядохъ бѣхъ до четыри тысящи ; и рас-пуснѣхъ гы.

10. И тутакси влѣзе въ ладіѣ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и дойде въ Далмануванскы-тѣ страны.

11. И излѣзохъ Фарисен-тѣ, и начнѣхъ да му правятъ пытания, и като го искушавахъ, ищяхъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

12. А той въздѣхнѣ отъ сѣрдце, и каза ; Защо тойзи родъ ище знаменіе ? Истинѣхъ ви казувамъ : Нѣма да ся даде на тойзи родъ знаменіе.

13. И остави гы и влѣзе пакъ въ ладіѣ-тѣ, и мнѣхъ отвѣдъ.

14. Но забравихъ ученицы-тъ да земѣтъ хлѣбъ, и нѣмахъ съсь себе си въ ладіѣ-тѣ освѣтъ единъ хлѣбъ.

ѳі. И преи́аше ѱмз, глаго́ла: зрѣте, блюди́теса ѿ кв́аса Фарісе́йска, ѱ ѿ кв́аса Иудова.

ѳі. И помышл́ахс, дрѣгз ко дрѣгз гл́оглюще, ѳ́кв хл́бвы не ѱмамы.

ѳі. И размѣвз Іисз, глаго́ла ѱмз: что́ помышл́аете, ѳ́кв хл́бвы не ѱмате; не оу́ ли чѣствуете, ниже́ размѣете; ѳ́ще ли ѱкаменѣно́ сѣрдце ва́ше ѱмате;

ѱі. О́чи ѱмѣше не ви́дите; ѱ оу́шы ѱмѣше не слы́шите; ѱ не по́мните ли;

ѳі. Егда́ п́ать хл́бвы преломѣхз въз п́ать ты́сациз, коли́кв кн́шз ѱсполнь оу́крѣхз прѣ́стете; гл́оглаша ѳмз: двана́десать.

ѳі. Егда́ же сѣдмь въз четы́ре ты́саци, коли́кв ко́шиниц ѱсполне́нїа оу́крѣхз въз́стете; О́ни же рѣ́ша: сѣдмь.

ѳа. И глаго́ла ѱмз: ка́кв не размѣете;

ѳв. И прѣ́де въз Гиоса́идс: ѱ приведо́ша кз немз слѣ́па, ѱ мола́хс ѳго́, да ѳгн́ ко́снетса.

ѳг. И ѳмь за рѣ́кз слѣ́паго, ѱведе́ ѳго́ во́нз ѱз вѣси: ѱ плѣнѣвз на О́чи ѳгн́, ѱ возложь рѣ́цѣ на́нь, вопроша́ше ѳго́, ѳ́ще что́ ви́днѣз;

ѳд. И воззрѣвз глаго́лаше: ви́жс чело́вѣки, ѳ́кв дрѣвѣе хо́дѣша.

ѳе. Потомз же па́ки возложь рѣ́цѣ на О́чи ѳгн́, ѱ сотвори́ ѳго́ прозрѣ́ти: ѱ оу́твори́са, ѱ оу́зрѣ́ свѣ́тлв все́.

ѳз. И посла́ ѳго́ въз до́мз ѳгн́, глаго́ла: ни въз вѣсь ви́ди, ни повѣ́жда́ комз въз вѣси.

ѳз. И ѱзы́де Іисз ѱ оу́чицы ѳгн́ въз вѣси Кесарѣн Фѣлі́повы: ѱ на пгтѣ́ вопроша́ше оу́ченики́ своѣ́, глаго́ла ѱмз: ко́го ма́ гл́оглютз чл́вѣцы бы́ти;

ѳи. О́ни же ѿвѣ́иаша: Іо́анна крѣ́титѣла: ѱ ѱні́н Ілі́ю: дрѣзѣн же ѳдина́го ѿ прѣ́вкз.

ѳа. И то́й гл́огла ѱмз: вы́ же ко́го ма́ гл́оглете бы́ти; ѿвѣ́иавз же Пѣ́трз глаго́ла ѳмз: тѣ́ ѳси Хрѣ́то́сз.

ѳа. И запрѣтѣ́ ѱмз, да никомз́же глаго́лютз ѿ не́мз.

15. И заръча имъ и каза : Гледайте, пазѣте ся отъ квасъ-тъ Фарисейскій и отъ квасъ-тъ Иродовъ.

16. И размысляхъ помежду си и думяхъ : *Това е* защото хлѣбове нѣмамы.

17. А Исусъ разумѣ, и каза имъ : Защо размысляте че хлѣбове нѣмате ? Не разбирате ли, нито разумѣвате ? Още ли имате сърдце-то си окаменено ?

18. Очи имате и не видите ли ? и уши имате и не чувате ли ? и не помните ли ?

19. Когато прѣломихъ петъ-тъ хлѣба на петъ-тъ тысящи, колко кошове пълны съ укрухы дигнѣхте ? Казувать му : Дванадесетъ.

20. И когато седмъ-тъ на четыри-тъ тысящи, колко кошници пълны съ укрухы дигнѣхте ? А тѣ рекохъ ? Седмъ.

21. И казуваше имъ ; Какъ не разумѣвате ?

22. И идува въ Внесандъ : и довождатъ му одного слѣпъ и при-молюватъ му ся да ся прикосне до него.

23. И хванъ слѣпый-тъ за рѣкъ, та го изведе вънъ отъ село-то, и като плюнъ на очи-тъ му, възложи на него рѣцѣ, и пыташе го, види ли нѣщо.

24. И той прогледа и казуваше : Виждамъ чловѣцы-тъ, като че виждамъ дървета да ходять.

25. Послѣ пакъ възложи рѣцѣ-тъ си на очи-тъ му, и направи го да прогледа ; и възстанови ся *зрѣние-то му*, и видѣ всички-тъ чисто.

26. И испрати го въ домъ-тъ му, и казуваше : Нито въ село-то да влѣзешъ, нито нѣкому въ село-то да кажешъ *това*.

27. И излѣзе Исусъ и ученици-тъ му по села-та на Кесаріѣ Филипповъ, и изъ пѣтъ-тъ пыташе ученицы-тъ си, и казуваше имъ : Кого мя казуватъ чловѣци-тъ, че съмъ.

28. А тѣ отговорихъ : Иоаннъ Кръстителъ ; други пакъ Илія ; а други, единъ отъ пророцы-тъ.

29. И той имъ казува : Но вы кого мя казувате че съмъ ? И отговори Петръ и рече му : Ты си Христосъ.

30. И запрѣти имъ да не казуватъ никому за него.

λα. И начатъ оучити ихъ, ѿкѡ подобаетъ Сѣс члвчческомꙋ многꙋ пострадати, и ѿскꙋшенꙋ быти ѿ старецꙋ и архіерей и книжникꙋ, и оубіенꙋ быти, и въ третій день воскресити :

לב. И не ѡбниꙋлася слово глаголаше. и пріемъ єгѡ Пётрꙋ, начатъ претити ємꙋ.

לג. Сѣс же ѡбръщѣся, и воззрѣвъ на оучиткѣ своѡ, запрети Пётрови, глагола : ѿди за мною сатанѡ : ѿкѡ не мыслиши, ѿже (сѣть) Бжїа, но ѿже члвчческа.

לד. И призвѡвъ народы со оучиткѣ своиѣ, рече имъ : ѿже хощетъ по мнѣ ити, да ѡбѣржетъ себѣ, и вѡзметъ крѣтъ своѡ, и по мнѣ градѣтъ.

לה. Иже бо ѡше хощетъ дѣшꙋ своѡ спасти, погꙋбитъ ю : а ѿже погꙋбитъ дѣшꙋ своѡ менѣ ради и євѡліа, той спасѣтъ ю.

לו. Кѡа бо польза чловчкꙋ, ѡше прѡбръщѣтъ мѡрꙋ вѣсь, и ѡтшетитъ дѣшꙋ своѡ ;

לז. Или что дѡстѣ чловчкꙋ ѡзмѣнꙋ на дѣшꙋ своѡй ;

לח. Иже бо ѡше постыдѣтъ менѣ и моѡхꙋ словѣсꙋ въ рѡдѣ сѣмꙋ премокодѣйникꙋ и грѣшникꙋ, и Сѣс чловчческїй постыдѣтъ єгѡ, єгѡ прїидетъ во славѣ Сѡѡ своєгѡ со Англы стѣми.

ГЛАВА Θ.

א. И глаголаше имъ : ѡмнѣ глаголю вамъ, ѿкѡ сѣть иѣщꙋ ѿ здѣ стоимꙋхъ, ѿже не имꙋтъ вкꙋсѣти смѣрти, дѡндеже видѡтъ црѣвїе Бжїе прїшѣдшее въ сілѣ.

ב. И по шести днѣхъ поѡтъ Іисꙋ Пётрꙋ и Іаковꙋ и Іѡаннꙋ, и возведѣ ихъ на горꙋ высокꙋ ѡсобꙋ єдїны : и прѡбврѡзїса прѣд ѡими.

ג. И рїзы єгѡ быша блѣщѡщѣся, бѣклѡ сѣклѡ ѿкѡ снѣгꙋ, ѡцѣхъ же не мѡжетъ бѣклѡникꙋ оубѣклѣти на землї.

31. И наченъ да ги учи *това*, че Сынъ челоѳческый трѣба много да пострада, и да бѣде отхвърленъ отъ старѳишины-тѣ и первосвященници-тѣ и книжници-тѣ, и убитъ да бѣде, и слѣдъ три дни да въскрѣсне.

32. И говоряше слово-то явно. А Петръ го зѣ на странъ, и наченъ да му запрѣтава.

33. А той като ся объриж и видѣ ученицы-тѣ си, запрѣти на Петра и рече: Махни ся отъ прѣдъ мене Сатано; защото не мыслишь това което е Божіе, но това което е челоѳческо.

34. И призова народъ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и рече имъ: Който ище да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и дигне кръсть-тѣ си и мя слѣдува.

35. Защото, който ище да упаци животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който изгуби животъ-тѣ си заради мене и за Евангелие-то, той ще го упаци.

36. Понеже какво ще ползува челоѳка, ако спечали всичкый-тѣ свѣтъ, и отщети душъ-тѣ си?

37. Или какво ще даде челоѳкъ въ размѣнъ за душъ-тѣ си?

38. Защото, който ся усрами за мене и за думы-тѣ ми въ тойзи блуденъ и грѣшенъ родъ, и Сынъ челоѳческый ще ся усрами за него, когато дойде въ славъ-тѣ на Отца си съсъ святы-тѣ ангелы.

ГЛАВА 9.

1. И казуваше имъ: Истинъ ви казувамъ, че има нѣкои отъ стояцы-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смърть, докль не видятъ царство-то Божіе дошло въ силъ.

2. И слѣдъ шесть дни зема Исусъ Петра и Іакова и Іоанна, и възвожда ги на горъ высокъ на странъ самы, и прѣобрази ся прѣдъ тѣхъ.

3. И дрехы-тѣ му станъхъ лъскавы, твърдѣ бѣлы като снѣгъ, каквыто бѣлиликъ на земъ-тѣ не може да убѣли.

д. И ѿвѣсѧ ѿмѧ Иліа сѧ Мвѹсеемѧ: и кѣша со Іисомѧ глаголюще.

ѿ. И ѡвѣщавѧ Пётрѧ глагола Іисови: Равви, добрѡ єсть намѧ здѣ быти: и сотворимѧ кровы три, тебѣ единому, и Мвѹсееви единому, и Иліи единому.

ѡ. Не вѣдаше бо, что рещи: какѧ ко пристрашнн.

з. И бысть облакѧ ѡвѣщавѧ ѿхѧ: и прїиде гласѧ ѿз облака, глагола: сїи єсть Сїи мой возмѡкленный, тогѡ послѡшайте.

и. И внезапно воззрѣвше, ктомѡ никогѡже видѣша, токмѡ Іиса единого сѧ совою.

ѧ. Сходившымѧ же ѿмѧ сѧ горы, запрети ѿмѧ, да никомѡже повѣдатѧ, ѡже видѣша, токмѡ єгда Сїи человек-ческой ѿз мѣртвыхѧ воскресетѧ.

г. И слово оудержаша вѧ себѣ, стазіающеса, что єсть, єже ѿз мѣртвыхѧ воскреснсти.

аи. И вопрошавѧ єгѡ, глаголюще: какѧ глаголютѧ книжницы, ѡкѡ Иліи подобаетѧ прїити прежде;

би. Сїи же ѡвѣщавѧ рече ѿмѧ: Иліа оѣбѡ пришедѧ прежде, оѣстроитѧ всѧ: и какѧ єсть писано ѡ Сїѣ члѡвѣчестѣмѧ, да многѡ постраждетѧ и о҃чищенѣнѧ кѡдетѧ.

ги. Но глаголю вамѧ, ѡкѡ и Иліа прїиде, и сотвориша ємѡ, єлика хотѣша, ѡкоже єсть писано ѡ немѧ.

ди. И пришедѧ ко о҃чищенымѧ, видѣ народѧ многѧ ѡ ѿхѧ, и книжники стазіающеса сѧ нимн.

єи. И авѣе весь народѧ видѣвѧ єгѡ о҃жасеса, и прирѣцише цѣловавѧ єгѡ.

єи. И вопроси книжники: что стазаетеса кѧ себѣ;

зи. И ѡвѣщавѧ единому ѡ народа рече: О҃чителю, приведѡх сына моего кѧ тебѣ, ѿмѡша дѡха пѣма:

ии. И ѿдѣже колѣждо ѿметѧ єгѡ, разбиваетѧ єгѡ, и пѣны тецитѧ, и скрежещетѧ зѡбы своїми, и ѡцѣпенѣваетѧ: и рѣхѧ о҃ченикымѧ твоимѧ, да ѿженѡтѧ єгѡ, и не возмогѡша.

4. И яви имъ ся Илія съ Моисея; и разговаряхъ ся съ Исуса.

5. И отговори Петръ и казува на Исуса : Равви, добро е да смы тука ; и да направимъ три шатры, за тебе едниъ, и за Моисея едниъ, и за Иліѣж едниъ.

6. Защото не знаеше какво да рече ; понеже бѣхъ уплашени.

7. И облакъ ги засѣни ; и гласъ дойде изъ облака който казуваше : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный ; слушайте него.

8. И внезапно като ся обзѣрихъж, не видѣхъ вече никого съсь себе си, освѣнь Исуса самичкъ.

9. И когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, зарѣча имъ да не кажѣтъ никому това що видѣхъ, освѣнь кога Сынъ челоѣческій възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

10. И задържахъ слово-то *въ себе си*, като разисквахъ помежду си що е *това* да възкръсне отъ мъртвы-тѣ.

11. И пытахъ го и казувахъ : Защо казувать книжници-тѣ, че трѣба да дойде първомъ Илія ?

12. А той отвѣща и рече имъ ; Истинѣ же ще Илія първомъ да дойде и да устрои венчко ; и какъ е писано за Сына челоѣческаго, че трѣба да пострада много, и да бѣде униженъ ;

13. Но казувамъ ви, че Илія дойде, и сторихъ му каквото щѣхъ, както е писано за него.

14. И като дойде при ученицы-тѣ, видѣ около тѣхъ народъ много, и книжници които ся прѣпирахъ съ тѣхъ.

15. И тутакси венчкый народъ щомъ го видѣ, смая ся, и при-текохъ ся та го поздравявахъ.

16. И попыта книжници-тѣ : Какво ся прѣпирате съ тѣхъ ?

17. И отговори едниъ отъ народа, и рече : Учителю, доведохъ при тебе сына си, който има духъ нѣмъ.

18. И дѣто го прихване, трѣшва го, и запѣня ся, и скърца съсь зѣбы, и вѣпява ся ; и рѣкохъ на твоѣ-тѣ ученицы да испѣдѣтъ *блѣс-тѣ*, но не можѣхъ.

᠔᠗. О҃нъ же ѡвѣщавъ ємѡ глагола: єѡ рѡде невѣренъ, доколѣ въз вѣсѣ бѣдѡ; доколѣ терпліѡ вы; приведіте єгѡ ко мнѣ.

᠔в. И приведѡша єгѡ къ немѡ: и видѣвъ єгѡ, ѡбїе дѡхъ страсѣ єгѡ: и падъ на землі, валѡшесѧ пѣны теши.

᠔а. И вопросі О҃цѧ єгѡ: колікѡ лѣтъ єсть, ѡнелѣже сїе бысть ємѡ; О҃нъ же рече: издѣтсѧ.

᠔б. И многѡжды во О҃гнь вверже єгѡ, и въз воды, да погвѣтъ єгѡ: но ѡше что мѡжешн, помози намъ, милосѣрдовавъ ѡ насъ.

᠔г. Иисъ же рече ємѡ: єже ѡше что мѡжешн вѣровати, всѧ возмѡжна вѣрсюишесѧ.

᠔д. И ѡбїе возопівъ О҃цѡ О҃трѡчѧте, со слезѧми глаголаше: вѣрсю, Гдїи, помози моемѡ невѣрїю.

᠔е. Видѣвъ же Иисъ, ѡкѡ срицетсѧ народъ, запретї дѡхъ нечїстомъ, глагола ємѡ: дѡше иѣмїи и гасхїи, ѡзъ тї повелѣваю: изыди иъ негѡ, и ктомѡ не видн въз негѡ.

᠔з. И возопівъ, и многѡ прѡжѡвсѧ, изыде. и бысть ѡкѡ мѣртвѡ, ѡкоже мнѡзѣмъ глаголати, ѡкѡ оумре.

᠔з. Иисъ же ємъ єгѡ за рѡкъ, воздѡвїже єгѡ: и востѧ.

᠔и. И вшѣдшѡ ємѡ въз дѡмъ, оученицы єгѡ вопрошѡхъ єгѡ єдинаго: ѡкѡ мы не возмѡгѡхомъ иъзнѧти єгѡ;

᠔о. И рече имъ: сїи рѡдъ ничїмъже мѡжетъ иъзнїти, тѡкмѡ мѧтвою и постѡмъ.

᠔. И ѡтѣдѡ иъшѣдше, идахъ сквозѣ Галїлею, и не хотѧше, да ктѡ оувѣсть.

᠔а. Оучѧше во оученикї своѧ, и глаголаше имъ: ѡкѡ Сїѡ члѣвѣческїи прѣданъ бѣдетъ въз рѡцѣ челоувѣчестѣ, и оувїѡтъ єгѡ: и оувїѡтъ бывъ, въз третїи дѣнь воскреснетъ.

᠔б. О҃нїи же не разсмѣвахъ глагола, и боѡхъсѧ єгѡ вопросїти.

᠔г. И прїде въз Капернаѡмъ: и въз дѡмѡ бывъ, вопрошѧше иихъ: что на пстї въз себѣ помышлѧсте;

19. А той му отговори и рече: О роде невѣрный, до кога ще бѣдѣ съ васъ? до кога ще вы тѣрпѣѣте? доведѣте го при мене.

20. И доведохъ го при него; и като го видѣ *блѣсный-тѣ*, тутакси духъ-тѣ го покѣса, и той паднѣ на земѣ-тѣ, и валяше ся запѣненъ.

21. И попыта *Иисусъ* бащѣ му: Колко вѣрме е отъ какъ му станѣ това? А той рече: Отъ дѣтство.

22. И много пѣти и въ огнь го хвърли и въ водѣ, да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смилн се на насъ, и помогни ни.

23. А *Иисусъ* му рече: Това, ако можешъ повѣрува, всичко е възможно за *тогози* който вѣрува.

24. И тутакси на дѣте-то баща му извика съсъ съззы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи, помогни на мое-то невѣрство.

25. А *Иисусъ* като видѣ че ся стича народъ, запрѣти нечистому духу, и му казуваше: Душе нѣмый и глухый, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ него и да не влѣзешъ вече въ него.

26. И *духъ-тѣ* като испишѣ, и го покѣса силно, искочи, и *молякъ-тѣ* станѣ като мъртвѣ, така що мнозина думахъ че умрѣ.

27. А *Иисусъ* го хванѣ за рѣкѣ, и дигнѣ го, и *той* станѣ.

28. И когато влѣзе въ кѣщы, ученици-тѣ му пытахъ го на странѣ: Защо ный не можѣхмы да го испѣдимъ?

29. И рече имъ: Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо *друго*, освѣнъ съ молитвѣ и постъ.

30. И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ прѣзъ Галилеѣ, и не искаше да узнае *това* никой.

31. Защото учаше ученицы-тѣ си, и казуваше имъ, че Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на чловѣцы, и ще го убѣѣтъ; и отъ какъ го убѣѣтъ, въ третій-тѣ день ще въскрѣсне.

32. Но тѣ не разумѣвахъ думѣ-тѣ, и бояхъ ся да го попытатъ.

33. И дойде въ Капернаумъ, и когато влѣзе въ кѣщы, пыташе ги: За какво ся разговаряхте въ пѣть-тѣ помежду си?

λδ. Ονή же молчáхс: дрѣгъ ко дрѣгъ ко стазáшася на прстѣ, ктѣ ѣсть колѣи.

ле. И сѣдъ пригласи Ѡванáдесате, и глгѣла ѡмъ: ѡще ктѣ хѣщеть старѣи быти, да вѣдетъ всѣхъ мѣншѣи, и всѣмъ слгá.

лз. И прѣимъ Ѡтрочá, постави ѣ посреде ѡхъ: и ѡвѣмъ ѣ, рече ѡмъ:

лз. Иже ѡще ѣдино таковыхъ Ѡтрочáтъ прѣиметъ во ѡма моѣ, менѣ прѣѣлетъ: и иже менѣ прѣѣлетъ, не менѣ прѣѣлетъ, но послáвшаго мá.

лн. Ѡвѣшá ѣмъ ѡвáннн, глгѣла: Оучтáю, вѣдѣхомъ иѣкоего ѡменемъ твоѣмъ ѡгонáшя кѣсы, иже не хѣдитъ по нáсъ: и възвратѣхомъ ѣмъ, ѡкѡ не послáдетъ нáмъ.

ло. Иисъ же рече: не крáните ѣмъ: никтѣже ко ѣсть, иже сотворитъ силъ ѡ ѡмени моѣмъ, и възмѣжетъ вскѣрѣ слослѣвити мá.

м. Иже ко иѣсть на вѣ, по вáсъ ѣсть.

мá. Иже ко ѡще напоитъ вѣ чáшею водѣ во ѡма моѣ, ѡкѡ Хрѣтѣвы ѣстѣ, áмѣнъ глгѣлю вáмъ, не погвѣитъ мздѣ своѣл.

мв. И иже ѡще согласнитъ ѣдиноаго ѡ мáлыхъ сѣхъ вѣршющихъ вх мá, дѣбрѣе ѣсть ѣмъ пáче, ѡще ѡблѣжитъ кáмень жѣрновный ѡ вѣн ѣгѡ, и ввѣрженъ вѣдетъ вх мѣре.

мг. И ѡще согласнитъ тá рскá твоá, ѡскѣци ѡ: дѣбрѣе тѣ ѣсть вѣдникъ вх живѣтъ вѣити, неже Ѡвѣ рѣцѣ ѡмѣшс вѣити вх геѣннъ, во Ѡгнь негасáющѣи,

мд. Идѣже чѣрвь ѡхъ не оумирáетъ, и Ѡгнь не оугасáетъ.

мѣ. И ѡще ногá твоá согласнитъ тá, ѡскѣци ѡ: дѣбрѣе тѣ ѣсть вѣити вх живѣтъ хрѣмс, неже двѣ нѣзѣ ѡмѣшс ввѣрженъ быти вх геѣннъ, во Ѡгнь негасáющѣи,

мз. Идѣже чѣрвь ѡхъ не оумирáетъ, и Ѡгнь не оугасáетъ.

мз. И ѡще Ѡко твоѣ согласнитъ тá, ѡсткѣи ѣ: дѣбрѣе тѣ ѣсть со ѣдинѣмъ Ѡкомъ вѣити вх црѣтѣе Иѣѣе, неже двѣ ѡцѣ ѡмѣшс ввѣрженъ быти вх геѣннъ Ѡгненнѣю,

34. А тѣ мълчахъ; защото въ пѣть-тъ бѣхъ ся прѣпирали помежду си, кой е по голѣмъ.

35. И като сѣдишъ призова дванадесеть-тъ, и казува имъ: Който иска да е първъ, ще бѣде най послѣденъ отъ всички-тъ, и на всички-тъ слуга.

36. И зѣ едно дѣте та го постави по срѣдъ тѣхъ, пригържи го и рече имъ:

37. Който приеме едно отъ таквызи дѣца въ мое име, мене приима; и който приеме мене, не приима мене, но тогози който мя е проводилъ.

38. Отговори му Юаннъ и казуваше: Учителю, видѣхмы нѣкого си, който ны не слѣдува, че исплждаше бѣсове въ твое-то име; и забранихмы му, защото не слѣдува насъ.

39. А Исусъ рече: Недѣйте му забраня, защото нѣма никой който да стори чудо въ мое име, и да може на часъ-тъ да мя злослови.

40. Понеже който не е противъ насъ, той е отъ къдѣ насъ.

41. Защото който вы напои единъ чашъ водъ въ мое име, понеже сте Христови, истинъ ви казувамъ, нѣма да изгуби заплатъ-тъ си.

42. И който соблазни одного отъ малкы-тъ, които вѣруватъ въ мене, за него по добрѣ бы было да ся обложи воденичешъ камъкъ около шѣи-тъ му, и да бѣде хвърленъ въ море-то.

43. И ако тя соблазнява рѣка-та ти, отсѣчи ѿ; по добрѣ ти е да влѣзешъ клосенъ въ животъ-тъ, а не да имашъ двѣ рѣци и да отидешъ въ пѣкъль-тъ, въ огнь-тъ негасимъ;

44. Дѣто червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не угаснува.

45. И ако нога-та ти тя соблазнява, отсѣчи ѿ; по добрѣ ти е да влѣзешъ хромъ въ животъ-тъ, а не да имашъ двѣ нозѣ и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкъль-тъ, въ огнь-тъ негасимъ;

46. Дѣто червей-тъ имъ не умира, и огнь-тъ не угаснува.

47. И ако око-то ти тя соблазнява, извади го; по добрѣ ти е да влѣзешъ съ едно око въ царство-то Божіе, а не да имашъ двѣ очи и да бѣдешъ хвърленъ въ пѣкъль-тъ огненный;

мн. Идѣже червь и хз не оумираетъ, и Огнь не оугасаетъ.

м.о. всакъ во огнемъ восолитса, и всака жертва солю восолитса.

и. Добро соль: аще же соль не слана бдетъ, чимъ восолитса; имѣйте соль въ себѣ, и миръ имѣйте между собою.

ГЛАВА І.

а. И ѡтсѣдъ воставъ прейде въ предѣлы іудейскїа, ѡбонзполъ іордана. и сиидошася паки народи къ немъ: и іакъ обывчай имѣ, паки оучаше ихъ.

б. И пристъпаше фарисее, вопросиша его: аще достонтъ мъжъ женъ псстити; и скъшajúше его.

г. Онъ же ѡвѣщавъ рече имъ: что вамъ заповѣда мѡвсѣй;

д. Онъ же рѣша: мѡвсѣй повелѣ книгъ распсстишию написати, и псстити.

е. И ѡвѣщавъ іисъз рече имъ: по жестосердїю вашему написа вамъ заповѣда сїю.

ж. Ґо начала же созданиа, мъжа и женъ сотвори а єсть бгъ.

з. Сегѡ ради вставитъ человекъ оца своего и мать:

и. И прилепитса къ женѣ своей, и бдетъ ѡба въ плоть єдина: тѣмъже оужѣ нѣста два, но плоть єдина.

д. Ґже оубо бгъ сочета, члвкъ да не разлучаетъ.

г. И въ домъ паки оученицы его ѡ семъ вопросиша его.

а. И глагола имъ: иже аще псститъ женъ свою, и ѡженитса иною, прелюбѣ творитъ на нѡ:

б. И аще женѡ псститъ мъжа, и посагнетъ за иногѡ, прелюбѣ творитъ.

г. И приношѡхъ къ немъ дѣти, да коснетса ихъ: оученицы же прецѡхъ приносящымъ.

д. Видѣвъ же іисъз, негодова, и рече имъ: вставите

48. Дѣто червей-тъ имъ не умира и огнь-тъ не угаснува.

49. Защото всякой съ огнь ще ся осоли, и всяка жертва съсь соль ще да ся осоли.

50. Добро е соль-та; но ако соль-та бжде безсолна, съ какво ще ѝж поправите? Имайте соль въ себе си, и миръ имайте помежду си.

ГЛАВА 10.

1. И станж отъ тамо та отиде въ прѣдѣлы-тъ Иудейскы, прѣзь страны-тъ отвѣдь Иорданъ; и стича ся пакъ народъ при него; и както си имаше обычай, пакъ гы поучаваше.

2. И пристѣпнихъ Фарисей-тъ та го попытахъ за да го искушавать: Да ли е простено на мъжъ да напусне женъ-тъ си?

3. А той отговори и рече имъ: Що ви заповѣда Моисей?

4. А тѣ рекохъ: Моисей дозволи да напише разводно писмо, и да ѝж напусне.

5. И отговори Исусъ и рече имъ: За жестокосърдіе-то ваше ви е писалъ тѣзи заповѣдъ;

6. Отъ начало обаче на созданіе-то, мъжко и женско гы е сътворилъ Богъ.

7. За това ще остави чловѣкъ бащъ си и майкъ си, и ще ся прилѣпи при женъ си,

8. И ще бждѣтъ двама-та въ една плѣть: така що не сж вече двѣ, но една плѣть.

9. И тѣй, онова което е Богъ съчеталъ, чловѣкъ да не разлѣча.

10. И въ кѣщы пакъ ученици-тъ му попытахъ го за сѣщо-то.

11. И казува имъ; Който си напусне женъ-тъ, и ся ожени за другъ, прѣлюбодѣйствува противъ неѣж.

12. И ако жена напусне мъжа си и посегне за другыго, прѣлюбодѣйствува.

13. И доведохъ при него дѣца, за да ся прикосне до тѣхъ; а ученици-тъ запрѣत्याхъ на тѣзи конто гы водяхъ:

14. Това като видѣ Исусъ възнегодова, и рече: Оставѣте

дѣтѣй приходѣти ко мнѣ, и не бранѣте ѿ мѧ: тацѣхъ во
ѣсть црѣтвіе Бжїе.

ѣ. Амїнь глголю вѧмъ: ѿже ѡще не прїиметъ црѣтвіа
Бжїа глкъ Отроча, не ѿмать внїти въ нѣ.

ѣ. И ѡбѣмъ ѿхъ, возложъ рсцѣ на нїхъ, блгословаше
ѿхъ.

ѣ. И ѿсходѧшъ ѣмъ на пѣть, прѣтѣхъ ѿкїй и поклонсѧ
на колѣнъ ѣмъ, вопрошаше ѣго: Оучїтелю блгїй, что со-
творю, да животъ вѣчный наслѣдствю;

ѣ. Иисъ же рече ѣмъ: что мѧ глголешн блга; нїктоже
блгъ, токмъ ѣдїнъ Бгъ.

ѣ. Заповѣди вѣси: не прелюбї сотвориши: не оубїи:
не оубрѧди: не лжесвидѣтельствуй: не ѡбїди: чтї Оца
твоего и мѧтерь.

ѣ. Онъ же ѡвѣщавъ рече ѣмъ: Оучїтелю, сїѧ всѧ сохра-
нїхъ ѡ ѿности моеѧ.

ѣ. Иисъ же возрѣвъ на нѣ, возлюбї ѣго, и рече ѣмъ:
ѣдїнагъ ѣси не докончалъ: иди, ѣлика ѿмаши, продаждь,
и даждь нїщымъ: и ѿмѣти ѿмаши сокровище на нѣси: и
прїиди и ходи въ слѣдъ менѣ, вземъ крѣтъ.

ѣ. Онъ же дрѧхъ кывъ ѡ словесї, ѡнде скорбѧ: бѣ
ко ѿмѣа стажанїа мнѡга.

ѣ. И возрѣвъ Иисъ, глагола оученикѡмъ своимъ: какъ
нездобъ ѿмѡщїи богатство въ црѣтвіе Бжїе внїдѣтъ.

ѣ. Оучїницї же оубжасѧхса ѡ словесѣхъ ѣгѡ. Иисъ же
пѧки ѡвѣщавъ, глгола ѿмъ: члѧда, какъ нездобъ оуповѧю-
щымъ на богатство въ црѣтвіе Бжїе внїти.

ѣ. Оубдѡбѣе ко ѣсть вельбѣдъ сквозѣ ѿгнїѣ оуши
протїи, неже богатъ въ царствїе Бжїе внїти.

ѣ. Онї же ѿзлїха дивлѧхса, глаголюще къ себѣ: то
кто мѡжетъ спасѣнъ бѣти;

дѣца-та да дохождатъ при мене ; и не гы въспирайте ; защото на таквизи е царство-то Божіе.

15. Истинѣ ви казувамъ : Който не приеме царство-то Божіе като дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

16. И пригърнѣ гы, и възлагаше рѣцѣ на тѣхъ, и благославяше гы.

17. И когато излѣзуваше на пѣть-тѣ, притече ся нѣкой си та колѣннич прѣдъ него и го пыташе : Учителю благій, що да сторѣж за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ ?

18. А Исусъ му рече : Що мя наричашь благъ ? Никой не е благъ, тѣкмо единъ Богъ.

19. Заповѣди-тѣ знаешъ : Не прѣлюбодѣйствувай ; Не убивай ; Не укради ; Не свидѣлствувай на лъжъ ; Не обиждай ; Почитай бащѣ си и майкѣ си.

20. А той отговори и рече му : Учителю, всичко това упазихъ отъ младость-тѣ си.

21. А Исусъ като го погледнѣ, възлюби го, и рече му : Едно ти не достига ; иди, продай все що имашь, и раздай го на сиромасы-тѣ ; и ще имашь съкровище на небе-то ; и дигни кръсть-тѣ, и ела та мя послѣдувай.

22. Но той ся оскѣрби за тѣжъ думѣ, и отиде си нажаленъ ; защото имаше имотъ много.

23. А Исусъ погледнѣ около си и казуваше на ученицы-тѣ си : Колко мѣчно ще влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ богатство ?

24. А ученици-тѣ му ся смаювахъ за неговы-тѣ думы. И Исусъ пакъ отговори и рече имъ : Чада, колко е мѣчно да влѣзѣтъ въ царство-то Божіе тѣзи, които иматъ надеждѣ-тѣ си на богатство-то ?

25. По лесно е камила да мине прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе въ царство-то Божіе.

26. А тѣ ся твърдѣ много удивявахъ и говоряхъ помежду си : И кой може спасенъ да бѣде ?

кз. Воззрѣвъ же на нѣхъ Іисъ, глагола : оу челоуѣккхъ не-
возмѣжно, но не оу Бга : вса ко возмѣжна сѣтъ оу Бга.

ки. Начатъ же Пѣтръ глаголати ѣмѣ : сѣ мѣ ѡстѡвихомъ
вса, ѡ въз сѡѣдъ тебѣ ѡдѡхомъ.

ко. Өвѣщавъ же Іисъ речѣ : ѡминь глаголю вамъ, никто-
же ѣсть, ѡже ѡстѡвилъ ѣсть домъ, ѡли брѡтїю, ѡли сестры,
ѡли оца, ѡли мѣрѣ, ѡли женѣ, ѡли чѡда, ѡли сѣла, менѣ рѡди
ѡ ѣвѡліѡ рѡди :

л. ѡще не прїиметъ сторицею, нынѣ ко времѡ сѣ, до-
мѡвъ, ѡ брѡтїи, ѡ сестрѡ, ѡ оца, ѡ мѣрѣ, ѡ чѡдѡ, ѡ сѣлѡ, ко
ѡзнѡни, ѡ въз вѣккхъ градѡщїи живѡтъ вѣчний.

ла. Мнози же вѣдѡтъ пѣрви послѣдни, ѡ послѣднии пѣрви.

лв. Бѡхъ же на пѣти, восходѡше ко Іерлїмъ : ѡ бѣ варѡл
ѡхъ Іисъ, ѡ оужасѡхсѡ, ѡ ко сѡѣдъ ѡдѡше, коѡхсѡ. ѡ
поѣмъ пѡки Обѡнѡдесѡтъ, начатъ ѡмъ глаголати, ѡже хотѡхъ
ѣмѣ быти :

лг. ѡкѡ сѣ восходимъ ко Іерусѡлимъ, ѡ сїѡ челоуѣческїи
прѣданъ вѣдетъ ѡрхїерѣммъ ѡ книжникммъ, ѡ ѡсѡдатъ ѣгѡ
на смѣрть, ѡ предадѡтъ ѣгѡ ѡзыкммъ .

лд. ѡ поругѡютсѡ ѣмѣ, ѡ оуѡзватъ ѣгѡ, ѡ ѡплѡютъ ѣгѡ,
ѡ оубїѡтъ ѣгѡ : ѡ въз трѣтїи дѣнь воскреснетъ.

ле. ѡ прѣд негѡ прїидѡста Іѡкѡвъ ѡ Іѡннъ, сына Зеве-
дѣѣва, глаголюще : Оучителю, хѡщева, да, ѣже ѡще прѡснѡва,
сѡтвориши нѡма.

лс. ѡнъ же речѣ ѡма : что хѡщѣта, да сѡтвориѡ вамѡ ;

лз. ѡна же рѣста ѣмѣ : даждъ нѡмъ, да ѣдинъ ѡдѣснѡю
тебѣ ѡ ѣдинъ ѡшѡюю тебѣ сѡдѣва ко слѡвѣ твоѣи.

лн. Іисъ же речѣ ѡма : не рѣста, чесѡ прѡснѡта. мѡжетѡ
ли пїти чѡшѡ, ѡже ѡзъ пїѡ, ѡ крѡнѣнемъ, ѡмже ѡзъ
крѡнѡюсѡ, крѡтїтсѡ ;

ло. ѡна же рѣста ѣмѣ : мѡжева. Іисъ же речѣ ѡма :
чѡшѡ оубѡ, ѡже ѡзъ пїѡ, ѡспїѣта, ѡ крѡнѣнемъ, ѡмже ѡзъ
крѡнѡюсѡ, крѡтїтсѡ :

27. А Иисусъ погледнѣ на тѣхъ и каза : У чловѣцы-тѣ е не-вѣзможно ; но не у Бога ; защото у Бога всичко е възможно.

28. И наченѣ Петръ да му говори : Ето, ный оставихмы всичко и послѣдувахмы тебе.

29. А Иисусъ отвѣща и рече : Истинѣ ви казувамъ : Нѣма ни единъ който да е оставилъ кжщѣ, или братія, или сестры, или бащѣ, или майкѣ, или женѣ, или чада, или нивя, заради мене и за евангелие-то,

30. И да не земе стократно сега на това врѣме, кжщя, и братія, и сестры, и майки, и чада, и нивя, паедно съ гоненія, и въ идущя вѣкъ животь вѣченъ.

31. Мнозина обаче първи ще бѣдѣтъ послѣдни, и послѣдни-тѣ първи.

32. А когато бѣхѣ въ пъть-тѣ на възлѣзуваніе-то си въ Іерусалимъ, Иисусъ вървѣше прѣдъ тѣхъ, а тѣ ся чудяхѣ, и като вървѣхѣ подирѣ му бѣхѣ на страхъ. И като прибра дванадесетъ-тѣ, той пакъ наченѣ да имъ казува това което имаше да му ся случи :

33. Ето, ный възлѣзуваме въ Іерусалимъ, и Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣдаденъ на първосвященници-тѣ и на книжници-тѣ, и ще го осѣдятъ на смърть, и ще го прѣдадѣтъ на язычници-тѣ ;

34. И ще му ся поругаѣтъ, и ще го бійтъ, и ще го заплюѣтъ, и ще го убійтъ, и въ третій день ще възкрѣсне.

35. И идувать при него Іаковъ и Іоаннъ, сынове-тѣ Зеведеви, и казувать : Учителю, искамы да ни сторинъ каквото *ти* попросимъ.

36. А той имъ рече : Що искате да ви сторѣжъ ?

37. А тѣ му рекохѣ : Дай ни да сѣднемъ единъ отъ десно и единъ отъ лѣво до тебе въ славѣ-тѣ ти.

38. А Иисусъ имъ рече : Не знаете що просите ; можете ли да пиете чашѣ-тѣ, коѣкто азъ пиѣ, и да ся кръстите съ кръщеніе-то, съ което ся азъ крышавамъ ?

39. Тѣ му рекохѣ : Можемъ. А Иисусъ имъ рече : Чашѣ-тѣ, коѣкто азъ пиѣ, ще пиете, и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ крышавамъ, ще ся кръстите ;

м. А ѣже сѣсти ѡдеснѣю менѣ и ѡшнѣю, и ѣсть миѣ дати, но иже оуготовано ѣсть.

ма. И слышавше десать, начаша негодовати ѡ іакѡвѣ и іѡаннѣ.

мв. Іисъ же призвавъ ихъ, глагола имъ: вѣсте, іакѡ мнѣшиа владѣти языки, соудолѣваютьъ имъ, и велиции ихъ ѡвладаютъ ими.

мг. Не такъ же едетъ въ васъ: но, иже ѡце хощетъ въ васъ вѣщати быти, да едетъ вамъ слуга:

мд. И иже ѡце хощетъ въ васъ быти старѣй, да едетъ всѣмъ рабъ.

ме. Ико снъ человекъ не прииде, да послужатъ емъ, но да послужитъ, и дастъ дшш свою ижезавлѣнїе за мнози.

мс. И придоша во іеріхонъ: и исходящъ емъ ѡ іеріхонѣ, и оучникъмъ егнъ, и народъ многъ, сынъ тимеовъ вартимей слѣпый сѣдѣше при пѣти, просѣ.

мз. И слышавъ, іакѡ іисъ назвраннъ ѣсть, начатъ звати и глаголати: Снѣ дѣдовъ іисе, помилши ма.

ми. И прецахъ емъ мнози, да оумолчитъ: снъ же мнѡже паче зваше: Снѣ дѣдовъ, помилши ма.

ма. И ставъ іисъ, рече егнъ возгласити: и возгласиша слѣпца, глаголюще емъ: дерзай, востани, зовѣтъ тѣ.

и. Снъ же ѡвергъ ризы своѣ, воставъ, прииде ко іисови.

иа. И ѡвѣщавъ, глагола емъ іисъ: что хощеши да сотворю тебѣ; слѣпый же глагола емъ: Оучитю, да прозрю.

ив. Іисъ же рече емъ: иди: вѣра твоѣ спасѣ тѣ. и ѡвѣ прозрѣ, и по іисѣ иде въ пѣть.

ГЛАВА ѿ.

а. И егда приближиса во іерусалимъ, въ виадфагїю и виаданїю, къ горѣ елеуистѣй, посла два ѡ оученикъ своихъ,

б. И глагола имъ: идиѣте въ весь, іаже ѣсть прѣмъ вама:

40. Но да съднете отъ десно и отъ лѣво до мене не е мое да дамъ, но комуто е приготвено.

41. А като чухъ десетима-та, хванѣхъ да негодувать за Иакова и Иоанна.

42. А Исусъ гы повыка и казува имъ : Вы знаете че онѣзи които ся иматъ господари на язычници-тѣ господарувать надъ тѣхъ, и голѣмци-тѣ имъ владѣйтъ гы.

43. А между васъ не ще да бѣде така ; но който между васъ ище да бѣде голѣмецъ, ще ви бѣде слуга ;

44. И който отъ васъ ище да бѣде пръвъ, ще бѣде рабъ на всички-тѣ.

45. Защото Сынъ чловѣческый не дойде да му послугувать, но да послугува, и да даде животъ-тѣ си откупъ за мнозина.

46. И идувать въ Иерихонъ ; и когато излѣзваше изъ Иерихонъ той и ученици-тѣ му, и народъ доволно, Тимеевъ-тѣ сынъ Вартимей слѣпый-тѣ, сѣдяхе при пѣть-тѣ та просяше.

47. И като чу че е Исусъ Назорянинъ, наченъ да выка и да казува : Сыне Давидовъ, Исусе, помилуй мя.

48. И запрѣтывахъ му мнозина, да млъкне ; но той още повече выкаше : Сыне Давидовъ, помилуй мя.

49. И спрѣ ся Исусъ и рече да го повыкать, и повыкахъ слѣпый-тѣ и казахъ му : Имай дързновение, стани, выка тя.

50. И той си хвърли дрехъ-тѣ, и станъ та дойде при Исуса.

51. Отговори Исусъ и му каза : Що ищешь да ти сторѣхъ ? И слѣпый-тѣ му рече : Учителю, да прогледамъ.

52. А Исусъ му рече : Иди, твоя-та вѣра тя исцѣли. И тутакси прогледа, и послѣдува Исуса въ пѣть-тѣ.

ГЛАВА 11.

1. И когато приближавать въ Иерусалимъ, во Вифагѣиъ и Вифаниѣиъ, при Елеонскѣ-тѣ горѣ, проважда двама отъ ученицы-тѣ си,

2. И казува имъ : Идѣте въ село-то, което е на срѣщѣ ви,

и љбіє входѣща въ ню, ѡвръщета жребѣ привѣзано, на неже никтоже ѡ члвчкх всѣде: ѡрѣшша є, приведѣта.

г. И љше кто вѣма речѣтх: что творѣта сѣе; рцѣта, гѣкѡ Гдѣ трѣбуетх є: и љбіє послѣтх є сѣмѡ.

д. Идѡста же, и ѡврѣтѡста жребѣ привѣзано при двѣрехъ вѣѣ на распѣтѣи, и ѡрѣшѣста є.

е. И иѣцыи ѡ стоѣщихъ тѣ глаголахъ ѣма: что дѣета ѡрѣшѣюща жребѣ;

є. Она же рѣста ѣмз, гѣкоже заповѣда ѣма Іисз: и ѡстѣвиша ѣ.

з. И приведѡста жребѣ ко Іисови, возложѣша на не рѣзы своѣ: и всѣде на не.

и. Мнози же рѣзы своѣ постлѣша по пѣтѣ: дрѣзѣи же вѣѣа рѣзахъ ѡ дрѣвѣа, и постлѣлахъ по пѣтѣ.

ѡ. И предходѣщѣи и въ слѣдѣхъ градѣщѣи вопѣлахъ, глаголюще: ѡсѣнна, блѣгословѣнхъ градѣи во ѣма Гдѣне.

ї. Блѣгословѣно градѣщее царство во ѣма Гдѣа Оцѣа нашегѡ Дѣда: ѡсѣнна въ вышнихъ.

ѡ. И вниде во Іерлѣмх Іисз, и въ цѣрковь: и соглѣдавъ всѣа, пѡздѣ оуже сѣшх часѣ, изыде въ Сиѡнѣю со ѡбѣмѣнадесяте.

ѡ. И настрѣе ишѣдшимъ ѣмъ ѡ Сиѡнѣи, взалѣа.

г. И видѣвъ смѡковницѣ издѣлѣча, ѣмѣшх лѣствѣе, прѣиде, љше оуѣкѡ что ѡвръщѣтх на неѣ: и прѣшѣдх къ неѣ, ничесѡуже ѡврѣте, тѡкмѡ лѣствѣе: не оуѣ бо бѣ вреѣма смѡкѡвѡмъ.

д. И ѡвѣщѣавъ Іисз речѣ єѣ: да не котѡсѡ ѡ тебе во вѣкѣи никтоже плодѣа сѣѣсть. и слышѡхъ оуѣчѣцѣи єгѡ.

е. И прѣидѡша пакѣи во Іерлѣмх: и вшѣдх Іисз въ цѣрковь, начѣтх ишгонѣти продаѡщѣмъ и къпѣющѣмъ въ цѣркѣи: и трапѣзы торжнѣикѡмъ, и сѣдѣлица продаѡщихъ гѡлѡвѣи ишпрѡвѣрже.

и щомъ влѣзете въ него ще намѣрите жребе вързано, на което никой челоуѣкъ не е възсѣдалъ ; развържѣте и доведѣте го.

3. И ако ви рече нѣкой : Защо правите това ? речѣте, че на Господа трѣбува ; и тукъси ще го проводи тука.

4. И отидохъ, и намѣрихъ жребе-то вързано до врата-та възъ на кръстопѣть-тъ, и отвързувахъ го.

5. И нѣкои отъ стоящи-тъ тамо казувахъ имъ : Що правите та развързувате жребе-то ?

6. А тѣ имъ рекохъ, както порѣча Исусъ ; и оставихъ ги.

7. И доведохъ жребе-то при Исуса и намѣтахъ на него дрехы-тъ си, и възсѣднѣ на него.

8. И мнозина послахъ дрехы-тъ си по пѣть-тъ ; други пакъ рѣжахъ клоиѣ отъ дървета-та, и постилахъ по пѣть-тъ.

9. И тѣзи които вървѣхъ отирѣдъ, и тѣзи които отподирѣ идяхъ, выкахъ и казувахъ : Осанна, благословенъ който иде въ име-то Господне.

10. Благословено царство-то на отца нашего Давида, което иде въ име-то Господне, Осанна въ вышнихъ.

11. И влѣзе Исусъ въ Иерусалимъ, и въ храмъ-тъ, и като разгледа всичко, понеже врѣме-то бѣше вече късно, излѣзе во Вноаніѣ съ дванадесеть-тъ.

12. И на утринь-тъ, когато излѣзохъ изъ Вноаніѣ, огладнѣ.

13. И като видѣ издалечъ смоковницѣ що имаше листіѣ, дойде дано бы да намѣри нѣщо на неѣ, и като дойде до неѣ, не намѣри нищо, тъкмо едни листіѣ ; защото не бѣше врѣме на смокыны-тъ.

14. И отговори Исусъ и рече ѱ : Никой вече до вѣка да не яде плодъ отъ тебе. И слушахъ *това* ученици-тъ му.

15. И дойдохъ въ Иерусалимъ ; и като влѣзе Исусъ въ храмъ-тъ, начнѣ да испѣжда опѣзи, които продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трапезы-тъ на сребромѣнтели-тъ, и столове-тъ на опѣзи, които продавахъ гълъбы, прѣтури.

31. И не дааше, да ктò мимонесѣтъ сосѣдъ сквозѣ црковь.

32. И оучаше, глгола имъ: нѣсть ли писано, ѡкѡ храмъ мой храмъ молитвы наречѣтся всѣмъ ѡзыкомъ; вы же сотвористе егò вертѣпъ разбойникѡмъ.

33. И слышаша книжницы и архіерее, и иискахъ, какѡ егò погвѣатъ: коахъвоса егѡ, ѡкѡ весь народъ дивлѣшеса ѡ оученіи егѡ.

34. И ѡкѡ поздѣ вѣсть, и сходяше вонъ иъ града.

35. И оутрѡ мимоходѣше, видѣша смоковницу и зсѡхшъ иъ кореніа.

36. И воспоманѣвъ Петрѡ, глагола емѡ: Равви, видѣ, смоковница, ѡже проклѣлъ еси, оуспе.

37. И ѡвѣщавъ иисъ, глагола имъ:

38. Имкѣйте вѣрсъ Бжію. Амѣнь ко глаголю вамъ, ѡкѡ, иже ѡше речѣтъ горѣ сѣй: двингнса, и верзиса въ море: и не размыслитъ въ сѣрдцѣ своемъ, но вѣрсъ иметъ, ѡкѡ еже глаголетъ, бывѣетъ: вѣдетъ емѡ, еже ѡше речѣтъ.

39. Сегѡ ради глаголю вамъ: всѧ елика ѡше молѣшеса прѡсите, вѣрсайте, ѡкѡ пріемаете: и вѣдетъ вамъ.

40. И егдѧ стонтѣ молѣшеса, ѡпшѣайте, ѡше что имате на когò, да и Оцъ вашъ, иже есть на нѣсѣхъ, ѡпштитъ вамъ согрѣшеніа ваша.

41. ѡше ли же вы не ѡпшѣаете, ни Оцъ вашъ, иже есть на нѣсѣхъ, ѡпштитъ вамъ согрѣшеніи вашихъ.

42. И пріидѡша пакѣ ко Іерлѣмъ: и въ цѣркѡи ходѣшъ емѡ, пріидѡша къ немѡ архіерее и книжницы и старцы,

43. И глголаша емѡ: коею Областію сѣѧ творіши; и ктò тѣ Область сѣѡ дадѣ, да сѣѧ творіши;

44. Иисъ же ѡвѣщавъ рече имъ: вопрошѣ вы и ѡзъ словесѣ единагѡ, и ѡвѣщѣайте мѣ: и рекѡ вамъ, коею Областію сѣѧ творіѡ.

16. И не допушаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ съсъдъ прѣвъ храмъ-тъ.

17. И поучаваше и казуваше имъ: Не е ли писано: Домъ-тъ ми ще ся нарича домъ на молитвъ за всички-тъ народы? а вы го направихте въртепъ разбойническый.

18. И чухъ книжници-тъ и първосвященници-тъ, и търсахъ какъ да го погубятъ; защото му ся бояхъ; понеже всичкый народъ ся удивяваше на ученіе-то негово.

19. И като мръкнъ излѣзе вѣнъ отъ града.

20. И сутринь-тъ когато минувахъ, видѣхъ смоковницъ-тъ изсъхнѣла отъ корень.

21. И осѣти ся Петръ, и казува му: Равви, виждь, смоковницата, който проклѣ ты, изсъхнѣла.

22. А Исусъ отговори, и казува имъ: Имайте вѣржъ въ Бога.

23. Защото истинжъ ви казувамъ, че който каже на тѣзи горжъ: Дигни ся и хвърли ся въ море-то, и не ся подвои въ сърдце-то си, но повѣрува че *онова* което казува сбѣдва ся, ще му бѣде все що бы реклъ.

24. За това ви казувамъ: Всичко каквото въ молбж-тъ си просите, вѣрувайте че ще получите, и ще ви бѣде.

25. И когато стоите да ся молите, прощавайте, ако имате нѣщо върху нѣкого, за да ви прости и Отецъ вашъ който е на небеса ваши-тъ съгрѣшенія.

26. Но ако вы не прощавате, нито Отецъ вашъ който е на небеса ще *ви* прости съгрѣшенія-та ваши.

27. И идувать пакъ въ Иерусалимъ; и когато ходяше въ храмъ-тъ, идувать при него първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ,

28. И казувать му: Съ койжъ власть правишь това? и кой ти даде тѣзи власть да струвашъ това?

29. А Исусъ отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ еднжъ рѣчь; и отговорѣте ми, и ще ви кажжъ съ койжъ власть правижъ това.

л. Крещёніе Іуанново съ нѣсе ли вѣ, или ѡ человекъ; ѡвѣщайте мнѣ.

ла. И мыслехъ въ себѣ, глаголюще: ѡже речемъ, съ нѣсе, речеть: почто оубо не вѣроставе емо;

лв. Но ѡже речемъ, ѡ человекъ: коахъса людѣи: вси бо имѣхъсѣ Іуанна, ѡкв воистини пророкъ вѣ.

лг. И ѡвѣщавше глаголаша Іисови: не вѣмы. и ѡвѣщавъ Іисъ, глагола имъ: ни азъ глаголю вамъ, коею Областію сіѣ творю.

ГЛАВА ІІ.

а. И начатъ имъ въ притчахъ глаголати: виноградъ насади члвкъ, и ѡградѣ ѡплотомъ, и ископа точило, и созда столпъ, и предаде егò тажатеємъ, и ѡиде.

б. И посла къ тажатеємъ во время раба, да ѡ тажатель прійметъ ѡ плодъ винограда.

в. Оні же емоше егò виша, и ѡтослаша тца.

д. И пакѣ посла къ нимъ другаго раба: и того каменѣмъ вѣвше, пробѣша главъ емо, и послаша безчестна.

е. И пакѣ иного посла: и того оубѣша: и мнѡги ины, Овы оубкв вѣоше, Овы же оубивающе.

ж. Ещѣ оубо единаго сына имѣ возмѡвленнаго своего, посла и того къ нимъ послѣдѣ, глагола, ѡкв оусраматса сына моего.

з. Они же тажатель рѣша къ себѣ, ѡкв сѣи есть наследникъ: прѣидѣте оубкѣмъ егò, и наше вѣдетъ наследствѣе.

и. И емоше егò, оубѣша, и ѡзвергоша егò вонъ ѡзъ винограда.

а. Что оубо сотворитъ гдѣ винограда; прѣидетъ и погвѣтъ тажатели, и дастъ виноградъ имѣмъ.

г. Ни писанѣ ли сегѡ члѣ естѣ; камень, егòже не въ радѣ сотвориша зиждущѣи, сѣи вѣсть во главъ оубла.

аі. Ѡ Гдѣ вѣсть сѣ, и есть дѣвно во Очѣю нашею.

30. Кръщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣше, или отъ чело-
вѣцы-тѣ? отвѣщайте ми.

31. И размышлявахъ въ себе си и думахъ: Ако речемъ: Отъ
небе-то, ще рече: А защо не повѣрувахте въ него?

32. Но ако речемъ: Отъ челоуѣцы-тѣ, бояхъ ся отъ народа;
защото всички имахъ Іоанна че бѣ наистинѣ пророкъ.

33. И отговорихъ и рекохъ на Іисуса: Не знаемъ. Тогазы
Іисусъ отвѣща и рече имъ: Нито азъ ви казувамъ съ койѣ власть
правѣхъ това.

ГЛАВА 12.

1. И наченъ да имъ говори съ притчы: Челоуѣкъ пѣкой си
насади лозіе, и огради го съ плеть, и ископа жлебъ, и съгради
стълпъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде.

2. И во врѣме-то на плодъ-тѣ проводи при земледѣлцы-тѣ
едного раба, да земе отъ земледѣлцы-тѣ отъ плодъ-тѣ на лозіе-то.

3. А тѣ го уловихъ, бихъ го и го отпратихъ празденъ.

4. И пакъ проводи до тѣхъ другоу раба; и него като бихъ съ
кампіе, разбихъ му главъ-тѣ, и отпратихъ го безчестенъ.

5. И пакъ проводи другоу; и него убихъ; и мнозина други,
едни бихъ, а други убихъ.

6. При това още понеже имаше единъ сынъ, любезенъ нему,
проводи и него послѣденъ до тѣхъ, и думаше; Ще ся посвѣнятъ
отъ сына ми.

7. А тѣ земледѣлци рекохъ помежду си: Тойзи е наслѣдникъ-
тѣ; елате да го убіемъ, и ще бжде наслѣдіе-то наше.

8. И хваняхъ го та го убихъ, и хвърлихъ го вънъ отъ лозіе-то.

9. Какво ще прочее да стори господаръ-тѣ на лозіе-то? Ще
дойде и ще погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на други.

10. Не сте ли прочели вы нито това писаніе: Камъкъ-тѣ който
отхвърлихъ зидари-тѣ, той станъ глава на жгълъ-тѣ:

11. Отъ Господа бы това и чудесно е въ очи-тѣ ни?

ѳі. ꙗко ѿскѧхсѧ ѳго ꙗѳи, ꙗко оубоѧхсѧ народа: разсмѧша бо, ꙗко кз нимз прѣтчс речѧ: ꙗко ѡстѧвльше ѳго ѡидоша.

ѳі. ꙗко послаша кз немс нѣкїа ѡ фарїсеѳ ꙗко прѡдѧнз, да ѳго ѡвольтѧтз слѡвомз.

ѳі. ѡні же прїшѧдше, глаголаша ѳмс: оубо чѧлю, вѣмз, ꙗко ѡстїненз ѳсї, ꙗко нерадїши ни ѡ комже: не зрїши бо на лицѧ члѡвѣкѡвз, но воїстїннз прѣтї Бжїю оубїши. до- стѡнтз ли кнїсѡнз Кесаревн дѧтї, ꙗко нї; дѧмы ли, ꙗко не дѧмы;

ѳі. ѡнз же вѣдїи ꙗхз лицемѣрїе, речѧ ѡмз: что ма ѡсксшѧете; прїнесїте мѧ прѣназъ, да вїжс.

ѳі. ѡні же прїнесѡша. ꙗко глагола ѡмз: чїи Ѳбразз сїи ꙗко написѧнїе; ѡні же рѣша ѳмс: Кесаревз.

ѳі. ꙗко ѡвѣщѧвз Іисз речѧ ѡмз: воздѧдїте Кесареѡ Кеса- реѡ, ꙗко Бжїа Нѳовн. ꙗко чсдїшсѧ ѡ немз.

ѳі. ꙗко прїидоша Саддускѧе кз немс, ꙗко глаголютз вос- кресѧнїю не бытї: ꙗко вопросїша ѳго, глаголюще:

ѳі. оубо чѧлю, Мѡѡсѧї написѧ намз, ꙗко ꙗще комс кратз оубрѧетз, ꙗко ѡстѧвїтз женс, ѧ чѧдз не ѡстѧвїтз: да пої- метз кратз ѳго женс ѳго, ꙗко воскресїтз сѣмѧ кратз своемс.

ѳі. Сѧдмь кратїи бѣ: ꙗко пѣрѡїи поѧтз женс, ꙗко оубїрѧл не ѡстѧвї сѣмене:

ѳі. ꙗко вторїи поѧтз ю, ꙗко оубїре, ꙗко ни тѡи ѡстѧвї сѣмене: ꙗко трѣтїи тѧкожде.

ѳі. ꙗко поѧша ю сѧдмь, ꙗко не ѡстѧвїша сѣмене. послѧдї же всѣхз оубїре ꙗко женѧ.

ѳі. Бз воскресѧнїе оубо, ѳгдѧ воскреснѧтз, котѡромс ꙗхз вѣдетз женѧ; сѧдмь бо ѡмѣша ю женс.

ѳі. ꙗко ѡвѣщѧвз Іисз, речѧ ѡмз: не сегѡ ли рѧдї прѧ- лѧщїѧетесѧ, не вѣдѧше писѧнїѧ, ни сїлы Бжїа;

ѳі. ѳгдѧ ко ꙗко мѣртѡвѡхз воскреснѧтз, ни женѧтсѧ, ни послѧгѧютз: но сѣть ꙗко ѧггїи на нѣсѣхз.

12. И искахъ да го уловятъ ; но ся убояхъ отъ народа ; понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣзи притчъ, и оставихъ го и си отидохъ.

13. И проваждатъ до него иѣкон отъ Фарисей-тѣ и Иродіаны-тѣ, да го впримчатъ въ думъ.

14. И тѣ като дойдохъ казувать му : Учителю, знаемъ че си истинскій, и не тя е грыжа отъ никого ; зашто не глешъ на лице на челоуѣцы-тѣ, но по истинѣ пѣть-тѣ Божій учишь ; право ли е да дадемъ данъ на Кесаря, или не ? да дадемъ ли, или да не дадемъ ?

15. А той като позна лицемѣрие-то имъ, рече имъ : Защо мя искушавате ? донесѣте ми единъ динарій да видѣхъ.

16. И тѣ му донесохъ. И казува имъ : Чій е тойзи образъ и надписъ-тѣ ? А тѣ му рекохъ : Кесаревъ.

17. И отговори Исусъ и рече имъ : Отдайте Кесаревы-тѣ Кесарю, и Божіи-тѣ Богу. И почудихъ ся на него.

18. И пдувать при него Саддукеи, които казувать че нѣма възкресеніе ; и попытахъ го, и казувахъ :

19. Учителю, Моисей написа намъ, че ако умре на нѣкого братъ му, и остави женъ, а чада не остави, да земе братъ му женъ му, и да възстави сѣме на брата си.

20. И тѣи имаше седмъ братія ; и пьрвый-тѣ зѣ женъ, и когато умрѣ не остави сѣме.

21. И зѣ иѣ вторый-тѣ, и умрѣ, и што той остави сѣме ; и третій-тѣ такожде.

22. И земахъ иѣ и седмина-та, и не оставихъ сѣме ; пай подиръ отъ всичкы-тѣ умрѣ и жена-та.

23. Въ възкресеніе-то прочее, когато възкреснѣтъ, на кого отъ тѣхъ ще бѣде тя жена ? зашто и седмина-та иѣ имахъ за женъ.

24. И отговори Исусъ и рече имъ : Не за това ли заблуждавате, понеже не познавате писанія-та, нито силъ-тѣ Божіи ?

25. Зашто когато възкреснѣтъ отъ мьртвы-тѣ, нито ся женятъ нито за мѣжъ отивать ; но сѣ като ангели-тѣ които сѣ на небеса.

кв. О мёртвых же, ѿкъ востаютьъ, и҃сте ли чл҃и въ книгахъ мѡѡсѣевыхъ, при взпннѣ, ѿкъ рече ѿмѡ бг҃ъ, глагола: ѿзъ бг҃ъ ѿбраамовъ, и҃ бг҃ъ ѿсааковъ, и҃ бг҃ъ ѿакъвъ ;

кз. И҃жесть бг҃ъ мёртвыхъ, но бг҃ъ живыхъ. вы оубо многъ прельщаетеса.

кн. И҃ пристѣпль едннхъ ѡ книжникъ, слышавъ и҃хъ стазающихса, и҃ видѣвъ, ѿкъ добрѣ ѡвѣщл҃а и҃мъ, вопроси егѡ : каа есть перваа всѣхъ заповѣдй ;

ко. И҃сч же ѡвѣщл҃а ѿмѡ : ѿкъ первѣиши всѣхъ заповѣдй : слыши и҃ило, гд҃ь бг҃ъ вашихъ, гд҃ь едннхъ есть :

кл. И҃ возлюбнши гд҃а бг҃а твоегѡ всѣмъ сердцемъ твоимъ, и҃ всею дш҃ею твоєю, и҃ всѣмъ оумомъ твоимъ, и҃ всею крѣпостію твоєю : сїа есть перваа заповѣдь.

км. И҃ втораа подобна еи҃ : возлюбнши ближнаго своего, ѿкъ самъ себе. боышаа сїхъ и҃на заповѣдь и҃есть.

кн. И҃ рече ѿмѡ книжникъ : добрѣ, оучѣлю, воистиннн рекъ еси, ѿкъ едннхъ есть бг҃ъ, и҃ и҃есть и҃нхъ развѣ егѡ :

кз. И҃ еже любити егѡ всѣмъ сердцемъ, и҃ всѣмъ разумомъ, и҃ всею дш҃ею, и҃ всею крѣпостію : и҃ еже любити ближнаго, ѿкъ себе, бола есть всѣхъ всеожженій и҃ жертвъ.

кд. И҃сч же видѣвъ, ѿкъ смысленнѡ ѡвѣщл҃а, рече ѿмѡ : не далече еси ѡ цр҃твїа бж҃їа. и҃ никтоже смѣаше к томѡ егѡ вопросити.

ке. И҃ ѡвѣщл҃авъ и҃сч глаголаше, оучл҃а въ цр҃кви : какъ глаголютъ книжницы, ѿкъ хр҃тосчъ сїхъ есть дѣдовъ ;

кз. Той во дѣзъ рече дх҃омъ стѣмъ : глагола гд҃ь гд҃евн моемъ : сѣдн ѡдесншю менѣ, дондеже положш врагн твоа подножіе ногамъ твоимъ.

кз. Самъ оубо дѣзъ гл҃голетъ егѡ гд҃а : и҃ ѡксадъ сїхъ ѿмѡ есть ; и҃ многъ народъ послѣшаше егѡ въ сладость.

кн. И҃ гл҃голаше и҃мъ во оученїи своемъ : блюдитеса ѡ

26. А за мъртвы-тъ че ще възкръснѣтъ, не сте ли прочели въ книгѣ-тъ Моисеевѣ за капиж-тъ, какъ му рече Богъ и каза : Азъ съмь Богъ Авраамовъ, и Богъ Исааковъ, и Богъ Иакововъ ?

27. *Богъ* не е Богъ на мъртвы-тъ, но Богъ на живы-тъ : прочее вы заблуждавате много.

28. И единъ отъ книжници-тъ, който гы чу като ся прѣпирахъ, и позна че добръ имъ ся отговори, пристѣпи и го попыта : Коя заповѣдь е отъ всичкы-тъ най първа ?

29. А Иисусъ му отговори : Най първа отъ всичкы-тъ заповѣди е : Слушай, Израилю : Господь Богъ нашъ е единъ Господь :

30. И да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѣ-тъ си душѣ, и съсъ всичкый-тъ си умъ, и съсъ всичкѣ-тъ си силѣ. Тая е първа-та заповѣдь.

31. И втора подобна ней ; Да възлюбишь ближняго твоего както себе си. По голѣма отъ тѣзи друга заповѣдь нѣма.

32. И рече му книжникъ-тъ : Добръ, учителю, право си казалъ, че единъ е Богъ, и нѣма другъ освѣнь него,

33. И да го люби нѣкой съсъ все сърдце, и съсъ всичкый-тъ си разумъ, и съсъ всичкѣ душѣ, и съсъ всичкѣ силѣ, и да люби ближняго своего както себе си, *то* е повече отъ всичкы-тъ все-сѣжьженія и жъртвы.

34. И като видѣ Иисусъ че разумно отвѣща, рече му : Не си далечъ отъ царство-то Божіе. И никой вече не смѣяше да го попыта *за нѣщо*.

35. И отговори Иисусъ, когато поучаваше въ храмъ-тъ, и казуваше : Какъ казувать книжници-тъ че Христось е сынъ Давидовъ ?

36. Защото самъ той Давидъ рече чрѣзь Духа Святаго : Рече Господь Господу моему : Сѣдин отъ деснѣ-тъ ми странѣ, доклѣ положѣ врагове-тъ твои подножіе на нозѣ-тъ ти.

37. И тѣй самъ си Давидъ го нарича Господь ; и отъ дѣ е сынъ неговъ ? И много-то народъ слушаше го съ благодареніе.

38. И казуваше имъ въ поученіе-то си : Пазѣте ся отъ

кнѣжнѣхъ, хотѣшѣхъ во ѡдѣвѣніихъ ходѣти, ѡ цѣловѣніа на торжищахъ,

лѡ. И преждесѣдѣніа на сонмищахъ, ѡ перевозележаніа на вечерехъ :

м. Поддѣюще дѡмы вдовицъ, ѡ непревѣнѣемъ надѡлзѣ молѣхса : сѣи прѣимстѣ лишше ѡсѣжденїе.

мѡ. И сѣдѣхъ ѡсѣхъ прѣмѡ сокровищномѡ хранилищѡ, зрѣше, какѡ народѡ мѣшетѣ мѣдѣ въ сокровищное хранилище. ѡ мнози богѡтѣи вметѡхъ мнѡга.

мѡв. И пришедши едина вдовица оубѡга, вверже лѣптѣ двѣ, ѣже ѣсть кодрѣнтѣ.

мѡг. И призвѣвѣхъ оубѣнѣи своѡ, рече ѡмъ : ѡмѣнѣ глаголю вамъ, ѡкѡ вдовица сѣѡ оубѡгаѡ мнѡжае всѣхъ вверже вметѡшѣхъ въ сокровищное хранилище.

мѡд. Всѣи бо ѡ ѡзвѣтѣ своегѡ ввергѡша : сѣѡ же ѡ лишѣніа своегѡ всѡ, елика ѡмѣбаше, вверже, все житїе своѡ.

ГЛАВА ҃ІІ.

а. И исходящѣсѣ емѡ ѡ црѣкѡ, глагола емѡ едѣнѣхъ ѡ оубѣнѣхъ егѡ : Оубѣнѣю, виждѣ какѡвѡ камѣнїе ѡ какѡвѡ здѣніа.

б. И ѡвѣщѣвѣхъ ѡсѣхъ рече емѡ : видиши ли сѣѡ великаѡ здѣніа ; не ѡмѡтъ ѡстѡти зѡѣ камѣнѣ на камѣнѣи, ѡже не разорѣтѣсѡ.

в. И сѣдѣщѣсѣ емѡ на горѣ елевѣнѣстѣнѣи прѣмѡ црѣкѡ, вопрошѣхъ егѡ едѣнаго Петрѡ, ѡ ѡлкѡвѣхъ, ѡ ѡвѡннѣхъ, ѡ ѡндрѣй :

д. Рцѣи намъ, когдѡ сѣѡ бѣдетѣ ; ѡ коѡ (бѣдетѣ) знѡменїе, егдѡ ѡмстѣ всѡ сѣѡ скончѡтѣсѡ ;

е. ѡсѣхъ же ѡвѣщѣвѣхъ ѡмъ, начѡтѣ глаголатѣ : блюдѣтѣсѡ, да не ктѡ вѡсѣхъ прельстѣтѣ.

ж. Мнози бо прѣидѣтѣ во ѡмѡ моѡ, глѡголюще, ѡкѡ ѡзѣ есмѣ : ѡ мнѡги прельстѡтѣ.

книжници-тъ, които ищятъ да ходятъ прѣмѣнени, и *обычатъ* поздравенія по пазари-тъ,

39. И прѣдни-тъ сѣдалища въ съборища-та, и първы-тъ мѣста по вечерянія-та ;

40. Тѣзи, които испояждатъ на вдовицы-тъ домове-тъ, и за причинѣ правятъ дългы молитвы ; тѣ ще да прїимжтъ по голѣмо осажданіе.

41. И сѣднѣ Иисусъ срѣщѣ съкровищницѣ-тъ, та гледаше какъ туряше народъ-тъ пары въ съкровищницѣ-тъ ; и много богати туряхъ много.

42. И дойде една вдовица сирота и тури двѣ лепты, сирѣчь единъ кодрантъ.

43. И призова ученицы-тъ си, и казува имъ : Истинѣ ви казувамъ : Тая сирота вдовица тури най много отъ всичкы-тъ които турихъ въ съкровищницѣ-тъ :

44. Защото всичкы турихъ отъ изобиліе-то си, а тя отъ нѣмаііе-то си тури всичко що имаше, всичкый-тъ си имотъ.

ГЛАВА 13.

1. И когато излѣзуваше отъ храмъ-тъ, казува му единъ отъ ученицы-тъ му : Учителю, виждь, каквы камьніе и каквы зданія !

2. А Иисусъ отговори и рече му : Видишь ли тѣзи голѣмы зданія ? нѣма да остане камькъ на камькъ, който да ся не съсыше.

3. И когато сѣдяше той на горѣ-тъ Елеонскѣ, срѣщѣ храмъ-тъ, попытахъ го на самѣ Петръ и Іаковъ и Іоаннъ и Андрей :

4. Кажы ни, кога ще бѣде това, и кое е знаменіе-то когато венчко това има да ся свърши ?

5. А Иисусъ имъ отговори, и наченъ да казува : Пазѣте ся да вы не прѣльсти нѣкой :

6. Защото мнозина ще дойджтъ въ мое име, и ще кажжтъ : Азъ съмъ *Христосъ*, и ще прѣльстятъ мнозина.

з. Егда же оуслышите бранн, и слышанїа бранемз, не оужасайтеса: подобаетъ бо быти: но не оу кончина.

и. Востанетъ бо языкх на языкх, и цртво на цртво: и вэдзтз трсци по мкстумз, и вэдзтз гладн и матежи. начало волкземз сїа.

д. Блюдитеса же вы сами: предадутъ бо вы въ свнмшиа, и на соборищахъ кїени вэдете: и преѡ коевуды и царї ведени вэдете менє рѡди, во свидѣтельство имз.

г. И во всѣхъ языцѣхъ подобаетъ прежде проповѣдатиса евлїю.

дл. Егда же поведзтз вы предающе, не прежде пецытеса, что возглаголете, ни позчайтеса: но еже ѡше дастса вамз въ той часъ, се глаголите: не вы бо вэдете глаголющи, но Дхъ стїи.

в. Предастъ же братъ брата на смертъ, и оцъ чадо: и востантз чада на родителн, и оубїютз ихъ.

г. И вэдете ненавидими всѣми имене моего рѡди: претерпѣвый же до конца, той спасенз вэдетъ.

дл. Егда же оузрите мерзость запустѣнїа, реченнсю Данїиломъ пророкомъ, стоѡщю, иуже не подобаетъ: (чтїи да размѣетъ:) тогда сщїи во іудеї да бѣжатъ на горы:

е. И иже на кровѣ, да не слзитъ въ домъ, ни да внидетъ взѡти чesw ѿ домъ своего:

в. И иже на селѣ сїи, да не возвратїтса вспѡть взѡти рїзъ свою.

з. Горе же непрѡзднымъ и дощымъ въ тїа дни.

и. Молїтеса же, да не вэдетъ гѣгство ваше въ зимѣ.

дл. Вэдзтз бо дни тїн скорбь, якова не бысть такова ѿ начала созданїа, еже созда Бгъ, до нынѣ, и не вэдетъ.

к. И ѡше не вы Гдѣ прекратїлх дни, не вы оубв сплсѡса всѡка плоть: но избранныхъ рѡди, иуже избрѡ, прекратїтз дни.

7. А кога чуete бойове и слухове военны, не дѣйте ся смущава; защото *това* трѣба да бѣде; но не е още свършеніе-то.

8. Защото ще ся повдигне народъ връхъ народъ, и царство връхъ царство, и ще бѣдѣтъ трусове по *нѣкои* мѣста, и ще бѣдѣтъ гладове и размирицы: тѣзи сѣ начало на болѣзни.

9. А вы пазѣте сами себе си; защото ще вы прѣдадѣтъ на сѣдовища, и на съборища ще вы бѣжѣтъ, и прѣдѣ войводы и царіе ще вы искаруватъ заради мене, за свидѣтельство тѣмъ.

10. И трѣба първомъ да ся проповѣда евангеліе-то на всичкы-тѣ народы.

11. А когато вы поведѣтъ на прѣдаваніе, недѣйте ся отъ по напрѣдъ грыжи, какво ще продумате, нито прѣговаряйте; но което ви ся даде въ оиъзи часъ, това говорѣте; защото не сте вы, които ще говорите, но Духъ Святый.

12. И ще прѣдаде братъ брата на смъртъ, и отецъ чадо, и ще ся подигнѣтъ чада връхъ родители, и ще ги умъртвѣтъ.

13. И ще бѣдете ненавидани отъ всичкы заради мое-то име; а който прѣтърпи до край, той ще спасенъ да бѣде.

14. И кога видите мързость-тѣ на запусеніе-то, речениж-тѣ отъ пророка Даніила, че стои дѣто не подобава: (който чете нека разумѣва:) тогази които сѣ въ Іудеѣж да бѣгатъ по горы-тѣ:

15. И който е на кѣщѣж-тѣ на покрывъ-тѣ, да не слѣзува въ кѣщы, нито да влѣзува да земе нѣщо отъ кѣщѣж-тѣ си:

16. И който е на нивѣж, да ся не враща назадъ да земе дрехѣж-тѣ си.

17. А горко на непразны-тѣ, и на доящы-тѣ прѣзъ оиѣзи дни.

18. И молѣте ся да не бѣде бѣганіе-то ви зимѣ;

19. Защото *прѣзъ* оиѣзи дни ще бѣде таквази скърбъ, каквато не е была отъ начало на създаеніе-то, което създаде Богъ, до нынѣ, нито ще бѣде.

20. И ако Богъ не бы скратилъ *оиѣзи* дни, не бы ся избавила ни една плѣтъ; но заради избранны-тѣ, които избра, скратилъ е дни-тѣ.

ка. Тогда ѡше кто речётъ вамъ : сѣ здѣ Хрѣтосъ, или, сѣ онѣ : не имѣте вѣры.

кв. Востанутъ во лжехрѣсти и лжепророцы, и дадутъ знаменїа и чудеса, ѣже прельстити, ѡше возможно, и избранныа.

кг. Вы же блюдитеся : сѣ прежде рѣхъ вамъ всѧ.

кд. Но въ тѧ дни, по скорби тѧ, слнце помёркнетъ, и лунѧ не дастъ свѣта своего :

ке. И звѣзды бѣдутъ съ нѣсѣ спадающе, и силы, ѡже на нѣсѣхъ, подвижутся.

кз. И тогда оузратъ сѧ члвчческаго градѡша на облацѣхъ съ силою и славою многою.

чз. И тогда послетъ Англы свои, и соверетъ избранныа свои ѡ четырёхъ вѣтръ, ѡ концѧ земли до концѧ неба.

кн. О смоковницы же научитесь прѣтчи : егда оуже вѣтвїе еѧ бѣдетъ младо, и изращаетъ листвїе, вѣдите, ѡкв близъ естъ жѧтвѧ.

ко. Такъ и вы, егда сѧ видите бывающа, вѣдите, ѡкв близъ естъ при двѣрехъ.

л. Аминь глаголю вамъ, ѡкв не имать прейти родъ сѧ, дондеже всѧ сѧ бѣдутъ.

ла. Нѣо и земля прейдетъ : словеса же моя не прейдутъ.

лв. О дни же томъ или ѡ часѣ никтоже вѣсть, ни Англы, иже сътъ на нѣсѣхъ, ни сѧ, токму Оцъ.

лг. Блюдите, бдите и молитесь : не вѣсте бо, когда время бѣдетъ.

лд. Икоже члвккъ ѡходѧ ѡставль домъ свой, и давъ рабѡмъ своимъ власть, и комуждо дѣло свое, и вратариѡ повелѣ, да бдитъ.

ле. Бдите оубо : не вѣсте бо, когда гдѣ домъ прѣи-

21. И тогази ако ви рече нѣкой: Ето тука е Христось, или: Ето тамъ, не вѣрувайте.

22. Защото ще ся подигнатъ лъжехристи и лъжепророци: и ще покажатъ знаменія и чудеса, за да прѣльстятъ, ако е възможно, и избранны-тѣ.

23. А вы ся пазѣте: ето прѣдсказахъ ви всичко.

24. Но прѣзъ онѣзи дни, слѣдъ онѣзи скърбъ, слѣнце-то ще потъмнѣе, и луна-та не ще да даде свѣтленіе-то си;

25. И звѣзды-тѣ отъ небе-то ще слитатъ; и силы-тѣ които сѣ въ небеса ще ся поколѣбаѣтъ.

26. И тогази ще видятъ Сына чловѣческаго че иде на облацы съ голѣмъ силѣ и славѣ.

27. И тогази ще проводи ангелы-тѣ си и ще събере избранны-тѣ свои отъ четыри-тѣ вѣтра, отъ край земѣ-тѣ до край небе-то.

28. А отъ смоковницѣ-тѣ научѣте притчѣ; когато вече вѣйкы-тѣ ѣ отмеркнѣтъ и развиватъ листіе-тѣ си, знаете вече че е близу лѣто-то.

29. Така и вы, кога видите това че става, да знаете че е близу, на врата-та.

30. Истинѣ ви казувамъ, че нѣма да прѣмине тойзи родъ, докль не бѣде всичко това.

31. Небе-то и земя-та ще прѣминѣтъ; но мои-тѣ думы нѣма да прѣминѣтъ.

32. А за онзи день и часъ никой не знае, ни то ангели-тѣ, които сѣ на небеса, ни то Сынъ-тѣ, тѣкмо Отецъ.

33. Пазѣте ся, бѣтѣ и молѣте ся; защото не знаете кога ще бѣде вѣрме-то.

34. *Понеже това ще бѣде* като кога чловѣкъ нѣкой отиде на пѣтъ, и остави кѣщѣ-тѣ си, и даде власть-тѣ на рабы-тѣ си, и всякому неговѣ-тѣ му работѣ, и на вратарь-тѣ повелѣ да е буденъ.

35. И тѣй бѣдѣте будни *и вы*: (защото не знаете кога ще

ДЕТЪ, ВЕЧЕРЪ, ИЛИ ПОЛНОЩИ, ИЛИ ВЪ ПЪТЛОГЛАШЕНІЕ, ИЛИ ОУТРО:

в. Да не пришедез внезапс, ѡбръшетъ вы спаша.

з. Я ѡже вамъ глаголю, всѣмъ глаголю: едите.

ГЛАВА 1.

. Бѣ же пасха ѡспрѣсноцы по двою дню: ѡ ѡскахъ архіереє ѡ книжницы, какъ егѡ лестію ѣмше оубіютъ:

б. Глаголахъ же: (но) не въ праздникъ, еда какъ молва бдетъ людска.

в. ѡ сшс ѣмъ въ Иуданіи, въ домъ Симона прокаженнагъ, возлежащс ѣмъ, пріиде жена, ѡмъщи алавастръ мѣра нарднагъ псткіа многоцѣнна: ѡ сокрѣши алавастръ, возливаше ѣмъ на главо.

. Пахъ же ѡцъи негодѣюще въ себѣ, ѡ глаголюще: почто гибель сѣ мѣрла высть;

е. Можаше бо сѣ продано выти ващше трѣхъ свѣтъ пѣназь, ѡ дѣтиса нишымъ. ѡ прецѣлахъ ѣи.

б. Исъ же рече: ѡставите ю: что ѣи трсды даетѣ; доврѡ дѣло содѣла ѡ мѣ.

з. Всегда бо нишыл ѡмате съ собою, ѡ, егда хощете, можете ѡмъ доврѡ творити: менѣ же не всегда ѡмате.

и. Еже ѡмѣ сѣ, сотвори: предвари помѣзати моѣ тѣло на погрѣненіе.

а. Амѣнь глаголю вамъ, ѡдѣже ѡще проповѣстса ѣвѣе сѣе во всѣмъ мѣрѣ, ѡ еже сотвори сѣ, глаголаво бдетъ въ память ѣа.

и. ѡ Исда Искаріѡтскій, единъ ѡ окоюнадесате, ѡде ко архіереємъ, да предастъ егѡ ѡмъ.

1. ѡни же слышавше возрѡдовашася: ѡ ѡбѣщаша ѣмъ

дойде господарь-тъ на къщѣ-тъ, вечерь-тъ, или по срѣднощъ, или кога попѣ пѣтель-тъ, или зарань-тъ :)

36. Да не бы като дойде внезапно да вы памѣри че спите.

37. И това що казувамъ на васъ, на всички-тъ го казувамъ : Будни бѣдѣте.

ГЛАВА 14.

1. А слѣдъ два дни бѣше пасха и бесквасни-тъ *хлбове* : и търсяхъ първосвященници-тъ и книжници-тъ какъ да го уловятъ съ измажъ и да го убійтъ.

2. И думажъ : Да не е въ празникъ, за да не стане мѣла въ народъ-тъ.

3. И когато бѣше той во Виваніѣ, въ домъ-тъ на Симона прокаженнаго, и сѣдѣше на транезѣ-тъ, дойде една жена, която имаше алавастръ съ миро нардово, чисто и скъпо ; и като разби алавастръ-тъ, излѣ *миро-то* на главѣ-тъ му.

4. А имаше нѣкои, които негодувахъ въ себе си, и думажъ :
Защо станѣ тая пагуба на миро-то ?

5. Защото можаше то да ся продаде за повече отъ триста пѣнязи, и да ся раздадѣтъ на сиромасы-тъ ; и роптаяхъ на пейѣ.

6. Но Исусъ рече : Оставѣте ѣхъ ; зашто ѣ досаждате ? добръ работѣ стори на мене.

7. Защото сиромасы-тъ всякога имате съсъ себе си, и когато щете можете да имъ сторите добро, мене обаче всякога пѣмате.

8. Това което можаше тя го стори ; прѣдвари да помаже съ миро тѣло-то ми на погребеніе.

9. Истинѣ ви казувамъ : Дѣто че ся проповѣда това евангеліе по всички-тъ свѣтъ, и това което стори тя, ще ся казува за спомень пениѣ.

10. Тогазъ Иуда Искаріотскій, единъ отъ дванадесеть-тъ, отиде при първосвященници-тъ, да го прѣдаде тѣмъ.

11. И тѣ като чухъ възрадувахъ ся ; и обѣцахъ ся да му

срѣбреники дати: ѿ и҃скаше, какѡ е҃го въз оудобно время предастѡ.

ѳ1. И въз первый день опрѣснѡвхъ, е҃гда пасхъ жрѡхъ, глаголаша емѡ оученицы е҃гѡ: гдѣ хощеши, шедше оуготоваемъ, да їа҃си пасхъ;

ѳ2. И посла два ѡ оученикѡ своихъ, ѿ гл҃гола имъ: їдите во градъ: ѿ срашетѡ васъ чл҃вкѡ въз ссѡдѣлницѣ водѡ носѡ: по немъ їдите:

ѳ3. И їдѣже ѡще внидетѡ, рцѡта господннѡ домѡ, їкѡ оучитель глаголетѡ: гдѣ е҃сть витѡлница, їдѣже пасхъ со оученикѡ моими спѣмъ;

ѳ4. И той вама покажетѡ горницѡ велѡю постланѡ готѡвѡ: тѡ оуготовайте намъ.

ѳ5. И їзыдоста оученикѡ е҃гѡ, ѿ прїи҃дѡста во градъ, ѿ ѡбрѣтѡста, їа҃коже рече имъ: ѿ оуготоваста пасхъ.

ѳ6. И вечерѡ бывшѡ прїиде со о҃бѣманѡдесѡте.

ѳ7. И возлежащымъ имъ ѿ їадѡщымъ, рече їисъ: ѡмнѡ глаголю вамъ, їа҃кѡ е҃динъ ѡ васъ предастѡ мѡ, їадѡй со мною.

ѳ8. Онѡ же начаша скорѣѣти, ѿ гл҃голати емѡ е҃динъ по е҃диному: е҃да їзъ; ѿ другїи: е҃да їзъ;

ѳ9. Онъ же ѡвѣщѡвъ, рече имъ: е҃динъ ѡ о҃воиоудесѡте, ѡмочивый со мною въз соли.

ѳ10. Онъ о҃вѡ человекѡскїи їдетѡ, їа҃коже е҃сть писано ѡ немъ: горе же человекѡ томѡ, имже онъ человекѡскїи предастѡ: добре было бы емѡ, ѡще не бы родилѡ человекѡ тѡй.

ѳ11. И їадѡщымъ имъ, прїемъ їисъ хлѣбъ, ѿ бл҃гословивъ, преломї, ѿ даде имъ, ѿ рече: прїимїте, їадїте: сїе е҃сть тѣло моѡ.

ѳ12. И прїимъ чашѡ, хвалѡ воздавъ, даде имъ: ѿ пиша ѡ неѡ всї.

даджъ сребро; и търсяше какъ да го прѣдаде на сгодно врѣме.

12. И въ първий-тъ день на бесквасны-тъ *хлѣбове*, когато ко-ляхъ жъртвы за пасхъ-тъ, казувать му ученици-тъ му: Дѣ ищешь да идемъ и да приготвимъ да ядешъ пасхъ-тъ?

13. И проважда двама отъ ученицы-тъ си, и казува имъ: Идѣте въ градъ-тъ; и ще вы срѣщне челоуѣкъ който носи кърчагъ съ водъ; идѣте слѣдъ него.

14. И дѣто влѣзе, речѣте на стопанинъ-тъ на тѣзи къщъ: Учитель-тъ казува: Дѣ е виталница-та, дѣто ще ямъ пасхъ-тъ съ ученицы-тъ си?

15. И той ще ви посочи горницъ голѣмъ, посланъ, готовъ; тамъ ни приготвѣте.

16. И излѣзохъ ученици-тъ му, и дойдохъ въ градъ-тъ, и намѣрихъ както имъ рече, и приготвихъ пасхъ-тъ.

17. И като станъ вечеръ, дойде съ дванадесеть-тъ.

18. И когато съдахъ на трапезъ-тъ и ядѣхъ, рече Иисусъ: Истинъ ви казувамъ: Единъ отъ васъ ще мя прѣдаде, който яде съ мене.

19. А тѣ наченяхъ да скърбятъ, и да му казувать единъ по единъ: Дали *сѣмь* азъ? и другъ: Дали *сѣмь* азъ?

20. А той отговори и рече имъ: Единъ отъ дванадесеть-тъ е, който затоява съ мене въ блюдо-то.

21. Сынъ челоуѣческый отхожда, както е писано за него; но тежко и горко на тогози челоуѣка, чрѣзь когото Сынъ челоуѣческый ся прѣдава; добръ бы было за тогози челоуѣка, ако да не бѣ ся родилъ.

22. И когато ядѣхъ, зѣ Иисусъ хлѣбъ, и като благослови, прѣломи та имъ даде, и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое.

23. И зѣ чашъ-тъ, благодарн и даде имъ; и пихъ отъ пейжъ вси чы.

кд. И рече їмъ : сїа єсть кровь моа новагъ завѣта, за многи изъидѣма.

ке. Аминь глголю вамъ, їакъ ктомъ не їмамъ пїти ѿ плода лознагъ, до дне тогѡ, єгда є пїю ново во црѣтїи Пїїи.

кв. И воспѣвше, изыдоша въ горы Єлеѡнскю.

кз. И глгола їмъ Іисъ : їакъ вси соблазнїтєса ѡ мнѣ въ ношь сїю : писано ко єсть : поражѣ пастыра, и разыдѣтса овцы.

ки. По потѡмъ, єгда воскрѣнъ, варїю вы въ Галїїи.

кѡ. Пѣтръ же рече ємъ : ѡце и вси соблазнїтєса, но не ѡзъ.

л. И глагола ємъ Іисъ : аминь глголю тебѣ, їакъ ты днесь въ ношь сїю, прѣжде дѣже вторїцею пѣтель не возгласїтъ, трї крѣты ѡвѣржешсѣ мене.

ла. Онь же множає глаголаше паче : ѡце же мї єсть съ токою и оумрѣти, не ѡвѣргєса тебѣ. такоже и вси глаголахъ.

лв. И прїидоша въ вѣсь, єйже їма Геосиманїа : и глагола оучїнкѡмъ своїмъ : сѣдїте здѣ дождеже (шѣдъ) помолїса.

лг. И поѣтъ Пѣтра, и їаква, и Іѡанна съ сокою : и начѣтъ оужасѣтисѣ и твжїти.

лд. И глгола їмъ : прискѡрєна єсть дшѣ моа до смѣрти : вѣдїте здѣ и вѣдїте.

лє. И прешѣдъ мѣлѡ, падѣ на землї, и молѣшєса, да, ѡце возможно єсть, мїмѡ ѡдетъ ѡ негѡ часъ.

лв. И глголаше : Іѡва Оце, всѣ възмѡжна тебѣ : мїмѡ неси ѡ мене чѣшъ сїю : но не єже ѡзъ хоцїсѣ, но єже ты.

лз. И прїїде, и ѡврѣте ѡхъ спѣнїхъ, и глагола Пѣтрови : Сїмѡне, спїши ли ; не возмѡглъ єси єдиѡнагѡ часа покѣкти ;

ли. Вѣдїте и молїтєса, да не вїїдѣте въ напѣсть : дхъ оубѡвъ бѡдръ, плѡть же немѡщнѣ.

ла. И пакѣ шѣдъ помолїса, тѡжде слово рѣкъ.

24. И рече имъ : Тая е моя-та кръвъ на повый-тъ завѣтъ, която ся за мнозина излива ;

25. Истинж ви казувамъ, че нѣма вече да пійж отъ плодъ-тъ на лозж-тж, до онзи день, когато го пійж ново въ царство-то Божіе.

26. И като испѣхж пѣснь, излѣзохж на Горж-тж Елеонскж.

27. И казува имъ Исусъ : Синца ви ще ся соблазните въ мене тжзи нощъ ; защото е писано : Ще поразіж пастырь-тъ, и ще ся распрѣснжтъ овцы-тѣ.

28. Но подиръ въскръсеніе-то си ще ви прѣдваріж въ Галилеіж.

29. А Петръ му рече : И всичкы ако да ся соблазнятъ, азъ обаче не.

30. И казува му Исусъ : Истинж ти казувамъ, че днесъ, тжзи нощъ, прѣди да попѣ пѣтель-тъ дваждъ, ты три пѣти ще ся отречешъ отъ мене.

31. А той още повече казуваше : Ако стане нужда и да умрж съ тебе наедно, нѣма да ся отрѣкж отъ тебе. Подобно казувахж и всичкы-тѣ *другы*.

32. И идуватъ на едно мѣсто което ся казуваше Геесиманія ; и казува на ученицы-тѣ си : Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ помоліж.

33. И зема съсъ себе си Петра и Іакова и Іоанна, и начнж да ся ужасава и да тжжи ;

34. И казува имъ : Прискърбна е душа-та ми до смъртъ ; постоите тука, и будни бждѣте.

35. И щомъ позаминж малко, паднж на земіж-тж, и моляше ся, ако е възможно да замине отъ него *тойзи* часъ ;

36. И думаше : Авва, Отче ; на тебе е всичко възможно ; замини мя съ тжзи чашж ; но не което азъ ищж, но което ты.

37. Враща ся и намѣрува гы заспалы ; и казува на Петра : Симоне, спишь ли ? не можѣ ли единъ часъ да постоншь буденъ ?

38. Бдѣте и молѣте ся, да не бы въ искушеніе да влѣзете ; духъ-тъ е бодръ, а плѣтъ-та немощна.

39. И пакъ отиде та ся помолн, и рече исто-то слово.

м. И возвращаеши въвербите ꙗко пакы спаша: бѣху бо очеса ѿмъ тѣгвѣтна: и не вѣдаху, что быша емъ ѿвѣщани.

ма. И прїиде третїицею, и глгола ѿмъ: спїте прочее и почивайте. прїспѣ конѣцъ, прїиде часъ: се предаѣтся Сїиъ члвческїи въ рѣки грѣшникѣмъ.

мв. Востаните, ѿдемъ: се предаѣи ма приближиса.

мг. И ѡбїе еше емъ глаголющъ, прїиде їсда, єдинъ сїи ѿ обоюнадесяти, и съ нимъ народъ многъ со оръжіемъ и дрекѣлами, ѿ архїерей и книжникъ и старецъ.

мд. Дадѣ же предаѣи єгѣ знаменїе ѿмъ, глагола: єгоже ѡше лѣжъ, той єсть: ѿмїте єгѣ, и ведїте єгѣ сохранив.

мє. И прїшедъ, ѡбїе прїстѣпль къ немъ, глагола емъ: равви, равви: и ѡблѣкызѣ єгѣ.

мє. Оні же возложиша рѣцѣ свой на єгѣ, и ѡша єгѣ.

мз. Єдинъ же нѣкто ѿ стоѡщицъ ѡзвлѣкъ нѣжъ, оудари раба архїерѣова, и оурѣза емъ оухо.

ми. И ѿвѣщавъ їисъ рече ѿмъ: ѡкѣ на разбѣйника ли ѡзыдѣсте со оръжіемъ и дрекѣлами ѡти ма;

мо. По всѣ днї бѣхъ при васъ въ цркви оучѣ, и не ѡсте менѣ: но да свѣдѣтся писанїе.

и. И ѡставльше єгѣ, всї бѣжаша.

иа. И єдинъ нѣкто ѡноша ѿде по немъ, ѡдѣканъ въ плащаницъ по нагъ: и ѡша того ѡношъ.

ив. Сїиъ же ѡставль плащаницъ, нагъ бѣжѣ ѿ нїхъ.

иг. И ведѣша їиса ко архїерѣю: и свидѣшася къ немъ всї архїерее и книжницы и старцы.

ид. И Пѣтръ ѡздалѣча въ сѣдѣ єгѣ ѿде до вїстрь во двѣрцъ архїерѣовъ: и бѣ сѣдѣ со сасгѣми, и грѣася при свѣщїи.

иє. Архїерее же и вѣсь сѣмъ ѡскѣхъ на їиса свидѣтельства, да оумертвѣтъ єгѣ: и не ѡверѣтѣхъ.

иє. Мнози бо лжесвидѣтельствовахъ на єгѣ, и равна свидѣтельства не бѣхъ.

40. И когато ся завърнѣ, намѣри гы пакъ заспалы, защото очнѣ имъ бѣхъ отегнѣлы, и не знаяхъ що да му отговорять.

41. И идува третій пѣтъ и казува имъ : Спѣте отъ сега и почивайте ; доста е : дойде часъ-тъ ; ето, прѣдава ся Сынъ чловѣческый въ рѣцѣ-тъ на грѣшницы-тъ.

42. Станѣте да идемъ ; ето, тойзи който мя прѣдава приближи.

43. И тутакси, още като говоряше, дойде Иуда, който бѣше единъ отъ дванадесеть-тъ, и съ него народъ много съ ножове и сопы, отъ първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ.

44. А тойзи който го прѣдаваше бѣше имъ далъ знакъ, и рекль : Когото цѣлунѣ, той е ; уловѣте го и заведѣте го съ припазваніе.

45. И когато дойде, тутакси пристѣли при него ; и казува : Равви, Равви : и цѣлунѣ го.

46. И тѣ турихъ на него рѣцѣ, и уловихъ го.

47. А единъ отъ прѣдстоящы-тъ измѣкнѣ ножъ-тъ си, и удари рабъ-тъ първосвященниковъ, и отсѣче му ухо-то.

48. И отговори Исусъ и рече имъ : Както на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы да мя уловите ?

49. Всякой день бѣхъ при васъ въ храмъ-тъ и поучавахъ, и не мя уловихте ; но *това станѣ* за да ся сбѣдѣтъ писанія-та.

50. Тогазь го оставихъ венчки и побѣгнѣхъ.

51. И слѣдуваше го нѣкой си момѣкъ, обвить съ плащаницѣ по голо ; и уловихъ го момци-тъ.

52. А той остави плащаницѣ-тъ и побѣгнѣ отъ тѣхъ голь.

53. И заведохъ Исуса при първосвященника ; и събирать ся при него венчки-тъ първосвященници и старѣйшины-тъ и книжници-тъ.

54. И Петръ отъ далечъ го послѣдува до вѣтрѣ въ дворъ-тъ на първосвященника, и сѣдѣше наедно съ слугы-тъ и грѣяше ся при огонь-тъ.

55. А първосвященници-тъ и всичкый-тъ свѣтъ търсахъ свидѣтельство врѣхъ Исуса да го убійтъ, и не намѣрувахъ ;

56. Защото мнозина свидѣлствувахъ лѣжы на него ; но свидѣлства-та не бѣхъ съгласны.

иѣ. И нѣцыи востáвше лжесвидѣтельствовахъ на него, гл҃голюще:

ии. И́акw мы слышахомъ єгò глаголюща, і́акw ѓзъ разорю цѣрковь сїю рзкотворѣнсю, и тремѣ дѣнми и́исъ перзкотворѣнъ созиждъ.

иѡ. И ни тáкw рáвно вѣ свидѣтельство и́ихъ.

ѣ. И востáвъ архіерей посредѣ, вопросѣ и́иса, глагола: не вѣщавáшеши ли ничесѡже; что сїи на тá свидѣтельствуютъ;

ѣа. Онъ же молчáше, и ничтѡже вѣщавáше. пáки архіерей вопросѣ, и гл҃гола ємѡ: ты ли єси Хрѣтѡсъ, Сѣнъ Пáгвѣннагw;

ѣв. И́исъ же рече: ѓзъ єсмь. и оўзрите Сѣа члѣвческаго вѣдєнїю сѣдáща сїлы, и грдáща со вѣлаки нѣными.

ѣг. Архіерей же растерзáвъ рїзы своа, глагола: что єще трѣкземъ свидѣтелей;

ѣд. Слышасте хг҃лѡ: что вамъ мнїтса; Онѣ же всѣ вѣсдáша єгò вѣти повїнна смѣрти.

ѣе. И начáша нѣцыи плювáти на́нь, и прикрывáти лицѣ єгò, и мѣчити єгò, и глаголати ємѡ: прорцы: и сазгѣ по ланїтома єгò вѣахъ.

ѣс. И сзѣвъ Петрови во дворѣ нїзъ, прїиде єдїнна вѣ равїнь архіерѣовыхъ,

ѣз. И вїдѣвши Петрà грѣющася, воззрѣвши на него, глагола: и ты съ Пазаранїномъ и́исомъ вѣлъ єси.

ѣи. Онъ же вѣвержєся, глагола: не вѣмъ, ниже знáю, что ты глаголєши. и нїзѣде вонъ на преддворїе: и алектвръ възгласї.

ѣо. И равїнъ вїдѣвши єгò пáки, начáтъ глаголати предстоáщымъ, і́акw сѣй вѣ нїхъ єсть.

ѡ. Онъ же пáки вѣметáшєся. и помáлѣ пáки предстоáщїи глаголахъ Петрови: воїстиннъ вѣ нїхъ єси; и́бо Галїлеаннъ єси, и вєсѣда твоа подѡбитса.

57. И станяхъ нѣкон и лѣжесвидѣствувахъ врѣхъ него и казувахъ :

58. Ный го чухмы да говори : Азъ ще развалижъ тойзи храмъ направенъ съ рѣкжъ, и въ три дни ще съзидѣжъ другъ съ рѣкжъ не направенъ.

59. Но нито така бѣ съгласно свидѣтельство-то имъ.

60. И станъ първосвященникъ-тъ на срѣдъ, та попыта Исуса и рече : Не отговаряшъ ли нищо ? какво свидѣтелствувать тѣзи врѣхъ тебе ?

61. А той мълчаше, и не отговори нищо. Пакъ го попыта първосвященникъ-тъ и казуваше му : Ты ли си Христось, Сынъ-тъ на Благословеннаго ?

62. А Исусъ рече : Азъ съмъ ; и ще видите Сына челоуѣческаго че сѣди одесно на силж-тъжъ, и че иде съ облацы-тъ небесны.

63. Тогази първосвященникъ-тъ раздра дрехы-тъ си, и рече : Каквжъ още потрѣбжъ имама за свидѣтели ?

64. Чухте богохулство-то ; какъ ви ся види ? и всичкы-тъ го осѣдихъ че е повиненъ на смърть.

65. И наченяхъ нѣкон да го заплювать, и да прикрывать лице-то му, и да го бжхтятъ, и да му казувать : Проречи. И слугы-тъ го удряхъ съ плѣсници.

66. И когато бѣше Петръ долу на дворъ-тъ, идува една отъ слугыни-тъ първосвященниковы ;

67. И като видѣ Петра че ся грѣе, погледнжъ го и каза : И ты бѣше съсъ Исуса Назарянина.

68. А той ся отрече, и каза : Не знамъ, нито разбирамъ що казувашъ ты. И излѣзе внѣ на прѣдъ дворъ-тъ и пѣтель-тъ попѣ.

69. И слугыня-та като го видѣ пакъ, начепжъ да казува на прѣдстоящи-тъ, че тойзи е отъ тѣхъ. А той пакъ ся отричаше.

70. И слѣдъ малко, прѣдстоящи-тъ пакъ казувахъ на Петра : Наистинжъ отъ тѣхъ си ; защото си Галилеянинъ, и говореніе-то ти прилича.

Ѡа. Онъ же нача ротѣтиса ѿ клѣтиса, ѿкѡ не вѣмъ члвѣка сегѡ, ѣгѡже вы глѡголете.

Ѡв. И второе алектвръ възгласи. ѿ поманѡ Пѣтръ глѡгѡлъ, ѣгѡже рече ѣмѡ Иѡса, ѿкѡ прѣжде даже пѣтель не възгласитъ двакрѣты, ѡвѣржешиса менѣ трикрѣты: ѿ начѣнъ пла-кашеса.

ГЛАВА ЁІ.

а. И авѣе настрѣе совѣтъ сотвориша архѣереѣ со старцы ѿ книжники, ѿ весь сонмъ, свазавше Иѡса ведѡша, ѿ предаша ѣгѡ Пилѣтъ.

б. И вопроси ѣгѡ Пилѣтъ: ты ли еси црѣ Исдѣйскѣй; Онъ же ѡвѣщавъ рече ѣмѡ: ты глѡголеши.

в. И глаголахъ на негѡ архѣереѣ многѡ.

г. Пилѣтъ же пакѣ вопроси ѣгѡ, глагола: не ѡвѣщавѣши ли ничтѡже; виждь, колѣка на тѣ свидѣтельствуютъ.

д. Иѡса же ктомѡ ничтѡже ѡвѣщѣ, ѿкѡ дивѣтиса Пилѣтъ.

е. На всѣхъ же праздникъ ѡпещѣше ѿмъ ѣдинаго свѣзна, ѣгѡже прошахъ.

ж. Бѣ же нарицѣмый Варѡва со скѡвники своѣми свѣзанъ, ѿже въ ковѣ оубѣйство сотвориша.

з. И возопивъ народъ нача просити, ѿкоже всегда творѣше ѿмъ.

д. Пилѣтъ же ѡвѣщѣ ѿмъ, глѡгола: хѡщете ли, пещѣ вамъ црѣ Исдѣйска;

и. Вѣдаше во, ѿкѡ зависти ради предаша ѣгѡ архѣереѣ.

аі. Архѣереѣ же поманѡша народъ, да пакѣ Варѡвѣ пещтѣтъ ѿмъ.

бі. Пилѣтъ же ѡвѣщавъ пакѣ рече ѿмъ: чтѡ оубѡ хѡщете сотворѣ, ѣгѡже глаголете црѣ Исдѣйска;

ві. Онѣ же пакѣ возопиша, глѡголюще: пропни ѣгѡ.

71. А той начнѣ да проклѣва и да ся кълне : Не знаѣж тогозь челоуѣка, когото казувате. И пѣтель-тѣ попѣ второй пѣть.

72. И поменѣ Петръ рѣчь-тѣ, коѣжто му рече Исусъ : Че прѣди пѣтель-тѣ дваждѣ да попѣе, трижды ще ся отречешь отъ мене. И наченѣ да плаче.

ГЛАВА 15.

1. И завчасѣ на сутринь-тѣ совѣтувахѣ ся первосвященници-тѣ съ старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ, и всичкый совѣтъ, и вързахѣ Исуса та го заведохѣ и прѣдадохѣ го на Пилата.

2. И попыта го Пилатъ : Ты ли си царь-тѣ на Іудей-тѣ ? А той отговори и рече му ; Ты казувашь.

3. И обвинявахѣ го первосвященници-тѣ много.

4. А Пилатъ пакъ го попыта и каза ; Не отговаряшь ли нищо ? виждь, колко свидѣлствуваьтѣ врѣхъ тебе.

5. Но Исусъ пакъ не отговори нищо, така що Пилатъ ся чюдяше.

6. А на празникъ-тѣ пуцаше имъ по одного отъ запрѣны-тѣ, когото бы поискали.

7. А *тогази* бѣ запрѣнъ *нѣкой си* на име Варавва, съ други-тѣ размирицы, които по размирицѣ-тѣ направихѣ убійство.

8. И народъ-тѣ иззыка, и наченѣ да ище *да стори Пилатъ*, както имъ всякога правяше.

9. А Пилатъ имъ отговори, и рече : Ищите ли да ви пуснѣ царь тѣ Іудейскый ?

10. Понеже знаяше че отъ зависть го прѣдадохѣ первосвященници-тѣ.

11. Но первосвященници-тѣ нагласихѣ народъ-тѣ *да ищѣтъ* да имъ пусне по добръ Варавѣ.

12. И Пилатъ отговори пакъ и рече имъ : Но що ищите да сторѣж *тогози* когото казувате царь Іудейскый ?

13. А тѣ пакъ иззыкахѣ : Распи го.

дї. Пілатъ же глаголаше ѿмъ: что во зло сотвори; Онї же ѿзлѣха вопїахъ: пропни єгò.

єі. Пілатъ же хотѣ народъ хотѣнїе сотворїти, прстї ѿмъ Вараввѣ: ѿ предаде Іиса, кѣвѣ, да пропнѣтъ єгò.

єі. Рòини же ведòша єгò внѣтръ двора, ѣже єсть претвòрѣ: ѿ созвѣша всю спїрѣ.

зї. ѿ ѿвлекòша єгò вѣ препрѣдѣ, ѿ возложиша на него сплѣтше тернòвѣ вѣнѣцѣ:

її. ѿ начѣша ѿвловѣти єгò, (ѿ глòлати:) рѣдѣса, црѣ ѿ Іудейскїѣ.

дї. ѿ кїахъ єгò по главѣ трòстїю, ѿ плювахъ на него, ѿ прегивѣюще колѣна покланѣхъса ємò.

к. ѿ єгò поргѣшасѣ ємò, совлекòша сѣ негò препрѣдѣ, ѿ ѿвлекòша єгò вѣ рїзы своѣ: ѿ ѿзведòша єгò, да пропнѣтъ єгò.

кѣ. ѿ задѣша мимоходѣщѣ нѣкоемѣ Сїмѣѣ Кѣрїнею, градѣщѣ сѣ селѣ, Оцѣ Александровѣ ѿ Рѣфовѣ, да вòзметѣ крѣтъ єгò.

кѣ. ѿ приведòша єгò на Голгòѣ мѣсто, ѣже єсть сказѣемо, лòбное мѣсто.

кг. ѿ даахъ ємò пїти єсмѣрнѣсѣно вїно: Онѣ же не прїѣтъ.

кд. ѿ распѣншїѣ єгò раздѣлїша рїзы єгò, метѣюще жрѣкїѣ ѿ нїхѣ, ктò что вòзметѣ.

кє. Бѣ же чѣсѣ трѣтїѣ, ѿ распѣша єгò.

кє. ѿ бѣ написанїе винѣ єгò написано: црѣ Іудейскѣ.

кз. ѿ сѣ нїмѣ распѣша двѣ развѣѣнїка, єдїнаго ѿдѣснѣю ѿ єдїнаго ѿшѣюю єгò.

кн. ѿ скѣстѣсѣ писанїе, ѣже глаголетѣ: ѿ со беззаконнѣми вмѣнїсѣ.

кò. ѿ мимоходѣщїѣ хѣлахъ єгò, покивѣюще главѣми сво-

14. А Пилать имъ казуваше : Че какво зло е сторилъ ? Но тѣ по много извыкахъ : Распни го.

15. Тогази Пилать, понеже ищяше да стори угодно-то на народа, пуснахъ имъ Вараввж, а Исуса, като го би, прѣдаде го на распятіе.

16. И войни-тѣ го заведохъ отвѣтрѣ дворѣ-тѣ, то есть въ преторійж-тѣ, и свыкахъ всичкій-тѣ полкъ.

17. И облѣкохъ му багряницж, исплетохъ и вѣнецъ отъ трѣніе и наложихъ го на *главж-тж* му,

18. И наченъхъ да го поздравяватъ *и да казуютъ* : Радуй ся, Царю Іудейскій!

19. И удряхъ го по главж-тж съсъ трѣсть, и заплювахъ го ; и колѣничахъ, та му ся кланяхъ.

20. И слѣдъ като му ся поругахъ, съблѣкохъ му багряницж-тж, и облѣкохъ го въ неговы-тѣ дрехы, и го изведохъ вънѣ, да го распнѣтъ.

21. И накарватъ нѣкого си Симона Киринейца, бащж на Александра и Руфа, който минуваше, като си идяше отъ нивж-тж, да носи кръсть-тѣ му.

22. И завождатъ *Исуса* на мѣсто-то Голгоѳа, което ся тълкува Лобно мѣсто.

23. И давахъ му да піе вино смѣсено съсъ смирнж, по той не поѣ.

24. И като го распнѣхъ, сподѣлихъ дрехы-тѣ му, и хвърлихъ жрѣбіе на тѣхъ, кой кое да земе.

25. А бѣ третій часъ, и го распнѣхъ.

26. И надпись-тѣ на обвиненіе-то му бѣ надписанъ : ЦАРЬ-ТѢ ІУДЕЙСКІЙ.

27. И съ него распнѣхъ двама разбойници, одного отъ десно и одного отъ лѣво нему.

28. И ся испълни писаніе-то що казува : И съ беззаконны-тѣ ся вмѣни.

29. И конто минувахъ отъ тамо хуляхъ го, и кывахъ съ главы,

і́мни, ѿ гл҃голюще : оу́а, разорáаи цр҃ковь ѿ тремѹ дѣнми со-
зидáаи :

л. Спасѣса сáмз, ѿ снѣди сз кр҃тá.

ла. Та́кожде ѿ а́рхїерее рс҃гаюшеса, др҃сгз ко др҃сгз сз
кнѣжники глаго́лахз : ѿны спасе́, себе́ ли не мо́жетз
спасти́ ;

лв. Хр҃тосз, цр҃ь і́илевз, да снѣдетз нынѣ сз кр҃тá, да
вѣдимз ѿ вѣрс ѿ мемз ѣмѸ. ѿ распáтаз сз нѣмз поношáста
ѣмѸ.

лг. Бывшз же часѸ шестомз, тма́ кы́сть по все́й землѣ,
до часа́ девáтагв.

лд. ѿ въз часз девáтый возопѣ і́исз гла́сомз вѣлѣмз,
гл҃гола : ѣлѡі, ѣлѡі, ламá савахо́ані ; ѣже ѣсть сказа́емо : Бже́
моѣи, Бже́ моѣи, почтѸ ма́ ўста́вилз ѣсѣ ;

ле. ѿ нѣцыи ѡ́ предста́вицхз слы́шавше, гл҃голахз : се́
І́лїѸ гла́сїтз.

лз. Тѣкз же ѣдїнз, ѿ напо́лнївз г҃сес О́цта, ѿ возлѸжь
на трѸсть, напо́аше ѣгѸ, глаго́ла : ўста́вите, да вѣдимз, а́ще
прѣдетз І́лїа снѣти ѣгѸ.

лз. І́исз же п҃шь гла́сз вѣлїи, ѿзаше.

лн. ѿ завѣса цр҃ковнаа раздрáса на двѸе, свѣше до
нїзз.

ло. Вѣдѣвз же со́тникз сто́лї прáмв ѣмѸ, і́акв та́кв
возопѣвз ѿзаше, рече́ : воїстиннз чело́вѣкз се́и сїѣз вѣ́
Бжїи.

лм. Ба́хз же ѿ же́нѣ ѿздалѣча зрáше : въз нїхже вѣ́ Марїа
Магда́ліна, ѿ Марїа І́аква ма́лагв ѿ І́всїи ма́ти, ѿ
Салѡмїа.

лн. І́же, ѿ ѣгдá вѣ́ въз Галлѣен, хождáхз по нѣмз, ѿ
свзжáхз ѣмѸ : ѿ ѿны мнѡ́гїа, і́же възыдо́ша сз нѣмз во
І́ерлѣмз.

лв. ѿ оу́же по́здѣ бывшз, (поне́же вѣ́ патѸкз, ѣже ѣсть
кз свевѡтѣк,)

и казувахъ : Уха, ты който разваляшь храмъ-тъ и въ три дни го съзиздувашъ,

30. Спаси себе си, и слъзь отъ кръсть-тъ.

31. Подобно и първосвященници-тъ, съ книжници-тъ присмивахъ му ся помежду си и думахъ : Другы е избавиль, а пакъ себе си не може да избави.

32. Христосъ царь-тъ Израилевъ нека слъзе сега отъ кръсть-тъ, да видимъ и да повѣруваме. И сораспяти-тъ съ него укорявахъ го.

33. И като дойде шестый-тъ часъ, станъ тъма по всичкѣ-тъ земѣ, до деветый-тъ часъ.

34. И по деветъ-тъ часа извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и рече : Елой, Елой, ламà саваханї? което ще ся рече : Боже мой, Боже мой, защо си мя оставиль ?

35. И нѣкои отъ стоящы-тъ тамо, като чухъ, казувахъ : Ето, Илїѣ выка.

36. И завтече ся единъ, и напѣли гѣбъ съ оцетъ, и обви ѣ на трѣсть, та му даваше да пїе, и казуваше : Оставѣте да видимъ да ли ще дойде Илїя да го снесе.

37. А Исусъ като издаде гласъ голѣмъ, издѣхнѣ.

38. И завѣса-та на храмъ-тъ ся раздра на двѣ, отъ горѣ до долу.

39. А като видѣ стотникъ-тъ, който стояше срѣщъ него, че, като извика така, издѣхнѣ, рече : Наистинѣ тойзи человекъ бѣше Сынъ Божїй.

40. Имаше още и жены които гледахъ отъ далечь, между които бѣ и Марїя Магдалина, и Марїя майка-та на Іакова малаго и на Іосїя, и Саломїя :

41. Конто, и когато бѣше *Исусъ* въ Галилеїѣ, слѣдувахъ го, и слугувахъ му; и другы много, които бѣхъ възлѣзлы съ него въ Іерусалимъ.

42. И когато вече станъ вечеръ, (защото бѣше петъкъ, срѣщъ сѣботѣ :)

мг. Прїиде Іўсифъ, ѿже ѡ Арїмадѣа, блгоокразенъ совѣтникъ, ѿже ѿ той бѣ чла цртвїа Бжїа, дерзнувъ внїде къ Пілатъ, ѿ просї тѣлесѣ Іїсова.

мд. Пілатъ же дивїса, ѿще оужѣ оумре : ѿ призвавъ сотника, вопросї егò : ѿще оужѣ оумре ;

ме. п оувѣдѣвъ ѡ сотника, даде тѣло Іўсифови.

мс. п кспївъ плащаницъ, ѿ снѣмъ егò, ѡбвїтъ плащаницею : ѿ положи егò во грòбъ, ѿже бѣ ѿзсѣченъ ѡ камене : ѿ привалї камень на дѣвери грòба.

мз. Марїа же Магдали́на ѿ Марїа Іўсїева зрѣтъ, гдѣ егò полагахъ.

ГЛАВА 31.

а. п минувшей севѣтъ, Марїа Магдали́на ѿ Марїа Іаквѣа ѿ Саломїа кспїша дрѡматы, да пришедше помажетъ Іїса.

б. п сѣлѡ застра во едїнъ ѡ севѣтъ прїндòша на грòбъ, возсіавшъ сѣнцъ.

в. п глаголахъ къ себѣ : ктò ѡвалїтъ намъ камень ѡ дѣрїи грòба ;

г. п воззрѣвше, видѣша, іакѡ ѡвалѣнъ бѣ камень : бѣ ко велїи сѣлѡ.

е. п вшѣдше во грòбъ, видѣша ѿношъ сѣдѣца въ деснїхъ, ѡдѣана во одѣждъ бѣлѣ : ѿ оужасòшася.

ж. Онъ же глагола ѿмъ : не оужасѣйтеся. Іїса ѿщите Назарани́на распѣтаго : воста, нѣсть здѣ : сѣ мѣсто, идѣже положиша егò.

з. Но идїте, рцїте оученикѡмъ егѡ ѿ Петрови, іакѡ варѣтъ вы въ Галїлен : тамъ егò видїте, іакже речѣ вамъ.

и. п ѿшѣдше, бѣжаша ѡ грòба : ѿмаше же ѿхъ трѣпетъ ѿ оужасъ : ѿ никомъже ничтòже рѣша : колахъвоста.

43. Дойде Иосифъ отъ Аримаея, почтенъ *единъ* совѣтникъ, който и той ожидаше царство-то Божіе; и дързнъ, та влѣзе при Пилата, и поиска тѣло-то Иисусово.

44. А Пилатъ си почуди да ли е вече умрѣлъ; и повыка стотникъ-тъ, та го попыта, отколѣ ли е умрѣлъ.

45. И като ся научи отъ стотника, подари тѣло-то Иосифу.

46. И той купи плащаницъ, и снѣ го, та го обви съ плащаницъ-тъ; и положи го въ гробъ, който бѣ изсѣченъ отъ камькъ, и привали камькъ надъ врата-та на гробъ-тъ.

47. А Марія Магдалина и Марія *майка-та* Иосіева гледахъ дѣ го полагахъ.

ГЛАВА 16.

1. И като ся минъ сѣбота-та, Марія Магдалина и Марія *майка-та* Иаковова и Саломія, купихъ ароматы, за да дойдѣтъ и да го помажѣтъ.

2. И много рано въ първый-тъ *день* на седмицъ-тъ идуватъ на гробъ-тъ, когато изгрѣя слънце-то.

3. И казувахъ си помежду си: Кой ще ни отвали камькъ-тъ отъ врата-та на гробъ-тъ?

4. И като погледнѣхъ, видѣхъ че камькъ-тъ бѣ отваленъ; защото бѣше твърдѣ голѣмъ.

5. И като влѣзохъ въ гробъ-тъ, видѣхъ одного юношъ че сѣдѣше отъ десно, облченъ въ бѣлѣ одеждъ; и стрѣснѣхъ ся.

6. А той имъ казува: Не дѣйте ся стрѣска: Иисуса търсите Назарянина распятого; въскрѣснѣ, не е тука; ето мѣсто-то дѣто го положихъ.

7. Но идѣте, речѣте на ученицы-тъ му и на Петра, че отива прѣди васъ въ Галилеѣ; тамъ ще го видите, както ви рече.

8. И *тъ* излѣзохъ скоро, и побѣгнѣхъ отъ гробъ-тъ; понеже трепетъ и ужасъ бѣше гы обзѣлъ; и не рекохъ никому нищо; защото ся бояхъ.

д. Воскрѣс же Іисус за҃тра въ пѣрвую свѣвѣтъ, іавіса прѣжде Маріи Магдалини, ѿз неаже ѿзгна седмь вѣсѣвъ.

ї. Она же шѣдши возвѣстїи съ нїмъ бывшымъ, плачущымся ѿ рыдающимъ :

лі. И онѣ слышавше, іакъ живъ єсть, ѿ видѣнъ вѣсть ѿ неа, не іаша вѣры.

ві. По сіхъ же двѣмъ ѿ нїхъ градѣшема іавіса ѿнѣмъ образомъ, іадѣшема на село.

гї. И тѣ шѣдша возвѣстїста прочымъ : ѿ ни тѣма вѣры іаша.

дї. Послѣдїи же возлежащимъ ѿмъ єдиномнадесяте іавіса, ѿ поносї невѣрствїю ѿхъ ѿ жестосѣрдїю, іакъ видѣвшымъ єго воставша не іаша вѣры.

єї. И рече ѿмъ : шѣдше въ мїръ вѣсь, проповѣдите єуліе всѣй тварї.

ѕї. Иже вѣрѣ ѿметъ ѿ крѣтїтса, спасѣнъ єдетъ : а ѿже не ѿметъ вѣры, ѿсудѣнъ єдетъ.

зї. Знаменїа же вѣровавшимъ сїа послѣдуютъ : ѿменемъ моймъ вѣсы ѿженѣтъ : ѿзыки возглаголютъ нѣвы :

її. Смїа возмѣтъ : ѿще ѿ что смѣртно ѿспїютъ, не вредїтъ ѿхъ : на недѣжнѣмъ рѣки возложатъ, ѿ здравїи єдѣтъ.

лі. Гдѣ же оубо, по глаголанїи єго къ нїмъ, вознесѣса на небо, ѿ сѣде ѿдеснѣю бга.

к. Онѣ же ѿшѣдше проповѣдаша всюдѣ, гдѣ спспѣшствующѣ, ѿ слово оутвержающѣ послѣдствующїми знаменїи. аминь.

9. И като възкръснѣ рано въ първий—тъ *день* на седмицѣ—тъ, яви ся най първо на Маріѣ Магдалинѣ, отъ коѣто бѣ испѣдилъ седмь бѣсове.

10. Тя отиде та извѣсти на тѣя които бѣхѣ съ него, когато жалѣяхѣ и плачахѣ.

11. И тѣ като чухѣ че е живѣ и че го е видѣла, не хванѣхѣ вѣрѣ.

12. Слѣдъ това яви ся въ другъ образъ на двамина отъ тѣхъ, когато вѣрвѣхѣ и отивахѣ на село.

13. И тѣ отидохѣ та извѣстихѣ на други—тъ; но нито тѣмъ хванѣхѣ вѣрѣ.

14. Послѣ ся яви на единадесетъ—тъ когато бѣхѣ на трапезѣ—тъ, и укори *гы* за невѣрство—то и жестоко—сърдечіе—то имъ, защото не хванѣхѣ вѣрѣ на тѣзи които го видѣхѣ възкръснѣлъ.

15. И рече имъ: Идѣте по всички—тъ свѣтъ, и проповѣдайте евангеліе—то на всякѣ тварь.

16. Който повѣрува, и ся кръсти, спасенъ ще бѣде; а който не повѣрува ще бѣде осѣденъ.

17. И на тѣзи които повѣруватъ ще имъ спослѣдуватъ тѣя знаменія; съ мое—то име бѣсове ще испѣждатъ; новы язицы ще говорятъ:

18. Зѣмѣи ще хващатъ; и ако нѣщо смъртно испіѣтъ, нѣма да гы поврѣди; на болѣстны ще възложатъ рѣцѣ и тѣ ще бѣдѣтъ здрави.

19. И тѣй Господь, слѣдъ като имъ говори, възнесе ся на небо—то и сѣднѣ отъ десно на Бога.

20. А тѣ излѣзохѣ и проповѣдувахѣ навсякѣдѣ, като содѣй—ствоваше Господь, и подтвърдяваше слово—то *си* съ знаменія—та които слѣдувахѣ. Аминь.

Ъ ЛУКИ

СВАТОЕ БЛАГОВѢСТВОВАНІЕ.

ГЛАВА І.

а. Понѣже оубо мнози начаша чинити повѣсть ѡ извѣствованныхъ въ насъ вѣщехъ,

б. Икоже предаша намъ, иже испѣрва самовидцы и слышавшіи словеса :

в. Изволися и миѣ послѣдовавшу выше всѣхъ испытану, порадѣ писати тебѣ, державный Феѡфиле :

г. Да разсмѣши, ѡ ниихже научилса еси словесѣхъ, оутвержденіе.

д. Бысть во дни Ирвда царя Іудейска, герей иѣкій именованъ Захарїа, ѡ дневныя чреды Авїаии : и жена егѡ ѡ дщереи Арвновѣхъ, и има еи Елісавѣть.

е. Бѣста же праведна она предъ Богомъ, ходяще во всѣхъ заповѣдехъ и ѡправданїихъ Гднихъ безпорочно.

ж. И не бѣ има члѡда, понѣже Елісавѣть бѣ неплоды, и она заматорѣвша во днѣхъ своихъ бѣста.

з. Бысть же слышашу емѡ въ чинѡ чреды своеѡ предъ Богомъ,

и. По обычаю сїенничества ключиса емѡ покадити вшедшю въ црковь Гдню :

к. И все множество людей бѣ млтвс дѣла видѣ, въ годъ оумїама.

ОТЪ ЛУКА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Понеже мнозина прѣдприехъ да съчинятъ повѣсть за съвършено извѣстны-тъ намъ событія,

2. Както ни ги прѣдадохъ онѣзи конто отъ начало сж были очевидци и служители на слово-то,

3. Видѣ ми ся благословно и менѣ, който изслѣдувахъ подробно всичко отъ начало, да ти пишж наредъ *за това*, честитый Теофиле,

4. За да познаешъ твърдо-то основаніе на това ученіе, въ което си поучаванъ.

5. Въ дни-тъ на Ирода царя Іудейскаго имаше нѣкой си священникъ, отъ четъ-тъ Авіевъ, на име Захарія; и жена му отъ дъщери-тъ Аароновы, и име-то ѝ Елисаветъ.

6. Тѣ и двама-та бѣхъ праведни прѣдъ Бога, и ходяхъ беспорочно въ всички-тъ заповѣди и постановленія Господни.

7. И нѣмахъ чадо, понеже Елисаветъ бѣ неплодна, а и двама-та бѣхъ заматорѣли въ възрастъ-тъ си.

8. И като священствуваше той прѣдъ Бога въ редъ-тъ на четъ-тъ си,

9. По обычаю на священство-то паджъ жрѣбіе нему, да влѣзе въ храмъ-тъ Господень и да покади.

10. И въ часъ-тъ на каденіе-то всичко-то множество на народа отъ възъ бѣше на молбъ.

ѧ. Иѡвѣса же ѣмѡ Аггѣлз Гдѣнь, стоѧ ѡдесѣю Олтарѧ кадѣльнагѡ :

Ѣ. И смѣтѣса Захарѣа видѣвз, ѡ стрѧхз нападѣ нѧнь.

Ѣ. Речѣ же кз немѡ Аггѣлз : не вѡйсѧ, Захарѣе : занѣ оѡсмѣшана вѣсть молитва твоѧ : ѡ женѧ твоѧ Елѣсавѣть родитѧ сына тебѣ, ѡ наречѣши ѡма ѣмѡ Іваннз.

ѧ. И вѣдетѧ тебѣ рѧдость ѡ весѣліе, ѡ мнози ѡ рождѣствѣ ѣгѡ възрѧдуютѧ.

Ѣ. Вѣдетѧ во вѣлѣи предѣ Гдѣмз : ѡ вѣнѧ ѡ сѣкѣра не ѡмѧть пѣти, ѡ дѧха стѧгѡ ѡсполнитѧ ѣще ѡз чрѣва мѣре своеѧ :

Ѣ. И многихз ѡ сынѡвз Іилевыхз ѡвратитѧ ко Гдѡс Бгѡс ѡхз.

ѧ. И тоѡ предѣдетѧ предѣ нимз дѧхомз ѡ сілою Ілѣнною, ѡвратитѣ сердца оцѣмз на чѧда, ѡ прѡтивныѧ вк мѡдрѡсти прѣвныхз, оѡготѡвати Гдѣви люди совершѣны.

Ѣ. И речѣ Захарѣа ко Аггѣлз : по чесѡмѡ разсмѣю сѣе ; ѧзз во ѣсмь старз, ѡ женѧ моѧ замѡторѣвши во днѣхз своѡхз.

ѧ. И ѡвѣщѧвз Аггѣлз речѣ ѣмѡ : ѧзз ѣсмь Гаврѣилз предѣстоѧи предѣ Бгѡмз : ѡ посланз ѣсмь глѡгѡлати кз тебѣ, ѡ блѡговѣстѣти тебѣ сѣѧ.

Ѣ. И сѣ вѣдѣши молчѧ ѡ не могѣи проглѡгѡлати, до негѡже днѣ вѣдѣтѧ сѣѧ : занѣ не вѣровѡлз ѣси словесѣмз моѡмз, ѡже свѣдѣтѧ во врѣма своѣ.

Ѣ. И вѣша людиѣ жѧдѣще Захарѣи : ѡ чѧдѧхсѧ ко сѧиѡш ѣмѡ вк црѣкви.

Ѣ. Ишѣдз же не можѧше глѡгѡлати кз нимз : ѡ разсмѣша, ѡкѡ видѣнѣе видѣ вк црѣкви : ѡ тоѡ вѣ понавѧл ѡмз : ѡ прѣвнѡвѧше ѡѣмз.

Ѣ. И вѣсть ѡкѡ ѡсполнишѧса днѣ слѡжбы ѣгѡ, ѡде вк дѡмз своѡ.

11. И яви му ся ангель Господень стоящъ отъ десно на кадильный-тъ олтарь.

12. И Захарія като го видѣ, смути ся и страхъ напади на него.

13. И рече му ангель-тъ : Не бой ся, Захаріе ; защото послуша ти ся молба-та ; и жена ти Елисаветъ ще ти роди сынъ, и ще му наречешъ име-то Іоаннъ.

14. И ще ти бѣде радость и веселіе, и мнозина ще ся възрадувать за негово-то рожденіе.

15. Защото ще бѣде великъ прѣдъ Бога ; и вино и сикеръ нѣма да піе ; и ще ся изпълни съ Духа Святаго още отъ утробж-тъ на майкж си.

16. И ще възвѣрне мнозина отъ сынове-тъ Израилевы къмъ Господа тѣхнаго Бога.

17. И той ще прѣдиде прѣдъ него въ духъ и силж Ілиинж, за да възвѣрне сърдця-та на бащы-тъ къмъ чада-та, и непокорны-тъ къмъ мѣдрованіе-то на праведны-тъ ; за да приготви Господу народъ прѣдрасположенъ.

18. И рече Захарія на ангель-тъ : По какво ще познаѣкъ това ? защото азъ съмъ старъ, и жена ми заматорѣла въ дни-тъ си.

19. А отговори ангель-тъ и рече му : Азъ съмъ Гавріилъ, който прѣдстоѣж прѣдъ Бога ; и проведенъ съмъ да ти говорѣж, и да ти благовѣстіж това.

20. И ето, ще мълчиши и не ще можешъ да говориши, до день-тъ въ който ще бѣде това, защото не хванж вѣрж на думы-тъ ми, конто ще ся сбѣдѣтъ на вѣме-то си.

21. И народъ-тъ чакаше Захаріѣж ; и чудяхж ся че ся бавѣше въ храмъ-тъ.

22. А когато излѣзе, не можаше да имъ продума, и разумѣхж че с видѣніе видѣлъ въ храмъ-тъ, и той имъ кываше, и оставаше нѣмъ.

23. И като ся изпълнихж дни-тъ на службж-тъж му, отиде у дома си.

кд. По сіхх же днѣхх зачатх Елісавѣть женѧ ѣгѡ, ѡ таашеса мѡхх пѧть, глаголющи :

ке. Їкѡ таѡхх мнѣ сотвори Гдѣ во днѣ, вз нѧже призрѣ ѡѧти поношеніе моѣ вз члѣвѣцѣхх.

кс. Вз мѡхх же шестыи посланх бысть Яггѡх Гавріѡлх ѡ Бга во градх Галілейскій, ѣмѡже ѡма Назарѣтх,

кз. Кх дѣѣ ѡврѡченнѣи мѡжеви, ѣмѡже ѡма Іусифх, ѡ домѡ Дѣдова : ѡ ѡма дѣѣ Маріамѣ.

ки. ѡ вшѣдх кх нѣи Яггѡх, речѣ : радѡица блгодѧтнаѧ : Гдѣ сѡ тобою : блгословѣна ты вз женѧхх.

кѡ. Оѧ же видѣвши смѡтѣса ѡ словесѣ ѣгѡ, ѡ помышлѡше, какоѡ бѣдетх цѣловѧніе сѣѣ.

л. ѡ речѣ Яггѡх ѣи : не коѡса, Маріамѣ : ѡврѣлѧ ко ѣси блгодѧть оѣ Бга.

лѧ. ѡ сѣ зачнѣши во чрѣвѣ, ѡ родиши сѡѧ, ѡ наречѣши ѡма ѣмѡ Іисх.

лѡ. Сѣи бѣдетх велѡи, ѡ сѡхх вышнагѡ наречѣтса : ѡ дѧстх ѣмѡ Гдѣ Бгѡх прѣтолх Дѣѡ Оѡѧ ѣгѡ :

лѧ. ѡ воцрѣтса вз домѡ Іакѡвли во вѣки, ѡ црѣтѡю ѣгѡ не бѣдетх концѧ.

лѢ. Речѣ же Маріамѣ ко Яггѡх : какоѡ бѣдетх сѣѣ, ѡдѣже мѡжа не знѡю ;

лѤ. ѡ ѡвѣщѡвх Яггѡх, речѣ ѣи : дѡхх стѡиѡ нѡйдетх на тѧ, ѡ сила вышнагѡ ѡсѣнитх тѧ : тѣмже ѡ раждѧемое сѣѡ, наречѣтса сѡхх Бжѡи.

лѦ. ѡ сѣ Елісавѣть ѡжика твоѧ, ѡ тѧ зачатх сѡѧ вз стѧрости своѣи : ѡ сѣи мѡхх шестыи ѣсть ѣи нарицѧемѣи неплѡды :

лз. Їкѡ не ѡзнемѡжетх оѣ Бга всѧкх глаголѡх.

лн. Речѣ же Маріамѣ : сѣ раѡѧ Гдѡѧ : бѣди мнѣ по глаголѡх твоѡмѡ. ѡ ѡидѣ ѡ неѧ Яггѡх.

ло. Гостѡвши же Маріамѣ во днѣ тѡѧ, ѡдѣ вз гѡрѡѧ со тѡѧнѡемх, во градх Ісдовх :

лм. ѡ видѣ вз домѡ Захарѡинх, ѡ цѣловѧ Елісавѣть.

24. А слѣдъ тѣя дни заченъ жена му Елисаветъ, и таяше ся петь мѣсеца, и думаше :

25. Така ми стори Господь въ дни-тѣ въ които пригледнѣ да отпеме укорь-тѣ ми измежду человекъ-тѣ.

26. А въ шестой-тѣ мѣсець проведенъ бы ангель Гавриилъ отъ Бога въ градъ Галилейскій, на който име-то е Назаретъ,

27. При еднѣ дѣвицѣ сгоденъ за мѣжъ на име Иосифъ, отъ домъ-тѣ Давидовъ, а име-то на дѣвицѣ-тѣ Маріамъ.

28. И като влѣзе ангель-тѣ при неѣ, рече : Радуй ся благодатная ; Господь е съ тебе ; благословена си ты между жены-тѣ.

29. А тя щомъ го видѣ смути ся отъ думъ-тѣ му, и размысляше, какво ще бѣде това поздравеніе.

30. И рече ѿ ангель-тѣ : Не бой ся, Маріамъ ; защото си намѣрила благодать у Бога.

31. И ето ще зачнешь въ утробѣ-тѣ си и ще родишь сынъ, и ще наречешь име-то му ИСУСЪ.

32. Той ще бѣде великъ, и Сынъ на Вышняго ще ся нарече ; и ще му даде Господь Богъ прѣстоль-тѣ на отца му Давида ;

33. И ще царува надъ домъ-тѣ Іакововъ въ вѣкы, и царство-то му не ще да има край.

34. И рече Маріамъ на ангель-тѣ : Какъ ще бѣде това, понеже мѣжъ не знаѣ ?

35. И отговори ангель-тѣ, и рече ѿ : Духъ Святыи ще дойде върху ти, и сила на Вышняго ще тя осѣни ; за това и свято-то което ся ражда отъ тебе, Сынъ Божій ще ся нарече.

36. И ето, твоя-та сродница Елисаветъ, и тя въ старины-тѣ си заченъ сынъ, и тойзи е шестой мѣсець за неѣ, която ся неплодна казуваше ;

37. Защото нѣма у Бога невъзможно нѣщо.

38. И рече Маріамъ : Ето рабыня-та Господня ; нека ми бѣде по твоѣ-тѣ думѣ. И отиде си отъ неѣ ангель-тѣ.

39. И станъ Маріамъ прѣзъ тѣзи дни, та отиде бързомъ къмъ планискѣ-тѣ странѣ въ градъ Іудовъ ;

40. И влѣзе въ домъ-тѣ Захаріинъ и поздрави Елисаветъ.

ѡа. И вѣсть ѡкѡ оуслыша Елїсавѣть цѣлованїе Марїино, взыгрѣса младенецъ во чрѣвѣ еѧ: и исполнїса Дѡа стѣ Елїсавѣть,

ѡв. И возопї гласомъ велїимъ, и рече: бл҃гословѣна ты въ женѡхъ, и бл҃гословѣнъ плодъ чрева твоегѡ.

ѡг. И ѡкѣдѣ миѣ сїе, да прїидетъ Мѣи Гѡа моего ко миѣ;

ѡд. Сѣ бо, ѡкѡ вѣсть гласъ цѣлованїа твоегѡ во оушїю мою, взыгрѣса младенецъ радощами во чрѣвѣ моемъ.

ѡе. И бл҃женна вѣровавшая, ѡкѡ вѣдетъ совершенїе глагланнѡмъ еѧ ѡ Гѡа.

ѡз. И рече Марїамъ: величитъ дѡа моѧ Гѡа,

ѡз. И возрадовася дѡхъ мой ѡ Бзѣ Сїсѣ моемъ:

ѡи. ѡкѡ призрѣ на смиренїе рабы своеѧ: сѣ бо ѡ нынѣ оублажатъ мѧ вси роди:

ѡа. ѡкѡ сотвори миѣ величїе Сїлный, и стѡ ѡма егѡ:

и. И мѡть егѡ въ роды родѡвъ болющимъ егѡ.

ѡа. Сотвори державъ мѡщею своею: расточї гѡрдѡмъ мѡслїю сѣрдца ѡхъ.

ѡв. Пнзложї сїлнѡ со прѣтѡлъ, и вознесѣ смиреннѡ.

ѡг. ѡмзшѡ исполнї влѡгъ, и богатѡшѡса ѡпсстї тѡшѡ.

ѡд. Воспрїѡтъ ѡла Отрака своего, помѡстї мѡти,

ѡе. ѡкоже гѡгѡла ко Оцѣмъ нашимъ, ѡвраѡмъ и сѣмени егѡ до вѣка.

ѡз. Прекѡсть же Марїамъ сѡ нею ѡкѡ трї мѡы: и возвратїса въ дѡмъ свой.

ѡз. Елїсавѣти же исполнїса время родїти еѧ, и родї сїа.

ѡи. И слышаша Окрестъ живѡщїи и оужики еѧ, ѡкѡ возвеличїаъ естъ Гѡа мѡть свою сѡ нею, и радѡвахъса сѡ нею.

41. И щомъ чу Елисаветъ поздравеніе-то Маріино, възигра младенецъ-тъ въ утробъ-тъ ѝ, и испълни ся Елисаветъ съ Духа Святаго ;

42. И възгласи съ гласъ голѣмъ, и рече : Благословена ты въ жены-тъ, и благословенъ плодъ-тъ на твоѣж-тъ утробъ.

43. И отъ къдѣ ми е това, да дойде при мене майка-та на Господа моего ?

44. Защото ето, щомъ дойде гласъ-тъ на поздравеніе-то ти въ уши-тъ ми, възигра радостно младенецъ-тъ въ утробъ-тъ ми.

45. И блажена която е повѣрувала, че ще ся сбъде речено-то ѝ отъ Господа.

46. И рече Маріамъ : Величае душа-та ми Господа,

47. И възрадува ся духъ-тъ ми въ Бога Спасителя моего.

48. Защото пригледа на смиреніе-то на рабынѣж-тъ си, и ето, отъ нынѣ ще мя ублажавать венчки-тъ родове.

49. Защото Силный-тъ ми стори величіе, и свято е негово-то име.

50. И негова-та милость е отъ родъ въ родъ връхъ тѣзи които му ся боѣтъ.

51. Сътвори силъ съсъ своѣж-тъ мышцъ ; распрѣснѣ гордѣ-ливны-тъ съ мысли-тъ на сърдце-то имъ.

52. Свали силны-тъ отъ прѣстола-тъ *и нѣ*, и въздигнѣ смиренны-тъ.

53. Гладны-тъ испълни съ добришы, а богаты-тъ отпрати празны.

54. Помогнѣ на Израиля свой-тъ рабъ, като поменѣ милость-тъ си,

55. (Както говори на отцы-тъ ни,) на Авраама и на сѣме-то негово до вѣка.

56. И сѣдѣ Маріамъ съ неѣж до три мѣсеца ; и ся завърнѣ у дома си.

57. А на Елисаветъ ся испълни врѣме-то ѝ да роди ; и роди сынъ.

58. И чухъ съсѣди-тъ и роднины-тъ ѝ, че е възвелчилъ Господь своѣж-тъ къмъ неѣж милость, и радувахъ ся съ неѣж.

ѡд. И вѣсть во осмый день, приидоша ѡбръзати отроча : и нарицахсѧ ѥ именемъ оца егѡ, Захарїю.

ѡз. И ѡбръзавши мѣи егѡ, рече : ии, но да наречѣтсѧ Іѡаннз.

ѡа. И рѣша къ ней, ѡкѡ никтоже есть въ родствѣ твоѣмъ, иже нарицаетсѧ именемъ тѣмъ.

ѡв. И помавахсѧ оцѣ егѡ, еже какѡ бы хотѣхъ нареци ѥ.

ѡг. И испрошъ дщицѣ, написа, глагола : Іѡаннз вѣдетъ има ема. и чздахсѧ вси.

ѡд. ѡверзошасѧ же оустѧ егѡ ѡбїе и ѡзыкѣ егѡ, и глаголаше блгословѧ блга.

ѡе. И вѣсть на всѣхъ страхъ живущихъ ѡкрестѣ иихъ : и во всей странѣ іудействѣи повѣдаемѧ кахъ вси глаголю сїи.

ѡз. И положиша вси слышавшии въ сердцѣ своѣмъ, глаголюще : что оубѡ отроча сїе вѣдетъ ; и рска гдѧа кѣ съ нимъ.

ѡз. И Захарїа оцѣ егѡ исполнисѧ дха стѧ, и пророче-ствова, глгола :

ѡи. Блгословенъ гдѣ блгъ іилевъ, ѡкѡ посѣти и сотвори избавленїе людемъ своимъ :

ѡа. И воздвїже рогъ спасенїѧ намъ, въ домѣ двѣа отрока своегѡ :

ѡ. Икоже глгола оустѧ стѣихъ сзшихъ ѡ вѣка прорѡкѣ егѡ,

ѡа. Спасенїе ѡ вѣгъ нашихъ, и изъ рскїи всѣхъ ненавїдашихъ насъ :

ѡв. Сотвори ти мѣть со оцѣи нашими, и помангти завѣтъ стѣи свой,

ѡг. Клатвѣ, еюже клатсѧ ко Авраамѣ оцѣи нашемъ : дати намъ,

ѡд. Безъ страха, изъ рскїи вѣгъ нашихъ избавльшимсѧ,

59. И въ осмый-тъ день дойдохъ* да обрѣжжтъ дѣте-то, и наричахъ го, по бащино-то му име, Захарія.

60. И отговори майка му, и рече: Не, но ще ся нарече Иоаннъ.

61. И рекохъ ѿ: Че никой нѣма въ родъ-тъ ти, който да ся нарича съ това име.

62. И кывахъ на бащъ му какъ бы искалъ той да го нарече.

63. А той поиска дѣсчицъ, и написа тѣзи думы: Иоаннъ е име-то му. И почудихъ ся всицы.

64. И тозь часъ ся отвори хъ уста-та му и языкъ-тъ му; и говоряше и благославяше Бога.

65. И пападнъ страхъ на всицы-тъ имъ съсѣды, и по всицкж-тъ планискж странъ на Иудеѣ приказуваше ся за всичко това.

66. И всицы които чухъ, турихъ това на сърдце-то си и казувахъ: Какво ли ще бѣде това отроче? И рѣка-та Господня бѣше съ него.

67. И отецъ му Захарія испълни ся Духомъ Святымъ; и пророкува и рече:

68. Благословенъ Господь Богъ Израимевъ, защото посѣти и стори избавленіе на свой-тъ народъ.

69. И въздигнъ намъ рогъ на спасеніе въ домъ-тъ на Давида раба своего,

70. (Както говорѣ чрѣзъ уста-та на святы-тъ свои отъ вѣка пророцы,)

71. Освобожденіе отъ врагове-тъ наши, и отъ рѣкж-тъ на всицы които ны ненавиждатъ,

72. Да стори милость съ отцы-тъ наши, и да помене святой-тъ свой завѣтъ,

73. Клѣтвж-тъ съ кождо ся заглъ на отца ни Авраама, да даде намъ,

74. Освободены отъ рѣкж-тъ на врагове-тъ наши, да му служимъ безъ страхъ,

Ое. Слзжѣти ѣмѡ прѣподѡбіемъ ѿ правдою прѣдъ нѣмъ всѧ днѣи животѧ нѧшегѡ.

Оз. И тѡ, Отрочѧ, прорѡкъ Бѣшнѧгѡ наречѣши сѧ : прѣдъ-идѣши во прѣдъ лицѣмъ Гд̄нимъ, оѹготѡвати пѣтѣи ѣгѡ,

Оз. Дѧти рѧзсмъ спасѣнѧ людемъ ѣгѡ, во ѡставленїе грѣхъ ѿхъ :

Он. Млрдѧ ради млти Бга нѧшегѡ, въ нѣхже посѣтилъ ѣсть насъ востѡкъ свѣше,

Од. Просвѣтити во тмѣ ѿ сѣни смѣртнѣи сѣдѧшыл, направити нѡги нѧша на пѣть мѣренъ.

И. Отрочѧ же растѧше ѿ крѣплѧшесѧ Дх̄омъ : ѿ бѣ въ пѣстѣнахъ до днѣ іѧвленїѧ своегѡ ко Іюлю.

ГЛАВЯ ҃.

а. Бѣсть же во днѣ тѡа, ѿзыде повелѣнїе ѡ Кесарѧ Августѧ, написѧти всю вселѣннѣю.

б. Сїѣ написѧнїе пѣрвое кѣсть владѧшсѧ Сѡрією Кѡрнїю.

в. И ѿдѧхъ вси написѧтисѧ, кѡждо во своѣи градъ.

д. Взыде же ѿ Іѡсѣфъ ѡ Галїлен, ѿзъ града Назарѣта, во Ісдѣю, во градъ Дѣдовъ, ѿже нарицѧетсѧ Виллеѣмъ, занѣ быти ѣмѡ ѡ домѡ ѿ Очѣства Дѣдова,

е. Написѧтисѧ съ Марїєю ѡбрѡченѡю ѣмѡ женѡю, сѡщею непраздною.

з. Бѣсть же, ѣгдѧ быша тѧмѡ, испѡнишасѧ днѣи родити ѣи :

з. И родѧ сѧа своегѡ пѣрвенца, ѿ повѣтѧ ѣгѡ, ѿ положѧ ѣгѡ въ іѧслѣхъ : занѣ не бѣ ѿмъ мѣста во Обитѣли.

и. И пѧстырѣ кѣхъ въ тѡйже странѣ, бдѧше ѿ стрегѡше стрѧжсѧ пошнѣю ѡ стѧдкѡ своемъ.

д. И сѣ Ангѧлъ Гд̄нъ стѧ въ нѣхъ, ѿ слѧва Гд̄на ѡсѧ ѿхъ : ѿ оѹбоѧшасѧ стрѧхомъ велѣнмъ.

75. Въ святость и правдѣ прѣдъ него прѣзъ всички-тѣ дни на животъ-тѣ си.

76. И ты, отроче, пророкъ на Вышняго ще ся наречешъ ; зашто ще прѣдидешъ прѣдъ лице-то Господне, да приготвишь пѣтищата му ;

77. За да дадешъ на неговый-тѣ народъ да познаѣтъ спасеніе, чрѣзъ прощаніе на грѣхове-тѣ имъ,

78. За милосърдіе-то на милость-тѣ на Бога нашего, съ коѣто ны посѣти зора отъ высотѣ-тѣ,

79. Да осіе сѣдящы-тѣ въ тъмнинѣ и въ сѣнкѣ смъртнѣ, така що да управи позѣ-тѣ ни въ пѣть на мирѣ.

80. А дѣте-то растѣше и укрѣпяваше ся духомъ ; и въ пустыни-тѣ бѣше до день-тѣ на явленіе-то си на Израиля.

ГЛАВА 2.

1. А прѣзъ онѣзи дни излѣзе заповѣдь отъ Кесаря Августа да ся напише всячка вселенная.

2. Това написаніе станѣ първо когато Кириій владѣаше Сиріѣ.

3. И идяхъ всички да ся написувать, всякой въ свой-тѣ си градъ.

4. А възлѣзе и Иосифъ отъ Галилеѣ, отъ градъ-тѣ Назаретъ, въ Иудеѣ, въ градъ-тѣ Давидовъ, който ся нарича Вифлеемъ, (попече той бѣше отъ домъ-тѣ и родъ-тѣ Давидовъ,)

5. Да ся напише съ Маріамъ обрученъ-тѣ нему женъ, която бѣше непразна.

6. И когато бѣхъ тѣ тамъ, испълнихъ ся дни-тѣ ѿ да роди ;

7. И роди Сына своего първороднаго, и пови го, и положи го въ яслы-тѣ ; зашто пѣмаше мѣсто за тѣхъ въ гостилницѣ-тѣ.

8. И по онѣзи мѣста имаше овчари конто ношувахъ на поле-то, и вардахъ стражъ прѣзъ ноцъ за стадо-то си,

9. И ето, ангелъ Господень застанѣ между тѣхъ, и слава Господня гы осіа, и уплашихъ ся съсъ страхъ голѣмъ.

ї. И рече ѿмъ Анггълъ: не бойтеса: се ко благоуствѣю вамъ радость велию, ꙗже ксдетъ всѣмъ людемъ:

лї. Иѡко родися вамъ днесь Спсъ, ѿже есть Хрѣтосъ Гдъ, во градѣ Дѣдовѣ.

лї. И се вамъ знаменіе: ѡбръщете младенца повѣта, лежаща въ ѡслехъ.

лї. И внезапно бысть со Анггломъ множество вѣи ѿбныхъ, хвалашихъ Бга, и глаголющихъ:

дї. Слава въ вышнихъ Бгс, и на землѣ миръ: во члвѣцѣхъ благоуленіе.

еї. И бысть, ꙗкѡ ѡидѡша ѡ нихъ на нѣо Ангглы, и члвѣцы пастырїе рѣша дрѣгъ ко дрѣгъ: прейдемъ до Вифлѣма, и видимъ глаголъ сей бывшій, ꙗжеже Гдъ сказа намъ.

ѕї. И прїидѡша поспѣшшеса, и ѡбръѣтѡша Марїамъ же и Іѡсифа, и младенца лежаща во ѡслехъ.

зї. Видѣвшѣ же сказаша ѡ глаголѣ глаголанномъ ѿмъ ѡ Отрочати семъ.

иї. И вси слышавшии дивїшася ѡ глаголаныхъ ѡ пастырей къ нимъ.

дї. Марїамъ же соблюдаше вса глаголы сїа, слагаючи въ сѣрдцы своемъ.

к. И возвратишася пастырїе, славаше и хвалаше Бга ѡ всѣхъ, ꙗже слышаша и видѣша, ꙗжеже глаголахо бысть къ нимъ.

ка. И егда исполнишася Ѹсмь днѣи, да ѡбръѣжштъ егѡ, и нарекоша ѿмъ емѡ Іѡсъ, наречѣнное Анггломъ прежде даже не зачатъ во чрѣвѣ.

кв. И егда исполнишася днѣи ѡчищенїа еїѡ, по законѣ Мѡѡсѣевѣ, вознесѡста егѡ во Іерлїмъ, поставити егѡ предъ Гдемъ,

кг. Иѡжеже есть писано въ законѣ Гднї: ꙗкѡ вса къ

10. И рече имъ ангелъ-тъ: Не бойте ся, защото ето благо-
вѣствамъ ви радость голѣмъ, която ще бѣде на всички-тъ людіе.

11. Защото днесъ ся роди вамъ, въ градъ-тъ Давидовъ, Спаси-
тель, който е Христосъ Господь.

12. И това *ще бѣде* вамъ знаменіе: Ще намѣрите младенецъ
повитъ, сложенъ въ яслы-тъ.

13. И внезапно съ ангелъ-тъ наедно намѣри ся множество
войска небесна, които хваляхъ Бога и говоряхъ:

14. Слава въ вышнихъ Богу, и на земѣ-тъ миръ, въ человѣцы-
тъ благоволеніе.

15. И щомъ си отидохъ ангели-тъ отъ тѣхъ на небе-то, чело-
вѣци-тъ, *сирѣчь* овчари-тъ рекохъ си единъ на другъ: Да идемъ
прочее до Вифлеемъ и да видимъ това що е станѣло, което
Господь ни изяви.

16. И дойдохъ на бързо, и намѣрихъ Маріамъ и Иосифа, и мла-
денецъ-тъ че лежаше въ яслы-тъ.

17. И като видѣхъ, описахъ рѣчи-тъ що имъ ся рекохъ за
това дѣте.

18. И всички които чухъ, почудихъ ся за това което овчари-тъ
имъ казахъ.

19. А Маріамъ съхраняваше всички тѣзи рѣчи, и размышляше *за
тѣхъ* въ сърдце-то си.

20. И върнахъ ся овчари-тъ, хваляще и славяще Бога, за
всичко що чухъ и видѣхъ, споредъ както имъ ся бѣ рекло.

21. И като ся изпълнихъ осемъ дни за да обрѣжѣтъ дѣте-то,
нарекохъ му име-то Исусъ, наречено-то отъ ангела прѣди него-
во-то зачатіе въ утробѣ-тъ.

22. И като ся изпълнихъ дни-тъ за очищеніе-то пейно, по
законъ-тъ Моисеевъ, занесохъ го въ Иерусалимъ, да го прѣдставятъ
прѣдъ Господа,

23. Както е писано въ законъ-тъ Господень, че всякой

младѣнецъ мѣжеска полагъ, разверзла ложесна, стѣо Гдѣви наречѣтса :

ѿд. И ѣже дати жертвѣ, по речѣнномъ въ законѣ Гдѣни, двѣ гурличница илѣ двѣ птенца голубина.

ѿе. И сѣ бѣ челоуѣкъ во Иерлѣмѣ, ѣмѣже има сѣмѣннъ : и челоуѣкъ сѣи праведенъ и блѣгочестивъ, чла оутѣхи Иилевы : и дѣхъ бѣ стѣхъ въ немъ.

ѿс. И бѣ ѣмѣ ѡбѣщанно дѣхомъ стѣимъ, не видѣти смѣрти, прѣжде даже не видѣтъ Хртѣ Гдѣна.

ѿз. И прѣиде дѣхомъ въ цѣрковь : и ѣгда введѣста родитѣла отроча Ииса, сотвори ти има по ѡбѣчаю законномъ ѡ немъ :

ѿи. И той прѣемъ ѣго на рѣкъ своѣю, и блѣгослови бѣга и речѣ :

ѿо. Ииѣ ѡпшѣаешн раба твоего, Илѣко, по глагола твоемѣ, съ миромъ :

ѿа. Илѣко видѣстѣ ѡчи мой спасѣнѣе твое,

ѿб. ѣже ѣси оуготовалъ прѣдъ лицѣмъ всѣхъ людѣй :

ѿв. Свѣтъ во ѡкровѣнѣе языхъ твоихъ, и слава людѣи твоихъ Иилѣ.

ѿг. И бѣ Иисифъ и мѣти ѣгѡ чсдашася ѡ глаголемыхъ ѡ немъ.

ѿд. И блѣгослови ѣ сѣмѣннъ, и речѣ къ Марѣи мѣтри ѣгѡ : сѣ лежитъ сѣи на падѣнѣе и на востанѣе мнѣгнмъ во Иили, и въ знаменѣе пререкѣемо :

ѿе. И текѣ же самоѣи дѣшс прѣидетъ ѡрѣжѣе : ѣлѣко да ѡкрѣютса ѡ мнѣгихъ сердѣцъ помышлѣнѣа.

ѿс. И бѣ Анна прорѣчица, дѣиѣ Фаишлева, ѡ колѣна Исѣрова : сѣа заматорѣвши во днѣхъ мнѣзѣхъ, живши съ мѣжемъ сѣдмѣ лѣтъ ѡ дѣвства своегѡ :

ѿз. И та вдова ѣлѣко лѣтъ ѡсмьдѣсатъ и чѣтыре, ѣже не ѡхождаше ѡ цѣркве, постѡмъ и мѣтвами сѣжѣши дѣнѣ и нѣщѣ :

младенець мъжкый полъ който отвара ложесна, святъ на Господа ще ся нарече ;

24. И да принесѣтъ жертвъ, споредъ речено-то въ законъ-тъ Господень, двѣ гѣргорицы, или двѣ гѣлѣбчета.

25. И ето, имаше *нѣкой си* человекъ въ Иерусалимъ, на име Симеонъ ; и тойзи человекъ *бѣше* праведень и благочестивъ, и чакаше утѣшеніе-то на Израиля ; и Духъ Святыи бѣ на него.

26. И открыто бѣ нему отъ Духа Святаго, че нѣмаше да види смърть, прѣди да види Христа Господня.

27. И дойде по *снуженіе-то на* Духа въ храмъ-тъ ; и когато родители-тъ внесохъ отроче-то Исуса, да сторятъ за него по обычаю на законъ-тъ,

28. Той го прія на рѣцѣ-тъ си, и благослови Бога и рече :

29. Нынѣ отпускашь рабъ-тъ си, Владыко, споредъ рѣчь-тъж си, съ миромъ ;

30. Защото видѣхъ очи-тъ ми твое-то спасеніе,

31. Което си приготвилъ прѣдъ лице-то на всички-тъ народы ;

32. Свѣтъ за просвѣщеніе на язычници-тъ, и славъ на твой-тъ народъ Израиль.

33. А Иосифъ и майка му чудяхъ ся за това що ся казуваше за него.

34. И благослови ги Симеонъ, и рече на майка му Маріамъ : Ето тойзи лежи за паданіе и за въставаніе на мнозина въ Израиль, и бѣлѣтъ за противорѣчіе ;

35. А на самъ тебе мечъ ще пронже душѣ-тъж ти ; за да ся открыѣтъ помышленія-та на много сърдца.

36. Имаше и *нѣкой си* Анна пророчица, дъщеря Фанулева отъ племе-то Асирово ; тя бѣше на възраст много остарѣла и живѣла бѣ съ мъжа си седмъ години отъ дѣвство-то си ;

37. И тя бѣше вдовица като на осмдесетъ и четири години, която не ся отдалечаваше отъ храмъ-тъ, дѣто пощя и деня служаше *Богу* въ постъ и молитвѣ.

лн. И тѣ въз той часъ пристѣвши исповѣдашеса Гдѣви, и глголаше ѡ немъ всѣмъ чаюшымъ избавленіа во Іерлімѣ.

ло. И ѡкѡ скончашася всѣ по законѣ Гдѣню, возвратишася въз Галілею, во градъ свой Назарѣтъ.

м. Отрочѣ же растѣше, и крѣплѣшеса дѣомъ, исполнишася премудрости: и блгодѣть Бжїа бѣ на немъ.

ма. И хождѣста родитѣла ѣгѡ на всѣко мѣсто во Іерусалимъ въз праздникъ пасхи.

мв. И ѣгдѣ кѣсть двоюнадесяти лѣтъ, восходѣшымъ ѡмъ въз Іерлімъ по обычаю праздника,

мг. И скончавшымъ днѣ, и возвращаюшымся ѡмъ, ѡстѣ отрокъ Іисъ въз Іерлімѣ: и не разсмѣ Іусифъ и мати ѣгѡ.

мд. Минѣше же ѣгѡ въз дрѣжинѣ сѣща, предѣста днѣ пѣтъ, и искѣста ѣгѡ во срѣдницѣхъ и въз знѣемыхъ:

ме. И не ѡбрѣтше ѣгѡ, возвратистася въз Іерлімъ, разыскающе ѣгѡ.

мс. И кѣсть по трѣехъ днѣхъ, ѡбрѣтѣста ѣгѡ въз цркви, сѣдѣщаго посредѣ оучителей, и послѣшающаго ѡхъ, и вопрошающаго ѡхъ.

мз. Оужасѣхсѣ же вси послѣшающїи ѣгѡ ѡ разсмѣ и ѡ ѡвѣстѣхъ ѣгѡ.

ми. И видѣвше ѣгѡ, дивишася: и кз немѡ мѣи ѣгѡ речѣ: чѣдо, чѣто сотвори нама тѣкѡ; сѣ оцъ твоѣи и азъ волаше и искѣхомъ тебѣ.

ма. И речѣ кз нїма: чѣто ѡкѡ искѣсте менѣ; не вѣсте ли, ѡкѡ въз тѣхъ, ѡже оцѣ моегѡ, достѡитѣ кѣгѣи мѣ;

и. И тѣ не разсмѣста глгола, ѣгѡже глгола ѡма.

на. И снїде сѣ нїма, и прїиде въз Назарѣтъ: и бѣ повнидѣсѣ ѡма. и мѣи ѣгѡ соблюдѣше всѣ глголы сїѣ въз срци своѣмъ.

38. И тя като пристъпи въ исто-то врѣме, славословяше Бога, и говоряше за него на всички които ожидахъ искупленіе-то въ Иерусалимъ.

39. И като свършихъ всичко споредъ законъ-тъ Господень, върнѣхъ се въ Галилеіѣ, въ градъ-тъ си Назаретъ.

40. А дѣте-то растяше и укрѣпяваше се духомъ, и ся изпълняше съ мъдрость; и благодать Божія бѣ на него.

41. И ходяхъ родители-тъ му всякъ годинъ въ Иерусалимъ за празникъ-тъ на пасхъ-тъ.

42. И когато станъ той на дванадесетъ години, като възлѣзохъ по обычаю въ Иерусалимъ за празникъ-тъ,

43. И като искарахъ дни-тъ *на празникъ-тъ*, и ся вращахъ, дѣте-то Исусъ останъ *назадъ* въ Иерусалимъ; и не усѣти Юсифъ и майка му.

44. И понеже мисляхъ да е съ дружина-та, изминахъ единъ день пѣтъ, и търсяхъ го между роднини-тъ и познаници-тъ *си*;

45. И като го не намѣрихъ, върнѣхъ се въ Иерусалимъ да го търсятъ:

46. И слѣдъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-тъ сѣднѣлъ между учители-тъ, та ги слушаше и попытуваше ги.

47. И всички които го чувахъ удивявахъ ся на разумъ-тъ и на отговори-тъ му.

48. И като го видѣхъ, смаяхъ ся, и рече му майка му: Сыно, що ни стори така? Ето баща ти и азъ много оскърбени тя търсихъ.

49. И рече имъ; Защо да мя търсите? не знаете ли, че трѣба да съмъ въ това което принадлежи на Отца ми?

50. А тѣ не разумѣхъ рѣчь-тъ, коѣто имъ рече.

51. И слѣзе съ тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и покоряваше имъ ся. А майка му съхраняваше всички тѣзи пѣща въ сърдце-то си.

иѡв. И Іисъ преспѣваше премъдростію и вѡзрастомъ, и благодѣтію оу Б҃га и человекъ.

ГЛАВА ҃.

а. Въ пѣтое же нѣдесѣте лѣто владычества Тиверіа Кесара, владѣюща Понтійскомъ Пилѣтс Іудеею, и четвертовластвующа Галілеею Ирвадъ, Філіппъ же братъ егѡ четвертовластвующа Ітсреею и Трахонітскою странію, и Лвсанію Авілиніею четвертовластвующа,

в. При архіерей Аннѣ и Каіафѣ, бысть гл҃голъ Бжій ко Іѡаннъ Захаріинъ сынъ въ псѣтыни.

҃. И пріиде во всю странъ Іорданскзю, проповѣдалъ крещеніе покаеніа во ѡставленіе грѣхѡвъ :

д. Икоже естъ писано въ книзѣ словесъ Исѣин пророка, гл҃голюща : гласъ вопіющаго въ псѣтыни : оуготовайте пѣтъ Гд҃нь : правы творите стези егѡ.

е. Всяка дѣбрь исполнитса, и всяка горѧ и холмъ смиритса : и всѣдѣтъ стрѡпѡтнѧ въ правѧ, и Острѣи въ псѣти гл҃адки :

ж. И оузритъ всяка плѡть спасеніе Бжіе.

з. Гл҃голаше же исходѣшымъ народымъ крѣтитисѧ ѡ негѡ : порожденіа ехиднѧ, ктѡ сказа вамъ вѣжати ѡ градѡцагоу гнѣва ;

и. Сотворите оубо плоды достѡйны покаеніа : и не начинайте гл҃голати въ себѣ : Оца и мамы Авраѧма : гл҃голю ко вамъ, ѧкѡ можѣтъ Бгѣ ѡ каменіа сегѡ воздвигнѣти чѧда Авраѧма.

д. Оужѣ бо и сѣкѣра при корени дрѣва лежитъ : всѧко оубо дрѣво не творѣщее плодѧ доврѧ, посѣкаѣтса и во Огнь вметѣетса.

ї. И вопрошахъ егѡ народи, гл҃голюще : что оубо сотворимъ ;

52. А Иисусъ успѣваше въ мѣдрость, и възрастъ, и благодать прѣдъ Бога и чловѣцы-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. А въ петнадесетѣхъ-тѣхъ годинахъ на владѣніе-то на Тиверія Кесаря, когато Понтійскій Пилать бѣ управитель на Іудеѣхъ, а Иродъ четверовластникъ въ Галилеѣхъ, и Филиппъ братъ му четверовластникъ въ Итуреѣхъ и въ Трахонитскѣхъ-тѣхъ странахъ, и Лисаній четверовластникъ въ Авилініѣхъ,

2. Въ врѣме-то на Архіереи-тѣ Аннѣхъ и Каіафѣхъ, слово Божіе быде къмъ Іоанна сына Захаріина, въ пустыніхъ-тѣхъ :

3. И дойде по всичкѣхъ-тѣхъ странахъ около Іорданъ, та проповѣдуваше крѣщеніе-то на покаяніе за прощаніе на грѣхове-тѣхъ.

4. Както е писано въ книгѣхъ-тѣхъ на словеса-та на Исаіѣхъ пророка, който казува ; Гласъ на едного, който выка въ пустыніхъ-тѣхъ ; Пригответе пѣть-тѣхъ Господень, правы правѣте неговы-тѣхъ пѣтеки.

5. Всяка долчина ще ся напълни, и всяка гора и хълмъ ще ся сниши, и криволици-тѣхъ ще станѣтъ правы, и неравни-тѣхъ пѣтница гладки ;

6. И всяка плоть ще види спасеніе-то Божіе.

7. И тѣй говоряше на народы-тѣхъ които идяхѣ да ся крѣстятъ отъ него : Рожбы ехиднины, кой ви обади да побѣгнете отъ бѣдѣщій-тѣхъ гнѣвъ ?

8. Сторѣте прочее плодове достойны на покаяніе-то ; и не наченувайте да думате въ себе си : Отца имама Авраама ; защото казувамъ ви, че Богъ може отъ тѣзи камъніе да въздигне чада Аврааму.

9. А и сѣкыра-та вече лежи при корень-тѣхъ на дръвія-та ; и тѣй всяко дърво което не прави добръ плодъ, отсичя ся и въ огнь ся хвърля.

10. И пытахѣ го народи-тѣхъ и говоряхѣ : Прочее какво да правимъ ?

лї. Ѡвѣщавъ же глгола ѿмъ: ѿмѣай двѣ рѣзѣ, да по-
дастѣ не ѿмѣиешъ: ѿ ѿмѣай брашна, такожде да творитѣ.

лї. Прїидоша же ѿ мытарѣи крѣтитѣса ѿ негѡ, ѿ рѣша къ
немѡ: оучителю, что сотворимъ;

лї. Сїи же рече къ нимъ: ничтоже болѣе ѿ повелѣн-
нагѡ вамъ творите.

лї. Попрошашъ же егѡ ѿ воини, глголюще: ѿ мы что со-
творимъ; ѿ рече къ нимъ: никогоже ѡбидите, ни ѡкле-
ветавайте: ѿ доволни вѣдите ѡбръки вашни.

лї. Чаюшимъ же людемъ, ѿ помышляюшимъ всемъ въ
сердцахъ своихъ ѡ Іваннѣ: еда той есть Хрѣтосъ;

лї. Ѡвѣщаваше Іваннъ всемъ, глгола: азъ оубо водою
крещая вы: грядетѣ же крѣплїи мене, емше же иже смь до-
стоинъ ѡрѣшнїти ремень сапогѡ егѡ: той вы крѣтитѣ Дхѡмъ
стїимъ ѿ огнемъ.

лї. Емше же лопата въ рѣкѡ егѡ, ѿ ѡтревїтѣ гсмнѡ свое, ѿ
сокеретѣ пшеницѡ въ житницѡ своѡ: плѣвы же сожжетѣ
огнемъ негасяюшимъ.

лї. Многа же оубо ѿ ѿна, оутѣшалъ, блговѣствоваше людемъ.

лї. Ирвдъ же четвертовластникъ, ѡбличаемъ ѿ негѡ ѡ
Ирвдїадѣ женѣ брата своегѡ, ѿ ѡ всехъ, іаже сотвори слаа
Ирвдъ,

лї. Приложи ѿ сїе надъ всеми, ѿ затвори Іванна въ темнїцѣ.

лї. Бысть же егда крѣтишася вси людїе, ѿ Іисѡ крещишася
ѿ молащсѡ, ѡвѣрзсѡ нѡ,

лї. И сїиде Дхъ стїи тѣлеснымъ ѡбразомъ, іакѡ голубъ,
нанъ: ѿ гласъ съ нѣсе бысть, глагола: ты еси Сїи мой
возлюбленный, ѡ тебѣ блговолїхъ.

лї. И той вѣ Іисъ іакѡ лѣтѣ тридесать, начиналъ, сїи,
іакѡ мнїмъ, сїи Іусифовъ, Ілїевъ,

лї. Матѡатовъ, Левїинъ, Мелхїинъ, Іаннѡевъ, Іуси-
фовъ,

11. А той отговори и каза имъ : Който има двѣ дрехы нека даде на тогози който нѣма ; и който има хранж нека прави такожде.

12. Дойдохъ и мытари да ся кръстятъ, и рекохъ му : Учителю, що да правимъ ?

13. И той имъ рече : Не събирайте нищо повече отъ това що ви е заповѣдано.

14. Пытахъ го и военни-тѣ, и говоряхъ : И пый що да правимъ ? И рече имъ : Не правѣте никому насилство, нито оклеветявайте : и доволни бѣдѣте съсъ заплаты-тѣ си.

15. И като очакуваше народъ-тѣ, и размыслявахъ всички въ сѣрдца-та си за Иоанна, Да не бы той да е Христось ?

16. Отговори Иоаниъ на всички, и каза : Азъ вы крыщавамъ съ водж ; но иде по силный-тѣ отъ мене, комуто не съмь достоинъ да развържъ ремыкъ-тѣ на обуча-та му ; той ще вы кръсти съ Духа Святаго и съ огонь :

17. Комуто лопата-та е въ рѣкѣ-тѣ му, и ще отребѣ гѣмно-то си, и ще събере пшеницѣ-тѣ въ житницѣ-тѣ си ; а плѣвѣ-тѣ ще изгори въ огонь неугасимъ.

18. И съ много други поученія, благовъствуваше той на народа.

19. А Иродъ четверовластникъ-тѣ като ся изобличаваше отъ него за Иродіадж женѣ-тѣ на брата си Филиппа, и за всички-тѣ други злины що бѣ сторилъ Иродъ,

20. Надъвсичко друго, приложи и това, че затвори Иоанна въ тѣмницѣ.

21. И като ся кръсти всичкый народъ, когато ся кръсти и Исусъ и ся моляше, отвори ся небе-то,

22. И слѣзе Духъ Святый въ тѣлесенъ видѣ, като глѣбѣ, връхъ него ; и гласъ бы отъ небе-то, който казуваше : Ты си Сынъ мой възлюбленный ; въ тебе благоволихъ.

23. И самъ Исусъ наченуваше да е около тридесеть години ; споредъ както го мнѣхъ бѣше сынъ на Иосифа, *който бѣ сынъ Иліевъ,*

24. *А Илій Матѣатовъ, а Матѣатъ Левіинъ, а Левій Мелхіннъ, а Мелхій Іаннаевъ, а Іанна Іосифовъ,*

ḱε. ΜΑΤΤΑΘΙΕΥΖ, ἸΜΨΟΒΥΖ, ΠΑΘΜΟΒΥΖ, ἙΣΙΜΟΒΥΖ, ΠΑΓ-
ΓΕΟΥΖ,

ḱς. ΜΑΔΔΟΥΖ, ΜΑΤΤΑΘΙΕΥΖ, ΣΕΜΕΙΕΥΖ, ἸΨΣΙΦΟΥΖ, ἸΣΔΙΝΥΖ.

ḱз. Ἰωαννᾶνοβυζ, Ρισάевυζ, Зоровάβелевυζ, Салаδῖίлевуζ, Ни-
ρίевυζ.

ḱи. Μελχίевυζ, Ἰδδίевυζ, Κωσάμοβυζ, Ἑλμωδάμοβυζ, Ἰροβυζ,

ḱо. Ἰωσίевυζ, Ἑλῆезέροβυζ, Ἰωρίμοβυζ, Μатωάτοβυζ, Левίиныζ,

ḱ. Сῦμεώνοβυζ, ἸΣΔΙΝΥΖ, ἸΨΣΙΦΟΥΖ, Ἰωηᾶνοβυζ, Ἑλῆακί-
μοβυζ,

ḱа. Μελεάевυζ, Μαῖιᾶνοβυζ, ΜΑΤΤΑΘΑΕΥΖ, Παοῶνοβυζ, Да-
βίδοβυζ,

ḱв. Ἰεσσέοβυζ, Ὠβίδοβυζ, Ροόζοβυζ, Салμῶноβυζ, Παασῶ-
ноβυζ,

ḱг. Ἰμῖναδάοβυζ, Ἰράμοβυζ, Ἑсрῶμοβυζ, Φαρέσοβυζ, ἸΣΔΙΝΥΖ,

ḱд. Ἰάεωμль, Ἰσαάκοβυζ, Ἰβραάμοβυζ, Θάριныζ, Παχῶροβυζ,

ḱе. Сερῶχοβυζ, Ραγάοβυζ, Φαλέκοβυζ, Ἑβέροβυζ, Салᾶноβυζ,

ḱς. Καῖιᾶνοβυζ, Ἰρφαζάδοβυζ, Сίμοβυζ, Ηῶевυζ, Λαμέχοβυζ,

ḱз. Μαωσάлевуζ, Ἑνήχοβυζ, Ἰάρεδοβυζ, Малелейлоβυζ, Каῖ-
иᾶноβυζ,

ḱи. Ἑηῶσοβυζ, Сίδοβυζ, Ἰδάμοβυζ, Бжїи.

ГЛАВА Ḃ.

Ḃ. Ἰῆсх же ἰспόлнь Дḱа сῖта возвратῖсх Ὡ Ἰορδᾶна : ἰ ве-
дᾶшесх Дḱомх вх псстῖиᾶну,

Ḃ. Днῖи четῖырῖдесхтῖ ἰсхсхшᾶемх Ὡ дῖавола : ἰ не гᾶстῖз

25. *А Іосифъ Маттаѳіевъ, а Маттаѳіа Амосовъ, а Амосъ Наумовъ, а Наумъ Есліевъ, а Есліи Нангеевъ,*

26. *А Нангей Мааѳовъ, а Мааѳъ Маттаѳіевъ, а Маттаѳіа Семеіевъ, а Семеи Іосифовъ, а Іосифъ Іудинъ,*

27. *А Іуда Іоаннановъ, а Іоаннъ Рисаевъ, а Риса Зоровавелевъ, а Зоровавелъ Салаѳилевъ, а Салаѳиль Нпріевъ,*

28. *А Нпрій Мелхіевъ, а Мелхиі Аддіевъ, а Аддіи Косамовъ, а Косамъ Елмодамовъ, а Елмодимъ Ирѳвъ,*

29. *А Ирѳ Іосіевъ, а Іосій Еліезеровъ, а Еліезеръ Іоримовъ, а Іоримъ Матѳатовъ, а Матѳатъ Левинъ,*

30. *А Левій Симеоновъ, а Симеонъ Іудинъ, а Іуда Іосифовъ, а Іосифъ Іоанановъ, а Іоаннъ Еліакимовъ,*

31. *А Еліакимъ Мелеаевъ, а Мелеа Маннановъ, а Маннъ Маттаѳаевъ, а Маттаѳа Наѳановъ, а Наѳанъ Давидовъ,*

32. *А Давидъ Іессеевъ, а Іессей Овидовъ, а Овидъ Воозовъ, а Воозъ Салмоновъ, а Салмонъ Наассоновъ,*

33. *А Наассонъ Амнинадавовъ, а Амнинадавъ Арамовъ, а Арамъ Есромовъ, а Есромаъ Фаресовъ, а Фаресъ Іудинъ,*

34. *А Іуда Іакововъ, а Іаковъ Исааковъ, а Исаакъ Авраамовъ, а Авраамъ Ѳаринъ, а Ѳара Нахоровъ,*

35. *А Нахоръ Серуховъ, а Серухъ Рагавовъ, а Рагавъ Фалекъ, а Фалекъ Еверовъ, а Еверъ Салаевъ,*

36. *А Сала Каинановъ, а Каинанъ Арфаксатовъ, а Арфаксатъ Симовъ, а Симъ Ноевъ, а Ное Ламеховъ,*

37. *А Ламехъ Маѳусаловъ, а Маѳусала Еноховъ, а Енохъ Іаредовъ, а Іаредъ Малеленловъ, а Малелеилъ Каинановъ,*

38. *А Каинанъ Еносовъ, а Еносъ Снѳовъ, а Снѳъ Адамовъ, а Адамъ Божій.*

ГЛАВА 4.

1. А Іисусъ пълнъ съ Духа Святаго върпж ся отъ Іорданъ, и отведенъ бы Духомъ въ пустыниѣ-тѣ,

2. И тамъ бѣше четиридесеть дни искушаванъ отъ діавола :

ничесо́же во дни тѣа : и скончавшымса ѿмъ, послѣди
взалка.

г. И рече ѿмъ дїаволъ : ѡще сїиъ еси Бжїи, рцы каменевн
семъ, да вѣдетъ хлѣкъ.

д. И ѡвѣща Іисъ къ немъ, глгола : писано єсть, ѿкѡ не
ѡ хлѣбѣ єдиному живъ вѣдетъ человекъ, но ѡ всакомъ
глголк Бжїи.

е. И возвѣдъ єго дїаволъ на горъ высокъ, показъ ѿмъ вса
царствїа вселенныа въ часѣ времанинѣ.

б. И рече ѿмъ дїаволъ : тебѣ дамъ власть сїю всю и
славъ ѿхъ : ѿкѡ миѣ предана єсть, и, ѿмъже ѡще хошъ,
дамъ ю.

з. Ты оубѡ ѡще поклонїшиса предо мною, вѣдстъ тебѣ
вса.

и. И ѡвѣщавъ рече ѿмъ Іисъ : ѡди за мною, сатана : пи-
сано єсть : поклонїшиса Гдс Бгс твоemu, и томъ єдиному
послѣжиши.

а. И ведѣ єго во Іерусалимъ, и постави єго на крилкѣ
црковнѣмъ, и рече ѿмъ : ѡще сїиъ еси Бжїи, вѣрзиса ѡсюдъ
дѡлъ :

і. Писано во єсть, ѿкѡ ѡглаумъ своимъ заповѣсть ѡ
тебѣ, сохрани ти тѣ :

аі. И на рскахъ възмстъ тѣ, да не когда преткнѣши ѡ
камень ногъ твою.

бі. И ѡвѣщавъ рече ѿмъ Іисъ, ѿкѡ речено єсть : не ѡскъ-
сиши Гда Бга твоегѡ.

бі. И скончавъ все ѡскъшенїе дїаволъ, ѡидѣ ѡ негѡ до
времени.

ді. И возвратиса Іисъ въ силѣ дхѡвнѣи въ Галилею : и
вѣсть ѡзыде по всеї странѣ ѡ немъ.

еі. И той оучаше на сонмищахъ ѿхъ, славномъ всѣми.

сі. И прїидѣ въ Назарѣтъ, ѡдѣже бѣ воспитанъ : и виидѣ,

и не яде нищо прѣзъ тѣзи дни : и като ся изменихъ тѣ, напосконѣ огладиѣ.

3. И рече му диаволь-тѣ : Ако си Сынъ Божій, речи на тойзи камькъ да стане хлѣбъ.

4. И отвѣща му Исусъ и рече : Писано е, че не токо съ хлѣбъ ще бѣде живъ человекъ, но съсъ всяко слово Божіе.

5. И като го възведе диаволь-тѣ на една планина высока, показа му всички-тѣ царства на вселениѣ въ една минутѣ врѣме.

6. И рече му диаволь-тѣ : Тебѣ ще дамъ всички-тѣ тѣзи власть и слава-тѣ имъ ; защото е менѣ прѣдана, и давамъ ѣѣ комуто щѣ ;

7. И тѣѣ ако ся поклонишь ты прѣдъ мене, твое ще бѣде всичко *това*.

8. И отговори му Исусъ и рече : Махни ся отъ мене, Сатано ; защото е писано : Господу Богу твоему да ся поклонишь, и само нему да послужишь.

9. И заведе го въ Иерусалимъ, и постави го на крыло-то на храмъ-тѣ, и рече му : Ако си сынъ Божій, хвърли ся отъ тука долу ;

10. Защото е писано : На ангелы-тѣ си ще заповѣда за тебе, да тя упазять,

11. И на рѣцѣ ще тя подигать, за да не прѣпънешъ о камькъ ногъ-тѣ си.

12. И отговори Исусъ и рече му : Речено е : Да не искусишь Господа Бога твоего.

13. И като свърши всяко искушеніе диаволь-тѣ, отстъпи отъ него до врѣме.

14. А Исусъ съсъ силъ-тѣ на Духа върнѣ ся въ Галилеѣ ; и слухъ излѣзе за него по всички-тѣ околность.

15. И той поучаваше по съборища-та имъ, и ся прославяваше отъ всички-тѣ.

16. И дойде въ Назаретъ, дѣто бѣше отхраненъ, и влѣзе по

по Обычаю своему, въ день сребвѣтнѣй въ сонмище, и воста честнѣ.

џі. И даша емѣ книгѣ Исакіи пророка: и разгнѣвъ книгѣ, вѣрѣте мѣсто, и дѣже бѣ написано:

иі. Дѣхъ Гдѣнь на мнѣ: егѡже ради помѡза ма бѣговѣстнѣти нишымъ, послѡ ма исцѣлѣти сокршѣнныа срѣцемъ: проповѣдати плѣнѣнныа ѡпсѣнїе, и слѣпнѣмъ прозрѣнїе: ѡпсѣтнѣти сокршѣнныа во ѡрадѣ:

ѡі. Проповѣдати лѣто Гдѣне прїѡтно.

к. И согнѣвъ книгѣ, ѡдавъ слъзѣ, сѣде: и всѣмъ въ сонмищи Очи вѣхъ зрѣше на ны.

ка. И начатъ глѡлати къ нимъ, ѡкѡ днѣсь свѣстѣа писанїе сїе во оушнѣю ваею.

кв. И всѣ свидѣтельствовахъ емѣ и дивлѡхъса ѡ словесѣхъ бѣгодати, исходѡщи хъ изъ оустъ егѡ, и глѡлахъ: не сѣи ли естѣ снъ Іѡсифовъ;

кг. И рече къ нимъ: всѡкъ речете ми прїтчѣ сїѡ: врачѣ, исцѣлѣса самъ: елика слышахомъ кѣвшаа въ Капернаѡмѣ, сотвори и здѣ во отѣчествїи своемъ.

кд. Рече же: ѡмнѣ глагѡлю вамъ, ѡкѡ ни котѡрый пророкъ прїѡтенъ естѣ во отѣчествїи своемъ.

ке. Поистиннѣ же глагѡлю вамъ: мнѡги вдовицы бѣша во днѣ Илїинѣ во Ілїи, егда заключисѣа нѣо трѣ лѣта и мѡдъ шѣсть, ѡкѡ вѣсть гладъ велїкъ по всѣй землї:

кз. И ни ко едїнои ѡ хъ посланъ вѣсть Илїа, токѡмъ въ Сарѣптѣ Сїдѡнскю къ женѣ вдовицѣ.

кѣ. И мнѡзи прокажѣни бѣхъ при Елїссѣе пророцѣ во Ілїи: и ни едїнъ же ѡ нихъ ѡчїстисѣа, токѡмъ Неѡманъ Сїрїаннъ.

кн. И испѡлнишасѣа всѣ ѡрѡсти въ сонмищи, слышавшїи сїѡ.

ко. И воставше изгнаша егѡ вонъ изъ града, и ведѡша

обычай-тъ си въ съборище-то сѣботенъ день, и стапж да чете.

17. И подадохъ му книгж-тж на пророка Исаіѣ; и като разгърнж книгж-тж, намѣри това мѣсто, дѣто бѣ писано :

18. Духъ Господень е на мене ; за това мя помаза ; проводи мя да благовѣстявамъ на сиромасы-тѣ, да исцѣлѣж съкрушенны-тѣ сърдцемъ, да проповѣдамъ на плѣнницы-тѣ освобожденіе и на слѣпы-тѣ прогледваніе, да пуснж угнетены-тѣ въ свободж,

19. Да проповѣдамъ благопріятнж-тж Господнѣхъ годинж.

20. И като стѣнж книгж-тж, даде ѣж на слугж-тж и сѣднж, а очн-тѣ на всички-тѣ въ съборище-то бѣхж ся взрѣлы въ него.

21. И наченж да имъ говори : Днесъ ся испълни това писаніе во ваши-тѣ уши.

22. И всички му засвидѣтельствувахж, и чудяхж ся за словеса-та на благодать-тж що излѣзувахж изъ уста-та му, и думахж : Не е ли тойзи сынъ-тѣ Іосифовъ ?

23. И рече имъ : Безъ друго ще ми кажете тѣзи притчж : Лѣкарю; исцѣри ся самъ си ; което смы чули че е станжло въ Капернаумъ, стори и тука въ отечество-то си.

24. И пакъ рече : Истинж ви казувамъ, че никой пророкъ не е пріятъ въ отечество-то си.

25. И наистинж ви говорѣж, много вдовицы бѣхж въ Израіля во врѣме-то на Іліѣ, когато ся затвори небе-то за три години и шесть мѣсеца, въ което врѣме станж гладъ голѣмъ по всичкж-тж земѣ :

26. И ни при еднж отъ тѣхъ не бы проведенъ Ілія, тѣкмо въ Сарептж Сидонскж при еднж вдовицж женж.

27. И мнозина прокаженни имаше во врѣме-то на Елиссея пророка въ Израіля ; и никой отъ тѣхъ не бы очистенъ, тѣкмо Нееманъ Сиріянинъ.

28. Това като чухж тѣзи които бѣхж въ съборище-то всички ся испълнихж съ ярость,

29. И станжхж та го искарахж възъ изъ градъ-тѣ, и заведохж

Ѡгò до верхò горы, на нейже градъ ѡхъ сòзданиъ бѣше, да быша Ѡгò низрингли :

л. Онь же прошѣдъ посредѣ ѡхъ, идѣше.

ла. И снѣде въ Капернаѡмъ градъ Галілейскій : и бѣ оуча ѡхъ въ сьвѣнты.

лв. И оужасася ѡ оученіи Ѡгò : ѡкв со властію бѣ слово Ѡгò.

лг. И въ сонмищи бѣ человекъ имый дьха бѣса нечїста, и возопї гласомъ велиимъ,

лд. Глгола : ѡстави, что намъ и тебѣ, Іисе Назарянїне ; пришедъ єси погубити насъ : вѣмъ тѣ, кто єси, Стыї Бжїй.

ле. И запретї ємò Іисъ, глгола : премолчи, и изыди изъ негò. и повергъ Ѡгò вѣсцъ посредѣ, изыде изъ негò, никакоже вредївъ Ѡгò.

лз. И высть оужасъ на всѣхъ, и стазася, дрѡгъ ко дрѡгѡ глголюще : что слово сїе, ѡкв властію и сілою велитцъ нечїстымъ дьховѡмъ, и исходатъ ;

лз. И исхождѣше гласъ ѡ немъ во всѣко мѣсто страны.

ли. Воставъ же изъ сонмища, внїде въ домъ Сїмѡновъ : тѣща же Сїмѡнова бѣ ѡдержїма огнемъ велиимъ : и молїша Ѡгò ѡ ней.

ло. И ставъ на дїею, запретї огню, и ѡстави ю. ѡбїе же воставши сазжѣше имъ.

м. Заходѣшъ же солнцъ, вси, єлицы имѣхъ колѣщыя недѡги различными, привождѣхъ ѡхъ къ немò : Онь же на єдїнаго коегождо ѡхъ рсцѣ возложъ, исцѣлѣше ѡхъ.

ма. Исхождѣхъ же и вѣси ѡ многїхъ, вопїюще и глголюще, ѡкв ты єси Хртòсъ Снъ Бжїй. и запрещѣ не даѣше имъ глголати, ѡкв вѣдѣхъ Хртѣ самагò сѣща.

мв. Бывшъ же днї, изшедъ ѡде въ нѣсто мѣсто : и народи искѣхъ Ѡгò, и прїидоша къ немò, и оудержавѣхъ Ѡгò, дабы не ѡшѣлъ ѡ нїхъ.

го при край-тъ на рѣтъ-тъ на който градъ-тъ имъ бѣше съграденъ, за да го низринѣтъ.

30. Но той миѣ изъ помежду имъ и отиваше си.

31. И слѣзе въ Капернаумъ, градъ Галилейскій; и поучаваше ги въ сѣботны-тъ дни.

32. И удивявахъ ся за ученіе-то му; защото негово-то слово бѣше съ власть.

33. И въ сѣборище-то имаше единъ человекъ, който имаше духъ на нечистъ бѣсъ, и извика съ гласъ голѣмъ,

34. И казуваше: Остави, що имашъ ты съ насъ, Иисусе Назарянине? Дошелъ си да ны погубишь ли? Знаѣтъ ты кой си, Святый Божій.

35. И запрѣти му Иисусъ и каза: Мълкни и излѣзь изъ него. И бѣсъ-тъ го тръшнѣ на срѣдъ, и излѣзе изъ него, безъ да го повреди никакъ.

36. И смаяхъ ся всички, и разговаряхъ ся помежду си и думахъ: Що е това слово, че той съсъ власть и силѣ повелѣва на нечисты-тъ духове, и излѣзватъ?

37. И разнесе ся слухъ за него по всички-тъ околны мѣста.

38. И като станѣ отъ сѣборище-то влѣзе въ домъ-тъ Симоновъ: и тѣщѣ-тъ Симоновѣ бѣше ѣхъ хванѣла огнища, и молихъ го за неѣ.

39. И той застанѣ надъ неѣ и запрѣти на огницѣ-тъ, и остави ѣ; и тозь часъ станѣ тя и слугуваше имъ.

40. И когато залѣзуваше слѣнце-то, всички копто имахъ болнавы отъ всякаквы болѣсти, доведохъ ги при него; а той като възложи рѣцѣ на всякого одного отъ тѣхъ, исцѣли ги.

41. Отъ мнозина още и бѣсове исхождахъ съ кряскѣ, и казувахъ: Ты си Христось Сынъ Божій. И запрѣтаваше имъ и ги не оставяше да говорятъ, понеже го познавахъ че е Христось.

42. И като станѣ день, излѣзе и отиде въ пусто мѣсто; и народъ-тъ го диряше, и дойдохъ при него; и задържавохъ го да си не иде отъ тѣхъ.

мг. ОѸ же рече кз нѣмз, ѣкѡ ѡ дрѡгѣмз градовѡмз вѣговѣстѣти мѡ подобаетз царствѣе Бжѣе: ѣкѡ на сѣ посланз ѣсмь.

мд. И вѣ проповѣдал на сонмищахз Галѣйскихз.

ГЛАВА Ѹ.

а. Бысть же належашѡ ѣмѡ народѡ, да быша слышали слово Бжѣе, ѡ той вѣ стоа при ѣзерѣ Геннисаретскѣ:

б. И видѣ двѡ корабля стоаща при ѣзерѣ: рыбарѣе же ѡшедше ѡ нею, ѡзмывахѡ мрежи.

в. Вѣхз же вз ѣдинз ѡ кораблю, ѡже вѣ Симѡновз, молѡ ѣго ѡ землѡ ѡстѡпѣти малѡ: ѡ сѣдз оучаше ѡз корабля народѡ.

г. Икоже престѡ глагола, рече кз Симѡнз: постѡпѣ во глабниѡ, ѡ вверзѣте мрежи ваша вз ловѣтвѡ.

д. И ѡвѣщавз Симѡнз, рече ѣмѡ: настѡвниче, ѡбнѡшь всю трѡждшесѡ, ничесѡже ѡхѡмз: по глаголѡ же твоѡмѡ ввергѡ мрежѡ.

е. И сѣ сотворше, ѡша множество рыбз много: протерзашесѡ же мрежа ѡхз.

ж. И поманѡша причѡстникѡмз, ѡже вѣхз во дрѡзѣмз кораблѡ, да пришедше помѡгѡтз ѡмз: ѡ прѣдѡша, ѡ исполниша ѡбѡ корабля, ѣкѡ погрѡжатѣса ѡма.

з. Видѣвз же Симѡнз Пѣтрз, припадѣ кз колѣнома Иисѡвома, глагола: ѡзыди ѡ менѣ, ѣкѡ мѡжз грѣшенз ѣсмь, Гдѡ.

д. ОѸжасз во ѡдержаше ѣго ѡ всѡ сѡщѡмз сз нѣмз, ѡ ловѣтвѣ рыбз, ѡже ѡша:

г. Такожде же ѡкѡва ѡ Іѡанна сѡа Зеведеѡва, ѡже вѣста ѡбѣщѣника Симѡнови. ѡ рече кз Симѡнз Иисз: не бойсѡ: ѡсѣлкѣ бѡдѣши чѡловѣки лѡвѡ.

43. А той имъ рече: Че и въ други-тъ градове трѣба да благовѣстіѣ царство-то Божіе; понеже на това съмь про-воденъ.

44. И проповѣдуваше въ съборища-та Галилейскы.

ГЛАВА 5.

1. А веднѣжъ когато народъ-тъ го притискаше да слуша слово-то Божіе, той стояше при езеро-то Геннисаретско;

2. И видѣ двѣ ладіи че стояхъ по край езеро-то; а рыба-ри-тъ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та испирахъ мрѣжы-тъ *си*.

3. И като влѣзе въ еднѣ отъ ладіи-тъ, която бѣше Симонова, помѡли го да ѣѣ отдалечи малко отъ земѣ-тъ; и сѣднѣ та поуча-ваше народъ-тъ отъ ладіи-тъ.

4. И щомъ прѣстанѣ отъ да говори, рече Симону: Оттегли *ла-діи-тъ* въ дълбочинѣ-тъ, и хвърлѣте мрѣжы-тъ си да уловите *рыбѣ*.

5. А Симонъ отговори и рече му: Учителю, цѣлѣ ноцъ смы ся трудили и не уловихмы нищо; но по твоѣ-тъ рѣчь ще хвърлѣмъ мрѣжѣ-тъ.

6. И това като сторихъ, уловихъ много множество рыбы, щото ся прожснуваше мрѣжа-та имъ.

7. И кывнѣхъ на дружина-та *си* които бѣхъ въ другѣ-тъ ладіи, да дойдѣтъ да имъ помогнѣтъ; и дойдохъ, и напълнихъ и двѣ-тъ ладіи, до толко щото щѣхъ да потѣнѣтъ.

8. А като видѣ Симонъ Петръ, припаднѣ на колѣни-тъ Иису-совы, и казуваше: Иди си отъ мене, Господи, защото съмь чело-вѣкъ грѣшенъ.

9. Понеже ужасъ обзѣ и него и всичкы-тъ що бѣхъ съ него, за ловѣ-тъ на рыбы-тъ що уловихъ:

10. Подобно и Іакова и Іоанна сынове-тъ Зеведеевы, които бѣхъ съдружиници Симонови. И рече Исусъ Симону: Не бой ся: отъ сега чело-вѣцы ще ловишь.

лї. И ѡзвлѣкъше Оуба корабля на зѣмлю, ѡстáвъше всã, взслѣдъз ѣгѡ ѡдѡша.

бї. И вѣсть ѣгдà вѣ Іисъ во ѣдиномъ ѡ градѡвъ, и сѣмъжъ ѡполнь прокаженїа : и видѣвъ Іиса, падъ ницъ, молася ѣмѡ, глгола : Гдї, ѡще хѡщеши, мѡжеши мã ѡчистити.

гї. И простѣръ рѣкъ, коснѣса ѣгѡ, рѣкъ : хѡщѡ, ѡчитиса. и ѡвїе проказа ѡнде ѡ негѡ.

дї. И тѡй заповѣда ѣмѡ никомѡже повѣдати : но шѣдъз покажнса іерѣови, и принесї ѡ ѡчищенїи твоѣмъ, ѡкоже повелѣ Мѡѡсїей, во свидѣтельство ѡмъ.

еї. Проходѣаше же пãче слѡво ѡ немъ : и сѡждãхсã народи мнози слышати, и цѣлитиса ѡ негѡ ѡ недѡгъ своїхъ.

ѕї. Тѡйже вѣ ѡходã вз пѣстыню, и молася.

зї. И вѣсть во ѣдинъ ѡ днїи, и тѡй вѣ оучã : и вѣхъ сѣдãше Фарїсеѣ и законѡучителїе, ѡже вѣхъ пришлї ѡ всãкїа вѣси Галїлїейскїа и Іудѣйскїа и Іерлїмскїа : и сила Гдїа вѣ ѡцѣляющи ѡхъ :

иї. И сѣмъжїе носãше на Одрѣ челоѡвѣка, ѡже вѣ разслабленъ, и ѡскãхъ внестї ѣгѡ и положїти предъ нимъ :

дї. И не ѡбрѣтше кдãкѣ внестї ѣгѡ народа ради, взлѣзше на храмъ, сквозѣ скздѣлы ннзвѣсиша ѣгѡ со Одрѡмъ на средѡ предъ Іиса.

кї. И видѣвъ вѣрс ѡхъ, речѣ ѣмѡ : члѡвѣче, ѡставлãютсã грѣси твої.

кã. И начãша помышлãти книжницы и Фарїсеѣ, глїюще : кто ѣсть сїей, ѡже глѣтъ хълы ; кто мѡжетъ ѡставлãти грѣхїи, тѡкмѡ ѣдинъ Бгї ;

кв. Разсмѣвъ же Іисъ помышлѣнїа ѡхъ, ѡвѣщãвъ, речѣ къ нимъ : что помышлãете вз сердцãхъ вãшихъ ;

кг. Что ѣсть оудѡвѣе, рецїи : ѡставлãютсã грѣси твої ; илї рецїи : востãни и ходїи ;

11. И като извлѣкохъ ладїи тѣ на сушѣ-тѣ, оставихъ всичко, и отидохъ слѣдъ него.

12. И когато бѣше въ единъ отъ градове-тѣ, ето чловѣкъ пѣльнъ съ проказъ; който, като видѣ Исуса, паднѣ на лице-то си, та му ся помолї и казуваше: Господи, ако щешъ, можешъ да мя очистишь.

13. А той прострѣ рѣкъ, та ся допрѣ до него, и рече: Ищѣ, бѣди очистень: и тутакси проказа-та ся махнѣ отъ него.

14. И той му заповѣда да не каже *това* никому, но иди, *казува*, покажи ся на священника, и принесъ за очищенїе-то си, както е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтелство тѣмъ.

15. Но още повече ся расчуваше за него, и събирахъ ся народъ много да слушать и да ги исцѣлява отъ болѣсти-тѣ имъ.

16. А той ся оттегляше въ пустыни-тѣ и моляше ся.

17. И единъ день, когато той поучаваше, сѣдяхъ Фарисеи и законоучители, които бѣхъ на дошли отъ всяко село на Галилеѣ, и Иудеѣ, и Иерусалимъ, и сила Господня бѣ въ исцѣляванїе-то имъ.

18. И ето, чловѣци които носяхъ на одрѣ одного чловѣка който бѣше разслабень; и ищахъ да го внесжтъ вѣтрѣ, и да го сложать прѣдъ него.

19. Но понеже не намѣрихъ прѣзъ дѣ да го внесжтъ вѣтрѣ поради народъ-тѣ, възлѣзохъ на покрывъ-тѣ, и прѣзъ керамиды-тѣ спуснахъ го съ одрѣ-тѣ на срѣдъ прѣдъ Исуса.

20. И като видѣ *Исусъ* вѣрѣ-тѣ имъ, рече му: Чловѣче, прощавать ти ся грѣхове-тѣ ти.

21. И наченѣхъ да размыслявать книжици-тѣ и Фарисеи-тѣ и да казувать: Кой е тойзи, който говори богохулство? Кой може да прощава грѣхове освѣнь одного Бога?

22. А като разумѣ Исусъ помысли-тѣ имъ, отговори и рече имъ: Що размыслявате въ сѣрдца-та си?

23. Що е по лесно да рекж: Прощавать ся грѣхове-тѣ ти, или да рекж: Стани та ходи?

кд. Но да оубвѣсте, ѿкѡ власть ѿмать Сѡхъ челоѡѡческойи на землѡи ѡпсѡати грѣхѡи, рече разслабленномс: текѣ глаголю: востани, ѡ возми Ѳдрз твоѡи, ѡ ѡди въз домз твоѡи.

ке. Ѣ ѡвѡе воставз предъ нимѡи, вземз, на немже лежаше, ѡде въз домз своѡи, слава ПѢа.

кз. Ѣ оубжасз прѡхтз всѣхз, ѡ славлхз ПѢа: ѡ ѡсполнишася стрѡха, глголюше, ѿкѡ видѣхомз преславлнаа днесь.

кз. Ѣ по семз ѡзыде, ѡ оубзрѣ мытарѡ ѡменемз Левѡю, сѣдѡша на мытницѣ, ѡ рече ѳмс: ѡди по мнѣ.

ки. Ѣ ѡставль всѡ, воставз во слѣдз ѳгѡ ѡде.

кѡ. Ѣ сотвори оубчреждѣнѡе велѡе Левѡи ѳмс въз домз своѡмз: ѡ кѣ народз мытарѣи многз, ѡ ѡпѣхз, ѡже кѡхз сз нимз возлежѡше.

л. Ѣ роптѡхз книжницы на него ѡ Фарѡсѣе, ко оубчѡкѡмз ѳгѡ глголюше: почтѡ сз мытарѡи ѡ грѣшники ѡсте ѡ пѡете;

ла. Ѣ ѡвѡшавз ѡсз рече кз нимз: не трѣвзютз здравѡи врачѡ, но колѡщѡи.

лѡ. Не прѡндѡхз призѡати праведныхз, но грѣшных въз покаѡнѡе.

лг. Ѣ ѡнѡ же рѣша кз немз: почтѡ оубченицѡи ѡѡанновы постѡтсѡ чѡстѡ, ѡ млтѡвы творѡтз, тѡкожде ѡ Фарѡсѣѡстѡи: ѡ твоѡи ѡдѡтз ѡ пѡютз;

лд. Ѣ ѡнѡ же рече кз нимз: ѳдѡ мѡжете сѡѡи врачных, дѡндеже женихз сз нимѡи ѣсть, сотвориѡти постѡтѡсѡ;

лѡ. Прѡидѡтз же днѡе, ѳгдѡ ѡѡтз вѣдетз ѡ нимз женихз, ѡ тогдѡ постѡтсѡ въз тѡѡ днѡи.

лѡ. Глаголаше же ѡ прѡгчз кз нимз, ѿкѡ никтѡже прѡставленѡа рѡзы нѡвы прѡставлѡетз на рѡзз вѣтхз: ѡѡе ли же нѡ, ѡ нѡвзю раздерѣтз, ѡ вѣтсѡѡи не согласѡетз ѣже ѡ нѡвагѡ.

лз. Ѣ никтѡже вливѡетз вѡнѡ нѡва въз мѣхѡи вѣтхѡи: ѡѡе ли же нѡ, растѡргнетз нѡвое вѡнѡ мѣхѡи, ѡ сѡмо ѡзлѡетсѡ, ѡ мѣхѡи погѡбнетз:

24. Но за да познаете че Сынъ чловѣческій има власть на земѣхъ—тѣхъ да прощава грѣхове, (рече разслабленному;) тебѣ думамъ, Стани, и дигни одръ—тѣ си, та иди у дома си:

25. И на часъ—тѣ станѣ прѣдъ тѣхъ, дигнѣ това на което лежаше, та отиде у дома си, и славяше Бога.

26. И ужасъ обзѣ всички—тѣ, и славяхъ Бога, испълнихъ ся отъ страхъ, и казувахъ: Днесъ видѣхмы прѣчудны нѣща.

27. И слѣдъ това излѣзе вѣнъ, и видѣ одного мытаря, на име Левій, че сѣдяше на мытарницѣхъ—тѣхъ, и рече му: Ела слѣдъ мене.

28. И той остави всичко, и станѣ та отиде слѣдъ него.

29. И стори му Левій голѣмо угощеніе въ къщѣхъ—тѣхъ си, и много множество мытари имаше, и други които сѣдахъ съ тѣхъ на трапезѣхъ—тѣхъ.

30. А книжници—тѣ имъ и Фарисеи—тѣхъ роптаяхъ на ученици—тѣхъ му и казувахъ: Защо съ мытари—тѣхъ и грѣшници—тѣхъ ядете и пиете?

31. А отговори Иисусъ и рече имъ: Нѣматъ нуждѣ за лѣкаръ здрави—тѣхъ, но болни—тѣхъ.

32. Не дойдохъ да призовѣ праведны—тѣхъ, но грѣшны—тѣхъ на покаяніе.

33. И тѣхъ му рекохъ: Защо ученици—тѣхъ Иоаннови често постятъ и молѣхъ правятъ, така и Фарисейскы—тѣхъ, а твои—тѣхъ ядѣтъ и пѣхътъ?

34. А той имъ рече: Можете ли стори свадбари—тѣхъ да постятъ докль е съ тѣхъ младоженикъ—тѣхъ?

35. Ще дойдѣтъ обаче дни, когато ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ—тѣхъ; тогазъ прѣзъ онѣзи дни ще постятъ.

36. Казуваше имъ още и притчѣ: Никой не туря платъ отъ новѣхъ дрехъ на ветхѣхъ дрехъ; а инакъ, и ново—то дере *ветхѣхъ—тѣхъ*, и платъ—тѣхъ отъ новѣхъ—тѣхъ не си прилича съ ветхѣхъ—тѣхъ.

37. И никой не налива вино ново въ мѣхове ветхы; ако ли не, ново—то вино ще распукине мѣхове—тѣхъ, и то ще ся излѣе, и мѣхове—тѣхъ ще ся развалятъ.

λι. Но вино новое во мѣхи новы вливати: и обоа со-
блюдетса.

λδ. И никтоже пивъ ветхое, ѡвѣ хощетъ новаго: гла-
голетъ бо: ветхое лучше есть.

ГЛАВА 5.

α. Бысть же во сבעותъ второпервую ити емъ сквозѣ
сѣваніа: и восторгахъ оученицы егѡ класы, и іадыхъ, стира-
юще рсками.

β. Ицыи же ѡ фарісеѣ рѣша имъ: что творите, егѡже
не достѡитъ творити во сבעоты;

γ. И ѡвѣщавъ іисъ, рече къ нимъ: ни ли сегѡ чли есте,
ѣже сотвори двѡхъ, егѡ възакаса самъ, и иже съ нимъ бѡхъ;

δ. Какъ вииде во домъ бжій, и хлѣбы предложеніа вземъ,
и іадѣ, и дадѣ и сщшымъ съ нимъ, иже не достѡаше іасти,
токмѡ едїнымъ іереемъ;

ε. И гѡголаше имъ, іакѡ гѡъ есть Снъ человѣческій и
сבעотѣ.

ς. Бысть же и во дрзгю сבעотъ виити емъ во сон-
мище и оучити: и бѣ тамъ члвѣкъ, и рска емъ десна бѣ
схѡ.

ζ. Назирахъ же книжницы и фарісеи, ѡцие во сבעотъ
исцѣлитъ: да ѡбращитъ рѣчь наъ.

η. Снъ же вѣдаше помышленіа ихъ, и рече члвѣкъ имъ-
щимъ сѡхъ рска: востани и стани посредѣ. Снъ же воставъ
ста.

θ. Рече же іисъ къ нимъ: вопрошъ вы: что достѡитъ во
сבעоты, доврѡ творити, илѣ сѡд творити; дѡшъ спастѣ
илѣ погубити; Снѣ же оумолчаша.

ι. И возрѣвъ на всѣхъ ихъ, рече емъ: простри

38. Но трѣба да ся налива ново-то вино въ мѣхове новы, та ся завардятъ и двѣ-тѣ.

39. И никой отъ какъ ие *вино* ветхо, не пше тутакси ново; защото казува: Ветхо-то е по добро.

ГЛАВА 6.

1. И въ първѣ-тѣ сѣботѣ слѣдъ второй-тѣ *день на пасхѣ-тѣ*, минуваше той прѣзъ сѣдбы-тѣ, и ученици-тѣ му кѣсахъ класове-тѣ, и ядѣхъ, като *гы* стрывахъ съ рѣцѣ.

2. А иѣкои си отъ Фарисей-тѣ, рекохъ имъ: Защо правите което не е простено да ся прави въ сѣботѣ?

3. И отговори Исусъ и рече имъ: Не сте ли чели ни това, което стори Давидъ, когато огладнѣ той и конто бѣхъ съ него?

4. Какъ влѣзе въ Божій-тѣ домъ, и зѣ хлѣбове-тѣ на прѣдложение-то, и яде, и даде и на онѣзи конто бѣхъ съ него, конто *хлѣбове* не бѣ простено да гы ядѣтъ *другы*, тъкмо един-тѣ священници?

5. И казуваше имъ, че Сынъ чловѣческый е господарь и на сѣботѣ-тѣ.

6. И пакъ въ другѣ сѣботѣ влѣзе въ съборище-то, и поучаваше; и имаше тамо иѣкой си чловѣкъ, комуто десна-та рѣка бѣ суха.

7. И съгледувахъ го книжици-тѣ и Фарисей-тѣ, да ли въ сѣботѣ ще *го* исцѣли, за да намѣрятъ обвинение противъ него.

8. Но той знаеше помысли-тѣ имъ, и рече на чловѣка съсь сухѣ-тѣ рѣкѣ: Стани та ся исправи на срѣдъ. И той станъ и ся исправи.

9. Тогази имъ рече Исусъ: Ще вы попытамъ иѣщо: Що трѣба да прави *никкой* въ сѣботѣ, добро ли или зло да прави? да спасе ли душѣ, или да погуби?

10. И като гы изгледа всичкы-тѣ, рече на чловѣка: Простри

ρ8κ8 твою. Оиъ же сотвори такъ: и оутвердѣса р8кѧ ѣгѡ
здрѧва ѡкѡ др8гѧл.

дѧ. Оиѧ же исполнишася беззѣмѧ: и глаголах8 др8гѧ ко
др8гѧ, что быша сотворили Иисови.

вѧ. Бысть же во дни тыѧ, иъиде въз гор8 помолитися: и
вѣ ѡенѡшь въз молитвѣ Бжѧи.

гѧ. И ѣгдѧ бысть дѣнь, призвѧ оученики своѧ: и иъврѧ ѡ
них8 дванадесате, иъже и Апѧлы наречѣ:

дѧ. Симѡна, ѣгѡже именовѧ Петрѧ, и Андрѣа брата ѣгѡ,
Іѧкѡва и Іѡанна, Фѧлѧппа и Варѡоломѣа,

ѣѧ. Матѡѣа и Ѧѡмѧ, Іѧкѡва Афѣева и Симѡна нарицае-
маго Зилѡта.

ѣѧ. Ісд8 Іѧкѡва, и Ісд8 Іскарѧѡтскаго, иъже и бысть
предѧтель.

зѧ. Иъшѣдх съ ними, стѧ на мѣстѣ равниѣ: и
народх оученикѧ ѣгѡ, и множество много людѣѧ ѡ
всѧ Ісдѣн и Іер8салима, и помѡриѧ Турска и Сѧ-
дѡнска.

иѧ. Иъже прѧидѡша послѧшати ѣгѡ и иъцѣлѧитися ѡ нед8гѧ
своих8, и страждущѧ ѡ д8х8 нечѧстных8: и иъцѣлѧх8са.

дѧ. И весь народх иъскаше прикасѧтися ѣмѧ: ѡкѡ сила ѡ
негѡ иъсхождаше, и иъцѣлѧше всѧ.

кѧ. И той възвѣдх очи свои на оученики своѧ, глѧголаше:
блѧжени иицѧ дѧхомх: ѡкѡ вѧше ѣсть црѧтвѧе Бжѧе.

кѧ. Блажени ѧлчущѧ иынѣ: ѡкѡ насытитися. блажени
плачущѧ иынѣ: ѡкѡ возсмѣтися.

кѧ. Блажени в8дете, ѣгдѧ возненавидѧтх вѧсх члѧвѣцы, и
ѣгдѧ разлчѧтх вы и понѡсѧтх, и пронесѧтх иѧма вѧше ѡкѡ
слѡ, Сѧа члѧвѣческагѡ рѧди.

кѧ. Возрадѧйтися въз той дѣнь, и възиграйте: сѣ бо мздѧ
вѧша многа на иѣсѧ. по сѧмх во творѧх8 прѡрокѡмѡ Отцѧ
иъх8.

рѣка-тъ си. И той стори така : и рѣка-та му стана здрава както друга-та.

11. А тѣ ся испълнихъ съ буйство и разговаряхъ ся помежду си, що да сторятъ на Исуса.

12. Прѣзъ онѣзи дни пакъ излѣзе на горѣ-тъ да ся помоли ; и цѣлѣ ноць бѣ тамъ на молбѣ къмъ Бога.

13. И като станѣ день призова ученицы-тѣ си ; и избра отъ тѣхъ дванадесеть, които и нарече апостола :

14. Симона, когото и наименова Петръ, и Андрея брата му, Иакова и Иоанна, Филиппа и Варѣоломея,

15. Матѣя и Томѣ, Иакова Алѣеева, и Симона нарицаемаго Зилота,

16. Иудѣ брата Иакововъ, и Иудѣ Искаріотскаго, който и станѣ прѣдатель.

17. И като слѣзиѣ съ тѣхъ, спрѣ ся на едно мѣсто равно и тамо бѣхъ мнозина отъ ученицы-тѣ неговы, и голѣмо множество народъ отъ всичкѣ Иудеѣ и Иерусалимъ, и отъ приморіе-то Тирско и Сидонско, които бѣхъ дошли да го послушатъ и да ся исцѣлятъ отъ болѣсти-тѣ си,

18. И страждущи-тѣ отъ нечисты духове ; и всички ся исцѣлявахъ.

19. И всякий-тъ народъ искаше да ся допрѣ до него : защото сила излѣзуваше изъ него, и исцѣляваше всички-тѣ.

20. И той подигѣ очи-тѣ си къмъ ученицы-тѣ си, и казуваше : Блажени вы, сиромаси : защото е ваше царство-то Божіе.

21. Блажени които гладувате сега ; защото ще ся насытите. Блажени които плачете сега ; защото ще ся разсмѣете.

22. Блажени сте когато вы възненавидятъ челоуѣци-тѣ, и когато вы отлчатъ и похулятъ, и пронесѣтъ имѣ-то ви като зло, поради Сына челоуѣческаго.

23. Възрадувайте ся въ онзи день и възиграйте ; защото ето, заплата-та ваша е много на небеса ; понеже бащи-тѣ имъ така правяхъ на пророцы-тѣ.

кѢ. Обаче горе вамъ когѣтымъ: ꙗко ѿстоитѣ оутѣшенїа вашегѡ.

кѢ. Горе вамъ насыщенинъ нынѣ: ꙗко възрыдаете и восплачете.

кѢ. Горе, егда докрьтѣ рекътѣ вамъ вси члвкъцы: по симъ бо творѣхъ лжепророкомъ Отцы ихъ.

кѢ. Но вамъ глголю слышашымъ: любите врагнъ вашѡ, добрѡ творите ненавидѣшымъ васъ,

кѢ. Блгвите клещыя вы, и молитеса за творѣщихъ вамъ обидъ.

кѢ. Бїющемъ тѣ въ ланитѣ, подаждь и дрзгю: и ѡ взнмающагѡ тѣ ризъ, и сранищъ не возбраннъ.

л. Псѣкомъ же просїемъ оу тебѣ, дай: и ѡ взнмающагѡ твоѡ, не истазѣи.

л. И ꙗкоже хощете да творѣтѣ вамъ члвкъцы, и вы творите имъ такожде.

л. И ꙗже любите любѣшымъ вы, кѣмъ вамъ блгодѣть есть; ꙗко и грѣшницы любѣшымъ ихъ любѣтѣ.

л. И ꙗже блготворитѣ блготворѣшымъ вамъ, кѣмъ вамъ блгодѣть есть; ꙗко и грѣшницы тожде творѣтѣ.

л. И ꙗже взаимъ даете, ѡ нихъже чаете воспрїѣти, кѣмъ вамъ блгодѣть есть; ꙗко и грѣшницы грѣшникомъ взаимъ дають, да воспрїимътѣ равнаѡ.

л. Обаче любите врагнъ вашѡ, и блготворите, и взаимъ дайте ничесѡуже чѣюще: и вѣдетѣ мзда вина многа, и вѣдете сынове вышнагѡ: ꙗко той блгъ есть на кезвлгодѣтныѡ и слыѡ.

л. Бздите оубо милосѣрди, ꙗкоже и Оцъ вашъ мѣрдъ есть.

л. И не срдите, и не срдѣтѣ вамъ: и не ѡсѣждайте, да не ѡсѣдени вѣдете: ѡпсѣдайте, и ѡпсѣстѣтѣ вамъ:

л. Дайте, и даѣтсѡ вамъ: мѣрсъ добрѣ, натканъ и потраѣнсъ

24. Но горко на васъ богаты-тъ, защото приимате вече утше-
ние-то си.

25. Горко на васъ насытены-тъ, защото ще изгладнѣете. Горко
на васъ които ся смѣете нынѣ, защото ще жалѣете и ще плачете.

26. Горко вамъ, когато всички челоѡвѣци ви позахвалятъ, защото
бащи-тъ имъ така правяхъ на лъжливы-тъ пророцы.

27. Но вамъ, които слушате, казувамъ: Любѣте врагове-тъ
ваши; добро правѣте на онѣзи които вы ненавиждатъ.

28. Благославяйте онѣзи, които вы кълнѣтъ, и молѣте ся за
онѣзи които ви правятъ пакость.

29. На тогозь който тя удари по странж-тж на лице-то, обърни
и другж-тж, и отъ тогозь който ти зема дрехж-тж, и рижж-тж *си*
не спирай.

30. Всякому който бы ти поискалъ, дай: и отъ тогозь който
зема твон-тъ *нѣща*, не си ги искай.

31. И както искате да правятъ челоѡвѣци-тъ вамъ, така и вы
правѣте тѣмъ.

32. И ако любите онѣзи които любятъ васъ, каквж благодать
имате? Защото и грѣшници-тъ любятъ любящы-тъ тѣхъ.

33. И ако правите добро на онѣзи които ви правятъ добро,
каквж благодать имате? Защото и грѣшници-тъ правятъ сѣщо-то.

34. И ако давате на заемъ *на тѣзи* отъ които ся надѣете пакъ
да земете, каквж имате благодать? защото и грѣшни на грѣшны
заематъ, за да зематъ пакъ равно-то.

35. Но вы любѣте врагове-тъ ваши, и добро правѣте, и на заемъ
давайте безъ да ся надѣете за никое назадъ въсприемваніе, и ще
бѣде ваша-та заплата много, и ще бѣдете сынове на Вышняго;
защото той е благъ къмъ неблагодарны-тъ и злы-тъ.

36. Бѣдѣте прочее милосърди, както и Отець вашъ е ми-
лосърдъ.

37. И не сѣдѣте, и не ще да бѣдете сѣдени; не осѣждайте,
и не ще да бѣдете осѣдени; прощавайте, и простени ще бѣдете;

38. Давайте и ще ви ся даде; мѣрж добрж, натѣпканж, стрьсенж

и преливающихся дадутъ на лоно ваше. тою бо мѣрою, ѣюже мѣрите, возмѣрится вамъ.

лв. Рече же притчс ѿмъ: еда можетъ слѣпецъ слѣпца водити; не оба ли въ ямы упадутъ;

м. Ижесть оученикъ надъ оучителемъ своего: совершенъ же всакъ вѣдетъ, ꙗкоже и оучитель ѿгн.

ма. Что же видиши сучецъ, иже есть во очеси брата твоегн, бервнѧ же, еже есть во очеси твоемъ, не чѣши;

мв. Или какъ можеша реши братъ твоемъ: брате, встави, да иже сучецъ, иже есть во очеси твоемъ, самъ сѣшагъ во очеси твоемъ бервнѧ не вида; лицемѣре, иже первѣе бервнѧ иже очесе твоегн, и тогда прозриши иже сучецъ иже очесе брата твоегн.

мг. Ижесть бо древо доброе, творѧ плодѧ сла: ниже древо зло, творѧ плодѧ добра.

мд. Исако бо древо ѿ плодѧ своего познается: не ѿ терниѧ бо чѣшутъ смѣквы, ни ѿ кспини ѿмлютъ гнѣздѧ.

ме. Благий человекъ ѿ блѧгъ сокровища сердца своего иже носитъ блѧго: и злыи человекъ ѿ злагъ сокровища сердца своего иже носитъ зло: ѿ избытка бо сердца глаголютъ оуста ѿгн.

мс. Что же ма зоветѧ: Гдн, Гдн, и не творите, ꙗже глаголю;

мз. Исакъ градый бо мнѣ, и слышай словеса моѧ и творѧ ѧ, скажѧ вамъ, комъ есть подобенъ.

ми. Подобенъ есть человекъ зиждущъ храмнъ, иже ископа и оугавн, и положи ѿснованіе на камени: наводненію же бывшъ, припадѧ рѣка къ храмнѣ той, и не може поколебати ѧ: ѿснованѧ бо бѣ на камени.

мо. Слышавый же и не сотворивый, подобенъ есть человекъ создавшемъ храмнъ на землѣ безъ ѿснованіѧ: къ нейже припадѧ рѣка, и ѧвѧ падѧса, и бысть разрушеніе храмнны тоѧ вѣлѧ.

и прѣпълненъ ще ви дадѣтъ въ пазухъ-тъ ви ; защото съ истъ-тъ мѣрж съ който мѣрите, ще ви ся възмѣри.

39. Рече имъ още еднѣ притчѣ : Да ли може слѣпъ слѣпаго да води ? Не щѣтъ ли паднѣ и двама-та въ ямъ-тъ ?

40. Нѣма ученикъ по горенъ отъ учителя си : а всякой *ученикъ* усъвършенствуванъ ще бѣде както учитель-тъ си.

41. И защо гледашъ сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то на брата ти, а гредѣ-тъ която е въ твое-то око не съзирашъ ?

42. Или какъ можешъ да речешъ на брата си : Брате, остави да извадиъ сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то ти, кога ты самъ не видишь гредѣ-тъ която е въ твое-то око ? Лицеѣре, извади първомъ гредѣ-тъ изъ око-то си, и тогазы щешъ видѣ чисто за да извадишь сѣчицѣ-тъ, която е въ око-то на брата ти.

43. Защото нѣма добро дърво което прави лошъ плодъ, нито лошо дърво което прави плодъ добръ :

44. Понеже всяко дърво отъ свой-тъ плодъ ся познава ; защото не берѣтъ отъ трѣики смокыни, нито късатъ отъ къпинѣ гроздіе.

45. Добрый-тъ чловѣкъ отъ добро-то съкровище на срдце-то си износя добро-то ; и змый-тъ чловѣкъ отъ зло-то съкровище на срдце-то си износя зло-то ; защото отъ прѣпълняніе-то на срдце-то говорятъ неговы-тъ уста.

46. И защо мя зовете, Господи, Господи, а не правите това, което казувамъ ?

47. Всякой който иде при мене, и слуша мои-тъ словеса, и ги прави, ще ви покажѣ кому е подобенъ.

48. Подобенъ е на чловѣкъ що зида къщѣ, който ископа и задълбочи, и положи основѣ на камѣкъ ; и когато станѣ наводненіе, нападнѣ рѣка-та връхъ онѣзи къщѣ, и не може да ѣ поклати ; защото бѣше основана на камѣкъ.

49. А който слуша и не прави, подобенъ е на чловѣкъ, който е съзидалъ къщѣ на земѣ-тъ безъ основѣ ; връхъ който нападнѣ рѣка-та ; и на часъ-тъ паднѣ, и станѣ срутяваніе-то на тѣзи къщѣ голѣмо.

ГЛАВА 3.

а. Егда же сконча вса глаголы своя въз слыхн людемъ, вниде въз Капернаѣмъ.

б. Сѣтникъ же нѣкоемъ рабѣ волѣ слѣ хотѣше оумрѣти, ѿже вѣ ѣмѣ чѣстенъ.

в. Слышавъ же ѡ Иисѣ, посла къ немѣ старцы Исраѣльскѣа, мола ѣго, ѡтѣ да пришедаъ спасѣтъ раба ѣгѡ.

г. Онѣ же пришедаше ко Иисови, молахъ ѣго тощину, глаголюще, ѡтѣкв достѡинъ ѣсть, ѣмѣже да си сѣ :

ѡ. Любитъ ко ѡзыкъ нашь, ѿ сомнище той созда намъ.

з. Иисъ же ѡдаше съ нимѣ. ѿ оужѣ ѣмѣ не далече сѣшъ ѡ храмѣны, посла къ немѣ сѣтникъ дрѣги, глагола ѣмѣ : Гдѣ, не двѣжиса : нѣсмъ ко достѡинъ, да подъ кровъ мой внидеш :

д. Тѣмже ни себѣ достѡйна сотворихъ прѣити къ тебѣ : но рѣи слово, ѿ исцѣлѣтъ ѡтрокъ мой.

е. Ибо ѿ азъ члѣкѣкъ ѣсмъ подъ владыкою оучинѣнъ, ѿмѣа подъ собою воины : ѿ глаголю семѣ : ѡдѣ, ѿ ѡдетъ. ѿ дрѣгомъ : прѣидѣ, ѿ прѣидетъ. ѿ рабѣ моемъ : сотвори сѣ, ѿ сотворитъ.

ж. Слышавъ же сѣа Иисъ, чсдѣса ѣмѣ : ѿ ѡвраща сѣащемъ по немъ народъ рѣе : глаголю вамъ, ни во Иерѣ толѣки вѣры ѡвртѣтѣхъ.

з. ѿ Возвраща сѣа посланнѣи ѡвртѣтѣша колѣцаго раба исцѣлѣвша.

и. ѿ Вѣсть по семъ, ѡдаше во градъ, нарицаемый Наинъ : ѿ съ нимъ ѡдахъ оученицѣ ѣгѡ мнози ѿ народъ многоъ.

к. Икоже прѣблѣжиса ко вратѣмъ града, ѿ сѣ ѡзношахъ оумѣрша, сына ѣдинородна матѣри своѣй : ѿ та вѣ вдова : ѿ народъ ѡ града многоъ съ нею.

ГЛАВА 7.

1. И като свърши всичкы—тѣ свои словеса къмъ народа който го слушаше, влѣзе въ Капернаумъ.

2. А на нѣкого си стотника слуга—та, който му бѣ милъ, бѣше злѣ боленъ на умираиіе.

3. И като чу за Исуса, проводи до него отъ старѣйшины—тѣ Иудейскы, да го молятъ да дойде да оздрави слугѣ—тѣ му.

4. И тѣ дойдохъ при Исуса та му ся моляхъ прилежно, и казувахъ: Че е достоинъ тойзи комуто ще сторишь това ;

5. Защото любя нашій—тѣ народъ, и той ни съгради съборище.

6. А Исусъ вѣрвѣше съ тѣхъ; и когато не бѣше вече далечъ отъ къщѣ—тѣ, проводи стотникъ—тѣ пріятелъ до него, да му кажѣтъ: Господи, не си прави трудъ; защото не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ мой—тѣ покрывъ.

7. За това нито себе си счетохъ достоинъ да дойдѣ при тебе; но речи рѣчь, и слуга—та ми ще оздравѣе.

8. Защото и азъ съмъ челоувѣкъ подъ власть подчиненъ, и имамъ подъ себе си войны; и казувамъ тому: Иди, и отхожда; и другому: Ела, и дохожда; и на слугѣ—тѣ си: Направи това, и направя.

9. Това като чу Исусъ, почуди ся на него; и обърнѣ ся та рече на идуцій—тѣ слѣдъ него народъ: Казувамъ ви, нито въ Израиля намѣрихъ толкози вѣрѣ.

10. И когато проведени—тѣ ся завѣрихъ въ къщи, намѣрихъ болный—тѣ слугѣ оздравѣль.

11. А въ слѣдующій—тѣ *день* отхождаше *Исусъ* въ градъ, нарицаемый Наппъ; и съ него вѣрвахъ мнозина отъ ученицы—тѣ му и народъ много.

12. И когато приближи до врата—та градскы, ето, изпосяхъ на възъ мъртвецъ, сынъ единопороденъ на майкѣ си; и тя *бѣ* вдовица; и народъ много отъ градъ—тѣ имаше съ неѣ.

҃г. И видѣвъ ю Гдѣ, милосѣрдова ѿ ней, и рече ѿ: не плѣчи.

҃д. И пристѣпль коснѣса во Одрз: носѣщїи же стѣша: и рече: юноше, тебѣ глаголю, востани.

҃е. И сѣде мѣртвый, и начатъ глаголати: и даде ѣго матери ѣго.

҃ж. Приѣтъ же страхъ всѣхъ, и слѣвахъ Пга, глаголюще: ѣкв пророкъ велий воста въ насъ, и ѣкв посѣти Пгъ людѣи своихъ.

҃з. И ѣзыде слово сїе по всеї Іудей ѿ немъ, и по всеї странѣ.

҃и. И возвѣстїша Івѣннъ оученицы ѣго ѿ всѣхъ сїихъ.

҃о. И призвавъ два нѣкаѣ ѿ оученикъ своихъ Івѣннъ, посла ко Іисъ, глагола: ты ли еси градый, или ииогу чѣемъ;

҃б. Пришедша же къ немъ мѣжа, рѣста: Івѣннъ Крѣтитель посла насъ къ тебѣ, глагола: ты ли еси градый, или ииогу чѣемъ;

҃в. Въ той же часъ исцѣли мнѣги ѿ недѣгъ и рѣнъ и дѣхъ слыхъ, и мнѣгимъ слѣпыимъ дарова прозрѣнїе.

҃г. И ѿвѣщавъ Іисъ рече ѿма: шѣдша возвѣстїта Івѣннъ, ѣже видѣста и слышаста: ѣкв слѣпїи прозираютъ, хромїи ходятъ, прокаженїи ѿчищѣются, глосїи слышатъ, мѣртвїи востаютъ, иищїи блговѣствѣютъ:

҃д. И блженъ естъ, ѣже ѣще не соблазнїтса ѿ мнѣ.

҃е. Ошѣдшема же оученикома Івѣннѣ, начатъ глаголати къ народомъ ѿ Івѣннѣ: чесѡ ѣзыдосте въ прстѣнїю видѣти; трѡсть ли вѣтромъ колеблемъ;

҃ж. По чесѡ ѣзыдосте видѣти; члѣвка ли въ магки рїзы ѿдѣлана; се ѣже во одеждѣи слѣвнѣи и пири сѣщїи, во црѣтвїи сѣтъ.

҃з. По чесѡ ѣзыдосте видѣти; прѣрока ли; ѿ, глаголю вамъ, и лишше прѣрока.

13. И като ѝ видѣ Господь, смили ся за неѣъ, и рече ѣ : Недѣй плака.

14. И приближи та похванѣ носило-то : а носящи-тѣ ся спрѣхѣ ; и рече : Момче, тебѣ казувамъ, стани.

15. И мъртвѣй-тѣ ся подигнѣ и сѣднѣ, и наченѣ да говори ; и даде го на майкѣ му.

16. И страхъ обзѣ всички-тѣ, и славяхѣ Бога, и казувахѣ : Пророкъ великѣ ся повдигнѣ между насѣ ; и, Богъ посѣти свои-тѣ люде.

17. И разчу ся това слово за него по всичкѣ Іудеѣ, и по всичкѣ-тѣ околность.

18. И възвѣстихѣ Іоанну ученици-тѣ му за всичко това.

19. И призова Іоаннѣ двамина отъ ученицы-тѣ си, та проводи при Исуса, да му кажѣтъ : Ты ли си който иде, или другыго да очакваме ?

20. И като дойдохѣ при него чловѣци-тѣ, рекохѣ : Іоаннѣ Кръстителъ ны проводи до тебе, и каза : Ты ли си който иде, или другыго да очакваме ?

21. И въ сѣщѣй-тѣ часѣ исцѣли мнозина отъ болѣсти и немощи, и отъ лукавы духове, и на мнозина слѣпы подари прогледуванѣе.

22. И отговори Исусъ и рече имѣ : Идѣте и възвѣстѣте Іоанну което видѣхте и чухте, че слѣпы прогледуватѣ, хроми ходятѣ, прокаженни ся очистяватѣ, глухы прочуватѣ, мъртви въскрѣснуватѣ, и на сиромасы-тѣ ся благовѣстява.

23. И блаженъ е който ся не соблазни въ мене.

24. А когато си отидохѣ проводени-тѣ отъ Іоанна, пачена да говори на народа за Іоанна : Какво излѣзохте да видите въ пустыниѣ-тѣ ? трѣсть ли отъ вѣтрѣ разлюляванѣ ?

25. Но какво излѣзохте да видите ? чловѣкъ ли облѣченъ въ меку дрехы ? ето свѣтлооблѣчени-тѣ и онѣзи които пируватѣ въ царскы-тѣ *палаты* сѣ.

26. Но какво излѣзохте да видите ? пророкъ ли ? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

ѣз. Сѣй во ѣсть, ѿ не́мже пи́сано ѣсть: се́ азъ послю́
А́гг҃ла моего́ пре́дъ лицѣмъ твои́мъ, и́же оустро́итъ пѣть твою́
пре́дъ тобою́.

ѣи. Глаго́лю во ва́мъ: ко́лиѣ въ рождѣнны́хъ жена́ми
проро́ка Іо́анна Крѣ́титѣла ни́ктоже ѣсть: мнѣ́й же во ца́р-
ствѣ́и Бж́іи, ко́лиѣ е́гѡ ѣсть.

ка. И́ всѣ́ лю́діе слы́шавше и́ мытаріе, ѡ́правди́ша Б҃га,
крѣ́шесѧ крѣ́пнѣ́емъ Іо́анновымъ:

л. Фарі́сеѣ же и́ закѡ́нницы совѣ́тъ Бж́іи ѡ́верго́ша ѡ́
себѣ́, не крѣ́шесѧ ѡ́ негѡ́.

ла. Рече́ же Гдѣ́: ко́мѡ оубо оубодо́блю чело́вѣки ро́да
сегѡ́; и́ ко́мѡ сѣ́тъ подо́бни;

лв. Подо́бни сѣ́тъ О́трочи́емъ сѣ́дѡшымъ на то́ржищахъ,
и́ приглася́ющимъ дрѡ́га дрѡ́га, и́ глаго́лющымъ: писка́хомъ
ва́мъ, и́ не пла́сѧте: рыда́хомъ ва́мъ, и́ не пла́касте.

лг. Прі́иде во Іо́аннъ Крѣ́титель ни́ хлѣ́ба іа́дѣи, ни́ ви́на
пи́а, и́ глаго́лете: вѣ́са и́мать.

лд. Прі́иде Сѣ́нъ члѣ́вѣческїи іа́дѣи и́ пи́а, и́ глаго́лете: сѣ́й
члѣ́вѣкъ іа́дѣа и́ ви́нопи́ца, дрѡ́га мытарѣ́мъ и́ грѣ́шнн-
кѡмъ.

ле. И́ ѡ́правди́сѧ премѡ́дрость ѡ́ члѡ́дъ свои́хъ всѣ́хъ.

лс. Мола́ше же е́гѡ и́скїи ѡ́ Фарі́сеѣ, дабы́ іа́зъ съ́ нимъ:
и́ вше́дъ въ до́мъ Фарі́сеовъ, возле́жѣ.

лз. И́ се́ жена́ во гра́дѣ, іа́же вѣ́ грѣ́шница, и́ оубѣ́дѣвши,
іа́кѡ возле́житъ во хра́минѣ́ Фарі́сеовѣ́, принѣ́сши а́лѡва́стръ
мѡ́ра,

ли. И́ ста́вши при ногѣ́ е́гѡ созда́и, пла́чущисѧ, нача́тъ
о́мыва́ти но́зѣ́ е́гѡ слѣ́зѡми, и́ власѣ́и гла́вы́ своеѡ́ ѡ́тираше,
и́ ѡ́блѡвыза́ше но́зѣ́ е́гѡ, и́ ма́заше мѡ́ромъ.

ла. Ви́дѣ́въ же Фарі́сеѣ́ воззва́вый е́гѡ, рече́ въ себѣ́, гла-
го́ла: сѣ́й а́ще бы́ кѡ́лѡ проро́къъ вѣ́дѣ́лъ бы́, ктѡ́, и́ каковѡ́
жена́ прика́сѣ́тсѧ е́мѡ́: іа́кѡ грѣ́шница ѣ́сть.

27. Тойзи е за когото е писано ; Ето азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ лице-то ти, който ще устрои пѣть-тъ ти прѣдъ тебе.

28. Защото ви казувамъ, че между родены-тъ отъ жены никои пророкъ не е по голѣмъ отъ Іоанна Кръстителя ; но най малкый-тъ въ царство-то Божіе по голѣмъ е отъ него.

29. И всичкый народъ като чухъ, и мытари-тъ, оправдавахъ Бога, като ся кръстихъ съ кръщение-то Іоанново.

30. А Фарисей-тъ и законници-тъ отхвърлихъ за себе си волѣж-тъ Божіѣ, понеже ся не кръстихъ отъ него.

31. И рече Господь : А на какво да уподобѣмъ чловѣцы-тъ на тойзи родъ ? и на какво сж подобни ?

32. Подобни сж на дѣца, които сѣдятъ на пазарь-тъ, и выкатъ едно на друго и казувать си : Свирихмы ви и не играхте, жално ви пѣхмы и не плакахте ;

33. Защото дойде Іоаннъ Кръститель нито хлѣбъ ядѣ, нито вино пиѣ, и казувате : Бѣсъ има.

34. Дойде Сынъ чловѣческый, ядѣ и пиѣ, и казувате : Ето чловѣкъ ядливъ и винопійца, пріятель на мытари-тъ и на грѣшници-тъ.

35. И оправда ся мѣдрость-та отъ всичкы-тъ си чада.

36. И моляше го единъ отъ Фарисеевъ, да яде съ него, и той влѣзе въ домъ-тъ Фарисеевъ, и сѣднѣ на трапезж-тъ.

37. И ето жена *никоя* отъ градъ-тъ, която бѣше грѣшница, като разбра че сѣди на трапезж въ домъ-тъ Фарисеевъ, донесе алавастръ съ миро,

38. И като застанѣ при нозѣ-тъ му отзадъ и плачѣше, наченѣ да облива нозѣ-тъ му съ съзъ слзы и отриваше *гы* съ космы-тъ на главж-тъ си, и цѣлуваше нозѣ-тъ му, и мажаше *гы* съ миро-то.

39. А Фарисей-тъ който го бѣ призовалъ като видѣ, рече въ себе си и думаше : Тойзи ако да бѣше пророкъ, щѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшница.

м. И ѡвѣщавъ Іисъ рече къ немѡ : Сімонъ, ѱмамъ ти нѣчто рещи. Оиъ же рече : Оучитю, рцы.

ма. [Іисъ же рече] : двѡ должникѡ бѣста занмодавцъ нѣкоемъ : ѣдинъ бѣ должеиъ патіюсвтѡ динаріи, другіи же патіюдесать.

мв. Не ѱмѡшема же ѱма воздѡти, обѣма ѡдѡ. котѡрый оубо ѣдѡ, рцы, пѡче возмѡкитѡ ѣдѡ ;

мг. ѡвѣщавъ же Сімонъ рече : мнѡ, ѡкѡ ѣмѡже вѡише ѡдѡ. Оиъ же рече ѣмѡ : правѡ сздѡлъ ѣси.

мд. И ѡбраща къ женѣ, Сімонови рече : видиши ли сїдѡ женѡ ; видиѡхъ въ домѡ твоѡ, водѡ на нѡзѣ мой не далъ ѣси : сїѡ же слезѡми ѡблѡ ми нѡзѣ, ѡ власѡ главы своѡ ѡтрѣ.

ме. Лобзѡнїѡ мнѡ не далъ ѣси : сїѡ же, ѡнѣлѡже видиѡхъ, не престѡ ѡблѡбызѡиши мнѡ нѡзѣ.

мз. Масломъ главы моеѡ не помѡзалъ ѣси : сїѡ же мѡромъ помѡза мнѡ нѡзѣ.

мз. Ѣгѡже радѡ, глаголю ти, ѡпѡщѡютсѡ грѣсѡ ѣѡ мнѡзи, ѡкѡ возлюбѡи мнѡгѡ : ѡ ѣмѡже малѡ ѡставлѡетсѡ, мѡнше любѡитѡ.

ми. Рече же ѣи : ѡпѡщѡютсѡ тебѣ грѣсѡ.

ма. И начѡша возлежѡии съ нѡмъ глаголати въ себѣ : ктѡ сѣи ѣсть, ѡже ѡ грѣхѡ ѡпѡщѡетѡ ;

и. Рече же къ женѣ : вѣра твоѡ спасѣ та : ѡдѡ въ мѡрѣ.

ГЛАВА ІИ.

а. И вѡистъ по сѣмъ, ѡ тоѡ прохѡждѡше сквозѣ градѡ ѡи вѣси, проповѣдѡѡ ѡ блѡгѡвѣствѡѡ црѡтвѡе Бжїе : ѡ обѡнѡдесате съ нѡмъ.

б. И жены нѣкѡѡ, ѡже вѡхъ ѡцѣлены ѡ дѡхѡвъ злѡхъ ѡи недѡгъ : Марїѡ нарицѡемаѡ Магдалїна, ѡзѡ неѡже бѣсѡвъз сѣдѡмъ ѡзыде,

40. И отговори Исусъ и рече му : Симоне, имамъ нѣщо да ти рекъ : а той казува : Учителю, речи.

41. Нѣкой си заподавецъ имаше двама длъжници ; единъ-тъ бѣ длъженъ петстотинъ динариѣ а другый-тъ петдесеть.

42. И понеже нѣмахъ да му платятъ, прости имъ *гы* и на двамата. И тѣй, кажи ми, кой отъ тѣхъ ще го възлюби повече ?

43. Отговори Симонъ и рече : Мыслѣхъ че *онзи* комуто е оставилъ повече-то. А той му рече : Право си отсѣдилъ.

44. И като ся обърнѣхъ къдѣ женѣ-тѣ, рече на Симона : Видиши ли тѣзи женѣ ? Влѣзохъ въ къщѣ-тѣ ти, *и ты* водѣ за нозѣ-тѣ ми не даде ; а тя съсъ съззы облѣ нозѣ-тѣ ми, и съ космы-тѣ на главѣ-тѣ си *гы* отры.

45. *Ты* цѣлованіе ми не даде ; а тя, отъ какъ съмъ влѣзълъ, не е прѣстанѣла отъ да цѣлува нозѣ-тѣ ми.

46. *Ты* съ масло главѣ-тѣ ми не помаза ; а тя съ миро помаза нозѣ-тѣ ми.

47. За това ти казувамъ, прощаватъ ѣ ся много-то нейни грѣхове ; защото много възлюби ; а комуто ся малко прощава, малко любѣ.

48. И рече ѣ : Прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти.

49. И тѣзи които сѣдяхъ съ него наедно на трапезѣ-тѣ наченѣхъ да си говорятъ помежду си : Кой е тойзи който и грѣхове прощава ?

50. И рече на женѣ-тѣ : Вѣра-та твоя тѣ спасе ; иди си съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1. И слѣдъ това ходяше отъ градъ на градъ и отъ село на село, да проповѣдува и да благовѣстява царство-то Божіе ; и дванадесеть-тѣ *ученици* бѣхъ съ него,

2. И жены нѣкои, които бѣхъ исцѣлены отъ злы духове и болѣсти, Марія нарицаема-та Магдалина, изъ којто бѣхъ излѣзли седмь бѣса,

г. И Іуанна жена Хазана, приставника Иродова, и Евсана, и иные мнози, яже служаша ему во имении своих.

д. Разсмѣвлюице же народо мнози, и во всехъ градѣхъ градѣшымъ къ нему, рече притча:

е. Изыде сѣльскати сѣмене своего: и егда сѣаше, ово падє при пстїи, и порано высье, и птицы небныя позобаша є.

ѕ. А дрзгоє падє на камени, и прозѣхъ оусше, занє не имѣаше влаги.

з. И дрзгоє падє посредѣ терниа, и возрастє терние, и подави є.

и. Дрзгоє же падє на земли блзѣ, и прозѣхъ сотвори плодъ сторицею. сїа глгола, возгласи: имѣай оушы слышати, да слышитъ.

а. Вопрошахъ же его оучицы его, глаголюще: что єсть притча сїа;

г. Онъ же рече: вамъ єсть дано вѣдати тайны царствїа Бжїа: прочымъ же въ притчахъ, да видаше не видатъ, и слышаще не разсмѣютъ.

аг. Єсть же сїа притча: сѣма єсть слово Бжїе.

бг. А ѱже при пстїи, сѣть слышати, потомъ же приходитъ дїаволъ и вземлетъ слово во сердца ѱхъ, да не вѣровавши спасѣтса.

гг. А ѱже на камени, ѱже егда оуслышатъ, съ радостїю прїемлютъ слово: и сїи корене не имстъ, ѱже во время вѣрзуютъ, и во время напастїи ѱпадаютъ.

дг. А єже въ тернии падшее, сїи сѣть слышавшии, и во печали и богатства и сластми житейскими ходяще подавляютса, и не совершяютъ плода.

ег. А ѱже на доброй земли, сїи сѣть, ѱже добрымъ срцемъ и блгимъ слышавши слово, держатъ, и плодъ творятъ въ терпкїи. [сїа глгола, возгласи: имѣай оушы слышати, да слышитъ.]

3. И Иоанна жена-та на Хуза, настойникъ-тъ Продовъ, и Сусанна, и други много, които му слугувахъ отъ свой-тъ си имотъ.

4. И понеже ся стичаше народъ много, и идяхъ при него отъ всякой градъ, рече съ притчъ :

5. Излѣзе сѣятель-тъ да сѣе сѣме-то си ; и когато сѣяше, едно паднѣ край пѣтъ-тъ, и затѣпка ся, и птици-тъ небесны го озобахъ.

6. А друго паднѣ на камъкъ, и като изникнѣ, изсѣхнѣ, защото нѣмаше влагъ.

7. Друго пакъ паднѣ въ срѣдъ трѣнїе-тъ, и като порастохъ трѣнїе-тъ заглушихъ го.

8. А друго паднѣ на добръ-тъ земѣ, и като израсте, стори плодъ стократенъ. Това като говоряше възгласи : Който има уши да слуша, нека слуша.

9. Попытахъ го ученици-тъ и казувахъ : Що значи тая притча ?

10. А той рече : Вамъ е дадено да познаете тайни-тъ на царство-то Божїе ; а на други-тъ ся проповѣдува съ притчы, щото гледаѣще да не видятъ и слушаѣще да не разумѣватъ.

11. И тя е притча-та. Сѣме-то е слово-то Божїе :

12. А *посѣяно-то* край пѣтъ-тъ сѣ които слушатъ ; слѣдъ това ндува діаволь-тъ, и отнема слово-то отъ сърдце-то имъ, да не бы да повѣрватъ и ся спасѣтъ.

13. А което на камъкъ-тъ, сѣ *онѣзи*, които кога чуѣтъ, съ радость приематъ слово-то ; и тѣ корень нѣматъ ; които за *малко* врѣме вѣруватъ, и во врѣме на напасть отстѣпватъ.

14. А паднѣло-то въ трѣнїе-тъ, тѣ сѣ *онѣзи* които сѣ слушали, и отъ грыжи и богатства и сласти житейскы, отхождатъ, и заглухнуватъ и не приносятъ плодъ.

15. А което на добръ-тъ земѣ, тѣ сѣ *онѣзи*, които чуѣтъ слово-то, държатъ го въ добро и благо сърдце, и приносятъ плодъ въ търпѣнїе.

ѡі. Никтѡже (оубо) свѣтільника вжѣгъ, покрывѣетъ ѣгѡ сосѣдомъ, ѱли подѡ дръ подлагѣетъ: но на свѣшникъ возлагѣетъ, да вхѡдѣши видѣтъ свѣтъ.

ѡі. Нѣсть ко тайно, ѣже не ѡвлѣно бѣдетъ: ниже оутѣено, ѣже не познѣетса, ѱ въ ѡвлѣніе прійдетъ.

ѡіі. Блюдітеса оубо, кѣкѡ слышите: ѡже ко ѡмать, дѣтса ѣмѡ: ѱ ѡже ѡше не ѡмать, ѱ ѣже мнитса ѡмѣа, возметса ѡ негѡ.

ѡііі. Прійдѡша же къ немѡ мѣти ѱ братіа ѣгѡ, ѱ не можѣхъ бесѣдовати къ немѡ нарѡда радѡ.

ѡіііі. ѡ возвѣстїша ѣмѡ, гѣгѡюще: мѣти твоѡ ѱ братіа твоѡ виѣ стоѣтъ, видѣти тѡ хотѣше.

ѡііііі. Ѡнъ же ѡвѣщѣвъ речѣ къ нимъ: мѣти моѡ ѱ братіа моѡ сѡн сѣтъ, слышѣши слово Бжїе ѱ творѣши ѣ.

ѡіііііі. ѡ вѣсть во ѣдинъ ѡ днїи, тѡй вѣзе въ корѣбль ѱ оучѣнцѣ ѣгѡ, ѱ речѣ къ нимъ: прійдемъ на Ѡнъполъ ѣзера: ѱ понѡша.

ѡііііііі. ѡдѣшымъ же ѡмъ, оубе. ѱ снїде вѣра вѣтренаѡ въ ѣзеро, ѱ скончавѣхъса, ѱ въ вѣдѣ вѣхъс.

ѡіііііііі. ѡ пристѡпаше воздвигѡша ѣгѡ, гѣгѡюще: настѡвниче, настѡвниче, погнѣдемъ. Ѡнъ же востѡвъ запрѣтѡ вѣтрѡ ѱ волнѣнію воднѡмѡ: ѱ оулегѡста, ѱ вѣсть тишинаѡ.

ѡііііііііі. Речѣ же ѡмъ: гдѣ ѣсть вѣра вѡша; оубѡвшеса же чѡдїшаса, гѣгѡюще дрѡгъ ко дрѡгъ: ктѡ оубо сѣй ѣсть, ѡкѡ ѱ вѣтрѡмъ повелѣѡетъ ѱ водѣ, ѱ послѣшѡютъ ѣгѡ;

ѡіііііііііі. ѡ пренѡша во странѡ Гадарїнскъ, ѡже ѣсть ѡб Ѡнъполъ Галїленѡ.

ѡііііііііііі. ѡшѣдѡшъ же ѣмѡ на зѣмлю, срѣте ѣгѡ мѡжъ нѣкїи ѡ града, ѡже ѡмѡше вѣсы ѡ лѣтъ многїхъ, ѱ въ рїзѡ не ѡвлачѣшеса, ѱ во храмѣ не живѡше, но во грѡвѣхъ.

ѡіііііііііііі. Оубрѣвъ же Іиса, ѱ возопївъ, припадѣ къ немѡ, ѱ гѣсомъ вѣлїимъ речѣ: что мнѣ ѱ тебѣ, Іисе Сїе Бга вѣшнагѡ; молюса тѡ, не мѡчи менѣ.

16. И никой като запали свѣщъ не ѣж покрыва съсъ съсъдъ, нито ѣж туря подь одръ-тъ; но ѣж туря на свѣтильникъ-тъ, за да гледать видѣльникъ-тъ тѣзи копто влѣзувать.

17. Защото нѣма скрышно, което не ще бѣде явно; нито утаено, което не ще да бѣде знаино, и не ще да излѣзе наявѣ.

18. За това гледайте какъ слушате; защото който има, ще му ся даде; а който нѣма, и *онова* което мни че има ще му ся отнеме.

19. И дойдохъ при него майка му и братія-та му, и поради множество-то не можахъ да приближать до него.

20. И извѣстихъ му *нѣкои* и казувахъ: Майка ти и братія-та ти стоятъ вѣнъ и ищятъ да тя видять.

21. А той отвѣща и рече имъ: Менѣ ми сж майка и братія тѣзи, копто слушатъ слово-то Божіе и го испълняватъ.

22. И единъ день влѣзе въ ладіѣж той и ученици-тъ му; и рече имъ: Да минемъ отвѣдъ езеро-то: и отплувахъ.

23. И въ врѣме-то на плуваніе-то имъ той заспа, и спуснѣ ся буря вѣтрена въ езеро-то, и напльняше ся ладія-та, и въ опасность бѣхъ.

24. И пристѣпихъ та го разбудихъ и казувахъ: Наставниче, Наставниче, загнувамеы. А той стапъ та запрѣти на вѣтръ-тъ и на волненіе-то на водѣ-тъ; и уталожихъ ся, и станъ тишина.

25. И рече имъ: Дѣ ви е вѣра-та? А тѣ уплашени чудяхъ ся, и говоряхъ си единъ на другый: Кой е тойзи щото повелѣва и на вѣтрове-тъ и на водѣ-тъ и го слушать?

26. И исплувахъ въ Гадаринскѣ-тъ странѣж, която е срѣщъ Галилеѣж.

27. И щомъ излѣзе на земіѣ-тъж, срѣщнѣ го отъ градъ-тъ нѣкой си человекъ, който отъ много години имаше бѣсове, и дрехъ не обличаше, и въ кѣщи не стояше, но въ гробища-та.

28. И като видѣ Исуса, извика, и припаднѣ нему, и съ гласъ голѣмъ рече: Що *имашъ* ты съ мене, Исусе Сыне на Бога Вышняго? моіѣ ти ся недѣй мя мжчи.

ѡ. Повелѣ бо дѣхови нечистому ѱзыти ѡ челоуѣка: ѡ многиху бо лѣтѣ восхушаше его: и вѣзаша его оузы желѣзны и пѣты, стрегуще его: и растерзал оузы гонимы вываше бѣсому сквозѣ прѣстѣни.

ѧ. Вспроси же его Іисз, глагола: что ти есть ѱма; Онъ же рече: легевнз: ѡкв бѣси мнози видѣша въ онъ.

ѧа. И молашху его, да не повелѣтѣ ѱмѣ въ бѣзднѣ ити.

ѧв. Бѣ же тѣ стадо свиней много пасомо въ горѣ: и молашху его, да повелѣтѣ ѱмѣ въ тѣ вѣити. и повелѣ ѱмѣ.

ѧг. Изшедше же бѣси ѡ челоуѣка, видѣша во свинѣа: и оустремѣса стадо по брегу въ ѣзеро, и истопѣ.

ѧд. Видѣвше же пасущїи бывшее, бѣжаша, и возвѣстїша во градѣ и въ сѣлѣху.

ѧе. Изыдоша же видѣти бывшее: и прїидоша ко Іисови, и ѡверѣтоша челоуѣка сѣдѣща, ѱз негѡже бѣси изыдоша, ѡволчена и смыслаша, при ногѣ Іисовы: и оубоашася.

ѧв. Возвѣстїша же ѱмѣ видѣвшїи, какѡ спасѣса бѣсноуавыиша.

ѧз. И моли его весь народъ страны Гадаринскїа ѡити ѡ ниху, ѡкв страхому велиму ѡдержими бѣху: Онъ же влѣзъ въ корабль, возвратїса.

ѧи. Молашеся же емѣ мужу, ѱз негѡже изыдоша бѣси, дабы съ нимъ быхъ. ѡпгстї же его Іисз, глагола:

ѧа. Возвратїса въ домъ твой, и повѣдай, емѣка тѣ сотвори бѣгѣ. и ѱде, по всемѣ градѣ проповѣдай, емѣка сотвори емѣ Іисз.

ѧб. Бысть же егда возвратїса Іисз, прїѣтѣ его народъ: бѣху бо вси чающе его.

ѧв. И сѣ прїиде мужу, емѣже ѱма Іаїрѣ, и той князь сонмищу бѣ: и падъ при ногѣ Іисовы, молаше его вѣити въ домъ свой:

29. Защото повелѣ нечистому духу да излѣзе изъ чловѣка : понеже отъ много врѣме бѣ го прѣхванѣлъ, и вѣрзвахъ го съ веригы и съ оковы та го вардяхъ ; но той раскъсуваше вѣрскы-тѣ, и голяше го бѣсѣ-тѣ по пустин-тѣ.

30. И попыта го Исусъ и каза : Какъ ти е име-то ? а той рече : Легеонъ ; защото много бѣсове влѣзохъ въ него.

31. И моляхъ го да имъ не повелѣе да идѣтъ въ безднѣ-тѣ.

32. А тамъ имаше стадо отъ много свиніе що пасяхъ по горѣ-тѣ ; и моляхъ му ся *бсове-тъ* да имъ дозволи да влѣзѣтъ въ тѣхъ ; и дозволи имъ :

33. И като излѣзнихъ бсове-тѣ отъ чловѣка, влѣзохъ въ свиніе-тѣ ; и впуснѣ ся стадо-то прѣзь стрѣмнинѣ-тѣ въ езеро-то та ся издави.

34. А свинопасци-тѣ като видѣхъ това що станѣ побѣгнѣхъ, и отидохъ та извѣстихъ въ градъ-тѣ и въ села-та.

35. И влѣзохъ да видѣтъ станѣло-то ; и дойдохъ при Исуса, и намѣрихъ чловѣкъ-тѣ отъ когото бѣхъ излѣзли бсове-тѣ, сѣднѣлъ при нозѣ-тѣ Исусовы, облеченъ и смысленъ ; и убояхъ ся.

36. И *тъзи* конто бѣхъ видѣли това извѣстихъ имъ, какъ исцѣлѣ бѣсный-тѣ.

37. И всичко-то множество отъ околность-тѣ Гадарискѣ, молихъ му ся да си отиде отъ тѣхъ ; защото бѣхъ обзѣти отъ голѣмъ страхъ ; а той влѣзе въ ладіѣ-тѣ и вѣрихъ ся.

38. А чловѣкъ-тѣ, отъ когото бѣхъ излѣзли бсове-тѣ, моляше му ся да бѣде съ него ; но Исусъ го испрати и каза :

39. Вѣрни ся у дома си, и раскажи това което ти стори Богъ. И отиде та проновѣдува по всячкый-тѣ градъ това що му стори Исусъ.

40. А когато ся вѣрихъ Исусъ, прія го народъ-тѣ ; защото всички го чакахъ.

41. И ето дойде единъ чловѣкъ, на име Іаиръ, (и той бѣ началникъ на съборище-то), и паднѣ на нозѣ-тѣ Исусовы, та му ся моляше да влѣзе въ домъ-тѣ му.

мв. Иѡкв дѣи ѣдинородна вѣ ѣмѡ, ѡкв лѣтѣ двоюна-
десате, ѡ тѡ оумираше. ѣгда же ѡдѡше, народи оуѓиѣтѡхс ѣгѡ.

мг. И жена сѣши вѣ точенїи крѡве ѡ двоюнадесате лѣтѣ,
ѡже врачѣмѣ ѡдѡвши все ѡмѣнїе, (ѡ) не возмѡже ни ѡ
ѣдинагѡ ѡсцѣлѣти :

мд. (ѡ) пристѣпши создаѡ, коснѣса крѡл рѣзѣ ѣгѡ : ѡ
лѣте стѡ тѡкѣ крѡве ѣлѡ.

ме. И рече ѡсѣ : кто ѣсть коснѣвыйса мнѣ ; ѡметѡю-
щымса же всемѣ, рече Пѣтрѣ, ѡ ѡже сѣ нимѣ : настѡвниче,
народи ѡдержѡтѣ тѡ ѡ ѡѓиѣтѣтѣ, ѡ глагѡлеши : кто ѣсть
коснѣвыйса мнѣ ;

мс. ѡсѣ же рече : прикоснѣса мнѣ нѣкто : ѡзѣ во чѣхѣ
сѡлѣ ѡзшѣдшю ѡз менѣ.

мз. Вѡдѣвши же жена, ѡкв не оутѡисѣ, трепѣиши
прїиде, ѡ пѡдши преѡ нимѣ, ѣлѣже рѡди виннѡ прикоснѣса
ѣмѡ, повѣда ѣмѡ преѡ всеми людемѡ, ѡ ѡкв ѡсцѣлѣ лѣте.

ми. Онѣ же рече ѣи : дерзѡи дѣи, вѣбра твоѡ спасѣ тѡ :
ѡдѡ вѣ мирѣ.

мѡ. Ещѣ ѣмѡ глѡгѡлющѣ, прїиде нѣкїи ѡ архїсѣнагѡга, гла-
гѡла ѣмѡ, ѡкв оумре дѣи твоѡ : не двїжи оучѣлѡ.

и. ѡсѣ же слышавѣ ѡвѣрѡ ѣмѡ, глагѡла : не бѡйсѡ :
тѡкмѡ вѣрѣи, ѡ спасѣна бѣдетѣ.

иѡ. Пришѣдѣ же вѣ дѡмѣ, не ѡстѡви ни ѣдинагѡ внїти,
тѡкмѡ Пѣтрѡ ѡ Іѡннѡ ѡ Іѡквѡ, ѡ оцѡ отроковїцы ѡ мѡтере.

иѡв. Пѡлѡкѡхсѣ же все, ѡ рыдѡхс ѣлѡ. Онѣ же рече : не
пѡлѡчнтесѡ : не оумре (во), но спїтѣ.

иѡг. И рѣгѡхсѣ ѣмѡ, вѣдѡше, ѡкв оумре.

иѡд. Онѣ же ѡзгнѡвѣ вѡнѣ всехѣ, ѡ ѣмѡ за рѣкс ѣлѡ,
возглѣсѡ, глагѡла : отроковїце, востѡни.

иѡе. И возвратїсѣ дѣхѣ ѣлѡ, ѡ воскресѣ лѣте : ѡ повелѣ
дѡти ѣи ѡсти.

иѡс. И двїгѡстѣсѡ родїтѣлѡ ѣлѡ : Онѣ же повелѣ ѡма ннко-
мѣже повѣдати бѡвшѡгѡ.

42. Защото имаше дъщеря̀ единородна̀, като на дванадесет години, и тя бѣше на умира́не. И когато отхождаше, народъ-тъ го притискаше.

43. И жена нѣкоя си що имаше крвотече́ние отъ дванадесет години, която бѣ издала на лѣкари всичкый си имотъ, и не може да ся излѣкува отъ никого,

44. Приближи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полъ-тъ на дрехъ-тъ му; и тозь часъ прѣстанѣ течене-то на крѣвь-тъ ѿ.

45. И рече Исусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и понеже ся отричахъ всичкы, рече Петръ и които бѣхъ съ него: Наставниче, народъ-тъ тя притискать и угнѣтавать, а ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до мене?

46. Но Исусъ рече: Нѣкой ся допрѣ до мене; защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе изъ мене.

47. И като видѣ жена-та че ся не укры, дойде растреперана, и припадна му, та му исказа прѣдъ всичкый-тъ народъ за койъ причинѣ ся допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ оздравѣ.

48. А той ѿ рече: Държай, дъще, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ.

49. И когато още говоряше, идва нѣкой си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и казува му: Дъщеря ти умрѣ, не трудн учитель-тъ.

50. А Исусъ като чу, отговори му, и каза: Не бой ся; тъкмо вѣрувай, и ще ся избави.

51. И когато влѣзе въ къщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра и Иакова и Иоанна, още бащъ-тъ на момиче-то и майкѣ му.

52. И плачахъ всичкы и оплакувахъ го; А той рече: Не плачѣте; не е умрѣло, но спи.

53. И присмивахъ му ся, понеже знаяхъ че е умрѣло.

54. Но той испяди на вѣнъ всичкы-тъ, и хванѣ го за рѣкъ-тъ и извика, и каза: Момиче, стани.

55. И повърна ся духъ-тъ му, и станѣ на часъ-тъ; и повелѣ да му даджтъ да яде.

56. И удивихъ ся родители-тъ му; а той имъ повелѣ да не кажѣтъ никому това що станѣ.

ГЛАВА Ѡ.

᠕. Возвѣвъ же Обана́десате, даде ѿмъ силъ и вла́сть на всѧ бѣсы, и на дѣси цѣлѣти :

б. И послѧ ѿхъ проповѣдати црѣтвіе Бжїе, и исцѣлѣти болящыя.

г. И рече къ нимъ : ничесѡже возміте на пѣть : ни жезла, ни пѣры, ни хлѣба, ни сребра, ни по двѣ ризѣ ѿмѣти.

д. И въ снѣже до́мъ вни́дете, тѣ прекува́йте, и ѡтѣдѧ исходи́те.

е. И е́лицы ѡше не прїемлютъ васъ, исходи́ше ѡ гра́да тогѡ, и пра́хъ ѡ нѡгъ ва́шихъ ѡтрасїте, во свидѣтельство на нѧ.

ѕ. Исходи́ше же прохожда́хъ сквозѣ вѣси, бл҃говѣствовѡше и исцѣлѡюще всю́дѧ.

з. Слы́шавъ же Ирѡдъ четвертовла́стникъ бывѡиша ѡ негѡ всѧ : и недоумѣва́шеся, занѣ глаго́лемо бѣ ѡ нѣкихъ, ѡ́кн Іѡаннъ воста ѡ мѣртвыхъ :

и. Ѡ нѣхъ же, ѡ́кн Ілїа іавїса : ѡ дрѡгїхъ же, ѡ́кн проро́къ е́динъ ѡ дрѣвнїхъ воскре́се.

а. И рече Ирѡдъ : Іѡанна ѡзъ оусѣкнхъ : кто же е́сть сей, ѡ немже ѡзъ слышѡ таква́а ; и иска́ше видѣти е́гѡ.

і. И возвра́шеся Іѡли повѣдаша е́мѡ, е́лика сотвори́ша : и поимъ ѿхъ, ѡи́де е́динъ на мѣсто пѣсто гра́да нарицаемагѡ Рнѡсаїда.

᠒. Нарѡди же разумѣвше, по немъ ідо́ша : и прїемъ ѿхъ, глаго́лаше ѿмъ ѡ црѣтвїи Бжїи, и трѣбующыя исцѣлѣнїа цѣлѡше.

᠓. Дѣнь же начѣтъ прекланѣтися. пристѣплше же Обана́десате реко́ша е́мѡ : ѡпѡстїи нарѡдъ, да шѣдше во о́крѣстныя вѣси и сѣла витѡю́тъ, и ѡбращѡ́тъ кра́шно : ѡ́кн здѣ въ пѣстѣ мѣстѣ е́смь.

ГЛАВА 9.

1. И като свыка дванадесеть-тѣ свои ученицы, даде имъ силъ и власть пады всицы-тѣ бѣсове, и да исцѣлявать болѣсти.

2. И проводи ги да проповѣдувать царство-то Божіе, и да исцѣлявать болны-тѣ.

3. И рече имъ: Не носѣте нищо за въ пѣть, ни тоягъ, ни тѣржикъ, ни хлѣбъ, ни сребро, ни то по двѣ дрехы да имате.

4. И въ коѣто кѣщъ влѣзете, тамо сѣдѣте и отъ тамо излѣзуйте *на пѣть*.

5. И конто не вы приимать, когато излѣзувате отъ онзи градъ, отгърсѣте и прахъ-тѣ отъ позѣ-тѣ си за свидѣтельство противъ тѣхъ.

6. И *ты* излѣзохъ и ходяхъ отъ село на село, та проповѣдувахъ евангеліе-то и исцѣлявахъ на всякъдѣ.

7. И чу Иродъ четверовластникъ всичко що бываше отъ него; и въ недоумѣніе бѣ, защото иѣкои казувахъ, че Іоаннъ е въскръснѣлъ отъ мъртвы-тѣ;

8. Какъ други, че Ілія ся е явилъ; а други че единъ отъ староврѣменны-тѣ пророцы е въскръснѣлъ.

9. И рече Иродъ: Іоанна азъ носѣкохъ; но кой е тойзи за когото азъ такъизи *пыща* слушамъ? и искаше да го види.

10. И като ся завърнѣхъ апостоли-тѣ *при Іисуса*, неприказахъ му все що бѣхъ сторили, и той ги зѣ *при себе си* и оттегли ся на странъ въ едно пусто мѣсто на градъ-тѣ нарицаемый Внесандъ.

11. А народи-тѣ като разбрахъ, подирихъ го; и той ги прие, и говоряше имъ за царство-то Божіе, и конто имахъ потрѣбъ за исцѣляваніе, исцѣляваше ги.

12. И день-тѣ наченъ да прѣваля; и пристѣпихъ дванадесеть-тѣ и рекохъ му: Распусти народъ-тѣ, за да идѣтъ по околны-тѣ села и колибы, да пощувать, и да намѣрятъ хранъ; защото тука сме въ пусто мѣсто.

гг. Речѣ же къ нимъ : дадите имъ въ исти. Онѣ же рѣша : ижесть оу насъ ваише, токму пать хлѣвъ и рѣвъ двѣ, аще оубо не шѣше мы кспимъ во вса люди сѣа крѣшна :

дд. Бѣхъ бо мжеи ѣкв пать тысаиш. речѣ же ко оученикомъ своимъ : посадите ихъ на кспы по патидесатъ.

ее. И сотвориша такъ, и посадиша ихъ вса.

ее. Приимъ же пать хлѣвъ и оубо рѣвъ, возрѣвъ на нѣо, блгослови ихъ, и преломѣ, и дааше оучникомъ, предложити народъ.

зз. И ѣдоша и насытишася всѣ : и взаша избывшыхъ имъ оукрѣхи кѣша дванадесате.

ии. И бысть егда молашеся единъ, съ нимъ бѣхъ оученикъ : и вопросѣ ихъ, глгола : когѣ ма глаголютъ народи быти ;

дд. Онѣ же ѡвѣщавше рѣша : Іѡанна крѣтѣла : ииѣ же Илѣо : дрззи же, ѣкв прѣрокъ икѣи ѡ дрѣвнихъ воскрѣе.

кк. Речѣ же имъ : вы же когѣ ма глаголете быти ; ѡвѣщавъ же Пѣтръ речѣ : Хрѣта Бжѣа.

гг. Онъ же запрѣшъ имъ, повелѣ никомъже глати сегѡ,

кк. Рѣкъ, ѣкв подоклетъ Сѣс члвческомъ многѡ пострадаѣти, и икшѣнъ быти ѡ старецъ и дрхѣрѣи и книжники, и оубѣнъ быти, и вз третѣи дѣнь востати.

кк. Глаголаше же ко всѣмъ : аще ктѣ хѣщѣтъ по мѣити, да ѡвѣржетъ себѣ, и възметъ крѣтъ своѣи, и послѣдзѣтъ мѣи.

кк. Иже бо аще хѣщѣтъ дшш своѣи спасти, погубѣтъ ю : а иже погубѣтъ дшш своѣи менѣ ради, сѣи спасѣтъ ю.

гг. Чтѣ бо пользы имать члвчкъ, прихвѣрѣтъ мѣръ вѣсъ, себѣ же погубѣвъ или ѡтщѣтивъ ;

гг. Иже бо аще постыдѣтъ менѣ и моихъ словѣсъ, сегѡ Сѣс члвческѣи постыдѣтъ, егда прѣдетъ во славѣ своѣи и Очѣи и стѣхъ Аггѣл.

13. А той имъ рече : Дайте имъ да ядѣтъ. А тѣ рекохъ : Ный пѣмамы повече отъ петъ хлѣба и двѣ рыбы, освѣнь ако бы да идемъ ный и да купимъ яденіе за всичкій-тѣ тойзи народъ.

14. Защото бѣхъ до петъ тысящи мѣжје. И рече на ученицы-тѣ си : Турѣте гы да насѣдать на купове по петдесетъ.

15. И сторихъ така, и турихъ всичкы-тѣ да насѣдать.

16. А той зѣ петъ-тѣ хлѣба и двѣ-тѣ рыбы, погледихъ на небо-то и благослови гы, и гы расчупи, и даваше на ученицы-тѣ си да сложать прѣдъ народъ-тѣ.

17. И ядохъ и насытихъ ся всичкы, и дигнѣхъ това що изостахъ отъ укрухы-тѣ, дванадесетъ коша.

18. И когато той ся моляше на самѣ, съ него бѣхъ ученицы-тѣ му; и гы попыта и рече : Кого мя казува народъ-тѣ че съмъ ?

19. А тѣ отговорихъ и рекохъ : *Едни казуватъ че си* Иоаннъ Кръститель ; а други Илія ; други пакъ че е възкрѣснѣлъ пѣкой отъ староврѣменны-тѣ пророцы.

20. И рече имъ : А вы кого мя казувате че съмъ ? Отговори Петръ и рече : Христосъ Божій.

21. А той имъ запрѣти строго и повелѣ да не кажѣтъ това никому.

22. И каза че Сынъ челоувѣчскый трѣба много да пострада и да бѣде отхвърленъ отъ старѣйшины-тѣ и пѣрвосвященницы-тѣ и книжницы-тѣ, и убитъ да бѣде, и въ третій день да възкрѣсне.

23. Казуваше още на всичкы : Ако ище пѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека носи кръстъ-тѣ си всякой день, и нека мя слѣдува.

24. Защото който ище да спасе животъ-тѣ си, ще го изгуби, и който изгуби животъ-тѣ си заради мене, той ще го спасе.

25. Защото какво ся ползува челоувѣкъ, ако спечали всичкій-тѣ свѣтъ, а погуби или отщети себе си ?

26. Защото който ся усрами за мене и за думы-тѣ ми, за него ще Сынъ челоувѣчскый да ся усрами, когато дойде въ своѣхъ-тѣ славахъ и *въ славахъ-тѣ* на Отца и на святы-тѣ ангелы.

ѳз. Гл҃голю же вѣмъ воистинноу : сѣть нѣцыи ѿ заѣ стоащихъ, ꙗже не ѡмѣтъ вкѣсѣти смѣрти, доидеже видѣтъ цр҃твїе Бж҃їе.

ѳи. Бысть же по словесѣхъ сїихъ ѡкѡ днїи Ѡсмь, ꙗ поѣмъ Петра ꙗ Іѡанна ꙗ Іаковѡ, взыде на горѣ помолѣтисѡ.

ѳѡ. И бысть, ѣгда молашесѡ, видѣнїе лица ѣгѡ ѡно, ꙗ ѡдѣанїе ѣгѡ вѣло блистѡлѡсѡ.

ѳѡ. И сѣ мѡжа двѡ съ нимъ гл҃голюща, ѡже вѣста Мѡѡсѣи ꙗ Илїа :

ѳѡ. Иѡвашѡ во славѣ, глаголаста же ѡсходѡ ѣгѡ, ѣгоже хотѡше скончѡти во Іерлѡмѣ.

ѳв. Петръ же ꙗ сѡщїи съ нимъ вѡхъ ѡтагѣни снѡмъ : ѡѡсѡждшесѡ же видѣша славу ѣгѡ, ꙗ Ѡва мѡжа стоѡща съ нимъ.

ѳг. И бысть, ѣгда разгѡчѡстѡсѡ ѿ негѡ, речѣ Петръ ко Іисѡ : наставниче, доврѡ ѣсть намъ заѣ вѣити : ꙗ сотворимъ сѣни трїи, ѣдинѡ текѣ, ꙗ ѣдинѡ Мѡѡсѣови, ꙗ ѣдинѡ Илїи : не вѣдѡи, ѣже гл҃голаше.

ѳд. Сѣ же ѣмѡ глаголющїсѡ, бысть Ѡблакъ, ꙗ ѡсѣни ѡхъ : ѡѡѡшѡсѡ же, вшѣдше во Ѡблакъ.

ѳе. И гласъ бысть ѡз Ѡблака, глагола : сѣи ѣсть Сїи мѡи возмѡбленнїи, тогѡ послѡшайте.

ѳе. И ѣгда бысть гласъ, ѡврѣтесѡ Іисѡ ѣдинѡ. ꙗ тїи ѡѡмолчѡша, ꙗ никомѡже возвѣстїиша въ тѡѡ днїи ничесѡже ѿ тѣхъ, ѡже видѣша.

ѳз. Бысть же въ прочїи дѣнь, сшѣдшымъ ѡмъ съ горї, срѣте ѣгѡ нарѡдѡ многѡ.

ѳи. И сѣ мѡжѡ ѡз нарѡда возопї, глагола : Ѡѡчѣлю, молѡтисѡ, прїзри на сына моего, ѡкѡ ѣдннорѡденъ мї ѣсть :

ѳѡ. И сѣ дѡхъ ѣмлетъ ѣгѡ, ꙗ вшезѡнѡ вопїетъ, ꙗ прѡжлетсѡ съ пѣнами, ꙗ ѣдѡ ѡхѡдѡнтъ ѿ негѡ, сокрѡшѡлѡ ѣгѡ.

ѳѡ. И молїхсѡ ѡѡчїюкѡмъ твоимъ, да ѡждѣнѡтъ ѣгѡ : ꙗ не возмогѡша.

27. И казувамъ ви истинѣ: Има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смърть, доклѣ не видятъ царство-то Божіе.

28. И слѣдъ тѣзи думы минахъ ся до осмь дни, и зѣ съсь себе си Петра и Іоанна и Іакова, и възлѣзе на горѣ-тѣ да ся помолн.

29. И като ся моляше, измѣни ся видѣ-тѣ на лице-то му, и дрехы-тѣ му станѣхъ бѣлы и блистаяхъ.

30. И ето двама челоуѣци ся разговаряхъ съ него, и тѣ бѣхъ Моисей и Ілія,

31. Които ся явихъ въ славѣ, и говоряхъ за смърть-тѣ му, којѣто имаше *той* да испълни въ Іерусалимѣ.

32. А Петръ и онѣзи които бѣхъ съ него, бѣхъ отяготени отъ сънъ, и когато ся разбудихъ, видѣхъ славѣ-тѣ му, и двама-та мѣжје стоящы-тѣ съ него.

33. И когато тѣ ся раздѣлихъ отъ него, Петръ рече Іисусу: Наставниче, добръ е да смы тука: и да направимъ три шатры, еднѣ за тебе, и за Моисея еднѣ, и еднѣ за Іліѣ; безъ да знае що дума.

34. И когато казуваше той това, дойде облакъ, и засѣни ги; и уплашихъ ся *ученици-тъ* като влѣзохъ тѣ въ облакъ-тѣ.

35. И станѣ гласъ изъ облака и казуваше: Тойзи е Сынъ ми възлюбленный-тѣ; него слушайте.

36. И като станѣ гласъ-тѣ, намѣри ся Іисусъ самичькъ. И тѣ мълкнѣхъ, и никому не казахъ въ онѣзи дни нищо отъ това що видѣхъ.

37. А на другый-тѣ день, когато слѣзохъ отъ горѣ-тѣ, срѣщнѣ го народъ много.

38. И ето, челоуѣкъ нѣкой отъ народа извика и казуваше: Учителю, молѣ ти ся, погледни на сына ми, защото ми е единороденъ.

39. И ето духъ го прѣхваща и отведнѣжь пици, и кѣса го така що той ся запѣня, и като го смаже, едвамъ ся отмахнува отъ него.

40. И молихъ ся на твои-тѣ ученицы да го испѣдятъ, и не могохъ.

м̄а. Өвѣщавъ же Іисъз рече: ᠒ рѡде невѣрный и развращенный, доколѣ бѣдъ въ васъ, и терпѣю вы; приведи ми сына твоего съмъ.

м̄в. Өще же грядущи емъ, повѣрже его въсцъ и страсе. запрети же Іисъз дѣхови нечистому, и исцѣли отрока, и владѣ его оцъ его.

м̄г. Дивляхъса же вси ѡ величїи Бжїи. всѣмъ же чздѣшымъ ѡ всѣхъ, ѡже твораше Іисъз, рече ко оученикомъ своимъ:

м̄д. Положите въ оушы ваши словеса сїа: ᠒нъ ко члвчческой имать предѣтиса въ рѡцѣ члвччестѣ.

м̄е. ᠒ни же не разсмѣша глагола сего: вѣ ко прикровенъ ѡ нихъ, да не ѡцѣтѣтъ его: и боахъса вопросити его ѡ глаголѣ семъ.

м̄с. Бниде же помышленїе въ нихъ, кто ихъ ващшїи бы быахъ.

м̄з. Іисъз же вѣдый помышленїе сѣцъ ихъ, прїемъ отрока, постави е оу себѣ,

м̄и. И рече имъ: иже ѡще прїиметъ сїе отрока во има мое, мене прїемлетъ: и иже ѡще мене прїемлетъ, прїемлетъ послѣваго ма. иже ко меншїи есть въ васъ, сїи есть великъ.

м̄а. Өвѣщавъ же Іваннъз рече: наставниче, видѣхомъ нѣкоего ѡ имени твоёмъ изгонѣша вѣсы: и возвращомъ емъ, ѡкв во слѣдъ не ходитъ съ нами.

и. И рече къ немъ Іисъз: не враните: иже во нѣсть на вы, по васъ есть.

ӣа. Бысть же егда скончавъхъса днїе восхожденїю его, и той оутверди лице свое ити во Іерлїмъ.

ӣв. И послѣ вѣстники предъ лицемъ своимъ: и изшедше внидоша въ весь Самарѣнскъ, ѡкв да оутготоватъ емъ.

ӣг. И не прїѣша его, ѡкв лице его вѣ грядущее во Іерлїмъ.

41. А Исусъ отговори и рече : О роде невѣрный и развращенный, до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы търпѣжъ ? Доведи *ми* сына си тука.

42. И той още като идяше, трѣшнѣ го бѣсѣ-тъ, и го покѣса. А Исусъ запрѣти духу нечистому, и исцѣли момче-то, и даде го на бащѣ му.

43. И удивявахъ ся всички на величіе-то Божіе. И когато ся всички чудяхъ на всичко това що правяше Исусъ, той рече на ученицы-тѣ си :

44. Вложѣте вы въ уши-тѣ си тѣзи словеса ; защото Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣдаденъ въ чловѣчески рѣчѣ.

45. Но тѣ не разумѣвахъ тѣзи рѣчѣ, и покрита бѣ отъ тѣхъ, за да ѣмъ не разберѣтъ : и бояхъ ся да го попытатъ за тѣзи рѣчѣ.

46. И влѣзе въ тѣхъ помыслъ такъвъ : Кой ли отъ тѣхъ ще да е по голѣмъ.

47. А Исусъ като видѣ помыслъ-тъ на сѣрдце-то имъ, зѣ *одно* дѣте, и постави го при себе си ;

48. И рече имъ : Който приеме това дѣте въ мое-то име, мене приима ; и който приеме мене, приима того който мя е проводилъ ; защото който е най малкъ между всинца ви, той ще е голѣмъ.

49. А Иоаннъ отговори и рече : Наставниче, видѣхмы нѣкого си който изгоняваше бѣсове съ твое име, и понеже не слѣдува съ насъ възбранихмы му.

50. И рече му Исусъ : Не дѣйте му възбранява ; защото който не е противу насъ, откъдѣ насъ е.

51. И когато ся испълнихъ дни-тѣ да ся възнесе, той утвърди лице-то си да пѣтува къмъ Иерусалимъ.

52. И отпрати прѣдъ себе си вѣстители, които отдохѣ и влѣзохъ въ село Самаряно да му приготвятъ *мѣсто*.

53. Но *тамъ* го не пріяхъ, защото лице-то му бѣ на пѣтуваніе къмъ Иерусалимъ.

їд. Видѣвше же оучицы єгѡ, Іаковъ и Іѡаннъ, рѣша : Гдѣи, хощеши ли, речѣмъ, да Огнь снідетъ съ нѣсѣ, и потребитъ ѡхъ, іакоже и Ілїа сотвори ;

їе. Ѡбръщса же запретїи ѡмъ, и рече : не вѣсте, коегѡ дѡха єсте вы :

їз. Сїиъ ко чловѣческой не прїиде дѡшъ чловѣческихъ погвѣити, но спасти. и ѡдоша во ѡнъ вѣсь.

їз. Бысть же ѡдѡшымъ ѡмъ по пгтїи, рече иѣкїи къ немѡ : ѡдѡ по текѣ, ѡможе ѡще ѡдѡши, Гдѣи.

їи. И рече ємѡ Іисъ : лиси ѡзвниы ѡмътъ, и птїцы нѣныа гнѣзда : Сїиъ же члѣвческой не ѡмать гдѣ главѡ подклонїти.

їо. Рече же ко дрѡгомѡ : ходїи въ слѣдъ менѣ. Оиъ же рече : Гдѣи, повелїи ми, (да) шѣдъ прѣжде погрѣвѡ Оца моего.

ї. Рече же ємѡ Іисъ : ѡстави мѣртвыа погрѣкстїи своѡ мертвѣцы : ты же шѣдъ возвѣщай црѣтвіе Бжїе.

їа. Рече же и дрѡгїи : ѡдѡ по текѣ, Гдѣи : прѣжде же повелїи ми ѡвѣщатїса, ѡже сѣтъ въ домѡ моѡмъ.

їв. Рече же къ немѡ Іисъ : нїктоже возложъ рѡкъ своїѡ на рѡло, и зрѡ вспѡтъ, оуправленъ єсть въ царствїи Бжїи.

ГЛАВА І.

а. По сїихъ же гѡвїи Гдѣи и ѡнѣхъ сѣдмьдесятъ, и послѡ ѡхъ по двѣмѡ прѣд лицѣмъ своїмъ, во всѡкъ градъ и мѣсто, ѡможе хотѡше самъ ѡтї.

б. Глѡлаше же къ нїмъ : жѡтва оубѡ многа, дѣлателей же малѡ : молїтѣса оубѡ Гдѣиъ жѡтвѣ, да ѡзведѣтъ дѣлатели на жѡтѡс своїѡ.

г. Идїте : сѣ ѡзъ посылаю вы іаковѡ ѡгнцы посреде волкѡвъ.

д. Не носїте влагѡница, ни пїры, ни сапогѡвъ : и нїкогѡже на пгтїи цѣлѡшїте.

54. И като видѣхъ *това* ученици-тъ му Иаковъ и Иоаннъ рекохъ : Господи, искашь ли да речемъ да слѣзе огнь отъ небе-то, и да ги истрѣби, както стори и Илїя ?

55. А той ся обърнѣ, та имъ запрѣти и рече : Вы на кой сте духъ не знаете :

56. Защото Сынъ челоѣческый не е дошелъ да погуби души челоѣчески, но да спасе ; и отидохъ на друго село.

57. А като вървѣхъ, рече му иѣкой си въ пѣть-тъ : Господи, ще дойдѣ слѣдъ тебе дѣто и да идешъ.

58. И рече му Исусъ : Лисицы-тъ легла иматъ, и птицы-тъ небесны, гнѣзда ; а Сынъ челоѣческый иѣма дѣ главъ да подклони.

59. А на друго рече : Върви слѣдъ мене ; а той рече : Господи, дозволи ми да идѣ първомъ да погребѣ башѣ си.

60. А Исусъ му рече : Остави мъртвы-тъ да погребѣтъ мъртвы-тъ си ; а ты иди та проповѣдувай царство-то Божіе.

61. Рече и другъ : Ще дойдѣ слѣдъ тебе, Господи ; но първомъ дозволи ми да ся опростѣ съ домашны-тъ си.

62. И рече му Исусъ ; Никой който е турилъ рѣжж-тъ си на рало, и гледа назадъ, не е способенъ за царство-то Божіе.

ГЛАВА 10.

1. Слѣдъ това опрѣдѣли Господь и други седмдесеть, и распродови ги по двамина прѣдъ лице-то си, во всякой градъ и мѣсто дѣто имаше самъ той да иде.

2. И казуваше имъ : Жътва-та е много, а работници-тъ малко ; за това молѣте ся на Господарь-тъ на жътвж-тъ, да извади работници на жътвж-тъ си.

3. Идѣте ; ето азъ вы проваждамъ като агнета въ срѣдъ вълцы :

4. Не носѣте ни кесїѣ, ни тѣржикъ, нито обуца, и никого въ пѣть-тъ не поздравявайте.

Ѣ. Къ Оньже ѡше домъ видѣте, первѣе глаголите: миръ домъ семъ.

Ѥ. И ѡше оубо вѣдетъ тѣ сынъ міра, почіетъ на немъ миръ вашъ: ѡше ли же нѣ, къ вамъ возвратитъса.

Ѧ. Къ томъ же домъ пребывайте, гдѣше и піюше, гдѣже сѣтъ оубо нѣхъ: достѣинъ ко естъ дѣлатель мзды своеѣ: не переходите нѣ домъ въ домъ.

Ѩ. И къ Оньже ѡше градъ вхѣдите, и пріемлютъ вы, гдѣте предлагѣмаѣ вамъ:

Ѭ. И исцѣлите недѣжныѣ, иже сѣтъ въ немъ, и глголите имъ: приклѣнѣнъ на вы царствіе Бжіе.

Ѯ. И къ Оньже ѡше градъ вхѣдите, и не пріемлютъ васъ, ишѣдше на распѣтїѣ егѣ, рцыте:

Ѱ. И прѣхъ прилѣпшїи намъ ѡ града вашегѣ, ѡтраслемъ вамъ. Обаче сїе вѣдите, гдѣкъ приклѣнѣнъ на вы царствіе Бжіе.

Ѳ. Глаголю вамъ, гдѣкъ Содомлянѣмъ въ дѣнь той ѡрадиѣе вѣдетъ, неже градъ томъ.

Ѵ. Горѣ тебѣ Хоразїне, горѣ тебѣ Вифсаїдо: гдѣкъ ѡше въ Тѣрѣ и Сїдѣнѣ выша сїлы были бывшыѣ въ васъ, дрѣвле оубо во вретѣнѣ и пѣнелѣ сѣдѣше покѣмнѣнъ выша.

Ѷ. Обаче Тѣрс и Сїдѣнѣ ѡрадиѣе вѣдетъ на сѣдѣ, неже вамъ.

Ѹ. И ты, Капернаѣме, иже до нѣсѣхъ вознесѣнъ, до гдѣ низведѣнъ.

Ѻ. Слѣшай васъ, менѣ слѣшаетъ: и ѡметѣнъ васъ, менѣ ѡметѣтса: ѡметѣнъ же менѣ, ѡметѣтса послѣвшагѣ ма.

Ѽ. Возвратїшася же сѣдмьдесѣтъ сѣ радостїю, глаголюше: Гдѣ, и бѣсѣ повинѣютса намъ ѡ имени твоѣмъ.

Ѡ. Речѣ же имъ: видѣхъ сѣтанѣ гдѣкъ молнїю сѣ небесѣ спѣдша.

5. И въ който кѣщъ влѣзвате, първомъ казувайте; Миръ на тойзи домъ.

6. И ако бѣде тамъ сынъ-тъ на миръ, ще почини на него вашій-тъ миръ; ако ли не, ще ся повърне на васъ.

7. И въ тѣхъ кѣщъ сѣдѣте, и яждте и пійте *косто има* у тѣхъ; защото работникъ-тъ е достоинъ за своѣхъ-тѣ заплатѣ; недѣйте ся прѣмѣстя изъ кѣщъ въ кѣщъ.

8. И въ който градъ влѣзвате и вы прїимать, яждте косто ви прѣдлагать:

9. И исцѣлявайте болны-тъ които сѣ въ него, и казувайте имъ: *Наближило вы е царство-то Божіе.*

10. А въ който градъ влѣзвате, и не вы прїимать, кога излѣзвате на *главны-тъ* му улицы, речѣте:

11. И прахъ-тъ, който е полъпнѣлъ по насъ отъ градъ-тъ ви, отръсвамы ви *го*; но това да знаете, че вы е наближило царство-то Божіе.

12. Казувамъ ви, че въ онзи день по леко ще бѣде *наказаніе-то* на Содомъ, нежели на тойзи градъ.

13. Горко тебѣ, Хоразинне, горко тебѣ, Вїнесаидо; защото ако да бѣхъ были въ Тиръ и Сидонъ бывши-тъ между васъ чудеса, отдавна бы ся покаяли, сѣдяще въ вретнице и пепель.

14. Но на сѣдъ-тъ по леко ще бѣде на Тиръ и на Сидонъ, нежели на васъ.

15. И ты, Капернауме, който си ся възвысилъ до небеса, до ада ще ся смѣкнешъ.

16. Който слуша васъ мене слуша; и който ся отмѣта отъ васъ, отъ мене ся отмѣта; а който ся отмѣта отъ мене, отмѣта ся отъ тогози който мя е проводилъ.

17. И върнахъ ся седмдесеть-тъ съ радость, и казувахъ: Господи, съ твое-то име и бѣсове-тъ ся покоряватъ намъ.

18. А той имъ рече: Видѣхъ Сатанъ че паднѣ като свѣтковица отъ небе-то.

дг. СѢ ДАЮ ВАМЪ ВЛАСТЬ НАСТАПАТИ НА ЗМІЮ, Ѣ НА СКОРПИЮ, Ѣ НА ВСЮ СИЛУ ВРАЖІЮ : Ѣ НИЧЕСОЖЕ ВАШЪ ВРЕДИТЪ.

дѣ. ОБАЧЕ О СЕМЪ НЕ РАДЪИТЕСЯ, ІАКЪ ДЪСИ ВАМЪ ПОВНИЮТСЯ : РАДЪИТЕСЯ ЖЕ, ІАКЪ ИМЕНА ВАША НАПИСАНА СЪТЬ НА НЕБЪХЪ.

дѢ. РЪ ТОЙ ЧАСЪ ВОЗРАДОВАСА ДЪХОМЪ ІІСЪ, Ѣ РЕЧЕ : ІСПОВѢДАЮТСЯ, ОЧЕ, ГДН НЕ СЕ Ѣ ЗЕМЛІ, ІАКЪ ОУТАИЛЪ ЕСИ СІА О ПРЕМЪДРЫХЪ Ѣ РАЗЪМНЫХЪ, Ѣ ОУКРЫЛЪ ЕСИ ТА МЛНЦЕМЪ. ЕИ ОЧЕ, ІАКЪ ТАКЪ ВЪСТЬ БЛГОВОЛЕНІЕ ПРЕДЪ ТОВОЮ.

дѢ. [И ОУБРАЩАСА КО ОУЧЕНИКЪМЪ, РЕЧЕ :] ВСА МИ ОУ ПЕРЕДАНА ВЪША О ОЦА МОЕГЪ : Ѣ НИКТОЖЕ ВЪСТЬ, КТО ЕСТЬ СІА, ТОКМУ ОЦЪ : Ѣ КТО ЕСТЬ ОЦЪ, ТОКМУ СІА, Ѣ ЕМЪЖЕ ОУЩЕ ХОЩЕТЪ СІА ОУКРЫТИ.

дѢ. И ОУБРАЩАСА КО ОУЧЕНИКЪМЪ, ЕДИНЪ РЕЧЕ : БЛЖЕНИ ОУЧИ ВІДАЮЩИ, ІАЖЕ ВІДАТЕ.

дѢ. ГЛАГОЛЮ КО ВАМЪ, ІАКЪ МНОЗИ ПРРОЦЫ Ѣ ЦРІЕ ВОХОТѢША ВІДѢТИ, ІАЖЕ ВЪ ВІДАТЕ, Ѣ НЕ ВІДѢША : Ѣ СЛЫШАТИ, ІАЖЕ СЛЫШИТЕ, Ѣ НЕ СЛЫШАША.

дѢ. И СЕ ЗАКОННИКЪ ПЪКІЙ ВОСТА, ІСКУШАА ЕГО, Ѣ ГЛГОЛА : ОУЧТІЮ, ЧТО СОТВОРИВЪ ЖИВОТЪ ВЪЧНЫЙ НАСЛѢДЮ ;

дѢ. ОУНЪ ЖЕ РЕЧЕ КЪ НЕМУ : ВЪ ЗАКОНѢ ЧТО ПИСАНО ЕСТЬ ; КАКЪ ЧТЕШИ ;

дѢ. ОУНЪ ЖЕ ОУВѢЩАВЪ РЕЧЕ : ВОЗЛЮБИШИ ГДА БГА ТВОЕГО О ВСЕГЪ СЕРДЦА ТВОЕГЪ, Ѣ О ВСЕА ДЪШИ ТВОЕА, Ѣ ВСЕЮ КРѢПОСТІЮ ТВОЕЮ, Ѣ ВСЕМЪ ПОМЫШЛЕНІЕМЪ ТВОИМЪ : Ѣ БЛИЖИАГО СВОЕГО, ІАКЪ САМЪ СЕБЕ.

дѢ. РЕЧЕ ЖЕ ЕМУ : ПРАВЪ ОУВѢЩАЛЪ ЕСИ : СІЕ СОТВОРИ, Ѣ ЖИВЪ БЪДЕШИ.

дѢ. ОУНЪ ЖЕ ХОТА ОУПРАВДІТИСА САМЪ, РЕЧЕ КО ІІСЪ : Ѣ КТО ЕСТЬ БЛИЖИИ МОИ ;

дѢ. ОУВѢЩАВЪ ЖЕ ІІСЪ РЕЧЕ : ЧЕЛОВѢКЪ ПЪКІЙ СХОЖДАШЕ О ІЕРУСАЛАМА ВО ІЕРУСАЛАМЪ, Ѣ ВЪ РАЗБОЙНИКИ ВПАДЕ, ІАЖЕ СОВЛЕКШЕ ЕГО, Ѣ ІАЗВЫ ВОЗЛОЖШЕ ОУДИША, ОУСТАВШЕ ЕДВА ЖИВА СЪЩА.

19. Ето, давамъ ви власть да настѣпувате на змиѣ и на скорпиѣ, и надъ всякъ силъ вражіѣ; и нищо нѣма да ви повреди.

20. Но на това недѣйте ся радува, че духове-тѣ ся покоряватъ вамъ; а радувайте ся повече, защото имена-та ваши сѣ написаны на небеса.

21. Въ тойзи часъ възрадува ся духомъ Іисусъ, и рече: Благодарѣ ти, Отче, Господи на небе-то и на земѣ-тѣ, че си утаилъ това отъ мудры и разумны, и открылъ си го на младенцы; ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.

22. Всичко ми е прѣдано отъ Отца ми; и освѣтъ Отца никой другъ не знае кой е Сынъ-тѣ, и кой е Отецъ *никой другъ не знае* тѣмко Сынъ-тѣ, и *онзи*, комуто бы рачилъ Сынъ-тѣ да го открие.

23. Обърнѣ ся послѣ особно къмъ ученицы-тѣ, и рече: Блажены очи-тѣ, които виждатъ това което вы видите.

24. Защото ви казувамъ, че мнозина пророци и царіе пожелахъ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ това що чувате, и не сѣ чули.

25. И ето, нѣкой законникъ станѣ да го испытыва, и казуваше: Учителю, какво да правѣ за да наслѣдѣ животь вѣчный?

26. А той му рече: Въ законъ-тѣ що е писано? какъ четешъ?

27. И той отговори, и рече: Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сърдце, и съсъ всичкѣ-тѣ си душѣ, и съсъ всичкѣ-тѣ си силѣ, и съсъ всякъ-тѣ си умъ, и ближняго твоего както самага себе си.

28. И рече му: Право си отвѣщаль; това прави и ще бѣдешъ живъ.

29. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Іисусу: И кой е ближній мой?

30. *На това* отговори Іисусъ и рече: Человѣкъ нѣкой слѣзуваше отъ Іерусалимъ въ Іерихонъ, и налѣтъ на разбойницы, които като го обрэхъ и наранихъ, отидохъ си и *го* оставихъ полумъртъвъ.

лѧ. По слѣчаю же свѣщѣнникѡ нѣкѣи сѡждѡше пѣтѣмѡ тѣмѡ, ѡ вѣдѣвѡ ѣгѡ, мимоѡде.

лѡ. Такожде же ѡ левѣтѡ, бѣвѡ на томѡ мѣстѣ, прѣшедѡ ѡ вѣдѣвѡ, мимоѡде.

лѧ. Самарѣнинѡ же нѣкто градѡи, прѣиде наѡ него, ѡ вѣдѣвѡ ѣгѡ, милосѣрдова :

лѡ. ѡ пристѣпѡ ѡбѡзѡ стрѣпы ѣгѡ, возливѡлѡ мѡсло ѡ вѣнѡ : всадѣвѡ же ѣгѡ на своѣ скѡтѡ, приведе ѣгѡ вѡ гостѣнницѡ, ѡ прилѣжѡ ѣмѡ.

лѧ. ѡ настрѣлѡ ѡзшедѡ, ѡзѣмѡ двѡ срѣбреника, даде гостѣнникѡ, ѡ рече ѣмѡ : прилѣжѡ ѣмѡ : ѡ, ѣже ѡще прѣнѡди-вѣши, ѡзѡ, ѣгѡ возвращѣса, воздѡмѡ тѣ.

лѡ. Кто оубѡ ѡ тѣхѡ трѣхѡ бѣжѣи мѣнтѣса бѣти вѡпадшемѡ вѡ разбѡйники ;

лѡ. Оѡ же рече : сотворѣвѡи мѣлѡсть сѡ нѣмѡ. рече же ѣмѡ ѡсѡ : ѡди, ѡ тѡ творѣ такожде.

лѧ. Бѣсть же ходѡщѡмѡ ѡмѡ, ѡ сѡмѡ вѣиде вѡ вѣсь нѣкѡсѡ : женѡ же нѣкаѡ ѡменемѡ Марѡ прѣѡтѡ ѣгѡ вѡ дѡмѡ своѣ.

лѧ. ѡ сестрѡ ѣи вѣ, нарицѡемаѡ Марѡ, ѡже ѡ сѣдѡши при ногѡ ѡсовѡ, слышѡше слѡво ѣгѡ.

лѧ. Марѡ же мѡлѡше ѡ мѡзѣ слѡжѣѣ : стѡвши же рече : Гѡди, не врежѣши ли, ѡкѡ сестрѡ моѡ ѣдинѡ мѡ ѡстѡви слѡжѣти ; рѡцѡ оубѡ ѣи, да мѣ помѡжетѡ.

лѧ. Ѡвѣщѡвѡ же ѡсѡ рече ѣи : Марѡ, Марѡ, печѣшисѡ ѡ мѡлѡши ѡ мѡзѣ :

лѡ. Ѣдино же ѣсть на потрѣбѡ. Марѡ же бѡлѡгѡ чѡсть ѡзѡрѡ, ѡже не ѡимѣтѡ ѡ неѡ.

ГЛАВА ѡ.

ѡ. ѡ бѣсть вѡегда бѣти ѣмѡ на мѣстѣ нѣкѡемѡ молѡщѡса, ѡ ѡкѡ престѡ, рече нѣкѣи ѡ оубѡчѣнѣкѡ ѣгѡ кѡ немѡ : Гѡди, насѡчи ны молѣтѣса, ѡкоже ѡ ѡвѡнѡ насѡчи оубѡчѣнѣки своѡ.

31. А по случаю нѣкой си священникъ слѣзуваше по него пѣтъ : и като го видѣ, минѣ отъ срѣщѣ и заминѣ.

32. Подобно и Левитъ нѣкой, като стигнѣ на това мѣсто, дойде, видѣ, минѣ отъ срѣщѣ и заминѣ.

33. Но единѣ Самарянинѣ като пѣтуваше, дойде до него, и като го видѣ смилѣ ся,

34. И пристѣпи та прѣвѣрза раны-тѣ му, като възливаше масло и вино ; послѣ го въскачи на добытѣкъ-тѣ си, та го занесе въ гостинницѣ-тѣ, и пригоди му.

35. И на утрѣшній-тѣ день когато си походяше, извади та даде два динарія гостиннику, и рече му : Пригодявай му : и каквото повече иждивишь, азъ на връщаніе ще ти платѣ.

36. И тѣй отъ тѣзи трима-та кой ти ся вижда да е былѣ ближнѣ на испаднѣмый-тѣ въ разбойницы-тѣ ?

37. А той рече : Тойзи който му стори милость. Тогдазъ Исусѣ му рече : Иди и ты така прави.

38. И въ отиваніе-то имѣ влѣзе Исусѣ въ нѣкое село : и жена нѣкой си на име Марѣа, прія го у домѣ-тѣ си.

39. И тя имаше сестрѣ нарицаемѣ Маріѣ, която бѣ сѣднѣла до нозѣ-тѣ Исусовы, и слушаше слово-то негово.

40. А Марѣа ся мѣляше за много-то слугуваніе ; и застанѣ та рече : Господи, не брежишь ли, че сестра ми мя остави самѣ да слугувамѣ ? речи ѣ прочее да ми помогне.

41. Отговори Исусѣ, и рече ѣ : Марѣо, Марѣо, грижишь ся и мѣлвишь ся за много нѣща :

42. Но едно е потрѣбно : А Марія избра добрѣ-тѣ часть, която нѣма да ся отъмне отъ неѣ.

ГЛАВА 11.

1. И когато бѣ той на едно мѣсто та ся моляше, като прѣстанѣ, рече му нѣкой си отъ ученицы-тѣ му : Господи, научи ны да ся молимѣ, както и Иоаннѣ е научилѣ ученицы-тѣ си.

Ѣ. Рече же ѿмз : ѣгда молигеса, глїте : Оче нашз, ѿже на нѣсѣхз, да сватїтса ѿма твоє : да прїидетз царствїе твоє : да бѣдетз вола твоа, ѿкѡ на нѣсї, ѿ на землї :

г. Хлѣбз нашз насѣщный подавай намз на всахз день :

д. И ѡстави намз грѣхї наша, ѿко ѿ сами ѡставляемз всакомз должникѡ нашемз : ѿ не введї насз во ѿскѡшенїе, но ѿзбавї насз ѡ лскавагѡ.

е. И рече кз нїмз : кто ѡ насз ѿмать дрѡга, ѿ ѿдетз кз немѡ вк полѡщїи, ѿ речетз емѡ : дрѡже, даждь мї взаїмз трї хлѣкы :

ѕ. Понѣже дрѡгз прїиде сз пзтї ко мнѣ, ѿ не ѿмамз чесѡ предложїти емѡ :

з. И тої ѿзвїстрь ѡвѣщавз речетз : не творї мї трѡды : оѡже двѣри затворенї сѣть, ѿ дѣти моа со мною на лѡжи сѣть : ѿ не могѡ воставз дати тебѣ.

и. Глаголю же вамз : ѡще ѿ не дастз емѡ воставз, занѣ дрѡгз емѡ єсть : но за безѡчство єгѡ, воставз дастз емѡ, єлика трѣбзетз.

ѡ. И ѡзз вамз глаголю : просїте, ѿ дастса вамз : ѿшїте, ѿ ѡвращете : толцїте, ѿ ѡвѣрзетса вамз.

ї. Исакз во просаї прїемлетз : ѿ ѿшаї ѡвѣрѣтаетз : ѿ толкѡщемз ѡвѣрзетса.

ѡи. Которагѡ же васз оца воспроситз сїз хлѣва, єда камень подастз емѡ ; ѿли рыкы, єда вк рыкы мѣсто змїю подастз емѡ ;

ѡи. Илї ѡще попроситз ѡнца, єда подастз емѡ скорпїю ;

гї. ѡще оѡко вы слї сѣще, оѡмѣете даднїа блага дати чадѡмз вашымз : кольмї паче оца, ѿже сз нѣсѣ, дастз дѡха сѣаго просащымз оѡ негѡ.

дї. И бѣ ѿгона бѣса, ѿ тої бѣ нѣмз : высть же бѣсѡ ѿзшѣдшгѡ, проглагола нѣмїй : ѿ дивїшася народї.

еї. Икции же ѡ нїхз рѣша : ѡ веелзевѡмѣ кнѡзѣ бѣсѡвстѣмз ѿгонитз бѣсы .

2. А той имъ рече: Когато ся молите думайте: Отче нашъ, който си на небеса, да ся свети име-то твое, да дойде царство-то твое, да бжде воля-та твоя, както на небе-то, така и на земѣ-тѣ;

3. Хлѣбъ-тъ нашъ насѣщный давай ни го всякой день:

4. И прости ни грѣхове-тѣ ни; защото и ный прощаваме на всякой нашъ длѣжникъ; и не въведи насъ въ искушеніе, но избави насъ отъ лукаваго.

5. И рече имъ: Кой отъ васъ ако бы ималъ пріятель, и отиде при него по срѣдъ нощь, и му каже; Друзе, дай ми на заемъ три хлѣба;

6. Понеже единъ пріятель ми дойде отъ пѣть, и нѣмамъ какво да сложъ прѣдъ него:

7. А той да отговори извѣтрѣ и да каже: Не дѣй ми досажда; врата-та сѣ вече затворены, и дѣца-та ми сѣ на легло-то съ мене, не могъ да станѣ да ти дамъ.

8. Казувамъ ви: Че ако не стане да му даде защото му е пріятель, то поне за неговѣ-тѣ безочливость ще стане и ще му даде колкото му трѣбува.

9. И азъ ви казувамъ: Ищѣте и ще ви ся даде; търсѣте и ще намерите; хлопайте и ще ви ся отвори.

10. Защото всякой който ище пріима; и който търси намира; и който хлопа, ще му ся отвори.

11. И отъ васъ кой е тойзи баща, щото ако му поище сынъ му хлѣбъ, а той да му даде камъкъ? Или ако му поище рыбъ, намѣсто рыбъ змиѣ ли ще му даде?

12. Или ако бы поискалъ яйце, да ли скорпійѣ ще му даде?

13. И тѣй когато вы, лукави както сте, знаете да давате добры даванія на чада-та си; колко повече Отецъ небесный ще даде Духа Святаго на онѣзи които просятъ отъ него.

14. И испѣждаше одного бѣса който бѣше нѣмъ; и като излѣзе бѣсъ-тъ, проговори нѣмый-тъ, и почуди ся народъ-тъ.

15. А нѣкоп отъ тѣхъ рекохъ: Чрѣзь Веелзевула князя на бѣсове-тѣ испѣжда бѣсове-тѣ.

ѿ. Дрѣзѣи же ѿскрѣшающе, знаменїа ѿ негѡ ѿскрѣхс сз нѣсѣ.

зѣ. Оуз же вѣдый помышленїа ѿхз, речѣ ѿмз: всако црѣтво сáмо вз себѣ раздѣлãса записѣтетз: ѿ дómз на дómз, пáдаетз.

ѿѣ. Ёше же ѿ сатанã сáмз вз себѣ раздѣлãса, кáкѡ стáнетз цáрство ѣгѡ; ꙗкоже глаголете, ѡ веелзевѣлѣ ѿзгонãща мã вѣсы.

ѿѣ. Ёше же ѿзз ѡ веелзевѣлѣ ѿзгонїѡ вѣсы, сынове вáши ѡ кóмз ѿзгонятз; сегѡ рáди тѣи вѣдстз вáмз сзãѿѿ.

ѣ. Ёше ли же ѡ перстѣ Бжїи ѿзгонїѡ вѣсы, оубо постїже на вáсз цáрствїе Бжїе.

ѣã. Ёгдã крѣпкїи воуоружївса хранїтз своѿ двóрз, во смїренїи сѣть ѿмѣнїа ѣгѡ:

ѣв. Ёгдã же крѣплѣи ѣгѡ нашѣдз покѣдїтз ѣгѡ, всѣ орсжїе ѣгѡ вóзметз, на нѣже оуповáше, ѿ корысть ѣгѡ раздѣетз.

ѣг. Ёже нѣсть со мнѡю, на мã ѣсть: ѿ ѿже не собїрãетз со мнѡю, расточãетз.

ѣд. Ёгдã же нечїстїи дѣхз ѿзыдетз ѡ члвѣка, прехóдитз сквозѣ безвѣднã мѣста, ѿщã покóл: ѿ не ѡврѣтãл, глаголетз: возвращѣса вз дómз мóи, ѡнїѡдсже ѿзыдóхз.

ѣе. Ё пришедз ѡврãщетз ѿ пометѣнз ѿ оукрãшенз.

ѣс. Тогдã ѿдетз ѿ поїметз сѣдмѣ дрѣгїхз дѣхѡвз горшїхз себѣ, ѿ вшедше живѣтз тѣ: ѿ бывãютз послѣднã члвѣкз томѣ гѡрша пѣрвѡхз.

ѣз. Бїсть же ѣгдã глаголаше сѿã, вздвїгши нѣккã женã глãсз ѡ нарóда, речѣ ѣмѣ: блжѣно чрѣво носївшее тã, ѿ сосцã, ꙗже ѣси ссãлз.

ѣи. Оуз же речѣ: тѣмже оубо блжѣнїи слышãщїи слóво Бжїе, ѿ хранãщїи ѣ.

ѣѡ. Нарóдѡмз же собїрãющїмса начãтз глãти: рóдз сѣи

16. А други, искушающе го искахъ отъ него знаменіе отъ небе-то.

17. Но той като знаяше помыслы-тъ имъ, рече имъ: Всяко царство раздѣлено противъ себе си запусътва, и домъ *раздѣленъ* противъ себе си пада.

18. *Тѣй* и сатана ако ся раздѣли самъ си противъ себе си, какъ ще устои царство-то му? понеже казувате че азъ изгонявамъ бѣсове-тъ чрѣзъ Веелзевула.

19. И ако азъ изгонявамъ бѣсове-тъ чрѣзъ Веелзевула, сынове-тъ ви чрѣзъ кого гы изгонявать? За това тѣ ще ви бѣдѣтъ сѣдници.

20. Ако ли азъ съ Божій пѣръстъ изгонявамъ бѣсове-тъ, то е настигнѣло на васъ царство-то Божіе.

21. Когато крѣпкій-тъ оборѣженъ варди дворъ-тъ си, имѣніе-то му е въ безопасность.

22. Но когато по крѣпкій-тъ отъ него нападне та го побѣди, зема му всеорѣжіе-то на което ся е надѣялъ, и расподѣля неговъ-тъ обиръ.

23. Който не е съ мене, противъ мене е, и който не събира заедно съ мене, той распылява.

24. Когато нечистый-тъ духъ излѣзе изъ челоуѣка, обхожда по безводны мѣста и търси спокойствіе; и като не намѣри, казува: Да ся завърнѣ въ домъ-тъ си отъ дѣто излѣзохъ.

25. И като дойде намѣрва го пометенъ и украсенъ.

26. Тогазъ отхожда и зема съ него си други седмь духове, отъ себе си по лукавы, и влѣзувать и живѣютъ тамъ; и сетно-то състояніе на оногось челоуѣка быва по лошо отъ първо-то.

27. И когато той говоряше това, една жена отъ народа въздигнѣ гласъ и рече му: Блажена утроба-та която тя е носила, и съсци-тъ, които си сукалъ.

28. А той рече: Още по блажени сѣ копто слушать слово-то Божіе и го пазять.

29. А когато ся събираше народъ-тъ, наченъ да говори: Тойзи

лскавз ѣсть: знаменїа ѿшегъ, ѿ знаменїе не даѣтса ѣмъ, токъмъ знаменїе Іѡны пророка.

л. Иакоже во бысть Іѡна знаменїе Пїневїтѡмъ, такъ вѣдетъ ѿ сїѡнъ члѣвческїѣ рѡдъ семъ.

ла. Пїрица южскаа востанетъ на сѣдъ сѣ мѣжи рѡда севъ, ѿ ѡсѣдѣтъ ѿхъ: іакъ прїиде ѡ конѣцъ землїи слышати премѣдрость Соломѡновъ: ѿ сѣ множае Соломѡна заѣ.

лв. Мѣжїе Пїневїтстїи востанетъ на сѣдъ сѣ рѡдомъ сїмъ, ѿ ѡсѣдѣтъ ѿ: іакъ покѡлшася проповѣдїю Іѡниною: ѿ сѣ множае Іѡны заѣ.

лг. Пиктоже (оубо) свѣтїльника вжѣгъ, вѣ скрѡвѣ полагаѣтъ, ни подъ спѣдомъ, но на свѣщницѣ, да вхѡдѣшїи свѣтъ видѣтъ.

лд. Свѣтїльникъ тѣлъ ѣсть око: ѣгда оубо око твоѣ просто вѣдетъ, все тѣло твоѣ свѣтло вѣдетъ: ѣгда же лскаво вѣдетъ, ѿ тѣло твоѣ темно.

ле. Блюди оубо, ѣда свѣтъ, ѿже вѣ тебѣ, тма ѣсть:

лс. Ише во тѣло твоѣ все свѣтло, не ѿмыїи ѿкѣїа части темны: вѣдетъ свѣтло все, іакоже, ѣгда свѣтїльникъ блистанїемъ просвѣщїлетъ тѣ.

лз. ѣгда же глголаше, молѡше ѣго Фарїсеїѣ ѿкѣїѣ, да ѡбѣдѣтъ оубо негѡ: вшѣдъ же возлежѣ.

лн. Фарїсеїѣ же видѣвъ дивїса, іакъ не прѣжде крестїса прѣжде ѡбѣда.

ло. Речѣ же гдѣ къ немъ: нынѣ вы фарїсеѣ внѣшнаа стклѡницы ѿ блюда ѡчищѡете, внѣтреннее же ваше полно гравлѣнїа ѣсть ѿ лскавства.

лм. Пезѣмїи, не ѿже ли сотвори внѣшнее, ѿ внѣтреннее сотвориѡл ѣсть;

ла. ѡбѡче ѡ сѣщїхъ дадїте мїлостыню: ѿ сѣ всѡ чїста вамъ вѣдѣтъ.

родъ е лукавъ; знаменіе ище, и *друго* знаменіе нѣма да му ся даде, освѣтъ знаменіе-то на пророка Іонѣ.

30. Защото както Іона станѣ знаменіе на Ниневійцы-тѣ, така ще и Сытъ челоувѣчскый на тойзи родъ *знаменіе* да бѣде.

31. Царица-та Южна ще вѣстане на съдѣ-тѣ съ челоувѣцы-тѣ на тойзи родъ, и ще ги осѣди; защото отъ краища-та на земѣ-тѣ дойде да чуе мъдрость-тѣ Соломоновѣ; и ето тука е повече отъ Соломона.

32. Мъжје-тѣ Ниневійскы ще вѣстанѣтъ на съдѣ-тѣ съ тойзи родъ, и ще го осѣдятъ; защото тѣ ся покаяхѣ чрѣзъ Іоновѣ-тѣ проповѣдъ; и ето, тука е повече отъ Іонѣ.

33. И никой не запалѣ свѣщъ да ѣж турп на скрышно мѣсто, нито подъ шиникъ, но на свѣтилникъ, за да виждатъ свѣтеніе-то конто влѣзуватъ.

34. Свѣтило на тѣло-то е око-то: и тѣй кога е око-то ти чисто, и всичко-то твое тѣло е освѣтлено, а кога е лукаво, и тѣло-то ти е тъмно.

35. За то внимавай да не бы видѣнна-та която е въ тебе да е тъмнина.

36. Ако прочее всичко-то твое тѣло е освѣтлено, и нѣма нѣкоя тъмнѣ часть, то ще всичко освѣтлено да бѣде, както кога тя свѣтило-то освѣтѣва съсь сіяніе-то си.

37. И като говорѣше *това*, нѣкой си Фарисей го умоляваше да обѣдува въ неговѣ-тѣ домѣ, и той влѣзе и сѣднѣ на трапезѣ-тѣ.

38. А Фарисей-тѣ като го видѣ че не ся омы прѣди яденіе-то, почуди ся.

39. И Господь му рече: Сега вы Фарисей-тѣ взишно-то на чашѣ-тѣ и на паницѣ-тѣ очистѣте; а вѣтрѣшно-то ви е пълно съ грабежъ и лукавство.

40. Безумни! тойзи който е направилъ взишно-то, не е ли направилъ и вѣтрѣшно-то?

41. Но отъ това що имате дайте милостынѣ, и ето всичко ще бѣде за васъ чисто.

11в. Но горе вамъ Фарисеумъ, ꙗкѡ ѡдесѣтствуете ѡ мѣтвы и пиғаня и всѣкаго зѣлѣа, и мимоходите сѣдъ и любовь Бжїю: сїѧ подобаше сотворїти, и Оубѣхъ не ѡста-
вляти.

11г. Горе вамъ Фарисеумъ, ꙗкѡ любите председѣнїѧ на сонмищехъ, и цѣлованїѧ на торжищехъ.

11д. Горе вамъ книжницы и Фарисеѣ лицемѣри, ꙗкѡ естѣ ꙗкѡ гроби невѣдомн, и члвѣцы ходящїи верхѣ не вѣдате.

11е. Ծвѣщавъ же иѣкїи ѡ законникъ рече ѣмѣ: Оучителю, сїѧ глгола и намъ досаждаешн.

11с. Оубѣ же рече: и вамъ законникумъ горе, ꙗкѡ наклѣдате на чловѣкн временѧ не оудобѣ носїма, и самн едїнѣмъ перстомъ вашнмъ не прикасаетеса временѣмъ.

11з. Горе вамъ, ꙗкѡ зиждете гробы прорѡкъ, Оубѣ же ваши ѡзвїша иѣхъ.

11и. Оубѣ свидѣтельствоете и совлаговолитѣ дѣлѡмъ Оубѣ вашнхъ: ꙗкѡ тїи оубѣ ѡзвїша иѣхъ, вы же зиждете иѣхъ гробы.

11о. Сегѡ ради и премѣдрость Бжїѧ рече: послѡ въз ииѣхъ прѣрѡкн и аплы, и ѡ иѣхъ оубїотъ и ѡзженѣтъ:

и. Да възнѣтса кровѣ всѣхъ прорѡкъ, проливѣемѧ ѡ сложенїѧ мїра, ѡ рѡда сегѡ,

иѧ. Ծ кровѣ Авелѧ, даже до кровѣ Захарїи погнбшагѡ междѣ олтарѣмъ и храмѡмъ. ѣи, глголю вамъ, възнѣтса ѡ рѡда сегѡ.

иѡ. Горе вамъ законникумъ, ꙗкѡ взѣсте клѡчь развѣнїѧ: самн не внидѡсте, и вхѡдящымъ возбранїсте.

иѣ. Глголющѣ же ѣмѣ сїѧ къ иимъ, начѧша книжницы и Фарисеѣ вѣднѣ гнѣватнса на нь, и престѧти ѣгѡ ѡ мнѡзѣ,

иѧ. Лѧюще ѣгѡ, ищнше оублѡвити иѣчто ѡ оубѣтѣ ѣгѡ, да на нь возглаголютъ.

42. Но горко на васъ Фарисен-тъ, защото давате десетъкъ отъ мятвъ-тъ, отъ рутъ-тъ и отъ всяко зеліе, и небрежите сѣдѣ-тъ и любовь-тъ Божіѣхъ. Това трѣбаше да правите, и онова да не оставяте.

43. Горко вамъ Фарисен, защото обычате прѣдсѣданія-та въ съборища-та и поздравенія-та въ пазары-тъ.

44. Горко вамъ, книжници и Фарисен, лицемѣри, защото сте като гробове които не личатъ, и чловѣци-тъ които ходятъ отгорѣ не знайтъ.

45. И отговори нѣкой отъ законници-тъ и рече му: Учителю, това като казувашъ и насъ коришь.

46. А той рече: Горко и на васъ законници-тъ, защото натоваряте на чловѣци-тъ бремена тежки за посяніе, и вы што съ единъ пѣръстъ не ся допирате до бремена-та.

47. Горко вамъ, защото зидате памятници-тъ на пророцы-тъ, а бащи-тъ ви ги убихъ.

48. И тѣй свидѣлствувате и вы и сонзволявате на дѣла-та на бащи-тъ си; защото тѣ ги убихъ, а вы имъ памятници-тъ зидате;

49. За това и прѣмудрость-та Божія рече: Ще имъ проводѣхъ пророцы и апостолы, и отъ тѣхъ ще убійтъ и изгонятъ;

50. За да ся придири отъ тойзи родъ кръвь-та на всички-тъ пророцы, която е проливана отъ какъ ся е свѣтъ-тъ създалъ,

51. Отъ кръвь-тъ на Авеля, до кръвь-тъ на Захаріѣхъ убитаго между олтарь-тъ и храмъ-тъ; ей, казувамъ ви, ще да ся придири отъ тойзи родъ.

52. Горко на васъ законници-тъ, защото зѣхте ключъ-тъ на знапіе-то; и сами не влѣзохте, а че и на тѣзи които щѣхъ да влѣзътъ възбранихте.

53. И когато имъ казуваше той това, книжници-тъ и Фарисен-тъ наченѣхъ твърдѣ да ся ярятъ и да изваждатъ изъ уста-та му отвѣты за много нѣща.

54. Като го причакувахъ, и търсахъ да уловятъ нѣщо отъ уста-та му, за да го обвинятъ.

ГЛАВА ЪІ.

а. О нѣже собравшымся тмама народа, ѡкв попираѣти дрѣгѣ дрѣга, начатѣ глаголати оучѣнкѣмъ своимъ первѣе: внимайте себѣ ѡ кваса фарїсейска, ѣже ѣсть лицемѣрїе.

б. Ничтоже бо покровено ѣсть, ѣже не ѡкрыетса, ѡ тайно, ѣже не оуразумѣтса.

г. Зане, ѣлика во тмѣ рѣсте, во свѣтѣ оуслышатса: ѡ ѣже ко оуцѣмъ глаголасте во храмѣхъ, проповѣстса на кровѣхъ.

д. Глаголю же вамъ дрѣгѣмъ своимъ: не оубойтеса ѡ оубивающихъ тѣло, ѡ потомъ не мѡгѣющихъ лишише что сотворити.

е. Сказѣю же вамъ, когѡ оубойтеса: оубойтеса ѡмѣшагв власть по оубѣенїи, воврешїи въ дѣбрь Сгненисю: ѣи, глаголю вамъ, тогѡ оубойтеса.

ж. Не пѣть ли птицѣ цѣвїтса пѣнѣзема двѣма; ѡ ни ѣдина ѡ нихъ неѣсть забвѣна предъ Бгѡмъ:

з. Но ѡ власи главы вѣша всї ѡзочтѣни сѣтъ. не оубойтеса оубо: мнѡзѣхъ птицѣ оуиши ѣстѣ вы.

и. Глаголю же вамъ: всѣхъ, ѡже ѡще ѡсповѣстса ма предъ человекѣи, ѡ Сїѣ человекѣскїи ѡсповѣстса ѣго предъ ѡглы Бжїими:

д. ѡ ѡвергїисѣ мене предъ человекѣи, ѡверженъ вѣдетъ предъ ѡглы Бжїими.

г. ѡ всѣхъ, ѡже речѣтъ слѡво на Сїѣ человекѣскаго, ѡстѣвїтса ѣмѣ: ѡ на стѣго Дхѣ хѣлївшемъ не ѡстѣвїтса.

а. Егда же приведѣтъ вы на собѡрища ѡ власти ѡ владѣчества, не пѣцїтеса, какъ ѡли что ѡвѣщѣете, ѡли что речѣте:

б. Стѣи бо Дхѣ насчїтѣ вы въ тої часѣ, ѡже подѡбѣтъ решїи.

ГЛАВА 12.

1. Между това като ся събрахъ много тысящи народъ, толкозъ щото едни други ся тѣпчахъ, наченъ да говори на ученицы-тѣ си: Най първо пазѣте себе си отъ квасъ-тѣ Фарисейскый, който е лицемеріе.

2. *Защото* нѣма нищо покрито, което да ся не открие, и тайно, което да ся не знае.

3. За това колкото говорихте въ тѣмнинѣ, на видѣло ще ся чуе: и каквото сте казали на ухо въ скрышны-тѣ стан, отъ горѣ на покрывъ-тѣ ще ся проповѣда.

4. А на васъ мои-тѣ прїатели казувамъ: Не бойте ся отъ тѣзи които убивать тѣло-то, и които слѣдъ това не могатъ повече нищо да направятъ.

5. Но ще ви обадѣтъ отъ кого да ся бонте; бойте ся отъ оногозъ който слѣдъ убиваніе-то има власть да хвърли въ пѣкъль-тѣ; ей, казувамъ ви, отъ него да ся бонте.

6. Не ся ли продаватъ петъ врабчета за два ассарія? и ни едно отъ тѣхъ не е забравено прѣдъ Бога;

7. Но и косми-тѣ на главѣ-тѣ ви всичкы-тѣ сѣ изброени. И така не бойте ся; вы сте отъ много врабчета по добри.

8. И пакъ ви казувамъ че всякой който мя исповѣда прѣдъ челоуѣцы-тѣ, и Сынъ челоуѣческый ще го исповѣда прѣдъ ангелы-тѣ Божїи.

9. А който ся отрече отъ мене прѣдъ челоуѣцы-тѣ, отреченъ ще бѣде прѣдъ ангелы-тѣ Божїи.

10. И всякой що бы казалъ рѣчь на връхъ Сына челоуѣческаго, ще му ся прости: но който рече хулѣ противъ Духа Святаго, нѣма да му ся прости.

11. И кога вы приведѣтъ на съборища-та и *прѣдъ* началства-та и власти-тѣ, не дѣйте ся грижи какъ или какво ще ся отговорите, или какво ще речете:

12. Защото Духъ Святый ще вы научи въ истый-тѣ часъ що трѣба да речете.

ѳі. Речѣ же ѣмѡ нѣкѣи ѡ народа: Оучителю, рцы братъ моемѡ раздѣлѣти со мною достоаніе.

ѳі. Оиъ же речѣ ѣмѡ: человекѣ, кто ма постави сдѣло или дѣлителя надъ вами;

ѳі. Речѣ же къ нимъ: блюдите и хранитеса ѡ лихоимства: ѳакъ не ѡ избытка комѡ животъ ѣгѡ ѣсть ѡ имѣніа ѣгѡ.

ѳі. Речѣ же прѣтчы къ нимъ, глагола: человекѡ нѣкоемъ богатъ оубоъзѣса нѣва:

ѳі. И мыслаше въ себѣ, глагола: что сотворю, ѳакъ не имамъ гдѣ собрати плодовъ моихъ;

ѳі. И речѣ: се сотворю: разорю житницы моа, и большыа созѣждѡ, и соберѡ тѡ вса жѣта моа, и благла моа:

ѳі. И рекѡ душѣ моеѣ: душѣ, имашн многа блага, лежаща на лѣта многа: почивай, ѳажь, пей, веселиса.

ѳі. Речѣ же ѣмѡ Бгъ: безъмне, въ сѣю ношь дѡшг твоѡ истѡжстѡ ѡ тебе: а ѳаже оуботѡвалъ ѣси, комѡ вѡдстѡ;

ѳі. Таковъ собираѣи себѣ, а не въ Бга богатѣа.

ѳв. Речѣ же ко оученикомъ своимъ: сегѡ ради глаголю вамъ: не пецытеса дѡшею вашею, что ѳаете: ни тѣломъ, во что ѡблечѣтеса.

ѳв. Дѡша больши ѣсть пиши, и тѣло одѣжды.

ѳв. Смотрите врѡнъ, ѳакъ не сѣютъ, ни жѣтѡ: ѳже нѣсть сокровища, ни житницы, и Бгъ питѡетъ ѳхъ: кольми паче вы ѣстѣ лѡчши птицъ;

ѳв. Кто же ѡ васъ пекийса можѣтъ приложѣти вѡзраст своемѡ лѡкоть ѣдинъ;

ѳв. Аще оубо ни мала Chesъ можете, что ѡ прочимъ печѣтеса;

13. И рече му нѣкой си отъ народъ-тъ : Учителю, речи на брата ми да раздѣли съ мене наслѣдіе-то.

14. А той му рече : Человѣче, кой мя е поставилъ съдникъ или дѣлитель надъ васъ ?

15. И рече имъ : Гледайте и пазѣте ся отъ любостыжаніе-то ; защото ако има нѣкой прѣмногъ, животъ-тъ му не ся състои отъ имотъ-тъ му.

16. И рече имъ притчѣ, и казуваше : На нѣкой си богатъ человекъ нива-та му дадохъ много плодъ.

17. И мысляше си въ себе си и думаше : Какво да сторѣхъ ? защото нѣмамъ дѣ да съберѣхъ плодове-тъ си.

18. И рече : Това ще да сторѣхъ ; да съборѣхъ житници-тъ си, и да съградѣхъ по голѣмы, и да съберѣхъ тамъ всицы-тъ си жита и имотъ-тъ си.

19. И да рекъ на душѣ-тъ си : Душе, имашъ много пригоды вложены за много години ; почивай, яждь, пій, и весели ся.

20. А Богъ му рече : Безумне, тѣзи ноць ще ти изищѣтъ душѣ-тъ : а това що си приготвилъ, кому ще бѣде ?

21. Така *быва* на того който събира за себе си, и не богатѣ въ Бога.

22. Рече пакъ на ученицы-тъ си : За това ви казувамъ : Не дѣйте ся грижи за животъ-тъ си, какво да ядете, нито за тѣло-то си какво да облѣчете.

23. Животъ-тъ е по драгоцѣненъ отъ хрѣбъ-тъ, и тѣло-то отъ облѣкло-то.

24. Разсмотрѣте враны-тъ, че не сѣятъ нито жьнѣтъ ; тѣ нѣматъ нито съкровища нито житници, и Богъ ги храни ; колко повече сте вы по добри отъ птицы-тъ ?

25. И кой отъ васъ съ грѣжаніе може да приложи на възрастъ-тъ си единъ лакътъ ?

26. И тѣи ако най малко нѣщо не можете, защо ся грижите за друго ?

кз. Смотрите крѣны, какъ растутъ : не трещаются, ни прадътъ. глаголю же вамъ, ѿкъ ни Соломонъ во всеѣ славы своей ѡблечеса, ѿкъ единыхъ ѡ сѣхъ.

кн. Аще же травѣ на селѣ днесь сѣиш, ѡ оутрѣ въ пещь вместиш, бгъ такъ ѡдѣваетъ : кольми паче васъ, маловѣри ;

ко. И вы не ищите, что ѣдете, или что пѣете : ѡ не возноситеся.

л. Встѣхъ во сѣхъ ѡзыцы мѣра сегѡ ищутъ : вашъ же ѡцъ вѣсть, ѿкъ тревзете сѣхъ.

ла. Обаче ищите црѣтвѣа Бжѣа, ѡ сѣа вса приложатся вамъ.

лв. Не бойся, малое стадо : ѿкъ благоизволи ѡцъ вашъ дати вамъ црѣтво.

лг. Продадите имѣнѣа ваша, ѡ дадите мѣтшыню. сотворите себѣ влагѣлища не ветшѡюща, сокровище неуксѣдемо на небсѣхъ, ѡдѣже тѣтъ не приближается, ни моль растлѣваетъ.

лд. Идѣже во сокровище ваше, тѣ ѡ сердце ваше бсдетъ.

ле. Да бсдѣтъ чресла ваша препѡсана, ѡ свѣтѣльницы горѡщѣи :

лз. И вы подобни члвчкымъ чѡющимъ гдѣ своегѡ, когда возвратѣтся ѡ брака, да пришѣдшѣ ѡ толкнѣвшѣ, ѡвѣе ѡверзѣтъ ѣмѣ.

лз. Блжѣни рабѣ тѣи, ѡхже пришѣдѣ гдѣ ѡвращѣтъ блѡщѣихъ : ѡмишь глаголю вамъ, ѿкъ препѡшѣтся ѡ посадитъ ѡхъ, ѡ минѣвъ послѣжитъ ѡмъ.

ли. И аще прѣидѣтъ во вторѣю стрѡжѣ, ѡ въ третѣю стрѡжѣ прѣидѣтъ, ѡ ѡвращѣтъ ѡхъ такъ, блжѣни сѣтъ рабѣ тѣи.

ло. Сѣ же вѣдите, ѿкъ аще бы вѣдалъ господѣихъ храмины, въ кѣи чѡсъ тѣтъ прѣидѣтъ, блѣлъ оубо вы, ѡ не бы далъ подкопати дѡмъ своегѡ.

лм. И вы оубо бсдите гѡтѡви : ѿкъ въ ѡньже чѡсъ не минтѣ, сѣхъ члвчѣскѣи прѣидѣтъ.

27. Рассмотрѣте кремове-тѣ какъ растѣтъ; не ся трудять, ни то прѣдѣтъ; но казувамъ ви, че ни то Соломонъ во всичкѣ-тѣ си славѣ ся облѣче както единъ отъ тѣхъ.

28. И ако трѣвѣ-тѣ, която днесъ ѣж има на поле-то, и утрѣ ѣж хвърлятъ въ пещь, Богъ ѣж така облѣча, колко повече васъ, маловѣрци?

29. И вы не дѣйте тѣрси какво ще ядете или какво ще пиете; и не дѣйте ся обеспокоява:

30. Защото всичко това тѣрсятъ язычници-тѣ на свѣтъ-тѣ; а Отецъ вашъ знае че това ви трѣбува.

31. Но тѣрсите царство-то Божіе, и това всичко ще ви ся приложи.

32. Не бой ся, мало стадо; защото Отецъ ви благоволи да ви даде царство-то.

33. Продайте имотъ-тѣ си и дайте милостыни: направѣте си кесіи които не овехтяватъ, съкровище на небеса което не оскудѣва, дѣто крадецъ не приближава, ни то молецъ растлѣва.

34. Защото дѣто е съкровище-то ваше, тамо ще бѣде и сердце-то ваше.

35. Да бѣдѣтъ чрѣсла-та ви опасаны, и свѣтилиници-тѣ ви запалени.

36. И вы бѣдѣте подобни на чловѣцы които чакать господаря си, кога ще ся върне отъ свадбѣ-тѣ, да му отворять тозъ часъ, щомъ дойде и похлопа.

37. Блажени тѣзи раби, които кога дойде господарь-тѣ имъ ги намѣри будни; истинѣ ви казувамъ, че ще ся опасше, и ще ги тури да сѣдиѣтъ на трапезѣ-тѣ, и ще мине да имъ пошета.

38. И ако дойде въ вторѣ-тѣ стражѣ, или въ третѣ-тѣ стражѣ дойде, и ги намѣри така, блажени сѣ оиѣзи раби.

39. И това още знайте, че ако бы знаилъ стопанинъ-тѣ на кѣщѣ-тѣ въ кой часъ ще дойде крадецъ-тѣ, буденъ бы стоялъ, и не бы оставилъ да му подкопаѣтъ кѣщѣ-тѣ.

40. Бѣдѣте прочее и вы готови; защото въ който часъ не мыслите, Сынъ чловѣческый ще дойде.

ма. Речэ же ёмѡ Пётрѡ: Гдѣи, кѡ намѡ ли прѣтѡчс сѣо глголеши, илѣи ко всѣмѡ;

мв. Речэ же Гдѣ: ктѡ оѣко ёсть вѣрнѣи стрѡитѣль и мѡдрѣи, ёгоже постѡвитѡ гдѣ наѡ чѣладѣю своёю, даѡти во врѣмѡ житѡмѣрѣе;

мг. Плжѣнѡ рѡбѡ тѡи, ёгоже прѣшеѡ гдѣ ёгѡ ѡбрѡшетѡ творѡща тѡкѡ.

мд. Воистиннѡ глголю вѡмѡ, ѡкѡ наѡ всѣмѡ имѣнѣемѡ своѣмѡ постѡвитѡ ёгѡ.

ме. Ёще же речѣтѡ рѡбѡ тѡи вѡ срѡцы своѣмѡ: коснѣтѡ господѣнѡ мѡи прѣнтѣи: и начнѣтѡ кѣити рѡбѣи и рѡбѣинѣи, ѡсти же и пѣити и оѣпѣкѡтѣса:

мс. Прѣидѣтѡ господѣнѡ рѡбѡ тѡгѡ вѡ дѣнѣ, вѡ Ѡнѣже не чѡетѡ, и вѡ чѡсѡ, вѡ Ѡнѣже не вѣстѡ: и растѣшетѡ ёгѡ, и чѡстѡ ёгѡ сѡ невѣрнѣими положѣтѡ.

мз. Тѡи же рѡбѡ вѣдѣвѣи волю гдѣна своегѡ, и не оѣго-тѡвавѡ, ни сотворѣвѡ по воли ёгѡ, кѣѣнѡ бѡдетѡ мнѡгѡ.

мн. Невѣдѣвѣи же, сотворѣвѡ же достѡинѡ рѡнамѡ, кѣѣнѡ бѡдетѡ мѡлѡ. Всѡкомѡ же, ёмѡже данѡ бѡдетѡ мнѡгѡ, мнѡгѡ вѡзышетѡ ѡ негѡ: и ёмѡже прѣѡшѡ мнѡжайше, мнѡ-жайше прѡсѡтѡ ѡ негѡ.

ма. Ѡгна прѣндѡчѡ вѡврѣцѣи на зѣмлю, и чѡтѡ хошѡ, ёще оѣжѣ возгорѣсѡ;

и. Крѣшенѣемѡ же иѡмамѡ крѣстѣтѣса, и кѡкѡ оѣдержѣсѡ, дѡндеже скончѡютѣса;

иа. Мнѣтѣ ли, ѡкѡ мѣрѡ прѣндѡчѡ дѡти на зѣмлю; ни, глголю вѡмѡ, но раздѣленѣе.

ив. Бѡдѡтѡ ко ѡсѣлкѣ пѡтѣ во ёдѣномѡ домѡ раздѣленѣи, трѣе на двѡ, и двѡ на трѣи.

иг. Раздѣлѣтѣсѡ ѡтѣцѡ на сѣна, и сѣнѡ на Ѡтцѡ: мѡти на дѣерѣ, и дѣи на мѡтерѣ: свѣкрѣи на невѣстѡ своѡ, и невѣстѡ на свѣкрѡвѣ своѡ.

ид. Глаголаше же и нарѡдѡмѡ: ёгдѡ оѣзрѣтѣ Ѡблѡкѡ

41. *Тогазь* Петръ му рече: Господи, намъ ли казувашъ тѣзи притчѣ, или и на всичкы-тѣ?

42. И Господь рече: Кой е прочее онзи вѣренъ и благоразуменъ домостроитель, когото господарь-тъ ще постави надъ слугы-тъ си, да дава на врѣме *всякому* опрѣдѣленъ-тъ хранѣ?

43. Блаженъ тойзи рабъ когото бы намѣрилъ господарь-тъ му, кога си дойде, че прави така.

44. Истинъ ви казувамъ че ще го постави надъ всичко-то си имѣніе.

45. Ако ли рече онзи рабъ въ сѣрдце-то си, Господарь-тъ ми ще окъсиѣ да си дойде; и начене да бѣе ратаи-тѣ и ратайки-тѣ, и да яде и да пѣе и да ся опива;

46. Ще дойде господарь-тъ на онзи рабъ, въ день въ който не му ся надѣе, и въ часъ въ който не знае; и ще го разсѣче, и неговъ-тъ часть ще положи съ невѣрны-тѣ.

47. И онзи рабъ който е знаилъ волѣ-тъ на Господаря си, че не приготвилъ, нито сторилъ по волѣ-тъ му, много ще бѣде битъ.

48. А онзи който не е знаилъ и е сторилъ *нлыцо* достойно за бой, малко битъ ще бѣде. И *всякому* комуто е много дадено, много ще и да ся поище отъ него, и комуто сѣ много вѣвѣрили, повече и ще изищѣтъ отъ него.

49. Огнь дойдохъ да турѣж на земѣ-тъ; и какво ищѣ, ако ся е вече запалилъ?

50. Но имамъ крѣщеніе да ся крѣстѣж, и колко ся утѣснявамъ доклѣ да ся извѣрши.

51. Мыслите ли че дойдохъ да дамъ миръ на земѣ-тъ? не, казувамъ ви, но раздѣленіе.

52. Защото отъ нынѣ петима въ единъ кѣщѣ раздѣлени ще бѣдѣтъ, трима-та върху двама-та и двама-та върху трима-та.

53. Ще да ся раздѣлятъ баща противъ сына и сынъ противъ башѣ, майка противъ дѣщерѣж и дѣщеря противъ майкѣ, свекърва противъ невѣстѣж и невѣста противъ свекървѣж.

54. Казуваше още и на народъ-тъ: Кога видите облакъ който

восходѣши ѿ запада, ѡбѣе глаголете: тѣча градѣтъ: ѿ бы-
вѣтъ тѣкъ.

ѿе. И ѡгда ѡгъ вѣюши, глаголете: зноѡ бѣдетъ: ѿ бывѣтъ.

ѿз. Лицемѣри, лице нѣвс ѿ землѡ вѣсте ѿскшѣти: врѣ-
мене же сегѡ кѣкъ не ѿскшѣете;

ѿз. Чтѡ же ѿ ѡ севѣ не сѣдите праведное;

ѿи. ѡгда во градѣши сѣ сопѣринкомъ твоимъ ко князю;
на пстѡ дѣждь дѣланіе ѡзбыти ѡ негѡ: да не кѣкъ при-
влечѣтъ тебѣ къ сѣдѡ, ѿ сѣдѡ тѣ предѣтъ сѣзѣ, ѿ сѣгѡ
всѣдѣтъ тѣ въ темницѣ.

ѿо. Глаголю тебѣ: не ѡзыдѣши ѡтѣдѣ, дѡндеже ѿ по-
слѣднюю мѣдницѣ воздѣси.

ГЛАВА ҃І.

ѧ. Прїдѡша же нѣцыи въ тѡ врѣма повѣдающе ѡмѣ ѡ
Галїлеехъ, ѡхже кровь Пїлатъ смѣси сѣ жертвами ѡхъ.

Ѣ. И ѡвѣрѣавъ ѡсѣ речѣ ѡмъ: мнѣ ли, ѡкъ Галїеане
сїи грѣшнѣйши пѣче всѣхъ Галїеанъ вѣхъ, ѡкъ тѣкъ по-
страдаша;

Ѣ. И ѡ, глаголю вамъ: но ѡще не покѣтесѣ, всѡ тѣкожде
погїбнете.

ѧ. И ѡ ѡни ѡсмынадѣсѣте, на нїхже падѣ стѡлпъ Сїлѡам-
скїй, ѿ повѡ ѡхъ, мнѣ ли, ѡкъ тїи дѡлжнѣйши вѣхъ пѣче
всѣхъ живѣщихъ во Іерусалимѣ;

Ѣ. И ѡ, глаголю вамъ: но ѡще не покѣтесѣ, всѡ тѣкожде
погїбнете.

Ѣ. Глаголаше же сїѡ прїтчѣ: смокѡвницѣ ѡмѣше нѣкїй въ
вїноградѣ своѣмъ всѣденѣ: ѿ прїде ѡшѡ плодѡ на нѣй, ѿ
не ѡврѣте.

Ѣ. Речѣ же къ вїнарѣви: сѣ третїе лѣто, ѡнѣлиже при-
хождѣ ѡшѡ плодѡ на смокѡвницѣ сѣй, ѿ не ѡврѣтѡ: по-
сѣцы ѡ (ѡѡво), вскѣю ѿ землѡ ѡпражнѣтъ;

ся възвѣся отъ западъ, тозъ часъ казувате : Дъждъ ще вали ; и така бѣва.

55. И кога югъ вѣе, казувате : Ще стане горѣщина ; и става.

56. Лицемѣри, лице-то на земѣ-тъ и на небе-то умѣете да распознавате ; а това врѣме какъ да не распознавате ?

57. А защо и по само себе си не сѣдите праведно-то ?

58. Когато отхождашь съ противникъ-тъ си при князя, въ пѣть-тъ постарай ся да ся отървешъ отъ него, да не бы ты завлѣкълъ до сѣдника, и сѣдникъ-тъ тя прѣдаде на слугъ-тъ, и слуга-та тя тури въ тъмницѣ.

59. Казувамъ ти : Нѣма да излѣзешъ отъ тамъ, доклѣ не отдадешъ и най послѣдне-то банче.

ГЛАВА 13.

1. И въ това врѣме дойдохъ иѣкон и му извѣстихъ за Галилеяны-тъ, на които кръвъ-тъ Пилать смѣсилъ съсъ жертвы-тъ имъ.

2. И отговори Исусъ и рече имъ : Мыслите ли че тѣзи Галилеяне за това що така пострадахъ, сѣ были най грѣшни отъ всицы-тъ Галилеяне ?

3. Казувамъ ви, не ; но ако ся не покаете, всица така ще загынете.

4. Или осмнадесеть-тъ оиѣзи връхъ конто паднѣ стѣлпъ-тъ Силоамскый, и гы уби, мыслите ли че тѣ бѣхъ най грѣшни отъ всицы-тъ человѣцы конто живѣютъ въ Иерусалимъ ?

5. Казувамъ ви, не ; но ако ся не покаете, всица така ще загынете.

6. Казуваше още тѣзи притчѣ : Иѣкой си имаше въ лозіе-то си насаденѣ смоковницѣ, и дойде да търси плодъ на неѣ, и не намѣри.

7. И рече на лозаря : Ето три години *какъ* идѣ да търсиѣ плодъ отъ тѣзи смоковницѣ, и не намѣрувамъ ; отсѣчи ѣхъ ; защо да запразня и земѣ-тъ ?

нѣ. Оуа же ѡвѣщавъ, рече ѣмъ : гдѣи, ѡстаѡи ю ѡ сѣ лѣто, доидеже ѡкопѡю окрестъ ѣа, ѡ ѡсыплю гноѡмъ :

дѣ. ѡ ѡще оубо сотворитъ плодъ : ѡще ли же нѣ, во градѡщеѡ посѣчеши ю.

ѣ. Паше же оуба на ѣдиномъ ѡ соумишъ въ свѣвѡтъ :

аѣ. ѡ сѣ женѡ бѣ ѡмъши дѡухъ неаѡженъ лѣтъ осмѣнадѣсать, ѡ бѣ слака, ѡ не могъши восклонитиса ѡшюа.

бѣ. Видѣвъ же ю ѡсцъ, пригласѣ ѡ рече ѣ : жѡно, ѡпшѡенѡ ѣсѡ ѡ неаѡга твоѡгѡ.

гѣ. ѡ возложѣ на нѡ рѡцѣ : ѡ ѡбѣе прострѣса, ѡ славлаше бѣа.

дѣ. ѡвѣщавъ же старѣйшина сокоръ, негодѡа, занѣ въ свѣвѡтъ ѡсцѣлѣ ю ѡсцъ, глѡблаше нарѡдъ : шѣсть днѣѣ ѣсть, въ наже достѡитъ дѣлати : въ тыа оубо приходѡше цѣлѣтѣса, ѡ не въ дѡнь свѣвѡтнѣѣ.

ѣ. ѡвѣщѡа (же) оубо ѣмъ гдѣ ѡ рече : лицѣмѣре, кождо вѡсцъ въ свѣвѡтъ не ѡрѣшѡетъ ли своѡгѡ волѡ ѡли ѡсла ѡ ѡслаѣѣ, ѡ вѣдъ напаѡетъ ;

ѡ. Сѡю же дшѣрь ѡвраѡмлю сѡцѡс, юже свѡзѡ сѡтанѡ сѣ осмоѡнадѣсѡте лѣто, не достѡаше ли разрѣшитиса ѣѣ ѡ юзы сѣа въ дѡнь свѣвѡтнѣѣ ;

зѣ. ѡ сѡа ѣмъ глагѡлющѡс, стѡдѡхъсѡ всѣ прѡтивѡлющѣисѡ ѣмъ : ѡ всѣ людѣе радѡвахъсѡ ѡ всѣхъ слѡвнѣхъ бѡвѡюущѣхъ ѡ негѡ.

нѣ. Глѡблаше же : комъ подобно ѣсть цѣтѡѣ бѡжѣе ; ѡ комъ оуподѡблѡ ѣ ;

аѣ. Подобно ѣсть зѣригъ горъшигъ, ѣже прѣѡмъ чѡлѡвѣккъ вѣрже въ вертоградъ своѣ : ѡ возрастѣ, ѡ вѡстѣ дрѡво вѣлѣе, ѡ птѣицы нѣнѡа всѣмѣшѡса въ вѣтѡѣ ѣгѡ.

бѣ. Пѡки рече : комъ оуподѡблѡ цѣтѡѣ бѡжѣе ;

ка. Подобно ѣсть квѡсъ, ѣгѡже прѣѡмѣнѣ женѡ, скрѣ въ сѡтѣхъ трѣѣхъ мѡкѣ, доидеже вскѡсе сѣ.

8. А той отговори и рече му : Господарю, остави ѝж и това лѣто, докль раскопаѝж около неѝж, и насыпж торъ :

9. И ако даде плодъ, *добръ* ; ако ли не, подирь това ще ѝж отсѣчешь.

10. И еднж сѣботж поучаваше въ едно отъ съборища-та ;

11. И ето бѣше тамо една жена която имаше духъ болѣстенъ осмнадесеть години, и сгърбена бѣше, и не можаше никакъ да ся исправи.

12. Като ѝж видѣ Исусъ, извика и рече ѝ : Жено, освободена си отъ болѣсть-тж си.

13. И положи на неѝж рѣцѣ, и тозь часъ ся исправи *жена-та*, и славяше Бога.

14. И отговори начальникъ-тъ на съборище-то, който негодуваше, защото въ сѣботж ѝж исцѣли Исусъ, и казуваше, на народъ-тъ : Шесть дни сж, въ които трѣба да работите ; въ тѣхъ прочее идвайте и цѣлѣте ся, а не сѣботенъ день.

15. Отговори му Господь и рече : Лицеѣре, всякой единъ отъ васъ не отврзва ли въ сѣботж волю-тъ или осель-тъ си отъ яслы-тѣ, и го завожда та го напоява ?

16. А тая като е дѣщеря Авраамова, коѣто е вързалъ Сатана, ето осмнадесеть години, не трѣбаше ли да бѣде развързана отъ тжзи връскж въ сѣботенъ день ?

17. И това като говоряше той, посрамявахъ ся вси-тѣ, които му ся противяхъ, и всичкый-тъ народъ ся радуваше за вси-тѣ славны дѣла неговы.

18. Казуваше още : На какво е подобно царство-то Божіе ? и на що да го уприличж ?

19. Подобно е на зърно синапово, което человекъ зѣ и посѣя го въ градинж-тж си ; и порасте и станж дърво голѣмо, и птицы-тѣ небесны привитавахъ въ неговы-тѣ вѣтви.

20. И пакъ рече : На какво да уподобѝж царство-то Божіе ?

21. Подобно е на квасъ, който като го зѣ жена скри го въ три мѣры брашно, докль ся вкиснж всичко-то.

ѣв. И прохождаше сквозѣ грады и вѣси, оуча, и шествиѣ твора во Іерусалимъ.

ѣг. Рече же иѣкѣи ѣмъ : Гдѣи, аще малъ ѣсть спасающих-ся ; Снъ же рече къ нимъ :

ѣд. Подвизайтеса внѣти сквозѣ тѣснаа врата : ѣкв мнози, глаголю вамъ, възвѣстѣ внѣти, и не възмогѣтѣ.

ѣе. Онеѣже востанетѣ домъ вѣка, и затворитѣ двѣри, и начнете внѣ стоати и оударати въ двѣри, глаголюще : Гдѣи, Гдѣи, ѡвѣрзи намъ. и ѡвѣщавъ речетѣ вамъ : не вѣмъ васъ, ѡкѣдъ ѣстѣ.

ѣз. Тогда начнете глаголати : ѣдохомъ предъ тобою и пѣхомъ, и на распѣтѣихъ нашихъ оучилъ ѣси.

ѣз. И речетѣ : глаголю вамъ, не вѣмъ васъ, ѡкѣдъ ѣстѣ : ѡтспѣте ѡ менѣ вси дѣклателѣе неправды.

ѣи. Тѣ бѣдетѣ плачь и скрежетѣ звѣумъ, ѣгда оѣзрите Авраама и Ісаака и Іаковъ и вса прѣроки во црѣтѣи Бжѣи, васъ же ѡзгонимыхъ вѣнъ.

ѣо. И прѣидѣтѣ ѡ востѣкъ и западъ и сѣвера и юга, и възмѣгѣтѣ въ црѣтѣи Бжѣи.

ѣл. И сѣ сѣтъ послѣднѣи, иже бѣдѣтѣ первѣи, и сѣтъ первѣи, иже бѣдѣтѣ послѣднѣи.

ѣл. Въ той дѣнь пристѣпѣша иѣцыи ѡ Фарѣсѣи, глаголюще ѣмъ : ѡзыди и иди ѡкѣдъ, ѣкв Ирѣдъ хѣшетѣ тѣ оѣвити.

ѣв. И рече имъ : шѣдше рѣците мѣс томъ : сѣ ѡзгоню вѣсы и ѡцѣленѣа творю днѣсь и оѣтрѣ, и въ трѣтѣи скончаюса.

ѣг. Окаче подоклетѣ мѣ днѣсь и оѣтрѣ и въ бѣжнѣи итѣ : ѣкв невозможно ѣсть прѣрокъ погѣбѣти кромѣ Іерусалима.

ѣд. Іерусалиме, Іерусалиме, ѡзвѣвыи прѣроки, и каменѣмъ погнѣа пѣсланнаа къ тебѣ, коькратѣ восхотѣхъ собратѣи чѣда твоа, ѣкоже кокоши гнѣздѣ своѣ подъ крилѣ, и не восхотѣсте ;

22. И като отиваше въ Іерусалимъ, минуваше прѣзь градове-тъ и прѣзь села-та та поучаваше.

23. И нѣкой си му рече : Господи, малцина ли сѣ които ще ся спасѣтъ ? а той имъ рече :

24. Подвизавайте ся да влѣзете прѣзь тѣсны-тъ врата ; защото мнозина, казувамъ ви, ще ищѣтъ да влѣзѣтъ, и не ще да могатъ.

25. Слѣдъ като стане стопанинъ-тъ на къщѣ-тъ и затвори врата-та, а *вы* останете внѣ, и наченете да хлопате на врата-та и да казувате ; Господи, Господи, отвори ни, и той отговори и ви рече : Не вы знаѣтъ отъ къдѣ сте,

26. Тогазъ ще наченете да казувате : Ядохмы прѣдъ тебе и пихмы, и на наши-тъ улицы си поучавалъ.

27. И ще рече : Казувамъ ви, не знаѣтъ отъ къдѣ сте ; махнѣте ся отъ мене всинца които работите неправдѣ.

28. Тамъ ще бѣде плачь и скърцаніе съсъ жѣбы, кога видите Авраама и Исаака и Іакова и вси-тъ пророцы въ царство-то Божіе, а васъ че сте испѣдени внѣ.

29. И ще дойдѣтъ отъ истокъ и западъ, и отъ сѣверъ и югъ, и ще сѣднѣтъ въ царство-то Божіе.

30. И ето, има послѣдни, които ще бѣдѣтъ първи, и има първи, които ще бѣдѣтъ послѣдни.

31. Въ него день дойдохъ нѣкои Фарисен, и казувахъ му : Излѣзь и си иди отъ тука, защото Иродъ ище да тя убіе.

32. И рече имъ : Идѣте и речѣте на тѣзи лисицѣ : Ето бѣсове испѣждамъ, и правѣтъ исцѣленія днесъ и утрѣ ; и въ третій-тъ *день* ся свѣршувамъ.

33. Но трѣба азъ днесъ и утрѣ и въ другый день да идѣ ; защото не е възможно пророкъ да загыне внѣ отъ Іерусалимъ.

34. Іерусалиме, Іерусалиме, ты който пророцы-тъ избивашъ, и пратены-тъ до тебе съ камніе побивашъ ; колко пакти поискахъ да съберѣшъ чада-та ти, както птица пилцы-тъ си подъ крылъ, и не рачихте !

лє. Сє ѡставлаетса вѡмъ дѡмъ вѡшъ пѣстѡ. гл҃голю же вѡмъ, ѡкѡ не ѡмате мене видѣти, доидеже прїидетѡ, егда речете: бл҃гословенъ градыи во ѡмъ Гд҃не.

ГЛАВА 1.

а. И вѣсть егда внити емѡ вѡ дѡмъ некѡегѡ княза фарїсейска вѡ сѡбѡтѡ хлѣбъ пѣсти, и ти вѡхъ назирѡюще егѡ.

б. И сє чѡлѡвѣкѡ некїй, ѡмый водный трѡдѡ, кѣ предѡ нимъ :

г. И ѡвѣщѡвъ ѡсѡ рече кѡ законникѡмъ и фарїсеѡмъ, гл҃гола : ѡще достѡитѡ вѡ сѡбѡтѡ цѣлїти ;

д. Онї же ѡмолчѡша. и прїемъ ѡсѡцѣлїи егѡ, и ѡпѡстї.

е. И ѡвѣщѡвъ кѡ нимъ рече : котѡрагѡ ѡ вѡсѡ ѡсѡлъ ѡлї вѡлъ вѡ стѡденецѡ впадѣтѡ, и не ѡвїе ли ѡсторгнетѡ егѡ вѡ дѡнь сѡбѡтнннй ;

ѕ. И не возмѡгѡша ѡвѣщѡти емѡ кѡ сїмъ.

з. Гл҃голаше же кѡ звѡннымъ прїтчѡ, ѡбдержѡ, кѡкѡ предѡдѡлїиѡ ѡзвирѡхъ, гл҃гола кѡ нимъ :

и. Егда звѡнъ вѡдѡши кїмъ на брѡкѡ, не сѡди на предѡнѣмъ мѣстѣ, еда ктѡ чѡстїкѡ тебе вѡдетѡ звѡнннхъ :

д. И прїшѡдѡ ѡже тебе звѡвыи и ѡнаго, речѣтѡ тї : дѡждѡ семѡ мѣсто : и тогда нѡчнѡши со стѡдѡмъ послѣднѡе мѣсто держѡти.

ї. По егда звѡнъ вѡдѡши, шѡдѡ сѡди на послѣднѡмъ мѣстѣ : да егда прїидѣтѡ звѡвыи тѡ, речѣтѡ тї : дрѡже, посѡди вѡше : тогда вѡдетѡ тї слѡва предѡ звѡнннми сѡ тобѡю.

л1. ѡкѡ всѡкѡ возносѡйсѡ, смирїтсѡ : и смирѡлїсѡ, вознесѣтсѡ.

л2. Гл҃голаше же и кѡ звѡвшѡмъ егѡ : егда сотворїши ѡбѣдѡ ѡлї вѡчерю, не зовї дрѡгнѡвъ твоїхъ, ни брѡтїи

35. Ето оставя ся вамъ домъ-тъ вашъ пустъ. И истинжъ ви казувамъ, че нѣма да мя видите дори дойде *врьме-то*, когато ще речете : Благословенъ който иде въ име-то Господне.

ГЛАВА 14.

1. И една сѣботжъ когато дойде той въ къщж-тъ на нѣкого си началника на Фарисей-тъ да яде хлѣбъ, тѣ имахжъ очи-тъ си на него.

2. И ето, имаше прѣдъ него нѣкой си человекъ красничавъ.

3. И отвѣща Исусъ та говоряше на законници-тъ и на Фарисей-тъ и рече : Позволено ли е да цѣли нѣкой въ сѣботжъ ? А тѣ мълчахжъ.

4. И похванжъ та го исцѣли и пуснжъ го.

5. И отговори на тѣхъ и рече : Кой отъ васъ, ако бы паднѣлъ осель-тъ или воль-тъ му въ ямъ, не бы го на часъ-тъ извлѣклъ въ сѣботенъ день ?

6. И не можахжъ на това да му ся отговорять.

7. Рече пакъ притчжъ на званны-тъ, като гледаше какъ избиратьъ първы-тъ за сѣденіе мѣста, и казуваше имъ :

8. Кога ты кани нѣкой на свадбжъ, не сѣдай на първо-то мѣсто, да не бы да е призоваль и другыго по почтенъ отъ тебе ;

9. И дойде тойзи който е поканиль и тебе и него, и ти рече : Дай мѣсто на тогова ; и тогазь наченешъ съ усрамяваніе да залавяшь послѣдне-то мѣсто.

10. Но кога ты поканятъ, иди и сѣди на послѣдне-то мѣсто, за да ти рече, кога дойде тойзи който ты е призоваль : Приятелю, възлѣзь по горѣ. Тогазь щешъ има славжъ прѣдъ тѣзи които сѣдятъ съ тебе наедно.

11. Защото всякой който възнося себе си ще ся смири, и който ся смирява ще ся възнесе.

12. Казуваше и на тогова който го бѣше призоваль : Кога правишь обѣдъ или вечеріжъ, не дѣй кани приятели-тъ си, ни братія-

твоеа, ни срѣдникъ твоихъ, ни сосѣдъ богатыхъ: еда когда и ти та такожде воззовѣтъ, и бѣдетъ ти воздаѣнїе.

41. Но егда творѣши пѣръ, зовѣи нищыя, маломѣщныя, хромыя, слѣпыя:

41. И блжѣнъ бѣдѣши, ѿкѣ не имѣтъ ти что воздати: воздастъ же ти сѧ въ воскрешѣнїе праведныхъ.

42. Слышавъ же иѣкѣй ѿ возлежащихъ съ нимъ сѧ, рече ѣмъ: блжѣнъ, иже сѣсть обѣдѣ въ црѣтви Бжїи.

43. Онъ же рече ѣмъ: человекъ иѣкѣй сотвори вечерю велию, и звѣ многи:

44. И посла раба своего въ годъ вечери, рещи званнымъ: градите, ѿкѣ оуже готѣва сѣть всѧ.

45. И начаша въспѣ ѿрицѣтисѧ вси. первый рече ѣмъ: село къпѣихъ, и имамъ нуждъ изыти, и видѣти е: молютисѧ, имѣи ма ѿречѣна.

46. И дрѣгий рече: сѣрѣгъ волѣвъ къпѣихъ пѣть, и градъ искѣсити ихъ: молю тѧ, имѣи ма ѿречѣна.

47. И дрѣгий рече: женѣ поахъ, и сегѣ ради не могѣ прѣйти.

48. И пришедъ рабъ той повѣда господѣнѣ своему сѧ. тогда разгѣбавсѧ домъ владыка, рече рабъ своему: изыди скорѣ на распѣтѣи и стѣгны града, и нищыя и бѣдныя и слѣпыя и хромыя введи сѣмѣ.

49. И рече рабъ: гдѣи, бысть ѿкоже повелѣлъ еси, и ещѣ мѣсто есть.

50. И рече господѣнѣ къ рабъ: изыди на пѣти и халѣги, и оубѣди внѣти, да напоѣнитсѧ домъ мой.

51. Глголю бо вамъ, ѿкѣ ни едѣнъ мѣжѣи тѣхъ званныхъ въсѣтитъ моеа вечери. мнози бо сѣть звани, малѣ же изыбранныхъ.

52. Идѣхъ же съ нимъ народи мнози: и ѿвращсѧ рече къ нимъ:

53. Ище кто гредѣтъ ко мнѣ, и не возненавидѣтъ оца

та си, ни роднини-тъ си, ништо съсъды богаты ; да не бы тя подобно и тѣ поканили и ти бжде заплачено ;

13. Но кога правишь угощеніе, поканвай сиромасы, клоспы, хромы и слѣпы :

14. И ще бждешъ блаженъ ; защото нѣмать да ти платять ; понеже ще ти бжде заплачено по въскрсеніе-то на праведны-тъ.

15. Това като чу единъ отъ съдящы-тъ съ него, рече му : Блаженъ който яде хлѣбъ въ царство-то Божіе.

16. А той му рече : Нѣкой си человекъ направи вечеріѣ голѣмъ и покани мнозина.

17. И въ часъ-тъ на вечеріѣ-тъ проводи рабъ-тъ си да рече на поканены-тъ : Елате, понеже всичко е вече готово.

18. И наченъхъ всички-тъ *като* на единъ умъ да ся отречать : Първый-тъ му рече : Нивъ купихъ, и пуждѣ имамъ да излѣзъ и да ѣмъ видѣкъ ; молижъ ти ся, имай мя отречень.

19. И другъ рече : Купихъ петъ чифта волове, и отхождамъ да ги опытамъ ; молижъ ти ся, имай мя отречень.

20. И другъ рече : Оженихъ ся ; и за това не могъ да дойдъ.

21. И когато си дойде тойзи рабъ расказа на господаря си това. Тогази ся разгнѣва стопанинъ-тъ и рече на рабъ-тъ си : Излѣзь скоро по улицы-тъ и пѣтища-та на градъ-тъ, и доведи тука сиромасы-тъ и клосны-тъ и хромы-тъ и слѣпы-тъ.

22. И рече рабъ-тъ : Господарю, както си заповѣдалъ станъ, и още мѣсто има.

23. И рече господарь-тъ на рабъ-тъ : Излѣзь на пѣтища-та и по ограды-тъ, и понуди ги да влѣзътъ, за да ся напълни домъ-тъ ми.

24. Защото ви казувамъ : Че никой отъ онѣзь призованы-тъ человекы нѣма да кусне отъ вечеріѣ-тъ ми.

25. И вървахъ съ него наедно народъ много, и обърна ся та имъ рече :

26. Ако иде нѣкой при мене и не възненавиди бащъ си,

своего, и мать, и жену, и чадъ, и братію, и сестры, еще же и дшш своих, не можетъ мой быти оученикъ.

Ѹз. И иже не носитъ крѣта своего, и въ слѣдъ мене не грядетъ, не можетъ мой быти оученикъ.

Ѹи. Кто во ѿ васъ, хотѣи столпы создати, не прежде ли сѣдъ разчѣтетъ имѣніе, аще имать, еже есть на совершеніе;

Ѹо. Да не, когда положитъ основаніе, и не возможетъ совершити, вси видящи начистъ рсгѣтиса емъ,

Ѹ. Глаголюще, ѿкъ сѣи человекъ начатъ здати, и не може совершити.

Ѹа. Или кий царь идый ко иному царю снитиса съ нимъ на брань, не сѣдъ ли прежде совѣщавлетъ, аще силенъ есть срѣсти съ десѣтио тысящъ градсѣаго со двѣмѣдесѣть тысящами нань;

Ѹв. Аще ли же нѣ, еще далече емъ сѣшъ, моленіе послѣвъ молитсѣ ѿ смиреніи.

Ѹг. Такъ оубо всѣхъ ѿ васъ, иже не ѿречѣтсѣ всегѡ своего имѣнѣа, не можетъ быти мой оученикъ.

Ѹд. Добро есть соль: аще же соль ѿсѣѣтсѣ, чимъ ѿсо-литсѣ;

Ѹе. Ни въ землю, ни въ гнои потребна есть: воишъ ѿзсыплютсѣ ю. имѣай оушы слышати, да слышитъ.

ГЛАВА Ѹ.

Ѹ. Пахъ же приближающесѣ къ немъ вси мытаріе и грѣшницы, послѣшатъ емъ.

Ѹв. И роптѣхъ Фарисеѣ и книжници, глаголюще, ѿкъ сѣи грѣшники пріемлетъ, и съ ними ѣстъ.

Ѹг. Рече же къ нимъ прѣтчъ сѣо, глагола:

Ѹд. Кий человекъ ѿ васъ имый стѡ ѡвецъ, и погубѣ ѣдинъ

и майкѣ си, и женѣ си, и чада-та си, и братія-та си, и сестры-тъ си, а още и свой-тъ си животъ, не може да бѣде мой ученикъ.

27. И който не носи кръсть-тъ си, и не върви слѣдъ мене, не може да ми бѣде ученикъ.

28. Защото кой отъ васъ, кога ище да съгради стълпъ, не сѣда първомъ да присмѣтне разноска-тъ си, дали ще има *потрѣбно-то* да го искара?

29. Да не бы като положи основаніе-то, а не може послѣ да го искара, че наченѣтъ всички-тъ които гледатъ да му ся подсмиватъ,

30. И да казуватъ: Тойзи человекъ наченѣ да гради и не можѣ да искара.

31. Или кой царъ като отхожда на бой противъ другыго царя, не сѣда първомъ да размысли, възможно ли е съ десеть тысящы да стои на срѣщѣ тогозъ който иде противъ него съ двадесеть?

32. Ако ли не, то кога е той още далечъ, отпраща посланници и моли ся за миръ.

33. Тъй прочее всякой отъ васъ който не ся отрече отъ всичкый-тъ си имотъ, не може да бѣде мой ученикъ.

34. Добро е соль-та; но ако соль-та ся развали, съсъ що ще ся поправи?

35. Тя вече не струва нито за земѣ-тъ, нито за торъ-тъ; вънъ ѣхъ исхвърлятъ. Който има уши да слуша нека слуша.

ГЛАВА 15.

1. И всички-тъ мытари и грѣшници ся приближавахъ около него да го слушатъ.

2. И роптаяхъ Фарисей-тъ и книжници-тъ и казувахъ: Тойзи приима грѣшници, и яде съ тѣхъ наедно.

3. А той имъ рече тѣзи притчѣ, и казуваше:

4. Кой человекъ отъ васъ, ако бы ималъ сто овцы, и му ся

Ү ннхз, не ұстаынтз ли деватідесати и деватиъ вх прсты-
ни, и идетз вх слѣдз погнбшїа, дондеже ўбрѣжетз ю ;

ё. И ўбрѣтз возлагаетз на рѣмѣ свой радзаса :

ё. И пришѣдз вх домз, созываетз дрзгн и сосѣды, гла-
гола имз : радзйтеса со мною, іакв ўбрѣтохз овец мою
погнбшю.

з. Глаголю вамз, іакв такв радость вдетз на нбси ў
ёдиномз грѣшницѣ кающемса, нежели ў деватідесатихз и
деватиъ праведникз, иже не тревзютз поканіа.

и. Или кѣа женѣ имзши десѣть драхмз, ѣще погвѣтз
драхмс ёдинс, не вжигаетз ли свѣтільника, и пометѣтз хра-
минс, и ишетз прилѣжнв, дондеже ўбрѣжетз ;

д. И ўбрѣтши созываетз дрзгнни и сосѣды, глаго-
люци : радзйтеса со мною, іакв ўбрѣтохз драхмс по-
гнбшю.

і. Такв, глаголю вамз, радость кываетз предъ ѡглы
Бжїими ў ёдиномз грѣшницѣ кающемса.

дл. Речѣ же : члвккз нѣкїи имѣ двѣ сына :

ёі. И речѣ ибнѣишїи ёю оцз : оче, даждь ми достойншю
часть имѣнїа. и раздѣли имз имѣнїе.

ғі. И не по мнозѣхз днѣхз собравз все мнїи сынз, вїде
на странз далече, и тз расточїи имѣнїе своё, живїи
квзднв.

дл. Изжившз же ёмз всё, вьсть глѣдз крѣпокз на странѣ
тої, и тої начѣтз лишѣтнса.

ёі. И шѣдз прилѣпнса ёдиномз ў житѣль тоа страны :
и послѣ ёго на сѣла своѣа пастїи свинїа.

ёі. И желаше насѣтити чрево своё ў рожецз, іакже іадѣхс
свинїа : и никтоже далаше ёмз.

зї. Рз секѣ же пришѣдз, речѣ : колїкв наёмниквмз оца
моегв изкывѣютз хлѣкы, аз же глѣдомз гнблю ;

иі. Ростѣвз идз ко оцз моемз, и рекз ёмз : оче, согрѣ-
шнхз на нбо и предъ тобою,

загуби една отъ тѣхъ, не оставя деветдесеть-тѣ и деветъ въ пустыниѣ-тѣ, и не отива слѣдъ изгубенѣ-тѣ, доклѣ ѿ намѣри?

5. И когато ѿ намѣри, задига ѿ на плѣщы-тѣ си радостенъ;

6. И като си дойде у дома си, свыква пріятелъ-тѣ си и съсѣды-тѣ си, и казува имъ: Радуйте се съ мене че си намѣрихъ изгубенѣ-тѣ овцѣ.

7. Казувамъ ви че такава радость бива на небе-то за одного грѣшника който ся кае, а не за деветдесеть и деветъ праведницы, които нѣматъ пуждѣ отъ покаяніе.

8. Или коя жена, ако има десеть драхмы и изгуби единъ драхмѣ, не запаля свѣщъ, и не мете къщѣ-тѣ, и не търси прилѣжно доклѣ ѿ намѣри?

9. И когато ѿ намѣри свыква пріятелкы-тѣ и съсѣды-тѣ си, и казува: Радуйте се съ мене, защото намѣрихъ драхмѣ-тѣ, които бѣхъ изгубила.

10. Така, ви казувамъ, бива радость прѣдъ ангелы-тѣ Божиіа за одного каѣщаго ся грѣшника.

11. Рече още: Нѣкой си человекъ имаше двама сынове:

12. И по младый-тѣ отъ тѣхъ рече на бащѣ си: Отче, дай ми дѣлъ-тѣ който ми ся пада отъ имѣніе-то. И раздѣли имъ имотъ-тѣ си.

13. И слѣдъ малко дни, по младый-тѣ сынъ събра си всечко-то, и отиде въ странѣ далечнѣ, и тамъ распылѣ имѣніе-то си, съ разблудно-то си живѣяніе.

14. И като иждиви всечко, станѣ голѣмъ гладъ въ онѣзи странѣ, и той наченѣ да е въ оскѣдность.

15. И отиде та ся пристави одному отъ гражданы-тѣ на онѣзи странѣ; който го проводи на полета-та си да пасе свиніе.

16. И желаяше да напълни тѣрбухъ-тѣ си отъ рошковы-тѣ, които ядѣхъ свиніе-то; и никой му не даваше.

17. И като дойде на себе си, рече: На колко наемницы бащины ми изостава хлѣбъ, а пакъ азъ мрѣ отъ гладъ.

18. Ще станѣ да идѣ при бащѣ си, и ще му рекѣ: Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе,

19. И не съмъ вече достоинъ да ся наричамъ твой сынъ ; стори мя както одного отъ наемницы-тъ си.

20. И станъ та дойде при бащъ си. И когато бѣ далечъ още, видѣ го баща му, и смили ся, и завтича ся, и напади на вратъ-тъ му, и го цѣлунъ.

21. Рече му сынъ му : Отче, съгрѣшихъ на небе-то и прѣдъ тебе, и не съмъ вече достоинъ да ся нарежъ твой сынъ.

22. И рече баща му на слугы-тъ си : Изнѣсте вѣнъ най добръ-тъ прѣмѣнъ, и облѣчѣте го, и дайте прѣстень на рѣжъ-тъ му, и обуца на нозѣ-тъ му ;

23. И докарайте хранено-то теле та го заколѣте, да ядемъ и да ся веселимъ ;

24. Защото тойзи ми сынъ мъртъвъ бѣ, и оживѣ, загынѣлъ бѣ, и намѣри ся. И наченѣхъ да ся веселятъ.

25. А по старый-тъ сынъ бѣше на нивъ ; и както идяше та наближи къщъ-тъ, чу пѣяніе и ликуваніе.

26. И привыка одного отъ слугы-тъ и пыташе що е това ?

27. А той му рече : Братъ ти си дойде ; и закла баща ти хранено-то теле, защото го прія здравъ.

28. И разгнѣви ся, и не рачаше да влѣзе : и тѣй баща му излѣзе, и моляше му ся.

29. А той отговори и рече на бащъ си : Ето толкози години ти работѣхъ, и никога твоѣхъ-тъ заповѣдъ не съмъ прѣстѣпилъ ; и на мене нито яре ми си далъ нѣкога, да ся повеселѣхъ и азъ съсъ пріятелы-тъ си :

30. А по що си дойде тойзи твой сынъ, който излѣде имотъ-тъ ти съ блудницы, за него си заклалъ хранено-то теле.

31. А той му рече : Сынокъ, ты си вынѣгы съ мене ; и всичко-то мое, твое е ;

32. А трѣбаше да ся възвеселимъ и да ся възрадвамы, защото тойзи твой братъ мъртъвъ бѣ и оживѣ, и загынѣлъ бѣ и намѣри ся.

ГЛАВА 51.

а. Гл҃голаше же ко о҃чїи́кѡмъ своѣмъ: челоуѣкѡмъ не́кїи́мъ бѣ кога́тъ, ꙗ́же ꙗ́маше приставника: ꙗ́ тоѡ ꙗ́клеветанъ бысть къ немѡ, ꙗ́кѡмъ расточаетъ ꙗ́мѣнїа ѡ́гнѡ.

б. ꙗ́ пригласївъ ѡ́го рече ѡ́мѡ: что́ се слы́шъ ѡ́ тебѣ; возда́ждь ѡ́вѣтъ ѡ́ приставленїи́ домоуи́емъ; не возмо́жеши ко кѡмѡ́ домо́ строити.

в. Рече же въ себѣ́ приставникъ домо́: что́ сотворю́, ꙗ́кѡмъ гдѣ́ мой ѡ́емлетъ строенїе́ домо́ ѡ́ мене́; копати́ не могѡ́, просїти́ стыжѡ́са.

г. Разсмѣхъ, что́ сотворю́, да ѡ́гда ѡ́ставленъ бѣдъ ѡ́ строенїа́ домо́, прїимстъ ма́ въ домо́ своа́.

д. ꙗ́ призвавъ ѡ́динаго ко́ждо ѡ́ должникѡмъ гдѣ́на своегѡ́, гл҃голаше пѣрвомѡ: коли́цѣмъ до́лженъ ѡ́си́ гдѣ́на моѡмѡ;

е. О́нъ же рече: сто́ мѣръ ма́сла. ꙗ́ рече ѡ́мѡ: прїими́ писанїе твоѡ́, ꙗ́ сѣдъ скорѡ́ напиши́ патъдесатъ.

ж. Потѡмъ же рече́ др҃гѡмѡ: ты́ же коли́цѣмъ до́лженъ ѡ́си́; О́нъ же рече: сто́ мѣръ пшени́цы. ꙗ́ гл҃гола ѡ́мѡ: прїими́ писанїе твоѡ́, ꙗ́ напиши́ ѡ́смыдесатъ.

з. ꙗ́ похвали́ гдѣ́ домо́ строителѡ́ неправеднаго, ꙗ́кѡмъ мѡдрѣ́ сотвори́: ꙗ́кѡмъ сынове́ вѣ́ка сѡ́гнѡ мѡдрѣ́иши́ паче́ сынѡвъ свѣ́та въ ро́дѣ́ своѡмъ сѣтъ.

и. ꙗ́ азъ ва́мъ глаго́лю: сотвори́те себѣ́ др҃ги ѡ́ маммѡны́ неправды́, да, ѡ́гда ѡ́скзда́дете, прїимстъ вы́ въ вѣ́чныа́ кро́вы.

ї. Вѣ́рный въ ма́лкѣ, ꙗ́ во мно́зѣ́ вѣ́ренъ ѡ́сть: ꙗ́ неправедный въ ма́лкѣ, ꙗ́ во мно́зѣ́ неправеденъ ѡ́сть.

аі. ꙗ́ще о҃убо въ неправеднѣмъ ꙗ́мѣнїи́ вѣ́рни не бы́сте, во ꙗ́стиннѣмъ кѡ́ ва́мъ вѣ́рс ꙗ́метъ;

бі. ꙗ́ ꙗ́ще въ чужѣ́мъ вѣ́рни не бы́сте, ва́ше кѡ́ ва́мъ да́стъ;

вї. Никїи́ же ра́бъ мо́жетъ двѣ́ма́ господїно́ма рабѡтати́:

ГЛАВА 16.

1. Говоряше още на ученицы-тъ си: бѣше нѣкой си богатъ чловѣкъ, който имаше домостроитель, и го наковладихъ нему, че разсыпува имѣніе-то му.

2. И повыка го и рече му: Що е това което слушамъ за тебе? дай смѣткъ-тъ на домостроительство-то си; защото не можеш вече да си домостроитель.

3. Тогазь домостроитель-тъ рече въ себе си: Що да сторіѣ, понеже господарь-тъ ми отнема отъ мене домостроительство-то? да копаѣ не могъ, да просѣмъ срамъ мя е.

4. Разумѣхъ какво да направѣмъ, за да мя пріемжтъ въ кѣщцы-тъ си, кога бѣдѣ измѣстень отъ домостроительство-то.

5. И привыкнѣ всякого одного отъ длѣжницы-тъ на господаря си, и рече на първый-тъ: Колко си длѣженъ на господаря ми?

6. А той рече: Сто ваѣы масло. И рече му: Земи запискъ-тъ си, и сѣдни скоро та напиши петдесеть.

7. Послѣ рече другому: А ты колко си длѣженъ? И той рече: Сто коры жито. И казува му: Земи си запискъ-тъ, и пиши осмдесеть.

8. И похвали господарь-тъ неправедный-тъ домостроитель, че разумно сторилъ; защото сынове-тъ на тойзи вѣкъ въ свой-тъ си родъ сѣ по хытри отъ сынове-тъ на свѣтлинѣ-тъ.

9. И азъ ви казувамъ: Направѣте си пріатели отъ богатство-то на неправдѣ-тъ, за да вы пріемжтъ въ вѣчны-тъ обиталища, когато оскѣдѣете.

10. Вѣрный-тъ въ малко-то, и въ много-то е вѣренъ; а неправедный-тъ въ малко-то, и въ много-то е неправеденъ.

11. И тѣй, ако въ неправедно-то богатство вы не быхте вѣрни, кой ще ви повѣри истинно-то *богатство*?

12. И ако въ чуждо-то ся не покажахте вѣрни, кой ще ви даде ваше-то?

13. Никой слуга не може на двама господари да слугува:

Ибо иль единого возненавидитъ, а дрзгаго возлюбитъ: иль единого держитъ, а дрзкъмъ же не радѣти начнетъ. не можете бѣс работати и маммонѣ.

41. Слышахъ же сѣа вса и фарисее сревролюбцы сѣше, рсгасася емъ.

42. И рече имъ: вы есте неправдующе себѣ предъ члвчки, бѣхъ же вѣсть сердца ваша: ѡкв, еже есть въ челоуцѣхъ высоко, мерзость есть предъ бгомъ.

43. Законъ и пророцы до иванна: втѣмъ царствіе бжіе блговѣствуетъ, и всакъ въ не вѣдитъ.

44. Оудѣе же есть иѣс и земли преити, неже в законѣ единой чертѣ погнѣсти.

45. Всакъ пщай женъ свою и привола иис, прелюбы дѣетъ: и женѣи пщіеюю в мѣжа, прелюбы творитъ.

46. Члвккъ же иѣкѣи бѣ богатъ, и вблчашесъ въ порфѣрс и вѣссонъ, веселася на вса дни свѣта.

47. Нищъ же бѣ иѣкто именемъ лазарь, иже лежалъше предъ враты егѣ гнѣенъ,

48. И желаше насытитисъ в крспіцъ падающихъ в трапѣзы богатыхъ: но и пси приходѣше вблизѣхъ гнѣи егѣ.

49. Бысть же оумрѣти нищемъ, и несѣнъ выти аглы на лоно иврааме: оумре же и богатый, и погребѣша егѣ.

50. И во ѡдѣхъ возведъ очи свои, сѣи въ мѣкахъ, оузрѣ ивраамѣ иудалеча, и лазарѣ на лонѣ егѣ:

51. И той възгласъ, рече: Оче иврааме, помилуй мѣ, и послѣ лазарѣ, да умочитъ конецъ перста своего въ водѣ, и оустѣдитъ ѡзыкъ мой: ѡкв страждѣ во пламени сѣмъ.

52. Рече же ивраамъ: чѣдо, помани, ѡкв воспріѣлъ еси блага твоѣ въ животѣ твоѣмъ, и лазарь такожде блѣ: нынѣ же здѣ оутѣшается, ты же страждеши.

защото или одного ще намрази, и другыго ще възлюби, или до одного ще ся прилѣпи, и другыго ще прѣзира. Не можете да работите на Бога и на маммона.

14. Всичко това чувахъ и Фарисей-тъ, които бѣхъ сребролюбци; и присмивахъ му ся.

15. И рече имъ: Вы сте които показвате себе си праведны прѣдъ челоуѣцы-тъ; но Богъ знае сърдця-та ви; защото онова което е високо въ челоуѣцы-тъ, то е мързость прѣдъ Бога.

16. Законъ-тъ и пророци-тъ до Иоанна *блж*; отъ тогази царство-то Божіе ся благоуѣствува, и всякой ся нуди *да влзе* въ него.

17. И по лесно е небе-то и земя-та да прѣминѣтъ, а не една точка отъ законъ-тъ да падне.

18. Всякой който напуца женѣ-тъ си и ся ожени за другѣ, прѣлюбодѣйствува, и всякой който ся ожени за напуснѣтъ отъ мѣжъ, прѣлюбодѣйствува.

19. Имаше нѣкой си челоуѣкъ богатъ, и обличаше ся въ багренницѣ и виссонѣ, и веселяше ся всякой день свѣтло.

20. Имаше пакъ и нѣкой сиромашъ на име Лазарь, който покритъ съсъ струпен лежаше прѣдъ врата-та му.

21. И желаяше да ся насыти отъ трошницы-тъ, които падахъ отъ трапезѣ-тъ на богатый-тъ; но и псета-та идвахъ та лижахъ раны-тъ му.

22. И дойде врѣме та умрѣ сиромашъ-тъ, и занесохъ го ангели-тъ на лоно-то Авраамово. Умрѣ и богатый-тъ и погребенъ бы.

23. И въ пѣкълъ-тъ, когато бѣше на мѣкы, дига очи-тъ си и вижда издалечь Авраама, и Лазаря въ неговы-тъ обятія.

24. И той извика и рече: Отче Аврааме, помилуй мя, и проводи Лазаря, да наква си край-тъ на прѣсть-тъ си въ водѣ, и да расхлади языкъ-тъ ми; защото съмъ на мѣкы въ тойзи пламѣкъ.

25. Но Авраамъ рече: Сынокъ, напомни си че ты си възпріалъ твои-тъ добрины въ животъ-тъ си; така и Лазарь злины-тъ; а сега той е на утѣшеніе, а ты на мѣкы.

кв. И на́дъ всѣми сіими межа́дъ на́ми и́ ва́ми про́пасть вели́ка оу́тверди́са, і́акъ да хота́щии преи́ти ѿсю́дъ къ ва́мъ, не возмо́гутъ, ни и́же ѡтсѣ́дъ къ на́мъ прехо́дятъ.

кз. Рече́ же : молю́ тѣ оубо, О́че, да по́слеси е́го въ до́мъ о́ца моего́ :

ки. И́мамъ во па́ть бра́тій : і́акъ да засви́дѣтельствуе́тъ и́мъ, да не и́ ти́и, прии́дутъ на мѣсто́ сіе́ муче́нїа.

кв. Глаго́ла е́мъ Авраа́мъ : и́мстѣ́ Мѡѡсе́а и́ проро́ки : да послѣ́шаютъ и́хъ.

л. О́нъ же рече́ : ни́, О́че Авраа́ме : но ѡ́нъ кто́ ѡ ме́ртвѣхъ и́детъ къ и́мъ, покля́ютса.

ла. Рече́ же е́мъ : ѡ́нъ Мѡѡсе́а и́ проро́кѡвъ не послѣ́шаютъ, и́ ѡ́нъ кто́ ѡ ме́ртвѣхъ воскресе́нетъ, не и́мстѣ́ вѣры.

ГЛАВА 31.

а. Рече́ же ко оучени́кѡмъ свои́мъ : не возмо́жно е́сть не при́нтіи соблѣзѡмъ : горе́ же, е́гѡже ра́ди прихóдятъ.

б. Оубо́е е́мъ бы́ло бы, ѡ́нъ же́рновъ о́селскїи ѡблежа́лъ бы ѡ́ выи́ е́гѡ, и́ вверже́нъ въ мо́ре, не́же да соблѣзні́тъ ѡ́ ма́лыхъ си́хъ е́ди́наго.

в. Внемлі́те себѣ́. ѡ́нъ согрѣ́шитъ къ тебѣ́ бра́тѣ тво́й, запрети́ е́мъ : и́ ѡ́нъ покля́етса, ѡста́ви е́мъ.

г. И́ ѡ́нъ седми́ци на де́нь согрѣ́шитъ къ тебѣ́, и́ седми́ци на де́нь ѡбрати́тса, глаго́ла : ка́юса : ѡста́ви е́мъ.

д. И́ реко́ша А́пѡл Гдѡ́ви : приложи́ на́мъ вѣрс.

е. Рече́ же Гдѡ́ : ѡ́нъ бы́сте и́мѣли вѣрс і́акъ зе́рно го́ршно, глаго́лали бы́сте оубо́ і́агодиннѣ́ се́й : восторгни́са, и́ всади́са въ мо́ре : и́ послѣ́шала бы́ васъ.

ж. Кото́рый же ѡ́ васъ раба́ и́мѣа ѡру́щїа и́ли плѣ́шїа, и́же прише́дшъ е́мъ съ села́ рече́тъ : ѡ́нъ ми́нѡвъ возла́зи :

и. Но не рече́тъ ли е́мъ : оубото́вай, что́ вечеря́ю, и́

26. И освѣнь всичко това, между насъ и васъ е утвърдена пропасть голѣма, така що които ищѣтъ да минѣтъ отъ тука къмъ васъ, да не могатъ, нито пакъ които сѣ тамъ да прѣминѣтъ къмъ насъ.

27. А той рече: Молихъ ти ся прочее, отче, да го пратишь въ бащинѣ-тъ ми домъ;

28. Защото имамъ петима братія, да имъ засвидѣтельствува, щото да не бы да дойдѣтъ и тѣ на това мѣстително мѣсто.

29. Казува му Авраамъ: Имать Моисея и пророцы-тъ; да слушать тѣхъ.

30. А той рече: Не, отче Аврааме: но ако иде нѣкой отъ мъртвы-тъ при тѣхъ, ще ся покажѣтъ.

31. Пакъ му рече: Ако не слушать Моисея и пророцы-тъ, не щѣтъ ся увѣри нито ако нѣкой си и отъ мъртвы-тъ възкрѣсне.

ГЛАВА 17.

1. И рече на ученицы-тъ си: Не е възможно соблазни-тъ да не дойдѣтъ; но горко на оногози чрѣзъ когото дохождатъ.

2. По добрѣ бы было за него да ся окачаше водениченъ камъкъ около вратѣ-тъ му, и да бѣде хвърленъ въ море-то, а не да соблазни одного отъ тѣзи малкы-тъ.

3. Внимавайте на себе си. Ако ти прѣгрѣши братъ ти, погади го; и ако ся покае, прости му.

4. И седмъ пѣти на день ако ти прѣгрѣши, и седмъ пѣти на день ся възвѣрне къмъ тебе, и каже: Покаяювамъ ся; да му простишь.

5. И рекохъ апостоли-тъ Господу: Придай ни вѣрѣ.

6. А Господь рече: Ако да имахте вѣрѣ колкото зърно синапово, рекли быхте на тѣзи чърницѣ: Истѣргни ся, и насади ся въ море-то, и тя бы вы послушала.

7. А кой отъ васъ ако има ратай да му оре или да му пасе, щомъ си дойде отъ нивѣ-тъ, ще му рече: Мини, сѣдни да ядешъ?

8. И не ще ли да му рече: Пригответи нѣщо да вечерямъ, и

препо́асарса слажі ми, до́ндеже і́амъ ѡ́ пію: ѡ́ потóмъ і́а си ѡ́ пі́еши ты;

д. Е́да ѡ́мать хва́лѡ рабѡ томѡ, і́акъ сотвори́ повелѣ́ннаа; не мнѡ.

і. Та́къ ѡ́ вы, е́гда сотвори́те всѧ́ повелѣ́ннаа ва́мъ, глаго́лите, і́акъ раби́ неключі́ми е́смы: і́акъ, е́же до́лжни вѣ́хомъ сотвори́ти, сотвори́хомъ.

лі. ѡ́ вѣ́сть і́дѡщѡ е́мѡ во Іерусали́мъ, ѡ́ то́й прохóждаше междѡ́ Самарі́ею ѡ́ Гали́лею.

ві. Вхо́дѡщѡ же е́мѡ въ нѣ́кѡю вѣсь, срѣ́тоша е́го́ де́сѡть прокаже́нныхъ мѡже́й, ѡ́же ста́ша і́здале́ча:

ғі. ѡ́ ти́и вознесóша гла́съ, гла́голюще: І́исе наста́вниче, поми́ласи ны́.

ді. ѡ́ вѣ́дѡвъ рече́ ѡ́мъ: шѣ́дше покажі́теся сщ҃енникѡмъ: ѡ́ вѣ́сть і́дѡщымъ ѡ́мъ, ѡ́чи́стишася.

еі. Е́динъ же ѡ́ нихъ, вѣ́дѡвъ, і́акъ ѡ́сцѣлѣ́, возвраті́са, со гла́сомъ вѣ́лимъ сла́ва Б҃га:

сі. ѡ́ паде́ ни́цъ при погѡ́ е́го́, хва́лѡ е́мѡ возда́: ѡ́ то́й вѣ́ Самарі́тинъ.

зі. Ѣвѣ́щавъ же І́исъ рече́: не де́сѡть ли ѡ́чи́стишася; да де́вѡть гдѣ́;

іи. Ка́къ не ѡ́вѣ́тошася возвра́щеся да́ти сла́вѡ Б҃гѡ, то́кмъ ѡ́нопле́мѡнникъ сѣ́й;

ди. ѡ́ рече́ е́мѡ: воста́въ і́ди: вѣ́ра твоѧ́ спасе́ тя.

к. Вопроше́нъ же бы́въ ѡ́ фарі́се́й, когда́ прі́идетъ цѣ́твіе Б҃жіе, ѡ́вѣ́щавъ ѡ́мъ рече́: не прі́идетъ цѣ́твіе Б҃жіе съ соблюде́нїемъ:

ка. Ни́же рекѡ́тъ: се́ здѣ́, или́ о́удѣ́. се́ ко цѣ́твіе Б҃жіе ви́стрь ва́съ е́сть.

кв. Рече́ же ко о́учѡ́кмъ сво́имъ: прі́идетъ дне́, е́гда вожде́лѣете е́динагѡ́ дне́ Сѡ́а чело́вѣ́ческагѡ́ вѣ́дѣти, ѡ́ не о́зрите.

стегни ся та ми шетай, докѣждь ямъ и пїѣжъ, и слѣдъ това ще ядешъ и пїешъ ты?

9. Дали ще благодари на тогозь ратая защото е свършилъ каквото му е было поръчано? Не ся надѣжъ.

10. Така и вы, кога направите все що ви е повелѣно, казувайте: Ный смы раби нищожни; защото направихмы това което бѣхмы длѣжни да направимъ.

11. И въ пътуваніе-то си къмъ Иерусалимъ, мншуваше прѣзъ срѣдъ Самарїѣжъ и Галилеїѣжъ.

12. И веднѣжъ когато влѣзваше въ пѣкое си село, срѣщиххъ го десетмина прокажени, които ся спрѣхъ издалечъ,

13. И тѣ възвысихъ гласъ и казувахъ: Исусе наставниче, помилуй ны.

14. И като ги видѣ, рече имъ: Идѣте ся покажѣте на священници-тѣ. И когато отивахъ, очистихъ ся *отъ проказѣ-тѣ*.

15. И единъ отъ тѣхъ, като видѣ че исцѣлѣ, повѣрихъ ся и съ голѣмъ гласъ славяше Бога,

16. И паднѣ на лице при нозѣ-тѣ му, та му благодаряше; и той бѣ Самарянинъ.

17. А Исусъ отговори и рече: Не ся ли очистихъ десетима-та, а дѣ сѣ деветима-та?

18. Не ся ли намѣрихъ *други* да ся върнѣтъ да въздадѣтъ славѣ Богу, но токо тойзи иноплеменникъ?

19. И рече му: Стани та си иди; твоя-та вѣра тя исцѣли.

20. И попытахъ отъ Фарисеи-тѣ, кога ще дойде царство-то Божіе, отвѣща имъ, и рече: Царство-то Божіе нѣма да дойде съ изглеждане;

21. Нито ще *ви* рекѣтъ: Ето тука е, или, ето тамъ: защото ето, царство-то Божіе вѣтрѣ въ васъ е.

22. И рече на ученицы-тѣ: Ще дойдѣтъ дни когато ще пожелаете да видите единъ отъ дни-тѣ на Сына челоувѣческаго, и нѣма да видите:

κγ. Ἴ ρεκστз вѧмз : сѧ зѧѣ, ἢ λη сѧ Ѡндѣ : не ἰзыднте, ни пожеңте.

κδ. Ἰκω во молїѧ влнстѧющнса ѿ поднебѧсныѧ на поднебѧснѣй свѣтитса : тѧкω бѣдетз снз члвѣческїй вз дѧнь свѧй.

κε. Прѣжде же подобѧетз ѧмѧ мнѧгω пострадѧти, ἢ ἰскзшенс кыти ѿ рѧда сегѧ.

κς. Ἴ ἰѧкоже кысть во днн Пнѧевы, тѧкω бѣдетз ἢ во днн снѧ члвѣческа :

κз. Ἰδѧхс, пїѧхс, женѧхсѧ, посагѧхс, до негѧже днѧ внїде Пнѧе вз ковчѧгз : ἢ прїиде потѧнз, ἢ погсбн всѧ.

κη. Тѧкожде ἢ ἰѧкоже кысть во днн Лнѧтовы : ἰδѧхс, пїѧхс, ксповѧхс, продаѧхс, саждѧхс, зѧѧхс :

κθ. Вз Ѡнѧже дѧнь ἰзыде Лнѧтз ѿ Содоμλλнз, ѡдождн кѧмыкз горѧщнз ἢ Ѡгнь сз нѧсѧ, ἢ погсбн всѧ.

λ. Потомѧ же бѣдетз ἢ вз дѧнь, вз Ѡнѧже снз члвѣческїй ἰѧвїтса.

λα. Вз тѧй дѧнь, ἢже бѣдетз на крѧвѣ, ἢ сосѧдн ѧгѧ вз домѧ, да не слѧзнтз взѧти ἢхз : ἢ ἢже на селѣ, тѧкожде да не возвратїтса вспѧть.

λβ. Помнѧйте женѧ Лнѧтоvs.

λγ. ἢже ἕщѧ взыщѧтз дсшс своїѧ спастн, погсбнтз ю : ἢ ἢже ἕщѧ погсбнтз ю, живнтз ю.

λδ. Γλγολю вѧмз : вз тѧ нѧщѧ бѣдетѧ двѧ на Ѡдрѣ ѧдїномз : ѧдїнз поѧмлетса, ἄ дрсгїй ѡстѧвлѧетса.

λε. Бѣдетѣ двѣ вкспѣ мѧлющѣ : ѧдїна поѧмлетса, ἄ дрсгѧѧ ѡстѧвлѧетса.

λς. Двѧ бѣдетѧ на селѣ : ѧдїнз поѧмлетса, ἄ дрсгїй ѡстѧвлѧетса.

λз. Ἴ ѡвѣщѧвшѧ глаголѧшѧ ѧмѧ : гдѣ Γδн ; Ѡнз же речѧ ἢмз : ἢдѣже тѣло, тѧмω соверстса ἢ срлн.

23. И *като* ви рекътъ : Ето тука е, или, ето тамъ е, да не отидете, нито да тичате подиръ му.

24. Защото както свѣтковица-та, която блъска отъ единый-тъ *край* на поднебеснѣ-тъ, свѣти до другый-тъ *край* на поднебеснѣ-тъ, така ще бѣде и Сынъ чловѣческый въ свой-тъ си день.

25. Но первомъ трѣба *той* да пострада много, и да бѣде отхврленъ отъ тойзи родъ.

26. И както въ дни-тъ Ноевы така ще бѣде и въ дни-тъ на Сына чловѣческаго.

27. Ядѣхъ, пияхъ, женихъ ся и задомявахъ ся до день-тъ въ който Ное влѣзе въ ковчегъ-тъ; и дойде потопъ-тъ и погуби всичкы-тъ.

28. Подобно както станъ и въ дни-тъ Лотовы, ядѣхъ, пияхъ купувахъ, продавахъ, сядяхъ и градахъ.

29. И въ който день излѣзе Лотъ изъ Содома навали огонь и жупель отъ небе-то, и погуби всичкы-тъ.

30. На това подобно ще бѣде и въ день-тъ въ който Сынъ чловѣческый ще ся яви.

31. Въ онзи день който ся намѣри на покрывъ-тъ, и сѣдове-тъ му въ къщы, да не слѣзе да ги земе; и който е на нивѣ, такожде да ся не враща назадъ.

32. Помиѣте Лотовѣ-тъ женѣ.

33. Който поище да си уварди животъ-тъ, ще го izgуби; и който го izgуби, ще го уварди.

34. Казувамъ ви, въ онѣкъ ноцъ ще бѣдѣтъ двама на едно легло; единый-тъ ще ся земе, а другый-тъ ще ся остави.

35. Двѣ *жены* ще наедно да мѣлятъ; една-та ще бѣде зѣта, а друга-та ще ся остави.

36. Двама ще бѣдѣтъ на нивѣ; единый-тъ ще ся земе, а другый-тъ ще ся остави.

37. Отговарятъ и казувать му : Кждѣ, Господи? А той имъ рече : Дѣто е трупъ-тъ, тамъ ще и орли-тъ да ся съберѣтъ.

ГЛАВА ІІ.

а. Глаголаше же ѱ прѣтѣс къ нимъ, какъ подобаетъ всегда молѣтиса, ѱ не стѣжати (сѣ),

б. Глагола: сздѣа вѣ нѣкѣиъ въ нѣкоемъ градѣ, Бѣа не коаса, ѱ челоуѣкъ не срамлѣася.

в. Идова же нѣкаа вѣ во градѣ томъ : ѱ прихощаше къ немѣ, глаголющи : ѡмстѣ менѣ ѡ соперника моего.

г. ѱ не хотѣше на долзѣ времени. послѣдѣи же рече въ севѣ : ѡще ѱ Бѣа не коаса, ѱ челоуѣкъ не срамлѣюся :

д. Но занѣ творѣтъ мѣ трѣды вдовица сѣа, ѡмшѣ еа : да не до конца прихощаши застоитѣ менѣ.

е. Рече же Гдѣ : слышите, что сздѣа неправды глаголетѣ :

ж. Бѣ же не имать ли сотворити ѡмшѣнѣе ѱзкрѣнныхъ своихъ, вопиющихъ къ немѣ дѣнь ѱ нощь, ѱ долготерпѣ ѡ нихъ ;

з. Глаголю вамъ, ѣкъ сотворѣтъ ѡмшѣнѣе ѱхъ вскорѣ. Обаче сѣхъ челоуѣческой пришедъ оубо ѡвращетѣ ли (сѣ) вѣрс на землѣ ;

и. Рече же ѱ ко дрѣгимъ оуповающимъ собою, ѣкъ сѣтъ праведницы, ѱ оуничижающимъ прочихъ, прѣтѣс сѣо :

і. Челоуѣка двѣ видѣста въ цѣрковь помолѣтиса : едѣнъ Фарѣсей, ѡ дрѣгий мытарь.

ѣ. Фарѣсей же стѣвъ, сѣце въ севѣ молашеса : Бже, хвалѣ тебѣ воздаю, ѣкъ нѣсмь, ѣкоже прочѣи члѣвѣцы, хѣщѣницы, неправедницы, премоудѣе, ѱли ѣкоже сѣи мытарь.

б. Пошѣса дваkrátы въ севѣвѣтѣ, десѣтѣнс даю всегѡ елѣкѡ прѣтажѣ.

в. Мытарь же ѱдалѣча стоа, не хотѣше ни оуѣю возвестѣ на нѣо : но бѣаше персн своа, глагола : Бже, милостивъ всѣдн мѣ грѣшникѣ.

ГЛАВА 18.

1. Казуваше имъ още и притчѣ, какъ трѣба всякога да ся молятъ, и да ся не облѣняватъ :

2. И говоряше : Имаше въ нѣкой си градъ единъ сѣдникъ, който ся отъ Бога не бояше, и отъ чловѣка ся не срамуваше :

3. Имаше и една вдовица въ тойзи градъ, та идяше при него и му казуваше : Отдай ми право-то отъ съперникъ-тъ ми.

4. И до нѣколко врѣме не рачи ; а испослѣ рече въ себе си : Ако че отъ Бога ся не боѣж, и отъ чловѣка ся не срамувамъ,

5. А то на тѣж вдовицѣ, понеже ми досажда, нека и отдамъ право-то, да не иде до край да мя отяготява.

6. И рече Господь : Слушайте що казува неправедный-тъ сѣдникъ :

7. А Богъ нѣма ли да отдаде право-то на свои-тъ избранны, които выкатъ къмъ него деня и ноця, ако и да дълготрпи за тѣхъ :

8. Казувамъ ви, че ще имъ отдаде право-то скоро. Но Сынъ чловѣческый кога дойде да ли ще намѣри вѣрж на земѣ-тъ ?

9. И пакъ на нѣкои които ся надѣяхж на себе си че сж праведни, и унищожаважж други-тъ, рече тѣзи притчѣ :

10. Двама чловѣци възлѣзохж въ храмъ-тъ да ся помолятъ ; Единъ-тъ Фарисей, а другый-тъ мытарь.

11. Фарисей-тъ ся исправи и моляше ся въ себе си така ; Боже, благодарѣ ти, че не съмъ както други-тъ чловѣци, грабители, обидници, прѣлюбодѣйци, или както тойзи мытарь :

12. Постѣж дваждъ въ седмицѣ-тъ, десетѣкъ давамъ отъ всичко що придобѣж.

13. И мытарь-тъ като стояше изъ далечь не щѣше нито очи-тъ си къмъ небе-то да подигне, но бѣяше ся въ грѣды-тъ си и думаше : Боже, бѣди милостивъ менѣ грѣшному.

ѡі. Глаголю вамъ, ѡкѡ снѡде сѣй ѡправданъ въ домъ свой паче Ѡнагѡ : ѡкѡ всѧкъ возносѧйся, смиритсѧ : смирдѧй же себѣ, вознесѣтсѧ.

ѡі. Приношѧхъ же къ немѸ ѱ младѣнцы, да ѱхъ кѡснетсѧ : видѣвшѧ же оучѡнцы запретѡша ѱмъ.

ѡі. Іисъ же призвѧвъ ѱхъ, глагола : ѡстѧвите дѣтѣй приходить ко мнѣ, ѱ не вранѡте ѱмъ : таковыхъ ко ѣсть црѣтвіе Бжѣе.

ѡі. Амѡнъ ко глаголю вамъ : ѱже ѡще не прѡиметъ црѣтвіѧ Бжѣа, ѡкѡ отрочѧ, не ѱмать внѡти въ нѣ.

ѡі. ѱ вопросѡ ѣгѡ нѣкѡй князь, глагола : Оучѣлю блгѡй, что сотворѡвъ живѡтъ вѣчный наследствю ;

ѡі. Речѣ же ѣмѸ Іисъ : что ма глаголеши блга ; никтоже блгъ, токѡмѡ ѣдинъ Бгъ.

к. Зѧпѡвѣди вѣси : не прѣмѡбы творѡ : не оубѡй : не оубрѧди : не лжесвѡдѣтельствѡй : чтѡ Ѡца твоегѡ ѱ мѧтеръ твою.

кѧ. Ѡнъ же речѣ : всѧ сіѧ сохранѡхъ ѡ юности моеѧ.

кѡ. Слышавъ же сіѧ Іисъ речѣ ѣмѸ : ѣще ѣдинагѡ не докончалъ ѣси : всѧ, ѣлика ѱмаши, продаждь, ѱ раздѧй нищымъ, ѱ ѱмѣти ѱмаши сокровѡще на нѣси : ѱ градѡ во слѣдѧхъ менѣ.

кѧ. Ѡнъ же слышавъ сіѣ, прѡскѡрѡенъ бысть : бѣ ко богѧтъ сѣлѡ.

кѢ. Видѣвъ же ѣгѡ Іисъ прѡскѡрѡена бывша, речѣ : кѧкѡ не оудѡбѡ ѱмѡщѡи богѧтство въ црѣтвіе Бжѣе внѡдѡтъ.

кѤ. Оудѡбѣе ко ѣсть вельбѣдъ сквозѣ ѱглѡнѣ оѸшы прѡнтѡ, неже богѧтъ въ црѣтвіе Бжѣе внѡти.

кѦ. Рѣша же слышавшѡи : то кѡмо мѡжетъ спасѣнъ быти ;

кѧ. Ѡнъ же речѣ : невозмѡжна оубѡ чѡловѣкѡ възмѡжна сѡтъ оубѡ Бга.

кѡ. Речѣ же Пѣтръ : сѣ мы ѡстѧвѡхомъ всѧ, ѱ по тебѣ ѱдѡхомъ.

14. Казувамъ ви, че той слѣзе у дома си оправданъ *повече*, нежели оный; защото всякой който възнася себе си, ще ся смири; а който смирява себе си, ще ся възнесе.

15. Приносяхъ му още и дѣвица да ся прикосне до тѣхъ а ученици—тѣ като видѣхъ възбранихъ имъ.

16. Но Исусъ ги привыка, и рече: Оставѣте дѣца—та да дождатъ при мене, и не ги въспирайте; защото на таквизъ е царството Божіе.

17. Истинъ ви казувамъ: Който не приеме царство—то Божіе както дѣте, нѣма да влѣзе въ него.

18. И нѣкой си голѣмецъ го попыта и каза: Учителю благый, що да сторѣхъ за да наслѣдувамъ животъ вѣченъ?

19. А Исусъ му рече: Що мя казувашъ благъ? никой не е благъ, тѣкмо единъ Богъ.

20. Заповѣди—тѣ знаешь, Да не направишь прѣлюбодѣяніе; Да не убиешъ; Да не откраднешъ; Да не лъжесвидѣтелствуваешь; Почитай бащъ си и майкѣ си.

21. А той рече: Всичко това съмъ увазилъ отъ младость—тѣ си *до нинѣ*.

22. Това като чу Исусъ, рече му: Още едно ти не достига: Все що имашъ продай, и раздай на сиромасы—тѣ, и ще имашъ съкровище на небе—то; и дойди та мя послѣдувай.

23. А той като чу това наскърби ся; защото бѣше много богатъ.

24. И като го видѣ Исусъ че ся наскърби, рече: Колко мъчно ще влѣзѣтъ въ царство—то Божіе, тѣзи които иматъ богатство.

25. Защото по лесно е да мине камила прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе въ царство—то Божіе.

26. А които чухъ това рекохъ: И кой може да ся спасе?

27. А той рече: Невъзможно—то у человекы—тѣ, у Бога е възможно.

28. А Петръ рече: Ето ный оставихмы всичко, и послѣдовахмы тя.

кѡ. Онъ же рече ѿмъ: ѡмнѣхъ гл҃голю вамъ, ѡткѡ нѣктоже ѣсть, ѡже ѡстанѣтъ домъ, ѡли родитѣли, ѡли братію, ѡли сестры, ѡли женѣ, ѡли чѡда, цр҃твѣа ради Бж҃їа,

л. Иже не прїимѣтъ множицею во время сѣе, ѡ вѣвѣкъ градѣщїи, живѡтъ вѣчнїи.

лѡ. Поѣмъ же ѡбанадесате оучѣнїкї своѡ, рече къ нѣмъ: сѣе восхѡдимъ во Іерусалимъ, ѡ скончѡются всѡ писаннаѡ прѡрѣкї ѡ Сїѣ чл҃вчествѣ.

лѡ. Предадѣтъ во ѣго ѡзыкомъ, ѡ поругѡются ѣмѣ, ѡ оукорѣтъ ѣго, ѡ ѡплѡютъ ѣго,

лг. И бѣвше оубѣютъ ѣго: ѡ вѣ третїи дѣнь воскресѣтъ.

лд. И тѣи ничесѡже ѡ сѣхъ разсмѣша: ѡ вѣ гл҃голъ сѣи сокровѣнъ ѡ нѣхъ, ѡ не разсмѣвахъ глаголемыхъ.

лѡ. Бѣсть же ѣгда приближишасѡ во Іерїхѡнъ, слѣпѣцъ нѣкїи сѣдѡше при пѣти просѡ.

лѡ. Слышавъ же народъ мимоходѡщїхъ, вопрошѡше: что оубѡ ѣсть сѣе;

лѡ. Повѣдѡша же ѣмѣ, ѡткѡ Іисъ Назаранїнъ мимоходѣтъ.

лн. И возопї, гл҃гола: Іисе Сїе Дѣдовъ, помїлшї мѡ.

ло. И предѣдѣщїи прещѡхъ ѣмѣ, да оумолчѣтъ: Онъ же пѡче множае вопїѡше: Сїе Дѣдовъ, помїлшї мѡ.

лм. Стѡвъ же Іисъ повелѣ привести ѣго къ сѣбѣ. прїблїжшасѡ же ѣмѣ къ немѣ, вопросї ѣго,

лм. Гл҃гола: что хѡщешї, да тѣ сотворю; Онъ же рече: Гд҃и, да прозрїю.

лм. Іисъ же рече ѣмѣ: прозрї: вѣра твоѡ спасѣ тѡ.

лм. И ѡбѣе прозрѣ, ѡ во слѣдѣ ѣгѡ идѡше, слава Бг҃а. ѡ всї людїе видѣвше, воздѡша хвалѣ Бг҃ови.

ГЛАВА ѿ.

л. И вшѣдъ прохѡждѡше Іерїхѡнъ.

л. И сѣ мѡжъ нарицѡемый Закхѣи: ѡ сѣи вѣ старѣи мытарѣмъ, ѡ тѡи вѣ богѡтъ.

29. А той имъ рече : Истинѣ ви казувамъ, че нѣма никой който да е оставилъ къщѣ, или родители, или братія, или женѣ, или чада заради царство-то Божіе,

30. И да не получи многократно на това врѣме, и въ идущій-тъ вѣкъ животъ вѣченъ.

31. И като зѣ дванадесеть-тъ при себе си, рече имъ : Ето възлѣзуваме въ Иерусалимъ, и ще ся свърши всичко що е написано отъ пророцы-тъ за Сына чловѣческаго.

32. Защото ще бѣде прѣдаденъ на язычници-тъ и ще му ся поругаѣтъ, и ще го обезчестятъ, и ще го заплюѣтъ,

33. И ще го бѣѣтъ, и ще го убѣѣтъ, и въ третія-тъ день ще възкръсне.

34. И тѣ не разумѣхъ нищо отъ това : и тая дума бѣше покрита за тѣхъ, и не разбирахъ това що ся казуваше.

35. А когато приближаваше до Иерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѣть-тъ да проси.

36. И като чу че народъ минува, попыта какво е това ?

37. И казахъ му че Исусъ Назорянинъ минува.

38. Тогазъ той извика, и казуваше, Исусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя.

39. И тѣзи които вървахъ напѣдъ заплѣтявахъ му да мѣкне, но той още повече выкаше : Сыне Давидовъ, помилуй мя.

40. И спрѣ ся Исусъ и повелѣ да му го доведѣтъ, и като приближи, попыта го,

41. И каза : Що ищешь да ти сторѣжъ ? А той рече : Господи, да прогледамъ.

42. И Исусъ му рече : Прогледай ; твоя-та вѣра тя исцѣли.

43. И тутакси прогледа, и търгна слѣдъ него, и славяше Бога ; и всичкій народъ като видѣ *това*, въздаде хвалѣ Богу.

ГЛАВА 19.

1. Слѣдъ това възле Исусъ въ Иерихонъ и заминаваше си.

2. И ето чловѣкъ на име Закхей, който бѣше начальникъ на мытари-тъ, и той бѣ богатъ.

҃г. И ѡскаше видѣти Іиса, ктò єсть: и не можахє ѡ нарòда, іакw возростомъ малъ бѣ.

҃д. И предитѣкъ, возмѣзе на іагодичинѡ, да видитъ, іакw хоташє мѡмw єа проити.

҃е. И іакw прїиде на мѣсто, возрѣвz Іисъ, видѣ єгò, и рече кз немò: Закхєе, потщавса слѣзи: днєсь во вз домò твоємъ подоваєтъ мѡ быти.

҃є. И потщавса слѣзе, и прїятъ єгò радгаса.

҃з. И видѣвшє всѡ роптáхъ, глагòлюще, іакw ко грѣшнѡ мòжє внїде витáти.

҃и. Стáвz же Закхєй рече ко Гд̄с: сє полъ-нѡмѣнїа моєгò, Гд̄и, дамъ нишымъ: и ѡше когò чѡмъ ѡбидѣхъ, возвращè четвєрїцею.

҃к. Рече же кз немò Іисъ: іакw днєсь спасєнїе домъ семò бысть, занè и сєй сѡз Авраáмъ єсть.

҃л. Прїиде во Сѡз члвѣчь взыскáти и спасти погѡбшаго.

҃м. Слышашымъ же ѡмъ сїа, приложь рече прїтчъ, занè блїзъ ємò быти Іерусалима, и мнáхъ, іакw ѡбїе царство Бжїе хòщєтъ іавїтиса.

҃н. Рече оубо: члвѣкz нѣкїй добрà рòда ѡде на странè далече, прїати себѣ царство и возвратїтиса.

҃о. Призвáвz же дєсáть рáвz своїхъ, даде ѡмъ дєсáть мѡлсá, и рече кз нѡмъ: ксплю дѣйте, дòндеже прїдò.

҃п. И грáжданє єгò ненавидѣхъ єгò, и послáша послы вз слѣдъ єгò, глагòлюще: не хòщємъ семò, да царствєтъ на д̄ нáми.

҃р. И кысть єгдà возвратїса прїѡмъ цр̄тво, рече пригласїти рабы тїи, ѡмже даде сребрò, да оубѣсть, каковò ксплю сѣть сотворїли.

҃с. Прїиде же пєрвыи, глагòла: гд̄и, мнáсъ твоа прїдѣла дєсáть мѡлсá.

҃т. И рече ємò: блгw, рáбє добрый: іакw ѡ малѣ вѣренъ былъ єси, всдѡ Область ѡмѣа на д̄ дєсáтїю градѡвz.

3. И ищаше да види Исуса кой е; но не можаше отъ народа, защото бѣше нискъкъ на възрастъ.

4. И завтече ся на напрѣдъ, та възлѣзе на единъ чърницъ за да го види; понеже прѣзъ него *пжтъ* щѣше да мине.

5. И като дойде на това мѣсто, Исусъ погледнѣхъ, видѣ го, и рече му: Закхее, слѣзь скоро; защото днесъ трѣба да останѣ въ твоиѣ-тъжъ кѣщѣхъ.

6. И прибърза та слѣзе, и прія го съ радость.

7. И като видѣхъ *това* всички, помѣрахъ и казувахъ: Че пригрѣшенъ челоуѣкъ влѣзе да прѣсѣди.

8. А Закхей застанѣ и рече Господу: Господи, ето половинѣхъ-тъжъ отъ имотъ-тъ си давамъ на спромасы-тъ; и ако съмъ обидѣлъ нѣкого въ пѣщо съ клеветѣхъ, въздавамъ четверократно.

9. Рече му Исусъ: Днесъ станѣ спасеніе на тойзи домъ; защото и той е сынъ Авраамовъ.

10. Понеже Сынъ челоуѣческій дойде да потърси и да спасе погынѣло-то.

11. И тѣ като слушахъ това, приложи та рече и единъ притчѣхъ, защото бѣше близу до Иерусалимъ, и тѣ имахъ на умъ-тъ си че царство-то Божіе щѣше тутакси да ся яви.

12. И рече: Челоуѣкъ нѣкой си благороденъ отиде въ странѣхъ далечнѣхъ, да приіме за себе си царство и да ся върне.

13. И повыка десеть отъ слугы-тъ си, и даде имъ десеть мзаскъ, и рече имъ: Търгувайте доклѣ дойдѣхъ.

14. А граждани-тъ негови ненавиждахъ го, и испратихъ слѣдъ него посланищы да кажѣтъ: Не щемъ тогова да царува надъ насъ.

15. И като зѣ царство-то и ся върнѣхъ, рече да му повыкаты онѣзи слугы, на конто даде сребро-то, да узнае кой какво е припечалилъ.

16. И дойде първый-тъ и рече: Господи, твоя-та мнаса приидебы десеть мнасы.

17. И рече му: Добръ, рабе добрый: понеже на най малко-то ся показа вѣренъ, имай власть надъ десеть града.

iii. И прїиде втораѣи, глагола: гдѣи, мнѣсѣ твоѣ сотвори пѣть мнѣсѣ.

di. Речѣ же ѣ томѣ: ѣ ты вѣди надъ патїю градѣвѣ.

к. И др҃с҃гїи прїиде, глагола: гдѣи, сѣ мнѣсѣ твоѣ, ѣже ѣмѣхѣ положѣнѣ во о҃крѣсѣкѣ.

ка. Поахѣса во тебѣ, ѣкѣ члѣвѣкѣхѣ ѣрѣ ѣсї: взѣмлешѣ, ѣгѣже не положилѣ ѣсї, ѣ жпѣши, ѣгѣже не сѣкалѣ ѣсї.

кв. Глагола же ѣмѣ: ѣ о҃стѣ твоѣхѣ сѣждѣ ти, л҃скавыѣ рѣбѣ: вѣдѣлѣ ѣсї, ѣкѣ ѣзѣ челоѣкѣхѣ ѣрѣ ѣсмѣ, взѣмлю, ѣгѣже не положилѣхѣ, ѣ жпѣ, ѣгѣже не сѣкалѣхѣ:

кг. И почтѣ не вдалѣ ѣсї моѣгѣ сребрѣ кспѣмѣ, ѣ ѣзѣ прїшѣдѣхѣ сѣ лѣхѣво ѣстазалѣ вѣхѣ ѣ;

кд. И предстоащымѣ речѣ: возмїте ѣ негѣ мнѣсѣ, ѣ дадїте ѣмѣшемѣ дѣсѣть мнѣсѣ.

ке. И рѣша ѣмѣ: гдѣи, ѣмѣть дѣсѣть мнѣсѣ.

кз. Гл҃голю во вѣмѣ, ѣкѣ всѣкомѣ ѣмѣшемѣ даѣтѣ: ѣ ѣ немѣшагѣ, ѣ ѣже ѣмѣть, ѣнїметѣ ѣ негѣ.

к4. Обѣче врагїи моѣ Оны, ѣже не восхотѣша менѣ, да царѣ вѣхѣ былѣ надъ нїми, прїведїте сѣмѣ, ѣ ѣзѣкѣцѣте предѣ мнѣю.

ки. И сїѣ рѣкѣ, ѣдалѣ предѣи, восходѣ во Іерусалїмѣ.

кѣ. И вѣсть ѣкѣ прїблїжнѣсѣ вѣ Внѣсѣфагїю ѣ Внѣанїю, кѣ горѣ нарицѣемѣї Елѣвнѣ, послѣ двѣ о҃ченїкѣхѣ своѣхѣ,

л. Гл҃гола: ѣдїта вѣ прѣмнїзю вѣсѣ: ѣ вѣ мнѣже вхѣдалѣца ѣврѣцѣта жрѣкѣ прївѣзѣно, на неже нїктоже нїколїже ѣ члѣвѣкѣхѣ всѣде: ѣрѣшѣ ѣ прїведїта.

ла. И ѣще ктѣ вѣ вопрошѣтѣ: почтѣ ѣрѣшѣта; сїце рѣцѣта ѣмѣ, ѣкѣ Гдѣ ѣгѣ трѣвѣтѣ.

лв. Шѣдѣше же пѣсланныѣ, ѣврѣтѣста, ѣкоже речѣ ѣма.

лг. Ѣрѣшѣающѣма же ѣма жрѣкѣ, рекѣша госпѣдѣ ѣгѣ кѣ нїма: чтѣ ѣрѣшѣта жрѣкѣ;

лд. Она же рекѣста ѣкѣ Гдѣ ѣгѣ трѣвѣтѣ.

18. И дойде вторий-тъ и каза, Господи, твоя-та мнаса стори петъ мнасы.

19. Рече и на тогова : Бѣди и ты *владѣтель* надъ петъ града.

20. Дойде и другъ, и каза : Господи, ето твоя-та мнаса, който имахъ скѣтанѣ въ кѣрпѣ :

21. Защото ся бояхъ отъ тебе ; понеже си строгъ чловѣкъ ; земашъ което не си положилъ, и жьнешъ което не си сѣялъ.

22. И казува му : Отъ уста-та ти ще тя сѣдѣжъ, рабе лукавий ; знаятъ си че съмь чловѣкъ строгъ, и земамъ което не съмь положилъ, и жьнѣжъ което не съмь сѣялъ.

23. И защо не даде сребро-то ми на лихварь-тъ, така що азъ като си дойдяхъ щѣхъ да го приберѣжъ съ лихвѣ-тъжъ ?

24. И рече на прѣдстоящы-тъѣ : Земѣте отъ него мнаск-тъжъ, и дайте ѣжъ на тогози който има десеть-тъѣ мнасы.

25. (И рекохъ му : Господи, *той* има десеть мнасы) :

26. Защото ви казувамъ, че всякому който има ще му ся даде ; а отъ того който нѣма, и това що има, ще ся отнеме отъ него.

27. А мои-тъѣ врагове, онѣзи които мя не рачихъ да ся воцарѣжъ надъ тѣхъ, доведѣте ги тука, и посѣчѣте ги прѣдъ мене.

28. И това като изрече *Иисусъ* отиваше на прѣдъ и възлѣзуваше въ Иерусалимъ.

29. И когато приближи до Вифагійѣ и Вифанійѣ, къмъ горѣжъ-тъжъ която ся казуваше Елеонъ, проводи двама отъ ученицы-тъѣ си,

30. И рече имъ : Идѣте въ сръщно-то село : въ косто щомъ влѣзувате ще намѣрите жрѣбе вързано, на което никой чловѣкъ не е никога възсѣдалъ ; отвържѣте го и го доведѣте.

31. И ако вы попыта нѣкой : Защо го отвързувате ? така ще му речете : Защото трѣбува на Господа.

32. И отидохъ проводиши-тъѣ, и намѣрихъ както имъ рече.

33. И когато отвързувахъ жрѣбе-то, рекохъ имъ стопани-тъѣ му : Защо отвързувате жрѣбе-то ?

34. А тѣ рекохъ : На Господа трѣбува.

лѣ. И приведоста ѣ ко Іисови : и возвѣргше ризы своа на жребѣа, всадиша Іиса.

лѣ. Идоуш же ѣмѣ, постилахс ризы своа по пгтѣ.

лѣ. Приближающгжеса ѣмѣ оужѣ (лѣте) кз нисхождѣнію горѣ Елеѣнстѣй, начаша все множество оученикз, радгющеса, хвалѣти Бга гласомз велѣимз ѡ всѣхз силахз, ѡже видѣша,

лп. Глголюще : клгословѣнз градый црѣ во йма Гдне : мѣрз на нѣсѣ, и слава вз вышнихз.

лѡ. И нѣцыи фарѣсеѣ ѡ народа рѣша кз немѣ : Оучителю, запретѣ оученикѡмз твоимз.

лѣ. И ѡвѣщавз рече ймз : глголю вамз, ѡкѡ, ѡще сѣн оумолчатз, каменѣе возопѣетз.

лѣ. И ѡкѡ приближиса, видѣвз градз, плакаса ѡ немз,

лѣ. Глагола : ѡкѡ ѡще бы разсмѣлз и ты, вз дѣнь сѣй твоѣй, ѣже кз смиренѣю твоемѣ : нынѣ же скрыса ѡ очѣю твоѣю :

лѣ. Икѡ прѣидатз днѣе на тѣа, и ѡбложатз врази твоѣ ѡстрѡгз ѡ тебѣ, и ѡвыдѣтз тѣа, и ѡкѣмстз тѣа ѡвсѣодз,

лѣ. И разкѣютз тѣа и чѣда твоа вз тебѣ, и не ѡстѣватз каменѣ на каменѣ вз тебѣ : понеже не разсмѣлз ѣсѣ времеѣе постѣженѣа твоегѡ.

лѣ. И вшѣдз вз црковѣ, начатз ѡзгонѣти продающыа вз неѣй и кспѣющыа,

лѣ. Глагола ймз : писано ѣсть : домз мой, домз молитвы ѣсть : вы же сотвористе ѣго пещѣрз разбѣйникѡмз.

лѣ. И бѣ оучѣа по всѣа днѣи вз цркви. архѣереѣ же и книжници ѡскахс ѣго погсѣбити, и старѣйшины людемз :

лп. И не ѡбрѣтѣхс, что бы сотворѣли ѣмѣ : людѣе ко всѣа держѣхсса ѣгѡ, послѣшajúще ѣгѡ.

35. И доведохъ го при Исуса : и като намѣтахъ дрехы-тѣ си на жрѣбе-то, въскачихъ Исуса.

36. И въ отиваніе-то му, постилахъ дрехы-тѣ си по пъть-тѣ.

37. И когато вече приближаваше до прѣвалъ-тѣ на Елеонскъ-тѣ горѣ, наченъхъ всичко-то множество на ученицы-тѣ да ся радуютъ и да славословятъ Бога велегласно за вси-тѣ чудеса що бѣхъ видѣли ;

38. И казувахъ : Благословенъ царь-тѣ който иде въ име-то Господне ; миръ на небе-то и слава въ вышнихъ.

39. И пѣкои отъ Фарисей-тѣ между народъ-тѣ рекохъ му : Учителю, запрѣти на ученицы-тѣ си.

40. И отговори и рече имъ : Казувамъ ви, че ако тѣ мѣкнѣтъ, то каменіе-тѣ ще извекать.

41. И като приближи та видѣ градъ-тѣ, плака за него,

42. И казуваше : Да бѣ знаялъ и ты, поне въ тойзи твой день, това което е за миръ-тѣ ти ; но сега вече ся скры отъ твои-тѣ очи.

43. Защото ще дойдѣтъ връхъ тебе дни и твои-тѣ неприатели ще направятъ окопъ около тебе, и ще тя обсадятъ, и отъ всякъдѣ ще тя утѣнятъ,

44. И съсыпѣтъ тебе и чада-та ти въ тебе, и иѣма да оставятъ въ тебе камѣкъ на камѣкъ ; защото не си разумѣлъ врѣме-то на посѣщеніе-то си.

45. И като влѣзе въ храмъ-тѣ, наченъ да испѣжда тѣзи конто продавахъ и купувахъ ;

46. И казуваше имъ : Писано е : Домъ-тѣ ми е домъ за молитвѣ : а вы го направихте пещеръ разбойническъ.

47. И поучаваше всякой день въ храмъ-тѣ ; а първосвященници-тѣ и книжници-тѣ и първи-тѣ отъ народа ищаха да го погубятъ ;

48. И не намѣрувахъ какво да сторятъ ; понеже всички-тѣ народъ бѣше прилѣпнѣлъ при него да го слуша.

ГЛАВА К.

а. И въсть во едїнх ѿ днїх онѣхъ, оучаюсѣ емѣ людїи въ цркви ѿ блговѣствованїи, прїидоша свашенїицы ѿ книжницы со старцы,

б. И рѣша къ немѣ, глаголюще: рцы намъ, коею областїю сїа творїши; ѿли кто єсть давый тебѣ власть сїю;

г. Оубравъ же рече къ нимъ: вопрошѣ вы ѿ азъ едїнаго словесѣ, ѿ рцыте ми:

д. Крїенїе Іванново съ нѣсе ли бѣ, ѿли ѿ челоуѣкъ;

е. Онїи же помышлахъ въ себѣ, глаголюще, ѿкъ ѿше речемъ, съ нѣсе, речѣтъ: почто оубо не вѣровасте емѣ;

ж. ѿше ли же речемъ, ѿ чѣлѣкъ: вси людїе каменїемъ побїѣтъ ны: ѿзвѣстїю бо бѣ ѿ Іваннѣ, ѿкъ пророкъ бѣ.

з. И ѿвѣрша: не вѣмы ѿвѣдѣти.

и. Іисъ же рече имъ: ни азъ глаголю вамъ, коею областїю сїа творю.

к. Начатъ же къ людемъ глаголати прїтчѣ сїю: челоуѣкъ нѣкїи насадїи виноградъ, ѿ вдаде єго дѣлательмъ, ѿ ѿиде на лѣта многа.

л. И во время послѣ къ дѣлательмъ раба, да ѿ плодѣ винограда дадѣтъ емѣ: дѣлатели же бївше єго, послаша тѣла.

м. И приложїи послати другаго раба: онїи же ѿ того бївше ѿ досадївше (емѣ), послаша тѣла.

н. И приложїи послати третїаго: онїи же ѿ того оубавшѣ ѿзгнаша.

о. Рече же гдїи винограда: что сотворю; послю сїа моего возлюбленнаго, еда какъ, єго видѣвше, оусрамѣтса.

п. Видѣвше же єго дѣлатель, мыслехъ въ себѣ глаго-

ГЛАВА 20.

1. И въ единъ отъ оныхъ дни, когато поучаваше той народъ-тъ въ храмъ-тъ и благовѣствоваше, надойдохъ първосвященници-тъ и книжинци-тъ наедно съсъ старѣйшины-тъ,

2. Та му говоряхъ и рекохъ: Кажу ли съ коіѣ власть правишь това? или кой е що ти е далъ тѣзи власть?

3. Отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ една рѣчь, и кажѣте ми.

4. Кръщеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣ, или отъ чело-вѣцы-тъ?

5. А тѣ си помыслихъ, и думахъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще рече: Защо не повѣрувахте въ него?

6. Ако ли речемъ: Отъ чело-вѣцы-тъ, всичкий народъ съ каменіе ще ны убіе; понеже е увѣренъ че Іоаннъ е пророкъ.

7. И отговорихъ че не знаѣтъ отъ кѣдѣ бѣ.

8. Тогазы Іисусъ имъ рече: И азъ ви не казувамъ съ коіѣ власть правѣ това.

9. И наченъ да говори на народъ-тъ тѣзи притчѣ: Пѣкой си чело-вѣкъ насади лозіе, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде на чуждѣ странѣ за много врѣме.

10. И во врѣме-то *на плодове-тъ* проводи одного отъ слугы-тъ си при земледѣлцы-тъ, да му дадѣтъ отъ плодъ-тъ на лозіе-то; но земледѣлци-тъ го бихъ и отпратихъ го празденъ.

11. И повтори да проводи и другъ слугѣ; а тѣ бихъ и него и обезчестихъ го и отпратихъ го празденъ.

12. И пакъ проводи третяго; но тѣ и него наранихъ и испѣдихъ.

13. Рече тогазы стопанинъ-тъ на лозіе-то: Що да сторѣхъ? да проводѣхъ любезный-тъ си сынъ: може него като видѣтъ да ся посвѣятъ.

14. Но земледѣлци-тъ като го видѣхъ, мысляхъ въ себе си и

люще: сѣй ѣсть наслѣдникъ: прїидіте оубіемъ єгò, да наше бѣдетъ достоаніе.

єі. И ѡзвѣдше єгò воиъ ѡз винограда, оубіша. что оубо сотворитъ ѡмъ гдїиъ винограда;

єі. Прїидетъ и погвѣитъ дѣлатели сїа, и вѣдетъ виноградъ ѡнѣмъ. слышавше же рекòша: да не бѣдетъ.

зї. Онъ же возрѣвъ на нїхъ, рече: что оубо писаное сїе: камень, єгòже не врегòша зїждущїи, сѣй вѣсть во главѣ оубла;

иї. Всѣкъ падый на камени томъ, сокръшитъ: а на немже падетъ, стрїетъ єгò.

дї. И взыскаша архїереє и книжницы возложити на нь рѣцѣ въ тои часъ, и оубоашася нарòда: разсмѣша бо, гдѣкъ къ нїмъ прїтчс сїю рече.

к. И навлюдше, послаша лѣатели, прїтворѣющихъ себе праведники вѣти: да ѡмстѣ єгò въ словесї, во єже предѣти єгò начѣльствѣ и ѡвласти ѡгемновѣ.

ка. И вопросїша єгò, глаголюще: Оубителю, вѣмы, гдѣкъ праву глаголеши и оубїши, и не на лица зрїши, но во истиниъ рстї Бжїю оубїши.

кв. Достòитъ ли намъ Кесаревн дань дѣти, илї нї;

кг. Разсмѣвъ же ѡхъ лскавство, рече къ нїмъ: что ма ѡскшѣете;

кд. Покажіте мї цѣтс: чїй ѡмать ѡбразъ и надписаніе; ѡвѣщѣавше же рекòша: Кесаревъ.

ке. Онъ же рече ѡмъ: воздаіте оубо, гдѣже Кесарева, Кесаревн, и гдѣже Бжїа, Бгòвн.

кз. И не могòша зазрѣти глагола єгò предъ людьми: и двїшася ѡ ѡвѣтѣ єгò, и оубомолчаша.

кз. Прїстѣпїша же икциъ ѡ сѣддскѣй, глаголющїи воскресенїю не вѣти, вопрошѣхъ єгò,

кн. Глаголюще: Оубителю, Мѡвсѣй написѣ намъ: ѡще комъ братъ оубретъ ѡмїй женѣ, и тои безчѣденъ оубретъ,

думахъ: Тойзи е наслѣдникъ-тъ; елате да го убиѣмъ, за да бѣде наслѣдство-то наше,

15. И го изведохъ вниъ отъ лозіе-то та го убихъ. И тѣй, какво ще имъ направи стопанинъ-тъ на лозіе-то?

16. Ще дойде и ще погуби тѣзи земледѣлци, и ще даде лозіе-то на други. А тѣзи които чухъ рекохъ: Дано не бѣде.

17. А той гы погледнъ и рече; Що е това писано-то, Камъкъ-тъ който отхвърлихъ зидари-тъ, той станъ глава на жгль-тъ:

18. Всякой който падне на тойзи камъкъ ще ся строши, а връхъ когото падне, ще-го смаже.

19. И поискахъ първосвященници-тъ и книжници-тъ да турятъ рѣцъ на него въ тойзи часъ, защото разумѣхъ че тѣмъ каза тѣзи притчъ; но убояхъ ся отъ народъ-тъ.

20. И като извардихъ проводихъ навѣтници, които ся пристру-вахъ че сѣ праведни, съ намѣреніе да го уловятъ въ нѣкоѣхъ рѣчъ, та да го прѣдадѣтъ на началство-то и на власть-тъ правителевъ.

21. И тѣ го попытахъ и рекохъ: Учителю, знаемъ че право говоришь и учишь, и не гледашъ на лице, но по истинѣхъ пѣть-тъ Божій учишь.

22. Право ли е за насъ да даваме данъ Кесарю, или не?

23. А той разумѣ лукавство-то имъ и рече имъ: Защо мя искушавате?

24. Покажѣте ми единъ динарь; чій образъ и надпись има? Отговорихъ и рекохъ: Кесаревъ.

25. А той имъ рече: Като е тѣй, отдайте Кесарево-то на Кесаря, и Божіе-то на Бога.

26. И не могохъ да уловятъ нѣщо въ думъ-тъ му прѣдъ народъ-тъ; и зачудени за отвѣтъ-тъ неговъ, мълкнахъ.

27. И пристѣпихъ нѣкои отъ Саддукеи-тъ, които отричатъ въскръсеніе-то, и го попытахъ,

28. И рекохъ: Учителю, Моисей написа намъ; Ако умре на нѣкого братъ му, който има жепъ, и умре той безчаденъ,

да братъ ѳгѡ поймаеъ женѡ, ѡ возстаеитъ сѣма братъ своемѡ.

ѳо. Седмь оубо братїи бѣ: ѡ первый поаеъ женѡ, оумре безчаденъ.

ѳа. ѡ поаеъ вторїи женѡ, ѡ той оумре безчаденъ.

ѳб. ѡ третїи поаеъ ѡ: такожде же ѡ всї седмь: ѡ не востаиша чадъ, ѡ оумроша.

ѳв. Послѣжде же всѣхъ оумре ѡ женѡ.

ѳг. Въ воскресенїе оубо, которагѡ ѡхъ вдетъ женѡ; седмь бо имѣша ѡ женѡ.

ѳд. ѡ вѣщавъ рече имъ Іисъ: сынове вѣка сегѡ женатса ѡ посагаютъ:

ѳе. ѡ сподобшииса вѣка Оиъ оулучити ѡ воскресенїе, ѳже ѡ мертвыхъ, ни женатса, ни посагаютъ:

ѳж. Ни оумрети бо котѡ мѡгетъ: равни бо сѣтъ Ангѡмъ, ѡ сїове сѣтъ Бжїи, воскресенїа сїове сѣше.

ѳз. ѡ іакѡ востаеъ мертви, ѡ Мѡисей сказа при кспинѣ, іакоже глголетъ Гда Бга Авраамѡ ѡ Бга Ісаакова ѡ Бга Іаковѡ.

ѳи. Бгъ же нѣсть мертвыхъ, но живыхъ: всї бо томѡ живи сѣтъ.

ѳо. ѿвѣщавше же нѣцыи ѡ книжникъ рекѡша: Оучителю, добрѣ рекъ еси.

ѳб. Ктомѡ же не смѣхъс ѳгѡ вопросити ничесѡже. рече же кз нимъ.

ѳв. Какѡ глголютъ Хртѡ сѡа Дѡдова быти;

ѳг. Самъ бо Дѡдъ глголетъ въ книзѣ Псаломстѣи: рече Гдѡ Гдѡи моемѡ: сѣдѡи ѡдеснѡ менѡ,

ѳд. Дѡндеже положѡ врагѡ твоѡ подножїе нѡгъ твоихъ.

ѳе. Дѡдъ оубо Гдѡ ѳгѡ нарицаетъ, ѡ какѡ сѡз ѳмѡ ѳсть;

ѳж. Слышашымъ же всѣмъ людемъ, рече оученикомъ своимъ:

ѳз. Внемлите себѣ ѡ книжникъ хотѡщихъ ходити во

да земе братъ му женѣ-тѣ, и да възстави съме на брата си.

29. А имаше седмина братія, и първий-тъ зѣ женѣ и умрѣ безчаденъ.

30. И зѣ вторий-тъ женѣ-тѣ, и умрѣ и той безчаденъ.

31. И третій-тъ ѣ зѣ; сѣщо така и седмина-та, и не оставихъ чада, и умрѣхъ.

32. А подирь всички-тѣ умрѣ и жена-та.

33. И тѣй въ възкресеніе-то, на кого отъ тѣхъ ще бѣде жена? защото и седмина-та ѣ имажъ за женѣ.

34. А Исусъ отговори и рече имъ: Чада-та на тойзи вѣкъ женять ся и за мѣжъ отивать:

35. А които ся сподобять да получаютъ онзи вѣкъ и възкресеніе-то отъ мъртвы-тѣ, шито ся женять шито за мѣжъ отивать:

36. Защото не могатъ вече ни да умрѣтъ: понеже сѣ равно-ангелни, и като сѣ сынове на възкресеніе-то, сынове Божіи сѣ.

37. А това че мъртви-тѣ възкрѣспувать, и Моисей го изяви при кѣплинѣ-тѣ, когато назоваваше Господа Бога Авраамова, и Бога Исаакова, и Бога Іакова.

38. А Богъ не е *Богъ* на мъртвы-тѣ, но на живы-тѣ; защото всички сѣ живи при него.

39. И отговорихъ ѣкои отъ книжницы-тѣ и рекохъ: Учителю, ты добрѣ рече.

40. И не смѣяхъ вече нищо да го попытать.

41. И рече имъ: Какъ казувать че Христосъ е сынъ Давидовъ?

42. Кога самъ Давидъ казува въ книгѣ-тѣ Псаломскѣ: Рече Господь Господу моему: Сѣдни отдесно ми,

43. Доклѣ положъ врагове-тѣ ти подножіе на нозѣ-тѣ ти.

44. И тѣй Давидъ го нарича Господь, а какъ е сынъ неговъ?

45. И когато всичкий народъ слушаше, той рече на ученицы-тѣ си:

46. Пазѣте ся отъ книжницы-тѣ, които ищѣтъ да ходять

ОДѢЖДАХЪ, Ѳ ЛЮБАЩИХЪ ЦѢЛОВАНІА НА ТОРЖИЩАХЪ, Ѳ ПРЕД-
СѢДАНІА НА СѢМНИЩАХЪ, Ѳ ПРЕЖДЕВОЗЛЕЖАНІА НА ВѢЧЕРАХЪ:

МЪ. Иже сѣдѣютъ дѣла въдовѣцъ, Ѳ винною далече
молѣтсѣ: сѣи прїимутъ лишше ѡсужденїе.

ГЛАВА ЪА.

А. Воззрѣвъ же видѣ вметѣиущыя въ храмъ навадѣшїи
Ѳмѣнїа, дары своя вѣгатыа.

Б. Видѣвъ же Ѳ Ѳксїю въдовѣцъ оубѣгъ вметѣиущъ тѣ двѣ
лѣптѣ.

Г. И рече: воистиннѣ гл҃голю вамъ, Ѳкѡ въдовица сѣ оубѣгала
множае всѣхъ вѣреже:

Д. Всї ко сѣи ѡ Ѳзвѣтка своегѡ ввергѡша въ дары Б҃гови:
сѣ же ѡ лишѣнїа своегѡ все житїе, ѣже Ѳмѣ, вѣреже.

Е. И Ѳкѣимъ гл҃голющымъ ѡ цркви, Ѳкѡ каменїемъ
дѣбрымъ Ѳ сосѣды оубрашена, рече:

Ж. Сѣа, Ѳже видѣте, прїидутъ днїе, въ наже не ѡстанетъ
камень на камени, Ѳже не разорїтсѣ.

З. Вопросїша же егѡ, глаголюще: Оубчїтелю, когдѣ оубо
сѣа бѣдетъ; Ѳ что естъ знаменїе, егдѣ хотѣтъ сѣа быти;

И. Онъ же рече: блудїте, да не прелїенїи бѣдете:
мнози ко прїидутъ во Ѳма мое, глаголюще, Ѳкѡ ѡзъ есмь:
Ѳ время прїблїжнѣ. не Ѳзидѣте оубо во слѣдъ Ѳхъ.

А. Егдѣ же оуслышѣте врднїи Ѳ нестроенїа, не оубѣйтесѣ:
подобѣетъ ко сѣмъ быти прѣжде, но не оубо ѡкончїна.

Б. Тогдѣ гл҃голаше Ѳмъ: востанетъ ко Ѳзыкъ на Ѳзыкъ,
Ѳ царство на царство:

В. Трѣси же велицы по мѣстамъ Ѳ гл҃ди Ѳ пѣсѣвы бѣ-
дутъ, страховѣнїа же Ѳ знаменїа вѣлїа сѣ нѣсѣ бѣдутъ.

Г. Прѣжде же сїхъ всѣхъ возложѣтъ на вы рѣки своя, Ѳ
Ѳжденутъ, предаѣше на сѣмнїща Ѳ темнїцы, ведѡмы къ
царѣмъ Ѳ владыкамъ, Ѳмене мсегѡ раднї.

прѣмѣненнн, и обычатъ поздравленія по пазари-тѣ, и прѣдни-тѣ сѣдалища въ съборища-та, и първы-тѣ мѣста по вечеранія-та ;

47. Които испояждатъ домове-тѣ на вдовицы-тѣ, и за причини правятъ дългы молитвы ; тѣ ще приимжтъ по голѣмо осжженіе.

ГЛАВА 21.

1. И като погледнж *Иисусъ*, видѣ богаты-тѣ които туряхж дарове-тѣ си въ сѣкровищницж-тж.

2. А видѣ и нѣкожъ сиротж вдовицж която тури тамъ двѣ лепты.

3. И рече : Истинж ви казувамъ, че тая сирота вдовица тури отъ всички-тѣ най много :

4. Защото всички тѣзи турихж въ дарове-тѣ Божіи отъ изобиліе-то си ; а тя отъ нѣманіе-то си тури всичкый си имотъ, колкото имаше.

5. И когато нѣкои си говоряхж за храмъ-тѣ, че е украсенъ съ хубавы камъніе и съ посвященія, рече :

6. Ще дойджтъ дни, въ които това що гледате нѣма да остане камъкъ на камъкъ, който да ся не съсыне.

7. И попытахж го и рекохж : Учителю, а кога ще бжде това ? и какво е знаменіе-то, когато ще бжде това ?

8. А той рече : Гледайте да ся не прѣльстите ; защото мнозина ще дойджтъ въ мое име и ще казувать : Че съмъ азъ ; и ужъ врѣмето наближи ; но да не отидете слѣдъ тѣхъ.

9. И кога чуете бойове и размирицы, да ся не убонте ; защото първомъ тѣ трѣба да бжджтъ ; по не е тутакси свършеніе-то.

10. Тогазы имъ казуваше : Че ще вѣстане народъ връхъ народъ, и царство връхъ царство ;

11. И ще бжджтъ на мѣста голѣми трусове, и гладъ, и моръ, още страшилища и знаменія голѣмы отъ небе-то ще бжджтъ.

12. А прѣдъ всичко това ще турятъ ржцѣ на васъ, и ще вы изгонятъ, и ще вы прѣдаджтъ на соборища и въ тъмници, и ще вы извождатъ прѣдъ царіе и прѣдъ владѣтели заради мое-то име.

ѳі. Пригласїтса же вамъ во свидѣтельство.

ѳі. Положите оубо на сердцахъ вашихъ, не прежде позчѣтиса ѡвѣщавати :

ѳі. Изъ бо дамъ вамъ оустѣ и премудрость, ѣйже не возмóгстѣ противитиса ѡмѣ ѡвѣщати всѣмъ противляющїмса вамъ.

ѳі. Прѣдани же бѣдете и родїтели и братїею и родомъ и дрúги : и оумертвѣтѣ ѡ васъ :

ѳі. И бѣдете ненавидими ѡ всѣхъ ѡмене моегѡ ради.

ѳі. И власъ главы вашеа не погибнетѣ.

ѳі. Въ терпѣнїи вашемъ стажите дúшы ваша.

ѳі. Егда же оúзрите ѡвстоимъ Іерусалимъ вѣи, тогда разсмѣйте, ѡкѡ приближиса запустѣнїе ѣмѡ.

ѳа. Тогда сѣшїи во Іудѣи, да бѣгаютѣ въ горы : и ѡже посредѣ ѣгѡ, да исхóдѣтѣ : и ѡже во странахъ, да не вхóдѣтѣ въ Ѡнь.

ѳв. ѡкѡ днїе ѡмщенїю сїи сѣть, ѡкѡ испóлнитиса всемѡ писанномѡ.

ѳг. Горѣ же ѡмшымъ во оúтрóбѣ и доашымъ въ тыа днї : бѣдетѣ бо бѣда велиа на землї, и гнѣвъ на людехъ сїихъ.

ѳд. И падѣтѣ во Ѡстрїи мечѣ, и плѣнени бѣдѣтѣ во всѣ ѡзыки : и Іерусалимъ бѣдетѣ попираемъ ѡзыки, дóндеже скончѣютса временѣ ѡзыкѣ.

ѳе. И бѣдѣтѣ знаменїа въ солнцѣ и лгнѣ и звѣздахъ : и на землї тгѣ ѡзыкѡмъ ѡ нечланиа, шѣма морскѣгѡ и возмшѣнїа,

ѳв. Издыхающимъ челоѳекѡмъ ѡ стрѡха и чланиа градѣщїихъ на вселѣнїю : сїлы бо ѡныа подвигнѣтса.

ѳз. И тогда оúзратѣ Сїа члѣѳческа градѣща на Ѡблацѣхъ съ сїлою и славою многою.

13. И това ще ви стане за свидѣтельство.

14. И тъй, положѣте на сърдца-та си, да не прѣговаряте отъ по напрѣдъ какво да отвѣщаете ;

15. Защото азъ ще ви дамъ уста и мъдрость, на коѣкто не ще могатъ да противорѣчатъ, нито да противостоятъ всички-тѣ ваши противници.

16. И ще бѣдете прѣдадени и отъ родители и братія и роднини и отъ пріятели, и ще умъртвятъ *нѣкои* отъ васъ.

17. И отъ всички ще бѣдете несправедливи заради мое-то име.

18. Но косъмъ отъ главѣ-тѣ ви нѣма да загине.

19. Съ търпѣніе-то си придобийте души-тѣ си.

20. А кога видите Іерусалимъ обыколенъ съ войски, тогава знайте че приближи запустѣніе-то му.

21. Тогазъ които сѣ въ Іудеѣ да бѣгатъ по горы-тѣ ; и които сѣ въ срѣдъ него да излазятъ *на висъ*, и които сѣ въ околности-тѣ да не влѣзватъ въ него.

22. Защото тѣзи сѣ дни на отмъщеніе, за да ся изпълни все що е писано.

23. И горко на непразни-тѣ и на доящы-тѣ прѣзъ онѣзи дни ; защото ще бѣде голѣма тѣга на земѣ-тѣ, и гнѣвъ *Божій* врѣхъ тойзи народъ.

24. И ще да паднатъ подъ остриѣ-то на ножъ, и ще бѣдѣтъ закарани въ плѣнъ по всички-тѣ народы ; и Іерусалимъ ще бѣде потѣпкованъ отъ язычници-тѣ, докѣ ся изпълнятъ врѣмена-та на язычници-тѣ.

25. И ще бѣдѣтъ знаменія въ слънце-то и въ лунѣ-тѣ и въ звѣзды-тѣ и по земѣ-тѣ тѣга на народы-тѣ въ недоуміе-то *имъ*, и ще шуми море-то и вълны-тѣ.

26. Человѣци-тѣ ще издѣхвватъ отъ страхъ и отъ очакваніе на *блѣдствія-та* които ще постигнатъ вселенѣѣ, защото силы-тѣ небесны ще ся поколебайтъ.

27. И тогазъ ще видятъ Сына человѣческаго че иде въ облакъ съсъ силѣ и славѣ голѣмѣ.

кн. Начиніающымъ же сімъ бывати, восклонітеса ѿ въз-
двигните главы ваша: зане приближаетса избавленіе ваше.

кѡ. И рече прітчс ѿмъ: видите смокѡвницѡ ѿ всѧ
древѧ.

л. Егда прѡшнѡуютса оужѧ, видаше самн вѣсте, іакъ
вмізъ жѡтва ѣсть:

ла. Тѡкъ ѿ вы, егда оўзрите сіѧ бывающа, вѣдите, іакъ
вмізъ ѣсть царствіе Бжїе.

лв. Амїнь глаголю вамъ, іакъ не ѿмать прейтї рѡдъ сѣй,
дѡндеже всѧ сіѧ вѡдѡстъ.

лг. Ико ѿ землѧ мїмѡ ѿдетъ, ѡ словеса моѧ не ѿмстѡ
прейтї.

лд. Приеміте же себѣ, да не когда ѡтѡгчѡютъ срѡца ваша
ѡбѡдѡніемъ ѿ пѡанствомъ ѿ печѡлми житѣйскими, ѿ наїдетъ
на вы вnezѡпѡ дѡнь тѡй.

ле. Икѡ сѣтъ ко прїдетъ на всѧ живѡщыѧ на лицѡ всѧ
землї.

лз. Бжїе же во днїи въ цркви оўчѡлѡ, нѡщїю же ѿсходѡ
водворѡшеса въ горѣ нарицаемѡй Елевнѡ.

лн. И всї людіе ѿз оўтра прїхождѡхъ къ немѡ во цѣрковь
посѡшати егѡ.

ГЛАВА КВ.

а. Приближѡшеса же прѡзѡднїкъ ѡпрѣснѡкъ, гѡголемый
пѡсѡха:

б. И ѿскѡхъ ерхїтерѣе ѿ кнїжнїцы, кѡкъ вы оубїли егѡ:
боѡхъса ко людѣй.

в. Кнїиде же сѡтанѡ во ісдѡ нарицаемаго Іскарїѡтѡ, сѡша
ѡ числѡ ѡвоюнадѡсѡте.

28. И когато начне да става това, въсправѣте ся и подигнѣте си главы-тъ; защото приближава избавленіе-то ви.

29. И рече имъ притчѣ: Виждете смоковницѣ-тъ и всички-тъ дървета.

30. Когато вече гы виждате че ся развивать, знаете отъ само себе си че е близо вече лѣто-то.

31. Така и вы кога видите това че става, знайте че е близо царство-то Божіе.

32. Истинѣ ви казувамъ, че иѣма да прѣмине тойзи родъ, до къдъ ся сбѣде всичко това.

33. Небе-то и земя-та ще прѣминѣтъ, а мон-тъ думы иѣма да прѣминѣтъ.

34. Но пазѣте себе си, да не бы да отегнѣтъ сърдца-та ви отъ обяденіе и пиянство и отъ житейски грыжи, и вы постигне напрасно той день:

35. Защото като примка ще дойде на всички конто обитавать по лице-то на всички-тъ земѣ.

36. За то бѣдѣте будни и молѣте ся на всяко врѣме, за да ся удостонте да избѣгнете отъ всичко това което има да бѣде, и да прѣдстанете прѣдъ Сына человѣческаго.

37. И деня той учаше въ храмъ-тъ; а ноця излѣзуваше та пошуваше на горѣ-тъ нарицаемѣ Елеонскѣ.

38. И всичкый-тъ народъ подранявахъ при него въ храмъ-тъ да го слушать.

ГЛАВА 22.

1. И приближаваше праздниѣкъ-тъ на бесквасны-тъ хлѣбове, който ся казува Пасха.

2. И первосвященници-тъ и книжници-тъ търсахъ, какъ да го убійтъ: защото ся бояхъ отъ народа.

3. И влѣзе Сатана въ Іудѣ, който ся казуваше Искаріотъ, който бѣше отъ число-то на дванадесетъ-тъ:

д. И шѣдз глагола архіерѣумз и воєвѣдамз, какъ єгѡ прѣдѣстз ѿмз.

е. И возрадовашася, и совѣщаша ємѡ срѣзренники дѣти :

ѕ. И исповѣда, и иѡскаше оудѡбна вѣремене, да прѣдѣстз єгѡ ѿмз безъ народа.

з. Прїиде же дѣнь ѡпрѣсноковз, вз ѡньже подѡбаше жрѣти пасхѡ :

и. И посла Петра и Іванна, рѣкз : шѣдша оуготѡвайта намз пасхѡ, да їмъ.

а. ѡна же рекѡста ємѡ : гдѣ хѡщеши, оуготѡваемз ;

г. ѡнз же речѣ ѿмз : сѣ восходѣщемъ вамъ во градз, срѣжетз вы челоѳккз вз сквдѣлницѣ вѡдѡ носѡ : по нѣмз и дѣта вз дѡмз, вз ѡньже вхѡднтз.

д. И рѣкѣта дѡмѡ вѡцѣ : глѡлетз тебѣ оучитель : гдѣ єсть ѡбїтель, и дѣже пасхѡ со оученики моїми снѣмз ;

е. И тойъ вамъ покѣжетз гѡрницз вѣлію постланѡ : тѡ оуготѡвайта.

ѕ. Шѣдша же ѡѡрѣтѡста, їакоже речѣ їма : и оуготѡваста пасхѡ.

з. И єгдѡ вѡистъ часз, возлежѣ, и ѡѡнадѣсатѣ їиши сз їмъ.

и. И речѣ кз їмъ : желѡнїемъ возжелѣхъ сїю пасхѡ їѣсти сз вамъ, прѣжде дѣже не прїимѡ мѡккз :

и. Глѡлю во вамъ, їакъ ѡсѣлѣ не їмамъ їѣсти ѡ нѣлѡ, дѡндеже скончѡютсѡ во цѣтѡвїи Бжїи.

з. И прїимъ часъ, хвалѡ воздѡвз речѣ : прїимїте сїю и раздѣлїте сѣбѣ :

и. Глѡлю во вамъ, їакъ не їмамъ пїти ѡ плодѡ лѡзнагъ, дѡндеже царствїе Бжїе прїидѣтз.

д. И прїимъ хлѣбъ, хвалѡ воздѡвз прѣломїи, и дадѣ їмъ, глѡла : сїе єсть тѣло моѣ, єже за вы даѣмо : сїе творїте вз моѣ воспомнѡнїе.

4. И отиде и наговори ся съ първосвященници-тъ и войводи-тъ, какъ да имъ го прѣдаде.

5. И възрадувахъ ся тѣ и нагласихъ ся да му дадѣтъ сребро.

6. И даде обѣщаніе, и търсяше сгодно врѣме да имъ го прѣдаде безъ народъ-тъ.

7. Дойде же день-тъ на бесквасны-тъ, въ който трѣбаше да жьртвувать пасхѣ-тъ.

8. И проводи Петра и Іоанна и рече : Идѣте и приготвѣте ми да ядемъ пасхѣ-тъ.

9. А тѣ му рекохъ : Дѣ ищешъ да приготвимъ ?

10. Той имъ рече : Ето щомъ влѣзете въ градъ-тъ, ще ви срѣщше чловѣкъ, който носи кърчагъ съ водѣ ; идѣте слѣдъ него въ домъ-тъ въ който влѣзе,

11. И речѣте на стопанинъ-тъ на къщѣ-тъ : Учитель-тъ казува на тебе : Дѣ е гостинна-та стая въ който наедно съ ученицы-тъ си ще ямъ пасхѣ-тъ ?

12. И той ще ви посочи горницѣ голѣмѣ посланѣ ; тамо приготвѣте.

13. И като отидохъ намѣрихъ както имъ рече : и приготвихъ пасхѣ-тъ.

14. И когато дойде часъ-тъ, сѣднѣ на трапезѣ-тъ, и дванадесетъ-тъ апостоли съ него.

15. И рече имъ : Съсъ желаніе пожелахъ да ямъ тѣзи пасхѣ съ васъ прѣди страданіе-то си :

16. Защото ви казувамъ че пѣма да ямъ вече отъ неѣжъ, доклѣ ся не испълни въ царство-то Божіе.

17. И като зѣ чашѣ-тъ, благодари и рече : Земѣте това и раздѣлѣте го помежду си.

18. Защото ви казувамъ ; че пѣма да пиѣжъ отъ плодъ-тъ на лозѣ-тъ, до клѣдъ не дойде царство-то Божіе.

19. И зѣ хлѣбъ, и като благодари прѣломи го, даде имъ и рече : Това е тѣло-то мое, което ся за васъ дава ; това правѣте за мое възпоминаніе.

къ. Такожде же ѿ чашы по вечери, глагола: сїа чаша, новыи завѣтъ моею кровїю, ѿже за вы проливаетса.

къ. Обаче се рска предающаго ма со мною есть на трапезѣ.

къ. И сїх оубо челоѣческой ѿдетъ по реченномъ: Обаче горе челоѣкъ томъ, ѿже предлетса.

къ. И тїи начаша ѿскати въ себѣ, который оубо ѿ нихъ хощетъ сїе сотворїти.

къ. Бысть же ѿ прѣ въ нихъ, кїи мнїтса ѿхъ быти болїи.

къ. Оних же рече ѿмъ: царїе ѿзыкъ господствуютъ ѿми, ѿ ѿвладящїи ѿми бгдатеа нарицаютса.

къ. Вы же не такъ: но болїи въ васъ, да бдетъ ѿкъ мнїи: ѿ старѣи, ѿкъ сажай.

къ. Кто бо болїи, возлежай ли, ѿли сажай; не возлежай ли; ѿзъ же посреде васъ есмь ѿкъ сажай.

къ. Вы же есте пребывше со мною въ напастехъ моихъ:

къ. И ѿзъ завѣщаваю вамъ, ѿкоже завѣща миѣ Оцъ мой, царство,

къ. Да ѿсте ѿ пїете на трапезѣ моеи во цртви моеи: ѿ сядете на престолѣхъ, сядше овоимнадесяте колѣннмъ ѿлевымъ.

къ. Рече же гдъ: Сїмне, сїмне, се сатана проситъ васъ, дабы сѣлаз, ѿкъ пшеницъ:

къ. ѿзъ же молихса ѿ тебѣ, да не ѿскдѣтъ вѣра твоѣ: ѿ ты ѿкогда ѿвѣрїса оутверди братїю твою.

къ. Оних же рече емъ: гдїи, съ тобою готовъ есмь ѿ въ темницъ ѿ на смертъ ѿгї.

къ. Оних же рече: глаголю ти Петре: не возгласитъ пктель днесь, доидеже трикраты ѿвѣржешиса мене не вѣдѣти.

20. Така *зъ* и чашѣ-тѣ слѣдъ вечеріѣ-тѣ, и каза : Тая чаша е новій-тѣ завѣтъ съ моѣж-тѣ кръвь, която ся за васъ пролива.

21. Но ето, рѣка-та на тогозь който мя прѣдава съ мене е на трапезѣ-тѣ.

22. И Сыиъ челоувѣческый отхожда споредъ както е опрѣдѣлено ; по горко на тогозь челоувѣка чрѣзь когото ся прѣдава ;

23. И тѣ наченѣхъ да разискуватъ помежду си, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи който ще стори това.

24. Стаиѣ още и прѣпирня помежду имъ, кого отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ.

25. А той имъ рече : Царіе-тѣ на народы-тѣ господаруватъ надъ тѣхъ, и тѣзи които ги владѣѣтъ наричатъ ся благодѣтели.

26. А вы не така ; но най голѣмый-тѣ испомежду вы, да бѣде както най малкый-тѣ ; и който начадествува, както оногось който слугува.

27. Защото кой е по голѣмъ, който сѣди на трапезѣ-тѣ ли, или който слугува ? не тойзи ли който сѣди ? но азъ помежду васъ съмъ като единъ който слугува.

28. А вы сте онѣзи които устояхте съ мене наедно въ мои-тѣ напасти.

29. За това азъ вамъ завѣщавамъ царство, както Отецъ ми завѣща на мене ;

30. За да ядете и да пиете на трапезѣ-тѣ ми въ царство-то мое ; и да сѣднете на прѣстола, да сѣдите дванадесеть-тѣ племена Израилевы.

31. И рече Господь : Симоне, Симоне, ето, Сатана вы изыска, за да *вы* отсѣе като жито :

32. Но азъ ся молихъ за тебе да не оскудѣе твоя-та вѣра ; и ты когато ся обърнешъ, утвърди братія-та си.

33. И Петръ му рече : Господи, готовъ съмъ съ тебе *наедно* и въ тѣмницѣ и на смърть да идѣ.

34. А той му рече : казувамъ ти, Петре, пѣтель-тѣ днесъ пѣма да попѣе, прѣди да ся отречешъ *ты* триждъ че мя не познавашъ.

лѣ. И рече ѿмз: Ѣгда послыхъ въ безъ влагалница, и безъ мѣха, и безъ сапугъ, Ѣда часогн лишени бысте; Онѣ же рѣша: ничесѡже.

лѣс. Рече же ѿмз: по нынѣ ѿже ѿмать влагалнице, да възметъ, такожде и мѣхъ: а ѿже не ѿмать, да продастъ ризъ свою, и кспитъ ножд.

лѣз. Глаголю ко вамъ, ѿкѡ Ѣще писаное сѣ, подобаетъ, да скончатся ѡ мѣхѣ, Ѣже: и со беззаконными вмѣнѣса: ѿбо Ѣже ѡ мѣхѣ, кончинъ ѿмать.

лѣи. Онѣ же рѣша: Гдѣи, сѣ нождъ здѣ двѣ. Онъ же рече ѿмз: доволно Ѣсть.

лѣо. И ѡшѣдъ ѿде по обычаю въ горъ Елеѡнсксю: по немъ же ѡдоша оученицы Ѣгнѡ.

лѣм. Бывъ же на мѣстѣ, рече ѿмз: молитесь, да не внидете въ напѣсть.

лѣа. И самъ ѡтспнѣ ѡ нихъ ѿкѡ верженѣмъ камене, и поклонъ квѣна, молашеса,

лѣв. Глагола: Ѡче, ѡже волниши мимонестнѣ чашъ сѣѡ ѡ менѣ: ѡваче не моа вола, но твоа да вѣдетъ.

лѣг. Явѣса же ѣмѣ ѡггълъ съ нѣсѣ, оукрѣплѣа Ѣгѡ.

лѣд. И бывъ въ подвижѣ, прилѣжитѣ молашеса. бысть же потъ Ѣгнѡ ѿкѡ капли крове каплюшыа на зѣмлю.

лѣе. И воставъ ѡ мѣтвы, и пришедъ ко оученикѡмъ, ѡбрѣте ѿхъ спѣцихъ ѡ печалнѣ,

лѣс. И рече ѿмз: что спитѣ; воставше молитесь, да не внидете въ напѣсть.

лѣз. Ѣще же ѣмѣ глѡущс, сѣ народъ, и нарицаемый ѡгда, Ѣдинъ ѡ ѡвоюнадесяте, ѡдаше предъ ними, и пристспнѣ ко ѡсови цѣловати Ѣгѡ. сѣе ко кѣ знаменѣе далъ ѿмз: Ѣгѡже ѡже лѡжѣ, той Ѣсть.

лѣи. ѡсз же рече ѣмѣ: ѡгда, лѡзѣнѣмъ ли сѣа человекѣческаго предаѣши;

35. И рече имъ : Когато вы пратихъ безъ кесіѣ, безъ тѣржикъ и безъ обуца, останѣхте ли лишени отъ нищо ? А тѣ рекохъ : Отъ нищо.

36. Тогазъ имъ рече : Но сега който има кесіѣ да ѡзъ земе *сзсз себе си*, така и тѣржикъ, и който нѣма, нека продаде дрехъ-тѣ си и нека купи ножъ.

37. Защото ви казувамъ, че още и това писано-то трѣба да ся испълни на мене : И съ незаконны-тѣ ся счете ; защото *писаны-тъ* за мене, зематъ край.

38. И тѣ рекохъ : Господи, ето тука два ножа. А той имъ рече : Доволно сѣ.

39. И излѣзе та отиде по обычаю на горъ-тѣ Елеонскъ ; отидохъ слѣдъ него и ученици-тѣ му.

40. И като дойде на мѣсто-то, рече имъ : Молѣте ся да не впаднете въ искушеніе.

41. И той ся отлѣчи отъ тѣхъ колкото единъ хвърлѣи камъкъ, и колѣнчи и моляше ся,

42. И думаше : Отче, ако щешъ да мя заминешъ съ тѣзи чашъ ; обаче не моя-та воля, но твоя-та да бѣде.

43. И яви му ся ангелъ отъ небе-то та го укрѣпяваше.

44. И понеже бѣ въ тѣгъ, моляше ся по усърдно : и потъ-та му станъ както капкы крѣвъ които капяхъ на земѣ-тѣ.

45. И като станъ отъ молѣ-тѣ, дойде при ученицы-тѣ си, и намѣри ги заспалы отъ скѣрбъ :

46. И рече имъ : Що спите ? станѣте та ся молѣте, за да не впаднете въ искушеніе.

47. И когато още говоряше той, ето народъ, и тойзи който ся наричаше Іуда, единъ отъ дванадесетъ-тѣ, вѣрѣше напрѣдъ тѣхъ, и приближи при Іисуса да го цѣлуе.

48. А Іисусъ му рече : Іудо, съсъ цѣлуваніе ли прѣдавашъ Сына чловѣческаго ?

мѡ. Видѣвъше же, ѿже вѣху сѧ нѣмъ, бываемое, рѣша
ѣмъ: Гдѣ, ѡце оудѣримъ ножемъ;

и. И оудѣри едѣнъ нѣкѣи ѡ нѣхъ архіерѣова раба, и
оурѣза емъ оухѡ десноѡ.

иа. Обвѣщавъ же Іисъ речѣ: встанѣте до сегѡ: и кос-
нѣвса оухѡ егѡ, ищѣлаи егѡ.

ив. Речѣ же Іисъ ко пришѣдшымъ на нѣ архіерѣемъ и
воеводамъ церкѡвнымъ и старѣцемъ: ѡкѡ на разбѡйника ли
нѣздѡсте со орсѣемъ и дреколѡи ѡти ма;

иѣ. По всѡ дни, сѣиши ми сѧ вамѣ въ церкѡви, не про-
стрѡсте рсѣи на ма. но сѣ естъ ваша годѣна, и Ѧбласть
тѣмѡла.

ид. Ѧмше же егѡ ведѡша, и введѡша егѡ во двѡрѡ архіе-
рѣовъ. Пѣтръ же во слѣдѡ идаше нѣдалѣча.

ие. Возгнѣшымъ же Ѧгнѣ посреде двѡра, и вкѡпѣ
сѣдѡшымъ имъ, сѣдѡше Пѣтръ посреде ихъ.

ис. Оурѣвши же егѡ рабынѡ нѣкла сѣдѡлаа при
свѣтѣ, и возрѣвши на нѣ, речѣ: и сѣи сѧ нѣмъ вѣ.

иѣ. Онъ же ѡвѣржеса егѡ, глагола: жѣно, не знаю егѡ.

ии. И помѡлкѡ дрѡгѣи видѣвъ егѡ, речѣ: и ты ѡ нѣхъ еси.
Пѣтръ же речѣ: человекѣ, нѣсмѣ.

иа. И мимошѣдши ѡкѡ часѡ едѣномъ, нѣхъ нѣкѣи крѣ-
плѡшеса глагола: воистиннѣ и сѣи сѧ нѣмъ вѣ: ѿво Галі-
леаннѣхъ естъ.

ѣ. Речѣ же Пѣтръ: человекѣ, не вѣмъ, ѣже глѡлѣши. и
ѡвѣ, ещѣ глѡлющи емъ, возгласѣ нѣтель.

ѣа. И ѡвращѣса Гдѣ возрѣ на Пѣтрѡ: и помѡнъ Пѣтръ
слово Гдѣне, ѡкоже речѣ емъ, ѡкѡ прѣжде дѡже нѣтель не
возгласѣтъ, ѡвѣржешѣса менѣ трикрѡты.

ѣв. И нѣшѣдъ вѡнъ плѡкаса гѡрѣкѡ.

ѣг. И мѡжѣ держѡшѣи Іиса, рсѣхсѡ емъ вѣюще:

49. И тѣзи които бѣхъ съ *Исуса* като видѣхъ това що имаше да стане, рекохъ му : Господи, да ударимъ ли съ ножь-тъ ?

50. И единъ отъ тѣхъ удари първосвященниковъ-тъ рабъ и отрѣза му десно-то ухо.

51. А *Исусъ* отговори и рече : Оставьте до тука ; и похванъ ухо-то му и го исцѣли.

52. И рече *Исусъ* на първосвященници-тъ и на войводи-тъ на храмъ-тъ и на старѣйшины-тъ, що бѣхъ дошли връхъ него : Като на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы ?

53. Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но това е вашій-тъ часъ, и власть-та на тъмни-нж-тъ.

54. И като го хванѣхъ, заведохъ и въведохъ го въ домъ-тъ на първосвященника. А *Петръ* идяше слѣдъ него отъ далечъ.

55. И наклали бѣхъ огнь на срѣдъ дворъ-тъ та бѣхъ насѣдали, и *Петръ* сѣдяше между тѣхъ.

56. И виждува го една слугиня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ него, и рече : И тойзи бѣше съ него.

57. А той ся отрече отъ него, и каза : Жено, не го знаѣхъ.

58. И слѣдъ малко другъ *единъ* го видѣ, и рече : И ты си отъ тѣхъ. А *Петръ* рече : Человѣче, не съмъ.

59. И като ся минъ до единъ часъ, другъ нѣкой потвърдяваше и казуваше : Наистинъ и тойзи бѣше съ него ; защото е Галилеянинъ.

60. А *Петръ* рече : Человѣче, не знаѣхъ що казувашъ : и тозь часъ още като говоряше той, пѣтель-тъ попѣ.

61. И обърижъ ся *Господь* та погледнъ *Петра* ; и смысли *Петръ* рѣчь-тъ *Господнѣ*, що му рече : Че прѣди да попѣ пѣтель-тъ, ще ся отречешъ отъ мене триждъ.

62. И излѣзе *Петръ* вниъ и плака горко.

63. И мжже-тъ които държахъ *Исуса*, ругаяхъ му ся и го бияхъ.

ѳд. И закрѣвше ѳго, вѣахс ѳго по лицѣ, и вопрошахс ѳго, гл҃голюще: прорцы, кто ѳсть оударей тѣ;

ѳе. И ѳна мнѡга хс҃лаше глаголахс нань.

ѳс. И ѳкѡ бысть дѣнь, собрашас старцы людстїи, и архїтерее и книжницы, и ведоша ѳго на сонмз своѣи,

ѳз. Глаголюще: ѳще ты ѳси Хртѡсз; рцы намз. рече же ѳмз: ѳще вамз рекс, не ѳмете вѣры:

ѳи. ѳще же и вопрошс вы, не ѡвѣщаете мѣ, ни ѡпсститѣ.

ѳо. ѡселѣ вѣдетз снз чл҃вческїи сѣдѣи ѡдеснїю силы Бжїа.

Ѳ. Рѣша же всї: ты ли оубо ѳси снз Бжїи; онз же кз нїмз рече: вы глаголете, ѳкѡ ѳзз ѳсмь.

Ѳл. Онї же рѣша: что ѳциѣ тревземз свидѣтельства; самн бо слышахомз ѡ оустз ѳгѡ.

ГЛАВА ѳГ.

а. И воставше все мнѡжество ѳхз, ведоша ѳго кз Пїлатс.

б. Начаша же нань вадити, глаголюще: сегд ѡврѣтохомз развращїающа ѳзыкз нашз, и возвращающа Кесареви дань дадти, глаголюща себѣ Хртѡ црѣ быти.

г. Пїлатз же вопросї ѳго, гл҃гола: ты ли ѳси црѣ Ісдѣ-
вмз; онз же ѡвѣщавз рече ѳмс: ты глаголешн.

д. Пїлатз же рече ко архїтеревмз и народс: никѡемже ѡврѣтаю виннѣ вз чл҃вцѣ сѣмз.

е. Онї же крѣплѣхсца глаголюще, ѳкѡ развращїаетз люди, оучѣ по всеї Ісдѣн, начѣнз ѡ Галїѣн до здѣ.

с. Пїлатз же слышавз Галїлею, вопросї, ѳще чл҃вкз Галїѣанинз ѳсть;

з. И разсмѣвз, ѳкѡ ѡ области Ирѡдовы ѳсть, послѣ ѳго ко Ирѡдс, ссѣшс и томс во Іерусалимѣ вз тыѣ днї.

64. И като го прикривахъ удрахъ го по лице-то, и го пытахъ и казувахъ : Проречи, кой е що тя удари?

65. И други много хулы казувахъ връхъ него.

66. И като съмнѣхъ, събрахъ ся старѣйшины-тѣ народни, първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, та го изведохъ на съборъ-тѣ си,

67. И му рекохъ : Кажй ни, ты ли си Христосъ ? и рече имъ : Ако ви кажѣ, иѣма да повѣрувате ;

68. А ако *вы* пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще *мя* пуснете.

69. Отъ нынѣ Сынъ чловѣческій ще бжде сѣдящъ отдѣсно на силѣ-тѣ Божіѣхъ.

70. И всички-тѣ рекохъ : Ты прочее Сынъ Божій ли си ? А той имъ рече : Вы казுவате *право* че съмь азъ.

71. А тѣ рекохъ : Що ни трѣбать още свидѣтельства ? защото *нынѣ* сами чухмы отъ уста-та му.

ГЛАВА 23.

1. И станѣхъхъ всичко-то множество, и заведохъ го при Пилата.

2. И наченѣхъхъ да го обвинявать, и казувахъ : Тогова го намѣрихмы че развращава народъ-тѣ, и не оставя да давать дань на Кесаря, и казува себе си че е Христосъ (*помазанникъ*) царь.

3. А Пилатъ го попыта, и каза : Ты ли си царь-тѣ Іудейскій ? А той отговори и рече му : Ты *право* казувашь.

4. И Пилатъ рече на първосвященници-тѣ и на народъ-тѣ : Азъ не намѣрувамъ никоѣхъ винѣхъ въ тогохъ чловѣка.

5. А тѣ наслувахъхъ, и казувахъхъ : Че смущава народъ-тѣ, понеже поучава по всичкѣхъ Іудеѣхъ като е наченѣхъ отъ Галилеѣхъ до тука.

6. А Пилатъ, като чу Галилеѣхъ, попыта, да ли е Галилеянинъ чловѣкъ-тѣ.

7. И като разбра че е отъ Иродовѣхъ-тѣ държавѣхъ, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Іерусалимъ прѣзъ тья дни.

ѿ. Ирѡдѡ же видѣвъ Іиса рѡдѡ кѡстѡ сѣлѡ : кѣ ко желѡ ѡ многѡ времѣне видѣти ѣгѡ, занѣ слышаше многѡ ѡ немѡ : ѿ надѣкашесѡ знаменіе иѣкое видѣти ѡ негѡ кывѡемо.

ѡ. Вопрошаше же ѣгѡ словесѡ многими : Онѡ же ничесѡже ѡвѣщаваше ѣмѡ.

ѡ. Стоѡхѡ же ѡрхіерее ѿ книжници, прилѣживѡ вѡдѡще нѡнѡ.

ѡ. Оѡкоривѡ же ѣгѡ Ирѡдѡ сѡ кѡнѡ своиѡми, ѿ порѡвѡсѡ, ѡвѡлкѡ ѣгѡ вѡ рѡзѡ свѣтлѡ, возвратѡ ѣгѡ кѡ Пѡлѡтѡ.

ѡ. Быста же дрѡга Ирѡдѡ же ѿ Пѡлѡтѡ вѡ тѡѡ дѣнѡ сѡ собѡѡ : прѣжде ко кѣста враждѡ ѡмѡща междѡ собѡѡ.

ѡ. Пѡлѡтѡ же созѡавѡ ѡрхіерѣн ѿ кнѡзи ѿ люѡди,

ѡ. Речѣ кѡ нимѡ : приведѡсте мѡ члѡвѣка сегѡ, ѡкѡ развращѡющѡ люѡди : ѿ сѣ ѡзѡ прѣѡ вѡми истазѡвѡ, ни ѣдинѡмѡ же ѡвѣрѣтѡѡ вѡ чѡловѣцѣ сѣмѡ винѡ, ѡже нѡнѡ вѡдите :

ѡ. Но ни Ирѡдѡ : послѡхѡ ко ѣгѡ кѡ немѡ, ѿ сѣ ничтѡже достѡѡно смѣртѡи сотворѣно ѣсть ѡ немѡ.

ѡ. Наказѡвѡ оѡко ѣгѡ ѡпѡщѡ.

ѡ. Иѡждѡ же ѡмѡше на всѡ прѡзѡдники ѡпѡщѡти ѡмѡ ѣдинѡго.

ѡ. Розѡпѡша же всѡ нарѡди, глагѡлюще : возмѡ сегѡ, ѡпѡстѡи же нѡмѡ вѡрѡвѡсѡ :

ѡ. Иже кѣ за иѣксѡ крамолѡ кѡвшѡѡ во градѣ ѿ оѡвѡнѡство вѡвѣрженѡ вѡ темницѡ.

ѡ. Пѡки же Пѡлѡтѡ возгласѡ, хотѡ ѡпѡстѡитѡи Іисѡ.

ѡ. Онѡ же возгласѡхѡ, глагѡлюще : распѡи, распѡи ѣгѡ.

ѡ. Онѡ же третѡицеѡ речѣ кѡ нимѡ : чтѡ ко слѡ сотворѡи сѣѡ ; ничесѡже достѡѡна смѣртѡи ѡвѣрѣтѡѡхѡ вѡ немѡ : наказѡвѡ оѡко ѣгѡ ѡпѡщѡ.

ѡ. Онѡ же прилѣжѡхѡ глѡсы великими, просѡще ѣгѡ на распѡтѡе : ѿ оѡстоѡхѡ глѡси иѡхѡ ѿ ѡрхіерѣѡстѡи.

8. А Иродъ като видѣ Исуса възрадува ся много; защото ищѣше отдавна да го види, понеже слушаше много *работы* за него; и надѣяше ся да види иѣкое знаменіе да става отъ него.

9. И пыташе го съ много рѣчи; но той му нищо не отговори.

10. А първосвященници-тѣ и книжници-тѣ стояхъ та го обвинявахъ силно.

11. Но Иродъ съсъ свои-тѣ си войни слѣдъ като го унищожи и му ся поруга, облѣче го въ дрехъ свѣтлѣ, и проводи го пакъ на Пилата.

12. Въ онзи день Пилатъ и Иродъ ся спрїателихъ по между си; защото испърво имажъ враждиѣ по между си.

13. А Пилатъ свыка първосвященници-тѣ и началници-тѣ и народъ-тѣ,

14. И рече имъ: Доведохте ми тогозъ челоуѣка, като че отвращава народъ-тѣ; и ето, азъ прѣдъ васъ го испитахъ, и не намѣрихъ въ тогозъ челоуѣка ни едиѣ винѣ отъ колкото го обвинявате.

15. Нито пакъ Иродъ *намѣри*; защото вы пратихъ до него; и ето нищо достойно за смъртъ иѣма да е сторилъ.

16. И тѣй, ще го накажъ и ще го пуснѣ.

17. А нуждѣ имаше да имъ пуца на всякой празникъ одного *отъ зарпѣны-тѣ*.

18. Но вспчкы изедно извыкахъ и казувахъ: Махни тогозъ, а пусни ни Вараввѣ:

19. Който за иѣкоиѣ размирицѣ що бѣше станѣла въ градъ-тѣ, и за убійство хвърленъ бѣ въ тъмницѣ.

20. И пакъ възгласи Пилатъ и искаше да пусне Исуса.

21. А тѣ выкахъ и казувахъ; Распи го, распи го.

22. А той и третїй пѣтъ имъ рече: Че какво зло е сторилъ той? азъ никоиѣ винѣ за смъртъ не намѣрувамъ въ него; и тѣй, като го накажъ, ще го пуснѣ.

23. Но тѣ наваляхъ съ голѣмы выкове, и искахъ да бѣде распнѣтъ: и тѣхни-тѣ гласове и първосвященнически-тѣ прѣвъзмогохъ.

кѢ. Пилатъ же посѣди быти прошенію ѿхъ.

кѤ. Огъстїи же бывшаго за крамоу ѿ оубійство всаждена въ темницю, егѡже прошашъ: Іиса же предавъ воли ѿхъ.

кѦ. И ѿкъ поведѡша егѡ, еше Сїмѡна иѣкоего Кѡри-неа, градѡша съ селѡ, возложиша на нь крѣтъ, нести по Іиса.

кѧ. Идѡше же во слѣдъ егѡ народъ многъ людѣи, и жены, ѡже и плакахъса и рыдахъ егѡ.

кѢ. Обращае же къ нимъ Іиса рече: дщери Іерусалимски, не плачѣтеся ѡ мнѣ, обаче себѣ плачѣте и чадъ вашихъ:

кѤ. Икъ сѣ днѣ градѣтъ, въ наже рекѡтъ: блжѣны неплѡды, и оутрѡбы, ѡже не родиша, и сосцы, иже не доиша.

кѦ. Тогда начнѡтъ глаголати горѡмъ: падѣте на ны: и холмѡмъ: покрѣйте ны.

кѧ. Занѣ, ѡже въ сѡровѣ дрѣвѣ сїѡ творѡтъ, въ сѣсѣ что бѣдетъ;

кѢ. Предѡхъ же и ѿна двѡ злодѣѡ съ нимъ оубїити.

кѤ. И егѡ прїидѡша на мѣсто, нарицаемое лѡбное, тѡ распѡша егѡ, и злодѣѡ, ѡваго оубѡ ѡдеснѡю, ѡ дрѡгаго ѡшнѡю.

кѦ. Іиса же глаголаше: Оче, ѡгъстїи имъ: не вѣдѡтъ во что творѡтъ. раздѣлающе же рѣзы егѡ, метѡхъ жрѣбїѡ.

кѧ. И стоѡхъ людѣи зрѡше: рѡгахъса же и кнѡзи съ нимъ, глаголюще: иныѡ спасѣ, да спасѣтъ и себѣ, ѡже тѡи естъ Хрѣтѡсъ Бжїи избранныи.

кѢ. Рѡгахъса же ешѡ и воини, пристѡпающе и ѡцетъ при-дѣюще ешѡ,

кѤ. И глаголахъ: ѡже ты еси црѣ Іудейскъ, спасѣса самъ.

кѦ. Бѣ же и написанїе написано надъ нимъ писменѡи еллинскими и Римскими и Еврейскими: сѣи естъ царѣ Іудейскъ.

24. И Пилать рѣши да имъ бѣде щѣніе-то.

25. И пуснѣ имъ когото ищяжъ, запрѣный-тъ за размирство и убійство, а Исуса прѣдаде на волѣж-тъ имъ.

26. И когато го поведохъ вѣнъ, уловихъ Симона нѣкого си Киринейца, който си идяше отъ поле-то, и патоварихъ на него кръсть-тъ, да го носи подиръ Исуса.

27. И вѣрвахъ слѣдъ него много множество пародъ, и жены, конто и плачахъ и жаяхъ за него.

28. А Исусъ ся обърижъ къмъ тѣхъ и рече: Дѣщери Іерусалимскы, недѣйте плака за мене, но за васъ, си и за чада-та ваши плачѣте:

29. Защото ето идѣтъ деніе въ конто ще рекѣтъ: Блажены неплодны-тъ, и утробы-тъ конто не сѣ раждали, и съсци-тъ конто не сѣ кърмили.

30. Тогазы ще наченѣтъ да казувать на горы-тъ: Падѣте връхъ пасъ, и на планины-тъ: Покрыйте ны.

31. Защото ако че правятъ това съсъ сурово-то дърво, какво ще бѣде съсъ сухо-то?

32. А карахъ и другы двамина съ него, *които блѣж* злодѣйци, да ги затрыѣтъ.

33. И когато додохъ на мѣсто-то, което ся нарича Лобно, тамъ распнѣхъ него и злодѣйцы-тъ, одного отдесно а другыго отлѣво.

34. А Исусъ казуваше: Отче, прости имъ, защото не знаѣтъ що правятъ. И като дѣляхъ дрехы-тъ му, мѣтнѣхъ жрѣбіе.

35. И стояше народъ-тъ та гледаше. А заедно съ него и началници-тъ ругаяхъ ся и казувахъ: Другы избави, да избави себе си, ако е той Христосъ избранный-тъ Божій.

36. Подигравахъ му ся още и войны-тъ, като пристѣпувахъ *до него* та му подавахъ оцетъ;

37. И казувахъ: Ако си ты Царь Іудейскій, избави себе си.

38. А имаше и надпись надъ него отгорѣ написанъ съ писмена Грыцкы, Римскы и Еврейскы: **ТОЙЗИ Е ЦАРЬ-ТЬ ІУДЕЙСКИЙ.**

ла. Едїнз же ѱ ѡбѣшеною сладѣю хѣлаше ѳго, глагола :
 ѡще ты ѳси Хрѣтѣсз, спасї себѣ ѿ наю.

ма. Ѡбѣщавз же дрзгїи прещїаше ѳмз, глгола : ни ли ты
 койшнса Бѣа, ѡкв вз томже ѡсждѣнз ѳси ;

ма. И мы оубв вз правдз : достѡннаа во по дѣлѡмз наю
 воспрїемлева : сїи же ни ѳдїнагв сла сотвори.

ма. И глаголаше Іисови : помани ма Гдїи, ѳгда прїидеши
 во царствїи сїи.

ма. И речѣ ѳмз Іисз : аминь глголю тебѣ, днесь со мною
 вѣдеши вз рай.

ма. Бѣ же часз ѡкв шестїи, ѿ тма вѣсть по всѣи землї
 до часа девѡтагв.

ма. И померче солице, ѿ завѣса црковнаа раздрася по-
 средѣ.

ма. И возглашь гласомз велїимз Іисз, речѣ : Ѡче, вз
 рѣцѣ твои предаю дѣх мой. ѿ сїа рѣкз ѿздше.

ма. Видѣвз же сотникз кѡвшеє, прослави Бѣа, глагола :
 воистиннз члѣкз сїи праведенз бѣ.

ма. И вси пршѣдшїи народи на позорз сїи, видѡще
 кѡвѡщаа, кїюще пѣрси своѡ возвращѡхса.

ма. Стоѡхс же вси знаѣмїи ѳгѡ ѿдалѣча, ѿ жены спо-
 слѣдствовавшыа ѳмз ѡ Галїѣи, зрѡще сїа.

ма. И сѣ мѡжз ѿменемз Іѡсифз, совѣтникз сѡи, мѡжз
 клѡгз ѿ праведенз :

ма. Сїи не бѣ пристѡлз совѣтз ѿ дѣлз ѿхз, ѡ Арїмаѡѣа
 града Іудѣйска, ѿже чѡлаше ѿ самз цртвїа Бжїа :

ма. Сїи пристѡпль кз Пїлатз, просї тѣлесѣ Іисова.

ма. И снѣмз ѳ, ѡбвїтз плащанїцею, ѿ положи ѳ во грѡбѣ
 ѿзсѣченѣ, вз нѣмже не бѣ нїктоже нїкогдаже положѣнз.

ма. И дѣнь бѣ пятѡкз, ѿ сѣвѡта свѣташе.

ма. По слѣдз же шѣдшыа жены, ѡже вѡхс пршлїи сз
 нїмз ѡ Галїѣи, видѣша грѡбз, ѿ ѡкв положѣно вѣсть тѣло
 ѳгѡ.

39. И единъ-тъ отъ обѣсены-тъ злодѣйцы, хуляше го и казуваше : Ако си ты Христость, избави себе си и насъ.

40. А другый-тъ отговори, и му задрѣтаваше и казуваше : Ни отъ Бога ли не ся боишь ты, който си въ исто-то осъжденіе ?

41. И ныи праведно *смы осъждени* ; защото въспринямы достойно-то на това що смы сторили ; а тойзи нищо зло не е сторилъ.

42. И казуваше на Исуса : Помяни мя, Господи, когато дойдешъ въ царство-то си.

43. И рече му Исусъ : Истинж ти казувамъ, днешъ ще бѣдешъ съ мене въ рай.

44. А бѣше кждѣ шестый часъ, и станжъ тъма по всичкж-тъ земѣ до деветый часъ :

45. И потъмнѣ слънце-то, и завѣса-та на храмъ-тъ ся раздра прѣзь срѣдъ.

46. И извика Исусъ съ голѣмъ гласъ и рече : Отче, въ твои-тъ рѣцѣ прѣдавамъ духъ-тъ си. И това като рече издѣхнѣ.

47. И като видѣ стотникъ-тъ станжло-то, прослави Бога, и казуваше : Наистинж тойзи человекъ бѣ праведенъ.

48. А всички-тъ народи които бѣхж надошли да гледать, като виждахж това което станж, вращахж ся бѣжще ся въ грѣды.

49. А всички-тъ негови познаници, и жены-тъ които бѣхж дошли слѣдъ него отъ Галилеѣж, стояхж отъ далечъ и гледахж това.

50. И ето, человекъ нѣкой на име Иосифъ, който бѣше свѣтникъ, человекъ благъ и праведенъ,

51. (Той не бѣше съгласенъ съсь свѣтъ-тъ и дѣло-то имъ,) отъ Аримаея градъ Иудейскый, който и самъ ожидаше царство-то Божіе ;

52. Той дойде при Пилата и поиска тѣло-то Исусово.

53. И като го сиѣ обви го съ плащаницж, и положи го въ гробъ изсѣченъ въ камькъ, дѣто шикои никога не бѣ лежалъ.

54. И день-тъ бѣше петъкъ, на присъмнуваніе въ сѣботж.

55. Послѣдувахж още и жены-тъ, които бѣхж дошли съ него отъ Галилеѣж, и видѣхж гробъ-тъ, и какъ бы положено тѣло-то негово.

иѡ. Возвратишеса же оуготоваша дрѡматы и мѣро: и възсвѣвѣтъ оубѡ оумолчаша по заповѣди.

ГЛАВА КД.

а. Ко единос же ѡ свѣвѣтъ сѣлѡ рѡнѡ приидоша на грѡбѡ, носѡще, ѡже оуготоваша дрѡматы, и дрѡга сз ними.

б. Сѡбрѣтоша же кáмень ѡвалѣнѡ ѡ грѡба.

г. И вшѣдше не ѡбрѣтоша тѣлесѣ Гда Ииса.

д. И вѣсть не домышляющимса имѡ ѡ сѣмѡ, и сѣ мѡжа двѡ стáста предъ ними въз рѣзахъ блещѡщихса.

е. Пристрѡшнымѡ же бывшымѡ имѡ, и поклоншымѡ лица на зѣмлю, рекѡста кз нимѡ: что ѡщете живѡгѡ сз мѣртвымѡ;

ѕ. Иѣсть здѣ, по востѡ: помани́те, ѡкоже глагола вамѡ, ѣще сѡи въз Галѣен,

з. Глагола, ѡкѡ подобѣтъ сѡс члѣвѣческомѡ преданѡ быти въз рѡцѣ чловѣкѡ грѣшникѡ, и рѡпатѡ быти, и въз трѣтѡи дѣнь воскресити.

и. И помани́ша глаголы ѣгѡ.

к. И возвратишеса ѡ грѡба, възвѣститиша всѡ сѡа единомснѡдесате и всѣмѡ рѡчымѡ.

л. Бѡше же Магдалина Марѡа и Иѡанна и Марѡа ѡакѡвѡл, и рѡчѡ сз ними, ѡже глаголахъ ко Апѡлѡмѡ сѡа.

м. И ѡвнишасѡ предъ ними ѡкѡ лѡа глаголы ѡхъ, и не вѣрѡвахъ имѡ.

н. Пѣтрѡ же востáвѡ течѣ ко грѡбѡ, и приидѡ видѣ рѣзы едины лежѡща: и ѡидѣ, въз сѡбѣ двѡсѡ бывшемѡ.

и. И сѣ двѡ ѡ нихъ вѣста идѡща въз тѡйже дѣнь въз вѣсь ѡстоѡщѡ стáдѡи шестѡдесѡтѡ ѡ Иерсалима, ѣйже имѡ ѣма ѣмагсѡ:

56. И като ся върнахъ, приготвихъ ароматы и миро; и въ сѣботѣ-тѣ споредъ заповѣдь-тѣ почивахъ.

ГЛАВА 24.

1. И въ първый-тъ день на седмицѣ-тѣ, *като бѣше* сутрина рано, дойдохъ на гробъ-тъ носяще ароматы-тѣ що бѣхъ приготвили, *имаше* още и други нѣкои съ тѣхъ.

2. И намѣрихъ камькъ-тъ отваленъ отъ гробъ-тъ.

3. И като вѣзохъ не намѣрихъ тѣло-то на Господа Исуса.

4. И когато бѣхъ въ недоумѣніе за това, ето, прѣдстаняхъ прѣдъ тѣхъ двама челоѣци съ блѣстящи дрехы.

5. И тѣ уплашены наведохъ лице до земѣ-тѣ, а *человѣци-тъ* имъ рекохъ: *Защо търсите живый-тъ между мъртвы-тѣ?*

6. Нѣма го тука, но възкрѣснѣ. Наумѣте си що ви говори, когато бѣше още въ Галилеѣ,

7. И казуваше какъ Сынъ челоѣческий ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ-тъ на грѣшны челоѣци и ще бѣде распнѣтъ, и въ третій-тъ день ще възкрѣсне.

8. И поменяхъ неговы-тѣ думы:

9. И като ся върнахъ отъ гробъ-тъ извѣстихъ всичко това на единадесетъ-тѣ и на всичкы-тѣ други.

10. И *тѣзи* конто казувахъ това на апостолы-тѣ бѣхъ Магдалина Марія и Иоанна и Марія *майка-та* Іаконова, и други-тѣ съ тѣхъ:

11. И тѣхны-тѣ думы ся видѣхъ прѣдъ тѣхъ като празны приказкы, и не ги вѣрувахъ.

12. А Петръ станъ и отиде на гробъ-тъ тичашкомъ, и щомъ надникна, вижда че лежѣхъ саваны-тѣ самы: и върнѣ ся назадъ и чудяше ся въ себе си за това що бѣ станѣло.

13. И ето двама отъ тѣхъ въ сѣщій-тъ день отивахъ въ село което ся казува Еммаусъ, шестдесетъ стадіи далечъ отъ Іерусалимъ.

ґд. И тѧ вѣсѣдоваста кз севѣ ѡ всѣхз сѣхз прикліоч-
шихса.

ґе. И вѣсть вѣсѣдающема ѿма и совопрошáющема, и
самз ѿсз приближивса, и дáше сз нѣма :

ґж. Очи же єю держáстѣса, да єгѡ не познаета.

ґз. Речѣ же кз нѣма : что сѣть словеса сѣа, ѡ нѣхже ста-
заетаса кз севѣ и дáше, и єста дрѧхла ;

ґи. Ґвѣщáвз же єдинз, ємѣже ѿма Клеѡпа, речѣ кз немѣ :
ты ли єдинз пришлѣцз єси во Іерлѣмз, и не оувѣдѣвз єси
бывшихз вз немз во дни сѣа ;

ґк. И речѣ ѿмз : кѣхз ; Она же рѣста ємѣ : ѿже ѡ ѿсѣк
Назаранинѣ, ѿже вѣсть мѣжз пророкз, силенз дѣломз и
словомз предъ Бґгомз и всѣми людми :

ґл. Какъ предаша єгѡ архіерѣи и кнáзи нáши на ѡсуждѣніе
смѣрти, и распáша єгѡ :

ґм. Мы же надѣяхомса, ѿкѡ сѣй єсть хотѧ избáвити
ѿна : но и на дъ всѣми сѣми, трѣтѣй сѣй дѣнь єсть днѣсь,
ѡнѣмже сѣа быша.

ґн. Но и жѣны нѣкѣа ѡ насз оужасѣша ны, бывшыа рáнѡ
оу грѡба :

ґо. И не ѡбрѣтше тѣлесѣ єгѡ, прѣидѡша, глґолоюще, ѿкѡ
и ѡвлѣніе агґлз видѣша, ѿже глґолѡтз єгѡ жива.

ґп. И и дѡша нѣцыи ѡ насз ко грѡбз, и ѡбрѣтѡша тákѡ,
ѿкоже и жѣны рѣша : самагѡ же не видѣша.

ґр. И той речѣ кз нѣма : сѡ несмыслѣннаа и кѡснаа
сѣрдцемз, єже вѣрѡвати ѡ всѣхз, ѿже глґолáша прѣрѡцы.

ґс. Не сѣа ли подобáше пострадаѣти Хрѣтѣз, и внѣти вз
слáвз свою ;

ґт. И начѣнз ѡ Мѡвѣса и ѡ всѣхз прорѡкз, сказáше ѿма
ѡ всѣхз писáнѣй ѿже ѡ немз.

ґѡ. И приближившаса вз вѣсь, вз нѡже и дáста : и той
творáшеса длѣчáйше итѣи.

14. И тѣ ся разговаряхъ помежду си за всичко това що ся бѣ случило.

15. И като си приказвахъ и ся распытвахъ, приближи и самъ си Исусъ и вѣрѣше съ тѣхъ :

16. А очи-тѣ имъ ся удържавяхъ да го не познаѣтъ.

17. И рече имъ : Каквы сѣ тѣзи думы, които си приказвате помежду си като пътувате, и сте тѣжни ?

18. И отговори единый-тѣ на име Клеопа и рече му : Токо ты ли си страненъ въ Иерусалимъ, и не знаешъ това което станъ въ него тѣзи дни ?

19. И рече имъ : Кое ? А тѣ му рекохъ : За Исуса Назарянина, който бѣ мжъ пророкъ, силенъ дѣломъ и словомъ прѣдъ Бога и прѣдъ всичкый-тѣ народъ :

20. И какъ го прѣдадохъ наши-тѣ първосвященници и началници на осѣжденіе смъртно и распяхъ го :

21. А пый ся надѣвахмы че той е който ще да избави Израиля. Но при все това, тойзи е днесъ третій день, отъ както станъ това.

22. Но и иѣкон жены отъ насъ смаяхъ ны, които отишлы отзарана на гробъ-тѣ,

23. И като не намѣрилы тѣло-то му, дойдохъ и казувахъ, че видѣлы и явленіе на ангелы, които казували че той е живъ.

24. И иѣкон отъ наши-тѣ отидохъ на гробъ-тѣ, и намѣрихъ тѣй, както и жены-тѣ рекохъ ; а него не видѣхъ.

25. И той имъ рече : О безумни и късни на сърдце да вѣрвате все що е речено отъ пророцы-тѣ :

26. Не трѣбаше ли това да пострада Христосъ и да влѣзе въ славъ-тѣ си ?

27. И като наченъ отъ Моисея и отъ всичкы-тѣ пророцы, тълкуваше имъ *писано-то* за него во всичкы-тѣ писанія.

28. И приближихъ до село-то дѣто отхождахъ ; и той ся приструваше че отива по далечъ.

кв. И иже даста єго, глголюще : ѡблѣзи сз нѣма, іакѡ кз вѣчерс єсть, и приклонїлсѣ єсть дѣнь. и вниде сз нїма ѡблещїи.

л. И вѣсть іакѡ возлежѣ сз нѣма, и прїимз хлѣвз блгословїи, и преломївз дааше їма.

ла. Оубѣма же ѡверзѡстѣса очн, и познѣста єго : и той невїдїмь вѣсть їма.

лв. И рекѡста кз себѣ : не сердце ли нѣше горѣ вѣ вз нѣсз, єгда глаше нѣма на пстїи, и єгда скѣзоваше нѣма писѣнїѣ ;

лг. И востѣвшѣа вз той часз, возвратїстасѣ во їерс-салїмз, и ѡбрѣтѡста совокрѣпленнѣхз єдїнонадесѣте, и їже вѣхс сз нїми,

лд. Глголющїхз, іакѡ воїстїннѣс востѣ Гдѣ, и гѣвїсѣ сімвнѣс.

лє. И тѣ повѣдаста, іѣже вѣша на пстїи, и іакѡ познѣсѣ їма вз преломлѣнїи хлѣва.

лз. Сїѣ же їмз глголющїмз, и сѣмз їнѣсз стѣ посредѣ їхз, и глгола їмз : мїрз вѣмз.

лз. Оубѡлѣвшесѣ же и прїстрѣшнїи вѣвшесѣ, мнѣхс дѣхс вїдѣтн.

лн. И речѣ їмз : что смѣщѣнн єстѣ ; и почто помышлѣнїѣ вхѡдѣтз вз сердца вѣша ;

ло. Вїдїте рѣцѣ мої и нѡзѣ мої, іакѡ сѣмз ѣз єсмь : ѡсажїте мѣ и вїдїте : іакѡ дѣх плѡтн и кѡстн не їмѣтѣ, іѣкоже менѣ вїдїте їмѣша.

м. И сїѣ рѣкз, показѣ їмз рѣцѣ и нѡзѣ.

ма. Єщѣ же не вѣрѣгнѣшїмз їмз ѡ радѡстн и чѣдѣшїмсѣ, речѣ їмз : їмѣте ли что снѣдно здѣ ;

мв. Оубї же дѣша ємѣс рѣбы печенѣ чѣстѣ, и ѡ пчѣлз сѡтз.

мг. И взѣмз прѣд нїмн іадѣ.

мд. Речѣ же їмз : сїѣ сѣть словеса, іѣже глголахз кз вѣмз єщѣ сїи сз вѣмн, іакѡ подѡбѣтз скончѣтн сѣмз напїсаннымз вз закѡнѣ мѡвѣсѡвѣ и прѡрѡцѣхз и псалмѣхз ѡ мнѣ.

мє. Тогда ѡвѣрзе їмз оѣмз, разгмѣтн писѣнїѣ :

29. И понудихъ го и казувахъ : Остани съ насъ, защото е при вечеръ, и день-тъ прѣвали. И той влѣзе да остане съ тѣхъ.

30. И като сѣднѣ съ тѣхъ на трапезѣ-тъ, зѣ хлѣбъ-тъ, и благо-слови, и прѣломи и даваше имъ.

31. И тѣмъ ся отвори хъ очи-тъ, и познахъ го ; а той стапъ невидимъ на тѣхъ.

32. И рекохъ помежду си : Не горѣше ли въ насъ сърдце-то ни, когато въ пѣтъ-тъ ни приказуваше, и тълкуваше ни писанія-та ?

33. И стапъ хъ въ истый-тъ тойзи часъ, та ся върнѣ хъ въ Іеру-салимъ, и намѣрихъ събрапы единадесеть-тъ, и тѣзи конто бѣ хъ съ тѣхъ,

34. Конто и казувахъ : Че наистинѣ въскрѣснѣлъ Господь, и явилъ ся Симону.

35. Тѣ пакъ приказувахъ *това* което *стапъ* въ пѣтъ-тъ, и какъ го познахъ когато расчупуваше хлѣбъ-тъ.

36. И когато говорѣ хъ това, самъ си Исусъ прѣдстанѣ по срѣдъ тѣхъ, и казува имъ : Миръ вамъ.

37. А тѣ ся стреснѣ хъ и уплашихъ ся, понеже мнѣ хъ че духъ виждатъ.

38. И рече имъ : Защо сте смутени ? и защо влѣзувать въ сърдца-та ви *такъ*изи мысли ?

39. Виждте ми рѣцѣ-тъ и позѣ-тъ, че съмъ истый азъ ; попи-пайте мя и виждте ; защото духъ нѣма плѣтъ и кости, както гледате мене че имамъ.

40. И това като рече, показа имъ рѣцѣ-тъ и позѣ-тъ *си*.

41. Но тѣ отъ радость като ся не довѣрвахъ още и ся чудя хъ, рече имъ : Имате ли нѣщо за яденіе тука ?

42. И тѣ му дадохъ часть отъ печенѣ рыбѣ, и медъ на сотъ.

43. И зѣ та яде прѣдъ тѣхъ.

44. И рече имъ : Тѣзи сѣ думы-тъ конто ви приказувахъ, когато бѣ хъ още съ васъ, че трѣба да ся испълни все що е писано за мене въ законѣ-тъ Моисеевъ и въ пророцы-тъ и въ Псалмы-тъ.

45. Тогава имъ отвори умъ-тъ да разумѣ хътъ писанія-та.

мв. И рече имъ: ѿкѡ такѡ писано єсть, и такѡ подобаше пострадаѣти Хрѣтѡ, и воскреснѣти ѡ мѣртвѡхъ въ третій дѣнь,

мз. И проповѣдатисѡ во имѡ єгѡ покаанію и ѡпущенію грѣхѡвъ во всѣхъ ѡзыцѣхъ, начѣнше ѡ Іерусалима.

ми. Вы же єстѣ свидѣтеліе сѣмъ.

ма. И се ѡзъ послѡ обѣтованіе Оца моего на вы: вы же сѣдѣте во градѣ Іерусалимстѣ, дондеже ѡблечѣтесѡ сілоу свѣше.

и. Извѣдъ же ихъ вѡнъ до Виланіи: и воздвигъ рѣцѣ свои, и бѣгослови ихъ.

иа. И бысть єгда бѣгословаше ихъ, ѡстѣпи ѡ нихъ, и возношашесѡ на нѣбо.

ив. И тѣи поклоншасѡ ємѡ, и возвратишасѡ во Іерусалимъ съ радостію великою:

иг. И бѡхъ вынѡ въ цркви, хвалаше и бѣгословаше бѣламинь.

46. И рече имъ: Че така е писано, и така трѣбаше да пострада Христосъ, и да възкръсне отъ мъртвы-тъ въ третій-тъ день,

47. И да ся проповѣда въ негово име покаяніе и прощеніе на грѣхове во всичкы-тъ народы, като ся започене отъ Іерусалимъ.

48. А вы сте свидѣтели на това.

49. И ето, азъ проваждамъ връхъ васъ обѣщаніе-то на Отца си: а вы сѣдѣте въ градъ-тъ Іерусалимъ, докль ся облѣчете съсъ силж отъ горѣ.

50. И гы изведе вѣнъ до Виваніѣж; и дигнж рѣцѣ-тъ си та гы благослови.

51. И когато гы благославяше, отстѣпи ся отъ тѣхъ, и възно-сяше ся на небе-то.

52. И тѣ му ся поклонихж и върнѣхж ся въ Іерусалимъ съ голѣмж радость.

53. И бѣхж вынѣгы въ храмъ-тъ, хваляще и благословяще Бога. Аминь.

Љ ІѠАІІНА

СВАТѠС БЛАГОВѢСТВОВАІІЄ.

ГЛАВА І.

а. Къ началѣ бѣ Слово, и Слово бѣ къ Бѣг, и Бѣгъ бѣ Слово.

б. Сѣй бѣ искомй къ Бѣг.

в. Ксѧ тѣмъ быша, и безъ негѡ ничтоже бысть, ѣже бысть.

г. Къ томъ живѠтъ бѣ, и живѠтъ бѣ свѣтъ члѣк-кѡмъ.

д. И свѣтъ во тмѣ свѣтитса, и тма ѣгѡ не ѡбѧтъ.

е. Бысть члѣккъ посланъ ѡ Бѣга, има ѣмѡ Іѡаннъ.

ж. Сѣй прїиде во свидѣтельство, да свидѣтельствуетъ ѡ свѣтѣ, да вси вѣрѡ имѡтъ ѣмѡ.

з. Не бѣ той свѣтъ, но да свидѣтельствуетъ ѡ свѣтѣ.

и. Бѣ свѣтъ истинный, иже просвѣщѧетъ всѧкаго чело-вѣка, градѡмаго въ мїрѣ.

й. Къ мїрѣ бѣ, и мїръ тѣмъ бысть, и мїръ ѣгѡ не познѧ.

к. Во своѧ прїиде, и своѧ ѣгѡ не прїѧша.

л. Слїцы же прїѧша ѣгѡ, даде имъ Ѡбласть чадѡмъ Бжїимъ быти, вѣрѡшымъ во има ѣгѡ:

м. Иже не ѡ крѡве, ни ѡ похоти плотскїа, ни ѡ похоти мѡжескїа, но ѡ Бѣга родїшася.

ОТЪ ІОАННА

СВЯТО-ТО ЕВАНГЕЛІЕ.

ГЛАВА 1.

1. Въ начало бѣ Слово-то, и Слово-то бѣ у Бога, и Слово-то бѣ Богъ.

2. То въ начало бѣ у Бога.

3. Всичко чрѣзь него станѣ, и което е станѣло, нищо безъ него не станѣ.

4. Въ него бѣ животъ, и животъ-тъ бѣ видѣлиа-та на чело-вѣцы-тъ.

5. И видѣлиа-та свѣти въ тъмнинѣ-тъ, и тъмнина-та иѣ не обзѣ.

6. Имаше челоуѣкъ проведенъ отъ Бога, име-то му Іоаннъ.

7. Той дойде въ свидѣтелство, да свидѣтельствува заради видѣ-лиа-тъ, за да повѣруватъ всички чрѣзь него.

8. Не бѣ той видѣлиа-та, но да свидѣтельствува за видѣлиа-тъ.

9. Той бѣше истинна-та видѣлиа, която освѣтлява всякого челоуѣка що иде на свѣтъ-тъ.

10. Въ свѣтъ-тъ бѣ и свѣтъ-тъ чрѣзь него станѣ; и свѣтъ-тъ го не позна.

11. Въ свои-тъ си дойде, и свои-тъ му го не приахѣ.

12. А които го приахѣ, даде имъ власть да бѣдѣтъ чада Божии, *сирѣчь* на тѣзи които вѣруватъ въ негово-то име;

13. Който не отъ кръвъ, ни отъ похоть плѣтскѣ, ни отъ похоть мѣжескѣ, но отъ Бога ся родихѣ.

а́. И Слово плоть бысть, и вселися въ ны, и видѣхомъ славу егѡ, славу ѡкѡ едиnorodнагѡ ѡ Оца, исполнь благо-
дати и истины.

б́. Іѡаннх свидѣтельствуеѡ ѡ немѡ, и воззва глагола : сѣй бѣ, егѡже рѣхъ, ѡже по миѣ градый, предо мною бысть : ѡкѡ перѡе мене бѣ.

б́. И ѡ исполненіа егѡ мы вси пріахомъ и благодать воз-
благодать :

з́. Іѡкѡ законъ Мѡисѣомъ данъ бысть : благодать же и истина Іисъ Хрѡмъ бысть.

и́. Бѣ никтоже видѣ нигдаже : едиnorodный Сѡнъ, сый въ лонѣ Очи, той исповѣда.

д́. И сѣ есть свидѣтельство Іѡанново, егда послаша жи-
дове ѡ Іерусалима іереевъ и Левитѡвъ, да вопросатъ егѡ : ты кто еси ;

ќ. И исповѣда, и не ѡвержеся : и исповѣда, ѡкѡ нѣсмь азъ Хрѡсъ.

ка. И вопросиша егѡ : что оубо ; Илиа ли еси ты ; и глаго-
ла : нѣсмь. прѡрокъ ли еси ; и ѡвѣща : ни.

кв. Рѣша же емѡ : кто еси ; да ѡвѣтъ дамы пославшимъ
ны : что глаголеши ѡ тебѣ самѡмъ ;

кг. Рече : азъ гласъ вопіюшагѡ въ пустыни : исправите
путь Гднъ, ѡкоже рече Ісаіа прѡрокъ.

кд. И посланнїи бѣхѡ ѡ Фарїсеѣ :

ке. И вопросиша егѡ, и рѣша емѡ : что оубо крещалеси,
аше ты нѣси Хрѡсъ, ни Илиа, ни прѡрокъ ;

кз. Ѡвѣща имъ Іѡаннх, глагола ; азъ крещю водою :
посредѣ же васъ стоить, егѡже вы не вѣсте.

кз. Той есть градый по миѣ, ѡже предо мною бысть :
емѡже нѣсмь азъ достѡинъ, да ѡрѣшѡ ремень сапогѡ егѡ.

кн. Сѡ въ вѡдавѣ выша Обонзполъ Іордана, идѣже
бѣ Іѡаннх крестѡ.

14. И слово-то станѣ плѣть, и всели ся между насъ (и видѣхмы славѣ-тѣ неговѣ, славѣ както на единороднаго отъ Отца), пълнѣ съ благодать и истинѣ.

15. Иоаннѣ свидѣтельствува за него, и извика та казуваше: Тойзи е за когото рѣкохъ: Който иде слѣдъ мене, прѣдень ми быде, защото отъ мене по напрѣдъ бѣ.

16. И всица ный отъ неговѣ-тѣ пълнотѣ пріяхмы, и благодать за благодать.

17. Защото законъ-тѣ чрѣзъ Моисея бы даденъ; а благодать-та и истина-та чрѣзъ Исуса Христа быде.

18. Никой никога не е видѣлъ Бога; единородный-тѣ Сынъ, който е въ пазухѣ-тѣ на Отца, той го изяви.

19. И това е Иоанново-то свидѣтельство, когато проводихъ Юден-тѣ отъ Иерусалимъ священници и Левиты, да го попытаатъ: Ты кой си?

20. И исповѣда, и не ся отрече; и исповѣда: Не съмъ азъ Христосъ.

21. И попытахъ го: А що си? Или ли си ты? и казува: Не съмъ. Пророкъ-тѣ ли си ты? и отговори: Не.

22. И рекохъ му: Кой си? за да дадемъ отвѣтъ на онѣзи които сѣ ны проводили. Що казувашъ за себе си?

23. Рече: Азъ съмъ Гласъ на одного който выка въ пустынѣ-тѣ: Оправѣте пѣть-тѣ Господень, както рече пророкъ Исаіа.

24. А проведенн-тѣ бѣхъ отъ Фарисей-тѣ;

25. И попытахъ го, и рекохъ му: А защо крыщавашъ, ако не си Христосъ, пито Илія, пито пророкъ-тѣ?

26. Отговори имъ Иоаннѣ и каза: Азъ крыщавамъ съ водѣ; а поспрѣдъ васъ стои единъ, когото вы не знаете.

27. Той е който иде слѣдъ мене, който прѣдень ми быде, комуто азъ не съмъ достоинъ да развържъ ремекъ-тѣ на обуца-та му.

28. Това станѣ въ Внѣаварѣ отвѣдъ Иорданъ, дѣто бѣше Иоаннѣ и крыщаваше.

ѿа. Во оутрїи же видѣ Іваннз Іиса грядѹща кз себѣ, ѿ гл҃гола: сѣ агнецз Бжїи, вземлай грѣхѹ мїра.

ѿ. Сѣи ѣсть, ѿ немже ѡзз рѣхз: по мнѣ градѣтз мѡжз, ѿже предо мнѡю вѣсть, ѿкѡ первѣе менѣ бѣ.

ѿа. И ѡзз не вѣдѣхз ѣгѡ: но да гавїтса Іилевн, сегѡ радн прїидѡхз ѡзз водѡю крестѡ.

ѿв. И свидѣтельствова Іваннз, гл҃гола, ѿкѡ видѣхз Дх҃а сходѡща ѿкѡ гѡлсѡ сз нѣсѣ, ѿ превѣсть на немз.

ѿг. И ѡзз не вѣдѣхз ѣгѡ: но пославый мѡ крестїтн водѡю, той мнѣ речѣ: над негоже оузрїши Дх҃а сходѡща ѿ превѣвѡюща на немз, той ѣсть кр҃тѡи Дх҃омз стѣмз.

ѿд. И ѡзз видѣхз, ѿ свидѣтельствовахз, ѿкѡ сѣи ѣсть Снз Бжїи.

ѿе. Во оутрїи же пакн стоѡше Іваннз, ѿ ѿученикз ѣгѡ двѡ.

ѿс. И оузрѣвз Іиса грядѹща, гл҃гола: сѣ агнецз Бжїи.

ѿз. И слышаста ѣгѡ Сѡа оученикѡ гл҃гѡющаго, ѿ по Іисѣ идоста.

ѿн. Обрѡщса же Іисз, ѿ видѣвз ѿ по себѣ идоща, гл҃гола ѿма: чесѡ ѿцѣта: Сна же рѣста ѣмѡ: Раввї, ѣже гл҃голетса сказѡемо, Оуч҃тлю, гдѣ живѣши;

ѿо. И глагола ѿма: прїидїта ѿ видѣта. прїидѡста ѿ видѣста, гдѣ живѡше: ѿ оу негѡ превѣста дѣнь той: вѣ же чѡсз ѿкѡ десѡтый.

ѿ. Бѣ же Андрѣи крѡтз Сїмѡна Петрѡ, ѣдинз ѿ Сѡѡнхз слышавшихз ѿ Іванна, ѿ по немз шѣдушихз.

ѿа. Обрѣте сѣи прѣжде брѡта своегѡ Сїмѡна, ѿ гл҃гола ѣмѡ: ѡверѣтохомз Мессїю, ѣже ѣсть сказѡемо, Хр҃тѡсз:

ѿв. И приведѣ ѣгѡ ко Іисѡвн. воззрѣвз же нашь Іисз речѣ: тѣ ѣсѡ Сїмѡнз сынз Іѡнннз: тѣ наречѣшисѡ Кїфа, ѣже сказѣтса, Пѣтрз.

ѿг. Во оутрїи же восхотѣ ѿзїтн вз Галїлѣю: ѿ ѡверѣте Фїлїппа, ѿ глагола ѣмѡ: градн по мнѣ.

29. На утринь-тѣ гледа Юаннъ Исуса че иде при него, и казува: Ето Агнець-тѣ Божій, който взема грѣхове-тѣ на свѣтъ-тѣ.

30. Тойзи е за когото азъ рѣкохъ: Слѣдъ мене иде челоувѣкъ, който быде прѣди мене, защото бѣше по напрѣдъ отъ мене.

31. И азъ го не знаяхъ; но за да ся яви на Израиля, за това дойдохъ азъ и крыщавамъ съ водѣ.

32. И свидѣтельствува Юаннъ, и каза: Видѣхъ Духъ-тѣ който слѣзуваше като гълѣбъ отъ небе-то, и остана на него.

33. И азъ го не знаяхъ; но тойзи който мя проводи да крыщавамъ съ водѣ, той ми рече: На когото видишь че слѣзува Духъ-тѣ и остава на него, той е който крыщава съ Духа Святаго.

34. И азъ видѣхъ и свидѣтельствувамъ, че тойзи е Сынъ Божій.

35. На сутринь-тѣ пакъ стояше Юаннъ, и двама отъ ученицы-тѣ неговы.

36. И като съгледа Исуса че минува, казува: Ето Агнець-тѣ Божій.

37. И чухъ го двама-та ученици да говори *така*, и отидохъ слѣдъ Исуса.

38. А като ся обърнѣ Исусъ и гы видѣ че идѣтъ подирѣ му, казува имъ: Що търсите? А тѣ му рекохъ: Равви, (което тълкувано ще рече, Учителю,) дѣ живѣешь?

39. Казува имъ: Елате и виждте. Дойдохъ и видѣхъ дѣ живѣе; и останахъ при него *пръзъ* тойзи день, а часъ-тѣ бѣше около десеть.

40. Единъ-тѣ отъ тѣзи двама-та, които чухъ отъ Юанна *за него*, и го послѣдувахъ, бѣше Андрей братъ-тѣ на Симона Петра.

41. Той пръвъ намѣрува брата си Симона, и казува му: Намѣрихмы Мессіѣ, което ся тълкува Христось.

42. И заведе го при Исуса. И като погледнѣ Исусъ на него рече: Ты си Симонъ, сынъ Юиннъ; ты ще ся наречешъ Кифа, което ся тълкува Петръ (*калькъ*).

43. На утринь-тѣ поиска Исусъ да излѣзе въ Галилеѣ: и намѣрува Филиппа, и казува му: Ела подирѣ ми.

мд. Бѣ же Філіппъ ѿ Вифсаіды, ѿ града Андреѡва ѿ Петро́ва.

ме. Ѡвѣрѣте Філіппъ Наѡнаніа, ѿ глагола ѣмъ: ѣгоже писа Мѡѡсѣй въ законѣ, ѿ Пророцы, ѡвѣрѣтохомъ Іиса сїа Іѡсифова, ѿже ѿ Назарѣта.

мс. И глагола ѣмъ Наѡнаніа: ѿ Назарѣта мѡжетъ ли что добро быти; глагола ѣмъ Філіппъ: прїиди ѿ виждь.

мз. Видѣ же Іисъ Наѡнаніа градсїа къ себѣ, ѿ глагола ѡ немъ: се воистиннъ Іѡльтанинъ, въ немже льстїи иѣсть.

ми. Глагола ѣмъ Наѡнаніа: какъ ма знаеш; ѡвѣща Іисъ ѿ рече ѣмъ: прежде даже не възгласї тебе Філіппъ, сїа поѡ смокѡвницею видѣхъ тѧ.

ма. Ѡвѣща Наѡнаніа ѿ глагола ѣмъ: Раввї, ты еси Сїъ Бжїи, ты еси црѣ Іѡлевъ.

ї. Ѡвѣща Іисъ ѿ рече ѣмъ: зане рѣхъ ти, гакъ видѣхъ тѧ поѡ смокѡвницею, вѣреш: бѡльша сїхъ оузриши.

їа. И глагола ѣмъ: Амїнь Амїнь глголю вамъ, ѡсѣлѣ оузрите небо ѡверсто, ѿ Англы Бжїа восходѧщыа ѿ нисходѧщыа наѡ Сїа человѣческаго.

ГЛАВА ẽ.

а. И въ третїи денъ бракъ бысть въ Канѣ Галїлейстѣи: ѿ бѣ мати Іисова тѧ.

б. Званъ же бысть Іисъ ѿ оученицы ѣгѡ на бракъ.

в. И недоставшъ вїнъ, глагола мати Іисова къ немъ: вїна не имстъ.

г. Глагола ѣи Іисъ: что есть миѣ ѿ тебѣ жено; не оу прїиде часъ мой.

д. Глгола мати ѣгѡ сасгѧмъ: ѣже ѡще глетъ вамъ, сотворїте.

е. Бѣхъ же тѧ водѡсоы каменни шестъ, лежѧще по ѡчищенїю Ісдѣйскъ, вмѣстѧщыа по двѣма ѿли трїемъ мѣрамъ.

44. А Филиппъ бѣше отъ Внесайдъ, отъ градъ-тъ Андреевъ и Петровъ.

45. Намѣрва Филиппъ Наѳанаила, и казува му: *За* когото писа Моисей въ законъ-тъ, и пророци-тъ, намѣрихмы Исуса сына Иосифова, който е отъ Назаретъ.

46. И рече му Наѳанаилъ: Отъ Назаретъ може ли да произлѣзе нѣщо добро? Казува му Филиппъ: Ела и виждь.

47. Видѣ Исусъ Наѳанаила че иде къмъ него, и казува за него: Ето истинный Изралянинъ, въ когото лукавщинъ нѣма:

48. Казува му Наѳанаилъ: Отъ дѣ мя познавашъ? Отвѣща Исусъ и рече му: Прѣди Филиппъ да тя повыка, видѣхъ тя, като бѣше подъ смоковницъ-тъ.

49. Отговори Наѳанаилъ и казува му: Учителю, ты си Сынъ Божій, ты си царь Израилевъ.

50. Отговори Исусъ и рече му: Понеже ти рѣкохъ: Видѣхъ ты подъ смоковницъ-тъ, вѣрувашъ ли? По голѣмы отъ тыя нѣща ще видишь.

51. И казува му: Истинъ, истинъ ви говорѣж; отъ нынѣ ще видите небе-то отворено, и ангелы-тъ Божіи да възлѣзувать и слѣзувать надъ Сына чловѣческаго.

ГЛАВА 2.

1. И на третій-тъ день станъ свадба въ Канъ Галилейскъ, и майка-та Исусова бѣше тамъ.

2. А призовахъ и Исуса и ученицы-тъ неговы на свадбѣ-тъ.

3. И понеже ся свърши вино-то, казува майка му на Исуса: Вино нѣмать.

4. Казува ѿ Исусъ: Що имашъ ты съ мене, жено? часть-тъ ми още не е дошелъ.

5. Казува майка му на слугы-тъ: Каквото ви каже, сторѣте.

6. И имаше тамо шесть каменни купове сложени по обычаю на очищеніе-то Иудейско, и побирахъ всякой двѣ или три вѣдра.

ѳ. Гл҃гола ѳмз Іисз: напо́лите водоно́сы воды. ѳ напо́ниша ѳхз до верха́.

ѳ. И гл҃гола ѳмз: почерпите ѳнѳ ѳ принесите а́хрїтрїклінови. ѳ принесо́ша.

д. Іакоже вк҃сї а́рхїтрїклїнз вїна́ бѳвшагѡ ѡ воды, ѳ не вѳдаше, ѡкзѡз ѳсть: сл҃гїи же вѳдахз почерпшїи водо́з: пригласї жениха́ а́рхїтрїклїнз,

г. И глаго́ла ѳмз: вса́кз челоѳкз прѳжде до́брое вїно́ полага́етз, ѳ ѳгда́ оупїю́тса, тогда́ хзжда́шее: ты́ же собкїаз ѳсї до́брое вїно́ до́сѳлѳ.

д. Сѳ сотвори́ нача́токз зна́менїемз Іисз вз Кани́ѳ Гали́лейстѳи, ѳ іавї сла́вз свою́: ѳ вѳрѡваша вз него́ оу́ченицы ѳгѡ.

ѳ. По сѳмз си́де вз Капернаѳмз, са́мз ѳ ма́ти ѳгѡ, ѳ бра́тїа ѳгѡ, ѳ оу́ченицы ѳгѡ: ѳ тз не мно́ги дни́ превѳша.

г. И влизз вѳ па́сха Іудѳйска, ѳ взыде во Іерусали́мз Іисз.

д. И ѡѳрѳте вз цр҃кви продаю́щых Ѳвцы ѳ во́лы ѳ го́лзби, ѳ пѳна́жники сѳда́шых.

ѳ. И сотвори́вз бичѡ ѡ́ вѳрвїи, вса́ ѳзгїа ѳз цр҃кве, Ѳвцы ѳ во́лы: ѳ торжнїкѡмз разсы́па пѳна́зи, ѳ дскї ѡ́провѳрже:

ѳ. И продаю́щымз го́лзби рече́: возмі́те сїа́ ѡ́сїо́дз: ѳ не твори́те до́мз Ѳца́ моего́ до́мз кз́пленагѡ.

ѳ. Пѡманїша же оу́ченицы ѳгѡ, іа́кѡ писа́но ѳсть: жа́лость до́мз твоегѡ́ си́ксть ма́.

ѳ. Ѳѳѳїа́ша же Іудѳеѳ ѳ рѳша ѳмз: ко́е зна́менїе іавла́еши на́мз, іа́кѡ сїа́ твори́ши;

д. Ѳѳѳїа́ Іисз ѳ рече́ ѳмз: разоритѳ цр҃ковь сїю́, ѳ тремї́ дѳнми́ воздвїгнїз іо́.

к. Рѳша же Іудѳеѳ: четѳредеса́тъ ѳ шестїю́ лѳтз создана́ вѳсть цѳрковь сїа́, ѳ ты́ ли тремї́ дѳнми́ воздвїгнїши іо́;

ка. Онз же глаго́лаше ѡ́ цѳркви́ тѳла́ своегѡ́.

кв. ѳгда́ оубо́ воста́ ѡ́ ме́ртвѡхз, поманїша оу́ченицы

7. Казува имъ Исусъ: Напълиѣте кюпове-тъ съ водѣ. И напълихѣ ги до горѣ.

8. И казува имъ: Налѣйте сега та подайте на прѣдсѣдатель-тъ на трапезѣ-тѣ; и подадохѣ.

9. И щомъ вкуси прѣдсѣдатель-тъ на трапезѣ-тѣ отъ водѣ-тѣ прѣтворенѣ-тѣ въ вино, и не знаеше отъ кадѣ е, (по слугы-тъ които бѣхѣ налѣли водѣ-тѣ знаяхѣ;) повыка младоженецъ-тъ,

10. И казува му: Всякой челоувѣкъ првомъ добро-то вино слага, и като ся понапѣхѣтъ, тогазы по долно-то; ты си задържалъ добро-то вино до сега.

11. Това начало на чудеса-та направи Исусъ въ Канѣ Галилейскѣ, и яви славу-тъ си, и повѣрувахѣ въ него ученици-тъ му.

12. Слѣдъ това слѣзе въ Капернаумъ, той и майка му, и братія-та му, и ученици-тъ му; и не ся бавихѣ тамъ много дни.

13. И приближаваше на Иудей-тъ пасха-та, и Исусъ възлѣзе въ Иерусалимъ;

14. И наѣри въ храмъ-тъ тѣзи които продавахѣ волове и овцы и гълѣбѣе, още и тѣзи що сѣдяхѣ та измѣнявахѣ пары.

15. И направи бичъ отъ вървѣе та испѣди всичкы-тъ отъ храмъ-тъ, и овцы-тъ и волове-тъ; и пары-тъ на сребромѣнители-тъ разсыпа, и трапезы-тъ имъ прѣтури.

16. И на тѣзи що продавахѣ гълѣбѣе-тъ рече: Дигнѣте тѣзи отъ тука: не правѣте бащинъ-тъ ми домъ, домъ търговскый.

17. И наумихѣ си ученици-тъ негови че е писано: Ревность-та на твой-тъ домъ мя изѣде.

18. И отговорихѣ Иудей-тъ и рекохѣ му: Какво знаменіе показувашь намъ като правнишь това?

19. Отвѣща Исусъ и рече имъ: Развалѣте тойзи храмъ, и въ три дни ще го въздигнѣхѣ.

20. А Иудей-тъ рекохѣ: За четыридесеть и шесть години е сѣграденъ тойзи храмъ, и ты ли за три дни ще го въздигнешъ?

21. Но той казуваше за храмъ-тъ на тѣло-то си.

22. И тѣй когато възкреснѣ отъ мъртвы-тъ, поменѣхѣ ученици-

ѢГВЪ, ІАКВ СЕ ГЛГОЛАШЕ : ѡ ВЪРОВАША ПИСАНИЮ, ѡ СЛОВЕСИ, ЕЖЕ РЕЧЕ ІИСУ.

БГ. ЕГДА ЖЕ ВЪ ВО ІЕРУСАЛИМЪХЪ ВЪ ПРАЗДНИКЪ ПАСХИ, МНОЗИ ВЪРОВАША ВО ИМА ЕГВЪ, ВИДАЩЕ ЗНАМЕНІА ЕГВЪ, ІАЖЕ ТВОРАШЕ.

БД. САМЪ ЖЕ ІИСУ НЕ ВДАШЕ СЕБЕ ВЪ ВЪРЪС ИХЪ, ЗАНЕ САМЪ ВЪДАШЕ ВСА :

КЕ И ІАКВ НЕ ТРЕБОВАШЕ, ДА КТО СВИДѢТЕЛЬСТВУЕТЪ ВЪ ЧЕЛОВѢЦЪХЪ : САМЪ БО ВЪДАШЕ, ЧТО ВЪ ВЪ ЧЕЛОВѢЦѢ.

ГЛАВА ҫ.

А. БѢ ЖЕ ЧЕЛОВѢКЪ ВЪ ФАРИСЕИ, НИКОДИМЪ ИМА ЕМЪ, КНАЗЪ ЖИДОВСКІИ :

Б. СЕИ ПРИДЕ КО ІИСУ НОЩЮ, ѡ РЕЧЕ ЕМЪ : РАВВИ, ВЪМЪ, ІАКВ ВЪ БГА ПРИШЕЛЪ ЕСИ ОУЧИТЕЛЬ : НИКТОЖЕ БО МОЖЕТЪ ЗНАМЕНІИ СИХЪ ТВОРИТИ, ІАЖЕ ТЫ ТВОРИШИ, АЩЕ НЕ БЪДЕТЪ БГЪ СЪ НИМЪ.

Г. ОВѢЩА ІИСУ, ѡ РЕЧЕ ЕМЪ : АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ТЕБѢ, АЩЕ КТО НЕ РОДИТСА СВЫШЕ, НЕ МОЖЕТЪ ВИДѢТИ ЦРТВІА БЖІА.

Д. ГЛАГОЛА КЪ НЕМЪ НИКОДИМЪ : КАКЪ МОЖЕТЪ ЧЕЛОВѢКЪ РОДИТИСА СТАРЪ СЫИ ; ЕДА МОЖЕТЪ ВТОРОЕ ВНИТИ ВО ОУТРОБЪ МАТЕРЕ СВОЕА, ѡ РОДИТИСА ;

Е. ОВѢЩА ІИСУ : АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ТЕБѢ, АЩЕ КТО НЕ РОДИТСА ВОДОЮ ѡ ДХОМЪ, НЕ МОЖЕТЪ ВНИТИ ВО ЦАРСТВІЕ БЖІЕ.

Ж. РОЖДѢННОЕ ВЪ ПЛОТИ, ПЛОТЬ ЕСТЬ : ѡ РОЖДѢННОЕ ВЪ ДХА, ДХЪ ЕСТЬ.

З. НЕ ДИВИСА, ІАКВ РѢХЪ ТИ : ПОДОВАЕТЪ ВАМЪ РОДИТИСА СВЫШЕ.

И. ДХЪ, ПДѢЖЕ ХОШЕТЪ, ДЫШЕТЪ, ѡ ГЛАСЪ ЕГВЪ СЛЫШИШИ, НО НЕ ВЪСИ, ВЪКЪДА ПРИХОДИТЪ, ѡ КАМЪ ИДЕТЪ : ТАКЪ ЕСТЬ ВСАКЪ ЧЕЛОВѢКЪ РОЖДѢННИИ ВЪ ДХА.

А. ОВѢЩА НИКОДИМЪ ѡ РЕЧЕ ЕМЪ : КАКЪ МОГУТЪ СИА ВЪТИ ;

тѣ му че това имъ бѣ казувалъ ; и повѣрувахъ писаніе-то, и слово-то което имъ рече Исусъ.

23. И когато бѣше въ Иерусалимъ по празникъ-тъ на пасхъ-тъ, мнозина повѣрувахъ въ негово-то име, като гледахъ знаменія-та му които правяше.

24. А самъ Исусъ не ся довѣряваше тѣмъ, защото той познаваше всички-тѣ :

25. И защото нѣмаше нуждъ да му свидѣтельствува нѣкой за челоуѣка ; понеже той познаваше що има вътрѣ въ челоуѣка.

ГЛАВА 3.

1. Имаше нѣкой си челоуѣкъ отъ Фарисеи-тъ, на име Никодимъ, начальникъ Иудейскій.

2. Той дойде прѣзъ ноцъ при Исуса, и рече му : Равви, знаемъ че отъ Бога си дошелъ учитель ; защото никой не може да прави тѣзи знаменія, които ты правишь, ако да не е Богъ съ него.

3. Отговори Исусъ и рече му : Истинъ, истинъ ти казувамъ, ако ся не роди нѣкой изново, не може да види царство-то Божіе.

4. Казува му Никодимъ : Какъ може старъ челоуѣкъ да ся роди ? може ли вторый пѣтъ да влѣзе въ утробъ-тъ на майкъ си и да ся роди ?

5. Отвѣща Исусъ : Истинъ, истинъ ти казувамъ, ако ся не роди нѣкой отъ водъ и Духъ, не може да влѣзе въ царство-то Божіе.

6. Родено-то отъ плѣть-тъ, плѣть е, а родено-то отъ Духа, духъ е.

7. Не дѣй ся чуди че ти рѣкохъ : Трѣба да ся родите изново.

8. Вътрѣ-тъ вѣе дѣто ще, и гласъ-тъ му чувашъ, но не знаешъ отъ дѣ иде, и къдѣ отива ; така е всякой който ся е родилъ отъ Духа.

9. Отговори Никодимъ и рече му : Какъ може да бѣде това ?

҃і. Оубѣща Іисъ и рече ѣмъ: ты еси оучитель Іудевъ, и сиихъ ли не вѣси;

аі. Аминь аминь глаголю тебе, ѡкоже еже вѣмы, глаголемъ: и еже видѣхомъ, свидѣтельствемъ: и свидѣтельства нашего не пріемлете.

вї. Аще земля рекѣхъ вамъ, и не вѣрσετε: какъ, аще рекѣхъ вамъ иже оубѣрσετε;

҃і. И никтоже взиде на небо, токмошедый съ нбсе, сынъ человѣческой сый на нбси.

аі. И ѡкоже Моисей вознесе смѣю въ прстыни, такъ подобаетъ возвестиса сынъ члвчскомъ:

еі. Да всакъ вѣрσαι въ онъ не погібнетъ, но имать живѣтъ вѣчный.

вї. Такъ бо возлюбѣи Пѣхъ мїръ, ѡкоже и сїа своего единокороднаго дѣла естъ, да всакъ вѣрσαι въ онъ, не погібнетъ, но имать живѣтъ вѣчный.

зї. Не посла бо Пѣхъ сїа своего въ мїръ, да сздѣтъ мїрови, но да спасѣтса имъ мїръ.

иі. Вѣрσαι въ онъ, не бѣдетъ ѡсужденъ: а не вѣрσαι, оубже ѡсужденъ естъ, ѡкоже не вѣрова бо има единокороднаго сїа бжїа.

аі. Сїе же естъ сдѣл, ѡкоже свѣтъ прїиде въ мїръ, и возлюбѣша члвчцы паче тмъ, неже свѣтъ: бѣша бо ихъ дѣла зла.

к. Всакъ бо дѣлаи зла, ненавиждѣтъ свѣта, и не приходѣтъ къ свѣту, да не ѡбличѣтса дѣла егѡ ѡкоже азѣкава сѣтъ:

ка. Твориай же истинъ, градѣтъ къ свѣту, да гвѣтса дѣла егѡ, ѡкоже ѡ бжѣ сѣтъ содѣлана.

кв. По сиихъ же прїиде Іисъ и оученици егѡ въ жидѡвскую зѣмлю: и тѣ живаше съ ними, и крепѣаше.

кг. Бжѣ же Іоаннъ крестѣ во ениѡнѣ близъ Салима, ѡкоже воды многи бѣхъ тѣ: и приходяхъ и крепѣхъса.

10. Отговори Исусъ и рече му: Ты си учитель Израилевъ, и не знаешь ли това?

11. Истинѣ, истинѣ ти казувамъ: Че това което знаемъ казуваме, и това което сме видѣли свидѣтельствуваме, и свидѣтелството ни не приемате.

12. Ако земны-тъ *работы* ви рѣкохъ, и не вѣрувате, какъ щете повѣрува ако бы да ви рекъ небесны-тъ?

13. И никой не е възлѣзълъ на мене-то, тъкмо *тойзи* който е слѣзълъ отъ небе-то, Сынъ чловѣческый който е на небе-то.

14. И както Моисей издигнѣ змиѣ-тъ въ пустынѣ-тъ, така трѣба да бѣде издигнѣтъ Сынъ чловѣческый,

15. За да не погыне всякой който вѣрува въ него, но да има животъ вѣченъ.

16. Защото Богъ толкозь възлюби свѣтъ-тъ, щото даде Сына своего единороднаго, за да не погыне всякой който вѣрува въ него, но да има животъ вѣченъ.

17. Понеже не е проводилъ Богъ Сына си на свѣтъ-тъ, да сѣди свѣтъ-тъ, но за да бѣде спасенъ свѣтъ-тъ чрѣзь него.

18. Който вѣрува въ него, не ще да бѣде осѣденъ; а който не вѣрува, вече е осѣденъ; защото не е повѣрувалъ въ име-то на единороднаго Сына Божія.

19. И то е осѣженіе-то, че видѣлина-та дойде на свѣтъ-тъ, и чловѣци-тъ възлюбихъ тъмнинѣ-тъ повече отъ видѣлиниѣ-тъ; защото дѣла-та имъ бѣхъ злы.

20. Понеже всякой който прави зло, мрази видѣлиниѣ-тъ и не иде къмъ видѣлиниѣ-тъ, да не бы да ся докажѣтъ неговы-тъ дѣла, че сѣ злы.

21. Но който прави истинѣ-тъ, иде къмъ видѣлиниѣ-тъ, за да ся явятъ дѣла-та му, че сѣ по Бога направлены.

22. Слѣдъ това дойде Исусъ и ученици-тъ неговии въ земѣ-тъ Иудейскѣ; и тамъ живѣяше съ тѣхъ и крыщаваше.

23. А Иоаниѣ крыщаваше въ Енонѣ близу до Салимъ, защото имаше тамъ много вода; и идяхъ и крыщавяхъ ся.

- кд. Не оуѣ ко бѣ всаждѣнз въ темниѣз ІѠАННАЗ.
- ке. Бысть же стазаніе ѿ оучениѣкз ІѠАННОВЫХЪ СО ІСДЕНІ ѿ ѿчищеніи :
- кз. И пріидоша ко ІѠАННАЗ и рекоша емз : равви, иже бѣ сз тобою обконзполз Іордана, емзже ты свидѣтельствовалз еси, се сѣи крещаетз, и вси градзтз къ немз.
- кз. Ѡвѣща ІѠАННАЗ и рече : не мѡжетз человекз пріимати ничесѡже, аще не вѣдетз данѡ емз сз нѣсѣ.
- кн. Вы сами мнѣ свидѣствуете, аѣкѡ рѣхз : нѣсмь азъ Хрѣтосъ, но аѣкѡ посланз есмь предъ нимз.
- ко. Имѣай невѣстз, женихъ есть : а дрзгз жениховз, стоа и послышаа егѡ, радостію радзетса за гласз жениховз. сѣа оубо радость моа исполниса.

- л. Ономз подобаетз расти, мнѣ же малитиса.
- ла. Градѡи свыше, надъ всѣми есть. сѡи ѿ землі, ѿ землі есть, и ѿ землі глаголетз : градѡи сз нѣсѣ надъ всѣми есть.
- лв. И еже видѣ и слыша, сѣе свидѣтельствзетз : и свидѣтельства егѡ никтоже пріемлетз.
- лг. Пріемый егѡ свидѣтельство, вѣрова, аѣкѡ Бгз истиненз есть.
- лд. Егѡже ко посла Бгз, глаголы Бжїа глаголетз : не въ мѣрз ко Бгз даетз Дха.
- ле. Оцз ко любитз сѡа, и вса даде въ рзцѣ егѡ.
- лз. Вѣрзай въ сѡа, имать живѡтз вѣчный : а иже не вѣрзетз въ сѡа, не оузритз живота, но гнѣвъ Бжїи пребываетз на немз.

ГЛАВА ᠗.

а. Егда оубо раззмѣ Іисъ, аѣкѡ оуслышаша Фарїсеѣ, аѣкѡ Іисъ множайшыа оученики творитз и крещаетз, неже ІѠАННАЗ :

24. Понеже Иоаннъ не бѣше още туренъ въ тъмницѣ.

25. И така станѣ прѣпираніе отъ странѣ на ученицы-тѣ Иоанновы съ Иудей-тѣ заради очищеніе-то.

26. И дойдохъ при Иоанна и рекохъ му: Равви, онзи който бѣше съ тебе отвѣдъ Иорданъ, за когото ты свидѣтельствува, ето той кръщава, и всички отиватъ при него.

27. Отговори Иоаннъ и рече: Не може челоуѣкъ да зема нищо, ако не му е дадено отъ небе-то.

28. Вы сами сте ми свидѣтели че рѣкохъ: Не съмъ азъ Христосъ; но че съмъ проведенъ на прѣдъ него.

29. Който има невѣстѣ-тѣ, женихъ е; а пріятель-тѣ жениховъ, който стои та го слуша, радува ся твърдѣ много за гласъ-тѣ жениховъ: и така тая моя радость испълни ся.

30. Той трѣба да расте, а азъ да ся смалювамъ.

31. Който иде отъ горѣ, надъ всички е отгорѣ: който е отъ земѣ-тѣ, отъ земѣ-тѣ е, и отъ земѣ-тѣ говори: който иде отъ небе-то, надъ всички е отгорѣ.

32. И това което е видѣлъ и чулъ, него свидѣтельствува; и никой не приима свидѣтельство-то му.

33. Който приеме свидѣтельство-то негово, запечаталъ е че Богъ е истиненъ.

34. Защото *тойзи* когото е Богъ пратилъ, словеса-та Божіи говори, понеже Богъ не дава *нему* Духъ-тѣ съ мѣркѣ.

35. Отець люби Сына, и всичко е далъ въ неговы-тѣ рѣцѣ.

36. Който вѣрува въ Сына, има животъ вѣченъ; а който не вѣрува въ Сына, нѣма да види животъ; но гнѣвъ Божій остава на него.

ГЛАВА 4.

1. А когато разумѣ Господь *Иисусъ*, че сѣ чули Фарисей-тѣ че Иисусъ повече ученицы прави и кръщава нежели Иоаннъ,

в. Іисх же самх не крещаше, но оученици єгв:

г. Встані Ісдею, и иде пакн в Галілею.

д. Подобаше же емс проити сквозє Самарію.

е. Приде оубо во градх Самарійскій, глголемый Сіхарь, близх вєси, юже даде Іакввх Іусифх синх своемс.

є. Бк же тс источникх Іакввлх. Іисх же оутрждса в пстн, сѣдаше такв на источницѣ: бк же іакв часх шестій.

з. Приде женà в Самаріи почерпати водс. глагола єи Іисх: даждь ми пити.

и. Оученици бо єгв вшли бѣхс во градх, да крашно кспатх.

д. Глагола емс женà Самарянїна: какв ты Жидовїнх сый в менє пити просиши, жены Самарянїни сщєй; не прикасаюткоса жидове Самарянвмх.

т. Вѣща Іисх и речє єи: аще бы вѣдала єси дарх Бжїй, и кто єсть глаголай ти: даждь ми пити: ты бы просїла оу негв, и далх бы ти водс живс.

л. Глагола емс женà: гди, ни почерпала имашн, и стсденєцх єсть глвбкх: вквдс оубо имашн водс живс;

в. Едà ты болїи єси оца нашегв Іаквва, иже даде намх стсденєцх сєй, и той из негв питх, и сїнове єгв, и скоти єгв;

г. Вѣща Іисх и речє єи: всѣкх пїй в водї сєл, вжѣждетса пакн:

д. Я иже пїєтх в водї, юже азх дамх емс, не вжѣждетса во вѣкн: но водà, юже азх дамх емс, вѣдетх вх немх источникх водї текщїм вх животх вѣчннй.

е. Глагола кх немс женà: гди, даждь ми сїю водс, да ни жѣждс, ни прихождс сѣмв почерпати.

є. Глагола єи Іисх: иди, пригласи мсжа твоегò, и прїиди сѣмв.

з. Вѣща женà и речє емс: не имамх мсжа. глагола єи Іисх: добрѣ реклà єси, іакв мсжа не имамх:

2. (Ако и да не кръщаваше самъ си Исусъ, но ученици-тъ му ;)

3. Остави Юдеиѣ, и отиде пакъ въ Галилеиѣ.

4. И трѣбаше да мине прѣзъ Самаріиѣ.

5. И тѣй дойде въ единъ Самарійскій градъ нарицаемый Сихаръ, близо до мѣсто-то което даде Иаковъ на сына си Иосифа.

6. И тамъ имаше кладенець Иакововъ : Исусъ прочее утрудень отъ пѣть, сѣдѣше така на кладенець-тъ : а часть-тъ бѣше около шесть.

7. Идува нѣкоя си жена отъ Самаріиѣ, да начерпе водѣ. Казува ѿ Исусъ : Дай ми да пиѣ.

8. Защото ученици-тъ му бѣхѣ отишли въ градъ-тъ, да купятъ за яденіе.

9. Казува му жена-та Самарянка : Какъ ты, който си Юдеянинъ, искашь за пианіе отъ мене, която съмъ жена Самарянка ? Защото Юден-тъ не ся съобщаватъ съсъ Самаряны-тъ.

10. Отговори Исусъ и рече ѿ : Ако бы знаяла Божіиѣ-тъ дарбѣ, и кой е що ти казува : Дай ми да пиѣ, ты бы понскала отъ него, и далъ бы ти водѣ живѣ.

11. Казува му жена-та : Господине, нито почерпало имашъ, и кладенець-тъ е дълбокъ : и тѣй отъ гдѣ имашъ живѣ-тъ водѣ ?

12. Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Иакова, който ни даде кладенець-тъ, и той е пилъ отъ него, и сынове-тъ му, и добытъцы-тъ му ?

13. Отговори Исусъ и рече ѿ : Всякой който піе отъ тѣзи водѣ, пакъ ще ожедиѣ :

14. А който піе отъ водѣ-тъ койкто азъ ще му дамъ, нѣма да ожедиѣ во вѣкы, но вода-та койкто ще му дамъ, ще бѣде въ него изворъ на водѣ, която извира въ животь вѣченъ.

15. Казува му жена-та : Господине, дай ми тѣзи водѣ, да не ожедиѣвамъ, нито да идувамъ тука да изваждамъ.

16. Казува ѿ Исусъ : Иди повыкай мѣжа си и дойди тука.

17. Отговори жена-та и рече : Нѣмамъ мѣжѣ. Казува ѿ Исусъ : Право си казала, че нѣмашъ мѣжѣ ;

иі. Пать во мужей имела еси: и нынѣ, егже имаше, несть ти мужъ: се воистинно рекла еси.

иі. Глагола емо жена: Гди, виждь, какъ пророкъ еси ты.

иі. Оцы наши въ горѣ сей поклонишася: и вы глаголете, какъ во Иерусалимѣхъ есть мѣсто, и даже кланатися подобаетъ.

иі. Глагола еи Исх: жена, върхъ ми ими, какъ градѣтъ часъ, егда ни въ горѣ сей, ни во Иерусалимѣхъ поклонитеса Оцъ.

иі. Вы кланаетеса, егже не вѣсте: мы кланаемса, егже вѣмы: какъ спасеніе въ Исдѣи есть.

иі. Но градѣтъ часъ, и нынѣ есть, егда истинни поклонницы поклонатса Оцъ дхомъ и истинною: ибо Оцъ таковыхъ ищетъ поклоняющихся емо.

иі. Дхъ (есть) Бгъ: и иже кланаетса емо, дхомъ и истинною достоятъ кланатися.

иі. Глагола емо жена: вѣмъ, какъ Мессія прійдетъ, глаголемый Хртосъ: егда той прійдетъ, возвѣститъ намъ вса.

иі. Глагола еи Исх: азъ есмь, глаголай съ тобою.

иі. И тогда пріидоша оучницы егв, и чдахса, какъ съ женою глаголаше: обаче никтоже рече: чесв ишеши; или, что глаголеши съ нею;

иі. Остави же водоносъ свой жена, и иде во градъ, и глагола челоукомъ:

иі. Пріидите и видите чавѣка, иже рече ми вса, елика сотворихъ: еда той есть Хртосъ;

иі. Изыдоша же изъ града, и градахъ къ немъ.

иі. Междъ же симъ молахъ егв оученицы егв, глаголюще: Равви, иждь.

иі. Онъ же рече имъ: азъ брашно имамъ ясти, егже вы не вѣсте.

иі. Глаголахъ оубо оученицы къ себѣ: еда кто принесетъ емо ясти;

18. Защото петима мъжа си водила, и *тойзи* когото сега имашь, не ти е мъжъ : туй си право рекла.

19. Казува му жена-та : Господине, гледамъ че ты си пророкъ.

20. Бащи-тѣ ни въ тѣзъ горѣ ся поклонихъ : а вы казувате че въ Иерусалимъ е мѣсто-то, гдѣто трѣба да ся покланямы.

21. Казува ѝ Исусъ : Жено, хвани ми вѣрѣ, че иде часъ, когато нито въ тѣзи горѣ, нито въ Иерусалимъ ще ся поклоните на Отца.

22. Вы ся кланяте на онова което не знаете ; ный ся кланямы на онова което знаемъ ; защото спасеніе-то е отъ Иудей-тѣ.

23. Но иде вѣме, и сега е, когато истинни-тѣ поклонници ще ся поклонятъ Отцу съ духъ и истинѣ ; защото Отецъ такъвъзъ ище поклонници-тѣ си.

24. Богъ е духъ, и които му ся кланятъ, съ духъ и истинѣ трѣба да ся кланятъ.

25. Казува му жена-та : Знаемъ че ще дойде Мессія, който ся казува Христость : той кога дойде ще ни възвѣсти всичко.

26. Казува ѝ Исусъ : Азъ съмъ, който ти говорѣхъ.

27. И на това отгорѣ дойдохъ ученици-тѣ му, и почудихъ ся че приказуваше съсъ женѣ ; но никой не рече : Що търсишь ? или, Какво приказувашъ съ неѣ ?

28. Тогазъ жена-та остави кърчагъ-тѣ си, и отиде въ градъ-тѣ, и казува на чловѣцы-тѣ :

29. Елате да видите чловѣкъ, който ми рече все що съмъ сторила ; да не бжде той Христость ?

30. И тѣи излѣзохъ отъ градъ-тѣ та идяхъ къдѣ него.

31. А между това ученици-тѣ му го моляхъ, и казувахъ : Учителю, яждь.

32. А той имъ рече : Азъ имамъ ястіе да ямъ което вы не знаете.

33. За то думамъ ученици-тѣ помежду си : Да ли нѣкой му донесе да яде ?

л̄д. Глагола ѿмз Іисз: моє вращно єсть, да сотворю волю пославашагw мѧ, ѿ совершѹ дѣло єгw.

л̄е. Не вы ли глаголете, іакw єциє четыри мѣсацы сѣть, ѿ жѧтвѧ прїидетз; сѣ глаголю вамз: возведїте Очи ваши, ѿ видїте нивы, іакw плавы сѣть кз жѧтвѣ оуже.

л̄с. И жнѧй мзѧ прїемлетз, ѿ собирѧетз плодз вз животз вѣчний: да ѿ сѣѧй вкѣпѣ радзетсѧ ѿ жнѧй.

л̄з. Ѿ сѣмз ко слово єсть истинное, іакw ѿнз єсть сѣѧй ѿ ѿнз єсть жнѧй.

л̄н. Язз послѧхз вы жѧти, ідѣже вы не трздїстесѧ: ѿнїи трздїшасѧ, ѿ вы вз трздз ѿхз видѣсте.

л̄о. Ѿ града же тогw мнози вѣрoвѧша вз Ѡнь ѿ Самарѧнз, за слово жєнѧ свидѣтельствoвѧщїѧ, іакw речѣ ми всѧ, єлика сотворїхз.

л̄. Єгдѧ оубо прїидѣша кз немѹ Самарѧнє, молѧхс єгѡ, дакѧ превылз оубо нїхз: ѿ превысть тѹ двѧ днї.

л̄а. И многw пѧче вѣрoвѧша за слово єгw.

л̄в. Женѣ же глаголахс, іакw не ктомѹ за твою бесѣдз вѣрoвемз: самн ко слышахомз, ѿ вѣмы, іакw сѣй єсть воистиннє Сїсз мїрс, Хрїтѡсз.

л̄г. По двою же днїю ѿзыде ѿтѣдз, ѿ ѿде вз Галїлю.

л̄д. Самз ко Іисз свидѣтельствoвѧ, іакw пррѡкз ко своємз Отѣчествїи чѣсти не ѿмѧть.

л̄е. Єгдѧ же прїиде вз Галїлю, прїѧша єгѡ Галїлѧнє, всѧ видѣвшє, іѧже сотворї во Іерлїмѣхз вз прѧзднїкз: ѿ тїи ко прїидѣша вз прѧзднїкз.

л̄с. Прїиде же пѧки Іисз вз Канє Галїлѧйскю, ідѣже претворї водз вз вїно. И бѣ иѣкїй царєвз мѹжз, єгwже сынз болаше вз Капернаѹмѣ.

л̄з. Сѣй слышавз, іакw Іисз прїиде ѿ Ісдѣн вз Галїлю, ѿде кз немѹ, ѿ молѧше єгѡ, да снїдетз, ѿ ѿсцѣлїтз сына єгw: ѿмѣаше бо оумрѣти.

34. Казува имъ Іисусъ : Мое-то ястіе е да струвамъ волѣж-тѣ на оногова който мя е проводилъ, и да извършъ неговѣж-тѣ работѣ.

35. Не казувате ли вы, че още четири мѣсеца има, и жътва-та иде ? Ето, казувамъ ви, подигнѣте очи-тѣ си, и виждте нивя-та, че сѣ вече бѣлы за жътвѣ.

36. И който жъне зема заплатѣ, и събира плодъ въ животъ вѣченъ, за да ся радватъ наедно и който сѣе и който жъне.

37. Защото въ това нѣщо истинска е рѣчь-та : Че другъ е който сѣе, и другъ който жъне.

38. Азъ вы проводихъ да жънете това въ което вы не сте ся трудили ; други ся трудихъ, и вы влѣзохте въ тѣхний-тѣ трудъ.

39. И отъ тойзи градъ мнозина Самаряни повѣрувахъ въ него поради думѣж-тѣ на женѣж-тѣ която свидѣтелствуваше : Че ми рече всичко що съмъ сторила.

40. И тѣй когато дойдохъ Самаряни-тѣ при него, молахъ му ся да остане при тѣхъ : и прѣсѣдѣ тамъ два дни.

41. И още по мнозина повѣрувахъ поради негово-то слово ;

42. А на женѣж-тѣ казувахъ : Ный не вѣруваме вече за твоѣж-тѣ думѣ ; понеже сами чухмы, и знаемъ че тойзи е истиннъ Спаситель мѣра, Христосъ.

43. А слѣдъ тѣзи два дена излѣзе отъ тамо и отиде въ Галилеѣж.

44. Защото самъ си Іисусъ свидѣтелствува, че пророкъ въ отечество-то си нѣма почестъ.

45. И когато дойде въ Галилеѣж, пріяхъ го Галилеяни-тѣ, като бѣхъ видѣли всичко що стори въ Іерусалимъ по праздникъ-тѣ ; защото и тѣ бѣхъ дошли на праздникъ-тѣ.

46. И дойде Іисусъ пакъ въ Канъ Галилейскъ, гдѣто направи водѣж-тѣ вино. И имаше нѣкой си царскый человекъ, на когото сынъ му бѣ боленъ въ Капернаумъ.

47. Той като чу за Іисуса че е дошелъ отъ Іудеѣж въ Галилеѣж, отиде при него, и моляше му ся да слѣзе и да исцѣли сына му ; защото щѣше да умре.

мн. Рече оубо Іисъ къ немѹ : ѡще знаменій ѿ чюдеса не видите, не имате вѣровати.

мо. Глагола къ немѹ царевъ мѹжъ : Гди, снѣди, прѣжде даже не оумретъ отроча моѹ.

и. Глагола емѹ Іисъ : иди, сынъ твоѣ живъ есть. ѿ вѣрова члвчкъ словеси, еже рече емѹ Іисъ, ѿ идаше.

иа. Аѣе же входаша емѹ, се раби егѹ сръктоша егѹ, ѿ возвѣстиша емѹ глаголюще, ѡкв сынъ твоѣ живъ есть.

иѡ. Попрошаше оубо ѿ нихъ ѡ часѣ, въ который легчаше емѹ вѣсть : ѿ рѣша емѹ, ѡкв вчера въ часъ седмый ѡстави егѹ Огнь.

иѡг. Разумѣ же оцѣ, ѡкв той бѣ часъ, въ оныже рече емѹ Іисъ, ѡкв сынъ твоѣ живъ есть : ѿ вѣрова самъ ѿ вѣсь домъ егѹ.

иѡд. Сѣѹ паки второе знаменіе сотвори Іисъ, пришедъ ѿ іудеѣ въ Галілею.

ГЛАВА ̅.

а. По сихъ же бѣ праздникъ іудеѣскій, ѿ възде Іисъ во іерусалимъ.

б. Есть же во іерусалимѣхъ овчаръ кзпѣль, ѡже глаголетъся евреѣски Виаеса, пать притворъ имѹщи.

в. Изъ тѣхъ слежаше множество волышихъ, слѣпыхъ, хромыихъ, свхихъ, чающихъ движенія воды.

г. Аггѣлъ во Гднѣ на всако лѣто сходяше въ кзпѣль, ѿ возмшаше воды : ѿ иже первѣе влашаше по возмшению воды, здравъ бываше, ѡцѣмъ же недѣгомъ ѡдержимъ бываше.

д. Бѣ же тѹ нѣккіи чловѣкы, тридесать ѿ осымъ лѣтъ имый въ недѣзѣ (своѣмъ).

е. Сего видѣвъ Іисъ лежаща, ѿ разумѣвъ, ѡкв мнѹга лѣта оубѹ имаше въ недѣзѣ, глагола емѹ : хощеши ли цѣлъ быти ;

48. Тогази му рече Исусъ: Ако не видите знаменія и чудеса, не щете повѣрува.

49. Казува му царскій-тъ человекъ: Господи, слѣзь доклѣ не е умрѣло дѣте-то ми.

50. Казува му Исусъ: Иди си, сынъ ти е живъ. И повѣрува человекъ-тъ на рѣчь-тъ койшто му рече Исусъ, и отиваше си.

51. И когато той вече слазаше, срѣщнахъ го слугы-тъ му, и обадихъ му и казахъ: Сынъ ти е живъ.

52. А той гы попыта, въ кой часъ му станъ по леко; и рекохъ му: Вчера по седмь-тъ часа го остави треска-та.

53. И тѣй, разумѣ баща-та че *това станъ* въ онзи часъ, въ който му рече Исусъ: Сынъ ти е живъ: и повѣрува той и всичкый-тъ му домъ.

54. Това пакъ второ чудо стори Исусъ отъ какъ дойде изъ Іудеѣ въ Галилеѣ.

ГЛАВА 5.

1. Подиръ това бѣше празникъ Іудейскій, и възлѣзе Исусъ въ Іерусалимъ.

2. А въ Іерусалимъ близу до овчѣ-тъ *портъ* има кѣпалня, която по Еврейскы ся нарича Внѣседа, и има петъ притвора.

3. Въ тѣхъ лѣжахъ голѣмо множество болни, слѣпи, хроми, сухи, които чакахъ движеніе-то на водѣ-тъ.

4. Защото отъ врѣме на врѣме слѣзуваше ангель въ кѣпалникъ-тъ, и размѣщаше водѣ-тъ; и тѣй който влазаше първъ слѣдъ размѣщаніе-то на водѣ-тъ, здравъ бываше отъ каквѣто болѣсть и да бѣше болѣнь.

5. И тамо имаше нѣкой си человекъ болѣнь отъ тридесеть и осмь години.

6. Него видѣ Исусъ че лежи, и понеже знаеше че отъ много врѣме вече *болѣдуса*, казува му: Ищешь ли да оздравѣешь?

з. Овѣща ѿмъ недѣжный: ѿи, Гди, челоуѣка не имамъ, да, егда возмститъся вода, ввержетъ мѧ въ кспѣль: егда же прихощаѣ азъ, ѿнъ прежде мене слѣзитъ.

и. Глагола ѿмъ Іисъ: востани, возми Одръ твои, и ходи.

д. И ѡвѣе здравъ кысть члвѣкъ: и вземъ Одръ свои, и хощаше. вѣ же сбежѣта въ той дѣнь.

г. Глаголахъ же жидове исцѣлѣвшемъ: сбежѣта есть, и не достѡитъ ти взѧти Одрѧ твоегѡ.

д. Онъ же ѡвѣща имъ: ѿже мѧ сотвори цѣла, той миѣ рече: возми Одръ твои, и ходи.

в. Ипросиша же егѡ: кто есть члвѣкъ рекий ти: возми Одръ твои, и ходи;

г. Исцѣлѣвый же не вѣдаше, кто есть: Іисъ бо оукло-ниса, народъ сѣшъ на мѣстѣ.

д. Потомъ же ѡвѣсте егѡ Іисъ въ цркви, и рече ѿмъ: се здравъ еси: ктомъ не согрѣшай, да не горше ти что бс-детъ.

е. Иде же члвѣкъ, и повѣда Исдеумъ, ѡкв Іисъ есть, ѿже мѧ сотвори цѣла.

е. И сегѡ ради гоняхъ Іиса Исдее, и искахъ егѡ оубиити, занѣ сѧ твораше въ сбежѣтѣ.

з. Іисъ же ѡвѣщаваше имъ: Оцъ мой досѣлѣ дѣлаетъ, и азъ дѣлаю.

и. И сегѡ ради паче искахъ егѡ Исдее оубиити, ѡкв не токму разораше сбежѣтѣ, но и Оцѧ своего глаголаше. Бга, равенса творѧ Бгъ.

д. Овѣщавъ же Іисъ и рече имъ: ѡминь ѡминь глаголю вамъ, не можетъ Снъ творити ѡ сегѣ ничесѡже, ѡже не ѣже видитъ Оцѧ творѧща: ѡже бо Онъ творитъ, сѧ и Снъ такожде творитъ.

к. Оцъ бо лѡбитъ Сѧ, и всѧ показжетъ ѿмъ, ѡже самъ творитъ: и бѡльша снхъ покажетъ ѿмъ дѣла, да въ чсди-тѣса.

7. Отговори му болный-тъ : Господине, нѣмамъ чловѣкъ, да мя тури въ кѣпалниж-тъ, когато ся размѣти вода-та ; и когато азъ дохождамъ, другъ прѣди менѣ слѣзнува.

8. Казува му Исусъ : Стани, дигни одръ-тъ си, и ходи.

9. И тозь часъ чловѣкъ-тъ оздравѣ, и задигнѣ одръ-тъ си, и ходяше : а тойзи день бѣше сѣбота.

10. И казувахъ Иудей-тъ на исцѣльмый-тъ : Сѣбота е ; не ти е простено да дигнешъ одръ-тъ си.

11. Отговори имъ : Онзи който мя исцѣли, той ми рече : Дигни одръ-тъ си, и ходи.

12. Попытахъ го : Кой е чловѣкъ-тъ що ти рече : Дигни одръ-тъ си и ходи ?

13. А исцѣленный-тъ не знаяше кой е ; защото Исусъ ся уклони, понеже имаше народъ много на това мѣсто.

14. Подиръ това намѣрува го Исусъ въ храмъ-тъ, и рече му : Это, сега станѣ ты здравъ ; не согрѣшавай вече, да ти не стане нѣщо по зло.

15. Отиде прочее чловѣкъ-тъ и обади на Иудей-тъ че Исусъ е който го исцѣли.

16. И за това Иудей-тъ гоняхъ Исуса, и ищяхъ да го убѣятъ ; защото правяше тѣзи *работы* въ сѣботѣ.

17. А Исусъ имъ отговори : Отець ми до сега работи, и азъ работѣ.

18. И за това Иудей-тъ още повече ищяхъ да го затрыятъ ; защото не токо че сѣботѣ-тъ прѣстѣпуваше ; но и Бога за свой Отець казуваше, и правяше себе си равенъ Богу.

19. На това Исусъ отговори и рече имъ : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Не може Сынъ-тъ да прави нищо отъ самосебе си, ако не вижда Отца да прави това : понеже което прави той, подобно и Сынъ-тъ това прави.

20. Защото Отець любн Сьна, и показува му все що прави той ; ще му покаже и отъ тѣзи по голѣмы работы, за да ся чюдите вы.

ка. И́коже во О́цѣ воскрешаетъ мѣртвыхъ и живи́тъ, та́къ и Сѣнъ, и́же хо́щетъ, живи́тъ.

кв. О́цѣ во не сѣдитъ никомѹже, но сѣдѣ вѣсь даде Сѣови :

кг. Да вси чтѹтъ Сѣа, и́коже чтѹтъ О́цѣ. (а) и́же не чтѣтъ Сѣа, не чтѣтъ О́цѣ послѣвагѹ е́го.

кд. А́минь а́минь глаголю вамъ, и́къ слышавъ словесе́ моегѹ, и вѣрѹай послѣвшемѹ ма́, и́мать живѹтъ вѣчный : и на сѣдѣ не прѣидетъ, но прѣидетъ ѿ смѣрти въ живѹтъ.

ке. А́минь а́минь глаголю вамъ, и́къ градѣтъ часъ и ны́нѣ ѣсть, е́гда мѣртви о́услышатъ гласъ Сѣа И́жѣа, и о́услышавше ѿживѹтъ.

кз. И́коже во О́цѣ и́мать живѹтъ въ себѣ, та́къ даде и Сѣови живѹтъ и́мѣти въ себѣ :

к4. И́ область даде е́мѹ и сѣдѣ творѣти, и́къ Сѣнъ чело́вѣчь ѣсть.

к5. Не дивѣтеса семѹ : и́къ градѣтъ часъ, въ о́ньже вси сѣшѣи во гробѣхъ о́услышатъ гласъ Сѣа И́жѣа,

ка. И́ и́зыдетъ, сотворѣши́ блага́а, въ воскрешѣнїе жи-
вотѣ : а́ сотворѣши́ сла́а, въ воскрешѣнїе сѣдѣ.

л. Не могѹ и́зъ ѿ себѣ творѣти ничесѹже. и́коже слышѹ, сѣждѹ : и сѣдѣ мо́й праведенъ ѣсть : и́къ не и́щѹ во́ли моея́, но во́ли послѣвагѹ ма́ О́цѣ.

ла. И́ще и́зъ свидѣтельствѹ ѿ ми́ѣ, свидѣтельство моѣ и́късть и́стинно.

лб. И́нъ ѣсть свидѣтельствѹа́и ѿ ми́ѣ : и вѣмъ, и́къ и́стинно ѣсть свидѣтельство, е́же свидѣтельствѹетъ ѿ ми́ѣ.

лг. Вы послѣте ко́ Івѣаннѹ, и свидѣтельствѹа́а ѿ и́стиннѣ.

лд. И́зъ же не ѿ члѣ́вка свидѣтельства прѣ́млю, но сѣа́ глаголю, да вы спасѣни бѣдете.

ле. О́нъ вѣ́ свѣтильни́къхъ горѣ́а и свѣтѣ́а : вы же восхо-
тѣ́те возра́доватисѣ въ часъ свѣтѣ́нїѣ е́гѹ.

21. Понеже както Отецъ въздига мъртви-тъ, и съживява, така и Сынъ-тъ които ище съживява.

22. Защото Отецъ не съди никого, но е далъ Сynu всякъ съдбѣ ;

23. За да почитатъ всички Сына, както почитатъ Отца. Който не почита Сына, не почита Отца който го е проводилъ.

24. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че който слуша слово-то мое, и вѣрува въ тогоъзъ който мя е проводилъ, има животъ вѣченъ, и не съдѣ пѣма да дойде, но прѣминѣлъ е отъ смъртъ-тъ въ животъ-тъ.

25. Истинѣ истинѣ ви казувамъ, че иде часъ и сега е, когато мъртви-тъ ще чуѣтъ гласъ-тъ на Сына Божия, и които го чуѣтъ ще оживѣѣтъ.

26. Защото както Отецъ има въ себе си животъ, така е далъ и Сynu да има животъ въ себе си.

27. И власть му е далъ да прави и съдѣ, защото е Сынъ чело-вѣческѣй.

28. Педѣйте ся чуди на това ; защото иде часъ, въ който всички които сѣ въ гробове-тъ ще чуѣтъ гласъ-тъ му,

29. И ще излѣзѣтъ ; онѣзи които сѣ правили добро, въ възкресе-ние-то на животъ ; а които сѣ правили зло, въ възкресе-ние-то на осѣждение.

30. Не могѣ азъ да правѣхъ нищо отъ себе си : съдѣхъ както чувамъ ; и съдба-та ми е праведна ; защото не ищѣ моѣхъ-тъ волю, но волю-тъ на Отца който мя е проводилъ.

31. Ако свидѣтельствувамъ азъ за себе си, свидѣтелство-то ми не е истинно.

32. Другъ е който свидѣтельствува за мене, и знаѣхъ че свидѣ-телство-то което свидѣтельствува той за мене е истинно.

33. Вы проводихте до Юанна, и свидѣтельствува за истинѣ-тъ.

34. Азъ обаче отъ челоуѣцы свидѣтелство не земамъ, но казу-вамъ това за да ся спасете вы.

35. Той бѣше свѣтило което горяше и свѣтяше ; и вы поискахте да ся порадувате за малко врѣме на негово-то свѣтене.

λб. Άзз же ѿмамз свидѣтельство болѣе Іωάνнова : дѣлѣ бо, ѿже даде миѣ Оцз, да совершѣ ѿ, тѣ дѣлѣ, ѿже азз творю, свидѣтельствуютъ ѿ миѣ, ѿкѡ Оцз мѣ послѣ.

лз. И послѣвый мѣ Оцз самъ свидѣтельствова ѿ миѣ : ни гласа ѣгѡ ни гдѣже слышасте, ни видѣнїѣ ѣгѡ видѣсте :

лн. И словесѣ ѣгѡ не ѿмате пребывающа въ васъ : занѣ, ѣгоже той послѣ, семѣ вы вѣры не ѣмаете.

ло. Испытѣйте писанїи, ѿкѡ вы мнитѣ въ нѣхъ ѿмѣти живѡтѣ вѣчный : ѿ тѣ сѣтъ свидѣтельствующа ѿ миѣ.

лм. И не хѡщете прїити ко миѣ, да живѡтѣ ѿмате.

ла. Славы ѡ человекѣхъ не прїемлю :

лв. Но разсмѣхъ вы, ѿкѡ люквѣ Бжїѣ не ѿмате въ себѣ.

лг. Άзз прїидѡхъ во ѿма Оцѣ моегѡ, ѿ не прїемлете менѣ : ѿще ѿнз прїидетъ во ѿма своѣ, того прїемлете.

лд. Какъ вы можете вѣровать, славы дрѡгѣ ѡ дрѡга прїемлюще, ѿ славы, ѿже ѡ ѣдинагѡ Бга, не ѿщете ;

ле. Не мнитѣ, ѿкѡ азз на вы рекѣ ко Оцз : ѣсть, ѿже на вы гѣролетъ, Мѡѡсѣѣ, на нь же вы оѡповѣете.

лс. пще бо бысте вѣровали Мѡѡсѣѡви, вѣровали бысте оѡкѡ ѿ миѣ : ѡ миѣ бо той писѣ.

лз. пще ли того писанїемъ не вѣржете, какъ моимъ глаголѡмъ вѣрѣ ѿмете ;

ГЛАВА 5.

а. По сїхъ ѿде Іисъ на Онѣ полѣ морѣ Галїленѣ Тїберїадска :

б. И по немъ ѿдѣше народъ многъ, ѿкѡ видѣхѣ знаменїѣ ѣгѡ, ѿже творѣше на ѡ чудотворенїи.

г. Взыде же на горѣ Іисъ, ѿ тѣ сѣдѣше со оѡченикѣ своимъ.

д. Бѣ же влїзъ пасха, прѣзникѣ жидѡвскїѣ.

36. По азъ имамъ по голѣмо отъ Иоанново-то свидѣтельство; защото работы-тѣ конто Отець ми даде да ги извършж, тѣзи работы конто азъ правѣж, свидѣлствуваъ за мене, че мя е Отець проводилъ.

37. И Отець, който мя е пратилъ, той свидѣлствова за мене. Нито гласъ-тѣ му сте чули, нито лице-то му сте видѣли.

38. И слово-то негово нѣмате да прѣбѣдва въ васъ, защото вы не вѣрувате въ тогожь когото е той испратилъ.

39. Испытувайте писанія-та; защото вы мыслите че въ тѣхъ имате животъ вѣченъ; и тѣ сж конто свидѣлствуваъ за мене.

40. Но вы не искате да дойдете при мене за да имате животъ.

41. Отъ челоуѣцы славж не примамъ;

42. По познахъ вы, че нѣмате въ себе си любовь Божию.

43. Азъ дойдохъ въ име-то на Отца моего, и не мя приimate; ако дойде другъ въ свое си име него ще приемете.

44. Какъ можете да повѣрвате вы, конто приimate славж единъ отъ другий, и не търсите славж-тж която е само отъ Бога?

45. Да не минте че азъ ще вы обвинѣж прѣдъ Отца; има кой да вы обвини, Моисей, на когото вы уповахте.

46. Защото ако бѣхте вѣрували въ Моисея, повѣрували быхте въ мене; понеже той за мене писа.

47. Ако ли неговы-тѣ писанія не вѣрувате, какъ ще повѣрувате мон-тѣ думы?

ГЛАВА 6.

1. Слѣдъ това отиде Исусъ отвѣдъ Галилейско-то море, сирѣчь Тиверіадско:

2. И слѣдъ него идѣше народъ много; защото гледахж чудеса-та неговы, конто правяше надъ болны-тѣ.

3. И възлѣзе Исусъ на горж-тж и сѣдѣше тамъ съ ученицы-тѣ си.

4. И приближаваше пасха-та, празникъ-тѣ Іудейскый.

е. Возвѣдъ оубо Іисъ Очи, ѡ видѣвъ, ѡкв многъ народъ градѣтъ кз немъ, глагола кз Філіппъ: чѣмъ кспимъ хлѣвы, да ѡддѣтъ сѣи;

ѕ. Сіе же глаголаше ѡксшѡл ѡго: сѡмъ во вѣдаше, что хощетъ сотворѣти.

з. Ѡвѣща ѡмъ Філіппъ: двѣмѡ стѡма пѣназей хлѣвы не доваѣютъ ѡмъ, да кѣждо ѡхъ мѡло что прѣѣметъ.

ѡ. Глагола ѡмъ ѡдѣнъ ѡ оученикъ ѡгѡ, Андрѣѣ братъ Сѣмѡна Петра:

а. Ёсть Отрочищъ здѣ ѡдѣнъ, ѡже ѡмѡтъ пѡтъ хлѣвъ ѡчмѣнныхъ, ѡ двѣ рыбѣ: но сѣи что сѣтъ на толіко;

і. Речѣ же Іисъ: сотворѣте челѡвѣки возлещѣ: вѣ же травѡ многѡ на мѣстѣ. возлежѣ оубо мѡжѣѣ числѡмъ ѡкв пѡтъ тыщѡщъ.

ѡі. Прѣѡтъ же хлѣвы Іисъ, ѡ хвалѣ воздѡвъ, подадѣ оученикѡмъ, оученицы же возлежѡщѡмъ: тѡкожде ѡ ѡ рыбъ, ѡмѣкѡ хотѡхъ.

ѡіі. И ѡкв насытѣшасѡ, глагола оученикѡмъ своѡмъ: соберѣте ѡзбытѣи оубрѣхъ, да не погѣбнетъ ничтоже.

ѡііі. Собрѡща же, ѡ ѡсполнѣша двѡнадѣсѡте коша оубрѣхъ ѡ патѣхъ хлѣвъ ѡчмѣнныхъ, ѡже ѡзбыша ѡддѡщѡмъ.

ѡіііі. Челѡвѣцы же видѣвшѣ знѡменѣе, ѡже сотворѣ Іисъ, глаголахъ, ѡкв сѣѣ ёсть воѣстинѣс прѣрокъ градѣѣ въ мѣръ.

ѡііііі. Іисъ оубо размѣвъ, ѡкв хотѡтъ прѣнтѣ, да восхѣтѡтъ ѡго, ѡ сотворѡтъ ѡго црѡ, ѡнде пѡки въ горѣ ѡдѣнъ.

ѕі. ѡкв пѡздѣ вѣсть, сѣндѡша оученицы ѡгѡ на мѡре,

зі. И влѣзѡша въ корѡбль, ѡ ѡдѡхъ на ѡнъ пѡлъ мѡрѡ въ Капернаѡмъ. ѡ тмѡ ѡвѣе вѣсть, ѡ не оуб вѣ прѣшелъ кз ѡнѡмъ Іисъ.

ѡіі. Мѡре же, вѣтрѣ вѣліѡ дѡхѡющъ, воздѡвѣшесѡ.

ѡііі. Грѣбше же ѡкв стѡдѣѣ двѡдѣсѡтъ пѡтъ, ѡлѣ трѣдѣсѡтъ,

5. И като вдигна Исусъ очи и видѣ че народъ много иде къмъ него, казува Филиппу : Отъ дѣ да купимъ хлѣбъ, да ядѣтъ тѣзи ?

6. (А това казуваше *той* да го испита : защото си знаеше какво щѣше да прави).

7. Отговори му Филиппъ : За двѣстѣ диннари хлѣбъ не имъ постига, за да земе всякой отъ тѣхъ по малко нѣщо.

8. Казува му единъ отъ ученицы-тѣ неговы, Андрей братъ-тѣ на Симона Петра :

9. Има тука едно момченце, което има петъ ечьмены хлѣба и двѣ рыбы ; но тѣ що сж на толкова *душы* ?

10. А Исусъ рече : Сторѣте да сѣднатъ чловѣци-тѣ. А на това мѣсто имаше трѣва много. И тѣи насѣдахъ мжже до петъ тысяцы на брой.

11. И зѣ Исусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и раздаде ги на ученицы-тѣ, а ученицы-тѣ на сѣдящы-тѣ ; така и отъ рыбы-тѣ колкото искахъ.

12. И като ся насытихъ, казува на ученицы-тѣ си : Съберѣте изостанжлы-тѣ укрухы, за да ся не изгуби нищо.

13. И тѣи отъ петъ-тѣ ечьмены хлѣба събрахъ и напълнихъ дванадесетъ коша укрухы, които изостанжхъ на тѣзи що ядохъ.

14. Тогова чловѣци-тѣ като видѣхъ чудо-то, което стори Исусъ, казувахъ : Наистинж тойзи е пророкъ-тѣ който имаше да дойде на свѣтъ-тѣ.

15. И тѣи като разумѣ Исусъ че ще дойдѣтъ да го грабихтъ за да го направятъ царь, отиде пакъ самъ си той на горж-тж.

16. И когато ся свечери, слѣзохъ ученицы-тѣ му на море-то,

17. И възлѣзохъ въ ладіж-тж та отивахъ отвѣдь море-то въ Капернаумъ ; и вече бѣше ся стъмнило, а Исусъ не бѣ дошелъ още при тѣхъ ;

18. И море-то ся подигаше, понеже духаше силенъ вѣтръ.

19. И като бѣхъ гребли до двадесетъ и петъ или тридесетъ

оузрѣша Іиса ходѣща по мѡрю, и близъ корабля бѣвша :
и оубоашася.

к. Оиъ же глагола имъ : ѡзъ ѣсмь, не бойтеса.

ка. Хотѣху оубо пріати егѡ въз корабль : и ѡвѣе корабль
бѣсть на землѣ, въз нюже идаху.

кв. Кострѣи же, народъ, иже стоаше обѡнъ полъ мѡря,
видѣвъ, ѡкв корабль ииѡгѡ не бѣ тѣ, токмѡ единъ той,
въ онъже внидоша оучици егѡ, и ѡкв не вниде со оученики
своими Іисъ въз корабль, но едини оученици егѡ идоша.

кг. И ии прѣидоша кораблѣи ѡ Тиверѣады близъ мѣста,
идѣже идоша хлѣбы, хвалѣ воздавше Гдѣви :

кд. Егда же видѣша народи, ѡкв Іиса не бѣсть тѣ, ни
оучикъ егѡ, вѣзоша сами въз кораблѣи, и прѣидоша въз Капер-
наѡмъ, иищише Іиса.

ке. И ѡверѣтше егѡ обѡнъ полъ мѡря, рѣша емѣ : Равви,
когда заѣ бѣсть ;

кз. ѡвѣща имъ Іисъ и рече : аминь аминь глаголю вамъ,
ищите мене, не ѡкв видѣсте знаменіе, но ѡкв иаи естѣ
хлѣбы, и насытитеса.

к4. Дѣлайте не брашно гнѣблющее, но брашно пребываю-
щее въз животъ вѣчный, ѣже Сѣиъ челоѡческии вамъ дастъ :
сегѡ бо ѡцъ знамена Бгъ.

ки. Рѣша же къ немѣ : что сотворимъ, да дѣлаемъ дѣла
Бжѣа ;

к5. ѡвѣща Іисъ и рече имъ : се ѣсть дѣло Бжѣе, да
вѣрзете въз того, егѡже посла Оиъ.

л. Рѣша же емѣ : кое оубо ты твориши знаменіе, да
видимъ и вѣрс имемъ тебѣ ; что дѣлаеши ;

ла. ѡцы наши идоша маннѡ въз прѣстыни, ѡкоже ѣсть
писано : хлѣвъ съ нѣсѣ даде имъ їсти.

лв. Рече оубо имъ Іисъ : аминь аминь глаголю вамъ, не
Мѡвсѣи даде вамъ хлѣвъ съ нѣсѣ : но ѡцъ мой даетъ вамъ
хлѣвъ истинный съ нѣсѣ.

стадиѣ, видѣхъ Исуса че ходи по море-то и приближава ладіѣ-тъ, и убояхъ ся.

20. Но той имъ казува : Азъ съмъ ; не бойте ся.

21. Тогази искахъ да го земѣтъ въ ладіѣ-тъ, и тутакси ладіята ся намѣри на земіѣ-тъ на коѣто отивахъ.

22. На утринѣ-тъ народѣ-тъ който стояше отвѣдь море-то, като видѣхъ че имъмаше друга ладія тамъ, по токо тая въ коѣто влѣзохъ ученици-тъ му, и че Исусъ не влѣзе съ ученици-тъ си въ ладіѣ-тъ, но ученици-тъ му сами трѣгнѣхъ ;

23. (А други ладіи дойдохъ отъ Тиверіадѣ близу до мѣсто-то дѣто ядохъ хлѣбѣ-тъ, когато Господъ бѣ благословилъ.)

24. И тѣй като видѣ народѣ-тъ, че имъма тамо Исуса ништо ученици-тъ му, влѣзохъ и тѣ въ ладіи-тъ, та дойдохъ въ Капернаумъ и търсахъ Исуса.

25. И като го намѣрихъ отвѣдь море-то, рекохъ му : Равви, кога дойде ты тука ?

26. Отговори имъ Исусъ и рече : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, търсите мя, не защото видѣхте чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбове-тъ и ся насытихте.

27. Работѣте не за хранѣ която ся разваля, но за хранѣ която трае въ животъ вѣчень, коѣто Сынъ чловѣческій ще ви даде ; защото Отецъ, Богъ, на него е положилъ *свой-та* печать.

28. А тѣ му рекохъ : Що да сторимъ за да работимъ дѣла-та Божіи ?

29. Отвѣща Исусъ и рече имъ : Това е дѣло-то Божіе, да повѣрувате въ тогозь когото е той проводилъ.

30. Тогазъ му рекохъ : Че ты какво знаменіе правишь да видимъ и да повѣруваме въ тебе ? Що вършишь ?

31. Бащи-тъ ни ядохъ маниѣ въ пустыніѣ-тъ, както е писано : Хлѣбъ отъ небе-то имъ даде да ядѣтъ.

32. Рече имъ на това Исусъ : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Не ви даде Моисей хлѣбъ отъ небе-то ; но Отецъ мой дава вамъ истинный-тъ хлѣбъ отъ небе-то.

лг. Хлѣвъ ко Бжій ѣсть сходай съ нѣсѣ, ѡ даай живѡтъ мѡрѡ.

лд. Рѣша оубо къ немѡ : Гдѡ, всегда даждь намъ хлѣвъ сей.

ле. Рече же ѡмъ Исъ : азъ ѣсмь хлѣвъ живѡтнй : гра-
дйй ко мнѣ, не ѡмать взалкйтиса : ѡ вѣрсай въ мѡ, не
ѡмать вжаждйтиса никогдаже.

лз. По рѣхъ вамъ, ѡкъ ѡ видѣсте мѡ, ѡ не вѣрσετε.

л4. Все, ѣже длетъ мнѣ Оца, ко мнѣ прѡдетъ : ѡ
градшаго ко мнѣ не ѡзженѡ вѡнъ :

лн. ѡкъ снидѡхъ съ нѣсѣ, не да творю волю мою, но волю
пославшаго мѡ Оца.

ло. Се же ѣсть вола пославшаго мѡ Оца, да все, ѣже
даде ми, не погвлю ѡ негѡ, но воскрешѡ ѣ въ послѣднй
день.

м. Се же ѣсть вола пославшаго мѡ, да всѡкъ видѡ Сѡ
ѡ вѣрсай въ негѡ, ѡмать живѡтъ вѣчнй, ѡ воскрешѡ ѣгѡ
азъ въ послѣднй день.

ма. Роптѡхъ оубо Исѡе ѡ немъ, ѡкъ рече : азъ ѣсмь
хлѣвъ шедйй съ нѣсѣ.

мв. ѡ глаголахъ : не сей ли ѣсть Исъ сѡзъ Исѡфовъ,
ѣгѡже мы знаемъ Оца ѡ матеръ ; какъ оубо глаголетъ сей,
ѡкъ съ нѣсѣ снидѡхъ ;

мг. Ѡвѣщѡ оубо Исъ ѡ рече ѡмъ : не ропѡйте междѡ собою.

мд. Никѡже мѡжетъ прѡнтѡ ко мнѣ, ѡще не Оцъ по-
слѡвйй мѡ привлечѡтъ ѣгѡ, ѡ воскрешѡ ѣгѡ азъ въ послѣднй
день.

ме. ѣсть пѡсано во прѡрѡцѣхъ : ѡ бѡдѡтъ всѡ нагѣнѡ
Бгомъ. всѡкъ слышавйй ѡ Оца ѡ навѡкъ, прѡдетъ ко мнѣ.

мз. Не ѡкъ Оца видѡвъ ѣсть кѡ, тѡкмъ сѡй ѡ Бга :
сей видѡ Оца.

м4. Амѡнь амѡнь глаголю вамъ : вѣрсай въ мѡ, ѡмать
живѡтъ вѣчнй.

мн. азъ ѣсмь хлѣвъ живѡтнй.

33. Защото Божій-тъ хлѣбъ е тойзи който слѣзува отъ небе-то, и дава животъ на свѣтъ-тъ.

34. Рекохъ му пакъ тѣ: Господи, дай ми всякога тойзи хлѣбъ.

35. А Исусъ имъ рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тъ на живота: който иде при мене, нѣма да огладиѣ; и който вѣрува въ мене, никога нѣма да ожедиѣ.

36. Но азъ ви рѣкохъ, че вы мя видѣхте и не вѣрувате.

37. Всичко що ми дава Отецъ при мене ще дойде: и който иде при мене, нѣма да го испѣдиѣ;

38. Защото слѣзохъ отъ небе-то, не моѣхъ-тъ волѣхъ да сторѣхъ, но волѣхъ-тъ на тогози който мя е проводилъ.

39. А воля-та на Отца, който мя е проводилъ е тая, всичко що ми даде, да не изгубѣхъ нищо отъ него, но да го възкрѣсѣхъ въ послѣдній-тъ день.

40. И това е воля-та на тогози който мя е проводилъ: всякой който види Сына и вѣрува въ него, да има животъ вѣченъ, и азъ ще го възкрѣсѣхъ въ послѣдній-тъ день.

41. Тогазъ роптаяхъ Иудей-тъ за него, защото рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тъ, що е слѣзълъ отъ небе-то.

42. И казувахъ: Не е ли тойзи Исусъ сынъ-тъ Иосифовъ, на когото нѣй познаваме бащъ му и майкъ му? Какъ прочее казува той: Азъ съмъ отъ небе-то слѣзълъ?

43. А Исусъ отговори и рече имъ: Не роптайте помежду си.

44. Никой не може да дойде при мене, ако го не привлече Отецъ, който мя е проводилъ; и азъ ще го възкрѣсѣхъ въ послѣдній-тъ день.

45. Писано е въ пророцы-тъ: И всички ще бѣдѣтъ научени отъ Бога. И всякой който слуша и ся научи отъ Отца, иде при мене.

46. Не че е видѣлъ нѣкой Отца, освѣнь тогозъ който е отъ Бога; той е видѣлъ Отца.

47. Истинъ, истинъ ви казувамъ: Който вѣрува въ мене има животъ вѣченъ.

48. Азъ съмъ хлѣбъ-тъ на живота.

ма. Оцѣ вашн мѣноша мѣноу вх прстыпнн, и оумроша.
и. Сѣи ѣсть хлѣвъ сходаи сз нѣсѣ, да, ѣще кто ѿ негѣ
ѣстз, не оумретз.

иа. Язз ѣсмь хлѣвъ живѣтнй, иже сшѣдый сз нѣсѣ:
ѣще кто снѣсть ѿ хлѣва сегѣ, живз бѣдетз во вѣки: и
хлѣвъ, ѣгоже азз дамз, плѣть моѣ ѣсть, ѣже азз дамз за
живѣтз мѣра.

ив. Прѣхсѣ же междѣ собою жѣдове, глголюще: какв
можетз сѣи намз дѣти плѣть своѣ ѣсти;

иѣ. Речѣ же имз Исз: ѣмѣнь ѣмѣнь глаголю вамз, ѣще
не снѣсте плѣти Сѣа челоувѣческагв, ни пѣте крѣве ѣгѣ,
живѣтѣ не имѣте вх сегѣ.

ид. Ядый моѣ плѣть, и пѣй моѣ крѣвь, имѣть живѣтз
вѣчнй, и азз воскрешѣ ѣгѣ вх послѣднѣ дѣнь.

ие. Плѣть во моѣ истинно ѣсть вѣшно, и крѣвь моѣ
истинно ѣсть пѣво.

ис. Ядый моѣ плѣть, и пѣй моѣ крѣвь, во мѣ пребы-
вѣтз, и азз вх нѣмз.

иѣ. Якоже послѣ ма живѣй Оцѣ, и азз живѣ Оцѣ ради:
и ядый ма, и той живз бѣдетз менѣ ради.

ин. Сѣи ѣсть хлѣвъ сшѣдый сз нѣсѣ: не ѣкоже мѣноша
Оцѣ вашн мѣноу, и оумроша: ядый хлѣвъ сѣи, живз бѣ-
детз во вѣки.

ид. Сѣа речѣ на сонмици, оучѣ вх Капернаѣмѣ.

ѣ. Мнози оубо слышавше ѿ оучѣкз ѣгѣ, рѣша: жестоко
ѣсть слово сѣе: (и) кто можетз ѣгѣ послѣшати;

ѣа. Вѣдый же Исз вх сегѣ, ѣкв рѣшѣтз ѿ сѣмз оучѣцѣ
ѣгѣ, речѣ имз: сѣ ли вы блзвнѣтз;

ѣв. Яще оубв оузрите Сѣа члѣвѣческаго восходѣща, и дѣже
вѣ прѣжде;

ѣг. Дѣх ѣсть, иже ѿживѣѣтз, плѣть не пользуетз ни-
чтоже: глаголы, ѣже азз глголахз вамз, дѣх сѣть и живѣтз
сѣть.

49. Бащи-тъ ви ядохъ маниж-тъ въ пустыниж-тъ, и умрѣхъ.

50. Тойзи е хлѣбъ-тъ който слѣзува отъ тебе-то, за да яде пѣкой отъ него и да не умре.

51. Азъ съмъ живый-тъ хлѣбъ, слѣзнымый-тъ отъ тебе-то. Ако яде пѣкой отъ тойзи хлѣбъ, ще живѣе въ вѣки : и хлѣбъ-тъ който азъ ще дамъ, е моя-та плътъ, кояко азъ ще дамъ за животъ-тъ на свѣта.

52. Тогава ся прѣпирахъ Иудей-тъ помежду си, и казувахъ : Какъ може тойзи да ни даде да ядемъ плътъ-тъ му ?

53. А Исусъ имъ рече : Истинж, истинж ви казувамъ : Ако не ядете плътъ-тъ на Сына челоуѣческаго, и не пиете кръвъ-тъ му, пѣмате животъ въ себе си.

54. Който яде плътъ-тъ ми, и пиє кръвъ-тъ ми има животъ вѣченъ, и азъ ще го възкрѣсѣмъ въ послѣдній-тъ день.

55. Защото плътъ-та ми е истинна храна, и кръвъ-та ми е истинно питіе.

56. Който яде плътъ-тъ ми, и пиє кръвъ-тъ ми, въ мене прѣбж-два, и азъ въ него.

57. Както мя е проводилъ Отецъ живый, и азъ съмъ живъ чрѣзъ Отца, така и който мя яде, ще бжде живъ и той чрѣзъ мене.

58. Тойзи е хлѣбъ-тъ, който слѣзе отъ тебе-то ; не както ваши-тъ бащи ядохъ маниж-тъ, и умрѣхъ ; който яде тойзи хлѣбъ, ще бжде живъ во вѣки.

59. Това рече той въ съборище-то като поучаваше въ Капернаумъ.

60. И тѣмъ мнозина отъ неговы-тъ ученицы като чухъ рекохъ : Жестока е тая дума ; кой може да ѣж слуша ?

61. Но Исусъ като узна въ себе си, че негодувать за това ученицы-тъ негови, рече имъ : Това ли вы соблазнява ?

62. А ако видите Сына челоуѣческаго да възлѣзза дѣто с былъ отъ първо ?

63. Духъ-тъ е онова което дава животъ ; плътъ-та нищо не ползува : думы-тъ конто азъ ви говорѣхъ духъ сж, и животъ сж.

3д. Но сґть ѿ вґсз нґцын, иже не вґрґютз. вґдаше во иґскоиґ Иґсз, киґ сґть невґрґющиґ, и ктò ґсть предадґи ґгò.

3е. И гґгòлаше: сегò ради рґхз вґмз, иґкв ниґтòже мòжетз прґнтґ ко мнґ, аґце не вґдетз ґмò данò ѿ Оґцґ моегò.

3з. Ө сегò мнози ѿ оґчениґкз ґгò иґдоша вспґть, и ктомò не хождґхс сз иґмз.

3з. Речґ же Иґсз Овґманґдесґте: ґдґ и вґ хоґцете иґтґ;

3и. Өвґшґ оґво ґмò Сґмвнз Пётрз: Гґи, кз комò иґдемз; глагòлы живòтґ вґчнагв иґмашн.

3о. И мґ вґровахомз, и познґхомз, иґкв ты ґси Хрґтòсз, Сґнз Бґга живґгв.

О. Өвґшґ иґмз Иґсз: не аґз ли вґсз двґнґдесґте иґз-брґхз; и ґдинз ѿ вґсз дґаволз ґсґг.

Оа. Глагòлаше же Иґдґ Сґмвновґ Иґскарґвґта: сґиґ во хотґше предґти ґгò, ґдинз сґиґ ѿ Овоґнґдесґте.

ГЛАВА 3.

а. И хождґше Иґсз по сґхз вз Гґлґлен: не хотґше во во Иґден ходґти, иґкв иґсґхс ґгò Иґдґе оґвґти.

б. Бґ же близз прґзднеґкз Иґдґейскґй, потчґнґе сґни.

г. Рґшла оґво кз немò брґтґд ґгò: прґйдґи ѿсґдґс, и иґдґи во Иґдґею, дґ и оґчениґцы твоиґ вґдґтз дґвлґ твоò, иґже тво-рґшиґ:

д. Ниґтòже во вз тґйґнґк творґтз чтò, и иґцетз сґмз иґвґк быти. аґце сґа творґшиґ, иґвґи севґ мґровн.

е. Ни брґтґд во ґгò вґровахс вз негò.

з. Глагòла оґво иґмз Иґсз: вреґма моґе не оґ прґиде: вреґма же вґше всегдґ гòтòво ґсть.

и. Не мòжетз мґрз пенґвґдґти вґсз: менґ же пенґвґдґтз,

64. Но има нѣкои отъ васъ които не вѣрувать. Защото знаеше Исусъ изъ начало, кои сѣ що не вѣрувать, и кой е дѣто ще го прѣдаде.

65. И казуваше: За това ви рѣкохъ, че никой не може да дойде при мене, ако не му е дадено отъ Отца ми.

66. Отъ това мнозина отъ неговы-тѣ ученицы ся повържихъ назадъ, и не ходяхъ вече съ него.

67. Тогава рече Исусъ на дванадесеть-тѣ: Да ли щете и вы да си идете?

68. А Симонъ Петръ му отвѣща: Господи, при кого да отидемъ? ты имашъ думы на животъ вѣченъ,

69. И пый повѣрувахмы и познахмы че си ты Христосъ, Сынъ на Бога живаго.

70. Отговори имъ Исусъ: Не избрахъ ли азъ васъ дванадесеть-тѣ, по единъ отъ васъ е диаволь?

71. Казуваше за Иудъ Симоновъ Искариотскій; защото той, който бѣ единъ отъ дванадесеть-тѣ, щѣше да го прѣдаде.

ГЛАВА 7.

1. И слѣдъ това ходяше Исусъ по Галилеѣ; защото не рачаше да ходи по Иудеѣ; понеже Иудей-тѣ ищяхъ да го убійтъ.

2. А бѣ близу Иудейскій-тѣ праздникъ на шатораспъваніе-то.

3. И рекохъ му братія-та му: Прѣмни отъ тука, и иди въ Иудеѣ, за да видятъ и твои-тѣ ученицы дѣла-та които правишь:

4. Защото никой не прави нѣщо скрйшомъ, и ище да бѣде той явель. Ако правишь това, яви себе си на свѣтъ-тѣ.

5. Защото нито братія-та му вѣрувахъ въ него.

6. Тогава казува имъ Исусъ: Мое-то вѣрме не е настанѣло още, а ваше-то вѣрме е выижгы готово.

7. Васъ свѣтъ-тѣ не може да вы ненавижда; по мене ненавиди,

ἰᾶκω ἄζζ σβηδ᾿κτημσβζю ῶ нѣмз, ἰᾶκω δ᾿βλὰ ἐγὼ εὐλὰ εὐτ᾿.

ἰ. Βὺ взыдѣте вѣ прѣзднекѣ сѣй: ἄζз не взыдѣс вѣ прѣзднекѣ сѣй: ἰᾶκω врэма моѣ не оῦ ἵсполнѣса.

δ. Сѣл рѣкѣ ἰмз, ῶстὰ вѣ Галѣен.

ἰ. Ἐγὰδ же взыдѣша брѣгѣа ἐγὼ вѣ прѣзднекѣ, тогдὰ ἰ сѣмз взыде, не ἰᾶв᾿, но ἰᾶκω тѣй.

ἰ. Жѣдовѣ же ἵскаѣс ἐγὼ вѣ прѣзднекѣ, ἰ глагѣлахс: гдѣ ἔсть Ὅнз;

β. ἰ рѣпотѣ мнѣгѣ б᾿ ῶ нѣмз вѣ парѣд᾿бѣх. Ὅβѣн глагѣлахс, ἰᾶκω блѣгѣ ἔсть: ἵнѣн же глагѣлахс: нѣ, но льстѣтѣ парѣды.

ἰ. Нѣктоже оῦβω ἰᾶв᾿ глагѣлаше ῶ нѣмз, стѣрахὰ рѣдн Ἰδѣѣскагω.

ἰ. Ἰѣте же вѣ преполовѣнѣе прѣзднѣка, взыде Ἰΰсѣ во ц᾿рков᾿, ἰ оῦчѣше.

ε. ἰ дѣвлѣхсѣа Ἰδѣѣс, глагѣлюѣше: кѣкѣ сѣй кнѣгн в᾿ѣсть не оῦчѣвсѣа;

ε. Ὅβ᾿βѣлὰ оῦβω ἰмз Ἰΰсѣ ἰ речѣ: моѣ оῦчѣнѣе н᾿ѣсть моѣ, но послѣвшѣагω мѣ.

ζ. Ἰѣше ктѣ хѣшетѣ вѣлю ἐγὼ твѣрѣтн, рѣзм᾿ѣтѣ ῶ оῦчѣнѣн, кѣе ῶ β᾿га ἔсть, ἰлѣ ἄζз ῶ сѣвѣ глагѣлю.

η. Глагѣлаἰ ῶ сѣвѣ, слѣвы сѣоѣл᾿ ἵщѣтѣ: ἰ ἵчѣл᾿ слѣвы послѣвшѣагω ἐγὼ, сѣй ἵстѣнѣнз ἔсть, ἰ н᾿ѣсть не прѣвды вѣ нѣмз.

ἰ. Не Μωῦсѣй лѣ дѣдѣ вѣмз закѣнз, ἰ нѣктоже ῶ вѣсѣ твѣрѣтѣз закѣна; чтѣ менѣ ἵщѣте оῦβнѣтн;

β. Ὅβ᾿βѣлὰ парѣдѣ ἰ речѣ: б᾿сѣа лѣ ἵмашн; ктѣ тебѣ ἵщѣтѣз оῦβнѣтн;

γ. Ὅβ᾿βѣлὰ Ἰΰсѣ ἰ речѣ ἰмз: ἔднѣно д᾿κѣло соттѣрѣхѣз, ἰ вс᾿ дѣвн᾿тѣсѣа.

δ. Сегὼ рѣдн Μωῦсѣй дѣдѣ вѣмз ῶβ᾿р᾿ѣзанѣе, не ἰᾶκω ῶ Μωῦсѣа ἔсть, но ῶ Ὅцѣ: ἰ вѣ сѣвѣн᾿тѣз ῶβ᾿р᾿ѣзѣете ч᾿л᾿в᾿ѣка.

защото азъ свидѣтельствувамъ за него, че неговы-тъ дѣла сѣ лукавы.

8. Вы възлѣзте на тойзи празникъ ; азъ не щѣ още да възлѣзѣ на тойзи празникъ ; защото врѣме-то ми не ся е изпълнило още.

9. И това като имъ рече, останѣ си въ Галилеѣ.

10. А като възлѣзохъ братія-та му, тогазы и той възлѣзе на празникъ-тъ, не явно, но тайно нѣкакъ си.

11. Иудей-тъ прочее диряхъ го на празникъ-тъ, и казувахъ : Кждѣ е онзи ?

12. И имаше много глѣчка за него помежду народъ-тъ ; едни говоряхъ : Че е добръ : а други казувахъ : Не, но лъсти народъ-тъ.

13. Никой обаче не говоряше явно за него, поради страхъ-тъ отъ Иудей-тъ.

14. Но като ся прѣполовяваше вече празникъ-тъ, възлѣзе Исусъ въ храмъ-тъ и поучаваше.

15. И чудѣхъ ся Иудей-тъ и казувахъ : Какъ тойзи знае книжно учение, като не ся е училъ ?

16. Отговори имъ Исусъ и рече : Мое-то учение не е мое, но на оногози който мя е проводилъ.

17. Ако ище нѣкой да прави неговъ-тъ волю, позна ще за поучение-то, да ли е отъ Бога, или азъ отъ самосебе си говорѣхъ.

18. Който говори отъ самосебе си, ище своѣ-тъ славъ, а който ище славъ-тъ на оногозъ който го е проводилъ, той е истинскый, и нѣма неправда въ него.

19. Моисей не ви ли даде законъ-тъ, и никой отъ васъ не изпълнява законъ-тъ ? защо ищете да мя убѣете ?

20. Отговори народъ-тъ и рече : Бѣсъ имашъ ; кой ище да тя убѣе ?

21. Отвѣща Исусъ и рече имъ : Одно дѣло сторихъ и всинца ся чудите.

22. За това Моисей ви даде обрѣзание-то, (не че е отъ Моисея, но отъ отцы-тъ), и въ сѣботѣ обрѣзвате челоуѣка.

к҃г. Яще ѡбрѣзаніе пріемлетъ члвѣкъ въ сѣбѣ, да не разорѣтся законъ Мѡѡсѣевъ: на ма ли гнѣваетеса, ѡкѡ всего челоѡвѣка здрава сотворихъ въ сѣбѣ;

к҃д. Не сдѣйте на лица, но праведный сдѣхъ сдѣйте.

к҃е. Глаголахъ оубо иѣциѡ ѡ Іерусалимлянъ: не сѣи ли єсть, єгоже ищутъ оубиѡти;

к҃с. И сѣ не ѡвинѣаса глаголетъ, и ничесѡже ємѡ не глаголютъ. Єда какѡ разсмѣша князи ѡкѡ сѣи єсть Хрѣтѡсъ;

к҃з. Но сего вѣмъ, ѡкѡдѡ єсть: Хрѣтѡсъ же єгда прійдетъ, никтоже вѣстъ, ѡкѡдѡ бѣдетъ.

к҃и. Воззва оубо въ цркви оуча Іисъ, и глагола: и мене вѣсте, и вѣсте, ѡкѡдѡ єсмь: и ѡ себѣ не прійдохъ, но єсть истиненъ пославый ма, єгѡже вы не вѣсте.

к҃о. Язъ вѣмъ єго: ѡкѡ ѡ негѡ єсмь, и той ма послѡ.

к҃л. Искѡхъ оубо да иштъ єго: и никтоже возложи на нѡ рскѡ, ѡкѡ не оубѣ пришелъ часъ єгѡ.

к҃м. Мнози же ѡ народа вѣроваша въ негѡ, и глаголахъ, ѡкѡ Хрѣтѡсъ, єгда прійдетъ, єда больша знаменѡа сотворитъ, ѡже сѣи творитъ;

к҃н. Слышаша Фарїсеє народахъ рѡпѡищъ ѡ немъ сѡ: и послѡша фарїсеє и дрхтерее сазгѡ, да иштъ єго.

к҃г. Речѣ оубо Іисъ: єще мало врема съ вами єсмь, и идѡ къ пославшемъ ма.

к҃д. Взыщете мене, и не ѡбращете: и идѣже єсмь азъ, вы не можете прїити.

к҃е. Рѣша же Ісдее къ себѣ: какѡ сѣи хѡщетъ ити, ѡкѡ мы не ѡбращемъ єгѡ; єда въ разсѣаніе Еллинское хѡщетъ ити, и оучити Еллыны;

к҃с. Чтѡ єсть сѣє слѡво, єже речѣ: взыщете мене, и не ѡбращете: и идѣже єсмь азъ, вы не можете прїити;

к҃з. Къ послѣдній же дѣнь великій прѡзѡдника стоаше

23. Ако въ сѣботѣ приима челоуѣкъ обрѣзаніе за да ся не наруши законъ—тѣ Моисеовъ, на мене ли ся гнѣвите, защото цѣль челоуѣкъ оздравихъ въ сѣботѣ ?

24. Не сѣдѣте по лице, по правѣ сѣдѣжъ сѣдѣте.

25. Тогазъ казувахъ нѣкои отъ Іерусалимяны—тѣ: Не е ли тойзи когото ищѣтъ да убиѣтъ ?

26. И ето, явно говори, и не му казувать нищо. Да не бы извѣстно да сѣ познали князове—тѣ, че тойзи е истиннѣ Христосъ ?

27. Но тогози го знаемъ отъ кѣдѣ е: а Христосъ когато дойде, никой нѣма да знае отъ кѣдѣ е.

28. Тогава Исусъ, като поучаваше въ храмъ—тѣ, възгласи и рече: И мене знаете и отъ кѣдѣ съмъ знаете; и отъ самосебе си не съмъ дошелъ, но е истинскій *тойзи* който мя е проводилъ, когото вы не знаете.

29. Но азъ го знаѣхъ, защото съмъ отъ него, и той мя проводи.

30. И тѣи искахъ да го хванѣтъ: и никой не тури рѣкъ на него; защото не му бѣ дошелъ часъ—тѣ още.

31. И мнозина отъ народъ—тѣ повѣрувахъ въ него, и казувахъ: Христосъ кога дойде, по голѣмы ли чудеса ще направи отъ тѣзи конто тойзи сторн ?

32. Чухъ Фарисен—тѣ че тѣи гълчи народъ—тѣ за него, и проводихъ Фарисен—тѣ и първосвященници—тѣ слугы за да го уловятъ.

33. И на тѣхъ рече Исусъ: Още малко врѣме съмъ съ васъ, и ще идѣ при оногози който мя е проводилъ.

34. Ще мя потърсите и нѣма да мя намѣрите; и дѣто съмъ азъ, вы не можете да дойдете.

35. Рекохъ на това Іуден—тѣ помежду си: Кѣдѣ ще иде тойзи, че пый нѣма да го намѣримъ? Да не бы че ще иде въ разсѣяны—тѣ между Елліны—тѣ, и да учи Елліны—тѣ ?

36. Каква е тая дума койкто рече: Ще мя потърсите, и нѣма да мя намѣрите? и дѣто съмъ азъ, вы не можете да дойдете ?

37. А въ послѣдній—тѣ день, великій—тѣ на праздникъ—тѣ,

Іисъ ѿ звѣше глагола: ѿше ктò жаждетъ, да прїидетъ ко мнѣ ѿ пїетъ.

ѿи. Вѣрсаѿ въз ма, ѿкоже рече писанїе, рѣки вѣ чрева ѣгѡ истекѡтъ воды живы.

ѿд. Сїе же рече ѿ дѣѣ, ѣгòже хотѣхъ прїимати вѣршующїи во ѿма ѣгѡ: не оѣ во вѣ дѣхъ стѣи, ѿкѡ Іисъ не оѣ вѣ про-
славленъ.

ѿе. Мнози же вѣ народѡ слышавше слово, глаголахъ: сїи
ѣсть воистиннъ прѣрокъ.

ѿа. Дршзїи глаголахъ: сїи ѣсть Хрѣтосъ. Овїи же глаго-
лахъ: ѣдѡ вѣ Галїен Хрѣтосъ прихòдитъ;

ѿв. Не писанїе ли рече, ѿкѡ вѣ сѣмене дѣдова ѿ вѣ Рно-
леѣмскїа вѣсн, ѿдѣже вѣ дѣдъ, Хрѣтосъ прїидетъ;

ѿг. Распра оѣво кысть въз народѣ ѣгѡ рѡди.

ѿд. Пѣцыи же вѣ нїхъ хотѣхъ ѿти ѣгò: но нїктоже воз-
ложїи нашь рѣцѣ.

ѿе. Прїидòша же саргїи ко дрхїерѣвмъ ѿ фарїсѣвмъ: ѿ
рѣша ѿмъ тїи: почтò не приведòсте ѣгѡ;

ѿс. Овѣцїаша саргїи: нїколиже тѡкѡ ѣсть глаголаъ
человѣкъ ѿкѡ сїи человекъ.

ѿз. Овѣцїаша оѣво ѿмъ фарїсѣе: ѣдѡ ѿ вѣ прелїенїи
кысте;

ѿи. ѣдѡ ктò вѣ кнѡзь вѣрова въз онь, ѿлѡ вѣ фарїсѣи;

ѿд. Но народъ сїи, ѿже не вѣсть законѡ, прòклати
сѣтъ.

ѿе. Глагола Нїкодїмъ къ нїмъ, ѿже прїшедый къ немѡ
нòщїю, ѣдїнъ сѣи вѣ нїхъ:

ѿа. ѣдѡ законъ нашъ сѣдѡтъ члѣвѣс, ѿше не слышѡтъ вѣ
негѡ прѣжде, ѿ разсмѣетъ чтò творїтъ;

ѿв. Овѣцїаша ѿ рекòша ѣмѡ: ѣдѡ ѿ тѣи вѣ Галїен ѣсї;
испытѡ ѿ вїждѡ, ѿкѡ прѣрокъ вѣ Галїен не прихòдитъ.

ѿг. ѿ ѿде кїждо въз дòмъ сѡи.

стояше Исусъ и възгласи та каза : Ако е нѣкой жеденъ, да дойде при мене и да пие.

38. Който вѣрува въ мене, както рече писаніе-то, рѣкы отъ живѣ водѣ ще потекѣтъ изъ утробѣ-тъ му.

39. А това рече за Духъ-тъ, когото щѣхъ да приемвѣтъ вѣрующы-тъ въ него ; защото не бѣ *даденъ* още Духъ Святый ; понеже Исусъ още не бѣше ся прославилъ.

40. И тѣй мнозина отъ народъ-тъ като чухъ това слово казувахъ : Нанстинахъ тойзи е пророкъ-тъ.

41. Другы казувахъ : Тойзи е Христосъ. Другы пакъ казувахъ : Че отъ Галилеѣхъ ли ще дойде Христосъ ?

42. Не рече ли писаніе-то че отъ сѣме-то Давидово, и отъ градецъ Вивлеемъ, дѣто бѣше Давидъ, ще дойде Христосъ ?

43. И тѣй станѣ раздоръ за него между народъ-тъ.

44. И нѣкои отъ тѣхъ искахъ да го хванѣтъ : но никой не турнѣ рѣцѣ на него.

45. И дойдохъ си слугы-тъ при първосвященницы-тъ и Фарисей-тъ, и тѣ имъ рекохъ : Защо го не докарахте ?

46. Отговорихъ слугы-тъ : Никого не е говорилъ чловѣкъ тѣй, както тойзи чловѣкъ *говори*.

47. А Фарисей-тъ имъ отговорихъ : Да не бы и вы да сте ся прѣльстили ?

48. Има ли да е повѣрувалъ въ него нѣкой отъ князове-тъ или отъ Фарисей-тъ ?

49. Но тойзи *простъ* народъ, който не знае законъ-тъ, проклѣти сѣ.

50. Казува имъ Никодимъ, той що бѣ ходилъ нощя при него, който бѣше единъ отъ тѣхъ :

51. Нашій-тъ законъ осѣжда ли чловѣка, ако не чуе първомъ отъ него, и разбере що прави ?

52. Отговорихъ и рекохъ му : Да не си и ты отъ Галилеѣхъ ? испытай и виждь че пророкъ отъ Галилеѣхъ не е встанѣлъ.

53. И отиде всякой у дома си.

ГЛАВА ѱ.

а. Іисъ же ѱде въ горы Елеѡнскы.

б. Заѡтра же пакѡ прїиде въ црковь, ѡ всѡ людїе идѡхъ къ немѡ : ѡ сѣдъ оучаше ѡхъ.

в. Приведоша же книжницы ѡ фарїсеѣ къ немѡ женѡ въ прелюкодѣанїи ѡтѡ, ѡ поставивше ѡ посредѣ,

г. Глаголаша емѡ : Оучтлю, сїа женѡ ѡтѡ ѣсть ѡнѣ въ прелюкодѣанїи.

д. Въ законѣ же ѡмъ Моисеѣ повелѣ такъвѡа каменїемъ погнѡти : ты же что глаголеши ;

е. Сїе же рѣша ѡскашлюще емѡ, да быша ѡмѣли что глаголати ѡнѡ. Іисъ же долъ преклонса, перстомъ писаше ѡ землї, не слагѡ ѡмъ.

ж. ѡкоже прикѡжѡхъ вопрошлюще емѡ, восклонса рече къ ѡмъ : ѡже ѣсть безъ грѣхѡ въ васъ, прежде верзи камень ѡ нѡ.

з. ѡ пакѡ долъ преклонса, писаше ѡ землї.

и. ѡнѡ же слышавше ѡ совѣстїю ѡблѡчѡемѡ ѡсхождахъ ѣдїнъ по ѣдїномъ, наченше ѡ старецъ до послѣдїнхъ : ѡ встѡ ѣдїнъ Іисъ, ѡ женѡ посредѣ сѡнѡ.

ї. Восклонса же Іисъ, ѡ ѡнѡ ѣдїнаго видѣвъ, точию женѡ, рече емѡ : жено, гдѣ сѡтъ, ѡже важдѡхъ ѡ тѡ ; ѡкїѡже ли тебѡ ѡсѡдї ;

а. ѡнѡ же рече : ѡктоже, Гдї. рече же емѡ Іисъ : ѡ ѡзъ тебѡ ѡсѡждѡю : ѡдѡ, ѡ ѡсѡлѣ къ томѡ не согрѣшѡдѡ.

б. Пакѡ же ѡмъ Іисъ рече, глагола : ѡзъ ѣсмѡ свѣтъ мїрсъ : ходѡй по мнѣ, не ѡмѡть ходїти во тмѣ, но ѡмѡть свѣтъ живѡтнѡѡ.

в. Рѣша оубо емѡ фарїсеѣ : ты ѡ свѣтъ самъ свидѣтельствѡеши : свидѣтельство твоѡ ѡѣсть ѡстинно.

г. Ѡвѣщѡа Іисъ, ѡ рече ѡмъ : ѡще ѡзъ свидѣтельствѡю ѡ свѣтъ, ѡстинно ѣсть свидѣтельство моѡ : ѡкъ вѣмъ, ѡвѣдѡ

ГЛАВА 8.

1. А Исусъ отиде на горѣ-тъ Елеонскѣ.

2. И на заранѣ-тъ дойде пакъ въ храмъ-тъ и всичкый-тъ народъ идяше при него; и сѣдиѣ та гы учаше.

3. И доведохъ книжници-тъ и Фарисеи-тъ при него една жена хванѣтъ въ прѣлюбодѣйство, и като ѣж поставихъ на срѣдѣ,

4. Казувать му: Учителю, тая жена бы хванѣтъ въ само-то дѣло като прѣлюбодѣйствуаше.

5. А въ законъ-тъ Моисей повелѣ намъ, които сѣ таковыѣ съ камъни да гы убивамы; ты какво казувашъ?

6. И това казувахъ да го искушавать, за да иматъ да го обвинявать. А Исусъ ся наведе долу, и пишѣше съ прѣстъ на земѣ-тъ.

7. И като постоянувахъ да го пытать, исправи ся и рече имъ: Който отъ васъ е безгрѣшенъ, *той* първъ да хвърли камъкъ на неѣ.

8. И пакъ ся наведе долу и пишѣше на земѣ-тъ.

9. А тѣ като чухъ *това*, и отъ свѣсть избличаваша, излѣзвахъ си единъ по единъ, като наченѣхъ отъ стары-тъ до най сетны-тъ; и останѣ Исусъ самъ си и жена-та стояща насрѣдѣ.

10. И когато ся исправи Исусъ, и не видѣ никого освѣнь женѣ-тъ, рече ѣ: Жено, дѣ сѣ оиѣзи които ты обвинявахъ? не ты ли осѣди никой?

11. И ты рече: Никой, Господи. И Исусъ ѣ рече: Нито азъ ты осѣждамъ; иди си, и отъ сега не согрѣшавай вече.

12. И пакъ говоряше Исусъ *народу* и казуваше: Азъ съмъ видѣлиша на свѣтъ-тъ; който мя слѣдува, нѣма да ходи въ тъмнинѣ; но ще има видѣлиѣ-тъ на животъ-тъ.

13. А Фарисеи-тъ му рекохъ: Ты самъ си за себе си свидѣтелствуашъ; твое-то свидѣтельство не е истинско.

14. Отговори Исусъ и рече имъ: Ако и да свидѣтелствувамъ азъ самъ за себе си, свидѣтельство-то ми е истинно; защото знаѣхъ

прїндѡхз, ѱ кáмw ѱдѡ: вѣ же не вѣсте, wкѡдѡс прихѡждѡ, ѱ кáмw градѡ.

ѳі. Вѣ по плѡтн сѡднте, ѡзз не ссждѡ ннкомѡже.

ѳі. И ѡще ссждѡ ѡзз, сѡдз мѡѡ ѱстнненз ѳсть: ѡкw ѳдннз нѣсмь, но ѡзз ѱ послáвнй мá Оѡцз.

ѳі. И вз закѡнѣ же вáшемз пїсанѡ ѳсть, ѡкw двѡнхз члвѣккввз свндѣтельство ѱстннно ѳсть.

ѳі. ѡзз ѳсмь свндѣтельстввдѡ ѡ мнѣ самѡмз, ѱ свндѣ-
тельстввзетз ѡ мнѣ послáвнй мá Оѡцз.

ѳі. Глáгѡлхс же ѳмѡ: гдѣ ѳсть Оѡцз твѡѡ; wвѣщл ѡсз: нн менѣ вѣсте, нн Оѡцá мѡегѡ: ѡще мá вѣсте вѣдали, ѱ Оѡцá мѡегѡ вѣдали вѣсте.

ѳі. Сїѡ глáгѡлы глáгѡлѡ ѡсз вз гáзѡфѡлáкн, ѡчл вз цркви: ѱ ннктѡже ѡтз ѳгѡ, ѡкw не ѡѣ вѣ пришелз чáсз ѳгѡ.

ѳі. Речѣ же ѱмз пáкн ѡсз: ѡзз ѱдѡ, ѱ взыщете менѣ, ѱ во грѣскѣ вáшемз ѡѣмрете: ѡможе ѡзз ѱдѡ, вѣ не мѡжете прїтн.

ѳі. Глáгѡлхс ѡѣво ѳдѣѣ: ѳдл сл самз ѡѣѣтз ѡкw глáгѡлетз: ѡможе ѡзз ѱдѡ, вѣ не мѡжете прїтн;

ѳі. И речѣ ѱмз: вѣ ѡ ннжннхз ѳстѣ, ѡзз ѡ вѣшннхз ѳсмь: вѣ ѡ мїрá сегѡ ѳстѣ, ѡзз нѣсмь ѡ мїрá сегѡ.

ѳі. Рѣхз ѡѣво вáмз, ѡкw ѡѣмрете во грѣскѣхз вáшнхз: ѡще во не ѱмете вѣры, ѡкw ѡзз ѳсмь, ѡѣмрете во грѣскѣхз вáшнхз.

ѳі. Глáгѡлхс ѡѣво ѳмѡ: тѣ ктѡ ѳсн; ѱ речѣ ѱмз ѡсз: начáтокз, ѡкw ѱ глáгѡлю вáмз.

ѳі. Мнѡгá ѱмáмз ѡ вáсз глáгѡлатн ѱ сѡднтн: но послáвнй мá ѱстнненз ѳсть, ѱ ѡзз ѡже слышáхз ѡ негѡ, сїѡ глáгѡлю вз мїрѣ.

ѳі. Не разсмѣшл ѡѣво, ѡкw Оѡцá ѱмз глáгѡлше.

ѳі. Речѣ же ѱмз ѡсз: ѳгдл вознесѣте Сїѡ члвѣческагѡ,

отъ дѣ съмь дошелъ, и кѣдѣ отивамъ ; а вы не знаете отъ кѣдѣ идж и на кѣдѣ отхождамъ.

15. Вы сѣдите плѣтскы, азъ не сѣдѣж никого.

16. Но ако и да сѣдѣж, моя-та сѣдба е истинска ; защото не съмь самъ, но азъ и Отець, който мя е пратилъ.

17. А и въ вашій-тъ законъ е писано : Че на двама челоуѣцы свидѣтельство-то е истинно.

18. Азъ съмь който свидѣтелствувамъ за себе си, и Отець *ми* който мя е проводилъ свидѣтелствува за мене.

19. Тогазъ му казувахъ : Дѣ е твой-тъ Отець ? Отговори Исусъ : Нито мене знаете, нито Отца ми ; ако быхте знаели мене, щѣхте да знаете и Отца ми.

20. Тѣзи думы изговори Исусъ въ сѣкровищницѣ-тъ, когато поучаваше въ храмъ-тъ ; и никой го не хванъ, защото не бѣше му още дошелъ часъ-тъ.

21. И пакъ имъ рече Исусъ : Азъ отхождамъ, и ще мя търсите, и ще умрете въ грѣхъ-тъ си. Дѣто отивамъ азъ, вы не можете да дойдете.

22. А Иудей-тъ казахъ : Да не ще да ся убіе, и за това казува : Дѣто отхождамъ азъ, вы не можете да дойдете ?

23. И рече имъ : Вы сте отъ тыя конто сѣ долу, азъ съмь отъ оныя конто сѣ горѣ. Вы сте отъ тойзи свѣтъ ; азъ не съмь отъ тойзи свѣтъ.

24. За това ви рѣкохъ че въ грѣхове-тъ си ще умрете ; защото, ако не повѣрувате че съмь азъ, въ грѣхове-тъ си ще умрете.

25. А тѣ му казувахъ : Ты кой си ? И рече имъ Исусъ : *Азъ съмь това* което отъ начало ви казувамъ.

26. Много имамъ да говорѣж и да сѣдѣж за васъ ; но тойзи който мя е проводилъ, истинскый е ; и азъ което съмь чулъ отъ него, това казувамъ на свѣтъ-тъ.

27. Не разумѣхъ че имъ говоряше за Отца.

28. Тогазъ имъ рече Исусъ : Кога въздигнете Сына челоуѣческаго,

ТОГДА ОУРАЗМѢТЕ, ІАКЪ АЗЪ ЕСМЪ, И Ѡ СЕБѢ НИЧЕСУЖЕ ТВОРИЮ, НО, ІАКОЖЕ НАСЧИ МА ОЦЪ МОИ, СІА ГЛАГОЛЮ.

Ѣа. И ПОСЛАВЫИ МА СО МНОЮ ЕСТЬ: НЕ УСТАВИ МЕНЕ ЕДИНАГО ОЦЪ, ІАКЪ АЗЪ ОУГВѢДАЛА ЕМЪ ВСЕГДА ТВОРИЮ.

Ѓ. СІА ЕМЪ ГЛАГОЛЮЩИ, МНОЗИ ВѢРОВАША ВЪ НЕГО.

Ѓа. ГЛАГОЛАШЕ ОУВО ІИСУСЪ КЪ ВѢРОВАВШИМЪ ЕМЪ ІСАДЕУМЪ: АЩЕ ВЫ ПРЕВѢДЕТЕ ВО СЛОВЕСИ МОЕМЪ, ВОИСТИНИИ ОУЧЕНИЦЫ МОИ БѢДЕТЕ.

Ѓв. И ОУРАЗМѢТЕ ИСТИИИ, И ИСТИНА СВОКОДИТЪ ВЫ.

Ѓг. ѠВѢЩАША И РѢША ЕМЪ: СѢМА АВРААМЛЕ ЕСМЫ, И НИКОМУЖЕ РАБОТАХОМЪ НИКОЛИЖЕ: КАКЪ ТЫ ГЛАГОЛЕШИ, ІАКЪ СВОКОДИИ БѢДЕТЕ;

Ѓд. ѠВѢЩА ИМЪ ІИСУСЪ: АМИНЬ АМИНЬ ГЛАГОЛЮ ВАМЪ, ІАКЪ ВСАКЪ ТВОРАИ ГРѢХЪ, РАВЪ ЕСТЬ ГРѢХА.

Ѓе. РАВЪ ЖЕ НЕ ПРЕКЫВАЕТЪ ВЪ ДОМЪ ВО ВѢКЪ: СЫНЪ ПРЕКЫВАЕТЪ ВО ВѢКЪ.

Ѓс. АЩЕ ОУВО СЫНЪ ВЫ СВОКОДИТЪ, ВОИСТИНИИ СВОКОДИИ БѢДЕТЕ.

Ѓз. ВѢМЪ, ІАКЪ СѢМА АВРААМЛЕ ЕСТЕ: НО ИЩЕТЕ МЕНЕ ОУВѢИТИ, ІАКЪ СЛОВО МОЕ НЕ ВМѢЩАЕТСЯ ВЪ ВЫ.

Ѓи. АЗЪ, ЕЖЕ ВІДѢХЪ ОУ ОЦА МОЕГѠ, ГЛАГОЛЮ: И ВЫ ОУВО, ЕЖЕ ВІДѢСТЕ ОУ ОТЦА ВАШЕГѠ, ТВОРИТЕ.

Ѓо. ѠВѢЩАША И РѢША ЕМЪ: ОЦЪ НАШЪ АВРААМЪ ЕСТЬ. ГЛАГОЛА ИМЪ ІИСУСЪ: АЩЕ ЧАДА АВРААМА БЫСТЕ БЫЛИ, ДѢЛА АВРААМА БЫСТЕ ТВОРИЛИ.

Ѓ. ПЫИѢ ЖЕ ИЩЕТЕ МЕНЕ ОУВѢИТИ, ЧЕЛОВѢКА, ИЖЕ ИСТИИИ ВАМЪ ГЛАГОЛАХЪ, ЮЖЕ СЛЫШАХЪ Ѡ БГА: СЕГѠ АВРААМЪ ИѢСТЬ СОТВОРИАЪ.

Ѓа. ВЫ ТВОРИТЕ ДѢЛА ОТЦА ВАШЕГѠ. РѢША ЖЕ ЕМЪ: МЫ Ѡ ЛЮБОВАНИА ИѢСМЫ РОЖДЕНИ, ЕДИНАГО ОЦА ИМАМЫ, БГА.

Ѓв. РЕЧЕ ЖЕ ИМЪ ІИСУСЪ: АЩЕ БГЪ ОЦЪ ВАШЪ БЫ БЫАЪ, ЛЮБИЛИ БЫСТЕ ОУБѠ МЕНЕ: АЗЪ БО Ѡ БГА ИЗЫДОХЪ, И ПРИДОХЪ: НЕ Ѡ СЕБѢ БО ПРИДОХЪ, НО ТОИ МА ПОСЛА.

тогазь щете позна че съмь азъ, и отъ самосебе си нищо не правѣхъ, но както мя е научилъ Отець ми, това говорѣхъ.

29. И тойзи който мя е проводилъ съ мене е; не мя е оставилъ Отець самичькъ; защото азъ правѣхъ всякога що е нему угодно.

30. Това като говоряше, мнозина повѣрувахъ въ него.

31. И казуваше Исусъ на повѣрувалы-тъ въ него Иудей: Ако вы устоите въ мойъ-тъ думъ, наистинъ сте мои ученици.

32. И ще познаете истинъ-тъ, и истина-та ще вы направи свободны.

33. Отговорихъ му: Съме Авраамово смы, и никога никому раби не смы ставали; какъ казувашъ ты: Свободни ще бѣдете?

34. Отговори имъ Исусъ: Истинъ, истинъ ви казувамъ: Всякой който прави грѣхъ, рабъ е на грѣхъ-тъ.

35. И рабъ-тъ не остава вѣчно въ кѣщъ-тъ; а сынъ-тъ вѣчно прѣбѣдва.

36. И тѣй ако Сынъ-тъ вы освободи, ще бѣдете наистинъ свободни.

37. Знаѣхъ че сте съме Авраамово; но ищите да мя убѣете, защото моя-та дума въ васъ ся не вмѣщава.

38. Азъ говорѣхъ това което съмь видѣлъ у Отца си, и вы такожде правите това което сте видѣли отъ отца си.

39. Отговорихъ и рекохъ му: Отець нашъ е Авраамъ. Казува имъ Исусъ. Ако да бѣхте чада Авраамовы, дѣла-та Авраамовы быхте правили.

40. А сега искате да мя убѣете, мене, человекъ, който ви говорѣхъ истинъ-тъ, който чухъ отъ Бога; това Авраамъ не е сторилъ.

41. Вы правите дѣла-та бащины си. А тѣ му рекохъ: ный не смы родени отъ блудъ; одного Отца имамы, Бога.

42. Рече имъ Исусъ: Ако да бѣше ви Богъ Отець, то вы любили быхте мене; защото азъ отъ Бога излѣзохъ и дойдохъ; понеже не съмь дошелъ отъ самосебе си, но той мя проводи.

мг. Почтò бесѣды моеѧ не разсмѣете; ꙗкѡ не мòжете слышати словесè моегѡ.

мд. Вы отца вѧшегѡ дїавола єсте, и похѡти отца вѧшегѡ хòщете творити: онѡ человекѡсвїица бѣ и сконнѣ, и во истинѣ не стоитѡ: ꙗкѡ нѣсть истинны вѡ немѡ: єгда глаголетѡ жѡ, ѡ своихѡ глаголетѡ: ꙗкѡ ложь єсть и отѣцѡ жѡ.

ме. Яз же занè истиннѡ глаголю, не вѣржете мнѣ.

мс. Ктò ѡ васѡ ѡбличаетѡ мѧ ѡ грѣсѣ; ѡще ли истиннѡ глаголю, почтò вы не вѣржете мнѣ;

мз. Иже єсть ѡ нѣга, глголовѡ нжїихѡ послѡшаетѡ: сегѡ рѡди вы не послѡшаете, ꙗкѡ ѡ нѣга нѣсте.

ми. Ѧвѣцїаша оубо їсдее и рѣша емѡ: не добрѣ ли мы глаголемѡ, ꙗкѡ Самаранїихѡ єси ты, и бѣса имашн;

мо. Ѧвѣцїа їисѡ: аз бѣса не имамѡ, но чтѡ оца моего, и вы не чтете менè.

и. Яз же не ищѡ славы моеѧ: єсть ища и сѡдѧ.

иа. Амїнь амїнь глаголю вамѡ: ѡще ктò слово моè соблюдетѡ, смѣрти не имать видѣти во вѣки.

ив. Рѣша оубо емѡ жїдове: нынѣ разсмѣхомѡ, ꙗкѡ бѣса имашн: Авраамѡ оумре и пррòцы, и ты глаголеши: ѡще ктò слово моè соблюдетѡ, смѣрти не имать възсїити во вѣки.

иг. Єдѧ ты болїи єси оца нашегѡ Авраамѧ, иже оумре; и пррòцы оумроша: когò себè самѡ ты твориши;

ид. Ѧвѣцїа їисѡ: ѡще аз славлюсѧ самѡ, слава моѧ ничесòже єсть: єсть оцѡ моѧ славы мѧ, єгòже вы глголете, ꙗкѡ нѣгѡ вашѡ єсть.

ие. И не познѧсте єгѡ, аз же вѣмѡ єгò: и ѡще рекѡ, ꙗкѡ не вѣмѡ єгѡ, всѡ подобенѡ вамѡ, ложь: но вѣмѡ єгò, и слово єгѡ соблюдѧю.

ис. Авраамѡ оцѡ вашѡ рѡдѡ бы бымѡ, двѡ видѣвѡ денѡ моѧ: и видѣ и възрѡдовасѧ.

43. Защо не разумѣвате говореніе-то ми? Защото не можете да слушате мое-то слово.

44. Вы сте отъ бащѣ діавола, и похоти-тѣ бащини си искате да правите. Той бѣше отъ край челоуѣкоубійца, и не устоя въ истинѣ-тѣ; защото истина въ него нѣма: когато говори лъжѣ-тѣ, отъ свои-тѣ си говори, защото е лъжѣ и на лъжѣ-тѣ баша.

45. А пакъ азъ защото казувамъ истинѣ-тѣ, не мя вѣрувате.

46. Кой отъ васъ мя избличава за грѣхъ? Ако ли говориш истинѣ, защо вы мя не вѣрувате?

47. Който е отъ Бога, Божии-тѣ словеса слуша; вы за това не слушате, защото отъ Бога не сте.

48. На това отговорихъ Іудеи-тѣ и рекохъ му: Не казуваме ли ный право, че ты си Самарянинъ, и имашъ бѣсъ?

49. Отговори Іисусъ: Нѣмамъ азъ бѣсъ; но почитамъ Отца си а вы мя безчестите.

50. И азъ не тѣрсижъ мой-тѣ славѣ; има кой да ѡхъ тѣрси и да сѣди.

51. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, ако упаци нѣкой мое-то слово, нѣма да види смѣръть до вѣка.

52. Тогазъ му рекохъ Іудеи-тѣ: Сега разбрахмы че имашъ бѣсъ. Авраамъ умрѣ и пророци-тѣ, и ты казувашъ: Ако упаци нѣкой слово-то ми, смѣръть нѣма да вкуси.

53. Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Авраама, който умрѣ? и пророци-тѣ умрѣхъ; ты на какъвъ ся правишь?

54. Отговори Іисусъ: Ако славѣ азъ самъ себе си, слава-та ми е нищо; Баша ми е който мя слави, за когото вы казвате че е Богъ вашъ.

55. И не сте го познали, но азъ го познавамъ; и ако рекъ че не го познавамъ, ще бѣдѣ подобенъ вамъ лъжець; но азъ го познавамъ и думѣ-тѣ му дѣржѣ.

56. Баша ви Авраамъ радъ бы былъ да види мой-тѣ день; и видѣ и възрадува ся.

ѡз. Рѣша оубо Ісдѣс кз немѡ: патїдесать лѣтз не оубо ѡмаши, ѡ Авраама ли ѣси видѣлз;

ѡн. Речѣ же ѡмз Іисз: а́мїнь а́мїнь глаголю вамз, прѣжде дѣже Авраамз не бысть, азъ ѣсмь.

ѡо. Взѣша оубо каменїе, да вергуть на нь: Іисз же скрыса, ѡ ѡзыде ѡз цркви, прошѣдз посредѣ ѡхз: ѡ мимохождѣше тѣкв.

ГЛАВА Ѧ.

а. ѡ мимондѣи видѣ члвѣка слѣпа ѡ рождествѣ.

б. ѡ вопросїша ѣго оубо оубо оубо ѣго, глаголюще: Раввї, ктѡ согрѣши, сѣи ли, ѡли родїтеля ѣго, ѡкв слѣпз родїса;

в. Ѧвѣща Іисз: ни сѣи согрѣши, ни родїтеля ѣго, но да ѡвѣтса дѣлѣ Бжїа на немз.

г. Мнѣ подобѣтз дѣлати дѣлѣ послѣвагв ма, дѡндеже дѣнь ѣсть: прїидѣтз нѡщѣ, ѣгда нїктоже мѡжетз дѣлати.

д. Ѧгда вз мїрѣ ѣсмь, свѣтз ѣсмь мїрс.

е. Сїа рѣкз, плѡнз на зѣмлю, ѡ сотворї брѣнїе ѡ плїонѡвѣнїа, ѡ помѣза Ѧчи брѣнїемз слѣпомз,

з. ѡ речѣ ѣмѡ: ѡдї, оубо мїсѣ вз кспѣли Сїлѡамстѣ: ѣже сказѣтса, посланз. ѡде оубо, ѡ оубо мїсѣ, ѡ прїидѣ видѣ.

и. Сосѣди же, ѡ ѡже бѣхз видѣли ѣго прѣжде, ѡкв слѣпз бѣ, глаголахз: не сѣи ли ѣсть сѣдѣи ѡ просѣи;

к. Ѧвїн глаголахз, ѡкв сѣи ѣсть: ѡнїи же глаголахз, ѡкв подѡбенз ѣмѡ ѣсть. Ѧнз же глаголаше, ѡкв азъ ѣсмь.

л. Глаголахз же ѣмѡ: какв тї ѡверзѡстѣса Ѧчи;

м. Ѧвѣща Ѧнз ѡ речѣ: члвѣкз нарицѣмый Іисз, брѣнїе сотворї, ѡ помѣза Ѧчи мої, ѡ речѣ ми: ѡдї вз кспѣль Сїлѡамлю, ѡ оубо мїсѣ. шѣдз же ѡ оубо мїсѣ, прозрѣхз.

н. Рѣша оубо ѣмѡ: ктѡ тѡи ѣсть; глагола: не вѣмз.

ѡ. Ведѡша же ѣго кз Фарїсѣемз, ѡже бѣ ѡногдѣ слѣпз.

57. Рекохъ му Иуден-тъ: Петдесетъ години нѣмашъ още, и Авраама ли си видѣлъ?

58. Рече имъ Исусъ: Истинъ, истинъ ви казувамъ, прѣди да бѣде Авраамъ, азъ съмъ.

59. Тогози зѣхъ камъниѣ да хвърлятъ връхъ него; но Исусъ ся скры, и излѣзе изъ храмъ-тъ, и мнѣж прѣзъ срѣдь тѣхъ; и така си отиде.

ГЛАВА 9.

1. И като заминуваше, видѣ одного челоуѣка слѣпъ отъ рожденіе-то си.

2. И попытахъ го ученици-тъ му и рекохъ: Равви, кой е съгрѣшилъ, той ли или родители-тъ му, та ся е слѣпъ родилъ?

3. Отговори Исусъ: Ни то е той съгрѣшилъ, ни то родители-тъ му; но да ся явятъ дѣла-та Божіи на него.

4. Азъ трѣба да вършъ работы-тъ на тогози който мя е проводилъ, доклѣ е день; иде нощъ, когато никой не може да работи.

5. Доклѣ съмъ на свѣтъ-тъ, видѣнна съмъ на свѣтъ-тъ.

6. Това като рече, плюнъ на земѣж-тъж, и направи калъ отъ плюнкъж-тъж и помаза съ калъ-тъж очи-тъж на слѣпый-тъж,

7. И рече му: Иди, омый ся въ кѣпалниѣж-тъж Силоамъ, (което ся тѣлкува проводень). И тѣй отиде, омы ся и дойде прогледилъ.

8. А съсѣди-тъж, и конто го бѣхъ виждали отъ първо че бѣше слѣпъ, казувахъ: Не е ли тойзи, който сѣдяше та просяше?

9. Един казувахъ: Той е; други, Че прилича на него; той казуваше: Азъ съмъ.

10. И гсворяхъ му: Какъ ти ся отвори хъ очи-тъж?

11. Отговори той и рече: Челоуѣкъ който ся нарича Исусъ направи калъ, и помаза очи-тъж ми, и рече ми: Иди на кѣпалниѣж-тъж Силоамъ, и омый ся: а като отидохъ та ся омыхъ, прогледахъ.

12. Тогозъ му рекохъ: Дѣ е той? Казува: Не знаѣж.

13. Заведохъ при Фарисей-тъж тогозъ, който бѣ нѣкога слѣпъ.

᠗і. Бѣ же сѣквѣнта, ᠑гда сотвори крѣніе Іиса, ѡ ѡвѣрзе ѣмѡ Очи.

ѣі. Пакѡ же вопрошахс ѣгѡ ѡ фарісеѣ, какѡ прозрѣ. Оиѡ же рече ѡмз: брѣніе положи миѣ на Очи, ѡ оумыхса, ѡ вѣжс.

ѣі. Глаголахс оубо ѡ фарісеѣи иѣциѡ: иѣсть сѣи ѡ Пѣа человекз, іакѡ сѣквѣнтс не храниѣтз. Овиѡ глаголахс: какѡ мѡжетз человекз грѣшенз сицеѡ знаменѣа творѣти; ѡ распра бѣ вз иіхз.

ѣі. Глаголахс оубо слѣпцѡ пакѡ: ты что глаголеши ѡ немз, іакѡ ѡвѣрзе Очи твоѡ; Оиѡ же рече, іакѡ прѣрокз ѣсть.

іі. Не іаша оубо вѣры Ісдѣѣ ѡ немз, іакѡ слѣпз бѣ ѡ прозрѣ, доидеже возгласѣша родѣтелеѡ тогѡ прозрѣвшагѡ:

᠗і. И вопросѣша иіхз, глѡгомоше: сѣи ли ѣсть сынз вашз, ᠑гѡже вѡ глаголете, іакѡ слѣпз родиѣа; какѡ оубо нынѣ видѣтз;

ѣ. Ѡвѣщѣаша же ѡмз родѣтелеа ᠑гѡ ѡ рѣша: вѣмы, іакѡ сѣи ѣсть сынз нашз, ѡ іакѡ слѣпз родиѣа:

ѣа. Какѡ же нынѣ видѣтз, не вѣмы: илѡи ктѡ ѡвѣрзе ѣмѡ Очи, мѡи не вѣмы: самз вѡзрастз иімать, самогѡ вопросѣте, самз ѡ севѣ да глаголетз.

ѣв. Сѣа рекѡша родѣтелеа ᠑гѡ, іакѡ боѡшасѡ жидѡвз: оубже бо вѡхс сложѣлѣса жидѡвѣ, да, іше ктѡ ᠑гѡ исповѣсть Хрѣта, ѡлсчѣнз ѡ сѡнмиѣа кѣдетз.

ѣг. Сегѡ рѡди родѣтелеа ᠑гѡ рекѡша, іакѡ вѡзрастз иімать, самогѡ вопросѣте.

ѣд. Возгласѣша же вторицею человекѡ, іше бѣ слѣпз, ѡ рѣша ѣмѡ: даждѡ слѡвс Пѣс: мѡи вѣмы, іакѡ человекз сѣи грѣшенз ѣсть.

ѣе. Ѡвѣщѣа оубо Оиѡ ѡ рече: іше грѣшенз ѣсть, не вѣмз: ѣдиѡи вѣмз, іакѡ слѣпз бѣхз, нынѣ же вѣжс.

ѣс. Рѣша же ѣмѡ пакѡ: что сотвори тебѣ: какѡ ѡвѣрзе Очи твоѡ;

14. А бѣше сѣбота, когато направи Исусъ калъ-тъ, и отвори очи-тъ му.

15. И пакъ го пытахъ и Фарисей-тъ, какъ прогледа. И той имъ рече: Калъ тури на очи-тъ ми, и омыхъ ся, и гледамъ.

16. И казувахъ нѣкои отъ Фарисей-тъ: Тойзи человекъ не е отъ Бога, защото сѣботъ-тъ не варди. Другы казувахъ: Какъ може грѣшенъ человекъ да прави таквызи чудеса? И имаше раздоръ помежду имъ.

17. Казуватъ пакъ на слѣпый-тъ: Ты що казувашъ за него понеже ти е отворилъ очи-тъ? И той рече: Пророкъ е.

18. А Иудей-тъ не повѣрувахъ за него че е былъ слѣпъ и прогледилъ, докль не повыкахъ родители-тъ на тогозь който бѣ прогледилъ;

19. Та гы попытахъ и рекохъ: Той ли е сынъ ви, за когото вы казувахте че е слѣпъ роденъ? а сега какъ види?

20. Отговорихъ имъ родители-тъ му и рекохъ: Знаемъ че тойзи е сынъ ни, и че слѣпъ ся роди;

21. А сега какъ види не знаемъ; или кой му е отворилъ очи-тъ не знаемъ; той е на възрасть, него пытайте; самъ той да говори за себе си.

22. Това рекохъ родители-тъ му, защото ся бояхъ отъ Иудей-тъ; понеже вече бѣхъ ся нагласили Иудей-тъ, ако го исповѣда нѣкой че е Христосъ, да го отлжчатъ отъ съборище-то.

23. За туй родители-тъ му рекохъ: На възрасть е, пытайте него.

24. И тѣй повыкахъ второй пѣтъ человекъ, който бѣ слѣпъ, и рекохъ му: Дай славъ Богу; ный знаемъ че тойзи человекъ е грѣшникъ.

25. А той отговори и рече: Грѣшникъ ли е, не знаѣмъ; едно знамъ че бѣхъ слѣпъ, а сега видѣмъ.

26. И рекохъ му пакъ: Що ти направи? Какъ ти отвори очи-тъ?

кз. **Ἐ**ὠψά ἴμz : ρεκόχz ράμz οὔζε, ἢ не слышасте : что пакн хочете слышати ; **ἔ**δα ἢ вы оученицы **ἔ**γῶ хочете быти ;

кн. **Ἐ**πὶ же оукориша **ἔ**γῶ, ἢ рѣша **ἔ**μz : ты оученикz **ἔ**σῖ тогῶ : мы же **Μ**υῦσεοὺ **ἔ**σμῖ оученицы.

ко. Мы вѣмы, **ἰ**ακῶ **Μ**υῦσεοὺ глагола **ἔ**γῶ : сепῶ же не вѣмы, **ῶ**κς᠔z **ἔ**сть.

л. **Ἐ**ὠψά челоуѣкz ἢ рече **ἴ**μz : **ῶ** сѣмz во дивно **ἔ**сть, **ἰ**ακῶ вы не вѣсте, **ῶ**κς᠔z **ἔ**сть, ἢ **ῶ**βέρze **Ἐ**чи моῖ.

ла. **Ἐ**ῥῶмы же, **ἰ**ακῶ грѣшники **ἔ**γῶ не послзшаетz : но **ἰ**ше ктῶ вѣочтѣцz **ἔ**сть, ἢ волю **ἔ**γῶ творитz, тогῶ послзшаетz.

лв. **Ἐ** вѣка нѣсть слышано, **ἰ**ακῶ ктῶ **ῶ**βέρze **Ἐ**чи слѣпz рождѣнz.

лг. **ἰ**ше не вы былz сѣй **ῶ**βῆ, не могз вы творити ничесῶже.

лд. **Ἐ**ὠψάша ἢ рѣша **ἔ**μz : во грѣсѣчz ты родилса **ἔ**σῖ вѣсь, ἢ ты ли ны оучиши ; ἢ **ἰ**згнаша **ἔ**γῶ вῶнz.

ле. Оуслыша **ἴ**ηсz, **ἰ**ακῶ **ἰ**згнаша **ἔ**γῶ вῶнz : ἢ **ῶ**βῆтz **ἔ**γῶ, рече **ἔ**μz : ты вѣрзеш ли вз **Ἐ**ἰа **Ἐ**ἰа ;

лз. **Ἐ**ὠψά **Ἐ**нз ἢ рече : ἢ ктῶ **ἔ**сть, **Ἐ**ἰа, да вѣрзю вз негῶ ;

лз. Рече же **ἔ**μz **ἴ**ηсz : ἢ видкз **ἔ**σῖ **ἔ**γῶ, ἢ глаголай cz товоῖю, той **ἔ**сть.

ли. **Ἐ**нз же рече : вѣрзю **Ἐ**ἰа : ἢ поклониса **ἔ**μz.

ло. **ἰ** рече **ἴ**ηсz : на сдз **ἰ**зз вз **ἰ**рз сѣй **ἰ**рндѣчz, да невидати видатz, ἢ видати слѣпн **ἔ**сдстz.

м. **ἰ** слышаша **ῶ** фарисей сῖа сῖшῖи cz нῖмz, ἢ рѣша **ἔ**μz : **ἔ**да ἢ мы слѣпн **ἔ**смῖ ;

ма. Рече **ἴ**μz **ἴ**ηсz : **ἰ**ше вмсте слѣпн были, не высте **ἴ**мкан грѣх᠔ : нынѣ же глаголете, **ἰ**ακῶ **ἰ**димz : грѣчz оубо **ἰ**ашz **ἰ**реывлѣтz.

27. Отговори имъ: Рѣкохъ ви вече, и не чухте; защо искате пакъ да чуете? Да не бы да ищите и вы да бждете неговѣ ученици?

28. А тѣ го укорихъ и рекохъ: Ты си неговъ ученикъ; а ный смы Моисееви ученици.

29. Ный знаемъ че на Моисея Богъ е говорилъ: а тогозь не знаемъ отъ дѣ е.

30. Отговори чловѣкъ-тѣ и рече имъ: Това е чудно-то, че вы не знаете отъ кждѣ е, и отвори очи-тѣ ми.

31. А знаемъ че Богъ грѣшници-тѣ не послушува; но ако е нѣкой богочестивъ, и прави волѣж-тѣ му, него послушува.

32. А пакъ отъ вѣка не ся е чуло, да е отворилъ нѣкой си очи на слѣпъ роденъ *чловѣкъ*.

33. Ако да не бѣ той отъ Бога, не можаше нищо да стори.

34. Отговорихъ и рекохъ му: Ты съвсѣмъ въ грѣхове си роденъ, и ты ли учишь насъ? и го испадихъ вънъ.

35. Чу Исусъ че сж го испадилъ вънъ, и като го намѣри, рече му: Ты вѣруваш ли въ Сына Божія?

36. Отговори той и рече: Кой е той, Господи, да вѣрувамъ въ него?

37. Рече му Исусъ: И видѣлъ си го, и който приказва съ тебе, той е.

38. А той рече: Вѣрувамъ, Господи; и поклонѣ му ся.

39. И рече Исусъ: Азъ за сждъ дойдохъ на тойзи свѣтъ, да видятъ не видящи-тѣ, а видящи-тѣ да станжтъ слѣпи.

40. И чухъ това опѣзи отъ Фарисеи-тѣ конто бѣхъ съ него, и рекохъ му: Да не смы и ный слѣпи?

41. Рече имъ Исусъ: Ако да бѣхте слѣпи, грѣхъ не быхте имали; но сега казувате че Видимъ; и тѣй грѣхъ-тѣ ви остава.

ГЛАВА І.

а. Амѣнь амѣнь глаголю вамъ: не входѣй двѣрми во двѣрзъ свѣтъ, но прелѣза ѿнудѣ, той тѣтъ ѣсть ѿ разбойникъ:

б. А входѣй двѣрми, пастырь ѣсть овцамъ.

г. Семъ двѣрникъ ѿверзѣтъ, ѿ овцы гласъ ѣгѡ слышатъ, ѿ своѣ овцы глашатъ по имени, ѿ изгонитъ ѿхъ.

д. И ѣгда своѣ овцы ѿженѣтъ, предъ ними ходитъ: ѿ овцы по немъ ѿдѣтъ, ѿкъ вѣдѣтъ гласъ ѣгѡ.

е. По чуждемъ же не ѿдѣтъ, но вѣжатъ ѡ негѡ, ѿкъ не знаютъ чуждѣгѡ гласа.

в. Сѣю причѣ рече ѿмъ Іисъ: оны же не разсмѣша, что бѣше, ѿже глаголаше ѿмъ.

з. Рече же пакы ѿмъ Іисъ: амѣнь амѣнь глаголю вамъ, ѿкъ ѣзъ ѣсмь двѣрь овцамъ.

и. вси, ѣмѣкъ ѿхъ прѣде прѣжде мене, тѣтѣ сѣтъ ѿ разбойницы: но не послѣшаша ѿхъ овцы.

а. ѣзъ ѣсмь двѣрь: мною ѣще кто внидетъ, спасѣтъ: ѿ внидетъ ѿ изыдетъ, ѿ пѣжитъ ѿверѣтъ.

г. Тѣтъ не приходитъ, развѣ да оукрѣдетъ ѿ оубѣетъ ѿ погубитъ: ѣзъ прѣдохъ, да живѣтъ ѿмѣтъ, ѿ лишше ѿмѣтъ.

д. ѣзъ ѣсмь пастырь добрый: пастырь добрый дѣшетъ своѣ полагаѣтъ за овцы.

в. А паѣмникъ, ѿже пѣстъ пастырь, ѣмѣже не сѣтъ овцы своѣ, видѣтъ волка грядѣща, ѿ ѡставляѣтъ овцы, ѿ вѣгаетъ: ѿ волкъ расхѣтитъ ѿхъ, ѿ распѣдитъ овцы.

г. А паѣмникъ вѣжитъ, ѿкъ паѣмникъ ѣстъ, ѿ нерадитъ ѡ овцахъ.

д. ѣзъ ѣсмь пастырь добрый: ѿ знаю моѣ, ѿ знаютъ мѣ моѣ.

е. ѿкоже знаетъ мѣ оѣхъ, ѿ ѣзъ знаю оѣа: ѿ дѣшетъ моѣ полагаю за овцы.

ГЛАВА 10.

1. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който не влѣзува прѣзь врата-та въ кошарѣ-тъ на овцы-тъ, но прѣлазя отъ другадѣ, той е крадецъ и разбойникъ.

2. А който влѣзува прѣзь врата-та, пастырь е на овцы-тъ.

3. Нему вратарь-тъ отваря, и овцы-тъ слушать гласъ-тъ му, и свои-тъ овцы по име зове, и ги извожда.

4. И кога некара овцы-тъ си вѣнъ, ходи прѣдъ тѣхъ; и овцы-тъ идѣтъ слѣдъ него, защото знаѣтъ гласъ-тъ му.

5. А слѣдъ чужденецъ-тъ не щѣтъ оти, но ще побѣгнѣтъ отъ него; защото гласъ-тъ на чужденцы-тъ не знаѣтъ.

6. Тѣзи притчѣ имъ рече Исусъ: но тѣ не разумѣхѣ що бѣ това косто имъ говоряше.

7. Тогазы пакъ имъ рече Исусъ: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че азъ съмъ врата-та на овцы-тъ.

8. Всичкы, конто сѣ дошли прѣди мене, крадци сѣ и разбойници; но овцы-тъ ги не послушахѣ.

9. Азъ съмъ врата-та; прѣзь мене ако влѣзе иѣкой, спасенъ ще бѣде, и ще влѣзе и ще излѣзе, и пашѣ ще намѣри.

10. Крадецъ-тъ не иде, освѣнъ да открадне, да заколе и да погуби; азъ дойдохъ за да иматъ животь, и да го иматъ прѣзвобилно.

11. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь; добрый-тъ пастырь душѣ-тъ си полага за овцы-тъ.

12. А наемникъ-тъ който не е овчарь, на когото овцы-тъ не сѣ неговы, види вълкъ-тъ че иде, и оставя овцы-тъ и бѣга; и вълкъ-тъ разграбя овцы-тъ и распрѣсува ги.

13. А наемникъ-тъ бѣга, защото е наемникъ, и не го е грыжа за овцы-тъ.

14. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь, и познавамъ мои-тъ, и мои-тъ мене познавать.

15. Както мя познава Отецъ, и азъ познавамъ Отца; и душѣ-тъ си полагамъ зарадъ овцы-тъ.

ѣі. И ѿны овцы ѿмамз, ѿже не сѣтъ ѿ двора сегѡ: и тыа мѡ подобаетъ привести, и гласъ мой оуслышатъ: и вѣдетъ единое стадо, и единыхъ пастырь.

ѣі. Сегѡ ради ма Оуцъ любитъ, ѿкѡ ѡзъ дѣшс мою полагаю, да пакѡ прѡимѡ ю.

ѣіі. Никтоже возметъ ю ѿ менѣ: но ѡзъ полагаю ю ѿ себѣ. Овласть ѿмамз положити ю, и овласть ѿмамз пакѡ прѡити ю. сѡ зѡповѣдъ прѡихъ ѿ Оуцѡ моего.

ѣіі. Распра же пакѡ бысть во Ісдеехъ за словеса сѡ.

ѣіі. Глаголахъ же мнози ѿ нихъ: вѣса ѿмать и неистовъ жѣсть: что ѣгѡ послѣшаете;

ѣііі. Ииіи глаголахъ: сѡи глаголи не сѣтъ вѣснѣющагѡса: ѣдѡ можѣтъ вѣсѣ слѣпымъ очи ѡверсти;

ѣііі. Быша же тогда ѡбновленѡи во Іеросолѡмѣхъ, и зима вѣ.

ѣііі. И хождаше Іисъ въ цѣркви въ притворѣ Соломѡни.

ѣііі. ѡбыдоша же ѣгѡ Ісдее, и глаголахъ ѣмѡ: доколѣ дѣшы наша вземлѣши; ѡше ты ѣсѡ Хрѡтѡсъ, рѣи намъ не ѡбнѣса.

ѣііі. ѡвѣщѡѡ ѿмъ Іисъ: рѣхъ вамъ, и не вѣрѣете. дѣла, ѿже ѡзъ творю ѿ ѿмени Оуцѡ моего, тѡ свидѣтельствуютъ ѡ миѣ:

ѣііі. Но вы не вѣрѣете: иѣсте бо ѿ ѡвѣцъ моихъ, ѿкоже рѣхъ вамъ.

ѣііі. Овцы маѡ гласа моего слѣшаютъ, и ѡзъ знаю ѿхъ, и ѡ миѣ радѣтъ.

ѣііі. И ѡзъ живѡтъ вѣчный дѡмъ ѿмъ, и не погнѣвѣтъ во вѣки, и не восхитѣтъ ѿхъ никтоже ѿ рѣки моеѡ.

ѣііі. Оуцъ мой, ѿже дадѣ миѣ, вѡлѡи всѣхъ жѣсть: и никтоже можѣтъ восхитити ѿхъ ѿ рѣки Оуцѡ моего.

ѣііі. ѡзъ и Оуцъ единое ѣсма.

ѣііі. Взѡша же камѣнѡе пакѡ Ісдее, да повѡютъ ѣгѡ.

16. И други овцы имахъ, които не сж отъ тойзи дворъ, и тѣхъ трѣба да съберж; и ще чуѣтъ гласъ-тъ ми; и ще бѣде едно стадо и единъ пастырь.

17. За това Отець мя люби, защото азъ полагамъ душж-тъ си, за да ѣж земж пакъ.

18. Никой не ми ѣж отнема, но азъ отъ самосебе си ѣж полагамъ. Имамъ власть да ѣж положж, и имамъ власть пакъ да ѣж земж. Тѣзи заповѣдь пріяхъ отъ Отца си.

19. И тѣи пакъ станж раздоръ между Іудей-тъ за тѣзи думы.

20. И мнозина отъ тѣхъ казувахж: Бѣсъ има, и лудъ е; що го слушате?

21. Други казувахж: Тѣзи думы не сж на бѣспуемъ *человкъ*; може ли бѣсъ да отваря очи на слѣпы?

22. И станж въ Іерусалимъ *праздникъ-тъ* на освященіе-то на храмъ-тъ, и зима бѣше.

23. И ходяше Исусъ въ храмъ-тъ въ притворъ-тъ Соломоновъ.

24. Между това заобыколихж го Іудей-тъ и казувахж му: До кога ще държишь души-тъ ни въ сумнѣніе? Ако си ты Христосъ, кажи ни явно.

25. Отговори имъ Исусъ: Казахъ ви, и не вѣрувате. Дѣла-та които азъ правѣж въ име-то на Отца си, тѣ свидѣлствувать за мене.

26. Но вы не вѣрувате, защото не сте отъ мои-тъ овцы, както ви рѣкохъ.

27. Мои-тъ овцы слушать мой-тъ гласъ, и азъ ги познавамъ, и тѣ идѣтъ слѣдъ мене,

28. И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ, и нѣма да загинѣтъ во вѣкы, и никой нѣма да ги грабне отъ рѣкж-тъ ми.

29. Отець ми, който ми ги даде, отъ всички е най голѣмъ; и никой не може да ги грабне отъ рѣкж-тъ на Отца ми.

30. Азъ и Отець едно сме.

31. Тогазъ пакъ зѣхж Іудей-тъ камъніе да го убиѣтъ.

Гв. Ѡвѣща́ ꙗ́мз Іисъ: мнѡга добра́ дѣла́ ꙗ́вѣхъ вѣмъ ѡ
 Ѡцѣ́ моєѡ: за ко́е ѡхъ дѣло́ ка́менїе мѣщете на мѧ;

Гг. Ѡвѣща́ша ѣмѡ́ Ісаѣе, глаголюще: ѡ́ добра́ дѣла́
 ка́менїе не мѣщемъ на тѧ, но ѡ́ хса́ѣ, ꙗ́кѡ ты́ челоѡѣкъ сы́и,
 твори́ши себѣ́ Б҃га.

Гд. Ѡвѣща́ ꙗ́мз Іисъ: нѣсть ли́ писано́ въ зако́нѣ
 ва́шемъ: ѡ́зъ рѣхъ: ко́зи ѣсте́;

Ге. Я́ще Ѡныхъ рече́ богу́въ, къ нѣмже сло́во Б҃жїе вѣсть,
 ѡ́ не мо́жетъ разорѣ́тиса писанїе́:

Гз. Е́гоже Ѡцъ́ сватїи́ ѡ́ послѧ́ въ мїръ, въ глаго́лете, ꙗ́кѡ
 хса́ѣ глаго́леши, занѣ́ рѣхъ: Сїъ́ Б҃жїи́ ѣсмь.

Г4. Я́ще не твори́ю дѣла́ Ѡцѣ́ моєѡ, не ѡ́мїте мѧ́ вѣры́:

Гн. Я́ще ли́ твори́ю, я́ще ѡ́ мнѣ́ не вѣрете́, дѣла́мъ моѡ́мъ
 вѣрете́: да разсмѣ́ете ѡ́ вѣрете́, ꙗ́кѡ во мнѣ́ Ѡцъ́, ѡ́ ѡ́зъ
 въ нѣмъ.

Го. И́ска́хъ оубо́ па́ки ꙗ́ти ѣго́: ѡ́ ѡ́зыде ѡ́ рѣкъ ѡ́хъ.

Гм. И́ ѡ́де па́ки на Ѡнзполъ́ Іорда́на, на мѣсто́, ѡ́дѣ́же бѣ́
 Іѡа́ннъ пре́жде креста́: ѡ́ превѣсть тѡ́.

Гма. И́ мнози́ прїѡдо́ша къ немѡ́, ѡ́ глаго́лахъ, ꙗ́кѡ Іѡа́ннъ
 оубо́ зна́менїѧ́ не сотвори́ ни ѣди́нагѡ: всѧ́ же, ѣ́мѣка рече́
 Іѡа́ннъ ѡ́ се́мъ, ѡ́ исти́нна ва́хъ.

Гмв. И́ мнози́ вѣрѡ́ваша въ него́ тѡ́.

ГЛАВА́ Я́.

а. Бѣ́ же нѣкто́ кола́ Ла́зарь ѡ́ Вїда́нїи, ѡ́ вѣси́ Марїи́ны
 ѡ́ Ма́рѡы сестры́ ѣ́.

б. Бѣ́ же Ма́рїѧ́ помѧ́завша́ Гдѧ́ мýромъ, ѡ́ ѡ́терша́ нѡ́зѣ́
 ѣгѡ́ власы́ своѡ́ми, ѣ́а́же бра́тъ Ла́зарь вола́ше.

г. Посла́стѣ́ оубо́ сестрѣ́ къ немѡ́, глаго́люще: Гдѧ́, се́,
 ѣ́го́же лю́бїши, воли́тъ.

32. Отговори имъ Исусъ : Много добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ ; за кое отъ тѣхъ дѣла хвърляте камъни врѣхъ мене ?

33. Отговорихъ му Иудей-тъ и казахъ : За добро дѣло не хвърлямы камъни врѣхъ тебе, но за богохулство, и защото ты, като си человекъ, правишь себе си Богъ.

34. Отговори имъ Исусъ : Не е ли писано въ вашій-тъ законъ, Азъ рѣкохъ, Божове сте ?

35. Ако парече божове онѣзи, къмъ които быде слово-то Божіе, (и писаніе-то не може да ся наруши ;)

36. *На тогось* когото Богъ освяти и проводи на свѣтъ-тъ, вы казувате ли : Богохулствувашь, защото рѣкохъ : Сынъ Божій съмъ ?

37. Ако не правѣхъ дѣла-та на Отца моего, не вѣрувайте въ мене :

38. Но ако *гы* правѣхъ, въ мене като не вѣрувате, вѣрувайте въ дѣла-та ; за да познаете и да повѣрувате, че Отець е въ мене, и азъ въ него.

39. Тогась пакъ искахъ да го хванѣтъ, но избѣгнахъ изъ рѣцѣ-тъ имъ ;

40. И отиде пакъ отвѣждъ Иорданъ, на мѣсто-то дѣто крѣщаваше отъ напредъ Иоаннъ ; и останъ тамъ.

41. И мнозина доидохъ при него, и казувахъ : Иоаннъ никое чудо не стори, но всичко що рече Иоаннъ за него, истинско бѣше.

42. И тамо повѣрувахъ мнозина въ него.

ГЛАВА 11.

1. Имаше пѣкой си болѣнъ *на име* Лазарь, отъ Виваніиъ, отъ село-то на Маріиъ и на сестрѣ ѱ Марѣж.

2. (А Марія бѣше тая що бѣ помазала Господа съ миро и отрыла бѣ нозѣ-тъ му съ космы-тъ си, на коѣж-то братъ ѱ Лазарь бѣше болѣнъ).

3. И тѣи проводихъ сестры-тъ до него да му кажѣтъ : Господи, это, тойзи когото любишь, болѣнъ е.

ѿ. Слышавъ же Іисъ рече: сїа колѣзнь и҃късть къ смѣрти, но ѿ славы Бжїи, да прослѣвится Сїиъ Бжїи ѣа ради.

ѐ. Люблѣше же Іисъ Марѡа и сестрѡ ѣа и Лазарѡ.

ѓ. Егда же оуслыша, їакъ волѣтъ, тогда пребысть на немже въ мѣстѣ двѣ дни.

з. Потомъ же глагола оученикомъ: и҃демъ во Іудею пакѡ.

и. Глаголаша емѡ оученицы: Равви, нынѣ и҃скаѡхъ тебѣ каменїемъ побїти Іудеѣ, и пакѡ ли и҃дешѡ тамъ;

ѡ. Оубѡла Іисъ: не дванадесѣть ли часовъ ѣсть во дни; ѡще кто ходѣтъ во дни, не поткнетсѡ, їакъ свѣтъ мїра сегѡ видѣтъ:

ї. ѡще же кто ходѣтъ въ ноци, поткнетсѡ, їакъ и҃късть свѣта въ немъ.

ѡ. Сїа рече, и посѣмъ глагола имъ: Лазарь дрѡгъ нашъ оуспе: но и҃дѡ, да возвѡжѡ егѡ.

ѡ. Рѣша оубо оученицы егѡ: Гдѡ, ѡще оуспе, спасенъ вѣдетъ.

ї. Рече же Іисъ ѿ смѣрти егѡ: Онѡ же мѡкъша, їакъ ѡ оуспенїи сїа глаголетъ.

ѡ. Тогда рече имъ Іисъ не ѡвнѡдасѡ: Лазарь оумре:

ѓ. И радюсѡ васъ ради, да вѣрσετε, їакъ не вѣѡхъ тамъ: но и҃демъ къ немѡ.

ѓ. Рече же Фѡмѡ, глаголемый близнецъ, оученикомъ: и҃демъ и мы, да оумремъ съ нимъ.

з. Пришедъ же Іисъ, ѡврѣте егѡ четыри дни оужѣ имѡща во грѡбѣ.

и. Въ же Вѡданїа близъ Іерлїма, їакъ стѡдїи пѡтънадесѣть:

ѡ. И мнози ѡ Іудеѣ кѡхъ пришлѡ къ Марѡѣ и Марїи, да оутѣшатъ ихъ ѿ братѣ еїѡ.

ѡ. Марѡа оубо егда оуслыша, їакъ Іисъ гредѣтъ, срѣте егѡ: Марїа же дѡма сѣдѣше.

4. И като чу Исусъ, рече : Тая болѣсть не е на смърть, но за славѣ-тъ Божіѣ, за да ся прослави Сынъ Божій чрѣзъ неѣ.

5. А Исусъ обычаше Марѣж и сестрѣ ѣ и Лазаря.

6. И тѣй отъ какъ чу че е болѣнъ, тогазъ ся бави два дни на това мѣсто дѣто бѣше.

7. Подирь това казува на ученицы-тъ : Да идемъ пакъ въ Иудеѣ.

8. Казувать му ученицы-тъ : Равви, сега ищяжъ Иуден-тъ да тя убійтъ съ камъніе, и пакъ ли тамъ отхождашь ?

9. Отговори Исусъ : Не сж ли дванадесеть часове въ день-тъ ? Ако ходи нѣкой деня, не ся прѣпънва, защото гледа видѣлинѣ-тъ на тойзи свѣтъ.

10. Ако ли ходи нѣкой ноця, прѣпънва ся, защото видѣлина-та не е въ него.

11. Това рече, и подирь туй казува имъ : Лазарь нашій-тъ пріятель заспа ; но да идж да го събудѣ.

12. Рекожъ му ученицы-тъ му : Господи, ако е заспалъ, ще оздравѣе.

13. Но Исусъ бѣ рекъ зарадъ смърть-тъ му, а тѣ мыслѣхъ че казува за отъ снѣ заспваніе.

14. Тогазъ имъ рече Исусъ явно : Лазарь умрѣ.

15. И заради васъ за да повѣрувате, радувамъ ся че не бѣхъ тамъ ; но да идемъ при него.

16. А ѳома нарицаемый Близнецъ, рече на соученицы-тъ : Да идемъ и ный да умремъ съ него.

17. И тѣй като дойде Исусъ, намѣри го че бѣше четири дена вече въ гробъ-тъ.

18. А Виванія бѣше близу до Иерусалимъ, колкото петнадесеть стадіи.

19. И мнозина отъ Иуден-тъ бѣхъ дошли при Марѣж и Маріѣ, да ги утѣшатъ за брата имъ.

20. И Марѣа щомъ чу че иде Исусъ, посрѣщнѣ го, а Марія сѣдяше въ къщы.

ка. Рече же Марѡа ко Іисꙋ: Гдѣи, ѡще вы еси заѣкѣ быль, не вы братѣ мой оумерль.

кв. Но ѡи нынѣ вѣмъ, ѡкѡ елика ѡще просиши ѡ бѣа, дастѣ тебѣ бѣз.

кг. Глагола еи Іисꙋ: воскреснетѣ братѣ твоѡи.

кд. Глагола емѡ Марѡа: вѣмъ, ѡкѡ воскреснетѣ въ воскресеніе, въ послѣдній дѣнь.

ке. Рече же еи Іисꙋ: ѡзъ есмь воскресеніе ѡи животѣ: вѣрвай въ мѡ, ѡще ѡи оумретѣ, ѡживѣтѣ.

кз. И всѡкъ живѡи ѡи вѣрвай въ мѡ, не оумретѣ во вѣки. Емлеши ли вѣрꙋ емѡ;

кч. Глагола емѡ: еи, Гдѣи, ѡзъ вѣровахъ, ѡкѡ ты еси Хрѣтосъ Снъ Бжѡи, ѡже въ мѡрѣ градѡи.

ки. И сѡа рѣкши, ѡде ѡи пригласѡ Марію сестрѡ свою, тѡи рѣкши: Оучитель пришѣлъ естъ, ѡи глашатѣ тѡ.

ка. Сѡа же ѡкѡ оумлыша, востѡ скорѡ ѡи ѡде къ немѡ.

кб. Не оужѣ во вѣ пришѣлъ Іисꙋ въ весь, но вѣ на мѣстѣ, ѡдѣже срѣте егѡ Марѡа.

кв. Іздѣе же оубѡ сѡи сѡи сѡи пѣю въ домѡ ѡи оутѣшѡиꙋе ѡ, видѣвше Марію, ѡкѡ скорѡ востѡ ѡи ѡзыде, по пѣи ѡдѡша, глаголюще, ѡкѡ ѡдетѣ на грѡбъ, да плачетѣ тѡмъ.

кв. Маріа же ѡкѡ прѡде, ѡдѣже вѣ Іисꙋ, видѣвши егѡ, падѣ емѡ на ногѡ, глаголющи емѡ: Гдѣи, ѡще вы еси быль заѣкѣ, не вы оумерль мой братѣ.

кг. Іисꙋ оубѡ, ѡкѡ видѣ ѡ плачущисѡ, ѡи пришѣдшыѡ сѡ пѣю Іздѣи плачущисѡ, запретѡ дхѡ, ѡи возмстѡса сѡмъ.

кд. И рече: гдѣ положисте егѡ; глаголаша емѡ: Гдѣи, прѡидѡи ѡи виждѣ.

ке. Прослезѡса Іисꙋ.

кз. Глаголахъ оубѡ жѡдове: виждѣ, кѡкѡ люблѡше егѡ.

кч. Икѡци же ѡи нѡхъ рѣша: не можѡше ли сѡи ѡверзыѡи ѡчи слѣпомѡ, сотворѡти, да ѡи сѡи не оумретѣ;

21. Тогазь рече Марѳа Исусу: Господи, ако бѣше былъ ты тука, не бы умрѣлъ братъ ми.

22. Но и сега знаѣж че каквото и да пощещь отъ Бога, ще ти даде Богъ.

23. Казува ѱ Исусъ: Братъ ти ще въскрѣсне.

24. Казува му Марѳа: Знамъ че ще въскрѣсне во въскрѣсеніе-то въ послѣдній-тъ день:

25. Рече ѱ Исусъ: Азъ съмъ въскрѣсеніе-то и животъ-тъ; който вѣрува въ мене, и да умре, ще оживѣе.

26. И всякой който е живъ и вѣрува въ мене, до вѣка нѣма да умре. Вѣруваш ли това?

27. Казува му: Ей, Господи, азъ повѣрувахъ, че ты си Христосъ Сынъ Божій, който нма да дойде на свѣтъ-тъ.

28. И като рече това, отиде и повыка скритою сестрѣ си Маріѣ, и рече: Учитель-тъ дойде, и тя зове.

29. Тя щомъ чу, станъ скоро и отиде при него.

30. (Исусъ не бѣ дошелъ още въ село-то, но бѣше на мѣсто-то дѣто го посрѣщна Марѳа).

31. А Іуден-тъ, които бѣхъ съ неѣ въ къщи и ѣж утѣшавахъ, като видѣхъ че Марія станъ скоро и излѣзе, отдохъ подирѣ ѱ, защото думахъ: Отива на гробъ-тъ да плаче тамо.

32. И като дойде Марія тамъ дѣто бѣше Исусъ, та го видѣ, падна на позѣ-тъ му, и казуваше му: Господи, ако бѣше былъ ты тука, нѣмаше да умрѣ братъ ми.

33. Исусъ като ѣж видѣ че плаче, и тѣзи що бѣхъ съ неѣ Іуден че плачатъ, растѣжи ся духомъ, и ся смути;

34. И рече: Дѣ го турихте? Казувать му: Господи, сла и виждь.

35. Просьзани ся Исусъ.

36. И думахъ Іуден-тъ: Виждь колко го обичаше.

37. А нѣкои отъ тѣхъ рекохъ: Не можаше ли тойзи, който отвори на слѣпый-тъ очи-тъ, да направи щото и тойзи да не умре?

лн. Іисъ же пакѣ претѣ въз севѣ, прїиде ко гробѣ. вѣ же пешера, ѿ камень лежаше на неѣ.

лѡ. Глагола Іисъ : возміте камень. глагола емѣ сестра оумершага Марѡа : Гдѣ, оужѣ смердѣтъ : четвероднѣвенъ бо ѣсть.

м. Глагола ѣи Іисъ : не рѣхъ ли ты, ѡкѡ ѡще вѣршеши, оўзриши слѡвѣ Бжїю ;

мѡ. Взѡша оубо камень, ѿдѣже вѣ оумерый лежѣ. Іисъ же возвѣдъ очи горѣ, ѿ рече : Оче, хвалѣ тебѣ воздаю, ѡкѡ оўслышалъ еси мѡ.

мѡв. Язъ же вѣдѣхъ, ѡкѡ всегда мѡ послѣшаешѣ : по нарѡда радѣ стоѡщага ѡкрестѣ рѣхъ, да вѣрс ѿмстѣ, ѡкѡ ты мѡ послѡлъ еси.

мѡг. И сїѡ рекъ, глѡсомъ великимъ воззвѡ : Лѡзаре, градѣ бѡнъ.

мѡд. И ѿзыде оумерый, ѡбѡзанъ рѡкама ѿ погама оўкрѡемъ, ѿ лицѣ емѣ оўкрѡсомъ ѡбѡзано. глагола ѿмъ Іисъ : разрѣшиѣте емѣ, ѿ ѡстѡвите ѿтѣ,

мѡе. Мнози оубо ѡ Ісдѣѣ пришѣдшїи кѡ Марїи, ѿ видѣвше, ѡже сотвори Іисъ, вѣрѡваша въз него.

мѡс. Иѣцыи же ѡ нихъ ѿдѡша кѡ фарїсеѡмъ, ѿ рекѡша ѿмъ, ѡже сотвори Іисъ.

мѡз. Собрѡша оубо ѡрхїерѣе ѿ фарїсеѣе сѡнмъ, ѿ глаголахъ : что сотворїмъ ; ѡкѡ чѡловѣкъ сѣи мнѡга знаменїѡ творїтъ.

мѡн. ѡще ѡстѡвимъ емѣ такѡ, всѣ оўвѣрсїютъ въз него : ѿ прїидѣтъ Рїмѡане, ѿ възмѣтъ мѣсто ѿ ѡзыкъ нашъ.

мѡѡ. Едїнъ же нѣкто ѡ нихъ Каїѡфа, ѡрхїерѣѣ сѣи лѣтъ томѣ, рече ѿмъ : вы не вѣсте ничесѡже :

ѿ. Ии помышѡете, ѡкѡ оўне ѣсть намъ, да едїнъ чѡловѣкъ оўмретъ за лѡди, ѡ не весь ѡзыкъ погїбнетъ.

ѿѡ. Севѡ же ѡ севѣ не рече : по ѡрхїерѣѣ сѣи лѣтъ томѣ, прѡрече, ѡкѡ хотѡше Іисъ оўмрѣти за лѡди :

38. Исусъ прочее пакъ като тѣжѣше въ себе си идува на гробъ-тъ. То бѣше пещера, и на неѣж лежѣше камькъ.

39. Казува Исусъ : Дигиѣте камькъ-тъ. Казува му Марѣа, сестрата на умрѣлый-тъ : Господи, смърди вече, защото е четвъродневенъ.

40. Казува ѣ Исусъ : Не ти ли казахъ, че ако повѣрувашъ ще да видиши славѣ-тъ Божіѣ ?

41. Тогазъ дигиѣхъ камькъ-тъ дѣто лежаше умрѣлый-тъ. А Исусъ дигиѣ очи нагорѣ и рече : Отче, благодарѣ ти, че мя послуша.

42. И азъ знаяхъ че вынѣгы мя слушашъ, но за прѣдстоящій-тъ народъ рѣкохъ *това*, за да повѣруватъ че ты си мя проводилъ.

43. И това като рече, възгласи съ голѣмъ гласъ : Лазаре, излѣзь вниъ.

44. И излѣзе умрѣлый-тъ, рѣцѣ-тъ му и позѣ-тъ му повиты въ саванъ ; и лице-то му бѣше забрадено съ кърпѣ ; казува имъ Исусъ : Расповійте го, и оставѣте го да си иде.

45. Тогазъ мнозина отъ Иудей-тъ, които бѣхъ дошли при Маріѣ, и видѣхъ това що стори Исусъ, повѣрувахъ въ него.

46. А иѣкон отъ тѣхъ отидохъ при Фарисей-тъ, и казахъ имъ *всичко* що направи Исусъ.

47. Тогава първосвященници-тъ и Фарисей-тъ събрахъ съборъ, и говоряхъ : Що да сторимъ ? Защото тойзи челоуѣкъ много чудеса прави.

48. Ако го оставимъ така, всички ще повѣруватъ въ него ; и ще дойдѣтъ Римляни-тъ и ще истребятъ и мѣсто-то и народъ-тъ ни.

49. А иѣкой си отъ тѣхъ, на име Каіафа, който бѣше първосвященникъ прѣзъ тѣзи години, рече имъ : Вы нищо не знаете ;

50. Ништо размысляте, че е по добрѣ намъ да умре единъ челоуѣкъ за народъ-тъ, а не да загыне цѣлъ народъ.

51. И това отъ себе си го не каза, но понеже бѣше първосвященникъ прѣзъ онѣѣ години, пророкува че ще да умре Исусъ заради народъ-тъ,

ѳв. Ії не тѡкмѡ за люді, но да ѳ чѡда Бжїа расточѣнаа соверѣтѡ во Ѣдіно.

ѳг. Ѣ тогѡ оубо днѣ совѣщѡша, да оубїютѡ Ѣгѡ.

ѳд. Іїсѡ же ктомѡ не їѡвѣ хождѡше во Ісдѣехѡ, но їде ѡтѡдѡ во странѡ блїзѡ пѣстыни, во Ѣфрѣмѡ нарицѣмый градѡ, ѳ тѡ хождѡше со оубченикї своїми.

ѳе. Бѣ же блїзѡ пѡсѡхѡ Ісдѣйска: ѳ въздѡшѡ мнози во Іерусалимѡ ѡ странѡ прѣжде пѡсѡхи, да ѡчиствѡтѡ.

ѳз. Искѡхѡ оубо Іїсѡ, ѳ глаголахѡ кѡ себѣ въз цркви стоѡще: чтѡ мнїтѡ вѡмѡ, їѡкѡ не їмѡтъ ли прїнтї въз прѡзѡникѡ;

ѳѡ. Дѡша же ѡрхїерее ѳ фарїсее заповѣдѡ, да ѡще ктѡ ѡщїтїтѡ Ѣгѡ, гдѣ вѡдетѡ, повѣстѡ, їѡкѡ да їмѡстѡ Ѣгѡ.

ГЛАВА ѳі.

ѡ. Іїсѡ же прѣжде шестї днїи пѡсѡхи прїидѡ въз Винаїнїю, їдѣже бѣ Лѡзарь оубѣрый, Ѣгѡже воскресї ѡ мѣртѡвѡхѡ.

ѡ. Сотворїша же Ѣмѡ вѣчерю тѡ, ѳ Мѡрѡ сѡзжѡше: Лѡзарь же Ѣдїнѡ бѣ ѡ возлежѡщїхѡ сѡ нїмѡ.

ѡ. Марїа же прїѣмшї літрѡ мѡра нѣрѡдѡ пїстїка многоцѣнна, помѡза нѡзѣ Іїсовѣ, ѳ ѡтрѣ власї своїми нѡзѣ Ѣгѡ: хрѡмїна же испѡлнїсѡ ѡ вонї мѡсти бѣговѡннѡ.

ѡ. Глаголѡ же Ѣдїнѡ ѡ оубченикѡ Ѣгѡ, Ісѡдѡ Сїмѡновѡ Іскарїѡтскїи, їже хотѡше Ѣгѡ предѡти:

ѡ. Чесѡ рѡдї мѡро сїѣ не прѡдѡно бѡсть на трѣхѡ стѣхѡ пѣназѡ, ѳ данѡ нїщїмѡ;

ѡ. Сїѣ же речѣ, не їѡкѡ ѡ нїщїхѡ печѡшесѡ, но їѡкѡ тѡтъ бѣ, ѳ ковѣжецѡ їмѣашѡ, ѳ вметѡемаѡ пошѡше.

ѡ. Речѣ же Іїсѡ: не дѣйте Ѣѡ: да въз дѣнѡ погребѣнїѡ моѣгѡ соклѡдетѡ Ѣ.

52. И не токо за народъ-тъ, но и за да събере на купъ разсѣяны-тъ чада Божии.

53. И тѣй отъ него день сговори хъ ся да го убійтъ.

54. За това Исусъ не ходяше вече явно между Иуден-тъ, но отиде отъ тамо въ мѣсто-то близу до пустынь-тъ въ градъ нарицаемый Ефраимъ, и тамъ живѣяше съ ученицы-тъ си.

55. И приближаваше пасха-та на Иуден-тъ, и мнозина отъ *това* мѣсто възлѣзохъ прѣди пасхъ-тъ въ Иерусалимъ, да очистятъ себе си.

56. Тогазъ търсяхъ Исуса и разговаряхъ ся помежду си като стояхъ въ храмъ-тъ: Какъ ви ся струва? Нѣма ли да дойде на празникъ-тъ?

57. А бѣхъ дали заповѣдь и първосвященници-тъ и Фарисен-тъ, ако разбере иѣкой дѣ е, да извѣсти, за да го уловятъ.

ГЛАВА 12.

1. А шесть дни прѣди пасхъ-тъ, дойде Исусъ въ Виваніи дѣто бѣше бывший-тъ умрѣлъ Лазарь, когото възкреси отъ мъртвы-тъ.

2. И направихъ му тамъ вечеріъ, и Марѳа слугуваше; а Лазарь бѣше единъ отъ тѣзи, които сѣдѣхъ съ него наедно на трапезъ-тъ.

3. Тогази Марія зѣ единъ литрѣ чисто драгоцѣнно миро нарѣ, и помаза нозѣ-тъ Исусовы, и отры нозѣ-тъ му съ космы-тъ си; и къща-та ся испълни отъ благоуханіе-то на миро-то.

4. Тогазъ единъ отъ ученицы-тъ му, Иуда Симоновъ Искаріотскій, който щѣше да го прѣдаде, казува:

5. Защо да ся не продаде това миро за триста динари, и да ся дадѣтъ на сиромасы-тъ?

6. А това го рече, не защото го бѣше грижа за сиромасы-тъ, но защото бѣ крадецъ, и *той* имаше касъ-тъ, и носяше каквото туряхъ *въ неѣ*.

7. Тогази Исусъ рече: Не дѣйте ѣ; за день-тъ на погребеніе-то ми го е задържала.

ї. Нишыа во всегда ѡмате съ собою, мене же не всегда ѡмате.

д. Разсмѣ же народъ многъ ѡ Ісудей, ѡакъ тѣ есть: и приндѡша не Іиса ради токму, но да и Лазара видатъ, егѡже воскреси ѡ мѣртвыхъ.

ї. Совѣшаша же архїерее, да и Лазара оубїютъ:

дл. Ѣкѡ мнози егѡ ради идатъ ѡ Ісудей, и вѣровахъ во Іиса.

вї. Ко оутрїи же дѣнь народъ многъ пришѣдый въ праздникъ, слышавше, ѡакъ Іисъ градѣтъ во Іерусалимъ,

гї. Прїаша вѣа ѡ финїкъ, и изыдѡша въ срътенїе емѡ, и зватъ, глаголюще: ѡсана, блгословѣнъ градый во ѡма Гдѣ, црѣ Іилевъ.

дї. Обрѣтъ же Іисъ ослѡ, всѣде на нѣ, ѡакѡже есть писано:

еї. Не коиса дщїи Сїѡна: се царѣ твої градѣтъ, сѣдѡ на жребѡти осли.

вї. Снхъ же не разсмѣша оученицы егѡ прѣжде: но егдѡ прослависѡ Іисъ, тогдѡ поманѡша, ѡакъ сїѡ быша ѡ немъ писана, и сїѡ сотвориша емѡ.

зї. Свидѣтельствоваше оубѡ народъ, ѡже вѣ прѣжде съ нимъ, егдѡ Лазара возгласи ѡ грѡба, и воскреси егѡ ѡ мѣртвыхъ.

иї. Сегѡ ради и сръте егѡ народъ, ѡакъ слышаша егѡ сїѣ сотворша знаменїе.

дл. Фарїсее оубѡ рѣша къ севѣ: видите, ѡакъ никаже польза есть; се мїръ по немъ ѡдетъ.

к. Батъ же нѣцыи Елїннѡ ѡ пришѣдшихъ, да поклонатся въ праздникъ:

кл. Сїѡ оубѡ пристѡпиша къ Фїлїппъ, ѡже вѣ ѡ видсѡиды Галїлейскїѡ, и молатъ егѡ, глаголюще: гдѡ, хѡцѣмъ Іиса видѣти.

кв. Прїиде Фїлїппъ и глагола Андрѡви: и пакѡ Андрей и Фїлїппъ глаголаста Іисовнѡ.

8. Защото сиромасы-тъ всякога имате съсь себе сп, а мене всякога нѣмате.

9. И разумѣхъ голѣмо множество отъ Иудей-тъ че е тамо; и дойдохъ не токо за Исуса, но да видятъ и Лазаря, когото възкръси отъ мъртвы-тъ.

10. А първосвященници-тъ ся наговорихъ да убіѣтъ и Лазаря :

11. Защото мнозина отъ Иудей-тъ за него отивахъ, и вѣрувахъ въ Исуса.

12. На утрѣшній-тъ день народъ много, който бѣше дошелъ на празникъ-тъ, като чухъ че иде Исусъ въ Иерусалимъ,

13. Зѣхъ вѣйки финиковы, та излѣзохъ да го посрѣщнатъ, и выкахъ; Осанна, благословенъ който иде въ име-то Господне, Царь Израилевъ.

14. А Исусъ намѣри осле, и възсѣднъ на него, *споредъ* както е писано :

15. Не бой ся, дѣще Сионова; ето, твой-тъ Царь иде възсѣднѣ на ждрѣбе ослично.

16. Но това ученици-тъ му испървомъ не проумѣхъ, а когато ся прослави Исусъ, тогазь си наумихъ че това бѣ за него писано, и това му сторихъ.

17. А народъ-тъ който бѣше съ него, когато повыка Лазаря отъ гробъ-тъ и го възкръси отъ мъртвы-тъ, свидѣтельствуваше.

18. За това го и посрѣщнъ народъ-тъ, защото чухъ че сторилъ това чудо.

19. А Фарисей-тъ рекохъ помежду си: Видите ли че нищо не ползувате? Ето, свѣтъ-тъ отиде слѣдъ него.

20. И между тѣзи, които възлѣзувахъ да ся поклонятъ въ празникъ-тъ, имаше и нѣкои Еллини.

21. И тѣ дойдохъ при Филиппа, който бѣ отъ Внесандж Галилейскъ, и молихъ му ся и казувахъ: Господине, искамы да видимъ Исуса.

22. Идува Филиппъ и казува на Андрея; Андрей пакъ и Филиппъ казуватъ на Исуса.

Ёг. Іісц же ѡвѣща ѡма, глагола: прїиде часъ, да прослѣвѣтса Сїѡзъ челоѡческїѡ.

Ёд. Амїнь амїнь глаголю вамъ: ѡще зерно пшенично падъ на землї не оумретъ, то ѣдино пребывлетъ: ѡще же оумретъ, многъ плодъ сотворїтъ.

Ёе. Люкаї дшш своїо, погубїтъ ю: ѡ ненавїдай дшш своеа въ мїрѣ семъ, въ животѣ вѣчный сохранитъ ю.

Ёз. ѡще кто мнѣ слъжитъ, мнѣ да послѣдствуетъ: ѡ ѡдѣже ѣсмь ѡзъ, тѣ ѡ слгѣ мої бѣдетъ: ѡ ѡще кто мнѣ слъжитъ, почтїтъ ѣго Сїѡзъ мої.

Ёз. Нынѣ дшш моа возмстїса: ѡ что рекѣ; Сѡче, спасї ма ѡ часѣ сегѡ: но сегѡ радї прїидохъ на часъ сей.

Ёи. Сѡче, прослѣви ѡма твоѣ. прїиде же гласъ съ нѣсе: ѡ прослѣвихъ, ѡ пакї прослѣвлю.

Ёк. Народъ же стоаї слышавъ, глаголахъ: громъ бысть. ѡїїї глаголахъ: Анггѣл глагола ѣмъ.

Ёл. ѡвѣща Іісц ѡ речѣ: не менѣ радї гласъ сей бысть, но народа радї.

Ём. Нынѣ сѣдъ ѣсть мїрсъ семъ: нынѣ князь мїра сегѡ ѡзгнѡнъ бѣдетъ вонъ.

Ён. ѡ ѡще ѡзъ вознесѣнъ бѣдъ ѡ землї, всѡ привлекѣ къ себѣ.

Ёг. Сїе же глаголаше, назнѡменъа коѣю смѣртїю хотѡше оумрѣти.

Ёд. ѡвѣща ѣмъ народъ: мы слышахомъ ѡ закона, ѡкв Хрѣтосъ пребывлетъ во вѣкї: какъ ты глаголешї: вознестїса подоблетъ Сїѡзъ чѡвѣческомъ; кто ѣсть сей Сїѡзъ чѡвѣческїѡ;

Ёе. Речѣ же ѡмъ Іісцъ: ѣїѣ мало врема свѣтъ въ васъ ѣсть: ходїте, дондеже свѣтъ ѡмате, да тма васъ не ѡметъ: ѡ ходїи во тмѣ не вѣсть, какъ ѡдетъ.

Ёз. Дондеже свѣтъ ѡмате, вѣршїте во свѣтъ, да сынове свѣта бѣдете. сїѡ глагола Іісцъ, ѡ ѡшѣдъ скрїса ѡ нїхъ.

23. А Исусъ имъ отговори и каза : Дойде часъ-тъ да ся прослави Сынъ челоѳическый.

24. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ : Ако житно-то зърно не падне въ земѣ-тъ и не умре, то остава само ; ако ли умре, много плодъ приноси.

25. Който обыча животъ-тъ си, ще го изгуби ; и който ненавиди животъ-тъ си на тойзи свѣтъ, за вѣчень животъ ще да го упати.

26. Ако слугува нѣкой на мене, мене да послѣдува ; и дѣто съмь азъ, тамъ ще бѣде и слуга-та ми ; и който слугува на мене, него ще почте Отець *ми*.

27. Сега душа-та ми е смутена ; и какво да режъ ? Отче, избави мя отъ тойзи часъ ? Но за това дойдохъ на тойзи часъ.

28. Отче, прослави име-то твое. Тогазы дойде гласъ отъ небето : И прославихъ и пакъ ще прославѣжъ.

29. А народъ-тъ, които стояхъ и чухъ *това*, казувахъ : Гръмъ е. Другы говоряхъ : Ангель му продума.

30. Отговори Исусъ и рече : Тойзи гласъ не быде за мене, но за васъ.

31. Сега е сѣдба на тойзи свѣтъ ; сега князь-тъ на тойзи свѣтъ ще бѣде испѣденъ въиъ.

32. И когато бѣдѣ азъ въздигнѣтъ отъ земѣ-тъ, ще привлекъ всичкы-тъ при себе си.

33. А това говоряше като назначаваше отъ каквѣ смъртъ имаше да умре.

34. Отговори му народъ-тъ : Ный смы чули отъ законъ-тъ че Христосъ во вѣкы прѣбѣдва ; и какъ казувашъ ты че Сынъ челоѳическый трѣба да бѣде въздигнѣтъ ? Кой е тойзи Сынъ челоѳическый ?

35. И рече имъ Исусъ : Още малко врѣме видѣнна-та е съ васъ . Ходѣте доклѣ имате видѣниѣ, да вы не настигне тъмнина-та ; а който ходи въ тъмниѣ-тъ, не знае кѣдѣ отива.

36. Доклѣ имате видѣниѣ-тъ, вѣрувайте въ видѣниѣ-тъ, за да сте сынове на видѣниѣ-тъ. Това издума Исусъ, и отиде та ся скры отъ тѣхъ.

Љз. Толика знаменїа сотворшс ѣмъ предъ нїми, не вѣровахс въз него :

Љн. Да ссѣдетса слово Исїи прѣрока, ѣже рече : Гдн, ктѣ вѣрова сасхс нашемс ; ѡ мышца Гднн комъ ѡкрыса ;

Љо. Сегѡ рѡди не можасхс вѣровати, їакъ пакн рече Исїа :

м. Ѡслѣпїи Очи ѡхъ, ѡ ѡкаменназ ѣсть сердца ѡхъ : да не видатъ очїма, ни разсмѣютъ сердцемъ, ѡ ѡбратятса, ѡ ѡсцѣлю ѡхъ.

ма. Сїа рече Исїа, егда видѣ славс егѡ, ѡ глагола ѡ немъ.

мв. Ѡбаче оубѣ ѡ ѡ князь мнози вѣроваша въз него : но фарїсеїи рѡди не ѡповѣдовахс, да не ѡз сомнїшъ ѡзгнѡни бсдстъ :

мг. Возлюбїша бо паче славс человекескю, неже славс Бжїю.

мд. Исъ же воззва ѡ рече : вѣрсаї въз ма, не вѣрсетъ въз ма, но въз послѡвшаго ма :

ме. ѡ видѡи ма, видитъ послѡвшаго ма.

мс. Азъ свѣтъ въз мїръ прїндѡхъ, да всѡкъ вѣрсаї въз ма во тмѣ не прексдетъ.

мз. ѡ аще ктѣ оуслышитъ глаголы моѡ, ѡ не вѣрсетъ, азъ не ссждѡ ѣмъ : не прїндѡхъ бо, да ссждѡ мїрови, но да спасѡ мїръ.

мн. Ѡметѡдїса мене, ѡ не прїемлаї глаголаз моїхъ, ѡмать ссдѡвшаго ѣмъ : слово, ѣже глаголахъ, тѣ ссднтъ ѣмъ въз послѣднїи денъ.

мо. Скъ азъ ѡ сегѣ не глаголахъ : но послѡвїи ма Ѡцъ, тѣи мнѣ заповѣдъ даде, чтѣ рекѡ ѡ чтѣ возглаголю.

п. ѡ вѣмъ, їакъ заповѣдъ егѡ живѡтъ вѣчныи ѣсть. їакъ оубѣ азъ глаголю, їакже рече мнѣ Ѡцъ, такъ глаголю.

37. Но ако и да бѣ сторилъ толкозь чудеса прѣдъ тѣхъ, не вѣрувахъ въ него ;

38. За да ся испълни рѣчь-та на Пророка Исаиѣ, който рече : Господи, кой повѣрува на наше-то проповѣданіе ? и мышца-та Господня кому ся откри ?

39. За това не можахъ да вѣруватъ, защото пакъ Исаія рече :

40. Ослѣпилъ е очи-тѣ имъ, и окаменилъ сърдца-та имъ : съ очи да не видятъ, и съ съ сърдца да не разумѣйтъ, та да ся не обърнатъ и ги исцѣлѣ.

41. Това рече Исаія, когато видѣ славъ-тѣ неговъ, и говори за него.

42. Но пакъ и отъ князове-тѣ мнозина повѣрувахъ въ него ; но поради Фарисей-тѣ не исповѣдувахъ, за да не бѣдѣтъ отлѣчени отъ съборище-то :

43. Защото възлюбихъ славъ-тѣ чловѣческѣ повече нежели славъ-тѣ Божіѣ.

44. А Иисусъ възгласи и рече : Който вѣрува въ мене, не вѣрува въ мене, но въ тогози който мя е проводилъ.

45. И който гледа мене, гледа тогози който мя е проводилъ.

46. Азъ дойдохъ видѣлиа на свѣтъ-тѣ, за да не остане въ тъмнинѣ всякой който вѣрува въ мене.

47. И ако чуе нѣкой мой-тѣ словеса, и не повѣрува, азъ нѣма да го съдѣ ; защото не дойдохъ да съдѣ свѣтъ-тѣ, но да спасѣ свѣтъ-тѣ.

48. Който ся отмѣта отъ мене, и не приима мой-тѣ думы, има кой да го съди : слово-то което говорихъ, то ще да го съди въ послѣдній-тѣ день.

49. Защото азъ отъ себе си не говорихъ, но Отець който мя проводи, той ми даде заповѣдъ, какво да рекъ, и що да говорѣ.

50. И знамъ че негова-та заповѣдъ е животъ вѣченъ. И тѣй, това що говорѣ, както ми е Отець рекъ, така говорѣ.

ГЛАВА ҃҃.

а. Прѣжде же прѣзаника пасхи, вѣдый Іисх, іакw прїиде ѣмѣ часх, да прѣйдетх ѿ міра сегѡ ко Ѡцѣ, возлюбль своа сѣшыл вх мірѣ, до конца возлюбїи ихъ.

в. И вѣчерн кывшей, діаволс оужѣ вложивш вх сѣрдце Ісакъ Сїмвоу Іскарїѡтском, да ѣго предастх,

г. Вѣдый Іисх, іакw вса даде ѣмѣ Ѡцѣ вх рѣцѣ, и іакw ѿ Б҃га изыде, и кх Б҃гс градѣтх :

д. Воставх ѿ вѣчерн, и положи рнзы, и прїемь лентїонх, преподаса :

е. Потѣмх влїа вода во оумывальницс, и начатх оумывати нѡги оученикѡмх, и ѡтирати лентїемх, имже вѣ преподасанх.

ж. Прїиде же кх Сїмвоу Петрх : и глагола ѣмѣ тої : Г҃ди, ты ли мої оумыиши нѡзѣ ;

з. Ѡвѣща Іисх и рече ѣмѣ : ѣже азъ творю, ты не вѣси нынѣ, оуразумѣши же по сіхъ.

и. Глагола ѣмѣ Петрх : не оумыиши нѡгс моєю во вѣки. ѡвѣща ѣмѣ Іисх : азѣ не оумыю тебе, не имаша части со мною.

д. Глагола ѣмѣ Сїмвоу Петрх : Г҃ди, не нѡзѣ мої токмв, но и рѣцѣ и главѣ.

ї. Глагола ѣмѣ Іисх : именованный не трѣбуетх, токмв нѡзѣ оумыти, ѣсть во весь чїстх : и въ чїсти ѣстѣ, но не всї.

л. Вѣдаше во предающаго ѣго : сегѡ ради рече, іакw не всї чїсти ѣстѣ.

м. Егда же оумы нѡги ихъ, прїатх рнзы своа, возлѣгх пакн, рече имх : вѣсте ли, что сотворихъ вамъ ;

н. Въ глашадете ма оучнтеля и Г҃а : и добрѣ глаголете : ѣсмь во.

о. Иже оубо азъ оумыхъ ваши нѡзѣ, Г҃дѣ и оучнтель, и въ должни ѣстѣ дрѣгх дрѣгс оумывати нѡзѣ.

ГЛАВА 13.

1. И прѣдъ праздникъ-тъ на пасхѣ-тъ, като знаеше Исусъ че дойде часъ-тъ му, да прѣмине отъ тойзи свѣтъ къмъ Отца, както бѣ възлюбилъ свои-тъ, които бѣхъ на свѣтъ-тъ, до край ги възлюби.

2. И на вечеряніе-то (когато вече дѣволъ-тъ бѣше вложилъ въ сърдце-то на Иудѣ Симонова Искаріотскаго, да го прѣдаде),

3. Понеже знаеше Исусъ че Отецъ му е далъ всичко на рѣцѣ-тъ, и че отъ Бога е излѣзълъ и при Бога отива,

4. Става отъ вечерѣ-тъ и слага си дрехы-тъ, и зѣ прѣстилкѣ, та ся прѣпаса.

5. Послѣ налѣ водѣ въ омывалиницѣ-тъ, и наченѣ да омыва нозѣ-тъ на ученицы-тъ, и да ги отрыва съ прѣстилкѣ-тъ съ коѣто бѣ прѣпасанъ.

6. И тѣй идува при Симона Петра; а той му казува: Господи, ты ли ще ми омыешь нозѣ-тъ?

7. Отговори Исусъ и рече му: Това което азъ правѣхъ, ты сега не знаешъ, но исполѣ ще разумѣшъ.

8. Казува му Петръ: Нѣма да омыешь ты мои-тъ нозѣ до вѣка. Отговори му Исусъ: Ако тя не омыѣхъ, нѣмашъ дѣлъ съ мене.

9. Казува му Симонъ Петръ: Господи, не само нозѣ-тъ ми, но и рѣцѣ-тъ и главѣ-тъ:

10. Казува му Исусъ: Омытый-тъ нѣма потрѣбѣ освѣнь нозѣ-тъ си да омые, но е всичкий чистъ; и вы сте чисти, но не всицца.

11. Защото знаеше прѣдатель-тъ си; за това рече: Не сте всицца вы чисти.

12. А като омы нозѣ-тъ имъ, и си зѣ дрехы-тъ, сѣднѣ пакъ, и рече имъ: Знаете ли що ви сторихъ?

13. Вы мя выкате Учитель и Господь; и добрѣ казувате, защото съмь.

14. И тѣй азъ, Господь и Учитель, ако ви омыхъ нозѣ-тъ, то и вы сте длѣжни единъ другому нозѣ-тъ да омывате.

єї. Образи бо дахъ вамъ, да, іакоже азъ сотворихъ вамъ, и вы творите.

єі. Аминь аминь глаголю вамъ: нѣсть рабъ болѣи гда своегѡ, ни посланникъ болѣи пославшагѡ єгѡ.

зї. Ище сіа вѣсте, блжени есте, ище творите а.

иі. Не ѡ всѣхъ васъ глаголю: азъ бо вѣмъ, иже избрахъ: но да писаніе свѣдется: іакий со мною хлѣвъ, воздвиже на мѧ пѧтс свою.

ді. Ѣселѣ глаголю вамъ, прежде даже не бѣдетъ: да єгда бѣдетъ, вѣрс имете, іакѡ азъ єсмь.

кї. Аминь аминь глаголю вамъ: прїемлай, ище когѡ послю, менѣ прїемлетъ: а прїемлай менѣ, прїемлетъ пославшагѡ мѧ.

ка. Сїа рекъ Іисъ возмстїса дѡмъ, и свидѣтельствова, и рече: аминь аминь глаголю вамъ, іакѡ єдинъ ѡ васъ предастъ мѧ.

кв. Сзирахъса оубо междѡ собою оученицы, недозмѣющеса, ѡ комъ глаголетъ.

кг. Пѣ же єдинъ ѡ оученикѡ єгѡ возлежа на лонѣ Іисовѣ, єгоже любаше Іисъ.

кд. Поманѡ же семѡ Сїмѡнъ Пѣтръ вопросити, кто бы былъ, ѡ немже глаголетъ.

ке. Нападъ же той на перси Іисовы, глагола ємѡ: Гди, кто єсть;

кз. Ѣвѣцїа Іисъ: той єсть, ємѡже азъ ѡмочивъ хлѣвъ подамъ. и ѡмочь хлѣвъ, даде Ісѡѣ Сїмѡновѡ Іскарїѡтскомѡ.

кз. И по хлѣвѣ, тогда вииде въ ѡнь сатанѡ. глагола оубо ємѡ Іисъ: єже твориши, сотвори скорѡ.

кн. Сегѡ же никтоже разсмѣ ѡ возлежащихъ, кз чесомѡ рече ємѡ.

ка. Пѣцын же мѡхъ, понеже ковчежецъ имаше Ісѡѡ,

15. Защото азъ ви примѣръ дадохъ, да правите и вы, както азъ направихъ вамъ.

16. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, никой рабъ не е по горень отъ Господарь-тъ си, нито посланникъ е по горень отъ оногось който го е испратилъ.

17. Това като знаете, блажени сте ако го правите.

18. Не казувамъ *това* за всища ви ; азъ знаѣхъ кои съмь избралъ ; но за да ся сбѣде писаніе-то : Който яде хлѣбъ съ мене, дигнѣхъ противъ мене петѣ-тъ си.

19. Отъ сега ви казувамъ *това*, доклѣ още не е было, та кога сбѣде да повѣрувате че съмь азъ.

20. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който приима когото азъ проводѣхъ, мене приима ; и който приима мене, приима тогозь който мя е проводилъ.

21. Това като рече Исусъ, смути ся духомъ, и свидѣтельствува и рече : Истинѣ, истинѣ ви казувамъ че единъ отъ васъ ще мя прѣдаде.

22. Тогази ученици-тъ ся спогледвахъ помежду си, и недоумѣвахъ ся за кого говори ?

23. А единъ отъ ученици-тъ когото обичаше Исусъ бѣше ся облеглилъ на skutъ-тъ Исусовъ.

24. Кивнува му Симонъ Петръ да попыта, кой е *тойзи* за когото говори.

25. А той припаднѣ на грѣды-тъ Исусовы и казува му : Господи, кой е ?

26. Отговаря Исусъ : Азъ като затопѣхъ залакъ-тъ комуто го дамъ, той е : и затопи залакъ-тъ та даде на Іудѣ Симонова Искариотскаго.

27. И подиръ залакъ-тъ, тогазъ влѣзе Сатана въ него : и тѣй казува му Исусъ : Което правишь, прави го по скоро.

28. А това никой отъ сѣдящы-тъ на трапезѣ-тъ не разумѣ защо му рече.

29. Защото нѣкои мысляхъ, понеже Іуда имаше касѣ-тъ,

ἰάκω глаголетъ ѣмъ Ἰησϋ: κρηῖ, ἔже трѣвземъ на прѣзданиκъ :
 ἢλῖ нѣшымъ да нѣчто дасть.

41. Прїимъ же Оηз χηῖβъ, ἄβῖе ἰзыде: βῖ же нощь, ἔγδᾶ
 ἰзыде.

42. Глагола Ἰησϋ: нынѣ прослѣвися Сῖз челоѣческой, ἢ
 Βῖз прослѣвися ѡ нѣмъ.

43. Ἰше Βῖз прослѣвися ѡ нѣмъ, ἢ Βῖз прослѣвитъ ἔγὸ вь
 себѣ, ἢ ἄβῖе прослѣвитъ ἔγὸ.

44. Члѣца, ἔцѣ сь вѣми малъ ἔсмь. взыщете менѣ, ἢ ἰάко-
 же рѣхъ Ἰσδῆωμъ, ἰάκω ἄможе ἄзъ ἦδῶ, вѣ не мѡжете прїи-
 тῖ: ἢ вѣмъ глаголю нынѣ.

45. Зѣповѣдъ нѡвсю даю вѣмъ, да любите дрῶгъ дрῶга :
 ἰάкоже возмѡнхъ вѣ, да ἢ вѣ любите себѣ.

46. Ω сѣмъ разсмѣютъ вси, ἰάκω моῖ οὔченицы ἔстѣ, Ἰше
 лобѡбь ἦмате междῶ собою.

47. Глагола ѣмъ Сῖμωηз Пѣтръ: Γᾶη, κάμω ἦдеш; ῶβῖ-
 щᾶ ѣмъ Ἰησϋ: ἄможе ἄзъ ἦδῶ, не мѡжеш нынѣ по миῖ
 ἦтῖ: послѣдῖ же по миῖ ἦдеш.

48. Глагола ѣмъ Пѣтръ: Γᾶη, почтῶ не могῶ нынѣ по тебѣ
 ἦтῖ; (нынѣ) дῶшс мою за тᾶ положῶ.

49. Ωβῖщᾶ ѣмъ Ἰησϋ: дῶшс ли твою за мᾶ положῖши ;
 ἄμῖнь ἄμῖнь глаголю тебѣ, не возгласῖтъ ἄлѣκτωρъ, дῶн-
 деже ῶβῆржешиса менѣ трῖщи.

ГЛАВᾶ 41.

4. Да не смѡщѣетса сѣрдце вѣше: вѣрῖйте вь Βῖга, ἢ вь
 мᾶ вѣрῖйте.

5. Вь домῶ Ωῖᾶ моегῶ Оβῖтῆли мнῶгῖ сῶтῖ: Ἰше ли же
 нῖ, рѣκхъ бѣхъ вѣмъ. ἦδῶ οὔготῶвати мῖксто вѣмъ.

6. ἢ Ἰше οὔготῶвли мῖксто вѣмъ, пᾶκῖ прῖндῶ ἢ поῖмῶ вѣ
 вь себѣ: да, ἦдῖже ἔсмь ἄзъ, ἢ вѣ бῶдете.

7. ἢ ἄможе ἄзъ ἦδῶ, вῖксте, ἢ пῶтῖ вῖксте.

че му казува Исусъ : Купи каквото ни трѣбува за празникъ-тъ : или да даде нѣщо на сиромасы-тъ.

30. И тъй като зѣ той залакъ-тъ, излѣзе тутакси ; а бѣше нощь.

31. А като излѣзе той, казува Исусъ : Сега ся прослави Сынъ чловѣческій, и Богъ ся прослави въ него.

32. Ако Богъ ся прослави въ него, *то* и него Богъ ще прослави въ себе си, и сега ще го прослави.

33. Чадца, още малко съмь съ васъ. Ще мя търсите, и както казахъ на Иудей-тъ : Дѣто идж азъ, вы не можете да дойдете, и вамъ казувамъ сега.

34. Новж заповѣдь ви давамъ : Да имате любовь помежду си, както вы възлюбихъ, и вы да имате любовь помежду си.

35. Отъ това всички ще познайтъ че сте мои ученици, ако имате любовь помежду си.

36. Казува му Симонъ Петръ : Господи, кждѣ отхождашь ? Отговори му Исусъ : Кждѣто отивамъ, не можешь сега да дойдешь слѣдь мене, но подирь ще мя послѣдувашь.

37. Казува му Петръ : Господи, защо да не можж да дойдж слѣдь тебе сега ? Душж-тъж си ще положиж за тебе.

38. Отговори му Исусъ : Душж-тъж си ли за мене ще положишь ? Истинж, истинж ти казувамъ, додѣ не е пѣлъ пѣтель-тъ, три пѣти ще ся отречешь отъ мене.

ГЛАВА 14.

1. Да ся не смущава сърдце-то ви : вѣрувайте въ Бога, и въ мене вѣрувайте.

2. Въ домъ-тъ на Отца моего много жилища има : ако да не бѣ така, азъ быхъ ви казалъ. Отхождамъ да ви приготвиж мѣсто.

3. И когато отидж и ви приготвиж мѣсто, ще дойдж пакъ, и ще вы земж при себе си ; щото дѣто съмь азъ, да бѣдете и вы.

4. И кждѣ отивамъ азъ вы знаете, и пѣть-тъ знаете.

Ѣ. Глагола емсѢ Ѡωμλ: Гдѣи, не вѣмы, кáмw ѡдешн: ѡ кáкw мóжемы пѣть вѣдѣти;

Ѥ. Глагола емсѢ Іисз: ѡзз есмь пѣть ѡ истина ѡ живóтц: никтóже прїдетц ко ѠцѢ, тóкмw мнóю.

Ѧ. ѡще мá высте знáли, ѡ Ѡцá моегò знáли высте оубѡ: ѡ ѡсѣлѣхъ познáсте егò, ѡ видѣсте егò.

Ѩ. Глагола емсѢ Філіппз: Гдѣи, покажѣ нáмз Ѡцá, ѡ до-
вѣкетц нáмз.

Ѥ. Глагола емсѢ Іисз: толико вре́мá сз вáми есмь, ѡ не познáлз есѡ менѣ, Філіппе; видѣвѡи менѣ видѣ Ѡцá: ѡ кáкw ты глаголеши: покажѣ нáмз Ѡцá;

Ѧ. Не вѣрзеши ли, іáкw ѡзз во Ѡцѣ, ѡ Ѡцз во мнѣ есть; глаголы, іáже ѡзз глаголю вáмз, ѡ севѣ не глаголю: Ѡцз же во мнѣ прекувáлѡ, тóй творїтц дѣлá.

Ѩ. Вѣрзѡте мнѣ, іáкw ѡзз во Ѡцѣ, ѡ Ѡцз во мнѣ: ѡще ли же нѡ, за тá дѣлá вѣрзѡ ѡмїте мѡ.

Ѣ. ѡмїнь ѡмїнь глаголю вáмз: вѣрзѡи вз мá, дѣлá, іáже ѡзз творю, ѡ тóй сотворїтц, ѡ вóльшá снхз сотворїтц: іáкw ѡзз ко ѠцѢ моему градѢ.

Ѧ. ѡ еже ѡще что̀ про́сите ѡ Ѡцá во ѡмá мое, тò со-
творю: да прослáвитсѡ Ѡцз вз сѡтѣ.

Ѩ. ѡ ѡще чesѡ про́сите во ѡмá мое, ѡзз сотворю.

Ѣ. ѡще любїте мá, зáпwвѣди моá сокудїте.

Ѥ. ѡ ѡзз оумолю Ѡцá, ѡ ѡнóго оутѣшїтелеá дáстц вáмз, да бѣдетц сз вáми вз вѣкз,

Ѧ. дѡх ѡистїны, егѡже мїрз не мóжетц прїáти, іáкw не видїтц егѡ, нїже знáетц егѡ: вы же знáете егò, іáкw вз вáсз прекувáетц, ѡ вз вáсз бѣдетц.

Ѩ. Не ѡсгáвлю вáсз сїры: прїндѢ кз вáмз.

Ѣ. ѡще мáлw, ѡ мїрз ктómѢ не оубїдїтц менѣ, вы же оубїдїте мá: іáкw ѡзз живѢ, ѡ вы живї бѣдете.

Ѧ. вз тóй дѣнь оуразумѣете вы, іáкw ѡзз во Ѡцѣ моему, ѡ вы во мнѣ, ѡ ѡзз вз вáсз.

5. Казува му Өома : Господи, не знаемъ кждѣ отхождашь ; и какъ можемъ да знаемъ пъть-тъ ?

6. Казува му Исусъ : Азъ съмъ пъть-тъ, и истина-та и животъ-тъ ; никой не отива при Отца, тъкмо чрѣзь мене.

7. Ако бяхте познавали мене, познавали бяхте и Отца ми ; и отъ нынѣ познавате го, и видѣхте го.

8. Казува му Филиппъ : Господи, покажи ми Отца, и доста ми е.

9. Казува му Исусъ : Толкози време съмъ съ васъ, и не си ли мя позналъ, Филиппе ? Който е видѣлъ мене, видѣлъ е Отца ; и какъ казувашъ ты : Покажи ми Отца ?

10. Не вѣрувашъ ли че азъ съмъ въ Отца, и Отець е въ мене ? думы-тъ които азъ ви говорѣхъ, отъ себе си ты не говорѣхъ ; но Отець който прѣбѣдва въ мене, дѣла-та той прави.

11. Вѣрувайте ми че азъ съмъ въ Отца, и Отець е въ мене ; ако ли не, вѣрувайте ми за тия дѣла.

12. Истинъ, истинъ ви казувамъ, който вѣрува въ мене, дѣла-та които правѣхъ азъ, и той ще ги прави ; и по голѣмы отъ тѣхъ ще прави : защото азъ отхождамъ при Отца си.

13. И каквото попросите въ мое име, ще го направѣхъ ; за да ся прослави Отець въ Сына.

14. Ако попросите нѣщо въ мое име, азъ ще го направѣхъ.

15. Ако имате любовь къмъ мене, упазѣте мои-тъ заповѣди.

16. И азъ ще умолихъ Отца, и ще ви даде другъ Утѣшителъ, да прѣбѣде съ васъ во вѣки,

17. Духъ-тъ на истинъ-тъ, когото свѣтъ-тъ не може да приеме ; защото го не види, нито го познава ; а вы го познавате, защото прѣбѣдва съ васъ, и въ васъ ще бѣде.

18. Нѣма да вы оставѣхъ сиращы ; ще дойдѣ при васъ.

19. Още малко, и свѣтъ-тъ вече нѣма да мя вижда ; а вы мя видите ; защото азъ съмъ живъ, и вы ще бѣдете живи.

20. Въ онзи день вы ще познаете, че азъ съмъ въ Отца си, и вы въ мене, и азъ въ васъ.

ка. Имѣай заповѣди моѣ, и соблюдаай ихъ, той ѣсть любай ма: а любай ма, возлюбленъ вѣдетъ Оцѣмъ моимъ: и азъ возлюблю его, и явиюся ему самъ.

кв. Глагола ему Исда, не Искариѣтскій: Гди, и что вѣсть, ѡкв намъ хощеши явитися, а не мірови;

кг. Овѣща Исъ, и рече ему: ѡче кто любитъ ма, слово мое соблюдетъ: и Оцъ мой возлюбитъ его, и къ нему прійдемъ, и обитель оу него сотворимъ.

кд. Не любай ма, словеса моихъ не соблюдетъ: и слово, еже слышасте, нѣсть мое, но пославшаго ма Оца.

ке. Сіа глаголахъ вамъ въ васъ сый.

кз. Оутѣшитель же, Дхъ стый, егоже пошетъ Оцъ во имя мое, той вы научитъ всемъ, и воспомянетъ вамъ вса, яже рѣхъ вамъ.

к4. Миръ уставлю вамъ, миръ мой даю вамъ: не ѡкоже миръ даетъ, азъ даю вамъ. да не смущаетъ сердце ваше, ни оустрашаетъ.

кн. Слышасте, ѡкв азъ рѣхъ вамъ: и дѣ и прійдѣ къ вамъ. ѡче высте любили ма, возрадовался есте оукв, ѡкв рѣхъ: и дѣ ко Оцъ: ѡкв Оцъ мой болій менѣ ѣсть.

кд. И шифъ рѣхъ вамъ, прежде даже не вѣдетъ: да егда вѣдетъ, вѣрѣ имете.

л. Ктому не многу глаголю съ вами. грядетъ бо сегѣ мира князь, и во мнѣ не имать ничесѣже.

ла. Но да размыкетъ миръ, ѡкв люблю Оца, и ѡкоже заповѣда мнѣ Оцъ, такъ творю. востаните, идемъ ѡсидѣ.

ГЛАВА ЕІ.

а. Азъ ѣсмь лоза истинная, и Оцъ мой дѣлатель ѣсть.

б. Всякъ розгъ ѡ мнѣ не творѣишию плодѣ, и зметъ ю: и всякъ творѣишию плодѣ, ѡтревѣитъ ю, да множайшій плодъ принесетъ.

в. Оуже вы чисти есте за слово, еже глаголахъ вамъ.

21. Който има мои-тъ заповѣди и ги държи, той е що мя люби; а който мя люби, възлюбенъ ще бѣде отъ Отца ми; и азъ ще го възлюбѣхъ и ще явиъ себе си нему.

22. Казува му Иуда (не Искариотскій): Господи, що е това дѣто ще явишь себе си намъ, а не на свѣтъ-тъ?

23. Отговори Исусъ и рече му: Който люби мене, ще упазн мое-то слово; и Отецъ ми ще го възлюби, и ще дойдемъ при него, и ще направимъ жилище у него.

24. Който не люби мене, мои-тъ словеса не държи; и слово-то, което слушате не е мое, но на Отца който мя е проводилъ.

25. Това ви изказахъ, доклѣ съмъ още съ васъ.

26. А Утѣшителъ-тъ, Духъ Святій, когото Отецъ ще *ви* проводи въ мое име, той ще ви научи всичко, и ще ви напомни всичко що ви съмъ реклъ.

27. Миръ ви оставямъ; мой-тъ миръ ви давамъ; азъ не ви давамъ, както свѣтъ-тъ дава. Да ся не смуцава сърдце-то ви, нито да ся устрашава.

28. Чухте че азъ ви рѣкохъ: Отивамъ си, и ще дойдѣ при васъ. Ако мя любяхте, възрадували ся быхте за това що рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой е по голѣмъ отъ мене.

29. И сега ви рѣкохъ прѣди да бѣде; че когато ся сбѣде да повѣрувате.

30. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорѣхъ; защото иде князь-тъ на тойзи свѣтъ, и *той* нѣма нищо въ мене.

31. Но за да познае свѣтъ-тъ, че азъ любѣхъ Отца, и както ми е Отецъ заповѣдалъ, така правѣхъ. Станѣте, да отидемъ отъ тука.

ГЛАВА 15.

1. Азъ съмъ истинна-та лоза, и Отецъ ми е земледѣлецъ-тъ.

2. Всяка една прѣчка въ мене, която не приноси плодъ, отрѣзва ѣхъ; и всяка що дава плодъ, очистя ѣхъ, за да даде по много плодъ.

3. Вы сега сте чисти, заради слово-то което ви говорихъ.

д. БѢДИТЕ ВО МИѢ, ꙗко азъ въ васъ. ꙗкоже розга не можегъ плода сотворити ѿ себѣ, аще не вѣдетъ на лозѣ: такъ ꙗ вы, аще во миѣ не превѣдете.

е. Азъ есмь лоза, вы же рождѣе. ꙗкоже вѣдетъ во миѣ, ꙗко азъ въ немъ, той сотворитъ плодъ многъ: такъ безъ мене не можете творити ничесѡже.

ѕ. Аще кто во миѣ не превѣдетъ, иже вырѣжетъ воузъ, ꙗкоже розга, ꙗкоже иже вырѣшетъ: ꙗкоже сокираютъ ю ꙗко во Огнь влагаютъ: ꙗкоже сгарѣтъ.

з. Аще превѣдете во миѣ, ꙗкоже глаголы мои въ васъ превѣдѣтъ, егѡже аще хощете, просите, ꙗкоже вѣдетъ вамъ.

и. Ѣ семъ прославиша Оца мой, да плодъ многъ сотворитѣ, ꙗкоже вѣдете мои оученицы.

о. ꙗкоже возлюбилъ ма Оца, ꙗко азъ возлюбилъ васъ: вѣдите въ любви моеи.

и. Аще заповѣди мои соблюдете, превѣдете въ любви моеи: ꙗкоже азъ заповѣди Оца моего соблюдохъ, ꙗкоже пребываю въ егѡ любви.

и. Сѣ глаголахъ вамъ, да радость моя въ васъ вѣдетъ, ꙗкоже радость ваша исполнитъ.

и. Сѣ есть заповѣдь моя, да любите другъ друга, ꙗкоже возлюбилъ вы.

и. Больше сѣ любви никтоже имать, да кто дѣшъ свои положитъ за други свои.

и. Вы други мои есте, аще творите, елика азъ заповѣдаю вамъ.

и. Не ктомъ васъ глаголю рабы, ꙗкоже рабъ не вѣсть, что творитъ гдѣ егѡ: васъ же рекохъ други, ꙗкоже всѣ, ꙗкоже слышахъ ѿ Оца моего, сказахъ вамъ.

и. Не вы мене иже вырѣжете, ꙗкоже азъ иже вырѣхъ васъ, ꙗкоже положихъ васъ, да вы идете ꙗкоже плодъ принесете, ꙗкоже плодъ вашъ превѣдетъ: да егѡже аще просите ѿ Оца во имя мое, дастъ вамъ.

и. Сѣ заповѣдаю вамъ, да любите другъ друга.

4. Прѣбждѣте въ мене и азъ въ васъ. Както лозена-та прѣчка не може да принесе плодъ отъ само себе си ако не прѣбжде на лозѣ-тѣ, така ипшо вы, ако не прѣбждете въ мене.

5. Азъ съмъ лоза-та, вы прѣчки-тѣ; който прѣбждва въ мене, и азъ въ него, той приноси плодъ много; защото безъ мене не можете нищо да сторите.

6. Ако не прѣбжде пѣвкой въ мене, исхвърленъ быва вънъ както лозена-та прѣчка, и изсѣхнува; и събиратъ гы та гы кладѣтъ на огонь-тѣ, и горятъ.

7. Ако прѣбждете въ мене, и думы-тѣ ми прѣбждѣтъ въ васъ, каквото ищете ще просите и ще ви бжде.

8. Въ това ся прославя Отецъ ми, да принасяте много плодъ; и така ще бждете мои ученици.

9. Както Отецъ възлюбил мене, и азъ възлюбилъ васъ; прѣбждѣте въ мойѣ-тѣ любовь.

10. Ако държите мои-тѣ заповѣди, ще прѣбждете въ любовь-тѣ ми; както съмъ азъ държалъ заповѣди-тѣ на Отца си и прѣбждвамъ въ неговѣ-тѣ любовь.

11. Това ви говорихъ за да прѣбжде моя-та радость въ васъ, и ваша-та радость да бжде исполнена.

12. Тая е моя-та заповѣдь, да имате любовь помежду си, както ви азъ възлюбилъ.

13. Никой иѣма по голѣмъ любовь отъ тѣзи щото да положи пѣвкой душѣ-тѣ си за пріятелн-тѣ си.

14. Вы сте ми пріятелн, ако правите това, което ви азъ заповѣдвамъ.

15. Не вы наричамъ вече рабы, защото рабъ-тѣ не знае що прави господарь-тѣ му; а васъ вы нарѣкохъ пріятелн, защото всичко що чухъ отъ Отца си явихъ ви го.

16. Не избрахте вы мене, но азъ васъ избрахъ, и поставихъ вы, да идете вы и да принесете плодъ, и плодъ-тѣ ви да прѣбжде; щото каквото поискате отъ Отца въ мое име да ви даде.

17. Това ви заповѣдвамъ, да имате любовь единъ къмъ другъ.

ґі. Аще мѣрз вѣсз ненавѣднтз, вѣднтє, ѡкв менє прѣжде вѣсз возненавѣдѣ.

ґі. Аще ѡ мѣра вѣстє вѣли, мѣрз оубв своє любилз вѣ: ѡкоже ѡ мѣра нѣстє: но ѡзз ѡзвѣрѣхз вѣ ѡ мѣра, сегѡ рѣди ненавѣднтз вѣсз мѣрз.

ґі. Поминѣйтє слѡво, ѣже ѡзз рѣхз вѣмз: нѣстѣ рѣвз вѡлїи гдѣ своєгѡ. Аще менє ѡзгнѣша, ѡ вѣсз ѡзженѣтз: аще слѡво моє соблюдѡша, ѡ вѣше соблюдѣтз.

ґі. Но сѣѡ всѣѡ творѣтз вѣмз за ѡма моє, ѡкв не вѣдатз послѣвшегѡ мѣ.

ґі. Аще не вѣхз пршѣлз ѡ глагѡлаз ѡмз, грѣхѡ не вѣша ѡмѣли: нынѣ же вѣны не ѡмѣтз ѡ грѣсѣ своѣмз.

ґі. Ненавѣдѣ менє, ѡ Оцѣ моєгѡ ненавѣднтз.

ґі. Аще дѣлз не вѣхз сотворилз вѣ нѣхз, ѡхже ѡнз нѣктоже сотворѣ, грѣхѡ не вѣша ѡмѣли: нынѣ же ѡ вѣдѣша, ѡ возненавѣдѣша менє ѡ Оцѣ моєгѡ.

ґі. Но да свѣдетсѣ слѡво писанное вѣ законѣ ѡхз, ѡкв возненавѣдѣша мѣ тѣне.

ґі. Егда же прѣдетз Оубѣшнтель, егѡже ѡзз послѡ вѣмз ѡ Оцѣ, дѣх ѡстѣны, ѡже ѡ Оцѣ ѡсхѡднтз, тѡй свѣдѣтельствѣтз ѡ мѣ:

ґі. ѡ вѣ же свѣдѣтельствѣтє, ѡкв ѡсконѣ со мною естѣ.

ГЛАВА 51.

а. Сѣѡ глагѡлахз вѣмз, да не соблазнѣтѣсѣ.

б. О сонмищз ѡзженѣтз вѣ: но прѣдетз чѣсз, да всѣкз, ѡже оубѣтѣтз вѣ, возмѣтсѣ слѣжѣсѣ приносѣтѣ Бѣсѣ.

в. ѡ сѣѡ сотворѣтз, ѡкв не познаша Оцѣ, ни менє.

д. Но сѣѡ глагѡлахз вѣмз, да егда прѣдетз чѣсз, воспомѣнетє сѣѡ, ѡкв ѡзз рѣхз вѣмз: сѣхз же вѣмз ѡспѣрва не рѣхз, ѡкв сѣ вѣми вѣхз.

18. Свѣтъ-тъ ако вы ненавиди, знайте че мене по напрѣдъ отъ васъ възненавидѣ.

19. Ако бѣхте отъ свѣтъ-тъ, свѣтъ-тъ бы любилъ свое-то, а понеже не сте отъ свѣтъ-тъ, но азъ вы избрахъ отъ свѣтъ-тъ, за това свѣтъ-тъ вы ненавиди.

20. Помните слово-то, което ви азъ рѣкохъ: Не е рабъ-тъ по голѣмъ отъ господара си. Мене ако изгонихъ, и васъ ще изгонять, ако сж държали слово-то ми, и ваше-то ще държатъ.

21. Но всичко това ще ви сторять заради мое-то име, защото не знайтъ тогось който мя е проводилъ.

22. Ако не бѣхъ дошелъ и не бѣхъ имъ говорилъ, грѣхъ не щѣхъ да иматъ; сега обаче за грѣхове-тѣ си извиненіе нѣматъ.

23. Който ненавиди мене, и Отца ми ненавиди.

24. Ако не бѣхъ сторилъ между тѣхъ дѣла-та, които никой другъ не е сторилъ, грѣхъ не быхъ имали; но сега видѣхъ и възненавидѣхъ и мене и Отца ми.

25. Но *това быде* за да ся испълни писано-то въ законъ-тъ имъ слово: Безъ причинъ мя възненавидѣхъ.

26. А когато дойде Утѣшителъ-тъ, когото азъ ще ви испратѣ отъ Отца, Духъ-тъ на истинъ-тѣ, който отъ Отца исходи, той ще свидѣтельствува за мене.

27. Но и вы свидѣтелствувате; защото отъ начало сте съ мене.

ГЛАВА 16.

1. Това ви казахъ за да ся не соблазните.

2. Отъ съборища-та ще вы отлѣчатъ; но иде часъ, въ който всякой който вы убіе, да мни че службъ приноси Богу.

3. И това ще ви сторять, защото не познахъ Отца, нито мене.

4. Но азъ ви рѣкохъ това, та кога дойде тойзи часъ да го помните, че азъ ви съмъ рѣкълъ: и отъ най напрѣдъ не ви го казахъ, защото бѣхъ съ васъ.

Ѣ. ИѠНѢ ЖЕ ИДѢ КЪ ПОСЛАВШЕМОУ МА, И НИКТОЖЕ ѿ ВАСЪ ВОПРОШАЕТЪ МЕНЕ: КАМУ ИДЕШИ;

Ѥ. Но іакѡ сїѧ глаголахъ вамъ, скорби исполнихъ сердца ваша.

Ѧ. Но азъ истинъ вамъ глаголю: оубо есть вамъ, да азъ идо: ѡще бо не идо азъ, Оутѣшитель не придетъ къ вамъ: ѡще ли же идо, послѣ его къ вамъ.

и. И приидеъ Оиъ ѡбличитъ міръ ѡ грѣсѣ и ѡ правдѣ и ѡ срдѣ.

а. Ѣ грѣсѣ оубо, іакѡ не вѣруютъ въ ма:

і. Ѣ правдѣ же, іакѡ ко Оцѣ моему идо, и ктому не видите мене:

аі. Ѣ срдѣ же, іакѡ князь міра сегѡ ѡсужденъ бысть.

бі. Ѣще многѡ имамъ глаголати вамъ, но не можете носити нѣиѣ.

гі. Егда же придетъ Оиъ, дѡхъ истины, наставитъ вы на всѧкъ истинъ: не ѿ себѣ бо глаголати имать, но елика ѡще оуслышитъ, глаголати имать, и градѡша възвѣститъ вамъ.

ді. Оиъ ма прославитъ, іакѡ ѿ моего прийметъ, и възвѣститъ вамъ.

еі. Всѧ, елика имать Оцѡ, ма сѣтъ: сегѡ ради рѣхъ, іакѡ ѿ моего прийметъ, и възвѣститъ вамъ.

єі. Вмѡлѣ, и ктому не видите мене: и пакѡ вмѡлѣ, и оўзрите ма, іакѡ идо ко Оцѣ.

ѡі. Рѣша же ѿ оученикѡ его къ себѣ: что есть сїе, еже глаголетъ намъ: вмѡлѣ, и не видите мене: и пакѡ вмѡлѣ, и оўзрите ма: и, іакѡ азъ идо ко Оцѣ;

иі. Глаголахъ оубо: что сїе есть, еже глаголетъ, вмѡлѣ; не вѣмы, что глаголетъ.

аі. Разумѣ же Іисъ, іакѡ хотѡхъ его вопрошати, и рече имъ: ѡ семъ ли стазаетеся междѣ собою, іакѡ рѣхъ: вмѡлѣ, и не видите мене: и пакѡ вмѡлѣ, и оўзрите ма;

к. Аминь аминь глаголю вамъ, іакѡ восплачетеся и

5. А сега отхождамъ при тогозъ който мя е проводилъ, и никой отъ васъ мя не пыта : Къдѣ отхождашь ?

6. Но понеже ви исказахъ това, скърбъ изпълни сърдцата ви.

7. А пакъ азъ истинѣ-тъ ви казувамъ ; за васъ е по добръ да отидѣ азъ ; защото ако не отидѣ азъ, Утѣшителъ-тъ нѣма да дойде на васъ ; но ако отидѣ, ще ви го проводѣ :

8. И той кога дойде, ще изблочи свѣтъ-тъ за грѣхъ, и за правдѣ, и за съдбѣ :

9. За грѣхъ, защото не вѣруватъ въ мене ;

10. А за правдѣ, защото отхождамъ при Отца си, и нѣма вече да мя виждате ;

11. А за съдбѣ, защото князь-тъ на тойзи свѣтъ е осъденъ.

12. Много още имамъ да ви рекъ, но сега не можете да носите.

13. А кога дойде онзи, Духъ-тъ на истинѣ-тъ, ще ви настави на всякъ истинѣ ; защото нѣма да говори отъ себе си, но каквото чуе ще говори, и ще ви извѣсти това що има да бѣде.

14. Той ще мене да прослави, защото отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

15. Всичко що има Отецъ, мое е : за това рѣкохъ, че отъ мое-то ще земе, и ще ви извѣсти.

16. *Още* малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко и ще мя видите ; защото азъ при Отца отхождамъ.

17. Тогази *никои* отъ ученицы-тъ му подумахъ помежду си : Що е това, което ни казува : *Още* малко, и нѣма да мя виждате ; и пакъ малко, и ще мя видите ; и *това*, че азъ при Отца отхождамъ ?

18. И говорихъ : Що е това, което казува, малко ? не знаемъ що дума.

19. И разумѣ Исусъ че щѣхъ да го пытать, и рече имъ : За това ли разыскувате помежду си, дѣто рѣкохъ ; Малко, и нѣма да мя виждате, и пакъ малко, и ще мя видите ?

20. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че вы ще възплачете и ще

возрыдѣте вы, а миръ возрадуетса : вы же печальни бѣдете, но печаль ваша въ радость бѣдетъ.

ѿа. Женѣ егда раждѣетъ, скорбь имать, ѿкѡ прїиде годъ ела : егда же родитъ отроча, котомъ не помнитъ скорби за радость, ѿкѡ родиша человекъ въ миръ.

ѿв. И вы же печаль имате оубѡ нынѣ : пакы же оузрю вы, и возрадуетса сердце ваше, и радости вашей никтоже возметъ ѡ васъ.

ѿг. И въ той день менѣ не воспрѡсите ничесѡже. Имѣнь амѣнь глаголю вамъ, ѿкѡ елика ѡце чesѡ прѡсите ѡ оца во имя моѣ, дастъ вамъ.

ѿд. Доселѣ не прѡсите ничесѡже во имя моѣ : прѡсите, и прїимете, да радость ваша исполнена бѣдетъ.

ѿе. Сїѧ въ прѣтчахъ глаголахъ вамъ : но прїидетъ часъ, егда котомъ въ прѣтчахъ не глаголю вамъ, но ѿвѣ ѡ оцѣ възвѣщѣю вамъ.

ѿс. Въ той день во имя моѣ воспрѡсите : и не глаголю вамъ, ѿкѡ ѡзъ оумолю оца ѡ васъ :

ѿз. Самъ бо оцъ любитъ вы, ѿкѡ вы менѣ возлюбисте, и вѣривасте, ѿкѡ ѡзъ ѡ бга изыдохъ.

ѿи. Изыдохъ ѡ оца, и прїидохъ въ миръ : и пакы вста-
вляю миръ, и идѡ ко оцѣ.

ѿк. Глаголаша емѡ оученицы егѡ : се нынѣ не ѡбинѣса глаголеши, а прѣтчи никоеѡже не глаголеши.

ѿл. Нынѣ вѣмы, ѿкѡ вѣси всѧ, и не трѣвзеши, да кто тѧ вопрошѣетъ : ѡ семъ вѣрземъ, ѿкѡ ѡ бга изшѣлъ еси.

ѿм. Оѡвѣща имъ Исъ : нынѣ ли вѣрзете ;

ѿн. Се градѣтъ часъ, и нынѣ прїиде, да разыдетса кїйждо во своѧ, и менѣ единаго ѡставите : и нѣсмь единъ, ѿкѡ оцъ со мною есть.

ѿо. Сїѧ глаголахъ вамъ, да во мнѣ миръ имате. въ мирѣ скорбни бѣдете : но держайте, ѿкѡ ѡзъ повѣдихъ миръ.

възрыдаете, а свѣтъ-тъ ще ся възрадува, и вы ще бѣдете наскърбени, но скърбь-та ви ще ся промѣни на радость.

21. Жена кога ражда, на скърбь е, защото е дошелъ часъ-тъ ѝ; а кога роди дѣте-то, не помни вече тѣж-тъж си, поради радость-тъж че ся е родилъ человекъ на свѣтъ-тъ.

22. Така и вы сега скърбь имате; но азъ пакъ ще вы видѣмъ, и ще ся възрадува сърдце-то ви, и радость-тъж ви никой нѣма да отнеме отъ васъ.

23. И въ оный день нѣма да поискате отъ мене нищо. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че всичко каквото попросите отъ Отца въ мое име, ще ви даде.

24. До нынѣ не сте попросили нищо въ мое име; просѣте и ще получите, за да бѣде радость-та ви пълна.

25. Това ви говорихъ съ притчы; но настава часъ, когато нѣма вече съ притчы да ви говорѣмъ, но явно ще ви извѣстѣмъ за Отца.

26. Въ оный день ще попросите въ мое име; и не ви казувамъ, че азъ ще умолю Отца за васъ;

27. Защото самъ си Отецъ вы любите, понеже мене възлюбихте, и повѣрувахте че азъ отъ Бога излѣзохъ.

28. Излѣзохъ отъ Отца, и дойдохъ на свѣтъ-тъ, и пакъ оставямъ свѣтъ-тъ и при Отца отхождамъ.

29. Казувать му ученици-тъ неговии: Ето сега явно говоришь и не казувашъ никоимъ притчѣ.

30. Сега познаваме че всичко знаешь, и нѣмашъ пуждѣ да ты пыта нѣкой. По това вѣруваме че отъ Бога си излѣзълъ.

31. Отговори имъ Исусъ: Сега ли вѣрувате?

32. Ето настанува часъ, и дошелъ е вече, да ся разидете всякой на мѣсто-то си, и мене самичькъ да оставите; но не съмъ самъ си, защото и Отецъ е съ мене.

33. Това ви казахъ, за да имате миръ въ мене. Въ свѣтъ-тъ скърбь ще имате; но държайте, азъ побѣдихъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 31.

а. Сїа глагола Іисз, и возведе Очи свои на небо, и рече: Оче, прииде час: прослави Сїа твоего, да и Сїз твой прославитз тл:

б. Икоже далз еси емз власть всакїа плоти, да всако еже далз еси емз, дастз имз животз вѣчный.

в. Се же есть животз вѣчный, да знаютз тебе единого истиннаго Бга, и егоже послалз еси Іисз Хр҃та.

г. Яз прославихз тл на земли, дѣло совершихз, еже далз еси миѣ да сотворю.

д. И нынѣ прослави ма ты, Оче, оу тебе самагw славою, юже имѣхз оу тебе прежде мирз не бысть.

е. Ивихз има твоє человекwмz, ихже далз еси миѣ w мира: твой вѣша, и миѣ ихз далз еси: и слово твоє сохраниша.

ж. Нынѣ разсмѣша, іакw всл, елика далз еси миѣ, w тебе сѣть:

и. Іакw глаголы, ихже далз еси миѣ, дахз имз: и тїи прїаша, и разсмѣша воистиннз, іакw w тебе изыдохз, и вѣроваша, іакw ты ма послалз еси.

к. Яз w сихз молю, не w всемz мирѣ молю, но w тѣхз, ихже далз еси миѣ, іакw твой сѣть.

л. И ма всл твоа сѣть, и твоа ма: и прославихса вз нихз.

м. И котмз нѣсмь вз мирѣ, и сїи вз мирѣ сѣть, и азз кз тебѣ градѣ. Оче стїий, соблюди ихз во има твоє, ихже далз еси миѣ, да бѣдстз едино, іакоже и мы.

н. Егда бѣхз сз ними вз мирѣ, азз соблюдахз ихз во има твоє: ихже далз еси миѣ, сохранихз, и никтоже w нихз погїке, токmw синыхз погїбельный, да свѣдетса писанїе.

о. Нынѣ же кз тебѣ градѣ, и сїа глаголю вз мирѣ, да имстз радость мою исполненз вз себѣ.

ГЛАВА 17.

1. Това изговори Исусъ, и възведе очи-тъ си на небе-то, и рече: Отче, дойде часъ-тъ, прослави Сына си, да тя прослави и Сынъ ти.

2. Както си му далъ власть надъ всякъ плътъ, да даде животъ вѣченъ на всички които си му далъ.

3. А това е животъ вѣчный, дѣто да познаѣтъ тебе единаго истиннаго Бога, и Исуса Христа когото си проводилъ.

4. Азъ тя прославихъ на земѣ-тъ; свършихъ работъ-тъ коѣ-то ми даде да вършиъ.

5. И нынѣ прослави мя ты, Отче, у самага тебе, съсъ славъ-тъ коѣто имахъ у тебе прѣди създаніе міра.

6. Изявихъ име-то ти на тья челоуѣцы, които ми даде отъ свѣтъ-тъ. Твои бѣхъ, и даде ги на мене, и твое-то слово удър-жахъ.

7. Сега познахъ че всичко що ми си далъ отъ тебе е;

8. Защото словеса-та които ми даде ты, дадохъ ги на тѣхъ; и тѣ пріяхъ, и познахъ наистинъ че отъ тебе излѣзохъ, и повѣру-вахъ че ты си мя проводилъ.

9. Азъ за тѣхъ ся молиъ; не ся молиъ за свѣтъ-тъ, но за тѣзи които ми даде ты, защото сѣ твои.

10. И всичко мое твое е, и твое-то мое, и прославихъ ся въ тѣхъ.

11. И не съмъ вече на свѣтъ-тъ, но тѣ сѣ на свѣтъ-тъ, и азъ идъ при тебе. Отче святой, упаци ги въ име-то си, тья които ми даде, за да бѣдѣтъ едно, както ный.

12. Когато бѣхъ съ тѣхъ на свѣтъ-тъ, азъ ги пазахъ въ твое-то име: *тъзи* които ми даде упацихъ, и ни единъ отъ тѣхъ не погынѣ, тъкмо сынъ погыбелный, за да ся испълни писаніе-то.

13. А сега при тебе идъ, и това *додъ съмъ* на свѣтъ-тъ казу-вамъ, за да иматъ моѣ-тъ радость пълнѣ въ себе си.

дї. Язъ дѡхъ ѱмъ слово твоє, ѡ мїръ возненавїдѣ ѡхъ, ѡкѡ не сѣтъ ѡ мїра, ѡкоже ѡ азъ ѡ мїра нѣсмь.

еї. Не молю, да възмешѡ ѡхъ ѡ мїра, но да соблюдѣши ѡхъ ѡ непрїазни.

еї. Ѧ мїра не сѣтъ, ѡкоже ѡ азъ ѡ мїра нѣсмь.

зї. Свѡтї ѡхъ во ѡстинѡ твою: слово твоє ѡстина єсть.

її. Якоже мене послалъ єси въ мїръ, ѡ азъ послалъ ѡхъ въ мїръ.

дї. И за нїхъ азъ свѡщѣ себе, да ѡ тїн бѣдѡтъ свѡщени во ѡстинѡ.

к. Не ѡ сїхъ же молю тѡкмѡ, но ѡ ѡ вѣрѡщїхъ словесѣ ѡхъ радї въ мѡ:

ка. Да всї єдино бѣдѡтъ: ѡкоже ты, Ѧче, во мнѣ, ѡ азъ въ тебѣ, да ѡ тїн въ насъ єдино бѣдѡтъ: да ѡ мїръ вѣрѡ ѡметѡ, ѡкѡ ты мѡ послалъ єси.

кв. И азъ слѡвѡ, юже далъ єси мнѣ, дѡхъ ѱмъ: да бѣдѡтъ єдино, ѡкоже мѡ єдино єсмь.

кг. Язъ въ нїхъ, ѡ ты во мнѣ: да бѣдѡтъ совершени во єдино, ѡ да разсмѣтѡ мїръ, ѡкѡ ты мѡ послалъ єси, ѡ возлюбилъ єси ѡхъ, ѡкоже мене возлюбилъ єси.

кд. Ѧче, ѡхъ же далъ єси мнѣ, хощѣ, да ѡдѣже єсмь азъ, ѡ тїн бѣдѡтъ со мною: да видѡтъ слѡвѡ мою, юже далъ єси мнѣ, ѡкѡ возлюбилъ мѡ єси прѣжде сложенїѡ мїра.

ке. Ѧче праведный, ѡ мїръ тебе не позна, азъ же тѡ познахъ, ѡ сїн познаша, ѡкѡ ты мѡ послалъ єси:

кз. И сказалъ ѱмъ ѡма твоє, ѡ скажѣ: да любь, єюже мѡ єси возлюбилъ, въ нїхъ бѣдетѡ, ѡ азъ въ нїхъ.

ГЛАВА ІІ.

а. И сїѡ рѣкъ їисъ, ѡзыде со оученикї своїми на Ѧнзполъ потока Кѣдрска, ѡдѣже бѣ вертоградъ, въ Ѧнже видѣ самъ ѡ оученицѡ єгѡ.

14. Азъ имъ дадохъ слово-то твое, и свѣтъ-тъ гы възненавидѣ, защото не сж отъ свѣтъ-тъ, както азъ не съмь отъ свѣтъ-тъ.

15. Не ся молиж да гы земешъ отъ свѣтъ-тъ, но да гы упацишь отъ лукаваго.

16. Отъ свѣтъ-тъ не сж, както и азъ не съмь отъ свѣтъ-тъ.

17. Освяти гы чрѣвъ твоиж-тъ истинж; твое-то слово е истина.

18. Както ты проводи мене на свѣтъ-тъ, и азъ проводихъ тѣхъ на свѣтъ-тъ;

19. И за тѣхъ азъ освятавамъ себе си, да бжджтъ и тѣ освятени чрѣвъ истинж-тъ.

20. И не само за тѣхъ ся молиж, но и за онѣзи които чрѣвъ тѣхно-то слово ще повѣруватъ въ мене;

21. Да бжджтъ всички едно; както ты, Отче, си въ мене, и азъ въ тебе, да бжджтъ и тѣ въ насъ едно; за да повѣрува свѣтъ-тъ че ты си мя проводилъ.

22. И азъ славж-тъ койжто ми даде, дадохъ ихъ тѣмъ; да бжджтъ едно, както смы ный едно:

23. Азъ въ тѣхъ, и ты въ мене; да бжджтъ съвършенни въ едно, и да разбере свѣтъ-тъ че ты си мя проводилъ, и възлюбилъ си гы, както си възлюбилъ мене.

24. Отче, тѣзи които си ми далъ, искамъ дѣто съмь азъ, да бжджтъ и тѣ съ мене; за да гледатъ славж-тъ моиж, койжто ми си далъ, защото си мя възлюбилъ прѣди създаване мѣра.

25. Отче праведный, свѣтъ-тъ не тя е позналъ, но азъ тя познахъ, и тѣ познахъ че ты си мя проводилъ.

26. И явихъ имъ твое-то име, и ще явиж, да бжде въ тѣхъ любовь-та съ койжто си мя възлюбилъ, и азъ въ тѣхъ.

ГЛАВА 18.

1. Това като рече Исусъ, излѣзе съ ученицы-тъ си отвждь потокъ-тъ Кедронъ, дѣто имаше градина, въ койжто влѣзе той и ученици-тъ му.

Ѣ. Рѣдаше же Ісѡда предаѡи ѡго мѣсто: ѡкѡ множицею собирашесѡ Іисѡ тѣ со оученики своими.

Г. Ісѡда оубо пріѣмѡ спѡрс, ѡ ѡ архіерей ѡ фарісеѡ слѡгѡ, пріиде тамѡ со свѣтѡлы ѡ свѣщамѡ ѡ орѡжѡи.

Д. Іисѡ же вѣдый всѡ градѡиал ѡнѡ, ѡзшедѡ рече ѡмѡ: когѡ ѡщите;

Е. Ѣвѣщѡша ѡмѡ: Іисѡ Назврѡа. глагола ѡмѡ Іисѡ: ѡзѡ ѡсмѡ. стоѡше же ѡ Ісѡда, ѡже предаѡше ѡго, сѡ ѡимѡ.

Є. Єгѡда же рече ѡмѡ: ѡзѡ ѡсмѡ, ѡдоша вспѡть, ѡ падѡша ѡа земѡи.

З. Пѡки оубо вопросѡ ѡхѡ (Іисѡ): когѡ ѡщите; ѡни же рѣша: Іисѡ Назврѡа.

И. Ѣвѣщѡ Іисѡ: рѣхѡ вѡмѡ, ѡкѡ ѡзѡ ѡсмѡ. ѡще оубо менѡ ѡщите, ѡставѡте сѡхѡ ѡтѡ:

ѡ. Да свѡдетсѡ слѡво, ѡже рече, ѡкѡ ѡхѡже дѡлѡ ѡсѡ мѡѣ, ѡе погсѡнѡхѡ ѡ ѡнѡхѡ ѡкогѡже.

І. Сѡмѡнѡ же Петрѡ ѡмѡ ѡнѡмѡ ѡнѡжѡ, ѡзвѡчѡ ѡго, ѡ оубѡри архіерѡва раба, ѡ оубѡра ѡмѡ оубѡ десѡе. вѣ же ѡмѡ рабѡ Мѡлѡхѡ.

ѡ. Рече оубо Іисѡ Петрѡви: вѡнѡ ѡнѡжѡ вѡ ѡнѡницѡ. чѡшѡ, ѡже дѡдѡ мѡѣ ѡубѡ, ѡе ѡмамѡ ѡи пѡтѡ ѡѡ;

Ѣ. Спѡра же ѡ тѡсѡиѡникѡ ѡ слѡгѡ Ісѡдѡйскѡа ѡша Іисѡ, ѡ свѡзѡша ѡго,

Г. ѡ вѡдоша ѡго ко ѡнѡѣ пѡрѡѡе: вѣ ко тѡѡть Каѡѡфѡ, ѡже вѣ архіерѡи лѡтѡ томѡ.

Д. Вѣ же Каѡѡфа дѡвѡѡ совѡтѡ Ісѡдѡемѡ, ѡкѡ оубѡе ѡѡѡ ѡдѡномѡ чѡлѡвѡкѡ оубрѡѡѡ за ѡдѡи.

Е. По Іисѡѡ же ѡдѡше Сѡмѡнѡ Петрѡ, ѡ дрѡгѡи оубѡнѡкѡ: оубѡнѡкѡ же тѡѡ вѣ зѡѡемѡ архіерѡви, ѡ вѡидѡ со Іисѡмѡ во двѡрѡ архіерѡвѡ.

Є. Петрѡ же стоѡше при двѡрѡхѡ вѡѣ. ѡзѡидѡ оубо оубѡнѡкѡ тѡѡ, ѡже вѣ зѡѡемѡ архіерѡви, ѡ рече двѡрѡницѡ, ѡ вѡдѡ Петрѡ.

2. А Иуда който го прѣдаваше, знаеше това мѣсто, защото много пѣти ся събираше Исусъ тамъ съ ученицы-тѣ си.

3. И тѣй Иуда като зѣ единъ пѣлкъ и слугы отъ първосвященницы-тѣ и Фарисей-тѣ, дойде тамо съ фенеры и свѣщи и оржѣя.

4. А Исусъ понеже знаеше всичко що имаше да дойде връхъ него, излѣзе, и рече имъ : Кого търсите ?

5. Отговорихъ му : Исуса Назорянина. Казува имъ Исусъ : Азъ съмъ. Съ тѣхъ стояше и Иуда, който го прѣдаваше.

6. И като имъ каза : Азъ съмъ ; подрѣшихъхъ ся назадъ, и паднѣхъ на земѣ-тѣ.

7. И пакъ гы попыта : Кого търсите ? А тѣ рекохъ, Исуса Назорянина.

8. Отговори Исусъ : Рѣкохъ ви че съмъ азъ : и тѣй ако мене търсите, оставѣте тѣзи да си идѣтъ ;

9. За да ся сбѣде дума-та която рече : Отъ тѣзи конто ми си далъ не изгубихъ никого.

10. А Симонъ Петръ който имаше ножъ, измѣкнѣ го, и удари слугѣ-тѣ първосвященниковъ, и отсѣче му десно-то ухо : а на слугѣ-тѣ име-то бѣше Малхъ.

11. Тогазъ рече Исусъ на Петра : Турп ножъ-тѣ си въ ножницѣ-тѣ. Чашѣ-тѣ който ми даде Отецъ ми да ѣмъ не пѣмъ ли ?

12. И тѣй пѣлкъ-тѣ и тысящникъ-тѣ и слугы-тѣ Иудейскы уловихъ Исуса и вързахъ го,

13. И заведохъ го първо при Аннѣ ; защото бѣше тестъ на Каіафа, който бѣше първосвященникъ прѣзъ неѣкъ години.

14. А Каіафа бѣше тойзи който бѣ далъ свѣѣтъ на Иудей-тѣ, че е по добръ да загине единъ человекъ за народъ-тѣ.

15. И слѣдъ Исуса идѣше Симонъ Петръ, и другый-тѣ ученикъ ; и тойзи ученикъ бѣше познатъ на първосвященника, и влѣзе съ Исуса въ дворъ-тѣ първосвященниковъ.

16. А Петръ стояше внѣ до врата-та. И тѣй излѣзе другый-тѣ ученикъ, който бѣше познатъ на първосвященника, и каза на вратаркѣ-тѣ, и въведе Петра.

џі. Глагола же раба двѣрница Петрови : Еда ѱ ты оученикъ еси человекка сегѡ ; глагола Оиъ : нѣсмь.

ѱі. Стоахъ же раби ѱ слуги Огнь сотворше, ѱкв зима вѣ, ѱ грѣахъса : вѣ же съ ними Пѣтръ стоа ѱ грѣаса.

ѡі. Архїерей же вопроси Іиса ѡ оученицѣхъ егѡ, ѱ ѡ оучении егѡ.

ѡ. Ѡвѣща емѡ Іисъ : ѡъ не ѡбнигаса глаголахъ мїръ : ѡъ всегда оучахъ на сонмищихъ ѱ въ цркви, ѱ дѣже всегда ѱдее снемлютса, ѱ таи не глаголахъ ничесѡже.

ѡа. Чтѡ ма вопрошаешъ ; вопроси слышавшихъ, чтѡ глаголахъ ѱмъ : се сїн вѣдатъ, ѱже рѣхъ ѡъ.

ѡв. Сїа же рѣкъш емѡ, едїиъ ѡ предстоащихъ слугъ оудари въ ланитъ Іиса, рѣкъ : такъ ли ѡвѣщаваша архїерѣови ;

ѡг. Ѡвѣща емѡ Іисъ : ѡще саѣ глаголахъ, свидѣтельствѡи ѡ саѣ : ѡще ли догрѣ, чтѡ ма вїеши ;

ѡд. Посла же егѡ Анна свазаннаго къ Каїафѣ архїерѣови.

ѡе. Бѣ же Сїмѡиъ Пѣтръ стоа ѱ грѣаса. рѣша же емѡ : еда ѱ ты ѡ оученикъ егѡ еси ; Оиъ же ѡвѣржеса, ѱ речѣ : нѣсмь.

ѡс. Глагола едїиъ ѡ рабъ архїерѣовыхъ, южика сїи, емѡже Пѣтръ оурѣза оѣхо : не ѡъ ли та видѣхъ въ вертоградѣ съ нимъ ;

ѡз. Паки оѣкв Пѣтръ ѡвѣржеса, ѱ авїе пѣтель возгласи.

ѡи. Ведѡша же Іиса ѡ Каїафы въ претѡръ. вѣ же оѣтро : ѱ тїи не внидѡша въ претѡръ, да не ѡсквернатса, но да гадатъ пасхъ.

ѡо. Изыде же Пїлатъ къ нимъ вѡиъ, ѱ речѣ : кѡю рѣчь принѡсите на человекка сегѡ ;

ѡ. Ѡвѣщаша ѱ рѣша емѡ : ѡще не бы былъ сѣи слѡдѣи. не выхомъ предали егѡ тебѣ.

17. И казува слугиня-та вратарка на Петра : Да не си и ты отъ ученицы-тъ на тогози человекъ ? Казува той : Не съмъ.

18. И стояхъ раби-тъ и слугы-тъ, които бѣхъ наклали огнь, защото бѣше студено, и ся грѣяхъ ; съ тѣхъ стояше и Петръ и ся грѣяше.

19. А първосвященникъ-тъ попыта Исуса за ученицы-тъ му и за учение-то му.

20. Отговори му Исусъ : Азъ явно говорихъ на свѣтъ-тъ ; азъ всякога поучавахъ въ съборище-то и въ храмъ-тъ, дѣто Иудеи-тъ ся събиратъ вынѣгы, и нищо не съмъ говорилъ на скрито.

21. Що пыташь мене ? пытай които съ мя чули, какво имъ съмъ говорилъ ; ето, тѣ знаѣтъ що съмъ азъ реклъ.

22. А когато рече това, единъ отъ слугы-тъ който стояше близу удари плесницъ на Исуса и рече : Така ли отговаряшь първосвященнику ?

23. Отговори му Исусъ : Ако съмъ злъ продумалъ свидѣтельствувай за зло-то ; ако ли добръ, защо мя биешь ?

24. И проводилъ го бѣ Анна вързанъ при първосвященника Каиафъ.

25. А Симонъ Петръ стояше и грѣяше ся ; и рекохъ му : Да не бѣдеш и ты отъ неговы-тъ ученицы ? Отрече ся той и рече : Не съмъ.

26. Казува единъ отъ рабы-тъ първосвященниковы, който бѣше роднина на оногозь, комуто Петръ отсѣче ухо-то : Не тя ли видѣхъ азъ въ градинѣ-тѣ съ него ?

27. И Петръ пакъ ся отрече, и тозь часъ пѣтель-тъ попѣ.

28. Тогазь заведохъ Исуса отъ Каиафъ въ преторіѣ-тѣ ; а бѣше сутрина, и тѣ не влѣзохъ въ преторіѣ-тѣ, да ся не осквернятъ, но да ядѣтъ пасхъ-тѣ.

29. За то излѣзе Пилатъ при тѣхъ и рече : Какво обвинение наносите връхъ тогозь человекъ ?

30. Отвѣцахъ и рекохъ му : Той ако да не бѣ злодѣецъ не быхмы го прѣдали на тебе.

лѧ. Речѣ же ѿмъ Пѣлатъ: понмѣте ѣгò вѣ, ѿ по законѣс вашемъс сздѣте ѣмъ. рѣша же ѣмъ Ісдѣе: нѧмъ не достòнтъ оубѣѣти никогòже:

лѡ. Да слòво Іисово сздѣтса, ѣже речѣ, назнѧменса, коѣю смѣртїю хотѧше оумрѣти.

лѧ. Внѣде оубо пакѣ Пѣлатъ въ претѡръ, ѿ пригласѣ Іиса, ѿ речѣ ѣмъ: ты ли ѣси царь Ісдѣеи;

лѡ. Ѡвѣща ѣмъ Іисъ: ѡ севѣ ли ты сѣ глагòлешѣ, ѿли ѿнѣи текѣ рекòша ѡ мнѣ;

лѡ. Ѡвѣща Пѣлатъ: ѣдѧ ѡзъ жидовѣи ѣсмъ; родъ твоѣ ѿ дрѣхѣе предѧша тѧ мнѣ: что ѣси сотворѣлъ;

лѡ. Ѡвѣща Іисъ: царство моѣ нѣсть ѡ мѣра севѡ: ѡще ѡ мѣра севѡ вѣло вѣ царство моѣ, слагѣи моѣ оубо подви-зѧнса вѣша, да не предѧнъ вѣхъ вѣхъ Ісдѣемъ: нынѣ же царство моѣ нѣсть ѡсѡдѧс.

лѡ. Речѣ же ѣмъ Пѣлатъ: оубо царь ли ѣси ты; ѡвѣща Іисъ: ты глагòлешѣ, ѡкѡ царь ѣсмъ ѡзъ. ѡзъ на сѣ родѣхса, ѿ на сѣ прѣидòхъ въ мѣръ, да свидѣтельствѡю ѿстинѡ. ѿ всѧкъ, ѿже ѣсть ѡ ѿстинѣи, послѧшлетъ гласа моѣгѡ.

лѧ. Глагòла ѣмъ Пѣлатъ: что ѣсть ѿстина; ѿ сѣ рѣкъ, пакѣ ѿзыде ко Ісдѣемъ, ѿ глагòла ѿмъ: ѡзъ инедѣнѣи вѣнѣ ѡвѣртѧю въ нѣмъ.

лѡ. Ёсть же обѣчѧи вѧмъ да ѣдѣнаго вѧмъ ѡпсѣшѡ на пѧсхъ: хотѣте ли оубо, да ѡпсѣшѡ вѧмъ царѧ Ісдѣеи;

лѧ. Возопѣша же пакѣ всѣ, глагòлюще: не севò, но Варѧвѡс. бѣ же Варѧвѡ разбòйникъ.

ГЛАВѢ 31.

лѧ. Тогда оубо Пѣлатъ поѧтъ Іиса, ѿ вѣ ѣгò.

лѡ. Пѣ вòннѣ сплѣтше вѣнѣцъ ѡ терѣнѧ, возложиша ѣмъ на главѡ, ѿ въ рѣзъ вагрѧнѡ ѡвлекòша ѣгò,

31. А Пилать имъ рече: Земѣте го вы и по закону вашему сждѣте го. Рекохъ му Иудей-тѣ: Намъ не ни е простено да убиѣмъ никого:

32. За да ся сбѣде рѣчь-та Иисусова, коѣто рече, като назна-чаваше съ каквѣ смърть имаше да умре.

33. И тѣй Пилать влѣзе пакъ въ преторіѣ-тѣ, и повыка Иисуса и рече му: Ты ли си царь Иудейскій?

34. Отговори му Иисусъ: Отъ самосебе си ли казувашъ ты това, или други ти рекохъ за мене?

35. Отговори Пилать: Че азъ Иудеинъ ли съмъ? твой-тѣ народъ и первосвященници-тѣ прѣдадохъ ти на мене; що си сторилъ?

36. Отговори Иисусъ: Мое-то царство не е отъ тойзи свѣтъ; ако да бѣше царство-то ми отъ тойзи свѣтъ, слугы-тѣ ми борили ся бы да не бѣдѣ прѣдаденъ на Иудей-тѣ. А сега царство-то ми не е отъ тука.

37. А Пилать му рече: И тѣй ты *сега* царь ли си? Отговори Иисусъ: Ты *право* казувашъ че азъ съмъ царь. Азъ за това ся родихъ, и за това дойдохъ на тойзи свѣтъ, да свидѣлствувамъ истинѣ-тѣ. Всякой който е отъ истинѣ-тѣ, слуша гласъ-тѣ ми.

38. Казува му Пилать: Що е истина? и щомъ рече това излѣзе пакъ при Иудей-тѣ, и казува имъ: Азъ не намѣрувамъ ни едижъ вишъ въ него.

39. А у васъ има обычай, да ви пушамъ одного по пасхѣ-тѣ: рачите ли да ви пуся царь-тѣ Иудейскій?

40. Тогазъ пакъ извикахъ всичкы-тѣ, и казувахъ: Не него, но Варава. А Варава бѣше разбойникъ.

ГЛАВА 19.

1. Тогазъ Пилать зѣ Иисуса и го бы.

2. И воини-тѣ исплетохъ вѣнецъ отъ трѣшѣе, възложихъ го на главѣ-тѣ му, и облѣкохъ му багрянѣ дрехѣ,

҃. И глаголахъ : радѣйса, црѣю Ісудейскій : и бѣахъ егò по ланїтома.

д. Изыде оубо пакн вонз Пїлатъ, и глагола ѿмъ : сє извождѣ егò вамъ вонз, да разсмѣете, ѿкѡ въз нємъ нїєдїныа вниы ѡбрѣтаю.

е. Изыде же вонз Іисъ, носѣ терновєнз вѣнєцъ и багранъ рїзъ, и глагола ѿмъ : сє чєловѣкъ.

є. Егда же видѣша егò архїерее и савгн, возопїша, глаголюще : распнї, распнї егò. глагола ѿмъ Пїлатъ : понмїте егò вы, и распнїте : ѿзъ ко не ѡбрѣтаю въз нємъ вниы.

з. Ѡвѣщаша ємъ Ісудее : мы законъ ѿмамы, и по законъ нашємъ долженъ єсть оумрєти, ѿкѡ сєбє Сїа Бжїа сотвори.

и. Егда оубо слыша Пїлатъ сїє слòво, пачє оубоасѣ.

д. И видє въз прєтѡръ пакн, и глагола Іисови : ѡкѣдѣ єсї ты ; Іисъ же ѡвѣта не дадє ємъ.

ї. Глагола же ємъ Пїлатъ : мнѣ ли не глаголєши ; не вѣси ли, ѿкѡ влѣсть ѿмамъ распѣти тѣ, и влѣсть ѿмамъ псѣтити тѣ ;

д. Ѡвѣщѣа Іисъ : не ѿмаши влѣсти нїєдїныа на мнѣ, ѿцє не вы ти данò свыше : сєгѡ рѣди прєдавїи мѣ тебѣ болїи грѣхъ ѿмать.

е. Ѡ сєгѡ искѣше Пїлатъ псѣтити егò. Ісудее же вопїахъ, глаголюще : ѿцє сєгò псѣтїши, иѣси дрѣгъ Кєсарєвъ. всѣкъ, иже царѣ сєбє творїтъ, протївїтсѣ Кєсарю.

є. Пїлатъ оубо слышавъ сїє слòво, иъведє вонз Іиса, и сѣде на сзѣиши, на мѣстѣ глаголемѣмъ Лїоострѡтòнъ, єврєйскїи же Гаввѣла.

д. Бѣ же патòкъ пасѣѣ, чѣсъ же ѿкѡ шєстїи : и глагола Ісудєемъ : сє царь вѣшъ.

е. Онїи же вопїахъ : возмї, возмї, распнї егò. глагола ѿмъ Пїлатъ : царѣ ли вѣшего распнї ; ѡвѣщаша архїерее : не ѿмамы царѣ, тòкмѡ Кєсарѣ.

3. И казувахъ: Радуйся, царю Иудейскій; и удрахъ му плесницы.

4. И излѣзе Пилать пакъ вѣнъ, и казува имъ: Ето, извождамъ ви го вѣнъ, да познаете че ни единъ винъ не намѣрувамъ въ него.

5. Тогова излѣзе Исусъ вѣнъ, и носяше тръненый—тѣ вѣнецъ и багрянъ—тѣ дрехъ. И казува имъ *Пилатъ*: Ето человекъ—тѣ.

6. А първосвященници—тѣ и слугы—тѣ щомъ го видѣхъ, извикахъ и казувахъ: Распи го, распи го. Казува имъ Пилать: Земѣте го вы, и распиѣте го, защото азъ не намѣрувамъ винъ въ него.

7. Отговорихъ му Иуден—тѣ: Ный законъ имамы, и по нашій—тѣ законъ трѣба да умре; защото направи себе си Сынъ Божій.

8. А Пилать като чу тѣзи думъ, повече ся убоя.

9. И влѣзе пакъ въ преторіѣ—тѣ, и казува на Исуса: Ты отъ кѣдѣ си? А Исусъ му отвѣтъ не даде.

10. Казува му Пилать: На мене ли не говоришь? Не знаеш ли че власть имамъ да тя распиѣ, и власть имамъ да тя пусгъ?

11. Отговори Исусъ: Не бы ималъ ты никакъ власть надъ мене, ако не бѣ ти дадено отъ горѣ; за това който мя прѣдава на тебе има по голѣмъ грѣхъ.

12. Отъ това Пилать искаше да го пусне; Иуден—тѣ обаче выкахъ и казувахъ: Ако пуснешъ тогози, не си пріятель Кесаревъ: всякой който прави себе си царь, противникъ е Кесарю.

13. А Пилать, като чу тѣзи думъ, изведе Исуса вѣнъ, и сѣднъ на сѣдейскій—тѣ прѣстоль, на мѣсто—то което ся казуваше камено—послано, а по Еврейскы, Гаввааа.

14. А бѣше петъкъ на пасхъ—тѣ, и часъ—тѣ около шесть; и казува на Иуден—тѣ: Ето вашій—тѣ царь.

15. А тѣ извикахъ: Махни го, махни, распи го. Казува имъ Пилать: Царя ли вашего да распиѣ? Отговорихъ първосвященници—тѣ: *Ный* имамы *другий* царь освѣнь Кесаря.

̄1. Тогдà о҃во предадè єгò їмъ, да рáспнетса. поёмше же Іиса ѱ ведóша.

̄2. Ї носà крѣтѣ своѣй, ѱзыде на глаголемое лóбноє мѣсто, ѣже глаголетса єврѣйски, Голгóдà :

̄3. Идѣже пропáша єгò, ѱ сѣ нимъ ѱна двà сюдѣ ѱ сюдѣ, посредѣ же Іиса.

̄4. Написá же ѱ тѣтла Пѣлатѣ, ѱ положѣ на крѣтѣ. вѣ же написано : Іисъ Назварининъ. црѣ Іудейскѣй.

̄5. Сегò тѣтла мнóзи чтóша ѱ Іудей, ѣкѡ влѣзѣ вѣ мѣсто града, идѣже пропáша Іиса : ѱ вѣ написано єврѣйски, грѣчески, римски.

̄6. Глаголахѣ о҃во Пѣлатѣ архіерее Іудейстѣн : не пишѣ : црѣ Іудейскѣй : но ѣкѡ сáмъ речѣ : црѣ єсмь Іудейскѣй.

̄7. Овѣцá Пѣлатѣ : єже писáхѣ, писáхѣ.

̄8. Вóини же, єгдà пропáша Іиса, прѣлáша рѣзы єгò, ѱ сотвориша четѣри чáсти, коемѣждо вóинн чáсть, ѱ хѣтвнъ. вѣ же хѣтвнъ не швѣнъ, свѣше ѱткánъ вѣсь.

̄9. Рѣша же кѣ сегѣ : не предерѣмъ єгò, но мѣтнемъ жрѣвѣа ѱ нѣмъ, комѣ вѣдетѣ : да свѣдетса писáнїє, глаголющее : раздѣлиша рѣзы моà сегѣ, ѱ ѱ ѣмáтїсмѣ моѣй мѣтáша жрѣвѣа. вóини о҃во сѣа сотвориша.

̄10. Стоáхѣ же при крѣтѣ Іисовѣ Мѣн єгò, ѱ сестрà Мѣре єгò, Марѣа Клевóпова, ѱ Марѣа Магдáлиа.

̄11. Іисъ же вѣдѣвѣ Мѣрѣ, ѱ о҃ченикà стоáща, єгòже любáше, глагола Мѣрѣ своѣй : жѣно, сѣ сынъ твоѣй.

̄12. Потóмъ глагола о҃ченикѣ : сѣ мáти твоà. ѱ ѱ тогò часà поáтѣ ю о҃ченикѣ во своáси.

̄13. Посѣмъ вѣдый Іисъ, ѣкѡ всà о҃ужѣ совершѣшася, да свѣдетса писáнїє, глагола : жáждѣ.

̄14. Госѣдъ же стоáше пóлнъ Оцтá. Онѣ же ѱсполнѣше гѣбѣ Оцтá, ѱ на трóсть вóнзше, придѣша ко о҃стѣмъ єгò.

16. И тогазы имъ го прѣдаде, да ся распне. И зѣхъ Исуса и го закахъ.

17. И носяше кръсть-тъ си и излѣзе на мѣсто-то нарицаемо Лобно, което по Еврейскы ся казува Голгоѳа,

18. Дѣто го распнѣхъ, и съ него други двама, отсамъ и отсамъ, а посрѣдъ Исуса.

19. А Пилать написа и титлѣ, и тури надъ кръсть-тъ. И написано бѣ, **ИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ ЦАРЬ ІУДЕЙСКИЙ**.

20. И тѣзи титлѣ прочетохъ мнозина отъ Іудей-тъ; защото бѣше близу до градъ-тъ мѣсто-то дѣто распнѣхъ Исуса, и написано бѣ Еврейскы, Гръцкы и Латинскы.

21. А първосвященници-тъ Іудейскы казувахъ на Пилата : Пе дѣи писа, Царь Іудейский, но че той рече : Царь Іудейский съмь.

22. Отговори Пилать : Каквото писахъ, писахъ.

23. А войни-тъ като распнѣхъ Исуса, зѣхъ дрехы-тъ му, и направихъ четири дѣлове, на всякой воинъ по единъ дѣлъ, и хитонъ-тъ : а хитонъ-тъ не бѣше шитъ, *но* отъ горѣ *до* долу цѣлъ истьканъ.

24. И рекохъ си помежду си : Да го не съдирамы, но да мѣтнемъ жрѣбѣе за него, кому ще бѣде ; за да ся изпълни писаніе-то що казува : Раздѣлихъ дрехы-тъ ми помежду си, и за одеждѣ-тъ ми жрѣбѣе мѣтихъ. И тѣи войни-тъ това сторихъ.

25. А до кръсть-тъ Исусовъ стояхъ майка му, и на майкѣ му сестра ѳ, Марія *жена-та* Клеопова, и Марія Магдалина.

26. А Исусъ, като видѣ майкѣ си и ученикъ-тъ когото обычаше, че стояхъ близу, казува на майкѣ си : Жено, ето сынъ ти.

27. Послѣ казува на ученикъ-тъ : Ето майка ти. И отъ онзи часъ зѣ ѳ ученикъ-тъ у дома си.

28. Слѣдъ това като знаеше Исусъ, че всичко-то вече ся свърши, за да ся сбѣде писаніе-то, каза : Жедень съмь.

29. И тамъ имаше сложенъ съждъ пѣленъ съ оцетъ ; и *войни-тъ* напѣлнихъ гѣбѣ съ оцетъ, обвихъ ѳ съ исопъ и принесохъ ѳ на уста-та му.

л. Егда же пріятъ оцетъ Іисъ, рече: совершишася. ѿ преклонъ главъ, предаде дхъ.

ла. Ісде же, понеже патокъ бѣ, да не встанетъ на крѣтѣ тѣлеса въ свѣвѣтъ, бѣ бо великъ день тоа свѣвѣты, молиша Пілата, да превіотъ гвлени ѿхъ, ѿ възметъ.

лв. Пріидоша же вонни, ѿ первомъ оубо превіша гвлени, ѿ дрзгомъ распатомъ съ нимъ.

лг. На Іиса же пришѣдше, ѿкв видѣша егò оубже оумерша, не превіша емъ гленій:

лд. Но единъ ѿ воннъ копіемъ рѣбра емъ проводе: ѿ ѿвѣ изыде кровъ ѿ вода.

ле. И видѣвый свидѣтельствова, ѿ истинно есть свидѣтельство егò, ѿ тои вѣсть, ѿкв истинъ глаголетъ, да вы вѣрѣ имете.

лз. Быша бо сіа, да свѣдется писаніе: кость не сокршйтся ѿ негò.

лз. И пакы дрзгомъ писаніе глаголетъ: возвратъ нань, егòже проведоша.

ли. По сіихъ же молѣ Пілата Іуцифъ, ѿже ѿ Арімадеа, сынъ оученикъ Іисовъ, потаенъ же страха ради Ісдѣйска, да възметъ тѣло Іисово: ѿ повелѣ Пілатъ. пріиде же ѿ възатъ тѣло Іисово.

лж. Пріиде же ѿ Никодимъ, пришѣдый ко Іисови ношю прежде, носъ смѣшеніе смурнено ѿ алоино, ѿкв літръ стò.

лз. Пріаста же тѣло Іисово, ѿ вѣвѣста ѣ ризами со дрматы, ѿкоже обывай есть Ісдѣемъ погребати.

ла. Бѣ же на мѣстѣ, идѣже распатся, вѣртъ, ѿ въ вѣртѣ гробъ повъ, въ немъже николѣже никтòже положенъ бѣ.

лв. Тò оубо патка ради Ісдѣйска, ѿкв близъ баше гробъ, положиаста Іиса.

30. И като прие Исусъ оцетъ-тъ, рече : Свърши ся : и прѣклони главѣ и прѣдаде духъ.

31. Но понеже *тогава* бѣ петъкъ, за да не останѣтъ тѣла-та на кръстъ-тъ въ сѣбботъ-тъ, (защото бѣше великъ день оная сѣбота,) то Иуден-тъ молихъ Пилата, да имъ ся прѣбѣиѣтъ голени-тъ, и да ги дигнѣтъ *отъ тамо*.

32. Тогазъ дойдохъ войни-тъ, и на първий-тъ прѣбихъ голени-тъ, и на другий-тъ който бѣше распиѣтъ съ него.

33. А като дойдохъ при Исуса и го видѣхъ че е умрѣлъ вече, не му прѣбихъ голени-тъ.

34. Но единъ отъ войни-тъ прободе съ копѣ ребра-та му, и тутакси излѣзе кръвь и вода.

35. И тойзи който видѣ свидѣтельствува, и истинно е негово-то свидѣтелство, и той знае че истинъ казува, за да повѣрувате вы.

36. Защото *всичко* това станѣ, за да ся испълни писаніе-то : Кость негова не ще да ся строши.

37. И пакъ друго писаніе казува : Ще погледнѣтъ на него когото прободохъ.

38. А слѣдъ това Иосифъ отъ Аримаѣея, (който бѣше ученикъ Исусовъ, но потаенъ заради страхъ-тъ отъ Иуден-тъ), примолн ся на Пилата да земе тѣло-то Исусово ; и Пилатъ даде волѣж. И *той* дойде та дигнѣ тѣло-то Исусово.

39. Дойде още и Никодимъ, (който бѣ дохождалъ отъ най първо прѣзъ ноцъ при Исуса), и носяше едно смѣшеніе отъ смирнѣ и алой до сто литры.

40. И тѣй зѣхъ тѣло-то Исусово, и обвихъ го въ плащаницѣ съ ароматы-тъ, както е обычай на Иуден-тъ да погребаватъ.

41. И на онова мѣсто дѣто бы распятъ, имаше градина, и въ градинѣ-тъ гробъ новъ, въ който никой още не бѣ положенъ.

42. Тамо прочее положихъ Исуса, поради петъкъ-тъ на Иуден-тъ, защото бѣше близу гробъ-тъ.

ГЛАВА К.

а. Во єди́нѣ же ѿ сѣбѣвѣтъ Маріа Магдали́на прійде за́стра, єще сѣшей тмѣ, на гробѣхъ: ѿ видѣ ка́мень взятъ ѿ гроба.

б. Течѣ оубо ѿ прійде къ Сі́мону Петръ ѿ къ дрѹго́му оученикѹ, єго́же любаше Іисъ, ѿ глаго́ла ѿма: взаша Гда ѿ гроба, ѿ не вѣмъ, гдѣ положиша єго́.

в. Изыде же Пётръ ѿ дрѹгій оученикъ, ѿ идѣста ко гробѣхъ.

г. Течѣста же Оба вѣспѣ: ѿ дрѹгій оученикъ течѣ скорѣе Петра, ѿ прійде прѣжде ко гробѣхъ.

д. Ї принікъ видѣ ризы лежѣща: Обаче не вниде.

е. Прійде же Сі́мону Пётръ къ слѣдѣхъ єго́, ѿ вниде во гробѣхъ, ѿ видѣ ризы єди́ны лежѣща,

з. Ї сдѣрь, ѿже бѣ на главѣхъ єго́, не сѣ ризами лежѣшь, но О́собь свѣтъ на єди́номъ мѣстѣ.

и. Тогда оубо вниде ѿ дрѹгій оученикъ, пришѣдый прѣжде ко гробѣхъ, ѿ видѣ, ѿ вѣрова.

к. Не оубо вѣдахъ писаніа, ѿкѹ подобѣтъ ємѹ ѿз мѣртвѹхъ воскреснѹти.

л. Идѣста же пакн къ сѣбѣ оученика.

м. Маріа же стоаше оубо гроба внѣ плачѹщи. ѿкоже плакашеса, приніче во гробѣхъ,

н. Ї видѣ двѣ Ангѣла въ бѣлыхъ ризахъ сѣдѣща, єди́наго оубо главы, ѿ єди́наго оубо ногѹ, идѣже бѣ лежало тѣло Іисово.

о. Ї глаго́ласта єй Она: жѣно, что́ плачѣши сѣ; глаго́ла ѿма, ѿкѹ взаша Гда моего́, ѿ не вѣмъ, гдѣ положиша єго́.

п. Ї сѣа рѣкши ѿвратіса вспѣть, ѿ видѣ Іиса стоѣща: ѿ не вѣдаше, ѿкѹ Іисъ єсть.

р. Глаго́ла єй Іисъ: жѣно, что́ плачѣши; когдѣ ѿрѣши; Сна́ же мнѣши, ѿкѹ вертоградарь єсть, глаго́ла ємѹ: гди,

ГЛАВА 20.

1. И въ първий-тъ день на седмицѣ-тѣ Марія Магдалина идува на гробъ-тъ сутринѣ-тѣ рано, като бѣше още тъмно, и гледа камъкъ-тъ дигнѣтъ отъ гробъ-тъ.

2. Тича тогазъ и идува при Симона Петра, и при другий-тъ ученикъ когото обичаше Исусъ, и казува имъ : Дигнѣли Господа отъ гробъ-тъ, и не знаемъ дѣ сѣ го положили.

3. И тѣй Петръ и другий-тъ ученикъ излѣзохъ и отхождахъ на гробъ-тъ.

4. И тичахъ и двама-та наедно ; а другий-тъ ученикъ прѣдвари по скоро Петра, и дойде първъ на гробъ-тъ ;

5. И като надникнѣ, вижда плащаницы-тѣ сложены : но не влѣзе.

6. Слѣдъ него дойде и Симонъ Петръ, и влѣзе въ гробъ-тъ, и видѣ плащаницы-тѣ сложены,

7. И кърпѣ-тѣ, която бѣше на главѣ-тѣ му, сложена не наедно съ плащаницы-тѣ, но особно свитѣ на едно мѣсто.

8. Тогазъ влѣзе и другий-тъ ученикъ, който дойде по напрѣдъ на гробъ-тъ, и видѣ и повѣрува :

9. Защото не бѣхъ разумѣли още писаніе-то, че трѣбаше той да възкрѣсне изъ мъртвы-тѣ.

10. И върнѣхъ ся пакъ ученици-тѣ у тѣхъ си.

11. А Марія стояше до гробъ-тъ внѣ и плачаше ; и тѣй като плачаше надникнѣ въ гробъ-тъ,

12. И вижда два ангела съ бѣлы дрехы сѣднѣлы, единъ отъ кѣдѣ главѣ-тѣ, и единъ отъ кѣдѣ позѣ-тѣ, тамъ дѣто бѣ лежало тѣло-то Исусово.

13. И тѣ ѱ казувать : Жено, защо плачешъ ? Казува имъ : Защото зѣли Господа моего, и не знаѣхъ дѣ сѣ го положили.

14. И това като рече обърнѣ ся назадъ, и вижда Исуса че стои, и не знаяше че е Исусъ.

15. Казува ѱ Исусъ : Жено, защо плачешъ ? кого търсишь ? А тя понеже го имаше че е градинаринъ-тъ, казува му : Господине,

Ѥще ты еси възалх егò, повѣждь ми, гдѣ еси положиалх егò :
и Ѥзъ возмò егò.

Ѥі. Глагола Ѥи Іисъ : Маріе, она же ѡбръщшиса глагола
емò : Раввѣні, Ѥже глаголетса, Оучителю.

Ѥіі. Глагола Ѥи Іисъ : не прикасайса мнѣ, не оу бо въздохъ
ко Оцѣ моему : иди же ко братіи моеи, и рцы имъ : восхождѣ
ко Оцѣ моему и Оцѣ вашему, и Бгѣ моему и Бгѣ
вашему.

Ѥііі. Пріиде же Маріа Магдалиа повѣдаючи оученикумъ,
ѡкн видѣ Гда, и сіа рече Ѥи.

Ѥіііі. Сѣиш же позѣ, въ день той во едінш ѡ сѣкѡтѣ, и
дверемъ затвореннымъ, и дѣже вѣхъ оученицы егѡ собрани,
страха ради Іудейска, пріиде Іисъ, и стѣ посреде, и глагола
имъ : миръ вамъ.

Ѥііііі. И сіе рекъ, показѣ имъ рѣцѣ и нозѣ и ребра своѣ. воз-
радовашася оубо оучицы, видѣвше Гда.

Ѥіііііі. Рече же имъ Іисъ пакѣ : миръ вамъ : ѡкоже послѣ ма
Оцѣ, и Ѥзъ посылаю вы.

Ѥііііііі. И сіе рекъ, дѣиш, и глагола имъ : пріиміте Дхъ стѣ.

Ѥіііііііі. Имже ѡпѣстѣте грѣхѣ, ѡпѣстѣтса имъ : и имже
держитѣ, держатса.

Ѥііііііііі. Фѡма же едінш ѡ обоюнадесяте, глаголемый
близиецъ, не бѣ тѣ съ ними, егда пріиде Іисъ.

Ѥіііііііііі. Глаголахъ же емò дрѣзи оученицы : видѣхомъ Гда.
Онъ же рече имъ : ѡще не вѣжш на рѣкѣ егѡ ѡзвы гво-
здинныа, и вложш перста моего въ ѡзвы гвоздинныа, и вложш
рѣкш мою въ ребра егѡ, не имò вѣры.

Ѥііііііііііі. И по днѣхъ осмихъ пакѣ вѣхъ вшѣтръ оученицы егѡ,
и Фѡма съ ними. пріиде Іисъ дверемъ затвореннымъ, и стѣ
посреде ихъ, и рече : миръ вамъ.

Ѥіііііііііііі. Потомъ глагола Фѡма : принесѣ перстѣ твои сѣмъ,

ако си го ты изнеслъ, кажи ми дѣ си го положилъ, и азъ ще го земъ.

16. Казува ѝ Исусъ : Маріе. Тя ся обърнѣ и рече му : Раввунни ! което ся казува : Учителю.

17. Казува ѝ Исусъ : Не ся допирай до мене ; защото не съмъ възлѣзлъ още при Отца си, но иди при братія-та ми, и кажи имъ : Възлѣзувамъ при Отца моего и Отца вашего, и Бога моего и Бога вашего.

18. Идува Марія Магдалина та извѣстява на ученицы-тѣ, че видѣ Господа, и че той ѝ рече това.

19. А вечерь-тѣ на тойзи днь-първый-тѣ на седмицѣ-тѣ, когато бѣхъ и заключены врата-та дѣто ученицы-тѣ бѣхъ събрани поради страхъ-тѣ отъ Иудей-тѣ, дойде Исусъ, и застанѣ на срѣдъ, и казува имъ : Миръ вамъ.

20. И това като рече, показа имъ рѣцѣ-тѣ и ребра-та си. И зарадувахъ ся ученицы-тѣ като видѣхъ Господа.

21. И пакъ имъ рече Исусъ : Миръ вамъ. Както мя Отець ми проводи, и азъ проваждамъ васъ.

22. И това като рече, духиъ, и казува имъ : Примѣте Духа Святаго.

23. На които простите грѣхове-тѣ, простени имъ сѣ, и на които задържите, задържани сѣ.

24. А Ѳома, единъ отъ двадесеть-тѣ, нарицаемый Близицъ, не бѣше съ тѣхъ, когато дойде Исусъ.

25. И казувахъ му други-тѣ ученицы : Видѣхмы Господа. А той имъ рече : Ако не видѣ на рѣцѣ-тѣ му язвы-тѣ отъ гвозден-тѣ, и не турѣ пьръсть-тѣ си въ язвы-тѣ на гвозден-тѣ, и не вложъ рѣкѣ-тѣ си въ ребра-та му, не ще да повѣрвамъ.

26. И подирь осмь дни, пакъ бѣхъ вхтрѣ ученицы-тѣ му, и Ѳома съ тѣхъ ; идува Исусъ, като бѣхъ врата-та заключены, и застанѣ на срѣдъ, и рече : Миръ вамъ.

27. Послѣ казува на Ѳомъ : Дай си тука пьръсть-тѣ, и виждь

и виждь рꙋцѣ мой : и принесѣ рꙋкꙋ твою, и вложи въ ребра моѧ : и не вѣди невѣренъ, но вѣренъ.

Ки. И ѡвѣща Ѡωμὰ, и рече ѣмѸ : Гдѣ мой и Бгѣ мой.

Ка. Глагола ѣмѸ Иисꙋ : ѡкѡ видѣвъ ма, вѣровавъ еси : блаженни не видѣвшїи, и вѣровавшѣ.

Л. Мнѡга же и ѡна знаменїа сотвори Иисꙋ предѣ оꙋченики своиѡи, ѡже не сѣтъ писана въ книгахꙋ сїхꙋ.

Ла. Сїа же писана быша, да вѣржете, ѡкѡ Иисꙋ есть ХртѸсꙋ Сїхꙋ Бжїи, и да вѣрꙋюще, живѸтꙋ ѡмате во ѡма егѡ.

ГЛАВА КѦ.

А. Посѣмꙋ ѡвїса пакѡ Иисꙋ оꙋченикѡмꙋ своиѡмꙋ, воставъ ѡ мѣртвꙋхꙋ, на мѸри Тїверїадстѣмꙋ : ѡвїса же сїце.

Б. Бѡхꙋ вкꙋпѣ Сїмѡнꙋ Пѣтрꙋ, и Ѡωμὰ нарицѣмый близнецꙋ, и Паданѡнꙋ, ѡже вѣ ѡ Кѡны Галїлѣискїа, и сїи Зеведѣовы, и ѡны ѡ оꙋченикꙋ егѡ двѡ.

Г. Глагола ѡмꙋ Сїмѡнꙋ Пѣтрꙋ : ѡдѸ рꙋбы ловїти. глаголаша ѣмѸ : ѡдемꙋ и мы сꙋ тобою. ѡзыдоша же, и всѣдоша лѣте въ корабль, и въ тꙋ нѸчь не ѡша ничесѸже.

Д. Оꙋтрꙋ же бывшꙋ, стѡ Иисꙋ при врезѣ : не познаша же оꙋченицы, ѡкѡ Иисꙋ есть.

Е. Глагола же ѡмꙋ Иисꙋ : дѣти, еда что снѣдно ѡмате ; ѡвѣщаша ѣмѸ : нї.

Б. Онꙋ же рече ѡмꙋ : вверзѣте мрежꙋ ѡдеснꙋю странꙋ корабля, и ѡбращѣте. ввергоша же и котѸмꙋ не можахꙋ привлещї еѡ ѡ множества рꙋбꙋ.

З. Глагола же оꙋчїкꙋ тѸи, егѸже люблѡше Иисꙋ, ПѣтрѸви : Гдѣ есть. Сїмѡнꙋ же Пѣтрꙋ слышавꙋ, ѡкѡ Гдѣ есть, епендꙋтомꙋ препѸсѡса : вѣ ко нагꙋ, и ввержеса въ море.

И. И дрꙋзїи оꙋченицы кораблецѣмꙋ прїдоша, не вѣша бо далече ѡ земаї, но ѡкѡ двѣ стѣ лактѣи, влекꙋще мрежꙋ рꙋбꙋ.

рѣчь-тѣ ми : и дай рѣчь-тѣ си, и тури въ ребра-та ми ; и не бѣди певѣренъ, но вѣренъ.

28. И отговори Ѳома и рече му : Господь мой и Богъ мой.

29. Казува му Исусъ : Понеже мя видѣ, Ѳома, повѣрува ; Блажени които безъ да видятъ повѣрувахъ.

30. И още много други чудеса стори Исусъ прѣдъ ученицы-тѣ си, които не сѣ писаны въ тѣзи книгъ :

31. А тѣзи сѣ написаны за да повѣрувате че Исусъ е Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрувате да имате животъ въ негово-то име.

ГЛАВА 21.

1. Подиръ това пакъ ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си на Тиверіадско-то море, и яви имъ ся така :

2. Тамъ бѣхъ наедно Симонъ Петръ и Ѳома нарицаемый Близначецъ, и Навананлъ отъ Капъ Галилейскъ, и *сынове-тѣ* Зеведееви, и други двамина отъ ученицы-тѣ неговы.

3. Казува имъ Симонъ Петръ ; *Азъ* ще отидѣ да ловѣхъ рыбъ ; Казувать му : Ще дойдемъ и мыи съ тебе. Излѣзохъ и възлѣзохъ завчасъ на ладіѣ-тѣ, и прѣзъ оныхъ ноць не уловихъ нищо.

4. И като ся разсѣмихъ вече, застахъ Исусъ на брѣгъ-тѣ ; но ученици-тѣ не познавахъ че е той Исусъ.

5. Казува имъ Исусъ : Дѣца, имате ли нѣщо за яденіе ? Отговорихъ му : Не.

6. А той имъ рече : Хвърлѣте мрѣжъ-тѣ отдесно на ладіѣ-тѣ и ще намѣрите. И тѣи хвърлихъ, и не можахъ, вече да их привлежѣтъ отъ множество-то на рыбъ-тѣ.

7. Тогазъ онзи ученикъ когото обичаше Исусъ казува на Петра : Господь е. А Симонъ Петръ, като чу че е Господь, прѣпаса верхнѣ-тѣ си дрехъ, (защото бѣше голъ), и хвърли ся въ море-то.

8. А други-тѣ ученици дойдохъ съ ладіѣ-тѣ, (защото не бѣхъ далечъ отъ земѣ-тѣ, но колкото двѣстѣ лакти), и влачахъ мрѣжъ-тѣ съ рыбъ-тѣ.

ѡ. Ѣгда оубо ѡзлѣзѡша на зѣмлю, вѣдѣша Ѣгнь лежѡщз, ѡ рыбз на пѣмз лежѡщз, ѡ хлѣбз.

і. (И) глагола ѡмз Іисз: принесіте ѡ рыбз, іаже іасте нынѣ.

ѡі. Влѣзз же Сімвнз Пѣтрз, ѡ ѡзвлечѣ мрѣжз на зѣмлю, пѡлнз велѣкнхз рыбз стѡ ѡ пѡтьдесѡтз ѡ трѡ: ѡ толѣкв сѡщымз, не прѡторжеса мрѣжа.

ѡіі. Глагола ѡмз Іисз: прїидіте, ѡбѣдзйте. нн ѡдннз же смѣаше ѡ оубченнѣкз ѡстазѡтн Ѣгѡ, ты ктѡ Ѣсн; вѣдаще, іаков Глѣ Ѣсть.

ііі. Прїиде же Іисз, ѡ прїѡтз хлѣбз, ѡ даде ѡмз, ѡ рыбз тѡкжѡде.

ѡііі. Сѣ оубжѣ трѣтїѣ іавнса Іисз оубченнѣкѡмз своімз, во-стѡвз ѡ мѣртвнхз.

ѡіііі. Ѣгда же ѡбѣдоваше, глагола Сімвнз Пѣтрѡ Іисз: Сімвне Івнннз, лѡбнши ли мѡ пѡче снхз; глагола Ѣмѡ: Ѣй Глн, ты вѣсн, іаков лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ: пасн ѡгнцы моѡ.

ѡііііі. Глагола Ѣмѡ пѡкн вторѡѣ: Сімвне Івнннз, лѡбнши ли мѡ; глагола Ѣмѡ: Ѣй Глн, ты вѣсн, іаков лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ: пасн Ѣвцы моѡ.

ѡіііііі. Глагола Ѣмѡ трѣтїѣ: Сімвне Івнннз, лѡбнши ли мѡ; ѡскорѣѣ же Пѣтрз, іаков речѣ Ѣмѡ трѣтїѣ: лѡбнши ли мѡ; ѡ глагола Ѣмѡ: Глн, ты всѡ вѣсн: ты вѣсн, іаков лѡблѡ тѡ. глагола Ѣмѡ Іисз: пасн Ѣвцы моѡ.

ііііі. Амннѣ амннѣ глаголю тебѣ: Ѣгда бнлз Ѣсн іѡнз, пѡ-ѡсалса Ѣсн сѡмз, ѡ ходнлз Ѣсн, ѡможе хотѣлз Ѣсн: Ѣгда же состѡрѣешнса, воздѣжешн рѡцѣ твоѡ, ѡ ѡнз тѡ пѡлшетз, ѡ ведѣтз, ѡможе не хѡщешн.

ѡііііііі. Сїѣ же речѣ, назнѡменса, кѡѣю смѣртїю прѡслѡвнтз Бга. ѡ сїѡ рѣкз, глагола Ѣмѡ: ѡдн по мнѣ.

к. Ѣвѣрнлса же Пѣтрз вѣдѣ оубченнѣѡ, Ѣгѡже лѡблѡше Іисз, во слѣдз ѡдѡща, ѡже ѡ возлежѣ на вѣчерн на пѣрсн Ѣгѡ, ѡ речѣ: Глн, ктѡ Ѣсть прѡдалн тѡ;

9. И като излѣзохъ на земѣ-тѣ, гледать жаравѣ разложенѣ, и рыбѣ туренѣ на ней, и хлѣбѣ.

10. Казува имъ Исусъ : Донесѣте отъ рыбы-тѣ конто уловихте сега.

11. Възлѣзе Симонъ Петръ, та извлѣче мрѣжѣ-тѣ на земѣ-тѣ, пълнѣ съ едры рыбы сто и петдесетъ и три ; и толкозь като бѣхъ, мрѣжа-та ся не съдра.

12. Казува имъ Исусъ : Елате обѣдвайте. И никой отъ ученицы-тѣ не смѣяше да го попыта : Ты кой си ? понеже знаяхъ че е Господь.

13. Идува тогазь Исусъ и зема хлѣбѣ-тѣ, и дава имъ, така и рыбѣ-тѣ.

14. Това бѣше вече третій пѣть, дѣто ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си, отъ какъ възкрѣсиъ изъ мъртвы-тѣ.

15. А като ся наобѣдувахъ, казува Исусъ Симону Петру : Симоне Юиниъ, любишь ли мя повече отъ тыя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешь че тя обычамъ. Казува му : Паси агъицы-тѣ ми.

16. Казува му пакъ вторый пѣть : Симоне Юиниъ, любишь ли мя ? Казува му : Ей, Господи, ты знаешь че тя обычамъ. Казува му : Паси овцы-тѣ ми.

17. Казува му третій пѣть : Симоне Юиниъ, обычашъ ли мя ? Паскърби ся Петръ, защото му рече третій пѣть : Обычашъ ли мя ? И рече му : Господи, ты вѣщко знаешь ; ты знаешь че тя обычамъ : Казува му Исусъ : Паси овцы-тѣ ми.

18. Истинъ, истинъ ти казувамъ, когато бѣше ты по младъ, самъ си ся опасуваше и ходяше къдѣто щѣше ; но като остарѣешь, ще прострѣшь рѣцѣ, и другъ ще тя опасува и ще тя води къдѣто ты не щешъ.

19. И това рече, като назначаваше съ каквѣ смъртъ имаше да прослави Бога. И това щомъ рече, казува му : Върви подирѣ ми.

20. А Петръ като ся обзриъ, вижда че иде подирѣ имъ ученикъ-тъ когото обычаше Исусъ, тойзи който на вечерѣ-тѣ ся изклои на грѣди-тѣ му, и рече : Господи, кой е който ще тя прѣдаде ?

ка. Сего видѣвъ Петръ, глагола Иисови: Гди, сей же что;

кв. Глагола емъ Исц: ѿше хочѣ, да той пребываетъ, дондеже прїидѣ, что къ тебѣ; ты по мнѣ гряди.

кг. Изыде же слово сѣ въ братїю, ѿкв оученикъ той не оумретъ: и не рече емъ Исц, ѿкв не оумретъ: но ѿше хочѣ томъ пребывать, дондеже прїидѣ, что къ тебѣ;

кд. Сей есть оученикъ свидѣтельстваи ѡ сіихъ, иже и написа сїа: и вѣмъ, ѿкв истинно есть свидѣтельство егѡ.

ке. Суть же и ина мнѡга, ѿже сотвори Исц, ѿже ѿше въ по единомъ писана быша, ни самомъ мноу всемъ мїру вмѣстїти пишемыхъ книгъ. ѿминь.

21. Него като видѣ Петръ, казува Исусу: Господи, а тойзи що?

22. Казува му Исусъ: Ако щѣ да прѣбѣде той доклѣ дойдѣ, тебѣ що ти е? Ты върви подирѣ ми.

23. И тѣй ся разнесе тая дума помежду братія-та, че тойзи ученикъ нѣма да умрѣ: а Исусъ му не рече че нѣма да умре, но: Ако щѣ да остане той доклѣ дойдѣ, тебѣ що ти е?

24. Тойзи е ученикъ-тѣ който свидѣтельствува за това, който и написа това; и знаемъ че негово-то свидѣтелство е истинно.

25. Има още и други много нѣща що стори Исусъ, които ако бы да ся напишѣтъ едно по едно, и цѣль свѣтъ, ми ся чини, не бы виѣстимъ написаны-тѣ книги. Аминь.

ДѢЯНІА

СВАТЫХЪ АПОСТОЛЪ.

ГЛАВА Я.

а. Первое оубо слово сотворихъ ѿ всѣхъ, съ Феофиле, ѿже начатъ Иисъ творити же и оучити,

б. Дѣже до дне, въ Оньже заповѣдавъ Апѣтолмъ Дѣомъ стѣмъ, и хъже избрѣ, вознесѣа :

в. Предъ нимже и постави себѣ жива по страданіи своемъ, во мнѣхъ истинныхъ знаменіихъ, денми четыредесатми ѿвѣлаа ѿмъ, и глагола, ѿже ѿ царствіи Бжїи :

г. Съ нимже и гдѣй повелѣ ѿмъ ѿ Іерсалима не ѿлачѣтисѣ, но ждѣти ѿвѣтованіа Оча, еже слышасте ѿ мене :

д. Икѣ Іѡаннъ оубо крѣтилъ есть водою, вы же имате крѣтитисѣ Дѣомъ стѣмъ, не по мнѣхъ сѣхъ днѣхъ.

е. Оні же оубо сошедшѣа вопрошахъ его, глаголюще : Гди, ѡще въ лѣто сїе оустраѣеши црѣвїе Іѡлево ;

ж. Речѣ же къ нимъ : икѣсть ваше разсмѣти времена и лѣта, ѿже Оцъ положи во своѣй влѣсти :

з. Но прїимете силъ, нашедшѣ стѣомъ Дхѣ на вы, и вѣдете мѣ свидѣтели во Іерсалимѣ же и во всеї Іудѣи и Самарїи и дѣже до послѣднихъ землѣ.

и. И сѣа рѣкъ, зрѣшымъ ѿмъ взѣтѣа, и облакъ подѣтѣа его ѿ Очїю ихъ.

й. И егда взирающе вахъ на нѣо, идѣшѣ емѣ, и сѣ мѣжа двѣ стѣста предъ ними во одѣжди бѣлѣ,

ДѢЯНІЯ - ТА

НА СВЯТЫ-ТЪ АПОСТОЛЫ.

ГЛАВА 1.

1. Първо-то слово, о Теофиле, направихъ, за все що наченъ Исусъ да прави и да учи,

2. Даже до день-тъ въ който ся възнесе, отъ какъ даде чръзъ Духа Святаго заповѣди на апостола-тъ, които избра :

3. На които и прѣдстави себе си живъ слѣдъ страданіе-то си съ много вѣрны знаменія като имъ ся явяваше четиридесеть дни, и говоряше имъ за царство-то Божіе.

4. И като ся събраше *сз тлхъ* заръча имъ да ся не отдалечатъ отъ Іерусалимъ, но да очакувать обѣщаніе-то на Отца, което чухте, *рече*, отъ мене.

5. Защото Іоаннъ е съ водъ кръстиль, а вы ще бѣдете кръстени съ Духа Святаго, слѣдъ тѣя не много дни.

6. И тѣй като ся събрахъ пытахъ го, и казувахъ : Господи, въ това ли врѣме щешъ да възстановишь царство-то въ Израиля ?

7. А *той* имъ рече : Не е за васъ да знаете години-тъ или врѣмена-та, които Отець е положилъ въ собственихъ-тъ си власть.

8. Но *вы* ще приемете силъ, когато слѣти Духъ Святый на васъ, и ще ми бѣдете свидѣтели и въ Іерусалимъ, и во всичкѣ Іудеѣхъ и Самаріѣхъ, и до край земѣхъ.

9. И това отъ какъ рече, тѣ като гледахъ, възнесе ся, и облакъ го подѣ испрѣдъ очи-тъ имъ.

10. И като стояхъ та гледахъ на небе-то, когато възлѣзуваше той, ето, двамна челоуѣци въ бѣлы дрехы застанхъ прѣдъ тѣхъ ;

11. Иже и рекоста: мужіе Галілейстїи, что̀ стонтѣ зра́ще на нѣо; сѣй Іисъ вознесыйся ѿ васъ на нѣо, такожде прїидетъ, ѡмже образомъ видѣсте єго̀ идущїа на нѣо.

12. Тогда̀ возвратїшася во Іерлїмъ ѿ горы нарицаемыя Елеѡнъ, ѡже єсть близъ Іерлїма, севѣнныи ѡмщїа п҃сть.

13. И єгда̀ внидоша, въздоша на гóрницъ, идѣже бѣхъ пребывающе, Пѣтръ же и Іаквъ и Іѡаннъ и Андрей, Фїлїппъ и Ѡмъ, Варѡломей и Матѡей, Іаквъ Алфѡвъ и Сїмѡнъ Силѡтъ, и Ісѡда Іаквѡвъ.

14. Сїи вси бѣхъ терпѣше єдинодѣшнѡ въ молїтвѣ и молѣнїи, съ женѡми и Мрїею Мѣрїю Іисовою, и съ братїею єго̀.

15. И во днї тѣа востѡвъ Пѣтръ посредѣ оученїкъ рече: (бѣ же ѡмѣнъ нарѡда въспѣ ѡкъ стѡ и двѡдесѡтъ:)

16. Мужіе братїе, подобаше скончѡтисѡ писанїю семѡ, єже предрече Дѡхъ свѡтый оустѡи Дѡдовыми, ѡ Ісѡдѣ бѡвшемъ вождїи ємшымъ Іиса:

17. Іакъ причтенъ бѣ съ нами, и прїѡлхъ бѡше жребїи слѡжбѡ сѣѡ.

18. Сѣй оубо стѡжа сѣлѡ ѿ мзды неправедныа, и ницъ бѡвъ просѣдѣса посредѣ, и ѡзлѡса всѡ оутрѡба єго̀:

19. И разѡмно бѡсть всѣмъ живѡшымъ во Іерлїмѣ, ѡкъ нарешиа сѣлѡ томѡ своїмъ ѡхъ ѡзыкомъ ѡкелдамѡ, єже єсть сѣлѡ крѡве.

20. Пїшетсѡ бо въ книзѣ ѡлѡмстѣи: да бѣдетъ двѡрѡ єго̀ п҃стъ, и да не бѣдетъ живѡщагѡ въ немъ, и єпїскопство єго̀ да прїиметъ ѡнъ.

21. Подобѡетъ оубо ѿ сходївшїхъ съ нами мужей во всѡко лѣто, въ неже вниде и ѡзыде въ насъ Гдѣ Іисъ,

22. Наченъ ѿ крещенїа Іѡаннова даже до днѣ, въ ѡнже

11. Които и рекохъ: Мжжіе Галилеяне, що стоите та гледате на небе-то? Тойзи Исусъ, който ся възнесе отъ васъ на небо-то, ще дойде тѣй, както го видѣхте да отхожда на небе-то.

12. Тогази ся вържжъ въ Іерусалимъ отъ горж-тж нарицаемж Елеонскж, която е близу до Іерусалимъ, единъ сжботенъ день пѣтъ.

13. И когато влѣзохъ, възлѣзохъ въ горницж-тж дѣто живѣхъ Петръ и Іаковъ и Іоаннъ и Андрей, Филиппъ и Ѳома, Варѳоломей и Матѳей, Іаковъ Алфеевъ и Симонъ Зилотъ, и Іуда Іакововъ.

14. Тѣ всички еднодушно, съ жены-тѣ и Маріиж майкж-тж Исусовж, и съ братія-та му, бѣхж непрѣстанно въ молитвж и моленіе.

15. И прѣзъ тѣя дни станж Петръ по срѣдъ ученицы-тѣ, и рече: (а число-то на тѣзи които ся намѣрувахж тамо бѣше до сто и двадесетъ души;)

16. Мжжіе и братіе, трѣбуваше да ся испълни това писаніе, което прѣдрече Духъ Святый чрѣзъ уста-та Давидовы за Іудж, който станж водитель на тѣзи, които хванжжх Исуса.

17. Защото бѣше причисленъ съ насъ, и зѣлъ бѣ дѣлъ въ тжжж службж.

18. Той прочее спечали нивж отъ заплатж на *своиж-тж* неправдж, и като паднж на очи-тѣ си просѣднж ся прѣзъ срѣдъ, и истекохж всички-тѣ му чрѣва.

19. И това станж извѣстно на всички жители Іерусалимскы, така що тая нива ся нарече по языкъ-тѣ имъ Акелдама, сирѣчь, Нива кръвна.

20. Защото е писано въ книгж-тж на Псалмы-тѣ: Да бжде жилище-то му пусто, и да нѣма който да живѣе въ него; и Чинъ-тѣ му другъ да земе.

21. И тѣй, отъ человѣцы-тѣ които ся нахождахж съ насъ прѣзъ всичко-то врѣме, въ което влизаше и излизаше между насъ Господь Исусъ,

22. Като наченж отъ крыщеніе-то Іоанново до день-тѣ въ който

вознесѣса (на нѣо) ѿ насъ, свидѣтелю воскрѣнїа єгѡ кѣти съ нами єдиномоу ѿ сїхъ.

в̄г. И поставиша два, Іўсифа нарицаемаго Варсава, ѿже наречѣнъ кѣсть Ісѣтъ, ѿ Матѣа.

в̄д. И помолѣвшеса рѣша: ты Гдѣи сердцевѣдче всѣхъ, покажи єгѡже избралъ єси ѿ сею двою єдинаго,

в̄е. Прїати жрѣвїи сажѣнїа сегѡ ѿ апѣтолства, ѿз негѡже испадѣ Ісѣда, ѿти въ мѣсто своѣ.

в̄з. И даша жрѣвїа ѿма, ѿ падѣ жрѣвїи на Матѣа, ѿ причтѣнъ кѣсть ко єдинодѣсати Апѣтолмъ.

ГЛАВА в̄.

а. И єгда скончавашася днїе патьдѣсѣтницы, бѣша вси Апѣтолї єдинодѣшнїи въспѣ.

б. И кѣсть внезапъ съ нѣсѣ шѣмъ ѿкъ носїмъ дыханїю вѣрнъ, ѿ испѣлни вѣсь дѣмъ, ѿдѣже кѣхъ сѣдѣше:

в. И гѣвшася ѿмъ разѣвлѣнїи ѣзыцы ѿкъ Огнени, сѣде же на єдиномоу коемждо ѿхъ,

г. И испѣлншася вси Дѣхъ сѣа, ѿ начѣша глагѣлати ѿнѣми ѣзыки, ѿкоже Дѣхъ даѣше ѿмъ провѣшавѣти.

д. Бахъ же во Іерлїмѣ живѣщїи Ісѣдѣи, мѣжїе благоговѣнїи ѿ всегѡ ѣзыка, ѿже подѣ нѣсѣмъ.

е. Бѣвшъ же глѣсъ семъ, снїдѣса нарѣдъ ѿ сматѣса: ѿкъ слышѣхъ єдинъ кїждо ѿхъ своїмъ ѣзыкомъ глагѣлющїхъ ѿхъ.

з. Дивлѣхъса же вси ѿ чѣдѣхъса, глагѣлюще дрѣгъ ко дрѣгъ: не сѣ ли вси сїи сѣтъ глагѣлющїи Галїѣане;

и. И кѣкъ мы слышимъ кїждо своѣ ѣзыкъ нашъ въ нѣмже родїхомъса.

а. Парѣане ѿ Мїдѣане ѿ Єламїте, ѿ живѣщїи въ Месопѣтамїи, во Ісѣдѣи же ѿ Каппадокїи, въ Пѣнтѣи ѿ во Асїи,

г. Во Фрѣгїи же ѿ Памфѣлїи, во Єгѣптѣи ѿ странѣхъ Лївїи, ѿже при Вѣрїнїи, ѿ прихѣдѣщїи Рїмѣане, Ісѣдѣи же ѿ пришѣльцы,

ся възнесе отъ насъ, единъ отъ тѣхъ трѣба да бѣде съ насъ свидѣтель на възкръсеніе-то му.

23. И поставихъ двамина, Юсифа нарицаемаго Варсава, (който ся наименува Іустъ,) и Матѳея.

24. И помолихъ ся и рекохъ: Ты, Господи, сърдцевѣдче на всички, покажи отъ твѣя двамата-та одного, когото си избралъ,

25. Да земе дѣлъ-тъ на тѣзи службѣ и на апостолство-то, отъ което испаднѣ Іуда за да отиде на свое-то си мѣсто.

26. И дадохъ жрѣбія-та си, и паднѣ жрѣбіе-то на Матѳея, и счете ся съ единадесеть-тъ апостола.

ГЛАВА 2.

1. И когато настанѣ день-тъ на Петдесетницѣ-тѣ, всички-тъ бѣхъ еднодушно *сбрани* на едно.

2. И внезапно станѣ екоть отъ небе-то, като че идѣше силно духаніе отъ вѣтрѣ, и испълни всички-тъ кѣщѣ дѣто сѣдѣхъ.

3. И явихъ имъ ся язици като огнени, които ся раздѣлявахъ, и сѣднѣ на всякого отъ тѣхъ *по единъ*.

4. И испълнихъ ся всички съ Духа Святаго, и наченѣхъ да говорятъ чужды язицы, както Духъ-тъ имъ даваше да говорятъ.

5. А *тогава* имаше въ Іерусалимъ да живѣять Іудеи, челоуѣци благочестиви отъ всякой народъ що има подъ небе-то.

6. И щомъ ся расчу това, събра ся народъ-тъ и смутихъ ся; защото всякой единъ отъ тѣхъ чуяше ги да говорятъ неговъ-тъ языкъ.

7. И смаяни всички чудяхъ ся, и думахъ си единъ на другий: Ето, всички тѣзи които говорятъ не сѣ ли Галилеяне?

8. И какъ ний *ги* чуемъ да говорятъ всякой по собственный-тъ нашъ языкъ въ който сме родени,

9. Парѳеяне и Мидяне и Еламитѣ, и които населявать Месопотаміѣ, Іудеѣ и Каппадокіѣ, Понть и Азіѣ,

10. Фригіѣ и Памфиліѣ, Египетъ и Ливійскы-тъ страны които сѣ около Киринеѣ, и чужденци отъ Римъ, Іудеи и прозелити,

аі. Крѣтане ѿ Яравлане, слышимъ глаголющихъ ѿ насъ нашихъ языки величїа Бжїа ;

вї. Оубжасася же вси ѿ недосмѣвася, дрѣгъ ко дрѣгъ глаголюще : что оубъ хощетъ сїе быти ;

гї. Ини же рсгающеся глаголахъ : ѿкъ вїномъ исполнени сѣтъ.

дї. Ставъ же Пѣтръ со единнадесятми, воздвїже гласъ свой, ѿ рече ѿмъ : Мжїе Іудейстїи ѿ живущїи во Іерлїмѣ вси, сїе вамъ размно да вѣдетъ, ѿ видшїе глаголы моа.

еї. Не бо, ѿкоже вы неплщете, сїи пїани сѣтъ : ѣсть во часъ третїи днѣ :

жї. Но сїе ѣсть реченное пророкомъ Іунилемъ :

зї. И вѣдетъ въ послѣднїа днї, глаголетъ Гдѣ, ѿзїю ѿ Дха моего на всахъ плоть, ѿ прорекѣтъ сынове ваши, ѿ дщѣри ваша : ѿ юнвши ваши видѣнїа оубратъ, ѿ старцы ваши сѣнїа видѣтъ :

иї. Ибо на рабы моа ѿ на рабыни моа, во днї оны ѿзїю ѿ Дха моего, ѿ прорекѣтъ.

кї. И дамъ чюдеса на нѣси горѣ, ѿ знаменїа на землїи низъ, кровь ѿ Огнь ѿ крѣнїе дыма.

кѣ. Солнце преложїтса во тмѣ, ѿ лгнѣ въ кровь, прѣжде даже не прїитї днѣ Гдню великомъ ѿ просвѣщенномъ.

ка. И вѣдетъ, всахъ, ѿже ѿще призовѣтъ ѿма Гдне, спасѣтса.

кв. Мжїе Іилстїи, послѣшайте словесъ сїхъ : Іиса Назврѣа, мжа ѿ Бга ѿзвѣствованна въ васъ силами ѿ чюдесы ѿ знаменїи, ѿже сотвори тѣмъ Бгъ посредѣ васъ, ѿкоже ѿ сами вѣсте,

кг. Сего нарекованнымъ совѣтомъ ѿ проразсмѣнїемъ Бжїимъ прѣдана прїемше, рскамы беззаконныхъ пригвождаше оубїсте :

кд. Егѣже Бгъ воскресї, разрѣшивъ бвлѣзни смѣртныа, ѿкоже не вѣше мѣшно держїмъ быти емѣ ѿ неа.

11. Критяне и Арабе, чуемъ гы да говорятъ по наши-тъ языцы величія-та Божіи.

12. И смаяни всичкы недоумѣвахъ ся, и единъ другый си думахъ: Какво ли ще е това?

13. А други имъ ся присмивахъ и казувахъ: Че сж пили много сладко вино.

14. А Петръ съ единадесеть-тъ станъ, възвыси гласъ-тъ си, и проговори имъ; Мѣжіе Іудеяне, и всициа конто живѣете въ Іерусалимъ; това да знаете, и дайте вниманіе на мои-тъ думы:

15. Защото тѣзи не сж піяни, както вы мыслите; понеже е третій часъ на день-тъ;

16. Но това е речено-то чрѣзь пророка Іоуля:

17. И ще бѣде въ послѣдни-тъ дни, казува Богъ, ще излѣжъ отъ мой-тъ Духъ на всякъ плѣтъ; и ще пророкуватъ сынове-тъ ви и дѣщери-тъ ви, и юноши-тъ ваши видѣнія ще виждатъ, и старци-тъ ваши сънища ще сънуватъ.

18. И още прѣзь оныя дни ще излѣжъ отъ Духа моего на рабы-тъ мои и на рабыни-тъ мои, и ще пророчествуватъ.

19. И ще покажъ чудеса на небе-то горѣ и знаменія долу на земѣ-тъ, кръвь и огнь и пара отъ дымъ.

20. Слънце-то ще ся прѣвърне въ тъмнотѣ, и луна-та въ кръвь, прѣди да дойде великій-тъ и прѣсвѣтлый-тъ день Господень.

21. И ще бѣде *че* всякой който призове име-то Господне, спасенъ ще бѣде.

22. Мѣжіе Израиляне, послушайте тѣзи думы; Исуса Назорянина, мѣжъ доказанъ вамъ отъ Бога съсъ силы, чудеса и знаменія, които Богъ направи чрѣзь него по срѣдъ васъ, както и вы знаете,

23. Него, прѣдаденъ по прѣдопрѣдѣленнѣ-тъ волѣ и прѣдвѣденіе-то Божіе, вы като хваняхте, чрѣзь рѣцѣ-тъ на беззаконницы, *на кръстѣ го* приковахте и убихте:

24. Когото Богъ възкреси, като развърза болѣзни-тъ на смърть-тъ, понеже не бѣ възможно да бѣде държанъ той отъ неѣ.

кѣ. ДѢДЪ ВО ГЛАГОЛЕТЪ Ѡ НЕМЪ: ПРЕДЗРѢХЪ ГДА ПРЕДО МНОЮ ВЪИГ: ІАКЪ ѠДЕСНЮ МЕНЕ ЁСТЬ, ДА НЕ ПОДВІЖСЯ.

кѵ. СЕГѠ РАДИ ВОЗВЕСЕЛІСА СРЦЕ МОЕ, И ВОЗРАДОВАСА АЗЫКЪ МОЙ: ЕЩЕ ЖЕ И ПЛОТЬ МОА ВСЕЛІТСА НА ОУПОВАНІИ.

кѶ. ІАКЪ НЕ ѠСТАВИШИ ДЪШН МОЕА ВО АДѢ, НИЖЕ ДАСИ ПРЕПОДОБНОМУ ТВОЕМУ ВІДѢТИ ИСТАЕНІА.

кѷ. СКАЗАЛЪ МН ЕСИ ПРТИ ЖИВОТА: ИСПОЛНИШИ МА ВЕСЕЛІА СЪ ЛИЦЕМЪ ТВОИМЪ.

кѸ. МЪЖІЕ БРАТІЕ, ДОСТОИТЪ РЕЦИ СЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ КЪ ВАМЪ Ѡ ПАТРІАРСѢ ДѢДѢ, ІАКЪ И ОУМРЕ И ПОГРЕБЕНЪ БЫСТЬ, И ГРОБЪЗ ЕГѠ ЁСТЬ ВЪ НАСЪ ДАЖЕ ДО ДНЕ СЕГѠ.

л. ПРРОКЪ ОУБО СЫИ, И ВѢДЫИ, ІАКЪ КЛАТВОЮ КЛАТСА ЕМУ БГЪ, Ѡ ПЛОДА ЧРЕСЪЗ ЕГѠ ПО ПЛОТИ ВОЗДВИГНУТИ ХРТА, И ПОСАДИТИ ЕГѠ НА ПРТОЛѢ ЕГѠ,

ла. ПРЕДВІДѢВЪ ГЛАГОЛА Ѡ ВОСКРІИИ ХРТОВѢ, ІАКЪ НЕ ѠСТАВИСА ДША ЕГѠ ВО АДѢ, НИ ПЛОТЬ ЕГѠ ВІДѢ ИСТАЕНІА.

лв. СЕГѠ ИИСА ВОСКРСИ БГЪ, ЕМУЖЕ ВСИ МЫ ЕСМЫ СВИДѢТЕЛИ.

лг. ДЕСНИЦЕЮ ОУБО БЖІЕЮ ВОЗНЕСЕСА, И ѠВѢТОВАНИЕ СТІАГВ ДХА ПРИЕМЪ Ѡ ОЦА, ИЗМІА СІЕ, ЕЖЕ ВЫ НИНѢ ВІДИТЕ И СЛЫШИТЕ.

лд. НЕ БО ДѢДЪ ВЪІДЕ НА НЕСА, ГЛАГОЛЕТЪ ВО САМЪ: РЕЧЕ ГАЪ ГАВИ МОЕМУ, СѢДИ ѠДЕСНЮ МЕНЕ:

ле. ДОНДЕЖЕ ПОЛОЖЪ ВРАГИ ТВОА ПОДНОЖІЕ НУГЪ ТВОИХЪ.

лѵ. ТВЕРДА ОУБО ДА РАЗУМѢЕТЪ ВЕСЬ ДОМЪ ИИЛЕВЪ ІАКЪ И ГДА И ХРТА ЕГѠ БГЪ СОТВОРИЛЪ ЁСТЬ, СЕГѠ ИИСА, ЕГОЖЕ ВЫ РАСПАСТЕ.

лѶ. СЛЫШАВШЕ ЖЕ ОУМНИШАСА СЕРДЦЕМЪ, И РѢША КЪ ПЕТРѸ И ПРОЧЫМЪ АПОСТОЛМЪ: ЧТО СОТВОРИМЪ, МЪЖІЕ БРАТІЕ;

лѷ. ПЕТРЪ ЖЕ РЕЧЕ КЪ НИМЪ: ПОКАЙТЕСА, И ДА КРТИТСА КІИЖДО ВАСЪ ВО ИМА ИИСА ХРТА ВО ѠСТАВЛЕНІЕ ГРѢХѠВЪ: И ПРИИМЕТЕ ДАРЪ СТІАГВ ДХА.

25. Защото Давидъ казува за него : Гледахъ Господа прѣдъ себе си вынѣгы, понеже е отъ деснѣ-тѣ ми странѣ, да ся не поклатѣжъ.

26. За това сърдце-то ми ся развесели, и зарадува ся языкъ-тъ ми ; а още и плътъ-та ми въ надеждѣ ще почива :

27. Защото нѣма да оставишь душѣ-тѣ ми во адъ ; нито ще оставишь прѣподобный-тъ си да види истлѣніе.

28. Изявилъ си ми пѣтица-та на животъ-тъ : съ лице-то си ще мя испълнишь съ веселѣжъ.

29. Мѣжѣ братіе, могѣ да ви кажѣ свободно за Патриарха Давида : че умрѣ и погребенъ бы, и гробъ-тъ му е у насъ до днешній день.

30. И тѣй понеже бѣше пророкъ, и знаяше че съ клѣтвѣжъ му ся заклѣ Богъ : Че отъ плодъ-тъ на неговы-тѣ чрѣсла по плътъ ще въздигне Христа, да го постави на прѣстоль-тъ му,

31. Прѣдвидѣ и говори за възкрѣсеніе-то Христово ; че не бы оставена душа-та негова въ адъ, нито плътъ-та му видѣ истлѣніе.

32. Тогозь Исуса възкрѣси Богъ, на което ный всица смы свидѣтели.

33. И тѣй като ся възнесе съ Божіиѣ-тѣ десницѣжъ, и зѣ отъ Отца обѣщаніе-то на Святаго Духа, излѣ това което сега ви виждате и чувате.

34. Защото Давидъ не е възлѣзълъ на небеса ; но той казува : Рече Господъ Господу моему : Сѣди отъ десно ми,

35. Доклѣ положѣ врагове-тѣ твои подножіе на нозѣ-тѣ ти.

36. И тѣй здраво да знае всичкый домъ Израилевъ, че тогозь Исуса, когото вы распяхте, Богъ е него направилъ Господъ и помазанникъ.

37. *Това* като чухѣ тѣ, дойде сърдце-то имъ въ умиленіе, и рекохѣ на Петра и на другы-тѣ апостолы : Какво да сторимъ, мѣжѣ братіе ?

38. И Петръ имъ рече : Покайте ся, и всякой единъ отъ васъ да ся кръсти въ име-то Исусъ Христово, за прощеніе на грѣхове-тѣ ; и ще приемете даръ-тъ на Святаго Духа.

лѡ. Вѣмъ во ѣсть ѡбѣтованіе и чадомъ вашимъ, и всѣмъ дѣльнимъ, елики ѡще призовѣтъ Гдѣ Бгѣ нашъ.

м. И иными словесы множайшими засвидѣтельствоваше, и молаше ихъ, глагола: спасітеса ѡ рѡда строптивавъ сегѡ.

ма. Иже оубо любезнѡ прѣаша слово егѡ, крѣтишася: и приложишася въ дѣнь той дѡшъ ѡкъ три тысящи.

мв. Бѣхъ же терпѣше во оученіи Аплз, и во ѡбщѣніи и въ преломленіи хлѣба и въ молитвахъ.

мг. Бысть же на всѣкой дѡшй стрѣхъ, многа во чюдеса и знаменіа Аптолы быша во Іерусалимѣ.

мд. Стрѣхъ же веліи бѣше на всѣхъ ихъ. вси же вѣровавшии бѣхъ вѣспѣ, и имѣхъ всѣ ѡбща.

ме. И стажаніа и имѣніа продахъ, и раздахъ всѣмъ, егѡже ѡще кто трѣбоваше:

мс. По всѣ же днй терпѣше едннодѡшнѡ въ цркви, и ломѣше по домѡмъ хлѣвъ, прѣимѣхъ пицисъ въ радости и въ простотѣ сердца,

мз. Хвалаше Бга и имѣше блгодѣть оубо всѣхъ людѣй. Гдѣ же прилагаше по всѣ днй цркви спасающыася.

ГЛАВА ҃.

а. Вѣспѣ же Пѣтръ и Іѡаннъ восхождѣста во святилице на молитвѣ въ часъ девѣтый.

б. И нѣкѣй мѡжъ хрѡмъ ѡ чрѣва мѣтере своеѣ съй носимъ кывѣше: егѡже полагахъ по всѣ днй предъ двѣрми црковными рекѡмыми красными, просити милостыни ѡ вхѡдѣщихъ въ црковь:

в. Иже видѣвъ Петра и Іѡанна хотѣщыа внити въ црковь, прошаше милостыни.

г. Воззрѣвъ же Пѣтръ на нь со Іѡанномъ, рече: воззри на ны.

д. Онъ же прилѣжаше имъ, мнѣ нѣчто ѡ нихъ прѣати.

39. Защото обѣщаніе-то е на васъ, и на чада-та ваши, и на всички далечни колкото ще призове Господъ Богъ нашъ.

40. И съ много други рѣчи засвидѣтелствуваше, и прѣдумваше ги, и казуваше: Избавѣте се отъ тойзи развращенъ родъ.

41. И тѣй тѣзи които пріяхъ съ радость слово-то негово, покръстихъ ся, и приложихъ ся въ тойзи день до три тысящи души.

42. И прѣбѣдвахъ непрѣстанно въ поученіе-то апостолско, и въ общеніе-то, и въ прѣломяваніе-то на хлѣбъ-тъ и въ молитвы.

43. И страхъ обзѣ всякъ душъ; и много чудеса и знаменія бивахъ чрѣзъ апостола-тъ.

44. И всички-тъ вѣрующа бѣхъ наедно, и всичко имахъ общо,

45. И стокъ-тъ и иманіе-то си продавахъ и расподѣляхъ ги на всички, всякому споредъ нуждъ-тъ що имаше.

46. И всякой день прѣбѣдвахъ еднородно въ храмъ-тъ, и прѣломявахъ хлѣбъ отъ къщъ въ къщъ, и приимахъ хранъ съ радость и простосърдечіе,

47. Като хвалѣхъ Бога, и бѣхъ благоприятни на всичкый-тъ народъ: а Господъ всякой день прибавяше на церквѣ-тъ спасаеми-тъ.

ГЛАВА 3.

1. А Петръ и Іоаннъ наедно възлѣзувахъ въ храмъ-тъ, въ врѣме-то на молитвѣ-тъ по деветый часъ.

2. И имаше нѣкой си человекъ, който бѣ хромъ отъ утробѣ-тъ на майкѣ си, та го *все* носяхъ; когото *и* слагахъ всякой день до врата-та на храмъ-тъ които ся наричахъ Красны, да проси милостыни отъ онѣзи които влѣзувахъ въ храмъ-тъ.

3. Той като видѣ Петра и Іоанна когато шѣхъ да влѣзътъ въ храмъ-тъ, попроси да земе милостыни.

4. А Петръ съ Іоанна взрѣ ся въ него, и рече: Погледни ны.

5. И той ги гледаше съ вниманіе, съ надеждъ да земе нѣщо отъ тѣхъ.

̑. Речѣ же Пѣтрѣ : среврѣ ѿ злата нѣсть оу менѣ : но ѣже ѿмамз, сїѣ ти даю : во ѿма Іиса Хрѣта Назврѣа, востани ѿ ходи.

̒. И ѣмь ѣгѡ за деснѡю рѣкѡ воздвїже : ѡбїе же оутвердїстѣса ѣгѡ плеснѣ ѿ глѣзнѣ,

̓. И вскоичвз стѣ, ѿ хождѣше, ѿ внїде сз нїми вз црковь, ходѣ ѿ скачѣ ѿ хвалѣ Б҃га.

̔. И видѣша ѣгѡ всї людїе ходѣща ѿ хвалѣща Б҃га.

̕. Знахс же ѣгѡ, ѡкѡ сѣй бѣше, ѿже мїлостыни радн сѣдѣше при красныхз двѣрехз црковныхз : ѿ исполнишася ч҃да ѿ оужаса ѡ приключившемся ѣмѡ.

̖. Держѣшс жеся ѿцѣлѣвшемс хромѡс Петрѣ ѿ Івѣнна, притекоша кз нїмз всї людїе вз притвѡрз нарицѣмый Соломѡновз, оужасни.

̗. Видѣвз же Пѣтрѣ ѡвѣщѣавѣше кз людемз : м҃жїѣ Іѡтане, что ч҃дїтѣса ѡ сѣмз, ѿли на ны что взирѣете, ѡкѡ своѣю ли сілою ѿли благочѣстїемз сотворїхомз ѣгѡ ходїти ;

̘. Б҃гз Івралмовз ѿ Ісалаковз ѿ Іакѡвль, Б҃гз Отѣцз нашнхз, прослѣви Отрока своего Іиса : ѣгѡже вы предѣсте, ѿ ѡвергѡстѣса ѣгѡ предѣ лицѣмз Пїлатовымз, с҃ждшс ѡномс псгїти.

̙. Вы же стѣгѡ ѿ прѣведнагѡ ѡвергѡстѣса, ѿ испросїсте м҃жа оубїйцз дѣти вамз :

̚. Началника же жїзни оубїїсте : ѣгѡже Б҃гз воскрси ѡ мѣртвухз, ѣмѡже мы свидѣтели ѣсмы.

̛. И ѡ вѣрѣ ѿмене ѣгѡ, сегѡ, ѣгѡже видїте ѿ знѣете, оутвердї ѿма ѣгѡ : ѿ вѣра, ѡже ѣгѡ радн, дадѣ ѣмѡ всїѡ цѣлѡсть сїѡ предѣ всѣмн вами.

̜. И нынѣ, братїе, вѣмз, ѡкѡ по невѣдѣнїю сїѣ сотворїсте, ѡкоже ѿ кнѣзи ваши :

̝. Б҃гз же ѡже предвозвѣстї оусты всѣхз Прѡркз своїхз, пострадаѣти Хрѣтѡ, исполнї такѡ.

6. И Петръ рече : Сребро и злато азъ нѣмамъ ; но което имамъ, това ти давамъ ; въ име-то на Исуса Христа Назорянина, стани и ходи.

7. И като го хванѣ за деснѣ-тѣ рѣкѣ, дигнѣ го ; и тозъ часъ утвърдихъ ся плѣсны-тѣ и глезны-тѣ му.

8. И скочи та ся исправи и ходяше ; и влѣзе съ тѣхъ въ храмъ-тъ, та ходяше и скачаше и славяше Бога.

9. И видѣ го всичкый-тъ народъ че ходи и слави Бога.

10. И познавахъ го че бѣ той който сѣдѣше за милостыниѣ при красны-тѣ врата на храмъ-тъ ; и останѣхъ въ ужасъ и удивленіе голѣмо за това което ся бѣ случило нему.

11. И понеже исцѣлений-тъ хромъ ся не отдѣляше отъ Петра и Иоанна, всичкый-тъ народъ смаянъ стече ся при тѣхъ въ притворъ-тъ нарицаемъ Соломоновъ.

12. А като видѣ Петръ, отговори народу : Мѣжіе Израляне, що ся чудите за това ? или що ся взирате на насъ, като че отъ своіѣ силѣ или благочестіе смы сторили тогози да ходи ?

13. Богъ Авраамовъ, и Исааковъ и Іакововъ, Богъ на отцы-тѣ наши, прослави Сына своего Исуса, когото вы прѣдадохте, и отрекохте ся отъ него прѣдъ Пилата, когато той бѣ рѣшилъ да го пусне.

14. Но вы ся отрекохте отъ Святый-тъ и Праведный-тъ, и испросихте да ви ся даде чловѣкъ убійца.

15. А Началника на животъ-тъ убихте, когото Богъ възкрѣси отъ мъртвы-тѣ, и ный смы на него свидѣтели.

16. И чрѣзъ вѣрѣ-тѣ въ негово-то име тогози когото гледате и познавате, негово-то име го укрѣпи ; и тази вѣра, която е чрѣзъ него, даде му прѣдъ всинца ви това совершенно здравіе.

17. И сега, братіе, знамъ че *вы* по невѣдѣніе сторихте *това*, както и начальници-тѣ ваши ;

18. А Богъ, което прѣдизвѣсти чрѣзъ уста-та на всичкы-тѣ си пророцы, че ще Христосъ да пострада, така го извърши.

᠗і. Пока́йтесь оубо и ѡбрати́тесѧ, да ѡчи́ститесѧ ѡ грѣхъ ва́шихъ,

і. И́къ да прійде́тъ времена̀ прохлѣдна ѡ лица̀ Гдѣна, и по́слетъ прона́реченнаго ва́мъ Хрѣ́та́ Іиса :

ка. Е́гоже подо́блетъ нѣси оубо прі́ати да́же до лѣтъ оу́строєніа всѣхъ, іа́же глаго́ла Бгъ оусты́ всѣхъ стѣхъ свои́хъ Пррѡ́къ ѡ вѣ́ка.

кв. Моу́сеи оубо ко Оцѣ́мъ рече́ : іа́къ Пррѡ́ка ва́мъ воздвигнетъ Гдѣ́ Бгъ ва́шъ ѡ кра́тїи ва́ша, іа́къ мене́ : тогѡ̀ посла́шайте по все́мъ, е́лика ѡ́ще речетъ къ ва́мъ :

кг. Бѣ́детъ же, вса́ка дѡша́, іа́же ѡ́ще не посла́шетъ Пррѡ́ка О́нагъ, потре́битъ ѡ люде́и :

кд. И всі́ же Пррѡ́цы ѡ Саму́ила, и и́же по си́хъ, е́лицы глаго́лаша, та́коже предвозвѣ́стїша дни́ сіа́.

ке. Вы е́стє сынове́ Пррѡ́къ, и завѣ́та, е́гоже завѣща́ Бгъ ко Оцѣ́мъ ва́шимъ, глаго́ла ко Авра́амъ : и ѡ сѣ́мени твоѣ́мъ возвѣ́гослова́тсѧ вса́ О́тѣ́чествїа зе́мля.

кє. Ва́мъ пе́рвѣ́ Бгъ воздвигѣ́ О́трока своѣ́го Іиса, посла́ е́го кѣ́гослова́ща васъ, во е́же ѡбрати́тисѧ ва́мъ ко́мъждо ѡ сла́вѣ ва́шихъ.

ГЛА́ВА ᠗.

а. Глаго́лющимъ же ѡ́мъ къ люде́мъ, наидѡ́ша на ни́хъ сщѣ́нницы и воево́да црѣ́ковный и Са́ддукѣн,

б. Жа́лаше си́, за е́же оу́чїити ѡ́мъ люди́, и возвѣ́щати ѡ Іисѣ́ воскрѣ́нїе ме́ртвыхъ :

в. И́ возложи́ша на ни́хъ рѡ́ки, и положи́ша и́хъ въ соблю́денїе до оу́трїа : кѣ́ ко вѣ́черъ оубѣ́.

г. Мно́зи же ѡ́ слышавши́хъ сло́во вѣ́роваша : и вы́сть число́ мѡже́ іа́къ ты́сѧщъ па́ть.

д. Вы́сть же на оу́трїе со́вратисѧ кня́земъ и́хъ и ста́рцемъ и кни́жникомъ во Іеру́лимъ,

19. Покайте ся и обърнете ся, да ся заличать грѣхове-тѣ ви, та да дойдѣтъ врѣмена утѣшителны отъ присѣтствіе-то Господне,

20. И да ви проводи прѣдпроповѣданнаго вамъ Исуса Христа,

21. Когото трѣба да приеме небе-то до врѣме-то въ което ще ся възстанови всичко що е говорилъ Богъ отъ вѣка чрѣзъ уста-та на всички-тѣ святы свои пророцы.

22. Защото Моисей рече на отцы-тѣ: Господь Богъ вашъ ще въздигне вамъ отъ братія-та ваши пророкъ, като мене; него послушайте во всичко щото ви рече;

23. И всяка душа, която не послуша тогозь пророка, ще бѣде истрѣбена изъ народъ-тѣ.

24. Още всички-тѣ пророци отъ Самуила и на сетнѣ, колкото сѣ говорили, прѣдвѣзвѣстихъ и тыя дни.

25. Вы сте сынове на пророцы-тѣ, и на завѣтъ-тѣ който завѣща Богъ на отцы-тѣ наши, когато рече Аврааму: И вси-тѣ племена на земѣ-тѣ въ твое-то сѣме ще ся благословятъ.

26. Богъ като възкрѣси Сына своего Исуса, до васъ найпърво го проводи, да вы благослови, и да отвраща всякого отъ лукавства-та ваши.

ГЛАВА 4.

1. И когато тѣ говоряхъ народу, дойдохъ връхъ тѣхъ священници-тѣ и войвода-та на храмъ-тѣ, и Саддукеи-тѣ,

2. Конто ся жалувахъ, защото учяхъ народъ-тѣ, и проповѣдувахъ чрѣзъ Исуса възкресеніе-то отъ мъртвы-тѣ;

3. И възложихъ на тѣхъ рѣцѣ, и турихъ ги подъ стражъ за утрѣ; защото бѣше вече привечеръ.

4. А мнозина отъ тѣзи конто чухъ слово-то повѣрувахъ; и число-то на *погървалы-тъ* чловѣцы стигнѣ до петъ тысяцы.

5. И на утринъ-тѣ събрахъ ся въ Иерусалимъ начальници-тѣ имъ, и старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ,

ѡ. И ѿннѣ архіеріею и Каіафѣ и Іуаннѡс и ѿлѣзандрос, и еліцы еѣша ѡ рѡда архіеріеиска.

ѣ. И поставльше ѿхъ посредѣ, вопрошашъ: коею сілою или коимъ именемъ сотвористе сѣ вы;

и. Тогда Петръ исполнивша Дѣха сѣа, рече къ нимъ: князи мѡдстїи и старцы Іилевы,

д̄. Аще мы днесь истаземъ есмь ѡ благодѣанїи челоуѣка немощна, ѡ чесомъ сѣи спасеса:

г̄. Разумно бѣди всѣмъ вамъ и всѣмъ людемъ Іилевымъ, ѿкѡ во има Іиса Хрѣта Назореа, егѡже вы распясте, егѡже бѣхъ воскрѣн ѡ мѣртвыхъ, ѡ сѣмъ сѣи стоїтъ предъ вами здравъ.

д̄и. Сѣи есть камень оуѣкорѣный ѡ васъ зиждущихъ, вывыи во главѣ оуѣгла. и нѣсть ни ѡ едїномъ же иномъ спасенїа:

е̄и. Нѣсть во иномъ имене подъ нѣсемъ даннаго въ челоуѣцѣхъ, ѡ немъже подобаетъ спастиа намъ.

г̄и. Видяще же Петрово дерзновенїе и Іуанново, и разсѣмѣвше, ѿкѡ челоуѣка некиижна еста и прѡста, дивляхъса, знахъ же ѿхъ, ѿкѡ со Іисомъ еѣста:

д̄и. Видяще же исцѣлѣвшаго челоуѣка съ има стоаща ничѡже имашъ прѡтивъ реши.

е̄и. Повелѣвше же има вѡнъ иѣ сѡмнїа изыти, стазашъса дрѡгъ съ дрѡгомъ,

ѡи. Глаголюще: чѡ сотворимъ члѣкѡма сїма; ѿкѡ оуѣкѡ нарѡчитѡе знаменїе бысть има, всѣмъ живущимъ во Іерлїмѣ ѿвѣ, и не можемъ ѡврешиа:

ѣи. Но да не вѡлке прострѣтса въ мѡдѣхъ, преиенїемъ да запретиа има котѡс не глаголати ѡ имени сѣмъ ни едїномъ ѡ челоуѣкѡ.

ӣи. И призвавше ѿхъ, заповѣдаша има ѡниѡдъ не провѣшавати, ниже оуѣчїти ѡ имени Іисовѣ.

д̄и. Петръ же и Іуаннъ ѡвѣщавше къ нимъ рѣста: аще

6. И първосвященникъ-тъ Анна и Каіафа и Іоаннъ и Александръ, и всички що бѣхж отъ първосвященнический родъ.

7. И като гы исправихж на срѣдъ, пытахж гы : Съ койж силж, или въ кое име сторихте вы това ?

8. Тогази Петръ, изпълненъ Духомъ Святымъ, рече имъ : Началници народни, и старѣйшини Израилеви,

9. Понеже отъ насъ ся иска днесъ отвѣтъ за едно благодѣяніе къмъ чловѣкъ немощенъ, чрѣзъ какво бы той исцѣленъ ;

10. Да знаете всинца вы и всичкый народъ Израилевъ, че чрѣзъ име-то на Іисуса Христа Назорянина, когото вы распѣхте, когото Богъ въскрѣси изъ мъртвы-тъ, чрѣзъ него той стои прѣдъ васъ здравъ.

11. Той е камъкъ-тъ когото прѣнебрегнѣхте вы зидари-тъ, който станж глава на жгль-тъ.

12. И чрѣзъ никого друго не бѣва спасеніе ; защото нѣма подъ небе-то друго име да е дадено между чловѣцы-тъ, чрѣзъ което трѣба да ся спасемъ.

13. А тѣ като гледахж Петрово-то и Іоанново-то дързновеніе, и разумѣхж че сж бескнижни и прости чловѣци, чудяхж ся, но познахж гы че сж были наедно съ Іисуса.

14. А като видѣхж исцѣленный-тъ чловѣкъ че стои съ тѣхъ, нѣмахж що да рекжтъ на срѣщж.

15. И отъ какъ имъ повелѣхж да излѣзжтъ вниъ отъ съборище-то, посовѣтувахж ся помежду си,

16. И казувахж : Що да сторимъ на тѣзи чловѣцы ? защото явно е на всички които живѣютъ въ Іерусалимъ че знаменито чудо станж чрѣзъ тѣхъ, и не можемъ да речемъ че не е станжло.

17. Но за да ся не разнесе повече въ народъ-тъ, съсъ заплашваніе да имъ запрѣтимъ, да не говорятъ вече въ това име на никого чловѣка.

18. И повыкахж гы та имъ зарѣчахж да не продумать никакъ нито да учать въ име-то Іисусово.

19. А Петръ и Іоаннъ отговорихж имъ и рекохж : Ако

пРАВЕДНО ЁСТЬ ПРЕД БГОМЪ, ВАСЪ ПОСЛЪШАТИ ПАЧЕ, НЕЖЕЛИ БГА, СЪДИТЕ.

к. НЕ МОЖЕМЪ ВО МЫ, ІАЖЕ ВІДѢХОМЪ И СЛЫШАХОМЪ, НЕ ГЛАГОЛАТИ.

ка. ОНИ ЖЕ ПРИЗАПРЕЩЕША ИМА, ПССТИША А НИЧТОЖЕ УБРЕТШЕ, КАКЪ МЪЧИТИ ИХЪ, ЛЮДЕЙ РАДИ, ІАКЪ ВСИ ПРОСЛАВЛѢХЪ БГА У БЫВШЕМЪ.

кв. ДѢТЪ ВО БѢШЕ МНОЖАЕ ЧЕТЫРЕДЕСАТИ ЧЕЛОВѢКЪ ТОЙ, НА НЕМЪЖЕ БЫТЬ ЧЪДО СІЕ ИСЦѢЛЕНІА.

кг. ОПСЦЕНА ЖЕ БЫВША ПРИНОСТА КЪ СВОИМЪ И ВОЗВЕСТИСТА, ЕЛИКА КЪ НИМА АРХІЕРЕН И СТАРЦЫ РѢША.

кд. ОНИ ЖЕ СЛЫШАВШЕ, ЕДИНОДЪШНУ ВОЗДВИГОША ГЛАСЪ КЪ БГУ, И РЕКОША: ИАКО, ТЫ БЖЕ СОТВОРИВЫИ НЕО И ЗЕМЛЮ И МОРЕ И ВСА, ІАЖЕ ВЪ НИХЪ:

ке. ИЖЕ ДХОМЪ СТЪМЪ, ОУСТЫ ОЦА НАШЕГЪ ДВА ОТРОКА ТВОЕГЪ, РЕКАЪ ЕСИ: ВСЮ ШАТАШАСА ІАЪЦЫ, И ЛЮДЕ ПОЗНИШАСА ТЩЕТНЫМЪ:

кз. ПРЕСТАША ЦАРІЕ ЗЕМСТИИ, И КНАЗИ СОБРАШАСА ВЪСПѢ: НА ГА, И НА ХРТА ЕГЪ.

кз. СОБРАШАСА ВО ВОИСТИННУ ВО ГРАДѢ СЕМЪ НА СТАГО ОТРОКА ТВОЕГО ИИСА, ЕГОЖЕ ПОМАЗАХЪ ЕСИ, ИРЪДЪ ЖЕ И ПОНТИЙСКІИ ПІЛАТЪ, СЪ ІАЪЦИ И ЛЮДМИ ИИЛЕВЫМИ,

ки. СОТВОРИТИ, ЕЛИКА РЪКА ТВОА И СОВѢТЪ ТВОЙ ПРЕНАРЕЧЕ БЫТИ.

ка. И НИИѢ ГА, ПРИЗРИ НА ПРЕЩЕНІА ИХЪ, И ДАЖДЪ РАВЪМЪ ТВОИМЪ СО ВСАКИМЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ ГЛАГОЛАТИ СЛОВО ТВОЕ,

л. ВНЕГДА РЪКА ТВОЮ ПРОСТРЕТИ ТИ ВО ИСЦѢЛЕНІА, И ЗНАМЕНІЕМЪ И ЧЪДЕСЕМЪ БЫВАТИ, ИМЕНЕМЪ СТЪМЪ ОТРОКА ТВОЕГЪ ИИСА.

ла. И ПОМОЛИВШЫМЪ ИМЪ, ПОДВИЖЕСА МѢСТО, ИДѢЖЕ БЛХЪ СОБРАНИ, И ИСПОЛНИШАСА ВСИ ДХА СТА, И ГЛАГОЛАХЪ СЛОВО БЖІЕ СО ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ.

е праведно прѣдъ Бога да послушамы васъ повече, а не Бога, сждѣте.

20. Защото ный не можемъ да не говоримъ това що смы видѣли и чули.

21. А тѣ пакъ гы заплашихъ, и пуснѣхъ гы, понеже не намѣрувахъ нищо *причинъ* да гы накажѣтъ, поради народъ-тѣ; защото всички славяхъ Бога за това що быде.

22. Защото челоуѣкъ-тѣ надъ когото станъ това чудо на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ четиридесеть годинъ.

23. И щомъ гы пуснѣхъ дойдохъ при свои-тѣ си, та извѣстихъ *това* що имъ рекохъ първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ.

24. А тѣ като чухъ, възвышихъ единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, ты *си* Богъ който си направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що е въ тѣхъ,

25. Който си рекъ чрѣзъ уста-та на Давида раба своего: Защо ся разфучахъ язычници-тѣ, и народи-тѣ прѣговарятъ суетны нѣща?

26. Прѣдстанѣхъ царіе-тѣ земни, и князове-тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа, и противъ Помазанникъ-тѣ неговъ.

27. Защото нанстинъ ся събрахъ противъ святой-тѣ твой отрокъ Исуса, когото си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Понтійскый, съсъ язычници-тѣ и народъ-тѣ Израилевъ,

28. Да сторятъ това което твоя-та рѣка и твоя-та воля е прѣдопрѣдѣлила да бѣде.

29. И нынѣ, Господи, погледни на тѣхны-тѣ заплашванія, и дай на твои-тѣ рабы да говорятъ твое-то слово съсъ всяко дързновение,

30. Ты като простирашь рѣкъ-тѣ си на исцѣленіе, да ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ име-то на святаго отрока твоего Исуса.

31. И като ся помолихъ, потрясе ся мѣсто-то дѣто бѣхъ събрани, и испълнихъ ся всички Духомъ Святымъ, и проповѣдувахъ слово-то Божіе съ дързновение.

лв. Нарѡдъ же вѣровавшемъ въ сердце ѿ дшѣ едина : ѿ ни единахъ же что ѡ имѣнїи своихъ глаголаше свое быти, но бѣхъ ѿмъ всѣ ѡбща.

лг. И великою силою воздадохъ свидѣтельство Апостоли воскресенїю Гдѣ Іиса Хрѣта, благодать же бѣ велиа на всехъ ѿхъ.

лд. Не бѣше бо нищѣ ни единахъ въ нихъ : елицы бо господѣ сѣлѡмъ, или домовѡмъ бѣхъ, продающе приносяхъ цѣны продаемыхъ,

ле. И полагахъ при ногахъ Апла : даашеса же коемуждо, егѡже ѡще кто требоваше.

лс. Івсїа же нареченный Варнава ѡ Апла, еже есть сказемо, сїхъ оутѣшенїа, Левїтхъ, Купранинхъ родомъ,

лз. Имѣа селѡ, продавъ принесѣ цѣнъ, ѿ положи предъ ногами Апла.

ГЛАВА Ѹ.

а. Мужъ же некий Ананїа ѿменемъ, съ Сапфірою женою своею, продадѣ селѡ,

б. И оутай ѡ цѣны, свѣдущей ѿ женѣ егѡ, ѿ принесъ часть некую предъ ногами Апла положи.

в. Рече же Пѣтръ : Ананїе, почто испѡлни сатана сердце твоѣ, солгати дхъ стѡмъ, ѿ оутайти ѡ цѣны селѡ ;

г. Сѡщее тебѣ, не твоѣ ли бѣ, ѿ проданное не въ твоѣи ли власти бѣше ; что ѡкъв положилъ еси въ сердце твоемъ вещь сїю ; не человекѡмъ солгалъ еси, но Бгъ.

д. Слышавъ же Ананїа словеса сїа, пѡдъ ѿздаше : ѿ бысть страхъ великъ на всехъ слышавшихъ сїа.

е. Вставше же юноши взяша егѡ, ѿ ѿзнесше погребѡша.

32. А множество-то които бѣхъ повѣрували имаше едно сърдце и еднѣ душѣ; и ни единъ не казуваше за нѣщо отъ иманіе-то си че е негово; но всичко имахъ общо.

33. И апостоли-тѣ съсъ силѣ голѣмѣ отдавахъ свидѣтелство-то за възкрѣсеніе-то на Господа Исуса, и голѣма благодать бѣ надъ всички тѣхъ.

34. И никой отъ тѣхъ не бѣше въ лишеніе, защото всички които бѣхъ стопани на ниви или на къщи, продавахъ ги, и носяхъ цѣнѣ-тѣ на продадено-то,

35. И слагахъ ѿ при нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ; и раздаваше ся всякому споредъ колкото му трѣбаше.

36. Така Іосій нареченный отъ апостоли-тѣ Варнава (което ся тълкува, сынъ утѣшенія), Левитъ, родомъ Кипрянинъ,

37. Който имаше своиѣ земѣ, продаде ѿ, и донесе пары-тѣ, и сложи ги прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ.

ГЛАВА 5.

1. А пѣкой си человекъ на име Ананія, съсъ женѣ си Сапфирѣ, продаде стяжаніе,

2. И утаи отъ цѣнѣ-тѣ, съсъ знаяніе-то и на женѣ си; и донесе еднѣ часть и сложи ѿ прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ.

3. А Петръ рече: Ананіе, зашто испълни Сатана сърдце-то ти, да излъжешъ Духа Святаго, и да утаишь отъ цѣнѣ-тѣ на нивѣ-тѣ?

4. Като стоеше *непродадено*, не бѣше ли твое? и като ся продаде, не бѣше ли въ твоиѣ власть? Защо тури това нѣщо въ сърдце-то си? Не си реклъ лъжѣ на человекѣ, но на Бога.

5. И като слушаше Ананія тѣзи думы, паднѣ и издѣхнѣ; и страхъ голѣмъ обзѣ всички които чувахъ това.

6. И станѣхъ по млади-тѣ, обвихъ го, и изнесохъ та го погребохъ.

3. Бѣсть же ѿкѡ трѣмъ часѡмъ минѡвшимъ, и жена ѿгѡ не вѣдѡщи бывшаго видѣ.

и. Ѡвѣщавъ же ѿ Пѣтрѡ, рцы ми, ѡше на толицѣ село ѡдѡста; она же рече: ѿ, на толицѣ.

д. Пѣтрѡ же рече къ ней: что, ѿкѡ согласишася искс-сѣти Дѡа Гдѡа; се ноги погрѣвшихъ мѡжа твоего, при двѣ-рехъ, и изнесѣтъ тѡ.

и. Падѣ же ѡбѣ предъ ногами ѿгѡ, и ѡздѡше: вшѣдше же ѡноши ѡвѣктоша ѡ мѣртвѡ, и изнесше погрѣкоша влѣзъ мѡжа ѿ.

д. И бѣсть страхъ великъ на всеѣ цркви, и на всѣхъ слышавшихъ сѡ.

е. Рзками же Апѡскими бѡша знаменѡа и чюдеса въ лю-дехъ многа: и бѡхс ѿдинодѡшнихъ всеѣ въ притворѣ Соло-мѡни:

и. Ѡ прочныхъ же никтоже смѣаше прилѣплѡтися имъ, но величѡхс ѿхъ людѣе:

д. Паче же прилагѡхса вѣрсующимъ Гдѡи, множество мѡжѣй же и женъ.

е. ѿкѡ и на стѡгны иносѣти неѡжнѡа, и полагаѣти на постѣлахъ и на одрѣхъ, да градѡщихъ Петрѡ понѣ сѣнь ѿгѡ ѡскнѣтъ нѣкогого ѡ нихъ.

е. Схождѡшеса же и множество ѡ окрѣстныхъ градѡвъ во ѿрѡлимъ, приносѡше неѡжнѡа и страждѡщѡа ѡ дѡхъ не-чѣстныхъ, иже ищѣлѣвѡхса всеѣ.

и. Коставъ же архѣерѣй и всеѣ, иже съ нимъ сѡшѡа ѿресь Саѡдскѣйскѡа, испѡлнишася зѡвисти,

и. И возложиша рѣки своѡ на Апѡлы, и послаша ѿхъ въ соблюденѣе ѡбще.

д. ѿгѡ же Гдѡи ноѡщю ѡвѣрзе двѣри темницы, и звѣдѡ же ѿхъ рече:

7. И като ся минахъ около три часа, влѣзе и жена му безъ да знае това що бѣше ся случило.

8. И Петръ ѝ отговори: Кажы ми, за толкозъ ли продадохте нивъ-тѣ? И тя рече: Ей, за толкозъ.

9. А Петръ ѝ рече: Защо ся съгласихте да искусите Духъ-тъ Господень? Ето на врата-та нозъ-тѣ на тѣзи що погребохъ мѣжа ти, и тебе ще изнесѣтъ.

10. И паднѣ на частъ-тъ до нозъ-тѣ му, и издѣхнѣ; а като влѣзохъ момци-тѣ намѣрихъ ѣхъ мъртвѣ, и изнесохъ ѣхъ, та ѣхъ погребохъ при мѣжа ѣ.

11. И голѣмъ страхъ обзѣ всичкѣ-тѣ церквѣ, и всичкы конто чуввахъ това.

12. И пакъ много знаменія и чудеса бывахъ въ народъ-тъ чрѣзъ рѣцѣ-тѣ на апостолы-тѣ; (и всичкы единомушно бѣхъ въ при-творѣ-тъ Соломоновъ.

13. А отъ други-тѣ никой не смѣяше да ся прилѣпява при тѣхъ; народъ-тъ обаче гы имаше на почестъ.

14. И прилагахъ ся повече вѣрующы въ Господа, множество мѣжіе и жены;)

15. Така що износяхъ болны-тѣ по учницы-тѣ и слагахъ гы на постелкы и на одрове, да бы поне сѣнка-та Петрова, въ минуваніе-то му, да осѣни нѣкого отъ тѣхъ.

16. Събирахъ ся още въ Иерусалимъ и множество отъ околны-тѣ градове, та носяхъ болны и страждущы отъ нечисты духове, и всичкы получвахъ исцѣленіе.

17. Тогазъ станѣ первосвященникъ-тъ, и всичкы конто бѣхъ съ него, що принадлежавахъ на Саддукейскѣ-тѣ ересь, испълнени съзъ завистъ,

18. И турихъ рѣцѣ на апостолы-тѣ, и затвори хъ гы въ общѣ-тѣ тѣмницѣ.

19. Но ангель Господень прѣзъ ноцъ-тѣ отвори врата-та на тѣмницѣ-тѣ, та гы изведе, и рече:

к. Идѣте, ѿ стѣвше глаголите въ цркви людемъ всѣ глаголы жизни сѣѣ.

ка. Слышавше же внидоша по оутреницѣ въ црковь, ѿ оучахъ. пришедъ же архіерей ѿ ѿже съ нимъ, созваша соборъ ѿ всѣ старцы ѿ сынѣвъ Іилевыхъ, ѿ послаша во оузилице, привести ѿхъ.

кв. Слуги же шедше не ѿвертоша ѿхъ въ темницѣ: возвращежеса возвѣстиша,

кг. Глаголюще: ѿкъ темницѣ оубѣ ѿвертохомъ заключенъ со всѣкимъ оутвержденіемъ: ѿ влюститѣли стоѣща предъ двѣрми: ѿверзше же, вистръ ни единаго ѿвертохомъ.

кд. Икоже слышаша словеса сѣѣ, архіерей же, ѿ воевода црковный, ѿ первосіѣнницы, недоумѣвахъса ѿ нихъ, что оубѣ бѣдетъ сѣѣ.

ке. Пришедъ же нѣкто возвѣсти ѿмъ, глагола: ѿкъ сѣ мѣжѣ, ѿхъже всадисте въ темницѣ, сѣтъ въ цркви стоѣще ѿ оучаще люди.

кж. Тогда шедъ воевода со слугами, приведѣ ѿхъ, не съ нѣждею, бохъса ко людѣмъ, да не каменіемъ покійотъ ѿхъ.

кз. Приведше же ѿхъ поставиша на сонници: ѿ вопроси ѿхъ архіерей, глагола:

ки. Не запреціемъ ли запретихомъ вамъ не оучити ѿ имени сѣмъ: ѿ сѣ исполните Іерлімъ оученіемъ вашимъ, ѿ хощете навести на ны кровъ челоука сѣгѣ..

кк. ѿвѣщавъ же Петръ ѿ Іапли рѣша: повинѣтиса подобѣтъ Бгови паче, нежели челоукомъ.

кл. Бѣгъ оубѣ нашихъ воздвиже Іиса, егѣже вы оубиисте повѣсивше на дрѣвѣ:

км. Сего Бѣгъ началника ѿ Сѣса возвыси десницею своею, дати поканіе Іилевѣ ѿ ѿставленіе грѣхѣвъ.

кн. И мы есмь тогѣ свидѣтели глаголахъ сѣхъ, ѿ дѣхъ стѣмъ, егѣже дадѣ Бѣгъ повинѣющимъ емъ.

20. Идѣте, и застанѣте въ храмъ-тъ, та говорѣте на народа всичкы-тъ словеса на тойзи животъ.

21. Тъ като чухъ *това*, на съмнованіе влѣзохъ въ храмъ-тъ и поучавахъ. А когато дойде първосвященникъ-тъ и които бѣхъ съ него, свыхахъ съборъ-тъ и всичко-то старѣйшинство на сынове-тъ Израилевы, и проводихъ въ тъмницѣ-тъ да доведѣтъ *апосто-лы-тъ*.

22. Но слугы-тъ като отдохъ, не ги намѣрихъ въ тъмницѣ-тъ ; и върнѣхъ ся та извѣстихъ,

23. И рекохъ : Тъмницѣ-тъ намѣрихмы заключенъ твърдѣ здраво, и стражари-тъ стояхъ вѣнъ прѣдъ врата-та ; а като отворихмы не намѣрихмы никого вѣтрѣ.

24. И като чухъ тѣзи думы священникъ-тъ и войвода-та на храмъ-тъ и първосвященници-тъ, въ недоумѣніе бѣхъ за тѣхъ, какво ще бѣде това.

25. И дойде нѣкой си, та имъ извѣсти и каза : Ето тѣзи чело-вѣци които турихте въ тъмницѣ-тъ, стоятъ въ храмъ-тъ и поучаватъ народъ-тъ.

26. Тогази отиде войвода-та съсь слугы-тъ, и доведе ги, не на силъ ; защото ся бояхъ отъ народъ-тъ да ги не убійтъ съ камъніе.

27. И като ги доведохъ, поставихъ ги прѣдъ съборъ-тъ ; и попыта ги първосвященникъ-тъ,

28. И рече : Не ви ли зарѣчахмы и запрѣтихмы да не поучавате въ това име ? И ето, напълнихте Иерусалимъ съ ваше-то поученіе, и искате да докарате връхъ насъ кръвъ-тъ на тогозъ чело-вѣка.

29. И отговори Петръ и апостоли-тъ и рекохъ : Подобава да ся покорявамы повече Богу, нежели на чело-вѣцы-тъ.

30. Богъ на отцы-тъ наши възкръси Инсуса, когото вы убихте като го повѣсихте на дърво.

31. Него Богъ съ десницѣ-тъ си въздигиъ за началникъ и спаситель, да даде покаяніе на Израила, и прощеніе на грѣхове-тъ.

32. И въ тѣзи нѣща, свидѣтели нему смы ный, и Духъ Святый, когото Богъ даде на онѣзи които го слушатъ.

лг. Онѣ же слышавше распыхъхса, и совѣшаша оубѣити ихъ.

лд. Воставъ же нѣкій на сонмищи фарісеѣ, именемъ Гамаліѣазъ, законоучитель чѣстенъ всѣмъ людемъ, повелѣ въѣ малу что явлумъ оуступити.

ле. Рече же къ нимъ: мужіе Іудане, внимайте себѣ въ человекѣхъ сіихъ, что хощете сотворити.

лз. Предъ сими бо дѣни востъ Февда, глагола быти велика нѣкоего себѣ, ѣмуже прилѣпшася числомъ мужей ѣкв четыреста: ѣже оубѣенъ высть, и вси ѣлицы повиншася ѣмъ, разыдшася и быша нивчтоже.

лз. Посемъ востъ Ісда Галілеанинъ, во днѣ написанѣ, и вълече лодѣ довольны въ слѣдъ себѣ: и той погѣбе, и вси, ѣлицы послшаша ѣго, разыпашася.

ли. И нынѣ глаголю вамъ: ѡступите въ человекъхъ сіихъ, и ѡставите ихъ: ѣкв ѣще вѣдетъ въ человекъхъ совѣтъ сѣи или дѣло сіе, разорѣтса:

ла. ѣще ли же въ Нга ѣсть, не можете разорѣти то, да не какъ и бѣговорцы ѡбращетса.

м. Послшаша же ѣгъ и призвавше Аптолы, бѣвше запретѣша имъ не глаголати въ имени Іисовѣ, и ѡпсетѣша ихъ.

ма. Онѣ же оубѣ идѣхъ радующеса въ лица собора, ѣкв за ѣма Гда Іиса сподобшася безчѣстїе прїати:

мв. По вса же днѣ въ цркви и въ домѣхъ не престахъ оучаѣе и блговѣкствующе Іиса Хртѣ.

ГЛАВА 5.

а. Во днѣхъ же сіихъ оумножившымса оучѣнкѣмъ, высть роптанїе ѣллинѣхъ ко Евреѣмъ, ѣкв презираѣми бывахъ во вседнѣвнѣмъ служенїи вдовицы ихъ.

33. А тѣ като чухъ *това* късахъ ся *отъ ядъ*, и наговаряхъ ся да ги убійтъ.

34. Но Фарисей нѣкой си на име Гамалилъ, законоучитель, когото всичкый народъ почиташе, станъ въ съборище-то, и заповѣда да извадятъ внѣ апостолы-тѣ за малко врѣме;

35. И рече имъ: Мжжіе Израиляне, помислѣте си добрѣ, какво ще направите врѣхъ тѣзи чловѣцы.

36. Защото прѣди тѣзь дни повдигна ся Ѳевда, и казуваше за себе си да е голѣмъ нѣкой си, при когото ся прилѣпихъ до четиристотинъ души на четъ; който быде убитъ, и всичкы конто му ся покорявахъ разидохъ ся и исчезнѣхъ.

37. Слѣдъ него ся повдигна Іуда Галилеянинъ-тѣ, въ врѣме-то на написаніе-то, и отвлече подирѣ си доста народъ; и той загинъ, и всичкы конто ся поведохъ слѣдъ него распрѣснѣхъ ся.

38. И сега ви казувамъ, оттеглѣте ся отъ тѣзи чловѣцы и оставѣте ги; защото това намѣреніе или това дѣло, ако бы да е отъ чловѣцы ще ся развали;

39. Ако ли е отъ Бога, не можете го развали: *пазьте* да не бы да ся намѣрите и богопротивници.

40. И послушахъ го; и привыкахъ апостолы-тѣ, бихъ ги и зарѣчахъ имъ да не говорятъ въ име-то Іисусово, и тѣй ги пуснѣхъ.

41. А тѣ си отивахъ отъ съборъ-тѣ радостни, защото ся сподобихъ да прѣтърпятъ безчестіе за негово-то име.

42. И всякой день не прѣстанувахъ отъ да учать и да благовѣствовать за Іисуса Христа, и въ храмъ-тѣ и по къщы-тѣ.

ГЛАВА 6.

1. И прѣзь тья дни когато ся умножавахъ ученици-тѣ, станъ роптаніе отъ Еллинисты-тѣ врѣхъ Еврен-тѣ, че въ повседневно-то раздаваніе на потрѣбности-тѣ, тѣхны-тѣ вдовицы оставалы непригледваны.

Ѣ. Призвѣавше же дванадесать множество оученикъ, рѣша : не оугодно єсть намъ вѣставльшымъ слово Бжїе, сажити трапѣзамъ.

Г. Оусмотри́те оубо братїе, мѣжы ѿ васъ свидѣтельство-ваны седмь, исполнены Дха с҃га и премѣдрости, и хже поставимъ на дѣ сажкою сею :

Д. Мы же въ молитвѣ и сажєніи слова пребѣдемъ.

Е. И оугодно бысть слово с҃є предъ всѣмъ народомъ : и избрѣша Стефана мѣжа исполнена вѣры и Дха с҃га, и Філіппа, и Прѣхора и Никанѣра, и Тимѣона и Пармѣна, и Николла пришѣльца Антіохійскаго.

З. И хже поставиша предъ Аплы : и помолѣвшеса возложиша на нѣ рѣцѣ.

З. И слово Бжїе растѣше, и множѣшеса число оученикъ во Іерузалѣмѣ с҃влѣн, многъ же народъ сїѣнникѣвъ послашахъ вѣры.

И. Стефанъ же исполнь вѣры и силы творѣше знаменїа и чудеса велиа въ людехъ.

Д. Восташа же нѣцыи ѿ сонма глаголемагѣ Ливертїнска, и Кѣрнїейска и Александрска, и иже ѿ Кїлїкїи и Асїи, стѣзѣющеса со Стефаномъ :

Г. И не можѣхъ прѣтивъ стѣти премѣдрости и Дхс, и мже глаголаше.

А. Тогда подѣстиша мѣжы глаголющыа : іакѣ слышахомъ єгѣ глаголюща глаголы хѣльныа на Мѣвсѣа и на Бга :

В. Сподвигоша же люди и стѣрцы и книжники, и нападше восхитиша єгѣ, и приведоша на сонмище,

Г. Поставиша же свидѣтели лѣжны глаголющыа : іакѣ человекъ сей не престѣетъ глаголы хѣльныа глагола на мѣсто с҃ѣе с҃є и законъ.

Д. Слышахомъ во єгѣ глаголюща : іакѣ Іисъ Назврѣй сей

2. На това дванадесеть-тѣ свькахъ множество-то на ученицы-тѣ и рекохъ : Не е прилично намъ да оставимъ слово-то Божіе, и да слугуваме на трапезы.

3. И тѣй, братія, виждте та изберѣте отъ васъ си седмь души свидѣлствованы, исполнены съ Духъ Святъ и съ мудрость, които да поставимъ за тѣзи потрѣбъ.

4. А ный ще си останемъ въ молитвъ-тѣ и въ служеніе-то на слово-то.

5. И бы угодно прѣдложеніе-то на всичко-то множество ; и избрахъ Стефана, мжжъ исполненъ съ вѣрж и съ Духъ Святъ, и Филиппа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николая прозелитъ-тѣ отъ Антиохійж,

6. Които поставихъ прѣдъ апостолы-тѣ ; и *тѣ* ся помолихъ и възложихъ рѣцѣ на тѣхъ.

7. И слово-то Божіе растѣше, и умножаваше ся число-то на ученицы-тѣ въ Иерусалимъ твърдѣ много ; и много множество отъ священници-тѣ подчинявахъ ся на вѣрж-тѣ.

8. А Стефанъ исполненъ съ вѣрж и силж, правяше голѣмы чудеса и знаменія въ народъ-тѣ.

9. И подигнахъ ся нѣкои отъ съборище-то което ся казуваше *съборище* на Ливертинцы-тѣ, и Киринейцы-тѣ, и Александрійцы-тѣ, и нѣкои отъ Киликіѣж и Азіѣж, и прѣпирахъ ся съсъ Стефана.

10. И не можахъ да устоятъ срѣщж мудрость-тѣж и духъ-тѣ съ който говоряше.

11. Тогази подучихъ челоуѣцы да казувать : Чухмы го да говори думы хулы противъ Моисея и противъ Бога.

12. И подсторихъ народъ-тѣ и старѣйшины-тѣ и книжници-тѣ, и нападнѣхъ та го дрѣпнѣхъ и докарахъ го на съборище-то,

13. И прѣдставихъ лъжливы свидѣтели, които казувахъ : Тойзи челоуѣкъ не прѣстава да говори хулы думы противъ това свято мѣсто и противъ законъ-тѣ.

14. Защото го чухмы да казува : Че тойзи Иисусъ Назорянинъ-тѣ

разоритъ мѣсто сїе, и измѣнитъ обычаи: ѿже предаде намъ Мѡѵсей.

ѿ. И воззрѣвше на нь всѣ сѣдѣщи въ сонмищи, видѣша лице егѡ ѿкъ лице Аггѡла.

ГЛАВА 3.

а. Рече же архіерей: ѡше оубо сїа такъ сѣтъ;

б. Онь же рече: мѡжіе братіе и отцы, послѣшайте. Бгѣ славы іависа оцѣ нашемъ Авраамѣ сѣшъ въ Месопотаміи, прѣжде даже не вселитица емѣ въ Харранъ.

в. И рече къ немѣ: изыди ѡ землі твоеѣ и ѡ рѡда твоегѡ, и ѡ домѣ оцѣ твоегѡ, и прииди въ землю, юже ѡше ти покажѣ.

г. Тогда ишѣдъ ѡ землі Халдѣйскіа, вселіца въ Харранъ: и ѡтсѣдъ по оумѣртвїи оцѣ егѡ, пресели егѡ въ землю сїю, на нейже вы нынѣ живете:

д. И не даде емѣ наслѣдіа въ ней, ниже стопы ногѣ: и ѡбѣща да ти емѣ ю во ѡдержаніе, и сѣмени егѡ по немъ, не сѣшъ емѣ чадѣ.

е. Глѡла же сїце бгѣ: ѿкъ всѣдетъ сѣма егѡ пришелицы въ землі чуждѣй, и порабѡтатъ е и ѡслобятъ, лѣтъ четыреста.

ж. И іазыки, емѣже порабѡтаютъ, ссждѣ азъ, рече бгѣ: и по сїхъ изыдѣтъ, и послѣжатъ ми на мѣстѣ семъ.

з. И даде емѣ завѣтъ ѡбрѣзаніа: и такъ роди Ісаака, и ѡбрѣза егѡ въ дѣнь осмый: и Ісаакъ Іаковъ, и Іаковъ дванадесать патріархъ.

и. И патріарси позавидѣвши Іѡсифѣ продаша егѡ во Егѣпетъ: и къ бгѣ сз нимъ,

і. И изѣтъ егѡ ѡ всѣхъ скорбей егѡ, и даде емѣ благодѣть и премѡдрость преѣ Фараѡномъ царемъ Егѣпетскимъ, и постави егѡ начальника на всѣмъ домомъ своимъ.

ще развали това мѣсто, и ще измѣни обычаи-тѣ които прѣдаде намъ Монсей.

15. И всички които сѣдѣхъ на съборъ-тѣ, като ся вгледахъ въ него, видѣхъ лице-то му като лице на ангель.

ГЛАВА 7.

1. А первосвященникъ-тѣ рече : Така ли е това ?

2. А той рече : Мжжіе, братіе, и отци, слушайте : Богъ на сла-вѣ-тѣ яви ся отцу нашему Аврааму, когато бѣше въ Месопотаміѣ, прѣди да ся засели въ Харранъ,

3. И рече му : Излѣзь отъ земіѣ-тѣ си и отъ сродство-то си, и дойди въ земіѣ-тѣ, коѣто ще ти покажѣ.

4. Тогозь излѣзе отъ Халдейскѣ-тѣ земіѣ и засели ся въ Харранъ. И отъ тамъ слѣдъ умираніе-то на бащѣ му прѣсели го въ тѣзи земіѣ, въ коѣто вы сега живѣете.

5. И не му даде наслѣдіе въ неѣ, нито едиѣ стѣпкѣ отъ ногѣ, а обѣща му ся да іѣ даде въ стяжаніе, нему и на негово-то потомство слѣдъ него, когато *още* той нѣмаше чадо.

6. И каза му Богъ така : Че негови-тѣ потомци ще бѣдѣтъ прѣселенци въ чуждѣ земіѣ, и ще гы направятъ *като* робіе, и ще гы притѣсняватъ четыри стотинѣ години.

7. Но азъ, рече Богъ, ще сѣдѣтъ тойзи народъ на който ще робувать ; и подирь това ще излѣзнятъ и ще ми послужать на това мѣсто.

8. И даде му завѣтъ на обрѣзваніе-то ; и така роди Исаака, и обрѣза го въ осмый день ; и Исаакъ *роди* Іакова, и Іаковъ дванадесеть-тѣ патриарсы.

9. А патриарси-тѣ завидѣхъ Іосифу, и продадохъ го въ Египеть ; Богъ обаче бѣше съ него,

10. И избави го отъ всички-тѣ му бѣды, и даде му благодать и мудрость прѣдъ Фараона, царя Египетскаго, който го постави управитель надъ Египеть и надъ всичкый си домъ.

ѿ. Прїиде же глѣдх на всю зѣмлю Егѣпетскую и Ханааню, и скорькь велѣа: и не ѡверѣтахс скѣтости Оцѣи нашн.

ѿи. Слышавх же Іаковх сѣшю пшеницс во Егѣптѣ, посла Оцѣи наша первѣе:

ѿи. И внигда второѣ прїидоша, познѣхъ бысть Іусифх братїи своѣи, и ѿвѣкь бысть Фараѣнх рѣдх Іусифовх.

ѿи. Пославх же Іусифх призвѣ Оцѣа своѣго Іакова, и все срѣдство своѣ, седмьдесятх и пѣть дшшх.

ѿи. Снїде же Іаковх во Егѣпетх, и скончѣса самх и Оцѣи нашн:

ѿи. И принесѣни быша въ Сѣхѣмх, и положѣни быша во грѣбѣхъ, ѣгоже кспн Івраѣмх цѣбною сребра, ѡ сынѡвх Еммѡра Сѣхѣмова.

ѿи. И ѿкоже приближѣшес время ѡвѣтовѣнїа, ѿмже клѣтса Бгѣх Івраѣмх, возрастѡша людїе и оумножишася во Егѣптѣ,

ѿи. Дѡндеже настѣ царь ѿнх во Егѣптѣ, ѿже не знѣше Іусифа,

ѿи. Сѣи слѣк оумысливх ѡ рѣдѣ нашемх, ѡслобн Оцѣи нашы, оуморїти младѣнцы ѿнх, и не ѡживїти.

ѿи. Въ неже время родїса Мѡсѣи, и бѣ оугѡденх Бгѡви, ѿже питѣнх бысть мѣсацы трїи въ домѣ Оцѣа своѣгѡ.

ѿи. Извѣржена же ѣго, взѣтх ѣго дшїи Фараѡнова, и воспитѣ ѿ севѣкь въ сына.

ѿи. И наказанх бысть Мѡсѣи всеї премѣдрости Егѣпетскѣи: бѣ же силѣнх въ словесѣхх и дѣлѣхх.

ѿи. Егда же исполнѣшес ѣмѣ лѣтх четвѣредесатїихъ время, взїде на сѣрдце ѣмѣ, посѣтїти братїю свою сыны Ілѣвы.

ѿи. И видѣвх нѣкоего ѡбїднма, посѡбствова и сотвори ѡмїшѣнїе ѡбїднмомѣ, оубѣвх Егѣптанїнн.

ѿи. Мнѣше же разсмѣти братїѣмх своїмх, ѿкѡ Бгѣх рсѣкою ѣгѡ дѣстх ѿмх спасѣнїе: онї же не разсмѣша.

11. И дойде гладъ надъ всичкѣ-тѣ земѣхъ Египетскѣхъ и Ханаанскѣхъ, и скърбь голѣма : и отци-тѣ наши не намѣрувахъ прѣхранѣ.

12. А Іаковъ като чу че има жито въ Египеть, испрати първый пѣтъ отци-тѣ наши :

13. И на вторый пѣтъ познанъ бы Іосифъ на братія-та си, и извѣстенъ станѣ Іосифовъ-тѣ родъ Фараону.

14. И проводи Іосифъ та призова бащѣ си Іакова, и всичко-то си сродство, седмдесеть и петь души.

15. И слѣзе Іаковъ въ Египеть, и умрѣ тамъ той и отци-тѣ наши.

16. И прѣнесохъ ги въ Сихемъ, и положихъ ги въ гробъ-тѣ, който купи Авраамъ съсъ цѣнѣхъ на сребро отъ сынове-тѣ на Еммора Сихемова.

17. И като приближаваше врѣме-то на обѣщаніе-то което Богъ съ клѣтвѣхъ ся обѣща Аврааму, нарастнѣ народъ-тѣ и умножи ся въ Египеть,

18. Доклѣ настанѣ другъ царь, който не знаяше Іосифа.

19. Той съ коварно мѣдруваніе връхъ нашій-тѣ родъ, притѣсни отци-тѣ ни до толко щото да хвърлятъ дѣца-та си, за да не оставать живы.

20. Въ това врѣме ся роди Моисей, и прѣкрасенъ бѣше прѣдъ Бога ; и хранихъ го три мѣсеца въ бащинъ-тѣ му домъ.

21. А когато го хвърлихъ, зѣ го Фараонова-та дѣщеря, и отхрани го да бѣде неинъ сынъ.

22. И наученъ бы Моисей на всичкѣ-тѣ Египетскѣхъ мудрость, и силенъ бѣ словомъ и дѣломъ.

23. И като навършаше четиридесетѣ-тѣ годинѣхъ на възрасть-тѣ си, дойде му на сърдце да иде да нагледа братія-та си, сынове-тѣ Израилевы ;

24. И понеже видѣ нѣкого си *отъ тѣхъ* обижданъ, отбрани го, и стори отмщение за притѣсняемый-тѣ като порази Египтянина.

25. И мысляше да ся свѣстятъ братія-та му че Богъ чрѣзъ неговъ рѣкѣхъ имъ дава избавленіе : но тѣ ся не свѣстихъ.

кѡ. Во оўтрій же дѣнь іавіса ѿмз тѣжущымса, ѿ привла-
чаше ѿхз въ примирѣніе, рѣкз: мѡжіе, вратіа єстє вы:
вскзю ѡбидите дрѡгз дрѡга;

кз. Ѡбидѣи же влїжнаго, ѡрїнз єгò, рѣкз: ктò тѣ по-
стѣви кнѣзѣ ѿ сдѣїò наđ нѣми;

кн. Едѣ оубїти мѣ ты хòщєши, ѿмже Ѡбразомз оубїлз
єсї вчерѣ Єгїптанина;

кò. Бѣжѣ же Мѡвсєй ѡ словєсї сѣмз, ѿ вѣсть пришлєцз
въ землї Мадїамстѣй, ідѣже родї сына двѣ.

л. И ѿполншымса лѣтѡмз четїредєсатїмз, іавіса ємѡ
въ пєстыні горы Сїнаїскїа Аггѣлз Гдѣнь въ пламени Ѡгнєннѣ
въ кспинѣ.

лѣ. Мѡвсєй же вїдѣвъз двѣлѣшєса вїдѣнїю: прїстє-
пѣющє же ємѡ разсмѣти, вѣсть глѣсз Гдѣнь кз нємѡ:

лв. Азз Бгѣз Ѡтѣцз твоїхз, Бгѣз Аврѣломвз ѿ Бгѣз Ісаѣкввз
ѿ Бгѣз Іақввлѣ. трѣпетєнз же вѣвъз Мѡвсєй не смѣашє
смòтрїти.

лг. Речѣ же ємѡ Гдѣ: ѿззѡї сапогї ногѡ твоєїю: мѣсто
во, на нємже стоїши, землѣ стѣл єсть.

лд. Вїдѣ вїдѣхз ѡсловлєнїє людєй моїхз, ѿже во Єгїптѣ,
ѿ стєпѣнїє ѿхз оубїлшѣхз: ѿ спїдòхз ѿзѣти ѿхз: ѿ нїнѣ
градї, послѡ тѣ во Єгїпетѣ.

лє. Сєгò Мѡвсєа, єгòже ѡрїнзшѣ, рѣкшє: ктò тѣ постѣви
начѣлнїка ѿ сдѣїò; сєгò Бгѣз кнѣзѣ ѿ ѿзбѣвїтелѣ послѣ рскòю
Аггѣла іавлѣшагвса ємѡ въ кспинѣ.

лз. Сєй ѿзведє ѿхз, сотвòрь чдєсѣ ѿ знѣмєнїѣ въ землї
Єгїпетстѣй ѿ въ чермнòмз мòрї, ѿ въ пєстыні лѣтз
четїредєсѣтѣ.

лз. Сєй єсть Мѡвсєй рекїи сынòмз Іїлєвѡмз: Прѣрòка
вѣмз воздѣвїгнетѣ Гдѣ Бгѣз вѣшз ѡ вратїи вѣшєѣ іақв мєнє:
тогò послѣшѣйте.

лн. Сєй єсть вѣвѣй въ цркви въ пєстыні со Аггѣломз

26. На утрѣшній день яви имъ ся когато *нѣкои отъ тѣхъ* ся бѣяхъ, и накара ги да ся примирятъ, и рече : Человѣцы, вы сте братія ; защо ся единъ другый обиждате ?

27. А тойзи, който онеправдаваше ближній-тъ си, отпѣди го, и рече : Кой тя постави началникъ и сѣдникъ надъ насъ ?

28. Или ищешъ да убѣешъ и мене, както уби вчера Египтянина ?

29. Тогазъ Моисей побѣгнѣ за тѣзи думъ, и станѣ прѣселникъ въ Мадіамскѣ-тѣ земѣ, дѣто добы двама сынове.

30. И като ся испълнихъ четиридесетъ години, яви му ся ангель Господень въ пустынь-тѣ на Синайскѣ-тѣ горѣ, въ срѣдъ огнень пламькъ на едиѣ кѣпникѣ.

31. А Моисей като видѣ, почуди ся за видѣніе-то ; и когато приближаваше за да пригледа, дойде му гласъ отъ Господа :

32. Азъ съмъ Богъ на твои-тѣ отцы, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ и Богъ Іакововъ. И Моисей растреперанъ отъ страхъ не смѣяше да гледа.

33. И рече му Господь : Изуй обуща-та отъ позѣ-тѣ си ; защото мѣсто-то на което стоишь, свята земя е.

34. Видѣхъ, видѣхъ страданіе-то на мои-тѣ людіе въ Египетъ, и чухъ въздышаніе-то имъ, и слѣзохъ да ги избавѣмъ ; и сега ела, ще тя проводѣмъ въ Египетъ.

35. Тогози Моисея, когото не приехъ и му рекохъ : Кой ты постави началникъ и сѣдникъ ? него Богъ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на ангела, който му ся яви въ кѣпникѣ-тѣ, проводи за началникъ и избавитель.

36. Той ги изведе, като направи чудеса и знаменія въ земѣ-тѣ Египетскѣ, и въ Червено-то море, и въ пустынь-тѣ четиридесетъ години.

37. Тойзи е Моисей който рече на сынове-тѣ Израилевы : Господь Богъ вашъ, отъ братія-та ваши ще въздигне вамъ пророкъ, като мене ; него да слушате.

38. Тойзи е, който е былъ на събраніе-то въ пустынь-тѣ

глаголавшимъ ѣмъ на горѣ Синаѣстѣй и со Оцѣи нашими, иже пріятъ словеса жива дати намъ.

ла. Егѡже не восхотѣша послѣшати Оцѣи наши, но ѡринѡша и, и ѡвратишася сердцемъ своимъ во Егѡпетъ,

м. Рѣкше Яарѡнгъ: сотвори намъ когни, иже преѡидѡтъ предъ нами: Мѡѡсею ко семъ, иже иъведе насъ ѡ землі Егѡпетскіа, не вѣмы что бысть ѣмъ.

ма. И сотвориша телца во дни Оны, и принесѡша жертвѡ ѡдѡс, и веселѡхсѡ въ дѣлѣхъ рѡкѡ своихъ.

мв. Ѣвратица же Бгъ, и предаде ихъ служити вѡемъ нѣнымъ. ѡкоже писано ѣсть въ книзѣ Прѡрѡкъ: Ѣда законѣнїа и жертвы принесѡсте ми лѣтъ четыредесятъ въ пѡстыни, доме Іилевъ;

мг. И воспрїаѡте скїнію Моѡховъ, и звѣздѡ вѡга вашигѡ Ремфана, Ѣбразы, ѡже сотвориѡте поклонѡтисѡ имъ: и преселѡ вы дѡлѣ Бавѡлѡна.

ма. Еѡнъ свидѣнїа ваши Оцѣмъ нашимъ въ пѡстыни, ѡкоже повелѣ глаголай Мѡѡсеюви, сотворити ю по Ѣбразѡ, ѣгоже видѣ:

ме. Юже и внесѡша прїемше Отцѣи наши со Іисомъ, во ѡдержанїе ѡзыковъ: иже иърїнгъ Бгъ ѡлицѡ Отѣцъ нашихъ, дѡже до днїи Дѡда:

мс. Иже ѡверѣте вѡгодѡть предъ Бгомъ, и ипросї ѡверѣсти селенїе Бгъ Іакѡвлю.

мз. Соломѡнъ же создѡ ѣмъ храмъ.

ми. Но вышнїи не въ рѡсѡтворенныхъ црѡвахъ живѣтъ, ѡкоже Прѡрѡкъ глаголетъ:

ма. Нѣо мнѣ прѡтѡлъ ѣсть, землѡ же поднѡжїе ногѡма моїма: кїи храмъ созиждете ми, глаголетъ Гдъ; илї коѡ мѣсто покѡищѡ моемъ;

и. Не рѡка ли моѡ сотвори сїѡ всѡ;

иа. Жестоковїи и не ѡверѣзании сердца и оушесѡ, въ прїснѡ Дхъ стѡмъ прѡтивитесѡ, ѡкоже Отцѣи ваши, тѡкъ и вы.

наедно съ ангела, що му говоряше на Синайскѣ-тѣ горѣ, още и съ отцы-тѣ наши, който и прѣя животворны словеса, да гы даде намъ,

39. Комуто не рачихѣ да бѣждѣ послушни наши-тѣ отци, но го отпѣдихѣ, и съсъ сѣрдца-та си повѣрнѣхѣ ся въ Египетъ,

40. Когато рекохѣ на Аарона: Направи ни богове, които да вървятъ прѣдъ насъ; защото тойзи Моисей, който ны изведе изъ земѣ-тѣ Египетскѣ, не знаемъ що станѣ.

41. И прѣзъ онѣзи дни направихѣ теле, и принесохѣ жъртвѣ идолу, ивеселяхѣ ся въ направы-тѣ на рѣцѣ-тѣ си.

42. За това ся отвѣрнѣ Богъ и прѣдаде гы да служатъ на небесно-то воинство, както е писано въ книгѣ-тѣ на пророцы-тѣ: Доме Израилевъ, четиридесетъ години въ пустынѣ-тѣ закланія и жъртвы ли ми принесохте?

43. Вы задигнѣхте шатѣръ-тѣ Молоховъ, и звѣздѣ-тѣ на богъ-тѣ си Ремфана, изображенія-та, които си направихте да имѣ ся кланяте: и азъ по далечъ отъ Вавилонъ ще вы прѣселѣхъ.

44. Скънія-та на свидѣтельство-то бѣше съ отцы-тѣ наши въ пустынѣ-тѣ, както заповѣда онзи, който говоряше на Моисея да го направи по образъ-тѣ който бѣ видѣлъ;

45. Коѣто наши-тѣ отци като прѣяхѣ, внесохѣ ѣхъ съ Исуса *Навина* въ владѣнія-та на язычницы-тѣ, които изгони Богъ изъ прѣдъ лице-то на наши-тѣ отцы, до дни-тѣ на Давида;

46. Който намѣри благодать прѣдъ Бога, и попроси да намѣри жилище за Бога *Иакова*.

47. А Соломонъ му съгради домъ.

48. Но Вышній не живѣе въ храмове съ рѣкѣ направены, както казува пророкъ-тѣ:

49. Небе-то е прѣстолъ мой, а земя-та е подножіе на нозѣ-тѣ ми. Кой храмъ ще съградите за мене? казува Господъ; или кое мѣсто за моѣхъ почивкѣ?

50. Всичко това не направи ли го моя-та рѣка?

51. Твърдоглави и съ необрѣзаны сѣрдца и уши; вы всякога ся противите Духу Святому: както бащи-тѣ ви, така и вы.

ѱв. Когò ѱ Прѣрòкѡ не ѱзгнàша Отцѹ вàши ; ѱ оубѣиша предвозвѣстившѹ ѱ пришѣствѣи Прàведнàгѡ, ѣгòже вѹ нынѣ предàтеле ѱ оубѣицы кѹсте :

ѱг. Иже прѣясте закòнѡ оустроенїемѡ Аггѣлскимѡ, ѱ не сохранисте.

ѱд. Слышàще же сѣл, распыхàхсѹ сердцѹ своѣми, ѱ скрежетàхсѹ зѡбы нàнѹ.

ѱе. Стефàнѡ же сѹи ѱсполнь Дхà сѣл, возрѣвѡ на нѣо, видѣ слàвѡ Бжѣю, ѱ ѱиса стоàща ѡдеснѹ Бгà,

ѱз. И рече : сѣ виждѡ нѣсà ѡверста, ѱ Сѣл члвѣчѹ ѡдеснѹ стоàща Бгà.

ѱз. Возопивше же глãсомѡ вѣлїимѡ, затыкàхсѹ оуши своѣ, ѱ оустремїшасѹ ѣдинодшнѡ нàнѹ :

ѱн. И ѱзвѣдше вѣкѣ грàдѹ, кàменїемѡ побивàхсѹ ѣгò. ѱ свидѣтелїе снѣмше рїзы своѹ, положиша при ногѹ юноши нарицàемагѡ Сàулѹ,

ѱо. И кàменїемѡ побивàхсѹ Стефàнѹ, молàшасѹ ѱ глагòлюща : Гдѣ ѱисе, прїимѣ дхѡ мòй.

ѱ. Преклòнь же колѣна, возопї глãсомѡ вѣлїимѡ : Гдѣи, не постàви ѱмѡ грѣхà сегò. ѱ сѣл рекѡ оуспе.

ГЛАВА ѱ.

а. Сàулѡ же бѣ созволаа оубѣиствѡ ѣгò. кѹсть же вѡ тòй дѣнь гоненїе вѣлїе на црковѹ Іерлїмскѹю : всї же разсѣдшасѹ по странàмѡ Іудѣйскимѡ ѱ Самарїйскимѡ, кромѣ Аплѡ.

б. Погребòша же Стефàнѹ мшїе клгоговѣишїи, ѱ сотвориша плачь вѣлїй наа нїмѡ.

в. Сàулѡ же ѡслоблàше црковѹ, вѡ дòмы вхòдà, ѱ влачà мшїѹ ѱ жєнѹ предàше вѡ темнїцѡ.

д. Разсѣлвшїисѹ же, прохождàхсѹ клговѣствòюще слòво.

52. Кого отъ пророцы-тѣ не изгонихъ отци-тѣ ви? а още и убихъ оныя които прѣдизвѣстихъ за идваніе-то на тогова Праведника, на когото вы сега станѣхте прѣдатели и убійци?

53. Вы които приехте законъ-тѣ чрѣзъ служеніе-то ангелско, и не го удържахте.

54. А тѣ като чувахъ това, късахъ имъ ся сърдца-та *отъ ядъ*, и скърцахъ съсъ жбы на него.

55. А *Стефанъ*, испълненъ съ Духъ Святъ, погледнъ на небо-то, и видѣ славъ-тѣ Божіи, и Исуса че стояше отдесно на Бога;

56. И рече: Ето, виждамъ небеса-та отворены, и Сына чело-вѣческаго че стои отдесно на Бога.

57. Но тѣ като извикахъ съ гласъ голѣмъ, затулихъ си уши-тѣ, и единодушно ся впуснѣхъ връхъ него.

58. И като го изведохъ внѣ изъ града, хвърляхъ връхъ него камніе. И свидѣтели-тѣ сложихъ дрехы-тѣ си при нозѣ-тѣ на нѣкой момѣкъ на име Савлъ.

59. И хвърляхъ камніе връхъ Стефана, който ся моляше и казуваше: Господи Исусе, приими духъ-тѣ ми.

60. И като колѣнчи, извика съ гласъ голѣмъ: Господи, не имъ считай тойзи грѣхъ. И това като рече заспа.

ГЛАВА 8.

1. А Савлъ съизволяваше на убиваніе-то му. И по това врѣме станѣ голѣмо гоненіе противъ церквѣ-тѣ въ Иерусалимъ; и всицы ся разидохъ по Иудейскы-тѣ и Самарійскы-тѣ мѣста, освѣнъ апостоли-тѣ.

2. И нѣкои благоговѣйни чело-вѣци погребохъ Стефана, и направихъ надъ него голѣмъ плачь и рыданіе.

3. А Савлъ правяше голѣмъ повредъ на церквѣ-тѣ, понеже влѣзуваше въ всякъ къщъ, и влачаше мжгіе и жены, та ги прѣдаваше въ тѣмницъ.

4. А тѣзи които бѣхъ ся разишли, обхождахъ и благоговѣству-вахъ слово-то.

ѣ. Філіппъ же сошѣдъ во градъ Самарійскій, проповѣдаше ѱмъ Хртѧ.

ѥ. Внимáхъ же народи глагóлемымъ ѿ Філіппа ѣдинодóшнъ, слышаше ѱ видаше знаменїа, ѡже творáше.

ѥ. Дóси во нечїстїи ѿ многихъ ѱмóщихъ ѧ, вопїюще глаголюмъ вѣлимъ ѱсхождáхъ: мнози же разславленїи ѱ хрómїи ѱцѣлїшася.

ѱ. И вѣсть рáдость вѣлїа во градѣ тóмъ.

ѡ. Мóжъ же нѣкїи ѱменемъ Сїмвнъ, прѣжде вѣ во градѣ волхвѣа ѱ оудивлѣа ѡзыкъ Самарійскїи, глагóла нѣкоего бѣти себѣ велика:

ѡ. Ѣмóже внимáхъ всѣ ѿ мала дáже до велика, глагóлюще: сѣй ѣсть сїла Бжїа великаа.

ѡ. Внимáхъ же Ѣмó, занѣ доволно врѣмá волхвованїи оудивлѣше ѱхъ.

ѡ. Ёгда же вѣрoваша Філіппъ блговѣствѣющъ, ѡже ѿ царствїи Бжїи ѱ ѿ ѱмени Іисъ Хртóвѣ, крещáхъса мóжїе же ѱ жѣны.

ѡ. Сїмвнъ же ѱ сáмъ вѣрoва, ѱ крещса, вѣ пребываа оудивлѣшася.

ѡ. Слышавше же, ѱже во Іерлїмѣ Аплїи, ѡкв прїятъ Самарїа слóво Бжїе, послáша къ нїмъ Петрѧ ѱ Івáнна.

ѡ. бже сошѣдше помолїшася ѿ нїхъ, ѡкв да прїймстъ Дхѧ сѣго.

ѡ. Ёщѣ во нн на ѣдїнаго ѱхъ вѣ пришѣлъ, тóчїю крещенїи бáхъ во ѱма Гда Іиса.

ѡ. Тогда возложїша рóцѣ на нѧ, ѱ прїáша Дхѧ сѣго.

ѡ. Видѣвъ же Сїмвнъ, ѡкв возложенїемъ рóкъ Аплскїихъ дѣтса Дхъ сѣїи, прїнесѣ ѱмъ среврѣ,

ѡ. Глагóла: дадїте ѱ мнѣ влáсть сїю, да, на негóже ѡще положѣ рóцѣ, прїїметъ Дхѧ сѣго.

5. И Филиппъ слѣзе въ единъ Самарійскій градъ и проповѣдуваше имъ Христа.

6. И внимаваше народъ-тъ единодушно на това което имъ говоряше Филиппъ, като чувахъ *всички* и виждахъ знаменія-та които правяше.

7. Защото нечисти-тъ духове, съ голѣмъ гласъ извыкувахъ и излѣзувахъ отъ мнозина които ги имахъ; и мнозина разслабени и хроми исцѣлени бяхъ.

8. И станъ радость голѣма въ онзи градъ.

9. А въ градъ-тъ отъ по напрѣдъ имаше нѣкой си человекъ на име Симонъ, който правяше магін: и омаюваше народъ-тъ Самарійскій, като казуваше себе си че е великъ нѣкой си:

10. На когото всички отъ малкъ до голѣмъ давахъ вниманіе и казувахъ: Тойзи е велика-та сила Божія.

11. И внимавахъ на него, по това че доста врѣме бѣше ги омаювалъ съ магін-тъ си.

12. Но когато повѣрувахъ въ Филиппа, който благовѣствоваше за царство-то Божіе, и за име-то Исусъ Христово, кръщавахъ ся мъжіе и жены.

13. И самъ си Симонъ повѣрува, и покръстенъ намѣрваше ся всякога при Филиппа, и като гледаше че ставатъ знаменія и чудеса голѣмы, удивяваше ся.

14. А като чухъ апостоли-тъ които бѣхъ въ Іерусалимъ, че Самарія пріе слово-то Божіе, проводихъ имъ Петра и Іоанна,

15. Които като слѣзохъ, помолихъ ся за тѣхъ, за да пріимѣтъ Духа Святаго.

16. (Защото не бѣ слѣзълъ още ни на одного отъ тѣхъ *Духъ Святой*, но само бѣхъ кръстени въ име-то Исусъ Христово.)

17. Тогазъ възлагахъ рѣцѣ на тѣхъ, и пріимахъ Духа Святаго.

18. А като видѣ Симонъ че съ възлаганіе-то на апостолскы-тъ рѣцѣ ся даваше Святой Духъ, принесе имъ сребро,

19. И казуваше: Дайте и на мене тѣзи власть, щото врѣхъ когото възложъ рѣцѣ, да пріима Духа Святаго.

к. Пётръ же рече къ немѹ : сребро твоё съ тою да вѣдетъ въ погѣбель, ѿкъ даръ Бжій нещевалъ ёси сребромъ стажати.

ка. Нѣсть ти части ни жребіа въ словеси семъ : ѿбо сердце твоё нѣсть право предъ Богомъ.

кв. Покайся оубо въ зловѣ твоёй сей, и молиса Бга, ѿще оубо ѿпѣститца ти помышленіе срца твоего :

кг. Въ жёлчи бо горести и союзѣ неправды зрю тѣ съща.

кд. Ѡвѣщавъ же Симонъ рече : помолитеса въ ѿ мнѣ ко Гдѹ, ѿкъ да ничтоже сиѹх найдеть на мѹ, ѿже рекосте.

ке. Онѹ же оубо засвидѣтельствовавшу и глаголавше слово Гдне, возвратишася во Іерлімъ, и мнѹгимъ вѣсемъ Самарійскимъ бѣговѣстиша.

кз. Ангелъ же Гднъ рече къ Філіппу, глагола : востани и иди на полудне, на пѣть сходящій въ Іерліма въ Газъ : и тѹи ёсть пѣствъ.

к4. И воставъ поиде : и сѣ мѹжъ Мсрїнъ Ѣвѹсѹсъ силенъ Кандакїи царицы Мсрїнскїа, ѿже бѣ надъ всѣми сокровищи ёа : ѿже прїиде поклонитца во Іерлімъ :

ки. Бѣ же возвращаема и сѣда на колесницѣ своей, чташе прѣрока Ісѹю.

кк. Рече же Дхъ къ Філіппу : пристъпи и прилѣпнѣса колесницѣ сей.

кл. Притѣкъ же Філіппъ оуслыша ёго чтѹща прѣрока Ісѹю, и рече : оубо разсмѣши ли, ѿже чтеши ;

ка. Онъ же рече : какъ оубо могъ (разсмѣти,) ѿще не кто настѣвитъ мѹ ; оумолѹ же Філіппа, да возшеде съдетъ съ нимъ.

кв. Слово же писанїа, ёже чташе, бѣ сѣ : ѿкъ Ѡвчѹ на заколенїе ведеса, и ѿкъ агнецъ прѣмъ стрїгѹшемъ ёго безгласенъ : такъ не ѿверзаетъ оустъ своихъ.

20. А Петръ му рече : Сребро-то ти съ тебе наедно въ погыбель да бжде ; защото си възмнѣлъ че даръ-тъ Божій съсъ сребро ся придобыва.

21. Ты нѣмашь часть, нито дѣлъ въ това, защото сърдце-то ти не е право прѣдъ Бога.

22. За то покай ся отъ тѣзи твоѣж злож, и моли ся Богу, да но бы ти ся простилъ тойзи на сърдце-то ти помыслъ ;

23. Понеже тя гледамъ че си въ жълчкж на горестъ и въ свръскж на неправдж.

24. А отговори Симонъ и рече : Молѣте ся вы за мене на Господа, да мя не постигне ни едно отъ тѣя що рекохте.

25. Тъ прочее като засвидѣтелствувахъ и говорихъ слово-то Господне, върнѣхъ ся въ Иерусалимъ, и на много Самарійскы села проповѣдувахъ евангеліе-то.

26. А ангель Господень говори на Филиппа и каза : Стани и иди къмъ пладѣ, въ пѣть-тъ, който слѣзува отъ Иерусалимъ въ градъ Газа ; той е пустъ.

27. И станъ и отиде ; и ето, человекъ отъ Еѳіопіѣж, скопецъ, велможа на Кандакіѣж Еѳіопскж-тж царицж, който бѣше надъ всичкж-тж нейнж хазнж ; той бѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся поклони.

28. И на връщаніе, като сѣдѣше на колѣсницж-тж си, четѣше пророка Исаіѣж.

29. А Духъ-тъ рече Филиппу : Пристѣпни, и прилѣпни ся до тѣзи колѣсницж.

30. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исаіѣж, и рече : Разумѣвашь ли това което четешъ ?

31. А той рече : И какъ быхъ можалъ да разумѣѣхъ, ако мя не настави нѣкой ? И покани Филиппа да възлѣзе и да сѣдне съ него.

32. А мѣсто-то на писаніе-то, което прочиташе, бѣше това : Заведохъ го като овцж на закаланіе, и като агне безгласно прѣдъ тогози който го стриже, така не отвара уста-та си.

лг. Во смиренїи ѣгѡ сѣдз ѣгѡ взѣтса, рѡдз же ѣгѡ ктѡ исповѣсть ; ѡкѡ взѣмлетса ѡ земаї живѡтѣ ѣгѡ.

лд. Ѡвѣщавз же кáженикѣ кѣ Філіппѡ речѣ : молю тѣ, ѡ кѡмѣ Прѡрокѣ глаголетѣ сїѣ ; ѡ себѣ ли, или ѡ иномѣ нѣкоемѣ ;

ле. Ѡвѣрзз же Філіппѣ оустѣ своѣ, и наченз ѡ писанїѣ сегѡ, бѣговѣстї ѣмѣ Іиса.

лз. Икоже идаѣс пстѣмѣ, прїидѡша на нѣкѣсїю водѣ : и речѣ кáженикѣ : сѣ вода : чтѡ возбранѣетѣ мї крестїтїсѣ ;

лз. Речѣ же ѣмѣ Філіппѣ : ѡше вѣрзеши ѡ всегѡ сѣрдца твоегѡ, мѡцїно тѣ ѣсть. ѡвѣщавз же речѣ : вѣрсїю Сїѣ Бжїѣ бытї Іиса Хрѣта.

ли. И повелѣ стáти колесницѣ : и снїдѡста Ѧба на водѣ, Філіппѣ же и кáженикѣ : и крестї ѣгѡ.

ло. Егда же изыдѡста ѡ воды, Дѣх стѣий нападѣ на кáженика. Игѣлз же Гдѣнь восхїти Філіппа, и не видѣ ѣгѡ ктѡмѣ кáженикѣ : идаше бо вз пѣть свої радѣсѣ.

м. Філіппѣ же ѡвѣрѣтсѣ во Ізѡтѣ : и прохѡдѣ благовѣствѡваше градѡмѣ всемѣ, дѡндеже прїитї ѣмѣ вз Кесарїю.

ГЛАВА Ѧ.

а. Савлз же ѣще дѣхѣ прешенїемѣ и оубїйствомѣ на оученикѣ Гдѣни, пристѣпль ко архїерїю,

б. Испросї ѡ негѡ посланїѣ вз Дамáскѣ кѣ собѡрнїемѣ, ѡкѡ да ѡше нѣкїѣ ѡвѣрѣетѣ тогѡ пстї сѣшыл, мѣжи же и женѣ, свѣзаны приведѣтѣ во Іерусалимѣ.

в. Внегда же итї, вѣсть ѣмѣ прїблїжитїсѣ кѣ Дамáскѣ, и внезапѣ ѡблїстѣ ѣгѡ свѣтѣ ѡ нѣсѣ :

д. И падз на зѣмлю, слыша глѣсѣ глаголющїѣ ѣмѣ : Савле, Савле, чтѡ гѡниши ;

33. Въ негово-то униженіе отне му ся сждба-та; а родъ-тъ му кой ще искаже? защото ся зема животъ-тъ му отъ земѣхъ-тѣхъ.

34. И отговори скопецъ-тъ и рече на Филиппа: *Кажу ми, молихъ ти ся, за кого казува това пророкъ-тъ? за себе си ли, или за другыго нѣкого?*

35. А Филиппъ отвори уста, и наченѣ отъ това писаніе, та му благовѣсти Исуса.

36. И като вървахъ въ пѣть-тъ, дойдохъ на една водѣ; и казува скопецъ-тъ: Ето вода; какво мя въспира да ся не кръстихъ?

37. И Филиппъ рече: Ако вѣрувашъ отъ все сърдце, можешъ. А той отговори и рече: Вѣрувамъ че Исусъ Христосъ е Сынъ Божій.

38. И заповѣда да ся спрѣ колѣсница-та: и слѣзохъ и двама-та на водѣ-тѣхъ, Филиппъ и скопецъ-тъ, и кръсти го.

39. А когато излѣзохъ изъ водѣ-тѣхъ, Духъ Господень грабнѣ Филиппа, и не го видѣ вече скопецъ-тъ: но отхождаше на пѣть-тъ си радостенъ.

40. А Филиппъ ся намѣри въ Азотъ; и като прѣхождаше, проповѣдуваше евангеліе-то по всички-тѣ градове доклѣ дойде въ Кесаріѣхъ.

ГЛАВА 9.

1. А Савлъ, като дыхаше още устрашаваніе и убійство врѣхъ ученицы-тѣхъ Господни, отиде при първосвященника,

2. И поиска отъ него писма до съборища-та въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри нѣкои отъ тойзи пѣть мъжје и жены, да ги докара вързаны въ Іерусалимъ.

3. И на отиваніе когато приближаваше Дамаскъ, внезапно бляснѣ около него свѣтлина отъ небе-то.

4. И като паднѣ той на земѣхъ-тѣхъ, чу гласъ, който му говорѣше: Савле, Савле, защо мя гонишь?

Ѣ. Речѣ же : кто ѣси Гдѣи ; Гдѣ же речѣ : азъ ѣсмь Іисъ, ѣгоже ты гоннши : жестоко ти ѣсть противъ рожи ѣ прѣти.

Ѥ. Трепѣща же ѣ оужасѣааа, глагола : Гдѣи, что ма хощѣши творѣти ; ѣ Гдѣ речѣ кз немъ : востѣни ѣ види во градъ, ѣ речѣтса ти, что ти подобѣетъ творѣти.

Ѧ. Мъжѣе же ѣдъщѣи сз нимъ стоѣхъ чдѣѣща, гласъ оубв слышашѣ, но никогоже видѣше.

ѧ. Востѣ же Сѣлаз ѡ землѣ : ѣ ѡвѣрстыма очѣма своѣма ни ѣдѣнагѡ видѣше : ведѣше же ѣго за рѣкъ введѣша вз Дамаскъ.

Ѩ. И бѣ дни три не видѣ, ѣ ни ѣдѣ, ниже пѣше.

і. Бѣ же нѣкто оученикъ вз Дамасцѣ, ѣменемъ Анаѣиѣ, ѣ речѣ кз немъ Гдѣ вз видѣнѣи : Анаѣиѣ, онъ же речѣ : сѣ азъ, Гдѣи.

іі. Гдѣ же кз немъ : востѣвз пондѣ на стѣгнѣ нарицѣемъю прѣвсю, ѣ взыщѣи вз домъ Іздовѣ Сѣла ѣменемъ, Тарсѣнина : сѣ ко молѣтвѣ дѣетъ.

ііі. И видѣ вз видѣнѣи мъжа ѣменемъ Анаѣиѣю вшѣдша, ѣ возложша на нь рѣкъ, ѣкъ да прѣзритъ.

іііі. Ѣвѣща же Анаѣиѣ : Гдѣи, слышѣхъ ѡ многѣхъ ѡ мъжи сѣмъ, колика злѣ сотворѣи стѣмъ твоѣмъ во Іерлѣмѣ :

ііііі. И здѣ ѣматъ власть ѡ архѣрѣѣи, свѣзѣти всѣ нарицѣѣющыѣ ѣма твоѣ.

іііііі. Речѣ же кз немъ Гдѣ : ѣдѣи, ѣкъ сосѣдъ ѣзвѣранъ ми ѣсть сѣи, пронестѣи ѣма моѣ прѣд ѣзѣкѣи ѣ царѣмѣи, ѣ сынѣи Іудѣемѣи.

ііііііі. Азъ ко скажѣ ѣмъ, ѣлика подобѣетъ ѣмъ ѡ ѣмени моѣмъ пострадѣти.

іііііііі. Побѣде же Анаѣиѣ ѣ види вз храмнѣи, ѣ возложъ на нь рѣцѣ, речѣ : Сѣлае братѣ, Гдѣи Іисъ ѣвлѣйтса на пѣти, ѣмже шѣлз ѣси, послѣ ма, ѣкъ да прѣзриши ѣ испѣлнишиа Дѣа стѣа.

5. А той рече: Кой си *ты*, Господи? И Господь му рече: Азъ съмъ Исусъ когото ты гонишь; не ти е лесно да риташъ срѣщъ остень.

6. А той растреперанъ и смаянъ рече: Господи, какво ищешь да сторѣхъ? И Господь му рече: Стани и влѣзь въ градъ-тъ, и ще ти ся каже, какво трѣба да правишь.

7. А мъжіе-тъ които го придружавахъ, като чувахъ гласъ-тъ а не виждахъ никого, стояхъ като вѣцпени.

8. И станъ Савлъ отъ земѣхъ-тъ, и съ отворены очи не виждаше никого; и водѣхъ го за рѣкхъ, та го възведохъ въ Дамаскъ.

9. И три дни минъ безъ да види, и не яде нито пи.

10. А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ на име Ананія, и рече му Господь во видѣніе: Ананіе. А той рече: Ето мя, Господи.

11. И Господь му рече: Стани, та иди на улицъ-тъ която ся казува Права, и попытай въ домъ-тъ на Іудъ за *някого си* на име Савлъ, Тарсянинъ; защото ето ся моли;

12. И видѣ во видѣніе одного человекъ, именовъ Ананія, че влѣзе и тури рѣкхъ на него за да прогледа.

13. И отвѣща Ананія: Господи, чухъ отъ мнозина за тогозъ человекъ, колко злины е сторилъ на твои-тъ святини въ Іерусалимъ.

14. И тука има власть отъ първосвященници-тъ да върже всички които призоваватъ твое-то име.

15. А Господь му рече: Иди, защото съхъдъ избранъ ми е той, да носи мое-то име прѣдъ народы и царіе, и прѣдъ сынове-тъ Израилевы:

16. Защото азъ ще му покажъ *все* що има да пострада за името ми.

17. И отиде Ананія и влѣзе въ къщъ-тъ; и като възложи рѣцѣ на него, рече: Савле брате, Господь, Исусъ, който ти ся яви на пѣть-тъ по който ты идѣше, проводи мя за да прогледашь, и да ся изпълнишь съ Духа Святаго.

іі. И ѡбїе ѡпадѡша ѡ Очїю ѣгѡ ѡкѡ чешсѧ, прозрѣ же ѡбїе, и воставъ крѣтїса,

ѡі. И прїемь пицъ оукрѣпїса. Бысть же Савлаъ сз сѡшнми въ Дамасцѣ оучениками днїи иѣкїа.

к. И ѡбїе на сѡнмишахъ проповѣдаше Іиса, ѡкѡ сѣй ѣсть Сїиъ Бжїи.

ка. Дивлѧхсѧ же всї слышашїи и глаголахъ: не сѣй ли ѣсть гонївыи во Іерусалимѣ нарицающыя има сїе, и заѣ на сїе прїиде, да свѧзаны тѣа приведѣтъ ко архїереемъ;

кв. Савлаъ же паче крѣплѧшесѧ, и смѡщаше Ісден живѡщыя въ Дамасцѣ, препираѧ, ѡкѡ сѣй ѣсть Хрѣтѡсъ.

кг. Икоже исполнишасѧ днїе доволны, совѣщаша Ісдеѣ оубїти ѣгѡ:

кд. Оубѣданъ же бысть Савлаъ совѣтѣ иухъ. стрѣжѧхъ же вратѣ дѣнь и нощь, ѡкѡ да оубїютъ ѣгѡ.

ке. Поѣмше же ѣгѡ оученицы нощїю, свѣсиша по стѣнѣ въ кошнїцѣ.

кз. Пришѣдъ же Савлаъ во Іерусалимъ, покъшѧшесѧ прикплѧтїса оученикѡмъ: и всї коѧхсѧ ѣгѡ, не вѣрꙋюще, ѡкѡ ѣсть оученикъ.

кѣ. Варнава же прїемъ ѣгѡ, приведѣ ко Апѡлѡмъ, и повѣда иѡмъ, какѡ на пстїи видѣ Гѡа, и ѡкѡ глагола ѣмѡ, и какѡ въ Дамасцѣ дерзѧше ѡ имени Іисовѣ.

ки. И вѧше сз ними вхѡдѧ и исхѡдѧ во Іерлїмѣ, и дерзѧ ѡ имени Гѡа Іиса.

кк. Глаголаше же и стазѧшесѧ сз Елїны: Онї же искѧхъ оубїти ѣгѡ.

кл. Разсмѣвше же вратїа сведѡша ѣгѡ въ Кесарїю, и ѡпсстїиша ѣгѡ въ Тарсъ.

ла. Цркѡи же по всеї Ісден и Галїен и Самарїи и мѣлахъ мїрѣ, созидѧющесѧ и ходѧще въ стрѧскѣ Гѡни, и оутѣшенїемъ стѧгѡ Дѡа оумножѧхсѧ.

18. И тозь часъ паднѣхъжъ отъ очи-тѣ му като люспы, и тутакси прогледа; и станѣ та ся кръсти;

19. А като похапнѣ, добы силѣ. И прѣсѣдѣ Савлѣ нѣколко дни съ ученицы-тѣ въ Дамаскъ.

20. И отъ тозь часъ проповѣдуваше по съборища-та Христа, че той е Сыиъ-тѣ Божій.

21. И всички конто го чувахъ, дивяхъ ся и казувахъ: Не е ли тойзи който погубяше въ Иерусалимъ тѣзи конто призовавахъ това име? и тука за това бѣ дошелъ, да ги закара вързаны при първо-священници-тѣ.

22. А Савлѣ ся укрѣпяваше повече, и надпираше Іудей-тѣ конто живѣяхъ въ Дамаскъ, като доказуваше че тойзи е Христосъ.

23. И когато ся миѣхъжъ нѣколко дни, наговорихъ ся Іудей-тѣ да го убійтъ;

24. И това тѣхно наговаряніе станѣ извѣстно на Савла; и вардахъ порты-тѣ деня и ноця, за да го убійтъ.

25. Но ученицы-тѣ го зѣхъ прѣзь ноць и го спустихъжъ прѣзь стѣнѣ-тѣ съ кошче.

26. И като дойде Савлѣ въ Иерусалимъ, стараяше ся да ся при-дружи съ ученицы-тѣ; но всички ся бояхъ отъ него, понеже не вѣрувахъ че е ученикъ.

27. А Варнава го зѣ, та го доведе при апостолы-тѣ и расказа имъ какъ е видѣлъ Господа въ пѣть-тѣ, и че му е говорилъ, и какъ въ Дамаскъ е проповѣдувалъ съ дързновеніе въ име-то Иисусово.

28. И вхождаше и исхождаше съ тѣхъ въ Иерусалимъ, и дързновенно проповѣдуваше въ име-то на Господа Иисуса;

29. И говоряше и прѣпираше ся съ Еллинисты-тѣ; а тѣ гледахъ да го убійтъ.

30. *Това* като разумѣхъ братія-та, заведохъ го въ Кесаріѣжъ и отпратихъ го въ Тарсъ.

31. И тогазь по всички Іудейскы и Галилейскы и Самарійскы церкви-тѣ имахъ миръ, и назидавахъ ся и ходяхъ въ страхъ Господень, и съ утѣшеніе-то на Святаго Духа умножавахъ ся.

лв. И бысть Петръ посѣщающъ всѣхъ, снѣти и ко стѣмъ живущимъ въ Лѹдѣѣ.

лг. Ѡбръѣте же тѣмъ челоѣка нѣкоего именемъ Енеа, ѡсмѣ лѣтъ лежаща на одрѣ, иже бѣ разслабленъ.

лд. И рече ѣмъ Петръ: Енее, ищѣлаетъ тѣ Иисъ Хрѣтосъ: востани съ постѣли твоеѣ. и ѡбѣе воста:

ле. И видѣша ѣго вси живущии въ Лѹдѣѣ и во Иссарѣнѣ, иже ѡвратишася ко Гдѣ.

лз. Во Іоппїи же бѣ нѣкаа оученица именемъ Таѣла, ѡже сказаема глаголется Сѣрна: сѣа бѣше исполнена бл҃гнѣхъ дѣлъ и милостынъ, ѡже твораше:

лз. Бысть же во дни тѣа, колѣвшей ѣй оумрѣти: ѡмывше же ю положиша въ горницѣ.

ли. Близъ же сѣщей Лѹдѣѣ Іоппїи, оученицы слышавше, ѡкѡ Петръ ѣсть въ ней, послаша двѣ мѣжа къ немъ, моляще ѣго не ѡблѣкнѣтиса прѣити до нихъ.

ла. Востаъ же Петръ иде съ нима: ѣгоже пришедша возведоша въ горницъ, и предсташа ѣмъ всѣ вдовицы плачуща и показующа рѣзы и одѣжды, ѣлика твораше съ ними сѣщи Сѣрна.

лб. Изгнавъ же вонъ всѣ Петръ, преклѣнь колѣна помолѣся: и ѡвратишася къ тѣлѣ, рече: Таѣла, востани. Она же ѡверзе ѡчи свои: и видѣвши Петра, сѣде.

лб. Подавъ же ѣй рѣкъ, воздвѣже ю: и призвавъ стѣа и вдовицы, постави ю живъ.

лв. Оубѣдано же бысть сѣ по всѣй Іоппїи, и мнози вѣрѡваша въ Гдѣ.

лг. Бысть же дни доволны пребыти ѣмъ во Іоппїи оубѣкоегѡ Сѣмѡна оусмарѣ.

ГЛАВА І.

а. Мѣжъ же нѣкїи бѣ въ Кесарїи именемъ Корнїлїи, сотникъ ѡспїры нарицающїася Італїскїа,

32. И станѣ когато Петръ обхождаше всички-тѣ, да слѣзе и до святын-тѣ конто живѣяхѣ въ Лиддѣ.

33. И намѣри тамо нѣкого челоуѣка на име Еней, който бѣше разслабень, и отъ осмь години все лѣжаше на постелкѣ.

34. И рече му Петръ: Енее, исцѣлява тя Иисусъ Христосъ: стани и постели си самъ си. И тозъ часъ станѣ.

35. И видѣхѣ го всички конто живѣяхѣ въ Лиддѣ и въ Саронѣ, конто ся обѣрихѣхѣ къмъ Господа.

36. А въ Юппіѣ имаше нѣкоя ученица на име Тавиѳеа, (което истѣлкувано ще рече, Сърна:) тя бѣ исполнена съ добры дѣла и съ милостыни конто правяше.

37. И случи ся прѣзъ тѣзъ дни *та* да ся поболи и да умрѣ; и като іѣ окаяхѣ, турихѣ іѣ въ горницѣ.

38. И понеже Лидда бѣше близу до Юппіѣ, ученици-тѣ като чухѣ че Петръ е тамъ, проводихѣ до него двама челоуѣцы, и моляхѣ го да ся не облѣни да дойде до тѣхъ.

39. И станѣ Петръ и отиде съ тѣхъ; и щомъ дойде, изведохѣ го въ горницѣ-тѣ; и прѣдстави хѣ ся прѣдъ него всички-тѣ вдовицы, та плачѣхѣ, и показувахѣ му ризы и дрехы конто *имѣ* правяше Сърна, когато бѣ съ тѣхъ.

40. А Петръ испрати на вѣнѣ всички-тѣ, и колѣнчи та ся помоли, и ся обѣрихѣ къмъ тѣло-то, и рече: Тавиѳеа, стани. А тя отвори очи-тѣ си, и като видѣ Петра, сѣди.

41. А той ѣ подаде рѣкѣ и іѣ исправи; повыка послѣ святын-тѣ и вдовицы-тѣ, и прѣдстави іѣ *прѣдъ тѣхъ* живѣ.

42. И това станѣ извѣстно по всичкѣ Юппіѣ; и мнозина повѣрувахѣ въ Господа.

43. А *Петръ* прѣсѣдѣ довольно врѣме въ Юппіѣ, у нѣкого си Симона усмаря.

ГЛАВА 10.

1. Имаше пакъ нѣкой си челоуѣкъ въ Кесаріѣ на име Корнилій, стотникъ отъ полкѣ-тѣ нарицаемый Италійскый,

ѳ. Благоговѣишъ и коуиша Бѣа со всѣмъ домоу сво-
имъ, твораи милостыни многи людемъ, и моуиша Бѣс
всегда :

ѵ. Видѣ възвидѣиши ѿвѣ, ѿкв въз часъ девѣтый днѣ,
Аггѣла Бѣа сшѣдша кз немъ, и рѣкша ѣмъ : Корниліе.

ѿ. Онъ же воззрѣвъ нашь и пристрашенъ бѣвъ рече :
что ѣсть Гдѣи ; рече же ѣмъ : молитвы твоѣ и милостыни
твоѣ възидоша на пѣмать предъ Бѣа.

Ѷ. И нынѣ послѣ во Іоппию мужей, и призови Сѣмѣна на-
рицѣемаго Петра :

ѷ. Сѣи странствуетъ оу нѣкоегу Сѣмѣна оу смарѣ, ѣмъ же
ѣсть домоу при мори. тои речѣтъ тебѣ глаголы, въз ни хже
спасѣшиша ты, и весь домоу твои.

Ѹ. И ѿкоже ѿиде Аггѣла глаголай Корнилію, пригласивъ
двѣ ѿ равнѣвъ своихъ, и воина благочестива ѿ служащихъ ѣмъ,

и. И сказавъ имъ всѣ, послѣ ихъ во Іоппию.

ѹ. Во оутриѣ же пгтшѣствуюшымъ имъ и ко градъ при-
ближающымся, възиде Петръ на горницъ помолитися, ѿ часѣ
шестомъ.

Ѻ. Бысть же прилченъ, и хотѣше вксити : готовашымъ
же онѣмъ, нападѣ нашь оужасъ,

ѻ. И видѣ нѣо ѿверсто, и сходашъ нашь сосѣдъ нѣкѣи
ѿкв плащаницъ вѣлію, по четыремъ краѣмъ привѣзанъ, и
низъ спущаемъ на зѣмлю :

Ѽ. Въ немъ же бѣхъ всѣ четверонѣгѣла зѣмля и свѣрѣе и
гдѣи и птицы невѣсныя :

ѽ. И бысть гласъ кз немъ : воставъ Петре, заколи и ѿждь.

Ѿ. Петръ же рече : никакоже Гдѣи : ѿкв николи же ѿдохъ
всѣко скверно или нечисто.

ѿ. И сѣ гласъ паки кз немъ вторицею : ѿже Бѣс ѿчистишъ
ѣсть, ты не скверни.

ѿ. Сѣ же бысть трици : и паки възѣс сосѣдъ на нѣо.

2. Благочестивъ и богобоязливъ съсъ всичкый-тъ си домъ, и раздаваше много милостыни на народъ-тъ, и моляше ся Богу непрѣстанно.

3. Около деветый часъ на день-тъ той въ видѣніе видѣ ясно ангела Божія, който влѣзе при него и рече му : Корниліе.

4. А той погледнѣ на него, и уплашенъ рече : Що е, Господи ? И ангель-тъ му рече : Твои-тъ молитвы и твои-тъ милостыни възлѣзохъ на поменъ прѣдъ Бога.

5. И сега проводи челоуѣцы въ Іоппійѣ, и призови Симона който ся нарича Петръ.

6. Той е гость у нѣкого си Симона усмаря, на когото къща-та е край море-то ; той ще ти каже що трѣба да правишь.

7. И като си отиде ангель-тъ който говоряше Корнилію, той повыква двамина отъ слугы-тъ си, и единъ благочестивъ воинъ отъ тѣзи които ся налѣрувахъ всякога при него ;

8. И расказа имъ всичко, и проводи ги въ Іоппійѣ.

9. А на утринь-тѣ, когато тѣ пѣтувахъ и приближавахъ градъ-тъ, часъ-тъ къдѣ шесть, Петръ възлѣзе на къщѣ-тѣ отъ горѣ да ся помолн.

10. И бѣше огладнѣлъ и искаше да яде, а тѣ още като приготвахъ, той дойде въ изстѣпленіе,

11. И вижда небе-то отворено и съждѣ като голѣмъ плащаницѣ, вързанъ за четыри-тъ края, че слѣзуваше надъ него, и спущаше ся къмъ земіѣ-тѣ.

12. Въ него имаше всякаквы четвероногы земны, и звѣрове, и гадове, и птицы небесны.

13. И дойде му гласъ : Стани, Петре, заколи и яждь.

14. А Петръ рече : Никакъ, Господи ; защото никога не съмь ялъ нищо мръсно или нечисто.

15. И пакъ вторый пѣтъ му дойде гласъ : Което е Богъ очистилъ, ты за мръсно го не считай.

16. И това станѣ три пѣти ; и пакъ ся вдигнѣ съждѣ-тъ на небе-то.

жі. І́коже въ севѣ недосмѣваша Пётръ, что бы было видѣнїе, ѣже видѣ, ѡ сѣ мѣжѣ посланнїи ѡ Корніліа, вопрошае ѡ оубѣдѣвшѣ дѡмъ Сїмѡновъ, сташа предъ враты:

їи. И возглаголюще вопрошахъ, аще Сїмѡнъ нарицаемый Пётръ здѣ странствуетъ.

їи. Пётръ же размышляющъ ѡ видѣнїи, рече ѣмъ дѣхъ: сѣ мѣжѣ трїе ѡцѣтъ тебѣ:

їк. Но востава сїи, ѡ ѡдѣ съ нїми, ничто же разсуждала: занѣ азъ послахъ ѡхъ.

їл. Сошедъ же Пётръ къ мѣжѣмъ пѣсланнѣмъ къ немъ ѡ Корніліа, рече: сѣ азъ ѣсмь, ѣгѡже ѡцѣте: кака ѣсть вина, ѣже ради прїидѣте;

їм. Оні же рекоша: Корніліѡ сотникъ, мѣжъ праведенъ ѡ боѡса Бѣга, свидѣтельствованъ ѡ всегѡ ѡзыка Іудейска, оубѣжденъ ѣсть ѡ Ангѣла сѣа, призвати та въ дѡмъ своѡ, ѡ слышати глаголы ѡ тебѣ.

їн. Призвавъ же ѡхъ оучредїи. ѡстрїе же Пётръ востава ѡде съ нїми, ѡ ѡцѣын ѡ братїи, ѡже ѡ Іоппїи ѡдѡша съ нїмъ.

їд. И ѡстрїе внидѡша въ Кесарїю: Корніліѡ же бѣ чадѡ ѡхъ, созвавъ сродники своѡ ѡ любѣзныа дрѣги.

їе. І́коже бысть внити Пётръ, срѣте ѣгѡ Корніліѡ, ѡ падъ на нѡгъ ѣгѡ поклонїса.

їж. Пётръ же воздвїже ѣгѡ глагола: востани: ѡ азъ самъ человекъ ѣсмь.

їз. И съ нїмъ бесѣдова, вниде, ѡ ѡверѣте собравшыася мнѡги.

їи. Рече же къ нїмъ: вы вѣсте, ѡкакѡ не лѣпо ѣсть мѣжъ Іудеанинъ прилѣплатїса ѡлїи приходїти ко ѡноплемѣнникъ: ѡ мнѣ Бѣга показѡ ѡн ѣдинаго скверна ѡлїи нечїста глаголати человекъ.

17. И като ся недоумѣваше Петръ въ себе си, какво знамену-ваше това видѣніе което видѣ, ето, проводени-тѣ отъ Корнилія челоуѣци, като бѣхъ испытали Симоновъ-тѣ къщъ, застанъхъ на врата-та ;

18. И повикахъ та пытахъ, тука ли е гость Симонъ нарицаемый Петръ.

19. И когато още Петръ размышляваше за видѣніе-то, рече му Духъ-тѣ : Ето трима челоуѣци тя търсятъ ;

20. Но стани и слѣзь та иди съ тѣхъ и никакъ ся не сумнявай, защото азъ гы съмъ проводилъ.

21. И като слѣзе Петръ при челоуѣцы-тѣ проводены-тѣ до него отъ Корнилія, рече : Ето азъ съмъ когото търсите ; за койъ причинъ дойдохте ?

22. А тѣ рекохъ : Корнилій стотникъ, челоуѣкъ праведенъ и богобоязливъ, и свидѣтельствуванъ отъ всичкый народъ Іудейскый, пріе заповѣдь отъ Бога чрѣзь единъ святъ ангель да тя призове у дома си и да чуетъ думы отъ тебе.

23. Тогава гы покани вътрѣ, и угости гы. И на утринъ-тѣ Петръ излѣзе съ тѣхъ, а съ него отидохъ и иѣкон отъ братія-та, които бѣхъ въ Іопшіѣ.

24. И на другый-тѣ день влѣзохъ въ Кесаріѣ ; а Корнилій гы очакуваше, като бѣ свикалъ роднины-тѣ си и ближни-тѣ си пріятели.

25. И когато влѣзваше Петръ, Корнилій го посрѣщъ, и падъ на нозѣ-тѣ му и поклони ся.

26. А Петръ го дигъ и рече : Стани ; и самъ азъ съмъ челоуѣкъ.

27. И като ся разговаряше съ него, влѣзе и намѣри мнозина събраны.

28. И рече имъ : Вы знаете че не е простено на челоуѣкъ Іудеянинъ да има сношеніе или да ся сближава съ иноплеменникъ : Богъ обаче ми показа да не казувамъ ни на одного челоуѣка мръсенъ или нечистъ.

кѠ. Тѣмже и безъ сумнѣніа приидохъ призванъ. вопрошаю вы оубо: коеа ради вины послаете по мене;

л. И Корнилій рече: ѿ четвертаго дне даже до сегѡ часа, вѣхъ постася, и въз деватый часъ молася въз домъ моимъ: и се мѡжъ стѡ предѡ мною во одеждѣ свѣтлѣ,

ла. И рече: Корниліе, оуслышана бысть мѡтва твоѡ, и милостыни твоѡ поманишася предѡ Богомъ.

лв. Посли оубо во Іоппию, и призови Сімонна, иже нарицаетса Пѣтръ: сей странствуетъ въз домъ Сімонна оусмара близъ моря: иже приедъ възглаголетъ тебѣ.

лг. Явие оубо послахъ къ тебѣ: ты же добръ сотвори азъ еси приедъ. нынѣ оубо вси мы предѡ Богомъ предстоимъ слышати всѡ повелѣніа тебѣ ѿ Бога.

лд. Обверзъ же Пѣтръ оустѡ, рече: поистиннѣ разсмѣваю, ѡкѡ не на лица зрѣтъ Богъ:

ле. Но во всакомъ ѡзыцѣ боѡса егѡ, и дѣлаи правдъ, прѡятенъ емъ есть.

лз. Слово еже послѡ сынѡмъ Іудеимъ, елговѣствѡа миръ Іисъ Хрѡтомъ, сей есть всѣмъ Гдѣ.

лз. Вы вѣсте глаголъ бывшій по всеи Іудеи, наченшійса ѿ Галілен, по крѡщеніи, еже проповѣда Іѡаннъ:

ли. Іиса, иже ѿ Назарѣта, ѡкѡ помаза егѡ Богъ Дхѡмъ стѡимъ и силою, иже проѡде елгодѣтельствоа и исцѣлаа всѡ насѡлвванныа ѿ дѡвола, ѡкѡ Богъ баше съ нимъ:

ло. И мы есмь свидѣтелеъ всѣхъ, ѡже сотвори во странѣ Іудейстѣи и во Іерлімѣ: егѡже и оубиша повѣшше на дрѣвѣ.

м. Сегѡ Богъ воскреси въз третій день, и даде емъ ѡвлѣнъ быти,

ма. Не всѣмъ людемъ, но намъ свидѣтелемъ преднаречѣнымъ ѿ Бога, иже съ нимъ ѡдохомъ и пѡхомъ, по воскрѣніи егѡ ѿ мѣртвѡхъ:

мв. И повелѣ намъ проповѣдати людемъ, и засвидѣ-

29. За това и като мя повикахте, дойдохъ безъ противорѣчіе ; и тѣй пытамъ *вы*, за коѣхъ причинѣхъ мя призовахте ?

30. И Корнилій рече : Прѣди четири дена отъ тойзи часъ държахъ постъ, и часъ-тъ по деветъ като ся моляхъ *Богу* въ къщѣхъ-тъ си, ето, застанѣхъ прѣдъ мене человекъ въ свѣтло облѣкло,

31. И казува : Корниліе, послушана бы твоя-та молитва, и твои-тъ милостини поменѣхъ ся прѣдъ Бога ;

32. И тѣй проводи въ Юппіѣхъ, и призови Симона който ся нарича Петръ : той е гостъ въ домъ-тъ на Симона усмаря при море-то ; и той като дойде, ще ти говори.

33. И на часъ-тъ проводихъ до тебе ; и ты добръ си сторилъ че си дошелъ. Сега прочее ный всинца прѣдстоимъ прѣдъ Бога, да чуемъ все що ти е заповѣдано отъ Бога.

34. А Петръ отвори уста и рече : Наистинѣхъ разбирамъ че Богъ не гледа на лице ;

35. Но во всякой народъ, оизи който му ся бон, и дѣйствува правдѣхъ, пріятенъ му е.

36. Слово-то което проводи на сынове-тъ Израилевы, та *имѣ* благовѣствоваше миръ чрѣзъ Исуса Христа ; (той е Господь на всички ;)

37. *Това* слово *вы* знаете което станѣхъ по всички Іудеѣхъ, като наченѣхъ отъ Галилеѣхъ, слѣдъ крещеніе-то, което проповѣда Іоаннѣхъ :

38. Какъ помаза Богъ съ Духъ Святъ и съсь силѣхъ Исуса отъ Назаретъ, който обхождаше, правяше благодѣянія и исцѣляваше всички-тъ наслованы отъ діавола ; защото Богъ бѣше съ него.

39. И ный смы свидѣтели на всичко що стори той въ Іудейскѣхъ-тъ земіѣхъ и въ Іерусалимъ ; когото убихъхъ, повѣсивше на дърво.

40. Него Богъ въскрѣси въ третій-тъ день, и показа го явно,

41. Не на всякий-тъ народъ, но на насъ прѣдопрѣдѣленны-тъ отъ Бога свидѣтели, които ядохмы и пихмы съ него наедно, слѣдъ като въскрѣснѣхъ изъ мъртвы-тъ.

42. И повелѣ ни да проповѣдуваме на народа, и да засвидѣ-

ТЕЛЬСТВОВАТИ, ІАКВ ТОЙ ЁСТЬ НАРЕЧЁННЫЙ Ѡ Б҃ГА СВДІА ЖИВЫМЪ И МЕРТВЫМЪ.

МГ. Ѡ СЕМЪ ВСИ Пророцы свидѣтельствуютъ, ѡставленіе грѣхѡвъхъ пріати именемъ Ісѡ въсакомъ вѣршющемъ въ Ѡнь.

МД. Еше же глаголющъ Петръ глаголы сїа, нападе Дхъ стый на вса слышавшыа слово.

МЕ. И оужасошася, иже ѡ ѡврѣзанїа вѣрїи, елицы прїидоша съ Петромъ, іакв и на іазыки даръ стѡгѡ Дха излиася :

МС. Слышашъ ко ихъ глаголющихъ іазыки, и величавшихъ Б҃га. тогда ѡвѣща Петръ :

МЗ. Еда вода возбранїти можетъ кто, еже не крестїтиса сїмъ, иже Дхъ стый прїаша іакоже и мы ;

МИ. Повелѣ же имъ крѣтїтиса во имя Іисъ Хрѣтово : тогда молиша Ісѡ превѣти оу нихъ днїи нѣкїа.

ГЛАВА 11.

А. Слышаша же Аплїи и братїа сѡїїи во Ісуден, іакв и іазыцы прїаша слово Бжїе.

Б. И егда взыде Петръ во Іерлїмъ, препирашася съ нимъ, иже ѡ ѡврѣзанїа,

Г. Глаголюще : іакв къ мѡжемъ ѡврѣзанїа не имѡшымъ вшелъ еси, и іаъз еси съ нимї.

Д. Наченъ же Петръ, сказоваше имъ порѡдъ, глагола :

Е. Яъз вѣхъ во градѣ Іоппїистѣмъ молася, и видѣхъ во оужасѣ видѣнїе, сходѡщїхъ сосѡдъ нѣкїїхъ іакв плашавшїхъ велїю, ѡ четырёхъ краевъхъ низпущаемъ съ небсе, и прїиде даже до мене :

Б. Въ нѡже воззрѣвъхъ смотрашъ, и видѣхъ четверонѡгѡмъ земнаа и звѣри и гѡды и птїицы небесныа.

телствувамы, че той е опрѣдѣленный-тъ отъ Бога Сждникъ на живы-тъ и мъртвы-тъ.

43. Всичкы-тъ пророцы свидѣлствувать за него, че всякой който повѣрува въ него, чрѣзъ негово-то име ще прииме прощеніе на грѣхове-тъ *си*.

44. И когато още говоряше Петръ тѣзи думы, слѣзе Духъ Святый на всички които слушахъ слово-то.

45. И смаяхъ ся вѣрни-тъ що бѣхъ отъ обрѣзаны-тъ, които бѣхъ дошли съ Петра, че даръ-тъ на Святаго Духа ся излѣ и на язычници-тъ ;

46. Защото гы чувахъ да говорятъ языцы, и да величаѣтъ Бога.

47. Тогази отговори Петръ : Може ли нѣкой да възбрани водж-тъ да ся не кръстятъ и тѣзи които пріяхъ Духа Святаго както и ный ?

48. И заповѣда да ся кръстятъ въ име-то Господне. Тогази му ся примолыхъ да прѣсѣди нѣколко дена у *тѣхъ*.

ГЛАВА 11.

1. И чухъ апостоли-тъ и братія-та които бѣхъ въ Іудеѣ, че и язычници-тъ пріяхъ слово-то Божіе.

2. И когато възлѣзе Петръ въ Іерусалимъ, прѣпирахъ ся съ него тѣзи *които бѣхъ* отъ обрѣзаны-тъ,

3. И казувахъ : Че при необрѣзаны чловѣцы си влѣзъл и ялъ си съ тѣхъ.

4. А Петръ наченъ и излагаше имъ наредъ станжло-то и казуваше :

5. Азъ бѣхъ на молитвѣ въ градъ-тъ Іоппій ; и въ изстѣпленіе видѣхъ видѣніе, единъ съсѣдъ като голѣма плащаница, *вързана* за четири-тъ краища слѣзуваше, и спущаше ся отъ небе-то, и дойде даже до мене.

6. Въ него като ся вгледвахъ, разсматрахъ и видѣхъ, четвероногы земны, и звѣрове, и гадове, и птицы небесны.

з. Слышахъ же гласъ глаголющихъ миѣ: воставъ Пётре, заколи ѿ ѿждь.

и. Рѣхъ же: никакоже Гдѣ: ѿкв всако скверно ѿ нечисто николѣже вииде во оустѣ моѣ.

д. Овѣщѣя же мѣ гласъ вторицею съ нѣсѣ глаголющихъ: ѿже Бгъ очисти азъ єсть, ты не скверни.

г. Сіе же бысть трижды, ѿ пакѣ вѣшася всѣ на нѣво.

ѿ. И сѣ ѿвѣе трѣе мѣжѣ стѣша предъ храминою, въ нѣйже вѣхъ, послани ѿ Кесарѣи ко миѣ.

в. Речѣ же мѣ Дхъ, ити съ нами, ничтоже рассудѣла: приидоша же со мною ѿ шѣсть братѣа сѣи, ѿ виидохомъ въ домъ мѣжа,

г. И возвѣсти намъ, какъ видѣ Ангѣла (стѣ) въ домѣ своемъ стѣвша ѿ рѣкша ємѣ: послѣи во Іоппѣю мѣжѣ, ѿ призовѣи Сѣмвона нарицаемаго Петра,

д. Иже речѣтъ глаголы къ тебѣ, въ нѣхъже спасѣшиа ты ѿ вѣсь домъ твоѣ.

є. Инегда же начахъ глаголати, нападе Дхъ стѣи на нѣхъ, ѿкоже ѿ на ны въ началѣ.

ѕ. Поманихъ же глаголѣ Гдѣнь, ѿкоже глаголаше: Іваннъ оубо крѣтилъ єсть водою, вы же имате крѣтитисѣ Дхомъ стѣимъ.

з. Ище оубо равенъ даръ даде имъ Бгъ, ѿкоже ѿ намъ вѣровавшимъ въ Гдѣа нашего Іиса Хрѣта, ѿзъ же кто вѣхъ моѣи возбранити Бга;

и. Слышавше же сѣѣ оумолкоша, ѿ славлѣхъ Бга глаголюще: оубо ѿ ѿзыквмъ Бгъ покалѣше даде въ животѣ.

ѿ. Расклавшиа оубо ѿ скорѣи бывшиа при Стефанѣ, приидоша даже до Фѣникіи ѿ Кѣпра ѿ Антиохѣи, ни єдиномъ же глаголюще слово, токмъ Іудѣемъ.

к. Пахъ же иѣции ѿ нѣхъ мѣжѣ Кѣпретѣи ѿ Кѣринеѣстѣи, иже вшѣдше во Антиохѣю, глаголахъ къ Єлливмъ, блговѣствующе Гдѣа Іиса.

7. И чухъ гласъ който ми казуваше : Петре, стани, заколи и яждь.

8. И рѣкохъ : Никакъ, Господи ; защото никога не е влѣзло въ уста-та ми нищо мръсно или печисто.

9. И отговори ми вторый пѣть гласъ-тъ отъ небе-то : Което е Богъ очистилъ, ты за мръсно го не считай.

10. И това станъ до три пѣти, и пакъ ся дрѣпнахъ всичко на небе-то.

11. И ето, на сжщій-тъ часъ, трима челоуѣци пристигнахъ прѣдъ кѣщъ-тѣ, въ коѣто бѣхъ, проводени отъ Кесаріѣ до мене.

12. И рече ми Духъ-тъ да идъ съ тѣхъ и никакъ да ся не сумиявамъ ; а съ мене наедно дойдохъ и шестима-та тѣзи братія, и влѣзохмы въ кѣщъ-тѣ на челоуѣка.

13. И каза ни, какъ видѣлъ ангела въ кѣщъ-тѣ си, че застанъ и му рекъ : Проводи челоуѣцы въ Юппіѣ, и призови Симона който ся нарича Петръ.

14. Той ще ти каже думы, чрѣзь които ще ся спасешъ ты и всякий-тъ твой домъ.

15. И когато наченъхъ да говорѣхъ, Духъ Святый слѣзе на тѣхъ, както и на насъ испърво.

16. Тогази смислихъ рѣчь-тѣ Господнѣ, какъ казуваше : Иоаннъ е кръстилъ съ водъ, а вы ще ся кръстите Духомъ Святымъ.

17. И тѣй понеже даде Богъ равенъ даръ и на тѣхъ, които повѣрувахъ въ Господа *нашего* Исуса Христа, както и намъ, азъ кой бѣхъ щото да можъ да въспрѣ Бога ?

18. Това като чухъ, мълкиахъ си, и славяхъ Бога и казувахъ : И на язычници-тѣ прочее даде Богъ покаяніе за животъ.

19. И тѣй распрѣснѣти-тѣ отъ гоненіе-то, което станъ по *смерть-тѣ* на Стефана, прѣминахъ до Финикіѣ и Кипръ и Антиохіѣ, и никому другому не проповѣдувахъ слово-то, тѣкмо на Іудей-тѣ.

20. И отъ тѣхъ имаше нѣкои челоуѣци Кипряне и Киринейци, които, като влѣзохъ въ Антиохіѣ, говорѣхъ на Еллинисты-тѣ, и благоуѣствувахъ *имъ* Господа Исуса.

ѳа. И бѣ рска Гѳа сз нѣми : многое же число вѣровавше
вѣратѣшася ко Гѳу.

ѳв. Слышано же бысть слово ѿ нѣхъ во оушїю цркви
сзшїа во Іерусалїмѣ, и послаша Варнаѳъ прентѣ дѣже до
Антїохїи.

ѳг. Иже пришедъ и видѣвъ бѣгодѣть Бжїю, возрадовася,
и молаше всѣхъ изволенїемъ сѣрдца терпѣти ѿ Гѳа :

ѳд. Икѡ бѣ мѣжъ блѣгъ и исполнь дѣла сѣа и вѣры. и
приложися народъ многоъ Гѳви.

ѳе. Изыде же Варнаѳа въ Тарсѣ възыскати Савла, и вѣрѣтъ
ѳго, приведе ѳго во Антїохїю.

ѳс. Бысть же ѣмъ лѣто цѣло собирѣшася въ цркви, и
оучити народъ многоъ, нареши же прѣжде во Антїохїи
оученикѣ Хрїстіанѣ.

ѳз. Въ тѣмъ же днѣ снидоша ѿ Іерусалїма пррочи во
Антїохїю.

ѳи. Воставъ же ѳдинъ ѿ нѣхъ ѣменемъ Агавъ, назнаме-
наше дѣомъ, глѣдъ великъ хотѣшъ быти по всѣй вселеннѣй :
ѣже и бысть при Клаудїи Кесарѣ.

ѳо. Ѣ оученикѣ же, по ѣмѣкъ кто ѣмѣаше что, изволиша
кїждо ѣхъ на слѣжѣ послати жившїимъ во Іудеїи брѣ-
тїамъ :

ѳа. Ѣже и сотвориша, пославше къ старцемъ рскою Вар-
навлею и Савлею.

ГЛАВА ѳІ.

ѳа. Во оно же время возложи Ирѡдъ царь рсѣкъ ѡслобити
пѣкїа ѣже ѿ цркви.

ѳб. Оубї же Іакѡва брѣта Іѡаннова мечѣмъ.

ѳв. И видѣвъ, ѣкѡ годѣ ѣсть Іудеѣмъ, приложи ѣти и
Петра : кѣхъ же днѣ ѡпрѣсночнїи.

ѳг. Ѣгоже и ѣмъ всадїи въ темницѣ, предавъ четыремъ

21. И рѣка-та Господня бѣше съ тѣхъ; и много множество повѣрувахъ и обѣрихъхъ ся къмъ Господа.

22. И чу ся дума-та за тѣхъ въ уши-тѣ на церквѣ-тѣ въ Иерусалимъ, и пратихъ Варнавѣ да прѣмине до Антиохіѣ.

23. И той като дойде и видѣ Божіѣ-тѣ благодать, възрадува ся, и подканяше всички-тѣ да прѣбѣдватъ въ Господа съ постоянно сърдце.

24. Понеже той бѣше человекъ добръ и исполненъ съ Духъ Святъ и съ вѣрѣ: и приложи ся къмъ Господа довольно народъ.

25. Тогава излѣзе Варнава до Тарсъ да търси Савла, и като го намери, доведе го въ Антиохіѣ.

26. И като ся събирахъ въ церквѣ-тѣ цѣлѣ години, научихъ довольно народъ: и най първо въ Антиохіѣ ученици-тѣ ся наименувахъ Христиани.

27. И прѣзъ тѣзи дни слѣзохъ пророци отъ Иерусалимъ въ Антиохіѣ.

28. И станѣ единъ отъ тѣхъ на име Агавъ, и назначи Духомъ, че има да бѣде голѣмъ гладъ по всички вселениѣ, който и станѣ во врѣме-то на Клавдія Кесаря.

29. За това ученици-тѣ отредихъ всякой отъ тѣхъ споредъ състояніе-то си да проводятъ помощъ на братія-та които живѣехъ въ Иудеѣ:

30. Коего и сторихъ и ѣж испратихъ до презвитеры-тѣ чрѣзъ рѣкѣ-тѣ на Варнавѣ и Савла.

ГЛАВА 12.

1. Въ онова врѣме царъ Иродъ прострѣ рѣцѣ да стори зло на нѣкои отъ церквѣ-тѣ.

2. И уби съ мечъ Иакова Иоанновъ-тѣ братъ.

3. И като видѣ че е угодно на Иудеѣ-тѣ, приложи да улови и Петра; (а бѣхъ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбове;)

4. Когото хванѣ, и хвърли въ тъмницѣ, и прѣдаде го на четири

четверіцѣмъ вѣннѣмъ стрещи ѳго, хотѣ по пѣсцѣ ѳвестн ѳго къ людемъ.

ѳ. И оубо Петра стрѣжѣхъ въ темницѣ: молитва же бѣ прилѣжна бываема ѿ цркви къ Бгъ ѿ немъ.

ѳ. Егда же хотѣше ѳго ѳвестн Ирѣмъ, въ ношн той бѣ Петръ спѣ междѣ двѣмѣ вѣннѣмъ, свѣзанъ желѣзнома оубо жема двѣмѣ, стрѣжѣе же предѣ двѣрми стрѣжѣхъ темницы.

ѳ. И сѣ Ангѣлъ Гднъ предстѣ, ѿ свѣтъхъ возсѣ въ храмницѣ: толкнѣхъ же въ рѣбра Петра, воздвнже ѳго глагола: востани вскорѣ. ѿ спадѣша ѳмѣ оубо желѣзнаѣ сѣ рѣкѣ.

ѳ. Речѣ же Ангѣлъ къ немѣ: препѣшнѣ, ѿ встѣпн въ плесницы твоѣ: сотвори же тѣкѣ. ѿ глагола ѳмѣ: ѿблѣцѣсѣ въ рнзѣ твою, ѿ послѣдствнн мнѣ.

ѳ. И ѳшѣдъ въ слѣдъ ѳгѣ ѳдѣше: ѿ не вѣдѣше, ѳкѣ ѳстина ѳсть бывшее ѿ Ангѣла, мнѣше же видѣннѣ зрѣти.

ѳ. Прошѣдша же пѣрвзю стрѣжѣ ѿ вторзю, прѣидѣста ко вратѣмъ желѣзнымъ, вводѣшымъ во градъ, ѳже ѿ сѣбѣ ѿверзѣшасѣ ѳма: ѿ ѳшѣдше прѣидѣша стѣгнѣ ѳднѣс, ѿ ѿбѣ встѣпн Ангѣла ѿ негѣ.

ѳ. И Петръ бѣвъ въ сѣбѣ, речѣ: ѿннѣ вѣмъ воистиннѣс, ѳкѣ послѣ Бгъ Ангѣла своего, ѿ ѳзѣтъхъ мѣ ѳз рѣкн Ирѣдовы ѿ ѿ всегѣ члннѣ людѣй ѳздѣйснхъ.

ѳ. Смотрѣвхъ же прѣидѣ въ дѣмъ Марнн мѣтере ѳвѣнна нарнцѣемагѣ Марка, ѳдѣже бѣхъ мнѣзн сѣбрани ѿ молѣшесѣ.

ѳ. Толкнѣвшѣ же Петрѣ во вратѣ двора, прнстѣпн слѣшати ѳтроковнца ѳменемъ Рѣдн:

ѳ. И познѣвши глѣсхъ Петрѣвхъ, ѿ радѣстн не ѿверзе вратъ, прнтѣкшн же сказа Петра стѣлнѣ прѣд враты.

ѳ. Онн же къ ней рѣша: бѣснѣшнѣс ли; онѣ же крѣплѣшесѣ тѣкѣ бѣти. Онн же глаголахъ: Ангѣлъ ѳгѣ ѳсть.

четворицы войны да го вардятъ, съ намѣреніе да го изведе прѣдъ народъ-тъ подиръ пасхъ-тѣ.

5. И тѣй Петра вардахъ въ тъмницѣ-тѣ, а отъ церквѣ-тѣ ставаше усърдна молба къмъ Бога за него.

6. И когато щѣше Иродъ да го изведе, прѣзъ тѣзи нощъ Петръ спѣше между двама войны, вързанъ съ двѣ вериги, и стражари прѣдъ врата-та вардахъ тъмницѣ-тѣ.

7. И ето, ангелъ Господень прѣдстанѣ, и свѣтлина осія стайѣ-тѣ; и *ангелъ-тѣ* като побута Петра по ребра-та, разбуди го, и рече му: Ставай скоро; и спадихъ вериги-тѣ отъ рѣцѣ-тѣ му.

8. И рече му ангелъ-тѣ: Опаши ся, и обуи сандаля-та си; и стори така: и казува му: Облѣчи дрехъ-тѣ си, и ела слѣдъ мене.

9. И *Петръ* излѣзе и отиваше слѣдъ него, и не знаеше че е истинно това което ставаше отъ ангела, но мисляше си че видѣние види.

10. А като прѣмнихъ първѣ-тѣ стражъ и вторѣ-тѣ, дойдохъ на желѣзны-тѣ врата, които водятъ къмъ градъ-тѣ, и тѣ имъ ся отворихъ отъ самосебе си; и *отъ тамъ* като излѣзохъ, изменихъ единъ улицѣ и тутакси ангелъ-тѣ отстѣпи отъ него.

11. И Петръ дойде на себе си и рече: Сега наистинѣ знаиѣ, че Господъ проводи ангела своего, и мя избави изъ рѣкѣ-тѣ Иродовѣ, и отъ всичко-то очакваніе на Іудейскій-тѣ народъ.

12. И като си помисли, дойде въ къщѣ-тѣ на Маріѣ майкѣ-тѣ на Іоанна, нарицаемаго Марка, дѣто имаше мнозина събрани та ся моляхъ *Богу*.

13. И когато похлопа Петръ на пѣтны-тѣ врата, пристѣпи една слугиня на име Рода да послуша *кой е*.

14. И щомъ позна Петровъ-тѣ гласъ, отъ радость не отвори врата-та, но завтече ся и даде извѣстіе, че Петръ стои прѣдъ врата-та.

15. А тѣ ѱ рекохъ: Ты си луда; но тя подтвърдяваше, че *това що имъ казува* е така. А тѣ думахъ: Неговъ-тѣ ангелъ е.

ѣі. ПѢТРЪ же пребываше толкїй: ѡвѣрзше же видѣша ѣгò, ѡужасòшася.

ѣі. Помалѣвъ же ѡмъ рскою молчати, сказа ѡмъ, какъ Гдѣ ѣгò ѡзведè ѡзъ темницы. рече же: возвѣстите Іакѡвѡ ѡ братѣмъ сїа. ѡ ѡзшэдъ ѡде во ѡно мѣсто.

ѣі. Бывшъ же дню, бѣ молва не мала въ воинѣхъ, что оубо Петрò кысть.

дї. Ирѡдъ же поискавъ ѣгò ѡ не ѡбрѣтъ, ѡ ѡстазавъ стражы, повелѣ ѡвестѡ ѡхъ: ѡ ѡзшэдъ ѡ Ісдѣй въ Кесарїю живаше.

к. Бѣ же Ирѡдъ гнѣвалася на Тѣраны ѡ Сїдòнаны: ѡже ѣдинодòшнѡ прїидòша къ немò, ѡ оумолѡвше Калста постѣлника царѣва, прошахъ мїра, понеже страны ѡхъ ѡ царства ѣгò питахсѡ.

ка. Въ нареченный же дѣнь Ирѡдъ ѡболкъ во одѣждѡ царскѡ, ѡ сѣдъ на сѣдїици прѣдъ народомъ, глаголаше къ ѡмъ.

кв. Народъ же возглашаше: гласъ Бжїй, а не человѣчь.

кг. Кнезѡпъ же порази ѣгò Аггѡлъ Гдѣ, занè не даде славы Бгò: ѡ кывъ червмѡ ѡзадѣнъ, ѡзаше.

кд. Слово же Бжїе расташе ѡ мнòжашесѡ.

ке. Варнава же ѡ Савлъ возвратїстася ѡзъ Іерлїма во Антїохїю, ѡсполнївше слòжѡ, поёмше съ собою ѡ Іѡанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА ГІ.

а. Бахъ же ѡццынъ въ цркви сѣщей во Антїохїи пррòцы ѡ оучителїе, Варнава же ѡ Сѡмѡнъ нарицаемый Нїгеръ, ѡ Лскїй Кѡрїнѣлїнъ, ѡ Манїлъ со Ирѡдомъ четвертовластникомъ воспитанный, ѡ Савлъ.

б. Слòжѡцымъ же ѡмъ Гдѣ ѡ постацымсѡ, рече Дхъ

16. А Петръ стояше та хлопаше ; и като отвори хъ, видѣхъ го и смаяхъ ся.

17. И като имъ помаха съ рѣкъ да мълчатъ, расказа имъ какъ го изведе Господь изъ тъмницъ-тѣ ; и рече : Извѣстѣте това на Иакова и на братія-та. А той излѣзе та отиде на друго мѣсто.

18. А като съмнѣ, станъ голѣмо смущеніе между войны-тѣ, къдѣ ся дѣнъ Петръ.

19. И като го потърси Иродъ и го не намѣри, испита стражари-тѣ и повелѣ да ги погубятъ ; а *той* слѣзе отъ Иудеѣ въ Кесаріѣ и тамъ живѣяше.

20. А Иродъ бѣше много гнѣвентъ на Тиряны-тѣ и Сидоняны-тѣ, и тѣ дойдохъ вспѣкы единодушно при него, и като убѣдихъ Власта, постелникъ-тѣ царевъ, просяхъ миръ ; защото тѣхна-та область ся храняше отъ царевъ-тѣ.

21. И въ единъ отреденъ день, Иродъ облѣченъ въ царскъ одеждъ, сѣднѣ на прѣстоль-тѣ, и говоряше имъ всенародно.

22. А народъ-тѣ възгласяваше ; *Това е* гласъ Божій, а не чловѣчскій.

23. И на часъ-тѣ го порази ангель Господень, защото не въздаде славъ-тѣ на Бога, и очервивъ и умрѣ.

24. А слово-то Божіе растяше и умножаваше ся.

25. А Варнава и Савль като свършихъ службъ-тѣ си, завърнѣхъ ся отъ Иерусалимъ въ *Антіохіѣ*, и зѣхъ съсь себе си Иоанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА 13.

1. А въ церквѣ-тѣ която бѣше въ Антіохіѣ имаше нѣкои си пророци и учители, Варнава и Симеонъ нарицаемый Нигеръ, и Луцій Киринейнинъ, и Мананъ възпитанны-тѣ наедно съ Ирода четверовластника, и Савль.

2. И когато служахъ тѣ Господу и постяхъ, рече Духъ Святой :

сѣи́й: ѡдѣлѣйте мѣ Варна́вс ѿ Са́ула на дѣло, на не́же при-
звѣ́хъ ѱхъ.

ѳ. Тогда́ пости́вшеся ѿ помоли́вшеся, ѿ возложи́ше рѣки на
на́, ѡпсѣти́ша ѱхъ.

Ѥ. Сїа́ оубо́ пѣслана бѣ́вша ѡ Дѣ́ха сѣ́а, снѣдо́ста въ Селев-
кію, ѡтѣ́дъ же ѡплы́ша въ Кѣ́пръ.

ѥ. И́ бѣ́вше въ Сала́минѣ, возвѣ́щѣа́ста сло́во Бж́іе въ
со́нмищахъ Іуде́йскихъ: ѿмѣ́ста же ѿ Іо́анна слагъ.

ѧ. Проше́дша же О́стровъ да́же до Па́фа, ѡкрѣ́то́ста иѣ-
кого́ мѣ́жа волхвѣ́ лжепроро́ка Іуде́анна, ѣмъ́же ѿма́ Варіи-
сѣсзъ,

ѧ. И́же бѣ́ со́ Анаѳѣ́томъ Сѣ́ргіемъ Па́вломъ, мѣ́жемъ
разсѣ́нимъ. сѣ́й призва́въ Варна́вс ѿ Са́ула взыска́ оубо́ слышати
сло́во Бж́іе.

ѿ. Сопротивла́шеся же ѿма́ Еллу́ма во́лхвъ: (та́къ бо
ска́зѣтсѣ ѿма́ ѣгѡ́:) ѿскі́й разврати́ти Анаѳѣ́та ѡ
вѣ́ры.

ѡ. Са́ула же ѿ́же ѿ Па́велъ, ѿспо́лнисѣ Дѣ́ха сѣ́а, ѿ воз-
зрѣ́въ на́нь,

ѡ. Рече́: ѣ́ ѿспо́лненне вса́кїа лъсти́ ѿ вса́кїа сло́вы, сѣ́не
дїаво́ль, вра́же вса́кїа пра́вды, не престѣ́неши ли разврати́а
псѣ́ти Гѣ́ни пра́выа;

ѡ. И́ нынѣ́ сѣ́ рска́ Гѣ́на на та́, ѿ бѣ́деши слѣ́пъ не ви́дѣ
со́нца до вре́мене. внеза́пъ же нападе́ на́нь мра́къ ѿ тма́, ѿ
ѡса́зѣа ѿска́ше вожа́дѣ.

ѡ. Тогда́ ви́дѣвъ Анаѳѣ́тъ бѣ́вше, вѣ́рова, дивѣ́сѣ ѡ
оубо́чѣніи Гѣ́ни.

ѡ. Ѣ́вѣзшеся же ѡ Па́фа Па́велъ ѿ сѣ́щїи сѣ́ нимъ, при-
до́ша въ Пергію́ Памфѣ́лійскю. Іо́аннъ же ѡла́гчѣвсѣ ѡ́ нимъ,
возврати́сѣ во Іерусали́мъ.

ѡ. Онѣ́ же проше́дше ѡ́ Пергіи́ придо́ша во Антіо́хію

Отдѣлѣте ми Варнавѣ и Савла на работѣ-тѣ на който съмъ ги призовалъ.

3. Тогази като постихъ и ся помолихъ, възложихъ на тѣхъ рѣцѣ и *гы* испратихъ.

4. И така тѣ проводени отъ Духа Святаго, слѣзохъ въ Селевкиѣ, и отъ тамъ отплувахъ въ Кипръ.

5. И когато бѣхъ въ Саламинъ, проповѣдувахъ слово-то Божіе въ Иудейскы-тѣ съборища; и имахъ за слугѣ Іоанна.

6. И като прѣмнѣхъ *всичкий* островъ до Пафа, намѣрихъ нѣкого си магесника, лъжовенъ пророкъ Іудеянинъ на име Варисусъ,

7. Който бѣше съ исправника Сергія Павла, челоуѣка разумнаго. Той *Сергій* повика Варнавѣ и Савла, и поиска да чуе слово-то Божіе.

8. Но магесникъ-тѣ Елима (защото така ся тълкува негово-то име,) противяше имъ ся, и стараяше ся да развѣрне исправника отъ вѣрѣ-тѣ.

9. Но Савлъ, който *ся наричаше* и Павелъ, испълни ся съ Духъ Святъ, вгледа ся въ него, и рече:

10. О ты испълненный съсъ всякъ лъжѣ и съсъ всякакво кознодѣйство, сыне діаволскый, враже на всякъ правдѣ, нѣма ли да прѣстанешъ отъ да развращавашъ правы-тѣ пѣтища Господни?

11. И нынѣ ето, рѣка-та Господня е връхъ тебе, и ще бѣдешъ слѣпъ, и нѣма да виждашъ слѣнце-то до врѣме. И на часъ-тѣ нападнѣ на него помрачаваніе и тъмнина; и луташе ся и търсяше да го води нѣкой за рѣкѣ.

12. Тогази като видѣ исправникъ-тѣ това що станѣ, смая ся на ученіе-то Господне и повѣрува.

13. И като ся отвезохъ отъ Пафа, Павелъ и дружина-та му, дойдохъ въ Пергѣ Памфилійскѣ, а Іоаннъ ся отлѣчи отъ тѣхъ и върнѣ ся въ Іерусалимъ.

14. А тѣ замнѣхъ отъ Пергѣ, и стигнѣхъ въ Антиохіѣ

Пісідійскю, ѿ вшѣдше въ сонмище въ день свѣвѣтнѣй, сѣ-
дѣша.

ѿ. По чтѣніи же закона ѿ Прѣрѣкъ, послѣла начѣлницы
сонмища къ нимъ, глаголюще: мѣже братіе, ѡще ѣсть слово
въ васъ оутѣшеніа къ людемъ, глаголите.

ѿ. Поставъ же Павелъ, ѿ помаавъ рѣкою, рече: мѣже
Ілтане, ѿ волюииса Бѣа, оуслышите.

з. Бѣа людеѣ сѣхъ ѿзвѣра Оцѣи наши: ѿ люди вознесѣ въ
пришѣлствіи въ землі Егѣпетстѣѣ, ѿ мышцею високою
ѿзведѣ ѿхъ ѿз неа:

и. И до четѣредесати лѣтъ препитѣ ѿхъ въ прѣстѣни:

д. И низложилъ ѿзѣкъ седмѣ въ землі Хананстѣѣ, даде
имъ въ наслѣдѣе зѣмлю ѿхъ.

к. И по сѣхъ, ѿкѣ лѣтъ четѣреста ѿ пѣтѣдесѣтъ, даде
имъ сѣдѣи до Самсѣла прѣрока:

ка. И ѡтѣдѣ просиша цѣрѣ, ѿ даде имъ Бѣа Саала сына
Кісова, мѣжа ѡ колѣна Венѣамінова, лѣтъ четѣредесѣтъ:

кв. И прѣставъ ѣго, воздѣвиже имъ Дѣда въ цѣрѣ, ѣмѣже
ѿ рече свидѣтельствовавъ: ѡбрѣтохъ Дѣда сѣа Іессѣова,
мѣжа по сѣцѣ моемъ, ѿже сотворитъ всѣ хотѣніа моѣ.

кг. Ѣ сегѣ сѣмене Бѣа по ѡбрѣтовѣнію, воздѣвиже Іллю
спасѣніе Іиса,

кд. Проповѣдавѣшъ Іѡаннѣс прѣд лицѣмъ внѣтѣа ѣгѣ крѣше-
ніе покѣніа всѣмъ людемъ Ілѣвѣмъ.

ке. И ѿкоже скончавѣше Іѡаннѣс течѣніе, глаголаше: когѣ
ма непѣсѣете бѣти, ѿкѣсмъ ѡзъ: но сѣ градѣтъ по мѣкѣ, ѣмѣ-
же ѿкѣсмъ достѣннѣ разрѣшити ремѣнь сапогѣ ѣгѣ.

кз. Мѣже братіе, сынове рѣда Іѡраамѣа, ѿ ѿже въ васъ
волюииса Бѣа, вамъ слово спасѣніа сегѣ послѣса.

кч. Живѣшии ко во Іерѣлімѣ ѿ кнѣзи ѿхъ, сегѣ не раз-
мѣвше, ѿ гласы прѣрѣчѣскѣа по всѣ свѣвѣты чтѣмыа, ѡсѣ-
дѣвшѣ (ѣго,) ѿсполниша:

Писидійскѣ, и сѣботный-тъ день влѣзохъ въ съборище-то и сѣд-
нѣхъ.

15. И слѣдъ прочитаніе-то на законъ-тъ и пророцы-тъ, начал-
ници-тъ на съборище-то проводихъ до тѣхъ та имъ рекохъ :
Мѣжіе, братія, ако имате *школе* слово за увѣщаніе на народъ-тъ,
кажѣте.

16. И станѣ Павелъ та помахъ съ рѣкъ и рече : Мѣжіе Израиля-
не, и *вы* конто ся бонте отъ Бога, слушайте.

17. Богъ на тойзи (Израилскій) народъ избра отцы-тъ наши, и
възвыси народъ-тъ, когато бѣхъ прѣселенци въ земѣ-тъ Египет-
скѣ ; и съ мышцѣ высокѣ изведе гы изъ неѣ.

18. И четыридесеть години гы води и храни въ пустинѣ-тъ.

19. И като истрѣби седмъ язычески народа въ Ханаанскѣ-тъ
земѣ, раздѣли имъ въ наслѣдіе тѣхнѣ-тъ земѣ.

20. И слѣдъ това, около четыристотинѣ и петдесеть години, дава
имъ сѣдницы до пророка Самуила.

21. И напокопъ понскахъ царь, и даде имъ Богъ Саула сына
Кисова, мѣжъ отъ племе-то Веніаминово, четыридесеть години :

22. И него като отмахнѣ, въздигнѣ имъ за царь Давида, за
когого рече и свидѣтельствува : Намѣрихъ Давида Иессеевъ, чело-
вѣкъ по мое-то сѣрдце, който ще испълни всичкы-тъ ми щѣнія.

23. Отъ негово-то потомство Богъ споредъ обѣщаніе-то си
въздигнѣ на Израиля Спаситель Исуса,

24. Отъ какъ проповѣда Іоаннѣ, прѣди негово-то идваніе крѣ-
щеніе-то на покаяніе на всичкый-тъ Израилскій народъ.

25. И когато свѣршваше Іоаннѣ поприще-то *си*, казуваше :
Кого мя имате да съмъ ? не съмъ азъ ; но ето, иде слѣдъ мене онзи,
комуто не съмъ достоннѣ да развържъ обувкѣ-тъ на нозѣ-тъ.

26. Мѣжіе, братія, сынове отъ Авраамовый родъ, и конто между
васъ ся боѣтъ отъ Бога, вамъ ся проводи слово-то на това спасеніе.

27. Защото жители-тъ Іерусалимскы, и тѣхни-тъ началници,
като не познахъ него, и *не разумѣхъ* прочитаы-тъ всякѣ сѣботѣ
пророческы изреченія, испълнихъ *гы*, като *го* осѣдихъ ;

кн. И ин единыа вины смѣртныа ѡбрѣтше, просиша оу Пилата оубити его.

ко. Икоже скончаша вса гже ѡ немз писана, снемше сз дрѣва, положиша во гробѣ.

л. Бгъ же воскреси его ѡ мѣртвыхъ,

ла. Иже гавлашеса во дни многи совозшедшымз сз нимз ѡ Галиен во Иеримз, иже нынѣ ссть свидѣтелие его кз людемз.

лв. И мы вамз бгговѣствуемз ѡбѣтованіе бывшее ко оцѣмз, гкв сѣ Бгъ исполниахъ есть намз чадымз ихъ, воздвигъ Иса.

лг. Икоже и во Фалмѣ второмз писано есть: Снъ мой еси ты, азъ днесь родихъ тѣ.

лд. А гкоже воскреси его ѡ мѣртвыхъ, не котомъ хотѣиа возвратитиса во истлѣніе, сице рече: гкв дамз вамз преподѣлаа Дѣдова вѣрнаа.

ле. Тѣмже и вз дргомз глаголетъ: не даси Преподобномз твоємъ видѣти истлѣніа.

лс. Дѣдъ ко своемъ родз послаживъ Бжїимз совѣтомз оуспе, и приложиса ко оцѣмз своимъ, и видѣ истлѣніе:

лз. А егоже Бгъ воздвиге, не видѣ истлѣніа.

ли. Вѣдомо оубо да бѣдетъ вамз мжїе братїе, гкв его ради вамз ѡставленіе грѣхѡвз проповѣдается:

ло. И ѡ всѣхъ ѡ нихже не возможете вз законѣ Мѡисѣевѣ, ѡправдитиса, ѡ сѣмз всѣмъ вѣрσαι ѡправдаются.

м. Блюдите оубо да не приидетъ на васъ речѣнное во Прѡрѣхъ:

ма. Видите нерадивїи, и чзднѣте и оузрите и исчѣзнете: гкв дѣло азъ содѣлаю во дни ваша, емже не имате вѣровати, аще кто повѣсть вамъ.

мв. Исходѣшымъ же имъ ѡ сонмища Исдѣйска, молѣхъ гзыцы вз дрггю свѣѡтс глголатиса имъ глаголомъ симъ.

28. И безъ да намѣрятъ ни еднѣ винѣ за смърть, изискахъ отъ Пилата да го убіе.

29. И като свършихъ всичко що бѣ писано за него, спѣхъ го отъ дърво-то и положихъ го въ гробъ.

30. Но Богъ го възкръси отъ мъртвы-тѣ,

31. И той въ продълженіе на много дни ся явява на тѣзи които бѣхъ възлѣзли съ него наедно отъ Галилеѣ въ Иерусалимъ, и които сѣ негови свидѣтели прѣдъ народъ-тѣ.

32. И ный ви благовѣствуваме че обѣщаніе-то което станѣ на отцы-тѣ ни, Богъ го изпълни на насъ тѣхны-тѣ чада, като възкръси Исуса;

33. Както е писано и во второй-тѣ Псаломъ: Сынъ мой си ты, азъ днесъ тя родихъ.

34. А че го е възкръсилъ отъ мъртвы-тѣ, безъ да има да ся враща вече въ ислѣніе-то, казува така: Ще ви дамъ милости-тѣ *обѣщаны-тъ* на Давида вѣрно.

35. За това и въ другой *Псаломъ* казува: Нѣма да оставишь прѣподобнаго твоего да види ислѣніе.

36. Защото Давидъ като послужилъ на Божіе-то изволеніе въ свой-тѣ си родъ, прѣстави ся, и приложи ся при отцы-тѣ си, и видѣ ислѣніе.

37. А тойзи когото Богъ възкръси, не видѣ ислѣніе.

38. И така извѣстно да бѣде вамъ, мѣжіе, братія, че чрѣзъ него ся проповѣдува вамъ прощеніе на грѣхове-тѣ;

39. И отъ всичко що не сте могли да ся оправдаете чрѣзъ законъ-тѣ Моисеевъ, чрѣзъ него всякой който вѣрува оправдава ся.

40. И така гледайте да не дойде на васъ речено-то отъ пророцы-тѣ:

41. Виджте прѣзрители и почудѣте ся и исчезнѣте; защото азъ вършѣ работѣ на ваше врѣме, работѣ коѣкото нѣма да повѣрувате, ако ви каже нѣкой.

42. И когато излѣзувахъ изъ съборище-то Иудейско, язычници-тѣ ги моляхъ да проповѣдатъ и тѣмъ тѣзи думы до сѣботѣ.

178. Разшедшася же соборѣ, послѣдоваша мнози ѿ Иерусалима и честивыхъ пришеицъ Павелъ и Варнава: иже глаголюще имъ оубищахъ ихъ прекывати въ благодати Бжїей.

179. Во градѣшию же събвѣтѣ малѣе не весь градъ собрася послѣшати слова Бжїа.

180. Видѣвъ же Иерусалимъ народы, исполнишася зависти, и вопреки глаголахъ глаголемымъ ѿ Павла, сопротивъ глаголюще и хулаше.

181. Дерзнувше же Павелъ и Варнава рекоста: вамъ вѣлѣно первѣе глаголати слово Бжїе: а понеже ѿвергосте є, и недостойны творите сами себе вѣчному животу, се ѿбращаемся во ізыки.

182. Такъ во заповѣда намъ Гдѣ: положихъ тѣ во свѣтѣ ізыкомъ, єже быти текѣ во спасеніе даже до послѣднихъ землѣ.

183. Слышаще же ізыцы, радовахъся, и славахъ слово Гдѣне, и вѣрвоваша, єлицы оучинени бѣхъ въ жизнь вѣчную.

184. Проношашася же слово Гдѣне по всей странѣ.

185. Иерусалимъ же настѣша честивыя жены и блгообразныя и старѣйшины града, и воздвигоша гоненіе на Павла и Варнаву, и изгнаша а ѿ предѣлъ своихъ.

186. Она же ѿтрасше прахъ ѿ ногъ своихъ на нихъ, принѣоста во Іконію.

187. Оученицы же исполнихъся радости и Дха стѣ.

ГЛАВА 21.

1. Бысть же во Іконіи, вкѣпѣ внити ѿма въ сонмище Иерусалимское, и глаголати такъ, такъ вѣрвати Иерусалимъ и Єлліевъ множествомъ многъ.

43. И когато ся разиде съборъ-тъ, мнозина отъ Іудей-тъ и отъ благочестивы-тъ прозелиты тръгнѣхъ слѣдъ Павла и Варнава; които като ся разговаряхъ съ тѣхъ убѣждавахъ ги да прѣбждвать въ Божіѣ-тъ благодать.

44. И въ идущѣ-тъ сѣботѣ събра ся токо речи всичкый-тъ градъ, да чуѣтъ слово-то Божіе.

45. А Іудей-тъ като видѣхъ събранный-тъ народъ, испълнихъ ся отъ зависть, и съ противорѣчіе и хулы говоряхъ противъ това което Павелъ казуваше.

46. Но Павелъ и Варнава дързновенно говоряхъ и рекохъ: Нужно бѣ първомъ вамъ да ся проповѣда слово-то Божіе; по понеже го отхвърляте, и сами себе си имате недостойны за вѣчный животъ, ето обращамы ся къмъ язычници-тъ;

47. Защото така ни заповѣда Господь; Положихъ тя за свѣтило на язычници-тъ, да бждеш за спасеніе до послѣдній-тъ край на земѣ-тъ.

48. И язычници-тъ като чувахъ, радувахъ ся и славяхъ слово-то Господне; и повѣрувахъ всички които бѣхъ отредени за вѣчный животъ.

49. И слово-то Господне ся распростираше по всичкѣ тѣзи странѣ.

50. А Іудей-тъ подсторихъ набожны-тъ и почтенны-тъ жены, и първы-тъ въ градъ-тъ, и повдигнѣхъ гоненіе врѣхъ Павла и Варнава, и ги испѣдихъ отъ прѣдѣлы-тъ си.

51. А тѣ отръсихъ на тѣхъ и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си, и дойдохъ въ Иконіѣ.

52. И ученици-тъ ся испълнихъ съ радость и съ Духъ Святъ.

ГЛАВА 14.

1. А въ Иконіѣ, тѣ влѣзохъ наедно въ съборище-то Іудейско, и говорихъ така, щото много множество Іудей и Еллини повѣрувахъ.

б. Не вѣршющи же Ісѡден воздвигоша и ѡслобѣнша дѣшны іазыкѡвѡх на братію.

в. Довольно же оубо время пребыша дерзующе ѡ Гдѣк свидѣтельствующемѡ слѡвѡх бѣгодати своеѡ, и дающимѡ знаменіа и чудеса быти рѡкѡма ѡхъ.

г. Раздѣлиша же сѡ множество града: и Ѧви оубѡ бѡхъ со Ісѡден, Ѧви же со Аплы.

д. И егда бысть стремленіе іазыкѡвѡх же и Ісѡдеѡвѡх сѡ начѡлники ѡхъ, досадити и кѡменемѡх побѣити ѡхъ,

е. Оубѣдѣвше же прикѣгѡста во грады Лѡкаѡнскіа, въ Лѡстрѡхъ и Дѡрвїю, и во ѡкрѣстныа ѡхъ,

ж. И тамѡ бѣста бѣговѣствѡюще.

з. И некто мѡжъх въ Лѡстрѣхъ неможенѡх ногѡма сѣдѡше, хрѡмѡх ѡ чрева мѡтере своеѡ сынѡ, ѡже никѡлиже бѣ ходѡлѡх.

д. Сѡей слышаше Пѡвѡла глагѡлюща: ѡже воззрѣвѡх на нѡ, и видѣвѡх іакѡ вѣрѡх ѡмѡть здравѡх быти,

е. Речѡе вѡлїимѡх глѡсомѡх: текѣ глагѡлю: во ѡма Гдѡ Ісѡа Хрѡта, встанїи на нѡгѡх твоѡхъ правѡхъ, и ѡбїе возскочїи и хождѡше.

ж. Нарѡди же видѣвше, еже сотворїи Пѡвелѡхъ, воздвигоша глѡсѡхъ своѡхъ Лѡкаѡнскїи глагѡлюще: бѡзи оубѡдѡблшесѡ чѡловѣкѡвѡмѡхъ спїдѡша къ намѡхъ:

з. Нарїцѡхъ же оубѡхъ Варнѡвѡхъ, Дїа, Пѡвѡла же, Ермаїа, понѡеже тѡй бѡше начѡлникѡхъ слѡва.

г. Жрѡцѡхъ же Дїевѡхъ сѡщїагѡхъ предѡ градомѡхъ ѡхъ, приведѡе юнцы, и (прїнесѡе) вѣнцы предѡ вратѡхъ, сѡ нарѡды хотѡше жрѡети.

д. Слышавше же ѡнїи Варнѡва и Пѡвелѡхъ, растерзѡвше рїзы своѡхъ вскочїста въ нарѡдѡхъ, зовѡще и глагѡлюще:

е. Мѡжїе, чѡ сїѡ творїтѡе; и мы подѡвѡстрѡстнїи есмы вѡмѡхъ чѡловѣцы, бѣговѣствѡюще вѡмѡхъ ѡ сїхъ сѡетныхъ

2. А неповфрували-тъ Іуден подигнѣхъ и раздражихъ души-тъ на язычници-тъ врѣхъ братія-та.

3. Но и тѣй тѣ доста врѣме прѣсѣдѣхъ и проповѣдувахъ съ дързновение въ Господа, който свидѣтелствувахъ за слово-то на своѣ-гѣ благодать, и давахъ да ставатъ знаменія и чудеса чрѣзъ тѣхны-тъ рѣцѣ.

4. И раздвои ся множество-то въ градъ-тѣ; и едни бѣхъ съ Іуден-тѣ, а други съ апостолы-тѣ.

5. И когато станъ стремление отъ язычници-тѣ и отъ Іуден-тѣ съ начальници-тѣ имъ, да ги обесчестятъ и да ги убійтъ съ камъне,

6. Тѣ ся усѣтихъ, и прибѣгнѣхъ въ Ликаонскы-тѣ градове, въ Листрѣ и Дервѣиѣ, и въ околны-тѣ *имѣ* мѣста,

7. И тамо проповѣдувахъ евангеліе-то.

8. А въ Листрѣ бѣше нѣкой си человекъ, немощенъ въ нозѣ-тѣ си и хромъ отъ утробѣ-тѣ на майкѣ си, който сѣдѣше и никога не бѣ стѣпилъ.

9. Той слушаше Павла като говоряше; а *Павелъ* щомъ го изгледа, и видѣ че има вѣрѣ за да получи исцѣление,

10. Рече съ голѣмъ гласъ: Стани правъ на нозѣ-тѣ си. И скачаше и ходяше.

11. А народъ-тѣ като видѣ това което стори Павелъ, възвысихъ гласъ-тѣ си, и казувахъ по Ликаонскы: Богове-тѣ уподобени на человекы слѣзохъ при насъ.

12. И наричахъ Варнавѣ Юпитеръ, а Павла, Меркурій; понеже той началствувахъ въ слово-то.

13. И жрецъ-тѣ на Юпитеровъ-тѣ *идолъ* що бѣше прѣдъ градъ-тѣ имъ, приведе юнцы, и *донесе* вѣнцы на врата-та, и наедно съ народъ-тѣ ищѣше да принесе жертвѣ.

14. *Това* како чухъ апостоли-тѣ Варнава и Павелъ, раздрахъ дрехы-тѣ си, и скочихъ въ срѣдъ народъ-тѣ, та выкахъ,

15. И казувахъ: О мѣже, защо правите това? и ный смы подобострастни вамъ человекы, и проповѣдувамы ви, да ся обърнете

ѡбращаѣтиса къ Бг҃с жиѡв, ѡже сотвори ѡнѡ ѡ зѣмлю ѡ море ѡ всѡ, ѡже въ нихъ :

ѡ1. ѡже въ мимошѣдшыхъ рѡды ѡстѡвилъ бѣ всѡ ѡзыки ходѣти въ пстѣхъ ѡхъ :

ѡ2. ѡ ѡѡкъ не несвидѣтельствована себѣ ѡстѡви, влѡтворѡ, съ ѡбсѣ ѡамъ дождѡ даѡ, ѡ времена плодонѡсна, ѡсполнѡа пиѡею ѡ весѣлѣемъ сердца ѡша.

ѡ3. ѡ сѡ глѡще, ѡдѡ ѡстѡвила нарѡды не жрѣти ѡмъ : но ѡнѣи коемъждѡ во своѡ сн. пребывѡющимъ же ѡмъ ѡ ѡчѡшымъ,

ѡ4. Прѡидѡша ѡ Антѡхѡи ѡ Иконѡи ѡѡцынѡ Исѡен, ѡ стѡзѡющымъ сѡ ѡ дерзновѣнемъ, ѡстѡшла нарѡды ѡстѡпѣти ѡ нихъ, глѡгѡюще : ѡкъ ничтѡже ѡстинно глѡжете, но всѡ лжете. ѡ ѡстѡивше нарѡды, ѡ кѡменѣмъ повѡвше Пѡвѡла, ѡзвлекѡша внѣ граѡа, мѡще ѡгѡ ѡмѣрша.

ѡ5. ѡкрестъ же стѡвшымъ ѡгѡ ѡчѡеникѡмъ, востѡвъ внѣде во граѡхъ : ѡ ѡстрѣ ѡзыде съ Варѡавѡю въ Дѣрѡю.

ѡ6. Блѡговѣствовѡвше же граѡс томъ, ѡ ѡчѡивше мнѡги, возвратѡшасѡ въ Лѡстрѡ ѡ Иконѡю ѡ Антѡхѡю :

ѡ7. ѡѡтверждѡюще дѡшы ѡчѡеникѡвъ, молѡше пребѡти въ вѣрѣ, ѡ ѡкъ мнѡгими скорѡми подобѣтъ ѡамъ внѣти въ црѣвѣ Бжѣе.

ѡ8. Рѡкоположше же ѡмъ пресвѣтери ѡ всѡ цркви, ѡ помѡлившесѡ съ постѡмъ, предѡша ѡхъ Гѡви, въ негѡже ѡѡвѣроваша.

ѡ9. ѡ прошѣдше Пѡсѡдѡю прѡидѡша въ Пѡмфѡлѡю :

ѡ10. ѡ глѡгѡлавше въ Перѡи слѡво Гѡне, снѡдѡша во Атѡлѡю :

ѡ11. ѡ ѡтѡдѡс ѡплѡша во Антѡхѡю, ѡнѡдѡсже бѣша предѡны блѡдѡти Бжѣей въ дѣло, ѡже скончѡша.

ѡ12. Прѡшѣдше же ѡ собрѡвше црѡковь, сказѡша, ѡлика сотвори Бг҃хъ съ ѡими, ѡ ѡкъ ѡвѣрзе ѡзыкѡмъ дѡвѣрь вѣры.

ѡ13. Прѡвѡша же тѡмъ врѣмѡ не мѡло со ѡчѡеникѡи.

отъ тѣзи суетны *идолы* къмъ Бога живаго, който е сотворилъ небо-то и земѣ-тъ и море-то, и всичко що има въ тѣхъ.

16. Който въ прѣмнижлы-тъ родове оставилъ бѣ всички-тъ народы да ходять по свои-тъ пѣтища ;

17. Ако и да не е оставилъ себе си несвидѣтельствуванъ, понеже е правилъ добрини, и давалъ ни е дѣждове отъ небо-то и плодосносы врѣмена, и напълнувалъ е съ хранѣ и веселбѣ сърдцата ни.

18. И това като казувахъ, едвамъ въспрѣхъ народы-тъ, да имъ не принесѣтъ жертвѣ.

19. Между това дойдохъ Иудей отъ Антиохіи и Иконіи, които убѣдихъ народъ-тъ, та бихъ Павла съ камъни, и го извлѣкохъ внѣ изъ градъ-тъ, като го възмихъ че е умрѣлъ.

20. А когато го обыколихъ ученицы-тъ, станъ та влѣзе въ градъ-тъ ; и на утринь-тъ отиде съ Варнавъ въ Дерви.

21. И като проповѣдахъ евангеліе-то и въ тойзи градъ, и научихъ мнозина, върнихъ ся въ Листръ, и Иконіи и Антиохіи,

22. И утвърдявахъ души-тъ на ученицы-тъ, като ги увѣщавахъ да прѣбѣдватъ въ вѣрж-тъ ; *и поучавахъ ги*, че съ много скърби трѣба да влѣземъ въ царство-то Божіе.

23. И като имъ рѣкоположихъ презвитеры на всякъ церквѣ, и ся помолихъ съ постъ, прѣдадохъ ги Господу, въ когото бѣхъ повѣрували.

24. И като михъхъ прѣзъ Писидіи, дойдохъ въ Памфилиі ;

25. И проповѣдахъ слово-то въ Пергиі, и слѣзохъ въ Аталіи ;

26. И отъ тамъ отплувахъ въ Антиохіи, отъ дѣто бѣхъ прѣпорѣчени на Божіи-тъ благодать за дѣло-то което извършихъ.

27. И като дойдохъ та събрахъ церквѣ-тъ, извѣстихъ всичко което стори Господь чрѣзъ тѣхъ, и какъ отвори за язычници-тъ врата-та на вѣрж-тъ.

28. И прѣсѣдѣхъ тамо доста врѣме съ ученицы-тъ.

ГЛАВА ѿ.

а. И и҃щцыи сше́дше ѿ Ісудѣн, оучахсѣ брѣтїю: ꙗ́кѡ ѡ́ще не ѡбръќжетеса по обычаю Мѡѡсеѡвсѣ, не можете спасти́са.

б. Бывшей же распри и҃ стазанїю не малѣ Пáвѣл и҃ Варна́вѣ къ нимъ, оучиниша възвити Пáвѣл и҃ Варна́вѣ и҃ и҃щкимъ др҃сгѣмъ ѿ нихъ, ко Ап̄толомъ и҃ старцѣмъ во Іерусалимъ ѡ вопрошенїи сѣмъ.

в. Оии же оубо предпослани кѣвше ѿ цр҃кве, прохождахсѣ Фїнікію и҃ Самарїю, повѣдающе ѡбращенїе іа́зыкѡвѣ. и҃ творахсѣ радость велию всѣй брѣтїи.

г. Прише́дше же во Іерусалимъ, прїѣти вы́ша ѿ цр҃кве и҃ Ап̄тѡлъ и҃ старецъ, сказа́ша же, е́лика сотвори́ Богъ съ ними, и҃ ꙗ́кѡ ѡбѣрзе іа́зыкѡмъ двѣрь вѣры.

д. Воста́ша же и҃щцыи ѿ ересѣи Фарїсеѣйскїа вѣровавшїи, глаголюще: ꙗ́кѡ подобѣтъ ѡбръќзати и҃хъ, заѡбщавати же блюстѣи за́конъ Мѡѡсеѡвѣ.

е. Собрáшася же Ап̄ли и҃ старцы вѣдѣти ѡ словесїи сѣмъ.

ж. Многѣ же възисканїю кѣвшѣ, воста́вѣ Пѣтръ рече къ нимъ: мѡже брѣтїе, вы вѣсте, ꙗ́кѡ ѿ днїи пѣрвѣхъ Бѣгъ въ насъ и҃звѣрѣ оустѣи моїми оуслышати іа́зыкѡмъ слово бл҃говѣстїа, и҃ вѣровати.

з. И҃ сердцеѡвѣдѣцъ Бѣгъ свидѣтельствова́ имъ, да́вѣ имъ Дѡха ст҃аго, ꙗ́коже и҃ намъ:

а. И҃ ничтѡже разсѣдѣ междѣ намѣ же, и҃ Ои҃ѣми, вѣрою ѡчишъ сердца и҃хъ.

б. Нынѣ оубо что̀ и҃скъшáете Бѣга, хотѣше возложити и҃го на выи оученикѡмъ, е́гѡже ни Оцы́и на́ши ни мы̀ возмогѡхомъ понестїи;

в. Но бл҃годѣтїю Гд̄а Іиса Хр̄та вѣржемъ спастїса, ꙗ́коже и҃ Ои҃и.

ГЛАВА 15.

1. А нѣкои, които бѣхъ слѣзли отъ Иудеѣж, учахъ братія-та, че ако ся не обрѣжете по обычаю Моисееву, не можете да бѣдете спасени.

2. И тѣй като станъ много прѣпираніе и разыскваніе по между тѣхъ и Павла и Варнаваж, отредихъ да възлѣзе Павелъ и Варнава и нѣкои други отъ тѣхъ въ Иерусалимъ до апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ за тойзи въпросъ.

3. И тѣй испроводени отъ церквѣж-тѣ, тѣ минувахъ прѣзъ Финикійж и Самаріѣж, и расказувахъ обращеніе-то на язычници-тѣ; и причинявахъ радость голѣмъ на всичкы-тѣ братія.

4. А като дойдохъ въ Иерусалимъ, приехъ ся отъ церквѣж-тѣ, и отъ апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ, и извѣстихъ все що стори Богъ чрѣзъ тѣхъ.

5. Но станѣхъ нѣкои отъ Фарисейскѣж-тѣ ересь, които бѣхъ повѣрвали, и казувахъ че трѣба да ся обрѣзуютъ *язычници-тъ* и да имъ ся зарѣча да държатъ Моисеевъ-тѣ законъ.

6. И събрахъ ся апостолю-тѣ и презвитеры-тѣ да разгледать това нѣщо.

7. И слѣдъ много разыскваніе станъ Петръ и рече имъ: Мѣжје братія, вы знаете какъ Богъ отъ пьрвы-тѣ дни избра между насъ, чрѣзъ мон-тѣ уста да чуѣтъ язычници-тѣ слово-то на евангеліе-то, и да повѣрватъ.

8. И сьрдцевѣдець Богъ свидѣтельствува тѣмъ, като имъ даде Духа Святаго, както и намъ;

9. И не направи никаквѣж разликъ между насъ и тѣхъ, като очисти сьрдца-та имъ съ вѣрж-тѣ.

10. Сега прочее защо искушавате Бога, да налагате на ученицы-тѣ на шіѣж-тѣ хомоть който нито отци-тѣ ни, нито ний можехмы да носимъ?

11. Но ний вѣруваме че съ благодать-тѣ на Господа Иисуса Христа ще ся спасемъ, както и тѣ.

ѿ. Оумолчѧ же все множество, и послѧшахсѧ Варнавы и Павла повѣдающих, ѿлика сотвори Бгъ знаменїа и чудеса во языцѣхъ ѿни.

ѿ. По оумолчанїи же ихъ, ѡвѣща ѿквхъ глагола: мѡже братїе, послѧшайте мене.

ѿ. Сумевнхъ повѣда, ѿкв прежде Бгъ посѣти прїати ѡ языкхъ люди ѡ имени своемъ:

ѿ. И семѡ согласїютъ словеса Пррѡкхъ, ѿкоже пишеть:

ѿ. По сіхъ ѡбращѧса и созїждѡ кровъ Дѣдовъ падшїи: и раскѡпаннаа ѿгѡ созїждѡ, и исправаю ѿгѡ:

ѿ. Иѿкв да възыщеть прочїи человекы Гдѧ, и вси языцы, въ нїхже наречѧса ѿма моѡ: глаголетъ Гдѧ творѧи сїѧ всѧ.

ѿ. Разумна ѡ вѣка сѣть Бгови всѧ дѣла ѿгѡ.

ѿ. Сегѡ ради ѡзъ сждѡ не стѡжати ѡ языкхъ ѡбращающымъ къ Бгу:

ѿ. По заповѣдати ѿмъ ѡгрѣбѧтисѧ ѡ трѣбъзъ їдольскихъхъ и ѡ блѡдѧ и оудавленины и ѡ крове, и, ѿлика неспѡдна себѣ сѣть, ѿнымъ не творїти.

ѿ. Мѡсѣи бо ѡ родѡвхъ древнихъ по всѣмъ градѡмъ проповѣдающимъ ѿгѡ ѿмать въ сонмищахъ, по всѧ свѣкѡты чтѡмый.

ѿ. Тогда ѡзѡлнса ѿплѡмъ и старцѡмъ со всею црковїю, ѡзбравше мѡжа ѡ нїхъ послѧти во Антїохїю съ Павломъ и Варнавою, ѿдѡ нарицаемаго Варсѡвс, и Сїлс, мѡжа нарѡчїта въ братїи,

ѿ. Написѡвше рѡкама ѿхъ сїѧ: ѿпли и старцы и братїа, сѡщымъ во Антїохїи и Сѡрїи и Кїлїкїи братїамъ, ѿже ѡ языкхъ, (ѡ Гдѣ) радоватисѧ.

ѿ. Понѡже слышахомъ, ѿкв нѣцыи ѡ насъ ѡзшѣдше възмстїша насъ словеса, разврацїающе дѡшы ваща, глїюще ѡбрѣзѧтисѧ и блїостї законѡхъ ѿмже мы не завѣщѧхомъ:

12. Тогава мълкнѣ всичко-то множество, и слушахъ Варнавѣ и Павла които разказувахъ колкото знаменія и чудеса стори Богъ чрѣзъ тѣхъ между язычници-тѣ.

13. И слѣдъ тѣхно-то умълчаваніе, отговори Іаковъ и рече: Мажіе братіе, послушайте мене.

14. Симеонъ изясни по кой начинъ Богъ най напрѣдъ посѣти язычници-тѣ, да земе отъ тѣхъ народъ за свое-то име.

15. И съ това сѣ съгласни и пророчески-тѣ словеса, както е писано:

16. Слѣдъ това ще ся върнѣ, и ще съградѣ паднѣлѣ-тѣ скиніи Давидовѣ; и развалины-тѣ ѣще съградѣ пакъ, и ще ѣ исправѣ:

17. За да потърсятъ Господа други-тѣ чловѣци, и всички-тѣ народи, надъ които ся нарече мое-то име, казува Господъ, който прави всичко това.

18. Отъ вѣка сѣ познати Богу всички-тѣ неговы дѣла.

19. За това азъ сѣдѣ да не отяготѣвамъ тѣзи отъ язычници-тѣ, които ся обращатъ къмъ Бога;

20. Но да имъ пишемъ да ся вардятъ отъ сквърны-тѣ *жертвы* идолскы, и отъ блудство, и отъ удавенниѣ, и отъ кръвь.

21. Защото Моисей отъ ветхо вѣме по всички-тѣ градове има които да го проповѣдуватъ, прочита ся и всякъ сѣботѣ въ съборница-та.

22. Тогазъ апостоли-тѣ и презвитери-тѣ съсъ всичкѣ-тѣ церквѣ намѣрихъ за добро да избержатъ отъ тѣхъ си чловѣци, и да ги проводятъ въ Антиохіѣ съ Павла и Варнава; а избрахъ Іудѣ нарицаемаго Варсавѣ, и Силѣ, мажіе отлични между братія-та;

23. И писахъ имъ по тѣхъ така: Отъ апостоли-тѣ, и презвитеры-тѣ и братія-та поздравленіе до тѣзи които сѣ отъ язычници-тѣ братія въ Антиохіѣ, Сиріѣ и Киликіѣ.

24. Понеже чухмы че нѣкои като излѣзохъ отъ насъ смутнихъ въ сѣ думы, и развращаватъ души-тѣ ви, като ви казватъ да ся обрѣзувате и да държите законъ-тѣ, а ный не смы имъ порѣчали *това*;

кѣ. Извѣлиса намъ собравшимся единосѣшнѣ, избранныхъ мѣжи послати къ вамъ, съ возлюбленнымъ нашими Варнавою ѿ Павломъ,

кѵ. Человѣки предавшими дѣшы своѣ ѿ имени Гдѣ нашего Ииса Хрѣта.

кѶ. Послѣхомъ оубо Исѣс ѿ Сіа, ѿ тѣхъ словомъ сказующихъ тѣмъ же.

кѷ. Извѣлиса ко стѣомъ Дхс ѿ намъ, ничтѣже множае возложити вамъ тяготы, рѣзвѣ нежданыхъ сѣхъ,

кѸ. Ѣгребѣтисѣ ѿ идоложертвенныхъ ѿ крове ѿ оудавленныи ѿ блѣдѣ: ѿ ѣмѣка не хѣщете вамъ кѣти, дрѣгѣмъ не творитѣ: ѿ нихъ же соблюдающе себѣ, добрѣ сотворитѣ. Здрѣвствѣйте.

кѹ. Сѣни же оубо послани кѣвшѣ прѣидѣша во Антиѣохію: ѿ собравше народъ, вѣдѣша посланіе.

ла. Прочѣтше же, возрѣдовашасѣ ѿ оутѣшеніи.

лѣ. Исѣс же ѿ Сіа, ѿ тѣи прѣрѣцы сѣше, словомъ мнѣзѣмъ оутѣшиша братію, ѿ оутвердиша.

лѵ. Прекѣвшѣ же тѣмъ времѣ, ѿпшѣени бѣша съ миромъ ѿ братіи ко Апѣломъ.

лѶ. Извѣлиса же Сіа пребѣти тѣмъ, Исѣс же возвратисѣ во Иерусалимъ.

лѷ. Павелъ же ѿ Варнава живѣхъ во Антиѣохіи, оучѣше ѿ блѣговѣстѣюще слово Гдѣ, ѿ со инѣми многими.

лѸ. По иѣкнихъ же днѣхъ речѣ Павелъ къ Варнавѣ: возвратишесѣ подобѣетъ посѣтити братію нашѣ во всѣхъ градѣхъ, въ нихъ же проповѣдахомъ слово Гдѣ, какъ прекывѣютъ.

лѹ. Варнава же восхотѣ поѣти съ собою Іѣвѣма нарицѣемаго Марка:

лѺ. Павелъ же глаголаше: ѿстѣпшаго ѿ насъ ѿ Памфѣлинъ, ѿ не шѣдшаго съ нами на дѣло, на неже послани бѣхомъ, не поѣти сегѣ съ собою.

25. Ный като ся събрахмы единодушно видѣхмы за добро да изберець мѣжіе, и да проводимъ до васъ наедно съ любезны-тѣ намъ Варнавѣ и Павла,

26. Человѣцы, които сѣ прѣдали души-тѣ си за име-то на Господа нашего Иисуса Христа.

27. И така проваждамы Іудѣ и Силѣ, да *си* възвѣстятъ и тѣ устно исто-то.

28. Защото ся видѣ угодно Святому Духу и намъ да ви не налагамы повече никоѣж тяготѣ освѣнь тѣзи най нужды-тѣ:

29. Да ся вардите отъ идолскы жертвы, и отъ кръвь, и отъ удавенниѣ, и отъ блудъ; отъ които като ся пазите, добрѣ ще сторите: Здрави бѣдѣте.

30. И така тѣ проводени, дойдохъ въ Антиохіѣ, и като събрахъ множество-то на *спруіжцы-тъ*, дадохъ имъ писмо-то.

31. И тѣ като *го* прочетохъ, възрадувахъ ся за утѣшеніе-то.

32. А Іуда и Сила като бѣхъ и тѣ пророци, съ много словеса увѣщахъ братія-та, и утвърдихъ *гы*.

33. И отъ какъ прѣсѣдѣхъ *тамо нѣколко* врѣме, оставихъ *гы* братія-та съ миромъ да ся върнатъ при апостолы-тѣ.

34. Но Сила видѣ за добро да посѣди още тамъ.

35. А Павелъ и Варнава ся намѣрвахъ въ Антиохіѣ, и учахъ и проповѣдувахъ слово-то Господне, наедно съ мнозина други.

36. И слѣдъ нѣколко дни рече Павелъ на Варнавѣ: Да ся върнемъ сега по всичкы-тѣ градове, въ които смы проповѣдували слово-то Господне, и да нагледамы братія-та си, какъ сѣ.

37. И Варнава бѣше на мнѣніе да земжъ съсь себе си Іоанна нарицаемаго Марка;

38. А Павелъ не намѣрваше за добро, да земжъ съсь себе си тогозъ който ся бѣ отлжчилъ отъ тѣхъ още отъ Памфіліѣ и не отиде съ тѣхъ на дѣло-то.

лѡ. Бысть оубо распра, ѡкв ѡлсчнѣтиса ѡма ѡ себѣ, Варнава оубо поемь Марка ѡплы въз Купруз :

м. Павелъ же ѡзкрѡвъ Сіас ѡзыде прѣданъ бѣгодѣти Бжїей ѡ братїи.

ма. Прохождѡше же Сүрію ѡ Кілікію, оутверждѡа цркви.

ГЛАВА 31.

л. Прїиде же въз Дѣрвію ѡ Лүстръ : ѡ сѣ оученикѡ нѣкїи бѣ тѡ, ѡменемъ Тїмодеїи сынъ жени нѣкїа Ісдеаныни вѣрны, Отца же Еллина :

б. ѡже свидѣтельствованъ бѣ ѡ сзущихъ въз Лүстрѣхъ ѡ Іконїи братїи.

г. Сегѡ восхотѣ Павелъ съ собою ѡзыти : ѡ прїемь ѡвѣрѣза егѡ, Ісдеїи ради сзущихъ на мѣстѣхъ Онѣхъ : вѣдахъ во всѡ Отца егѡ, ѡкв Еллинъ бѡше.

д. ѡ ѡкоже прохождѡхъ грады, предаше ѡмъ хранити оуставы ссждѣнными ѡ Аптѡмъ ѡ старецъ, ѡже во Іерусалимѣ.

е. Цркви же оутверждѡхъса вѣрою, ѡ привывѡхъ въз числѡ по всѡ дни.

з. Прошѣдше же Фрүгію ѡ Галатїйскю страну, возвращени быша ѡ стѡгѡ Дхѡ глаголати слѡво во Асіи.

з. Прїшѣдше же въз Мүсію, покшѡхъса въз Рїѡнїю понтї : ѡ не ѡстави ѡхъ Дхѡ.

и. Прешѣдше же Мүсію, спидѡша въз Трѡѡдъ.

д. ѡ видѣнїе въз пощїи ѡвїса Павас : мсжъ нѣкїи бѣ Македонанинъ столъ, молѡ егѡ ѡ глаголъ : прїшѣдъ въз Македонїю, помози намъ.

г. ѡ ѡкоже видѣнїе видѣ, ѡбїе взыскахомъ ѡзыти въз Македонїю, разсмѣвше, ѡкв призвѡ ны Гдѡ бѣговѣстїти ѡмъ.

39. И тъй станъ распря помежду имъ, така що отлъчихъ ся единъ отъ другий, и Варнава зѣ Марка, та отплува въ Кипръ;

40. А Павелъ си избра Силъ и тръгнъ, прѣпоръченъ отъ братія-та на Божіиъ-тѣ благодать.

41. И заминуваше прѣзь Сиріиъ и Киликіиъ, и утвърждаваше церкви-тѣ.

ГЛАВА 16.

1. И пристигнъ въ Дервіиъ и Листрѣ; и ето, имаше тамо нѣкой ученикъ, на име Тимоѳей, сынъ на нѣкоиъ си женѣ Еврейкѣ повѣрвалъ, а баща му *бъ* Елминъ;

2. Който ученикъ бѣше свидѣтельствуванъ отъ братія-та въ Листрѣ и Иконіиъ.

3. И поиска го Павелъ да отиде той съ него; и зѣ го и обрѣза го, зарадъ Юдеи-тѣ които бѣхъ по тѣзи мѣста; понеже всички знаяхъ баща му че бѣше Елминъ.

4. И като ходяхъ по градове-тѣ, прѣдавахъ имъ да държатъ наредбы-тѣ одобрены отъ апостола-тѣ и презвитеры-тѣ въ Іерусалимъ.

5. И така церкви-тѣ ся утвърдявахъ въ вѣрѣ-тѣ, и отъ день на день число-то имъ ся умножаваше.

6. И като прѣмнияхъ Фригіиъ и Галатійскѣ-тѣ земіи, понеже имъ ся възбрани отъ Духа Святаго да проповѣдаютъ слово-то въ Азиіъ,

7. Дойдохъ въ Мизиіъ, и прѣдприемахъ да идаътъ во Вионіиъ; но Духъ-тѣ не имъ допусти.

8. И като изменияхъ Мизиіъ, слѣзохъ въ Троадѣ.

9. И яви ся Павлу нощемъ видѣніе; человекъ нѣкой си Македонецъ стояше та му ся моляше и казуваше: Мни въ Македоніиъ, и помози ми.

10. И щомъ видѣ видѣніе-то, тутакси поискахмы да идемъ въ Македоніиъ, като разумѣхмы че Господъ ны призовава да проповѣдамы евангеліе-то на тѣхъ.

41. Оубѣзшеса же ѿ Трѡады прїидѡхомз въ Самодрѡкз, во оубрїе же въ Неапѡль.

42. Оубѣзшеса же въ Фїліппы, ѿже єсть пѣрвый градъ части Македонїи Колѡнїа. Бѣхомз же въ томъ градѣ пребывающе днїи нѣкїа,

43. Въ дѣнь же свѣвѣтныи ѿзыдѡхомз вонз ѿ града при рѣцѣ, идѣже мѣшеса молїтвенница быти, и сѣдше глаголахомз къ собравшымса женамз.

44. И нѣкаа жена ѿменемз Лудїа, порфѣропродѡлница ѿ града Фѡатїрскагѡ, чтѣши Пѣа, послѣшаше: Єїже Гдѣ ѡвѣрзе сѣрдце, внимати глаголемымз ѿ Пѡула.

45. Икоже крестїса тѡ, и дѡмз єа, молѡше ны глаголющи: ѡше оубрїете мѡ вѣрнє Гдѡви быти, вшѣдше въ дѡмз мѡй, превѣдите: и принїди наса.

46. Быста же идѡщымз намз на молїтвѣ, Отроковица нѣкаа ѿмѣшала дѣхъ пытливъ срдѣте насъ, ѡже стажанїе много дааше господемз своимз, волхвѡщи.

47. Тѡ послѣдовавши Пѡулъ и намз, взываше глаголющи: сїи человекы равнї Пѣа вышнагѡ сѣть, ѿже возвѣщаютъ намз пѣть спасенїа.

48. Сѣ же твораше на мнѡги днїи: стѣжївъ же сї Пѡвелъ, и ѡбращса, дѣховнї речѣ: запрещѡю ти ѿменемз Іиса Хрїта, ѿзыди ѿз неа. и ѿзыде въ томъ часѣ.

49. Видѣвше же господѣе єа, ѡкѡ ѿзыде надежда стажанїа ѿхъ, поемше Пѡула и Сїасъ, влекѡша на торгъ ко книзѣмз:

50. И привѣдше ѿхъ къ воеводамз, рѣша: сїи человекы возмѣщѡютъ градъ нашъ, ѡдѣе сѣше:

51. И завѣщавѡютъ обѣчани, ѡже не достѡбитъ намз прїимати ни творїти, Римлянумз сѣшымз.

52. И снїдеса народъ на ѿхъ, и воевѡды растерзѡвше ѿмз рѣзы, велѡхъ пѡлицами быти ѿхъ.

11. И тъй като ся отвезохмы отъ Троядж, прѣминѣхмы право на Самоеракъ, и на утринь-тѣ въ Неаполь,

12. И отъ тамо въ Филиппы, който е първый градъ *на онѣзи* часть отъ Македоніѣ, *и* поселеніе *Римско*. Въ тойзи градъ прѣсѣдѣхмы нѣколко дена;

13. И въ сѣботѣ-тѣ излѣзохмы вѣнъ отъ градъ-тѣ край еднѣ рѣкѣ, дѣто имаше обычай да става молба, и сѣднѣхмы та говорѣхмы на събрапы-тѣ *тамо* жены.

14. И нѣкоя си богобоязлива жена на име Лидія, отъ градъ Ѳиатиръ, която продаваше багрянницы, слушаше; и ней Господь отвори сърдце-то да внимава на това което Павелъ говораше.

15. И като ся кръсти *тя* и домъ-тѣ ѣ, помоли ни ся и казуваше: Ако мя припознавате че съмъ вѣрна Господу, влѣзте въ къщѣ-тѣ ми, да сѣдите: и принуди ны.

16. И като отхождахмы на молбѣ, срѣщнѣ ны една слугиня що имаше духъ прѣдвѣщателенъ, която даваше много печалбѣ на господари-тѣ си, като проричаше.

17. Тя вѣрвѣше слѣдъ Павла и насъ, и выкаше, и казуваше: Тѣзи челоуѣци сѣ раби на Бога Вышняго, копто проповѣдувать намъ пѣть на спасеніе.

18. Това правяше много дни наредъ. И понеже дотегнѣ на Павла, обзрнѣ ся и рече духу: Повелѣвамъ ти въ име-то на Исуса Христа да излѣзешъ изъ неѣ. И излѣзе въ тозъ часъ.

19. А като видѣхѣ господари-тѣ ѣ, че изчезнѣ надежда-та на печалбѣ-тѣ имъ, уловихѣ Павла и Силѣ и завлѣкохѣ гы на тържище-то при началници-тѣ.

20. И като гы изведохѣ при войводи-тѣ, рекохѣ: Тѣзи челоуѣци сѣ Іудеи и смущавать градъ-тѣ ни,

21. И проповѣдувать обычай, копто намъ като Римляне, не ни е простено да гы приимамы, ни то да гы правимъ.

22. И навали народъ-тѣ врѣхъ тѣхъ, и войводи-тѣ раскѣсахѣ дрехы-тѣ имъ, и заповѣдахѣ да гы бѣжтъ съ тоягы.

кг. Минѹги же давше ѿмъ раны, всадѹша въ темницѹ, завѣщавше темничному стражѹ, твердо стрещи ѿхъ :

кд. Иже таково завѣщаніе пріемъ, всади ѿхъ во вѣстренную темницѹ, и ноги ѿхъ заѹви въ клѣтѣ.

ке. Въ полнощи же Павелъ и Сіла молѹшеса поахъ Пѣа : послѹшахъ же ѿхъ юзницы.

кс. Внезѹпъ же трѣсѹ бысть велии, ѿкѹ поколебѹтиса ѹснованію темничному : ѹверзѹшася же ѡвие двѣри всѹ, и всѣмъ юзы ѹслабѣша.

кз. Возбѣжда же темничный стражъ, и видѣвъ ѹверсты двѣри темницы, извлѣкъ ножъ, хотѹше себѣ оубѣити, миѹ избѣгша юзники.

ки. Возгласи же гласомъ велиимъ Павелъ глагола : ничтоже сотвори себѣ зла : вси ко ѣсмь здѣ.

ко. Просивъ же свѣци вскочи, и трѣпетенъ бивъ, припадѣ къ Павлу и Сілѣ :

л. И извѣдъ ѿхъ воиъ, речѣ : господіе, что ми подобѣетъ творити, да спасѣса :

ла. Она же рекѹста : вѣрзи въ Гдѹ Іиса Хрѣта, и спасѣшиса ты и весь домъ твои.

лв. И глаголаста ѣмѹ слово Гдѣне, и всѣмъ, иже въ домѹ ѣгѹ.

лг. И поѣмъ ѿ въ тойже часъ ноши измы ѹ рани, и крѣтиса самъ и свой ѣмѹ вси ѡвие :

лд. Ввѣдъ же ѿ въ домъ свой, постави трапѣзѹ, и возрадѹвася со всѣмъ домомъ своимъ, вѣровавъ Пѣа.

ле. Дню же бывшъ, послѹша военѹды паличники глаголюще : ѹпгсти челоѣка Она.

лз. Сказѹ же темничный стражъ словеса сѹ Павлу, ѿкѹ послѹша военѹды, да ѹпгщени бѣдѣтъ : нинѣ оубо изшѣдше, идите съ миромъ.

лѹ. Павелъ же речѣ къ нимъ : бивше насъ предъ людми, неѹсждѣнныхъ челоѣкѹвъ Римлянъ сѹщнихъ, всадѹша въ

23. И като гы бихъ много, турихъ гы въ тъмницѣ, и зарѣчахъ на тъмничный-тъ стражъ да гы варди здраво ;

24. Който като зѣ таквозь зарѣчаніе, тури гы въ най вѣтрѣшніѣ-тѣ тъмницѣ, и стѣгнѣ добрѣ нозѣ-тѣ имъ въ кладѣ.

25. И по срѣдѣ ношь Павелъ и Сила моляхъ ся и славяхъ Бога ; а запрѣни-тѣ гы слушахъ.

26. И внезапно бы трусъ голѣмъ, така що поклатихъ ся основанія-та на тъмницѣ-тѣ, и тутакси отворихъ ся всичкы-тѣ врата, и на всичкы-тѣ оковы-тѣ ся развързахъ.

27. И като ся събуди стражарь-тъ, и видѣ отворены врата-та на тъмницѣ-тѣ, измѣнихъ ножѣ, и щѣше да ся убіе, понеже мысляше че сѣ избѣгнѣли запрѣни-тѣ.

28. Но Павелъ извыка съ высокъ гласъ, и каза : Не дѣй струвашко зло на себе си ; защото всинца смы тука.

29. И поиска *стражарь-тѣ* свѣщи, вскочи вѣтрѣ и растреперанѣ паднѣ прѣдѣ Павла и Силѣ :

30. И изведе гы внѣ, и рече : Господіе, що трѣба да сторѣхъ за да ся спасѣ ?

31. А тѣ рекохъ : Повѣрувай въ Господа Іисуса Христа, и ще ся спасешъ ты и домъ-тѣ ти.

32. И говорихъ слово-то Господне нему, и на всичкы-тѣ конто бѣхъ въ домъ-тѣ му.

33. И зѣ гы въ тойзи истый-тъ часъ прѣзъ ношь-тѣ, та имъ измы раны-тѣ, и безъ забавѣ кръсти ся той и свои-тѣ му всичкы.

34. И като гы заведе въ кѣщѣ-тѣ си, сложи *имѣ* трапезѣ, и възрадува ся съсъ всичкый-тѣ си домъ защото повѣрува въ Бога.

35. И когато ся разсѣмихъ войводы-тѣ проводихъ паличници-тѣ да кажѣтъ : Пусни онѣзи челоуѣцы.

36. И стражарь-тъ извѣсти тѣзи думы на Павла : Че войводы-тѣ проводихъ да вы пуснемъ : и тѣи сега излѣзте и идѣте си съ миромъ.

37. Но Павелъ имъ рече : Като ны бихъ прѣдѣ народъ-тѣ безъ да ны сѣдятъ, насѣ конто смы Римляне, хвърлихъ ны въ тъмницѣ,

темницы, и нынѣ отай изводатъ насъ; ни во: но да пришедеши сами изведеши насъ.

лн. Сказаша же паличники воеводамъ глаголы сѣя: и оубоашася смышавше, ѿкъ Римляне сѣть.

ло. И пришедеши оумолиша ихъ, и изведеши молахъ изыти изъ града.

лм. Изшедеши же изъ темницы прѣидоста къ Лѹди: и видѣвше братію, оутѣшиста ихъ, и изыдоша.

ГЛАВА 31.

а. Прешедше же Амфиоль и Аполонію, внидоша въ Солонь, и дѣже бѣ сомище Исдѣйское.

б. По обычаю же своемъ Павла вниде къ нимъ, и по сзвѣты три стазашеся съ ними въ писаній,

г. Сказаша и предлагаша имъ, ѿкъ Хрѣтѣ подобаше пострадади и воскресити въ мѣртвыхъ, и ѿкъ сѣи Іисъ, егже азъ проповѣдаю вамъ. есть Хрѣтосъ.

д. И нѣцыи въ нѣхъ вѣроваша, и приложишася къ Павлу и Силѣ, въ честивыхъ Еллииз множество много, и въ женъ благородныхъ не малъ.

е. Возревновавше же непокоршиса Исдѣе, и пріемше крамолинки нѣкіа мѣжы смѣа, и собравше народъ, молвахъ по граду: нашедше же на домъ Иссоновъ, искахъ ихъ извести къ народу:

ж. Не вѣрѣтше же ихъ, влечэхъ Иссона и нѣкіа въ братію ко градоначалникымъ, вопіюще: ѿкъ, иже развратиша вселенщю, сѣи и здѣ прѣидоша,

з. Ихже прѣятъ Иссонъ: и сѣи вси противни велинїемъ Кесаревымъ творятъ, црѣ глаголюще много быти, Іиса.

и. Смотоша же народъ и градоначалники слышавша сѣя:

д. Взѣмше же доволное въ Иссона и въ прочихъ, вѣпстѣиша ихъ.

и сега тайно ли ны изваждатъ ? То не става ; но тѣ да дойдѣтъ и да ны изведѣтъ.

38. И паличници-тѣ възвѣстихъ тѣзи думы на войводы-тѣ ; а тѣ като чухъ че были Римляне, убояхъ ся ;

39. И дойдохъ та гы умолихъ, и като гы изведохъ, моляхъ имъ ся да излѣзѣтъ изъ градъ-тѣ.

40. А тѣ като излѣзохъ изъ тъмницѣ-тѣ отидохъ у Лидіины, и като видѣхъ братія-та, утѣшихъ гы, и *отъ тамъ* тръгнахъ.

ГЛАВА 17.

1. И като изменихъ Амфиполь и Аполмоніѣ, дойдохъ въ Солунъ, дѣто бѣше съборище-то Іудейско.

2. И по обычаю си Павелъ влѣзе при тѣхъ, и три сѣботы наредъ ся разговаряше съ тѣхъ отъ писанія-та,

3. Та *имъ* открываше и доказуваше, че трѣбуваше Христось да пострада, и да възкресе отъ мъртвы-тѣ, и че тойзи Исусъ, когото ви азъ проповѣдувамъ, е Христось.

4. И нѣкон отъ тѣхъ повѣрувахъ, и присоединихъ ся съ Павла и Силѣ, *така* и много множество отъ набожны-тѣ Еллины, и отъ благородны-тѣ жены не малко.

5. Но неповѣрвали-тѣ Іудеи завидѣхъ, и като зѣхъ съ тѣхъ си нѣколцина прости и лошы чловѣцы, събрахъ гы на купъ и размирявахъ градъ-тѣ ; и нападнѣхъ на Ясоновъ-тѣ къщѣ, та търсахъ *Павла и Силѣ* да гы изведѣтъ прѣдъ народъ-тѣ.

6. И като не гы намѣрихъ, повлѣкохъ Ясона и нѣкон отъ братія-та къмъ градоначалницы-тѣ, и выкахъ : Тѣзи, конто размирихъ свѣтъ-тѣ, дойдохъ и тука :

7. Конто прія Ясонъ ; и всичкы тѣзи дѣйствовать противу Кесаревы-тѣ повелѣнія, и казувать че има другый царь Исусъ.

8. И смутихъ народа и градоначалницы-тѣ конто чухъ това.

9. Но като зѣхъ порѣчителство отъ Ясона и отъ другы-тѣ, пуснѣхъ гы.

Г. Брѣтїа же ѡвїе вх ношї ѡслаша Пѡвла ѡ Сїла вх Берїю : ѡже прїшедше, ѡдоша вх соборѣ Ісдѣйскїй.

Д. Сїн же бѡхс бѡгороднїиши живѡщїих вх Солонїѣ, ѡже прїлаша слѡво со всѣмз оусердїемз, по всѣ днї разсуждающе писанїа, ѡше сѣтъ сїа тѡкв.

Е. Мнози оубо ѡ нїхз вѣроваша, ѡ ѡ Эллинскїхз жєнз благообразныхз ѡ мжѣй не малв.

Г. И ѡкв оувѣдаша, ѡже ѡ Солонїа Ісдѣи, ѡкв ѡ вх Берїи проповѣдася ѡ Пѡвла слѡво Бжїе, прїдоша ѡ тамв двїжущїе ѡ смущающе нарѡды.

Д. ѡвїе же тогда брѣтїа ѡпсѣтїша Пѡвла ѡтї на помѡрїе : ѡстаста же Сїла ѡ Тїмодеї тѡмв.

Е. Провождѡщїи же Пѡвла, ведѡша єгѡ даже до Аонїз : ѡ прїемше заповѣдь кз Сїлѣ ѡ Тїмодею, да ѡкв скорѣе прїидутз кз немс, ѡзыдоша.

Е. Во Аонїѣхз же ждѡшс нїхз Пѡвлас, раздражѡшеся дѡхз єгѡ вх нѣмз зращемз ѡдѡлз полнз сѡщїе градз.

З. Стазѡшеся же оубо на сонїиши со Ісдѣи ѡ сз честївыми, ѡ на торжїиши по всѣ днї сз приключѡщїи-мнса.

И. Иѣщїи же ѡ Епїскѡпз ѡ ѡ Стѡїкз фїлосѡфз стазѡхс сз нїмз : ѡ иѣщїи глаголахс : что оубв хѡщєтз сзеслѡвивый сѣй глаголати ; нїи же : чзждѡхз богѡвз мнїтся проповѣдникз бѡтї : ѡкв Іиса ѡ воскресѣнїе бѡговѣствовѡше ѡмз.

Д. Прѣмше же єгѡ, ведѡша на Ареопѡгз глаголюще : мс-жемз ли разсмѣтї, что нѡвое сїє глаголемое тобою оу-чѣнїе ;

К. Стрѡнна во иѣкѡа влагѣши во оушесѡ нѡша : хѡщємз оубо разсмѣтї, что хотѡтз сїа бѡтїи.

К. Аонїєн же всї ѡ приходѡщїи стрѡннїи, нї во чтоже ѡно оупражнѡхс, рѡзвѣ глаголати что ѡлї слышатї нѡвое.

10. А братія-та незабавно прѣзъ ноць испратихъ Павла и Силъ въ Беріѣжъ; и тѣ като стигнѣхъ *тамъ*, отидохъ въ съборище-то Іудейско.

11. И *Беряни*-тѣ бѣхъ по благородни отъ Солунцы-тѣ, защото пріяхъ слово-то съсъ всяко усърдіе, и испитувахъ всякой день писанія-та, да ли е това така.

12. И тѣи мнозина отъ тѣхъ повѣрувахъ, и отъ почтени-тѣ Еллинскы жены, и отъ мъжѣ-тѣ не малко.

13. И като разбрахъ Солунскы-тѣ Іуден, че и въ Беріѣжъ ся проповѣда отъ Павла слово-то Божіе, дойдохъ и тамо, и разбъркахъ народъ-тѣ.

14. Тогазь братія-та по скоро отпратихъ Павла да иде къдѣ море-то; а Сила и Тимоѳеѣй останахъ тамо.

15. А тѣзи конто придружавахъ Павла, заведохъ го до Аѳинъ; и като зѣхъ отъ него заповѣдь до Силъ и Тимоѳеѣя, за да дойдѣтъ колкото по скоро при него, трѣгнѣхъ си.

16. А Павелъ като ги чакаше въ Аѳинъ, раздражаваше ся духъ-тѣ му въ него, като гледаше градъ-тѣ пѣлень съ идолы.

17. И тѣи разговаряше ся въ съборище-то съ Іуден-тѣ, и съ набожны-тѣ, и по пазарь-тѣ всякой день съ конто му ся случяхъ.

18. И нѣкои отъ Епикурейскы-тѣ и Стопческы-тѣ философы идвахъ на прѣпираніе съ него; и едни казувахъ: Какво ище да каже тойзи празнословець? А другы: Види ся че е проповѣдникъ на чужды богове; защото имъ проповѣдуваше Ісуса и въскръсеніе-то.

19. И зѣхъ го та го заведохъ на Ареопагъ, и казувахъ: Можемъ ли разумѣ какво е това ново ученіе, което ты проповѣдувашь?

20. Защото нѣщо странно вносишь въ уши-тѣ ни: ищемъ прочее да разберемъ, що ще да е то?

21. А всичкы-тѣ Аѳинейци и колкото чужденци ся напѣрувахъ тамо, съ нищо друго не си прѣминувахъ врѣме-то, тъкмо да говорятъ и да слушатъ нѣщо по ново.

кв. Стáвз же Пáвель посредѣ́ Ареопа́га, рече́: мѣ́же Адинейстѣ́н, по всемѣ́ зрю́ вы́ ѡ́ки бѣ́гочестѣ́ныа.

кг. Проходá ко́ ѡ́ согла́дал чествова́нїа ва́ша, ѡ́бръто́хъ ѡ́ ка́пише, на нѣ́мже бѣ́ написано́: невѣ́домомѣ́ Пѣ́с. Ѣ́гѡ́же о́убо не вѣ́даше (бѣ́гола́кпнѣ́) чтетѣ́, сегѣ́ ѡ́зз проповѣ́даю ва́мъ.

кд. Пѣ́с сотвори́вый мі́ръ ѡ́ всѣ́, ꙗ́же въ нѣ́мъ, сѣ́й нѣ́сѣ ѡ́ землѣ́ Гѣ́ль сы́й, не въ рꙋкотвори́ныхъ хра́мѣхъ жи́ветъ,

ке. Ни ѡ́ рꙋкꙋ челове́ческихъ о́убождѣ́нїа прїе́млетъ, трѣ́вса что́, са́мъ да́ всѣ́мъ жи́вѡтъ ѡ́ дыха́нїе ѡ́ всѣ́:

кз. Сотвори́лъ же́ есть ѡ́ ѣ́дїныа кро́ве вѣ́сь ꙗ́зыкъ чело́вѣ́къ, жи́ти по всемѣ́ лицѣ́ земно́мъ, о́устáвивъ предѣ́шнїемá временá ѡ́ предѣ́лы селѣ́нїа ѡ́хъ,

кѣ. Изыска́ти Гѣ́ла, да по́нѣ ѡ́са́жстъ Ѣ́гѡ́ ѡ́ ѡ́бръáшстъ, ꙗ́кѡ не далече́ ѡ́ ѣ́динагѡ́ коегѡ́ждѡ́ насъ сѣ́ща.

ки. Ѡ́ нѣ́мъ ко́ живѣ́мъ ѡ́ двї́жемса ѡ́ ѣ́смь: ꙗ́коже ѡ́ нѣ́щын ѡ́ ва́шихъ кни́жнннкъ рекѡ́ша: сегѡ́ ко́ ѡ́ ро́дъ ѣ́смь.

кк. Ро́дъ о́убо сѣ́ще Бжї́й, не до́лжни ѣ́смь непщевáти подобно́ быти Бжї́твѣ́, злáтѣ ѡ́лї сребрѣ́, ѡ́лї ка́меню хꙋдо́жнѣ́ начертáнъ ѡ́ смы́слѣнїю чело́вѣ́къ:

кл. Дѣ́та о́убо невѣ́днїа презира́а Пѣ́с, ны́нѣ́ повелѣ́ва́етъ чело́вѣ́кѡмъ всѣ́мъ всѡ́дъ покáлтиса́:

км. За́нѣ́ о́устáвивъ́ есть́ де́нь, въ Ѡ́ньже́ хѡ́шетъ сдáти вселѣ́ннѣ́й въ прáвдѣ́, ѡ́ мѣ́жѣ́, Ѣ́гѡ́же предѣ́стáви, вѣ́рс пода́ всѣ́мъ, воскресѣ́въ Ѣ́гѡ́ ѡ́ мѣ́ртвѣ́хъ.

кн. Слѡ́шавше́ же́ воскресѣ́нїе мѣ́ртвѣ́хъ, Ѡ́вї́н о́убѡ́ рꙋгáхсá: Ѡ́вї́н же́ рѣ́ша: да слы́шимъ тá пáкн ѡ́ сѣ́мъ.

кг. И́ тáкѡ́ Пáвель ѡ́зыде́ ѡ́ средѣ́ ѡ́хъ.

кд. И́щын же́ мѣ́же прилѣ́пнѣ́вшесá Ѣ́мъ, вѣ́роваша: въ нѣ́хже́ бѣ́ ѡ́ Дїонї́сїй Ареопа́гїтскїй, ѡ́ жена́ ѡ́менемъ́ Дáмарь, ѡ́ дрꙋзї́и съ́ нї́ми.

22. И застанъ Павелъ на срѣдъ Ареопагъ, и рече: Мъжје Аѳинейци, по всичко вы гледамъ че сте твърдѣ набожни.

23. Защото като минавахъ та разгледвахъ святи-тѣ ви мѣста, намѣрихъ едно капище, на което бѣ написано НЕЗНАЕМОМУ БОГУ. Тогозь прочее когото вы не знаете а почитате, него ви проповѣдувамъ азъ.

24. Богъ, който е створилъ свѣтъ-тѣ и всичко що е въ него, той като е Господь на небе-то и на земѣ-тѣ, не живѣе въ храмове отъ рѣкж направѣны,

25. Нито приима служенія отъ рѣцѣ чловѣчески, *като* да бы ималъ пуждъ отъ нѣщо, понеже той дава на всички *и* животъ и дыханіе и все;

26. И създалъ е отъ една крѣвь всичкій-тѣ родъ чловѣческій, да живѣйтъ по всичко-то лице на земѣ-тѣ, и опрѣдѣлилъ е прѣднаречены-тѣ врѣмена, и прѣдѣлы-тѣ на населеніе-то имъ;

27. За да търсятъ Господа, дано бы го поне напипали и намѣрили; ако и да не е далечъ *той* отъ всякого одного отъ насъ.

28. Защото въ него живѣемъ и движимъ ся и сѣществуваме; както и нѣкои отъ ваши-тѣ стихотворцы сѣ рекли, Защото и неговъ родъ смы.

29. И тѣй като смы родъ Божій, не трѣбува да мыслимъ че Божество-то е подобно на злато или на сребро, или на камѣкъ изработенъ съ искусство и измышленіе чловѣческо.

30. Богъ прочее като прѣзира врѣмена-та на невѣжество-то, сега повелѣва на всички-тѣ чловѣцы на всякъдѣ да ся покажтъ.

31. Защото е отредилъ день, въ който ще сѣди вселеннѣ-тѣ праведно чрѣзъ чловѣка когото е опрѣдѣлилъ, и даде увѣреніе на всички-тѣ, като го въскреси отъ мъртвы-тѣ.

32. А тѣ като чухъ въскрѣсеніе-то на мъртвы-тѣ, едни ся ругаяхъ, а други рекохъ: За това пакъ щемъ тя слуша.

33. И така Павелъ излѣзе отъ помежду тѣхъ.

34. А нѣкои чловѣци ся прилѣпихъ при него, и повѣрувахъ; между които бѣше и Діонісій Ареопагитъ, и нѣкоя си жена на име Дамаръ, и други *още* съ тѣхъ.

ГЛАВА ѱ.

д. По сіхъ же ѡсчѣвса Пáвель ѡ Аѡинъ прїиде въ Коринѡхъ :

е. И ѡкрѣтъ нѣкоего Ісдѣанина ѱменемъ Акълъ, Понтанина родомъ, нѡвъ пришедша ѡ Італїи, ѱ Прискїллъ женѡ ѡгѡ, (занѡ повелѣлъ бáше Клáвдїи ѡсчѣтиса всѣмъ Ісдѣемъ ѡ Рїма,) прїиде къ нїмъ :

г. И занѡ ѡднохѡдѡжникѡмъ быти ѱмъ, прекысть оу нїхъ ѱ дѣлаше : бáхъ ко скинотѡрцы хїтростїю.

д. Стáзáшеса же на сѡмнїцахъ по всá сѡбѡвты, ѱ препїраше Ісдѣи ѱ Ѣллины.

е. И ѡгдá спїдѡша ѡ Македѡнїи Сїла же ѱ Тїмоѡей, тѡжáше дѡхомъ Пáвель, свидѣтельствѡса Ісдѣемъ Іиса быти Хрїтá.

ж. Прѡтивáщымся же ѱмъ ѱ хѡлащымъ, ѡтрáсъ рїзы своá, речѡ къ нїмъ : кровъ вáша на главáхъ вáшихъ : чїстѡ азъ, ѡ нынѣ во гáзыки ѱдѡ.

з. И прешѣдъ ѡтѡдѡ прїиде въ дѡмъ нѣкоегѡ ѱменемъ Ісста, чтѡща Бга, ѡмáже хрáмина бѣ вскрáи сѡмнїца.

и. Крїспъ же начáльникъ сѡбѡра вѣрова Гáви со всѣмъ дѡмомъ своїмъ : ѱ мнѡзи ѡ Коринѡднъ слышавше вѣровахъ ѱ крещáхъса.

д. Речѡ же Гáкъ въ видѣнїи ноцнѡмъ Пáвль : не бѡйса, но глагѡли, ѱ да не оумѡлкнеши :

г. Занѡ азъ ѡсмь съ тобѡю, ѱ нїктоже приложїтъ ѡслѡбїти тá : занѡ лѡдїе сѡтъ мї мнѡзи во грáдѣ сѡмъ.

д. Прекысть же тáмъ лѣто ѱ мѣсацъ шѡсть, оучá въ нїхъ слѡвѡ Бжїю.

е. Галлїѡнъ же Анѡпáтѡ сѡшъ во Ахáїи, нападѡша

ГЛАВА 18.

1. Подирь това отлжчи ся Павелъ отъ Аениж и дойде въ Коринѣъ ;

2. И намѣри тамо нѣкого си Иудеянина на име Акила, роденъ въ Понтъ, който бѣ скоро дошелъ отъ Италиѣ съсъ женѣ си Прискиллѣ, (защото Клавдій бѣ повелѣлъ да ся махнѣтъ всички-тѣ Иудеи отъ Римъ,) и дойде при тѣхъ.

3. И понеже бѣше сохудожникъ, сѣдѣше у тѣхъ и работяше ; защото художество-то имъ бѣше да правятъ шатъры.

4. И всякъ сѣбботѣ ся разговаряше въ съборище-то и убѣждаваше и Иудеи и Еллины.

5. А когато слѣзохъ отъ Македоніѣ Сила и Тимоѣей, Павелъ ся утѣсняваше духомъ и свидѣтелствуваше на Иудеи-тѣ че Исусъ е Христосъ.

6. И понеже тѣ ся противяхъ и хуляхъ, отърси си дрехы-тѣ и рече имъ : Кръвь-та ваша на главы-тѣ ви *да е* ; азъ съмъ чистъ *отъ това* ; отъ нынѣ ще идѣ въ язычници-тѣ.

7. И като ся прѣмѣсти отъ тамо, дойде въ домъ-тѣ на нѣкого си на име Густа, който почиташе Бога, и на когото къща-та бѣше до съборище-то.

8. А Криспъ начальникъ-тѣ на съборище-то повѣрува въ Господа съсъ всички-тѣ си домъ, и мнозина отъ Коринѣяны-тѣ като слушахъ, вѣрувахъ и крыцавахъ ся.

9. И рече Господъ на Павла ношемъ въ видѣніе : Не бой ся, но говори, и да не мълкнешъ.

10. Защото азъ съмъ съ тебе, и никой нѣма да тури ржкъ на тебе за да ти стори зло, защото имамъ народъ много въ тойзи градъ.

11. И сѣдѣ тамо годинѣ и шесть мѣсеца та гы поучаваше на Слово Божіе.

12. А когато бѣше Галліонъ исправникъ въ Ахайѣ, Иудеи-тѣ ся

ѢДИНОДѢШНУ ІСАѢИ НА ПАВЛА, ѱ ПРИВЕДОША ЁГО НА СЕДИ-
ЛИЩЕ,

ѳі. Глаголюще; ѿкѡ протѣвс законс сѣй оубѣщаваетъ
человѣки чтѣти Бѳа.

ѿі. Хотѣшс же Павелс ѡверстн оустѣ, рече Галліѡнц ко
Ісаѣемз: ѡще оубо неправда была бы кѣм ѱли дѣло слоѡе, ѡ
Ісаѣе, по слоѡвс послѣшалз кѣхз вѣсз:

ѡі. ѡще ли же стазѣніѣ сѣтъ ѡ словесѣ ѱ ѡ ѱменехз
ѱ ѡ законѣ вѣшемз, вѣдите сѣми: сѣдѣѣ ко ѿзз сѣмз не
хощѣ кѣти.

ѡі. ѱ ѱзгнѣ ѱхз ѡ сѣдѣлищѣ.

зі. Ѣмше же всѣ Ѣллини Сосѡѣна начѣлника собѡра вѣѣхс
предз сѣдѣлищемз: ѱ ни Ѣдино ѡ сѣхз Галліѡнцс радѣніе
вѣсть.

ѱі. Павелз же ѡще пребѣвз днѣ доѡолны, ѱ цѣловѣвз
вратѣю ѡплѣ вх Сѣрію (ѱ сз нѣмз Акѡла ѱ Прѣскѣлла,) ѡ-
стрѣгз главс вх Кегхрѣнхз: ѡбрѣкса ко бѣ.

ѿі. Пристѣ же во Ѣфѣск, ѱ тѣхз ѡстѣви тѣмз: сѣмз же
вѣдѣз вх сѡмнѣше, стазѣшеса со Ісаѣи.

к. Молѣщымз же ѱмз ёго на много вреѡма пребѣти оу-
нѣхз, не ѱзѡлн:

кѣ. Но ѡречѣса ѱмз, глагола: ѿкѡ подоѡаетъ мѣ всѣкѡ
праздникз градѣщѣй сотворѣти во Іерѡлімѣ: пѣки же воз-
вращѣса кз вѣмз, Бѳс хотѣшс. ѱ ѡвезѣса ѡ Ѣфѣса: (Акѡла
же ѱ Прѣскѣлла ѡстѣаша во Ѣфѣск).

кѡ. ѱ сошѣдз вх Кесарію, возшѣдз ѱ цѣловѣвз црѡковь,
снѣде во Антѣохію.

кѣ. ѱ сотѡрь вреѡма нѣкое, ѱзѣде, проходѣ по рѣдѣс Галла-
тѣйскзю странѣ ѱ Фрѣгію, оутѡерждѣ всѣ оученикѣ.

кѣ. Ісаѣанинз же нѣкто Апѡлѡвсз ѱменемз, ѡлѣзѣндрѣ-
нинз рѡдомз, мѣжз словѣсенз, прѣде во Ѣфѣсз, сѣленз сѣй
вх кнѣгахз.

кѡ. Сѣй бѣ ѡглашенз пѣти Гѣню, ѱ горѣ дѣхомз, глаго-

подигнахъ единодушно връхъ Павла, и доведохъ го на сѣдовище-то,

13. И казувахъ : Тойзи убѣждава челоуѣцы-тѣ на богопочитаніе несъгласно съсь законъ-тѣ.

14. И когато Павелъ щѣше да отвори уста, Галліонъ рече на Іудей-тѣ : Ако бѣ нѣкоя неправда, или злодѣяніе лукаво, о Іудей, быхъ ималъ причинъ да вы слушамъ ;

15. Ако ли е въпросъ за ученіе, за имена и за вашій-тѣ законъ, виждте си вы ; защото азъ не щѣ да съмъ сѣдинокъ на таквызъ *работы*.

16. И испѣди ги отъ сѣдовище-то.

17. И всички-тѣ Елліни уловихъ Сосѣена началникъ-тѣ на съборище-то, та го біяхъ прѣдъ сѣдовище-то ; и Галліонъ не щѣше нито да знае за това.

18. А Павелъ като посѣдѣ още доволно врѣме, опрости ся съ братія-та, и отплува въ Сиріѣ : (и съ него Прискилла и Акила,) като си остриже главъ-тѣ въ Кенхреѣ ; защото имаше обрѣкъ.

19. И стигна въ Ефесъ, и остави тѣхъ тамо, а той *самъ* влѣзе въ съборище-то, и разговори ся съ Іудей-тѣ.

20. И умоляванъ отъ тѣхъ да посѣди повечко врѣме у тѣхъ, не склони ;

21. Но прости ся съ тѣхъ и рече : Трѣба непрѣмѣнно да направѣмъ пдуцій-тѣ празникъ въ Іерусалимъ, и ако ще Богъ ще ся завърнѣ пакъ при васъ. И отплува отъ Ефесъ.

22. И като слѣзе въ Кесаріѣ, възлѣзе въ *Іерусалимъ* та поздрави церквѣ-тѣ, и слѣзе въ Антиохіѣ.

23. И като посѣдѣ тамо нѣколко врѣме, излѣзе, и обхождаше наредъ Галатійскѣ-тѣ земѣ и Фригіѣ, та утвърдяваше всички-тѣ ученицы.

24. И нѣкой си Іудейинъ на име Аполлосъ, роденъ въ Александріѣ, челоуѣкъ ученъ, и силенъ въ писанія-та, дойде въ Ефесъ.

25. Той бѣше оглашенъ въ пѣть-тѣ Господень, и духомъ распа-

лаше и оучаше известнѣ, ꙗже ѡ Гдѣ, вѣдый токмо крещеніе Іванново :

кѡ. Сѣй же начатъ дерзати на сонмищахъ. слышавше же єго Ікѹла и Прѣскілла, пріѣша єго, и известнѣе томѡ сказаша пѣть Гдѣнь.

кз. Хотѣвшъ же ємѡ пренті во Ахаїю, предпославше братіа написаша оученикомъ пріѣти єго: ѡже пришедъ тамъ посѡбствова многѡмъ вѣровавшимъ бѣгодатію :

кп. Твѣрдѡ во іздѣн не престаѡ ѡбличаше предъ людми, сказѡа писаними, Іиса бѣти Хртѡ.

ГЛАВА ѠІ.

а. Бѣсть же ввєгда бѣти Апѡлѡсѡсъ въ Коринѡѣ, Павелъ прошѣдъ вѣшнѣа страны, пріиде во Ѣфѣсѡ: и ѡбрѣтѡ нѣкѣа оученикѣ,

б. Речѣ къ нимъ: ѡже оѹкъ Дхъ стѣ пріѣли єстѣ вѣровавшѣ; ѡнѣ же рѣша къ немѡ: но ниже ѡже Дхъ стѣи єсть, слышавомъ.

в. Речѣ же къ нимъ: во чтѡ оѹво крестѣстесѡ; ѡнѣ же рекѡша: во Іванново крещеніе.

г. Речѣ же Павелъ: Іваннѡсѡ оѹкъ крестѣи крещеніемъ покаѣнѣа, людемъ глагола: да во градѣмаго по немъ вѣрвють, сѣрѣчь во Хртѡ Іиса.

д. Слышавше же крестѣшасѡ во ѡма Гда Іиса :

є. И возложшъ Павелъ на нѡ рѣчь, пріиде Дхъ стѣи на нѡ глаголахъ же ѡзыки и прѡрѡчествовахъ.

з. Бѡше же всѣхъ мѡжѣй ꙗкѡ дванадесѡть.

и. Вшѣдъ же въ сонмище, дерзаше, не ѡбнигасѡ три мѣсѡцы бесѣдѡа и оѹвѣрѡа, ꙗже ѡ цртѡи Бжѣи.

а. И єгда нѣцыи ѡжесточахъсѡ и прѡхъсѡ, словѡваше пѣть Гдѣнь предъ народомъ, ѡстѣплѡ ѡ нѣхъ ѡлѡчѣи оученикѣ, по всѡ днѣ стѡзѡласѡ во оѹчилиши мѡчѣтелѡ нѣкоегѡ.

лень, говоряше и поучаваше за Господа, а знаяше само кръщеніе-то Іоанново.

26. И той наченъ да говори съ дързновеніе въ съборище-то ; и като го чухъ Акила и Прискила, прибрахъ го, и му изложихъ по точно пхть-тъ Господень.

27. И когато ся каише той да мине въ Ахайѣ, братія-та го насърчихъ и писахъ до ученицы-тъ да го приемътъ ; и той като дойде много помогна на повѣрвалы-тъ чрѣвъ благодать-тъ,

28. Защото силно наддумуваше Іудей-тъ всенародно, като доказуваше отъ писанія-та че Исусъ е Христосъ.

ГЛАВА 19.

1. А когато Аполосъ бѣше въ Коринѣ, Павелъ мижъ прѣвъ горни-тъ страпы и дойде въ Ефесъ, и като намѣри нѣкон ученицы,

2. Рече имъ : Прияхте ли Духа Святаго като повѣрувахте ? А тѣ му рекохъ : Не смы нито чули да ли има Духъ Святъ.

3. И рече имъ : А въ какво ся кръстихте ? А тѣ рекохъ : Въ кръщеніе-то Іоанново.

4. А Павелъ рече : Іоаннъ кръсти съ кръщеніе на покаяніе, като казуваше на народъ-тъ да вѣрува въ того който иде слѣдъ него, сирѣчь въ Христа Исуса.

5. И като чухъ тѣ кръстихъ ся въ име-то на Господа Исуса.

6. И щомъ възложи Павелъ рѣцъ на тѣхъ, дойде Духъ Святыи на тѣхъ, и говоряхъ языцы и пророчествувахъ.

7. И всицы-тъ бѣхъ до дванадесетъ мъжіе.

8. И като влѣзе въ съборище-то, проповѣдуваше съ дързновеніе, и три мѣсеца наредъ разговаряше ся съ *народъ-тъ*, и убѣждаваше ги за царство-то Божіе.

9. А понеже нѣкон ся ожесточавахъ и не вѣрувахъ, но злословяхъ ученіе-то прѣдъ народа, той ся оттегли отъ тѣхъ, и отлжи ученицы-тъ, та ся разговаряше съ *тѣхъ* всякой день въ училище-то на нѣкого си Тиранна.

г. Сіе же бысть двѣ лѣта, ѿкѡ всемъ живущимъ во Асін слышати слово Гда Іиса, Жидѡмъ же и Еллиниимъ.

ѿ1. Силы же не просты твораше Пгъ рскама Павловима,
в1. Икѡ и на недѣжныа наносити ѡ поѣта тѣла ѣгѡ гла-
вотѣжы и оубрѣсцы, и исцѣлѣтиса имъ ѡ недѣгъ, и дсхѡмъ
лскавымъ исходити ѡ нихъ.

г1. Начаша же нѣцыи ѡ скитѡиущихса Іудей заклинателей
именовати надъ имъщими дсхи лскавыа има Гда Іиса, глаго-
люще: заклинаемъ вы Іисомъ, ѣгѡже Павелъ проповѣдзетъ.

ѿ1. Бѡхъ же нѣцыи сынове Скены Іудеанина архіереа седмь,
иже сіе творѡхъ.

ѣ1. Обвѣщавъ же дсхъ лскавый речѣ: Іиса знаю, и Павелъ
свѣмъ, вы же кто есте;

с1. И скачѡ на нихъ человекъ, въ немъже бѣ дсхъ лскавый,
и ѡдолѣвъ имъ, оубрѣписа на нихъ, ѿкоже нагѡмъ и оубра-
ненымъ избѣжати ѡ храма Оиагѡ.

з1. Сіе же бысть разсмно всемъ живущимъ во Ефѣск
Іудеимъ же и Еллиниимъ, и нападѣ страхъ на всехъ ихъ, и ве-
личашеся има Гда Іиса.

и1. Мнози же ѡ вѣровавшихъ прихождѡхъ исповѣдающе
и сказѡюще дѣла своѡ.

ѿ1. Довѡли же ѡ сотворшихъ чародѣлїа, собравше
книги своѡ, сожигѡхъ предъ всеми: и сложїша цѣны ихъ, и
ѡбрѣтоша сребра пѣть тѣмъ.

к. Сице крѣпко слово Гдне растѡше и крѣплѡшеся.

ка. И ѿкоже скончашася сїѡ, положї Павелъ въ дсѣк, про-
шедъ Македонїю и Ахѡїю итїи во Іерусалимъ, рѣкъ: ѿкѡ
бывшъ ми тамъ подовѣтъ ми и Римъ видѣти.

кв. Пославъ же въ Македонїю двѣ ѡ слзжѡиущихъ ѣмъ,
Тїмоѡеа и Ераста, самъ же превысть время во Асін.

кг. Бысть же во время Оно молвѡ не мѡла ѡ пстїи
Гдин.

10. И това ся продължава двѣ години; така що всички конто живѣяхъ въ Азіѣ, Іудей и Еллини, чухъ слово-то на Господа Исуса.

11. Голѣмы още чудеса струваше Богъ чрѣзъ Павловы-тѣ рѣцѣ:

12. До толко що кърпы и прѣстилкы отъ негово-то тѣло носяхъ ги по болны-тѣ, и отмахваше ся болѣсть-та отъ тѣхъ, и зли-тѣ духове излѣзувахъ изъ тѣхъ.

13. И нѣкои скытници Іудей заклинатели начнахъ да произносятъ име-то на Господа Исуса надъ тѣзи конто имахъ злы духове, и казувахъ: Заклѣвамы вы въ Исуса, когото Павелъ проповѣдува.

14. И тія що правяхъ това бѣхъ нѣкои си седмина сынове на Скевъ първосвященникъ Іудейскый.

15. И отговори лукавый-тѣ духъ и рече: Исуса познавамъ и Павла знаѣ; но вы кои сте?

16. И скочи връхъ тѣхъ чловѣкъ-тѣ, въ когото бѣше лукавый-тѣ духъ, и като имъ надви, укрѣпи ся надъ тѣхъ, така що голи и рапени избѣгахъ изъ онѣзи кѣщъ.

17. И това станъ извѣстно на всички Іудей и Еллины, жители Ефескы; и нападнѣ страхъ на всички тѣхъ, и възвеличаваше ся име-то на Господа Исуса.

18. И мнозина отъ повѣрувалы-тѣ дохождахъ та ся исповѣдувахъ и исказувахъ дѣла-та си.

19. Мнозина още и отъ тѣзи конто правяхъ магѣн, донасяхъ си книги-тѣ и ги горяхъ прѣдъ всички-тѣ; и като прѣсмѣтнѣхъ цѣнѣ-тѣ имъ, намѣрихъ петдесеть тысящы сребро.

20. Така силно растяше и крѣпяше ся слово-то Господне.

21. И като ся свѣрши това, Павелъ положи духомъ, слѣдъ като обходи Македоніѣ и Ахайѣ, да иде въ Іерусалимъ, и рече: Като идѣ тамъ, трѣба да видѣ и Римъ.

22. И проводи въ Македоніѣ двамина отъ тѣзи, конто му слугувахъ, Тимоѣя и Ераста, а той останъ за *малко* врѣме въ Азіѣ.

23. А въ онова врѣме голѣмъ мятежъ станъ за пѣть-тѣ *Господень*.

кд. Димітрій во нѣкто ѿменемъ, среброковачь, творѣи храмы сребраны Артеміда, подааше хитрецемъ дѣланіе не мало:

ке. Ихже собравъ, ѿ ѿны сицевыхъ вещей дѣлатели, рече: мужіе, вѣсте, ѿкѡ ѡ сегѡ дѣланіа доволство житію нашему ѣсть:

кс. И видите ѿ слышите, ѿкѡ не токѡмъ ѡфесъ, но малѡ не всю Асію Павелъ сѣи препрѣвъ ѡвратѣи многъ народъ, глагола, ѿкѡ не сѣтъ бѡзи, ѿже рскаѡи челоѣческими кывѡютъ.

кз. Не токѡмъ же сѣа вѣдѡ пріемлетъ наша часть, ѣже кѡ во ѡбличеніе не пріитѣ, но дабы ѿ великіа богиѡи Артеміды храму ни во чтоже не вмѣнила, ѿмать же разоритиса ѿ величество ѣа, юже всѣ Асіа ѿ вселеннаѡ почитѡлетъ.

ки. Слышавше же ѿ бывше ѿсполнени ѡрости, вопіѡхъ глаголюще: велика Артеміда ѡфесскаѡ.

кѡ. И ѿсполнися градъ весь матежа: оустремѣшасѡ же ѣдинодѡшнѡ на позѡрище, восхѣише Гѡа ѿ Арѣстарха Македонаны, дрѡги Павловы.

л. Павелъ же хотѡишъ внѣти въ народъ, не ѡставлѡхъ ѣгѡ оѡченицы.

ла. Иѣцыи же ѡ Асіискихъ начѡлникъ сѡише ѣмѡ дрѡзи, послѡвше къ немѡ, молѡхъ не вѡати себѣ въ позѡръ.

лв. Дрѡзи же оѡбѡ ѿно нѣчто вопіѡхъ: вѣ во собраніе смѡщено, ѿ множайшиѡ ѡ ниѡхъ не вѣдахъ, чесѡ рѡди собравшасѡ.

лг. Ѣ народа же ѿбрѡша Алѣксандра, ѿзвѣдшымъ ѣгѡ ѡдѣемъ: Алѣксандръ же помаѡвъ рскою, хотѡше ѡвѣщати народъ.

лд. Разсмѣвше же, ѿкѡ ѡдѣанинъ ѣсть, гласъ бысть ѣдинъ ѡ всѣхъ, ѿкѡ на двѡ часа вопіѡищихъ: велика Артеміда ѡфесскаѡ.

ле. Оѡтишивъ же книжникъ народъ, рече: мужіе ѡфесстѣи,

24. Защото златарь нѣкой си на име Димитрій, който правяше сребърны храмчета на Артемидж, и даваше на художници-тѣ голѣмж печалбж ;

25. Като събра тѣхъ, още и други работници които работяхж таквызи нѣща, рече : Братіе, *вы* знаете че отъ тѣзи работж е наша-та прѣхрана.

26. Но *сега* видите и чувате, че не само въ Ефесъ, но токо речи въ всичкж Азіѣ тойзи Павелъ прѣдума и обзриж много народъ, като казува че не сж богове тѣзи които ся правятъ съ *человпчески* ржцѣ.

27. И не само това наше художество е въ опасность да дойде въ прѣзрѣніе, но и храмъ-тѣ на великж-тж богынѣ Артемидж, да ся възмни за нищо, и ще да ся съсыне нейно-то величіе, коѣто цѣла Азія и вселенна-та почита.

28. *Това* отъ какъ зачухж *ты*, испълнени съ гнѣвъ, выкахж и казувахж : Велика е Артемиде Ефесская.

29. И смущеніе-то ся распрострѣ по всичкый градъ, и впунсжжж ся единодушно на позорище-то, като дрѣпнѣхж съсь себе си Македонцы-тѣ Гаія и Аристарха Павловы-тѣ сплѣтници.

30. А когато Павелъ щѣше да влѣзе между народъ-тѣ, ученици-тѣ го не пуснѣхж.

31. Така и нѣкои отъ Азіѣскы-тѣ началници, понеже му бѣхж пріятели, проводихж до него и моляхж му ся да ся не показва на позорище-то.

32. И тѣи едни выкахж едно, а други друго ; защото събраніе-то бѣше неразбрано, и повече-то не знаяхж защо ся бѣхж събрали.

33. А отъ народа искарахж Александра *да говори*, понеже Іудей-тѣ прѣдложихж него ; и Александръ помаха съ ржкж и щѣше да ся отговори на народъ-тѣ.

34. Но като го познахж че е Іуденинъ, нададохж единъ гласъ всичкы-тѣ и выкахж *колкото* до два часа : Велика е Артемиде Ефесская.

35. *На това* писарь-тѣ *градскый* като утиши народъ-тѣ казува :

кто бо ѣсть человекъ, иже не вѣсть, ꙗкоу ѳѳесскій градъ служитель ѣсть великіа богини Артеміды и Діопета;

лв. Безъ всакаго оубо прекословіа симъ сице съшымъ, потребно ѣсть вамъ безмълвнымъ быти, и ничтоже безчинно творити:

лз. Приведосте ко мжкѣи сіихъ, ни храмъ Артемідинъ ѡкрѣдшихъ, ниже богиню вашъ хлѣбщихъ:

лн. Аще оубо Димітрій, и иже съ нимъ хлѣбщицы, имѣтъ къ комѹ слово, съди сътъ, и Анаўпати сътъ: да поѣмлютъ дрѹга на дрѹга.

ло. Аще ли же что ѡ иныхъ ищете, въ законномъ собраніи разрѣшится.

м. Ибо бѣдствемъ порицѣми быти ѡ крамолѣ днешней, ни ѳдиней винѣ същей, ѡ нейже возмѹжемъ воздати слово стремленіа сегѡ. и сіа рѣкъ, распссти собранійса народъ.

ГЛАВА К̄.

а. По оутишеніи же молвы призвавъ Павелъ оученики оутѣшивъ и цѣловавъ ихъ, изыде ити въ Македонію.

б. Прошедъ же страны Ѣны и оутѣшивъ ихъ словомъ многимъ, пріиде во Ѣмаѳъ.

в. Поживъ же мѣсаци три, бывшъ нанъ навѣтъ ѡ Ісудей, хотѣшъ ѡвестиса въ Сѳрію, бысть хотѣніе возвратитиса сквозѣ Македонію.

д. Послѣдова же емѹ даже до Асиа Сѡсипатръ Пѳрровъ Беранинъ: Солзиане же, Арістархъ и Секундъ, и Гайъ Дерванинъ и Тимоѳей: Асиане же, Тѹхикъ и Трофимъ.

е. Си прешѣдше ждахъ насъ въ Трѡадѣ:

ж. Мы же ѡвезохомся по днѣхъ ѡпрѣсночныхъ ѡ Філіппъ, и пріидохомъ къ нимъ въ Трѡадъ во днѣхъ пяти, и даже пребыхомъ днѣи седмь.

Мѣжіе Ефесскы, кой е онзи чловѣкъ който не знае че градъ-тъ Ефесъ обожава великѣ-тѣ богыніѣ Артеמידѣ и паднѣмый-тъ отъ Юпитера *идолъ*?

36. И тѣй това като е неоспоримо, вы трѣба мирни да бѣдете, и да не правите нищо несмысленно.

37. Защото сте довели тѣзи чловѣци, които нито сѣ святотатци, нито богыніѣ-тѣ ви хулятъ.

38. И тѣй Димитрій и художници-тѣ които сѣ съ него ако иматъ сѣдѣжъ съ нѣкого, има дни сѣдебни, има и исправници, нека излѣзѣтъ да ся сѣдятъ единъ съ другый.

39. Ако ли търсите нѣщо друго, въ законно-то събраніе ще ся рѣши.

40. Защото за днешній-тъ *матежъ* опасно е да ны не обвинятъ като размирници, понеже нѣма никаква причина съ който бы могли да оправдаемъ това *безчинно* стичаніе.

41. И това като рече, распуснѣ събраніе-то.

ГЛАВА 20.

1. И слѣдъ утишаваніе-то на мѣлѣж-тѣ, Павелъ призова ученицы-тѣ, прости ся съ тѣхъ, и излѣзе да иде въ Македоніѣ.

2. И като прѣминѣ онѣзи мѣста, та гы увѣща съ много думы, дойде въ Еладѣ.

3. И като прѣсѣде *тамъ* три мѣсецы, понеже Іудей-тѣ ся наговорихѣ да му сторятъ зло на трѣгваніе-то му за въ Сиріѣ, рѣшено бы да ся върне прѣзъ Македоніѣ.

4. И придружихѣ го до въ Азіѣ Сопатръ Берянинъ-тъ и отъ Солунцы-тѣ Аристархъ и Секундъ, и Гаій отъ Дервіѣ, и Тимоеѣй; Азіѣйци-тѣ, Тихикъ и Трофимъ.

5. Тѣ като бѣхѣ стигнѣли по напрѣдъ чакахѣ ны въ Троадѣ;

6. А ный отплувахмы отъ Филиппы слѣдъ дни-тѣ на бесквасны-тѣ хлѣбове, и за петъ дни дойдохмы при тѣхъ въ Троадѣ, дѣто прѣсѣдѣхмы седмъ дена.

ѡ. Во ѣдѣнѣ же ѿ сѣбѣ вѣдѣхъ, собравшимся оученикѣмъ преломити хлѣбъ, Павелъ бесѣдоваше къ нимъ, хотѣа изыти наѣстри, прострѣ же слово до полѣнощи :

и. Блѣхъ же свѣщѣи мнѣги въ горницѣ, и дѣже бѣхомъ собранн.

ѣ. Сѣдѣа же ижекто юноша именовъ ѣвѣнъ во Ѡкиѣ, ѡтагченъ спомъ габѣокимъ, глаголющъ Павла ѿ мнѣхъ, преклонса ѿ сна, падѣ ѿ трекрѣвника долъ, и взѣша ѣго мѣртва.

г. Сошѣдъ же Павелъ нападѣ на нѣ, и ѡбѣмъ ѣго, речѣ : не мѡлвите : иже дрѣшѣ ѣго въ нѣмъ ѣсть.

д. Возшѣдъ же и преломъ хлѣбъ и вѣшъ, доволнъ же бесѣдовавъ даже до зарѣ, и тѣкъ изыде.

ѣ. Приведѣша же ѡтрока жива, и оутѣшишася не малѡ.

г. Мы же пришедше въ корабль, ѡвезѡхомся во Ассонъ, ѡтѣдѣ хотѣше поати Павла : тѣкъ во намъ бѣ повелѣвъ, хотѣа самъ пѣшъ ити.

д. И ижекоже снѣдѣса съ нами во Ассонѣ, взѣмше ѣго прѣидѡхомъ въ Мѣтѣлихъ.

ѣ. И ѡтѣдѣ ѡвѣзшеся, вѡстриѣ пристѣхомъ противъ Хію, въ дрѣгѣи же ѡвезѡхомся въ Сѣмонъ : и пребывше въ Трѡгѣлли, въ градѣшѣи же дѣнь прѣидѡхомъ въ Мѣлитъ.

ѣ. Сѣдѣа во Павелъ мѣмъ ити Ѣфѣсъ, иже да не вѣдетъ ѣмъ закосиѣти во Асѣи : тѣшѣвѡса, иже возмѡжно вѣдетъ, въ дѣнь пѣтѣдѣсѣтнѣи быти во Иѣрѣлимѣ.

ѡ. Ѣ Мѣлѣта же послѣвъ во Ѣфѣсъ, призѣа прѣсѣвѣтеры црѣковнѣи.

и. И ижекоже прѣидѣша къ немъ, речѣ къ нимъ : вы вѣсте, иже ѡ пѣрѣвагѡ днѣ, ѡнѣлиже прѣидѡхъ во Асѣю, какъ съ вами всѣ врема быхъ,

ѣ. Работѣа Гѣви со всѣкимъ смиренѡсѣрѣемъ, и мнѡгими

7. И въ първий-тъ день на седмицѣ-тѣ, когато бѣхъ събрани ученици-тѣ за ломеніе-то на хлѣбъ-тъ, Павелъ, понеже щѣше на сутришь-тѣ да трѣгне, разговаряше ся съ тѣхъ; и прострѣ слово-то до срѣдь ноць.

8. И горяхъ свѣщи много въ горницѣ-тѣ дѣто бѣхъ събрани.

9. И едно момче на име Евтихъ, като сѣдяше на прозорець-тъ, тежкъкъ сънь го бѣ налегнало когато Павелъ ся разговаряше надълго, и обладано отъ сънь-тъ, паднѣ отъ третій-тъ катъ долу; и дигнѣхъ го мъртво.

10. И слѣзе Павелъ и паднѣ на него, и като го пригърнѣ рече: Не ся мѣлѣте, защото душа-та му е въ него.

11. Слѣдъ това възлѣзе *горь*, прѣломи хлѣбъ та похапнѣ, и приказува *пакѣ* доволно до зоры, и така трѣгнѣ.

12. А момче-то го доведохъ живо, и много ся утѣшихъ.

13. А ный слѣзохмы по напрѣдъ въ корабъ-тъ, и отплувахмы въ Ассонъ, че отъ тамъ щѣхмы да земемъ Павла, понеже така бѣ нарѣчалъ, като щѣше да иде пѣшь.

14. И когато ся събра съ насъ въ Ассонъ, зѣхмы го и додохмы въ Митлинъ.

15. И отъ тамъ като ся отвезохмы, на утрѣшній-тъ день отплувахмы срѣщъ Хіо; а на другій-тъ стигнѣхмы въ Самось; и като прѣсѣдѣхмы въ Трогиліѣ, на слѣдующій-тъ *день* додохмы въ Милить.

16. Защото Павелъ разсѣди да заине Ефесь, да не бы да ся забави въ Азіѣ; защото бързаше, ако му бѣше възможно, да ся намѣри въ Иерусалимъ за день-тъ на петдесетницѣ-тѣ.

17. А отъ Милить проводи въ Ефесь, та повыка презвитеры-тѣ церковны.

18. И когато додохъ при него, рече имъ: Вы знаете отъ първий-тъ день отъ какъ стѣпихъ въ Азіѣ, какъ прѣминухъ всичко-то врѣме съ васъ,

19. Въ служеніе на Господа съсъ всяко смиренумудріе, и съ

слезами ѿ напастѣми, приагчѣвшимсѧ мнѣ ѿ Іудейскихъ навѣтъ :

ѳ. Я́къ ни въз часо́мъ ѿ полезныхъ ѡбни́хъса, ꙗ́же сказа́ти ва́мъ ѿ нагчѣти ва́съ пре́дъ лю́дми ѿ по до́мѡмъ,

ѳа. Засви́дѣтельствѡса Іуде́емъ же ѿ Е́ллинѡмъ ꙗ́же къ Бѣ́сѡу пока́нїе, ѿ вѣ́рсѡ я́же въз Гѡ́да на́шего І́суса Хрѣ́ста.

ѳв. И ны́нѣ се́ азъ сва́занъ дѡ́мъ, гра́дѡ во Іеру́сали́мѡмъ, я́же въз нѣмъ хотѣ́ша приагчѣтисѧ мнѣ не вѣ́дый,

ѳг. То́чию я́къ Дѡ́хъ стѣ́йй по всѡ́ гра́ды сви́дѣтельствѡветъ, глаго́ла : я́къ оу́зы мене ѿ скѡ́рби жа́дѡтъ.

ѳд. Но ни е́дино же попече́нїе творю́, ниже ѿмамъ дѡ́шѡ моѡ́ чѣстїи себѣ́, рѡзвѣ́ ꙗ́же сконча́ти течѣ́нїе моѡ́ съ ра́достїю, ѿ сѡ́жѡс ѡ́же прїа́хъ ѿ Гѡ́да І́суса, засви́дѣтельствѡвати Е́вѡ́и бл҃го́дати Бж҃їа.

ѳе. И ны́нѣ се́ азъ вѣ́мъ, я́къ кто́мѡ не оу́зрите лицѡ моерѡ́ въ всѡ́, въз ни́хже проидѡ́хъ проповѣ́дѡса црѣ́твїе Бж҃їе.

ѳз. Тѣ́мже сви́дѣтельствѡсѡ ва́мъ во днѣ́шнїй дѣ́нь, я́къ чи́стъ азъ ѿ кро́ве всѣ́хъ :

ѳз. Не ѡбни́хъса во сказа́ти ва́мъ всѡ́ во́лю Бж҃їю.

ѳи. Внима́йте оубо́ себѣ́ ѿ все́мѡ стѡ́дѡ, въз нѣмже ва́съ Дѡ́хъ стѣ́йй поста́ви е́пископы, пастїи црѣ́ковь Гѡ́да ѿ Бѣ́сѡу, ѡ́же стѡ́жа кро́вїю своѡ́ю.

ѳо. А́зъ во вѣ́мъ се́, я́къ по ѡше́ствїи моѡ́мъ вни́дѡтъ во́лцы тѡ́жцы въз ва́съ, не ца́дѡщїи стѡ́да :

ѳа. И ѿ ва́съ самѣ́хъ воста́нѡтъ мѡ́жїе глаго́лющїи развра́щеннаѡ, ꙗ́же ѡторга́ти оубѡ́ченикѡ въз слѣ́дѡ себѣ́.

ѳа. Се́гѡ рѡ́ди вди́те, помни́ающе, я́къ тѣ́ри лѣ́та но́щї ѿ дѣ́нь не преста́хъ оубѡ́ со слеза́ми е́динаго ко́гѡждо ва́съ.

ѳв. И ны́нѣ преда́ю ва́съ бра́тїе, Бѣ́гови ѿ сло́вѡ бл҃го́дати

много сълзы и напасти, които ми ся случихъ отъ злоумышленія-та на Иудей-тъ;

20. Какъ ся не посвѣнихъ за нищо отъ полезны-тъ *вамъ*, да ви го не кажъ, и да вы не поучъ и прѣдъ народъ-тъ, и по кжщы-тъ,

21. Като проповѣдувахъ на Иудей и на Еллины покаяніе прѣдъ Бога, и вѣржъ въ Господа нашего Исуса Христа.

22. И сега ето, азъ вързанъ духомъ отхождамъ въ Иерусалимъ, безъ да знаѣхъ що има да ми ся случи тамъ;

23. Освѣнь *това* що Духъ Святый свидѣлствува во всякой градъ и казува, че вързуванія и скърби мя очакувать.

24. Но не мя е грѣжа за нищо *отъ това*, нито ми е свидень животъ-тъ ми, докль да искарамъ пжть-тъ си съ радость, и служе-ніе-то, което пріяхъ отъ Господа Исуса, да проповѣдувамъ евангеліе-то на Божіѣхъ-тъ благодать.

25. И сега ето азъ знаѣхъ че нѣма вече да видите лице-то ми въ всинца, между които миняхъ та проповѣдахъ царство-то Божіе,

26. За това свидѣлствувамъ ви на дѣшній-тъ день, че азъ съмъ чистъ отъ кръвь-тъ на всички.

27. Защото не ся посвѣнихъ да ви не извѣстѣхъ всичкж-тъ воліжъ Божіѣхъ.

28. И тѣй внимайте себе си, и всичко-то стадо надъ което Духъ Святый вы постави епископы, да пасете церквж-тъ на *Господа* Бога, койкто съсъ собственнж-тъ си кръвь *той* придобы.

29. Защото азъ знамъ това, че слѣдъ мое-то отхождане, ще да навлѣжтъ между васъ вѣрли вълци, па които не ще да е свидно стадо-то.

30. И отъ самы васъ ще встанжтъ челоувѣци, които ще говорятъ развратно, за да отвлачатъ ученицы-тъ слѣдъ себе си.

31. За това бждѣте будни и помнѣте че три години деня и ноця не прѣстанжхъ отъ да поучавамъ съсъ сълзы всякого одного *отъ васъ*.

32. И нынѣ, братіе, прѣпоржчамъ вы на Бога, и на слово-то на

εγω̄, μογ̄σιμεμ̄с наздати ѿ дати вамъ наслѣдіе во ѡсвациен-
ныхъ всѣхъ.

лг. Сребра ѿли злата ѿли ризъ ни єдинаго возже-
лахъ :

лд. Сами вѣсте, ѿкъ требованію моему ѿ сщымъ со
мною послужитѣ рѣцѣ (мой) сн.

ле. Всѣ сказахъ вамъ, ѿкъ такъ трсждаюшымса подо-
баетъ застѣпати немощныя, поминати же слово Гда Іиса,
ѿкъ самъ рече : блженнѣе єсть паче дати нежели прїимати.

лв. И сѣя рѣкъ : преклонѣ квѣна своѣ, со всѣми ѿми
помолисѣ.

лз. Многъ же бысть плачь всѣмъ : ѿ нападше на выю
Павловъ, ѡблобызахъ єго :

лн. Скорбѣше наипаче ѡ словесѣ, єже рече : ѿкъ ктомъ
не ѿмстѣ лица єго ѡзрѣти. провождахъ же єго въ корабль.

ГЛАВА КА.

а. И ѿкоже бысть ѡвестисѣ намъ, ѡторгшымса ѡ нихъ,
праму шедше прїидохомъ въ Кѡнхъ, въ дрсгій же день въ
Родосъ, ѿ ѡтсѣс въ Патарс.

б. И ѡбрѣтше корабль преходящъ въ Фїнікію, возшедше
ѡвезохомса :

в. Возникшій же намъ Кѷпръ ѡставше ѡшсью, плыхомъ
въ Сѷрію, ѿ пристахомъ въ Тѷрѣ : тамъ бо бѣше кораблю
ѿложити время.

г. И ѡбрѣтше оученикѣ, превыхомъ тс днѣи седмь : ѿже
Павлови глаголахъ Дхомъ, не восходити во Іерлїмъ.

є. Егда же бысть намъ скончати днѣ, ѿшедше ѿдохомъ,
провождаюшымъ насъ всѣмъ съ женами ѿ дѣтми даже до
внѣ града, ѿ преклонше квѣна при врезѣ помолихомса.

є. И цѣловавше дрсгъ дрсга внидохомъ въ корабль, они
же возвратишасѣ во своѣ сн.

неговъ-тѣ благодать, което може да ви назидава и да ви даде наслѣдіе между всички-тѣ освятены.

33. На никого сребро-то или злато-то или дрехъ-тѣ не пожелахъ.

34. И сами знаете че за моп-тѣ потрѣбы, и за *потрѣбы-тъ на онѣзи* които бѣхъ съ мене, тѣзи *мои* рѣцѣ послужихъ.

35. Всякакъ ви показахъ, че така трудяще ся трѣба да помагате на немощны-тѣ, и да помните словеса-та на Господа Исуса, че той рече: По блаженно е да дава нѣкой отъ колкото да зема.

36. И това като рече колѣнничу и помоли ся съсъ всички тѣхъ.

37. И всички плакахъ много; и припадихъ на Павла на вратъ-тѣ и го цѣлувахъ;

38. Наскърбени най много за рѣчь-тѣ който каза, че нѣма да видятъ вече лице-то му. И го испроводихъ до корабъ-тѣ.

ГЛАВА 21.

1. И когато ся раздѣлихмы отъ тѣхъ и тръгнѣхмы, дойдохмы право на Коосъ, а на утринъ-тѣ на Родосъ, и отъ тамо на Патаръ.

2. И понеже намѣрихмы корабъ, който заминуваше за Финикиѣ, качихмы ся на него и отплувахмы.

3. И като съзрѣхмы отъ далечъ Кипръ, и го оставихмы отлѣво, плувахмы къмъ Сиріѣ и слѣзохмы на Тиръ; защото тамъ щѣше корабъ-тѣ да извади товаръ-тѣ си.

4. И като намѣрихмы ученицы-тѣ, прѣсѣдѣхмы тамо седмь дни; и тѣ отъ Духа казувахъ на Павла да не възлѣзува въ Иерусалимъ.

5. И когато прѣминѣхмы *седмь-тѣхъ* дена, излѣзохмы и отхождахмы си, и ны испроваждахъ всички съсъ жены-тѣ и дѣца-та си до отвѣнъ градъ-тѣ: и колѣничихмы на брѣгъ-тѣ и помолихмы ся.

6. И като ся опростихмы единъ съ другий, влѣзохмы въ корабъ-тѣ, а тѣ ся върнѣхъ у тѣхъ си.

ѳ. Мы же плáваніе начéнше ѿ Тύра пристáхомъ во Пто-
лемаїдѣ, ѿ цѣловáвше вратію превы́хомъ дéнь éдінъ оў
нѣхъ.

ѿ. Во оўтріе же ѿшéдше Пáвелъ ѿ ѿже съ нѣмъ, прѣи-
дóхомъ въ Кесарію: ѿ вшéдше въ дóмъ Філіппа блговѣст-
ника, сѣша ѿ седмѣ дѣлквнъ, превы́хомъ оў негѡ.

а. Сергѡ же бáхъ дщѣри дѣвѣицы четыри прорицáющыя.

і. Превывáющымъ же нáмъ тáмъ днѣ мнѡги, снѣде нѣкто
ѿ Ісáен пррѡкъ ѿменемъ Агáвъ:

іа. ѿ прѣшéдъ къ нáмъ, ѿ взéмъ пóлсъ Пáвловъ, свзáвъ
же свой рѣцѣ ѿ нóзѣ, речé: тáкъ глаголетъ Дхъ стѣій, мѣжа,
эгѡже эсть пóлсъ сѣй, тáкъ свáжстъ эгѡ во Іерлѣмѣ Ісáен,
ѿ предадѣтъ въ рѣцѣ іззыквнъ.

іб. ѿ іáкоже слышáхомъ сѣа, молáхомъ, мы же ѿ намѣст-
нѣи, не восходѣти эмѡ во Іерлѣмъ.

іі. Оўвѣщáвъ же Пáвелъ ѿ речé: чтѡ творитѣ, плáчше ѿ
сокргшáюще мѣ сѣрдце; азъ ко не тóчїю свáзанъ быти
хощѡ, но ѿ оўмрѣти во Іерусалимѣ готѡвъ эсмь за ѿма Гдѣ
Іиса.

ііа. Не повинѡющса же эмѡ, оўмолчáхомъ, рѣкше: вóла
Гдѣа да кѣдетъ.

ііб. По днѣхъ же сѣхъ оўготѡвлшеса въздóхомъ во
Іерлѣмъ.

іів. Прѣидѡша же съ нáми ѿ нѣцыи оўченицы ѿ Кесаріи,
ведѡще съ собѡю, оў негѡже бы ѡвѣтáти нáмъ, Мнáсвиа
нѣкогого Күпранина, дрéвнаго оўченика.

ііг. Бывшымъ же нáмъ во Іерлѣмѣ, любэзїи прѣáша нáсъ
вратѣа.

іід. На оўтріе же внѣде Пáвелъ съ нáми ко Іáквбъ, всѣ же
прѣидѡша стáрцы.

ііе. ѿ цѣловáвъ ѿхъ, сказáше по éдїномъ кѡждѡ, эже
сотвори Ісхъ во іззыцѣхъ слзжéнїемъ эгѡ.

7. И ный, като исплувахмы отъ Тиръ стигнѣхмы въ Птолемаидѣ, дѣто поздравихмы братія-та и прѣсѣдѣхмы у тѣхъ единъ день.

8. А на утринь-тѣ Павель и ный конто бѣхмы съ него излѣзохмы, та дойдохмы въ Кесаріѣ; и влѣзохмы въ домъ-тѣ на Филиппа благовѣстника, който бѣ единъ отъ седмина-та *діаконы*, и останѣхмы при него.

9. А той имаше четири дъщери дѣвицы, конто пророчествувахъ.

10. И като останѣхмы *тамо* много дни, слѣзе отъ Іудеѣя нѣкой си пророкъ на име Агавъ.

11. И дойде при насъ, и зѣ Павловъ-тѣ поясъ, та си върза рѣцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ, и рече: Това казува Духъ Святой: Така ще вържатъ Іудеѣ-тѣ въ Іерусалимъ челоуѣкъ-тѣ, на когото е тойзи поясъ, и ще го прѣдадѣтъ въ рѣцѣ-тѣ на язычници-тѣ.

12. И като чухмы това ный и тамошни-тѣ, молахмы му ся да не възлѣзува въ Іерусалимъ.

13. Но Павель отговори: Какво правите вы та плачете и ми съкрушавате сърдце-то? защото азъ съмъ готовъ не само вързанъ да бѣдѣ, но и да умрѣ въ Іерусалимъ за име-то на Господа Исуса.

14. И понеже не склоняваше той, млькнѣхмы си, и рѣкохмы: Да бѣде воля-та Господня.

15. И слѣдъ тѣя дни приготвихмы ся и възлѣзохмы въ Іерусалимъ.

16. А съ насъ дойдохъ и нѣкои ученици отъ Кесаріѣ, и *ны* водахъ при нѣкого си Мнасона, Кипрянина, отколѣшенъ ученикъ, у когото щѣхмы да бѣдемъ гости.

17. И като дойдохмы въ Іерусалимъ, пріяхъ ны братія-та съ радость.

18. И на утринь-тѣ влѣзе Павель съ насъ при Іакова, и дойдохъ всички-тѣ презвитери.

19. И като гы поздрави *Павель*, расказуваше имъ едно по едно все що стори Богъ чрѣзъ негово-то служеніе между язычници-тѣ.

ѳ. Оні же слышавше, слылахс Пѳа, и рекѡша ѳмъ : видѣши ли, брате, колѣкѡ тѣмъ ѳсть Ісдѣи вѳровавшихъ : и всѣ ревнители законѡс сѣть.

ѳа. Оувѣстѣшася же ѡ тебѣ, ѳкѡ ѡтсплѣнію оучѣши ѡ законѡ Мѡѡсеѡва живѣщѣмъ во ѳзыцѣхъ всѧ Ісдѣи, глагола не ѡбрѣзовати ѳмъ члѡдъ своѣхъ, ниже во ѡбычаехъ ѡтѣческихъ ходѣти.

ѳв. Чтѡ оубо ѳсть ; всѧкѡ подобѣетъ народѡс снѣтисѡ : оуслышатъ ко, ѳкѡ пришѣлѣ ѳсѣ.

ѳг. Сѣе оубо сотвори, ѳже тѣ глаголемъ : сѣть оубѣ насъ мѡжѣе чѣтыри ѡбѣщавше себѣ Пѳс :

ѳд. Сѣѧ поймѣ ѡчѣстисѡ сѣ нимѣ, и ѳждивѣ на нѣхъ, да ѡстрижстѣ сѣ главы, и разсмѣютъ всѣ, ѳкѡ возвѣщѣннаѧ ѳмъ ѡ тебѣ, ничтѡже сѣть, но прекывѣши и самъ законъ хранѣ.

ѳе. А ѡ вѳровавшихъ ѳзыцѣхъ мѣ послѧхомъ, сдѣвше ничтѡже такоѡе соблюдѣти ѳмъ, тѡкмѡ хранѣти себѣ ѡ ѳдѡложертвенныхъ, и крѡве и оудавленны и влѡдѡ.

ѳс. Тогда Павелъ поѣмъ мѡжы Оны, на оутрѣе сѣ нимѣ ѡчѣстисѡ видѣе во стѣлищѣ, возвѣщѣлѡ ѳсполнѣнѣе днѣи ѡчѣщѣнѣѡ, дѡндеже принесенѡ вѣсть за ѳдинаго коѡгѡждо ѳхъ приношѣнѣе.

ѳз. И ѳкоже хотѧхс сѣдѣмъ днѣи скончѣтисѡ, ѳже ѡ ѳсѣи Ісдѣи видѣвшѣе ѳгѡ во стѣлищи, навѣдиша вѣсь народъ, и возложѣша наѣ рѡцѣ,

ѳи. Вопіюще: мѡжѣе ѳлѣстѣи, помозѣте. сѣѣ ѳсть чѡлѡвѣкѡ, ѳже на лѡдѣи и законъ и на мѣсто сѣе всѣхъ всюдѡс оучѣтѣ : ѳщѣ же и ѳлѣны введѣе вѣ црѡковѣ, и ѡсквернѣ стѡѡе мѣсто сѣе.

ѳа. Пѧхъ ко видѣши Трофѣма ѳфѣсѣнина во градѣ сѣ нимъ, ѳгѡже мнѧхс ѳкѡ вѣ црѡковѣ ввѣлѣ ѳсть Павелъ.

ѳ. Подвѣжесѡ же градъ вѣсь, и вѣсть стѣчѣнѣе лѡдемъ :

20. А тѣ като чухъ славяхъ Бога ; и рекохъ му : *Ты видишь, брате, колко тысящи има отъ Іудей-тѣ, които повѣрувахъ, и тѣ всички сж ревнителѣ на законъ-тѣ.*

21. А за тебе сж разбрали, че ты учишь всички-тѣ Іудей, които сж между язычници-тѣ, да отстѣпятъ отъ Моисеевъ-тѣ *законъ*, и казувашъ имъ да не обрѣзуютъ чада-та си, нито да ходятъ по *стари-тъ* обычаи.

22. И тѣй що е ? безъ друго ще ся събере много народъ, защото ще чуѣтъ че си дошелъ.

23. За това стори *ты* което ти казуваме. У насъ има четирима челоуѣци, които иматъ обрѣкъ на себе си ;

24. Земи ги и съ тѣхъ наедно направи очищеніе-то си, и иждиви за тѣхъ, да си обрѣснатъ главы-тѣ, и да познаѣтъ всички че нѣма нищо отъ това що сж чули за тебе, но и ты слѣдувашъ да вардишъ законъ-тѣ.

25. А за язычници-тѣ които повѣрувахъ, ный писахмы като рѣшихмы да не пазятъ нищо таквозъ, освѣнъ да ся привардватъ отъ идоложъртвенно, и отъ кръвъ, и отъ удавенинъ и отъ блудъ.

26. Тогази Павелъ зѣ челоуѣцы-тѣ при себе си и на утринь-тѣ като направи очищеніе-то си наедно съ тѣхъ, влѣзе въ храмъ-тѣ и объяви че ся испълнихъ дни-тѣ на очищеніе-то, когато ще ся принесе приносъ-тѣ за всякого единого отъ тѣхъ.

27. И на свършеніе на седмъ тѣхъ дена, Іудей-тѣ отъ Азіѣ, като го видѣхъ въ храмъ-тѣ, разбѣркахъ всичкый-тѣ народъ, и турихъ рѣцѣ на него,

28. И выкахъ : О, мѣжіе Израїляне, помагайте. Тойзи е оный челоуѣкъ който на всякъдѣ всички-тѣ учи противъ народъ-тѣ, противъ законъ-тѣ и противъ това мѣсто ; а още и Елліны въведе въ храмъ-тѣ, и осквърни свято-то това мѣсто.

29. (Защото бѣхъ видѣли по напрѣдъ Трофима Ефесчанина въ градъ-тѣ съ него, за когото мысляхъ че го е въвелъ Павелъ въ храмъ-тѣ.)

30. И повдигнъ ся всичкый-тѣ градъ, и стече ся народъ-тѣ ;

и ѳмше Павла, влечѣхс ѳго воиъ изъ црѣкве : и ѳбїе затвориша сѧ двѣри.

лѧ. Пишущимъ же имъ оубїти ѳго, взыде вѣсть къ тысащникъ спїры, ѳѧкъ весь возмѣтїса Іерусалимъ :

лѡ. Онъ же ѳбїе поимъ воины и сотники, притечѣ на нѧ. Они же видѣвше тысащника и воины, престѧша бїти Павла.

лѧ. Пристѣпль же тысащникъ ѳѧтъ ѳго, и повелѣ свазѧти ѳго верїги желѣзными двѣмѧ : и вопрошаше, ктѧ оубв ѳсть, и чтѧ ѳсть сотворїлъ.

лѡ. Дрсзїи же ино иѧчто вопїѧхъ въ народѣ : не могїи же разсмѣти иъвѣстное молвы рѧди, повелѣ ѡвестї ѳго въ полкъ.

лѡ. Егда же бысть на степенехъ, прилчїса воздвїженъ быти ѳмъ ѡ воиинъ нъжды рѧди народа :

лѡ. Послѣдоваше бо множество людѣи зовѣщихъ, возми ѳго.

лѡ. Хотѧ же внїти въ полкъ Павелъ глагола тысащникъ : ѳще лѣтъ ми ѳсть глаголати чтѧ тебѣ ; Онъ же речѣ : Грѣчески оумѣши ли ;

лѡ. Не тѧ ли еси Егїптанинъ прѣжде сїхъ днѣи превѣщавый и иъведый въ прстѣию четыре тысащы мѡжѣи сїкарѣи ;

лѡ. Речѣ же Павелъ : ѳзъ человекъ оубв ѳсмь Іудѣанинъ Тарсанинъ, слѧвнагв града въ Кїлїкїи житель : молѧ же тѧ, повелї ми глаголати къ людемъ.

лѡ. Повелѣвшъ же ѳмъ, Павелъ стоѧ на степенехъ помаѧвъ рѡкѧю къ людемъ : многъ же безмолвїю бѣвшъ, возгласї Еврѣйскимъ ѳзыкомъ глагола :

ГЛАВА ѳв.

ѧ. Мѡжїе братїе и отцы, оусмышїте мѧи къ вамъ нынѣ ѡвѣтъ.

и като уловихъ Павла, влачехъ го вѣнъ изъ храмъ-тъ ; и той часъ ся затворихъ врата-та.

31. И когато ищѣхъ да го убійтъ, стигнъ извѣстіе до тысящникъ-тъ на пълкъ-тъ че всичкій Іерусалимъ е размиренъ ;

32. И той навчасъ взѣ войскъ и стотницы, и завтече ся долу връхъ тѣхъ. А тѣ като видѣхъ тысящникъ-тъ и войскъ-тѣ, прѣстаняхъ отъ да бійтъ Павла.

33. Тогазы тысящникъ-тъ пристѣпи та го хванъ, и заповѣда да го оковатъ въ двѣ вериги, и пыташе, кой е той и какво е сторилъ.

34. А изъ между народъ-тъ едни выкахъ едно а другы друго ; и понеже не можаше поради мълвж-тѣ да разбере право-то, заповѣда да го закарать въ крѣпость-тѣ.

35. А когато стигнъ до стѣпала-та, поради насиліе-то отъ народа, войни-тѣ го дигняхъ и носяхъ.

36. Защото множество-то на народа идяхъ слѣдъ него и выкахъ : Махни го *отъ сѣтъ-тѣ*.

37. И когато щѣхъ да въведѣтъ Павла въ крѣпость-тѣ, той казува тысящнику : Простено ли ми е да ти река нѣщо ?

38. А той рече : Знаеш ли Гръцки ? Не си ли ты онзи Египтянинъ който прѣди нѣколко дни, размири и изведе въ пустыниѣ-тѣ четыри-тъ тысящы мѣжіе убійцы ?

39. И Павелъ рече : Азъ съмъ человекъ Іуденинъ отъ Тарсъ, гражданинъ на *тойзи* знаменитъ градъ въ Киликіѣ ; и ти ся молиъ, дай ми дозволеніе да поговорѣ на народъ-тъ.

40. И като му даде волиъ, Павелъ застанъ на стѣпала-та, и помахъ съ рѣкѣ на народъ-тъ ; а като станъ голѣмо мълчаніе, наченъ да говори на Еврейскій языкъ, и казуваше :

ГЛАВА 22.

1. Мѣжіе братіе и отци, слушайте сега мое-то прѣдъ васъ оправданіе.

ѳ. Слышавше же, ѳкѡ Еврейскимъ ѳзыкомъ возгласи къ нимъ, паче приложиша безмолвіе: и рече:

ѳ. ѳзъ оубѡ ѳсмь мѳжъ Ісудеанинъ, родивса въ Тарсъ Кілікійстѳмъ, воспитанъ же во градѣ семъ при ногѣ Гамаліилова, наказанъ ѳзвѣстнѡ отеческомъ законѣ, ревнитель сый Бжій, ѳкоже вси вы ѳстѣ днесь.

ѳ. Иже сѣи пѳть гонихъ даже до смѣрти, важѡ ѳ предаѡ въ темницѡ мѳжы же ѳ жены,

ѳ. Икоже ѳ архіерей свидѣтельствуетъ мѣ, ѳ вси старцы: ѡ нихже ѳ посланіа пріемь къ живѳшимъ въ Дамасцѣ братіамъ, ѳдахъ привести сѳщыа тамъ, свѳзаны во Іерусалимъ, да мѳчатса.

ѳ. Бысть же мѣ ѳдѳщъ ѳ приближающа къ Дамаску въ полѳдне, внезапно съ небесѣ ѡвелиста свѣтѣ многѣ окрестѣ менѣ:

ѳ. Падѡхъ же на зѣмлю, ѳ слышахъ гласъ глаголющъ мѣ: Савле, Савле, что ма гониши;

ѳ. ѳзъ же ѡвѣщахъ, кто ѳси Гди; рече же ко мнѣ: ѳзъ ѳсмь Іисъ Назорей, ѳгоже ты гониши.

ѳ. Со мною же сѳщии свѣтѣ оубѡ видѣша, ѳ пристрашни быша: гласа же не слышаша глаголющаго ко мнѣ.

ѳ. Рекохъ же: что сотвориѡ Гди; Гдѣ же рече ко мнѣ: воста въ ѳдѣ въ Дамаскѣ: ѳ тамъ речѣтса ти ѡ всѣхъ, ѳже вчинѣно ти ѳсть творити.

ѳ. И ѳкоже не видѣхъ ѡ славы свѣта онаго, за рѣксъ ведѡмъ ѡ сѳщныхъ со мною, внидохъ въ Дамаскѣ.

ѳ. Ананіа же нѣкій, мѳжъ блгоговѣннъ по законѣ свидѣтельствоваъ ѡ всѣхъ живѳщихъ въ Дамасцѣ Ісудей,

ѳ. Пришедъ ко мнѣ ѳ ставъ рече ми: Савле брате, прозри: ѳ ѳзъ въ той часъ воззрѣхъ на нь.

ѳ. Онъ же рече ми: Бгѣ отѣцъ нашихъ ѳзболи тѣ разсмѣти хотѣніе ѳго, ѳ видѣти Праведника, ѳ слышати гласъ ѡ оубѣтѣ ѳго:

2. И като чухъ че на Еврейскій языкъ имъ говоряше, показахъ по голѣмъ тишинѣ; и рече :

3. Азъ съмъ человекъ Иуденинъ, роденъ въ Тарсъ Киликійскій, и възпитанъ въ тойзи градъ при нозѣ-тъ Гамалииловы, изученъ точно въ отцепрѣданный-тъ законъ, и ревнитель Божій бѣхъ, както сте вы всинца днесъ :

4. И гонихъ до смъртъ *посльдователи-тъ* на това ученіе, като вързувахъ и прѣдавахъ въ тъмници мъже и жены ;

5. Както ми свидѣтелствува и первосвященникъ-тъ, и всичко-то старѣйшинство ; отъ които бѣхъ зѣлъ и писма до братія-та, и отхождахъ въ Дамаскъ, да докарамъ вързаны въ Иерусалимъ, и тѣзи които бѣхъ тамъ, за да ги накажатъ.

6. И когато вървахъ и приближихъ Дамаскъ, около пладнѣ, внезапно бляснъ около мене свѣтлина голѣма отъ небе-то ;

7. И паднахъ на земѣ-тъ, и чухъ гласъ който ми казуваше : Савле, Савле, що мя гонишь ?

8. А азъ отговорихъ : Кой си *ты*, Господи ? И рече ми : Азъ съмъ Исусъ Назорянинъ, когото ты гонишь.

9. А тѣзи които бѣхъ съ мене, свѣтлинѣ-тъ видѣхъ, и ся уплашихъ, но гласъ-тъ на тогозь който ми говоряше не чухъ.

10. И рѣкохъ : Що да сторѣхъ, Господи ? И Господь ми рече : Стани та иди въ Дамаскъ ; и тамъ ще ти ся каже за всичко що ти е отредено да сторишь.

11. И понеже отъ бляскъ-тъ на свѣтлинѣ-тъ, изгубихъ зрѣніе-то си, поведохъ мя за рѣкѣ дружина-та ми, и влѣзохъ въ Дамаскъ.

12. И пѣкой си Ананія, человекъ благочестивъ по закону, свидѣтелствуванъ отъ всички-тъ *тало* живущы Иудей,

13. Дойде при мене, и като застанъ надъ *мене* рече ми : Савле, брате, прогледай ; и азъ на часъ-тъ погледнахъ на него.

14. А той рече : Богъ на отцы-тъ ни прѣдначилъ ты е да познаешъ неговѣ-тъ волѣхъ, и да видишь Праведника, и да чуешъ гласъ отъ неговы-тъ уста ;

ѳі. Іѳкѡ вѣдѣши ѳмѡ свидѣтель оу всѣхѡ человекѡвѡ въ сіхѡ, іѳже видѣхѡ ѳсѡ и слышалѡ.

ѳі. И нынѣ что мѣдлѡши ; востѡвѡх крестіѡса и ѡмыи грѣхѡ твоѡ, призвавѡх іѳма Гдѡ Іѳса.

ѳі. Бысть же возвратившѡмѡса во Іерлѡмѡ, и молѡщѡмѡса въ цркви, быти во ѡзстѡплѣніи,

ѳі. И видѣти ѳгѡ глагѡлюща мѡ : потщѡса и ѡзыди скорѡв ѡз Іерлѡма, занѣ не пріѡмстѡ свидѣтельства твоегѡ, ѳже ѡ мнѣ.

ѳі. И ѡзѡ рѣхѡ : Гдѡ, сѡми вѣдатѡ, іѳкѡ ѡзѡ вѣхѡ всѡждѡѡ въ темнищѡ и вѡѡ по сѡмищахѡ вѣкрѡщѡмѡса въ тѡ :

ѳі. И ѳгдѡ ѡзѡнѡвѡшѡса кровѡ Стефѡна свидѣтѡла твоегѡ, и сѡмѡ вѣхѡ стоѡ и соизвоѡѡ оубіѣнію ѳгѡ, и стрегіѡ рѡзѡ оубивѡѡщѡхѡ ѳгѡ.

ѳі. И речѣ ко мнѣ : іѳдѡ, іѳкѡ ѡзѡ во іѡзыки далѣче послѡ тѡ.

ѳі. Послѡшѡхѡ же ѳгѡ дѡ же до сегѡ словесѣ, и воздѡвѡгѡша глѡсѡ свѡѡ, глагѡлюще : возмѡ ѡ землѡ такоѡѡго : не подѡбѡетѡ во ѳмѡ жѡти.

ѳі. Вопіѡщѡмѡ же іѳмѡ, и мѣщѡщѡмѡ рѡзѡ, и прѡхѡ возметѡѡщѡмѡ на воздѡхѡ,

ѳі. Повелѣ тѡсѡщѡникѡ ѡвестѡ ѳгѡ въ полкѡ, рѣкѡ : рѡнами ѡстѡзѡти ѳгѡ : дѡ размѣетѡ, зѡ кѡю винѡ тѡкѡ вопіѡхѡ нѡнѡ.

ѳі. И іѳкоже прѡтѡгѡша ѳгѡ верѡмѡ, речѣ кѡ стоѡщемѡ сѡтѡникѡ Пѡвелѡ : человекѡ Рѡмѡнинѡ и неѡсѡждѣнѡ лѣтъ ли ѳсть вѡмѡ быти ;

ѳі. Слышѡвѡ же сѡтѡникѡ, прѡстѡпѡ кѡ тѡсѡщѡникѡ сѡзѡѡ, глагѡѡ : вѡждѡ, что хѡщѡши сотѡрѡитѡ : человекѡ въ сѣѡ Рѡмѡнинѡ ѳсть.

ѳі. Прѡстѡпѡ же тѡсѡщѡникѡ речѣ ѳмѡ : глагѡли мѡ, Рѡмѡнинѡ ли ѳсѡ ты ; Ѳнѡ же речѣ : ѳѡ.

ѳі. Ѳѡвѡщѡ же тѡсѡщѡникѡ : ѡзѡ мнѡгѡю цѣнѡѡ наречѣніѡ

15. Защото ще му бѣдешъ свидѣтель прѣдъ всички-тѣ челоуѣцы за това което си видѣлъ и чулъ.

16. И сега що ся бавишь? Стани, кръсти ся и омый ся отъ грѣхове-тѣ си и призови име-то Господне.

17. И като ся върнѣхъ въ Иерусалимъ, когато ся моляхъ въ храмъ-тѣ, дойдохъ въ изстъпление,

18. И видѣхъ го че ми казуваше: Побързай та излѣзь скоро изъ Иерусалимъ; защото не ще да приимжтъ твое-то за мене свидѣтелство.

19. И азъ рѣкохъ: Господи, тѣ знаѣжтъ че азъ затваряхъ и бѣяхъ по съборища-та тѣзи които вѣрувахъ въ тебе.

20. И когато ся проливаше кръвъ-та на твоего мученика Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и сонзволювахъ на негово-то убиваніе, и вардахъ дрехы-тѣ на тѣзи които го убивахъ.

21. И рече ми: Иди; защото азъ ще тя проводѣжъ далеко въ язычници-тѣ.

22. И до тѣзи рѣчь го слушахъ; а *тогазъ* възвысихъ гласъ-тѣ си и казувахъ: Махни отъ земѣ-тѣ единъ такъвъ; защото не трѣба да бѣде живъ.

23. И понеже тѣ выкахъ, и захвърляхъ си дрехы-тѣ, и хвърляхъ прахъ по въздухъ,

24. Тысящникъ-тѣ заповѣда да го закарать въ крѣпость-тѣ, и поржчи да го испытать съ бой, за да узнае за койжъ причинъ выкахъ така връхъ него.

25. И като го растегнѣхъ съ ременіе, Павелъ рече на стотникъ-тѣ, който стояше *тамо*: Законно ли е вамъ да бѣете челоуѣка Римлянинъ и не сѣденъ?

26. Това като чу стотникъ-тѣ, отиде та извѣсти тысящнику, и рече: Видъ какво ще сторишь; защото той челоуѣкъ е Римлянинъ.

27. А тысящникъ-тѣ пристѣпи и рече му: Кажи ми, Римлянинъ ли си ты? А той рече: Римлянинъ.

28. И отговори тысящникъ-тѣ: Азъ съ много сребро съмъ

жительства сегѡ стажѡхъ. Пѡвелъ же рече: ѡзъ же ѡ
родѡхса въ немъ.

ка. Аѡте оубо ѡстѡпѡша ѡ негѡ, хотѡщѡи ѡгѡ ѡстазѡти.
ѡ тысащѡику же оубоѡса, разсмѡвъ, ѡкѡ Рѡмлянинъ ѡсть,
ѡ ѡкѡ вѡ ѡгѡ свазѡлъ.

л. Пѡстрѡе же хотѡ разсмѡти ѡстинъ, чесѡ рѡди ѡклеве-
тѡетса ѡ ѡсѡдѡй, разрѡшѡи ѡгѡ ѡ оубъ, ѡ повелѡ прѡитѡи ѡр-
хѡтерѡемъ ѡ всемъ соборъ ѡхъ: ѡ свѡдъ Пѡлла, постѡви ѡгѡ
прѡдѡ нѡми.

ГЛАВА КѢ.

а. Возрѡвъ же Пѡвелъ на сонмъ рече: мѡжѡе братѡе, ѡзъ
всеѡ соѡвѡстѡю благоѡ житѡльствовахъ прѡдѡ Бѡгомъ дѡже до
сегѡ днѡ.

б. Архѡтерѡе же Аѡнѡнѡ повелѡ прѡдѡстоѡщымъ ѡмъ бѡити
ѡгѡ оубѡтѡ.

в. Тогдѡ Пѡвелъ рече къ немъ: бѡити тѡ ѡмѡть Бѡхъ, стѡ-
нѡ повѡпленаѡ: ѡ ты сѡдѡиши сѡдѡ ми по законъ, прѡстѡпѡл
же законъ велиши, да бѡютъ мѡ;

г. Прѡдѡстоѡщѡи же рѡкша: ѡрхѡтерѡе ли Бѡжѡе досаж-
дѡеши;

д. Рече же Пѡвелъ: не вѡдѡхъ братѡе, ѡкѡ ѡрхѡтерѡе ѡсть:
пѡсѡно ко ѡсть: кѡѡзѡ людѡи твоѡхъ да не речеши сѡл.

е. Разсмѡвъ же Пѡвелъ, ѡкѡ ѡдѡна чѡсть ѡсть сѡдѡскѡй,
дрѡглѡ же Фарѡсѡй, воззѡ въ сонмѡи: мѡжѡе братѡе, ѡзъ
Фарѡсѡй ѡсмъ, сынъ Фарѡсѡевъ: ѡ оубѡвѡнѡи ѡ ѡ воскресѡи
мертвѡхъ ѡзъ сѡдъ прѡемлю.

ж. Сѡ же ѡмъ рѡкшъ, бѡсть рѡспрѡ междѡ сѡдѡскѡи ѡ
Фарѡсѡи, ѡ раздѡмѡса нарѡдъ.

з. Сѡдѡскѡи ко глагѡютъ не бѡити воскресѡнѡмъ, ни Аѡглѡ
ни дѡхѡ: Фарѡсѡи же ѡповѡдѡютъ оубѡ.

и. Бѡсть же кѡиъ великъ: ѡ вѡстѡвше кѡиѡжѡицы чѡсти

добылъ това гражданство : а Павелъ рече : Но азъ съмь ся и родилъ *въ него*.

29. И тѣй тозь часъ ся отстапихъ отъ него тѣзи които щѣхъ да го мѣчатъ. Още и тысящникъ-тъ ся уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣше вързаль.

30. На утринъ-тъ като искаше да разумѣ истинъ-тъ, въ какво го обвинявать Иудей-тъ, развърза го отъ върскы-тъ, и повелъ да дойдътъ първосвященници-тъ и всичкый-тъ имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1. И погледнъ Павелъ на съборъ-тъ и рече : Мѣжіе, братіе : До тойзи день азъ съмь живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добръ совѣсть.

2. А първосвященникъ-тъ Анація повелъ на прѣдстоящы-тъ да го ударять по уста-та.

3. Тогази Павелъ му рече : Богъ ще удари тебе, стѣно варосана ; и ты си сѣдижль да мя сѣдишь по закону, а противъ законъ-тъ повелѣвашь ли да мя бѣжтъ ?

4. А прѣдстоящы-тъ рекохъ : Първосвященникъ-тъ Божій ли хулишь ?

5. И Павелъ рече : Не знаяхъ, братіе, че е първосвященникъ ; защото е писано : Да не злословишь начальникъ-тъ на народа си.

6. И понеже разумъ Павелъ че една-та часть сж Саддукеи, а друга-та Фарисеи, извыка въ съборъ-тъ ; Мѣжіе, братіе, азъ съмь Фарисей, сынъ Фарисеовъ ; сѣдятъ мя за надеждѣ-тъ и въскръсеніе-то на мъртвы-тъ.

7. И когато изговори това, станъ распря между Фарисей-тъ и Саддукеи-тъ ; и раздвои ся множество-то.

8. Защото Саддукеи-тъ казувать, че нѣма въскръсеніе, нито ангель, нито духъ ; а Фарисей-тъ исповѣдувать и двѣ-тъ.

9. И станъ глѣчка голѣма, и дигнхъ ся книжници-тъ отъ

Фарісѣйскіа прѣхсѣ междѣ собѡю, глаголюще : ни еди́но сло́во ѡбръѣта́емъ въ человеѣцѣ сѣмъ. ѿше же дѣхъ глаго́ла е́мѡ и́ли ѿггъ, не прѡтивимсѣ бгѡ.

г. Мно́зкѣ же кѣвшеи рѣспрѣ, ко́лѣа ты́сащникъ, да не растерза́нъ вѣдетъ Па́велъ ѡ ни́хъ, повелѣ́ во́иниамъ снѣти ѡ восхѣтити е́гѡ ѡ средѣ́ ѡхъ, ѡ вестѣ́ е́гѡ въ по́лкъ.

д. Въ настѣвшею же но́щъ предѣта́въ е́мѡ Гдѣ, рече́ : дерза́й Па́вле : ѡкоже бо свидѣ́тельствова́а е́си, ѡже ѡ миѣ́, во Іерлі́мѣ, си́це ти подо́ветъ ѡ въ Рѣмѣ́ свидѣ́тельствовати.

е. Бывше́ же днѡ, сотво́рше иѣции ѡ Іса́еи совѣ́тъ, закла́ша себѣ́, глаголюще́ не ѡсти́ ни пи́ти, до́ндеже оубѣѡтъ Па́вла.

ж. Ба́хъ же мно́жае четы́редесѣтихъ сѣѡ клѣтвъ сотво́рши :

з. ѿже пристѣ́плше ко а́рхѣре́емъ ѡ стѣрцемъ рѣша : клѣтвою прокла́хомъ себѣ́, ничтѡ́же вкѣсѣти, до́ндеже оубѣѡмъ Па́вла.

и. Шѣнѣ́ оубѡ вы скажі́те ты́сащникъ сѣ́ собѡромъ, ѡкѡ да оубѣ́ сведѣ́тъ е́гѡ къ ва́мъ, ѡки бы хотѣ́ше разсмѣ́ти ѡзвѣ́стнѣ́е, ѡже ѡ нѣмъ : мы́ же, прѣ́жде да́же не прибѣ́житисѣ е́мѡ, гото́ви е́смы оубѣ́ти е́гѡ.

и. Слы́шавъ же сы́нъ сестры́ Па́вловы ко́въ, пришѣ́дъ ѡ вше́дъ въ по́лкъ сказа́ Па́влѡ.

к. Призва́въ же Па́велъ е́ди́наго ѡ сѡтнѣ́къ, рече́ : ѡношъ се́гѡ ѡведѣ́ къ ты́сащникъ : ѡмѣ́ть бо иѣ́что сказа́ти е́мѡ.

л. Сѡнъ же оубѡ по́ймъ е́гѡ приведе́ къ ты́сащникъ, ѡ рече́ : оубѣ́нѣ́ Па́велъ призва́въ ма́ оубѡмѡ́, се́гѡ ѡношъ при-вестѣ́ къ тебѣ́, ѡмѣ́ща иѣ́что глаго́лати тебѣ́.

м. По́ймъ же е́гѡ за рѣ́къ ты́сащникъ, ѡ ѡше́дъ илѣ́днѣ́ вопроша́ше е́гѡ, что́ е́сть, ѡже ѡмѣ́ши возвѣ́стити ми́ ;

н. Рече́ же : ѡкѡ Іса́еи совѣ́щѣ́ша оубѡлѣ́ти та́, ѡкѡ да оубѣ́ сведѣ́ши Па́вла къ ни́мъ въ сово́ръ, ѡки бы хотѣ́шимъ ѡзвѣ́стнѣ́е ѡстаза́ти ѡже ѡ нѣмъ.

Фарисейскъ-тъ странъ, прѣппрахъ ся и казувахъ: Никое зло не намѣруваме въ тогозъ человекъ; и ако му е говорилъ духъ или ангелъ, да ся не противимъ Богу.

10. И понеже станъ распря-та голѣма, убоя ся тысящникъ-тъ да не бы да раскъснѣтъ Павла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.

11. И въ идущъ-тъ ноцъ яви му ся Господь и рече: Дързай, Павле, защото както свидѣтельствува за мене въ Иерусалимъ, така трѣба да свидѣтелствувашь и въ Римъ.

12. И като съмнѣ, нѣкои отъ Иудей-тъ направихъ съзаклѣtie, и ся турихъ подъ проклѣтїиъ и рекохъ, нито да ядѣтъ, нито да пїѣтъ, додѣ не убїѣтъ Павла.

13. И тѣзи, които направихъ това съзаклѣtie бѣхъ повече отъ четиридесетъ души.

14. Тѣ дойдохъ при първосвященници-тъ и при старѣйшины-тъ и рекохъ: Подъ проклѣтїиъ турихмы себе си, да не вкусимъ нищо докѣ не убїемъ Павла.

15. Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на тысящника, да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣете по извѣстно за него; а ний, прѣди да наближи той, готови сме да го убїемъ.

16. Като чу тозъ заговоръ Павловый-тъ сестринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тъ та извѣсти на Павла.

17. И Павелъ повыка одного отъ стотници-тъ и рече му: Заведи това момче при тысящника; защото има да му обади нѣщо.

18. И той го зѣ, заведе го при тысящника, и казува: Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка и ми ся примолѣ да доведѣ тойзи момъкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже.

19. А тысящникъ-тъ го зѣ за рѣкѣ, и като ся оттегли на самѣ попыта: Що е това което имашъ да ми обадишь?

20. А той рече: Иудей-тъ ся нагласихъ да тя умолять да зеведешъ утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ, ужъ че иматъ да пытать нѣщо по точно за него.

ка. Ты оубо не посадиши ихъ: ловати бо его ѿ нихъ мѣже множае четыредесати, иже заклаша себе ни їасти ни пити, доидеже оубиотъ его: и нынѣ готови сѣть члююще ѿвѣщаніа, еже ѿ тебе.

кв. Тысящникъ оубо ѿпссти юношъ, завѣщавъ ни единому же повѣдати, ѿкъ сѣа їавилъ еси мнѣ.

кг. И призавъ двѣ иже кѣа ѿ сѣтничъ рече: оуготовите ми воины възрженыхъ двѣстѣ, ѿкъ да ѿдутъ до Кесаріи, и кѣнничъ седьмьдесятъ, и стрѣлецъ двѣстѣ, ѿ третїаго часа нощи:

кд. И скоты привести, да всадивше Павла проведутъ до Філіза ижемна:

ке. Написа же и посланіе иже имже ообразъ сѣи:

кз. Клавдіи Лусіа державному ижемну Філізу радоватиса.

кѣ. Мѣжа сего їаца ѿ Іудей, и иже оубиена быти ѿ нихъ, пристѣпль сѣ воины ѿ ихъ его, оувѣдѣвъ, ѿкъ Римлянинъ естъ.

кв. Хотѣ же разсмѣти винъ, еже ради поимахъ нань, сведохъ его въ сомнише ихъ:

кѣ. Егоже ѿвѣтохъ ѿ глаголемъ ѿ взысканіи закона ихъ, ни единогоже достойно смѣрти или оузамъ согрѣшеніе иже.

л. Сказанъ же бывшъ ми кобъ хотѣшъ быти ѿ Іудей на мѣжа сего, иже послахъ его къ тебе, завѣщавъ и клеветникѣмъ его глаголати предъ тобою, иже нань. здравъ бѣди.

ла. Воины же оубо по повелѣному имъ, взѣмше Павла, ведоша ѿвѣщаніе во Антипатридѣ.

лв. Костри же ѿставляше конники ити сѣ нимъ, возвратишася въ полкъ:

лг. Они же пришедше въ Кесарію, и давше посланіе ижемну, представиша емъ и Павла.

лд. Прочетъ же ижемну посланіе, и вопрошъ: ѿ коея области естъ, и оувѣдѣвъ, ѿкъ ѿ Кілікіи, рече:

21. А ты не дѣй гы слуша, защото го причакувать повече отъ четиридесеть души отъ тѣхъ, които ся турихъ подъ проклѣтїиъ ни да ядѣтъ, ни да пїѣтъ, додѣ го не убїѣтъ; и сега сж готови, чакать *само* да имъ ся вречешъ.

22. И тѣй тысящникъ-тъ остави момче-то да си иде, като му зарѣча: Да не кажешъ никому че ми си явилъ това.

23. И повика двамина отъ стотницы-тъ и рече *имъ*: Пригответе двѣстѣ войны *плши*, и седмдесеть конницы, и двѣстѣ стрѣлцы, отъ третїй-тъ часть на нощъ-тъ да идѣтъ до Кесарїиъ;

24. Пригответе и скотове, да въскачатъ Павла и да го отведѣтъ безопасно до управителя Феликса.

25. Написа и писмо, което имаше слѣдуѣще-то съдържанїе:

26. Отъ Клавдія Лисїиъ честитому управителю Феликсу поздравленїе.

27. Тогози человекъ, когото Іудей-тъ бѣхъ уловили и щѣхъ да го убїѣтъ, пристигнѣхъ съ войскъ-тъ и го избавихъ, понеже ся научихъ че е Римлянинъ.

28. И като искахъ да разумѣиъ причинъ-тъ, за коѣто го обвинявахъ, низведохъ го на съборъ-тъ имъ;

29. И намѣрихъ го обвиняванъ за въпросы отъ закона имъ; нѣмаше обаче никакъ погрѣшкъ достойнъ за смърть или за оковы.

30. И понеже ми подказахъ че има да стане отъ Іудей-тъ навѣтъ *врѣхъ живота* на тогозъ человекъ, тозъ часть го испратихъ при тебе, като зарѣчахъ и на обвинители-тъ му да си кажѣтъ прѣдъ тебе което *иматъ* врѣхъ него: Здравъ бѣди.

31. И тѣй войни-тъ споредъ даденъ-тъ имъ заповѣдъ, зѣхъ Павла и заведохъ го прѣзь нощъ въ Антипатридъ.

32. И на утринъ-тъ оставихъ конницы-тъ да идѣтъ съ него, и ся върнѣхъ въ крѣпость-тъ.

33. А тѣ като влѣзохъ въ Кесарїиъ, и врѣчихъ писмо-то на управителя, прѣдставихъ му и Павла.

34. А управитель-тъ като прочете *писмо-то*, и попыта отъ коѣъ е область, и разбра че е отъ Киликїиъ,

ѳе. ОУСЛЫШЪ Ѡ ТЕБѢ, ЁГДА Ѣ КЛЕВЕТНИЦЫ ТВОИ ПРИИДУТЪ,
Ѣ ПОВЕЛѢ ВЪ ПРЕТѠРѢ ИРВОДОВѢ СТРЕЩИИ ЁГО.

ГЛАВА ѳД.

ѳ. По ПАТИХЪ же ДНЕХЪ СНИДЕ АРХІЕРЕЙ АНАНІА со СТАРЦЫ
Ѣ СЪ РІТОРОМЪ НѢКІИМЪ ТЕРТУЛОМЪ, Ѣже СКАЗАША ѢГЕМНИС
Ѡ ПАВЛѢ.

ѳ. ПРИЗВАНЪ же БЫВШЪ ѢМЪ, НАЧАТЪ КЛЕВЕТАТИ ТЕРТУЛЪ,
ГЛАГОЛА :

ѳ. МНОГЪ МИРЪ ОУСЛУЧАЮЩЕ ТОВОЮ, Ѣ ѢСПРАВЛЕНІА БЫВАЕМЪ
ІАЗЫКС СЕМЪ ТВОИМЪ ПРОМЫШЛЕНІЕМЪ, ВСАКИМЪ же ОБРАЗОМЪ
Ѣ ВЕЗДѢ ПРІЕМЛЕМЪ, ДЕРЖАВНЫЙ ФІЛІЗЕ, со ВСАКИМЪ БЛАГО-
ДАРЕНІЕМЪ.

ѳ. Но да не множае стѳжаю тебѢ, молю тѳ послѳшати
НАСЪ ВКРАТЦѢ ТВОЕЮ КРОТОСТІЮ.

ѳ. ѠВРѢТѠХОМЪ КО МЪЖА СЕГО ГВѢИТЕМЪ, Ѣ ДВИЖУЩА ПРО-
ТИВЛЕНІЕ ВСѢМЪ ІУДЕЕМЪ ЖИВУЩИМЪ ПО ВСЕЛЕННѢИ, Ѣ ПРѢ-
СТАТЕМЪ СЪЩА НАЗВРЕЙСТѢИ ѢРЕСИ :

ѳ. Ѣже Ѣ ЦРКОВЬ ПОКУСИСА ѠСКВЕРНИТИ, ЁГОЖЕ Ѣ ІАХОМЪ Ѣ ПО
ЗАКѠИМЪ НАШЕМЪ ХОТѢХОМЪ СДИТИ ѢМЪ.

ѳ. Пришедъ же ДУСІА ТЫСАЩНИКЪ МНОГОЮ СИЛОЮ Ѡ РЪКЪ
НАШИХЪ ѢСХІТИ ЁГО, Ѣ КЪ ТЕБѢ ПОСЛА.

Ѣ. ПОВЕЛѢВЪ Ѣ НАМЪ ПОЕМЛЮЩИМЪ НАНЪ ѢТИ КЪ ТЕБѢ : Ѡ
НЕГѠЖЕ ВОЗМОЖЕШИ САМЪ РАЗСДИВЪ Ѡ ВСѢХЪ СІХЪ ПОЗНАТИ,
Ѡ НИХЪЖЕ МЫ ПОЕМЛЕМЪ НАНЪ.

ѳ. СЛОЖИШАСЪ же Ѣ ІУДЕИ, ГЛАГОЛЮЩЕ СІМЪ ТАКѠ ВЪТИ.

ѳ. ѠВѢЩА же ПАВЕЛЪ : ПОМАИВШЪ ѢМЪ ѢГЕМНИС ГЛАГОЛАТИ :
Ѡ МНОГИХЪ ЛѢТЪ СЪЩА ТА СДИЮ ПРАВЕДНА ІАЗЫКС СЕМЪ СВѢ-
ДЫИ, БЛАГОДЪШНѢ, ІАЖЕ Ѡ МНѢ, ѠВѢЩАЮ :

ѳ. МОГЪШЪ ТИ РАЗСМѢТИ, ІАКѠ НЕ МНОЖАЕ МИ ѢСТЬ ДНЕИ
ДВАНАДЕСАТИХЪ, ѠНЕЛѢЖЕ ВЪЗДОХЪ ПОКЛОНИТИСА ВО ІЕРУСАЛИМЪ :

ѳ. Ѣ НИ ВЪ ЦРКВИ ѠВРѢТѠША МА КЪ КОМЪ ГЛАГОЛЮЩА

35. Ще тя слушамъ, рече, кога дойдътъ и обвинители-тъ ти. И повелъ да го вардятъ въ преторіѣж-тѣ Иродовѣж.

ГЛАВА 24.

1. И подиръ петъ дни слѣзе първосвященникъ-тъ Ананія съ съ старѣйшины-тъ и съ нѣкого си Тертила ритора, *които* прѣдстави хъ прѣдъ управителя *жубж* противъ Павла.

2. И като го повыкахъ, наченъ Тертилла да го обвинява, и казуваше :

3. Понеже ся поминуваме въ голѣмо спокойствіе чрѣзъ тебе, честитый Феликсе, и понеже чрѣзъ твое-то промышленіе бивать благоустроения на тойзи *наш* народъ, съ съ всяко благодареніе, всегда и всякъдѣ признателни сме *ти*.

4. Но да тя не отегчавамъ повече, моѣжъ тя да ни послушашъ вкратцѣ споредъ твоѣж-тѣ снисходителность.

5. Понеже намѣрихмы тогози челоуѣка че е заразителъ, и подига мятежъ между всички-тъ по вселеннѣжъ Иудеи, още е и главатаръ на ересь-тѣ Назорейскѣ ;

6. Който ся нае и храмъ-тъ да осквърни ; когото и увовихмы и по нашій-тъ си законъ понскахмы да го сѣдимъ.

7. Но тысящникъ-тъ Лисія дойде, и съ голѣмо наследство го истрѣгна изъ рѣцѣ-тъ ни,

8. И повелъ на обвинители-тъ му да дойдътъ прѣдъ тебе ; отъ когото и ты като испыташъ ще можешъ да узнаешъ за всичко това, за което го ный обвиняваме.

9. И Иудеи-тъ подтвърдихъ и казахъ, че това е така.

10. Тогазъ Павелъ, като му кывиъ управитель-тъ да говори, отвѣща : Понеже тя знаѣжъ че отъ много години си сѣдѣя на тойзи народъ, по на радо сърдце ще говорѣжъ за свое-то оправданіе.

11. Защото можешъ да ся научиши, че нѣма повече отъ дванадесетъ дни отъ какъ възлѣзохъ азъ на поклоненіе въ Иерусалимъ.

12. И нищо сѣ мя въ храмъ-тъ намирали да ся разговарямъ съ

или развратъ творѣща народъ, ни въ сонмищахъ, ни во градѣхъ:

ѣи. Нижѣ довести мѡгутъ, ѣлика тебѣ нынѣ на ма глаголютъ.

ѣи. Исповѣдую же тебѣ сїе, ѣкѡ въ пстїи, ѣгоже сїи глаголютъ ѣресь, такѡ сазжѡ отѣческомъ Бгѡ, вѣрза всѣмъ сшшымъ въ законѣ и Пррѡцѣхъ пїсанымъ,

ѣи. Оупованїе имыи на Бга, ѣкѡ воскресенїе хѡшетъ вѣти мѣртвымъ, праведникымъ же и грѣшникымъ, ѣгѡже и самн сїи чаютъ.

ѣи. Ѣ семъ же и ѣзъ подвизаюса, непорочнъ совѣсть имѣти всегда предъ Бгомъ же и человекн.

ѣи. По лѣтѣхъ же многнхъ прїидѡхъ сотворити милѡстїи во ѣзыкѡ мой, и приношенїа:

ѣи. Въ ныже ѡверѣтоша ма ѡчищенна въ цркви, ни съ народомъ ниже съ молвѡю.

ѣи. Иѣцыи ѡ Исїи Исдѣи, имже подобаше предъ тѡ прїити и глаголати, ѣше имстъ что на ма.

ѣи. Или самн тїи да глаголютъ, ѣше ксїю ѡверѣтоша во мнѣ неправдъ, ставшъ мнѣ въ сонмищи,

ѣа. Развѣ ѣдинагѡ сегѡ гласа, имже возопїхъ стоѡ въ ныхъ, ѣкѡ ѡ воскресенїи мѣртвыхъ ѣзъ сдѡз прїемлю днѣсь ѡ вѡс.

ѣв. Слышавъ же сїѡ Фїлїзъ, ѡвѣщѡ имъ, ѡзвѣстїѣе оувѣдѣвъ, ѣже ѡ пстїи семъ, глагола: ѣгда Лвсїа тысѡщннкѡ прїидетъ, разсудѡ, ѣже ѡ вѡс:

ѣг. Повелѣ же сотннкъ стрешн Пѡвла, и имѣти ѡслабъ, и ни ѣдиногъ же возвращати ѡ своїхъ ѣмѡ сазжїти или приходїти къ немѡ.

ѣд. По днѣхъ же иѣкїнхъ прїшѣдъ Фїлїзъ со Дрсїллїею женѡю своѡю сшшею Исдѣанынею, призвѡ Пѡвла, да слышнтъ ѡ негѡ вѣрѡ, ѣже во Хртѡ Исїса.

ѣе. Глаголющъ же ѣмѡ ѡ правдѣ и ѡ воздержанїи и ѡ

нѣкого или да размирявамъ народъ-тъ, нито въ съборища-та, нито въ градъ-тъ.

13. Нито могатъ да докажатъ това за което мя обвиняватъ сега.

14. А това ти исповѣдувамъ, че споредъ учение-то, което *ты* наричатъ ересь, така служж на отеческый-тъ *нашъ* Богъ, като вѣрувамъ всичко щото е писано въ законъ-тъ и пророцы-тъ ;

15. И имамъ и надеждж на Бога, койшто и тѣ сами прииматъ, че ще да бѣде въскрєсеніе на мъртвы-тъ, на праведны и неправедны.

16. На това азъ ся стараѣж, да имамъ всякога непорочнж съвѣсть и прѣдъ Бога и прѣдъ чловѣцы-тъ.

17. И слѣдъ много години дойдохъ да сторѣж милостыни на народъ-тъ си и приношенія.

18. А между това Иудей нѣкои си отъ Азіѣж, намѣрихж мя очищень въ храмъ-тъ, не съ много народъ, нито съ мълвж.

19. Които ако да имахж нѣщо врѣхъ мене трѣбаше да ся прѣдставятъ прѣдъ тебе, и да мя обвинятъ.

20. Или тѣ сами да рекатъ, ако сж намѣрили въ мене нѣкожж неправдж, когато прѣдстанѣхъ прѣдъ съборище-то ;

21. Освѣнъ *ако е* за единый-тъ тойзи гласъ, що извикахъ като стояхъ между тѣхъ : Че *поради учение-то* за въскрєсеніе-то на мъртвы-тъ мя съдите вы днесъ.

22. Това като чу Феликсъ, отложи *сждбж-тж* имъ, понеже знаеше по точно за това учение, и рече : Кога слѣзе тысящникъ-тъ Лисія, ще испытаямъ наздраво за *распрѣж-тж* ви.

23. И повелъ стотнику да вардятъ Павла, и да има спокойствие, и да не въспиратъ никого отъ познаницы-тъ му да му послужатъ или да дохождатъ при него.

24. Слѣдъ нѣколко дни дойде Феликсъ съсъ женж си Друсилміѣж, която бѣше Иудейнка, и прати та повыка Павла, и слуша отъ него за вѣрж-тж въ Христа *Исуса*.

25. И когато говораше той за правдж и за въздържаніе и за

сздѣ хотѣшемъ быти, пристрашенъ бывъ Філіѣѣ ѡвѣщавъ:
нынѣ оубо иди: время же ползчивъ призовѣ тл.

кѣ. Вкѣпѣ же и надѣвса, іакъ мзда дѣстса ѣмѣ ѡ Пѡвла,
іакъ да ѡпѣститѣ ѣгѡ: тѣмже и частѡ призывѡл ѣгѡ бесѣ-
доваше съ нимъ.

кѣ. Двѣма же лѣтома скончавшемаса пріѡтѣ измѣненіе
Філіѣѣ Поркіа Фіста: хотѣ же оубѡдное сотворити іудѣемъ
Філіѣѣ, ѡстави Пѡвла свѣзана.

ГЛАВА КѢ.

а. Фістѣ же оубо пріимъ власть, по трѣхъ днѣхъ взыде
во іерлѡимъ ѡ Кесаріи.

б. Сказаша же ѣмѣ архіерей и пѣрвѣи ѡ іудѣи на Пѡвла, и
молѡхъ ѣгѡ,

в. Просѡше благодѡти нанъ, іакъ да послетѣ ѣгѡ во
іерусалѡимъ: кѡвъ творѡше іакъ да оубѡютѣ ѣгѡ на
пѣгѣ.

д. Фістѣ же повелѣ Пѡвла стрещи въ Кесаріи, самъ тамъ
хотѣ вскорѣ ийти.

е. Иже оубо силни въ вѡсѣ, речѣ: со мною шѣдше,
ѡше ѣсть кѡл неправда въ мѣжѣ сѣмъ, да глаголютѣ
нанъ.

ѣ. Превѣвъ же оубо ни хъ не множае десѡти днѣи, сииде
въ Кесарію, настрѣе сѣдъ на сздѡици, повелѣ Пѡвла при-
вести.

з. Приведѣнъ же бывшѣ ѣмѣ, ѡкрестѣ стѡша, иже ѡ іеру-
салѡима сшѣдшии іудѣи, многи и тѡжки вини приносѡше на
Пѡвла, иже не можѡхъ ити,

и. ѡвѣщавѡющѣ ѣмѣ, іакъ ни на законъ іудѣйскій, ни на
црковъ, ни на Кесарѡ что согрѣши хъ.

а. Фістѣ же хотѣ оубѡдное іудѣемъ сотворити, ѡвѣщавъ

бѣдѣщій-тъ сѣдѣ, Феликсъ уплашенъ отговори: Сега си иди, и кога имамъ врѣме ще тя повыкамъ пакъ.

26. А при това надѣяше ся че ще му ся дадѣтъ отъ Павла пары за да го пусне. За това и по честичко го выкаше та приказуваше съ него.

27. Но слѣдъ навършаніе-то на двѣ години, Феликса наслѣдува Порцій Фестъ; а Феликсъ понеже ищѣше да угоди на Іудей-тъ, остави Павла въ оковы.

ГЛАВА 25.

1. Фестъ прочее като дойде въ область-тъ, слѣдъ три дни възлѣзе отъ Кесаріѣ въ Іерусалимъ.

2. И първосвященникъ-тъ и голѣмци-тъ Іудейскы, прѣдставихъ прѣдъ него жалбѣ врѣхъ Павла, и моляхъ му ся,

3. И просяхъ да склони на исканіе-то имъ противъ него за да го проводи въ Іерусалимъ, а тѣ правяхъ засадъ на пѣть-тъ да го убійтъ.

4. Фестъ обаче отговори, Павелъ да стои запрѣнъ въ Кесаріѣ, и самъ той скоро ще трѣгне *за тамъ*.

5. За това, които могатъ отъ васъ, рече, да слѣзѣтъ съ мене, и ако има нѣщо въ тогоузъ челоуѣка, да го обвинятъ.

6. И като прѣсѣдѣ между тѣхъ до десетина дена, слѣзе въ Кесаріѣ, и на утринъ-тъ сѣднѣ на сѣдовище-то, и повелѣ да доведѣтъ Павла.

7. И като дойде той обиколихъ го Іудей-тъ които бѣхъ слѣзли отъ Іерусалимъ, и наносяхъ противъ Павла много и тежки обвиненія, които не можахъ да докажѣтъ.

8. Понеже той ся оправдаваше: Че нито противъ законъ-тъ Іудейскый, нито противъ храмъ-тъ, нито противъ Кесаря съмъ сторилъ нѣкое прѣстѣпленіе.

9. Но Фестъ понеже искаше да угоди на Іудей-тъ, отговори на

Павлови рече: хощеши ли во Іерусалимѣ възшѣдъ, тамъ ѡ сѣхъ сѣдъ прїати ѡ менѣ;

Г. Рече же Павелъ: на сѣдиши Кесаревѣ столѣ ѣсмь, и дѣже ми достѡнтъ сѣдъ прїати. Іудей ничимъже ѡвѣдѣхъ, іакоже и ты добръ вѣси:

д. Аще во неправдѣ или достѡнно смѣрти сотворихъ что, не ѡмѣшса оумрѣти: аще ли же ничтоже ѣсть во мнѣ, ѣже си на мѣ клеветаша, никтоже мѣ можетъ тѣмъ выдати. Кесарь нарицаю.

в. Тогда Фистъ состязався съ совѣтники, ѡвѣща: Кесарь ли нарекае сѣ, кз Кесарю пойдеши.

г. Днѣмъ же минувшимъ и бѣкимъ, Агриппа царь и Берникіа сиидоста въ Кесарію, цѣловати Фиста.

д. И іакоже многи дни превыста тѣ, Фистъ сказа царю, іаже ѡ Павлѣ, глагола: мужъ и бѣкий ѣсть ѡставленъ ѡ Филиппа оузникъ,

е. Ѣ немъже, бывшъ ми во Іерусалимѣ, іавиша архіерей и старцы Іудейстїи, просаще нашь сѣдъ:

ж. Кз нимъже ѡвѣщахъ, іакъ и бѣсть Обычай Римлянумъ выдати чловѣка кобего на погибель, прежде даже ѡклеветаемый не имать предъ лицемъ клеветашинъ егѡ, и мѣсто ѡвѣта прїиметъ ѡ своемъ согрѣшенїи.

з. Сшѣдшимъ же имъ заѣ, законѣнїе ни едино сотворь, на оутрїе сѣдъ на сѣдиши, повелѣхъ привести мужа:

и. Окрестъ же егѡ ставше клеветницы ни едина вишъ, іаже азъ нещевѣхъ, нанесѡша:

к. Стазѣніа же и бѣкаа ѡ своей различїи вѣрѣ имѣхъ кз немѡ, и ѡ и бѣкомъ Іисѣ оумершемъ, егѡже глаголаше Павелъ жива бѣти.

л. Недоумѣлася же азъ ѡ взысканїи сѣхъ, глаголахъ: аще хощетъ ити во Іерусалимъ, и тамъ сѣдъ прїати ѡ сѣхъ.

Павла и рече : Щеш ли да възлѣзеш въ Иерусалимъ и тамъ да ся сѣдишь за това прѣдъ мене ?

10. И Павелъ рече : *Азъ прѣдстоѣжъ на Кесарево-то сѣдовище, дѣто трѣба да ся сѣдижъ. Не съмь обидѣлъ въ нищо Иудей-тѣ, както и ты твърдѣ добрѣ познавашь.*

11. Защото, ако не съмь правъ, и съмь сторилъ нѣщо достойно за смъртъ, не бѣгамъ отъ смъртъ-тѣ : но ако имьма нищо отъ това което мя тѣ обвиняватъ, никой не може да мя прѣдаде на волѣж-тѣ имь ; отнасямъ ся до Кесаря.

12. Тогази Фестъ, като ся поразговори съсъ совѣтъ-тѣ, отговори : Отнеслъ си ся до Кесаря, при Кесаря ще идешь.

13. И отъ какъ ся минѣхъ нѣколко дена, царь Агриппа и Верникіа дойдохъ въ Кесаріѣжъ да поздравятъ Феста.

14. И като ся бавихъ тамо доста врѣме, Фестъ споменъ на царя за Павловъ-тѣ работѣ, и каза : Има нѣкой си человекъ оставенъ отъ Феликса въ оковы,

15. За когото, когато бѣхъ въ Иерусалимъ, пръвосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ Иудейскы дадохъ ми жалбѣ, и искахъ да го осѣдижъ ;

16. На конто отговорихъ че Римляни-тѣ имьматъ обычай да прѣдаватъ нѣкого человека на смъртъ доклѣ обвиняемый-тѣ имьма обвинителн-тѣ си на лице, и му ся не дозволи да ся оправдае за обвиненіе-то.

17. И тѣй когато дойдохъ тѣ тука, *съ мене* наедно, безъ забавъ на другый-тѣ день сѣднѣхъ на сѣдовище-то и заповѣдахъ да доведѣтъ человекъ-тѣ :

18. За когото обвинителн-тѣ му като застанѣхъ, не напесохъ никое *таквозь* обвиненіе каквото азъ прѣдполагахъ ;

19. Но имахъ противъ него нѣкаквы разыскванія за тѣхны-тѣ си вѣруванія, и зарадъ нѣкого си Иисуса който былъ умрѣлъ, за когото Павелъ казуваше че е живъ.

20. И азъ понеже бѣхъ въ недоумѣніе за едно такова разыскваніе казувахъ, ако ще да иде въ Иерусалимъ, и тамо да ся сѣди за това.

ка. Пáвлы же нарѣкшв блудѣнш вѣти ѣмѡ до разсуждѣнїа Аугуста, повелѣхъ блусти ѣгò, дондеже послю ѣгò кз Кесарю.

кв. Агрїппа же кз Фїстѡ речѣ: хотѣлхъ вѣхъ и самъ челоуѣкка сегò слышати. Онъ же речѣ: оутрѣ оуслышиши ѣгò.

кг. На оутрїе же пришедшъ Агрїппѣ и Вернїкїи со многою гордостїю, и вшедшымъ въ сдѣбншю палáтъ, съ тысащїи и съ нарочитыми мѡжи града, и повелѣвшъ Фїстѡ, приведѣнъ вѣсть Пáвелъ.

кд. И речѣ Фїстѡ: Агрїппо царю, и всї сѡщїи съ нами мѡжїе, видите сегò, ѡ нѣмъже все мнóжество Іудей стѡжáхъ мнѣ во Іерусалїмѣ же и здѣ, вопїюще, ѡкв не подобаетъ жити ѣмѡ ктоу.

ке. Азъ же разсмѣвъ ничтóже достóйно смѣрти сотворша ѣгò, и самомѡ же семѡ нарѣкшъ Севáста, сдѣхъ послати ѣгò.

кз. Ѡ нѣмъже и звѣстное чтò писати гдїиш не имамъ: тѣмъже и приведохъ ѣгò предъ васъ, наипаче же предъ тã Агрїппо царю, ѡкв да разсуждѣнїю бывшъ имамъ чтò писати.

кз. Безсловѣсно ко мнѣтса мнѣ, посылающъ юзника, а вины ѡже нãнь не сказати.

ГЛАВА КЗ.

а. Агрїппа же кз Пáвлы речѣ: повелѣвается тѣ ѡ себѣ самомѡ глаголати. тогда Пáвелъ простѣрхъ рѣкш ѡвѣщаваше:

б. Ѡ всѣхъ ѡ нїхъже ѡклеветаемъ ѣсмь ѡ Іудей, царю Агрїппо, нещїю себѣ блжѣнна вѣти, ѡкв предъ тобою ѡвѣщати днѣсь имамъ:

г. Паче же вѣдца тã сѡща свѣдый всѣхъ Іудейскихъ

21. Но понеже Павелъ поиска да го остави́х за сѣдѣжъ-тъ на Августа *Кесаря*, повелѣхъ да го вардятъ доклѣ да го испратѣх при Кесаря.

22. Тогазъ Агриппа рече Фесту : Ищѣше ми ся и мене да чуи́х тогозъ человекъ. И той рече : Утрѣ щешъ го чу.

23. И тѣй на утрѣнь-тъ, когато Агриппа и Верникія доидохъ съ голѣмо великолѣпие, и влѣзохъ въ сѣдовищникъ-тъ стаи́х съ тысящници-тъ и съ отличны-тъ мъжие на града, заповѣда Фестъ и доведохъ Павла.

24. Тогазъ казува Фестъ : Царю Агриппо, и всичкы конто при-сѣтствувате *тука* съ насъ, гледате тогозъ, за когото всичко-то множество Иудейско ми говорихъ, и въ Иерусалимъ и *тука*, и крѣщѣхъ че той не трѣбува вече да е живъ.

25. Но азъ, понеже разбрахъ че не е сторилъ нищо достойно за смъртъ, и самъ той ся отнесе до Августа *Кесаря*, рѣшихъ да го проводѣхъ.

26. За когото нѣмамъ нищо извѣстно да пишѣх на господаря *си* : за това го изведохъ прѣдъ васъ, и нарочно прѣдъ тебе, царю Агриппо, за да стане испытание-то *му* и да имамъ какво да пишѣхъ.

27. Защото ми ся вижда беспѣтно, като проваждамъ вързанъ человекъ, да не заблѣжжъ и обвиненія-та противъ него.

ГЛАВА 26.

1. И Агриппа рече Павлу : Имашъ дозволеніе да говоришь самъ за себе си. Тогазъ Павелъ прострѣ рѣкж и наченж да говори за оправданіе-то си :

2. Честитъ считамъ себе си, царю Агриппо, като имамъ прѣдъ тебе днесъ да ся оправдаи́х за всичко, за което мя Иудей-тъ обвиняватъ.

3. А найвече понеже *знаи́х* че си вѣждъ на всичкы-тъ обычаи и

Обычаевъ и взысканій. Тѣмже молюса ти, долготерпѣливъ послѣшати мене.

д. Житіе оубо мое ѣже въ юности, испѣрва бывшее во гдѣхъ моихъ во Іерусалимѣ, вѣдѣтъ вси Іудеи,

е. Вѣдѣше ма испѣрва, аще хотѣтъ свидѣтельство-вати, аки по извѣстнѣй ѣреси нашеа вѣры жиыхъ Фарисей:

з. И нынѣ въ оупованіи ѡбѣтованія бывшаго въ Бга ко оцѣмъ нашимъ, стою сдѣимъ:

з. Въ неже Обанадесате квлѣна наша безпрестанн дѣнь и ношь сажаше надѣются донти: въ немже оупованіи ѡклеветаемъ ѣсмь, царю Агриппо, въ Іудеи.

и. Чтѣ; невѣрно ли сдѣится вами, аки Бгъ мѣртвымъ возставлетъ;

д. Азъ оубо мнѣхъ, аки подоблетъ ми мнѣга сопро-тивна противъ имене Іиса Назореа сотворити:

г. Эже и сотворихъ во Іерусалимѣ, и мнѣги въ стѣхъ азъ въ темницѣхъ затворѣхъ, власть въ архіерей пріемъ: оуби-ваемымъ же имъ прилагѣхъ совѣтъ:

а. И на всѣхъ сонмищахъ множицею мѣча ихъ, прини-ждахъ хлѣнти: прензлѣха же вражда на нихъ, гонѣхъ даже и до виѣшнихъ градѣвъ.

в. Въ нихже идыи въ Дамаскъ со властію и повелѣнемъ ѣже въ архіерей,

г. Въ полѣднн, на пгтн видѣхъ, царю, съ иѣсе паче сіанна солнечнаго, всѣлвшій ма свѣтъ и со мною идѣ-щихъ.

д. Всѣмъ же падшымъ намъ на зѣмлю, слышахъ гласъ глаголющъ ко мнѣ и вѣщающъ Еврейскимъ азыкомъ: Савле, Савле, чтѣ ма гоннши; жестоко ти ѣсть противъ рожиа прѣти.

е. Азъ же рѣхъ: кто еси Гди; Онъ же речѣ: азъ ѣсмь Іисъ, егѣже ты гоннши.

разыскванія Іудейскы; за това молиж ти ся да мя послушашь тѣрпѣливо.

4. Мой-тѣ *още* отъ младость-тѣ ми животъ, който проминяхъ отъ начало между народъ-тѣ си въ Іерусалимъ, всичкы-тѣ Іудей го знаѣтъ,

5. Понеже мя знаѣтъ отъ начало, (ако бы щѣли да засвидѣтельствуватъ), че споредъ най точно-то ученіе на нашъ-тѣ вѣрж живѣхъ Фарисей.

6. И сега прѣдстои на сѣдъ за надеждж-тѣ на обѣщаніе-то, което е Богъ обѣщаль на отцы-тѣ ни,

7. Въ което *обѣщаніе всичкы-тѣ* дванадесеть наши плѣмена, който служатъ *Богу* день и ноцъ непрѣстанно, надѣиѣтъ ся да достигнѣтъ; за тѣзи надеждж, царю Агриппо, мя обвиняватъ Іудей-тѣ.

8. Що? мыслите ли за невѣрваніе, че Богъ въскрѣсява мѣртвы-тѣ?

9. Тѣи *и* азъ помыслихъ въ себе си, че трѣбаше да сторѣж много противности врѣхъ име-то на Іисуса Назорея:

10. Което и сторихъ въ Іерусалимъ; и мнозина отъ святии-тѣ азъ задрѣхъ въ тъмници, като зѣхъ власть отъ първосвященници-тѣ; и на убиваніе-то имъ и азъ дадохъ гласъ врѣхъ *мѣхъ*.

11. И по всичкы-тѣ съборища много пѣти като гы мѣчахъ, принуждавахъ гы да хулятъ; и безъ мѣрж като ся яряхъ противъ тѣхъ, гоняхъ гы даже и по външи-тѣ градища.

12. А между това когато отхождахъ въ Дамаскъ съ власть и поржчаніе отъ първосвященници-тѣ,

13. По пладнѣ, видѣхъ на пѣть-тѣ, царю, свѣтлинж отъ себе-то, която надмннуваше слѣнчено-то сїаніе, която осїя мене и тѣзи конто пѣтувахъ съ мене.

14. И като падихмы всинца на земѣж-тѣ, чухъ гласъ който ми говоряше, и казуваше ми на Еврейскый языкъ: Савле, Савле, що мя гонишь? жестоко ти е да риташь срѣщж остны.

15. И азъ рѣкохъ: Кой си *ты*, Господи? А той рече: Азъ съмь Іисусъ, когото ты гонишь.

ѣі. Но востани, и стани на нѡгѣ твоѣю: на се во іавихса ти, сотвори ти тѣ слзгѣ и свидѣтѣла, іаже видѣхз єси и іаже іавлю текѣ,

ѣі. Изимаа тѣ ѡ людѣй Іудейскихз и ѡ іазыкз, кз нимже ѡзз тѣ послю,

іі. Обверсти Очи ѡчз, да ѡбратѣтса ѡ тмѣ вз свѣтз, и ѡ ѡвласти сатанины кз Бгѣ, єже пріати ѡмз ѡставленіе грѣхѡвз, и достоѡніе во стѣхз, вѣрою, іаже вз ма.

ѣі. Тѣмже царю Агриппо, не быхз противенз нѣномз видѣнію,

к. Но сшымз вз Дамасцѣ прежде и во Іерусалимѣ, и во всѡкой странѣ Іудейстѣй, и іазыкомз, проповѣдаю покалтиса: и ѡбратитиса кз Бгѣ, достѡйна покалнію дѣла творѣще.

ка. Сіхз ради ма Іудѣи ємше во сватіици, хотѣхз растерзати.

кв. Помошь оубо оуслчиѡвз, іаже ѡ Бга, даже до днѣ сегѡ стою, свидѣтельствз малз же и великз, ничтѡже вѣщала, рѡзвѣ іаже прѡрѡцы рекѡша хотѣиша быти и Мѡсѣи,

кг. Іакѡ Хртѡсз ѡмѣлаше пострадати, іакѡ перѡый ѡ воскресеніа мѣртѡыхз свѣтз хотѣше проповѣдати людемз (Іудейскимз) и іазыкомз.

кд. Сіа же ємз ѡвѣщавѡишз, Фістз веліимз гласомз речѣ: вѣснѣши ли Павле; мнѡгіа тѣ книги вз неіствовство прелагѡютз.

ке. Сіхз же, не вѣснѣюса, речѣ: державный Фісте, но іістинны и цѣломѣрдїа глаголы вѣщѡю.

кз. Вѣсть во ѡ сіхз царь, кз немзже и сз дерзновѣнїемз глаголю: оутантиса во ємз ѡ сіхз не вѣрсю ничесомзже: и вѣсть во во оуглѣ сотворѣно сїѣ.

кз. Вѣрсеши ли, царю Агриппо, прѡрокѡмз; вѣмз іакѡ вѣрсеши.

16. Но стани, и ся исправи на нозѣ-тѣ си; понеже за това ти ся явихъ, да тя назначѣхъ служителъ и свидѣтель на това що си видѣлъ, и на това което ще ти откриѣхъ,

17. Като тя изваждамъ отъ народъ-тѣ *Иудейскій* и отъ язычници-тѣ въ които сега тя проваждамъ,

18. Да имъ отворишь очи-тѣ, да ся обърнатъ отъ тъмно-то на видѣло-то, и отъ власть-тѣ на Сатанѣ къмъ Бога, и чрѣзъ вѣрж-тѣ въ мене да земжтъ прощение на грѣхове-тѣ *си* и наслѣдіе между освятены-тѣ.

19. За това, царю Агриппо, не бѣхъ непокоренъ на небесно-то видѣніе;

20. Но проповѣдувахъ първомъ на *Иудеи*-тѣ въ Дамаскъ и въ Иерусалимъ, и во всичкж-тѣ земѣхъ *Иудейскж*, и *напокоиш* на язычници-тѣ, да ся покаюватъ, и да ся обращатъ къмъ Бога, и да правятъ дѣла достойны на покаяніе-то:

21. За това *Иудеи*-тѣ като мя уловихъ въ храмъ-тѣ, турихъ ся да мя убиѣтъ.

22. Но съ помощъ-тѣ коѣкто получихъ отъ Бога, стоѣхъ до тойзи день, та свидѣтелствувамъ и прѣдъ малъкъ и прѣдъ голѣмъ, безъ да говорѣхъ нищо *друго* освѣнъ *това* което сж пророци-тѣ и Моисей говорили че *то* имаше да бѣде;

23. Сирѣчь че Христосъ имаше да пострада, и че *той* първъ като въскръсне отъ мъртвы-тѣ, щѣше да проповѣда видѣлнѣхъ на народъ-тѣ *Иудейскій* и на язычници-тѣ.

24. И когато ся той така отговаряше, Фестъ съ голѣмъ гласъ рече: Полудѣлъ си Павле; много-то учение тя докарва въ лудость.

25. А той рече: Не съмъ полудѣлъ, честитый Фесте, но изговарямъ словеса отъ истинѣхъ и отъ здравъ умъ;

26. Защото знае за това царь-тѣ, комуто и говорѣхъ съ дързновеніе; понеже не вѣрувамъ да има нѣщо отъ това да не знае той; защото то не е станжло въ нѣкой жгълъ.

27. Вѣрувашъ ли, царю Агриппо, пророцы-тѣ? знаѣжъ че *гы* вѣрувашъ.

кн. Агриппа же къ Павлу рече: в малѣ ма препираеши Христїанина быти.

кд. Павелъ же рече: молихъ оубо быхъ Бга, и в малѣ и во многѣ, не токму тебе но и всѣхъ слышащихъ ма днесь быти имъ тѣцѣмъ, іакѡвъ и азъ ѣсмь, кромѣ оубо сихъ.

л. И сїа рѣкшъ ѣмъ, воста цѣрь и игемонъ, и Верникїа, и сѣдѣши съ ними.

ла. И ѡшѣдше бесѣдовахъ дрѣгъ ко дрѣгъ глаголюще: іакѡ ничтоже смѣрти достѡйно или оубо творитъ человекъ сей.

лв. Агриппа же Фистъ рече: ѡпсїенъ быти можаше человекъ сей, ѡже не бы Кесаря нарицѣлъ. и тѣкѡ сѣди игемонъ, послати ѣго къ Кесарю.

ГЛАВА КЗ.

а. И іакѡже сѣждено бысть, ѡплыти намъ во Италию, предахъ Павла же и иныхъ нѣкїа юзники сотники, именемъ Ізлію, спїры Севастїйскїа.

б. Вшедше же въ корабель Адрамѣтскїй, восхотѣвше плыти во Асїйская мѣста, ѡвезохомся, сѣшъ съ нами Аристѣръхъ Македонанинъ ѡ Солгїа.

в. Въ дрѣгїй же пристѣхомъ въ Сїдѡнѣ: человекѡлюбіе же Ізліи Павлови дѣа, повелѣ къ дрѣгѡмъ шѣдшъ, прилѣжанїе оубо чїти.

г. И ѡтѣдъ ѡвезшеса приплѣхомъ въ Кїпръ, занѣ вѣтри блѣхъ противни.

д. Псчїнъ же іакѡже противъ Кїлікіи и Памфїліи преплывше, прїидохомъ въ Мѡры Лѡкїйскїа.

е. И тѣмѡ ѡверѣтѣ сотникъ корабель Алезандрїйскїй плѡвѣшъ во Италию, всади ны въ Онь.

з. Во мнози же днїи косиѡ плѡвающе, и ѣдѣа вѣвше противъ Кнїда, не ѡставлѡишъ насъ вѣтръ, приплѣхомъ подъ Крїтѣ, при Салмѡнѣ:

28. И Агриппа рече на Павла: Безъ малко мя убѣждаваш да станъ Христіанинъ.

29. А Павелъ рече: Молилъ ся быхъ Богу щото не токо безъ малко но на пълно, *и* не само ты но и всички които мя днесъ слушатъ да станятъ таквизи какъвто съмъ и азъ, освѣнь тѣзи оковы.

30. И това като рече той, станъ царь-тъ и управитель-тъ и Верникія, и сѣдящи-тъ съ тѣхъ;

31. И като отдохъ на странъ говоряхъ помежду си и казувахъ: Тойзи чловѣкъ не прави нищо достойно за смърть или за оковы.

32. И Агриппа рече Фесту: Тойзи чловѣкъ можаше да ся पुсне, ако не бѣше ся отнеслъ *за сждбъ* прѣдъ Кесаря.

ГЛАВА 27.

1. И когато бы рѣшено да отплуваме въ Италиѣ, прѣдадохъ Павла и други нѣкои вързаны на стотника, именовъ Іулія, отъ пълкъ-тъ Августовъ.

2. И влѣзохмы въ корабъ Адрамитскій, и отвезохмы ся съ намѣреніе да плуваме около Азійскы-тъ мѣста; имахмы още съ насъ си Аристарха Македонца отъ Солунъ.

3. И на другый-тъ *день* стигнѣхмы въ Сидонъ; и Іулій ся докарваше чловѣколюбиво съ Павла, и дозволи *му* да иде при пріятели-тъ *си* да му пригодятъ.

4. И отъ тамъ като станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ, защото вѣтрове-тъ бѣхъ противни.

5. И като прѣплувахмы море-то Киликійско и Памфилійско, стигнѣхмы въ Миры, Ликійскій *градъ*.

6. Тамо стотникъ-тъ намѣри корабъ Александрійскій който плуваше за Италиѣ, и тури ны въ него.

7. И мудро като плувахмы доволно дни и едвамъ стигнѣхмы въ Книдъ, понеже не ны пушаше вѣтръ-тъ, проплувахмы подъ Критъ срѣщъ Салмонъ.

ѳ. Едва же избирáюще край, прїндóхомз на мѣсто нѣкое нарицаемое дóброе пристáннше, ѳмъже близз бѣ градз Ласей.

д. Многъ же времени минувшъ, ѳ сѣшъ оуже не безвѣднъ плáванію, занеже ѳ постъ оуже бѣ прешелъ, совѣтоваше Пáвелъ,

ї. Глагола ѳмъ: мѣжѣ, виждъ, ѳкъ съ досажденіемъ ѳ многою тѣетóю, не токму бремене ѳ корабля, но ѳ дшъ нашихъ хощетъ быти плáваніе.

л. Гóтннкъ же кóрмчѣа ѳ навклїра послáшаше пáче, нежели Пáвломъ глаголемыхъ.

ві. Не доврѣ же пристáнншъ сѣшъ ко ѳзимѣнїю, мнози совѣтъ дáхъ ѳвезтїса ѳтѣдъ, ѳще кáкъ возмогътъ, достїгше Фїлїкїн ѳзимѣти, въ пристáннцїи Крїтстѣмъ зрáщемъ къ Лївъ ѳ къ Хѳрсъ.

гї. Дхншъ же ѳгъ, мнѣвше волю свою оулачїти, воздвїгше вѣтрила, плыхъ вскрай Крїта.

дї. Не по мнóзѣ же возвѣа протївенъ ѳмъ вѣтръ вѣренъ, нарицаемый Еврокáдонъ.

ей. Восхншѣнъ же бывшъ кораблю, ѳ не могшъ сопротивтїса вѣтръ, давшеса волнамъ носїми бѣхомъ.

єї. Островъ же нѣкїй мимотѣкше нарицающса Клавдїй, едва возмогóхомъ оудержати ладїю :

зї. Юже востáгше, всáкимъ образомъ помогáхъ, подтверждающе корáбль: боáщеса же да не въ сурть впадѣтъ, низпсгствше пáрссз, сїце носїми бѣхъ.

її. Велиї же ѳвсревáемымъ намъ, настрїе ѳзметанїе творáхъ :

лї. И въ третїй дѣнь своїми рзкáми ѳдрило корáбленое ѳзвергóхомъ :

к. Ни солнцъ же, ни звѣздáмъ ѳвлшымса на многи днї,

8. И едвамъ що прѣмнижхмы него, стигнжхмы на нѣкое си мѣсто което ся казува Добры Пристанища, близу при конто бѣ градъ-тъ Ласей.

9. Но като бѣше ся минжло доволно врѣме, и плуваніе-то бѣше вече опасно, защото и постъ-тъ бѣше ся вече минжлъ, совѣтуваше Павелъ,

10. И казуваше имъ: Братіе, виждамъ че плуваніе-то ще бѣде съсъ злостраданіе и съ голѣмж щетж, не токо за товаръ-тъ, и за корабъ-тъ но и за души-тъ ни.

11. Но стотникъ-тъ ся увѣряваше повече на кормчій-тъ и на стопанинъ-тъ на кораба, а не на Павловы-тъ думы.

12. И понеже пристанище-то не бѣ способно за прѣзимуваніе, повече-то дадохж миѣніе да ся дигнжтъ и отъ тамъ, за да стигнжтъ, ако бы было възможно, до Финикъ, пристанище Критско, което гледа срѣщж югозападный-тъ и сѣверозападный-тъ вѣтръ, и *тамъ* да прѣзимувать.

13. И когато подухнж малко югъ-тъ, помислихж че сполучихж цѣль-тж си, дигнжхж ся, и плувахж близу по край Критъ.

14. Но слѣдъ малко възвѣтя срѣщж него вѣтръ буренъ нарицаемый Евроклидонъ.

15. И понеже ся држпнж корабъ-тъ, и не можаше да устои срѣщж вѣтръ-тъ, оставихмы ся *на волны-тъ* и носяхж ны.

16. И като утекохмы задъ едно островче което ся наричаше Клавдій, едвамъ можѣхмы да удържимъ ладіж-тж;

17. Којкто като дигнжхж, употрѣбяхж *всякаквы* пособия, и прѣпасвахж корабъ-тъ изъ отдолу; и бояще ся да не паднжтъ на плитко, сиѣхж платна-та, и носяхж ся така.

18. И понеже бѣхмы въ голѣмж бѣдъ отъ бурж-тж, въ слѣдующій день хванжхж да исхвърлятъ товаръ-тъ.

19. И на третій-тъ *день* сами съ ржцѣ-тъ си исхвърлихмы корабленны-тъ нѣща.

20. И понеже за много дни не ся виждаше ни слѣнце ни звѣзды,

и зимѣ не малѣ належащей, прочее ѿнимашеса надежда вса, ѣже спастиса намз.

ѳа. Многѣ же неаденію сѣши, тогда ставз Павелз посредѣ ихз рече: подобаше оубо, со мѣже, посадивше мене не ѿвезтиса ѿ Крита, и избѣти досажденіа сегѡ и тцеты.

ѳв. И се нынѣ молю вы благоуствовать: погнбелъ бо ни единой души ѿ васз вѣдетз, развѣ корабля.

ѳг. Предста бо ми вз сѡ нощь Ангелъ Бга, егѡже азъ есмь, емѣже и сажз,

ѳд. Глагола: не бойса Павле, Кесарю ти подобаетз предстати: и се дарова тебѣ Бгз вса плавающихъ съ тобою.

ѳе. Темже дерзайте мѣже: вѣрсию ко Бгови, іакъ такъ вѣдетз, имже образомъ речено ми бысть.

ѳв. Во Островз же нѣкій подобаетз намз пристати.

ѳз. И егда четвертаидесать нощь бысть, носимымъ намз во Адриатской пучинѣ вз полсноши, непшевахъ корабленицы іакъ приближаются къ нѣкоей странѣ:

ѳи. И измѣривше гленисѣ ѡбрѣтоша саженей двадесать: малъ же прешедше, и паки измѣривше, ѡбрѣтоша саженей патындесать:

ѳо. Поашеса же, да не какъ вз прѣдналъ мѣста впадѣтъ, ѿ носа корабля вѣрши кѡтвы четыри, молахомса да день вѣдетз.

ѳа. Корабленикомз же ищущымз вѣжати изъ корабля, и извѣсившимз ладію въ море, извѣтомз іакъ ѿ носа хотѣшымз кѡтвы простѣрти,

ѳб. Рече Павелз сотникъ и воинкомз: іакъ не сн превадѣтъ въ корабль, вы спастиса не можете.

ѳв. Тогда воини ѡрѣзаша оубо ладію, и ѡставиша ю ѡпасти.

ѳг. Егда же хотѣше день быти, молаше Павелз всѣхъ, да пріймѣтъ пиши, глагола: четвернадесатый день день ждѣше, не іакъше пребываете, ничтоже вкисивше.

и силна-та бура наваляше, изчезнѣ вече отъ насъ всяка надежда за спасеніе.

21. А подиръ много неяденіе, застанѣ Павелъ между тѣхъ и рече: Трѣбаше, о пріятели, да мя послушате, да ся не дигамы отъ Критъ, и да ны не постигнѣше това злостраданіе и тази щета.

22. Но и сега вы свѣтувамъ да сте весели, защото ни една душа отъ васъ нѣма да ся изгуби, но само корабъ-тъ:

23. Защото ангель отъ Бога, чійто съмъ азъ, и комуто служѣ, яви ми ся тѣзи ноцъ,

24. И каза: Не бой ся, Павле, *ты* трѣба да прѣдстанеш прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти подари всички-тѣ конто плувать съ тебе.

25. За това, братіе, бждѣте весели; защото вѣрувамъ въ Бога че така ще бжде, споредъ както ми бы речено.

26. А ный трѣба да бждемъ исхвърлени на нѣкой островъ.

27. И когато настанѣ четиринадесета-та ноцъ, като ся носяхмы на самъ на тамъ по Адриатическо-то *море*, кждѣ срѣдъ ноцъ, корабници-тѣ угаждахъ че приближавать до нѣкойкъ сушѣ.

28. И като измѣрихъ дълбочинѣ-тѣ, намѣрихъ двадесеть растега; и малко по нататѣкъ като отидохъ, пакъ измѣрихъ и намѣрихъ петнадесеть растега.

29. И бояще ся да не бы да паднѣтъ вѣнъ на камениты мѣста, спуснѣхъжъ четыри котвы отъ кормъ-тъ, и желаяхъ да съмне.

30. И понеже корабници-тѣ ищѣхъ да побѣгнѣтъ отъ корабъ-тъ, и спуснѣхъжъ ладійкъ-тѣ въ море-то, съ причинѣ ужъ че ще спуснѣтъ котвы отъ кждѣ прѣдницѣ-тѣ,

31. Павелъ рече на стотника и на войны-тѣ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабъ-тъ, вы не можете ся избави.

32. Тогазы войны-тѣ отрѣзаха вѣжя-та на ладійкъ-тѣ и оставихъ иѣ да падне вѣнъ.

33. А при съмнуваніе Павелъ каняше всички-тѣ да похапнѣтъ *по нищо*, и казуваше: Четиринадесеть дена днесъ ожидате, и стоите гладни, безъ да сте вкусили нищо.

лѢ. ТѢмже молю васъ прїѣти пиущъ: се бо къ вамъ спасенїю ѣсть: ни единому бо ѿ васъ власъ главы ѿпадѣтъ.

лѤ. Рѣкъ же сїа, ѿ прїемъ хлѣбъ, благодарїи Бѣга предъ всѣми, ѿ преломъ начатъ ѣсти.

лѦ. Благонадѣжни же бывше всѣ, ѿ тїи прїѣша пиущъ.

лѧ. Бѣ же въ кораблїи всѣхъ дѣшъ, двѣстѣкъ сѣмьдесятъ ѿ шестъ.

лн. Пасышеся же вращна, ѿвлегчїша корабель, ѿзметаютъ пшеницъ въ море.

ло. Егда же день бысть, земля не познавахъ: и кѣдро же и кѣкое оусмотрѣша ѿмѣщее песокъ, въ неже, ѿще мѣщно ѣсть, совѣщаша ѿзлепїи корабель.

лм. И кѣтвы согравшя везахъся по морю, кѣпнѣ ѿслабнѣше оужа кормилнмъ: ѿ воздвїгше малое вѣтрило къ дышущемъ вѣтрецъ, везохомъ на край.

ла. Рпадше же въ мѣсто исопное, оувазїша корабель: ѿ носъ оубѣ оувазшїи превысть недвижимъ, кормило же разбивашеся ѿ ижды волнъ:

лв. Роннмъ же совѣтъ бысть, да оузнїки оубїютъ, да не ктѣ поплывъ ѿзбѣгнетъ.

лг. Сѣтнїкъ же хотѣ соблюстї Павла, возвращнїи совѣтъ ѿхъ, повелѣ же мѣщнмъ плавати, да ѿзскочнвшя первѣе ѿзыдѣтъ на край,

лд. А прочїи, ѿви оубѣ на дщїцахъ, ѿви же на икчемъ ѿ корабля. ѿ такъ бысть всѣмъ спастїся на землю.

ГЛАВА Кн.

л. Спасенїи же бывше ѿже съ Павломъ, ѿ корабля, тогда размѣша, ѿкъ Ѳстровъ Мелїтъ нарицаетъся.

б. Варвари же творахъ немалое милосѣрдїе намъ: воз-

34. За това вы молѣх да похапнете ; Защото това е *нуждно* за упазваніе-то ви ; понеже ни одному отъ васъ ни косъмъ отъ главѣ-тъ нѣма да падне.

35. И като рече това, зѣ хлѣбъ, благодари Бога прѣдъ всички, та прѣломи и наченѣ да яде.

36. Отъ това ся ободрихъ всички, та ядохъ и тѣ.

37. И всинѣа въ корабъ-тъ бѣхмы двѣстѣ и седмдесетъ и шесть души.

38. И като ся насытихъ съ хранѣ, облегдавахъ корабъ-тъ като исхвърляхъ жито-то въ море-то.

39. И когато ся разсынихъ не познавахъ земѣ-тъ ; съгледувахъ обаче заливъ нѣкой си който имаше брѣгъ, на който ся рѣшихъ да тикнѣтъ корабъ-тъ, ако бѣ възможно.

40. И като истеглихъ котвы-тѣ, оставихъ *корабъ-тъ* по море-то, развързахъ още върски-тѣ на кормила-та, и развихъ малко-то вѣтрило на кѣдѣ вѣтрѣ-тъ, и управихъ ся къмъ брѣгъ-тъ.

41. Но испаднѣхъ на мѣсто дѣто бѣяше отъ двѣ страны море-то, и тамъ засѣднѣхъ корабъ-тъ ; прѣдница-та ся заби и не мърдаше ; а задница-та ся разглобяваше отъ насиліе-то на волны-тѣ.

42. И наговорихъ ся войни-тѣ да избѣжѣтъ запрѣны-тѣ, да не бы да исплува нѣкой и да побѣгне.

43. Но стотникъ-тъ като искаше да избави Павла, въспрѣ ги отъ *това* намѣрѣніе, и повелѣ, които можѣтъ да плувать, да скочать първомъ тѣ въ море-то, и да излѣзѣтъ на сухо :

44. А останжли-тѣ, едни на дѣски, други пакъ на нѣщо отъ корабъ-тъ. И така бы та ся избавихъ всички на сушѣ-тъ.

ГЛАВА 28.

1. И отъ какъ ся избавихъ, тогазъ познахъ че островъ-тъ ся казуваше Малта.

2. А варвари-тѣ *тамошни жители* показахъ намъ голѣмо

гнѣшше во Огнь, пріѣша всѣхъ насъ, за настоѣщій дождь, и зймъ.

г. Стромѣждшъ же Павелъ рождѣа множество, и возложившъ на Огнь, ѣхидна ѿ теплоты иъшѣдши сѣкнѣъ въ рѣкѣъ ѣгѣ.

д. И ѣгда видѣша варвари висѣщъ смію ѿ рѣки ѣгѣ, глаголахъ дрѣгъ ко дрѣгъ: всѣкѣ оубіица ѣсть челоѣкъъ сѣй, ѣгѣже спасѣна ѿ моря сѣдъ Бжій жиѣи не ѡстаѣи.

ѣ. Той же оубѣ ѡтрѣсъ смію во Огнь, ничтѣже слѣ пострада:

ѥ. Онѣ же чѣлахъ ѣгѣ имѣща возгорѣтиса, илѣ пѣсти вnezѣпъ мѣртѣа: на мнозѣ же (тогѣ) чѣющымъ, и ничтѣже слѣ въ нѣмъ бывшее видѣшымъ, претѣоршеса, глаголахъ бога того быѣи.

ѥ. Окрестъ же мѣста Онагѣ вѣхъ сѣла пѣрѣагѣ во Островѣ, именемъ Попліа, иже пріимъ насъ трѣ дни любѣзнѣ оубрѣдѣи.

и. Бысть же Отцѣ Попліевѣ Огнѣмъ и воднымъ трѣдомъ ѡдержимъ лежѣти: къ немѣже Павелъ вшѣдъ, и помолѣвса, и возложъ рѣцѣ свой на нѣ, и сѣлѣи ѣгѣ.

д. Семѣ же бывшъ, и прочіи имѣщѣи недѣги во Островѣ томъ, прихѣждѣхъ, и и сѣлѣѣвѣхъса:

г. Иже и многими чѣстѣми почтѣша насъ, и ѡвозѣщымса намъ, ѣже на потрѣевъ, вложѣша.

д. По трѣхъ же мѣѣхъ ѡвезѣхомса въ кораблѣи Ілезандрійстѣмъ подпѣсаномъ, Діоскѣры, презимѣвшемъ во Островѣ.

в. И доплѣвшѣ въ Сѣракѣсы, прѣвѣхомъ дни трѣ:

г. Ѣтѣдъ же ѡплѣвшѣ прѣидѣхомъ въ Ригію, и по ѣдиномъ дни возвѣлавшъ югъ во вторій дѣнь прѣидѣхомъ въ Потѣѣлы:

д. Идѣже ѡкрѣтше брѣтѣю, оумолѣни кѣхомъ ѿ нихъ прѣвѣти днѣй сѣдѣ: и тѣкѣ въ Римъ идѣхомъ.

ѣ. И ѡ тѣмъ брѣтѣа слышавшѣ, ѣже ѡ насъ, иъидѣша въ

человѣколюбіе; защото ны пріяхъ всинца, и понеже валѣше дъждь и студено бѣше, накладохъ огонь.

3. И когато Павелъ сграмади много хврастіе и го тури на огонь-тъ, една ехидна излѣзе изъ топлинѣ-тъ и залѣпи ся за рѣкѣ-тъ му.

4. А варвари-тъ като видѣхъ змійѣ-тъ какъ висяше о рѣкѣ-тъ му, думахъ си помежду си: Безъ друго тойзи человекъ е убійца, който ако и да ся избави отъ море-то, *Божіе-то* правосѣдіе го не остави да е живъ.

5. Но той трѣснѣ змійѣ-тъ въ огонь-тъ, и не пострада никое зло.

6. А тѣ ся надѣяхъ че ще да отече, или внезапно да падне долу мъртъвъ: но като очакувахъ много врѣме, и гледахъ че му не ставаше никое зло, промѣнихъ *мысль* и думахъ че е богъ.

7. И около това мѣсто бѣхъ стяжанія-та на най първый-тъ въ островъ-тъ, име-то му Поплій: той ны прія и гоцава ны пріятелски три дни.

8. А случи ся да е болѣнъ Попліевъ баща, и лежаше отъ трескѣ и отъ дисентеріѣ: а Павелъ влѣзе при него, и като ся помоли *Богу*, възложи рѣцѣ на него, и го исцѣли.

9. И тѣй това като станѣ, и други-тъ отъ островъ-тъ, които имахъ нѣщо болѣсть, идяхъ и исцѣлявахъ ся:

10. Конто и съ много почести ны почетохъ, и на трѣгваніе-то ни снабдихъ ны съ потрѣбны-тъ.

11. И слѣдъ три мѣсецы отплувахмы съ единъ Александрійскій корабъ, *що бѣше* съсъ знамя на Діоскуры, и който бѣ прѣзимувалъ въ тойзи островъ.

12. И като стигнѣхмы въ Сиракусы, прѣсѣдѣхмы три дни.

13. И отъ тамо все край брѣгъ-тъ, стигнѣхмы въ Ригіѣ, и слѣдъ единъ день като повѣя югъ-тъ, на второй-тъ день дойдохмы въ Потіолы;

14. Дѣто намѣрихмы братія, които ны умолихъ да прѣсѣдимъ у тѣхъ седмь дена, и така дойдохмы въ Римъ.

15. И отъ тамо братія-та като чухъ за насъ, излѣзохъ до

срѣтеніе наше даже до Аппіева торгоу и тріеух корчѣмницъ :
иже видѣвъ Павелъ, и благодаривъ Бга, пріятъ дерзновеніе.

ѡ. Егда же пріидохомъ въ Римъ, соѣнникъ предаде оузники
воеводѣ : Павелъ же повелѣ пребывати ѡ себѣ, съ соблюдяю-
щимъ егò воиномъ.

ѣ. Бысть же по днѣхъ трѣхъ, созва Павелъ съшылъ ѡ
Издѣевъ первыя : съшедшымъ же имъ, глаголаше къ нимъ :
мѡже братіе, азъ ничтòже противно сотворивъ людемъ или
обичаемъ отеческимъ, оузникъ ѡ Иерусалымлянъ преданъ
быхъ въ рѣцѣ Римляномъ :

и. Иже разсудивше, іаже ѡ мнѣ, хотѣхъ псстити, зане
ни едина вина смѣртнаа бысть во мнѣ.

д. Сопротивъ же глаголющымъ Издѣемъ, пѡжда мѡ бысть
нареши Кесаря, не іакъ іазыкъ мой имѣа въ чesомъ ѡклевет-
тати.

к. Сеа ради оубо вины оумолихъ васъ, да виждѡ и бесѣ-
дсю : надежды бо ради Иилевы веригами сіими ѡбложенъ
ѣсмь.

ка. Онѡ же къ немѡ рѣша : мы ниже писаніа ѡ тебѣ
пріахомъ ѡ Издѣи, ниже пришѣдъ кто ѡ братіи возвѣстѡ,
или глагола что ѡ тебѣ зло.

кв. Молимся же да слышимъ ѡ тебѣ, іаже мѡдрствешѡ :
ѡ ереси бо сѣи вѣдомо есть намъ, іакъ всюдѡ сопротивъ гла-
големо есть.

кг. Оуставивше же емѡ дѣнь, пріидоша къ немѡ въ стран-
нопріемницѡ множайшѡ : имже сказаше свидѣтельствѡ
цртвіе Бжїе, и оубѣраа ихъ, іаже ѡ Иисѣ, ѡ закона Мѡисѣова
и пррѡкъ, ѡ оутра даже до вѣчера.

кд. И ѡви оубо вѣровахъ глаголемымъ, ѡви же не вѣ-
ровахъ.

ке. Несогласни же съше дрѡгъ ко дрѡгъ ѡхождахъ, рѣкшъ
Павелъ глагола едина : іакъ добръ дѡхъ стѡй глагола Исѡимъ
пррѡкомъ ко оцѣмъ нашимъ,

Аппіево-то тържище и до Три-тѣ Кръчмы да ны посрѣщнѣтъ; и Павелъ като видѣ тыя *братія*, благодарн Богда, и ободри ся.

16. А когато дойдохмы въ Римъ, стотникъ-тѣ прѣдаде окованы-тѣ на войводж-тѣ; а на Павла ся дозволи да живѣе особно съ воинъ-тѣ който го вардяше.

17. И слѣдъ три дни свика Павелъ по първы-тѣ отъ Іудей-тѣ; и като ся събрахъ казуваше имъ: Мжжіе братіе, азъ безъ да съмъ сторилъ нищо противъ народъ-тѣ, или противъ отеческы-тѣ обычан, вързанъ отъ Іерусалимъ прѣдадохъ мя въ ржцѣ-тѣ на Римляны-тѣ;

18. Които като мя испытахъ, щѣхъ да *мя* пуснѣтъ, защото ни една вина за смъртъ нѣмаше въ мене;

19. Но понеже Іудей-тѣ ся противяхъ, принудихъ ся да ся отнесъ до Кесаря; а не че имахъ да обвинѣмъ въ нѣщо народъ-тѣ си.

20. И тѣй по тѣжъ причинѣ вы призовахъ, да *вы* видѣмъ и да *ви* поговорѣмъ; защото зарадъ надеждж-тѣ на Израиля имамъ на себе си тѣзи веригы.

21. А тѣ му рекохъ: Ный нито писма смы получили отъ Іудейкъ за тебе, нито нѣкой отъ братія-та е дошелъ да ни извѣсти, или да ни каже нѣщо зло за тебе.

22. Но желаемъ да чумъ отъ тебе твое-то мнѣніе; защото е извѣстно намъ, че за тѣзи ересь на всякъдѣ противно ся говорн.

23. И като му опрѣдѣлихъ день, дойдохъ при него въ гостилницж-тѣ мнозина, на които изложи съсь свидѣтельства царство-то Божіе, и отъ сутринъ-тѣ до вечеръ-тѣ увѣряваше гы за Іисуса, и отъ закона Моисеевъ, и отъ пророцы-тѣ.

24. И едни отъ тѣхъ ся увѣрявахъ на това което говорѣше, а други не вѣрувахъ.

25. И тѣ понеже бѣхъ несогласни помежду си, отхождахъ си, като *имъ* рече Павелъ еднж рѣчь: Добрѣ е реклъ Духъ Святый на бащы-тѣ ни чрѣзъ пророка Исаія,

кѣ. Глагола: ѿди кз людемз симз ѿ рцы: слѣхомз оуслышите, ѿ не ѿмате размѣти: ѿ видаше оузрите, ѿ не ѿмате видѣти.

кз. Оубелѣ бо сѣрдце людеѣ сѣхз, ѿ оушима тѣжкк слышаша, ѿ Очи свой смѣжѣша: да не кѣкк оувидатз Очима, ѿ оушима оуслышатз, ѿ сѣрдцемз оуразмѣютз ѿ ѡбратѣтса, ѿ ѿцѣлю ѿхз.

кн. Вѣдомо оубо да вѣдетз вамз, ѿкк ѿзыкккк послася спасеніе Бжѣе, сѣи ѿ оуслышатз.

кѡ. ѿ сѣл томѣ рекшс, ѡидѡша ѿдѣн, многое ѿмѣше междѣ собѡю состазаніе.

л. Превѣсть же Павелз двѣ лѣта ѿсполнь своєю мздѡю, ѿ прѣимаше всѣ приходѣщыя кз немѣ.

лѡ. Проповѣдѣя црѣтвѣе Бжѣе, ѿ оучѣ ѿже ѡ Гдѣ нашемз Іисѣ Хрѣтѣ, со всѣкимз дерзновѣніемз невозбранн.

26. Когато е казалъ: Иди и речи на тойзи народъ: Слухомъ ще чуете, и нѣма да разумѣте; и съ очи ще гледате, и нѣма да видите.

27. Защото задебелъ сърдце-то на тѣзи людіе, и съ уши-тѣ си тежко чуватъ, и очи-тѣ си склопихъ, да не бы съ очи да видятъ, и съ уши да чуѣтъ, и съ съ сърдце да разумѣтъ, и ся завърнатъ та ги исцѣлѣхъ.

28. И тѣй да знаете, че спасеніе-то Божіе на язычници-тѣ ся проводи; тѣ и ще чуѣтъ.

29. И това като рече, отидохъ си Іудей-тѣ съ голѣмо прѣпираніе помежду си.

30. А Павелъ остана цѣлы двѣ години въ особенѣхъ подъ наемъ къщѣ, и пріимаше всички-тѣ конто идяхъ при него,

31. Та проповѣдуваше царство-то Божіе, и поучаваше невъзбранно съ всяко дързновеніе за Господа Исуса Христа.

СОБОРНОЕ
ПОСЛАНИЕ ІАКОВА.

ГЛАВА А.

а. Іакввз Бгс ѿ Гдс Іисс Хртс рбвз, Обѣманадесате колѣнома, ѿже вз расѣканїи, радоватиса.

б. Всакс радость ѿмкїте, братїе моа, егда во ѿскшєнїа впадете различна,

в. Рѣдацие, ѿкв ѿскшєнїе вашеа вѣры содѣловаетз терпкнїе :

г. Терпкнїе же дѣло совершєнно да ѿмать, ѿкв да вѣдете совершєнни ѿ всецѣли, ни вз чємже лишєни.

д. Ыше же ктò ѿ васз лишєнз єсть премѣдрости, да прòситз ѿ дающагв Бга вскмз нелицепрїемнѣ, ѿ не поношяющагв, ѿ дастса ємє.

е. Да прòситз же вѣрою, ничтòже сгнїаса : сгнїайса во оуподòбиса волнєнїю морскòмз вѣтры возметаемз ѿ развѣваемз.

ж. Да не мнїтз во члвчкз оиц, ѿкв прїиметз чтò ѿ Бга.

з. Мєжз двоедѣшенз, нестрòбенз во всѣхз пстѣхз своїхз.

и. Да хвалнтса же братз смиреннїи вз высотѣ своєй :

й. Богатїи же во смиренїи своємз, занє ѿкоже цвѣтз травнїи мїмв ѿдетз.

к. Возсїа во солнце со знòемз, ѿ ѿзсшїи травз, ѿ цвѣтз єа ѿпадє, ѿ благолѣпїе лица єа погїбе : сїце ѿ богатїи вз хождєнїи своємз оувадлетз.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІАКОВА.

ГЛАВА 1.

1. Іаковъ рабъ на Бога и на Господа Іисуса Христа, до дванадесетъ-тѣ племена които сѣ въ разсѣяніе, поздравленіе.

2. Всякъ радость имайте, братіе мои, когато впадате въ различни искушенія ;

3. Понеже знаете че испытаніе-то на вашъ-тѣ вѣрѣ произвожда търпѣніе ;

4. А търпѣніе-то да има дѣло съвършено, за да бждете съвършени и цѣли, безъ никакъвъ недостаткъ.

5. Ако ли нѣкой отъ васъ е оскуденъ отъ мудрость, да проси отъ Бога, който дава богато на всички и не укорява, и ще му ся даде.

6. Но да проси съ вѣрѣ, безъ да ся сумнява никакъ ; защото който ся сумнява, подобенъ е на морскы волны караны и разблѣскуваны отъ вѣтрове-тѣ.

7. И такъвъ челоуѣкъ да не мысли че ще приеме нѣщо отъ Господа.

8. Челоуѣкъ двоеумень непостоянъ е во вслчкы-тѣ си пѣтища.

9. Който братъ е отъ по долно *состояніе* да ся хвали въ своето си възвышаваніе ;

10. А богатый-тѣ, въ смряваніе-то си ; понеже, като цвѣтъ на трѣвѣ, ще прѣцвѣти.

11. Защото изгрѣя слнце-то съ пекъ-тѣ, и изсуши трѣвѣ-тѣ, и цвѣтъ-тѣ ѝ слѣтъ и хубость-та на лице-то ѝ погынѣ ; така и богатый-тѣ ще повѣхне въ пѣтища-та си.

ѳі. Блженъ мѣжъ, ѣже претерпѣтъ ѣскшѣніе: занѣ ѣскшсѣнъ вѣвѣ прїимѣтъ вѣнѣцъ жїзні, ѣгоже ѡбѣщѧ Бѣъ любащымъ ѣго.

ѳі. Никтоже ѣскшѧемъ да глаголетъ, ѣкъ ѡ Бѣѧ ѣскшшѧемъ ѣсмъ: Бѣъ во нѣсть ѣскшсѣтель слѣмъ: не ѣскшшѧѣтъ же тѣй никогѣже.

ѧі. Кїждо же ѣскшѧѣтсѧ, ѡ своеѧ похоти влекѣмъ ѣ прельщѧемъ:

ѣі. Тѧже похоть зачѣнши раждѧѣтъ грѣхъ: грѣхъ же содѣланъ раждѧѣтъ смѣрть.

ѣі. Не асѣтѣсѧ братїе моѧ возлюбленнаѧ:

ѣі. Всѧко даїїе блага, ѣ всѧкъ даръ совершѣнъ, свѣше ѣсть, сходѧѣ ѡцѧ свѣтвѣвъ, оѣ негѡже нѣсть премѣнѣніе, ѣлѧ преложѣнїѧ стѣнѧ.

ѧі. Восхотѣвъ во породѧ насъ слѣвомъ ѣстины, во ѣже быти намъ начѧтокъ нѣкїѧ создѧнїемъ ѣгѡ.

ѧі. Тѣмже братїѧ моѧ возлюбленнаѧ, да бѣдетъ всѧкъ человекъ скоръ оѣслышѧти, ѣ косѣнъ глаголати, косѣнъ во гнѣвъ.

ѧі. Гнѣвъ во мѣжа, правды Бѣїѧ не содѣловѧѣтъ.

ѧі. Сегѡ радѧ ѡложше всѧкъ сквернѧ, ѣ ѣзвытокъ слѣвы, въ крѣтѣсти прїимѣте всѧждѣнное слѣво, могѣщее спѧсти дѣшѧ вѧшѧ.

ѧі. Бывѧйте же творцѧ слѣва, ѧ не тѣчїю слѣшатѣлѧ, прельщѧюще себѣ самѣхъ.

ѧі. Занѣ ѧще ктѣ ѣсть слѣшатѣль слѣва ѧ не творѣцъ, таковѣѧ оѣподѣкѣсѧ мѣжъ смѣтрѧющѧ лицѣ бытїѧ своегѡ въ зерцѧлѣ.

ѧі. Оѣсмотри во себѣ ѣ ѡїде, ѣ ѧбїе забѣ какѣвъ вѣ:

ѧі. Прїимѣтїѧ же въ законѣ совершѣнъ свобѣды, ѣ прѣвѣвъ, сѣѧ не слѣшатѣль забѣтлѣнѣвъ кѣвъ, но творѣцъ дѣла, сѣѧ блженъ въ дѣланїи своемъ бѣдетъ.

ѧі. ѧще ктѣ мнїтсѧ вѣренъ быти въ вѣсѣ, ѣ не ѡбсѣда-

12. Блаженъ онзи человекъ който прѣтърпява искушеніе, защото като прѣмине испытъ-тъ, ще приеме вѣнецъ-тъ на живота, който обща Богъ на онѣзи които го любятъ.

13. Никой искушаванъ да не казува: Че Богъ мя искушава; защото Богъ ся отъ зло не искушава, и той никого не искушава.

14. А всякой ся искушава, завличанъ и подлѣгванъ отъ собственнѣ-тъ си похоть:

15. Похоть-та послѣ като зачене, ражда грѣхъ, а грѣхъ-тъ като ся извърши, ражда смърть.

16. Не заблуждавайте, любезни мои братіе.

17. Всяко добро даваніе, и всяка съвършенна дарба отъ горѣ е, и слѣзува отъ Отца на свѣтлиннѣ-тъ, въ когото нѣма измѣненіе, или сѣнка на промѣняваніе.

18. Отъ собственнѣ-тъ си волѣж родилъ ны е съсъ слово-то на истиннѣ-тъ, да бждемъ ный нѣкакъвъ си начатъкъ на неговы-тъ създація.

19. И тѣй, любезни мои братіе, да бжде всякой человекъ бързъ на чуваніе, а муденъ на говораніе, и муденъ на гнѣвъ;

20. Защото гнѣвъ-тъ на человека не върши Божіѣ-тъ правдѣ.

21. За това отхвърліте всякъ нечистотѣ и множество-то злож, и примѣте съ кротость всаждено-то слово, което може да спасе души-тъ ви.

22. Бывайте и творители на слово-то, а не само слушатели, да лжете себе си.

23. Защото ако бжде нѣкой слушатель на слово-то, а не творитель, той прилпча на человекъ който гледа природно-то си лице въ огледало:

24. Защото огледа ся, и отиде, и завчасъ забрави какъвъ бѣ.

25. Но който вникне въ совершеннѣ-тъ законъ на свободж-тъ, и прѣбжде *въ него*, той като не е слушатель забравливъ, но творитель на дѣло-то, той ще бжде блаженъ въ дѣла-та си.

26. Ако нѣкой отъ васъ мни че е благочестивъ, и не обуздава

ВЛѢТЪ АЗЫКА СВОЕГО, НО ЛСТІТЪ СЕРДЦЕ СВОЕ, СЕГО СЧЕТНА
 ЁСТЬ ВѢРА.

ѳз. ВѢРА БО ЧИСТА І НЕ СКВЕРНА ПРЕД БОГОМЪ І ОЦЕМЪ СІА
 ЁСТЬ, ЁЖЕ ПОСЖІАТИ СІРЫХЪ І ВДОВИЦЪ ВЪ СКОРБЕХЪ ІХЪ, І
 НЕСКВЕРНА СЕБЕ БЛЮСТИ ѿ МІРА.

ГЛАВА ѳ.

а. БРАТІЕ МОА, НЕ НА ЛИЦА ЗРАЩЕ ІМѢЙТЕ ВѢРС ГА
 ПАШЕГѦ ІИСА ХРТА СЛАВЫ.

б. АЩЕ БО ВНИДЕТЪ ВЪ СОНИЩЕ ВАШЕ МЪЖЪ, ЗАТЪ ПЕРСТЕНЬ
 НОСА, ВЪ РІЗѢ СВѢТЛѢ, ВНИДЕТЪ ЖЕ І НИЩЬ ВЪ ХДАѢ
 ОДЕЖДАѢ,

г. І ВОЗЗРИТЕ НА НОСАЩАГО РІЗЪ СВѢТЛА, І РЕЧЕТЕ ЕМЪ:
 ТЫ САДИ ЗАѢ ДОБРѢ, І НИЩЕМЪ РЕЧЕТЕ: ТЫ СТАНИ ТАМЪ, ІЛИ
 САДИ ЗАѢ НА ПОДНОЖІИ МОЕМЪ:

д. І НЕ РАЗСМОТРИТЕ ВЪ СЕБѢ, І БЫТЕ СДИИ ПОМЫШЛЕНІИ
 СЛЫХЪ.

е. СЛЫШИТЕ, БРАТІЕ МОА ВОЗЛЮБЛЕННАА: НЕ БГЪ ЛИ ІЗБРА
 НИЩЫА МІРА СЕГО, БОГАТЫ ВЪ ВѢРѢ, І НАСЛѢДНИКИ ЦРТВІА,
 ЁЖЕ ѡВѢЩІА ЛЮБАЩЫМЪ ЕГО;

ѕ. ВЫ ЖЕ ОУКОРИТЕ НИЩАГО. НЕ БОГАТИИ ЛИ НАСИЛЮТЪ
 ВАМЪ, І ТІИ ВЛЕКЪТЪ ВЫ НА СДИЩА;

з. НЕ ТІИ ЛИ ХСАТЪ ДОБРОЕ ІМА НАРЕЧЕННОЕ НА ВАСЪ;

и. АЩЕ ОУБѦ ЗАКОНЪ СОВЕРШАЕТЕ ЦАРСКОЙ, ПО ПИСАНИЮ: ВОЗ-
 ЛЮБИШИ ІСКРЕННАГО СВОЕГО, ІАКОЖЕ СЕБЕ САМАГО, ДОБРѢ ТВОРИТЕ.

о. АЩЕ ЖЕ НА ЛИЦА ЗРИТЕ, ТО ГРѢХЪ СОДѢВАЕТЕ, ѡВЛИ-
 ЧАЕМИ ѿ ЗАКОНА ІАКОЖЕ ПРЕСТЪПНИЦЫ.

і. ІЖЕ БО ВЕСЬ ЗАКОНЪ СОБЛЮДЕТЪ, СОГРѢШИТЪ ЖЕ БО ЕДИ-
 НОМЪ, БЫСТЬ ВСѢМЪ ПОВІНЕНЪ.

іа. РЕКІИ БО: НЕ ПРЕЛЮБИ СОТВОРИШИ, РЕКАЗ ЁСТЬ І: НЕ
 ОУВѢШИ. АЩЕ ЖЕ НЕ ПРЕЛЮБИ СОТВОРИШИ, ОУВѢШИ ЖЕ, БЫЛЪ
 ЕСИ ПРЕСТЪПНИКЪ ЗАКОНА.

языкъ-тъ си, но лъже сърдце-то си, суетно е негово-то благочестіе.

27. Чисто и непорочно благочестіе прѣдъ Бога и Отца е това : Да пригледува сирачета-та и вдовицы-тѣ въ утѣсеніе-то имъ, и да пази себе си неосквърненъ отъ свѣтъ-тъ.

ГЛАВА 2.

1. Братіе мои, вѣра-та ви въ прославленнаго Господа нашего Иисуса Христа да бѣде безъ лицепріятіе.

2. Защото ако влѣзе въ соборище-то ви человекъ съ златъ пѣрстень и съ великолѣпны дрехы, а влѣзе и сиромахъ съ уплесканы дрехы,

3. И погледнете на тогози който е съ великолѣпны-тѣ дрехы, та му речете : Ты сѣдни тука добрѣ ; и на сиромахъ-тъ речете : Ты стой тамъ ; или, сѣдни тука до подножіе-то ми ;

4. Да ли не сте направили отличіе помежду си, и не сте ли станѣли сѣдници съ лукавы помышленія ?

5. Слушайте, любезни мои братіе. Не избра ли Богъ сиромасы-тѣ отъ тойзи свѣтъ, богаты съ вѣрж, и наслѣдници на царство-то което обѣща на тѣзи които го любятъ ?

6. А вы обезчестихте сиромачъ-тъ. Не сж ли богати-тѣ които вы угнѣтаватъ, и не влачатъ ли вы тѣ по сѣдовища ?

7. Не хулятъ ли тѣ добро-то име съ което ся именувате ?

8. Ако изпълнявате вы царскій-тъ законъ, споредъ писаніе-то : Да възлюбишь ближняго своего, както самага себе си, добрѣ струвате.

9. Но ако гледате на лице, грѣхъ струвате, и отъ законъ-тъ както прѣстѣпници ся изобличавате.

10. Защото който увази всичкый-тъ законъ, и погрѣши въ едно, повиненъ быва во всичко ;

11. По това че който е реклъ, Не прѣлюбодѣйствувай, рече и, Не убивай. Но ако не сторишь прѣлюбодѣяніе, а пакъ убиешъ, станѣлъ си прѣстѣпникъ на законъ-тъ.

бї. ТАКЪ ГЛАГОЛАНТЕ И ТАКЪ ТВОРИТЕ, ІАКЪ ЗАКОНОМЪ СВОБОДНЫМЪ ИМѢЮЩИИ СЪДЪХЪ ПРІАТИ.

гї. СЪДЪХЪ БО БЕЗЪ МИЛОСТИ НЕ СОТВОРШЕМОУ МИЛОСТИ: И ХВАЛИТСА МИЛОСТЬ НА СЪДѢ.

дї. КАКА ПОЛЬЗА БРАТІЕ МОА, АЩЕ ВѢРСЪ ГЛАГОЛЕТЪ КТО ИМѢТИ, ДѢЛЪЖЕ НЕ ИМАТЬ; ЕДА МОЖЕТЪ ВѢРА СПАСИТИ ЕГО;

еї. АЩЕ ЖЕ БРАТЪ ИЛИ СЕСТРА НАГИ ВЪДЪСТЪ, И ЛИШЕНИ БЪДЪСТЪ ДНЕВНИА ПИЩИ,

ѕї. РЕЧЕТЪ ЖЕ ИМЪ КТО Ѡ ВАСЪ: ИДИТЕ СЪ МИРОМЪ, ГРѢИТЕСЯ И НАСЫЩАЙТЕСЯ: НЕ ДАСТЪ ЖЕ ИМЪ ТРЕБОВАНИА ТѢЛЕСНАГО: КАКА ПОЛЬЗА;

зї. ТАКОЖДЕ И ВѢРА, АЩЕ ДѢЛЪЖЕ НЕ ИМАТЬ, МЕРТВА ЕСТЬ Ѡ СЕБѢ.

иї. Но речетъ кто: ты вѣрсъ имаша, азъ же дѣла имамъ: покажи ми вѣрсъ твою Ѡ дѣлъ твоихъ, и азъ тебе покажъ Ѡ дѣлъ моихъ вѣрсъ мою.

дї. Ты вѣрсеши, іакъ Бгъ едиинъ есть: добръ творіши: и вѣси вѣрсятъ, и трепещутъ.

кї. Хощеши же ли разсмѣти, со человеке съетне, іакъ вѣра безъ дѣлъ мертва есть;

ка. Авраамъ отецъ нашъ не Ѡ дѣла ли ѡправдася, вознесъ Ісаака сына своего на жертвенникъ;

кв. Иидиши ли, іакъ вѣра поспѣшествоваше дѣломъ его, и Ѡ дѣла совершися вѣра;

кг. И совершися писаніе глаголющее: вѣрова же Авраамъ Бгови, и вмѣнися емъ въ правдъ: и дрѣгъ Бжій наречеся.

кд. Зрите ли оубо, іакъ Ѡ дѣла ѡправдаетса человекъ, а не Ѡ вѣры едиинъа;

ке. Такожде же и Раавъ блудница не Ѡ дѣла ли ѡправдася, пріемши сходники, и инымъ постѣмъ изведши ихъ;

кз. Иакоже бо тѣло безъ дѣха мертво есть, такъ и вѣра безъ дѣла мертва есть.

12. Така говорѣте и така правѣте, като че ще бъдете съдени по законъ—тъ на свободж—тж.

13. Защото съдба—та *ще бжде* немилостива на тогози който милость не е сторилъ; и милость—та ся хвали надъ съдъ—тъ.

14. Коя полза, братіе мои, ако казува нѣкой че има вѣрж, а дѣла нѣма? да ли може вѣра—та да го спасе?

15. *Нѣкой* братъ или *нѣкой* сестра, ако сж голи и лишени отъ дневнж—тж хранж,

16. И нѣкой отъ васъ имъ рече: Идѣте си съ миромъ, топлѣте ся и хранѣте ся, а не имъ дадете потрѣбно—то за тѣло—то, коя полза?

17. Така и вѣра—та, ако нѣма дѣла, сама по себе си е мъртва.

18. Но ще рече нѣкой: Ты имашъ вѣрж, и азъ имамъ дѣла; покажи ми вѣрж—тж си отъ дѣла—та си, и азъ ще ти покажж отъ мон—тѣ дѣла вѣрж—тж си.

19. Ты вѣрувашъ че Богъ е единъ; добрѣ струвашъ; и бѣсове—тѣ вѣруватъ и треперятъ.

20. Но ищешь ли да познаешъ, о суетный человекъ, че вѣра безъ дѣла е мъртва?

21. Авраамъ нашій—тъ отецъ не ся ли оправда отъ дѣла, когато принесе сына си Исаака на жъртвенникъ—тъ?

22. Видишь ли че вѣра содѣйствоваше съ дѣла—та му, и отъ дѣла—та ся усъвършенствува вѣра—та?

23. И ся изпълни писаніе—то което казува; Повѣрува Авраамъ въ Бога, и вмѣни му ся въ правдж, и пріятель Божій ся нарече.

24. И тѣй видите ли че отъ дѣла ся оправдава человекъ, а не само отъ вѣрж?

25. Така сжщо и Раавъ блудница не ся ли оправда отъ дѣла, когато прія проводены—тѣ, и гы изведе прѣзь другъ пжтъ?

26. Защото както тѣло—то безъ духъ е мъртво, така и вѣра—та безъ дѣла е мъртва.

ГЛАВА ҫ.

а. Не мнози оучители бывайте, братіе моа, вѣдающе, ѿкѣ бо большее ѿсужденіе пріймемъ :

б. Мнози бо согрѣшаемъ вси. ѿще кто въ словѣ не согрѣшлетъ, сѣи совершенъ мужъ, силенъ ѿбздати и все тѣло.

в. Се бо и конемъ оуды во оустѣ влагаемъ, да повижутся намъ, и все тѣло ихъ ѿбрашамъ.

г. Се и корабли велицы сѣше, и ѿ жестокыхъ вѣтрѣвъ заточаеми, ѿбрашуются малымъ кормицемъ, ѿможе стремленіе правящихъ хощетъ :

д. Такожде же и ѿзыкъ малъ оудъ ѣсть, и великъ хвалится, се малъ огонь, и колы велики вѣщи сожигаетъ :

е. И ѿзыкъ огонь, лѣпота неправды. сѣще и ѿзыкъ водворается во оудѣхъ нашихъ, скверна все тѣло, и пала коло рожденіа нашего, и ѿпалаа ѿ геены :

ж. Всяко бо естество свѣрѣе же и птиць, гадъ же и рыбе, оукрошается и оукротится естествомъ человѣческимъ :

з. ѿзыка же никтоже можетъ ѿ человѣкъ оукротити, не сдержимо бо слово, исполнь ѿда смертоносна.

и. Тѣмъ благословляемъ Бга и Оца, и тѣмъ кленемъ человѣки бывшымъ по подобію Нжю.

і. Ѿ тѣхъ же оустъ исходитъ благословеніе и клатва. не подобаетъ, братіе моа возлюбленная, симъ такъ бивати.

к. Еда ли источникъ ѿ единаго оустѣа источаетъ сладкое и горькое ;

л. Еда можетъ. братіе моа, смоковница маслины творити, или виноградная лоза смѣкви ; такоже ни единъ источникъ слана и сладка творитъ вода.

м. Кто премудръ и хвадѣтъ въ васъ, да покажетъ ѿ добраго житія дѣла своа въ кротости и премудрости.

н. ѿще же зависть горька имате и рвеніе въ сердцахъ нашихъ, не хвалитесь, ни лжите на истинъ.

ГЛАВА 3.

1. Не бивайте мнозина учители, братіе мои, като знаете че по голѣмо осъждане ще приедемъ.

2. Защото всинца въ много грѣшимъ. Който не грѣши въ слово, той е съвършенъ мѣжъ, възможенъ да обуздае и всичко-то тѣло.

3. Ето узды-тѣ турямы въ уста-та на коніе-тѣ, за да ни се покоряватъ, и обращамы всичко-то имъ тѣло.

4. Ето и кораби-тѣ, ако и да сѣ толкова голѣми, и отъ силны вѣтрове се тласкатъ, съ твърдѣ малко кормило се обращатъ на кѣдѣто ище воля-та на управителя.

5. Така и языкъ-тѣ малкъ удѣ е, но много се хвали. Ето малкъ огнь колко голѣмо вещество запала.

6. И языкъ-тѣ е огнь, свѣтъ *пльнъ* съ неправдѣ. Така между наши-тѣ удове ся намѣрва языкъ-тѣ, който заразява всичко-то тѣло, и възпаля колело-то на животъ-тѣ *ни*, и самъ той ся запала отъ пѣкъль-тѣ.

7. Защото всякакво естество звѣрове, и птици, и гадове, и морскы животны, укротяватъ ся, и укротени сѣ отъ челоувѣческо-то естество:

8. А языкъ-тѣ никой отъ челоувѣцы-тѣ не може да го укроти; неударимо зло е, пльнъ съсъ смъртоносенъ ядѣ.

9. Съ него благославямы Бога и Отца, и съ него кълнемъ челоувѣцы-тѣ, създадени-тѣ по подобію Божию.

10. Отъ сѣщы-тѣ уста излѣзува благословеніе и клѣтва. Не трѣбува, братіе мои, да бива това така.

11. Да ли изворъ-тѣ отъ сѣщій-тѣ чучуръ истака сладкъ и горчивъ водж?

12. Да ли е възможно, братіе мои, смокыня-та да роди маслины, или лоза-та смокыны? така ни единъ изворъ *не е възможно* да пуца соленъ и сладкъ водж.

13. Кой е отъ васъ мудръ и ученъ? да покаже отъ добро-то *си* поведеніе свон-тѣ работы съ кротость на прѣмудрость.

14. Но ако имате въ сърдце-то си зависть горчивъ, и свадъ, не дѣйте ся хвали и лѣга противъ истинж-тѣ.

ѳ. Пѣсть сіа премѣдрость свѣше низходѣши, но зѣмна, дѣшевна, вѣсовска.

ѵ. Идѣже бо зѣвисть и рвеніе, тѣ нестроѣніе и всѣка зла вѣшь.

Ѷ. А іаже свѣше премѣдрость, первѣе оубо чиста ѣсть, потѣмъ же мѣрна, кротка, благопокорлива, исполнь мѣлости и плодѣвъ благѣхъ, несмѣнна и нелицемѣрна.

и. Плодъ же правды въ мѣрѣ сѣтса творѣщимъ мѣрѣ.

ГЛАВА ҃.

а. Ѡкѣдѣ брѣни и свѣры въ васъ; не ѡсѣдѣ ли, ѡ сластѣи вѣшихъ воюющихъ во оубѣхъ вѣшихъ;

б. Желѣете, и не имѣете: оубивѣете и завѣдите, и не можете оублѣтити. сварѣтеса и борѣте, и не имѣете, занѣ не просите:

в. Просите, и не прѣмлетѣ, занѣ злѣ просите, да въ сластѣхъ вѣшихъ иждивѣте.

г. Прелюбодѣи и прелюбодѣицы, не вѣсте ли, іакѡ любви мѣра сегѡ вражда Бѣга ѣсть; иже бо восхѣдетъ дрѣгъ вѣти мѣра, врагъ Бѣгѣи бывѣетъ.

д. Или минтѣ, іакѡ все писаніе глаголетъ: къ зѣвисти желѣетъ дѣхъ, иже вселиса въ ны;

е. Большю же даѣтъ блѣгодѣть: тѣмже глаголетъ: Гдѣ гѡрдимъ прѣтивитса, смиреннымъ же даѣтъ блѣгодѣть.

ж. Повинитеса оубо Бѣгу, прѣтивитеса же діаволѣ, и вѣжитъ ѡ васъ:

и. Приблѣжитеса Бѣгу, и приблѣжитса вамъ, ѡчѣстите рѣцѣ грѣшницы, исправите сердца вѣша двоѣдѣшніи.

к. Постраждѣте и слезѣте и плачѣтеса: смѣхъ вѣшъ въ плачь да ѡбратѣтса, и радость въ сѣтованіе.

л. Смирѣтеса прѣд Гдемъ, и вознесѣтъ въ.

м. Не ѡклеветѣйте дрѣгъ дрѣга, кратіе: ѡклеветѣи бо

15. Тая мудростъ не е която слѣзува отъ горѣ, но е земна, плѣтска, бѣсовска;

16. Защото дѣто е завистъ и свада, тамъ има бъркотія и всякаква лошавина.

17. Но мудростъ-та която е отъ горѣ, първо е чиста, послѣ мирна, привѣтлива, благопокорна, пълна съ милостъ и добры плодове, беспристрастна и нелицемѣрна.

18. И плодъ-тъ на правдѣ-тъ сѣе ся съ миръ за миротворцы-тъ.

ГЛАВА 4.

1. Отъ дѣ произлѣзватъ бойове и борбы между васъ? Не отъ тамъ ли, отъ сласти-тъ ваши конто воюватъ въ удове-тъ ви?

2. Желаете, и нѣмате; убивате и завиждате, и не можете да получите; карате ся и ся біете, но нѣмате, защото не просите.

3. Просите и не получвате, защото злѣ просите, да иждивите въ сласти-тъ си.

4. Прѣлюбодѣи и прѣлюбодѣицы, не знаете ли че свѣтовно-то пріятелство е вражда противъ Бога? и тѣй който ище да е пріятель на свѣтъ-тъ, бива врагъ на Бога.

5. Или мыслите че напусто казува писаніе-то: На завистъ рѣвнува духъ-тъ който живѣе въ насъ?

6. Но по голѣмъ благодать дава *Богъ*; за това казува: Богъ на гордѣливы-тъ ся противи, а на смиренны-тъ дава благодать.

7. И тѣй покорѣте ся Богу; съпротивѣте ся на діаволь-тъ, и ще побѣгне отъ васъ.

8. Приближѣте при Бога, и ще приближи *и той* при васъ. Очистѣте рѣцѣ-тъ *си*, *вы* грѣшни, и освятѣте сърдца-та *си*, *вы* двоеумни.

9. Мѣчѣте ся, и тѣжѣте и плачѣте; смѣхъ-тъ ви да ся обърне на плачь, и радость-та *ви* на тѣжѣ.

10. Смирѣте ся прѣдъ Господа, и *той* ще вы възвыси.

11. Не ся одумувайте единъ другый, братіе; който одумува

братѣ, или ѡсуждалъ братѣ своего, ѡклеветаетъ законъ, и ѡсуждаетъ законъ: аще же законъ ѡсуждалеши, неси творецъ закона, но ссѣлъ.

ѡ. Единъ есть законоположникъ и ссѣлъ могой спасти и погвѣити: ты же кто еси ѡсуждалъ дрѣга;

ѣ. Слышите нынѣ глаголющїи: днесь или оутрѣ пойдѣмъ во онъ градъ, и сотворимъ тѣ лѣто едино, и ксплю дѣемъ, и прихвѣрѣтенїе.

ѣ. Иже не вѣсте, что оутрѣ случитъся: каа во жизнь ваша; пара бо есть, аже в малѣ явлаетъся, потомъ же исчезаетъ:

ѣ. Вмѣстѣ же вы глаголати вамъ: аще гдѣ восхощетъ, и живи вѣдемъ, и сотворимъ сїе или оно:

ѣ. Нынѣ же хвалитѣся въ гордынахъ вашихъ: всака хвала такова сла есть.

ѣ. Вѣдущемъ оубо добро творити, и нетворяемъ, грѣхъ емъ есть.

ГЛАВА Ѧ.

а. Приидите нынѣ богати, плачитѣся и рыдайте ѡ лютыхъ скорбехъ вашихъ градѣщихъ на вы.

б. Богатство ваше изгни, и ризы ваша молїе поадоша:

в. Злато ваше и сребро изоржавѣ, и ржа ихъ въ послѣшество на васъ вѣдетъ, и снѣсть плоти ваша аки огнь: егже снискасте въ послѣднїа дни.

г. Се мзда дѣлателей дѣлавшихъ нивы ваша, оудержанаа ѡ васъ, вопїетъ: и вопїенїа жавшихъ во оуши гда Саваоа внидоша.

д. Возвеселїстѣся на землї, и насладїстѣся: оупитасте сердца ваша аки въ дѣнь заколенїа.

е. Ѡсрадїстѣ, оубїстѣ праведнаго: не протївѣтѣся вамъ.

ж. Долготерпїте оубо, братїе моа, до пришествїа гдѣна. се земледѣлецъ ждѣтъ честнаго плода ѡ землї, долготерпїа ѡ немъ, доидеже прїиметъ дождь ранъ и позденъ:

брата, и осъжда брата си, одумува законъ-тъ, и осъжда законъ-тъ ; и ако осъждашь законъ-тъ, не си изпълнител на законъ-тъ но сѣдія.

12. Единъ е Законоположникъ [и Сѣдія], който може и да спасе и да погуби ; а ты кой си що осъждашь другыго ?

13. Елате сега *вы* които казувате : Днесъ или утрѣ ще идемъ въ тойзи градъ, и ще прѣсѣдимъ тамъ една година, и ще търгуваме, и ще спечелимъ ;

14. *Вы* които не знаете утрѣ какво *ще бжде* ; защото що е животъ-тъ ви ? наистинъ пара е която за малко ся явява, и послѣ изчезнува ;

15. Въмѣсто да казувате : Ако ще Господь, и бждемъ живи, ще направимъ това или онова.

16. Но сега ся хвалите съ гордости-тъ си : всяка таквази хвала е зла.

17. И тѣй на всякого който знае да прави добро-то и го не прави, грѣхъ е нему.

ГЛАВА 5.

1. Елате сега, *вы* богати, плачѣте и рыдайте зарадь бѣдствія-та които идѣтъ връхъ васъ.

2. Богатство-то ви изгни, и дрехы-тъ ви молци гы изѣдохъ.

3. Злато-то ви и сребро-то ви порѣждавѣ, и рѣжда-та имъ ще бжде въ свидѣтельство връхъ васъ, и ще пояде плѣть-тъ ви както огнь ; събирахте съкровища за послѣдни-тъ дни.

4. Ето заплата-та на работници-тъ които сѣ жыжли нивя-та ви, отъ които гы лишихте, выка ; и выкове-тъ на жтвари-тъ влѣзохъ въ уши-тъ на Господа Саваоа.

5. Веселихте ся на земѣ-тъ, и распусно живѣхте, огоихте сърдца-та си, като въ день на закланіе.

6. Осѣдихте, убихте праведнаго : не ви ся противи.

7. И тѣй, братіе, имайте дълготърпѣніе, до пришествіе-то Господне. Ето земледѣлецъ-тъ очакува многоцѣнный-тъ плодь отъ земѣ-тъ, и търпи за него много врѣме, доклѣ получи дѣждь и ранний и късний.

ii. Долготерпѣйте оубо и вы, оутвердите сердца ваша, яко пришествіе Господне приближися.

б. Не воздыхайте другъ на друга, братіе, да не осуждени будете: се сядѣхъ предъ дверми стоить.

г. Образъ примите, братіе мои, состраданія и долготерпѣнія, пророки, иже глаголаша именемъ Господнимъ.

д. Се блажимъ терпѣщія: терпѣніе Іовле слышасте, и кончїи Господню видѣсте, яко многомилостивъ есть Господь и щедръ.

в. Прѣжде же всѣхъ, братіе мои, не кленитесь, ни немомъ ни землѣю, ни иною коею клятвою: всѣди же вамъ, еже ѿи, ѿи, и еже ни, ни: да не възлицемърїе впадѣте.

г. Состраждетъ ли кто въз васъ; да молитвѣ дѣетъ: благодѣшствуетъ ли кто; да поетъ.

д. Молитъ ли кто въз васъ; да призоветъ пресвѣтеры цркѣвныя, и да молитвѣ сотворѣтъ надъ нимъ, помазавше его елеемъ, во имя Господне.

е. И молитва вѣры спасетъ болящаго, и воздвигнетъ его Господь: и ѡще грѣхѣ сотворѣхъ есть, ѡпсѣтася емъ.

ж. Исповѣдайте оубо другъ другъ согрѣшенїа, и молитесь другъ за друга, яко да исцѣлѣете. многѣ бо можетъ молитва праведнаго споспѣшествѣма.

з. Иліа человекъ вѣ подобострастенъ намъ, и молитвою помолїся, да не бѣдетъ дождь: и не ѡдожди по землїи лѣта три и мѣзъ шесть:

и. И пакы помолїся, и нѣо дождь даде, и землѣ прозавѣ плодъ свой.

к. Братіе, ѡще кто въз васъ заблудитъ ѡ истїи, и ѡвратитъ кто его,

л. Да вѣсть, яко ѡвративый грѣшника ѡ заблужденїа истїи его, спасетъ душа ѡ смерти, и покрѣетъ множество грѣхѣвъ.

8. Имайте търпѣніе и вы, укрѣпѣте си сърдца-та; защото пришествіе-то Господне наближи.

9. Не въздышайте единъ на другый, братіе, да не бждете осждени; ето Сждія-та стои прѣдъ врата-та.

10. Братіе мои, земѣте примѣръ на злостраданіе-то и на дълготърпѣніе-то пророцы-тѣ, които говорихъ въ име-то Господне.

11. Ето, ублажавамы търпѣливы-тѣ: чули сте търпѣніе-то Іовово, и видѣли сте сетниж-тѣ отъ Господа, че е многомилостивъ Господъ и благоутробенъ.

12. А прѣди всичко, братіе мои, не ся кълнѣте, нито съ небо-то, нито съсъ земіж-тѣ, нито съ другъ нѣкойж клѣтвж, но да ви бжде което е ей, ей; и което е не, не; да не подпаднете подъ осжденіе.

13. Злостражда ли нѣкой отъ васъ? да ся моли *Богу*; весель ли е нѣкой? псалмы да пѣе.

14. Болѣнъ ли е нѣкой отъ васъ? да призове презвитеры-тѣ церковны, и да сторятъ молбж надъ него, и да го помажѣтъ съ масло въ име-то Господне:

15. И молба-та която е съ вѣрж ще избави страждущий-тѣ, и Господъ ще го привдигне, и грѣхове ако да е сторилъ, ще му ся простятъ.

16. Исповѣдувайте единъ на другый прѣгрѣшенія-та *си*, и молѣте ся единъ за другый да исцѣлѣете. Голѣмж силж има усърдна-та молба на праведный-тѣ.

17. Илія бѣ человекъ подобострастенъ намъ, и помоли ся съ усърдіе да не вали дѣждъ; и не валѣ дѣждъ на земіж-тѣ три години и шесть мѣсеца;

18. И пакъ ся помоли, и небо-то даде дѣждъ, и земля-та произрасти плодъ-тѣ си.

19. Братіе, ако заблуди отъ помежду ви нѣкой отъ истинж-тѣ, и го обърне нѣкой,

20. Да знае че който е обърнжлъ грѣшнаго отъ заблужденіе-то на пѣтъ-тѣ му, ще спасе душж отъ смъртъ, и ще покрые множество грѣхове.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНІЕ ПЕРВОЕ
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА Я.

а. Пётръ Апостолъ Іисъ Хрѣтовъ, избраннымъ пришельцемъ разсѣланіа Понта, Галатіи, Каппадокіи, Асіи и Ві-
вїніи,

б. По прозрѣнію Бга Сѣдѣ, во стѣини Дха, въ посланіе и кроплѣніе крове Іисъ Хрѣтовы: благадѣть вамъ и миръ да оумножится.

в. Благословенъ Бгъ и Сѣдѣ Гда нашего Іиса Хрѣта, иже по многѣи своей милости порождѣи насъ, во оупованіе живо воскршїемъ Іисъ Хрѣтовымъ ѿ мѣртвыхъ,

г. Въ наследіе нетлѣнно и нескверно и неувядѣемо, соблюдену на нѣсѣхъ васъ ради.

д. Иже силою Бжїею соблюдаеми есте чрезъ вѣрѣ, во спасеніе готовое явити се во время послѣднее:

е. Сѣ немже радуйте се малу нынѣ, иже лепо есть, при-
скорбни бывше въ различныхъ напастехъ,

ж. Да искушеніе ваше вѣры многочестнѣйше злата гнѣ-
нша, огнемъ же искушена, ѡбращет се въ похвалѣ и чѣсть и славу, во ѡкровеніи Іисъ Хрѣтовѣ:

з. Егѡже не видѣвше любите, и на негоже нынѣ не зраше, вѣршюще же, радуете се радостію неизглаголанною и просла-
вленною,

и. Прїемлюще кончинѣ вѣрѣ вашей, спасеніе душамъ:

ПЪРВО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНІЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1. Петръ Апостоль Иисусъ Христовъ, до прѣселенцы-тъ които сж прѣснѣти по Понтъ, по Галатіѣ, по Каппадокіѣ, по Азіѣ и по Вѣннїѣ,

2. Избрании по прѣдузнаніе на Бога Отца, чрѣзь освященіе-то на Духъ-тъ; въ послушаніе и порѣсваніе на кръвь-тѣ Иисусъ Христовъ, благодать и миръ да ся умножи вамъ.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, който по много-то своѣ мѣлость възроди насъ за надеждж живѣ чрѣзь възкресеніе-то на Иисуса Христа отъ мъртвы-тъ,

4. За наслѣдіе нетлѣнно, неосквърняемо, и неповѣхнуваемо, съхранено на небеса за васъ,

5. Който съ Божїѣ-тѣ силѣ сте вардени чрѣзь вѣрѣ-тѣ, за спасеніе което е готово да ся открие на послѣдно врѣме;

6. Въ което ся радувате, ако и да скѣрбите сега малко (ако е потребно) въ различни напасти,

7. Да бы испытъ-тъ на вашѣ-тѣ вѣрѣ, като е много по драгоцѣ-ненъ отъ тлѣмо-то злато което ся испытва чрѣзь огонь, да ся намѣри въ похвалѣ и почестъ и славѣ, когато ся яви Иисусъ Христосъ;

8. Когото, ако и да не сте видѣли, любите, ако и сега да го не виждате, но като вѣрувате, радувате ся съ несказаннѣ и прѣславнѣ радостъ;

9. Като прїимате сетиннѣ-тѣ на вашѣ-тѣ вѣрѣ, спасеніе-то на душѣ-тѣ;

ї. Ъ нѣмже спасенїи разыскаша и испыташа пррочи, иже ѡ вашей благодати прорекша,

аї. Испытающе, въ каковѣ или въ кое время явлаше въ нихъ дхъ хртѡвъ, прежде свидѣтельства ѡ хртѡвыхъ стрѣтахъ, и ѡ славахъ, яже по сихъ :

бї. Имже ѡкрыса, якъ не имъ самѣмъ, но намъ сзжашъ сїа, яже нынѣ возвѣстїшася вамъ благоустроенными вамъ дхѡмъ стѣмъ посланнымъ съ нѣсѣ, въ наже желаютъ ягли приниксти.

гї. Тѣмже, возлюбленїи, преподсавше чрѣсла помышленїа вашего, трезвѣяса, совершеннѣ оуповайте на приносимую вамъ благодать ѡкровенїемъ исъ хртѡвымъ.

дї. Якъ чѣда посланїа, не превразьюса первыми невѣдѣнїа вашего похотѣнїи,

еї. Но по звавшемъ въ стѡмъ, и сами стїи во всемъ житїи бѣдите :

зї. Занѣ писано єсть : стїи бѣдите, якъ азъ стѣ єсмь :

зї. И яже оца называете нелицемѣрнѡ сдѣлаша комуждо по дѣлѡ, со страхомъ житїа вашего время жительствуйте :

иї. Бѣдаше, якъ не истлѣннымъ сревромъ или златомъ избавистеса ѡ сѣтнагъ вашего житїа оцы преданнагъ,

дї. По честнѡю кровїю якъ агнца непорѡчна и пречїста хртѡ,

к̄ Предсвѣдѣнагъ оуѣмъ прежде сложенїа мїра, явльшагъ же въ послѣднѡа лѣта васъ ради,

ка. Иже єгѡ ради вѣржете въ бѣга воздвїгшаго єгѡ изъ мѣртвыхъ, и слава ємъ даваша, якъ да вѣра ваша и оупованїе бѣдетъ на бѣга :

кв. Дѡшы ваша ѡчїстїваше въ посланїа иїстїны дхѡмъ, въ кратолѡбїе нелицемѣрно, ѡ чїста сѣрдца дрѡгъ дрѡга любїте прилѣжнѡ :

10. За което спасеніе прѣтърсихъ и изслѣдувахъ пророци-тѣ, които пророкувахъ за благодать-тѣ, която *бл* за васъ.

11. Понеже изслѣдувахъ, кое или какво врѣме показуваше въ тѣхъ Духъ-тѣ Христовъ, когато прѣдизвѣстваше страданія-та Христовы, и слѣдъ тѣхъ славы-тѣ :

12. И откри имъ ся че не за тѣхъ, но за насъ служажъ тѣ това, което сега ся извѣсти вамъ чрѣзъ тѣзи, които ви проповѣдахъ благовѣстіе-то, съ Духа Святаго проведенаго отъ небеса, въ което и *сами-тъ* ангели желаѣтъ да надникнаѣтъ.

13. За това прѣпаиѣте ся прѣзъ чрѣсла-та на ваши-тѣ помислы, бѣдѣте трѣзвенни, и имайте съвършениж надеждъ за благодать-тѣ която ще ся даде вамъ, когато ся яви Исусъ Христосъ ;

14. Както послушни чада, безъ да ся съобразявате съ първы-тѣ похоти, *които имахте* въ ваше-то незнаеніе ;

15. Но както е святъ тойзи който вы е призовалъ, така бывайте свети и вы во всичко-то *си* поведеніе ;

16. Защото е писано ; Святи бѣдѣте, защото азъ съмъ святъ.

17. И ако назовавате Отець тогози който сѣди споредъ дѣло-то на всякого безъ да гледа на лице, поминувайте съсъ страхъ врѣмето на ваше-то пришелствованіе,

18. Като знаете че отъ суетно-то ваше отцепрѣдадено поведеніе не сте искупени съ тлѣнны *ища*, съсъ сребро или злато ;

19. Но съ драгоцѣннѣ-тѣ кръвъ Христовъ, като на агнецъ непороченъ и прѣчистъ,

20. Който бѣше наистиннѣ прѣдопрѣдѣленъ прѣди създаеніе міра, а ся яви на послѣдно врѣме за васъ,

21. Които повѣрувахте чрѣзъ него въ Бога, който го въскреси отъ мъртвы-тѣ, и му е далъ славъ, щото вѣра-та ви и надежда-та ви да сѣ въ Бога.

22. Понеже сте очистили души-тѣ си съ послушаніе-то на истиннѣ-тѣ чрѣзъ Духъ-тѣ за нелицемѣрно братолюбіе, възлюбѣте ся усърдно единъ другый отъ чисто сѣрдце ;

кг. Порождѣни не ѡ сѣмене ѡстаѣнна, но неостаѣнна, слѡвомъ живагѡ Бѣга ѡ прекывающа во вѣки.

кд. Занѣ всака плѡть ѡкѡ трава, ѡ всака слава челѡвѣча ѡкѡ цвѣтѣ травный. ѡзсше трава, ѡ цвѣтѣ ѣа ѡпадѣ :

ке. Глагола же Гдѣнь прекываѣтѣ во вѣки. сѣ же ѣсть глаголѣ блговѣствованный въ васъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Ѡложше оубо всако слѡво ѡ всако лѣсть ѡ лицемѣрїѣ ѡ зависть ѡ вса клеветы,

б. ѡкѡ поворождѣни младенцы, словѣсное ѡ нелѣстное млекѡ возлюбїте, ѡкѡ да ѡ немъ возрастѣте во спасѣнїѣ.

г. Понѣже вкиссте, ѡкѡ блгъ Гдѣ.

д. Къ немъже приходаше, каменн живъ, ѡ челѡвѣкѣ оубѡ оуничиженъ, ѡ Бѣга же ѡзвранъ, чѣстнъ,

е. ѡ самн ѡкѡ каменїѣ живѡ зиждїтѣся, въ храмъ архѡвенъ, стїительство стѡ, возносїти жѣрты дхѡвны блгопрїятны Бѡгови Іисъ Хрѣтомъ.

з. Занѣ писано ѣсть въ писанїи : сѣ полагаю въ Сїѡнѣ камень краеголѣнъ, ѡзвранъ, чѣстенъ : ѡ вѣршай въ Ѡнь, не постыдїтѣся.

и. Намъ оубѡ чѣсть вѣршюшымъ, а прѡтивашымъ, камень, ѣгѡже не крегѡша зиждшїи, сѣй высть во главѣ оубѡгла, ѡ камень прѣтыканїа ѡ камень соблазна :

й. Ѡ немъже ѡ прѣтыкаютѣся, слѡво прѡтивлїющїнѣ, на нѣже ѡ положѣни выша :

к. Вы же родъ ѡзвранъ, царское сїѣнїѣ, ѡзыкѣ стѣ, людн ѡновлѣнїа, ѡкѡ да добродѣтели возвѣстїтѣ ѡз тмы васъ призвавшагѡ въ чѣдныи свѡй свѣтѣ :

л. ѡже ѡногдѣ не людїѣ, нынѣ же людїѣ Бжїи : ѡже не помїловани, нынѣ же помїловани высте.

23. Понеже ся възродихте не отъ тлѣнно сѣме, но отъ нетлѣнно, чрѣзъ слово-то Божіе което живѣе и прѣбывае во вѣкъ.

24. Защото всяка плѣтъ е като трѣва, и всяка слава челоуѣческа като цвѣтъ отъ трѣвж: изсѣхнѣ трѣва-та, и цвѣтъ-тъ ѝ слѣтъ.

25. Слово-то Божіе обаче прѣбывае во вѣкъ. И това е пропоуѣдано-то вамъ слово.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй отхвърлѣте всякъ злобж и всякъ лъсть, и лицемѣріе, и зависть и всяко одумуваніе;

2. Пожелайте, като новорождени младенци, чисто-то словесно мѣко, съ него да порастете;

3. Понеже вкусихте че Господь е благъ:

4. При когото идвайте, *като* при камень живѣ, отъ челоуѣцы-тъ отхвърленъ, а отъ Бога избранъ и драгоцѣненъ,

5. И вы като живи камъніе, зидѣте ся на домъ духовенъ, на священство свято, да принесете жъртвы духовны благопріятны Богу чрѣзъ Исуса Христа.

6. За това е и писано въ писаніе-то: Ето полагамъ въ Сіонъ камъкъ краежгъленъ, избранъ, драгоцѣненъ, и който вѣрува въ него, нѣма да ся посрамя.

7. На васъ прочее които вѣрувате е драгоцѣненъ; а на тѣзи които ся противятъ, камъкъ-тъ когото прѣнебрѣгнѣхжж зидари-тъ, той бы глава на жгль, и камъкъ на прѣпъиваніе, и камъкъ на соблазнъ;

8. Които ся прѣпъивуватъ и на слово-то сж противни, на което бѣхж и опрѣдѣлени.

9. Вы обаче сте родъ избранъ, царско священство, народъ святъ, людіе които *Богъ* придобы, за да възвѣстите добродѣтели-тъ на тогова, който вы призова отъ тъмнинж-тж въ чуднж-тж своѣж свѣтлинж;

10. *Вы*, които нѣкога си не бѣхте народъ, а сега народъ Божій, *нѣкога* си непомиловани, а сега помилувани.

д҃и. Возлюбленіи, молю ѿкѡ прише́лцєвз ѿ страни́кєвз, ѡгрева́тиса ѡ плотскі́хз похотѣ́й, ѿже вою́ютз на д҃шз :

в҃и. Житіе́ ва́ше ѿмѣ́ше до́брѡ во ѡзы́цѣхз, да ѡ не́мже клеветѣ́ютз ва́сз ѡки́ слодѣ́евз, ѡ до́брыхз дѣ́лз вѣ́дѣвше просла́ватз Б҃га вз дѣ́нь посѣ́щенїа.

г҃и. Повини́тєса о́убо вса́комз чєловѣ́чєс создáнїю Г҃дл рáди : ѡ́ше царю́, ѿкѡ прєвєладáющєс :

д҃и. ѡ́ше ли же кнзѣ́мз, ѿкѡ ѡ негѡ́ пѡслáннымз, во ѡмѣ́ненїе о́убо слодѣ́емз, вз похвалѣ́ же бл҃готвѡрцємз :

є҃и. ѡ́кѡ тáкѡ є́сть во́ла Б҃жїа, бл҃готвѡрáщымз ѡбєздѡвáти безз́мныхз чєловѣ́кз невѣ́жство :

є҃и. ѡ́кѡ свѡбѡднн, а́ не ѿкѡ прикрѡвѣ́нїе ѿмѣ́ше слѡбы свѡбѡдз, но ѿкѡ рабѣ́ Б҃жїи.

з҃и. Всѣ́хз почитáйте : вратѣ́ство возлюбїте, Б҃га бѡйтєса, цр́а чтїте.

и҃и. Рабѣ́, повинї́тєса во вса́комз стрáсѣ влады́камз, не тѡкмѡ бл҃гїмз ѿ крѡткїмз, но ѿ стрѡптї́вымз.

д҃и. Сѣ́ ко є́сть о́убѡдно прєд Б҃гомз, ѡ́ше сѡвѣ́сти рáди Б҃жїа терпї́тз ктѡ скѡрбнн, страждá без прáвды.

к҃и. Кáа ко похвалá, ѡ́ше согрѣ́шáюще мѣ́чїи терпїтѣ́ ; но ѡ́ше до́брѡ твѡрáше ѿ стрáждшїе терпїтѣ́, сїе о́убѡдно прєд Б҃гомз.

кáа. На сїе́ ко ѿ звáни вѣ́стє : занѣ́ ѿ Хр҃тѡсз пострадá по нáсз, нáмз ѡстáвль ѡбразз, да послѣ́дємз стопáмз є́гѡ :

кв҃и. ѡ́же грѣ́хá не сотворї́, ни ѡбрѣ́тєса лѣ́сть во о́устѣ́хз є́гѡ :

кг҃и. ѡ́же о́укарáемь прѡтї́вєс не о́укарáше, страждá не прєшáше : прєдáше же сздáшемз прáведнн :

кд҃и. ѡ́же грѣ́хнн нáшá сáмз вознесѣ́ на тѣ́лѣ́ своѣ́мз на дрѣ́во, да ѡ грѣ́хз ѡбѡвї́ше, прáвдою поживѣ́мз : є́гѡ́же ѡзвѡю ѡсѣ́лѣ́стє.

11. Възлюблени, моля ви ся, като пришелци и чужденци на святъ-тъ, да ся отдалечавате отъ плътскы-тъ похоти, които воюватъ противъ душѣ-тъ :

12. Да имате добро поведеніе-то си между язычници-тъ, та дѣто вы одумуватъ като злодѣйцы, отъ добры-тъ ви дѣла, като ги видятъ, да прославятъ Бога въ день-тъ на посѣщеніе-то.

13. И тъй на всяко челоуѣческо началство бѣдѣте покорни зарадъ Господа ; или на царь-тъ, като що има най высокѣ власть,

14. Или на управители-тъ, като на проводены отъ него за наказаніе на злодѣйцы-тъ, и за похвалѣ на добротворцы-тъ ;

15. Защото така е воля-та Божія, като правите добро да затуляте уста-та на невѣжество-то на безумны-тъ челоуѣцы ;

16. Като свободни, и не като че имате свободѣ-тъ покрывало на зло-то, но като раби Божіи.

17. Всичкы-тъ почитайте, братство-то обычайте, бойте ся Богу, царь-тъ почитайте.

18. Слугы, покорявайте ся на господари-тъ съсъ всякой страхъ, не токо на добры-тъ и на кроткы-тъ, но и на строптивы-тъ.

19. Защото това е богоугодно, ако нѣкой заради совѣсть-тъ къмъ Бога прѣтърпѣва оскѣрбенія като страда неправедно.

20. Защото каква похвала е, ако търпите бѣненіе когато съгрѣшавате ? но ако търпите кога струвате добро и страдате, това е угодно прѣдъ Бога.

21. Защото на това сте и звани, понеже и Христосъ пострада за васъ, и остави примѣръ вамъ, да послѣдуйте по неговы-тъ стѣпки,

22. Който грѣхъ не е сторилъ, нито ся намѣри лъсть въ уста-та му ;

23. Който укоряванъ, укореніе не отвращаше, като страдаше не заплашваше, но прѣдаваше себе си на тогоу който съди праведно ;

24. Който самъ понесе на тѣло-то си грѣхове-тъ наши на дърво-то, за да бѣдемъ мъртви къмъ грѣхове-тъ, и живи къмъ правдѣ-тъ, на когото съ ранѣ-тъ вы исцѣлѣхте.

кѣ. Бѣсте бо ѿкв Овцы заблѣдшыя (не имѣше пастыря:) но возвратѣстеса нынѣ къ пастырю и поскѣтителю дѣшз вашихз.

ГЛАВА ̑.

а. Такожде же и жены, повинѣющеса своимз мзжѣмз, да и ѡше нѣцыи не повинѣютса слѡвс, жѣнскимз житіемз без слѡва плѣнѣни бѣдштз:

б. Видѣвше ѣже со стрѣхомз чисто житіе ваше:

в. Имже да бѣдетз, не виѣшная плетѣніа влѣсз, и вѣложѣніа злата, или вѣвѣніа ризз лѣпота:

г. Но потаѣный сѣрца челоуѣккз, вх неистлѣнии крѡткагв и молчаливагв дѣа, ѣже ѣсть предъ бѣгомз многоцѣнно.

д. Такв бо иногда и стѣла жены оуповающыя на бѣга, оукрашахс себѣ, повинѣющеса своимз мзжѣмз:

е. Икоже сарра послѣшаше Авраѣма, господина того зовѣши, ѣже бысте чѣда: блготворѣще и не коѣшеса ни ѣдинагв стрѣха.

ж. Мзжіе такожде, вкѣпѣ живѣще сз своими женами по рѣзвс, ѿкв немоушѣйшз сосѣдс, жѣнскомз воздаѡще чѣсть, ѿкв и спасѣдницы блгодѣтныя жизни, во ѣже не прекращѣтиса молитвамз вашимз.

и. Конѣцз же, вси ѣдиноумѣдренни бѣдите, милостиви, братомѡбцы, милосѣрдни, блгострѡбни, мѣдромѡбцы, смиреномѣдри:

к. Не воздаѡще слѡ за слѡ, или досаждѣніа за досаждѣніе: сзпротивное же, блгословѣще, вѣдаще, ѿкв на се звѣни бысте, да блгословѣніе наслѣдите.

л. Хотѣи бо живѡтз любви, и видѣти дни блги, да оудержитз ѡзыкз свой ѡ слѡ, и оустниѣ свой ѣже не глаголати льстїи.

м. Да оуѣклонѣтса ѡ слѡ, и да сотворитз блго: да възыцѣтз мѣра и да держѣтса ѣгв.

25. Защото бѣхте както овцы загубены, но сега ся завърнѣхте при Пастырь-тъ и Надзиратель-тъ на души-тъ ви.

ГЛАВА 3.

1. Подобно *и вы*, жены, покорявайте ся на мъжіе-тъ си, щото, ако нѣкон отъ тѣхъ ся не покоряватъ на слово-то, да ся придобѣ-
ѣтъ безъ слово-то чрѣзъ поведеніе-то на жены-тъ,

2. Като видятъ ваше-то поведеніе че е съсъ страхъ и чистотѣ ;

3. На които украшаваніе-то да не е външно, *сиречь* плетеніе на космы-тъ и кытеніе съсъ злато, или прѣмѣна на дрехы-тъ ;

4. Но потаенный-тъ челоуѣкъ на сърдце-то *украшенъ* съ нетлѣ-
ніе-то на кроткъ и тихъ духъ, което е многоцѣнно прѣдъ Бога.

5. Защото така нѣкога си и святы-тъ жены, които ся на Бога надѣяхъ, украсявахъ себе си и ся покорявахъ на мъжіе-
тъ си,

6. Както Сарра ся покоряваше Аврааму, и наричаше го госпо-
динъ ; на който вы станѣхте дѣщери, кога правите добро и не ся
бонте отъ никакъвъ страхъ.

7. Така също и вы, мъжіе, живѣйте благоразумно съсъ *жены-*
тъ си, и отдавайте почетъ на женскый-тъ полъ като на по слабъ
съсъдъ, и като на сонаслѣдницы на благодать-тъ на живота, да не
става прѣпятствіе на молитвы-тъ ви.

8. А найпослѣ, бѣдѣте всица единомысленни, сострадательни,
братолюбиви, милостиви, дружелюбиви.

9. Не въздавайте зло за зло, или хулъ за хулъ ; но на противъ
това благославяйте ; понеже знаете че на това быхте позовани, за
да наслѣдите благословеніе.

10. Защото който ище да люби животъ-тъ, и да види добры
дни, да спре языкъ-тъ си отъ зло, и устны-тъ си отъ да говорятъ
льсть.

11. Да ся уклонн отъ зло и да стори добро ; да потърси миръ и
да го слѣдува.

ѳі. Занѣ Очи Гдѣни на праведныя, и оуши ѳгѡ въз молитвѡ ѳхъ: лицѣ же Гдѣне на творящыя зла, ѳже потребити ѳхъ ѡ землѣ.

҃і. И кто ѡслобитъ васъ, ѡще блгоумъ подобницы бѣдете;

дї. Но ѡще и страждете правды ради, блжени есте. страха же ѳхъ не оубойтеса, ниже смущайтеса:

еї. Гдѣ же бга ѡстїите въз сердцахъ вашихъ. готови же прїснѡ ко ѡбѣтѡ всакомъ вопрошающему вы словесѣ ѡ вѡшемъ оупованїи, съ кротостїю и страхомъ:

ѕі. Совѣсть имѡще блгѡ, да ѡ немже клеветистъ васъ ѡки злодѣевъ, постыдѡтса слословацїи вѡше блгоѣ ѡ Хртѣ житїѣ.

зї. Лзчше бо єсть блгоѣ творящимъ, ѡще хощетъ вола бжїа, пострадати, нежели зло творящимъ:

иї. Занѣ и Хртосъ єдиною ѡ грѣсѣхъ нашихъ пострадѡ, праведникъ за неправедники, да приведѣтъ ны бгови: оумершвлѣнъ оубѡ бывъ плѡтїю, ѡживъ же дхѡмъ,

дї. ѡ немже и сщымъ въз темницѣ дсховѡмъ сошедъ проповѣда,

к. Протившымса иногдѡ, єгдѡ ѡждѡше бжїѣ долготерпѣнїѣ во дни Нѡевы, дѣлаемъ ковчегъ, въз немже малѡ, снѣчь, ѡсмь дшшъ спасѡшася ѡ воды.

ка. ѳгѡже въображенїѣ нынѣ и насъ спасѡетъ крещенїѣ, не плѡтскїа ѡложенїѣ скверны, но совѣсти блги вопрошенїѣ оубга, воскресенїемъ ѳсѡ Хртѡвымъ,

кв. ѳже єсть ѡдеснѡю бга, возшедъ на нѡ, покѡршымса ємѡ аггѡмъ и властѣмъ и силамъ.

12. Защото очи-тъ Господни сж на праведны-тъ и уши-тъ неговы на тѣхнѣ-тъ молбѣ, а лице-то Господне е противъ онѣзи които правять зло.

13. И кой ще ви стори зло, ако бждете подражатели на добро-то ?

14. Но ако и да страдате за правдѣ-тъ блажени *сте*, а отъ тѣхнѣ-тъ страхъ не бойте ся нито ся смущавайте.

15. Но освятѣте Господа Бога въ сѣрдца-та си; и вынѣгы *бждѣте* готови на отвѣтъ съ кротость и страхъ, на всякого който вы пыта за вашѣ-тъ надеждѣ.

16. Имайте совѣсть добрѣ, щото когато вы одумувать като злодѣйцы, да ся посрамятъ които клеветятъ добро-то ви въ Христа поведеніе.

17. Защото е по добрѣ да страдате, ако е така воля-та Божія, като правите добро, а не като правите зло.

18. Понеже и Христосъ веднѣжъ пострада за грѣхове-тъ, праведный-тъ за неправедны-тъ, да ны приведе при Бога, умъртвенъ бывши по плть, а оживотворенъ по духъ ;

19. Съ когото отиде та проповѣда и на духове-тъ които бѣхѣ въ тѣмницѣ-тъ,

20. Които ся въспротивихѣ иѣкога си на Божіе-то дълготърпѣніе, което гы чакаше едно врѣме въ дни-тъ Ноевы, когато ся правѣше ковчегъ-тъ, въ който малцина, то есть осмь души, избавихѣ ся чрѣзь водѣ-тъ ;

21. На койкто като е образъ кръщеніе-то, не измываніе-то на плтскѣ-тъ нечистотѣ, но свидѣтелство-то на добрѣ-тъ совѣсть къмъ Бога, спасава и насъ днесъ, чрѣзь възкресеніе-то на Исуса Христа ;

22. Който е отдесно на Бога, отъ какъ ся възнесе на небе-то, и комуто ся покорихѣ ангели-тъ и власти-тъ и силы-тъ.

ГЛАВА ̄.

̄. Хр̄т̄с̄ оубо пострадавш за ны плотию, и вы в тѣже мысль вооружитесь: зане пострадавший плотию, престà в грѣхà.

в. Во ѣже не котомъ человекѣскимъ похотемъ, но воли Бжїей прочее во плоти жити время.

г. Довлѣтъ ко вамъ мимошедшее время житїа, волю языческою творившимъ, ходившимъ в нечистотàхъ, в похотехъ, [в мужеложствѣ, в скотоложствѣ, в помыслѣхъ,] в пїанствѣ, в козлогласованїихъ, в лихонманїи, и богомерзскихъ идолослаженїихъ:

д. Ѡ немже двѣтса, не сходившымса вамъ в тѣже блгдà разліанїе, хслаще:

е. Иже воздадѣтъ слово готѣвс сѣшемс сдѣити живымъ и мѣртымъ.

в. На се во и мѣртымъ блговѣстїса, да сдз оубв прїимѣтъ по человекѣс плотию, поживѣтъ же по Бжѣ дхѣомъ.

з. Всѣмъ же кончина приближиса. оубѣломсдритесь оубо и трезвитесь в молитвахъ:

и. Прѣжде же всѣхъ дрѣгъ ко дрѣгъ любовь прилѣжис имѣйте, зане любовь покрывѣтъ множество грѣхѣвъ:

д. Страннолюбцы дрѣгъ ко дрѣгъ, безъ роптанїи:

г. Кїйждо іакоже прїатѣ дарованїе, междѣ себѣ сїмъ слгжѣше, іакв добрии строителїе различныа блгодѣти Бжїа:

д. Ище ктѣ глаголетъ, іакв словеса Бжїа: ище ктѣ слгжитъ, іакв в крѣпости, іѣже подаѣтъ Бгъ: да в всѣмъ славитса Бгъ Іисх Хрѣтомъ, емѣже ѣсть слава и держàва во вѣки вѣкѣвъ. амїнь.

в. Козлюбаенїи, не двѣтесь ѣже в васъ раждеженїю ко исксшенїю вамъ бываемс, іакв чѣждѣ вамъ слгжѣющса:

ГЛАВА 4.

1. И тъй, понеже Христосъ пострада за насъ по плътъ, оржѣте ся и вы съсъ същѣ-тѣжъ мысль; защото пострадалий-тъ по плътъ прѣстанѣлъ е отъ грѣхъ-тъ;

2. За да живѣете прѣзъ останѣло-то въ плътъ-тѣжъ врѣме, не вече по чловѣчески похоти, но по Божіѣ-тѣжъ волѣхъ.

3. Защото е доста намъ прѣмишѣло-то врѣме на животъ-тъ, дѣто сме правили волѣхъ-тѣжъ на язычници-тѣ, и сме живѣли въ нечистоты, въ похоти, въ винопійства, въ кошунства, въ упиванія, и въ омразны-тѣ идолослуженія.

4. За това ся и чудятъ, че вы не тичате съ *тѣхъ* въ исто-то разливаніе на блудство-то, и *вы* хулять;

5. Конто ще даджѣтъ отвѣтъ на оногова който е готовъ да сѣди живы-тѣ и мъртвы-тѣ.

6. Понеже за това ся проповѣда благовѣстіе-то и на мъртвы-тѣ, за да ся сѣдятъ по чловѣчески въ плътъ, а да живѣѣтъ по Бога въ духъ.

7. А свършаніе-то на всичко е приближило; и тъй разумно живѣйте и трѣзвенни бѣдѣте въ молитвы-тѣ.

8. А прѣди всичко имайте усърднѣ любовь помежду си; защото любовь-та ще покрене множество грѣхове.

9. Бывайте едни на други гостолубиви безъ роптаніе.

10. Всякой споредъ дарѣхъ-тѣ който е пріѣлъ, служѣте съ неѣ единъ на другий, като добри стронтели на многоразличнѣ-тѣ Божіѣ благодать.

11. Ако говори нѣкой, *нека говори* като словеса Божіи; ако слугува нѣкой, *нека слугува* като отъ силѣхъ-тѣ който му Богъ дава, да ся слави во всичко Богъ чрѣзъ Исуса Христа, комуто е слава-та и държава-та во вѣкы вѣковъ. Аминъ.

12. Възлюбленни, не ся чудѣте за огненно-то искушеніе, което става на васъ за испытнѣхъ, като че ви ся случава *нѣщо* чудно;

҃и. Но понѣже привѣщаетеся Хрѣтовымъ страстѣмъ, радуйтеся, ꙗко да и въ явленіе славы ѳгнѣ возрадуетеся веселѣишесѧ.

дї. Яше оукорѣми бывѣете ѿ имени Хрѣтовѣ, вѣжени есте: ꙗко славы и Бжїи Дхъ на васъ почивѣтъ: Онѣми оубо хсѣлитсѧ, а вами прославлѣтсѧ.

ѳи. Да не кто оубо ѿ васъ постраждетъ ꙗко оубійца или ꙗко тать или ꙗко злодѣи, или ꙗко чуждопосѣтитель:

ѕи. Яше ли же ꙗко Хрѣтіанинъ, да не стыдитсѧ, да прославлѣтъ же Бга въ части сей.

зї. Яко время начати сдѣзъ ѿ дома Бжїа: яше же прѣжде ѿ васъ, каа кончина противашымсѧ Бжїю ѳвлю;

иї. И яше праведникъ ѳдѧ спасѣтсѧ, нечестивый и грѣшный гдѣ явитсѧ;

дї. Тѣмже и страждущи по воли Бжїей, ꙗко вѣрнъ зиждителю да предадѣтъ дшы своѧ во бготвореніи.

ГЛАВА ѳ.

а. Старицы иже въ васъ молю, ꙗко старецъ сын и свидѣтель Хрѣтовымъ страстѣмъ, иже и хотѣицей славы явитисѧ Общникъ,

б. Пасите ѳже въ васъ стадо Бжїе, посѣщѣюще не нждею, но волею, и по нзѣ: ниже неправедными привѣтки, но оусерднъ:

в. Ни ꙗко владающе причтсѧ, но образи бывайте стадамъ:

д. И явшасѧ пастыреначалникъ, прїимете незвадѣемый славы вѣнецъ.

ѳ. Такоже юни повинитсѧ старцемъ: вси же дрѣгъ дрѣгъ повинюшесѧ, смиреносрдїе стажите: занѣ Бгъ гврдымъ противитсѧ, смиреннымъ же даѣтъ бгдѣть.

13. Но радувайте ся, споредъ дѣто сте причастници на Христовы-тѣ страданія, за да ся зарадувате веселяще ся и когато слава-та негова ся яви.

14. Блажени сте ако вы укоряватъ за име-то Христово ; защото Духъ-тѣ на славѣ-тѣ и на Бога почива на васъ ; отъ къмъ тѣхъ ся хули, а отъ къмъ васъ ся прославява.

15. Защото никой отъ васъ да не страда като убица, или като крадецъ, или злодѣецъ, или като испытователь на чужды работы.

16. Но ако страда като Христіанинъ, да ся не срамува, но да слави Бога въ това пѣщо.

17. Защото *дойде* врѣме-то да ся започене сѣдба-та отъ домъ-тѣ Божій ; и ако *начене* първомъ отъ насъ, каква ще бѣде сетнина-та на тѣзи които ся не покоряватъ на евангеліе-то Божіе ?

18. И ако праведный-тѣ едвамъ ся спасава, нечестивый-тѣ и грѣшный-тѣ дѣ ще ся яви ?

19. Така и тѣзи които страдатъ по Божіѣ-тѣ волѣ, да прѣдаватъ души-тѣ си *нему*, като на вѣренъ Създатель, въ благодѣяніе.

ГЛАВА 5.

1. Презвитеры-тѣ, които сѣ между васъ, умолявамъ азъ, който съ тѣхъ на едно съмъ презвитерь и свидѣтель на страданія-та Христовы, и причастникъ на славѣ-тѣ която има да ся яви,

2. Пасѣте Божіе-то между васъ стадо, надзиравайте го не съ принужденіе, но самоволно ; нито за гнѣснѣ печалбѣ, но съ усьрдіе ;

3. Нито като че обладавате наслѣдіе-то *Божіе*, но бывайте примѣръ на стадо-то.

4. И когато ся яви Пастыреначалникъ-тѣ, ще приемете вѣнецъ на славѣ-тѣ който не повѣхнува.

5. Подобно и вы, млади, покорявайте ся на презвитеры-тѣ, и всички единъ на другый като ся покорявате, облѣчѣте смиренномудріе-то ; защото Богъ ся противи на горды-тѣ, а на смиренны-тѣ дава благодать.

ѡ. Смирїтєса оубо подъ крѣпксю рѣкѣ Бжїю, да вы вознесѣтѣ во врѣмѣ:

ѣ. Всю печаль вашу возвергше на ны, ѿкв той печѣтса ѡ васъ.

ѵ. Трезвїтєса, бодрствуйтє, занѣ спостѣтѣ вашъ дїаволъ, ѿкв лѣвъ рыкѣ, ходитѣ, искїи когдѣ поглотїти:

Ѷ. Емѣже протївїтєса твѣрди вѣрою, вѣдѣше, ѿкв тѣже страсти слагѣютса вашему братству, ѿже въ мїрѣ.

ѧ. Бѣз же всѣкїа бѣгодѣти, призвѣвѣи васъ въ вѣчнсю свою славу ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, малу пострадавшы, той да совершитѣ вы, да оутвѣрдїтѣ, да оукрѣпїтѣ, да ѡснѣтѣ:

ѧі. Томѣ слава, и держава во вѣки вѣкѡвъ. Ѧмїнь.

ѧіі. Сїлѣномъ вамъ вѣрнымъ братомъ, ѿкв непцїю, вмаѣ написѣхъ, моѣ и засвїдѣтельствѣ сѣи быти истиннѣи бѣгодѣти Бжїей, въ нейже стонтѣ.

ѧііі. Цѣлѣетѣ вы ѿже въ Павѣлѡнѣ конзерѣннаѣ, и Марко сынъ мой.

ѧіііі. Цѣлѣйтѣ другъ другѣ лобзѣнїемъ любвѣ. мїръ вамъ всѣмъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ. Ѧмїнь.

6. И тъй смиръте ся подь държавнѣ-тѣ рѣкѣ Божіѣ, за да вы възвыси на врѣме ;

7. И всякѣ вашѣ грѣхѣ възложѣте на него, защото той ся грижи за васѣ.

8. Бждѣте трѣзвенни, бодри ; защото соперникѣ-тѣ ви діаволь-тѣ, като лвъь рыкае, и обхожда да търси кого да погълне ;

9. Комуто ся съпротивѣте, *стояще* твърди въ вѣрѣ-тѣ, понеже знаете че исты-тѣ страданія ся случаватъ на братія-та ви които сѣ на свѣтъ-тѣ.

10. А Богѣ на всякѣ благодать, който чрѣзь Христа Исуса е призовалъ насѣ въ вѣчнѣ-тѣ своѣ славѣ, като пострадае малко, той да вы осъвършенствува, да вы утвърди, да вы укрѣпи, и да вы направи непоколебими.

11. Нему слава и държава да бжде во вѣкы вѣковѣ. Аминь.

12. Писахѣ ви на кѣсо чрѣзь Симуана вѣрнаго, както мыслиѣ, брата, и увѣщавамѣ вы и свидѣтелствувамѣ ви, че тая е истинна-та Божія благодать, въ коѣто стоите.

13. Поздравява вы съизбранна-та *сѣ васѣ църква* у Вавилонѣ, и сынѣ мой Марко.

14. Поздравѣте ся единѣ другий съсъ цѣлованіе на любовь. Мирѣ на всички васѣ които сте въ Христа Исуса. Амишь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ВТОРОЕ
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА Я.

а. Симонъ Петръ, рабъ и посланникъ Иисъ Хрѣтовъ, равночестною съ нами полчившимъ вѣръ въ правдѣ Бга нашего и Бга Ииса Хрѣта:

б. Благодать вамъ и миръ да умножится въ познаніи Бга, и Хрѣта Ииса Гда нашего:

в. Иже всѣ намъ Бжтвенныя силы егѡ, яже къ животу и блгочестію, подана разумомъ призвѣшагъ насъ славою и добродѣтелию.

г. Ижеже честнаа намъ и великаа ѡбѣтваніа даровашаа, да сихъ ради бѣдете Бжественнагъ причастницы естества, ѡбѣгше, яже въ мирѣ, похотныхъ тлѣ:

д. И въ самое же се, тцаніе все привнесше, подадите въ вѣрѣ вашей добродѣтели, въ добродѣтели же разумъ,

е. Въ разумѣ же воздержаніе, въ воздержаніи же терпѣніе, въ терпѣніи же блгочестіе,

ж. Во блгочестіи же братолюбіе, въ братолюбіи же любовь.

з. Сѣ бо сѣща въ васъ и мнѡжашаа, не празныхъ ниже бесплодныхъ сотворятъ вы въ Гда нашего Ииса Хрѣта познаніе.

и. Емже бо ижесть сихъ, слѣпъ есть, мжай, забвеніе пріемъ ѡчищеніа древнихъ своихъ грѣхѡвъ.

й. Темже паче, братіе, потщитесь извѣстно ваше званіе

ВТОРО-ТО СОБОРНО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ПЕТРА.

ГЛАВА 1.

1. Симонъ Петръ, рабъ и апостоль Иисусъ Христовъ, вамъ, които сте получили еднакъж-тъ съ насъ драгоценнж вѣрж чрѣзь правдж-тъ на Бога нашего и Спаса Иисуса Христа ;

2. Благодать и миръ да ся умножи на васъ съ познаніе-то на Бога, и на Иисуса Господа нашего.

3. Както божественна-та негова сила е дарила намъ всичко що е за животъ-тъ *потрѣбно* и за благочестіе-то, чрѣзь познаніе-то на тогози, който е призовавъ насъ съсъ славж и добродѣтель,

4. Чрѣзь които ся дарихж намъ най голѣмы-тъ и драгоценны-тъ обѣщанія, за да бѣдете поради тѣхъ причастници на божественно-то естество, и да отбѣгнете отъ похотно-то растлѣніе което е на свѣтъ-тъ.

5. И за това исто-то, турѣте всичко-то си стараніе, и приложѣте на вѣрж-тъ си добродѣтель, на добродѣтель благоразуміе,

6. На благоразуміе въздържаніе, на въздържаніе търпѣніе, на търпѣніе благочестіе,

7. На благочестіе братолюбіе, и на братолюбіе любовь.

8. Защото тѣзи *добрины* ако ся намѣрувать у васъ и ся умножавать, правять вы да не сте празни нито бесплодни въ познаваніе-то на Господа нашего Иисуса Христа.

9. Понеже въ когото ся тѣ не намѣрувать, *той е слѣпъ*, кжсогледъ, и забравилъ е очищеніе-то на вѣтхы-тъ си грѣхове.

10. За това, братіе, постарайте ся повече да утвърждавате

и избрание творити : сѣѧ бо творѧще, не имате согрѣшити никогдаже.

̑і. Снѣце бо Обѧнѧн приподѧстсѧ вѧмъ вхѡдъ въ вѣчное црѣтво Гдѧ нѧшегѡ и Снѧ Іисѧ Хрѣтѧ.

̑іі. Серѡвѣ ради не ѡблѣніосѧ воспоминѧти прѧснѡ вѧмъ ѡ снѣхъ, ѧще и вѣдите, и оутвержденнѣ естѣ въ настоѧщей истинѣ.

̑ііі. Прѧведнѡ бо мнѡ, донелѣже есмь въ сѣмъ тѣлесѣ, возставѧти вѧсъ воспоминѧніемъ :

̑іііі. Вѣдый, ѧкѡ скорѡ естѣ ѡложѣнне тѣлесѣ моегѡ, ѧкоже и Гдѧ нѧшъ Іисъ Хрѣтѡсъ сказа мнѣ.

̑ііііі. Потщѧсѧ же и всегдѧ имѣти вѧсъ по моему нсхѡдѣ пѧмѧть ѡ снѣхъ творити.

̑іііііі. Не оухищрѣннѡмъ бо кѧснемъ послѣдовавшѣ сказахомъ вѧмъ силъ и прѧсѣствіе Гдѧ нѧшегѡ Іисѧ Хрѣтѧ, но самовѣдцы бѣвшѣ величествѧ Ѧнагѡ.

̑ііііііі. Прѣемь бо ѡ Бгѧ Ѧцѧ чѣсть и слѧвъ, глѧсъ прѧшедшъ къ немѡ такоѡ ѡ велелѣпнѡмъ слѧвы : сѣй естѣ Снѧ мой возлюбленный, ѡ немъже ѧзъ блгонзѡблнхъ.

̑іііііііі. И сѣй глѧсъ мы слышѧхомъ съ нѣсѣ сшѣдшъ, съ нѡмъ сѡще на горѣ стѣѧй.

̑ііііііііі. И имамы и звѣстнѣйшее прорѡческое слѡво, емѡже внимающе ѧкоже свѣтилъ сѧѧюшъ въ тѣмнѣмъ мѣстѣ, дѡврѣ творитѣ, дѡндеже дѣнь ѡзарѧтѧ, и деннѧца возсѧетѧ въ сердцѧхъ вѧшихъ.

̑іііііііііі. Сѣе прѣжде вѣдѧще, ѧкѡ всѧко прорѡчество книжное, по своему сказѧнію не бѡвѧетѧ.

̑ііііііііііі. Ни бо волею бѡсть когдѧ чѡлѡвѣкѡмъ прорѡчество, но ѡ сѧгѡ Дхѧ просвѣщѧемн глѧголѧша стѧн Бжѧн чѡлѡвѣцы.

призваніе—то и избирание—то ваше ; защото това като струвате, никога нѣма да прѣгрѣшите.

11. Защото така ще изобилно да ви ся даде входъ въ вѣчно—то царство на Господа нашего и Спаса Иисуса Христа.

12. Заради това не ще ся облѣниж да ви напоумувамъ всякога за тѣзи *работы*, ако и да *вы* знаете, и да сте утвърдени въ насто—ящѣ—тѣ истинѣ.

13. Мыслиж обаче праведно, до когато съмъ въ тѣхъ хыжнихъ *тѣлесихъ* да вы възбудамъ съ напоумуваніе ;

14. Понеже знаиж, че скоро ще оставиж хыжнихъ—тѣ си, както Господъ нашъ Иисусъ Христосъ ми извѣсти.

15. Ще ся постараиж обаче, щото вы и слѣдъ умираиe—то ми да можете всякога да помните тѣзи *работы*.

16. Защото като ви обадихмы силѣ—тѣ и идваніе—то на Господа нашего Иисуса Христа, не слѣдовахмы хитронзмыслены басни, но бѣхмы самовидци на негово—то величествіе :

17. Защото прія отъ Бога Отца честь и славѣ, когато дойде нему отъ великолѣпнихъ—тѣ славѣ такъвъ гласъ : Тойзи е Сынъ мой възлюбленный—тѣ, въ когото азъ благоволихъ.

18. И тойзи гласъ чухмы ний че дойде отъ небе—то, когато бѣхмы съ него на святѣ—тѣ горѣ.

19. Още имамы и по извѣстно пророческо—то слово, на което добрѣ струвате да внимавате, като на свѣтило което свѣти въ тъмно мѣсто, додѣ ся зазорн день—тѣ, и зорница—та изгрѣе въ сѣрдца—та ваши.

20. И това най първо да знаете, че никое пророчество отъ писаниe—то не бѣва отъ собственно—то разясненіе *на тогози който пророчестеува*.

21. Защото никога не е идвало пророчество отъ челоуѣческѣ волиж, но отъ Духа Святаго движени, говорихж свети—тѣ челоуѣци Божіи.

ГЛАВА Ї.

а. Быша же и живи пророцы в людех, якоже и в вас вьдстз живи оучители, иже внесутз ереси погивели, и искъпашагв ихъ вѣки ѿметающеся, приводаше себѣ скоръ погивель :

б. И мнози послѣдствуютз ихъ нечистотамз, ихже ради пѣть истинный похълантса,

в. И в прегмноженіи астивыхъ словесъ васъ оуловатз : ихже сѣдз искони не коснитз, и погивель ихъ не дремлетз.

г. Ище бо бѣзъ аггеловъ согрѣшившихъ не пошадѣ, но пленіцами мрака связавъ предаде на сѣдз мѣримыхъ блюстї :

д. И первагв міра не пошадѣ, но Осмаго Нѡа правды проповѣдника сохрани, потѡпъ мірсъ нечѣствовавшихъ наведе :

е. И грады Содомскїа и Гомѡррскїа сжегъ разоренїемъ ѡсѡдї, ѡбразъ хотѣщимъ нечѣствовати положивъ :

ж. И праведнаго Лѡта ѡбидима ѿ беззаконныхъ в нечистотѣ сожитїа избави :

з. Видѣнїемъ бо и слѣхомъ праведный живїи в нихъ, день ѿ днѣ дѣшс праведнъ беззаконными дѣлы мѣчаше :

и. Вѣсть Гдѣ блгочестивыя ѿ напасти избавлати, неправедники же на день сѣднїи мѣримы блюстї :

ї. Наипаче же во слѣдъ плотскїа похоти скверненїа ходѣшыл, и ѿ Гдствѣ нерадѣшыл, продержателе, себѣ оугвдницы, славы не трепещутз хълаше :

л. Идѣже Ягглан крѣпостїю и сілою боши сѣше, не терпатз на сѣ ѿ Гда оукорїзненъ сѣдз.

м. Сїи же, яко скѡти живѡтнїи естествомъ бывше в

ГЛАВА 2.

1. Но имало е и лъжливи пророци между народъ-тъ, както и между васъ ще има лъжливи учители, които ще въведътъ скрито губителны ереси, и ще ся отричатъ и отъ Господаря *си* който ты е купилъ, та ще навлѣкнѣтъ на себе си скорашнѣ погубель.

2. И мнозина ще послѣдуютъ тѣхны-тъ развращенія, поради които нѣтъ-тъ на истинѣ-тѣ ще ся похули.

3. И отъ любостыжаніе ще вы употребяватъ като търговіи съ прѣсторены думы; тѣхно-то осъжданіе, отколѣ *приготовено*, не ся забавя, и тѣхна-та погубель не дрѣме.

4. Защото ако Богъ не пощадѣ ангелы-тъ които съгрѣшихъ, но ты хвърли въ преисподниѣ *вързаны* съ веригы мрачны, и прѣдаде ты да бѣдѣтъ вardenи за сѣдѣ,

5. И *ако* не пощадѣ старый-тъ свѣтъ, но като нанесе потопъ връхъ свѣтъ-тъ на нечестивы-тъ; съхрани *свѣдѣніе* *седмь души* осмый-тъ Ноя, проповѣдника на правдѣ-тѣ;

6. И осъди на разореніе градове-тъ Содомскы и Гоморскы, и направи ты на пепель, та ты постави примѣръ на онѣзи, които послѣ щѣхъ да нечествувать;

7. И освободи праведнаго Лота, комуто бѣ досадило нечисто-то поведеніе на нечестивы-тъ;

8. (Защото праведный-тъ, който живѣяше между тѣхъ, отъ день на день измѣчваше праведнѣ-тѣ си душѣ, като гледаше и чуваше *тѣхны-тъ* беззаконны дѣла);

9. Знае Господь да освободява благочестивы-тъ отъ напасть, а неправедны-тъ да държи за сѣднѣ-тъ день да ся мѣчатъ:

10. А наипаче на тѣзи които съ пожеланіе на нечистотѣ слѣдуютъ подирь плѣть-тѣ, и прѣзирать власть-тѣ: *тъ* сѣ дързостливи, безочливи, и не треперять кога хулять чиновничества-та.

11. Дѣто ангели-тъ, ако и по голѣми да сѣ въ крѣпость и силѣ, не произносятъ противъ тѣхъ хулителенъ сѣдѣ прѣдъ Господа;

12. Тѣзи обаче, като природны безсловесны животны, родены за

погибель и тлѣ, въ нихже не разсмѣютъ хслаше, во истлѣнии своемъ истлѣютъ :

гг. Пріемлюше мзда неправеднх, сласть мнѣше вседневное насыщеніе, сквернители и порочницы, питающеся лествми своимн, гдѣше съ вами,

дд. Очи имѣше исполнь благодѣаніа и непрестаемагъ грѣхѣ, прелѣюще дѣшы нестверждены, сердце насчено лихонмствѣ имѣше, клѣтвы члѣда,

ее. Стѣваше правый пѣть заблудша, послѣдовавше пѣти Балаама Росорова, иже мзда неправеднх возлюбн,

ее. Обличеніе же имѣ своегѣ беззаконіа : подрѣмникъ безгласенъ, человекескимъ гласомъ провѣщавшъ, возбранн пророка безмие.

зг. Сн сѣть истѣчницы безводни, облацы и мглы ѿ вѣтрѣ преносимн, имже мракъ тѣмный во вѣки блюдетса.

иг. Прегрѣда ко сѣты вѣщѣюще, прелѣютъ въ скверны плотскіа похоти, ѿвѣгѣющихъ всѣчески ѿ нихъ живѣющихъ во лстн.

дд. Свобода имъ ѿвѣщавѣюще, сами рабн сѣше тлѣнн : имже ко кто повѣжденъ бывѣтъ, семъ и работенъ сѣть.

к. Ише во ѿвѣгше сквернх міра въ размъ Гда и Спса нашегѣ Иса Хрѣта, симн же пакн сплѣтшеса повѣждаемн бывѣютъ, быша имъ послѣднѣа гѣрша пѣрвыхъ.

ка. Лѣше ко вѣ имъ не познати пѣти правды, нежели познавшымъ возвратитиса вспѣть ѿ преданныа имъ стѣа заповѣдн.

кв. Слѣчса ко имъ истиннаа прѣтча : пѣсъ возвращса на своѣ блевѣтинъ : и свиннѣ ѿмывшиса, въ калъ тннныи.

ловъ и истрѣбваніе, хулять за нѣща които не знаѣтъ, и ще погынѣтъ въ свой-тъ си развратъ,

13. И ще пріемѣтъ заплатѣ-тъ на неправдѣ-тъ; иматъ го за наслажденіе деня да раскошествовать; тѣ сѣ сквърнителни и порочници; наслаждавать ся съ лъсти-тъ си, когато сѣ на угощеніе съ васъ наедно;

14. Иматъ очи пълни съ блудъ и съ непрѣстаненъ грѣхъ; подлѣстятъ души неутвърдени; иматъ сърдце-то си научено на любостяжаніе; чада на клѣтвѣ сѣ.

15. Оставивше правый-тъ пѣтъ заблудихъ, и послѣдовахъ пѣтъ-тъ на Валаама *сынъ-тъ* Восоровъ, който възлюбилъ заплатѣ-тъ на неправдѣ-тъ;

16. Но изблеченъ бы за свое-то си беззаконіе; нѣмъ подяремникъ съ гласъ чловѣческый проговори, и възпрѣ безуміе-то на пророкъ-тъ.

17. Тѣ сѣ безводни кладенци, облаци отъ вихрушки тласкани, за които мрачна тъма ся варди во вѣкъ.

18. Защото като говорятъ съ надуту празнословіе, прѣлѣгватъ съ плѣтскы-тѣ похоти, съ невѣздържанія-та, тѣзи които сѣ наистинѣ избѣгнѣли отъ живушы-тѣ въ заблуденіе,

19. Като имъ обѣщавать свободѣ, а тѣ сами сѣ роби на развратъ-тъ; защото отъ когото быва побѣденъ нѣкой, нему и робъ става.

20. Понеже, като избѣгнѣхъ отъ мръсотіи-тѣ на свѣтъ-тъ чрѣвъ познаніе-то на Господа и Спася Исуса Христа, ако сѣ ся сплели пакъ въ тѣхъ и оставать побѣдени, послѣдно-то имъ състояніе е станѣло по лошо отъ първо-то.

21. Понеже по добро бы было за тѣхъ да не бѣхъ познали пѣтъ-тъ на правдѣ-тъ, нежели като го познахъ да ся повѣрнѣтъ отъ прѣдаденѣ-тъ тѣмъ святѣ заповѣдъ.

22. Но съ тѣхъ ся случавъ това което казува истинна-та пословица: Псе-то ся върнѣ на блевотникъ-тъ си, и, свиня-та окѣпана *вгрнѣ ся* да ся валя въ тинѣ-тъ.

ГЛАВА Г.

а. Сіє оуже возлюбленни, второе вамъ пишѹ посланіе, въ нѣхже возвѣждаю воспоминаніемъ вашъ чистый смыслъ :

б. Поманѣти прѣжде речѣнныя глаголы ѿ стѣхъ Пррѣкъ, и ѿплъ вашнхъ заповѣдъ Гдѣ и Спса :

в. Сіє прѣжде вѣдаше, ѿкъ прійдетъ въ послѣднѣя дни рсгатеа, по своѣхъ похотѣхъ ходѣше,

д. И глаголюще : гдѣ есть ѡбѣтованіе пришествіа ѡгнѣ ; ѡнѣлѣже во оцѣ оуспоша, всѣ такъ превываютъ ѿ начала созданія.

е. Таитса во имъ сіє хотѣшимъ, ѿкъ нѣсѣ вѣша и спѣрва, и земля ѿ воды, и водою составлена Бжѣимъ словомъ.

ж. Тѣмже тогдашній міръ, водою потопленъ бывъ погнѣе :

з. А нынѣшнѣя нѣсѣ и земля тѣмже словомъ сокровѣна сѣтъ, Огню влоудѣма на дѣнь ссѣдѣ и погнѣели нечестивыхъ человекъ.

и. Едино же сіє да не оутайтса васъ возлюбленни, ѿкъ еднѣ дѣнь прѣдъ Гдѣмъ ѿкъ тысаща лѣтъ, и тысаща лѣтъ ѿкъ дѣнь еднѣ.

о. Не коснитъ Гдѣ ѡбѣтованія, ѿкоже иѣцыи коснѣніе мнѣтъ : но долготерпитъ на насъ, не хотѣ да ктѣ погнѣнетъ, но да всѣ въ поканіе прійдетъ.

п. Прійдетъ же дѣнь Гдѣнъ ѿкъ тѣтъ въ ношнѣ, въ онѣже нѣсѣ оубв сѣ шѣмомъ мѣмѣ идетъ, стѣхн же сжигѣемы разорѣтса, земля же, и ѿже на нѣй дѣла сгорѣтъ.

а. Сѣмъ оубо всѣмъ разорѣемымъ, кѣцѣмъ подовѣетъ быти вамъ во стѣхъ превываннхъ и влѣгчестнхъ ;

в. Чаюшимъ и скорѣе быти желѣющимъ пришествіа Бжѣагѣ днѣ, ѡгнѣже рѣдн нѣсѣ жегѣма разорѣтса, и стѣхн ѡпалѣени растѣютса ;

ГЛАВА 3.

1. Ето, възлюбленни, пишж ви това второ посланіе, въ които *два* посланія възбуждаж чрѣзъ напомнуваніе чистый-тъ вашъ смыслъ :

2. Да помните прѣдизговорены-тъ отъ святы-тъ пророцы слова, и заповѣдъ-тъ отъ насъ апостолы-тъ на Господа и Спаса.

3. Най първо знайте това, че въ послѣдни-тъ дни ще дойджтъ подиграватели, които ще ходятъ по свои-тъ си похоти,

4. И ще казувать : Дѣ е обѣщаніе-то на идваніе-то му ? защото отъ какъ сж ся бащи-тъ *ни* поминжли, всичко-то си така стои отъ начало-то на създаніе-то.

5. Защото самоволно не разумѣвать това, че небеса-та отъ край си, и земя-та която е отъ *вниз* водж-тъ и въ водж-тъ съсъ слово-то Божіе станжжх.

6. Чрѣзъ, които тогашній-тъ свѣтъ погынж потопенъ отъ водж-тъ.

7. А днешни-тъ небеса и земя-та, съ исто-то слово сж вардены, да ся пазятъ за огнь-тъ до день-тъ на сждбж-тъ и на погываніе-то на нечестивы-тъ человекы.

8. Още едно и това да не забравяте, възлюбленни, че прѣдъ Господа единъ день е като тысяща години, и тысяща години, като единъ день.

9. Господъ не забава обѣщаніе-то *си*, както що смѣтатъ нѣкои *това* баваніе, по търпи ны за много врѣме, понеже не иска да погынжтъ нѣкои, но всичкы да дойджтъ на покаяніе.

10. А день-тъ Господень ще дойде, като крадецъ ношя, въ който небеса-та ще прѣйджтъ съ бученіе, а стихии-тъ разгоряваны ще ся стопятъ, и земя-та и дѣла-та по неіж ще изгорятъ.

11. И тѣй понеже всичко това ще ся стопи, какви трѣбува да сте вы въ святж обходж и въ благочестіе,

12. Като чакате и бързате за идваніе-то на Божій-тъ день, въ който небеса-та въспламеняваны ще ся развалятъ, и стихии-тъ разгоряваны ще ся стопятъ ?

҃҃. Но́ва же нѣсѣ, ѿ но́вы землѣи по ѡбѣтованію ѿ҃҃у ча́емъ, въ нѣже пра́ва живѣтъ.

҃҃. Тѣмъ же, возлюбленніи, сіи́хъ ча́юще, потщи́теса несквѣрни ѿ непоро́чни томъ ѡбръ҃стѣса въ ми́ръ :

҃҃. И́же же Г҃а на́шегѡ долготерпѣніе, спасѣніе неощи́йте : ꙗ́коже ѿ возлюбленный на́шъ бра́тъ Па́велъ по дѣланіи ѿ҃҃мъ премѣдрости написа́ вамъ.

҃҃. ꙗ́коже ѿ во всѣ́хъ свои́хъ посланіи́хъ, глаго́ла въ ни́хъ ѡ си́хъ : въ нѣхъ же сѣть недѡбъ разꙋмна нѣкаа, ꙗ́же неназчѣни ѿ нествѣрженіи развраща́ютъ, ꙗ́коже ѿ прѡчаа писаніа, къ своѣи погнѣбели ѿмъ.

҃҃. Вы́ же оубо возлюбленніи, предвѣда́юще храни́теса, да не лѣстию беззакѡнны́хъ сведѣни бѣвше, ѡпаде́те своегѡ оутверженіа :

҃҃. Но да расте́те во блага́ти ѿ раꙋзмѣ Г҃а на́шегѡ ѿ Сп҃са І́иса Хр҃та. томъ сла́ва ѿ нынѣ ѿ въ дѣнь вѣка. а́минь.

13. А споредъ обѣщаніе—то му очакуваме новы небеса и новѣ земѣ, въ които живѣе правда.

14. За това, възлюбленни, тѣзи нѣща като очакувате, прилѣжайте да ся намѣрите чисти и непорочни прѣдъ него миромъ ;

15. И дълготърпѣніе—то на Господа нашего имайте за спасеніе ; както и възлюбленный—тѣ нашъ братъ Павелъ ви писа споредъ даденѣ—тѣ нему мудрость,

16. Както и въ всички—тѣ *си* посланія, кога говори въ тѣхъ за тѣзи работы ; въ които има нѣкои нѣща мжчноразумителны, които неучени—тѣ и неутвърдени—тѣ искривяватъ, както и други—тѣ писанія, за своѣ—та си погубель.

17. И тѣй вы, възлюбленни, като сте прѣдизвѣстени *за това*, пазѣте ся, да ся не увлѣчете съсъ заблужденіе—то на беззаконны—тѣ, и отпаднете отъ утвърженіе—то си.

18. Но растѣте въ благодать—тѣ и въ познаніе—то на Господа нашего и Спаса Исуса Христа. Нему слава *да бжде* и нынѣ и въ день вѣчный. Аминь.

СОБО́РНОЕ ПОСЛА́НІЕ ПЕРВОЕ
СТѢ́ГО А́ПЛА І́ОА́ННА БѢ́СЛОВА.

ГЛА́ВА А́.

а. Ёже бѣ испѣрва, ёже слышахомъ, ёже видѣхомъ очима нашими, ёже оузрѣхомъ, и рѣки наша ѡсказаша ѡ словеси живѡтнѣмъ :

б. И живѡтѣ ꙗвѣса, и видѣхомъ, и свидѣтельствемъ, и возвѣщаемъ вамъ живѡтѣ вѣчный, ѡже бѣ оу Оца, и ꙗвѣса намъ :

в. Ёже видѣхомъ и слышахомъ, повѣдаемъ вамъ, да и вы ѡбщѣнїе имате съ нами : ѡбщѣнїе же наше со Оцемъ и съ Сномъ ѣгѡ Иисомъ Хрѣтомъ :

г. И сіа пишемъ вамъ, да радость ваѡа вѣдетъ исполнена.

д. И сіе ёсть ѡвѣтованїе, ёже слышахомъ ѡ негѡ, и повѣдаемъ вамъ, ꙗкѡ Бгъ свѣтѣ ёсть, и тмѣ въ немъ нѣсть ни ёдиныа.

е. Аще речемъ, ꙗкѡ ѡбщѣнїе имамы съ нимъ, и во тмѣ ходимъ, лжемъ, и не творимъ истины :

ж. Аще же во свѣтѣ ходимъ, ꙗкоже самъ той ёсть во свѣтѣ, ѡбщѣнїе имамы дрѣгѣ ко дрѣгѣ, и кровь Ииса Хрѣта Сна ѣгѡ ѡчищаетъ насъ ѡ всакагѡ грѣха.

з. Аще речемъ : ꙗкѡ грѣха не имамы, себѣ прелциаемъ, и истины нѣсть въ насъ.

и. Аще исповѣдаемъ грѣхѡ наша, вѣренъ ёсть и праведенъ, да ѡставитъ намъ грѣхѡ наша, и ѡчиститъ насъ ѡ всакиа неправды.

ПЪРВО-ТО (СЪБОРНО) ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Това което бѣ отъ начало, което смы чули, което съ очи-тѣ си видѣхмы, което изгледахмы, и рѣчь-тѣ ни похванѣхъ, за Слово-то на животъ-тѣ;

2. (И животъ-тѣ ся яви, и видѣхмы, и свидѣтельствуваме, и ви извѣствамы вѣчный-тѣ животъ, който бѣ у Отца и яви ся намъ;)

3. Това което смы видѣли и чули, него ви извѣствамы, да имате и вы съ насъ общеніе; а пакъ наше-то съобщеніе е съ Отца и съ Исуса Христа неговъ-тѣ Сынъ.

4. И това ви пишемъ, да бѣде ваша-та радость исполнена.

5. И това е извѣстіе-то, което чухмы отъ него и го извѣствамы вамъ, че Богъ е видѣлина, и никаква тъмнина нѣма въ него.

6. Ако речемъ че имамы съобщеніе съ него, а ходимъ въ тъмнинѣ, лъжемъ, и не вършимъ истинѣ-тѣ.

7. Ако ли ходимъ въ видѣлинѣ, както е той въ видѣлинѣ, имамы единъ съ другый съобщеніе, и кръвь-та на Сына му Исуса Христа очистя ны отъ всякой грѣхъ.

8. Ако речемъ че грѣхъ нѣмамы, сами себе си лъжемъ, и истина-та не е въ насъ.

9. Ако исповѣдвамы грѣхове-тѣ наши, вѣренъ и праведенъ е, да ни прости грѣхове-тѣ ни, и да ны очисти отъ всякъ неправдѣ.

г. Яже речѣмъ, ꙗкѡ не согрѣшихомъ, лжа творимъ єго, и слово єго неѣсть въ насъ.

ГЛАВА ВѢ.

а. Чѣдѣца моѣ, сѣѣ пишѣ вамъ, да не согрѣшѣете: и яже кто согрѣшитъ, ходѣтѣ ѡтѣ мамы ко Оцѣ, Исѣ Хрѣтѣ праведника.

б. И тоѣ ѡчищеніе єсть ѡ грѣсѣхъ нашихъ, не ѡ нашихъ же точию, но и ѡ всегѡ міра.

в. И ѡ сѣмъ разсмѣемъ, ꙗкѡ познахомъ єго, яже заповѣди єго соблюдаемъ.

г. Глаголай, ꙗкѡ познахъ єго, и заповѣди єго не соблюдаетъ, ложь єсть, и въ сѣмъ истины неѣсть:

д. Я иже яже соблюдаетъ слово єго, поистиниѣ въ сѣмъ любви Бжѣи совершена єсть. ѡ сѣмъ разсмѣемъ, ꙗкѡ въ немъ єсмы.

е. Глаголай въ немъ пребывѣти, долженъ єсть, ꙗкоже Онь ходилъ єсть, и сѣи такожде да ходитъ.

ж. Позаблении, не заповѣдь новъ пишѣ вамъ, но заповѣдь вѣтхъ, юже имѣете испѣрва: заповѣдь вѣтха єсть слово, еже слышасте испѣрва.

з. Паки заповѣдь новъ пишѣ вамъ, еже єсть поистиниѣ въ немъ и въ васъ: ꙗкѡ тѣ мимоходитъ, и свѣтъ истинный сѣи оуже сѣлетъ.

и. Глаголай себѣ во свѣтѣ быти, ѣ брата своего ненавидѣй, во тмѣ єсть досѣлѣ.

й. Любай брата своего, во свѣтѣ пребываетъ, и соблазна въ немъ неѣсть.

к. Я ненавидѣй брата своего, во тмѣ єсть, и во тмѣ ходитъ, и не вѣсть, каму ѣдетъ, ꙗкѡ тѣ ѡслѣпнѣ Очн ємъ.

л. Пишѣ вамъ, чѣдѣца, ꙗкѡ ѡставляются вамъ грѣси имене єго ради.

10. Ако речемъ че не сме съгрѣшили, правимъ го лъжъ, и негово-то слово не е въ насъ.

ГЛАВА 2.

1. Чадца мои, това ви пишъ, да не съгрѣшите : и ако съгрѣши нѣкой, имамы ходатай при Отца, Исуса Христа, Праведнаго.

2. И той е умилостивленіе за наши-тѣ грѣхове, и не тъкмо за наши-тѣ, но и за всичкій-тѣ свѣтъ.

3. И по това знаемъ че сме го познали, ако пазимъ неговы-тѣ заповѣди.

4. Който казува : Познахъ го, а заповѣди-тѣ му не пази, лъжъ е, и истина-та не е въ него.

5. А който пази негово-то слово, въ него паистинъ Божія-та любовь е съвършенна. По това знаемъ че сме въ него.

6. Който казува че въ него прѣбѣдва, длъженъ е, както е онъ ходилъ, така и той да ходи.

7. Братіе, не ви пишъ новъ заповѣдъ, но заповѣдъ ветхъ, койкто отъ начало имайте ; ветха-та заповѣдъ е слово-то което сте отъ начало чули.

8. Пакъ новъ заповѣдъ ви пишъ, което е и въ него и въ васъ истино ; защото тъмнина-та прѣхожда, и истина-та видѣлина вече свѣти.

9. Който казува че е въ видѣлинь, а ненавижда брата си, въ тъмнинъ е до нынѣ.

10. Който люби брата си, той прѣбѣдва въ видѣлинь, и нѣма соблазнъ въ него.

11. А който ненавижда брата си, въ тъмнинъ е, и въ тъмнинъ ходи, и не знае къдѣ отхожда, защото тъмнина-та му е заслѣпила очи-тѣ.

12. Пишъ вамъ, чадца, защото ви ся простихъ грѣхове-тѣ заради негово-то име.

҃҃. Пишѹ вамъ, Отцы, ꙗкѡ познасте безначалнаго. пишѹ вамъ, юншы, ꙗкѡ побѣдите лжѣваго. Пишѹ вамъ, дѣти, ꙗкѡ познасте Оца.

҃҃. Писахъ вамъ, Отцы, ꙗкѡ познасте исконнаго. писахъ вамъ, юншы, ꙗкѡ крѣпцы есте, и слово Бжїе въ васъ пребываетъ, и побѣдите лжѣваго.

҃҃. Не любите міра, ни, ꙗже въ мірѣ. ꙗже кто любитъ міръ, несть любви Очи въ немъ :

҃҃. ꙗкѡ все, еже въ мірѣ, похоть плотская, и похоть очесъ, и гордость житейская, несть ꙗ Оца, но ꙗ міра сегѡ есть.

҃҃. И міръ преходитъ, и похоть егѡ: а творѣи волю Бжїю, пребываетъ во вѣки.

҃҃. Дѣти, послѣдняя година есть: и ꙗкоже слышасте, ꙗкѡ антихристъ грядетъ, и нынѣ антихрести мнози быша: ꙗ сегѡ разсмѣваемъ, ꙗкѡ послѣдній часъ есть.

҃҃. О насъ изыдоша, но не бѣша ꙗ насъ: ꙗже вы ꙗ насъ были, пребыви оубо быша съ нами: но да ꙗвѣтса, ꙗкѡ не сътъ вси ꙗ насъ.

҃҃. И вы помазаніе имате ꙗ стѣгѡ, и вѣсте всѣ.

҃҃. Не писахъ вамъ, ꙗкѡ не вѣсте истины, но ꙗкѡ вѣсте ю, и ꙗкѡ всѣка лжа ꙗ истины несть.

҃҃. Кто есть лживый, точию ѡметѣйся, ꙗкѡ Іисъ несть Христъ; сей есть антихристъ, ѡметѣйся Оца и Сѣа.

҃҃. Всѣкъ ѡметѣйся Сѣа, ни Оца имать: а исповѣдаѣи Сѣа, и Оца имать.

҃҃. Вы оубо еже слышасте исперва, въ васъ да пребываетъ. (и) ꙗже въ васъ пребудетъ еже исперва слышасте, и вы въ Сѣѣ и Оцѣ пребудете.

҃҃. И сїе есть ѡбѣтованіе, еже самъ ѡбѣща намъ, живѡтъ вѣчный.

҃҃. Сїа писахъ вамъ ѡ лстѣщихъ васъ.

҃҃. И вы еже помазаніе прїаєте ꙗ негѡ, въ васъ пребы-

13. Пишж вамъ, отци, защото вы познахте тогози, който е отъ начало. Пишж вамъ, млади, защото побѣдихте лукаваго. Пишж вамъ, дѣца, защото познахте Отца.

14. Писахъ вамъ, отци, защото познахте тогози, който е отъ начало. Писахъ вамъ, млади, защото сте крѣпки, и слово-то Божіе прѣбжда въ васъ, и побѣдихте лукаваго.

15. Не обичайте свѣтъ-тъ, нито което е въ свѣтъ-тъ. Ако люби нѣкой свѣтъ-тъ, любовь-та на Отца не е въ него.

16. Защото всичко що е въ свѣтъ-тъ, похоть-та на плѣтъ-тъ, и похоть-та на очи-тъ, и гордость-та на живота, не е отъ Отца, но отъ свѣтъ-тъ е.

17. Но свѣтъ-тъ прѣхожда и негова-та похоть; а който прави волѣ-тъ Божіѣ, въ вѣки прѣбжда.

18. Дѣца, послѣдно врѣме е; и както сте чули че Антихристъ иде, и сега има много антихристи; отъ това познаваме че е послѣдно врѣме.

19. Отъ насъ излѣзохъ, но не бѣхъ отъ насъ; защото ако бы были отъ насъ, щѣхъ да си останѣтъ съ насъ; но *излѣзохъ*, да ся явятъ че не сж всички-тъ отъ насъ.

20. И вы имате помазаніе отъ Святаго, и знаете всичко.

21. Не съмъ ви писалъ защото не знаете истинѣ-тъ, но защото ѣж знаете, и защото всяка лъжа не е отъ истинѣ-тъ.

22. Кой е лжець, освѣнь оногози който отрича че Исусъ не е Христосъ? Той е антихристъ, който ся отрича отъ Отца и отъ Сына.

23. Всякой който ся отрича отъ Сына, нѣма нито Отца; [а който исповѣдува Сына, има и Отца.]

24. И тѣѣ онова което сте вы отъ начало чули, нека прѣбжде въ васъ. Ако прѣбжде въ васъ това което сте отъ начало чули, *то* ще прѣбждете и вы въ Сына и въ Отца.

25. И това е обѣщаніе-то, което ни той обѣща, животъ вѣчный.

26. Това ви писахъ поради тѣзи, които вы лѣстятъ.

27. И помазаніе-то което вы пріяхте отъ него, прѣбжда въ

вѣдетъ, ꙗкоже не трѣбуете, да кто оучитъ вы: но ꙗкоже то само помазаніе оучитъ вы ѿ всемъ, ꙗкоже истинно есть, ꙗкоже несть ложно: ꙗкоже ꙗкоже начѣ васъ, пребывайте въ немъ.

ки. ꙗкоже нынѣ, чѣда, пребывайте въ немъ: да егда ꙗвѣтса, ꙗкоже мамы дерзновеніе, ꙗкоже не посрамимса ѿ негѣ, въ пришествіи егѣ.

ко. ꙗкоже еще вѣсте, ꙗкоже праведникъ есть, разсмѣйте, ꙗкоже всѣхъ творѣи правдѣ, ѿ негѣ родиша.

ГЛАВА Г̃.

а. Видите, каковѣ любовь далъ есть Оубъ намъ, да чѣда Бжѣа наречѣмса, ꙗкоже вѣдемъ. сегѣ ради мѣрѣ не знаѣтъ насъ, занѣ не познѣ егѣ.

б. Возлюбленіи, нынѣ чѣда Бжѣа есмь, ꙗкоже не оуб ꙗвѣса, что вѣдемъ: вѣмы же, ꙗкоже, егда ꙗвѣтса, подобни есмъ вѣдемъ, ꙗкоже оубримъ егѣ, ꙗкоже есть.

г. ꙗкоже всѣхъ ꙗкоже надежда сѣо нашь, ѿчищѣетъ себѣ, ꙗкоже онъ чѣстъ есть.

д. Всѣхъ творѣи грѣхъ, ꙗкоже беззаконіе творитъ: ꙗкоже грѣхъ есть беззаконіе.

е. ꙗкоже вѣсте, ꙗкоже онъ ꙗвѣса, да грѣхѣи нашь возметъ: ꙗкоже грѣхѣи въ немъ несть.

ж. Всѣхъ, ꙗкоже въ немъ пребываетъ, не согрѣшѣетъ: всѣхъ согрѣшѣаи, не видѣ егѣ, ни познѣ егѣ.

з. Чѣда, никтоже да лститъ васъ: творѣи правдѣ, праведникъ есть, ꙗкоже онъ праведенъ есть.

и. Творѣи грѣхъ, ѿ діавола есть: ꙗкоже испѣрва діаволъ согрѣшѣетъ. сегѣ ради ꙗвѣса онъ Бжѣи, да разршитъ дѣла діавола.

к. Всѣхъ рожденный ѿ Бга, грѣхѣи не творитъ, ꙗкоже сѣма егѣ въ немъ пребываетъ: ꙗкоже не можетъ согрѣшѣати, ꙗкоже ѿ Бга рожденъ есть.

васъ, и нѣмате нуждѣ да вы учи нѣкой; но както исто-то помазаніе вы учи за всѣчко, и е истинно, и не е лъжливо; и както вы е научило, ще прѣбѣдете въ него.

28. И сега, чадца, прѣбѣдвайте въ него; та когато ся яви да имамы дързповеніе, и да ся не посраимъ отъ него въ пришествіе-то му.

29. Ако знаете че е праведенъ, знайте че всякой който прави правдѣ отъ него е роденъ.

ГЛАВА 3.

1. Видте каквѣ любовь е далъ намъ Отецъ, да ся наречемъ *и да смы* чада Божіи. За това свѣтъ-тъ не познава насъ, защото не позна него.

2. Възлюблени, сега смы чада Божіи; и още не ся е явило какво ще бѣдемъ; но знаемъ че, кога ся яви, ще смы подобни нему; защото ще го видимъ както е.

3. И всякой който има тѣзи надеждѣ на него, очиства себе си, както е онъ чистъ.

4. Всякой който прави грѣхъ, прави и беззаконіе; защото грѣхъ-тъ е беззаконіе.

5. И знаете че той ся яви, да земе наши-тъ грѣхове; и грѣхъ нѣма въ него.

6. Всякой който прѣбѣдва въ него, не съгрѣшава; всякой който съгрѣшава, не го е видѣлъ, нито го е позналъ.

7. Чадца, да вы не льсти никой; който прави правдѣ праведенъ е, както *и* онъ е праведенъ.

8. Който прави грѣхъ, отъ діавола е; защото отъ начало діаволъ-тъ съгрѣшава. За това ся яви Сынъ Божій, да съсыпѣ дѣлата на діавола.

9. Всякой който е роденъ отъ Бога, грѣхъ не прави, защото сѣме негово прѣбѣдва въ него; и не може да съгрѣшава, защото е отъ Бога роденъ.

҃. СЕГѠ РЌДИ ІВЛЌЕНА СЃТЬ ЧЌДА БЖІА Н ЧЌДА ДІАВОЛА. ВСЌКХ НЕ ТВОРАІ ПРЌВДЫ, НЃСТЬ Ѡ Б҃ГѠ, Н НЕ ЛЮБАІ БРЌТА СВОЕГѠ.

д҃. ІЖК СЄ ЁСТЬ ЗАВѢЩАНІЕ, ЁЖЕ СЛЫШАСТЕ НСПЕРВА, ДА ЛЮБИМХ ДРՅГХ ДРՅГА :

е҃. НЕ ІАКОЖЕ КАІНХ Ѡ ЛЖКАВАГѠ Б҃Ѣ, Н ЗАКЛѠ БРЌТА СВОЕГѠ : Н ЗА КՅЮ ВИНՅ ЗАКЛѠ ЁГѠ ; ІЖК Д҃КЛѠ ЁГѠ ЛЖКАВА Б҃ША, А БРЌТА ЁГѠ ПРЌВЕДНА.

҃. НЕ ЧЖДІТЕСА, БРЌТІЕ МОѠ, АЩЕ НЕНАВІДИТХ ВЌСХ МІРХ.

д҃. МЫ В҃ЕМЫ, ІЖК ПРЕДОХОМХ Ѡ СМЕРТИ ВХ ЖИВОТХ, ІЖК ЛЮБИМХ БРЌТІЮ : НЕ ЛЮБАІ КО БРЌТА, ПРЕБЫВЌЕТХ ВХ СМЕРТИ.

е҃. ВСЌКХ НЕНАВІДАІ БРЌТА СВОЕГѠ, ЧЕЛОВ҃КОЗВІЙЦА ЁСТЬ : Н В҃ЕСТЕ, ІЖК ВСЌКХ ЧЕЛОВ҃КОЗВІЙЦА НЕ ІМАТЬ ЖИВОТѠ В҃ЧНАГѠ ВХ СЕБѢ ПРЕБЫВЌЮЩА.

҃. Ѡ СЕМХ ПОЗНАХОМХ ЛЮБОВЬ, ІЖК ѠНХ ПО НАСХ ДՅШ СВОЮ ПОЛОЖИ : Н МЫ ДОЛЖНИ ЁСМЫ ПО БРЌТИН ДՅШЫ ПОЛАГАТИ.

з҃. ІЖЕ О҃БѠ ІМАТЬ БОГАТСТВО МІРА СЕГѠ, Н ВІДИТХ БРЌТА СВОЕГѠ ТРЄВЗЮЩА, Н ЗАТВОРИТХ О҃ТРОБС СВОЮ Ѡ НЕГѠ, КАКВ ЛЮБЫ БЖІА ПРЕБЫВЌЕТХ ВХ НЕМХ ;

и҃. ЧЌДЦА МОѠ, НЕ ЛЮБИМХ СЛОВОМХ НИЖЕ АЗЫКОМХ, ПО Д҃КЛОМХ Н ІСТИННОЮ.

д҃. Н Ѡ СЕМХ РАЗСМ҃КЕМХ, ІЖК Ѡ ІСТИНЫ ЁСМЫ, Н ПРЕД НИМХ СМІРАЕМХ СЕРДЦѠ НАШХ :

к҃. ЗАНЕ АЩЕ ЗАЗРИЕТХ НАМХ СЕРДЦЕ НАШЕ, ІЖК БОЛІЙ ЁСТЬ Б҃ГХ СЕРДЦА НАШЕГѠ, Н В҃ЕСТЬ ВСѠ.

ка. ВОЗЛЮБЛЕНІИ, АЩЕ СЕРДЦЕ НАШЕ НЕ ЗЌЗРИТХ НАМХ, ДЕРЗНОВЕНІЕ ІМАМЫ КХ Б҃ГС,

кв. Н ЁГѠЖЕ АЩЕ ПРОСИМХ, ПРИЕМЛЕМХ Ѡ НЕГѠ, ІЖК ЗЌПВѠ В҃ДИ ЁГѠ СОБЛЮДАЕМХ, Н О҃ГВЌДНАѠ ПРЕД НИМХ ТВОРИМХ.

кг. Н СІѠ ЁСТЬ ЗЌПОВѢДЬ ЁГѠ, ДА В҃КРՅЕМХ ВО ІМА СІѠ ЁГѠ ІИСА ХРІТА, Н ЛЮБИМХ ДРՅГХ ДРՅГА, ІАКОЖЕ ДЌЛХ ЁСТЬ ЗЌПОВѢДЬ НАМХ.

10. Въ това ся познаватъ чада-та Божіи и чада-та дяволскы. Всякой който не прави правдѣ, не е отъ Бога, нито който не любии брата си.

11. Защото това е заржчаніе-то което отъ начало чухте, да любимъ единъ другыго.

12. Не както Каннъ, *който* бѣ отъ лукаваго, и закла брата си. И защо го закла? Защото неговы-тѣ дѣла бѣхъ лукавы, а братовы-тѣ му праведны.

13. Не дѣйте ся чудн, братіе мои, ако свѣтъ-тѣ вы ненавижда.

14. Ный знаемъ че прѣминѣхмы отъ смъртъ въ животь, защото любимъ братія-та: който не любии брата *си* останува въ смъртъ.

15. Всякой който ненавижда брата си, человекѣубіецъ е, и знаете че никой человекѣубіецъ нѣма животь вѣченъ да прѣбѣдва въ него.

16. Отъ това познавамеы любовь-тѣ, че той животь-тѣ си положи за насъ; и ный смы длѣжни да положимъ *нашій-тѣ* животь за братія-та.

17. Но който има свѣтовны-тѣ добринны, и гледа брата си че има нуждѣ, а заключи сърдце-то си отъ него, какъ ще прѣбѣдва въ него любовь-та Божія?

18. Чадца мои, да не любимъ съ думѣ, нито съ языкъ, но съ дѣло и съ истинѣ.

19. И отъ това познавамеы че смы отъ истинѣ-тѣ, и ще увѣримъ сърдца-та си прѣдъ него.

20. Защото ако ны осѣжда сърдце-то, извѣстно че Богъ е по голѣмъ отъ сърдце-то ни, и знае всичко.

21. Възлюбленни, ако сърдце-то ни не ны осѣжда, имамы дързновение у Бога;

22. И, какво-то да поищемъ, принамамы отъ него, защото пазимъ заповѣди-тѣ неговы, и правимъ угодно-то прѣдъ него.

23. И тая е негова-та заповѣдъ, да вѣрувамеы въ име-то на Сына му Исуса Христа, и да любимъ единъ другыго, както е далъ намъ заповѣдъ.

кд. И соблюдаѣи заповѣди єгѡ, въ немъ превывѣетъ, и той въ немъ. и ѡ семъ разсмѣемъ, ѡкв превывѣетъ въ насъ, ѡ Дха, єгоже дѣлъ єсть намъ.

ГЛАВА ̄.

а. Возлюбленнѣи, не всѣкомъ дѣхъ вѣрѡйте, но искъшѣйте дѣхи, ѡше ѡ Бга сѣтъ : ѡкв мнози лжепрорѡцы ѣзыдоша въ мѣрѣ.

б. Ѡ семъ познавѣйте Дха Бжѣа, и дѣха лѣстча. всѣкъ дѣхъ, ѣже исповѣдетъ Іиса Хртѣ во плѡти пришедша, ѡ Бга єсть.

в. И всѣкъ дѣхъ, ѣже не исповѣдетъ Іиса Хртѣ во плѡти пришедша, ѡ Бга нѣтъ : и сѣи єсть антѣхрѣстовъ, єгоже слышасте, ѡкв градѣтъ, и нынѣ въ мѣрѣ єсть оужѣ.

г. Вы ѡ Бга єстѣ, чѣдца, и повѣдѣйте тѣхъ : ѡкв болѣи єсть, ѣже въ васъ, нежелн, ѣже въ мѣрѣ.

д. Онѣи ѡ мѣра сѣтъ : сегѡ ради ѡ мѣра глаголютъ, и мѣрѣ тѣхъ посаждаетъ.

е. Мы ѡ Бга єсмѣ : ѣже знѣетъ Бга, посаждаетъ насъ : и ѣже нѣтъ ѡ Бга, не посаждаетъ насъ. ѡ семъ познавѣемъ Дха ѣстины и дѣха лѣстча.

з. Возлюбленнѣи, возлюбимъ дрѣгъ дрѣга : ѡкв любви ѡ Бга єсть, и всѣкъ любѣи, ѡ Бга рожденъ єсть, и знѣетъ Бга :

и. Я не любѣи, не позна Бга, ѡкв Бгѣ любви єсть.

д. Ѡ семъ гѣвѣса любви Бжѣа въ насъ, ѡкв Сѣа своего єдинороднаго послѣ Бгѣ въ мѣрѣ, да живѣи въдемъ ѣмъ.

ї. Ѡ семъ єсть любви, не ѡкв мы возлюбѣхомъ Бга, но ѡкв той возлюбѣи насъ, и послѣ Сѣа своего ѡчищенѣе ѡ грѣсѣхъ нашихъ.

л. Возлюбленнѣи, ѡше сѣце возлюбѣлъ єсть насъ Бгѣ, и мы долѣжнѣи єсмѣ дрѣгъ дрѣга любѣти.

24. И който пази неговы-тъ заповѣди, прѣбѣдва въ него, и той въ него; и отъ това познаваме че прѣбѣдва въ насъ, отъ Духа когото е далъ намъ.

ГЛАВА 4.

1. Възлюбенни, всякому духу не вѣрувайте, но испытуйте духове-тъ отъ Бога ли сж; защото много лжепророци излѣзохъ по свѣтъ-тъ.

2. Отъ това познавайте Духъ-тъ Божій; всякой духъ който исповѣдува че Исусъ Христосъ дойде въ плоть, отъ Бога е;

3. И всякой духъ който не исповѣдува че Исусъ Христосъ дойде въ плоть, не е отъ Бога; и той е духъ-тъ антихристовъ, за когото чухте че иде, и сега е вече на свѣтъ-тъ.

4. Вы сте отъ Бога, чадца, и побѣдили сте гы; защото по голѣмъ е оный който е въ васъ, а не който е въ свѣтъ-тъ.

5. Тѣ сж отъ свѣтъ-тъ, за това отъ свѣтъ-тъ говорятъ, и свѣтъ-тъ тѣхъ слуша.

6. Ный смы отъ Бога; който познава Бога, насъ слуша: който не е отъ Бога, не ны слуша. Отъ това познаваме духъ-тъ на истинѣ-тъ и духъ-тъ на заблужденіе-то.

7. Възлюбенни, да любимъ единъ другыго; защото любовь-та е отъ Бога; и всякой който люби, отъ Бога е роденъ, и познава Бога.

8. Който не люби, не е позналъ Бога, защото Богъ е любовь.

9. Въ това ся яви Божія-та къмъ насъ любовь, че Сына своего единороднаго проводи Богъ на свѣтъ-тъ, да бѣдемъ живи чрѣзь него.

10. Въ това е любовь-та, не че ный смы Бога възлюбили, но че той възлюби насъ, и проводи Сына своего умилостивеніе за наши-тъ грѣхове.

11. Възлюбенни, понеже така възлюби насъ Богъ, и ный смы длѣжни да любимъ единъ другыго.

ѳі. Б҃га никто́же ни́гда́же ви́дѣ : ѡ́ще дрѹгъ дрѹга лю́бимъ,
Б҃гъ въ насъ пре́выбаетъ, и́ любви ѳгѡ́ соверше́нна ѣсть въ насъ.

҃і. О́ семъ разсмѣемъ, ѡ́кѡ въ немъ пре́выбаетъ, и́ то́й
въ насъ, ѡ́кѡ ѡ́ Дѹха своегѡ́ да́лъ ѣсть намъ.

дї. И́ мы ви́дѣхомъ и́ свидѣ́тельствемъ, ѡ́кѡ О́цъ послѣ
Сїа Сїсїтеле́а мїра.

еі. И́же ѡ́ще исповѣ́сть, ѡ́кѡ Іисъ ѣсть Сїи́х Бжїи́, Б҃гъ въ
немъ пре́выбаетъ, и́ то́й въ Бжѣ́.

ѕі. И́ мы позна́хомъ и́ вѣрова́хомъ лю́бовь, ю́же и́мать
Б҃гъ къ намъ. Б҃гъ любви ѣсть, и́ пре́выбаетъ въ любви́, въ
Бжѣ́ пре́выбаетъ, и́ Б҃гъ въ немъ пре́выбаетъ.

зї. О́ семъ соверша́ется любви́ съ нами́, да дерзнове́нїе
и́мамы въ де́нь сѣдншїй, зане́, ѡ́коже О́иъ ѣсть, и́ мы ѣсмы́
въ мїрѣ́ семъ.

иї. Стрѡ́ха нѣ́сть въ любви́, но соверше́нна любви́ во́иъ
изгонѣ́тъ стра́хъ, ѡ́кѡ стра́хъ мѡ́къ и́мать : во́иъ же не
соверши́ся въ любви́.

дї. Мы лю́бимъ ѳгѡ́, ѡ́кѡ то́й пѣрвѣ́ возлю́билъ ѣсть насъ.

кї. ѡ́ще кто́ речѣ́тъ, ѡ́кѡ люблю́ Б҃га, а́ брата́ своегѡ́ не на-
ви́дитъ, ло́жь ѣсть : и́бо не любѣ́и брата́ своегѡ́, ѳгѡ́же ви́дѣ,
Б҃га, ѳгѡ́же не ви́дѣ, ка́кѡ мо́жетъ любѣ́ти ;

ка. И́ сїѡ́ заповѣ́дъ и́мамы ѡ́ негѡ́, да любѣ́и Б҃га, лю́битъ
и́ брата́ своегѡ́.

ГЛАВА ̅.

а. Всѣ́къ вѣрѡ́и, ѡ́кѡ Іисъ ѣсть Хрї́тосъ, ѡ́ Б҃га ро́ждѣнъ
ѣсть : и́ всѣ́къ любѣ́и ро́ждашаго, лю́битъ и́ ро́ждѣннаго ѡ́
негѡ́.

б. О́ семъ вѣ́мы, ѡ́кѡ лю́бимъ ча́да Бжїа́, ѳгда́ Б҃га лю-
бимъ, и́ заповѣ́ди ѳгѡ́ соблю́демъ.

҃. Сїа́ во́ ѣсть любви́ Бжїа́, да заповѣ́ди ѳгѡ́ соблю́демъ :
и́ заповѣ́ди ѳгѡ́ та́жкѣ не сѣ́тъ.

12. Бога никой не е видѣлъ никога ; ако любимъ единъ друго, Богъ прѣбѣдва въ насъ, и любовь-та негова е съвършенна въ насъ.

13. Отъ това познаваме, че прѣбѣдваме въ него, и той въ насъ, защото отъ Духа своего е далъ намъ.

14. И ний видѣхмы и свидѣтельствуваме, че Отець проводи Сына Спаситель на свѣтъ-тъ.

15. Който исповѣда че Исусъ е Сынъ Божій, Богъ прѣбѣдва въ него, и той въ Бога.

16. И ний познахмы и повѣрувахмы любовь-тъ, коѣто Богъ има къмъ насъ. Богъ е любовь ; и който прѣбѣдва въ любовь-тъ, прѣбѣдва въ Бога, и Богъ въ него.

17. Въ това е съвършенна любовь-та въ насъ, да имамы дързновение въ сѣдний-тъ день ; защото както е той, *така* сме и ний въ тойзи свѣтъ.

18. Въ любовь-тъ страхъ нѣма, но съвършенна-та любовь пропѣжда вънъ страхъ-тъ ; защото страхъ-тъ има мѣкъ, и който ся страхува не е съвършенъ въ любовь-тъ.

19. Ний любимъ него, защото първомъ той възлюби насъ.

20. Ако рече пѣкой : Любѣхъ Бога, а ненавижда брата си, лъже е ; защото който не люби брата си, когото видѣ, Бога когото не е видѣлъ, какъ може да го люби ?

21. И тѣжъ заповѣди имамы отъ него, че който люби Бога да люби и брата си.

ГЛАВА 5.

1. Всякой който вѣрува че Исусъ е Христось, отъ Бога е роденъ ; и всякой който люби оногози който е родилъ, люби и роденый-тъ отъ него.

2. Отъ това познаваме че любимъ чада-та Божіи, когато Бога любимъ, и заповѣди-тъ неговы пазимъ.

3. Защото тая е любовь-та Божія, да пазимъ заповѣди-тъ неговы ; и заповѣди-тъ му не сѣ тежки.

д. И́къ вса́къ рождѣнный ѿ Б҃га повѣждаетъ міръ : и сіа ѣсть повѣда повѣдившаа міръ, вѣра наша.

е. Кто́ ѣсть повѣждааи міръ, токму вѣрзай, і́къ Іисъ ѣсть Сынъ Бжїи ;

ѕ. Сѣй ѣсть пришѣдый водою и кровїю [и Дх̄омъ], Іисъ Хр̄тосъ, не водою то́чию, но водою и кровїю : и Дх̄ъ ѣсть свидѣтельствзай, і́къ Дх̄ъ ѣсть истина.

з. И́къ трїе сѣтъ свидѣтельствзющи и на небесї, Оцъ, Слово, и ст̄ий Дх̄ъ : и сїи трїи еди́но сѣтъ.

и. И трїе сѣтъ свидѣтельствзющи на землї, Дх̄ъ, и вода, и кровь : и трїе во еди́но сѣтъ.

д. Аще свидѣтельство чело́вчское прїемлемъ, свидѣтельство Бжїе бо́лше ѣсть : і́къ сїе ѣсть свидѣтельство Бжїе, ѣже свидѣтельства ѿ Снѣ своѣмъ.

ї. Вѣрзай въ Сна Бжїа, имать свидѣтельство въ себѣ : не вѣрзай Бгови, а́ж сотвори́аъ ѣсть е́го, і́къ не вѣрова во свидѣтельство, ѣже свидѣтельства Бгъ ѿ Снѣ своѣмъ.

л. И сїе ѣсть свидѣтельство, і́къ животъ вѣчный да́аъ ѣсть намъ Бгъ, и сѣи животъ въ Снѣ е́гѡ ѣсть.

ви. Имѣай Сна Бжїа, имать животъ : а́ не имѣай Сна Бжїа, живота́ не имать.

г. Сїа писа́хъ вамъ вѣрзюшымъ во і́ма Сна Бжїа, да вѣсте, і́къ животъ вѣчный имате, и да вѣрзете во і́ма Сна Бжїа.

д. И сїе ѣсть дерзновѣнїе, ѣже имамы къ немъ, і́къ аще чесѡ́ про́симъ по во́ли е́гѡ, посла́шаетъ насъ :

е. И аще вѣмы, і́къ посла́шаетъ насъ, ѣже аще про́симъ, вѣмы, і́къ имамы про́шенїа, и́хже просї́хомъ ѿ негѡ.

ѕ. Аще кто́ оу́зритъ брата́ своего́ согрѣша́юща грѣхъ не къ смѣрти, да про́ситъ, и да́стъ е́мъ животъ, согрѣша́ющимъ не къ смѣрти. ѣсть грѣхъ къ смѣрти : не ѡ́ томъ, глаго́лю, да мо́литсѧ :

з. Вса́ка неправда грѣхъ ѣсть, и ѣсть грѣхъ не къ смѣрти.

4. Защото всяко отъ Бога родено, побѣждава свѣтъ-тъ, и тая е побѣда-та която е свѣтъ-тъ побѣдила, вѣра-та наша.

5. Кой е който побѣждава свѣтъ-тъ, ако не тойзи който вѣрува че Исусъ е Сынъ Божій?

6. Той е който е дошелъ съ водѣ и съ кръвь, Исусъ Христосъ ; не тъкмо съ водѣ, но съ водѣ и съ кръвь ; и Духъ-тъ е който свидѣтельствува ; понеже Духъ-тъ е истина-та.

7. Защото трима сж които свидѣтелствуватъ [на небеса, Отець, Слово и Духъ Святый ; и тия трима-та сж едно.

8. И три сж които свидѣтелствуватъ на земѣ-тъ], Духъ-тъ, и вода-та и кръвь-та ; и *тия* три-тъ *сгласни* сж въ едно.

9. Ако принамамы свидѣтелство-то на чловѣцы-тъ, свидѣтелство-то Божіе по голѣмо е ; защото това е свидѣтелство-то Божіе, което свидѣтелствова за Сына си.

10. Който вѣрува въ Сына Божія, има свидѣтелство-то въ себе си ; който не вѣрува въ Бога, лъжець го е направилъ, защото не е повѣрувалъ въ свидѣтелство-то, което Богъ е свидѣтелствувалъ за Сына си.

11. И това е свидѣтелство-то, че животъ вѣченъ е далъ намъ Богъ, и той животъ е въ Сына му.

12. Който има Сынъ-тъ, има животъ : който нѣма Сына Божія нѣма животъ.

13. Това писахъ вамъ, които вѣрувате въ име-то на Сына Божія, да знаете че имате животъ вѣченъ, и да вѣрувате въ име-то на Сына Божія.

14. И това е дързновеніе-то, което имамы къмъ него, че ако просимъ нѣщо по неговѣ-тъ волиѣ, слуша ны.

15. И ако знаемъ че ны слуша, каквото да му попросимъ, знаемъ че получвамы прошенія-та които сме попросили отъ него.

16. Ако види нѣкой брата си че съгрѣшава грѣхъ не смъртно, ще попроси, и *Богъ* ще му даде животъ, *сиречь* на оныя които съгрѣшаватъ не смъртно. Има грѣхъ смъртенъ ; не казувамъ за него да ся помолн.

17. Всяка неправда е грѣхъ, и има грѣхъ не смъртенъ.

ПОСЛАНИЕ ІОАННОВО Ё.

иі. Вѣмы, іакw всѣхъ рожденный ѿ Бѣа, не согрѣшлетъ : но рожденный ѿ Бѣа, блюдетъ себѣ, и азкавыи не прикасается ѣмъ.

иі. Вѣмы, іакw ѿ Бѣа ѣсмы, и міръ весь во слѣ лежитъ.

к. Вѣмы же, іакw Сѣхъ Бжій прииде, и далъ ѣсть намъ (свѣтъ и) разсмъ, да познаемъ Бѣа истиннаго : и да вѣдемъ во истиннѣмъ Сѣѣ ѣгw Іисѣ Хрѣѣ. сѣй ѣсть истинный Бѣхъ и животъ вѣчный.

ка. Чадца, храните себѣ ѿ тревъ іавлскихъ. аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ВТОРОЕ СІАГѠ АПЛА ІОАННА БГОСЛОВА.

ГЛАВА І.

а. Старецъ избраникъ господѣ, и чадомъ ѣа, и хже азъ люблю воистиннъ, и не азъ точию, но и вси разсмѣвшіи истиннъ :

б. За истиннъ пребывающую въ насъ, и съ нами вѣдетъ во вѣки.

в. Да вѣдетъ съ вами благодать, милость, миръ, ѿ Бѣа Оца и ѿ Гда Іиса Хрѣа Сѣа Оча, во истинѣ и любви.

г. Возрадовахся свѣа, іакw ѿвѣтохъ ѿ чадъ твоихъ ходящихъ во истинѣ, іакоже заповѣдь пріахомъ ѿ Оца.

д. И нынѣ молю та господѣ, не іакw заповѣдь пишѣ тебѣ нѠвъ, но юже ѣмамы исперва, да любимъ другъ друга.

ВТОРО ПОСЛАНІЕ НА ІОАННА.

18. Знаемъ че всякой роденый отъ Бога не съгрѣшава; но който е роденъ отъ Бога пазн себе си, и лукавый не ся прикоснува нему.

19. Знаемъ че смы отъ Бога; и цѣлый свѣтъ въ лукаваго лежи.

20. Знаемъ още че Сынъ Божій дойде, и даде намъ разумѣніе, да познаваме истиннаго, и въ истиннаго смы, *сиречь* въ Сына му Іисуса Христа; той е Богъ истинный, и животь вѣчный.

21. Чадца, пазѣте себе си отъ идолы. Аминь.

ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ НА

СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Азъ Старецъ до избрашиж-тѣ Госпожѣ, и до чада-та ѱ, които азъ наистинѣ любѣж; и не само азъ, но и всицы които сѣ познали истинѣ-тѣ;

2. За истинѣ-тѣ, която прѣбѣдва въ насъ, и ще бѣде во вѣкы съ насъ;

3. Да бѣде съ васъ благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и отъ Господа Іисуса Христа Сына Отца, въ истинѣ и любовь.

4. Много ся възрадовахъ, че намѣрихъ отъ чада-та ти *мькои* да ходять въ истинѣ-тѣ, както прѣяхмы заповѣдь отъ Отца.

5. И сега, госпоже, умолявамъ тя, не като че ти пишѣ новѣ заповѣдь, но тѣжъ кѣкто отъ начало имахмы, да любимъ единъ другыго.

ПОСЛАНІЕ ІВАННОВО Ї.

є. И сїа єсть любви, да ходимъ по заповѣдемъ єгѡ. сїа єсть заповѣдь, ꙗкоже слышасте испѣрва, да въ ней ходите.

з. Зане мнози лстцы внидоша въ мїръ, не исповѣдающе Іиса Хрѣта пришедша во плѣти: сїи єсть лстцы и антихрїсты.

и. Блюдите себе, да не погубите, ꙗже дѣласте двѣрѣмъ, но да мзда совершена воспрїимете.

ѡ. Всѣхъ престѣпѣи, и не пребываѣи во оученїи Хрѣтовѣ, бѣга не имать: пребываѣи же во оученїи Хрѣтовѣ, сїи и оца и сїа имать.

ї. Яше кто приходитъ къ вамъ, и сегѡ оученїа не приноситъ, не прїемлите єгѡ въ домъ, и радоватисѣ ємѡ не глаголите:

ѡи. Глаголаѣи бо ємѡ радоватисѣ, совещаетсѣ дѣломъ єгѡ злымъ.

ѡи. Многа имѣхъ писати вамъ, и не восхотѣхъ хартиєю и черниломъ: но надѣюсѣ прїити къ вамъ, и оусты ко оустымъ глаголати, да радость ваѣа бѣдетъ исполнена.

їи. Цѣлуютъ тѣ чада сестры твоеѣ избранныя, аминь.

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА ЮАННА.

6. И тая е любовь-та, да ходимъ по заповѣди-тъ неговы. Тая е заповѣдь-та, както сте испърво чули, да ходите въ неѣж.

7. Защото много льстци влѣзохъ въ свѣтъ-тъ, които не исповѣдуватъ че Исусъ Христосъ дойде въ плѣтъ; такъвъ *человѣкъ* е лъжець и антихристъ.

8. Внимавайте себе си да не изгубимъ онова, което сме изработили, но да получимъ пълнъ заплатъ.

9. Всякой който прѣстъпува и не прѣбѣдва въ Христово-то учение, нѣма Бога; тойзи който прѣбѣдва въ учение-то Христово, той има и Отца и Сына.

10. Ако иде нѣкой при васъ, и не носи това учение, не дѣйте го приима въ къщи, и не го поздравявайте.

11. Защото който го поздравява, бива участникъ въ неговы-тъ злы дѣла.

12. Ако и да имахъ много да ви пишѣ, не рачихъ съ книгъ и съ мастило; но надѣжъ ся да дойдѣ при васъ, и уста съ уста да ви говорѣмъ, да бѣде радость-та наша исполнена.

13. Поздравяватъ тя чада-та на избраннѣ-тѣ твоѣ сестра.
Аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ ТРЕТЬЕ

СТ҃ЯГ҃Ѡ А҃ПЛА І҃ѠА҃ННА Б҃ГОСЛ҃ОВА.

ГЛАВА Я.

а. Старецъ Гліевн возлюбленномъ, ѣгоже азъ люблю во-
истиннъ.

б. Возлюбленне, во всѣхъ молюся (ѡ тебѣ) бл҃госпѣатиса
тебѣ, ѡ здравствовати, ѡкоже бл҃госпѣетса тебѣ дшѡ.

в. Возрадовахса сѣлѡ, пришедшымъ братіамъ ѡ свидѣ-
тельствующымъ твою истиннъ, ѡкоже ты во истинѣ хо-
диши.

г. Больши сеѧ не имамъ радости, да слышѡ моѧ чѡда во
истинѣ ходѧща.

д. Возлюбленне, вѣрнѡ твориши, ѣже ѡще дѣлаеши въ
братію, ѡ въ странна.

е. Иже свидѣтельствоваша ѡ твоѣй любви предъ црквию :
ѡхже предпославъ достѡйнѡ бг҃ъ, добрѣ твориши.

ж. Ѡ имени бо ѣгѡ ѡзыдоша ничтоже пріемлюще ѡ
гзѡкъ.

з. Мы оубо должи есмѡ пріимати таковыхъ, да поспѣш-
ницы вѣдемъ истинѣ.

и. Писахъ цркви : но первенстволюбецъ ѡхъ Діотрѣфъ, не
пріемлетъ насъ.

й. Сегѡ ради ѡще пріидѡ, воспоманѡ ѣгѡ дѣла, ѡже тво-
рихъ, словесѡ азкавыми оубора насъ : ѡ недобленъ бываѡ
ѡ сѡхъ, ни самъ пріемлетъ братію, ѡ хотѡшымъ возвра-
плетъ, ѡ ѡ цркве ѡзгонихъ.

ТРЕТО-ТО ПОСЛАНИЕ НА
СВЯТАГО АПОСТОЛА ІОАННА.

ГЛАВА 1.

1. Азъ Старецъ възлюбленному Гаію, когото наистинѣ любіѣ.
2. Възлюбленне, молитвувамъ въ всичко да благоуспѣвашъ и да си здравъ, както благоуспѣва душа-та ти.
3. Защото много ся възрадувахъ, когато "дойдохъ братія-та и свидѣтелствувахъ за твоѣж-тѣ истинѣ, както ты ходишь въ истинѣ-тѣ.
4. По голѣмъ радость нѣмамъ отъ това, да слушаемъ че чада-та ми ходятъ въ истинѣ-тѣ.
5. Възлюбленне, вѣрно вършишь каквото правишь на братія-та и на чужденцы-тѣ,
6. Които свидѣтелствувахъ прѣдъ церквж-тѣ за твоѣж-тѣ любовь, и които ако прѣдиспратишь достойно Богу, добръ ще сторишь.
7. Защото за негово-то име излѣзохъ, безъ да земать нищо отъ язычницы-тѣ.
8. Ный прочее длѣжни смы да приімамы таквызи, за да смы спомощници на истинѣ-тѣ.
9. Писахъ до церквж-тѣ; но Діотрефъ, който обыча да първенствува въ тѣхъ, не ны приіма.
10. За това, ако бы да дойдъ, ще напомнѣ за неговы-тѣ дѣла които прави, като блядослови противъ насъ съ лошы думы; и като не е доволенъ съ това, не само той не приіма братія-та, но въспира и тѣзи които ищятъ *да ги приімаатъ*, и отъ церквж-тѣ ги пѣди.

ПОСЛАНИЕ ІЪДИНО.

аі. Возлюбленне, не оуподоблайса сломъ, но блгомъ. благотворай, ѡ Бга есть: а слотворай, не видѣ Бга.

бі. Димитріеви свидѣтельствоваса ѡ всѣхъ, и ѡ самыа истины: и мы же свидѣствуемъ, и вѣсте, іакъ свидѣтельство наше истинно есть.

гі. Многа имѣхъ писати, но не хощѣ черниломъ и тростію писати тебѣ:

дї. Оуповаю же акіе видѣти тѣ, и оусты ко оустымъ глаголати.

еі. Миръ тебѣ. целѣютъ тѣ дрѣзи: целѣи дрѣги по имени. аминь.

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

ІЪДИНО.

ГЛАВА І.

а. Ісда, Іиса Хрѣта рабъ, братъ же Іаква, съшымъ ѡ бѣѣ Оцѣ ѡсцѣненнымъ Іисъ Хрѣтомъ соблюденнымъ званнымъ:

б. Милость вамъ и миръ и любви да оумножитса.

г. Возлюбленни, всако тианіе творѣ писати вамъ ѡ ѡбщемъ спасеніи вашемъ, нѣжда возимѣхъ писати вамъ, молѣ подвизѣтиса ѡ преданиѣ вѣрѣ стымъ единою.

д. Привидѣша ко нѣщии челоѡцы, дрѣвле предѣставленни на сіе ѡсжденіе, нечестивѣи, Бга нашегѡ блгодѣть пре-

ПОСЛАНІЕ НА ІУДА.

11. Възлюбленне, не подражавай зло-то, но добро-то. Който прави добро отъ Бога е, а който прави зло, не е видѣль Бога.

12. За Димитрія ся *добро* свидѣтельствува отъ всички, и отъ самъ-тъ истинъ ; а свидѣтельствувамы още и пий, и знаете че наше-то свидѣтельство е истинно.

13. Много имахъ да пишъ, но не щъ да пишъ съ мастило и перо ;

14. А надѣхъ ся скоро да тя видѣхъ, и ще поговоримъ уста съ уста.

15. Миръ тебѣ. Поздравяватъ тя пріатели-тъ ; поздрави пріатели-тъ по име.

СОБОРНО-ТО ПОСЛАНІЕ НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ІУДА.

ГЛАВА 1.

1. Іуда, рабъ Іисусъ Христовъ, а братъ Іакововъ, до званни-тъ, *които сж* освятени отъ Бога Отца, и съхранени отъ Іисуса Христа ;

2. Милость да ся умножи вамъ, и миръ и любовь.

3. Възлюбенни, понеже полагамъ всяко стараніе да ви пишъ за общо-то спасеніе, за пуждно счетохъ да ви пишъ, и да вы увѣщаѣхъ да ся подвизавате за вѣрж-тъ, която еднѣжъ бы прѣдадена на святыи-тъ.

4. Защото ся примъкнѣхъ нѣкои чловѣци, които отъ давна сж прѣдзначени на това осжжданіе, нечестиви, които прѣобрацатъ

ПОСЛАНИЕ ІЪДИНО.

лагіающіи въ сквернѣхъ, и единачу вѣки Бѣа, и Гдѣ нашегу Іиса Хрѣта ѡметіающіи сѧ.

Ѣ. Воспоманѣти же вамъ хошѣ, вѣдшымъ и вамъ единою сіе, іакъ Гдѣ мѡди ѡ землі Егѣпетскіа спасе, послѣдѣи невѣровавшиа погуби.

Ѥ. Ангелы же не соблюдиша своего начальства, но ѡставльшиа свое жилище, на сѣдѣ великагу днѣ, оузами вѣчными подѣ мракѡмъ соблюде.

Ѧ. Іакоже Содѡма и Гомѡрра, и окрестныа ихъ грады, подобнымъ имъ образомъ преблѣдѣвшиа, и ходѣвшиа въ слѣдѣхъ плѡти иныа, предлежатъ въ показаніе огня вѣчнагу сѣдѣ подѣмше.

и. Такожде оубо и сїи снїиа видѣше, плѡть оубѡ сквернатъ, гдѣства же ѡметіаються, славы же хѣлаше (не трепещетъ).

к. Міханїаз же Архїаггѣлз егдѣ со діаволомъ разсѣждаа глаголаше ѡ Мѡѣсѣевѣ тѣлесї, не смѣлаше сѣдѣ навестїи хѣла, но рече: да запретитъ тебѣ Гдѣ.

ї. Сїи же, елика оубѡ не вѣдатъ, хѣлатъ: елика же по естествѣ іакъ безсловеснаа живѡтнаа вѣдатъ, въ сїихъ сквернатъ сѧ.

л. Горѣ имъ: іакъ въ пѣть Каїновъ понѡша, и въ лѣсть Балаамовы мзды оустремѣшасѧ, и въ прерѣканїи Коррѣевѣ погнуѡша.

м. Сїи сѣтъ въ любвѣхъ вашѣхъ сквернїтели, съ вами іадѣше, безъ воли себѣ пасѣше: облацы безводни, ѡ вѣтрѣхъ преносїми: дрѣвеса есенна, безплѡдна, двѣжды оумѣрша, и скоренѣна:

н. Вѣлны свирѣпыа мѡра, воспѣнающїе своѡ стыдѣнїа: свѣзды прелестныа, имже мракъ тмы во вѣки блудѣтсѧ.

д. Прорѡчествова же и ѡ сїихъ седмыи ѡ Іадама снѡхъ, глагола: се прїидетъ Гдѣ во тмѣхъ стѣихъ Анггѣлз своїихъ,

е. Сотворити сѣдѣ ѡ всѣхъ, и иъзвелчїити всѣхъ нече-

ПОСЛАНІЕ НА ІУДА.

благодать-тж на Бога нашего въ невздржность, и отричатъ ся отъ самага Владыкж Бога и Господа нашего Исуса Христа.

5. А искамъ да ви напомнѣ, ако и да сте познали вы еднѣжъ това, че Господь отъ какъ избави *свой-тж* народъ изъ Египетскж-тж земѣ, погуби послѣ онѣзи конто не повѣрвахж.

6. И ангелы-тѣ конто не упазихж свое-то достоинство, но напусихжж собственно-то си жилище, варди въ вѣчны врьскы отдолу подъ мракъ-тѣ, за сѣдѣ-тѣ на великый-тѣ день :

7. Както Содомъ, Гоморрь, и околни-тѣ нимъ градове, подобно тѣмъ ся прѣдадохж на блудство, и слѣдувахж слѣдъ чуждъ плѣть, прѣдлежатъ за прилѣръ, като тѣрпятъ наказаніе-то на вѣчный-тѣ огонь.

8. Така и тѣзи конто бълнуватъ и осквърняватъ плѣть-тж, прѣзиратъ власть-тж, и началства-та злословятъ.

9. А Михаилъ архангелъ, когато въ борбж съ діавола ся прѣпираше за Моисеево-то тѣло, не смѣи да произнесе *противъ него* хулително осжжденіе, по рече : Господь да ти запрѣти.

10. Но тѣ злословятъ това което не знаѣтъ, а което знаѣтъ природно, както безсловесны-тѣ животны, въ това растлѣватъ себе си.

11. Горко имъ : защото ходихж въ пѣть-тѣ Каиновъ, и зарадъ мѣздж рукижжж ся въ заблужденіе-то Валаамова, и погынжжж въ упорство-то Кореєво.

12. Тѣ сж пятна на ваши-тѣ любовны събранія, като пируватъ съ васъ заедно безъ страхъ, и напасуватъ себе си ; облаци безводни, носени отъ вѣтрове-тѣ ; дървета есенны, бесплодны, дваждъ умрѣлы, искоренены ;

13. Свирѣпы вълны морскы, конто испущатъ като пѣнж свои-тѣ си срамоты ; звѣзды скытателны, за конто е въ вѣкъ завардена мрачна тъмнина.

14. А пророкува за тѣхъ и Енохъ седмый отъ Адама, и каза : Ето иде Господь съ много тысящы свои святыи,

15. Да направи сждбж надъ всички, и да изобличи всички-тѣ

ПОСЛАНІЕ ІВДИНО.

стѣвѣхъ ѿ всѣхъ дѣлѣхъ нечестїа ѿхъ, ѿмиже нечествоваша, ѿ ѿ всѣхъ жестокѣхъ словесѣхъ ѿхъ, ѿже глаголаша на нѣ грѣшницы нечестївїи.

ѿи. Сїи сѣть ропотницы, оукорїтели, часть порочна въ похотехъ своихъ ходяще, нечестїемъ ѿ законопреступленїемъ: ѿ оустѣ ѿхъ глаголютъ прегордаа, чюдящеса лицамъ пользы ради.

ѿи. Вы же, возлюбленїи, поминайте глаголы прежде реченыя ѿ аптвалъ Гда нашего Іиса Хрта:

ѿи. Зане глаголахъ вамъ: ѿкв въ послѣднее время бѣдутъ ругатели: по своихъ похотехъ ходяще ѿ нечестїихъ.

ѿи. Сїи сѣть ѿдѣлающе себѣ [ѿ едїности вѣры, ѿ сѣть] тѣлесни, дха не имѣше.

ѿи. Вы же, возлюбленїи, стїою вѣшею вѣрою назидающе себѣ, дхомъ стїимъ молащеса,

ѿи. Самы себѣ въ любви Бжїей соблюдайте, ждѣще милости Гда нашего Іиса Хрта, въ жизнь вѣчнїю.

ѿи. И овѣхъ оубв милзйте разсудающе:

ѿи. Овѣхъ же страхомъ спасайте, ѿ огня восхищающе: ѿбличайте же съ кознію, ненавидяще ѿ ѿже ѿ плоти ѿскверненнїю рїзс.

ѿи. Могущемъ же сохранити вы безъ грѣха, ѿ безъ скверны, ѿ поставити предъ славою своею непорочныхъ въ радости,

ѿи. Едїномъ премудромъ Бгс ѿ Сїсн нашимъ, Іисомъ Хртѣмъ Гдемъ нашимъ, слава ѿ величїе, держава ѿ власть прежде всегѣ вѣка, ѿ нынѣ, ѿ во всѣ вѣки. Амїнь.

ПОСЛАНИЕ НА ІУДА.

между тѣхъ нечестивы, за вси-тѣ дѣла на тѣхно-то нечестіе, които сторихъ, и за вси-тѣ жестоки думы които говорихъ противъ него нечестиви-тѣ грѣшници.

16. Тѣ сж роптатели, мжмрицы, които ходять по похоти-тѣ си; и уста-та имъ надуто говорятъ, и ласкаѣтъ лица за печалбж.

17. Но вы, възлюбленни, помнѣте думы-тѣ прѣдречены отъ апостолы-тѣ на Господа нашего Іисуса Христа;

18. Какъ ви казувахъ че на послѣдно врѣме ще има подсмиватели, които ще ходять по свои-тѣ си нечестивы похоти.

19. Тѣ сж които ся отлжчвать, плѣтскы, които Духъ нѣмать.

20. А вы, възлюбленни, назидавайте себе си на прѣсвятж-тж вашж вѣрж, и молѣте ся Духомъ Святымъ,

21. Пазѣте себе си въ любовь-тж Божію, въ ожиданіе на милость-тж на Господа нашего Іисуса Христа за животъ вѣченъ.

22. И къмъ едни бывайте милостиви, съ разсжженіе;

23. А другы спасавайте съсъ страхъ, като гы истргнувате изъ огонь-тѣ, и гнжсѣте ся даже и отъ дрехж-тж осквѣренж отъ плѣть-тж.

24. А на Оногози който може да вы съхрани безгрѣшны, и да вы постави непорочны въ радость прѣдъ неговж-тж си славж,

25. Единому прѣмудрому Богу и Спасу нашему, да бжде слава, и величіе, държава и власть, и нынѣ и во вся вѣкы. Аминь.

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ

СЪЯВѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ рабъ Іисъ Хрѣтовъ, званъ Апла, избранъ въ бѣговѣстїе Бжїе,

б. Еже прежде ѡбѣща прорѡки своїми въ писанїихъ стѣихъ,

г. Ѣ Сѣкъ своѣмъ, вѣвшемъ ѡ сѣмене Дѣдова по плѣти,

д. Нареченнѣмъ Сѣкъ Бжїи въ силѣ, по Дхс стѣици, ѡзъ воскрѣнїа ѡ мѣртвыхъ, Іиса Хрѣта Гда нашегъ,

е. Имже прїахомъ бѣгодать ѡ апѣлство въ посласханїе вѣры во всѣхъ языцѣхъ, ѡ имени Ѣгѡ,

ж. Въ нихже естѣ ѡ вы, званн Іисъ Хрѣтѣ :

з. Всѣмъ сѣщымъ въ Римѣ возлюбленнымъ Бгс, званн-нымъ стѣимъ : бѣгодать вамъ ѡ миръ ѡ Бга Ѣца нашегъ ѡ Гда Іиса Хрѣта.

и. Первое оубѣ бѣгодарю Бга моего Іисомъ Хрѣтомъ ѡ всѣхъ васъ, ѡкѡ вѣра ваща возвѣщаетъ въ всѣмъ мирѣ :

а. Свидѣтель бо мнѣ естѣ Бгъ, Ѣмже слагъ дхѡмъ моимъ во бѣговѣствованїи Сѣа Ѣгѡ, ѡкѡ безпрестанн пѣмать ѡ васъ творю,

б. Всегда въ молїтвахъ моихъ молѣса, ѡще оубѣ когда поспѣшенъ бѣдъ волею Бжїею, прїнтн къ вамъ :

в. Желѣю бо вѣдѣти васъ, да нѣкое подамъ вамъ даро-ванїе дхѡвное, ко оутверженїю вашему,

КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ рабъ Иисусъ Христовъ, призовавъ апостолъ, избранъ *да проповѣда* евангеліе-то Божіе,

2. (Коего понапрѣдъ обѣща *Богъ* чрѣзъ пророцы-тѣ си въ святи-тѣ писанія,

3. За Сына си, Господа нашего Иисуса Христа който по плѣть ся роди отъ сѣме-то Давидово,

4. А по Духъ-тѣ на святииѣ-тѣ, чрѣзъ въскрѣсеніе-то отъ мъртвы-тѣ, открь ся въ *всичкѣ* силѣ Сыиъ Божій :

5. Чрѣзъ когото приехмы благодать и посланничество за негово име *да приведемъ* въ послушаніе на вѣрѣ-тѣ отъ всичкы-тѣ народы ;

6. Между които сте и вы призовани отъ Иисуса Христа,)

7. На всичкы васъ които сте въ Римъ, възлюбленни Божіи, призвани святии ; благодать да бѣде вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Иисуса Христа.

8. Най първо благодарѣнъ Бога моего чрѣзъ Иисуса Христа за всинца ви, защото вѣра-та ваша по всичкый-тѣ свѣтъ ся възвѣстява.

9. Понеже свидѣтель ми е Богъ, комуто служѣ съ духъ-тѣ си въ блатовѣствованіе-то на Сына му, че непрѣстанно вы спомяну-вамъ,

10. И въ молитвы-тѣ си вынѣгы ся молиѣ дано съ волиѣ-тѣ Божіиѣ да ся сподобиѣ нѣкога, да дойдѣ до васъ ;

11. Защото желаѣмъ да ви видиѣмъ, за да ви прѣдамъ духовно нѣкое дарованіе, за утвърденіе ваше,

Ѣ. Сіе же ѣсть, состѣшитиса въ вѣсѣхъ вѣрою Ѡбщею, вѣшею же ѡ моёю :

Г. Не хощѣ же не вѣдѣти вамъ, братіе, ѡкѡ множицею восхотѣхъ пріити къ вамъ, ѡи возбранѣнъ быхъ досѣлѣ, да некоемъ плодъ ѡмѣю ѡи въ вѣсѣхъ, ѡкоже ѡи въ прочиыхъ ѡзыцѣхъ.

Д. Еллинимъ же ѡи варваримъ, мудрымъ же ѡи неразсмыслымъ долженъ ѣсмь :

Е. Тѡкѡ ѣсть, ѣже по моему оусердію ѡи вамъ същымъ въ Римѣ благоговѣстити.

Ж. Не стыжѣса ко благоговѣствованіемъ Хрѣтовымъ : сила ко Бжїа ѣсть во спасеніе всѡкому вѣрсующемъ, Исдѣови же прежде ѡи Еллингъ.

З. Прѡва ко Бжїа въ немъ ѡблѣтса ѡ вѣры въ вѣрс, ѡкоже ѣсть писано : праведный же ѡ вѣры живъ бѣдетъ.

И. Ѡкрывѣетса ко грѣхъ Бжїи съ несе на всѡкое нечестіе ѡи неправдѣхъ человекъхъ содержѡщихъ ѡстингъ въ неправдѣ.

Л. Зане, разумное Бжїе, ѡвѣ ѣсть въ нихъ : Бгъ ко ѡблѣтъ ѣсть ѡмъ.

К. Невидима ко егѡ, ѡи созданїа мїра творѣнми помышлѣма видима сѣтъ, ѡи присносѣщнаа сила егѡ ѡи Бжество : во ѣже быти ѡмъ безѡвѣтнымъ.

Кл. Занеже разумѣвше Бга, не ѡкѡ Бга прослѡвиша ѡли благодарїша, но ѡсѣтишася помышлѣнїи своими, ѡи ѡмрачїса неразсмысное ѡхъ сѣрдце :

Кв. Глаголюшеся быти мудры ѡбкѡродѣша,

Кг. ѡи ѡзмѣнїша слѡвгъ нетлѣннагѡ Бга въ подобїе Ѡбразѡ тлѣнна человека ѡи птицъ ѡи четвероногъ ѡи гѡдъ.

Кд. Тѣмъ же ѡи предаде ѡхъ Бгъ въ похотѣхъ сѣрдѣцъ ѡхъ въ нечистотѣ : во ѣже сквернїтиса тѣлесѣмъ ѡхъ въ себѣ самѣхъ.

Ке. ѡи же премѣнїша ѡстингъ Бжїю во лжѣ, ѡи почтѡша ѡи

12. А то е да ся утѣшж взаимно между васъ чрѣзь общж-тж вѣрж вашж и моѣж.

13. И не искамъ, братіе, да не знаете че много пжти ся канихъ да дойдж до васъ, за да имамъ и отъ помежду васъ нѣкой плодъ, както и между други-тѣ народы, (но до сега все съмь былъ въспирахъ).

14. Длѣженъ съмь и на Еллины и на варвары, на учены и на неучены;

15. Така колкото отъ моѣж странж, готовъ съмь да проповѣдамъ евангеліе-то и на васъ които сте въ Римъ.

16. Защото не ся срамувамъ отъ благовѣствованіе-то Христово; понеже е сила Божія за спасеніе на всякого който вѣрува, първомъ на Иудеина а *посль* и на язычника.

17. Защото правда-та Божія въ него ся открыва чрѣзь вѣрж за вѣрж, както е писано: Праведный-тѣ чрѣзь вѣрж ще бжде живъ.

18. Защото гнѣвъ Божій ся открыва отъ небе-то врѣхъ всяко нечестіе и неправдъ на чловѣцы-тѣ които държатъ истинж-тж съ неправдъ.

19. Понеже това което е възможно да ся знае за Бога извѣстно е на тѣхъ; защото Богъ имъ *го* изяви.

20. Понеже невидимы-тѣ неговы, *сирльч* присносущна-та негова сила и божественность, виждатъ ся явно, отъ създаеніе міра разумѣваемы чрѣзь творенія-та, така що тѣ оставатъ безотвѣтни.

21. Защото като познахж Бога, не прославихж *го* като Бога, нито *го* благодарихж; но осуетихж ся въ свои-тѣ размышленія, и помрачи ся несмысленно-то тѣхно сърдце.

22. Като ся казувать че сж мудри избезумѣхж,

23. И славж-тж на нетлѣннаго Бога измѣнихж въ подобіе на образъ на тлѣненъ чловѣкъ, и на птицы и на четвероногы и на гадове.

24. За това и споредъ похоти-тѣ на сърдца-та имъ, прѣдаде гы Богъ на нечистотж, да ся обезчестяватъ тѣла-та имъ въ самы тѣхъ,

25. Тѣ които промѣнихж истинж-тж Божіѣж въ лъжж, и покло-

послужіша твѣри пѣче Творца, ѿже ѣсть благословѣнъ во вѣки.
Аминь.

кѡ. Сегѡ ради предаде ѿхъ Бгъ въ страсти безчестіа: ѿ
жены во ѿхъ ѿзмѣниша ѣстѣственную подобь въ презѣстѣ-
ственную,

кз. Такожде ѿ мъжи ѡставаше ѣстѣственную подобь жен-
ска пола, разжегѡшася похотію своею дрѡгъ на дрѡга, мъжи
на мъжѣхъ стѡдъ содѣвающе, ѿ возмѣздіе, ѣже подобаше
прелести ѿхъ, въ себѣ воспріемающе.

кн. ѿ такоже не ѿскѡсиша ѿмѣти Бга въ размѣ, (сегѡ
ради) предаде ѿхъ Бгъ въ неискѡсенъ оумъ, творити непо-
дѡбнаа,

ко. Испѡлненныхъ всѡкїа неправды, блжѣніа, лжкѡвства,
лихоиманїа, слѡбы: испѡлненныхъ зависти, оубїйства, рвенїа,
лсти, слонравїа:

л. Шепотникї, клеветникї, вогомерзски, досадїтели, ве-
личавы, гврдъ, ѡверѣтатели слыхъ, родїтелемъ непокорївы,

ла. Перазмшны, непримирїтельны, нелюбѡвны, неклатво-
рханїтельны, немїлостивны:

лв. Пѣцынъ же ѿ ѡправданїе Бжїе размѣвше, ѿкѡ такѡ-
ваа творѡцїи достѡйны смѣрти сѣтъ, не тѡчїю сами творѡтцъ,
но ѿ сонзволѡютцъ творѡцымъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Сегѡ ради безѡвѣтенъ ѣси, сѡ человекѣ, всѡкѡ сдѡлї:
ѿмже во сдѡмъ сдѡши дрѡга, себѣ ѡсждѡеши: тѡжде во
твориши сдѡлї.

б. Вѣмы же, ѿкѡ сдѡ Бжїи ѣсть поїстиннѣ на тво-
рѡцїихъ такѡваа.

в. Помышлѡеши ли же сїе, сѡ человекѣ, сдѡлї такѡваа
творѡцымъ ѿ творѡ самъ тѡжде, ѿкѡ ты ѡзвѣжиши ли
сдѡ Бжїа;

нихъ ся и послужихъ на тварь—тж а не на Творца, който е благо-
словенъ въ вѣкы. Аминь.

26. За това гы прѣдаде Богъ на срамотны страсти; защото и
жены—тѣ имъ измѣнихъ естествено—то употрѣбеніе на противо-
естественно.

27. Подобно и мъжіе—тѣ оставихъ естествено—то употрѣбеніе
на женскій—тѣ полъ, та ся разжегохъ въ похоть—тж си единъ на
другый, и струвать безобразность мъжіе на мъжіе, и принмать си
достойно—то въздаяніе на свое—то заблужденіе.

28. И както не ся постарахъ да иматъ разумѣніе за Бога,
прѣдаде гы Богъ на развратенъ умъ, да правятъ което не по-
добава,

29. Испълнени съсъ всякъ неправдъ, блудство, лукавство,
корыстолюбіе, и злобъ; пълни съсъ зависть, убійство, крамомъ,
измамъ, и злоправіе;

30. Шепотници, клеветници, богоненавистници, хулители, горди,
самохвалци, измыслители на злины, непокорни на родители—тѣ си,

31. Безсовѣстни, вѣроломни, немилосърди, непримирителни,
неплостивни;

32. Конто още и като знаѣтъ праведный—тѣ Божій съдъ, че
тѣзи който правятъ таквызи работы сж достойни за смърть, не само
че гы правятъ, но и соизволятъ на онѣзи конто гы правятъ.

ГЛАВА 2.

1. За това безотвѣтенъ си, о человѣче, който и да си, що
сѣдишь *другого*; защото въ каквото сѣдишь *другого*, себе си
осѣждашь; понеже ты който сѣдишь, правишь исто—то.

2. А знаемъ че Божій съдъ е споредъ истинъ—тж врехъ *тѣзи*
конто правятъ таквызи *работы*.

3. И мыслишь ли това, о человѣче, ты който сѣдишь тѣзи що
правятъ таквызи работы, че ще избѣгнешъ отъ Божій—тѣ съдъ, като
правишь и ты исто—то?

д. Или ѡ богѣтствѣ бѣгости ѣгѡ и кротости и долготерпѣніи не радѣши, не вѣдый, ѡкѡ бѣгость Бжїа на поканіе тѣ ведѣтъ;

е. По жестокости же твоѣй и непокаінному сѣрдцу, совираеши себѣ гнѣвъ въ день гнѣва и ѡкровѣніа прѣведнаго сѣда Бжїа,

ѕ. Иже воздѣтъ ко емѣждо по дѣланію ѣгѡ:

з. Овымъ оубѡ по терпѣнію дѣла благаго, славы и чести и нетлѣніа иишшымъ, живѡтъ вѣчный:

и. А иже по рвенію противлѡются оубѡ истинѣ, повинуются же неправдѣ, ѡрость и гнѣвъ:

а. Скорбь и тѣснота на всѣхъ дѣшхъ челоѡка творѣщаго злое, іудѣа же прѣжде и ѣлина:

г. Слава же и честь и миръ всѣкомъ дѣлающему бѣгое, іудѣевн же прѣжде и ѣлинн.

аи. Ижесть бо на лицѣ зрѣніа оубѡ Бга.

би. Ѣлицы бо беззаконнн согрѣшиша, беззаконнн и погнѣнстѣ, и ѣлицы въ законѣ согрѣшиша, закономъ сѣдѣ прїимстѣ.

ги. Не слышателіе бо закона прѣведнн прѣд Бгомъ, но творцы закона, (сїн) ѡправдѣтѣ.

дї. Егда бо іазыцы не имѣше закона ѣстествомъ закѡннаа творѣтъ, сїн закона не имѣше, сами себѣ сѣтъ законн:

еї. Иже іавлѡютѣ дѣло законное напїсано въ сѣрдцѣхъ своїхъ, спослѣшествѣющеї имъ совѣсти, и междѣ сокою помыслѡмъ ѡсѣждѡющимъ или ѡвѣщѣлѡющимъ,

ѕї. Въ день ѣгда сѣдѣтѣ Бгъ тѣннаа челоѡкѡмъ, по бѣговѣстїю моемѣ, іисомъ Хртѡмъ.

зї. Се ты іудѣй именьшѣнса, и почивѣши на законѣ, и хвалѣши ѡ Бгѣ,

иї. И разсмѣши волю, и рассѣждѣши лѣшшаа, насчѣмѣ ѡ закона:

4. Или прѣзирашъ богатство-то на неговж-тж благость, търпли-
вость, и дълготърпѣніе, безъ да знаешъ че Божія-та благость тя
води на покаяніе ?

5. А по упорство-то си и непокаянно-то *си* сърдце, ты трупашъ
на себе си гнѣвъ, *за* въ день-тъ на гнѣвъ-тъ и на откритіе-то на
праведный-тъ съдъ отъ Бога,

6. Който ще въздаде всякому споредъ дѣла-та му ;

7. Животъ вѣченъ на тѣзи, които съ постоянство-то въ добро
дѣло търсятъ славж, почестъ и безсмъртіе ;

8. Ярость пакъ и гнѣвъ на тѣзи които упорствувать и ся не
покоряватъ на истинж-тж, а покоряватъ ся на неправж-тж ;

9. Скърбъ и утѣсеніе на всякж душж на чловѣка който работи
зло, първомъ на Іудейна *посль* и на язычника ;

10. А слава и почестъ и миръ всякому който прави добро,
първомъ на Іудейна *посль* и на язычника.

11. Понеже Господъ на лице не гледа.

12. Защото тѣзи които сж съгрѣшили безъ законъ, безъ законъ
ще и да погынжтъ ; и които сж подъ законъ съгрѣшили, по закону
сждени ще бжджтъ,

13. (Защото не сж праведни прѣдъ Бога слушатели-тъ на за-
конъ-тъ, но исполнители-тъ на законъ-тъ ще бжджтъ оправдани.

14. Понеже, когато язычници-тъ, които нѣмать законъ, по при-
родж-тж правять което е законно, то и законъ като нѣмать тѣ, сами
сж законъ на себе си :

15. Тѣ показувать дѣло-то на законъ-тъ, написано на сърдца-
та имъ, имать и совѣсть-тж си, която съсвидѣтельствува, и помислы-
тѣ които ся осжждать или ся и оправдаватъ помежду си единъ другий),

16. Въ день-тъ, когато, споредъ мое-то благовѣствованіе, Богъ
чрѣзъ Исуса Христа ще сжди тайны-тѣ *дъла* на чловѣцы-тѣ.

17. Ето ты ся зовешъ Іудейнъ, и облегаешъ ся на законъ-тъ, и
съ Бога ся хвалишъ,

18. И знаешъ волю-тж *неговж*, и разсжждаешъ по добро-то,
понеже ся научавашъ отъ законъ-тъ ;

дл. Оуповаа же себѣ вождѣ быти слѣпымъ, свѣта сѣщымъ во тмѣ,

к. Наказателя беззмымъ, оучителя младенцемъ, имѣща образъ разума и истины въ законѣ:

ка. Начала оубо иного, себѣ ли не оучиши;

кв. Проповѣдалъ не красти, крадеша: глаголюи не прелюбы творити, прелюбы твориши: гнѣшася ѿдѣла, стѣла крадеша:

кг. Иже въ законѣ хвалишася, преступленіемъ закона бѣга безчествеша.

кд. Има въ бжїе вами хвалитса во языцѣхъ, ꙗкоже есть писано.

ке. Обрѣзаніе во пользуетъ, ꙗже законъ твориши: ꙗже же закона преступникъ еси, ѡбрѣзаніе твоѣ неѡбрѣзаніе бысть.

кз. ꙗже оубо неѡбрѣзаніе ѡправданіе закона сохранитъ, не неѡбрѣзаніе ли егѡ во ѡбрѣзаніе вмѣнитса;

кѣ. И ѡсѣдитъ еже ѡ естества неѡбрѣзаніе законъ совершающее, тебѣ, иже писаніемъ и ѡбрѣзаніемъ еси преступникъ закона.

ки. Не во иже ꙗвѣ іудейъ есть, ни еже ꙗвѣ во плѣти, ѡбрѣзаніе:

кк. Но иже въ тайнѣ іудейъ, и ѡбрѣзаніе сердца дѡхомъ, (а) не писаніемъ: емѣже похвала не ѡ человекъ, но ѡ бѣга.

ГЛАВА ҃.

а. Чтѡ оубо лишнее іудейю; или кѣа польза ѡбрѣзаніа;

б. Многѡ по всѣкомъ образѣ. первѣе во ꙗкѡ вѣрѣна быша имъ словеса бжїа.

19. Имашь още увѣреніе въ себе си, че си водитель на слѣпы-тъ, видѣлина на тѣзи конто сж въ тъмнижъ,

20. Наставникъ на простацы-тъ, учитель на младенцы-тъ, понеже имашь въ законъ-тъ образъ-тъ на знаніе-то и на истинж-тъж.

21. И тѣй ты който учишь другыго, не учишь ли себе си? Ты който проповѣдувашь да не крадѣтъ, крадешь ли?

22. Ты който казувашь да не прѣлюбодѣйствувать, прѣлюбодѣй-ствувашь ли? Ты който ся гнусишь отъ идолы-тъ, святотатству-вашь ли?

23. Ты, който ся хвалишь съсъ законъ-тъ, безчестишь ли Бога чрѣзь прѣстѣпваніе-то на законъ-тъ?

24. Защото, споредъ както е писано, име-то Божіе поради васъ ся хули между язычници-тъ.

25. Понеже обрѣзаніе-то ползува, ако исплъняшь законъ-тъ; ако ли си прѣстѣпникъ на законъ-тъ, то твое-то обрѣзаніе става необрѣзаніе.

26. И тѣй, ако необрѣзанный-тъ съхранява заповѣди-тъ на за-кона, негово-то необрѣзаніе нѣма ли да му ся вмѣни за обрѣзаніе?

27. И въ природно състояніе необрѣзанный-тъ, който исплънява законъ-тъ не ще ли осжди тебе, който имашь писаніе-то на за-конъ-тъ и обрѣзаніе-то, а пакъ си прѣстѣпникъ на законъ-тъ?

28. Защото не е Іуденинъ тойзи който е наявѣ *такъво*, нито е обрѣзаніе, което е наявѣ, въ плѣтъ-тъж.

29. Но Іуденинъ е *тойзи* който е вѣтрѣшно *Іуденинъ*, и обрѣзаніе това *което* е въ сърдце-то, по духъ, а не по буквж; на когото похвала-та не е отъ челоуѣцы-тъ, по отъ Бога.

ГЛАВА 3.

1. И тѣй какво е прѣимущество-то на Іуденинъ-тъ? или каква полза има отъ обрѣзаніе-то?

2. Много отъ всякъ странж. А най първо защото на *Іудеи-тъ* ся вѣвѣри слово-то Божіе.

г. Чтѡ во, ѡше не вѣрѡваша нѣщыи; Ѣдѡ (оубо) невѣрствіе ихъ вѣрѡ Бжїю оупразднїтъ;

д. Да не бѣдетъ: да бѣдетъ же Бгъ истиненъ, всѡкъ же человекъ лѡжь, ѡкоже ѣсть писано: ѡкъ да ѡправдїшисѡ во словесѣхъ твоихъ, и побѣдїши, внегда сдѡдїти ти.

е. ѡше ли неправда нѡша, Бжїю правдѡс составлѡетъ, чтѡ речѣмъ: Ѣдѡ ли неправденъ Бгъ наносѡи гнѣвъ; по человекѡс глаголю,

ѕ. Да не бѣдетъ: понѣже кѡкъ сдѡдїти имѡть Бгъ мїрсъ;

з. ѡше во истина Бжїѡ въ моѣй лжї иъзвѣточествѡва въ слѡвѡс Ѣгѡ, чтѡ Ѣще и ѡзъ ѡкъ грѣшникѡс ѡсуждѡюсѡ;

и. И не ѡкоже хѡлимсѡ, и ѡкоже глаголютъ нѣщыи нѡсѡ глаголати, ѡкъ сотворїмъ слѡдѡ, да прїидѡтъ блгѡдѡ: и хже сдѡдѡ правденъ ѣсть.

д. Чтѡ оубо; пренмѣемъ ли; никѡкоже: предѡкорїхомъ во ѡдѡен же и Ѣлїны всѡ подѡ грѣхѡмъ вѣдїти,

г. ѡкоже ѣсть писано, ѡкъ нѣсть правденъ никтѡже:

д. Нѣсть разсмѣвѡдїи, и нѣсть взыскѡдїи Бгѡ.

в. Всї оубо клонїшасѡ, вкѡпѣ непотрѣкни вѣша: нѣсть творѡдїи блгостїнїю, нѣсть дѡже до Ѣдїнагѡ.

г. Грѡвъ ѡвѣрстѡ гортѡнѡ ихъ, ѡзыки своїми лцѡхъ: ѡдѡз ѡспїдовъ подѡ оустнѡми ихъ:

д. И хже оустѡ клѡтвы и горестї пѡлна сѡтъ.

е. Скѡры нѡги ихъ пролїѡти крѡвь.

ѕ. Сокрѡшенїе и ѡзлѡвленїе на пстѣхъ ихъ:

з. И пстї мїрнагѡ не познѡша.

и. Нѣсть стрѡха Бжїѡ предѡ Очїма ихъ.

д. Вѣмъ же, ѡкъ Ѣлика закѡнъ глаголетъ, сѡщымъ въ закѡнѣ глаголетъ: да всѡка оустѡ заградѡтсѡ, и повїненъ бѣдетъ вѣсь мїрсъ Бгѡви.

3. Понеже ако нѣкои не повѣрувахъ, *що има отъ това?* Да ли ще тѣхно-то невѣрство да уничтожи Божіѣ-тѣ вѣржъ?

4. Да не бѣде; но Богъ нека е истиненъ, а всякой чловѣкъ лъжливъ; споредъ както е писано: За да ся оправдаешъ въ слова-та си, и да побѣдишь когато ся сѣдишь.

5. Ако ли наша-та неправда показува Божіѣ-тѣ правдѣ, *що има да речемъ?* Да ли е Богъ несправедливъ, когато паноси гнѣвъ? (По чловѣчески говоріѣ.)

6. Да не бѣде! понеже какъ ще сѣди Богъ свѣтъ-тъ?

7. Защото, ако съ моѣ-тѣ лъжжъ стане повече явна истина-та Божія за неговжъ славжъ, то зашто вече азъ да ся осѣждамъ като грѣшникъ?

8. И, (както ны хулятъ, и както говорятъ нѣкои че ный *той* казвамы,) *зашо* да не правимъ зло-то, за да дойде добро-то? На таквызъ осѣжденіе-то е праведно.

9. А *що* отъ това? надмншувамы ли *въ нѣщо* язычници-тъ? Никакъ не; защото прѣдизобличихмы и Іудей-тѣ и язычници-тѣ, че всички сж подъ грѣхъ;

10. Както е писано: Нѣма праведенъ ни единъ;

11. Нѣма който да разумѣва, нѣма който да търси Бога.

12. Всички ся уклонихжъ, купно непотрѣбни станжжъ, нѣма който да прави добро, нѣма ни единъ.

13. Гърло-то имъ е гробъ отворенъ; съ языцы-тѣ си льстѣхжъ; подъ устны-тѣ имъ е ядъ аспидовъ:

14. На които уста-та сж пълны съ кльтвы и горести.

15. Нозѣ-тѣ имъ сж бързы да пролѣѣтъ крѣвъ.

16. Запустеніе и окаянство въ пѣтища-та имъ;

17. И пѣть миренъ не сж познали.

18. Нѣма страхъ Божій прѣдъ очи-тѣ имъ.

19. И знаемъ че което казува законъ-тъ, говори на онѣзи които сж подъ законъ-тъ; за да ся затулятъ всякы уста, и да бѣде цѣль свѣтъ повиненъ прѣдъ Бога.

к̄. Занѣ ѿ дѣлъ закона не ѡправдѣтся всѧка плоть предъ нимъ: закономъ ко познанію грѣхѧ.

к̄а. Нынѣ же кромѣ закона правда Бжїа явѣса, свидѣ-
тельствема ѿ закона и прорѣкъ.

к̄в. Правда же Бжїа вѣрою Іисъ Хрѣтовою во всѣхъ и на
всѣхъ вѣрющихъ: ижесть во рѣзиствѣхъ:

к̄г. Всѧ ко согрѣшиша, и лишени сѣть славы Бжїа,

к̄д. Ѣправдѣми тѣне блгодѣтїю ѣгѡ, избавленїемъ, ѣже
ѡ Хрѣтѣ Іисѣ,

к̄е. Эгоже предположи Бгъ ѡчищенїе вѣрою въ кровѣ ѣгѡ,
въ явленїе правды своеѧ, за ѡпущенїе прежде бывшихъ
грѣхѡвъ.

к̄в. Въ долготерпѣнїи Бжїи, и въ показанїе правды ѣгѡ
въ нынѣшнее время, во ѣже быти ѣмѡ праведнѡ, и ѡправ-
дѣющъ сѣшаго ѿ вѣры Іисовы.

к̄з. Гдѣ оубо похвалѧ; ѡгнѧса: котѡрымъ закономъ;
дѣлы ли; ни, но закономъ вѣры.

к̄и. Мыслимъ оубо вѣрою ѡправдѣтся человѣкъ, безъ
дѣлъ закона.

к̄а. Или їздѣевъ Бгъ токму, а не и языкъвъ; ѣй, и
языкъвъ.

л̄. Понѣже ѣдинъ Бгъ, иже ѡправдѣтъ ѡбрѣзанїе ѿ вѣры,
и неѡбрѣзанїе вѣрою.

л̄а. Законъ ли оубо разорѣемъ вѣрою; да не бѣдетъ: но
законъ оутверждаемъ.

ГЛАВА ̄.

а. Чтѡ оубо речемъ Авраѧма Оца нашего ѡбрѣстѣ по
плѡти;

б. Яще бо Авраѧмъ ѿ дѣлъ ѡправдѣса, имать похвалѡ, но
не оубо Бга.

20. Защото ни една плът нѣма да ся оправдае прѣдъ него отъ дѣла-та на законъ-тъ; понеже чрѣзъ законъ-тъ бива *само* познаваніе-то на грѣхъ-тъ.

21. А сега и безъ законъ-тъ ся яви правда-та Божія, за които свидѣлствувать законъ-тъ и пророци-тъ;

22. Сирѣчь правда-та Божія чрѣзъ вѣрж-тж въ Исуса Христа за всички и на всички които вѣрувать; защото нѣма разлика.

23. Понеже всички съгрѣшихъ, и лишени сж отъ славж-тж Божиѣхъ.

24. А оправдавать ся даромъ съ неговж-тж благодать, чрѣзъ искупваніе-то което е въ Христа Исуса,

25. Когото Богъ прѣдложи умилостивеніе чрѣзъ вѣрж-тж въ кръвь-тж му, да покаже правдж-тж си, за опрощаваніе на сторены-тъ изъ напредъ грѣхове, чрѣзъ дълготърпѣніе-то Божіе,

26. Да покаже правдж-тж си въ настоящо-то врѣме, за да е той праведенъ, и да оправдава тогози който вѣрува въ Исуса.

27. И тѣй дѣ остава похвала-та? Исклучена е. Чрѣзъ кой законъ? *чрѣзъ законъ-то* на дѣла-та ли? Не; но чрѣзъ законъ-тъ на вѣрж-тж.

28. И тѣй ний заключаваме че человекъ ся оправдава чрѣзъ вѣрж-тж, безъ дѣла-та на закона.

29. Или Богъ е *Богъ* само на Іудей-тъ? а не и на язычници-тъ? Нанстинж и на язычници-тъ е.

30. Понеже единъ е Богъ, който ще оправдае обрѣзаніе-то отъ вѣрж-тж, и необрѣзаніе-то чрѣзъ вѣрж-тж.

31. И тѣй съ вѣрж-тж законъ ли развалямы? Да не бжде; но законъ утвърдяваме.

ГЛАВА 4.

1. И тѣй що има да речемъ, че е намѣрилъ Авраамъ нашій-тъ отецъ по плъти?

2. Защото ако ся е оправдалъ Авраамъ отъ дѣла-та, има съсъ що да ся хвали; но не прѣдъ Бога.

г̄. Чтѡ бо писаніе глаголетъ; вѣрова же Авраамъ Бгови, и вѣннѣса ѣмъ въ правдѣс.

д̄. Дѣлающею же мздѣ не вѣнѣется по бѣгодѣти, но по дѡлгѣс.

ѣ. А не дѣлающею, вѣрющею же во ѡправдѡющаго нечестѣва, вѣнѣется вѣра ѣгѡ въ правдѣс.

ѥ. Ибоже и дѣдъ глаголетъ бѣженство челоуѣка, ѣмъже вѣнѣетъ Бгѡвъ правдѣс, безъ дѣлѣз закона,

ѥ. Бѣженн, и хже ѡпгстѣшасѣ беззакѡннѣх, и и хже прикрѣшасѣ грѣсн.

и. Бѣженъ мѡжъ, ѣмъже не вѣннѣтъ Гдѣ грѣхѡх.

ѡ. Бѣженство оубо сѣе на ѡвѣрѣзаніе ли, или на неовѣрѣзаніе; глаголемъ бо: иакѡ вѣннѣса Авраамъ вѣра въ правдѣс:

г̄. Какѡ оубо вѣннѣса ѣмъ; во ѡвѣрѣзаннн ли сѣшъ, или въ неовѣрѣзаннн; не во ѡвѣрѣзаннн, но въ неовѣрѣзаннн:

д̄. И знаменіе прѣѣтъ ѡвѣрѣзаннѣх, печѣть правды вѣры, иже въ неовѣрѣзаннн: иакѡ быти ѣмъ Оцѣс всѣхъ вѣрющеюхъ въ неовѣрѣзаннн, во ѣже вѣннѣтѣса и тѣмъ въ правдѣс:

ѣ. И Оцѣс ѡвѣрѣзаннѣх, не сѣшымъ тѡчнѡ ѡ ѡвѣрѣзаннѣх, но и ходѣщымъ въ стопѡхъ вѣры, иже (вѣ) въ неовѣрѣзаннн, Оцѣа нашегѡ Авраамѡ.

г̄. Не закономъ бо ѡвѣтѡваніе Авраамъ или сѣмени ѣгѡ, ѣже быти ѣмъ наслѣдникъ мѡровн, но правдою вѣры.

д̄. Иже бо сѣшн ѡ закона, наслѣдннцы, испразднѣса вѣра, и разорнѣса ѡвѣтѡваніе.

ѣ. Законъ бо гнѣвъ содѣловлетъ: и дѣже бо иѣсть закона, (тѣс) ни прѣстѡплѣннѣх.

ѥ. Сегѡ радн ѡ вѣры, да по бѣгодѣти, во ѣже быти и звѣстнѣс ѡвѣтѡваннѣс всемъ сѣмени, не тѡчнѡ сѣшемъ ѡ

3. Понеже що казува писаніе-то? И повѣрува Авраамъ въ Бога, и *то* му ся вмѣни за правдѣ.

4. А на тогось който работи, заплата-та му не ся вмѣнява като благодать, но като длѣгъ;

5. А на тогось който не работи, а вѣрува въ тогось, който оправдава нечестивый-тъ, негова-та вѣра му ся вмѣнява за правдѣ.

6. Както и Давидъ казува блаженство-то на чловѣка, комуто Богъ вмѣнява правдѣ безъ дѣла.

7. Блажени *тѣзи* на които беззаконія-та ся простихъ, и на които грѣхове-тъ ся прикрехъ.

8. Блаженъ чловѣкъ той комуто Господъ нѣма да вмѣни грѣхъ.

9. И тѣй това блаженство за обрѣзанны-тъ ли *быва*, или и за необрѣзанны-тъ? защото казуваме че на Авраама вѣра-та му ся вмѣни за правдѣ.

10. А какъ му ся вмѣни? когато бѣше въ обрѣзаніе ли, или въ необрѣзаніе? Не въ обрѣзаніе, но въ необрѣзаніе.

11. И прія бѣлѣгъ-тъ на обрѣзаніе-то, *като* печать на правдѣ-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ, който *имаше* като бѣше необрѣзанъ, да бѣде той отецъ на всички-тъ вѣрующы *когато сж* въ необрѣзаніе, за да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ;

12. И отецъ на обрѣзаніе-то, не тѣкмо на обрѣзаны-тъ, но и на тѣзи които ходятъ въ стѣпки-тъ на вѣрж-тъ на отца нашего Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе.

13. Понеже обѣщаніе-то къмъ Авраама или къмъ пегово-то сѣме, че ще бѣде наслѣдникъ на свѣтъ-тъ, не *станж* чрѣзъ законъ-тъ, но чрѣзъ правдѣ-тъ на вѣрж-тъ.

14. Защото ако сж наслѣдници тѣзи които сж отъ законъ-тъ, то вѣра-та е осуетена, и обѣщаніе-то е уничтожено;

15. Понеже законъ-тъ докарва гнѣвъ; защото дѣто нѣма законъ, *тамъ* нѣма нито прѣстѣпленіе.

16. За това *наслѣдіе-то* е отъ вѣрж-тъ, за да бѣде по благодать, така що обѣщаніе-то да е здраво на всичко-то сѣме, не токо

закона, но и сѣшемъ ѿ вѣры Авраамовы, иже єсть оцъ всѣмъ намъ:

џи. Икоже єсть писано: іакъ оцѣ многимъ іазыкомъ положихъ тѣ: прѣмъ бгѣ, ємѣже вѣрова, животворящемъ мѣртвыя, и нарицающъ не сѣшал іакъ сѣшал.

иѣ. Иже паче оупованіа во оупованіе вѣрова, во єже быти ємѣ оцѣмъ многимъ іазыкомъ, по реченномъ: тѣкъ вѣдетъ сѣма твоѣ:

ѣи. И не изнемогъ вѣрою, ни оумотри своея плоти оужѣ оумерщвленныя, столѣтенъ нѣгдаѣ сый, и мѣртвости ложеснъ сѣрпныхъ:

ѣѣ. Но ѿвѣтованіи же бжїи не оусмиѣса невѣрованіемъ, но возможе вѣрою, давъ славу бгѣови,

ѣѣ. И извѣстенъ бывъ, іакъ, єже ѿвѣщѣа, сіленъ єсть и сотворити.

ѣѣ. Тѣмъже и вмѣниѣса ємѣ въ правду.

ѣѣ. Не писано же бысть за того єдинаго точію, іакъ вмѣниѣса ємѣ:

ѣѣ. Но и за ны, имъже хощетъ вмѣнитисѣ, вѣрствующимъ въ воскресившаго іиса хртѣа гдѣа нашего изъ мѣртвыхъ.

ѣѣ. Иже преданъ бысть за прегрѣшеніа наша, и востѣ за ѿправданіе наше.

ГЛАВА ѳ.

ѣ. ѿправдившесѣ оубо вѣрою, мѣръ имамы къ бгѣ гдѣемъ нашимъ іисъ хртѣомъ,

ѣ. Имъже и приведеніе ѿвѣтохомъ вѣрою во блгодѣть сїю, въ нейже стоимъ: и хвалимсѣ оупованіемъ славы бжїа.

ѣ. Не точію же, но и хвалимсѣ въ скорбехъ, вѣдающе, іакъ скорбь терпѣніе содѣловаетъ,

ѣ. Терпѣніе же иискѣство, иискѣство же оупованіе,

на това което е отъ законъ-тъ, но и на това което е отъ вѣрж-тъ на Авраама, който е на всинца ни отецъ,

17. (Както е писано: Поставихъ тя отецъ на много народы,) прѣдъ Бога въ когото повѣрува, и който съживява мъртвы-тъ, и нарича което не съществува като че съществува.

18. Той безъ *причинж* за надеждж повѣрува въ надеждж, че ще бѣде отецъ на много народы, по речено-то: Така *многобройно* ще бѣде твое-то сѣме.

19. И безъ да ослабне въ вѣрж-тъ, не сматраше че тѣло-то му е вече замъртвѣло, като бѣ почти столѣтенъ, нито мъртвостъ-тъ на Сарриж-тъ утробж.

20. Нито си тури омыслъ съ невѣріе за Божіе-то обѣщаніе, но утвърди ся въ вѣрж-тъ, и даде Богу славж,

21. Увѣренъ че това което обѣща *Богж*, силенъ е и да го изпълни.

22. За това му ся и вмѣни за правдж.

23. *Това* пакъ, че му ся вмѣни за правдж, не ся написа *тъкмо* за одного него,

24. Но и за насъ, на които ще ся вмѣнява, като вѣруваме въ тогози който е въскрѣсиль отъ мъртвы-тъ Исуса Господа нашего,

25. Който бы прѣдаденъ за прѣгрѣшенія-та ни и въскрѣсиль за оправданіе-то ни.

ГЛАВА 5.

1. И тѣй оправдани чрѣзъ вѣрж, имамы миръ съ Бога, чрѣзъ Господа нашего Исуса Христа;

2. Чрѣзъ когото *ный* съ вѣрж-тъ придобыхмы и входъ-тъ въ тѣзи благодать въ коѣто стоимъ, и ся хвалимъ съ надеждж-тъ на Божіж-тъ славж.

3. И не токо това, но хвалимъ ся и въ скърби-тъ *си*, като знаемъ че скърбъ-та произвожда търпѣніе,

4. А търпѣніе-то опытность, а опытность-та надеждж:

ѿ. Оупованіе же не посрамитъ: ꙗкѡ любви Бжїа изліася въ сердца наша Дхѡмъ стымъ даннымъ намъ.

ѿ. Ещѣ бо Хртѡсъ ссшымъ намъ немошнымъ, по времени за нечестивыхъ оумре.

з. Едва бо за праведника кто оумретъ: за блгаго бо негли кто и дерзнетъ оумрѣти:

и. Составляетъ же свою любовь къ намъ Бгъ, ꙗкѡ ещѣ грѣшникымъ ссшымъ намъ Хртѡсъ за ны оумре.

д. Многѡ оубо паче, ѡправданн бывше нынѣ кровїю ѿгнъ, спасѣмса ѿмъ ѡ гнѣва.

ї. Иже бо врази бывше примирїхомса Бгъ смертїю Сїа ѿгнъ, множае паче примирившеса спасѣмса въ животѣ ѿгнъ:

лї. Не точїю же, но и хвалимса ѡ Бгъ Гдемъ нашимъ Исъ Хртѡмъ, ѿмже нынѣ примирѣнїе прїахомъ.

вї. Сегнъ ради ꙗкоже единѣмъ человекѡмъ грѣхъ въ мїръ вниде, и грѣхѡмъ смертъ, и такъ смертъ во всѣ человеки вниде, въ немже вси согрѣшиша.

гї. До закона бо грѣхъ кѣ въ мїрѣ: грѣхъ же не вмѣнашеса не ссшъ законъ:

дї. Но царствова смертъ ѡ Адама даже до Мвѡсѣа и надъ несогрѣшившими по подобїю престъплѣнїа Адамова, иже естъ Ѧвразъ вѣдѡшагъ.

еї. Но не ꙗкоже прегрѣшенїе, такъ и даръ. Иже бо прегрѣшенїемъ единагъ мнози оумрѡша, множае паче блгодать Бжїа и даръ блгодатїю единагъ члвѣка Исъ Хртѡа во многихъ преизлішествова.

ѕї. И не ꙗкоже единѣмъ согрѣшшимъ, дарованїе, грѣхъ бо и зъ единагъ во ѡсужденїе, даръ же ѡ многихъ прегрѣшенїй во ѡправданїе.

зї. Иже бо единагъ прегрѣшенїемъ смертъ царствова

5. А надежда-та не посрамя; защото любовь-та Божія е излъгана въ сърдца-та ни чрѣзь даденаго намъ Духа Святаго.

6. Понеже Христосъ, когато ный бѣхмы още немощни, на *опредѣленно-то* врѣме умрѣ за нечестивы-тѣ.

7. Защото едва ще ся намѣрва да умре нѣкой и за праведенъ *человѣкъ*; (а може бы да дързне нѣкой да умре за благодѣтелнаго;)

8. Но Богъ показува своѣж-тѣж къмъ насъ любовь, защото когато ный още бѣхмы грѣшници, Христосъ умрѣ за насъ;

9. Много повече сега като ся оправдахмы чрѣзь кръвь-тѣж му, ще ся избавимъ отъ гнѣвъ-тѣ чрѣзь него.

10. Защото неприятели като бѣхмы ако ся примирихмы съ Бога чрѣзь смърть-тѣж на Сына му, колко повече *сега* примирени като смы ще ся избавимъ чрѣзь неговъ-тѣ животъ.

11. И не токо това, но и хвалимъ ся въ Бога чрѣзь Господа нашего Исуса Христа, чрѣзь когото пріяхмы сега примиреніе.

12. За това, както чрѣзь одного чловѣка грѣхъ-тѣ влѣзе въ свѣтъ-тѣ, и чрѣзь грѣхъ-тѣ смърть-та, и така мнѣж смърть-та въ всичкы-тѣ чловѣцы, понеже всичкы съгрѣшихъ.

13. (Защото и до прѣдъ законъ-тѣ грѣхъ-тѣ бѣше въ свѣтъ-тѣ; грѣхъ обаче не ся счита когато нѣма законъ;)

14. Но смърть-та отъ Адама до Моисея царува и надъ тѣзи които не бѣхъ съгрѣшили споредъ прѣстѣпваніе-то на Адама, който е образъ на Бждѣщій-тѣ.

15. Но не както съгрѣшеніе-то, така и дарованіе-то; защото ако поради прѣгрѣшеніе-то на одного-то измрѣхъ много-то, то Божія-та благодать и дарованіе-то чрѣзь благодать-тѣж на одного-то чловѣка, Исуса Христа, много повече ся прѣумножи за мнозина-та.

16. И дарба-та не е както *сѣдба-та* чрѣзь одного що е съгрѣшилъ; защото сѣдба-та бы отъ одного за осѣжденіе, а дарба-та отъ много прѣгрѣшенія за оправданіе.

17. Защото чрѣзь прѣгрѣшеніе-то на одного-то ако ся воцари

ѢДИНѢМЪ, МНОЖАЕ ПѢЧЕ ИЗБЫТОКЪ БЛАГОДАТИ И ДАРЪ ПРАВДЫ ПРИЕМЛЮЩЕ, ВЪ ЖИЗНИ ВОЦРАТСА ѢДИНѢМЪ ИИСУ ХРІТОМЪ.

иі. ТѢМЖЕ ОУБО, ІАКОЖЕ ѢДИНАГѢ ПРЕГРѢШЕНІЕМЪ ВО ВСѢ ЧЕЛОВѢККИ ВНИДЕ ѠСЪЖДЕНІЕ: ТАКОЖДЕ И ѢДИНАГѢ ѠПРАВДАНИЕМЪ ВО ВСѢ ЧЕЛОВѢККИ ВНИДЕ ѠПРАВДАНИЕ ЖИЗНИ.

ді. ИАКОЖЕ БО ѠСЪСЪАНІЕМЪ ѢДИНАГѢ ЧЕЛОВѢКА ГРѢШНИ ВЫША МНОЗИ, СИЦЕ И ПОСЪСЪАНІЕМЪ ѢДИНАГѢ ПРАВЕДНИ БЪДЕТЪ МНОЗИ.

к. ЗАКОНЪ ЖЕ ПРИВНИДЕ, ДА ОУМНОЖИТСА ПРЕГРѢШЕНІЕ. ИДѢЖЕ БО ОУМНОЖИТСА ГРѢХЪ, ПРЕЗБЫТОЧЕСТВОВА БЛАГОДАТЬ:

ка. ДА ІАКОЖЕ ЦАРСТВОВА ГРѢХЪ ВО СМЕРТЬ ТАКОЖДЕ И БЛАГОДАТЬ ВОЦРИТСА ПРАВДОЮ ВО ЖИЗНЬ ВѢЧНІЮ, ИИСУ ХРІТОМЪ ГДЕМЪ НАШИМЪ.

ГЛАВА 5.

а. ЧТО ОУБО РЕЧЕМЪ; ПРЕВЪДЕМЪ ЛИ ВО ГРѢСѢ, ДА БЛАГОДАТЬ ПРЕЗМНОЖИТСА; ДА НЕ БЪДЕТЪ.

б. ИЖЕ БО ОУМРОХОМЪ ГРѢХЪ, КАКЪ ПАКИ ѠЖИВЕМЪ ѠНЕМЪ;

в. ИЛИ НЕ РАЗСМѢТЕ ІАКЪ ѢЛИЦЫ ВО ХРІТА ИИСУ КРТИХОМЪ, ВО СМЕРТЬ ѢГѢ КРТИХОМЪ;

г. СПОГРЕКОХОМЪ ОУБО ѢМЪ КРЩЕНІЕМЪ ВО СМЕРТЬ: ДА ІАКОЖЕ ВОСТА ХРІТОСЪ Ѡ МЕРТВЫХЪ СЛОВОЮ ѠЧЕЮ, ТАКЪ И МЫ ВО ѠВНОВЛЕНІИ ЖИЗНИ ХОДИТИ НАЧНЕМЪ.

д. ИЩЕ БО СООБРАЗНИ ВЫХОМЪ ПОДОБИЮ СМЕРТИ ѢГѢ, ТО И ВОСКРІІА БЪДЕМЪ:

е. СІЕ ВЪДАЩЕ, ІАКЪ ВѢТХІИ НАШЪ ЧЕЛОВѢКЪ СЪ НИМЪ РАСПАТСА, ДА ОУПРАЗДИИТСА ТѢЛО ГРѢХѢВНОЕ, ІАКЪ КТОМЪ НЕ РАКОТАТИ НАМЪ ГРѢХЪ.

ж. ОУМЕРЫИ БО СВОБОДИСА Ѡ ГРѢХѢ.

смърть-та чрѣзь одного-то ; то тѣзи които получаватъ изобиліе-то на благодать-тѣ и на дарбѣ-тѣ на правдѣ-тѣ много повече ще царуватъ въ животъ чрѣзь одного-то Исуса Христа.

18. И тѣй както чрѣзь прѣгрѣшеніе-то на одного-то дойде осъждане-то на всички-тѣ чловѣцы, така и чрѣзь правдѣ-тѣ на одного-то *дойде* на всички чловѣцы оправданіе въ животъ.

19. Защото, както чрѣзь непослушаніе-то на одного-то чловѣка станѣхъ грѣшни много-то, така чрѣзь послушаніе-то на одного-то, много-то ще станѣтъ праведни.

20. А законъ-тъ влѣзе испослѣ, да ся умножи прѣгрѣшеніе-то : и дѣто ся умножи грѣхъ-тъ, прѣумножи ся благодать-та ;

21. Да бы както царувѣ грѣхъ-тъ въ смърть-тѣ, така да ся воцари благодать-та чрѣзь правдѣ-тѣ въ животъ вѣченъ чрѣзь Исуса Христа Господа нашего.

ГЛАВА 6.

1. И тѣй що да речемъ ? Да останеъ ли въ грѣхъ-тъ, за да ся умножи благодать-та ?

2. Да не бѣде ! *ный* които смы умрѣли къмъ грѣхъ-тъ, какъ ще живѣемъ вече въ него ?

3. Или не знаете, че *ный* които смы ся кръстили въ Исуса Христа, кръстнихмы ся въ смърть-тѣ му ?

4. И тѣй чрѣзь кръщеніе-то спогребохмы ся съ него въ смърть, да бы, както Христосъ чрѣзь славѣ-тѣ на Отца въскрѣснѣ отъ мъртвы-тѣ, така и *ный* да ходимъ въ новъ животъ.

5. Защото ако станѣхмы еднакви съ *него* по подобіе-то на смърть-тѣ му, бы щемъ *еднакви* и *по подобіе-то* на въскрѣсеніе-то ;

6. Като знаемъ това, че ветхый-тъ нашъ чловѣкъ бы распятъ съ *него*, за да исчезне тѣло-то на грѣха, щото да не бѣдемъ вече роби на грѣхъ-тъ.

7. Защото който е умрѣлъ, свободенъ е отъ грѣхъ-тъ.

и. Ище же оумрохомъ со Хрѣтомъ, вѣрземъ, ѿкъ и живи
вѣдемъ съ нимъ,

а. Вѣдаще, ѿкъ Хрѣтосъ востѣ ѿ мѣртвыхъ, ктомъ оуже
не оумираетъ: смѣръть имъ ктомъ не ѡбладѣетъ:

г. Еже во оумре, грѣхъ оумре единою: а еже живѣтъ,
Бгови живѣтъ.

д. Такожде и вы помышлѣйте себѣ мѣртвыхъ оубо кѣти
грѣхъ, живыхъ же Бгови, ѡ Хрѣтѣ Исѣ Гдѣ нашемъ.

в. Да не царствуетъ оубо грѣхъ въ мѣртвеннѣмъ вашемъ
тѣлѣ, во еже послѣшати егѡ въ похотехъ егѡ:

г. Нижѣ представлѣйте оуды ваша оубже неправды
грѣхъ: но представлѣйте себѣ Бгови ѿкъ ѡ мѣртвыхъ жи-
выхъ, и оуды ваша оубже правды Бгови.

д. Грѣхъ во вами да не ѡбладѣетъ: иже кѣте ко подъ за-
кономъ, но подъ бѣгодѣтїю.

е. Чтѡ оубо; согрѣшимъ ли, занѣ иже кѣте подъ закономъ,
но подъ бѣгодѣтїю; да не вѣдетъ.

ж. Не вѣсте ли, ѿкъ емеже представлѣете себѣ рабѣ въ
послѣшанїе, рабѣ естѣ, егѡже послѣшаете, или грѣхѣ въ
смѣръть, или послѣшанїѣмъ въ правдѣ;

з. Благодаримъ оубо Бга, ѿкъ вѣсте рабѣ грѣхъ, послѣ-
шасте же ѡ сердца, въ оубже и предастеса оубразъ оуб-
ченїѣ.

и. Свобождшеса же ѡ грѣхѣ, порабѣтитеса правдѣ.

а. Человѣческо глаголю за немошь плѡти вашей. ѿкоже
ко представисте оуды ваша рабѣ нечистотѣ и беззаконїю
въ беззаконїе: такъ нынѣ представите оуды ваша рабѣ
правдѣ во стѣнїю.

б. Егда ко рабѣ вѣсте грѣхѣ, свобѡдни вѣсте ѡ прав-
ды.

в. Кїи оубо тогдѣ имѣете плѡдъ, ѡ нихже нынѣ сты-
дитеса; кончиѣна во оубехъ, смѣръть.

8. Ако ли сме умрѣли съ Христа, вѣруваме че ще и да живѣемъ съ него ;

9. Когато знаемъ че Христосъ като въскрѣснѣ отъ мъртвы-тъ, не умира вече ; смърть-та вече нѣма власть надъ него.

10. Защото, това дѣто умрѣ той, умрѣ веднѣжъ за грѣхъ-тъ ; а това дѣто живѣе, живѣе за Бога.

11. Така и вы считайте себе си че сте мъртви къмъ грѣхъ-тъ, а живи къмъ Бога, чрезъ Христа Исуса Господа нашего.

12. И тъй да не царува грѣхъ-тъ въ смъртно-то ваше тѣло, за да сте послушни на неговы-тъ похоти.

13. Нито прѣдставяйте удове-тъ ваши на грѣхъ-тъ за орждія на неправдѣ-тъ, но прѣдставѣте себе си на Бога като отъ мъртвы-тъ оживѣли, и удове-тъ ваши на Бога за орждія на правдѣ-тъ.

14. Защото грѣхъ-тъ нѣма да вы обладае, понеже не сте подъ законъ, но подъ благодать.

15. А що отъ това ? Да съгрѣшимъ ли, защото не сме подъ законъ, но подъ благодать ?

16. Да не бѣде ! Не знаете ли че комуто прѣдставяте себе си рабы за послушаніе, раби сте нему, комуто ся покорявате, или на грѣхъ-тъ за смърть, или на послушаніе-то за правдѣ ?

17. Благодареніе обаче Богу, защото бѣхте раби на грѣхъ-тъ, но послушахте отъ сърдце образъ-тъ на ученіе-то което ви ся прѣдаде.

18. А освободени отъ грѣхъ-тъ, вы станѣхте раби на правдѣ-тъ.

19. По чловѣчески говорѣжъ зарадъ немощ-тъ на вашѣ-тъ плоть. Защото както прѣдставихте удове-тъ ваши за рабы на нечистотѣ-тъ и на беззаконіе-то за беззаконство, така сега прѣдставѣте ваши-тъ удове рабы на правдѣ-тъ, за святость.

20. Защото когато бѣхте раби на грѣхъ-тъ, свободни бѣхте отъ правдѣ-тъ.

21. Тогазъ прочее какъвъ плодъ имахте отъ онѣзи *работы*, за които сега ся срамувате ? защото сетнина-та имъ е смърть.

бв. Нынѣ же свободѣшесѧ ꙗко грѣхѣ, порабѣшесѧ же Грѣшнику, имате плодъ вашъ во стѣнию: кончинъ же, жизнь вѣчную.

бг. Обрѣцы во грѣхѣ, смѣръ: дарованіе же Бжїе, жи-
вѣтъ вѣчный, ꙗко Хрѣстѣ Іисѣ Гдѣ нашемъ.

ГЛАВА 3.

а. Или не разсмѣете, братїе: вѣдѣшымъ во законѣ гла-
голю: ꙗко законъ ꙗвлѣетъ надъ челоуѣкомъ, во ѣлико вре-
мя живѣтъ;

б. Яко мужѣатла жена живѣ мужъ привѣзана ѣсть зако-
номъ: ꙗще ли же оумретъ мужъ ѣа, разрѣшитъ ѧ во закона
мужескаго.

в. Тѣмже оубо живѣ сѣшъ мужъ прелюбодѣйца вывѣетъ,
ꙗще бѣдетъ мужевн иномъ: ꙗще ли оумретъ мужъ ѣа, сво-
бѣдна ѣсть ꙗко закона, не быти ѣи прелюбодѣйца, бывшей
мужъ иномъ.

г. Тѣмже, братїе моѧ, и вы оумрѣете законъ тѣломъ
Хрѣстовымъ, во ѣже быти вамъ иномъ, востѣвшемъ изъ мер-
твыхъ, да плодъ принесемъ Грѣшнику.

д. Егда во вѣхомъ во плѣти, страсти грѣхѣвныя, ꙗже
закономъ, дѣйствовахъ во оудѣхъ нашихъ, во ѣже плодъ
творити смѣрти:

е. Нынѣ же оупразднѣхомъ ꙗко закона, оумѣрше, имже
держими вѣхомъ, ꙗко работати намъ (Грѣшнику) во ѡбновленїи
дѣла, а не въ вѣтхости писмене:

ж. Чтѣ оубо речемъ; законъ ли грѣхъ; да не бѣдетъ:
но грѣхѣ не знахъ, точїю закономъ: похоти же не вѣдахъ,
ꙗще не въ законъ глаголахъ: не похѣши:

з. Вина же прїемъ грѣхъ заповѣдїю, содѣла во мнѣ всѧкъ
похоть: безъ закона во грѣхъ мѣртвъ ѣсть.

22. Но сега като ся освободихте отъ грѣха, и станѣхте раби Богу, имате плодъ-тъ си въ святость, а сетниж-тѣ животъ вѣченъ.

23. Защото заплатата на грѣхъ-тъ е смъртъ; а Божіе-то дарованіе е животъ вѣченъ въ Христа Иисуса Господа нашего.

ГЛАВА 7.

1. Или не знаете, братіе, (защото говорѣхъ на тѣзи конто знаѣтъ законъ-тъ,) че законъ-тъ владѣе надъ чловѣка, до колкото врѣме живѣе?

2. Защото мъжатица жена чрѣзъ законъ-тъ е привързана на мъжъ-тъ додѣ е живъ, ако ли умрѣ мъжъ-тъ, остава свободна отъ мъжевий-тъ законъ.

3. И тѣй, ако бы при животъ-тъ на мъжа *си* да отиде за другъ мъжъ, блудница става; но ако умре мъжъ њ, свободна е отъ законъ-тъ, да не е блудница, ако отиде за другъ мъжъ.

4. И тѣй, братіе мои, колкото за законъ-тъ и вы умрѣхте чрѣзъ тѣло-то Христово, за да ся сочетаєте съ другыго, който е вскрѣснѣлъ отъ мъртвы-тѣ, да принесемъ плодъ Богу.

5. Защото когато бѣхмы въ плоть-тѣ, страсти-тѣ на грѣхове-тѣ конто *ся показувахъ* чрѣзъ законъ-тъ, дѣйствивахъ въ наши-тѣ удове, за да принесемъ плодъ на смъртъ-тѣ.

6. Сега обаче, като умрѣ онзи който ны държѣше, освободихмы ся отъ законъ-тъ; за да работимъ *Богу* по новыи-тъ духъ, а не по ветхѣ-тѣ буквѣ.

7. И тѣй що има да речемъ? Законъ-тъ ли е грѣхъ? Да не бжде! но не познахъ грѣхъ-тъ, освѣнъ чрѣзъ законъ-тъ; защото и пожеланіе-то не быхъ позналъ *за грѣхъ*, ако да не бы казувалъ законъ-тъ: Не пожелавай.

8. Но понеже грѣхъ-тъ зѣ поводъ чрѣзъ заповѣдь-тѣ, произведе въ мене всяко пожеланіе; защото безъ закона грѣхъ-тъ е мъртъвъ;

д. Язъ же живахъ кромѣ закона иногда пришедшей же заповѣди, грѣхъ оубо ѡживѣ,

г. Язъ же оумрохъ: и ѡбрѣтеса ми заповѣдь, ѡже въ животъ, сѣа въ смѣрть.

дг. Грѣхъ во винѣ прѣемъ заповѣдию, прельсти ма, и тою оумертви ма.

е. Тѣмже оубо законъ стъ, и заповѣдь стѣа и праведна и бѣга.

ег. Блгое ли оубо бысть миѣ смѣрть; да не бѣдетъ: но грѣхъ, да ѡвѣстѣа грѣхъ, блгимъ ми содѣвала смѣрть: да бѣдетъ по премногѣмъ грѣшенъ грѣхъ заповѣдию.

дгг. Бѣмы во, ѡкв законъ дхѡвенъ ѣсть: азъ же плѡтанъ ѣсмь, проданъ подъ грѣхъ.

ег. Еже во содѣваю, нераззмѣю: не ѣже во хоцѣ, сѣ творю: но ѣже ненавиждѣ, то содѣловаю.

егг. Яше ли, ѣже не хоцѣ, сѣ творю, хвалю законъ, ѡкв дѡврѣ.

зг. Нынѣ же не котѡмъ азъ сѣ содѣваю, но живый во миѣ грѣхъ.

дггг. Бѣмъ во, ѡкв не живѣтъ во миѣ, сѣрѣчь въ плѡти моѣй, дѡброе. Еже во хотѣти прилежитъ ми, а ѣже содѣлати дѡброе не ѡбрѣтаю.

дгггг. Не ѣже во хоцѣ дѡброе, творю: но ѣже не хоцѣ злое, сѣ содѣваю.

к. Яше ли ѣже не хоцѣ азъ, сѣ творю, оубо не азъ сѣ творю, но живый во миѣ грѣхъ.

кг. Ѡбрѣтаю оубо законъ, хотѣмъ ми творѣти дѡброе, ѡкв миѣ злое прилежитъ.

кгг. Сослаждаюса во законъ бжю по внѣтряннемъ чело-
вѣкѣ:

кггг. Виждѣ же ѡнъ законъ во оудѣхъ моихъ, прѡтивъ

9. И азъ живѣяхъ пѣкога си безъ законъ-тъ; но когато дойде заповѣдъ-та, оживѣ грѣхъ-тъ, а пакъ азъ умрѣхъ;

10. И заповѣдъ-та която *ся даде* за животъ, тя ми ся намѣри за смъртъ.

11. Защото грѣхъ-тъ като зѣ поводъ чрѣзъ заповѣдъ-тъ, прѣльсти мя, и умъртви мя чрѣзъ неіж.

12. Тѣй що законъ-тъ е святъ, и заповѣдъ-та свята и праведна и добра.

13. И тѣй, добро-то ли станѣ смъртъ на мене? Да не бѣде! но грѣхъ-тъ, да ся яви грѣхъ, който ми причинява смъртъ чрѣзъ добро-то, тѣй що чрѣзъ заповѣдъ-тъ, грѣхъ-тъ да бѣде много по грѣховенъ.

14. Защото знаемъ че законъ-тъ е духовенъ; а пакъ азъ съмь плѣтенъ, продаденъ подъ грѣхъ-тъ.

15. Защото не познавамъ онова което правіж; понеже не правіж това което ищж, но онова което мразіж, него правіж.

16. Ако ли правіж това което не щж, съгласенъ съмь съсъ законъ-тъ, че е добръ.

17. А сега вече това не го правіж азъ, но грѣхъ-тъ който живѣе въ мене.

18. Защото знамъ че въ мене (сирѣчь въ плѣтъ-тъ ми) не живѣе добро; понеже желаніе *за добро-то* имамъ, но да правіж добро-то, това не намѣрувамъ.

19. Защото не правіж добро-то което ищж; но зло-то което не щж, него правіж.

20. А кога правіж азъ това което не щж, то вече го не правіж азъ, но грѣхъ-тъ който живѣе въ мене.

21. И тѣй намѣрувамъ тойзи законъ, че кога азъ ищж да правіж добро-то, зло-то е готово при мене.

22. Защото, споредъ вѣтрѣшній-тъ человекъ соуслаждавамъ ся въ законъ-тъ Божій;

23. Но въ удове-тъ си виждамъ другъ законъ, който воюва

воіующз законс оумѧ моегѧ, ѱ плѣніюущз мѧ законѧмз грѣхѡвнымз сѣшѧмз во оудѣхз моіихз.

кд. Ѡкаліненз ѧзз человеккз : ктѡ ма ѱзбѧвитз ѡ тѣла смѣрти сѧ ;

ке. Блгодарю Бга моего Іисз Хртѡмз Гдемз нашимз. тѣмже оубо сѧмз ѧзз оумѡмз моімз рабѡтаю законс Бжїю : плѡтїю же, законс грѣхѡвномс.

ГЛАВА ѱ.

л. Ни єдино оубо нынѣ ѡсужденїе сѣшѧмз ѡ Хртѣ Іисѣ, не по плѡти ходѧщѧмз, но по дхс.

ѣ. Законз бо дха жїзні ѡ Хртѣ Іисѣ свободѧлз мѧ єсть ѡ закона грѣхѡвнагѧ ѱ смѣрти.

г. Немощное бо закона, вз немже немоществовѧше плѡтїю, Бгз Сѧа своего послѧ вз подобїи плѡти грѣхѧ, ѱ ѡ грѣсѣ ѡсѧдї грѣхз во плѡти,

д. Да ѡправданїе закона ѱсполнитсѧ вз насз, не по плѡти ходѧщихз, но по дхс.

є. Сѣшїи бо по плѡти, плѡтскѧ мздрствзютз : ѧ ѱже по дхс, дхѡвнаѧ.

ѕ. Мздрованїе бо плѡтское, смѣрть єсть : ѧ мздрованїе дхѡвное, живѡтз ѱ мїрз.

з. Занє мздрованїе плѡтское, враждѧ на Бга : законс бо Бжїю не покарѧетсѧ, нїже бо мѡжетз :

ї. Сѣшїи же во плѡти, Бгс оубодїти не мѡгѡтз.

д. Ны же нѣсте во плѡти, но вз дсѣ, понеже дхз Бжїй живѣтз вз васз. ѧще же ктѡ дха Хртѡва не ѱмѧть, сѣй нѣсть єгѡвз.

г. ѧще же Хртѡсз вз васз, плѡть оубѡ мертвѧ грѣхѧ рѧдї, дхз же живѣтз правды рѧдї.

лї. ѧще ли же дхз воскрѣсѧвагѧ Іисѧ ѡ мертвѡхз

противъ закона на умъ-тъ ми, и поробва мя на грѣховный-тъ законъ който е въ удовете-тъ ми.

24. Окаяненъ азъ чловѣкъ! кой ще мя избави отъ това тѣло на смърть-тъ?

25. Благодарѣнъ Бога чрѣзъ Исуса Христа Господа нашего. И тѣй самъ азъ съ умъ-тъ си слугувамъ на Божій-тъ законъ; а съ плоть-тъ на грѣховный-тъ законъ.

ГЛАВА 8.

1. Сега прочее нѣма никакво осужданіе на тѣзи които сѣ въ Христа Исуса, които ходятъ не по плоть, но по Духу.

2. Защото законъ-тъ на Духа на живота въ Христа Исуса освободи мя отъ законъ-тъ на грѣха и на смърть-тъ.

3. Понеже, невъзможно-то на законъ-тъ, по това що бѣ ослабнѣлъ чрѣзъ плоть-тъ, Богъ като проводи Сына си въ подобіе на грѣховнѣ-тъ плоть и *въ жьртвѣ* за грѣхъ-тъ, осъди грѣхъ-тъ въ плоть-тъ,

4. За да ся испълни правда-та на законъ-тъ въ пасъ, които не ходимъ по плоть, но по Духу.

5. Защото които живѣятъ по плоть, плѣтско-то мудруватъ, а които *живѣятъ* по Духу, духовно-то.

6. Понеже мѣдрованіе-то на плоть-тъ е смърть: а мѣдрованіе-то на Духа е животъ и миръ.

7. Защото мѣдрованіе-то на плоть-тъ е вражда противъ Бога; понеже ся не покорява на Божій-тъ законъ, нито пакъ може.

8. И които сѣ на плоть-тъ, не могатъ да угодятъ Богу.

9. Вы обаче не сте на плоть-тъ, но на духъ-тъ, ако живѣе въ васъ Духъ-тъ Божій. Но ако нѣкой нѣма Духъ Христовъ, той не е неговъ.

10. Ако ли е Христосъ въ васъ, тѣло-то е мъртво поради грѣхъ-тъ, а духъ-тъ е живъ поради правдѣ-тъ.

11. Ако ли живѣе въ васъ Духъ-тъ на тогози който е възкрѣсилъ

живѣтъ въ васъ, воздвигнѣи Хрѣта ѱз мѣртвыхъ, ѱживотворитъ ѱ мѣртвеннаа тѣлесà вàша, живѣшимъ Дхѡмъ ѳгѡ въ васъ.

ѳ. Тѣмже оубо, братѣе, дѡлжни ѳсмы не плѡти, ѳже по плѡти жити.

ѳ. Ище бо по плѡти живете, ѳмате оумрѣти: ище ли дхѡмъ дѣланіа плѡтскàа оумерщвлàете, живи бѣдете.

ѳ. Блѣицы бо дхѡмъ Бжѣимъ водатса, сѣи сѣтъ сынове Бжѣи.

ѳ. Не прѣйте бо дхà рабѡты пакѣи въ коàзнь: но прѣйте дхà сыноположеніа, ѱ нѣмже вопіемъ: Авва Ѳче.

ѳ. Самыи дхъ спослгшествѣетъ дхѡви нашемъ, ѳкв ѳсмы чàдà Бжѣа.

ѳ. Ище же чàдà, ѱ наслѣдницы: наслѣдницы оубв Бгс, наслѣдницы же Хрѣтс: понѣже съ нимъ страждемъ, да ѱ съ нимъ прославимса.

ѳ. Непшю бо, ѳкв недостѡйны страсти нынѣшнягв времени къ хотàщей слàвѣ ѳвнѣтиса въ насъ.

ѳ. Чàлнѣе бо твàри ѱкровѣнѣе сынѡвъ Бжѣиныхъ чàетъ.

ѳ. Светѣ бо твàрь повинѣса не волею, но за повинѣвшаго ю на оуповàнїи,

ѳ. Икв ѱ самà твàрь свободѣтса ѱ рабѡты ѳстлѣнїа въ свободѡс слàвы чàдъ Бжѣиныхъ.

ѳ. Бѣмы бо, ѳкв всà твàрь [съ нами] совоздыхàетъ ѱ сволѣзнетъ дàже до нынѣ:

ѳ. Не тѡчїю же, но ѱ сàми начàтокъ дхà ѳмшѣе, ѱ мы сàми въ севѣ въздыхàемъ, всыновлѣнїа чàюще, ѳзбавлѣнїа тѣлсà нашемъ.

ѳ. Оуповàнїемъ бо спасѡхомса. оуповàнїе же вѣднмѡе,

Исуса отъ мъртвы-тѣ; то, тойзи който възкръси Христа отъ мъртвы-тѣ ще оживи и смъртны-тѣ ваши тѣлеса, чрѣзь неговъ-тѣ Духъ който обитава въ васъ.

12. И тѣй, братіе, ный смы длѣжни не на плѣть-тѣ да живѣемъ по плѣть.

13. Защото по плѣть ако живѣете, ще умрете; но ако умъртвявате Духомъ тѣлесны-тѣ дѣла, ще бѣдете живи.

14. Понеже конто ся управяватъ отъ Духа Божія, тѣ сѣ сынове Божіи.

15. Защото не сте пріяли духъ на рабство че *да бѣдете* пакъ на страхъ, но пріяли сте духъ на усыновеніе, чрѣзь когото и выкамы: Авва, Отче.

16. Самъ той Духъ свидѣтельствува наедно съ нашій-тѣ духъ че *ный* смы чада Божіи.

17. Ако ли *смы* чада, *то смы* и наслѣдници; наслѣдници на Бога, а сънаслѣдници на Христа; ако страдамы съ него наедно, за да станемъ и съпричастници на неговъ-тѣ славъ.

18. Понеже смѣтамъ че нынѣшни-тѣ врѣменны страданія не сѣ достойны *да ся сравнятъ* съсъ славъ-тѣ която има да ся открие въ насъ.

19. Защото усърдно-то чаканіе на *всичко-то* създаіе ожида открываніе-то на сынове-тѣ Божіи.

20. Понеже създаіе-то ся подчини на суетность-тѣ, не своеволно, но чрѣзь тогози който го подчини,

21. Съ надеждъ, че и само-то създаіе ще ся освободи отъ рабство-то на тлѣніе-то, *и ще прѣмине* въ свободъ-тѣ на славъ-тѣ на чада-та Божіи.

22. Понеже знаемъ че *всичко-то* създаіе съвокупно въздыша и на мѣкы е даже до нынѣ.

23. И не *то* само, но и ный що имамы начатъкъ-тѣ на Духа, и ный сами въздышамы въ себе си и ожидамы усыновеніе-то, *сирѣчь* искупуваніе-то на наше-то тѣло.

24. Защото съ надеждъ-тѣ ся избавихмы; а надежда която ся

иѣсть оупованіе: ѣже бо видѣтъ кто, что ѱ оупова-
етъ;

кѣ. Яще ли егѡже не видѣмъ, надѣемса, терпѣніемъ
ждѣмъ.

кѵ. Сице же ѱ дхъ спосѡбствуетъ намъ въ немоущѣхъ
нашихъ. ѡ чесѡмъ бо помѡлимса, ѡкоже подовѣетъ, не
вѣмы, но самъ дхъ ходѡтайствуетъ ѡ насъ, воздыханіи
неизглаголаннѣми:

кѵ. Испытѡй же сердца, вѣтъ, что ѣсть мздорованіе
дха, ѡкѡ по бгѡ приповѣдѣетъ ѡ стѣхъ.

кѶ. Вѣмы же, ѡкѡ любѡшымъ бга всѡ поспѣшествѡютъ
во клѡге, сѡшымъ по предсвѣдѣнію звѡнымъ.

кѷ. Иже бо предсвѣдѣ, [тѣхъ] ѱ предсѡтѡви сообраз-
ныхъ быти ѡбразъ сѡа своегѡ, ѡкѡ быти емѡ перворѡднѡ
во многѣхъ братѣлахъ:

л. А иже предсѡтѡви, тѣхъ ѱ призѡ. а иже призѡ,
сѣхъ ѱ ѡправдѡ: а иже ѡправдѡ, сѣхъ ѱ прослѡви.

ла. Что оубо речѣмъ къ симъ; яще бгѡ по насъ, кто
на ны;

лв. Иже оубѡ своегѡ сѡа не пощѡдѣ, но за насъ всѣхъ
предѡлъ ѣсть егѡ: какѡ оубѡ не ѱ сѡ нимъ всѡ намъ
дѡрствуетъ;

лг. Кто поѣмлетъ на избранныя бжѣа; бгѡ ѡправдѡай:

лд. Кто ѡсѡждѡай; хрѡсѡзъ иисѡ оумѣрый, пѡче же ѱ
воскрѣсий, иже ѱ ѣсть ѡдѣснѡю бга, иже ѱ ходѡтайствуетъ
ѡ насъ:

ле. Кто ны разлѡчитъ ѡ любѡвѣ бжѣа; скорѡь ли, ѱлѡ
тѣснѡтѡ, ѱлѡ гонѣніе, ѱлѡ глѡдъ, ѱлѡ наготѡ, ѱлѡ бѣдѡ, ѱлѡ
мѣчь; ѡкоже ѣсть писано:

лѵ. ѡкѡ тебѣ рѡди оумерщѡлѡеми ѣсмѡ вѣсь дѣнь, вмѣ-
нихомса ѡкоже ѡвцы заколѣнѣа.

види, не е надежда; защото това което види нѣкой, какъ ще ся надѣе *за него*?

25. Ако ли ся надѣемъ за онова което не видимъ, то съ търпѣніе *го* очакуваме.

26. Така също и Духъ-тъ *ни* помага въ наши-тъ немощи; понеже не знаемъ за какво да ся молимъ както подобава; но Духъ-тъ самъ ходатайствува за насъ съ неспоканнн въздышанія.

27. А тойзи който испытыва сърдця-та, знае какво е мѣдрованіе-то на Духа, че по *волѣж-тъ* Божіѣхъ ходатайствува за свя-тыи-тъ.

28. Знаемъ пакъ че на тѣзи които любятъ Бога, които сж при-званни споредъ *негово-то* прѣдопрѣдѣленіе, всичко-то на добро имъ съдѣйствува.

29. Защото които прѣдузна, *тѣхъ* и прѣдопрѣдѣли *да бждѣтъ* съобразни въ образъ-тъ на Сына му: за да е той първороденъ между много братія:

30. А които прѣдопрѣдѣли, тѣхъ и призова; а които призова, тѣхъ и оправда; а които оправда, тѣхъ и прослави.

31. И тѣй на това какво има да кажемъ? Ако Богъ е отъ къмъ насъ, кой ще бѣде противъ насъ?

32. Понеже *той* който и Сына своего не пожали, но прѣдаде го за всинца ни, какъ не ще ни подари съ него наедно и всичко?

33. Кой ще обвини избранны-тъ Божіи? Богъ е който *ги* оправдава.

34. Кой ще е тойзи дѣто ще *ги* осѣжда? Христось е който умрѣ, а наипаче и възкрѣснѣ, който е и отъ деснѣ странѣ на Бога, който и ходатайствува за насъ;

35. Кой ще ны отлѣчи отъ любовь-тъ Христовѣхъ? скърбъ ли, или утѣшеніе, или гоненіе, или гладъ, или голота, или бѣда, или ножъ?

36. (Както е писано: За тебе всякой день смы убивани; вмѣня-вани смы като овцы за кланіе.)

ѡз. Но во всѣхъ сіихъ преповѣждаемъ за возлюбшаго ны.

ѡи. Извѣстѣхса во, ѡкъ ни смѣрть, ни живѣтъ, ни Ангѣли, ни начѣла, ниже сілы, ни настоѣшаа, ни градѣшаа,

ѡа. Ни высотѣ, ни глѣбинѣ, ни ѡна тѣарь кѣа возмѣжетъ насъ разлчѣти ѡ лювѣ Бжїа, ѡже ѡ Хртѣ Іисѣ Гдѣ насѣмъ.

ГЛАВА Ѡ.

ѡ. Истинг глаголю ѡ Хртѣ, не лгѣ, посласшествзюшей мѣ совѣсти моѣй Дхѡмъ стѣмъ :

ѡ. ѡкъ скорѣь мѣ ѣсть вѣлѣа, ѡ не прѣстаѡшаа болѣзнь сѣрдцѣ моѣмъ :

ѡ. Моулѣхса ко самъ ѡзъ ѡлчѣнъ вѣти ѡ Хртѣ по кратѣи моѣй, срѡднѣхъ моѡхъ по плѣти :

ѡ. ѡже сѣтъ Іилѣте, ѡже всыновлѣнїе ѡ слава, ѡ завѣти ѡ законоположенїе, ѡ слжѣнїе ѡ ѡбѣтовѣнїа,

ѡ. ѡже Оцѣ, ѡ ѡ нѡже Хртѡсъ по плѣти, сѡй надъ всѣми Бгѣхъ клѣгословѣнъ во вѣки, ѡмїнь.

ѡ. Не такоже, ѡкъ ѡпадѣ слово Бжїе. не всї ко сѣщїи ѡ Іилѣ, сїи Іилѣ :

ѡ. Ни занѣ сѣтъ сѣма Авраѡмѣ, всї чѣда, но во Ісаѡцѣ, рѣчѣ, нарѣчѣтса тѣ сѣма.

ѡ. Сирѣчь, не чѣда плѣтскѣа, сїѣ чѣда Бжїа : но чѣда ѡбѣтовѣнїа, причѣтаютса вѣ сѣма.

ѡ. ѡбѣтовѣнїа ко слово сїе : на сїе вѣрема прїндѣ, ѡ бсѣдетъ Сѡррѣ сынъ.

ѡ. Не тѡчїю же, но ѡ Рѣвѣкѣ ѡ ѣдїнагѡ лѡжа Ісаѡка Оцѣ нашѣгѡ ѡмѣши :

ѡ. ѡшѣ ко не рѡждшымса, ни сотворївшымъ чѣдѣ блѣго Іилѣ слѡ, да по ѡзвѣрѣнїю прѣлѡженїе Бжїе прѣвѣдетъ,

37. Но во всичко това прѣпобѣждаваме чрѣзъ тогози който ны е възлюбилъ.

38. Понеже съмъ увѣренъ че нито смъртъ, нито животь, нито ангели, нито власти, нито сили, нито сегашно-то, нито бѣдѣщо-то,

39. Нито высочина, нито дълбина, ни друго нѣкое създание, не ще може да ны отлѣчи отъ любовь-тѣ Божіѣ, която е въ Христа Иисуса Господа нашего.

ГЛАВА 9.

1. Истинѣ говорѣ въ Христа, не лѣжѣ, (понеже *имаѣ съвѣсть-тѣ* си съ мене която ми свидѣтельствува въ Духа Святаго),

2. Че *имаѣ голѣмѣ скѣрбѣ* и непрѣстаннѣ мѣкѣ на сърдце-то си.

3. Защото желалъ быхъ, самъ азъ да съмъ *анаѣма сирѣчь отлѣченъ* отъ Христа заради мои-тѣ братія и за мои-тѣ по плѣть родинни ;

4. Конто сѣ Израйяни, *и* на конто *принадлежатѣ* усъиновеніе-то, и слава-та, и завѣти-тѣ, и законоположеніе-то, и Богослуженіе-то, и обѣщанія-та ;

5. На конто сѣ *и* отци-тѣ, и отъ конто *ся роди* по плѣть Христось, който е надъ всичко Богъ благословенъ въ вѣки : Аминь.

6. Но не може да бѣде че е пропадиѣло слово-то Божіе ; защото не сѣ всички Израиль тѣзи конто сѣ отъ Израйя :

7. Нито защото сѣ сѣме Авраамово, *за това сѣ тѣ* всички чада ; но въ Исаака ще ти ся нарече сѣме :

8. Сирѣчь, чада-та на плѣть-тѣ, не сѣ тѣ чада Божіи ; но чада-та на обѣщаніе-то ся считатѣ сѣме.

9. Защото това е слово-то на обѣщаніе-то : По това врѣме ще дойдѣ, и Сарра ще има сынъ.

10. И не токо това, но и Ревекка, когато зачнѣ *два сына* отъ единого, *сирѣчь отѣ* Исаака отца нашего ;

11. (Защото прѣди да ся родятѣ *дѣца-та*, и прѣди да сѣ сторили нѣщо добро или зло, за да остане Божіе-то по избраніе прѣдопрѣдѣленіе, не отъ дѣла-та, но отъ призовающій-тѣ ;)

ѳі. Не ѡ дѣлаз, но ѡ призывающагw речеса ѿ: ѿкw бѡ-
лїи порабѡтаетз мѣншемз:

ѳі. Икоже ѿсть писано: Іакwва возлюбїхз, Исавѡ же воз-
ненавидѣхз.

ѳі. Чтѡ оубо речемз; ѿдѡ неправда оубѡ бѣа; да не вѣдетз.

ѳі. Мнѡсѡви во глаголетз: помїлсїю, ѿгѡже ѿше помїлсїю,
ї оубѡ ѿдрю, ѿгѡже ѿше оубѡ ѿдрю.

ѳі. Тѣмже оубо ни хотѡшагw, ни текѡщагw, но мїлсїюшагw
бѣа.

ѳі. Глаголетз ко писанїе Фарѡновнї: ѿкw на їстѡе сїѡ
воздвїгѡхз тѡ, ѿкw да покажѡ твоѡю сїлз моѡ, и да воз-
вѣстїтса їма моѡ по всѡй землї.

ѳі. Тѣмже оубо ѿгѡже хѡщетз, мїлзетз: ѡ ѿгѡже хѡ-
щетз, ѡжесточѡлетз.

ѳі. Речѡши (оубо) мнѡ: чесѡ рѡди ѡще оубѡ корѡлетз; воли
во ѿгѡ ктѡ прѡтївїтсѡ мѡжетз;

ѳі. Тѣмже оубо, ѡ челѡвѣче, ты ктѡ ѡсї прѡтївз ѡвѣ-
щѡлї бѣовнї; ѿдѡ речѡтз зѡданїе создѡвшемз ѡ, почтѡ ма со-
творїлз ѡсї тѡкw;

ѳі. Илї не їмѡть влѡсти сквѡдѡмнїкз на брѡнїн, ѡ то-
гѡжде смѡшенїѡ сотворїти ѡвз оубѡ сосѡдз вз чѡсть, ѡвз
же не вз чѡсть;

ѳі. ѿше же хотѡ бѣз показѡти гнѣвз своѡ, и гѡвїти сїлз
своѡ, пренесѡ во мнѡзѡк долготерпѣнїн сосѡды гнѣва совер-
шенѡ вз погїбель:

ѳі. И да скѡжетз богѡтство слѡвы своѡ на сосѡдѣхз мї-
лѡстнї, ѡже прѡдѡготѡва вз слѡвз:

ѳі. Ихже и прїзвѡ насз не тѡчїю ѡ їсѡдѡї, но и ѡ
їѡзыкз:

ѳі. Икоже и во ѡсїн глаголетз: нарекѡ не лѡди моѡ,
лѡди моѡ: и невозлюбленсїю, возлюбленз.

ѳі. И вѣдетз на мѡстѣ, и дѣже речеса їмз: не лѡдїѡ
моѡ ѡстѡ вы, тѡмw нарекѡтса сїнове бѣа живѡгw.

12. Рече ѱ ся: Че по голѣмый-тъ ще бѣде рабъ на по малкый-тъ.

13. Както е писано: Иакова възлюбихъ, а Исава възненавидѣхъ.

14. И тѣй какво ще речемъ? Неправда има ли въ Бога? Да не бѣде.

15. Защото казува Моисею: Ще помилувамъ когото ще помилувамъ, и ще пожалѣж когото ще пожалѣж.

16. И тѣй не е отъ тогова който ище, нито отъ тогова който тича, но отъ Бога който милува.

17. Защото писаніе-то говори Фараону: Само за това тя повдигнахъ, да покажж въ тебе силаж-тж си, и да ся възвѣсти името ми по всичкж-тж земѣж.

18. И тѣй когото ще, милува, и когото ще, ожесточава.

19. На това ты ще ми речешъ: А защо укорява? кой ся е възпротивилъ на воляж-тж му?

20. Но, о человекѣ, ты кой си, що отговаряшъ срѣщж Бога? Да ли направено-то нѣщо ще рече на оногозъ, който го е направилъ: Защо си мя така направилъ?

21. Или нѣма власть грѣнчарь-тъ надъ калъ-тъ, отъ едно смѣшеніе да направилъ единъ съсѣдъ за почетъ, а другый за беспочетъ?

22. И *що отъ това*, ако Богъ, като е искалъ да покаже гнѣвъ-тъ си и да яви силаж-тж си, е търпѣлъ съ голѣмо дълготрпѣніе съсѣды-тѣ на гнѣвъ-тъ приготвени за погыбель;

23. И да направилъ *какъ* опознато богатство-то на славаж-тж си надъ съсѣды-тѣ на милость-тж, които е прѣдуготвилъ за славаж?

24. Насъ, които призова, не само отъ Иудей-тѣ, но и отъ язычници-тѣ;

25. Както и въ Осѣѣж казува: Ще нарекаж мой народъ не мой-тъ си народъ, и възлюбениж не възлюбленнж-тж.

26. И на също-то мѣсто дѣто имъ ся рече: Не сте мой народъ, тамъ ще ся назовжтъ сынове на Бога живаго.

кз. Исѣіа же вопіетъ ѡ Іилі: ѡже вѣдетъ число сыновъ Іилевыхъ ꙗко песокъ морскій, встанокъ спасетъ:

ки. Слово ко скончавѣ и сокращѣвъ правдѣ, ꙗко слово сокращено сотворитъ Гдѣ на землѣ.

кѡ. И ꙗкоже прорече Исѣіа: ѡже не въ Гдѣ Саванѡхъ встанѣвилъ намъ сѣмене, ꙗкоже Содомъ оубо были выхомъ, и ꙗкоже Гоморрѡхъ оуподобилиса выхомъ.

л. Чтѡ оубо речемъ; ꙗко языцы не гонѣиши правдѡ, постигѡша правдѡ, правдѡ же, ꙗже ѡ вѣры.

ла. Иилъ же гонѣ законъ правды, въ законъ правды не постиже:

лв. Чесѡ радн; занѣ не ѡ вѣры, но ѡ дѣлз закона. преткнѡшася ко ѡ камень претыканіѣ,

лг. ꙗкоже ѣсть писано: сѣ полагаю въ Сіѡнѣ камень претыканіѣ, и камень совлѣзна: и всѣхъ вѣрѡхъ въ Онь, не постыдѣтсѣ.

ГЛАВА І.

а. Братіе, блгволеніе оубо моего сердца, и молѣтва, ꙗже къ Бгѡ по Іилі ѣсть во спасеніе.

б. Свидѣтельствою ко имъ, ꙗко ревность Бжїю имѡтъ, но не по разумѡ.

г. Не разумѣюще ко Бжїѣ правды, и своѡ правдѡ ищуще поставити, правдѣ Бжїей не повинѡшася.

д. Кончиѣ ко закона Хртѡсѡ въ правдѡ всѣхъ вѣрѡшущемѡ.

е. Мвѡсѣй ко пишеть правдѡ, ꙗже ѡ закона: ꙗко сотворѣвый тѣ человекъ, живъ вѣдетъ въ нѣхъ:

с. И ꙗже ѡ вѣры правдѡ, сѣце глаголетъ: да не речеши

27. А Исаія выка за Израиля : Число-то на сынове-тъ Израилевы ако и да е колкото пѣсъкъ-тъ на море-то, остатъкъ-тъ ще се спасе ;

28. Защото ще свърши и ще рѣши дѣло по правдѣ, понеже рѣшително дѣло ще направи Господь на земѣ-тѣ.

29. И както прѣдрече Исаія : Ако не бы Господь Саваоѣъ оставилъ намъ сѣме, като Содома быхмы станжли, и на Гоморра быхмы ся уподобили.

30. И тѣй що има да речемъ ? Че язычници-тъ които не дирахъ правдѣ, получихъ правдѣ, и правдѣ която е отъ вѣруваніе ;

31. А Израиль, който дираше законъ на правдѣ, не стигна въ законъ на правдѣ.

32. Защо ? За това че не *и* търси чрѣзъ вѣрваніе, но като отъ дѣла-та на законъ-тъ ; защото ся прѣпнѣхъ о камъкъ-тъ на прѣпъваніе-то ;

33. Както е писано : Ето полагамъ въ Сіонъ камъкъ на прѣпъваніе, и капарѣ на соблазнъ, и всякой който вѣрува въ него нѣма да ся посрами.

ГЛАВА 10.

1. Братіе, мое-то сърдечно желаніе и молба-та ми къмъ Бога за Израиля, е за *тѣхно-то* спасеніе.

2. Защото свидѣтельствувамъ за тѣхъ, че иматъ ревность за Бога, но не по право разумніе.

3. Понеже Божіѣ-тѣ правдѣ като не разумѣватъ и своѣ-тѣ си правдѣ като искатъ да възстановятъ, не ся покорихъ на Божіѣ-тѣ правдѣ.

4. Понеже Христосъ е свършеніе-то на законъ-тъ, за оправданіе на всякого който вѣрува.

5. Защото Моисей пише за правдѣ-тѣ която е отъ законъ-тъ, *и казува* : Человѣкъ който прави тѣзи *заповѣди*, чрѣзъ тѣхъ ще бжде живъ.

6. А правда-та която е отъ вѣрж казува така : Да не речешъ въ

ВЪ СЕРДЦЫ ТВОЕМЪ, КТО ВЪЗЫДЕТЪ НА НБѢ; СІРѢЧЬ ХРІТА СВЕСТИ:

ѡ. Или кто снидетъ въ бездны; сирѣчь Хрѣта ѿ мѣртвыхъ возвестити.

и. Но что глаголетъ писаніе; близъ ти глагола есть во оустѣхъ твоихъ, и въ сердцѣ твоемъ, сирѣчь глагола вѣры, егѡже проповѣдаемъ:

д. Иѡже ѡще исповѣси оусты твоими Гда Ииса, и вѣрзеши въ сердцѣ твоемъ, ѡкв Бгъ того воздвиже изъ мѣртвыхъ, спасѣшися:

г. Сердцемъ во вѣрзетса въ правды, оусты же исповѣдзетса во спасеніе.

а. Глаголетъ во писаніе: всѡкъ вѣрзай въ Онъ, не постыдитса.

в. Иѡсть во рѡзньствѣа Исдееви же и Еллинг, той во Бгъ всѣхъ, богатѣи во всѣхъ призывающихъ егѡ.

г. Всѡкъ во, иже ѡще призовѣтъ има Гдне, спасѣтса.

д. Какъ оубо призовѣтъ, въ негѡже не вѣрваша; какъ же оувѣрзютъ, егѡже не оуслышаша; какъ же оуслышатъ безъ проповѣдающихъ;

е. Какъ же проповѣдатъ, ѡще не послани вѣдзтъ; ѡкоже есть писано: коль красны ноги бѡговѣствзующихъ миръ, бѡговѣствзующихъ бѡгал.

ж. Но не вси послашаша бѡговѣствованіа: Исаіа во глаголетъ: Гди, кто вѣрова слѡхъ нашемъ;

з. Тѣмже оубо вѣра ѿ слѡха, слѡхъ же глаголомъ Бжїимъ.

и. Но глаголю, еда не слышаша; тѣмже оубо, во всю зѣмлю изыде вѣщаніе ихъ, и въ концы вселенныхъ глаголы ихъ.

д. Но глаголю, еда не разсмѣ Ииль; первыи Моисей

сърдце-то си: Кой ще възлѣзе на небе-то? сирѣчь да низведе Христа;

7. Или, кой ще слѣзе въ безднѣ-тѣ? сирѣчь да възведе Христа отъ мъртвы-тѣ.

8. Но що казува *писаніе-то*? Слово-то е близу до тебе, въ уста-та ти, и въ сърдце-то ти: сирѣчь слово-то на вѣрж-тѣ което проповѣдуваме;

9. Ако исповѣдашь съ уста-та си Господа Исуса, и повѣрувашъ въ сърдце-то си че Богъ го е възкрѣсилъ отъ мъртвы-тѣ, ще ся спасешъ.

10. Защото съсъ сърдце вѣрува пѣкой за оправданіе, и съ уста бива исповѣдуваніе за спасеніе.

11. Защото казува писаніе-то: Всякой който вѣрува въ него, нѣма да ся посрами.

12. Понеже нѣма разлпка между Иудеина и язычника; защото самъ той е Господъ на всички, богатъ къмъ всички които го призоваватъ.

13. Защото: Всякой, който призове име-то Господне ще ся спасе.

14. Какъ прочее ще призовѣтъ *тогози* въ когото не сѣ повѣрували? И какъ ще повѣруватъ въ *тогози* за когото не сѣ чули? И какъ ще чуѣтъ безъ проповѣдникъ?

15. И какъ ще проповѣдатъ, ако ся не проводятъ? Както е писано: Колко сѣ прѣкрасны нозѣ-тѣ на тѣзи които благовѣствовувать миръ, на тѣзи които благовѣствовувать добро-то.

16. Но всички не быхъ послушни на благовѣствованіе-то; защото Исаія казува: Господи, кой повѣрува на онова което е чулъ отъ насъ?

17. И тѣй вѣра-та е отъ слушаніе; а слушаніе-то отъ слово-то Божіе.

18. Но казувамъ: Тѣ не сѣ ли чули? Наистинѣ *чули сѣ*: По всичкѣ-тѣ земѣ ся разнесе гласъ-тѣ имъ, и въ краища-та на вселеннѣжъ рѣчи-тѣ имъ.

19. И пакъ казувамъ: Израиль не разумѣ ли? Най напрѣдъ

ГЛАГОЛЕТЪ: ѿзъ раздражѣ въ не ѡ ꙗзыцѣ, но ѡ ꙗзыцѣ неразѣмнѣ прогнѣваю васъ.

к. Исѿа же дерзаетъ и глаголетъ: ѡвѣрѣтохъса не ищущимъ менѣ, ꙗвленихъ быхъ не вопрошающимъ ѡ мнѣ:

ка. Ко Іаю же глаголетъ: весь день воздѣхъхъ рѣцѣ мои къ людемъ непокоривымъ и прерѣкающимъ.

ГЛАВА ІІ.

а. Глаголю оубо: ѿдѣ ѡрингъ Бгъхъ люди свои; да не вѣдетъ: ибо и ѿзъ Іудѣанинъ ѣсмь, ѡ стѣмене Авраамла, колѣна Веніамінова.

б. Не ѡрингъ Бгъхъ людеи своихъ, и хже прѣжде разѣмѣ. Или не вѣсте, ѡ Или, что глаголетъ писаніе; ꙗкѡ приповѣдѣсетъ Бгови на Іилъ, глагола:

г. Гди, пророки твоѣ изкиша, и олтари твоѣ раскопаша: и ѿзъ вѣстѣхъ єдинъ, и ищѣтъ дѣши моеѣ, изати ю.

д. Но что глаголетъ ємѣ Бжтвенный ѡвѣтѣ; вѣстѣвихъ себѣ седмь тысящъхъ мужей, иже не преклоніша колѣна предѣ Вааломъ.

е. Такѡ оубо и въ нынѣшнее время вѣстанокъ по избрѣнію бгдѣти бысть.

ж. Ище ли по бгдѣти, то не ѡ дѣлз: занѣ бгдѣть оубже не бываетъ бгдѣть. Ище ли ѡ дѣлз, котомѣ иѣсть бгдѣть, занѣ дѣло оубже иѣсть дѣло.

з. Что оубо; єгѡже иѣскаше Іилъ, сегѡ не полчи, а избрѣніе полчи: прочи же ѡслѣпнѣшася,

и. Иакоже єсть писано: дадѣ имъ Бгъхъ дхъ оумиленіа, очи не видѣти, и оуши не слышати, даже до днѣшнагѡ днѣ.

д. И Дѣдъ глаголетъ: да вѣдетъ трапѣза ихъ въ сѣть и въ ловъ, и въ соблазнъ и въ воздѣаніе имъ:

і. Да помрачатся очи ихъ єже не видѣти, и хребѣтъ ихъ вынѣсѣ слѣцѣи.

Моисей казува : Азъ ще ви раздразиѣ на ревпованіе съ *тѣзи които* не сѣ народъ, ще ви разяриѣ съ несмысленъ народъ.

20. А Исаія дързнува и казува : Намѣрихъ мя тѣзи които не мя търсахъ, явенъ быхъ на тѣзи които не пытахъ за мене.

21. А за Израиля казува : Цѣль день простирахъ рѣцѣ-тѣ си къмъ народъ който ся не покорява и противорѣчи.

ГЛАВА 11.

1. И тѣй казувамъ : Отхвърлил ли е Богъ свой-тѣ народъ ? Да не бжде ; защото и азъ съмъ Израилянинъ, отъ сѣме-то Авраамово, отъ племе-то Веніаминово.

2. Не е отхвърлил Богъ народъ-тѣ си, когото е прѣдузналъ. Или не знаете що казува писаніе-то за Илиѣ : Какъ выка къмъ Бога противъ Израиля и казува :

3. Господи, пророцы-тѣ твои избихъ, и олтари-тѣ твои раскопахъ ; и самъ азъ останхъ, и ищѣтъ и мой-тѣ животъ *да земжѣ*.

4. Но що му отговаря Божественный отвѣтъ ? Оставилъ съмъ си седмъ тысящи *души* мжжіе които не сѣ прѣклонили колѣно прѣдъ Ваала.

5. Така и въ сегашно-то врѣме останжло е *нищо* остатъкъ по избраніе на благодать-тѣ.

6. Ако ли е по благодать, не е вече отъ дѣла-та ; защото *иначе* благодать-та не бива вече благодать ; ако ли отъ дѣла-та, не е вече благодать : защото *иначе* дѣло-то не е вече дѣло.

7. И тѣй що ? Израиль не получи това което търсяше ; по избранни-тѣ получихъ, а останжли-тѣ ослѣпѣхъ,

8. (Както е писано : Даде имъ Богъ духъ на нечувствіе, очи да не виждатъ, и уши да не чуѣтъ,) даже до днесъ.

9. И Давидъ казува : Трапеза-та имъ да бжде за тѣхъ примка и уловка, и соблазнъ и въздаяніе.

10. Да помрачѣтъ очи-тѣ имъ за да не видятъ, и гърбъ-тѣ имъ за вынѣгы сгѣрби.

ѓи. Глаголю оубо, ѣдѧ согрѣшиша, да ѡпадѣтъ; да не вѣдетъ: но тѣхъ падѣніемъ спасѣніе ѓзыкомъ, во ѣже раздражити ѡхъ.

ѣи. Ѣще ли же прегрѣшеніе ѡхъ богѧтство міра, ѡ ѡпадѣніе ѡхъ богѧтство ѓзыкомъ: колми пѧче ѡсполненіе ѡхъ;

ѣи. Вѧмъ во глаголю ѓзыкомъ: понѣже оубо ѣсмь ѓзъ ѓзыкомъ ѡплъ, слѣжесъ мою прославляю,

ѓи. Ѣще какъ раздражѣ мою плѧть, ѡ спасѣ нѣкѧ ѡ нѡхъ.

ѣи. Ѣще во ѡложеніе ѡхъ, примирѣніе мірсъ: что прѧтѣе, развѣ жизнь ѡзъ мѣртвыхъ;

ѣи. Ѣще ли начѧтокъ стѧ, то ѡ примѣшеніе: ѡ ѡще корень стѧ, то ѡ вѣтви.

ѣи. Ѣще ли нѣцыи ѡ вѣтвей ѡломишася, ты же дѧвѧ мѧслина сѧи, прицѣпѧлся ѣси въ нѡхъ, ѡ причѧстникъ корене ѡ мѧсти мѧслиныя сотворѧлся ѣси.

ѣи. Не хвалися на вѣтви: ѡще ли же хвалишися, не ты корень носѧши, но корень тебѣ.

ѓи. Речѣши оубо: ѡломишася вѣтви, да ѓзъ прицѣплѧсь.

ѣ. Дѡбрѣ: невѣрѣемъ ѡломишася, ты же вѣрою стоѧши. не высокоумствуй, но бойся:

ѣ. Ѣще во Бѣхъ ѣстѣственныхъхъ вѣтвей не пощадѣ, да не какъ ѡ тебѣ не пощадѣтъ.

ѣ. Вѧждь оубо блѧгость ѡ пощадѣніе Бжѧе: на ѡпадшихъ оубо пощадѣніе, ѧ на тебѣ блѧгость Бжѧа, ѡще превѣдѣши въ блѧгости, ѡще ли же нѡ, то ѡ ты ѡскѣченъ вѣдѣши.

ѣ. Ѣ Оніи же, ѡще не превѣдѣтъ въ невѣрствѡи, прицѣпѧтъся: силенъ во ѣсть Бѣхъ пѧки прицѣпѧти ѡхъ.

ѣ. Ѣще во ты ѡ ѣстѣственнымъ ѡскѣченъ дѧвѧ мѧслины, ѡ чрезъ ѣстѣствѡ прицѣпѧлся ѣси къ дѡбрѣй мѧслинѣ: колми пѧче сѧи, ѡже по ѣстѣствѡ, прицѣпѧтъся своѣй мѧслинѣ.

11. И тъй казувамъ: Да ли сж прѣгрѣшили, че да паднѣтъ? Да не бѣде! Но чрѣзъ тѣхно-то паданіе станѣ спасеніе-то въ язычници-тѣ, за да възбуди въ тѣхъ ревнованіе.

12. И ако тѣхно-то паданіе е богатство на свѣтъ-тѣ, и смаляваніе-то имъ богатство на язычници-тѣ, колко повече тѣхна-та пълнота!

13. Защото на васъ язычници-тѣ говорѣж, понеже съмъ апостолъ на язычници-тѣ, моѣж-тѣ службѣ славѣж,

14. Дано бы да възбудиж ревнованіе въ *тѣзи които сж моя плѣтъ*, и да спасѣ нѣкои отъ тѣхъ.

15. Защото ако че тѣхно-то отхвърляніе е примиреніе на свѣтъ-тѣ, що бы друго было приманіе-то имъ, ако не оживяваніе отъ мъртвы-тѣ?

16. И ако сж начатки-тѣ святи, то и *цѣло-то замѣсваніе е свято*; и ако е святъ корень-тѣ, *то* и вѣтви-тѣ сж *свѣты*.

17. Ако ли сж нѣкои вѣтви отрѣзаны, и ты като си былъ дива маслина, присадилъ си ся по между тѣхъ и си станѣлъ соучастникъ на корень-тѣ и на тѣстинѣ-тѣ на маслинѣ-тѣ,

18. Не ся хвали срѣщѣ вѣтви-тѣ; ако ли ся хвалишь, *то знай* че не държишь ты корень-тѣ, но корень-тѣ тебе.

19. Но ще речешъ: Отрѣзахъ ся вѣтви-тѣ, да ся присадиж азъ.

20. Добрѣ; за невѣрство-то *имѣ* отрѣзахъ ся, а ты за вѣрж-тѣ *си* стоишь: не високоумствувай, но бой ся.

21. Защото ако Богъ не пощадѣ природны-тѣ вѣтви, *пази ся* да не бы да не пощадѣ и тебе.

22. Видѣ сега благость-тѣ и строгость-тѣ Божіѣж; строгость надъ падилы-тѣ; а благость надъ тебе си, ако прѣбѣдешъ въ благость-тѣ *му*; ако ли не, то и ты ще бѣдешъ отсѣченъ.

23. И тѣ пакъ, ако не останѣтъ въ невѣрство-то, ще ся приса-дѣтъ; защото силенъ е Богъ пакъ да ги присади.

24. Понеже, ако ты, отсѣченъ отъ природнѣ-тѣ дѣвѣ маслинѣ и противъ природѣ-тѣ си присаденъ на питомнѣ маслинѣ, колко повече тѣ природны-тѣ ще ся присадѣтъ на своѣж-тѣ си маслинѣ.

кѣ. Не бо хошѣ вѣсцъ не вѣдѣти тайны сеѧ, братїе, да не бѣдете ѡ себѣ мѣдри, ꙗко ѡслѣплѣніе ѡ части Іилевн бѣсть, дондеже исполненїе ꙗзыковъ видѣтъ :

кѵ. И такъ весь Іиль спасѣтъсѧ, ꙗкоже єсть писано : прїидѣтъ ѡ Сїѡна ѡзбавлѣнїи, и ѡвратитѣ нечестїе ѡ ꙗкова :

кѶ. И сїи ѡмъ ѡ менѣ завѣтъ, ꙗко ѡнимъ грѣхѡ ѡнъ.

кѷ. По бѣговѣствованїю оубо вразѣ вѣсцъ ради : по ѡзбранїю же, возлюблени оубо ради.

кѸ. Не раскѣнна бо дарованїа и званїе Бжїе.

кѹ. ꙗкоже бо и вы ѡногда протївистеса Бгови, нынѣ же помїловани бѣсте сїхъ протївлѣнїемъ :

лѧ. Такоже и сїи нынѣ протївишасѧ вѣшей мїлости, да и тїи помїловани бѣдѣтъ.

лѡ. Затвори бо Бгъ всѣхъ въ протївлѣнїе, да всѣхъ помїлетѣ.

лѧ. Ѣ глѣбнѣ богатства и премѣдрости и рѣзума Бжїа : ꙗко неиспытани сѣдове єгѡ, и неизслѣдовани пѣтїе єгѡ.

лѢ. Кто бо разсмѣ оумъ Гдѣнь ; или кто совѣтникъ ємѣ бѣсть ;

лѤ. Или кто прѣжде даде ємѣ, и воздастѣ ємѣ ;

лѦ. ꙗко и зъ тогѡ и тѣмъ и въ немъ всѧческѧ : томѣ слава во вѣки. Амѣнь.

ГЛАВА вѣ.

ѧ. Молю оубо вѣсцъ, братїе, цѣдрѡтами Бжїинми, представите тѣлесѧ вѣша жѣртвѣ живѣ, стѣс, бѣгосгѡднѣ Бгови, словѣсное сѧженїе вѣше :

ѡ. И не сообразїтеса вѣкѣ семѣ, но превобразїтеса

25. Защото, братіе, не искамъ да не знаете тѣзи тайнѣ, за да не имате себе си че сте мудри, че ослѣпленіе частно станѣ въ Израиль, дождѣ влѣзе пълно-то *число* на язычници-тѣ ;

26. И така всичкій Израиль ще ся спасе, както е писано : Ще дойде отъ Сіонъ Избавитель, и ще отвърне нечестія-та отъ Іакова.

27. И тойзи е завѣтъ-тѣ отъ мене къмъ тѣхъ, Когато отнемѣ грѣхове-тѣ имъ.

28. По евангеліе-то *тъ сѣ* непріятели за васъ, а по избраніе-то, възлюблени *Богу* заради отцы-тѣ.

29. Защото дарованія-та и призваніе-то Божіе не прінматъ раскаяніе.

30. Защото както и вы быхте нѣкога си непокорни Богу, по сега чрѣзъ тѣхно-то непокорство сте помиловани,

31. Така и тѣ сега быхъ непокорни, та чрѣзъ ваше-то помилованіе да бѣдѣтъ помиловани и тѣ :

32. Защото Богъ затвори всички-тѣ въ непокорство, та всички-тѣ да помилува.

33. О колко е дълбоко богатство-то и прѣмудрость-та и знаніе-то Божіе ! Колко сѣ непостижими неговы-тѣ сѣдбы, и неизслѣдовани пѣтища-та му !

34. Защото кой е позналъ умъ-тѣ Господень ? Или кой е былъ нему свѣтникъ ?

35. Или кой му е далъ отъ по напрѣдъ нѣщо, та да му бѣде въздаяніе *за него* ?

36. Защото всичко е отъ него, и чрѣзъ него и за него. Нему слава во вѣки. Аминь.

ГЛАВА 12.

1. И тѣи молѣк вы, братіе, за Божіе-то милосердіе, да прѣдставите тѣла-та ваши въ жъртва живѣ, святѣ, благоугоднѣ Богу ; *то да бѣде разумно-то* ваше служеніе ;

2. И недѣйте ся съобразява съ тойзи вѣкъ, но прѣобразувайте

ВѢНОВЛЕНІЕМЪ ОУМѢ ВАШЕГѢ, ВО ѢЖЕ ИСКЪШАТИ ВАМЪ, ЧТО ѢСТЬ ВОЛА БЖІА БЛГѢА И ОУГОДНАА И СОВЕРШЕННАА.

Г. ГЛАГОЛЮ ВО БЛГОДАТІЮ ДАВШЕЮСА МНѢ, ВСАКОМЪ СЪЩЕМЪ ВЪ ВАСЪ НЕ МЪДРСТВОВАТИ ПѢЧЕ, ѢЖЕ ПОДОБАЕТЪ МЪДРСТВОВАТИ, НО МЪДРСТВОВАТИ ВЪ ЦѢЛОМЪДРІИ, КОЕМЪЖДО ТѢКОЖЕ БГЪ РАЗДѢЛИЛЪ ѢСТЬ МЪРЪ ВЪРЪ.

Д. ЪКОЖЕ ВО ВО ѢДИНОМЪ ТѢЛЕСИ МНѢГИ ОУДЫ ИМАМЪ, ОУДЫ ЖЕ ВСИ НЕ ТОЖДЕ ИМЪТЪ ДѢЛАНІЕ :

Е. ТАКОЖДЕ МНОЗИ ѢДИНО ТѢЛО ѢСМЪ Ѡ ХРѢТѢ, А ПО ѢДИНОМЪ ДРЪГЪ ДРЪГЪ ОУДИ.

Ж. ИМЪЩЕ ЖЕ ДАРОВАНІА ПО БЛГОДАТИ ДАННѢИ НАМЪ РАЗЛИЧНА : ѢЩЕ ПРОРОЧЕСТВО, ПО МЪРЪКЪ ВЪРЪ :

З. ЪЩЕ ЛИ СЛЪЖЕНІЕ, ВЪ СЛЪЖЕНІИ : ѢЩЕ ОУЧАЙ, ВО ОУЧЕНІИ :

И. ЪЩЕ ОУТѢШАЙ, ВО ОУТѢШЕНІИ : ПОДАВАЙ, ВЪ ПРОСТОТѢ : ПРЕДСТОАЙ, СО ТЩАНІЕМЪ : МИЛЪАЙ, СЪ ДОБРЫМЪ ИЗВОЛЕНІЕМЪ.

О. ЛЮБЫ НЕЛИЦЕМЪРНА : НЕНАВИДАЩЕ СЛЪГѢ, ПРИЛѢПЛАЙТЕСА БЛГОМЪ :

І. БРАТОЛЮБИЕМЪ ДРЪГЪ КО ДРЪГЪ ЛЮБЕЗНИ : ЧЕСТІЮ ДРЪГЪ ДРЪГА БОЛЬША ТВОРАЩЕ :

А. ТЩАНІЕМЪ НЕ ЛѢНИВИ, ДЪХОМЪ ГОРАЩЕ, ГЛЪВИ РАБОТАЮЩЕ :

Б. ОУПОВАНИЕМЪ РАДЪЮЩЕСА, СКЪРЕН ТЕРПАЩЕ, ВЪ МОЛІТВѢ ПРЕКЫВАЮЩЕ :

Г. ТРЕБОВАНИЕМЪ СЪИХЪ ПРИВѢШАЮЩЕСА, СТРАННОЛЮБИА ДЕРЖАЩЕСА :

Д. БЛГОСЛОВЛАЙТЕ ГОНАЩЫА ВЪ : БЛГОСЛОВІТЕ, А НЕ КЛЕНІТЕ.

Е. РАДОВАТИСА СЪ РАДЪЮЩИМИСА, И ПЛАКАТИ СЪ ПЛАЧУЩИМИ.

ся съ съ обновленіе—то на умъ—тъ си, за да познавате отъ опытъ—тъ що е блага—та, угодна—та и съвършенна—та воля Божія.

3. Защото казувамъ, чрѣзъ даденж—тъ ми благодать, всякому който е между васъ, да не мѣдрува *за себе си* по високо отъ колкото трѣба да мѣдрува, но да мѣдрува така що да смиренно—мѣдрствува, по мѣркж—тъ на вѣрж—тъ, койшто *мѣркж* е всякому Богъ раздѣлилъ.

4. Защото както имамы много удове въ едно тѣло, а всички—тъ удове нѣматъ истж—тъ работж ;

5. Така и *нѣи* много—то, едно тѣло смы въ Христа, а всякой *отъ насъ* единъ на другый удове *смы*.

6. И като имамы дарованія различни по даденж—тъ намъ благодать ; ако *е* пророчество, *да пророчествуваме* съразмѣрно на вѣрж—тъ ;

7. Ако ли служеніе, *да прилъжавамы* въ служеніе—то ; ако учи нѣкой, *да прибждва* въ ученіе—то ;

8. Ако увѣщава, въ увѣщаніе—то ; който раздава да раздава съ простотж ; който началствува, *да началствува* съ усърдіе ; който милува, *да милува* доброволно.

9. Любовь—та да бѣде нелицемѣрна ; имайте отвращеніе отъ зло—то, и прилъпявайте ся къмъ добро—то.

10. Обычайте ся единъ другый съ братскж любовь ; прѣваряйте да си отдавате единъ на другый почетъ ;

11. *Бывайте* въ усърдіе—то нелъниви, духомъ пламенни ; Господу служѣте ;

12. Въ надеждж *бывайте* радостни, въ скѣрбъ тѣрпѣливи, въ молитвж постоянни ;

13. Помагайте на святыи—тъ въ нужды—тъ *имъ* ; отъ гостолюбіе ся не оставяйте.

14. Благославяйте тѣзи които вы гонятъ ; благославяйте и не кълнѣте.

15. Радувайте ся съ онѣзи които ся радовать, плачѣте съ онѣзи които плачжтъ.

ѣ. Тѣже дрѣгъ ко дрѣгъ мѣдрствующе: не высѣкаа мѣдрствующе, но смиренными ведѣшеса. не бывайте мѣдри ѿ себѣ.

џ. Ни единому же сла за слѡ воздаіюше, промышляюще двѣраа предъ всѣми человекѣми:

и. Ище возможно, ѣже ѿ васъ, со всѣми человекѣми мѣрзѣйте.

к. Не себѣ ѡмщяюще, возлюбленнии, но дадите мѣсто гнѣвъ: писано бо єсть: мнѣ ѡмщѣнїе, ѡзъ воздамъ, глаголетъ Гдѣ.

л. Ище оубо ѡметъ врагъ твоѣ, оухлѣви єго: ище ли жаждетъ, напоѣ єго. сїе бо творѣа, оуглїе огненно собирѣши на главѣ єго.

м. Не повѣжденъ бывай ѿ сла, но повѣждай блгѣмъ слабе.

ГЛАВА ГІ.

а. Исака дѣшѣ властѣмъ предержащымъ да повинѣтса. нѣсть бо властѣ, ище не ѿ Бга: сѣщымъ же власти ѿ Бга оучинены сѣть.

б. Тѣмже противлѣйсѣ власти, Бжїю повелѣнїю противлѣтса: противлѣющїисѣ же, себѣ грѣхъ прїемлютъ.

в. Кнѣзи бо не сѣть боѡзнь двѣрымъ дѣломъ, но слѣмъ. хѡщешѣ же ли не боѡтисѣ власти; блгѡе творѣ, и имѣти вѣдешѣ похвалѣ ѿ негѡ:

г. Бжїи бо слсгѣ єсть, текѣ бо блгѡе. ище ли слабе твоѣриши, боѣсѣ: не бо безъ оумѣ мечь носитъ: Бжїи бо слсгѣ єсть, ѡмстїтель въ гнѣвъ слабе творѣщемъ.

д. Тѣмже потреба повинѡватисѣ не токму за гнѣвъ, но и за совѣсть.

16. Исто-то единъ къмъ другий мѣдруйте; не мѣдруйте высоки нѣща, но да ся водите по смиренны-тъ; не имайте себе си за мѣдры.

17. Никому не въздавайте зло за зло; промышляйте това което е добро прѣдъ всички-тъ человекы;

18. Ако е възможно, колкото отъ вашъ странъ, имайте миръ съсъ всички-тъ человекы.

19. Не си отмѣстявайте, възлюбленни *мои*; но дайте мѣсто на гнѣвъ-тъ; защото е писано: Мое е отмѣщеніе-то, азъ ще сторѣхъ въздаяніе, казува Господь.

20. И тѣй ако е гладенъ непріятель-тъ ти, нахрани го; ако е жъденъ, напои го; защото това като правишь ще натрупашъ жаръ на главѣ-тъ му.

21. Не ся оставяй да тя побѣждава зло-то; но ты побѣждавай зло-то чрѣзъ добро-то.

ГЛАВА 13.

1. Всякой человекъ да ся покорява на власти-тъ що сѣ надъ него; защото нѣма власть, която да не е отъ Бога; и колкото власти има *на свѣтъ-тъ, всички-тъ* сѣ отъ Бога отредены.

2. Тѣй що, който ся противи на власть-тъ, противи ся на Божіѣ-тъ наредъ; и конто ся противятъ ще земѣтъ осъжденіе на себе си.

3. Защото владѣтели-тъ не сѣ страхъ за добры-тъ работы, но за злы-тъ; искашь ли да ся не боишь отъ власть-тъ? прави добро-то и ще имашъ похвалъ отъ неѣ.

4. Понеже *владѣтель-тъ* е Божій слуга на тебе за добро. Ако ли правишь зло, да ся боишь; защото не носи напрасдно сабѣ-тъ; понеже Божій слуга е, отмѣститель *да извършва* гнѣвъ-тъ противъ тогози който прави зло-то.

5. За това нуждно е да ся покорявате, не тъкмо поради гнѣвъ-тъ, но и зарадъ съвѣсть-тъ.

б. СЕГѠ ВО РАДИ И ДНИ ДАЕТЪ: СЛЖИТЕЛИ ВО БЖІИ СЪТЬ ВО ИСТОЕ СІЕ ПРЕКЫВАЮЩЕ.

з. ВОЗДАДИТЕ ОУБО ВСЕМЪ ДУЛЖНАА: ЕМЪЖЕ ОУБВ ОУРОКЪ, ОУРОКЪ: А ЕМЪЖЕ ДАНЬ, ДАНЬ: А ЕМЪЖЕ СТРАХЪ, СТРАХЪ: И ЕМЪЖЕ ЧЕСТЬ, ЧЕСТЬ.

и. НИ ЕДИНОМУ ЖЕ НИЧИМУЖЕ ДОЛЖНИ БЫВАЙТЕ, ТОЧІЮ ЕЖЕ ЛЮБИТИ ДРУГЪ ДРУГА: ЛЮБАИ ВО ДРУГА, ЗАКОНЪ ИСПОЛНИ.

д. ЕЖЕ ВО: НЕ ПРЕЛЮКИ СОТВОРИШИ, НЕ ОУКІЕШИ, НЕ ОУКРАДЕШИ, НЕ ЛЖЕСВИДѢТЕЛЬСТВУЕШИ, НЕ ПОХОЩЕШИ, И ЛШЕ КАА ИНА ЗАПОВѢДЬ, ВЪ СЕМЪ СЛОВЕСИ СОВЕРШАЕТСА: ВО ЕЖЕ ВОЗАЮБИШИ ИСКРЕННАГО ТВОЕГО, ІАКОЖЕ САМУ СЕБЕ.

і. ЛЮБВИ ИСКРЕННАМУ СЛА НЕ ТВОРИТЪ: ИСПОЛНЕНІЕ ОУБО ЗАКОНА ЛЮБВИ ЕСТЬ.

. И СІЕ, ВЪДАШЕ ВРЕМА, ІАКЪ ЧАСЪ ОУЖЕ НАМУ Ѡ СПА ВОСТАТИ: НЫНКЪ ВО БЛИЖАЙШЕЕ НАМУ СПАСЕНІЕ, НЕЖЕЛИ ЕЩДА ВЪРОВАХОМУ.

бв. НОЩЬ ОУБВ ПРЕЙДЕ, А ДЕНЬ ПРИБЛИЖИСА. ѠЛОЖИМУ ОУБО ДѢЛА ТЕМНАА, И ѠВЛЕЧЕМСА ВО СРЪЖІЕ СВѢТА.

гв. ІАКЪ ВО ДНИ, БЛГООВРАЗНУ ДА ХОДИМУ, НЕ КОЗЛОГЛОСОВАНІИ И ПІАНСТВЫ, НЕ ЛЮБОВѢАНІИ И СТЪДОДѢАНІИ, НЕ РВЕНІЕМЪ И ЗАВИСТІЮ:

. Но ѠВЛЕЦИТЕСА ГДЕМУ НАШИМУ ІИСУ ХРТОМУ, И ПЛОТИ ОУГОДАА НЕ ТВОРИТЕ ВЪ ПОХОТИ.

ГЛАВА .

а. ИЗНЕМОГАЮЩАГО ЖЕ ВЪ ВЪРѢ ПРИЕМЛИТЕ, НЕ ВЪ СОМНѢНІЕ ПОМЫШЛЕНІИ.

б. ѠВЪ ВЪРЪЕТЪ ІАСТИ ВСА, А ИЗНЕМОГААИ СЕЛІА (ДА) ІАСТЪ.

6. Понеже за това и дань плащате ; защото сж Божіи служители, които постоянно съ това ся занимаватъ.

7. И тъй отдавайте на всички кому каквото сте длъжни ; комуто *сте* дань *длъжни*, дань-тж ; комуто бирь, бирь-тж, комуто страхъ, страхъ-тъ, комуто почетъ, почетъ-тъ.

8. Не оставайте никому длъжни въ нищо, освѣнь да имате любовь единъ на другый си ; защото който люби другыго, изпълнява законъ-тъ.

9. Понеже *заповѣди*-тѣ : Не прѣлюбодѣйствувай ; не убивай ; не кради ; не лъжесвидѣтельствуй ; не пожелай ; и коя да е друга заповѣдь, въ това слово ся заключава : Люби ближняго твоего както *самаго* себе си.

10. Любовь-та не прави зло ближнему ; слѣдователно любовь-та е изпълненіе на законъ-тъ.

11. И то като знаемъ врѣме-то ; защото часъ-тъ вече настанъ да ся събудимъ отъ сънь ; защото е по близо намъ спасеніе-то сега отъ колкото когато повѣрувахмы.

12. Нощъ-та прѣмннъ, а день-тъ наближи ; и тъй нека отхвърлимъ работы-тѣ на тъмнинъ-тж, и да ся облѣчемъ въ оржіе-то на видѣлинъ-тж.

13. Както въ день да ходимъ благопрстойно ; не по кощунства и піянства, не по курварство и похотливость, не по крамолы и зависти ;

14. Но облѣчѣте ся въ Господа Іисуса Христа, и не промышляйте за плътъ-тж, въ похоти-тѣ ѱ.

ГЛАВА 14.

1. Слабый-тъ въ вѣрж-тж приймайте, не съ прѣпираніе за мнѣнія-та.

2. Защото единъ вѣрува че *може* всякакво да яде ; а който е слабъ *въ вѣрж-тж* земіе яде.

г. Идѣй не идѣшаго да не оуборѣетъ: и не идѣй идѣшаго да не ѡсуждаетъ: Бгъ во єго пріятъ.

д. Ты кто єси сдѣй чуждѣмъ рабѣ; своемъ Гдѣви стоитъ, или падаетъ, станетъ же: силенъ во єсть Бгъ поставити єго.

е. Оубо оубо разсуждаетъ день чрезъ день, Оубо же сдѣитъ на всѣкъ день. кійждо своею мыслію да ѡзвѣстѣетса.

є. Мѡдрствуй день, Гдѣви мѡдрствуетъ: и не мѡдрствуй день, Гдѣви не мѡдрствуетъ. идѣй, Гдѣви іѣстъ, благодаритъ во Бга: и не идѣй, Гдѣви не іѣстъ, и благодаритъ Бга.

з. Никтоже во насъ себѣ живѣтъ, и никтоже себѣ оумирѣетъ.

и. Аще во живѣмъ, Гдѣви живѣмъ: аще же оумирѣемъ, Гдѣви оумирѣемъ. аще оубо живѣмъ, аще оумирѣемъ, Гдѣни єсмь.

д. На сѣе во Хртѡсѣ и оумре и воскрѣе и ѡживѣ, да и мѣртвыми и живыми ѡбладѣетъ.

і. Ты же почто ѡсуждалѣши брата твоего; или ты что оубичижалѣши брата твоего; всѣи во предстанемъ сдѣишъ Хртѡвѣ.

ѿ. Писано во єсть: живѣ азъ, глаголетъ Гдѣ: іѣкѡ миѣ поклонитса всѣко колѣно, и всѣкъ ѡзыкъ исповѣтса Бгови.

ѿ. Тѣмже оубо кійждо насъ ѡ себѣ слово дѣстъ Бгѣ.

ѿ. Не котомъ оубо дрѣгъ дрѣга ѡсуждаемъ: но сѣе паче сдѣйте, єже не полагаѣти претыканіѣ братѣ или соклѣзна.

ѿ. Рѣмъ и ѡзвѣщенъ єсмь ѡ Хртѣ Іисѣ, іѣкѡ ничтоже скверно само собою, точїю помышляюшемъ что скверно быти, Ономъ скверно єсть:

ѿ. Аще же брѣшна ради братъ твоѣи скорѣитъ, оубо не по любви ходиши. не брѣшномъ твоимъ того погублѣи, за негоже Хртѡсѣ оумре.

ѿ. Да не хлѣтса оубо вѣше блѣе.

3. Който яде да не прѣзира тогозь, който не яде; и който не яде, да не осжда тогозь, който яде; защото Богъ го е приелъ.

4. Ты кой си що сѣдишь чуждъ слугъ? Прѣдъ свой-тъ си Господарь стои или пада; но ще стои; защото Богъ е силенъ да го направи да стои.

5. Нѣкой си има единъ день *за по святъ* отъ другъ день, а другый има всякой день еднакъвъ. Всякой по свой-тъ си умъ да бѣде удостовѣренъ.

6. Който различава день-тъ различава *го* за Господа, и който не различава день-тъ, за Господа го не различава. Който яде, за Господа яде; защото благодари Бога; и който не яде, за Господа не яде и благодари Бога.

7. Защото никой отъ насъ не живѣе за себе си, и никой не умира за себе си.

8. Понеже и ако живѣемъ, за Господа живѣемъ, и ако умирамы, за Господа умирамы; и тѣй, живѣемъ ли, умирамы ли, Господни сме.

9. Защото Христось за това и умрѣ, и въскрѣснѣ, и оживѣ, да господствува надъ мъртвы-тъ и надъ живы-тъ.

10. А ты защо сѣдишь брата си? или защо и ты прѣзирашь брата си? понеже нѣй всица ще прѣдстанемъ на Христово-то сѣдовище.

11. Защото е писано: Живъ съмъ азъ, казува Господь, прѣдъ мене ще ся поклони всяко колѣно, и всякой языкъ Бога ще славослови.

12. И тѣй всякой отъ насъ за себе си ще даде отвѣтъ Богу.

13. Тѣй като е да не сѣдимъ вече единъ другыго, но сѣдѣте повече това, да не полагате на брата *си* прѣпънуваніе или соблазнъ.

14. Знаѣж и увѣренъ съмъ въ Господа Исуса, че нищо нѣма отъ самосебе си нечисто, освѣнъ за тогозь който мысли за нѣщо че е нечисто, нечисто е нему.

15. Но, ако е братъ ти скърбенъ поради яденіе-то, ты вече не ходишь по любовь. Съ яденіе-то си не погубувай тогозь, за когото е Христось умрѣлъ.

16. И тѣй да ся не охула ваше-то добро.

ѳі. Нѣсть во црѣтво Бжїе краснѡ и питїе, но правда и мїръ и радость ѡ Дѣѣ стѣ:

ѳі. Иже во сімн слзжитѣ Хрѣтови, блгосгдѡенз ѣсть Бгѡ-ви, и иисксѡенз челоѳѣкѡмѣ.

ѳі. Тѣмже оубо мїръ возлюбимѣ, и ѳже кѣ созданию дрѳгѣ ко дрѳгѣ.

ѳі. Не брашна ради разорай дѣло Бжїе. вса во чїста, но слѡ челоѳѣкѡ претыканиемѣ идѳшемѣ:

ѳі. Доврѡ не ѳсти мѡсѣ, ниже пїти вїна, ни ѡ немже братѣ твоѡ претыкаѣтѣ, илї соблазнаѣтѣ, илї изнѡмѡ-гаѣтѣ.

ѳі. Ты вѣрѡ и маши; ѡ себѣ самѣ имѣи предъ Бгѡмѣ. блженз не ѡсждаай себѣ, ѡ немже иискшѡѣтѣ.

ѳі. Я сомнѡлѡса, ѡще ѳстѣ, ѡсждаѣтѣ, занѣ не ѡ вѣры: всако же, ѣже не ѡ вѣры, грѣхѣ ѣсть.

ѳі. Могѳшемѣ же всѣх оутвердїти по блгосгдѡствованию моемѣ, и проповѣданию Иисѣ Хрѣтовѣ, по ѡкровѣнию тѡйны, лѣты вѣчными оумолчанныѣ.

ѳі. Иѡвѡшѡса же нынѣ, писани прорѡческими, по повелѣ-нию вѣчнагѡ Бга, вѣ послѡшанїе вѣры во всѣхѣ ѡзыцѣхѣхѣ познѡвшѡса,

ѳі. Единѡмѣ премѣдрѡмѣ Бгѣ, Иисѡмѣ Хрѣтомѣ, ѣмѣже слава во вѣки. ѡминь.

ГЛАВА ѳі.

ѳ. Должни ѣсмы мы сілїи немощи немощныхѣхѣ носїти, и не себѣ оубождѡти:

ѳ. Кїйждѡ же всѣхѣ блїжнемѣ да оубождѡѣтѣ во блгѡе кѣ созданию.

ѳ. Ибо и Хрѣтѡсѣ не себѣ оубодї, но ѳкоже ѣсть писано: поношенїѡ поносѡщихѣ тебѣ, нападѡша на мѡ.

17. Защото царство-то Божіе не е яденіе и піяніе, но правда и миръ и радость въ Духа Святаго.

18. Понеже който служи Христу въ това, угождава Богу, и одобренъ е отъ чловѣцы-тѣ.

19. И тѣй да диримъ това, което *служи* за миръ, и за назиданіе единъ на другій.

20. За яденіе не дѣй съсыпва Божіѣ-тѣ работѣ. Всичко е чисто; но зло е на чловѣка който яде съсъ соблазнь.

21. Добро е да не ядешъ месо, нито да піешъ вино, нито *да сторишь* нѣщо въ което ся прѣпънува, или ся соблазнява, или изнемощева братъ ти.

22. Ты имашъ вѣрж; имай іѣ въ себе си прѣдъ Бога; блаженъ който не осжда себе си въ това, което избира за добро.

23. Но който ся сумнява, *той* ако яде, осжда ся; защото не яде отъ вѣрж; и всяко, което не *быва* отъ вѣрж, грѣхъ е.

ГЛАВА 15.

1. Ный силни-тѣ длѣжни сме да носимъ слабости-тѣ на безсилны-тѣ, и да не угождаемы на себе си.

2. Но всякой отъ насъ да угождава ближнему си въ добро-то за назиданіе.

3. Понеже и Христосъ не угоди на себе си, но както е писано: Укоренія-та на онѣзи който тя укорявать нападижжъ връхъ мене.

д. Елика во преднаписана кыша, въ наше наказаніе преднаписашася: да терпѣніемъ и оутѣшеніемъ писаній, оупованіе имамы.

е. Бѣзъ же терпѣнія и оутѣшенія да дастъ вамъ тожде мѣдрствовати дрѣвѣ ко дрѣвѣ ѿ Хрѣтѣ Іисѣ:

ѕ. Да единоподшнѣ едиными оустыи славите Бѣга и Ѡца Гда нашегѣ Іиса Хрѣта.

з. Тѣмже пріемлите дрѣвѣ дрѣва, ѿкоже и Хрѣтосъ пріятъ васъ во славѣ Бжїю.

и. Глаголю же, Хрѣта Іиса сажителя бывша ѿверзаніа по истинѣ Бжїей, во еже оутвердити ѿбѣтованія Отцевъ,

д. А іазыкомъ по милости прославити Бѣга, ѿкоже есть писано: сегѣ ради исповѣмся тебѣ во іазыцѣхъ Гдѣ, и имени твоемѣ пою.

ї. И паки глаголетъ: возвеселитесь іазыцы, съ людми егѣ.

лї. И паки: хвалите Гда вси іазыцы, и похвалите егѣ вси людїе.

бї. И паки Исаїа глаголетъ: всдетъ корень Іессеовъ, и востаѣи владѣти на іазыки: на того іазыцы оуповаютъ.

гї. Бѣзъ же оупованія да исполнитъ васъ всакиа радости и міра въ вѣрѣ, избыточествовати вамъ во оупованїи, сілою Дха стѣгѣ.

дї. Извѣщенъ же есмь, братїе моѣ, и самъ ѡзъ ѿ васъ, ѿкѣ и сами въ полни естѣ бл҃гости, исполненн всакагѣ разумѣ, могѣще и нынѣ насчїити.

еї. Дерзѣе же писахъ вамъ, братїе моѣ, ѿ части, ѿкѣ воспомнѣлъ вамъ, за бл҃годать даннѣю мнѣ ѿ Бѣга,

ѕї. Во еже быти мнѣ сажителю Іисѣ Хрѣтосѣ во іазыцѣхъ, священнодѣйствующѣ бл҃говѣствованїе Бжїе, да всдетъ

4. Защото всичко що е отъ по напръдъ писано, за поученіе намъ е прѣднаписано; та чрѣзъ търпѣніе-то и утѣшеніе-то на писанія-та да имамы надеждъ.

5. А Богъ на търпѣніе-то и на утѣшеніе-то, дано ви даде единомысліе помежду ви по Христа Исуса;

6. Да славите единомушно съ едни уста Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа.

7. За това приймайте ся единъ другый, както и Христосъ ны прія за славъ Божіѣ.

8. И казувамъ, че Исусъ Христосъ станъ служител на обрѣзаніе-то заради истиннъ-тѣ Божіѣ, за да утвърди обѣщанія-та къмъ отцы-тѣ;

9. А язычници-тѣ да прославятъ Бога за *неговъ-тѣ* милость, както е писано: За това ще тя прославѣ между язычници-тѣ, и име-то твое ще въспѣѣ.

10. И пакъ казува: Възвеселѣте ся, язычници, съ народъ-тѣ неговъ.

11. И пакъ: Хвалѣте Господа, вси язычници, славословѣте го, вси народи.

12. И пакъ Исаія говори: Ще бжде корень Иессеевъ, и който ще въстане да владѣе надъ язычници-тѣ; на него ще ся надѣѣтъ язычници-тѣ.

13. А Богъ на надеждъ-тѣ дано ви испълни съсь всякъ радость и миръ въ вѣрованіе-то, тѣй що чрѣзъ силъ-тѣ на Святаго Духа да ся прѣумножава надежда-та ви.

14. И самъ азъ, братіе мои, увѣренъ съмъ за васъ, че и вы сте пълни съ благодать, испълнени съсь всяко знаніе, и можете единъ другый да ся наставлявате.

15. Но, братіе, писахъ ви, нѣколко по дързновенно, като да ви напомиѣ, заради даденъ-тѣ ми отъ Бога благодать,

16. Да бждъ служител Исусъ Христовъ въ язычници-тѣ; и да вършъ священнодѣйствиe-то на благовѣствованіе-то Божіе, за да

приношеніе ѳже ѡ іазыкѣхъ благопріятно, и ѡсцѣенно Дѣомъ стѣимъ.

ѳі. Имамъ оубо похвалѣ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ въ тѣхъ, іаже къ Бгг:

иі. Не смѣю бо глаголати что, иже не содѣла Хрѣтосъ мною, въ посланіе іазыковъ, словомъ и дѣломъ,

ѳі. Въ силѣ знаменій и чудесъ, силою Дѣа Бжїа: іакоже мнѣ ѡ Іерлїма и Окрестъ даже до Іалїріка исполнити бгговѣствованіе Хрѣтово:

к. Сїце же потщася бгговѣстити, не и дѣже именовася Хрѣтосъ, да не на чужемъ ѡснованїи созиждѣ:

ка. Но іакоже ѳсть писано: иже не возвѣстїса ѡ немъ, оубратъ: и иже не слышаша, оубразмѣютъ.

кв. Тѣмже и возбраненъ быхъ многажды прїити къ вамъ.

кг. Нынѣ же ктомѣ мѣста не имый въ странахъ сихъ, желаніе же имый прїити къ вамъ ѡ многихъ лѣтъ:

кд. Икѡ иже пойдѣ во Іспанїю, прїидѣ къ вамъ. оуповаю бо мнѣмъ градый видѣти васъ, и вами проводитися тамъ, иже васъ прѣжде ѡ части насыщсѣ.

ке. Нынѣ же градѣ во Іерлїмѣ, слагай стѣимъ.

кз. Бгговолїша бо Македонїа и Ахаїа ѡбщенїе нѣкое сотворити къ нимъ стѣимъ живущимъ во Іерлїмѣ:

кѳ. Бгговолїша бо, и должи имъ сѣть. иже бо въ дѣовныхъ иже причастники быша іазыцы, должи сѣть и въ плотскїхъ послажити имъ.

ки. Сїѣ оубо скончавъ, и запечатлѣвъ имъ плодъ сїи, пойдѣ вами во Іспанїю.

ка. Рѣмъ же, іакѡ градый къ вамъ, во исполненїи бгговолїа бгговѣстїа Хрѣтова прїидѣ.

бъде приношеніе-то на язычници-тѣ благопріятно, освятиено Духомъ Святымъ.

17. И тъй за това което *ся относи* къмъ Бога, можѣ да ся похвалѣ въ Христа Иисуса :

18. Защото не быхъ държижъ да режѣ нѣщо таково, което не е извършилъ Христосъ чрѣзъ мене, за покореніе на язычници-тѣ *въ впрж-тж*, словомъ и дѣломъ,

19. Съсъ силж-тж на знаменія и чудеса, съсъ силж-тж на Духа Божія, така що отъ Иерусалимъ и на около, даже до Илирикъ испълнихъ съ *проповѣдь-тж* на Христово-то евангеліе ;

20. И така постарахъ ся да проповѣдувамъ евангеліе-то, не тамъ дѣто бѣше извѣстно име-то Христово, за да не зидажъ на чуждо основаніе ;

21. Но, както е писано : Онѣзи на които не ся е възвѣстило за него, ще видятъ ; и онѣзи които не сж чули, ще разумѣжтъ.

22. Това мя е и въспирало много пѣти та не съмъ дошелъ при васъ.

23. Но сега като нѣмамъ вече мѣсто по тѣзи страны, и отъ много години насамъ като желяжъ да дойдажъ при васъ,

24. На отхожданіе въ Испаніѣ, ще дойдажъ при васъ ; защото ся надѣжъ на минуваніе да ви видѣжъ, и вы да мя испроводите до тамо, слѣдъ като ви ся насытѣжъ колко годѣ.

25. А сега отхождамъ въ Иерусалимъ, да послужжъ на святии-тѣ.

26. Защото благоволихъ Македонія и Ахаія да сторятъ нѣкоѣжъ помощ на бѣдны-тѣ между святии-тѣ въ Иерусалимъ.

27. Благоволихъ наистинѣ, и длѣжни имъ сж ; защото ако язычници-тѣ станѣжжъ участници тѣмъ въ духовны-тѣ нѣща, длѣжни сж да имъ послужатъ и въ тѣлесны-тѣ.

28. И тъй като извършжъ това, и като имъ прѣвручжъ тойзи плодъ, ще минжъ чрѣзъ ваши-тѣ *мѣста* за Испаніѣ.

29. И знамъ че кога дойдажъ при васъ, ще дойдажъ съ изобилно благословеніе отъ Христово-то благовѣствованіе.

л. Молю же вы, братіе, Гдемъ нашимъ Іисъ Хрѣтомъ, и любовію дѣла, споспѣшествуйте мнѣ въ молитвахъ ѡ мнѣ къ Бг҃у :

ла. Да избавлюся ѡпротивляющиса во Іудеи, и да служба моя, ѡже во Іерусалимѣ, благопріятна вѣдетъ стѣмъ :

лв. Да съ радостію принѣду къ вамъ волею Бж҃іею, и оупокуюся съ вами.

лг. Бг҃ъ же мира со всеми вами. Аминь.

ГЛАВА 51.

а. Врѣчю же вамъ Фіве сестрѣ нашихъ, съшеи служительница цркви ѡже въ Кегхреехъ :

б. Да пріимите ю ѡ Гдѣ достойнѣ стѣмъ, и споспѣшествуйте ей, ѡ нейже ѡще ѡ васъ потребуетъ вещи : ибо сіа заступница многима бысть, и самомъ мнѣ.

г. Цѣлуйте Прискиллу и Аквилу споспѣшника мою ѡ Хрѣтѣ Іисъ :

д. Иже по дѣши моеи своѣ выла положиша, иже не ѡзъ единъ благодарю, но и всѣ цркви языческіа : и домашнюю ихъ црковь.

е. Цѣлуйте Епенета возлюбленнаго мнѣ, иже есть начатокъ Ахаи во Хрѣтѣ.

с. Цѣлуйте Маріамъ, ѡже многу трѣдѣна ѡ насъ.

з. Цѣлуйте Андроника и Івнѣю сродники мои и сплѣнники мои : иже сътъ нарочиты во Апѣлахъ, иже и прежде мене вѣрваша во Хрѣтѣ.

и. Цѣлуйте Ампліа возлюбленнаго мнѣ ѡ Гдѣ.

а. Цѣлуйте Оурвана споспѣшника нашего ѡ Хрѣтѣ, и Стахѣа возлюбленнаго мнѣ.

30. А *при това* молихъ ви ся, братіе, за Господа нашего Ісуса Христа, и за любовь-тѣ на Духъ-тѣ, да ся потрудите съ мене заедно съ молитвы-тѣ си къмъ Бога за мене;

31. Да ся избавихъ отъ противници-тѣ *на вѣрж-тѣ* въ Іудеиѣ, и да бжде благопріятна на святыи-тѣ моя-та въ Іерусалимъ услуга;

32. И да дойдѣ радостенъ съ волихъ-тѣ Божіиѣ до васъ, и да си спочинѣ съ васъ.

33. А Богъ на миръ-тѣ *да бжде* съсъ всички васъ. Аминь.

ГЛАВА 16.

1. Прѣпорѣчвамъ ви Фивѣ сестрѣ-тѣ нашѣ, която е служительница на церквѣ-тѣ въ Кенхреѣ;

2. Да ѣхъ примете въ Господа както е прилично на святыи-тѣ, и да ѣхъ пристоите за каквото бы да ѣхъ потрѣбува отъ васъ; защото и тя е на мнозина пристоявала, и на самага мене.

3. Поздравѣте Прискиллѣ и Акиллѣ мои-тѣ въ Христа Ісуса сътрудници,

4. (Кои то си положихъ ши-тѣ *подъ ножъ* за мой-тѣ животъ, на които не съмъ само азъ *що* благодарѣхъ, по и всички-тѣ церкви между язычници-тѣ,) и домашниѣ-тѣ имъ церквѣ.

5. Поздравѣте възлюбленнаго ми Епенета, който начатѣкъ на Ахайѣ въ Христа.

6. Поздравѣте Маріѣ, която ся е много трудила за насъ.

7. Поздравѣте Андроника и Іуниѣ мои-тѣ сродници и съ мене сплѣнници, които сѣхъ отлични между апостоли-тѣ, които още и прѣди мене бѣхъ *повзривали* въ Христа.

8. Поздравѣте Ампліѣ възлюбленнаго ми въ Господа.

9. Поздравѣте Урвана нашего въ Христа сотрудика, и възлюбленнаго ми Стахія.

г. Цѣлуйте Апелліа искѣсна ѡ Хрѣтѣ: цѣлуйте сѣщиа ѡ
Арїстовсала.

д. Цѣлуйте Иродіѡна сродника моего. цѣлуйте иже ѡ
Наркісса сѣщиа ѡ Гдѣ.

е. Цѣлуйте Трѣфѣна и Трѣфѣса трѣждающыяся ѡ Гдѣ.
цѣлуйте Персидѣ возлюбленнаго, иже многѡ трѣдѣна ѡ
Гдѣ.

ж. Цѣлуйте Рѣфа избраннаго ѡ Гдѣ, и мать егѡ и
мою.

з. Цѣлуйте Авгкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ерма,
и сѣщю съ ними братію.

и. Цѣлуйте Филолога и Ісмаю, Иреа и сестрѣ егѡ, и
Олимпана, и сѣщиа съ ними всѣ стѣла.

к. Цѣлуйте другъ друга любзаніемъ стѣимъ. цѣлуютъ вы
всѣ цркви Хрѣтѡвы.

л. Молю же вы, братіе, блюдитея ѡ творящихъ распри
и раздоры, кромѣ оученїа, емъже вы научитесь, и оуклонитесь
ѡ нихъ.

м. Таковѣи бо Гдѣи нашемъ Іиса Хрѣтѣ не рабѡтаютъ, но
своемъ чреву: иже блгими словесѣи и блгословеніемъ прелщѣютъ
сердцѣ незлѡбивыхъ.

н. Ваше бо посланіе ко всѣмъ достїже: радуюся же
ѣже ѡ васъ: хощѣ же васъ мудрыхъ оубо быти во блгѡе,
простыхъ же въ злое.

о. Бѣ же міра да сокрушитъ сатанѣ подѣ ноги ваша
вскорѣ. Благодѣть Гдѣа нашегѡ Іиса Хрѣта съ вами.
Аминь.

п. Цѣлуетъ васъ Тимоѡей споспѣшникъ мой, и Лскій и
Іасинъ и Евсіпатръ сродницы мои.

р. Цѣлую вы и азъ Тертій написавый посланіе сїе ѡ
Гдѣ.

10. Поздравѣте Апеллія, познатый-тъ за вѣренъ въ Христа. Поздравѣте които сж отъ Аристовуловы-тъ.

11. Поздравѣте роднинѣ-тъ ми Иродіона. Поздравѣте отъ Наркисовы-тъ тѣзи, които сж въ Господа.

12. Поздравѣте Трифенѣ и Трифосѣ които ся трудятъ за Господа. Поздравѣте любезнѣ-тъ Персидѣ, която ся много труди за Господа.

13. Поздравѣте Руфа избраннаго въ Господа, и неговѣ-тъ и моѣ-тъ майкѣ.

14. Поздравѣте Асингрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермія и братія-та които сж съ тѣхъ.

15. Поздравѣте Филолога и Іуліѣ, Нирея и сестрѣ му, и Олимпана, и всичкы-тъ святии които сж съ тѣхъ.

16. Поздравѣте ся единъ другъ съсъ свято цѣлованіе. Поздравяватъ вы *всичкы-тъ* церкви Христовы.

17. И моѣ ви ся, братіе, да ся привардвате отъ тѣзи които правятъ раздоры противъ ученіе-то което вы сте научили, и отстранявайте ся отъ тѣхъ.

18. Защото таквизи *человѣци* не служатъ Господу нашему Іисусу Христу, но на свой-тъ си тѣрбухъ; и съсъ сладкы и ласкателны думы прѣлѣгватъ сѣрдца-та на простодушны-тъ.

19. Защото ваше-то послушаніе е на всичкы извѣстно; и тѣй колкото за васъ радувамъ ся; ищѣ пакъ да бѣдете мудри на добро-то, а прости на зло-то.

20. А Богъ на миръ-тъ скоро ще строи Сатанѣ подъ нозѣ-тъ ви. Благодать-тъ на Господа нашего Іисуса Христа *да бѣде* съ васъ. Аминь.

21. Поздравяватъ вы Тимоѣей сътрудникъ-тъ мой, и сродници-тъ ми Лукій, и Ясонъ и Сосипатрѣ.

22. Поздравявамъ вы въ Господа азъ Тертій, който писахъ това писмо.

КГ. ЦѢЛѢЕТЪ ВЪ ГІІЕ СТРАННОПРІИМЕЦЪ МОЙ И ЦРКВЕ
ВСЕЛ. ЦѢЛѢЕТЪ ВЪ ЕРАСТЪ СТРОИТЕЛЬ ГРАДСКІЙ, И КВАРТЪ
БРАТЪ.

КД. БЛГОДАТЬ ГДА НАШЕГѠ ІИСА ХРТА СО ВСѢМИ ВАМИ.
АМИНЬ.

23. Поздравява вы Гаій страннопріемець-тъ мой и на всичкж-тж церквж. Поздравява вы Ерасть строитель-тъ градскый, и братъ Квартъ.

24. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Аминь.

25. А на тогова който може да вы утвърди по мое-то благовъ-
ствование и проповѣдь-тж за Исуса Христа, по откровеніе-то на тайпж-тж, която е была смълчана отъ вѣчны врѣмена,

26. А сега ся е явила, и чрѣзь пророческы-тѣ писанія, по повелѣніе-то на вѣчнаго Бога, станж позната на всички-тѣ народы, за *тѣхно* покореніе на вѣрж-тж ;

27. Единому прѣмудрому Богу *да бжде* слава чрѣзь Исуса Христа во вѣкы. Аминь.

КЪ КОРИНѠАНСѠМЪ ПЕРВОЕ ПОСЛАНИЕ

СТІАГО АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ звѣнъ АпѠтолъ Іисъ ХрѠтовъ, волею Бжїею, и Ѡвооуенъ братъ :

б. Цркви Бжїей. сѣшеи въ КоринѠк, ѡсѣеннымъ ѡ ХрѠтѣ Іисѣ, звѣннымъ стѣмъ, со всѣми призывающими ѡма Гда нашего Іиса ХрѠта, во всѣкомъ мѣстѣ, тѣхъ же и нашемъ.

в. Блгодать вамъ и миръ ѡ Бга Оца нашего, и Гда Іиса ХрѠта.

г. Благодарю Бга моего всегда ѡ васъ, ѡ блгодати Бжїей дѣнѣи вамъ ѡ ХрѠтѣ Іисѣ :

д. Ико во всемъ ѡбогатѣстеса ѡ немъ, во всѣкомъ словѣ и всѣкомъ размѣ,

е. Икоже свидѣтельство ХрѠтово ѡзвѣстѣса въ васъ :

ж. Ико вамъ не лишѣтеса ни во единомъ дарованїи, чѣющимъ ѡкровенїа Гда нашего Іиса ХрѠта,

з. Иже и оутвердѣтъ васъ даже до конца неповѣннхъ въ дѣнь Гда нашего Іиса ХрѠта.

и. Вѣренъ Бгъ, ѡмже звѣнн высте во ѡвѣнїе Сїа егѡ Іиса ХрѠта Гда нашего.

й. Молю же вы, братїе, ѡменемъ Гда нашего Іиса ХрѠта, да тожде глаголете вси, и да не вѣдѣтъ въ васъ распри, да вѣдете же оутвержденн въ томже размѣнїи и въ тойже мысли.

КЪ КОРИНӨЯНОМЪ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, призванъ, съ волѣж-тѣ Божіѣж, апостолъ Исусъ Христовъ, и братъ Состенъ,

2. На церквѣж-тѣ Божіѣж, която е въ Коринѣж, на освященны-тѣ въ Христа Исуса, на призванны-тѣ святыи, наедно съсъ всички-тѣ които призоваватъ на всяко мѣсто име-то на Исуса Христа Господа нашего, *който е* и тѣхенъ и нашъ.

3. Благодать *да бжде* вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

4. Благодарѣж Бога моего вышѣжы за васъ, за Божіѣж-тѣ благодать, даденъж-тѣ вамъ чрѣзь Исуса Христа,

5. Че ся обогатихте чрѣзь Него во всичко, во всяко слово и всяко знаніе,

6. Както ся утвърди въ васъ свидѣтельство-то Христово ;

7. Така що вы не оставате назадъ въ никое дарованіе: като чакате откровеніе-то на Господа нашего Исуса Христа ;

8. Който ще и до край да вы утвърди *да бждете* неповинни въ день-тѣ на Господа нашего Исуса Христа.

9. Вѣренъ е Богъ, чрѣзь когото ся призовахте въ съобщеніе на Сына му Исуса Христа Господа нашего.

10. Молѣж ви ся, братіе, за име-то на Господа нашего Исуса Христа, всинца едно да говорите, и да нѣма раздори между васъ, но да бждете съвършенно съединени въ единъ умъ и въ единъ мысль.

ѧ. Возвѣстисѧ во мѧ ѡ васъ, братіе моѧ, посланнымъ ѡ Хлѡисѧ, ѡкѡ рвеніѧ въ васъ сѣтъ :

ѧі. Глаголю же сѣ, ѡкѡ кійждо васъ глаголетъ : ѧзъ оубѡ ѣсмь Павловъ, ѧзъ же Апостолъ, ѧзъ же Кіфинъ, ѧзъ же Хрѣтовъ.

ѧі. Еда раздѣлсѧ Хрѣтовъ ; еда Павелъ распѧтсѧ по васъ, или во имя Павлово крѣтитсѧ ;

ѧі. Благодарю Бѣга, ѡкѡ ни единого ѡ васъ крѣтихъ, точию Криспа и Гаіа :

ѧі. Да не кто речѣтъ, ѡкѡ въ моѣ имя крѣтихъ.

ѧі. Крѣтихъ же и Стефаніиновъ домъ : прочее не вѣмъ, ѧще когò иного крѣтихъ.

ѧі. Не послѧ во мене Хрѣтовъ крѣтити, но блговѣстити : не въ премѣдрости слова, да не испразднитсѧ крѣтъ Хрѣтовъ.

ѧі. Слово во крѣтное погибѧющимъ оубѡ юродство ѣсть, ѧ спасѧемымъ намъ сила Бжїѧ ѣсть.

ѧі. Писано во ѣсть : погвѣлю премѣдрость премѣдрыхъ, и разсмъ разсмныхъ ѡвергъ.

ѧі. Гдѣ премѣдръ ; гдѣ книжникъ ; гдѣ совопросникъ вѣка сегѡ ; не ѡвсн ли Бѣгъ премѣдрость міра сегѡ ;

ѧі. Понѣже во въ премѣдрости Бжїей не разсмѣ міръ премѣдростию Бѣга, блгоизволилъ Бѣгъ въиствомъ проповѣди спасти вѣрствующихъ :

ѧі. Понѣже и Исдѣе знаменіѧ просятъ, и Еллини премѣдрости ищутъ :

ѧі. Мы же проповѣдаемъ Хрѣта распѧта, Исдѣемъ оубѡ совлѧзнь, Еллиниамъ же безсмїе :

ѧі. Самимъ же званнымъ Исдѣемъ же и Еллиниамъ Хрѣта Бжїю силъ и Бжїю премѣдрость.

ѧі. Занѣ все Бжїе, премѣдрѣе человекъ ѣсть : и немощное Бжїе, крѣпчѣе человекъ ѣсть.

Гл. 1. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

11. Защото отъ *домашни-тъ* Хлоини ми явихъ за васъ, братіе мои, че помежду ви имало распри :

12. И това го казувамъ, защото всякой отъ васъ дума : Азъ съмъ Павловъ, а азъ Аполлосовъ, а азъ Кифовъ, а пакъ азъ Христовъ.

13. Да ли Христосъ ся е раздѣлилъ ? Павелъ ли ся распѣ за васъ ? Или въ Павлово-то име ся кръстихте ?

14. Благодарѣнъ Бога че не съмъ кръстимъ никого отъ васъ освѣнъ Криспа и Гаія ;

15. Да не бы реклъ нѣкой че съмъ кръстимъ въ мое име.

16. Кръстихъ още и Стефаниновъ-тъ домъ ; освѣнъ тѣзи не знаѣхъ да ли съмъ кръстимъ другыго нѣкого.

17. Защото не мя е проводилъ Христосъ да крышавамъ, но да проповѣдувамъ евангеліе-то ; не съ прѣмудрость въ слово-то, да ся не осуети кръсть-тъ Христовъ.

18. Защото слово-то за кръсть-тъ на тѣзи които погыбнувать е безумство, а за насъ които ся спасаваме е сила Божія.

19. Понеже е писано : Ще погубѣхъ мудрость-тъ на мудры-тъ, и разумъ-тъ на разумны-тъ ще отхвърлѣхъ.

20. Дѣ мудрый-тъ ? дѣ книжный-тъ ? дѣ *искусный-тъ* разискатель на тойзи вѣкъ ? Не обърнѣ ли Богъ въ безумство мудрость-тъ на тойзи свѣтъ ?

21. Защото, понеже въ Божіѣхъ-тъ прѣмудрость свѣтъ-тъ съ мудрость-тъ *си* не позна Бога, благоволи Богъ чрѣзъ безумство-то на проповѣдъ-тъ да спасе вѣрующы-тъ.

22. Понеже Іудей-тъ ищѣтъ знаменія, а Елнины-тъ търсятъ мудрость ;

23. А ный проповѣдуваме Христа распѣтъ, за Іудей-тъ соблазнъ, а за Елнины-тъ безумство ;

24. На самы-тъ обаче призванны, и Іудей и Елнины, Христа, Божіѣхъ силѣ и Божіѣхъ прѣмудрость.

25. Защото Божіе-то безумно е по мудро отъ чловѣцы-тъ, и Божіе-то немощно е по крѣпко отъ чловѣцы-тъ.

кв. Видите во званіе ваше, братіе, ꙗкоже не мнози премъдри по плоти, не мнози силни, не мнози блъгородни:

кз. Но вѣла міра ѡзвѣра бгъ, да премъдрыа посрамитъ: ѡ немощнаа міра ѡзвѣра бгъ, да посрамитъ крѣпкаа:

ки. И хвдорѡднаа міра ѡ оуничженнаа ѡзвѣра бгъ, ѡ не свѣла, да свѣла оупразднитъ:

кд. ꙗкоже да не похвалитса всака плоть предъ бгомъ.

л. Изъ негѡже вы есте ѡ хртѣ іисѣ, ѡже бысть намъ премъдрость ѡ бга, правда же ѡ ѡсващеніе ѡ ѡзбавленіе:

ла. Да, ꙗкоже пишется: хвалайса, ѡ гдѣ да хвалитса.

ГЛАВА в̄.

л. И азъ пришедъ къ вамъ, братіе, приндохъ не по превосходному словеси ѡли премъдрости, возвѣщаа вамъ свидѣтельство бжіе.

б. Не сдѡихъ во вѣдѣти что въ васъ, точію іиса хртѡ, ѡ сего распята.

в. И азъ въ немощи ѡ страсть ѡ трѣпетѣ мнозѣ быхъ въ васъ:

г. И слово мое ѡ проповѣдь моя не въ препрѣтелныхъ человекѣскихъ премъдрости словесѣхъ, но въ ѡвлѣніи дха ѡ силы:

д. Да вѣра ваша не въ мъдрости человекѣскѡи но въ силѣ бжіей бсѣдетъ.

е. Премъдрость же глаголемъ въ совершѣнныхъ: премъдрость же не вѣка сегѡ, ни князѣй вѣка сегѡ престаіющихъ:

з. Но глаголемъ премъдрость бжію въ тайнѣ сокровѣннсю, ѡже предъстави бгъ прежде вѣкъ въ славу нашу,

26. Понеже, братіе, виждате ваше-то призваніе, че *изъ между васъ* нѣма по плътъ мнозина мудри, нито мнозина силни, нито мнозина благородни ;

27. Но Богъ избра безумны-тѣ на свѣтъ-тѣ, да посрами мудры-тѣ, избра пакъ Богъ немощны-тѣ на свѣтъ-тѣ, да посрами силны-тѣ ;

28. Още и худородны-тѣ на свѣтъ-тѣ и унищожены-тѣ избра Богъ, и тѣзи които не сж *нищо*, за да съсыпе които сж *нѣщо* ;

29. Да ся не похвали прѣдъ него ни една плътъ.

30. А вы сте отъ него въ Христа Исуса, който станж за насъ отъ Бога мудрость, и правда, и освященіе, и искупуваніе ;

31. Тѣй що, споредъ както е писано : Който ся хвали, съ Господа да ся хвали.

ГЛАВА 2.

1. И азъ, братіе, когато дойдохъ при васъ, дойдохъ не съ прѣвсходство-то въ слово или въ мудрость, да ви възвѣстіж свидѣтелство-то Божіе.

2. Защото рѣшилъ бѣхъ да не знаѣж между васъ нищо *друго*, освѣнь Исуса Христа, и него распѣтъ.

3. И азъ при васъ бѣхъ немощенъ, въ страхъ и въ голѣмо трепераніе ;

4. И слово-то ми и проповѣдь-та ми не *бывахъ* съ думы убѣдителны отъ чловѣческж мудрость, но съ доказателство отъ Духъ и силж ;

5. За да бжде вѣрованіе-то ви не чрѣзъ чловѣческж мудрость, но чрѣзъ силж Божііж.

6. А говоримъ мудрость между съвършенны-тѣ ; но не мудрость отъ тойзи вѣкъ, нито отъ господари-тѣ на тойзи вѣкъ, които прѣминувать ;

7. Но говоримъ въ тайнж прѣмудрость-тж Божііж, скритж-тж, коіжто Богъ отъ прѣди вѣкъ е прѣдопрѣдѣлилъ за нашж славж ;

й. Юже никтоже ѿ князей вѣка сегѡ разсмѣ: ѡще бо быша разсмѣли, не быша Гдѡ славы рѡспали:

ѡ. Но ꙗкоже єсть писано: ꙗже око не видѣ, и оухо не слыша, и на сердце человекѡ не възидѡша, ꙗже оуготова Бгѡ лѡбашимъ єго.

ї. Намъ же Бгѡ ѡкрылъ єсть Дхѡмъ своимъ: Дхѡ бо всѡ испытѡетъ, и гавинны Бжїа.

їл. Кто бо вѣсть ѡ человекѡ, ꙗже въ человекѡцѣ, точию Дхѡ человекѡ живѡщїи въ немъ; такожде и Бжїа никтоже вѣсть, точию Дхѡ Бжїи.

їм. Мы же не дѡха міра сегѡ прїахомъ, но Дха ꙗже ѡ Бгѡ, да вѣмы, ꙗже ѡ Бгѡ дарована намъ.

їн. ꙗже и глаголемъ не въ начѣныхъ человекѡскїа премѡдрости словесѡхъ, но въ начѣныхъ Дха стѡгѡ: дхѡвнаа дхѡвными сразсѡждающе.

їо. Дшѣвенъ же человекѡ не прїемлетъ, ꙗже Дха Бжїа, юродство бо ємѡ єсть: и не мѡжетъ разсмѣти, занѣ дхѡвнѣ востазѡетъ.

їп. Дхѡвный же востазѡетъ оубѡ всѡ, а самъ той ни ѡ єдинагѡ востазѡетъ.

їр. Кто бо разсмѣ оумъ Гдѡнь, ꙗже ѡзаснитъ и; мы же оумъ Хрѡтовъ имамы.

ГЛАВА ҃.

а. И азъ, кратїе, не мѡгохъ вамъ глаголати ꙗкѡ дхѡвнымъ, но ꙗкѡ плѡтшнымъ, ꙗкѡ младѣнцемъ ѡ Хрѡтѣ.

б. Млекѡмъ вы напоихъ, а не брашномъ: ꙗко не оумѡжете, но ниже єще мѡжете нынѣ:

в. Єще бо плѡтстїи єстѣ. ꙗдѣже бо въ васъ зѡвнстїи и рвенїа и рѡспри, не плѡтстїи ли єстѣ, и по человекѡ хѡдите;

Гл. 3. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

8. Коѣкто никой отъ господари-тъ на тойзи вѣкъ не е позналъ; защото ако быхъ познали, не быхъ распѣли Господа на славѣ-тъ.

9. Но споредъ както е писано: Око не е видѣло, и ухо не е чуло, и на чловѣкъ на сърдце-то не е дохождало, това което е приготвилъ Богъ на тѣзи които го любятъ.

10. А намъ Богъ откри *това* чрѣзъ свой-тъ Духъ; понеже Духъ-тъ всичко, даже и глѣбини-тъ Божіи, издирва.

11. Защото кой отъ чловѣцы-тъ знае чловѣчески-тъ *нѣща* освѣнь духъ-тъ на чловѣка който е въ него? Така и Божіи-тъ нѣща, никой ги не знае, освѣнь Духъ-тъ Божій.

12. А ный пріехмы не духъ-тъ на свѣтъ-тъ, но Духъ-тъ който е отъ Бога, за да познаемъ това което е дарено намъ отъ Бога;

13. Което и възвѣствамы, не съсъ словеса научены отъ чловѣческѣ мудрость, но съсъ *словеса* научены отъ Духа Святаго, като сравнявамы духовно съ духовно.

14. Естественнй-тъ обаче чловѣкъ не подбира *това* което е отъ Духа Божія; защото за него е безуміе, и не може да го разумѣ; понеже то духовно ся испытыва.

15. Но духовнй-тъ чловѣкъ всяко нѣщо испытыва, а той отъ никого ся не испытыва.

16. Защото: Кой е разумѣль умъ-тъ Господень, за *да може* да го настави? А ный имамы умъ Христовъ.

ГЛАВА 3.

1. И азъ, братіе, не можихъ да ви говорѣж като на духовны, но като на плѣтскы, и като на младенцы въ Христа.

2. Съ мѣко вы нахранихъ, и не съ ястіе; защото не можяхте още *да го пріемете*; а и сега още не можете;

3. Понеже сте още плѣтскы; защото, докѣ има помежду васъ зависть, распря и разногласіе, не сте ли плѣтскы, и не постѣпывате ли по чловѣчески?

д. Эгда бо глаголетъ кто, азъ оубо есмь Павловъ : дрзгій же, азъ Апостолъ : не плѣтети ли есте ;

е. Кто оубо есть Павелъ, кто же ли Апостолъ, но точію сажителіе, и ниже вѣроставе, и комсждо, іакоже Гдъ даде ;

ж. Азъ насадихъ, Апостолъ напои, Бгъ же возрасти :

з. Темже ни насаждалъ есть что, ни напалъ, но возраждалъ Бгъ.

и. Насаждалъ же и напалъ едино сътъ, кійждо же свою мзду прииметъ по своему труду.

к. Бгъ бо есмь споспѣшницы : Бжіе тажание, Бжіе зданіе есте.

л. По благодати Бжіей даннѣи мнѣ, іакъ премьдръ архітектвнъ ѿснованіе положихъ : и нъ же назидаетъ : кійждо же да блюдетъ, какъ назидаетъ.

м. Ѿснованіа бо инагѡ никтоже можетъ положить паче лежащагѡ, еже есть Іисъ Христосъ.

н. Аще ли кто назидаетъ на ѿснованіи семъ, злато, сребро, каменіе честное, дрова, сѣно, тростіе :

о. Когждо дѣло іавлено вѣдетъ : день бо іавитъ : зане огнемъ ѡкрывается : и когждо дѣло, іакоже есть, огонь искъситъ.

п. И егже аще дѣло превѣдетъ, еже наза, мзду прииметъ.

р. А егже дѣло споритъ, ѡтщетится : самъ же спасется, такожде іакоже огнемъ.

с. Не вѣсте ли іакъ храмъ Бжій есть, и Дхъ Бжій живетъ въ васъ ;

т. Аще кто Бжій храмъ растлитъ, растлитъ сего Бгъ : храмъ бо Бжій стъ есть, иже есте вы.

у. Никтоже себѣ да прещаетъ : аще кто мнитса мьдръ быти въ васъ, въ вѣцѣ семъ, вѣи да быветъ, іакъ да премьдръ вѣдетъ.

4. Защото кога единъ казва : Азъ съмъ Павловъ ; а другъ : Азъ съмъ Аполосовъ ; не сте ли плътски ?

5. Кой е прочее Павелъ, и кой е Аполосъ ? не сж ли служители чръзъ които повѣрувахте, и *то* както е Господь всякому далъ ?

6. Азъ насадихъ, Аполосъ напои ; но Богъ възрасти.

7. Тѣй що нито който сади е нѣщо, нито който пои, но Богъ който възрастява,

8. А който сади и който пои едно сж, и всякой споредъ свой-тъ си трудъ ще приеме свойж-тъ си заплатж.

9. Защото *нын* смы съработници на Бога ; а *вы* сте нива Божія, Божіе зданіе.

10. Азъ, споредъ даденж-тъ ми отъ Бога благодать, като искусенъ домоздатель основаніе положихъ ; а другъ на *него* зиде ; но всякой да гледа какъ зиде на *него*.

11. Защото никой не може да положи друго основаніе освѣнъ положено-то, което е Исусъ Христосъ.

12. И на това основаніе отгорѣ ако зиде нѣкой, злато, сребро, драгоценны камъніе, дръвіе, сѣно, сламж,

13. Всякому работа-та ще стане явна ; защото день-тъ ще *ѣж* покаже ; понеже съ огнь ся открыва ; и огнь-тъ ще испыта всякому каква е работа-та.

14. На когото работа-та, коѣкто е зидалъ, устон, *той* ще земе заплатж.

15. А на когото работа-та изгори, ще ся отщети, а самъ той ще ся избави, но тѣй като изъ огнь.

16. Не знаете ли че сте храмъ Божій, и Духъ Божій живѣе въ васъ ?

17. Ако развали нѣкой Божій-тъ храмъ, него ще Богъ да развали, защото храмъ-тъ Божій е святъ, който *храмъ* сте вы.

18. Никой да ся не лъже ; ако нѣкой отъ помежду ви мни че е мудръ на тойзи свѣтъ, да стане безуменъ, за да бжде мудръ.

̑і. Премѣдрость ко міра сегѡ, вѣйство оу Бѣа єсть. писано бо єсть: запинай премѣдрымз въ коварствѣ ихз.

̑к. И пакы: Гдѣ вѣсть помышленіа человекеска, ѡкв сѣть сѣтна.

̑л. Тѣмже никтоже да хвалитса въ человекѣхз: всѧ бо вѧша сѣть,

̑м. Яще Павелз или Аполлѡсз, или Кіфа, или мірз, или животз, или смѣрть, или настѡащад, или бѣдѡщад: всѧ вѧша сѣть:

̑н. Вы же Хрѡты: Хрѡсз же Бжїи.

ГЛАВА ̑.

̑. Тѡкв насз да неощетз человекз, ѡкв слѣгз Хрѡты и строителѣй тѧннз Бжїихз:

̑. Я єже прочее ищется въ строителѣхз, да вѣренз кто ѡбръщется.

̑. Мы же не велико єсть, да ѡ насз истажсѧ, или ѡ человекескагѡ днѣ: но ни самз себѣ востажсѡ:

̑. Ничесѡже бо въ себѣ свѣмз, но ни ѡ семз ѡправдѡсѧ: востажсѧ же ма, Гдѣ єсть.

̑. Тѣмже прѣжде вѣмене ничтѡже сдѡите, дѡндеже прїидетз Гдѣ, иже во свѣтѣ приведетз тѧнна тмы, и ѡблвитз совѣты сердечныа: и тогда похвалѧ бѣдетз комѣждѡ ѡ Бѣа.

̑. Сїѧ же, братїе моѧ, превбразихз на себѣ и Аполлѡса вѧсз рѡди, да ѡ насз насчитѣса не пѡче написанныхз мѣдрствовати, да не єдинз по єдиномѡ гордитѣса на дрѡгѡго.

̑. Кто бо тѧ разсѣждѡетз; чтѡ же имѡши єгѡже нѣси прїѡлз; яще же и прїѡлз єси, чтѡ хвалишиса ѡкв не прїѣмь;

̑. Сѣ сѡти єстѣ, сѣ ѡбогатїстѣса, вѣз насз воцарїстѣса: и сѡ да вы воцарїлсѧ єстѣ, да и мы выхѡмз съ вами царствовали.

19. Защото мудростъ—та на тойзи свѣтъ е безуміе прѣдъ Бога. Понеже е писано : Улавя мудры—тѣ въ пронырство—то имъ.

20. И пакъ : Господь знае помышленія—та на мудры—тѣ че сж суетны.

21. И тѣй никой да ся не хвали съ чловѣцы—тѣ ; защото всичко е ваше ;

22. Павелъ ли или Аполлосъ, или Кифа, или свѣтъ, или животъ, или смъртъ, или сегашно—то, или бѣдѣщо—то ; всичко е ваше ;

23. И вы Христови ; а Христосъ Божій.

ГЛАВА 4.

1. *Всякой* чловѣкъ така да ны има, като служители Христовы, и строители на Божіи—тѣ тайны.

2. А това което ся ище отъ строители—тѣ е всякой единъ да ся намѣри вѣренъ.

3. А за мене е твърдѣ малко нѣщо да бѣдѣ отъ васъ или отъ чловѣческѣ сѣдѣж сѣденъ ; но нито азъ самъ себе си сѣдѣж.

4. Защото совѣсть—та ми въ нищо не мя изобличава ; но съ това не съмъ оправданъ ; а Господь е който ще мя сѣди.

5. За това нищо не дѣйте сѣди прѣди вѣме, докль да дойде Господь, който ще и да извади на видѣло скрито—то въ тъмнинѣ—тѣ, и ще изяви сърдечны—тѣ намѣренія ; и тогазы ще бѣде всякому похвала отъ Бога.

6. И това, братіе, загатнѣхъ връхъ себе си и връхъ Аполлоса заради васъ ; да ся научите отъ насъ да не мудрувате повече отъ писано—то, да ся не прѣвъзнося нѣкой отъ васъ за одного противъ другыго.

7. Защото кой тя прѣдпочита *отъ другыго* ? и какво имашъ което да не си пріялъ ? Ако ли си пріялъ, що ся хвалишь като че не си пріялъ ?

8. Сыти сте вече, обогатихте ся вече, въцарихте ся безъ насъ ; и дано да царувате, та да быхмы и ный съ васъ наедно царували.

д. Мнѡ ко, ꙗкѡ Бгъ ны посланники послѣднѣя гави ꙗкѡ насмѣртники : занѣ позоръ быхомъ мѣрѣ и ѿггѡмъ и чело-вѣкѡмъ.

г. Мы (оубо) бзи Хртѣ ради, вы же мѣдри ѡ Хртѣ : мы нѣмошни, вы же крѣпцы : вы слѣвни, мы же безчѣстни.

дѣ. До нынѣшнаго часа и ѡлчѣмъ, и жаждемъ, и наготѣемъ, и страждемъ, и скитаемъ,

еѣ. И трждемъ дѣлающе свои ми рѣкѡми, оубо рабѣми, бгословаемъ : гоними, терпимъ :

гѣ. Хзѡми, оубо бшамъ : ꙗкоже отрѣки мѣрѣ быхомъ, вѣмъ по прѣнѣ досѣлѣ.

дѣ. Не срамѡа вѣсѣ сѣа пишѣ, но ꙗкоже чѡда моѡ возлюбѣннаѡ наказѣю.

еѣ. Яше ко и многи пѣствны имѡте ѡ Хртѣ, но не многи оубо : ѡ Хртѣ ко Исѣ благовѣствованѣмъ ѡзъ вы родѣхъ.

ѣ. Молю же вѣсѣ, подобни миѣ бывайте, ꙗкоже ѡзъ Хртѣ.

зѣ. Сегѡ ради послѡхъ къ вѡмъ Тимоѡѣа, ѡже ми ѣсть чѡдо возлюбѣно и вѣрно ѡ Гдѣ, ѡже вѡмъ воспомѡнетъ пгтѣ моѡ, ꙗже ѡ Хртѣ Исѣ, ꙗкоже вездѣ и во всѡкой цркви оубо.

иѣ. Якѡ не грдѣши ми къ вѡмъ разгорѣшасѡ нѣщны :

дѣ. Прѣидѣ же скорѡ къ вѡмъ, яше Гдѣ восхѡщѣтъ, и оубо разгмѣю не слѡво разгорѣвшѣхъ, но силѣ.

кѣ. Не въ словесѣ ко цртво Бжѣе, но въ силѣ.

ка. Чтѡ хѡщѣте ; съ пѡлицѣю ли прѣидѣ къ вѡмъ, или съ любѡвѣю и дхѡмъ крѡтости ;

ГЛАВА ѳ.

а. Ѣниѡдъ слышитъ въ вѣсѣ блжѣнѣе, и таково блжѣнѣе, ꙗковоже ни во ꙗзыцѣхъ именовѣтъ, ꙗкѡ нѣкоемъ имѣти женѣ отчѣю :

9. Защото ми ся струва че Богъ показа насъ апостола-тъ най послѣдни, като осъдени на смърть; защото позоръ станѣхмы на свѣтъ-тъ, и на ангелы и на челоуѣцы.

10. Ный безумни заради Христа, а вы разумни въ Христа; ный немощни, а вы крѣпки; вы славни, а ный безчестни.

11. До тойзи часъ и гладувамы и жадувамы, и голи смы, и смы биени, и скытамы ся,

12. И трудимъ ся та работимъ съ рѣцѣ-тъ си; укорявани, благославямы; гонени, търпимъ;

13. Хулени, молимъ ся; станѣхмы като изметъ на свѣтъ-тъ, сметъ на всичкы-тъ до днесъ.

14. Не пишж това за посраменіе на васъ, но като любезны мои чада вразумявамъ вы.

15. Защото ако имате тысящы наставницы въ Христа, но мнозина отцы нѣмате; понеже азъ вы родихъ въ Христа Исуса чрѣзъ благоуѣствованіе-то.

16. И тѣй моля ви ся бѣдѣте подражатели на мене.

17. За туй ви проводихъ Тимооея, който ми е любезно и вѣрно въ Господа чадо, който ще ви напомни мон-тъ въ Христа пактица, както поучавамъ на всякъдѣ въ всякъ церквѣ.

18. Но нѣкон си ся възгордѣхж, като че нѣмаше да дойдж азъ при васъ;

19. Но ако ще Господь азъ скоро ще дойдж при васъ, и ще познаѣ не слово-то, но силѣ-тѣ на тѣзи що сж ся възгордѣли.

20. Защото царство-то Божіе не е въ слово, но въ силѣ.

21. Що ищете? съ тоягж ли да дойдж при васъ, или съ любовь и кроткѣ духъ?

ГЛАВА 5.

1. Въобще ся чува че между васъ има блудодѣяніе, и таквозь блудодѣяніе, на което нито име-то помежду язычницы-тъ ся чува, така що да има нѣкой бащинѣ-тѣ си женѣ.

ѳ. И вы разгордѣсте, и не паче плакасте, да ѳзметса ѱ средѣ васъ содѣлавый дѣло сѣе.

ѳ. Занѣ азъ оубо ѳще не оубъ васъ съи тѣломъ, тѣ же живый дѣломъ, оубже сдѣихъ, ѳкѡ тамъ съи, содѣлавшаго сѣце сѣе,

ѳ. Ѳ имени Гѳа нашего Іиса Хрѳта, собравшимса вамъ и моемѹ дѣс, съ силою Гѳа нашего Іиса Хрѳта.

ѳ. Предати таковаго сатанѣ во ѳзможденіе плѣти, да дѣхъ спасѣтса въ дѣнь Гѳа нашего Іиса Хрѳта.

ѳ. Не добра похвала ваша. не вѣсте ли, ѳкѡ малъ квасъ все смѣшеніе кваситъ ;

ѳ. Ѳчистите оубо вѣтхій квасъ, да бѣдете ново смѣшеніе, ѳкоже ѳсте безквасни : ѳбо пасха наша за ны пожрѣнъ бысть, Хрѳтѣсъ.

ѳ. Тѣмже да празнѣемъ, не въ квасѣ вѣтсѣ, ни въ квасѣ слѣвы и азкавства, но въ безквасіихъ чистоты и ѳстинны.

ѳ. Писахъ вамъ въ посланіи, не примѣшатица блазникѡмъ.

ѳ. И не всѡкъ блазникѡмъ міра сегѡ, ѳли лихѡицѣмъ, ѳли хищникѡмъ, ѳли ѳдѡлослужитѣлѣмъ : понѣже оубо должи вы ѳсте были ѱ міра сегѡ ѳзыти :

ѳ. Нынѣ же писахъ вамъ не примѣшатица : ѳще нѣкій братъ ѳменѣемъ бѣдетъ блазникъ, ѳли лихѡицѣ, ѳли ѳдѡлослужитѣль, ѳли досадитѣль ѳли пѣщница, ѳли хищникъ, съ таковымъ ниже ѳсти.

ѳ. Чтѣ во мѣ и внѣшнихъ сдѣити ; не внѣтреннихъ ли вы сдѣите ;

ѳ. Внѣшнихъ же бѣхъ сдѣитъ : и ѳзмите слѡго ѱ васъ самѣхъ.

2. И вы сте ся възгордѣли, а наипаче не ся ни оскърбихте, за да ся испѣди отъ помежду ви тойзи който е сторилъ туй нѣщо?

3. Защото азъ, ако и да не съмъ при васъ тѣломъ, но духомъ съмъ при васъ, и като че съмъ тамъ, отсѣдихъ вече тогози който е това така сторилъ,

4. Въ име-то на Господа нашего Исуса Христа, щомъ ся съберете вы и мой-тъ духъ, съсъ силж-тж на Господа нашего Исуса Христа,

5. Такъвъ *человѣкъ* да го прѣдадемъ на Сатанж за погубуваніе на плътъ-тж, за да ся спасе духъ-тж въ день-тж на Господа Исуса.

6. Не е добра хвалба-та ви; не знаете ли че малко квасъ всичко-то тѣсто заквасува?

7. И тѣй очистѣте ветхѣй-тъ квасъ, да бѣдете ново тѣсто, както сте бесквасни; защото Христосъ пасха-та наша закланъ бы жертва за насъ.

8. За това да празнуваме, не съ ветхъ квасъ, нито съ квасъ на злобж и на лукавство, но съ бесквасны *хлбове* на искренность и на истинж.

9. Писахъ ви въ писмо-то да нѣмате сношеніе съ блудници.

10. И не съвсѣмъ *да нѣмате сношеніе* съ блудници-тѣ на тойзи свѣтъ, или съ лихоимцы-тѣ, или съ грабители-тѣ, или съ идоло-служители-тѣ, понеже тогажъ трѣба да излѣзете отъ свѣтъ-тж.

11. Но сега ви писахъ да нѣмате сношеніе, ако бы нѣкой който ся нарича братъ да е блудникъ, или лихоимецъ, или идолослужитель, или хулитель, или пїяница, или грабитель; съ такъвзи нито да ядете наедно.

12. Защото що мя е *грыжа* да сѣдѣж и вѣншни-тѣ? Не сѣдите ли вы вжтрѣшни-тѣ?

13. А вѣншни-тѣ Богъ ще сѣди; за това испѣдѣте лошій-тж отъ помежду си.

ГЛАВА 5.

а. Смѣтѣ ли кто ѿ васъ, вещь имѣа ко иноумъ, сдѣитисѧ ѿ неправедныхъ, а не ѿ стѣихъ;

б. Не вѣсте ли, ѿкѡ стѣи мѣрови имѣтѣ сдѣити; и ѡще вами сдѣа прїиметѣ мѣрѣ, недостойни есте сдѣишемъ хсдымъ;

в. Не вѣсте ли, ѿкѡ аггелѡвѣ сдѣити имамы, а не точию житѣйскихъ;

г. Житѣйскѧ ко сдѣиша ѡще имате, оубниженныхъ въ цркви, сѣихъ посаждаете.

д. Къ срамъ вамъ глаголю: такъ ли нѣсть въ васъ мѣдрѣ ни едины, иже мѡжетѣ разсдѣити междѡ братїи своихъ;

е. Но братѣ съ братомъ сдѣитсѧ, и то предъ невѣрными;

ж. Оубже оубо ѡниодѣ вамъ срамъ есть, ѿкѡ тажбѣ имате междѡ собою. почто не паче ѡвидими есте; почто не паче лишѣни вывѣете;

з. Но вы сами ѡвидите и лишѣете, да еше братїю.

и. Или не вѣсте, ѿкѡ неправедницы цртвѣа Бжїа не наследѡтѣ; не лстїте себѣ, ни влздицы, ни їдѡлослужители, ни прелюбодѣи, ни сквернїтели, ни малакїи, ни мжелѡжницы,

ї. Ни лихонмцы, ни татїе, ни пїаницы, ни досадїтели, ни хищницы, цртвѣа Бжїа не наследѡтѣ.

аи. И сїми оубѡ нѣцыи вѣсте: но ѡмыстесѧ, но ѡстїстесѧ но ѡправдїстесѧ, именемъ Гдѧ нашего Іиса Хртѧ, и Дхомъ Бгѧ нашего.

би. Всѧ ми лѣтъ сѣтъ, но не всѧ на пользѣ: всѧ ми лѣтъ сѣтъ, но не ѡзѡ ѡбладанъ всѣмъ ѿ чегѡ.

вї. Брашна чревь, и чрево брашнѡмъ: Бгѣ же и сїе и сїѧ оупразднїтѣ. тѣло же не влзженїю, но Гдѣви, и Гдѣ тѣлѡ:

ГЛАВА 6.

1. Нѣкой отъ васъ, кога има нѣщо съ другыго, смѣе ли да ся сѣди прѣдъ неправедны-тѣ, а не прѣдъ святыи-тѣ?

2. Не знаете ли че святїи-тѣ ще сѣдятъ свѣтъ-тѣ? и тѣи вы като ще сѣдите свѣтъ-тѣ, не сте ли достойни да сѣдите ни най малкы работы?

3. Не знаете ли че ный щемъ ангелы да сѣдимъ? а колко повече житейскы *работы*.

4. За то житейскы сѣдбы ако имате, най нищожны-тѣ въ церквѣ-тѣ, тѣхъ поставяйте *сѣдници*.

5. За *ваш* срамъ ви казувамъ *това*; така ли нѣма между васъ ни единъ мудръ, който бы можель между братїя-та си да отсѣди?

6. Но братъ съ брата ся сѣди, и та прѣдъ невѣрны-тѣ!

7. Сега прочее голѣмъ порокъ е за васъ, дѣто имате помежду си сѣдбы; защо по добръ не оставате обидени? защо не прѣдпочитате да изгубите свое-то?

8. Но вы *сами* правите обидж и отнемате, и то отъ братїя.

9. Или не знаете че неправедни-тѣ нѣма да наслѣдятъ царство-то Божїе? Не дѣйте ся лѣга: нито блудници-тѣ, нито идолослужители-тѣ, ни прѣлюбодѣйци-тѣ, нито малакїйцы-тѣ, нито маже-ложници-тѣ,

10. Нито крадци-тѣ, ни лихоимци-тѣ, нито пїяници-тѣ, нито хулители-тѣ, нито грабители-тѣ, нѣма да наслѣдятъ царство-то Божїе.

11. И отъ васъ нѣкои бѣхте таквизи; но измыхте ся, но освятихте ся, но оправдахте ся, съ име-то на Господа Исуса, и съ Духъ-тѣ на Бога нашего.

12. Всичко ми е позволено, но не е всичко за ползж; всичко ми е позволено, но азъ не ще бѣдж обладанъ отъ нищо.

13. Ястія-та сж за тѣрбухъ-тѣ, и тѣрбухъ-тѣ е за ястія-та; но Богъ и него и тѣхъ ще унищожи; а тѣло-то не е за блудодѣяніе, но за Господа, и Господъ е за тѣло-то;

дї. Бгѣ же ѿ Гда воздвѣже, ѿ насъ воздвѣгнетъ сілою своєю.

еї. Не вѣсте ли, іакъ тѣлесà вáша оудове Хртóвы сѣть; вземъ ли оубо оуды Хртóвы, сотвориò оуды владнічи; да не вѣдетъ.

єї. Или не вѣсте, іакъ прилѣплáйса сквернодѣйцѣ, єдино тѣло єсть (сз владодѣйцею); вѣдета ко речє, Ова вх плóть єдинъ:

зї. Прилѣплáйса же Гдєви, єдинъ дхъ єсть сз Гдємъ.

иї. Бѣгайте владодѣаніа. всáкъ во грѣхъ, єгóже ѡце сотвори́тъ челоуѣкъ, кромѣ тѣла єсть: а владáй, во своє тѣло согрѣшáетъ.

лї. Или не вѣсте, іакъ тѣлесà вáша храмъ живѣщагъ вх вáсз сѣагъ Дха сѣть, єгóже ѿмате ѿ Бга, ѿ нѣсте свой;

к. Ксплени во єстє цѣною: прослáвите оубо Бга вх тѣлесѣхъ вáшихъ, ѿ вх дшáхъ вáшихъ, іаже сѣть Бжїа.

ГЛАВА 3.

а. Я ѿ нїхже писáсте мнѣ, добрò челоуѣкъ женѣ не прикасáтиса:

б. Но владодѣаніа рáди кїйждо свою женю да ѿмать, ѿ кáждо женà своєгò мѣжа да ѿмать.

в. Женѣ мѣжз дóлжнсю любовь да воздáетъ: тáкожде ѿ женà мѣжз.

г. Женà своімъ тѣломъ не владѣетъ, но мѣжз: тáкожде ѿ мѣжз своімъ тѣломъ не владѣетъ, но женà.

д. Не лишáйте себє дрѣгъ дрѣга, тóчїю по соглáсїю до врѣмени, да пребывáете вх постѣ ѿ молїтвѣ, ѿ пáки вкспѣ сообрáйтєса, да не ѿскзшáетъ вáсз сатанà невоздєржáнїємъ вáшимъ.

є. Сїє же глаголю по совѣтѣ, а не по повелѣнїю.

14. А Богъ и Господа въскрѣси, и насъ ще съсъ сплж-тж си да въскрѣси.

15. Не знаете ли че ваши-тѣ тѣла сж удове Христови? И тѣй да земж удове-тѣ Христовы, и на блудницж удове ли да гы направжж? Да не бжде.

16. Или не знаете че който ся съвъкупява съ блудницж, едно тѣло е *съ ней*? Защото ще бжджтж, казува, двама-та въ една плть.

17. Но който ся съединява съ Господа, единж духъ е *съ него*.

18. Бѣгайте отъ блудодѣянїе-то; всякой грѣхъ който бы сториь чловѣкж, е внѣ отъ тѣло-то; но който блудствува противъ свое-то си тѣло сгрѣшава.

19. Не знаете ли че тѣло-то ваше е храмъ на Святаго Духа който е въ васъ, когото имате отъ Бога, и не сте свои си?

20. Защото вы сте съсъ цѣнж купени; за то прославѣте Бога съ ваши-тѣ тѣла, и съ ваши-тѣ души, които сж Божїи.

ГЛАВА 7.

1. За това що ми писахте, добрѣ е да ся не прикасава чловѣкж до женж.

2. Но по причинж на блудодѣянїя-та, пека има всякой свож си женж, и всяка *жена* да има свой си мжжъ.

3. Мжжъ-тѣ да отдава на женж-тж длжжно-то *ней* благорасположенїе, подобно и жена-та на мжжъ-тѣ.

4. Жена-та не владѣе на свое-то си тѣло, но мжжъ-тѣ; така и мжжъ-тѣ не владѣе на свое-то си тѣло, но жена-та.

5. Не оставайте лишени единж отъ другий, освѣнь ако е нѣщо по съгласїе за врѣме, за да ся упражнявате въ постъ и молитвж; и пакъ ся сходяйте наедно, да вы не искушава Сатана поради ваше-то невздържанїе.

6. И това *го* казувамъ по дозволенїе, а не по повелѣнїе.

3. Хошѣ во, да вси человекы бѣдѣтъ, ꙗкоже и ѡзъ: но кійждо свое дарованіе имать ѿ Б҃га, ѡвз оубо сїце, ѡвз же сїце.

и. Глаголю же безбрачнымъ и вдовицамъ: добро имъ єсть, ѡще пребѣдѣтъ ꙗкоже и ѡзъ.

д. ѡще ли не оудержѣтса, да посагаютъ: лѣгше бо єсть женитса, нежели разжизѣтса.

г. Я ѡженившимса заветоваю, не ѡзъ, но Гдѣ, женѣ ѿ мѣжа не разлучѣтса:

дл. ѡще ли же и разлучѣтса, да пребывѣтъ безбрачна, или да смирѣтса съ мѣжемъ своимъ: и мѣжъ женѣ не ѡпущѣти.

б. Прочымъ же ѡзъ глаголю, а не Гдѣ: ѡще который братъ женѣ имать невѣрна, и та бѣговолѣтъ жити съ нимъ, да не ѡставляѣтъ єѣ:

гл. И женѣ ѡще имать мѣжа невѣрна, и той бѣговолѣтъ жити съ нею, да не ѡставляѣтъ єгѡ.

дл. Сватѣтса бо мѣжъ невѣренъ ѡ женѣ вѣрнѣ, и сватѣтса женѣ невѣрна ѡ мѣжѣ вѣрнѣ: иначе бо члѣда вѣша нечїста были бы, нынѣ же сѣѣ сѣтъ.

є. ѡще ли невѣрный ѡсчѣетса, да разлучѣтса: не порабѣтса бо братъ или сестра въ таковыхъ: въ мирѣ бо призвѣ насъ Гдѣ Б҃гъ.

ѕ. Чтѣ бо вѣси, жѣно, ѡще мѣжа спасѣши; или чтѣ вѣси, мѣжъ, ѡще женѣ спасѣши;

з. Тѣчїю коемѣждо ꙗкоже раздѣлилъ єсть Б҃гъ, кійждо ꙗкоже призванъ бысть Гдемъ, такъ да ходѣтъ: и такъ во всѣхъ црквахъ повелѣваю.

и. Во ѡбрѣзанїи ли ктѣ призванъ бысть: да не ѡторгнетса: въ неѡбрѣзанїи ли ктѣ призванъ бысть; да не ѡбрѣзетса.

дл. ѡбрѣзанїе ничтѣже єсть, и неѡбрѣзанїе ничтѣже єсть, но сокладѣнїе заповѣдей Бжїихъ.

к. Кійждо въ званїи въ немже призванъ бысть, въ томъ да пребывѣтъ.

7. Защото ижд всички-тъ чловѣци да сж каквото съмь азъ : но всякой има особеннж дарбж отъ Бога, единъ така а другъ инакъ.

8. А на неженены-тъ и на вдовицы-тъ казувамъ, добро е за тѣхъ, ако останжтъ както и азъ.

9. Но ако не могѣтъ да ся въздържатъ, нека ся оженятъ : защото по добръ е да ся оженятъ, а не да ся разжегватъ.

10. А на оженены-тъ заржчвамъ, не азъ, но Господь, жена отъ мъжа *си* да ся не разлжчи.

11. Но ако ся и разлжчи, да остане пеженена, или да ся примири съ мъжа *си*. И мъжъ да не напуща женж *си*.

12. А на други-тъ азъ казувамъ, не Господь : Ако нѣкой братъ има женж невѣрницж, и тя соизволява да живѣе съ него, да ѣ не напуща.

13. И жена която има мъжъ невѣрникъ, и той соизволява да живѣе съ неѣ, да го не напуща.

14. Защото невѣрникъ-тъ мъжъ освященъ бива поради женж-тж, и невѣрница-та жена освящена бива поради мъжъ-тъ ; понеже инакъ чада-та ви щѣхж да бжджтъ нечисты ; но сега сж святы.

15. Ако ли невѣрникъ-тъ ся отлжча, да ся отлжчи ; въ таквызъ *плща* не е порабощенъ братъ-тъ или сестра-та. Но Богъ ны призова на миръ.

16. Защото, що знаешъ *ты*, жено, да ли не ще да спасешъ мъжъ-тъ ? или що знаешъ, мъжу, да ли не ще да спасешъ *ты* женж-тж ?

17. Но всякой както му е Богъ отдѣлилъ, и всякой както го е Господь призовалъ, така да ходи ; и така заповѣдувамъ по всички-тъ церкви.

18. Обрѣзанъ ли е призованъ нѣкой *въ впрж-тж*, да не крѣе обрѣзаніе-то. Необрѣзанъ ли е нѣкой призованъ, да ся не обрѣзува.

19. Обрѣзаніе-то е нищо и необрѣзаніе-то нищо ; но *всичко* е въ пазеніе-то на Божіи-тъ заповѣди.

20. Всякой да си остава въ това званіе въ което е призованъ.

ѡа. Рѡвѡ ли прѡзванѡ вѡлѡ ѡсѡ; да не нерадѡши: но ѡще ѡ мѡжешѡ свѡбѡденѡ бѡти, бѡльше порабѡти себѡ.

ѡв. Прѡзванный во ѡ Гдѡ рѡвѡ, свѡбѡдникѡ Гдѡнѡ ѡсть: тѡкожде ѡ прѡзванный свѡбѡдникѡ, рѡвѡ ѡсть Хрѡтовѡ.

ѡг. Цѡнѡю кѡплени ѡстѡ: не вѡдите рабѡ челѡвѡкѡмѡ.

ѡд. Кѡждѡ, вѡ нѡмже прѡзванѡ вѡсть, вратѡе, вѡ томѡ да пребывѡдетѡ прѡдѡ бѡгомѡ.

ѡе. ѡ дѡвахѡ же повелѡнѡ Гдѡнѡ не ѡмамѡ: совѡтѡ же даю, ѡкѡ помѡлованѡ ѡ Гдѡ вѡкрѡнѡ бѡти.

ѡз. Мнѡ оѡбо сѡе докрѡ бѡти за настоѡщѡю нѡждѡ, ѡкѡ добрѡ челѡвѡкѡ тѡкѡ бѡти.

ѡз. Привѡзѡлѡ ли ѡсѡ женѡ; не ѡнѡ разрѡшенѡ: ѡрѡшѡлѡ ли ѡсѡ женѡ; не ѡнѡ женѡ.

ѡи. ѡще ли же ѡ ѡженѡнѡсѡ, не согрѡшѡлѡ ѡсѡ: ѡ ѡще посѡгнетѡ дѡва, не согрѡшѡлѡ ѡсть: скѡрбѡ же плѡти ѡмѡти вѡдѡтѡ тѡковѡн: ѡзѡ же вѡ шѡждѡ.

ѡа. Сѡе же глаголю, вратѡе, ѡкѡ врѡмѡ прекрѡщѡно ѡсть прѡчее, да ѡ ѡмѡщѡнѡ женѡ, ѡкоже не ѡмѡщѡнѡ вѡдѡтѡ:

ѡ. ѡ плѡчѡщѡнѡсѡ, ѡкоже не плѡчѡщѡнѡ: ѡ радѡщѡнѡсѡ, ѡкоже не радѡщѡнѡсѡ: ѡ кѡпѡщѡнѡ, ѡкѡ не содерѡжѡше:

ѡа. ѡ трѡвѡщѡнѡ мѡра сегѡ, ѡкѡ не трѡвѡщѡнѡ: прѡхѡдитѡ во ѡбразѡ мѡра сегѡ.

ѡв. Хошѡ же вѡсѡ безпечѡлнѡхѡ бѡти. не ѡженѡвѡнѡсѡ печѡтѡ ѡ Гдѡнѡхѡ, кѡкѡ оѡгодѡти Гдѡви:

ѡг. ѡ ѡженѡвѡнѡсѡ печѡтѡ ѡ мѡрскѡхѡ, кѡкѡ оѡгодѡти женѡ. раздѡлѡсѡ женѡ ѡ дѡва.

ѡд. Не посѡгшѡлѡ печѡтѡ ѡ Гдѡнѡхѡ, кѡкѡ оѡгодѡти Гдѡви, да вѡдетѡ сѡѡ ѡ тѡломѡ ѡ дѡмѡ: ѡ посѡгшѡлѡ печѡтѡ ѡ мѡрскѡхѡ, кѡкѡ оѡгодѡти мѡжѡ.

ѡе. Сѡе же на полѡзѡ вѡмѡ самѡмѡ глаголю: не да силѡ

21. Рабъ ли ся призванъ? Да тя не е грыжа; но ако можеш още да станеш свободенъ, по добръ употрѣби *това*.

22. Защото който е рабъ призванъ въ Господа, свободникъ Господенъ е; така и който е свободенъ призванъ, рабъ е Христовъ.

23. Съсь *скжж* цѣжж сте купени: не бывайте роби на чловѣцы.

24. Въ каквото *званіе* е нѣкой призванъ, братіе, въ него всякой да си остава прѣдъ Бога.

25. Колкото за дѣвицы—тѣ нѣмамъ заповѣдь отъ Господа; но, като помилванъ отъ Господа да съмъ вѣренъ, мнѣніе давамъ.

26. И тѣй за настоящѣ—тѣ нуждж мыслиж да е добро това, *сирѣчь* че е добръ чловѣку така да си бжде:

27. Вързанъ ли си съ женж? Не трѣси развързуваніе. Отвързанъ ли си отъ женж? Не трѣси женж.

28. Но ако ся и оженишь, не съгрѣшавашъ, и дѣвица ако ся ожени, не съгрѣшава; но таквизи които сж ще иматъ скърбъ по плѣти; а пакъ азъ вы съжالياвамъ.

29. Това само казувамъ, братіе, че останѣло—то врѣме е кратко; за това и тѣзи които иматъ жепы да сж като че нѣматъ;

30. И които плачѣтъ като че не плачѣтъ, и които ся радуватъ като че ся не радуватъ; и които купуватъ, като че *нищо* не добывать;

31. И които иматъ сношеніе съ тойзи свѣтъ, като че не сж прѣдани нему; защото на тойзи свѣтъ образъ—тѣ прѣхожда.

32. А азъ искамъ вы да сте безгрыжни; нежененый ся грижи за това което е Господне, какъ да угоди Господу;

33. А жененый ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на женж—тѣ.

34. Между женж и дѣвицж има разлика: неженена—та ся грыжи за това което е Господне, за да бжде свята и тѣломъ и духомъ; а оженена—та ся грыжи за това което е свѣтовно, какъ да угоди на мѣжъ—тѣ.

35. И това го казувамъ за собствениж—тѣ вашж ползж; не да

ВАМЪ НАЛОЖѸ, но кѸ ВЛГООБРАЗІЮ ѱ ВЛГОПРИСТЪПАНІЮ ГДѠВИ БЕЗМОЛВНѸ.

Ѡз. ЯЩЕ ли же ктѠ БЕЗОБРАЗИТИ Ѡ ДѠВѠ СВОЕЙ НЕПЩЕТЕЪ, ЯЩЕ ЕСТЬ ПРЕВОЗРАСТНА, ѱ ТАКѠ ДОЛЖНА ЕСТЬ БЫТИ: ЕЖЕ ХОЩЕТЕЪ, да творитѸ, не согрѠшлетѸ, ЯЩЕ ПОСАГНЕТЕЪ.

Ѡз. Я ѱже стоитѸ ТВЕРДО СЕРДЦЕМЪ, не ѱМЫЙ НѸЖДЫ, власть же ѱмать Ѡ СВОЕЙ ВОЛИ, ѱ СЕ РАЗСЪДИЛЪ ЕСТЬ ВЪ СЕРДЦѠ СВОЕМЪ, влѠстѠ ДѠВѠ СВОЮ, ДОБРѠ ТВОРИТЕЪ.

Ѡи. ТѠМже ѱ вдалѱй бракъ СВОЮ ДѠВѠ, ДОБРѠ ТВОРИТЕЪ: ѱ не вдалѱй, лѸЧШЕ ТВОРИТЕЪ.

Ѡо. ЖенѠ ПРИВѠЗАНА ЕСТЬ ЗАКОНОМЪ ВЪ ЕДИКО ВРЕМА ЖИВЕТЕЪ МѸЖЪ ЕѠ: ЯЩЕ же оѸмретѸ мѸжъ ЕѠ, СВОБОДНА ЕСТЬ, за негѠже ХОЩЕТЕЪ ПОСАГНЕТИ, ТОЧІЮ Ѡ ГДѠѠ.

Ѡи. ПЛѠЖЕННѠЙША же ЕСТЬ, ЯЩЕ ТАКѠ ПРЕВѠДЕТЕЪ, по моемѸ СОВѠТЕЪ: мнѠса бо ѱ ѠЗЪ ДХѠ БЖІѠ ѱМѠТИ.

ГЛАВА Я.

Ѡ. Ѡ ІДѠЛОЖЕРТВЕННЫХЪ же вѠмы: ѱкѠ ВСІ РАЗЪМЪ ѱМАМЪ: РАЗЪМЪ ОѸБѠ КИЧИТЕЪ, Ѡ ЛЮБЫ СОЗДАЕТЕЪ:

Б. ЯЩЕ ли ктѠ мнитѸ вѠдѠети что, не оѸ что РАЗЪМѠ, ѱкоже ПОДОВАЕТЕЪ РАЗЪМѠТИ:

Г. ЯЩЕ же ктѠ ЛЮБИТЕЪ БГѠ, СЕЙ ПОЗНАНЪ БЫТЬ Ѡ НЕГѠ.

Д. Ѡ ІДЕНІИ же ІДѠЛОЖЕРТВЕННЫХЪ, вѠмы, ѱкѠ ІДѠВЪ НИЧТОже ЕСТЬ ВЪ МІРѠ, ѱ ѱкѠ НИКТОже БГѠ ѱНЪ, ТОКѠМЪ ЕДИНЪ.

Е. ЯЩЕ бо ѱ СЪТЬ глаголемѠи БОЗИ, ѱли на неси, ѱли на землѠ: ѱкоже СЪТЬ БОЗИ мнѠзи, ѱ господѠе мнѠзи:

З. Но нѠмъ ЕДИНЪ БГѠ ѠЦЪ, ѱз негѠже всѠ, ѱ мы оѸ негѠ: ѱ ЕДИНЪ ГДѠ ІИСУ ХРѠТОСУ, ѱмже всѠ, ѱ мы тѠмъ.

З. Но не во всѠхъ РАЗЪМЪ: нѠцыи же совѠстїю ІДѠЛСКОЮ,

ви наложж примкж, но за благообразіе, и постоянно прѣбждваніе въ служеніе—то Господне безъ развлѣченіе *на умъ—тѣ*.

36. Ако ли мысли нѣкой че прави неприлично за дѣвицж—тж си, ако да ѝ е мнѣжло врѣме, и трѣба така да бжде, нека прави каквото ще: не съгрѣшава; нека ся женятъ.

37. Но който стои твърдъ на сърдце—то си, и нѣма нуждж, но има власть за своѣж—тж си волѣж, и е рѣшилъ това въ сърдце—то си, да държи дѣвицж—тж си *нежененж*, добрѣ прави.

38. Така що който ожениа дѣвицж—тж си добрѣ прави; а който ж не ожея, прави по добрѣ.

39. Жена—та е вързана отъ законъ—тѣ, до колкото врѣме е живъ мжжъ ѝ; ако ли умрѣ мжжъ ѝ, свободна е да ся ожени за когото ще, тѣкмо *да бива това* въ Господа.

40. Но по мое—то миѣніе по блажена е, ако си остане така; а мыслѣж че и азъ имамъ Духъ Божій.

ГЛАВА 8.

1. Колкото за идоложъртвенно—то, знаемъ че всинца имамы знаніе; *но* знаніе—то възгордѣва, а любовь—та назидава.

2. И ако ся има нѣкой че знае нѣщо, не е позналъ още нищо както трѣбува да познава.

3. Но ако любии нѣкой Бога, той е познать отъ него.

4. И тѣй колкото за яденіе—то отъ идоложъртвенно—то, знаемъ че идолъ—тѣ е нищо на свѣтъ—тѣ, и че освѣтъ едного *Бога нѣма* никой другъ Богъ.

5. Защото ако и да има нарицаеми богове, или на небе—то или на земѣж—тж; (както *ся казува* че има много богове; и господари много;)

6. Но намъ е единъ Богъ Отець, отъ когото е всичко, и ный смы въ него; и единъ Господъ Исусъ Христосъ, чрѣвъ когото е всичко, и ный чрѣвъ него.

7. Но *това* знаніе въ всички го нѣма; и нѣкои съсъ совѣсть на

ДАЖЕ ДОСЕЛѢ ЯКОЖЕ ІДВЛОЖЕРТВЕННОЕ ІАДАТЪ, И СОВѢСТЬ
ИХЪ НЕМОЩНА СЪЩИ СКВЕРНИТСА.

И. ПРАШНО ЖЕ НАСЪ НЕ ПОСТАВЛЯЕТЪ ПРЕДЪ ПГОМЪ, НИЖЕ БО
ЯЩЕ ЯМЫ, ИЗВЫТОЧЕСТВЕМЪ: НИЖЕ ЯЩЕ НЕ ЯМЫ, ЛИША-
ЕМСА.

ѿ. БЛЮДИТЕ ЖЕ, ДА НЕ КАКЪ ВЛАСТЬ ВАША СІА ПРЕТКНОВЕНІЕ
ВЪДЕТЪ НЕМОЩНЫМЪ.

І. ЯЩЕ БО КТО ВІДИТЪ ТА, ИМЪЩІА РАЗЪМЪ, ВЪ ТРЕБИЩІ
ВОЗЛЕЖАЩА, НЕ СОВѢСТЬ ЛИ ЕГО НЕМОЩНА СЪЩИ СОЗІЖДЕТСА
ІДВЛОЖЕРТВЕННАА ІАСТИ;

ІІ. И ПОГІБНЕТЪ НЕМОЩНЫИ БРАТЪ ВЪ ТВОЕМЪ РАЗЪМЪ,
ЕГОВЪЖЕ РАДИ ХРТОСЪ ОУМРЕ.

ІІІ. ТАКОЖДЕ СОГРЕШАЮЩЕ ВЪ БРАТІЮ, И КІЮЩЕ ИХЪ СОВѢСТЬ
НЕМОЩНА СЪЩИ, ВО ХРТА СОГРЕШАЕТЕ.

ІІІІ. ТЕМЪЖЕ ЯЩЕ БРАШНО СОБЛАЗНАЕТЪ БРАТА МОЕГО, НЕ
ИМАМЪ ІАСТИ МАСА ВО ВЪКІ, ДА НЕ СОБЛАЗНО БРАТА МОЕГО.

ГЛАВА Ѧ.

ѿ. ИКСМЪ ЛИ ЯПЛЪ, ИКСМЪ ЛИ СВОБОДЪ; НЕ ИИСА ХРТА
ЛИ ГДА НАШЕГО ВІДѢХЪ; НЕ ДѢЛО ЛИ МОЕ ВЪ ЕСТЕ Ѡ
ГДѢ;

ѡ. ЯЩЕ ИНЫМЪ И ИКСМЪ ЯПЛЪ, НО ОБАЧЕ ВАМЪ ЕСМЪ: ПЕ-
ЧАТЬ ВО МОЕГѠ АПЛСТА ВЪ ЕСТЕ Ѡ ГДѢ.

І. МОИ ѠВѢТЪ ВОСТАЗЪЮЩИМЪ МЕНЕ СЕЙ ЕСТЬ:

ѿ. ЕДА НЕ ИМАМЪ ВЛАСТИ ІАСТИ И ПІТИ;

ѡ. ЕДА НЕ ИМАМЪ ВЛАСТИ СЕСТРЪ ЖЕНЪ ВОДИТИ, ЯКЪ И ПРО-
ЧІИ АПЛИ, И БРАТІА ГДНА, И КІФА;

ѡ. ИЛИ ЕДИНЪ ЯЗЪ И ВАРНАВА НЕ ИМАМЪ ВЛАСТИ ЕЖЕ НЕ
ДѢЛАТИ;

ѡ. КТО ВОИНСТВУЕТЪ СВОИМИ ѠБРѠКІ КОГДА; ИЛИ КТО НА-

идолъ-тъ и до сега ядѣтъ *идоложъртвенно* като жъртвж на идолъ-тъ, и совѣсть-та имъ като е слаба оскъврява ся.

8. А яденіе-то не ны прѣпоржчва на Бога; защото нито ако ядемъ ни ся нѣщо придава, нито ако не ядемъ лишаваме ся отъ нѣщо.

9. Но гледайте да не бы тая ваша свобода да бжде соблазнъ на слабы-тѣ.

10. Защото ако бы да види нѣкой тебе, който имашъ знаніе, че сѣдишь на трапезж-тж въ идолско канище, той като е слабъ, совѣсть-та му не ще ли ся одързости да яде идоложъртвенно?

11. И поради твое-то знаніе ще загине немощный-тъ братъ, за когото е умрѣлъ Христосъ.

12. А като согрѣшавате така противъ братія-та, и наранявате слабж-тж имъ совѣсть, то вы противу Христа согрѣшавате.

13. За това, ако яденіе-то соблазнява брата ми, нѣма да ямъ мѣсо въ вѣкы, за да не соблазниж брата си.

ГЛАВА 9.

1. Не съмъ ли апостолъ? Не съмъ ли свободенъ? Не видѣхъ ли Исуса Христа Господа нашего? Не сте ли вы мое-то въ Господа дѣло?

2. На други ако не съмъ апостолъ, *то* поне на васъ съмъ; защото въ Господа вы сте печать-тъ на мое-то апостолство.

3. Това е мой-тъ отвѣтъ на тѣзи конто испытувать *поведеніе-то* ми.

* 4. Да ли нѣмамы власть да ядемъ и да пиемъ?

5. Да ли нѣмамы власть *и ныи* както други-тѣ апостоли, и братія-та Господни, и Кифа, да водимъ съсъ *себе си* женж отъ сестры-тѣ?

6. Или само на мене и на Варнавж не е дозволено да не работимъ?

7. Кой воинствува нѣкога на свое си иждивеніе? Кой

сѣждѣтъ винограда, и ѿ плода ѣгѡ не ѣстѣ; или кто пасѣтъ стадо, и ѿ млека стада не ѣстѣ;

и. Еда по человекѣс сѣ глаголю; не и законѣ ли сѣ глаголетѣ;

ѓ. Ез Мѡисѣевѣ бо законѣ писано: да не заградиши оустѣнѣ волѣ молотѣща. Еда ѡ волѣхѣ радитѣ Еѣз;

ї. Или насѣ ради всѣхѡ глаголетѣ; насѣ бо ради написѣса, ѣкѡ ѡ надеждѣ долженѣ єсть ѡрай ѡрати, и молотѣи сѣ надеждею своегѡ оупованіѣ причащѣтисѣ.

ѣ. Аще мѣ дѣхѡвнѣа сѣхѡмѣ вамѣ, велико ли, аще мѣ вѣша тѣлеснѣа поженѣмѣ;

ѣ. Аще ииѣ власти вѣшеѣ причащѣютсѣ, не пѣче ли мѣ; но не сотвориѡмѣ по Области сѣи: но всѣ терпимѣ, да не прекрашеніе коѣ дамы бѣговѣствованію Хрѣтѡвѣ.

ї. Не вѣсте ли, ѣкѡ дѣлающіи сѣщеннѣа, ѡ сѣиѣнѣа іадѣтѣ; и сѣжѣщіи Олтарю со Олтарѣмѣ дѣлаѣтсѣ;

ѣ. Такѡ и Гдѣ повелѣ проповѣдающимѣ бѣговѣстіе, ѡ бѣговѣстіѣ жити.

ї. Азѣ же ни єдиѣно сотвориѣхѣ ѡ сѣихѣ. не писѣхѣ же сѣѣ, да такѡ бѣдетѣ ѡ мнѣ. добрѣ бо мнѣ пѣче оумрѣти, неже ли похвалѣ моѣ кто да испразднитѣ.

ѣ. Аще бо бѣговѣствѣю, иѣсть мѣ похвалы: нѣжда бо мѣ належитѣ: горе же мнѣ єсть, аще не бѣговѣствѣю.

ї. Аще оубѡ волею сѣє творю, мздѣ имамѣ: аще же неволею, строеніе мѣ єсть преданѡ.

и. Какѡ оубѡ мѣ єсть мзда; да бѣговѣствѣѣи безѣ мзды положѣ бѣговѣстіе Хрѣтѡво, во єже не творити мѣ по Области моѣи вѣ бѣговѣствованіи.

ѣ. Свободенѣ бо сѣи ѡ всѣхѣ, всѣмѣ себѣ порабѡтѣхѣ, да множайшыѣ приверѣщіи:

пасажда лозіе, и не яде отъ плодъ-тъ му? Или кой пасе стадо, и не яде отъ млѣко-то на стадо-то?

8. По чловѣчески ли говорѣж това? не казува ли и законъ-тъ исто-то?

9. Защото въ законъ-тъ Моисеевъ е писано: Не обвързувай уста-та на воля който върше. За волове-тъ ли ся грижи Богъ?

10. Или непрѣмѣнно заради насъ казува? защото *това* е за насъ писано; така що който оре, съ надеждж трѣба да оре; и който върше, съ надеждж да е участникъ въ надеждж-тъ си.

11. Ако смы ный посѣяли у васъ духовно-то, много ли е ако пожнемъ отъ васъ тѣлесно-то?

12. Ако други участвувать въ власть-тъ надъ васъ, не трѣба ли ный повече? Тѣзи власть обаче ный не употрѣбихмы; но търпимъ всичко, за да не причинимъ нѣкое прѣкратеніе на благовѣствованіе-то Христово.

13. Не знаете ли че конто священнодѣйствувать отъ святилище-то ся храняять? И конто служатъ на олтарь-тъ земать дѣлъ отъ олтарь-тъ?

14. Така и Господь заповѣда, проповѣдници-тъ на евангеліе-то да живѣятъ отъ благовѣствованіе-то.

15. Но азъ ни едно отъ тѣзи не употрѣбихъ; ннто писахъ това, да ми бѣде така; защото за мене е по добрѣ да умрѣ, а не да осуети нѣкой похвалж-тъ ми.

16. Защото ако проповѣдувамъ евангеліе-то, то не ми е похвала; защото нужда ми надлежи, и тежко ми ако не благовѣствувамъ.

17. Защото ако правѣж това отъ своиъ волиъ, имамъ заплатж; ако ли отъ неволиъ, *а то* ми е служеніе-то повѣрено.

18. И тѣй коя е моя-та плата? *Тял*, съ проповѣданіе-то си да положж евангеліе-то Христово безъ иждивеніе, така що да не злоупотрѣбѣж моиъ-тъ власть въ благовѣствованіе-то.

19. Защото като съмъ свободенъ отъ всички, заробихъ себе си на всички-тъ, за да придобѣж по много-то:

к. БЫХЪ ІСАДЕЕМЪ ІАКВ ІСАДЕЙ, ДА ІСАДЕИ ПРИВЕРАШС : ПОДЗАКОННЫМЪ ІАКВ ПОДЗАКОНЕНЪ, ДА ПОДЗАКОННЫА ПРИВЕРАШС :

ка. БЕЗЗАКОННЫМЪ ІАКВ БЕЗЗАКОНЕНЪ, НЕ СЫЙ БЕЗЗАКОННИКЪ БГ҃С, НО ЗАКОННИКЪ ХР҃Т҃С, ДА ПРИВЕРАШС БЕЗЗАКОННЫА.

кв. БЫХЪ НЕМОЩНЫМЪ ІАКВ НЕМОЩЕНЪ, ДА НЕМОЩНЫА ПРИВЕРАШС : ВСѢМЪ БЫХЪ ВСА, ДА ВСАКВ НѢКІА СПАС҃С.

кг. СІЕ ЖЕ ТВОРИЮ ЗА БЛГОВѢСТІЕ, ДА СОВѢЩНИКЪ ЕМ҃С Б҃Д҃С.

кд. НЕ ВѢСТЕ ЛИ, ІАКВ ТЕК҃ЩІИ ВЪ ПОЗОРИЩИ, ВСІ ОУБВ ТЕК҃ТЪ, ЕДИНЪ ЖЕ ПРІЕМЛЕТЪ ПОЧЕСТЬ ; ТАКВ ТЕЦЫТЕ, ДА ПОСТИГНЕТЕ :

ке. ИСАКЪ ЖЕ ПОДВИЗАЙСА, Ѡ ВСѢХЪ ВОЗДЕРЖИТСА : И ОНИ ОУБВ ДА ИСТАКНЕНЪ ВКНЕЦЪ ПРИИМЕТЪ, МЫ ЖЕ НЕИСТАКНЕНЪ.

кв. ЯЗ ОУБВ ТАКВ ТЕК҃С, НЕ ІАКВ БЕЗВѢСТНУ : ТАКВ ПОДВИЗАЮСА, НЕ ІАКВ ВОЗД҃ХЪ ВІАЙ :

кз. ПО ОУМЕРЩВАЮ ТѢЛО МОЕ И ПОРАБОЩАЮ, ДА НЕ КАКВ, ИНЫМЪ ПРОПОВѢДАСА, САМЪ НЕКЛЮЧИМЪ Б҃Д҃С.

ГЛАВА І.

а. НЕ ХОЩ҃ ЖЕ ВАСЪ НЕ ВѢДѢТИ, БРАТІЕ, ІАКВ ОТЦЫ НАШИ ВСІ ПОД ОБЛАКОМЪ БЫША, И ВСІ СКВОЗѢ МОРЕ ПРОИДОША,

б. И ВСІ ВЪ МЛ҃ВСЕА КРЕСТИШАСА ВО ОБЛАЦѢ И ВЪ МОРИ,

г. И ВСІ ТОЖДЕ БРАШНО ДХ҃ОВНОЕ ІАДОША,

д. И ВСІ ТОЖДЕ ПІВО ДХ҃ОВНОЕ ПІША : ПІАХС КО Ѡ ДХ҃ОВНАГВ ПОСЛАДЮЩАГВ КАМЕНЕ, КАМЕНЬ ЖЕ БѢ ХР҃ТОСЪ.

е. ПО НЕ ВО МНОЖАЙШНУХЪ БЛГОВОЛИ БГ҃Ъ : ПОРАЖЕНИ БО БЫША ВЪ П҃СТЫНИ.

з. СІА ЖЕ ОБРАЗЫ НАМЪ БЫША, ІАКВ НЕ БЫТИ НАМЪ ПОХОТНИК҃МЪ СЛЫХЪ, ІАКОЖЕ И ОНИ ПОХОТѢША.

Гл. 10. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

20. И на Иудей-тѣ быхъ като Иудеишъ, Иудей-тѣ да придобыѣхъ : на тѣзи които сж подѣ законъ като подзаконенъ быхъ, да придобыѣхъ тѣзи които сж подѣ законъ.

21. На тѣзи които нѣматъ законъ *быхъ* като че нѣмамъ законъ, (не че съмъ безъ законъ прѣдѣ Бога, но подзаконенъ на Христа,) за да придобыѣхъ тѣзи които нѣматъ законъ.

22. На немощны-тѣ като немощенъ быхъ, за да придобыѣхъ немощны-тѣ. На всички-тѣ станѣхъ всичко, да бы всякакъ да спасѣхъ нѣколцина.

23. И това го правѣхъ за евангеліе-то, да бѣдѣ на него съ-частникъ.

24. Не знаете ли, че които тичатъ на поприще-то всички тичатъ, а само единъ зема наградѣ-тѣ ? така тичайте, като да ѣхъ получите.

25. И всякой подвижникъ отъ всичко ся въздржава ; и тѣ за да земѣтъ вѣнецъ тлѣненъ, а ный нетлѣненъ.

26. И тѣй азъ тичамъ така, не като на неизвѣстно *нлицо* ; така бѣхъ тѣ, не като че бѣхъ въздухъ-тѣ.

27. Но уморявамъ тѣло-то си и порабощавамъ го, че като проповѣдамъ на другы-тѣ, да не бы да останѣ азъ отхвърленъ.

ГЛАВА 10.

1. И не искамъ, братіе, да не знаете, че отци-тѣ наши бѣхъ всички подѣ облакъ-тѣ, и всички прѣзъ море-то прѣминѣхъ.

2. И въ облакъ-тѣ и въ море-то всички ся кръстнѣхъ въ Моисея,

3. И всички отъ исто-то духовно ястіе ядохъ,

4. И всички отъ исто-то духовно питіе пихъ ; защото пияхъ отъ духовный-тѣ камъкъ, който гы придружаваше ; и тойзи камъкъ бѣ Христосъ.

5. Но въ по много-то отъ тѣхъ не благоволи Богъ ; защото испомрѣхъ въ пустыни-тѣ.

6. А тѣзи *нлица* станѣхъ намъ примѣри да не бѣдемъ ный желатели на зло-то, както и тѣ пожелахъ.

з. Ни їдволосажїтели бываїте, їакоже нѣцыи ѿ нїхъ : їакоже єсть писано : сѣдоша людіе їасти ѿ пїти, ѿ восташа ѿграти.

и. Нижє согладнмъ, їакоже нѣцыи ѿ нїхъ согладїша, ѿ падоша во єдинъ дєнь двадєсать трї тысащї.

д. Ни да ѿскъсанимъ Хрїта, їакоже нѣцыи ѿ нїхъ ѿскъсїша, ѿ ѿ смїи погнѣоша.

г. Ни ропцїте, їакоже нѣцыи ѿ нїхъ ропташа, ѿ погнѣоша ѿ всегъвїтелл.

а. Єїа же вса ѡбрази прилчачуся ѡнїемъ : писана же быша въ начєнїе наше, въ нїхже концы вѣкъ достигоша.

в. Тѣмже мнїйсѧ стоати, да клюдѣтсѧ, да не падѣтѧ.

г. пскъшенїе васъ не достїже тѣчїю чєловѣчєское : вѣренъ же Бгъ, ѿже не ѡставитѧ васъ ѿскъсїтисѧ пачє, єже мѡжете, но сотворитѧ со ѿскъшенїемъ ѿ ѿзвѣтїе, їакъ возмощї вамъ поцєстї.

д. Тѣмже, братїе моѧ возмѡблєннаѧ, вѣгайте ѿ їдволосажєнїѧ.

є. пкъ мѡдарымъ глаголю, сѣдїте въ, єже глаголю :

в. Чаша блгословєнїѧ, ѿже блгословаємъ, не ѡвѣнїє ли крове Хрїтовы єсть ; хлѣвъ, єгоже лѡмимъ, не ѡвѣнїє ли тѣла Хрїтова єсть :

з. пкъ єдинъ хлѣвъ, єдино тѣло єсмь мнози : всї во ѿ єдинагъ хлѣва причаїемсѧ.

и. Видите ѿнѧ по плѡтї : не їадѡщїи ли жѣртвы ѡвциницы ѡлтарєви сѣтъ ;

д. Чтѡ оубо глаголю ; їакъ їдволъ чтѡ єсть ; или їдволъ жѣртвенное чтѡ єсть ;

к. Но занє, їаже жрѣтѧ їзъицы, вѣсѡмъ жрѣтѧ, а не Бгѡви : не хощѧ же васъ ѡвциникѡмъ быти вѣсѡмъ.

л. Не мѡжете чашѧ Гдню пїти ѿ чашѧ вѣсѡвєскю, не

7. Нито идолослужители бивайте, както нѣкои отъ тѣхъ, споредъ писано—то: Сѣднѣ народъ—тъ да яде и да пие, и станѣхъ да играѣтъ.

8. Нито да блудствуваме както блудствувахъ нѣкои отъ тѣхъ, и паднѣхъ въ единъ день двадесетъ и три тысящи души.

9. Нито да искушавамы Христа, както и нѣкои отъ тѣхъ искушихъ и погынѣхъ отъ змиѣ—тъ.

10. Нито роптайте, както възроптахъ нѣкои отъ тѣхъ и погынѣхъ отъ истрѣбителя.

11. И всичко това имъ ся прилучаше за примѣры, и написа ся за поученіе намъ които смы достигнѣли послѣдни—тъ врѣмена.

12. Така що който ся има че стоѣ, да гледа да не падне.

13. Васъ *друго* искушеніе освѣнъ чловѣческо не вы е постигнѣло; вѣренъ е обаче Богъ, който пѣма да вы остави да бѣдете искушени повече отъ колкото вы е сила—та, но съ искушеніе—то наедно ще даде и срѣдство—то, така що да можете да прѣтърпѣвате.

14. За това, възлюблени мои, отбѣгнуйте отъ идолослуженіе—то.

15. Говорѣхъ като на разумны; сами вы сѣдѣте *това*, което казувамъ.

16. Чаша—та на благословеніе—то, койшто благославямы, не е ли причастіе на кръвъ—тъ Христовъ? Хлѣбъ—тъ когото прѣломяваме не е ли причастіе на Христово—то тѣло?

17. Защото единъ хлѣбъ, едно тѣло смы *нѣй* мнозина—та; понеже всинца отъ единъ—тъ хлѣбъ ся причащавамы.

18. Гледайте Израиля по плѣтъ; тѣзи които ядѣтъ жъртвы—тъ не сѣ ли участници на жрѣвеникъ—тъ?

19. И тѣй азъ какво казувамъ? това ли че идолъ—тъ е нѣщо, или че идоложрѣвенно—то е нѣщо? *Не*.

20. Но *казувамъ* че онова което язычници—тъ жрѣтвувать, жрѣтвувать го на бѣсове—тъ, и не на Бога; а не вы искамъ да бѣдете участници на бѣсове—тъ.

21. Не можете да пиете чашъ—тъ Господнѣхъ и чашъ—тъ бѣсов-

МОЖЕТЕ ТРАПЕЗѢ ГДНЕИ ПРИЧАЩАТИСЯ И ТРАПЕЗѢ ВѢСОВСТѢИ.

кв. Или раздражаемъ Гда; еда крепчайши егв есмы;

кг. Вся ми лѣтъ сѣтъ, но не вся на пользъ: вся ми лѣтъ сѣтъ, но не вся назидаютъ.

кд. Никтоже своего сѣ да ищетъ, но еже ближнихъ кийждо.

ке. Все, еже на торжищи проданое, идите ничтоже ссмиашеса, за совѣсть:

кз. Гда во землѣ и исполненіе ел.

кз. Яше ли кто ѿ невѣрныхъ призываетъ вы, и хощете ити, все предлагаемое вамъ идите, ничтоже ссмиашеса, за совѣсть.

ки. Яше ли же кто вамъ речетъ: сѣ идоложертвенно есть: не идите за оного повѣдавшего и совѣсть. Гда во землѣ, и исполненіе ел.

кк. Совѣсть же глаголю не свою, но дрзггв. всксю во свобода моѣ сднтся ѿ ныѣ совѣсти;

л. Яше азъ блгодатію причащаюся, почто хслѣ пріемлю, ѿ немже азъ блгодарю;

ла. Яше оубо гдсте, яше ли пѣтѣ, яше ли ино что творитѣ, вся въ слѣвс Бжїю творитѣ.

лв. Безпретковенни кивайте їздѣемъ и ѣминемъ и цркви Бжїей:

лг. Якоже и азъ во всемъ всѣмъ оубождлю, не искій своеѣ пользы, но многыхъ, да спасѣтса.

ГЛАВА Я.

а. Подражателн мнѣ кивайте, якоже и азъ Хртѣ.

б. Хвалю же вы, братіе, їкв вся моѣ помните, и якоже предѣхъ вамъ, предѣла держитѣ.

Гл. 11. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

ска; не можете да сте причастници на трапезж-тж Господнж и на трапезж-тж бѣсовскж.

22. Или ищемъ да побудимъ Господа на ревнованіе? по силни ли сме ний отъ него?

23. Всичко ми е дозволено, но всичко не е за ползж; всичко ми е дозволено, но всичко не е за назиданіе.

24. Никой да не трѣси своѣж-тж си *ползж*, но всякой *ползж-тж* на другыго.

25. Всичко що ся продава на месопродавницж-тж яждте, и безъ никакво придирваніе заради совѣсть-тж;

26. Защото Господня е земя-та, и което ѣж напълнява.

27. И ако отъ невѣрны-тѣ нѣкой вы покани, и вы искате да идете, яждте каквото сложатъ отъ прѣдѣ ви, безъ никакво придирваніе заради совѣсть-тж *си*.

28. Ако ли ви рече нѣкой: Това е идоложъртвенно, не яждте, заради тогожъ който ви е обадилъ, и *за* совѣсть-тж; защото Господня е земя-та, и което ѣж напълнява.

29. А совѣсть казувамъ не твоѣж-тж, но на другыго *совѣсть-тж*, понеже защо да ся съди моя-та свобода отъ другж совѣсть?

30. И ако азъ съ благодареніе участвувамъ *въ яденіе-то*, защо да бѣдж охулванъ за това, за което азъ благодарѣмъ?

31. И тѣй ядете ли, пиете ли, нѣщо ли правите, всичко за слава Божіѣ правѣте.

32. Не бывайте соблазнъ ни на Иудей, ни на Еллины, нито на церквж-тж Божіѣ;

33. Както и азъ угождавамъ на всички во всяко нѣщо безъ да трѣсѣмъ своѣж-тж си *ползж*, но *ползж-тж* на мнозина за да ся спасѣтъ.

ГЛАВА 11.

1. Подражатели бывайте на мене както и азъ на Христа.

2. И захвалямъ ви, братіе, че во всичко мя помните, и държите прѣданія-та, както ви *гы* прѣдадохъ.

ѣ. Хоцѡ же вѡсз вѣдѣти, ѡкв всѡкомѡ мѡжѡ главѡ Хрѡтѡсз ѣсть : главѡ же женѣ, мѡжѡ : главѡ же Хрѡтѡ, Бгз.

ѡ. Всѡкз мѡжѡ молѡтвѡ дѣѡй ѡлі прорѡчествзѡй покрѡ-
тою главѡю, срамлѡетз главѡ своѡ.

ѣ. Ѣ всѡка женѡ молѡтвѡ дѣѡущѡѡ ѡлі прорѡчествзѡущѡѡ ѡкровѣнною главѡю, срамлѡетз главѡ своѡ : ѣдино бо ѣсть Ѣ тѡжде ѡстриженнѣй.

ѡ. Ѣще бо не покрѡвѡетсѡ женѡ, да стрижѣтсѡ : ѡще ли же срамз женѣ стрищѡсѡ ѡлі врѡтисѡ, да покрѡ-
влѣтсѡ.

з. Мѡжѡ оубв не дѡлженз ѣсть покрѡвѡти главѡ, Ѧбразз Ѣ слѡва Бжѡа сѡй. женѡ же слѡва мѡжѡ ѣсть :

Ѣ. Ѣсть бо мѡжѡ ѡ женѡ, но женѡ ѡ мѡжа :

ѡ. Ѣбо не сѡзданз бѡсть мѡжѡ женѡ рѡди, но женѡ мѡжа рѡди :

і. Сегѡ рѡди дѡлжна ѣсть женѡ влѡсть ѡмѣти на главѣ Ѣггѡз рѡди.

ѡі. Ѧбѡче ни мѡжѡ безъ женѡ, ни женѡ безъ мѡжа, ѡ Гѡѣ :

ѡі. Ѣкоже бо женѡ ѡ мѡжа, сѡце Ѣ мѡжѡ женѡю, всѡ же ѡ Бгѡ.

ѣі. Бз вѡсз самѣхз сдѡите : лѣпо ли ѣсть женѣ ѡкровѣн-
нѣй Бгѡ молѡтисѡ ;

ѡі. Ѣлі Ѣ не сѡмое ѣстество оубвѡтз вѡ, ѡкв мѡжѡ оубв ѡще власѡ растѡтз, безчѣстѡе ѣмѡ ѣсть :

ѣі. Женѡ же ѡще власѡ растѡтз, слѡва ѣѢ ѣсть ; занѣ растѣнѡе власѡвз вмѣстѡ ѡдѣѡнѡа данѡ бѡсть ѣѢ.

ѡі. Ѣще ли ктѡ мнѡтсѡ спѡрливз бѡти, мѡѡ таковѡгѡ Ѧбѡчѡѡ не Ѣмамы, ниже црѡкви Бжѡа.

зі. Сѡе же завѣщѡвѡѡ не хвалѡ, ѡкв не на лѡчшее, но на хѡждшее свѡрѡетсѡ.

Ѣі. Пѣрвое оубв сѡдѡѡшымсѡ вѡмз вѡ црѡковѡ, слѡшз вѡ вѡсз рѡспри сѡщѡѡ, Ѣ чѡсть Ѣѣксѡ сѡхз вѣксѡ :

3. Искамъ пакъ да знаете, че глава на всякой мъжъ е Христосъ, а глава на женъ-тъ е мъжъ-тъ; глава пакъ на Христа е Богъ.

4. Всякой мъжъ кога ся моли, или кога пророчествува, ако има главъ-тъ си покритъ, засрамува главъ-тъ си.

5. А всяка жена която ся моли или пророчествува съ непокрытъ главъ, засрамува главъ-тъ си; защото е все еднакво като да е съ бръснѣтъ главъ.

6. Защото жена ако ся не покрыва, нека остриже и космы-тъ си. Но ако е срамотно на женъ да си стриже космы-тъ, или да си бръсне главъ-тъ, *то* нека ся покрыва.

7. Защото мъжъ-тъ не трѣбува да си покрыва главъ-тъ, понеже е образъ и слава Божія; а жена-та е слава на мъжъ-тъ;

8. Защото мъжъ-тъ не е отъ женъ-тъ, но жена-та отъ мъжъ-тъ;

9. Понеже не бы създаденъ мъжъ-тъ за женъ-тъ, но жена-та за мъжъ-тъ;

10. За това жена-та е длъжна заради ангелы-тъ да има на главъ-тъ си *блѣгъ* на власть.

11. Ни мъжъ обаче безъ женъ, нито жена безъ мъжъ *быва* въ Господа;

12. Защото както жена-та е отъ мъжъ-тъ, така и мъжъ-тъ е чрѣзъ женъ-тъ; а всичко е отъ Бога.

13. Сами въ себе си сѣдѣте, прилично ли е на женъ, да ся моли Богу гологлава?

14. А не учи ли вы и само-то естество, че мъжъ ако оставя косъ-тъ си да расте, то е безчестіе нему?

15. Но жена ако оставя косъ-тъ си да расте, *то* е ней за славъ; защото коса-та е дадена ней намѣсто покривало.

16. Но ако ся яви нѣкой да е прѣпирливъ, ный такъвъ обычай нѣмамы, нито церкви-тъ Божіи.

17. И това като *ви* зарѣчвамъ, не *ви* захвалямъ, че ся събирате не за по добро, но за по лошо.

18. Защото първо, кога ся събирате въ церквъ, чувамъ че ставали раздори помежду ви; и по нѣщо вѣрувамъ:

ѿі. Подобѧетѣ ко ѿ ѣресѣмѣ въ вѧсѣ быти, да ѿскѣснѣи ѧвлѣни бывають въ вѧсѣ.

ѿк. Сходѧшымѣ оубо вамѣ въспѣ, иѣсть Гѧсксію вѣчерю ѧсти :

ѿл. Кійждо ко свою вѣчерю предварѧетѣ въ снѣденіе, ѿ овѣ оубо ѧлетѣ, овѣ же оупиваетѣ.

ѿм. Еда ко домѡвѣ не ѣмате, во ѣже ѧсти ѿ пїти ; ѿли ѡ цркви Бжїи нерадитѣ, ѿ срамлѧете не ѣмшымѣ ; что вамѣ рекѣ ; похвалю ли вы ѡ сѣмѣ ; не похвалю.

ѿн. Язъ ко прїахъ ѡ Гѧ, ѣже ѿ предѧхъ вамѣ, ѧкѡ Гѧ ѿсѣ въ нощь, въ нюже предѧнъ бывѧше, прїемь хлѣвѣ,

ѿд. И благодаривѣ преломї, ѿ речѣ : прїимїте, ѧдїте, сїе ѣсть тѣло моѣ, ѣже за вы ломїмое : сїе творїте въ моѣ воспоминанїе.

ѿе. Такожде ѿ чашѣ, по вѣчери, глагола : сїѧ чашѧ нѡвый завѣтѣ ѣсть въ моѣи кровї : сїе творїте, ѣлижды ѧще пїете, въ моѣ воспоминанїе.

ѿс. Елижды ко ѧще ѧсте хлѣвѣ сѣи, ѿ чашѣ сїю пїете, смѣрть Гѧню возвѣщѧете, дондеже прїидетѣ.

ѿз. Тѣмже ѿже ѧще ѧстѣ хлѣвѣ сѣи ѿли пїетѣ чашѣ Гѧню недостѡйнкѣ, повїненъ бѣдетѣ тѣлѣ ѿ кровї Гѧни.

ѿи. Да ѿскѣшетѣ же челоѡкѣкѣ себѣ, ѿ такѡ ѡ хлѣба да ѧстѣ, ѿ ѡ чашѣ да пїетѣ :

ѿк. Идѡый ко ѿ пїѧи недостѡйнкѣ, сѣдѣ себѣ ѧстѣ ѿ пїетѣ, не разсѣждѧ тѣла Гѧнѧ.

ѿл. Сегѡ рѧди въ вѧсѣ мнози нѣмоцни ѿ недѣжливї, ѿ спѧтѣ доѡлнї.

ѿм. Яще ко выхѡмѣ сегѣ разсѣждѧли, не выхѡмѣ ѡсѣждѣни были :

ѿн. Сздїми же, ѡ Гѧ наказѣмѣ, да не сѣ мїромѣ ѡсѣдимѣ.

Гл. 11. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

19. Защото, нужно е да има и раздѣленія между васъ, за да ся явятъ достойни—тѣ изъ помежду ви.

20. И тѣй събирание—то ви наедно не е че ядете Господниѣ вечериѣ;

21. Защото на яденіе—то всякой бърза да зема своиѣ—тѣ си вечериѣ прѣди другыго, и единѣ остава гладенѣ, а другыи ся напива.

22. Кѣщи ли нѣмате да ядете и да пиете? или церквѣ—тѣ Божіиѣ прѣзирате, и посрамяте тѣзи които нѣматъ *нищо*? Какво да ви рекѣ? Да ви захваляемъ ли за това? Не *ви* захваляемъ.

23. Защото азъ отъ Господа пріяхъ това, което ви и прѣдадохъ; че Господъ Исусъ прѣзъ ношъ—тѣ на прѣдаваніе—то му, зѣ хлѣбъ,

24. И като благодари, прѣломи и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло—то мое, което за васъ ся ломи; това правѣте за мое възпоминаніе.

25. Така и чашѣ—тѣ, слѣдъ вечеряніе—то *зъ*, и рече: Тая чаша е новыи завѣтъ въ моиѣ—тѣ кръвь; това правѣте, всякой пѣтъ когато пиете, за мое възпоминаніе.

26. Защото всякой пѣтъ когато ядете тойзи хлѣбъ, и пиете тѣзи чашѣ, смъртъ—тѣ Господниѣ възвѣстявате, докѣ дойде той.

27. Така що който яде тойзи хлѣбъ или піе чашѣ—тѣ Господниѣ недостойно, повиненѣ ще бѣде на тѣло—то и кръвь—тѣ Господниѣ.

28. Но да испитува человекъ себе си, и така да яде отъ хлѣбъ—тѣ, и да піе отъ чашѣ—тѣ;

29. Защото, който яде и піе недостойно, той яде и піе осѣжденіе на себе си, като не отлпчава тѣло—то Господне.

30. Отъ това *има* изъ помежду ви мнозина немощни, и болни, а доста и умиратъ.

31. Защото ако быхмы сами себе си сѣдили, не быхмы были сѣдени.

32. Но когато бывамы сѣдени, наказуваемы ся отъ Господа, за да не бѣдемъ осѣдени наедно съсъ свѣтъ—тѣ.

Ѡг. Тѣмже, братіе моѠ, сходѠшесѠ Ѡсти, дрѠгѠ дрѠга ждѠте :

Ѡд. Яше ли кто ѠчетѠ, вз домѠ да ѠстѠ : да не вз грѣхѠ сходѠитесѠ. Ѡ прочиѠхѠ же, ѣгда прѠндѠ, оустроѠю.

ГЛАВА ІІ.

Ѡ. Ѡ дѠховныхѠ же, братіе, не хоѠшѠ вѠсѠ не вѣдѣти.

Ѡв. Вѣсте, ѠкѠ ѣгда не вѣрни вѣсте, ко ѠдѠлѠмѠ безглѠснѠмѠ ѠкѠ ведѠми ведѠстесѠ :

Ѡг. Тѣмже сказѠю вѠмѠ, ѠкѠ никтѠже дѠхомѠ нѠжѠимѠ глаголай, речѣтѠ ѠнѠдема ІисѠ : Ѡ никтѠже мѠжетѠ реѠи Гда ІисѠ, тѠчию дѠхомѠ стѠмѠ.

Ѡд. РаздѠленіѠ же даровѠнѠй сѣтъ, Ѡ тѠйже дѠхѠ :

Ѡе. Ѡ раздѠленіѠ слѠженѠй сѣтъ, Ѡ тѠйже гдѠ :

Ѡж. Ѡ раздѠленіѠ дѣйствѠ сѣтъ, Ѡ тѠйже ѣсть бгѠ, дѣйствѠвѠй всѠ во всѣхѠ.

Ѡз. КомѠждо же дѠетсѠ ѠвлѣнѠе дѠхѠ на пользѠ.

Ѡи. ѠвомѠ во дѠхомѠ дѠетсѠ слѠво премѠдрости, ѠномѠ же слѠво рѠзсѠма, Ѡ тѠмже дѣѣ :

Ѡк. ДрѠгомѠ же вѣра, тѣмже дѠхомѠ : ѠномѠ же даровѠнѠй ѠсѣлѣнѠй, Ѡ тѠмже дѣѣ :

Ѡл. ДрѠгомѠ же дѣйствѠиѠ силѠ, ѠномѠ же прорѠчество, дрѠгомѠ же разсѠждѣнѠ дѠховѠмѠ, ѠномѠ же рѠди ѠзыкѠвѠ, дрѠгомѠ же сказѠнѠ ѠзыкѠвѠ :

Ѡм. ВсѠ же сѠ дѣйствѠетѠ ѣдинѠхѠ Ѡ тѠйже дѠхѠ, раздѠлѠ влѠстѠю коемѠждо Ѡкоже хоѠетѠ.

Ѡн. Ѡкоже во тѣло ѣдино ѣсть, Ѡ оудѠ ѠмѠть многѠ, всѠ же оудѠ ѣдинагѠ тѣла, многѠ сѣше, ѣдино сѣтъ тѣло : тѠкѠ Ѡ хрѠтѠсѠ.

Ѡо. Ѡко ѣдинѣмѠ дѠхомѠ мѠ всѠ во ѣдино тѣло крѠтихомѠ,

33. За това, братіе мои, когато ся събирате да ядете, чакайте ся единъ другій;

34. Ако ли е нѣкой гладенъ, да яде у дома си, да ся не събирате за осъжденіе. А за друго що остава когато дойдѣ ще наредѣ.

ГЛАВА 12.

1. А за духовны-тѣ дарбы, братіе, не искамъ да не знаете.

2. *Вы* знаете че бѣхте язычници, влѣчени къмъ нѣмы-тѣ идолы, както ся водахте.

3. За това ви увѣdomявамъ, че никой, като говори съ Духъ Божій, не казува анаѣема Инсусу, и никой не може да нарече Инсуса Господь, освѣнь чрѣзь Духа Святаго.

4. Има различія на дарбы-тѣ, но Духъ-тѣ е истый-тѣ.

5. Има различія на служенія-та, но Господь е истый-тѣ.

6. Има и различія на дѣйствія-та, но Богъ е истый-тѣ, който дѣйствува все во все.

7. А всякому ся дава явеніе-то на Духа за ползж.

8. Защото одному ся дава чрѣзь Духа слово на прѣмудрость, а другому слово на знаніе, по истый-тѣ Духъ;

9. Другому пакъ вѣра, чрѣзь истый-тѣ Духъ, а другому дарбы на исцѣленія, пакъ чрѣзь истый-тѣ Духъ *ся даватъ*;

10. А другому дѣйствіе на чудеса, другому пророчество, а другому распознаваніе на духове-тѣ, и другому различни языци, другому пакъ тълкуваніе на языци.

11. А всичко това го дѣйствува единый-тѣ и тойзи истый Духъ, който всякому особно раздѣлява както му е угодно.

12. Защото както тѣло-то е едно, а има много удове, и вси-тѣ удове на едно-то тѣло, ако и много да сж, пакъ едно тѣло сж; така и Христость.

13. Защото всички ный чрѣзь единый-тѣ Духъ ся кръстихмы да

ѡще ѡбѡден, ѡще ѡмнини, или раки, или свободни: и вси еди-
нѡмъ дѡхомъ напоихомса.

дї. Ибо тѡло нѡсть единых оудъ, но мнози.

еї. ѡще речѡтъ ногѡ, ѡкѡ нѡсмь рска, нѡсмь ѡ тѡла:
ѡдѡ сегѡ ради нѡсть ѡ тѡла;

ѕї. И ѡще речѡтъ оѡхо, ѡкѡ нѡсмь око, нѡсмь ѡ тѡла:
ѡдѡ сегѡ ради нѡсть ѡ тѡла;

зї. ѡще все тѡло око, гдѡ слѡхъ; ѡще же все слѡхъ, гдѡ
оѡханїе;

иї. Нынѡ же положи бѡъ оуды, единого коегождо ихъ въ
тѡлесї. ѡкоже изволи.

дї. ѡще ли быша вси единых оудъ, гдѡ тѡло;

к. Нынѡ же мнози оѡвѡ оудове, единого же тѡло.

ка. Не можѡтъ же око рецїи рсцѡ, не трѡбѡ ми єсї: или
пѡки главѡ ногѡмъ, не трѡбѡ ми єстѡ.

кв. По многѡ пѡче, мнѡщїисѡ оуди тѡла немощнѡйши
быти, иѕжнѡйши сѡтъ:

кг. И ихъже мнїмъ безчѡстнѡйшихъ быти тѡла, сїмъ
чѡсть мнѡжѡйшю прилагѡемъ:

кд. И неблагообразнїи наши блгообразїе мнѡжѡйше
имѡтъ: ѡ блгообразнїи наши, не трѡбѡ имѡтъ. но бѡъ рас-
твори тѡло, хсдѡйшемъ вошьшѡ давъ чѡсть,

ке. Да не вѡдетъ распри въ тѡлесї, но да тожде въ себѡ
пекѡтъсѡ оуди:

кѕ. И ѡще страждѡтъ единых оудъ, сѡ нимъ страждѡтъ
вси оуди: ѡще ли же слѡвитсѡ единых оудъ, сѡ нимъ радѡ-
ютсѡ вси оуди.

кз. Вы же єстѡ тѡло хрѡтово и оуди ѡ части.

кн. И овыхъ оѡвѡ положи бѡъ въ цркви перѡвѡ аплѡвъ,
вторѡе прорѡкѡвъ, третїе оѡчнїтелей, потѡмъ же сїлы, тѡже
дарѡвѡнїѡ исцѡленїй, застѡплѡнїѡ, правлѡнїѡ, рѡдн ѡзыкѡвъ.

ко. ѡдѡ вси аплї; ѡдѡ вси прорѡцы; ѡдѡ вси оѡчнїтели;
ѡдѡ вси сїлы;

Гл. 12. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

смы въ едно тѣло, и Иудей и Елмини, и раби и свободни; и всица въ единъ Духъ ся напоихмы.

14. Защото тѣло-то не е единъ удъ, но много.

15. Ако речѣше нога-та: Понеже не съмь ржка, не съмь отъ тѣло-то; да ли за това *тя* не е отъ тѣло-то?

16. И ако речѣше ухо-то: Понеже не съмь око, не съмь отъ тѣло-то; да ли за това *то* не е отъ тѣло-то?

17. Ако бѣше всичко-то тѣло око, дѣ *щеше да е* слышаніе-то? ако ли все слышаніе, дѣ обоняніе-то?

18. Но сега Богъ е положилъ удове-тѣ всякой единъ отъ тѣхъ въ тѣло-то, както е изволилъ.

19. Ако бѣхж были вси-тѣ единъ удъ, дѣ *щеше да е* тѣло-то?

20. Но сега удове сж много, а тѣло едно.

21. И не може око-то да рече на ржкж-тж: Нѣмамъ потрѣбж отъ тебе; или пакъ глава-та на нозѣ-тѣ: Нѣмамъ потрѣбж отъ васъ.

22. Но удове-тѣ на тѣло-то, конто ся виждатъ че сж по слаби, *тж* сж много по потрѣбни.

23. И тѣзи *части* на тѣло-то конто ни ся виждатъ за по безчестны, тѣмъ повече почестъ прилагамы, и неблагообразни-тѣ наши *удове* иматъ по голѣмо благообразіе.

24. А благообразни-тѣ наши *удове* нѣмамъ нуждж. Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е далъ на лишено-то по голѣмж почестъ;

25. За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удове-тѣ да иматъ истото попеченіе единъ за другый;

26. И ако страда единъ удъ, вси-тѣ удове състрадатъ; ако ли слави единъ удъ, вси-тѣ удове ся радуватъ съ него заедно.

27. А вы сте тѣло Христово, и частно удове.

28. И едны постави Богъ въ церквж-тж, първо апостола, второ пророцы, трето учители, послѣ чудеса, напаконъ дарбы на исцѣленіе, помаганія, управленія, разны языцы.

29. Всичкы-тѣ апостола ли сж? всички-тѣ пророци ли сж? всички-тѣ учители ли сж? всички *дѣйствуватъ* ли чудеса?

А. Еда вси дарованіа ѿмстѣ исцѣленій; еда вси языки глаголютѣ; еда вси сказуютѣ;

ла. Ревнуйте же дарованій большіхъ: и еще по превосходенію путь вамъ показую.

ГЛАВА ГІ.

а. Яще языки человеческими глаголю и агггаскими, любве же не имамъ, бѣхъ (іакъ) мѣдъ звенящи, или кумвалъ звачааи:

б. И яще имамъ пророчество, и вѣмъ тайны вса и весь разумъ, и яще имамъ всю вѣрѣ, іакъ и горы преставлати, любве же не имамъ, ничтоже есмь.

г. И яще раздамъ вса имѣніа моя, и яще предамъ тело мое во еже сжеши е, любве же не имамъ, никаа польза ми есть.

д. Любы долготерпятѣ, милосердствуютѣ: любы не завидятѣ, любы не превозносятся, не гордятся,

е. Не безчинствуютѣ, не ищятѣ своихъ сн, не раздражаются, не мыслятѣ зла,

ж. Не радуетса ѿ неправды, радуетса же ѿ истинѣ,

з. Вса любятѣ, всемѣ вѣрѣ еметѣ, вса оуповаютѣ, вса терпятѣ.

и. Любы николиже ѿпадаютѣ. яще же пророчествіа оупразднѣтса: яще ли языцы оумолкнутѣ: яще разумъ испразднѣтса.

а. Ѿ части бо разсмѣваемъ, и ѿ части пророчествуемъ:

і. Егда же прійдетѣ совершенное, тогда, еже ѿ части, оупразднѣтса.

ла. Егда бѣхъ младенецъ, іакъ младенецъ глаголахъ, іакъ младенецъ мѣрствоввахъ, іакъ младенецъ смышлахъ: егда же бѣхъ мѣжъ, ѿвергохъ младенческаа.

бі. Видимъ оубо нынѣ іакоже зерцаломъ въ гаданіи,

30. Всички иматъ ли дарбы на исцѣленіе? всички говорятъ ли языцы? всички тълкуватъ ли?

31. Имайте ревность за по добры-тъ дарбы; и *азъ* още по прѣвсходенъ пѣтъ ви показвамъ.

ГЛАВА 13.

1. Ако говорѣхъ съ чловѣчески и ангелски языцы, а любовь нѣмамъ, ще съмь мѣдъ що звѣнти или кимваль що дрънка.

2. И ако имамъ пророчество, и знаѣхъ всички-тъ тайны, и всяко знаніе, и ако имамъ всичкѣ-тъ вѣрѣ, щото и горы да прѣмѣстямъ, а любовь нѣмамъ, нищо не съмь.

3. И ако раздамъ всичкый-тъ си имотъ за прѣхранѣ *на сиромасы-тъ*, и ако прѣдамъ тѣло-то си на изгорѣніе, а любовь нѣмамъ, нищо не ся ползувамъ.

4. Любовь-та дълготърпи, благосклонна е; любовь-та не завижда; любовь-та не ся прѣвзнося, не ся горди,

5. Не безобразствува, не дири свое-то си, не ся раздражава, не мысли зло,

6. На неправдѣ-тъ ся не радува, а срадува ся на истинѣ-тъ,

7. Всичко прѣтърпѣва, на всичко хваща вѣрѣ, на всичко ся надѣе, всичко търпи.

8. Любовь-та никога не отпада; *другы-тъ* обаче, пророчества ли сѣ, ще ся прѣкратятъ; языци ли сѣ, ще прѣстанхтъ; знаніе ли е, ще исчезне:

9. Защото отъ части знаемъ, и отъ части пророкуваме;

10. Но когато дойде съвршенно-то, тогазъ *това* което е отъ части ще ся прѣкрати.

11. Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говоряхъ, като младенецъ мудрувахъ, като младенецъ размышлявахъ; но отъ какъ станхъ мѣжъ, напусихъ което е младенческо.

12. Защото сега видимъ мрачково *както* прѣзъ огледало, а тога

ТОГДА́ ЖЕ ЛИЦѠМЪ КЪ ЛИЦѠ : нынѣ разсмѣю ѿ части, тогда́ же познаю ꙗкоже и познанъ быхъ.

҃и. Нынѣ же пребываютъ вѣра, надежда, любви, три сѧ : бѡльши же сихъ любви.

ГЛАВА 41.

а. Держитесь любви : ревнуйте же дѣловнымъ, паче же да пророчествуете.

б. Глаголай во ꙗзыки, не человекумъ глаголетъ, но Бгс : никто́же во слышитъ, дѣломъ же глаголетъ тайны :

в. Пророчествай же, человекумъ глаголетъ созданіе и оутѣшеніе и оутвержденіе.

г. Глаголай во ꙗзыки, себе зиждетъ : а пророчествай, церковь зиждетъ.

д. Хоцѧ же всѣхъ васъ глаголати ꙗзыки, паче да прорицаете : болѣе ко пророчествай, нежели глаголай ꙗзыки, развѣ ꙗже (кто) скажетъ, да церковь созданіе пріемлетъ.

е. Нынѣ же, братіе, ꙗже прїидѧ къ вамъ ꙗзыки глагола, кѣю вамъ польза сотворю, ꙗже вамъ не глаголю или во ѿкровенїи, или въ разсмѣ, или въ пророчествїи, или въ нашенїи ;

ж. Обаче бездѣшная гласъ даюша, ꙗже сопѣль, ꙗже гдси, ꙗже разнствїа писканїемъ не дадутъ, какъ разумно бѣдетъ писканіе или гденіе ;

з. Ибо ꙗже безвѣстенъ гласъ трсва́ дастъ, кто оуготовитса на кра́нь ;

и. Такъ и вы ꙗже не благоразумно слово дадите ꙗзыкомъ, какъ оуразмѣетса глаголемое ; бѣдете бо на воздѣхъ глаголюще.

ї. Толїки оубо, ꙗже ключитса, роди гласѡвъ сѣть въ мїрѣ, и ни единыхъ ихъ безгласенъ :

ще гледамы лице съ лице ; сега познавамъ отъ части, а тога ще познаѣмъ, както съмъ и познать.

13. А сега оставатъ тѣзи три-тѣ, вѣра, надежда, любовь ; но най голѣма отъ тѣхъ е любовь-та.

ГЛАВА 14.

1. Слѣдувайте любовь-тж, и желайте съ ревность духовны-тѣ *дарбы*, а наипаче да пророчествувате.

2. Защото който говори языкъ *незнаенъ*, не говори на чловѣцы, но Богу ; защото никой *му* не проумѣва, но духомъ тайны говори ;

3. А който пророчествува, говори на чловѣцы *за* назиданіе и увѣщаніе и утѣшеніе.

4. Който говори *незнаенъ* языкъ, назидва себе си ; а който пророчествува назидва църквж-тж.

5. Искамъ всички да говорите языцы, а повече да пророчествувате ; защото който пророчествува по горенъ е отъ *тогози* който говори *разны* языцы, освѣнь ако тѣкува за да земе църква-та назиданіе.

6. И сега, братіе, ако бы да дойдж при васъ и да говорѣж *незнаены* языцы, какво ще вы ползувамъ, ако ви не говорѣжъ, или съ откровеніе, или съ познаніе, или съ пророчество, или съ поученіе ?

7. И бездушны-тѣ *нпща*, които издаватъ гласъ, свирка или китара, ако не даджтъ отличителны звукове, какъ ще ся познае това което свирятъ съсъ свиркж-тж или съ китарж-тж ?

8. Защото ако бы издала трѣба-та неопрѣдѣленъ гласъ, кой бы ся приготвилъ на бой ?

9. Така и вы, ако не дадете съ языкъ-тѣ си вразумителны рѣчи, какъ ще ся познае това което говорите ? защото на вѣтръ ще говорите.

10. Толкозь вида гласове ся случаватъ на свѣтъ-тѣ, и ни единъ отъ тѣхъ *не* е безъ значеніе.

Ѧ1. Яше оубо не оубвѣмз силы гла҃са, бѣдз глаголющемз иноязычникомз : ѡ глаголющій, миѣ иноязычникомз.

Ѧ2. Таку ѡ вы, понѣже ревнители есте дѣховѡмз, (ѡже) кз созданию цркви просите, да извыточествуете.

Ѧ3. Тѣмже глаголай языкомз, да молитса, да сказѣтз.

Ѧ4. Яше бо молюса языкомз, дѣх мой молитса, ѡ оумз мой безъ плода єсть.

Ѧ5. Чтѡ оубо єсть ; помолюса дѣомз, помолюса же ѡ оумомз : воспою дѣомз, воспою же ѡ оумомз.

Ѧ6. Понѣже яше бл҃гословиши дѣомз, ѡсполимай мѣсто невѣжды, какъ речѣтз, ѡминь по твоємз бл҃годарѣнїю, понѣже не вѣсть чтѡ глаголеши ;

Ѧ7. Ты оубо добрѣ бл҃годариши, но дрзгїй не создѣтса.

Ѧ8. Бл҃годарю б҃га моего, пѣче всеѣхз васз языки глагола :

Ѧ9. Но вз цркви хоцѣ пѣть словѣсз оумомз моимз глаголати, да ѡ ѡны польззю, нежели тмы словѣсз языкомз.

Ѧ10. Братїе, не дѣти кывѣйте оумь : но злѡбою младѣнствуйте, оумь же совершенни кывѣйте.

Ѧ11. Кз законѣ пишѣтз : ѡку ѡными языки, ѡ оустны ѡными, возглаголю людемз симз, ѡ ни такъ послѣшайотз менѣ, глаголетз Гдѣ.

Ѧ12. Тѣмже языцы вз знаменїе сѣть не вѣршющымз, но невѣрнымз : ѡ пророчество не невѣрнымз, но вѣршющымз.

Ѧ13. Яше оубо снѣдетса црковь всѡ вкзпѣ, ѡ всѡ языки глаголютз, внїдѣтз же ѡ неразѣмивѡ ѡлї невѣрнїи, не рекѣтз ли ѡку вѣснѣтеса ;

Ѧ14. Яше же всѡ пророчествуютз, внїдѣтз же нѣкїй невѣренз ѡлї невѣжда, ѡвличѣтса всѣми, ѡ истѣзѣтса ѡ всеѣхз.

11. И тъй ако не разумѣхъ значеніе-то на гласъ-тъ ще бѣдхъ другоязыченъ за тогози който говори, и тойзи който говори друго-языченъ за мене.

12. Така и вы, понеже сте ревнителн на духовны-тъ *дарованія*, старайте ся да ся прѣумножатъ у васъ за назиданіе на церквж-тъ.

13. За това който говори языкъ *незнаенъ*, нека ся моли за *дарбж-тъ* и да тълкува.

14. Защото ако ся моіхъ по языкъ *незнаенъ*, духъ-тъ ми ся моли, а умъ-тъ ми остава бесплоденъ.

15. И тъй що е? ще ся моіхъ съ духъ-тъ си, ще ся моіхъ и съ умъ-тъ си; ще пѣхъ съ духъ-тъ си, ще пѣхъ и съ умъ-тъ си.

16. Понеже ако славословишь съ духъ-тъ си, онзи който е отъ редъ-тъ на простацы-тъ, какъ ще каже на твое-то благодареніе, аминь, като не знае що говоришь?

17. Защото ты благодарншь добрѣ, но другый-тъ не ся назидавя.

18. Благодарѣхъ Бога моего, че азъ отъ всички васъ повече языцы говорѣхъ:

19. Но въ церквж прѣдпочитамъ да изговорѣхъ петъ думы съ умъ-тъ си, за да наставѣхъ и други, а не десеть тысящы думы съ языкъ *незнаенъ*.

20. Братіе, не бывайте по умъ-тъ дѣца, но бывайте младенци по злож-тъ, а по умъ-тъ съвършенни мжжіе.

21. Въ законъ-тъ е писано: Съ други языцы и съ други устны ще поговорѣхъ на тойзи народъ; и ннто така ще ми послушатъ, казува Господъ.

22. За това, языци-тъ сж бѣлѣгъ не за тѣзи конто вѣрувать, но за тѣзи конто не вѣрувать; а пророчество-то е не за тѣзи конто не вѣрувать, но за тѣзи конто вѣрувать.

23. И тъй ако ся събере всячка-та церква наедно, и всички-тъ *наченжтъ* да говорятъ по *незнаены* языцы, а влѣзжтъ простацы, или невѣрнн, не ще ли да режжтъ че вы сте полудѣли?

24. Ако ли всички пророчествувать, и влѣзе нѣкой невѣрникъ, или простакъ, той отъ всичко ся изобличавя, и отъ всичко ся испитува;

ке. И сѣце тайнаа сердца егѡ явлена бывають: и такъ паде ницъ, поклонитса Бговн, возвѣщаа, ѿкѡ воистиннъ Бгъ сз вами есть.

кз. Чтѡ оубо есть, братіе; егда сходитеса, кійждо васъ ѡломъ имать, оученіе имать, языкъ имать, ѡкровеніе имать, сказаніе имать: вса же кз созидаію да бывають.

кз. Яще языкомъ ктѡ глаголетъ, по двѣма, или множае по тріемъ, и по части: и единыхъ да сказуетъ.

ки. Яще ли не бдетъ сказатель, да молчитъ въ цркви: себѣ же да глаголетъ и Бговн.

ко. Пророцы же два или тріе да глаголютъ, и дрззи да разсуждають:

л. Яще ли иному ѡкрыетса сѣдши, первый да молчитъ.

ла. Можете ко вси по единому пророчествовати, да вси оучатса, и вси оутѣшаются:

лв. И дрси пророчестіи пророкимъ повинуютса:

лг. Иѣсть ко нестроеніа Бгъ, но міра, ѿкѡ во всѣхъ црквахъ стыхъ.

лд. Жены ваща въ црквахъ да молчатъ: не повелѣса ко имъ глаголати, но повиноватиса, ѿкоже и законъ глаголетъ.

ле. Яще ли чесомъ насчитиса хотятъ, въ домъ своихъ мужей да вопрошають: срамно ко есть женѣ въ цркви глаголати.

лз. Или ѡ васъ слово Бжіе изыде; или васъ единыхъ достіже;

лз. Яще ктѡ мнитса пророкъ быти или дховенъ, да разсметъ, ѿже пишъ вамъ, зане Гдн сѣтъ запвѣди:

ли. Яще ли ктѡ не разсметъ, да не разсметаетъ.

ло. Темже, братіе моа, ревнуйте еже пророчествовати, и еже глаголати языки не возбраняйте:

м. Вса же блгообразнѡ и по чинъ да бывають.

25. И така скръшны-тѣ на сърдце-то му ставатъ явны; и тѣй ще падне на лице-то си, ще ся поклони Богу, и ще исповѣда че наистинѣ Богъ е между васъ.

26. И тѣй, братіе, що има? Кога ся събирате, всякой отъ васъ псаломъ има, поученіе има, языкъ има, откровеніе има, тълкованіе има; всичко да бѣва за назиданіе.

27. Ако говори нѣкой языкъ *незнаенъ*, да *говорятъ* по двама, или най много по трима, и на редъ; а единъ да тълкува.

28. Ако ли нѣма тълкователь, да мълчи въ церквѣ, и да говори въ себе си и Богу.

29. А пророци да говорятъ двама или трима, а другы-тѣ да разсѣждатъ;

30. Ако ли дойде откровеніе на другыго отъ сѣдящы-тѣ, първый-тѣ да мълкнѣва.

31. Защото единъ слѣдъ другый всннца можете да пророчеству- вате, за да научаватъ всички, и всички да ся утѣшаватъ.

32. И духове-тѣ пророческы покоряватъ ся на пророцы-тѣ.

33. Защото Богъ не е *Богъ* на немирство, но на миръ, както по всички-тѣ церкви на святыи-тѣ.

34. Жены-тѣ ви да мълчатъ въ церкви-тѣ, защото не имъ е простено да говорятъ, но да ся покоряватъ, както и законъ-тѣ казува.

35. Ако ли ищѣтъ да научатъ нѣщо, да пытатъ мъжіе-тѣ си у дома си; защото е срамотно на жены да говорятъ въ церквѣ.

36. Слово-то Божіе отъ васъ ли излѣзе? или е само до васъ достигнѣло?

37. Ако мни нѣкой че е пророкъ или духовецъ, нека узнае че това което ви пишѣ е заповѣди Господни.

38. Но ако не разумѣва нѣкой, да не разумѣва.

39. За това, братіе, имайте ревность да пророчествувате, и не възбранявайте да говорятъ языцы.

40. Всичко да бѣва благообразно и редовно.

ГЛАВА ЄІ.

а. Сказзю же вамъ, братіе, бѣговѣствованіе, ѣже бѣговѣстихъ вамъ, ѣже и пріахте, въ немже и стонтѣ,

б. Имже и спасаѣтеса, кѣцѣмъ словомъ бѣговѣстихъ вамъ, ѣще содержитѣ, рѣзвѣ ѣще не все вѣровасте.

в. Предѣхъ во вамъ испѣрва, ѣже и пріахъ, ѣкв Хрѣтосъ оумре грѣхъ нашихъ ради, по писаніемъ :

д. И ѣкв погребѣнъ бысть, и ѣкв востѣ въ третій дѣнь, по писаніемъ :

е. И ѣкв ѣвнса, Кифѣ, тѣже єдинодѣсѣтнмъ.

з. Потомъ же ѣвнса воле патн сѣтъ братіамъ єдиною, ѡ ннхъже мнѣжайшн преывѣаютъ досѣлѣ, иѣцыи же и почиша :

и. Потомъ же ѣвнса ѣкввс, тѣже ѣплвмъ всѣмъ.

к. Послѣдн же всѣхъ, ѣкв иѣкоемъ иъвергъ, ѣвнса и мнѣ.

л. ѣзъ во єсмь мнн ѣплвмъ : иже иѣсмь достѣннз нарециса ѣплъ, занѣ гоннхъ црковъ Бжнн :

м. Бѣгодѣтню же Бжнню єсмь, ѣже єсмь, и бѣгодѣть єгн, ѣже во мнѣ, не тнѣ бысть, но пѣче всѣхъ иъхъ потрѣднхса, не ѣзъ же, но бѣгодѣть Бжнн, ѣже со мнѣю.

н. ѣще оубо ѣзъ, ѣще мн Онн, тѣкв проповѣдѣемъ, и тѣкв вѣровасте.

о. ѣще же Хрѣтосъ проповѣдѣтеса, ѣкв иъ мѣртвнхъ востѣ, кѣкв глаголютъ иѣцыи въ васъ, ѣкв воскресѣннѣ мѣртвнхъ иѣсть ;

п. И ѣще воскресѣннѣ мѣртвнхъ иѣсть, тѣ мн Хрѣтосъ востѣ :

р. ѣще же Хрѣтосъ не востѣ, тнѣ оубо проповѣданнє наше, тнѣ же и вѣра вѣша.

с. Ѡверѣтаѣмса же и лжесвнѣтелѣ Бжнн, ѣкв послѣ-

ГЛАВА 15.

1. Още, братіе, увѣдомявамъ ви евангеліе-то което ви проповѣдахъ, което и прияхте, въ което и стоите,

2. Чрѣзь което ся и спасавате, ако държите споредъ както ви съмь благовѣстиль; освѣнь ако не сте напрасно повѣрували.

3. Защото ви прѣдадохъ най първо, онова което и прияхъ, *сирничь* че Христось умрѣ за грѣхове-тѣ ни, споредъ писанія-та;

4. И погребенъ бы, и възкрєснѣ въ третій день, споредъ писанія-та;

5. И яви ся на Кифѣ, послѣ на дванадесеть-тѣ.

6. Слѣдъ това ся яви на повече отъ петстотнѣхъ братія изведнѣжъ, отъ които повече-то и до сега сѣ живи, а нѣкои и починѣхъ.

7. Послѣ ся яви Іакову, послѣ на всичкы-тѣ апостолю;

8. А най послѣ отъ всичкы, яви ся и на мене, като на нѣкой извергъ.

9. Защото азъ съмь най малкый-тѣ отъ апостолю-тѣ; който не съмь достоинъ и апостоль да ся нарекѣ, защото гонихъ церквѣ-тѣ Божіѣ.

10. Но съ Божіѣ-тѣ благодать съмь каквото съмь; и негова-та на мене благодать не бы празна, но трудихъ ся повече отъ всичкы тѣхъ; не азъ обаче, но Божія-та благодать, която е съ мене.

11. И тѣй или азъ или тѣ, така проповѣдуваме, и така сте повѣрували.

12. А когато ся проповѣдва че Христось е възкрєснѣль отъ мъртвы-тѣ, какъ казувать нѣкои отъ помежду ви че нѣма възкрєсеніе на мъртвы-тѣ?

13. Ако нѣма възкрєсеніе на мъртвы-тѣ, *то* нито Христось е възкрєснѣль;

14. И ако Христось не е възкрєснѣль, то празна е наша-та проповѣдъ, празна и ваша-та вѣра.

15. Намѣруваме ся още и лѣжесвидѣтели на Бога; защото

шествовахомъ на Бѣга, ꙗкѡ воскрѣси Хрѣта, ꙗже не воскрѣси, ꙗже оубо мѣртвѣи не востаютъ :

ѿ. Яже бо мѣртвѣи не востаютъ, то ни Хрѣтосъ востѣ :

ѿ. Яже же Хрѣтосъ не востѣ, сѣтна вѣра ваша, ꙗже есте во грѣсѣхъ вашихъ :

и. Оубо и оумѣршии ѡ Хрѣтѣ, погнѣша.

ѿ. И яже въ животѣ сѣмъ точию оуповающе есмь во Хрѣта, ѡкаинѣши всѣхъ человѣкъ есмь.

к. Нынѣ же Хрѣтосъ востѣ ѡ мѣртвыхъ, начатокъ оумѣршымъ бысть.

ка. Понеже бо человѣкомъ смѣръ бысть, и человѣкомъ воскрѣнне мѣртвыхъ :

кв. Якоже бо ѡ Адамѣ вси оумираютъ, такоже и ѡ Хрѣтѣ вси ѡживѣтъ.

кг. Кійже же во своемъ чинѣ : начатокъ Хрѣтосъ, потомъ же Хрѣтъ вѣровавшии въ пришествѣи ѿгнѣ :

кд. Таже кончина, ѿгда предѣтъ црѣтво Бѣга и Оубо, ѿгда испразднитъ всѣко начальство и всѣкъ власть и силѣ :

ке. Подобѣтъ бо емѣ црѣтовати, доидеже положитъ всѣ враги подѣ ногама своимъ.

кс. Послѣдний же врагъ испразднится смѣръ.

кз. Всѣ бо покорѣи подѣ нозѣ ѿгнѣ : внегда же реши, ꙗкѡ всѣ покорѣна сѣтъ емѣ, ꙗвѣ, ꙗкѡ развѣ покоршагѡ емѣ всѣ.

кн. ѿгда же покоритъ емѣ всѣческаа, тогда и самъ Оубо покоритца покоршемъ емѣ всѣческаа, да вѣдетъ Бѣга всѣческаа во всѣхъ.

ка. Понеже, что сотворѣтъ крѣстѣиисѣ мѣртвыхъ ради ; яже ѡниождъ мѣртвѣи не востаютъ, что и крепяются мѣртвыхъ ради ;

л. Почто же и мы вѣды прѣемлемъ на всѣкъ часъ ;

свидѣтельствувахмы за Бога, че е възкръсиль Христа; когото не е възкръсиль, ако е тѣй че мъртви-тѣ не възкръснувать;

16. Защото ако мъртви-тѣ не възкръснувать, не е нито Христосъ възкръсиль;

17. Ако ли Христосъ не е възкръсиль, суетна е вѣра-та ви; още сте въ грѣхове-тѣ си.

18. То и тѣзи които сѣ починали въ Христа погынѣли сѣ.

19. Ако само въ тойзи животъ ся надѣемъ на Христа, то сме най окаянии отъ всички-тѣ человекы.

20. А нынѣ Христосъ възкръсиль отъ мъртвы-тѣ, и станѣ начаткъ на починалы-тѣ.

21. Понеже както чрѣзъ человекъ смърть-та *дойде*, така чрѣзъ человекъ и възкръсеніе-то на мъртвы-тѣ.

22. Защото, както чрѣзъ Адама всички умирають, така чрѣзъ Христа всички ще оживѣють.

23. Но всякой на редъ-тѣ си; Христосъ начаткъ, послѣ които сѣ Христови въ пришествіе-то негово;

24. Напоконъ *ще бжде* скончаніе-то, когато прѣдаде царство-то Богу и Отцу; когато унищожил всяко началство и всякъ власть и силъ;

25. Защото трѣба да царува доклѣ положи всички-тѣ врагове подъ нозѣ-тѣ си.

26. Най послѣдень врагъ *който* ся унищожава е смърть-та.

27. Защото всичко покори подъ нозѣ-тѣ му; а кога каже, че всичко е покорено, явно е че освѣнъ тогози, който е покорилъ нему всичко-то;

28. А когато ся покори нему всичко, тогазы и самъ си Сынъ-тѣ ще ся покори на тогози който е покорилъ нему всичко-то, за да бжде Богъ все во все.

29. Понеже какво ще сторять тіа които ся крыщавать заради мъртвы-тѣ, ако никакъ мъртви-тѣ не възкръснувать? защо ли ся и крыщавать зарадь мъртвы-тѣ?

30. Защо ли и нынѣ всякой часъ бѣдствуваме?

лѧ. По всѧ днѧ оумираю, такъ мѧ вѧша похвалѧ, братіе, ѡже ѡмамъ ѡ Хрѧтѧ Іисѧ Гдѧ нѧшемъ.

лв. ѡще бо по человекъ со свѧремъ борѧхса въ Ѣфѧсъ, какъ мѧ польза, ѡще мѧртвѧи не востаютъ; да ѡмы ѡ пѧемъ, оутрѧ бо оумремъ.

лг. Не лстѧтеса: тлѧтъ ѡбычанъ блгѧи вестѧды слѧ.

лд. Истрезвѧтеса праведнѡ, ѡ не согрѧшѧйте: невѧдѧніе бо Бжѧіе нѧщѧи ѡмътъ: къ срѧмъ вѧмъ глаголю.

ле. По речѧтъ нѧкто: какъ востѧнътъ мѧртвѧи; коимъ же тѧломъ прѧйдътъ;

лс. Безѡмне, ты ѡже сѧеши, не ѡживѧтъ, ѡще не оумретъ:

лз. И ѡже сѧеши, не тѧло вѧдѧщее сѧеши, но голѧ зѧрно, ѡще слъчѧтса, пшеницы ѡли ѡногѡ ѡ прочѧхъ:

лн. Нгъ же длетъ ѧмъ тѧло, ѡкоже восхѧщетъ, ѡ коемъждо сѧмени своѧ тѧло.

ло. Не всѧка плѧть, тѧже плѧть: но ѡна оубѡ плѧть человекѡмъ, ѡна же плѧть скотѡмъ, ѡна же рыбѡмъ, ѡна же птицѡмъ.

лм. И тѧлесѧ нѧнаѧ, ѡ тѧлесѧ земнѧ: но ѡна оубѡ нѧнымъ слѧва, ѡ ѡна земнѧмъ.

лн. ѡна слѧва солнцъ, ѡ ѡна слѧва лънѧ, ѡ ѡна слѧва свѧздѧмъ: свѧздѧ бо ѡ свѧзды рѧзнѧтвуетъ во слѧвѧ:

лв. Тѧкоже ѡ воскресѧніе мѧртвѡхъ: сѧетса въ тлѧніе, востаѧтъ въ нетлѧніи:

лг. Сѧетса не въ чѧсть, востаѧтъ въ слѧвѧ: сѧетса въ нѧмоши, востаѧтъ въ силѧ:

лд. Сѧетса тѧло дъшевное, востаѧтъ тѧло дхѧвное. Ѣсть тѧло дъшевное, ѡ Ѣсть тѧло дхѧвное:

ле. Такъ ѡ писано Ѣсть: бысть перѡый человекъ ѡдѧмъ въ дъшъ живъ, послѧднѧй ѡдѧмъ въ дхъ животворѧщъ:

31. Всякой день умирамъ, тако ми похваля-тж за васъ, който имамъ въ Христа Иисуса Господа нашего.

32. Ако по челоуѣчески ся борихъ азъ съсъ звѣрове въ Ефесъ, каквж ползж имамъ, ако мъртви-тѣ не въскрѣснувать? Да ядемъ и да пиемъ, защото утрѣ ще умремъ.

33. Не ся лѣстѣте: злы-тѣ съобщества развалятъ добры-тѣ нравы.

34. Свѣстѣте ся споредъ както е праведно, и не съгрѣшавайте; защото нѣкон *отъ васъ* Бога не знайтъ: *това* за вашъ срамъ го казувамъ.

35. Но ще рече нѣкой: Какъ ще въскрѣснжтъ мъртви-тѣ? и съ какво тѣло ще дойджтъ?

36. Безумие, това което ты сѣнешъ, ако не умре не ся съживява.

37. И това което сѣнешъ, не посѣвашъ тѣло-то което ще изникне, но голо зрно, каквото ся случи, пшенично или друго нѣкое;

38. А Богъ му дава тѣло, каквото си ще, и на всяко сѣме свое-то му тѣло.

39. Всяка плѣть не е еднаква плѣть; но друга плѣть е на челоуѣцы-тѣ, а друга плѣть на скотове-тѣ, друга пакъ на рыбы-тѣ, и друга на птицы-тѣ.

40. *Има* и тѣлеса небесны, и тѣлеса земны; друга е обаче слава-та на небесны-тѣ, а друга на земны-тѣ.

41. Друга е слава-та на слнще-то, и друга слава-та на лунж-тж, и друга слава-та на звѣзды-тѣ; защото звѣзда отъ звѣздж различа споредъ славж-тж.

42. Така и въскрѣсеніе-то на мъртвы-тѣ. Сѣе ся въ тлѣніе, въскрѣснуга въ петлѣніе;

43. Сѣе ся въ безчестіе, въскрѣснуга въ славж; сѣе ся въ немощъ, въскрѣснуга въ силж;

44. Сѣе ся тѣло естественно, въскрѣснуга тѣло духовно. *Има* тѣло естественно, *има* и тѣло духовно.

45. Така е и писано; Първый-тѣ челоуѣкъ Адамъ станж душа жива, а послѣдній-тѣ Адамъ е духъ животворящъ.

мъ. Но не прежде дхѡвное, но дшѡвное, потомъ же дхѡвное.

мъ. Первый человекъ, ѡ землѣ перстенъ: второй человекъ, гдѣ съ нѣсѣ.

ми. Икоуъ перстный, таовѣ и перстни: и икоуъ ибный, тацы же и ибни:

ма. И икоже ѡблекѡмса во образъ перстнаго, да ѡблечѡмса и во образъ ибнаго.

и. Сѣ же глаголю, братѣ: икоуъ плѡть и кровь црѣвѣа нжѣа наследити не мѡгутъ, ниже тлѣниѣ нетлѣниа наследствуетъ.

иа. Сѣ тайно вамъ глаголю: всѣ ко не оуспнемъ: всѣ же измѣнимса.

ив. Искорѣ, во мгновѣни ока, въ послѣднѣй тревѣ: вострѣбитъ во, и мѣртви востанутъ нетлѣнии, и мы измѣнимса.

иг. Подоблетъ ко тлѣнному семѡ ѡблещѣса въ нетлѣниѣ, и мѣртвенному семѡ ѡблещѣса въ безсмѣртѣ.

ид. Егда же тлѣниѣ сѣ ѡблечѣтса въ нетлѣниѣ, и смѣртное сѣ ѡблечѣтса въ безсмѣртѣ, тогда вѣдетъ слово написанное: пожѣрта выстъ смѣрть повѣдою.

ие. Гдѣ ти, смѣрте, жало; гдѣ ти, ѡде, повѣда;

ис. Жало же смѣрти, грѣхъ: сила же грѣха, законъ.

из. Бгѡ же благодарѣниѣ давшемс намъ повѣдас гдемъ нашимъ иисъ хрѣтомъ.

ин. Тѣмже, братѣ моа возлюбленнаа, твѣрди вывѣйте, непостѣпни, извыточествующе въ дѣлѣ гдѣни всегда, вѣдающе, икоуъ трѣдъ вашъ нѣсть тоуъ предъ гдемъ.

46. Но не първомъ духовно-то, но естествено-то, и послѣ духовно-то.

47. Първий-тъ чловѣкъ е отъ земѣ-тъ, пръстенъ; вторий-тъ чловѣкъ, Господь отъ небе-то.

48. Какъвто е пръстний-тъ, такъвизи сж и пръстни-тъ, и какъвто небесний-тъ, такъвизи и небесны-тъ.

49. И както ся облѣкохмы въ образъ-тъ на пръстний-тъ, ще ся облѣчемъ и въ образъ-тъ на небесний-тъ.

50. И това *ви* казувамъ, братіе, че плътъ и кръвъ не могатъ да наслѣдятъ царство-то Божіе; нито тлѣніе-то наслѣдува нетлѣніе-то.

51. Ето, еднѣ тайнѣ *ви* казувамъ; всинца нѣма да умремъ, но всинца ще ся измѣнимъ,

52. Въ еднѣ минутѣ, въ мгновение на око, съ послѣднѣ-тъ трѣбѣ; защото ще затрѣби; и мъртви-тъ ще възкрѣснатъ нетлѣнни, и ный ще ся измѣнимъ.

53. Защото трѣбува това тлѣнно-то да ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това да ся облѣче въ безсмъртіе.

54. А когато тлѣнно-то това ся облѣче въ нетлѣніе, и смъртно-то това ся облѣче въ безсмъртіе, тогазы ще ся сбѣде слово-то което е писано: Погълнѣта бы смъртъ-та съ побѣдѣ.

55. Дѣ ти, смърте, жило-то? Дѣ ти, аде, побѣда-та?

56. Жило-то на смъртъ-тъ е грѣхъ-тъ, и сила-та на грѣхъ-тъ е законъ-тъ.

57. Но благодареніе Богу, който ни даде побѣдѣ-тъ чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа.

58. И тѣй, възлюбленни мои братіе, бѣдѣте твърди, непоколебими, и прѣзобилувайте всякога въ дѣло-то Господне, понеже знаете че трудъ-тъ *ви* не ще да бѣде празденъ въ Господа.

ГЛАВА 31.

а. Ѡ милостыни же ꙗже ко стѣмъ, ꙗкоже оустроихъ црквамъ Галатійскимъ, такъ и вы сотворайте.

б. По единѣи ѡ себеѡтъ кийждо васъ да полагаетъ оу себе сохраниа, еже ѡше что благопоспѣшитъса: да, не егда прїидѣ, тогда собранїа бывають.

в. Егда же прїидѣ, иже ѡше иисксите, съ посланни сїхъ послю ѡнести благодате вашо во іерлїмъ:

г. ѡше же достоїно вѣдетъ и мнѣ ити, со мною пойдѣтъ.

д. Прїидѣ же къ вамъ, егда Македонїю преидѣ: (Македонїю ко прохождѣ.)

е. Оу васъ же, ѡше сзачитъса мнѣ, превѣдѣ, или и ѡзнимѣю, да вы мѧ проводите, ѡможе ѡше пондѣ.

ж. Не хощѣ ко васъ нынѣ въ мимохожденїи видѣти: оуповаю же время иѣкое превѣти оу васъ, ѡше Гдѣ повелѣтъ.

з. Прекѣдѣ же во ефѣсѣ до пентикостїи:

и. Дверь ко ми ѡверзеса велика и спспѣшна, и сопротївнїи мнози.

ї. ѡше же прїидетъ Тїмоѡей, блюдите, да безъ страха вѣдетъ оу васъ: дѣло ко Гдѣ дѣлетъ, ꙗкоже и азъ:

к. Да никтоже оубо егò оуничжитъ: проводите же егò съ миромъ, да прїидетъ ко мнѣ: ждѣ ко егò съ вратїею.

л. Ѡ Аполлѡсѣ же братѣ, многѡ молихъ егò, да прїидетъ къ вамъ съ вратїею: и всѧкъ не бѣ вола, да нынѣ прїидетъ: прїидетъ же, егда оупразднитъса.

м. Бодрствуйте, стойте въ вѣрѣ: мзжайтеса, оутверждайтеса:

н. Всѧ вамъ любовїю да бывають.

о. Молю же вы, братїе, вѣсте домъ Стефанїиновъ, ꙗкв ѣсть начатокъ Ахїан, и въ сзаченїе стѣмъ оучинїша себе:

ГЛАВА 16.

1. А колкото за събиране-то на милостыниж-тж за святыи-тѣ, както наредихъ въ церкви-тѣ Галатійскы, така сторѣте и вы.

2. Въ первый-тѣ *день* на седмицж-тж, всякой отъ васъ да отдѣля *по нѣщо*, споредъ както му успѣва работа-та, и да го има при себе си; да не бы, кога дойдж тогазъ да ставать събиранія-та на милостыниж-тж.

3. И кога дойдж, които одобрите съ писма тѣхъ ще проводиж да отнесжтъ подарѣкъ-тѣ ви въ Иерусалимъ;

4. И ако бѣде достойно да идж и азъ, съ мене ще отиджтъ.

5. Азъ ще дойдж при васъ, като мниж прѣзъ Македоніиж; (защото прѣзъ Македоніиж мпнувамъ.)

6. А може бы да поостанж при васъ, или *може* и да прѣзимувамъ, за да мя испроводите вы на кждѣто отидж.

7. Защото сега не ми ся ще да ся видиж съ васъ; но надѣж ся да останж при васъ нѣколко врѣме, ако бы *ми* Господь дозволилъ.

8. А въ Ефесъ ще ся бавиж до петдесетницж-тж;

9. Защото ми ся отворихж врата голѣмы и работны, *или* и много противници.

10. Ако ли дойде Тимоѳей, гледайте да бѣде безъ страхъ при васъ; защото и *той* работи дѣло-то Господне, както и азъ.

11. За това никой да го не унищожи; но испроводѣте *ми* го мпромъ, да дойде при мене; защото го очакувамъ съ братія-та.

12. А за брата Аполлоса молихъ му ся много да дойде съ братія-та при васъ; и не му ся щѣше никакъ да дойде сега; ще дойде обаче когато му прилегне.

13. Бждѣте бодри, стойте въ вѣрж-тж, бждѣте мъжественни, крѣпки бждѣте.

14. Всичко у васъ съ любовь да быва.

15. Още вы молиж, братіе; знаете Стефаниновъ-тѣ домъ, че е начатѣкъ на Ахаіиж, и сж отредили себе си въ служеніе на святыи-тѣ;

ѓі. Да ѓи вы повинѓйтесь такъвѓмъ, ѓи всѧкомъ споспѣш-
ствующъ ѓи трѓждѧюще.

ѓі. Возрѧдовахъ же ѡ пришествіи Стефаніновѣ ѓи Фср-
тнѧтовѣ ѓи Яхѧіковѣ, ѓѧкъ вѧше лишѧніе сѧи испѧлниша :

ѓіі. Оѓпокоѧша бо мой дѧхъ ѓи вѧшъ. познавѧйте оѓбо та-
ковѧ.

ѓііі. Цѣлѧютъ вы цѣрки Ясійскіѧ : цѣлѧютъ вы ѡ Гѧѣ
многѡ Якѧла ѓи Прискѧлла, съ домашнею ѓѧхъ цѣковію :

ѓіііі. Цѣлѧютъ вы братіѧ всѧ. цѣлѧйте дрѓгъ дрѓга любѧ-
ніемъ стѣмъ.

ѓііііі. Цѣловѧніе моею рѧкою Пѧвлу :

ѓіііііі. Яще кто не любитъ Гѧла Іѧса Хрѣтѧ, да бѣдетъ про-
клетъ, марѧн ѧѧ.

ѓііііііі. Бѧгодѧть Гѧла нашегѡ Іѧса Хрѣтѧ съ вѧми :

ѓіііііііі. И любви моѧ со всеѧми вѧми, ѡ Хрѣтѣ Іѧскѣ. ѧминь.

16. Да ся подчинявате и вы на таквызь едны, и на всякого който съдѣйствува и ся труди.

17. Радувамъ ся за дохожданіе-то на Стефанина, на Фуртуната и на Ахапка, защото тѣ запълнихъ *мое-то* отъ васъ лишеніе;

18. Понеже успокоихъ и мой-тъ духъ и вашій-тъ; за това припознавайте таквызь *человцы*.

19. Поздравяватъ вы церкви-тѣ които сж въ Азіѣ. Поздравяватъ вы въ Господа прѣмнога Акила и Прискилла, съ домашнѣ-тѣ си церквѣ.

20. Поздравяватъ вы всичкы-тѣ братія. Поздравѣте ся единъ другый съсь цѣлованіе свято.

21. Поздравленіе-то *нииж* азъ Павелъ съ рѣкж-тѣ си.

22. Който не люби Господа Исуса Христа, да бжде анаеема, маранъ аѳа.

23. Благодать-та на Господа *нашего* Исуса Христа *да бжде* съ васъ.

24. Любовь-та ми съсь всичкы васъ въ Христа Исуса. Аминь.

КЪ КОРИНѠАНѠМЪ ВТОРОЕ ПОСЛАНИЕ

СТѦГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ посланникъ Иисъ Хрѣтовъ, волею Бжїею, и Тимодей братъ, цркви Бжїей същей въ КоринѠѣ, со стѣмии всѣми същиими во всей Ахїи :

б. Благодѣть вамъ и миръ ѿ Бга Оцѣ нашего, и Гда Ииса Хрѣта.

в. Блгословенъ Бгъ и Оцъ Гда нашеру Ииса Хрѣта, Оцъ щедрѣтъ и Бгъ всѣмъ оутѣхи,

г. Оутѣшай насъ ѿ всѣкой скорби нашей, ѣкъ возможи намъ оутѣшити същия во всѣкой скорби, оутѣшенїемъ, ѿмже оутѣшаемса сами ѿ Бга :

д. Зане ѣкоже избѣточествуютъ страданїа Хрѣтова въ насъ, такъ Хрѣтомъ избѣточествуетъ и оутѣшенїе наше.

е. Аще ли же скорбїмъ, ѿ вашего оутѣшенїа, и спасенїа, дѣйствующемса въ терпѣнїи тѣхже страданїа, ѣже и мы страждемъ :

ж. И оупованїе наше известно ѿ васъ : аще ли оутѣшаемса, ѿ вашего оутѣшенїа и спасенїа : вѣдающе, зане ѣкоже Окиници естѣ страстѣмъ нашимъ, также и оутѣшенїю.

з. Не кѣ хѣжемъ васъ, братїе, не вѣдѣти ѿ скорби нашей вѣвшей намъ во Асїи, ѣкъ по премногѣ и паче сіаы ѿтаготїхомса, ѣкъ не надѣкатиса намъ и жити :

и. Но сами въ себѣ ѿсужденїе смѣрти ѿмѣхомъ, да не

КЪ КОРИНӨЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ Божиѣ-тѣ волиѣ апостолъ Исусъ Христовъ, и Тимоѳей братъ, къмъ Божиѣ-тѣ церквѣ която е въ Коринѣ, и къмъ всички-тѣ святыи, които сѣ по всички Ахайѣ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на милосердіе-то и Богъ на всяко утѣшеніе,

4. Който ны утѣшава въ всякъ нашъ скърбъ, за да можемъ и ный да утѣшавами тѣзи които ся намѣруватъ во всякъ скърбъ, съ утѣшеніе-то съ което ный сами сме утѣшавани отъ Бога.

5. Защото както ся прѣумножаватъ въ насъ страданія-та Христовы, така чрѣзъ Христа ся прѣумножава и утѣшеніе-то наше.

6. И скърбимъ ли, *скърбимъ* за ваше-то утѣшеніе и спасеніе, което ся дѣйствиува чрѣзъ търпѣніе-то на исти-тѣ страданія, които страдамы и ный; ако ли ся утѣшавами, *утѣшавами ся* за ваше-то утѣшеніе и спасеніе;

7. И надежда-та којшто имамы за васъ е твърда; понеже знаемъ, че както сте участници на страданія-та, така и на утѣшеніе-то.

8. Защото не искамы да не знаете, братіе, за нашъ-тѣ скърбъ, която ни ся случи въ Азіѣ, че твърдѣ много ся отеготихмы, повече отъ силъ-тѣ си, така щото ся отчаяхмы и за животъ-тѣ си;

9. Но ный сами въ себе си зѣхмы си осѣжданіе-то на смъртъ-

НАДѢЮЩЕСЯ БѢДЕМЪ НА Сѧ, но на БѢа ВОЗСТАВЛѦЮЩАГО МЕР-
ТВЫА :

і. Иже ѡ ТОЛІКІА СМЕРТИ ИЗБАВИЛЪ НИ ѢСТЬ, и ИЗБА-
ВЛѦЕТЪ : ПАНЬЖЕ и ОУПОВАХОМЪ, ІАКЪ и ѢЩЕ ИЗБАВИТЪ,

ѧі. СПОСПѢШЕСТВЮЮЩЫМЪ и ВАМЪ ПО НАСЪ МОЛИТВОЮ, да ѡ
МНОГИХЪ ЛИЦЪ, ѢЖЕ ВЪ НАСЪ ДАРОВАНИЕ, МНОГИМИ БЛАГОДАРИТСА
ѡ ВАСЪ.

бі. ПОХВАЛЕНИЕ ВО НАШЕ СІЕ ѢСТЬ, СВИДѢТЕЛЬСТВО СОВѢСТИ
НАШЕА, ІАКЪ ВЪ ПРОСТОТѢ и ЧИСТОТѢ БЖІЕЙ, ѧ НЕ ВЪ МЪДРОСТИ
ПЛОТИ, но БЛАГОДАТІЮ БЖІЕЮ ЖИХОМЪ ВЪ МИРѢ, МНОЖАЕ ЖЕ ОУ
ВАСЪ.

ѓі. НЕ ИНАА ВО ПИШЕМЪ ВАМЪ, но ІАЖЕ ЧТЕТЕ, и РАЗСМѢ-
ВАЕТЕ, ОУПОВАЮ ЖЕ, ІАКЪ и ДО КОНЦА ОУРАЗСМѢТЕ.

ѧі. ИАКОЖЕ и РАЗСМѢСТЕ НАСЪ ѡ ЧАСТИ, ІАКЪ ПОХВАЛЕНИЕ
ВАМЪ ѢСМЫ, ІАКОЖЕ и ВЪ НАМЪ, ВЪ ДЕНЬ ГДА НАШЕГЪ ИИСА ХРТА.

єі. И СІМЪ ОУПОВАНИЕМЪ ХОТЕХЪ КЪ ВАМЪ ПРИИТИ ПРЕЖДЕ,
да ВТОРСЮ БЛАГОДАТЬ ИМАТЕ :

ѕі. И ВАМИ ПРОНТИ ВЪ МАКЕДОНИЮ, и ПАКИ ѡ МАКЕДОНИИ
ПРИИТИ КЪ ВАМЪ, и ВАМИ ПРОВОДИТСА ВО ІУДЕЮ.

зі. СІЕ ЖЕ ХОТА, ЕДА ЧТО ОУБЪ ЛЕГКОТОЮ ДѢАХЪ ; ИЛИ ІАЖЕ
СОВѢЩАВАЮ, по ПЛОТИ СОВѢЩАВАЮ, да ВЪДЕТЪ ОУ МЕНЕ ѢЖЕ
ѢИ ѢИ, и ѢЖЕ НИ НИ ;

иі. ВѢРЕНЪ ЖЕ БГЪ, ІАКЪ СЛОВО НАШЕ ѢЖЕ КЪ ВАМЪ НЕ
ВЫСТЬ ѢИ и НИ :

ѧі. Ибо БЖІИ СІЪ ИИСЪ ХРТОСЪ ИЖЕ ОУ ВАСЪ НАМИ ПРО-
ПОВѢДАННЫЙ, МНОЮ и СИЛАНОМЪ и ТИМОДЕЕМЪ, НЕ ВЫСТЬ ѢИ и
НИ, но ВЪ НЕМЪ САМОМЪ ѢИ ВЫСТЬ :

к. ЕЛИКА ВО ѡБѢТОВАНИЕ БЖІА, ВЪ ТОМЪ ѢИ, и ВЪ ТОМЪ
ѧМИНЪ : БГЪ КЪ СЛАВѢ НАМИ.

ка. ИЗВѢСТВУАИ ЖЕ НАСЪ СЪ ВАМИ ВО ХРТА, и ПОМАЗАВШИ
НАСЪ, БГЪ :

кв. ИЖЕ и ЗАПЕЧАТЛѢ НАСЪ, и ДАДЕ ѡБРСЧЕНИЕ ДХА ВЪ
СЕРДЦА НАША.

Гл. 1. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

тж, да не уповаваме на себе си, но на Бога който възкрсява мъртвы-тѣ ;

10. Който е избавилъ насъ отъ толкозъ *близскж* смърть, и избавя ны ; комуто ся надѣемъ че и пакъ ще избави,

11. Когато и вы съ молитвж содѣйствувате за насъ, щото поради дадено-то намъ чрѣзъ мнозина дарованіе, да бжде за насъ отъ много лица благодареніе.

12. Защото наша-та похвала е това, свидѣтелство-то на нашж-тж совѣсть, че ный съ простотж и искренность по Бога, не съ плтскж мудрость, но съ благодать Божіѣ, помниѣхмы на свѣтъ-тѣ, а най много между васъ.

13. Защото не ви пишемъ друго, освѣнь това което четете, или и познавате ; а надѣѣх ся че и до край ще познаете ;

14. Както ны отчасти и познахте, че смы похвала вамъ, както и вы намъ, въ день-тѣ на Господа Исуса.

15. И съ тжзи увѣренность искахъ да дойдж при васъ по испърво, за да имате вторж благодать ;

16. И прѣзъ васъ да минж въ Македоніѣ, и пакъ отъ Македоніѣ да дойдж при васъ, и вы да мя испроводите въ Іудеѣ.

17. И тѣй като бѣше това намѣреніе-то ми, да ли съмъ легкоумно постѣпилъ ? или намѣреніе-то ми е намѣреніе плтско, за да бжде у мене ту ей ей, ту не не ?

18. Вѣренъ е Богъ, че слово-то ни къмъ васъ не станж ей и не.

19. Защото Исусъ Христосъ Сынъ Божій, проповѣданный-тѣ у васъ отъ насъ, отъ мене и Силуана и Тимоея, не станж ей и не, но въ него станж ей.

20. Защото всичкы-тѣ Божіи обѣщанія въ него сж ей, и въ него аминь, за славж Божіѣ чрѣзъ насъ.

21. А който ны утвърдява съ васъ въ Христа, и който ны е помазаль е Богъ ;

22. Който и запечата насъ, и даде обрученіе-то на Духъ-тѣ въ сърдця-та ни.

ѡг. Яз же свидѣтелъ бѣа призываю на моѡ дѣшъ, ѡкв ѡпадѣ вѣсз ктомъ не прѡдѡхъ вз Корѡназ :

ѡд. Не ѡкв ѡбладѣемз вѣрою вѣшею, но ѡкв споспѣшницы ѣсмь вѣшей радѡсти : вѣрою бо стоимѣ.

ГЛАВА Ѣ.

ѡ. Сздахъ же вз себѣ сѡе, не пакѡ скѡрбѡю кз вѡмз прѡнтѡ.

ѡб. Яше бо азъ скѡрбь творю вѡмз, тѡ ктѡ ѣсть веселѡдѡ мѡ, тѡчѡю прѡемлѡ скѡрбь ѡ менѣ ;

ѡв. И писѡхъ вѡмз сѡе ѡстѡе, да не пришѣдз скѡрбь на скѡрбь прѡимъ, ѡ нѡхже подѡвѡше мѡ радѡватѡса, надѣвѡса на всѡ вь, ѡкв моѡ радѡсть всѣхъ вѣсз ѣсть.

ѡг. Ѡ печѡли бо многѡдѡ ѡ тзгѡ сѣрдѡца написѡхъ вѡмз многѡмѡ слезѡмѡ, не ѡкв да ѡскорбѡтѣса, но любѡвь да познѡете, юже ѡмамз ѡзовѡлѡмъ кз вѡмз.

ѡд. Яше ли ктѡ ѡскорбѡлз менѣ, не менѣ ѡскорбѡ, но ѡ чѡсти, да не ѡтѡгчѡ всѣхъ вѣсз.

ѡе. Дѡвѡлно бо таковѡмъ запрѡщѡнѡю сѡе, ѣже ѡ многѡхъ :

ѡж. Тѣмже сопрѡтивѡе пѡче вь да дѡрзѡте ѡ ѡутѣшите, да не кѡкв многѡю скѡрбѡю пожѣртз бѣдетз таковѡй.

ѡз. Тѣмже молю вь, ѡутвердѡте кз немъ любѡвь :

ѡд. На сѡе бо ѡ писѡхъ, да разсмѣю ѡскѡсство вѡше, яше во всѣмъ послѡшлѡмѡ ѣстѣ.

ѡе. Емъже яше чтѡ дѡрзѡте, ѡ азъ : ѡбо азъ яше чтѡ дарѡвѡхъ, емъже дарѡвѡхъ, вѣсз радѡ, ѡ лицѣ ѡнсз Хрѡтовѣ,

ѡж. Да не ѡбѡдимѡ бѣдемз ѡ сѡтанѡ : не неразсмѣвѡемз бо ѡумьшлѡнѡй ѣгѡ.

ѡз. Пришѣдз же вз Трѡѡдѡ во бѡговѣстѡе Хрѡтово, ѡ двѣри ѡвѣрзѡнѣ мѡ вѡвшеѡ ѡ Гѡвѣ,

23. И азъ призовавамъ Бога за свидѣтель на моѣж-тѣ душѣ, че понеже вы щадѣж не съмь дошелъ още въ Коринѣзъ :

24. Не че имамы власть на вѣрѣж-тѣ ви, но защото смы споспѣшници на радость-тѣ ви : понеже чрѣзъ вѣрѣж-тѣ стоите.

ГЛАВА 2.

1. И това рѣшихъ въ себе си, да не дохождамъ при васъ пакъ съсъ скърбь.

2. Защото ако оскърбявамъ азъ васъ, то мене кой ще да развесели, ако не тойзи, който е оскърбенъ отъ мене ?

3. И това исто-то ви писахъ, че, кога дойдѣж, да нѣмамъ скърбь отъ тѣзи отъ които ми подобава радость да имамъ, като имамъ увѣреніе на всинца ви, че моя-та радость е *радость* на всички васъ.

4. Защото отъ голѣмъ скърбь и сьрдечнѣж тѣжѣж писахъ съ много съззы, не да ся оскърбите, но да познаете голѣмъ-тѣ любовь, коѣжто имамъ къмъ васъ.

5. Ако ли *мя* е нѣкой оскърбилъ, не е оскърбилъ мене, но всинца ви отчасти, да не отеготѣж повече.

6. За такъвъ единъ доста е това задрѣженіе отъ по мнозина-та ;

7. Така що напротивъ вы *трьба* повече да му простите и да го утѣшите, щото такъвъ единъ да не бѣде погълнатъ отъ безмѣрнѣж скърбь.

8. За това вы моѣж да утвърдите *вашѣж-тѣ* къмъ него любовь :

9. Понеже за това и писахъ, за да вы познаѣж съ опытъ, да ли сте на всичко послушливи.

10. А комуто вы прощавате нѣщо, *прощавамъ му* и азъ ; защото ако съмь и простилъ нѣщо, комуто съмь простилъ, за васъ съмь *сторилъ това*, отъ Христова лице,

11. За да не добые прѣимущество надъ насъ Сатана : защото не смы да не знаемъ неговы-тѣ умышления.

12. И когато *азъ* дойдохъ въ Троядж да *проповѣдамъ* евангеліе-то Христово, и ми ся отворихъ врата въ *дѣло-то* Господне,

гг. Не имѣхъ покѠа дхс моего, не ѡверѣтш мнѣ Тита брата моего: но ѡрѣкса имъ, изыдохъ въ Македонію:

дд. Бгс же блгодареніе всегда повѣдители насъ творашемъ ѡ Хртѣ Іисѣ, и воню рзсма ѣгѡ ѡвлѡюща нами во всѧкомъ мѣстѣ.

ее. Іакѡ Хртѡво благоуханіе ѣсмы Бговн въ спасаемыхъ и въ погнѣяющихъ.

еє. Ѡвѣмъ оубѡ вонѧ смѣртнаѧ въ смѣртъ, Ѡвѣмъ же вонѧ животнаѧ въ животъ. и къ симъ кто доволенъ;

зз. Иѣсмы бо, іакѡже мнози, нечистѡ проповѣдающн слово Бжїе, но іакѡ ѡ чистоты, но іакѡ ѡ Бга, предъ Бгомъ, во Хртѣ глаголемъ.

ГЛАВА Г.

а. Зачинаемъ ли пакн насъ самѣхъ извѣщавати вамъ; или трѣвземъ, іакѡже иѣцын, извѣщавателныхъ посланій къ вамъ, или ѡ насъ извѣстителейъ;

б. Посланіе бо наше вы ѣстѣ, написаное въ сердцахъ нашихъ, знаемое и прочитѧемое ѡ всѣхъ человекъ:

г. Явлѧеми, іакѡ ѣстѣ посланіе Хртѡво сажѧное нами, написано не черниломъ, но дхомъ Бга жива, не на скрижалѣхъ каменныхъ, но на скрижалѣхъ сердца плѠтнхъ.

д. Надѧнїе же таково имамы Хртѡмъ къ Бгс:

е. Не іакѡ доволни ѣсмы ѡ себѣ помыслити что, іакѡ ѡ себѣ, но доволство наше ѡ Бга:

є. Иже и оудоволи насъ сажители быти нѠвс завѣтс, не писмене, но дхс: писма бо оубивлетъ, а дхъ животворитъ.

з. Ище ли сажѧнїе смѣртн писменъ образовано въ камнехъ, высть въ слѡвс, іакѡ не мощн взирати сынѡмъ Іисевымъ на лицѣ Мѡвсѣево, слѡвы ради лица ѣгѡ престающа:

13. Понеже не намѣрихъ брата си Тита, не ся успокои духъ-тъ ми; но простихъ ся съ тѣхъ и излѣзохъ за въ Македоніѣж.

14. Но благодареніе Богу който ны прави вынѣжы да сме побѣдители въ Христа, и на всяко мѣсто чрѣзъ насъ явява уханіе-то на негово-то познаніе.

15. Защото ний прѣдъ Бога сме Христово благоуханіе за тѣзи които ся спасаватъ, и за тѣзи които погынуватъ.

16. На едни-тѣ сме уханіе отъ смърть за смърть, а на други-тѣ уханіе отъ животъ за животъ. И на това кой е доволенъ?

17. Защото не сме както много-то оиѣзи които прѣправятъ слово-то Божіе, но искренно, и като отъ Бога, прѣдъ Бога въ Христа говоримъ.

ГЛАВА 3.

1. Пакъ ли наченувамы да ся прѣпорѣчвамы? или имамы нуждѣ, както нѣкои, за прѣпорѣчителны писма до васъ, или за прѣпорѣчителны отъ васъ?

2. Вы сте наше-то писмо, написано въ сѣрдца-та ви, знаемо и прочитаемо отъ всички-тѣ человѣцы;

3. И явявате ся че сте писмо Христово, станѣло чрѣзъ наше-то служеніе, написано не съ мастило, но съ Духъ-тъ на Бога живаго, не на плочы каменны, но на плочы пѣтяны на сѣрдце-то.

4. И таквѣзи увѣренность къмъ Бога имамы ний чрѣзъ Христа;

5. Не че сме отъ самосебе си доволни да намыслимъ нѣщо, като отъ насъ си, но наше-то доволство е отъ Бога;

6. Който ны и удоволи да бѣдемъ служители на новий-тъ завѣтъ, не на буквѣ-тѣж, но на духъ-тъ; защото буква-та убива, а духъ-тъ оживотворява.

7. Ако ли служеніе-то на смърть-тѣж, въ буквы издѣлбаны на камѣкъ, станѣ съсъ славѣ, така що сынове-тѣ Израилеви не можахъ да гледатъ Моисея въ лице, поради славѣ-тѣж на лице-то му, която имаше да прѣстане;

Ѣ. КѠКѠ НЕ МНОЖАЕ ПѠЧЕ СЛЖЕНІЕ ДХА ВЪДЕТЪ ВЪ СЛѠВѢ;

Ѥ. ЯЩЕ КО СЛЖЕНІЕ ѠСЖДЕНІѠ СЛѠВА, МНОГѠ ПѠЧЕ ИЗЪЫТОЧЕСТВУЕТЪ СЛЖЕНІЕ ПРѠВДЫ ВЪ СЛѠВѢ.

Ї. ИКО НЕ ПРОСЛѠВИСѠ ПРОСЛѠВЛЕННОЕ ВЪ ЧѠСТИ СЕИ, ЗА ПРЕВОСХОДѠЩЮ СЛѠВУ.

Љ. ЯЩЕ КО ПРЕСТАЮЩЕЕ, СЛѠВОЮ: МНОГѠ ПѠЧЕ ПРЕКЫВѠЮЩЕЕ, ВЪ СЛѠВѢ.

Ѣ. ИМѠЩЕ ОУКО ТАКОВО ОУПѠВѠНІЕ, МНОГИМЪ ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ ДѢИСТВУЕМЪ:

Ҁ. И НЕ ИКОЖЕ МѠѠСЕЙ ПОЛАГАШЕ ПОКРЫВАЛО НА ЛИЦѢ СВОЕМЪ, ЗА ѢЖЕ НЕ МОЩИ ВЗИРАТИ СЫНѠМЪ ИИСУСѠМЪ НА КОНЕЦЪ ПРЕСТАЮЩАГѠ.

Ѓ. Но ѠСЛѢПІШАСА ПОМЫШЛЕНІѠ ИХЪ: ДѠЖЕ КО ДО СЕГѠ ДНѢ ТѠЖДЕ ПОКРЫВАЛО ВО ЧТЕНІИ ВѢТХАГѠ ЗАВѢТА ПРЕКЫВАЕТЪ НЕ ѠКРОВЕНО, ЗАНѢ Ѡ ХРІТѢ ПРЕСТАЕТЪ:

Ѥ. Но дѠже до днѢсь, вНЕГДА ЧТЕТСѠ МѠѠСЕЙ, ПОКРЫВАЛО НА СЕРДЦѢ ИХЪ ЛЕЖИТЪ:

Ѧ. ВНЕГДА ЖЕ ѠВРАТѠТСѠ КО ГДѠ, ВЗИМАЕТЪ ПОКРЫВАЛО.

Ҁ. ГДѠ ЖЕ ДХЪ ѢСТЬ: Ѡ ИДѢЖЕ ДХЪ ГДѠНЬ, ТѠ СВОБОДА.

Ѣ. Мы же вси ѠКРОВЕННЫМЪ ЛИЦЕМЪ СЛѠВУ ГДѠНЮ ВЗИРАЮЩЕ, ВЪ ТОИЖЕ ѠБРАЗѠ ПРЕВЪРАЗѠЕМСѠ Ѡ СЛѠВЫ ВЪ СЛѠВУ, ИКОЖЕ Ѡ ГДѠНА ДХѠ.

ГЛАВА ̄.

Ѡ. СЕГѠ РАДИ ИМѠЩЕ СЛЖЕНІЕ СІЕ, ИКОЖЕ ПОМИЛОВАНИ БЫХОМЪ, НЕ СТЪЖАЕМЪ СИ:

Ѣ. Но ѠРЕКОХОМСѠ ТАЙНЫХЪ СРѠМА, НЕ ВЪ ЛѠКАВСТВІИ ХѠДАЮЩЕ, НИ ЛЪСТАЮЩЕ СЛОВЕСѢ БЖІѠ, но иѠВЛЕНІЕМЪ ИСТИНЫ

8. Какъ може служеніе-то на Духъ-тъ да не бѣде съ по голѣмъ славѣ ?

9. Защото ако служеніе-то на осждаваніе-то *станѣ съсѣ* славѣ, много повече служеніе-то на правдѣ-тѣ ще го надминува въ славѣ-тѣ.

10. Защото прославлено-то не ся прослави по тѣзи часть заради онѣзи славѣ която прѣвѣсхожда.

11. Защото, ако бѣ съсѣ славѣ това което имаше да прѣстане, много по славно ще е трайно-то !

12. И тѣй като имамы таквѣзы надеждѣ, съ голѣмо дързновение дѣйствуваме ;

13. А не както Моисей *що* полагаше покрывало на лице-то си, за да не можтъ да гледать сынове-тѣ Израилеви край-тъ на това което имаше да прѣстане.

14. Но тѣмъ умове-тѣ имъ сѣ заслѣпени ; Защото и до днесъ кога прочитать ветхий-тъ завѣтъ, исто-то покрывало стои неоткрывано, понеже *само* чрѣзъ Христа ся унищожава.

15. До днесъ обаче, при прочитаніе-то на Моисея, покрывало лежи на сърдце-то имъ.

16. Но когато *Израиль* ся обърне къмъ Господа, покрывало-то ще ся отнеме.

17. А Господь е тойзи Духъ ; и дѣто е Духъ-тъ Господень, тамъ е свобода.

18. А ный всинца като гледамы славѣ-тѣ Господиѣ съ открыто лице както въ огледало, прѣображавамы ся въ истый-тъ образъ отъ славѣ въ славѣ, както отъ Духъ-тъ Господень.

ГЛАВА 4.

1. Заради това, споредъ както быхмы помилувапи *отъ Бога*, туй служеніе като имамы, не ни дотега ;

2. Но отрѣкохмы ся отъ скрышность-тѣ на срамъ-тъ, и не ходимъ съ пронырство, ништо съ лѣжжъ проповѣдвамы слово-то

представляюще себѣ во всѣкой совѣсти челоѳчестѳѣй, предъ Бѳомъ.

̑. Яще ли же ѣсть покровѣно блѳговѣствованіе наше, въ гнѣвщиныхъ ѣсть покровѣно :

̑. Въ нихже боъъ вѣка сегѡ ѡслѣпнѣ рѣзъмы невѣрныхъ, во ѣже не возсіати ѡмъ свѣтѡ блѳговѣствованіа слѣвы Хрѳтѡвы, ѡже ѣсть Образъ Бѳа невидимаго.

̑. Не себѣ во проповѣдаемъ, но Хрѳта Іиса Гдѣ: себѣ же самѣхъ равнѡвъ вамъ Іиса (Гдѣ) радн.

̑. Іѡкѡ Бѳъ рекнѣ ѡзъ тмы свѣтѡ возсіати, ѡже возсіа въ сердцахъ нашихъ, къ просвѣщенію рѣзъма слѣвы Бжѣѡ ѡ лицѣ Іисъ Хрѳтѡѳ.

̑. Імамы же сокровище сѣ въ скръделныхъ сосѡдѣхъ, да премнѡжество снлы вѣдетъ Бжѣѡ, ѡ не ѡ насъ.

̑. Во всѣмъ скорѣяше, но не стъжѡюще сн: нечѣемн, но не ѡчлавлѣемн :

̑. Гонимн, но не ѡставлѣемн: низлагѣемн, но не погниѣюще :

̑. Всегдѣ мѣртвость Гдѣ Іиса въ тѣлѣ носѡше, да ѡ живѡтѣ Іисовъ въ тѣлѣ нашемъ ѡвнѣтсѣ.

̑. Прнснѡ во мы живнн, въ смѣрть предаѣмсѣ Іиса радн, да ѡ живѡтѣ Іисовъ ѡвнѣтсѣ въ мѣртвеннѣй плѡти нашей.

̑. Тѣмже смѣрть оѳѡвъ въ насъ дѣйствуетъ, ѡ живѡтѣ въ насъ.

̑. Імѡше же тѡйже дѣхъ вѣры, по писанномъ: вѣровахъ, тѣмже возглаголахъ, ѡ мы вѣрземъ, тѣмже ѡ глаголемъ :

̑. Вѣдаше, іѡкѡ воздвнгнѣ Гдѣ Іиса, ѡ насъ со Іисомъ воздвнгнетъ, ѡ предпѡставнѣтъ съ вамн.

̑. Всѡ ко насъ радн, да блѳгодѣть оѳмножившасѣ, мнѡжайшнми блѳгодарѣнн ѡзбыточествнѣтъ въ слѣвъ Бжѣѡ.

̑. Тѣмже не стъжѡемъ сн: но яще ѡ внѣшнѣй нашъ челоѳккъ тлѣетъ, ѡбѣче внѣтрннѣй ѡвновлѣетсѣ по всѣ днн.

Гл. 4. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

Боже, но като изявяваме истинж-тж, прѣпоржчвамы себе си прѣдъ Бога на совѣсть-тж на всякого челоуѣка.

3. Ако ли е наше-то благоуѣствованіе покрыто, то е покрыто за тѣзи които погинувать ;

4. За тѣзи, невѣрны-тѣ, на които богъ-тѣ на тойзи свѣтъ е заслѣпилъ умъ-тѣ, да ги не озари свѣтлина-та отъ славно-то благоуѣстіе на Христа, който е образъ на *невидимаго* Бога.

5. Защото ный не проповѣдуваме себе си, но Христа Исуса Господа ; а себе си рабы ваши заради Исуса.

6. Защото Богъ който е реклъ да възсіе видѣлна отъ тьминж-тж, *той е* който възсіа въ срдца-та ни, за просвѣщеніе съ познаніе-то на славж-тж Божіи съ лице-то Исусъ Христово.

7. И това съкровище имамы го въ прѣстны сждове, за да бжде прѣвѣсходство-то на силж-тж отъ Бога, а не отъ насъ.

8. Всякакъ смы угнѣтавани, но не смы въ утѣсеніе ; въ недоумѣніе смы, но не въ отчаяніе ;

9. Гонени смы, но не оставяни ; оборени смы, но не погубени.

10. Всякога носимъ на тѣло-то си умираіе-то на Господа Исуса, за да ся яви на тѣло-то ни и животъ-тѣ Исусовъ.

11. Защото ный живи-тѣ выжгы ся прѣдаваме на смърть за Исуса, да ся яви и животъ-тѣ Исусовъ въ смъртж-тж нашъ плть.

12. Така що смърть-та дѣйствува въ насъ, а животъ-тѣ въ васъ.

13. А като имамы истый-тѣ духъ на вѣрж-тж, по писаному, Повѣрувахъ, за то и говорихъ, и ный вѣруваме, за то и говоримъ ;

14. Понеже знаемъ че тойзи който е възкрѣсилъ Господа Исуса, ще възкрѣси и насъ чрѣзъ Исуса и ще *ны* прѣдстави съ васъ наедно.

15. Защото всичко-то е за васъ, штоо благодать-та умножена поради благодареніе-то на мнозина-та, да прѣзобилува въ славж Божіи.

16. За това не ни дотегнува ; но ако и да тлѣе вѣншій-тѣ нашъ челоуѣкъ, вѣтрѣшній-тѣ обаче всякой день ся подновява.

џ. Ѳже во нынѣ легкое печали наша по пресмноженію
вз преспѣаніе таготѣ вѣчныхъ славы содѣловаетъ намъ,

и. Не смотряюшымъ намъ видимыхъ, но невидимыхъ:
видимаа бо, времѣнна: невидимаа же, вѣчна.

ГЛАВА ѳ.

а. Рѣмы бо, ѡкв ѡще земнаа наша храмина тѣла разо-
ритса, созданіе ѡ Бѣга ймамы, храминѣ перскотворенѣ, вѣч-
нѣ, на нѣсѣхъ.

б. Ибо ѡ сѣмъ въздыхаемъ, вз жилище наше небесное
ѡблещиса желѡюще.

в. ѡще точію и ѡблѣкшеса, не нази ѡбръщѣемса.

г. Ибо сщїи вз тѣлѣ сѣмъ въздыхаемъ ѡтагчѣми: по-
неже не хощемъ совлѣчиса, но повблещиса, да пожертво бѣ-
детъ мѣртвенное животомъ.

д. Сотворивый же насъ вз сїе истое Рѣ, иже и даде намъ
ѡбръченіе Дѣа.

е. Дерзѡюще оубо всегда, и вѣдающе, ѡкв живѡще вз
тѣлѣ, ѡходимъ ѡ Гѣа:

џ. Рѣрою бо ходимъ, а не видѣнїемъ:

и. Дерзѡемъ же и блговолїмъ паче ѡпті ѡ тѣла, и внїти
ко Гѣа.

а. Тѣмже и тишимса, ѡще вхѡдающе, ѡще ѡхѡдающе, блго-
сгѡдни ѳмѣ быти.

б. Рѣемъ бо ѡвїтиса намъ подѡбѣтъ предъ сдѡищемъ
Хрѣтовымъ, да прїиметъ кїждо, ѡже съ тѣломъ содѣла, или
влѡга, или сла.

в. Рѣдѡюще оубо страхъ Гѣнѣ, челоѡѣки оубѣщаваемъ,
Рѣови же ѡвлѣни ѳсмь: оупѡваемъ же, ѡкв и вз совѣстѣхъ
вашїхъ ѡвлѣни ѳсмь.

г. Не пакн бо себѣ хвалїмъ предъ вами, но внѣ дѡемъ

17. Защото приврѣмнна-та наша лега скърбъ произвожда намъ отъ много по много вѣчнѣ тежинѣ на славѣ ;

18. Понеже ный не смятрамы на видимы-тѣ, но на невидимы-тѣ, защото видимы-тѣ сѣ приврѣмнны, а невидимы-тѣ вѣчны.

ГЛАВА 5.

1. Защото знаемъ че ако ся развали земна-та кѣща на наше-то селеніе, имамы отъ Бога зданіе на небеса, домъ пержкотворепъ, вѣченъ.

2. Понеже за това и въздышамы, и желяемъ да ся облѣчемъ въ небесно-то наше жилище ;

3. Ако само облѣчени *сз него*, не ся намѣримъ голи.

4. Защото ный конто смы въ *това* селеніе, стениемъ подъ брѣме-то *му*, понеже искамы не да ся съблѣчемъ, но да ся облѣчемъ още, за да бѣде смъртно-то погълнѣто отъ животъ-тѣ.

5. И Богъ е който за това исто-то ны создаде, който ни и даде обрученіе-то на Духа.

6. И тѣй понеже имамы вынѣгы дързновение, и знаемъ, че до когато ся намѣрвамы въ тѣло-то, отдалечени смы отъ Господа :

7. (Защото съ вѣруваніе ходимъ, а не съ вижданіе) :

8. За това и дързновение имамы, и благоволявамы повече да излѣземъ отъ тѣло-то, и да ся въдворимъ при Господа ;

9. За това и съ ревность ся стараемъ, въдворявамы ли ся, отстранявамы ли ся, да смы благоугодни нему.

10. Защото всинца трѣба да ся явимъ прѣдъ съдовище-то Христова, да приеме всякой споредъ каквото е правилъ въ тѣло-то, добро или зло.

11. И тѣй като знаемъ страхъ-тѣ Господень, челоуѣцы-тѣ убѣждавамы, а на Бога смы извѣстни ; падѣж ся още че и на ваши-тѣ совѣсти смы извѣстни.

12. Защото не прѣпорѣчвамы себе си на васъ, но давамы ви

вѠмъ похвалѣнію ѡ насъ, да ѡмате къ хвалѣщымся въ лицѣ, а не въ сѣрдцы.

҃г. ѡще бо ѡзгмѡхомся, Бѣгови : ѡще ли цѣломудрствемъ, вѠмъ.

҃д. Ибо любви Бѣїа ѡбдержитъ насъ сѣждшихъ сѣ : ѡкъ ѡще єдинъ за всѣхъ оумре, то оубо вси оумроша :

҃е. Хрѣтосъ же за всѣхъ оумре, да живѡщїи не ктомъ себѣ живѡтъ, но оумершемъ за нихъ ѡ воскресшемъ.

҃ѕ. Тѣмже ѡ мы ѡ нынѣ ни єдинаго вѣмы по плѣти : ѡще же ѡ разгмѣхомъ по плѣти Хрѣта, но нынѣ ктомъ не разгмѣемъ.

҃з. Тѣмже ѡще ктѡ во Хрѣтѣ, новѠ тварь : дрѣвнаѠ мимоидѡша, сѣ вѡша всѠ нвѠ.

҃и. ВсѧческѠа же ѡ Бѣа, примирѡваго насъ себѣ Иисъ Хрѣтомъ, ѡ дѡваго намъ слѡженїе примирѣнїа :

҃і. Занѣ Бѣа вѣ во Хрѣтѣ мїръ примирѠа себѣ, не вѡвѡдѠ ѡмъ согрѣшенїй ѡхъ, ѡ положивъ въ насъ слѡво примирѣнїа.

҃к. По Хрѣтѣ оубо мѡлимъ, ѡкъ Бѣс мѡлѡщг нами, мѡлимъ по Хрѣтѣ, примирѡтеса съ Бѣомъ :

҃л. Не вѣдѡваго бо грѣхѠ по насъ грѣхъ сотворѡ, да мы вѣдемъ правѠа Бѣїа ѡ немъ.

ГЛАВА 5.

а. Споспѣшествѡюще же ѡ мѡлимъ, не вотщѣ бѡгодѠтъ Бѣїю прїѠти вѠмъ.

б. Глаголетъ бо : во вѣмѠ прїѠтно послѡшахъ тебѣ, ѡ въ дѣнь спасѣнїа помогѡхъ тѡ : сѣ нынѣ вѣмѠ бѡгопрїѠтно, сѣ нынѣ дѣнь спасѣнїа.

причинѣ да ся хвалите съ насъ, да има какво да кажете на тѣзи конто ся хвалятъ отъ лице, а не отъ сърдце.

13. Защото ако смы ся изумили, то за Бога; ако ли здраво мыслимъ, то заради васъ.

14. Защото любовь-та Христова ны принуждава; понеже смы разсѣдили за това, че ако е умрѣлъ единъ за всичкы-тѣ, то всичкы-тѣ сѣ умрѣли;

15. И умрѣ за всичкы-тѣ, за да не живѣятъ вече живп-тѣ за себе си, но за тогозь който е умрѣлъ и възкрѣснѣлъ за тѣхъ.

16. За това ный отъ нынѣ не знаемъ никого по плѣть; а пакъ, ако и да знаяхмы Христа по плѣть, но сега вече *така го* не знаемъ.

17. За то ако е нѣкой въ Христа, *той е* създание ново; ветхото прѣминѣ, ето всичко станѣ ново.

18. А всичко е отъ Бога, който ны примири съсь себе си чрѣзь Исуса Христа, и даде намъ служеніе-то на примиряваніе-то;

19. Сирѣчь, Богъ бѣше въ Христа, и примиряваше свѣтъ-тѣ съсь себе си, като не вмѣняваше на *человѣцы-тѣ* прѣгрѣшенія-та имъ, и вложи въ насъ слово-то на примиреніе-то.

20. И тѣй отъ Христовѣ странѣ посланници смы, като че Богъ чрѣзь насъ умолява; молимъ *вы* отъ Христовѣ странѣ, примирѣте ся съ Бога.

21. Защото тогозь който грѣхъ не е знаялъ, *Богъ* за насъ *го* грѣшенъ направи, за да станемъ ный чрѣзь него праведни прѣдъ Бога.

ГЛАВА 6.

1. И ный като съдѣйствувамы *съ него*, умолявамы вы да не бѣде у васъ напразно приѣманіе-то на Божіѣ-тѣ благодать.

2. (Защото казува: Въ прието врѣме послушахъ тя, и въ день на спасеніе помогнахъ ти; ето сега врѣме благоприятно, ето сега день на спасеніе.)

Ѳ. Пнедіно ни вз чѣмже даіюще претыканіе, да слагеніе безпорочно вѣдетъ :

Ѧ. Но во всемъ представляюще себѣ іакоже Бжїа слагї, вз терпѣнїи мнѡзѣ, вз скорбехъ, вз вѣдахъ, вз тѣснотѣхъ, Ѣ. Нъ ранахъ, вз темнищахъ, вз нестроенїихъ, вз трудѣхъ, во вѣнїихъ, во пощенїихъ,

Ѥ. Во внищенїи, вз рязанїи, вз долготерпѣнїи, вз вл҃гости, вз дѣлѣ стѣ, вз любви нелицемѣрнѣ,

Ѧ. Нъ словесїи истины, вз силѣ Бжїей, Оргжїи правды десными и ш҃ими,

и. Славою и безмѣстїемъ, гажденїемъ и вл҃гохваленїемъ : іакъ лестцы, и истинни :

д. Іакъ незнаѣми, и познаѣми, іакъ оумирающе, и се живи ѣсмы, іакъ наказѣми, а не оумершвлѣми :

ї. Іакъ скорбѣше, приши же радующеса : іакъ нищи, а мнѡги богатѣше. іакъ ничтѡже имѣше, а всѣ содерѣше.

л. Оустѣ наша ѡверзѡшася къ вамъ, КоринѠане, сердце наше распространисѣ :

м. Не тѣснѡ вѣщѣаетеса вз насъ, оутѣснѣетеса же во оутрѡбахъ вашихъ :

н. Тѡжде же возмѣдїе, іакоже чадѡмъ глаголю, распространитеса и вы.

о. Не выѣйте (оудѡбѣ) прелѡжии ко иномѣ іармѣ, іакоже невѣрїи : коѣ во причѣстїе правдѣ къ беззакѡнїю ; или коѣ окишенїе свѣтѣ ко тмѣ ;

п. Коѣ же согласїе Хрїтовн сѣ велїаромъ ; или кадѣ часть вѣрнѣ сѣ невѣрнымъ ;

р. Или коѣ сложенїе цркви Бжїей со ідѡлы ; вы ко ѣстѣ цркви Бгѣ живѣ, іакоже речѣ Бгѣ : іакъ всемоѣ вз нїихъ, и похѡждѣ, и вѣдѣ имъ Бгѣ : и тїи вѣдѣтѣ мнѣ лѡдіе.

3. Ный въ нищо не давамы никаквж соблазнь, да не бы да ся похули служеніе-то ;

4. Но во всичко прѣдставямы себе си като служители Божіи, въ търпѣніе голѣмо, въ скърби, въ нужды, въ утѣшенія,

5. Въ біенія, въ заpirationя, въ бъркотин, въ трудове, въ неспанія, въ неяденія,

6. Съ чистотж, съ благоразуміе, съ дълготърпѣніе, съ благодать, съ Духа Святаго, съ любовь иеллицемѣрнж,

7. Съсъ слово-то на истинж-тж, съсъ силж Божіиж, съ оржжіа на правдж-тж въ деснж-тж ржкж и въ лѣвж-тж.

8. Въ славж и безчестіе, въ хуленіе и захваленіе ; като прѣльстнищи, а истинни ;

9. Като не познати, а опознати ; като на умраніе, а ето живи сме ; като наказвани а не умъртвявани ;

10. Като наскърбени, а то вынжгы радостни ; като сиромаси, но мнозина обогатявамы ; като че нищо иѣмамы, а пакъ всичко владѣемъ.

11. Уста-та ни ся отворишж къмъ васъ, о Коринѣяне, сърдце-то ни ся разшири ;

12. *Вы* не сте на утѣшеніе въ насъ, но вътрѣ въ васъ си на утѣшеніе сте.

13. И тѣй *отдайте ми* това възмездіе, (като на чада говоріж,) разширѣте ся и вы.

14. Не ся съвпрѣгайте неподобно съ невѣрны-тѣ ; защото каквж смѣсж има правда-та съ беззаконіе-то ? или какво общеніе между видѣлишж-тж и тмнишж-тж ?

15. И какво съгласіе има Христось съ Веліара ? или каквъ дѣль има вѣрннй-тѣ съ невѣрннй-тѣ ?

16. И какво спогаданіе има храмъ-тѣ Божій съ идолы-тѣ ? защото вы сте храмъ на Бога живаго, както рече Богъ : Ще ся заселіж въ тѣхъ, и въ тѣхъ ще ходіж ; и ще имъ бждж Богъ, и тѣ ще ми бжджтъ народъ.

31. Тѣмже ѡзидайте ѡ среды ѡхъ и ѡлачнитеса, глаголетъ Гдѣ: и нечистотѣ не прикасайтеса: и ѡзъ примѣ вы,

и. И всѣдъ вамъ во Ѡцѣ, и вы всѣдете миѣ въ сыны и дщѣри, глаголетъ Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3.

а. Сицевѣ оубо ѡмѡше ѡбѣтѡванїа, Ѡ возлюбленїи, ѡчїстимъ себѣ ѡ всѣкїа скверны плѡти и дѡха, творѡше стѣнию въ стрѣскѣ Бжїи:

б. Вмѣстите ны: ни ѣдинаго ѡбидѣхомъ, ни ѣдинаго ѡстлїхомъ, ни ѣдинаго лихѡимствовахомъ.

в. Не на ѡсужденїе глаголю: прѣжде ко рѣхъ, ѡкѡ въ сердцахъ нашихъ ѣстѣ, во ѣже оумрѣти съ вами и сожити.

г. Много ми дерзновѣнїе къ вамъ, много ми похвалѣ ѡ васъ: ѡсполнихса оутѣхи, прензвыточествю радостїю ѡ всѣкой печѣли нашей.

д. Ибо пришѣдшимъ намъ въ Македонїю, ни ѣдинаго ѡмѣ покѡа плѡть наша, но во всемъ скорбѡше: внѣвѣдъ крѣни, внѣвѣдъ бѡлзи.

е. Но оутѣшѣнїи смирѣнныа, оутѣши насъ Бгъ пришѣствїемъ Тїтовымъ.

ж. Не токѡмъ же пришѣствїемъ ѣгѡ, но и оутѣшенїемъ, ѡмже оутѣшихса ѡ васъ, повѣдаѣ намъ ваше желанїе, ваше рыданїе, ваша ревность по миѣ, ѡкѡ ми пѣче возрадоватиса.

з. ѡкѡ ѡше и ѡскорбїхъ васъ посланїемъ, не раскѡюса, ѡше и раскѡлѡбыхса: внѣвѣдъ ко, ѡкѡ посланїе Ѡно, ѡше и къ часѣ, ѡскорбї васъ.

и. Нынѣ радуюса, не ѡкѡ скорбни бысте, но ѡкѡ ѡскорбїстеса въ покаанїе, ѡскорбѣстѣ ко по Бгѣ, да ни въ чѣмже ѡтщититѣса ѡ насъ.

17. За това излѣзте отъ срѣдъ тѣхъ, и отлжчѣте ся, казува Господь, и не ся допирайте до нечисто ; и азъ ще ви приеъмъ,

18. И ще ви бѣдѣ Отець, и вы ще ми бѣдете сынове и дщери, казува Господь Вседържитель.

ГЛАВА 7.

1. И тѣй, възлюблении, като имамы тѣзи обѣщанія, да очистимъ себе си отъ всякъ мърсотж на плѣть-тѣ и на духъ-тѣ, и да вършимъ святость-тѣ съсъ страхъ Божій.

2. Приеъмте ны : никого не сме обидѣли, никого не сме развратили, не сме ся полакомили отъ никого да припечелимъ.

3. Не *ви* казувамъ *това* за осжженіе ; защото по напрѣдъ рѣкохъ че сте въ сръдца-та ни, щото и да умремъ наедно и да живѣемъ наедно.

4. Голѣмо дързновение имамъ къмъ васъ, много ся хвалѣхъ съ васъ ; пълнъ съмъ съ утѣшеніе, и во всяко наше наскърбяваніе радость-та ми е рѣизобилна.

5. Защото, отъ какъ дойдохмы въ Македоніѣ, плѣть-та ни никакво спокойствіе не е приела, но отъ всякъдѣ бѣхмы въ утѣшеніе ; отъ вѣнъ борбы, отъ вѣтрѣ страхове.

6. Но Богъ който утѣшава смиренны-тѣ, утѣши ны съ дохожданіе-то Титово ;

7. И не тѣкмо съ негово-то дохожданіе, но и съ утѣшеніе-то, съ което той бѣше ся отъ васъ утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмото ваше за *насъ* желаніе, плаканіе-то ви, ревность-тѣ ви за мене ; така що повече ся възрадувахъ.

8. Защото ако и да вы наскърбихъ съ писмо-то си, не съмъ въ раскаяніе, ако и да бѣхъ ся пораскаялъ ; понеже гледамъ че опова писмо вы наскърби, ако и за малко врѣме.

9. Сега ся радувамъ, не за скърбь-тѣ ви, но защото скърбь-та ви станѣ на покаяніе ; понеже скърбѣхте по Бога, да ся не поврѣдите отъ насъ въ нищо.

Г. Печаль во, ѡже по Бѣѣ, покаяніе нераска́нно во спаченіе содѣловаетъ : ѡ сего́ міра печаль, смѣрть содѣловаетъ.

Ѧ. Се́ ко сїе́ самое, ѣже по Бѣѣ ѡскорбїтиса вамъ, колико содѣла въз васъ тѣшанїе ; но ѡвѣтъ, по негодованїе, по страхъ, по возжеланїе, по ревность, по ѡмшенїе. во всемъ представисте себѣ чїсты быти въз вѣщи.

В. ѡше ко ѱ писахъ вамъ, не ѡбидѣваша ради, ниже ѡбидимаго ради, но за ѣже ѡвїтиса въз васъ тѣшанїю нашимъ ѣже ѡ въз предъ Бѣомъ.

Г. Сего́ ради оутѣшихомса ѡ оутѣшенїи вашимъ : лишше же паче возрадовахомса ѡ радости Тїтовѣ, ѡкв покѡнса дѣхъ сего́ ѡ всѣхъ васъ :

Ѧ. ѡкв ѡше что́ емѡ ѡ въз похвалихса, не посрамихса : но ѡкв всѡ воистинно глаголахомъ вамъ, такъ ѱ похваленїе наше, ѣже кз Тїтѡ, ѱстинно бысть :

В. ѡ оутрѡба сего́ ѡзлиха кз вамъ ѣсть, воспоминающаго всѣхъ васъ посланїе, ѡкв со страхомъ ѱ трѣпетомъ прїасти сего́.

В. Радуюса оубо, ѡкв во всемъ дерзаво въз васъ.

ГЛАВА ѱ.

Ѧ. Скажемъ же вамъ, братїе, благодѣть Бѣїю данною въз црквахъ Македонскихъ :

В. ѡкв во мнозѣмъ ѡскршенїи скорбей ѡзбытокъ радости ѱхъ, ѱ ѡже ко глгвинѣ нищета ѱхъ ѡзбыточествова въз богатство простоты ѱхъ :

Г. ѡкв по силѣ ѱхъ, свидѣтельствю, ѱ паче силы доврохотни,

Ѧ. Со многимъ моленїемъ молаше насъ, благодѣть ѱ ѡвшенїе слаженїа, ѣже ко стымъ, прїати намъ,

В. ѡ не ѡкоже надѣлахомса, но себѣ вѣла первѣ Гѣви, ѱ намъ волею Бѣїею :

10. Защото скърбь-та по Бога ражда спасително покаяніе, което не докарва раскаяніе; свѣтовна-та обаче скърбь ражда смърть.

11. Защото ето, това ваше по Бога скърбеніе какво усърдіе породи въ васъ, какво извиненіе, какво негодование, каквъвъ страхъ, какво желаніе, каквъ ревность, какво отмщеніе! Всякакъ вы покажете себе си че сте чисти въ това нѣщо.

12. И тѣй ако и да ви писахъ *това*, не *го сторихъ* заради обидникъ-тъ, нито за обиденный-тъ, но за да ся яви вамъ наше-то усърдіе, което за васъ имамы прѣдъ Бога.

13. За това ся утѣшихмы заради ваше-то утѣшеніе; и още повече ся възрадовахмы заради Титово-то възрадуваніе че ся успокоилъ духъ-тъ му отъ всинца ви.

14. Защото ако му ся похвалихъ нѣщо зарадъ васъ, не ся засрамахъ, но както ви говорихмы всичко съ истиннѣ, така и похвала-та ни прѣдъ Тита станъ истинна.

15. И той още повече милѣе за васъ, като поменува послушаніе-то на всинца ви, какъ сте го пріяли съсъ страхъ и трепеть.

16. И тѣй радувамъ ся че во всичко имамъ довѣріе на васъ.

ГЛАВА 8.

1. Еще, братіе, обявяваме ви Божіѣ-тѣ благодать даденъ-тѣ на церкви-тѣ въ Македоніѣ;

2. Че, като търпятъ голѣмо утѣшеніе, прѣумножена-та тѣхна радость, и дълбока-та имъ нищета, показавъ прѣзобилно богатство-то на тѣхнѣ-тѣ щедрость;

3. Защото споредъ силъ-тѣ си (*това го свидѣтельствувамъ*) и повече отъ силъ-тѣ си, доброволни ся *посочишъ*,

4. Като ны умолявахъ съ голѣмо приканваніе да приедемъ даръ-тъ *имъ*, и участіе-то въ служеніе-то на святыи-тѣ;

5. И не само както ся надѣяхмы, но себе си отдадохъ първомъ Господу, а *послъ* намъ, съ волѣ-тѣ Божіѣ;

ѡ. Во ѣже оумолѣти намъ Тѣта, да ѣкоже прѣжде начѣтъ, такожде ѣ скончѣтъ въ васъ ѣ блгодѣть сѣю.

ѣ. Но ѣкоже во всѣмъ ѣзкѣточествуете, вѣрою ѣ слѣвомъ ѣ рѣзномъ ѣ всѣцѣмъ тѣланѣемъ, ѣ любовію, ѣже ѡ васъ къ намъ, да ѣ въ сѣй блгодѣти ѣзкѣточествуете.

ѣ. Не по повелѣнію глаголю, но за ѣныхъ тѣланѣе ѣ вѣшея любвѣ ѣстинное ѣскъшалъ :

ѣ. Вѣсте ко блгодѣть Гдѣ нашегъ Іѣса Хрѣта, ѣкв васъ рѣди ѡбнищѣ богѣтъ сѣй, да въ нищетою ѣгѡ ѡбогѣтитѣса.

ѣ. ѣ совѣтъ даю ѡ сѣмъ : сѣ ко вѣмъ ѣсть на пользѣ, ѣже не точѣю, ѣже творѣти, но ѣ ѣже хотѣти, прѣжде начѣсте ѡ прѣшѣдшагъ лѣта :

ѣ. Нѣнѣ же ѣ сѣе творѣти скончѣйте, да ѣкоже вѣсть оусѣрдѣе хотѣти, такъ вѣдетъ ѣ ѣсполнити, ѡ (сегѡ) ѣже ѣмате.

ѣ. ѣще ко оусѣрдѣе прѣдлежитъ, по ѣликъ ѣще ктѡ ѣмать, благопрѣѣтенъ ѣсть, ѣ не по ѣликъ не ѣмать.

ѣ. Не бѡ да ѣнымъ оѣкв ѡрѣда, вѣмъ же скѡрбъ : но по ѣзравнѣнію,

ѣ. Въ нѣнѣшнее вѣрема вѣше ѣзкѣточествѣе во ѣнѣхъ лишѣніе : да ѣ ѣнѣхъ ѣзкѣтокъ вѣдетъ въ вѣше лишѣніе, ѣкв да вѣдетъ рѣвенство,

ѣ. ѣкоже ѣсть пѣсано : ѣже мнѡгое, не прѣзмнѡжилъ ѣсть, ѣ ѣже малѡе, не оумалѣлъ.

ѣ. Блгодарѣніе же Бгѡви давшемъ тожде тѣланѣе ѡ васъ въ сѣрдѣе Тѣтово :

ѣ. ѣкв молѣніе оѣкв прѣѣтъ, тѣланѣвѣйшѣй же сѣй, своѣю волею ѣзѣде къ вѣмъ.

ѣ. Послѣхомъ же съ нѣмъ ѣ брѣта, ѣгѡже похвалѣ во ѣѡлѣи по всѣмъ црѣквѣмъ :

ѣ. Не точѣю же, но ѣ ѡсѣѣнъ ѡ црѣвѣй съ нами ходѣти,

6. Така що примолихмы ся на Тита, както бѣ започель, така и да доискара въ васъ и това благодарѣніе.

7. И тѣй както избилувате во всяко нѣщо, въ вѣрж и въ слово и въ разумъ и во всяко усърдіе и въ любовь—тж си къмъ насъ, така да прѣизобилувате и въ това благодарѣніе.

8. *Това не ви го* казувамъ като заповѣдь, но чрѣзь усърдіе—то на други—тѣ, да опытамъ и искренность—тж на вашж—тж любовь :

9. Защото знаете благодать—тж на Господа нашего Исуса Христа, че богатъ като бѣ стаиж сиромасъ за васъ, да ся обогатите вы съ неговж—тж сиромашіиж.

10. И на това азъ давамъ съвѣтъ ; защото е то полезно за васъ, които отъ лани започенжхте не токо да го правите, но и да го искате.

11. А сега свършѣте и да го правите, така що както *е было* усърдіе—то да искате, така да бжде и да го извършите отъ колкото имате.

12. Защото ако ся появи отъ по напрѣдъ у нѣкого усърдіе, той е пріятъ споредъ колкото има, а не споредъ колкото нѣма.

13. Понеже не *искаи* да е на други облегченіе, а на васъ утѣсненіе ,

14. Но *да бжде* равно, *така що* ваше—то въ сегашно—то врѣме избиліе *да заплни* тѣхно—то лишеніе, за да послужи и тѣхно—то избиліе на ваше—то лишеніе, така що да бжде изравненіе,

15. Споредъ както е писано : Който *сбра* много, не му ся прѣумножи ; и който малко, не му недостигиж.

16. А благодареніе Богу, който вложи въ срдце—то Титово исто—то усърдіе за васъ ;

17. Защото и молбж—тж *ни* прія, но понеже имаше голѣмо усърдіе, трѣгнж къмъ васъ самоволно.

18. Проводихмы още съ него и тойзи братъ, похваляемый—тѣ во всичкы—тѣ церкви за евангеліе—то,

19. (И не токо *това*, но още избранъ е отъ церкви—тѣ да пжтува

со бѣгодѣтїю сїю сазжїмою нами, кз самогѡ Гѡа слѣтѣ и оусердїю вѣшемъ :

к. Блюдышеся тогѡ, да не ктѡ насъ поречѣтъ вх обїлїи сѣмъ сазжїмѣмъ нами :

ка. Промышлѡюще двѣрѡа не токму предъ бѣгомъ, но и предъ челоуѣки.

кв. Послѡхомъ же съ ними и брата нашего, ѣгоже иксусї-хомъ во многїхъ многїи встанїва сѣща, нынѣ же сѣлѡ встанївѣйша, надѣанїемъ многимъ на васъ.

кг. Яще ли же ѡ тїтѣ, Ѡкщникъ мнѣ, и кз вамъ споспѣшникъ : яще ли, братїа наша, посланницы црквѣй, слава хрѣтова.

кд. Показанїе оубо любвѣ вѣшей, и нашегѡ хваленїа ѡ васъ, кз нимъ покажите, и вх лицѣ црквѣй.

ГЛАВА Ѡ.

а. Ѡ сазжѣтѣ ко їаже ко сватымъ лишше мнѣ есть писати вамъ.

б. Бѣмъ ко оусердїе вѣше, їмже ѡ васъ хвалюса Македонимъ, їакъ Ахаїа приготѡвиса ѡ мимошѣдшагѡ лѣта : и їаже ѡ васъ рѣвность раздражїи многайшихъ.

в. Послѡхъ же братїю, да не похваленїе наше ѣже ѡ васъ испразднїтсѡ вх части сїей : но да, їакоже глаголахъ, приготѡвани бѣдете,

г. Да не какъ, яще прїидѣтъ со мною Македонїе, и ѡкращѣтъ васъ не приготѡванныхъ, постыдїмса мы, да не глаголемъ вы, вх части сїей похваленїа.

е. Потрѣбно оубо оумыслихъ оумолїти братїю, да прежде прїидѣтъ кз вамъ, и предъготѡватъ прежде возвѣщїенное бѣгословенїе вѣше сїе гѡтѡво быти, такъ їакоже бѣгословенїе, а не їакъ лихонїство.

съ насъ за това благодѣяніе на което служимъ за славѣ-тѣ на самого Господа, и за *доказателство на ваше-то усърдіе.*)

20. Като ся свѣдимъ отъ това да не ны похули поради това изобиліе което е повѣрено на наше-то служеніе.

21. Понеже промыслямы това което е добро не само прѣдъ Господа, но и прѣдъ челоувѣцы-тѣ.

22. Проводихмы още съ тѣхъ нашій-тѣ братъ, когото много пѣти въ много нѣща смы опытали че има усърдіе, а сега е много по усърденъ поради много-то на васъ увѣреніе.

23. Колкото за Тита, *той е мой другарь и сотрудникъ во васъ,* а колкото за братія-та наши, *тѣ сж посланници на церкви-тѣ и слава Христова.*

24. Покажѣте прочее къмъ тѣхъ и прѣдъ церкви-тѣ доказателство-то на вашѣ-тѣ любовь и на нашѣ-тѣ съ васъ похваля.

ГЛАВА 9.

1. Защото излишно е да ви пишѣ за спомоществованіе-то което *смы длѣжны* на святыи-тѣ.

2. Понеже знаѣхъ ваше-то усърдіе, за което ся хвалѣхъ съ васъ прѣдъ Македонцы-тѣ, че Ахайя отъ лани е приготвена; и ваша-та ревность мнозина подбуди.

3. И проводихъ братія-та, да не бы да излѣзе напрасно наше-то, колкото за това, на васъ захваляніе, и да бѣдете, както казувахъ, приготвени.

4. Да не бы, ако дойдѣтъ съ мене Македонци, та вы намѣрятъ неприготвени, да ся посраимъ ный, да не казвамъ вы, въ това дързновенно похваленіе.

5. И тѣй за нужно го намѣрихъ да ся примолѣхъ на братія-та да дойдѣтъ по напрѣдъ при васъ, и да прѣдуготвятъ вашѣ-тѣ прѣдизвѣститѣ милостыиѣ, да бѣде готова тѣй като милостыня, а не като лихонмство.

б. СЕ ЖЕ, ГЛАГОЛЮ, СЪКАИ СКЪДОСТІЮ, СКЪДОСТІЮ И ПОЖНЕТЪ:
 А СЪКАИ У БЛГОСЛОВЕНІИ, У БЛГОСЛОВЕНІИ И ПОЖНЕТЪ.

в. КИИЖДО ТАКОЖЕ ИЗВОЛЕНІЕ ИМАТЬ СЕРДЦЕМЪ, НЕ У СКОРБИ
 НИ У ИЖДАМЪ: ДОБРОХОТНА БО ДАТЕЛА ЛЮБИТЪ БГЪ.

г. СИЛЕНЪ ЖЕ БГЪ ВСАКЪ БЛГОДАТЬ ИЗЪОБИЛОВАТИ ВЪ ВАСЪ,
 ДА У ВСЕМЪ ВСЕГДА ВСАКО ДОВОЛСТВО ИМЪЩЕ, ИЗЪЫТОЧЕСТВУЕТЕ
 БО ВСАКО ДЪЛО БЛАГО:

д. ИАКОЖЕ ЕСТЬ ПИСАНО: РАСТОЧИ, ДАДЕ ОУКЪОГИМЪ, ПРАВДА
 ЕГЪ ПРЕВЫВАЕТЪ БО ВЪКЪ ВЪКА:

е. ДАИ ЖЕ СЪМА СЪЮШЕМЪ, И ХЛЪБЪ ВЪ СИЪДЪ ДА ПОДАСТЪ,
 И ОУМНОЖИТЪ СЪМА ВАШЕ, И ДА ВОЗРАСТИТЪ ЖИТА ПРАВДЫ
 ВАШЕА:

ж. ДА У ВСЕМЪ КОГАТАШЕСА БО ВСАКЪ ПРОСТОТЪ, ТАЖЕ СО-
 ДЪВАЕТЪ НАМИ БЛГОДАРЕНІЕ БГЪ:

з. ИАКУ РАБОТА СЕГЪ СЪЖЕНІА НЕ ТОКМУ ЕСТЬ ИСПОЛ-
 НАЮЩАА ЛИШЕНІА СТЪХЪ, БО И ИЗЪЫТОЧЕСТВУЮЩАА МИОГИМИ
 БЛГОДАРЕННИ БГОВИ.

и. ИСКЪШЕНІЕМЪ СЪЖЕНІА СЕГЪ СЛАВАШЕ БГА, У ПОКОРЕНІИ
 ИСПОВЪДАНІА ВАШЕГЪ ВЪ БЛГОВЪКСТВОВАНІИ ХРЪТОВЪ И У ПРО-
 СТОТЪ СООБЩЕНІА КЪ НИМЪ И КО ВСЕМЪ,

к. И У ТЪХЪ МОЛІТВЪ У ВАСЪ, ВОЗЖЕЛЪЮЩИХЪ ВАСЪ ЗА
 ПРЕМИОГЪЮ БЛГОДАТЬ БЖІЮ НА ВАСЪ.

л. БЛГОДАРЕНІЕ ЖЕ БГОВИ У НЕИСПОВЪДАНІЕМЪ ЕГЪ ДАРЪ.

ГЛАВА 1.

а. ГАМЪ ЖЕ АЗЪ ПАВЕЛЪ МОЛЮ ВЪ КРОТОСТІЮ И ТИХОСТІЮ
 ХРЪТОВОЮ, ИЖЕ ВЪ ЛИЦЕ ОУКЪ СМІРЕНЪ ВЪ ВАСЪ, НЕ СЫИ ЖЕ ОУ
 ВАСЪ ДЕРЗАЮ ВЪ ВАСЪ:

б. МОЛЮ ЖЕ, ДА НЕ ПРИСЪИЪ ДЕРЗАЮ НАДЪКАНИЕМЪ, ИМЖЕ

Гл. 10. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

6. А това *казувалъ* че който сѣе оскудно, оскудно и ще пожъне, а който сѣе щедро, щедро ще и да пожъне.

7. Всякой споредъ произволеніе-то на сърдце-то *си*, не съсъ скърбъ, или отъ принужденіе; защото Богъ обыча оногози който дава съ драго сърдце.

8. А Богъ е силенъ да прѣумножи во васъ всякъ благодать, така що като имате вынѣгы во всичко всяко доволство да прѣизобилувате въ всяко добро дѣло;

9. Както е писано: Распрѣснѣ, даде на сиромасы-тѣ, правда-та му вѣчно прѣбѣдва.

10. А тойзи който дава сѣме на сѣятеля и хлѣбъ за хранѣ, да даде и да умножи сѣме-то ваше, и да възрасти плодове-тѣ на вашѣ-тѣ правдѣ;

11. Та да бждете отъ всякъдѣ богати во всякъ щедрость, която чрѣзъ насъ произвожда благодареніе Богу;

12. Защото служеніе-то на тѣхъ службѣ не само че запълня скудость-тѣ на святыи-тѣ, но и прѣизобилува чрѣзъ много благодаренія Богу;

13. Понеже чрѣзъ опытъ-тѣ на това служеніе тѣ славятъ Бога за покорство-то, което имате въ исповѣданіе-то на евангеліе-то Христово, и за щедрость-тѣ на ваше-то къмъ тѣхъ и къмъ всички участіе,

14. И чрѣзъ тѣхно-то моленіе за васъ, като имъ сте драгы за прѣмногѣ-тѣ Божіи благодать на васъ.

15. Благодареніе же Богу за неисказаниѣ-тѣ неговѣ дарбѣ.

ГЛАВА 10.

1. И самъ азъ Павелъ молихъ вы съ кротость-тѣ и тихость-тѣ Христовѣ, азъ който *сѣмь* смиренъ, когато сѣмь при васъ; а когато не сѣмь при васъ земамъ дързновеніе къмъ васъ;

2. И молихъ *ви* ся, кога дойдѣ при васъ, да *ся* не *принудѣхъ* да

помышлѧю смѣти на нѣкѧ непцѧющѧ насъ, ѧкѡ по плѠти ходѧщѧхъ.

г. Во плѠти бо ходѧще, не по плѠти вѠннствуемъ :

д. Оубжѧ бо вѠннства нашегѡ не плотскѧ, но силна бгѡмъ на разорѣнѣе твѣрдѣмъ : помышлѣнѧ низлагѧюще,

е. И всѧко возношенѣе взимѧющѣеса на рѧзъмъ Бжѧй, и плѣнѧюще всѧкъ рѧзъмъ въ посласѧнѣе ХртѠво,

е. И въ готовѠсти ѧмѧще ѡмстѣти всѧко пресасѧнѣе, егда ѧсполнитсѧ вѧше посласѧнѣе.

з. Иже ли предъ лицѣмъ, зритѣ ; ѧще кто надѣетсѧ себѣ ХртѠва быти, да помышлѧетъ пакѧ ѡ себѣ, занѣ, ѧкоже онъ ХртѠвъ, такоже и мы ХртѠвы.

и. Яще бо и лишше что похвалюсѧ ѡ властѣ нашей, юже даде намъ гдѧ въ создѧнѣе, ѧ не на разорѣнѣе вѧше, не постыжѧсѧ :

д. (Но) да не ѧвлюсѧ ѧкѡ страшѧ насъ послѧнми.

г. Икѡ послѧнѧ оубѡ, речѣ, тѧжки и крѣпки : ѧ пришествѣе тѣла нѣмоцино, и слово оубничиженно.

а. Сѣе да помышлѧетъ таковѧй, ѧкѡ ѧцы же есмѧ слово послѧнѣи, ѡстоѧще, таковѧи и тѣ сѧще есмѧ дѣломъ.

в. Не смѣемъ бо ссдѣти, или прикладовати себѣ ѧнѧмъ хвалѧщѧмъ себѣ самѣхъ : но самѧ въ себѣ себѣ ѧзмѣрѧюще, и прилагѧюще себѣ самѧмъ себѣ, не разсмѣвѧютъ :

г. Мы же не въ безмѣрнаѧ похвалѧмсѧ : но по мѣрѣ правѧла, егѠже раздѣлѧ намъ бгѡ, мѣрс достигѧти даже и до насъ.

д. Не ѧкѡ бо не досѧжѧще до насъ пѧче простирѧемъ

употрѣбѣж дързновение съ онѣзи смѣлость съ коѣкто мыслиж да ся осмѣлиж противъ нѣкои които миятъ че ный по плѣтски ходимъ.

3. Защото ако и да ходимъ въ плѣть, по плѣть не воинствуваме.

4. Защото оржжія-та на наше-то воинствуваніе не сж плѣтски, но съ Бога сж силны да разоряватъ твърдыни.

5. Понеже съсыпваме помышленія, и всяко възвышеніе което ся въздига противъ познаніе-то Божіе, и плѣнимъ всякой разумъ да ся покорява Христу.

6. И готови сме да отмѣстимъ на всяко непокорство, когато ся испълни ваша-та покорность.

7. Външно-то ли на работы-тѣ гледате вы? Ако има нѣкой на себе си увѣреніе че е Христовъ, то и това пакъ отъ само себе си да размысля че както е той Христовъ, така сме и ный Христови,

8. Защото ако бы и нѣщо повечко да ся похвалиж за нашѣ-тѣ власть, коѣкто ни даде Господь за назиданіе а не за разореніе ваше, нѣма да ся посрамиж.

9. Но да ся не покажж че искамъ да вы заплашамъ съ писма-та си.

10. Понеже писма-та му сж, казува *нѣкой*, тежки и силны; но лично-то му присѣтствіе слабо, и говореніе-то му нищожно.

11. Такъвъ единъ нека знае че ный каквито сме на слово въ писма-та си кога сме далечъ отъ васъ, такъвизи сме и на дѣло когато сме при васъ.

12. Защото не смѣемъ да считамы, или да сравнявамы себе си съ нѣкои отъ тѣзи които сами себе си прѣпоржчватъ; но тѣ себе си като измѣривать съсь себе си и пакъ себе си като сравняватъ съсь себе си, не правятъ разумно.

13. А ный не щемъ ся похвали възъ отъ прѣдѣлы-тѣ си, но споредъ мѣрж-тѣ на дѣлъ-тѣ, който е Богъ намъ отдѣлилъ, мѣрж, щото да достигама даже и до васъ.

14. Защото ный не ся простирама възъ отъ мѣрж-тѣ си като

СЕБѢ : ДАЖЕ БО И ДО ВАСЪ ДОСТИГОХОМЪ БЛГОВѢСТІЕМЪ ХРѠО-
ВЫМЪ :

Ѣ. НЕ ВЪ БЕЗМѢРНАА ХВАЛШЕСА ВЪ ЧЪЖДИХЪ ТРЪДѢХЪ, ОУ-
ПОВАНИЕ ЖЕ ИМѢЮЩЕ, РАСТЪЩЕЙ ВЪРѢ ВАШЕЙ, ВЪ ВАСЪ ВЕЛИЧА-
ТИСА ПО ПРАВИЛА НАШЕМО ИЗОКІЛИУ,

Ѣ. БО ѢЖЕ И ВЪ ДАЛШИХЪ ВАСЪ (СТРАНАХЪ) БЛГОВѢСТИТИ,
НЕ ЧЪЖИМЪ ПРАВИЛОМЪ ВЪ ГОТОВЫХЪ ПОХВАЛИТИСА.

ЗІ. ХВАЛАЙСА ЖЕ, Ѡ ГДѢ ДА ХВАЛИТСА :

ИІ. НЕ ХВАЛАЙ БО СЕБѢ СЕИ ИСКЪСЕНЪ, НО ѢГОЖЕ БГЪ ВОСХВА-
ЛАЕТЪ.

ГЛАВА ІІ.

А. Ѡ ДА БЫСТЕ МАЛУ ПОТЕРПѢЛИ БЕЗЪМІЮ МОЕМО ; НО И ПО-
ТЕРПИТЕ МА.

Б. РЕВНОЮ БО ПО ВАСЪ БЖІЕЮ РЕВНОСТІЮ : ѠВЕРЧИХЪ БО
ВАСЪ ѢДИНОМО МЪЖЪ ДѢВЪ ЧІСТЪ ПРЕСТАВІТИ ХРѠОВИ :

Г. БОЮСА ЖЕ, ДА НЕ КАКЪ, ІАКОЖЕ СМІИ ѢВЪ ПРЕСТІИ АКАВ-
СТВОМЪ СВОИМЪ, ТАКЪ ИСТАБЮТЪ И РАЗЪСЫ ВАША Ѡ ПРОСТОТЫ,
ІАЖЕ Ѡ ХРѠѢ.

Д. ЯЩЕ БО ГРАДЫИ ИНАГО ИІСА ПРОПОВѢДАЕТЪ, ѢГѠЖЕ НЕ
ПРОПОВѢДАХОМЪ, ИЛИ ДЪХА ИНАГО ПРІЕМЛЕТЕ, ѢГѠЖЕ НЕ ПРІАСТЕ,
ИЛИ БЛГОВѢСТВОВАНИЕ ИНО, ѢЖЕ НЕ ПРІАСТЕ, ДОБРѢ БЫСТЕ ПО-
ТЕРПѢЛИ.

Е. НЕПЩІЮ БО НИЧИМЪЖЕ ЛИШИТИСА ПРЕДИИХЪ ЯПЛА.

Ж. ЯЩЕ БО И НЕВѢЖДА СЛОВОМЪ, НО НЕ РАЗЪСМОМЪ : НО ВЕЗДѢ
ІАВШЕСА Ѡ ВСЕМЪ ВЪ ВАСЪ.

З. ИЛИ ГРѢХЪ СОТВОРИХЪ СЕБѢ СМІРАА, ДА ВЫ ВОЗНЕСЕТЕСА,
ІАКЪ ТЪШЕ БЖІЕ БЛГОВѢСТВОВАНИЕ БЛГОВѢСТИХЪ ВАМЪ ;

И. Ѡ ИНЫХЪ ЦРКВЕИ ОУАХЪ, ПРІИМЪ ѠВРОКЪ КЪ ВАШЕМО
СЛЪЖЕНИЮ : И ПРИШЕДЪ КЪ ВАМЪ, И ВЪ СКЪДОСТИ БЫВЪ, НЕСТЪ-
ЖИХЪ НИ ѢДИНОМО :

Гл. 11. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

че не сме достигнали до васъ ; понеже досегнѣхмы даже и до васъ съ благовѣствованіе-то Христово.

15. И не ся хвалимъ вѣнъ отъ прѣдѣль-тъ си въ чужды трудове, но имамы надеждѣ, че колкото вѣра-та ви възрастува, споредъ дѣль-тъ ни ще ся възвеличимъ во васъ прѣмного,

16. Така що да проповѣдамы евангеліе-то и отъ васъ по нататѣкъ, не да ся хвалимъ съ готово-то въ чуждъ дѣль.

17. А който ся хвали, съ Господа да ся хвали,

18. Защото не е одобренъ тойзи който самъ себе си прѣпорѣчва, но тойзи когото Господъ прѣпорѣчва.

ГЛАВА 11.

1. Да быхте потърпѣли малко нѣщо на мое-то безуміе ; по и потърпѣте мя.

2. Защото ревнувамъ за васъ съ Божіе ревнованіе : понеже вы сгодихъ съ единъ мѣжъ, да вы прѣдставѣхъ Христу чистѣ дѣвѣ.

3. Но боѣ ся да не бы, както змѣя-та съ пронырство-то си прѣльсти Евѣ, така да ся разврати умъ-тъ ви, *и отпадне* отъ простотѣ-тъ *на любовь-тъ ви* къмъ Христа.

4. Защото ако бы дошелъ нѣкой да *ви* проповѣдува друго Иисуса, когото ний не сме проповѣдали, или да приемете другъ духъ, когото не сте приели, или друго евангеліе, което не сте приели, добръ быхте *го* потърпѣли.

5. Но мыслиѣ че не съмъ въ нищо по доленъ отъ най първы-тъ апостола.

6. А пакъ, ако и да съмъ въ говореніе-то простакъ, въ знаніе-то не съмъ ; но ний всякакъ сме явени вамъ во всичко.

7. Или съмъ грѣхъ сторилъ, като смирявахъ себе си да ся възвысите вы, защото даромъ ви проповѣдахъ евангеліе-то Божіе ?

8. Другы церкви обрахъ, та зѣхъ заплатѣ за служеніе на васъ ; а когато бѣхъ при васъ, и ся намѣрихъ въ оскудность, не отеготихъ никого ;

ѧ. Скъдость ко мою исполниша братїа пришѣдше ѡ Македонїи: ѡ во всемъ безъ стуженїа вамъ себѣ соблюдохъ ѡ соблюдохъ.

Г. Есть истина Хрѣтова во мнѣ, ѡкв похваленїе сїе не заградїтса ѡ мнѣ въ странахъ Ахїастѣхъ.

ѧі. Почтò; занè не люблю ли васъ; Бгъ вѣсть: а еже творю, ѡ сотворю,

вї. Да ѡсѣкхъ винхъ хотѣшымъ вины, да, ѡ немже хвалатса, ѡбращатса ѡкоже ѡ мы:

Гї. Таковїи ко живїи апостоли, дѣлатели стївїи, превращїющеса во Аплы Хрѣтовы:

ѧї. И не дївно: самъ ко сатанѡ превращѣтса во аггѡ свѣтла:

ѧї. Не вѣлю оубо, ѡще ѡ сажїтелїе егѡ превращїются ѡкв сажїтели правды, ѡмже кончина вѣдетъ по дѣломъ ѡхъ.

ѧї. Пакї глаголю: да никтоже мнїтъ мѡ безѣмна быти: ѡще ли нї, понè ѡкв безѣмна прїимїте мѡ, да ѡ ѡзъ мѡло чтò похвалюса.

зї. А еже глаголю, не глаголю по Гдѣ, но ѡкв въ безѣмїи, въ сїй чѡсти похвалы.

її. Понèже мнòзи хвалатса по плòти, ѡ ѡзъ похвалюса.

ѧї. Любѣзнь ко прїемлете безѣмныа, мѡдри сѣще:

к. Прїемлете ко, ѡще ктò васъ порабоцїаетъ, ѡще ктò поддѡлетъ, ѡще ктò (не вѣпотс) протòритъ, ѡще ктò по лицѡ вѣетъ въ, ѡще ктò величѡетса.

ка. По досажденїю глаголю, занè ѡки мѡ ѡзнемогòхомъ. ѡ немже ѡще дерзѡлетъ ктò, несмысленнь глаголю, дерзѡю ѡ ѡзъ:

кв. Еврѣи ли сѣть; ѡ ѡзъ: Иїлїте ли сѣть; ѡ ѡзъ: сѣмѡ Авраамѡ ли сѣть; ѡ ѡзъ:

кг. Сажїтелїе ли Хрѣтовы сѣть; не въ мѡдрости глаголю,

9. Защото оскудность—тж ми запълнихъ братія—та които дойдохъ отъ Македоніѣ, и по всичко упазихъ себе си, и ще ся упазѣ да ви не бждѣ въ теготѣ.

10. Истина—та Христова е въ мене, че тая похвала нѣма да ми ся загради за въ Ахайскы—тѣ мѣста.

11. Защо? Защото вы не обычамъ ли? Знае Богъ.

12. А каквото правѣхъ, *това* и ще правѣхъ, за да отсѣкжъ причинѣ—тж на тѣзи, които искать причинѣ, да ся намѣрятъ въ това, за което ся хвалять, *таквизи* каквито и пый.

13. Защото които сж таквизи, тѣ сж лжеапостоли, лукави работници, и прѣобразявать ся на Христовы апостолы.

14. И не е чудно; защото самъ си Сатана ся прѣобразява на свѣтлъ ангель.

15. И тѣй не е голѣмо *нищо* ако и негови—тѣ служители ся прѣобразявать като служители на правдѣ—тж; но тѣхна—та сетнина ще бжде споредъ дѣла—та имъ.

16. Пакъ казувамъ, никой да мя не възми че съмъ безуменъ; или инакъ, приимѣте мя поне като безуменъ, да ся похвалѣхъ и азъ малко нѣщо.

17. Което говорѣхъ въ това дързновеніе на хваленіе—то не говорѣхъ го по Господа, но като въ безуміе.

18. Понеже мнозина ся хвалять по плѣтъ, ще ся похвалѣхъ и азъ.

19. Защото вы като сте разумни, съ благодареніе търпите безумны—тѣ;

20. Понеже търпите ако нѣкой вы порабоцава, ако *вы* испояжда, ако *ви* зема нѣкой *ваше—то*, ако ся нѣкой прѣвъзнося, ако нѣкой вы біе въ лице.

21. По обезчестеніе казувамъ, ужъ че сме пый немощни; но въ каквото ся осмѣлява нѣкой (несмысленно говорѣхъ,) осмѣлявамъ ся и азъ.

22. Еврен ли сж? и азъ *силь*; Израиляне ли сж? и азъ; сѣме Авраамово ли сж? и азъ;

23. Служители Христови ли сж? (*като* изумленъ говорѣхъ,) азъ

паче ѿзз : въ трѣдѣхъ множае, въ ранахъ превольѣ, въ темнищахъ ѿзаниха, въ смѣртехъ многаци.

ѿд. Ѡ ѿдеѣ пятькрѣты четыредеcѣть рѣзвѣ ѣдѣнымъ прѣлахъ,

ѿе. Трѣщи пѣлицами бѣензъ вѣхъ, ѣдѣною кѣменни наметанзъ вѣхъ, трѣкрѣты корѣблъ ѡпровѣржесѣ со мнѣю : ношъ ѿ дѣнь во глѣвинѣ сотворѣхъ :

ѿз. Въ пѣтнихъ шѣствѣихъ мнѣжицею : бѣдѣ въ рѣкѣхъ, бѣдѣ ѡ развѣйникъ, бѣдѣ ѡ срѣдникъ, бѣдѣ ѡ гѣзыкъ, бѣдѣ во градѣхъ, бѣдѣ въ пѣстыни, бѣдѣ въ мѣри, бѣдѣ во лжеврѣтѣи :

ѿз. Въ трѣдѣ ѿ пѣдвизѣ, во бѣдѣнѣихъ мнѣжицею, во ѡлчѣѣ ѿ жѣжди, въ пошѣнѣихъ мнѣгаци, въ зимѣ ѿ наготѣ.

ѿи. Кромѣ вѣкшнихъ, нападѣнѣе ѣже по всѣ днѣ, ѿ попечѣнѣе всѣхъ цѣрквѣй :

ѿо. Ктѣ ѿзнемѣгѣтъ, ѿ не ѿзнемѣгѣю ; ктѣ соблазнѣетсѣ, ѿ ѿзз не разжизѣюсѣ ;

ѿ. ѡще хвалѣтсѣ мѣ подовѣетсѣ, ѡ немѣци моѣй похвалюсѣ.

ѿа. Бѣхъ ѿ Ѡцѣ Гѣла нашегѣ Иѣса Хрѣта вѣсть, сѣй бѣгѣсловѣнзъ во вѣки, ѿкѣ не лѣгѣ :

ѿв. Въ Дамѣсцѣ гѣзычѣскѣй кнѣзь ѿрѣѣы царѣ стрѣжѣше Дамѣсцъ градъ, ѿти мѣ хотѣ : ѿ Ѡкѣнцемъ въ кѣшницѣ свѣшензъ вѣхъ по стѣнѣ, ѿ ѿзвѣгѣхъ ѿзъ рѣкѣ ѣгѣнѣ.

ГЛАВА ѿ.

ѿ. Похвалятсѣ же не пользѣетсѣ мѣ : прѣидѣ бо въ видѣнѣа ѿ ѡкровѣнѣа Гѣла.

ѿ. Вѣкмъ чѣловѣка ѡ Хрѣтѣ, прѣжде лѣтѣ четыренѣдѣсѣти : ѡще въ тѣлѣ, не вѣмъ, ѡще ли кромѣ тѣла, не вѣмъ, Бѣхъ вѣсть : восхѣнѣна бѣвшѣ таковѣгѣ до трѣтѣагѣ иѣсѣ.

Гл. 12. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

повече ; въ трудове повече, въ біенія по прѣмного, въ тъмници още помного, много пѣти и на смърть.

24. Петъ пѣти по четиридесеть безъ единъ удари ми ударихъ Иудей-тъ ;

25. Три пѣти мя съ тоягы бихъ, веднѣжъ съ камьніе мя бихъ, три пѣти коработрошеніе съмъ прѣтърпѣлъ, еднъ ноцъ и единъ день останѣхъ по дълбини-тъ на море-то.

26. Много пѣти съмъ былъ и въ пѣтуванія ; въ бѣды отъ рѣкы, въ бѣды отъ разбойници, въ бѣды отъ еднородцы, въ бѣды отъ язычници, въ бѣды въ градъ, въ бѣды въ пустынь, въ бѣды по море, въ бѣды между лжебратія ;

27. Въ трудъ и мѣкъ, много пѣти въ неспаніе, въ гладъ и жедность, много пѣти въ неяденіе, въ студъ и въ голотъ ;

28. Освѣнь въишно-то, още и натрупуваніе-то на много чело-вѣцы у мене всякой день, и грыжа-та за всички-тъ церкви.

29. Кой изнемощева, та не изнемощевамъ и азъ ? Кой ся соблазнява и ся не распалямъ азъ ?

30. Ако трѣба да ся хвалѣхъ, ще ся похвалѣхъ съ това което при-надлежи на немощъ-тъ ми.

31. Богъ и Отецъ на Господа нашего Иисуса Христа, който е благословенъ въ вѣкы, знае че не лъжъ.

32. Въ Дамаскъ областный-тъ управитель на Царя Арета зѣ подъ стражъ градъ-тъ Дамаскъ, като искаше да мя улови ;

33. И прѣзъ прозорецъ по стѣнъ-тъ мя спуснахъ съ кошъ, та избѣгнахъ отъ рѣцъ-тъ му.

ГЛАВА 12.

1. Истинъ не ми е за ползъ да ся хвалѣхъ, защото ще дойдъ до видѣнія и откровенія отъ Господа.

2. Знаѣхъ въ Христа едного челоуѣка, който прѣди четиринадесеть години, (въ тѣло-то ли, не знаѣхъ ; внѣ отъ тѣло-то ли, не знаѣхъ ; Богъ знае ;) възхытенъ бы до трето-то небе.

ѳ. И вѣмъ такова̀ человѣка: ѡше въ тѣлѣ, илѣ кромѣ тѣла, не вѣмъ, прѣз вѣсть:

Ѥ. Иѡкъ восхощенъ вѣсть въ рай, и слыша неизреченны глаголы, иѡже не лѣтъ ѣсть человѣкъ глаголати.

ѥ. Ѡ такоуѣмъ похвалю̀са: ѡ себѣ же не похвалю̀са, токумъ ѡ немощехъ моихъ.

ѧ. ѡше во восхоу̀шѣ похвалѣтиса, не бѣдѣ безѣменъ: истина ко рекѣ: шаждѣ же, да не какъ кто̀ вознепшѣтъ ѡ мнѣ паче, ѣже видѣтъ ма̀, илѣ слышитъ что̀ ѡ менѣ.

Ѩ. И за премнѡгма̀ ѡкровѣнѣа, да не превозношѣса, дадѣса мѣ пакостникъ плѣти, аггелъ сатанинъ, да мѣ пакости дѣветъ, да не превозношѣса.

и. Ѡ сѣмъ трикраты гда̀ молю̀хъ, да ѡстѣпитъ ѡ менѣ:

ѡ. И рече ми: довлѣтъ ти бѣгодать моа̀: сила ко моа̀ въ немощи совершлетса. сладцѣ оубо похвалю̀са паче въ немощехъ моихъ, да вселѣтса въ ма̀ сила Хрѣтова̀.

і. Тѣмже бѣговолѡ въ немощехъ, въ досажденїихъ, въ бѣдахъ, во изгнанїихъ, въ тѣснотахъ по Хрѣтѣ: ѣгда̀ ко немощствѣю, тогда̀ силенъ ѣсмь.

іі. Быхъ несмысленъ хвалѣса: вы ма̀ поудисте. ѡзъ ко долженъ бѣхъ ѡ васъ хвалѣмь бывати: ничѣмже ко лишѣхъ первѣйшихъ апла̀, ѡше и ничтоже ѣсмь.

ііі. Знаменѣа ко апѡстолѡва содѣкашася въ васъ во всакомъ терпѣнїи, въ знаменїихъ и чюдесѣхъ и силахъ.

іііі. Что̀ ко ѣсть, ѣгѡже лишѣстеся паче прочнхъ црѣвѣй, развѣ точию, іакъ ѡзъ самъ не стѣжѣхъ вамъ; дадите ми неправдѣ сїю̀.

ііііі. Сѣ третїе готѡвъ ѣсмь прїити къ вамъ, и не стѣжѣ вамъ. не ишѣ ко вашихъ, но васъ. не дѡлна ко сѣтъ чѡда̀ родителемъ снискати имѣнїа̀, но родителѣ чадумъ:

3. И такъвъ единъ чловѣкъ знаѣж, (въ тѣло ли, вънъ отъ тѣло ли, не знаѣж ; Богъ знае ;)

4. Че бѣ въсхытенъ въ рай, и чу словеса неизреченны, които не е простено чловѣку да ги говори.

5. Съ такъвъ *чловѣкъ* ще ся похвалѣж, а съ мене си не ще да ся похвалѣж, освѣнъ съ немощи-тѣ си.

6. Защото ако поискамъ да ся похвалѣж, безуменъ не ще бѣдѣж ; понеже ще рекѣ истицѣ ; но свѣнѣж ся да не бы помислилъ нѣкой за мене повече отъ каквото мя види, или чува отъ мене.

7. И за да ся не прѣвъзносямъ за прѣмногo-то откровенія, даде ми ся трѣнъ въ плѣтъ-тѣ ми, ангель Сатанинъ да мя мѣчи, за да ся не прѣвъзнасямъ.

8. За това *нищо* три пѣти ся молихъ Господу, да го отмахне отъ мене ;

9. И рече ми ; Доволно ти е моя-та благодать : защото сила-та ми въ немощъ ся показува съвършенна. И тѣй съ крайно благодареніе по добрѣ ще ся похвалѣж въ немощи-тѣ си, за да ся всели въ мене сила-та Христова.

10. За това благодаренъ оставамъ въ немощи, въ укоренія, въ нужды, въ гоненія, въ притѣсненія за Христа ; защото когато съмъ немощенъ, тогази съмъ силенъ.

11. Станѣхъ безуменъ съ хвалбы-тѣ си ; вы мя принудихте ; защото азъ трѣбуваше отъ васъ да ся прѣпорѣчвамъ ; понеже не съмъ былъ по доленъ отъ най първы-тѣ апостолы, ако и да съмъ нищо.

12. Знакове-тѣ на единъ апостолъ показаж ся дѣломъ между васъ въ всяко търпѣніе, съсъ знаменія и чудеса и силы,

13. Защото въ какво останѣхте по долни отъ други-тѣ церкви, освѣнъ дѣто самъ азъ не вы отеготихъ ? простѣте ми тѣзи неправдѣ.

14. Ето третій пѣтъ съмъ готовъ да дойдѣ при васъ, и нѣма да вы отеготѣж ; защото не искамъ ваше-то, но васъ ; защото не сѣ длѣжны чада-та да събиратъ имотъ за родители-тѣ, но родители-тѣ за чада-та :

ѳі. Ъзъ же въ сладость ѡжданвѣ ѡ ѡжданвѣнъ вѣдъ по дѣшлхъ вѣшихъ : ѡще ѡ ѡзмѣше вѣсѣ любѣ, мѣнше любѣмъ ѳсмы.

ѳі. Бѣди же, ѡзъ не ѡтагчѣхъ вѣсѣ : но ковѣренъ сѣй, лѣстѣю вѣсѣ прѣлхъ.

ѳі. Ёдѣ коимъ ѡ посланныхъ къ вамъ лихоимствовахъ вѣсѣ ;

ѳі. Оумолихъ Тѣта, ѡ сѣ нимъ послѣхъ брата : ёдѣ лихоимствова чѣмъ вѣсѣ Тѣтѣ ; не тѣмъже ли дѣхомъ ходѣхомъ ; не тѣмъже ли стопѣми ;

ѳі. Пѣки ли мнитѣ, ѡкѣ ѡвѣтѣ вамъ творѣмъ ; прѣдъ бѣгомъ, ѡ Хрѣтѣ глаголемъ : всѣ же, возлюбленѣи, ѡ вѣшемъ созидѣнѣи (ѡ оутверждѣнѣи).

ѳі. Поюсѣ же, ёдѣ кѣкѣ пришѣдѣ, не ѡцѣхъ же хоуѣ, ѡвѣрѣхъ вѣсѣ, ѡ ѡзъ ѡвѣрѣсѣ вамъ, ѡковѣ же не хоуѣте : да не кѣкѣ (вѣдѣтѣ) рѣнѣа, зѣвѣсти, ѡрѣсти, рѣти, клеветѣ, шептѣнѣа, кичѣнѣа, нестроѣнѣа :

ѳі. Да не пѣки пришѣдѣша мѣ смирѣтѣ бѣхъ мѡй оу вѣсѣ, ѡ восплѣсѣа мѡбѣхъ прѣжде согрѣшѣшихъ, ѡ не покѣлѣвшихъ ѡ нечѣстотѣ ѡ вѣжѣнѣи ѡ стѣдоложѣтѣи, ѡже содѣкаша.

ГЛАВА ГІ.

ѳі. Трѣтѣею сѣ градѣ къ вамъ : при оустѣхъ двою ѡли трѣхъ свидѣтелей стѣнетѣ всѣкѣ глагола.

ѳі. Прѣжде рѣхъ ѡ прѣдглаголю, ѡкѣ оу вѣсѣ кѣвѣ вторѡе, ѡ ѡсѣтѣства нынѣ пишѣ, прѣжде согрѣшѣвшимъ ѡ прѡчѣмъ вѣѣмъ, ѡкѣ ѡще прѣидѣ пѣки, не пощѣждѣ :

ѳі. Пѡнеже ѡскѣнѣа ѡщѣте глаголющѣмъ во мнѣ Хрѣтѣ, ѡже въ вѣсѣ не ѡзнемогѣетѣ, но мѡжетѣ въ вѣсѣ.

ѳі. Ъко ѡще ѡ распѣтѣ бѣсть ѡ нѣмоуѣи, но жѣвѣ ѣсть

Гл. 13. ВТОРО ПОСЛАНІЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

15. А пакъ азъ съ крайнѣ радость ще иждивѣж и цѣль ще ся иждивѣж за души—тѣ ви ; съвсѣмъ че, като вы обычамъ азъ повече, вы мя обычате по малко.

16. По тѣй да е, азъ вы не отеготихъ, а като хытръ уловихъ вы съ измамѣ.

17. Спечелилъ ли съмъ азъ нѣщо отъ васъ, чрѣзъ нѣкого отъ тѣзи които испроводихъ до васъ ?

18. Примолихъ ся Титу и съ него проводихъ братъ—тѣ ; Титъ ли припечели нѣщо отъ васъ ? не съ истый—тѣ ли духъ ходихмы ? не въ исты—тѣ ли стѣпки ?

19. Пакъ ли мните че ся оправдавамы прѣдъ васъ ? прѣдъ Бога говоримъ въ Христа ; всичко това, възлюбленни *мои*, е за ваше назиданіе.

20. Защото ся боѣж да не бы, като дойдѣ, да вы не намѣриж каквыто вы желаетѣ, и азъ да ся не намѣриж за васъ не какъвто мя желаете ; да не бы *да има между васъ* распри, завижданія, гнѣвове, дразненія, одумванія, шептанія, голѣмѣянія, бъркотии.

21. Да не бы кога дойдѣ пакъ че мя смири Богъ мой при васъ, и оплачѣ мнозина които сѣ отъ напрѣдъ съгрѣшили, и не сѣ ся покаяли зарадъ нечистотѣ—тѣ, блудство—то и похотливость—тѣ, които сѣ сторили.

ГЛАВА 13.

1. Ето третій пѣтъ идѣ при васъ ; отъ уста—та на двама или трима свидѣтели ще ся подтвърди всяка рѣчь.

2. И прѣди рѣкохъ, и *пакъ* като че съмъ вторый пѣтъ при васъ прѣдказувамъ, и нынѣ като не съмъ при васъ пишѣ на тѣзи които сѣ изнапрѣдъ съгрѣшили, и на всички други, че, ако дойдѣ пакъ, нѣма да пощадиъ :

3. Понеже търсите да опытате Христа който говори въ мене, който къмъ васъ не е немощенъ, но е силенъ между васъ.

4. Защото ако и да бы распятъ въ немощъ, живъ е обаче съсъ.

Ѡ сѡлы Бжїа : Ѳко Ѳ мы немоцствѡемъ въ немъ, но живи бѡдемъ съ нимъ Ѡ сѡлы Бжїа въ васъ.

Ѣ. Себѣ искишайте, аще есте въ вѣрѣ, себѣ искишайте : или не знаете себѣ, какъ Исъ Хрѡсъ въ васъ есть, развѣ точию чимъ неискъсни есте.

Ѥ. Оуповаю же какъ разсмѣти имате, какъ мы нескъсни неискъсни.

Ѧ. Молимся же къ Бгъ, не сотвори ти вамъ ни единачъ влѡ : не какъ да мы искъсни гавимся, но да вы доброе сотворите, мы же какъ неискъсни бѡдемъ.

ѧ. Ничтоже бо можемъ на истинъ, но по истинѣ.

Ѩ. Радземся ко, егда мы немоцствѡемъ, вы же силни бываете : Ѡ семъ же Ѳ молимся, Ѡ вашемъ совершенїи.

ї. Сегѡ ради не сый оу васъ сїа пишѡ, да не пришедъ безщаднъ сотворю по власти, юже Гдъ далъ ми есть въ созданиѣ, а не на разоренїе.

їи. Прочее же, братїе, радсйтеса, совершайтеса, оутѣшайтеса, тожде мѡдрствсйтѣ, миръ имѣйтѣ : Ѳ Бгъ любве Ѳ мира вѡдетъ съ вами.

їи. Цѣлуйте дрѡгъ дрѡга лобзаниемъ стымъ : цѣлуютъ вы стїи вси.

їи. Блгодать Гда нашегѡ Исъ Хрѡа, Ѳ любви Бга Ѳ Оца Ѳ ѡбщениѣ стѡгѡ Дха со всеми вами. аминь.

силѣ Божіѣ; понеже и ный въ него смы немощни, но съсъ силѣ Божіѣ ще бѣдемъ живи съ него между васъ.

5. Себе си испытуйте, да ли сте въ вѣрѣ-тѣ; себе си опытувайте. Или не познавате вы себе си, че Христосъ е въ васъ? освѣнь ако че *вы* сте неодобрени.

6. И надѣѣ ся че ще познаете че ный не смы неодобрени.

7. Молиѣ Бога да не сторите нищо зло; не за да ся покажемъ ный одобрени, но за да струвате вы добро-то, а ный нека бѣдемъ неодобрени;

8. Защото не можемъ нищо противъ истинѣ-тѣ, но за истинѣ-тѣ *можемъ*.

9. Понеже ся радуваме когато ный смы немощни, а вы сте силни; наипаче това и желяемъ, ваше-то освѣршенствованіе.

10. За това и като не съмъ при васъ пишѣ това, щото кога дойдѣ при васъ да ся не докарамъ строго, по власть-тѣ коѣто ми е далъ Господъ за назиданіе, а не за разореніе.

11. И тѣѣ, братіе, радувайте ся, съвршенствуйте ся, утѣшавайте ся, бѣдѣте единомысленни, миръ имайте; и Богъ на любовь-тѣ и на мирѣ-тѣ ще бѣде съ васъ.

12. Поздравѣте ся единъ другій съсъ цѣлованіе свято. Поздравяватъ вы всички-тѣ святіи.

13. Благодать-та на Господа Исуса Христа, и любовь-та Божія, и общеніе-то на Святаго Духа да бѣде съсъ всички васъ. Аминь.

КЪ ГАЛАТѢМЪ ПОСЛАНИЕ

СЪТЪГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ Апла, ни ѡ человекъ, ни человекомъ, но Исхъ Хрѣтомъ и Богомъ Съемъ воскресившимъ его изъ мертвыхъ,

б. И иже со мною вса братѣа, церквамъ Галатійскимъ :

г. Благодѣть вамъ и миръ ѡ Бга Съа и Гда нашегъ Исхъ Хрѣта,

д. Давшагъ себѣ по грѣсѣхъ нашихъ, ѡкв да избеавитъ насъ ѡ настоащагъ вѣка лскавагъ, по воли Бга и Съа нашегъ,

е. Емже слава во вѣки вѣковъ. Амѣнь.

ж. Чуждѣса, ѡкв такъ скорѡ прелагаетеса ѡ звавшагъ въ благодѣтѣю Хрѣтовою, во ино блговѣствованѣе :

з. Еже нѣсть ино, точѣю нѣцыи сѣтъ смущающѣи въ, и хотащѣи превратити блговѣствованѣе Хрѣтово.

и. Но и ѡще мы, илѣ Апла съ нѣсе блговѣститѣъ вамъ паче, еже блговѣстихомъ вамъ, анѡдема да вѣдетъ.

к. Икоже предрекохомъ, и нынѣ пакѣ глаголю : ѡще кто вамъ блговѣститѣъ паче еже прѣсте, анѡдема да вѣдетъ.

л. Нынѣ ко человекѣи препираю илѣ Бга ; илѣ ищѣ человекѣ-

КЪ ГАЛАТЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, апостоль не отъ чловѣцы, нито чрѣзь чловѣка, но чрѣзь Исуса Христа и Бога Отца който го е въскрѣсилъ отъ мъртвы-тѣ,

2. И всичкы-тѣ братія които сж съ мене, къмъ церкви-тѣ Галатійскы :

3. Благодать да бжде вамъ и миръ отъ Бога Отца, и Господа нашего Исуса Христа,

4. Който даде себе си за грѣхове-тѣ наши, за да ны избави отъ настоящій-тѣ лукавъ вѣкъ, по волѣж-тѣ на Бога и Отца нашего,

5. Комуто слава-та да бжде въ вѣкы вѣковъ. Аминь.

6. Чудіж ся какъ вы отъ оногова който вы призова чрѣзь благодать-тѣ Христовѣ, така скоро прѣминувате въ друго благовъствованіе ;

7. Което не е друго, но има нѣкои които вы смущаватъ, и ищѣтъ да прѣвѣрижтъ евангеліе-то Христово.

8. Но ако бы и сами ный, или ангелъ отъ небе-то да ви проповѣда друго евангеліе освѣнь онова което ви проповѣдахмы, да бжде анаеема.

9. Както по горѣ рекохмы, и сега пакъ казувамъ, ако нѣкой ви проповѣдува *друго* евангеліе освѣнь онова, което приехте, да бжде анаеема.

10. Защото чловѣцы ли *искаж* да склоніж сега, или Бога ? или

кѡмъ оубождати; ѡще бо быхъ еще человекѡмъ оубождѡмъ, Хрѣтовъ ракъ не быхъ оубо былъ.

ѡ. Сказѡю же вамъ, братіе, бѣговѣствованіе бѣговѣшенное ѡ менѣ, ѡкѡ нѣсть по человекѡмъ:

ѡ. Ни бо ѡзъ ѡ человекѡ пріѡхъ ѣ, ниже насчихъса, но ѡвлѣнїемъ Іисъ Хрѣтовымъ.

ѡ. Слышасте бо моѣ житїе иногдѡ въ жидѡвствѣ, ѡкѡ по премногѡмъ гонїхъ црковъ Бжїю, и разрошѡхъ ю:

ѡ. И преспѣвахъ въ жидѡвствѣ пѡче многихъ свѣрстникъ моїхъ въ родѣ моѡмъ, и злиха ревнїтель сый отѣческихъ моїхъ преданїи.

ѡ. Егда же бѣговолї Бгъ изкравый мѡ ѡ чрева мѡтере моеѡ, и призвавый бѣгодатїю своею,

ѡ. Ивїти Сїѡ своего во мнѣ, да бѣговѣствѡю ѣго во ѡзыцѣхъ: ѡбїе не приложїхъса плѡти и кровї,

ѡ. Ни въздохъ во Іерлїмъ къ пѣрвѣйшымъ менѣ Аплѡмъ, но идохъ во Аравїю, и пакї возвратїхъса въ Дамаскъ.

ѡ. Потѡмъ же по трїехъ лѣтѣхъ въздохъ во Іерлїмъ соглѡдати Петрѡ, и превѣхъ оубо негѡ днїи пѡтѣнадесѡть.

ѡ. Иногѡ же ѡ Аплъ не вїдѣхъ, токѡмъ ѡкѡмъ врата Гѡна.

ѡ. Я ѡже пишѡ вамъ, сѣ предѡ Бгомъ, ѡкѡ не лгѡ.

ѡ. Потѡмъ же прїидохъ въ страны Сѡрскїѡ и Кїлїкїскїѡ:

ѡ. Бѣхъ же не зїѡемъ лицѡмъ црквамъ Іудейскимъ, ѡже ѡ Хрѣтѣ:

ѡ. Тѡчїю же слышѡше бѡхъ, ѡкѡ гонѡи насъ иногдѡ, нынѣ бѣговѣствѣетъ вѣрсъ, юже иногдѡ разрошѡше:

ѡ. И слѡвлѡхъ ѡ мнѣ Бга.

ГЛАВА Ё.

ѡ. Потѡмъ же по четѣренѡдесѡти лѣтѣхъ пакї въздохъ во Іерлїмъ съ Парнаѡю, поѡмъ съ соѡю и Тїта.

искамъ да угождамъ на челоѣцы? Защото ако угождавахъ още на челоѣцы, не щѣхъ да съмъ Христовъ рабъ.

11. Извѣствамъ ви, братіе, че проповѣданно-то отъ мене евангеліе не е челоѣческо ;

12. Защото нито азъ отъ челоѣкъ съмъ го приелъ, нито съмъ го научилъ, освѣнь съ откровеніе Исусъ Христово.

13. Защото сте чули нѣкогашно-то мое въ Іудейство-то поведеніе, какъ гоняхъ твърдѣ много церкѣж-тѣ Божиѣ и разорявахъ ѣхъ.

14. И прѣспѣвахъ въ Іудѣйство-то повече отъ мнозина мои врѣстници въ родъ-тѣ ми, понеже бѣхъ по голѣмъ ревнителъ за отечески-тѣ мои прѣданія.

15. А когато Богъ, който бѣ мя опрѣдѣлилъ отъ утробѣж-тѣ на майкѣ ми, и призвалъ чрѣзъ своиѣж-тѣ благодать, благоволи,

16. Да открие Сына своего въ мене, да го проповѣдувамъ между язычници-тѣ ; отъ тойзи часъ не ся допытахъ до плѣть и кръвь,

17. Нито възлѣзохъ въ Іерусалимъ при апостоли-тѣ които бѣхъ прѣди мене, но отидохъ въ Арабіиѣ, и пакъ ся завърнѣхъ въ Дамаскъ.

18. Послѣ слѣдъ три години възлѣзохъ въ Іерусалимъ, за да ся познаѣ съ Петра, и останѣхъ при него петнадесетъ дена ;

19. И друго отъ апостоли-тѣ не видѣхъ освѣнь Іакова брата Господня.

20. А това което ви пишѣ, ето прѣдъ Бога *исповѣдувамъ* че не лѣжѣ.

21. Послѣ дойдохъ въ Сирійски-тѣ и Киликійски-тѣ страны ;

22. И лично не бѣхъ познатъ на Іудейски-тѣ въ Христа церкви ;

23. А чувахъ само, че той който нѣкога ны гоняше, сега проповѣдува вѣрѣж-тѣ, който нѣкога разоряваше.

24. И славяхъ Бога за мене.

ГЛАВА 2.

1. Послѣ, слѣдъ четиринадесетъ години пакъ възлѣзохъ въ Іерусалимъ съ Варнавѣ, като зѣхъ съсь себе си и Тита.

ѳ. Взыдохъ же по ѡкровенію, и предложихъ ѡмъ бѣговѣствованіе, ѣже проповѣдаю во іазыцѣхъ, наединѣ же мнѣмымъ, да не какъ вотще текъ, или текохъ.

ѳ. Но ни Титъ ѡже со мною, ѳлиихъ сынъ, нѣжденъ бысть ѡверѣзатиса :

ѳ. И за пришедшую лжебрѣтїю, ѡже привидоша согладати свободы нашеа, ѡже ѡмамы ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, да насъ поравотатъ :

ѳ. ѡмже ни къ часъ повинѣхомса въ покореніе, да ѡстина бѣговѣстїа превѣдетъ въ насъ.

ѳ. Ѣ мнѣишихса же быти что, іаковѣ нѣкогда вѣша, ни чтоже мѣ рѣзньветъ : лица бѣхъ человѣча не прїемлетъ : мнѣ во мнѣи ни чтоже привозложїша :

ѳ. По сопротивное, оуразмѣвше, іакъ оувѣрено мѣ бысть бѣговѣстїе неѡверѣзанїа, іакоже Петръ ѡверѣзанїа :

ѳ. Ѣбо споспѣшествовавый Петръ въ посланїе ѡверѣзанїа, споспѣшествова и мнѣ во іазыки :

ѳ. И познѣвше бѣгодать даннїю мѣ, іакъвѣ и Кїфа и Іѡаннъ мнѣи столпѣ быти, деснїцы дѣша мнѣ и Варнаѣ ѡбщенїа, да мѣ во іазыки, Ѣни же во ѡверѣзанїе :

ѳ. Точїю нищихъ да помнимъ, ѣже и потщѣхса сїе ѡстое сотворїти.

ѳ. Ѣгда же прїиде Пѣтръ во Антїохїю, въ лице ѣмъ протївъ стѣхъ, іакъ заборенъ вѣ.

ѳ. Прѣжде во дѣже не прїити нѣкимъ ѡ іакъва, съ іазыки іадѣше : Ѣгда же прїидоша, ѡпрѣташесѣ и ѡлгчѣшесѣ, боѣса сѣщихъ ѡ ѡверѣзанїа.

ѳ. И лицемѣришасѣ съ нимъ и прѣчи Ісдѣн, іакъ и Варнаѣк прїстѣти лицемѣрствъ ѡхъ.

ѳ. Но Ѣгда видѣхъ, іакъ не правъ ходатъ ко ѡстинѣ бѣговѣствованїа, рекохъ Петръ прѣдъ всѣми : Ѣще ты Ісдѣн

2. И то възлѣзохъ по откровеніе, та имъ прѣдложихъ евангеліе-то което проповѣдувамъ между язычници-тъ, особенно прѣдъ знамениты-тъ, да не бы напрасно да тичамъ или да съмъ тичалъ.

3. Но нито Титъ който бѣ съ мене, ако и да бѣше Елминъ, не бы принуденъ да ся обрѣже:

4. А тѣзи лжебратія, които сж ся вкраднѣли и примѣкнѣли да съгледателствувать нашѣ-тъ свободѣ койкто имама въ Христа Исуса за да ны поработять;

5. На тѣхъ ни на часъ не устѣпихмы да имъ ся покоримъ, *и то* за да прѣбѣде въ васъ евангелска-та истина.

6. А за тѣзи които ся мнѣть че сж нѣщо, каквито и да сж были нѣкога, менѣ ми е все едно; (Богъ не гледа на лице-то на чело-вѣка;) защото знамениты-тъ не ми приложихъ нищо повече;

7. Но напротивъ, щомъ видѣхъ че быхъ повѣренъ *да проповѣдувамъ* евангеліе-то на необрѣзаны-тъ, както Петръ на обрѣзаны-тъ,

8. (Защото който подѣйствува въ Петра за апостолство между обрѣзаны-тъ, подѣйствува и въ мене за въ язычници-тъ);

9. И като познахъ даденѣ-тъ менѣ благодать Іаковъ и Кифа и Іоаннъ, които ся виждахъ че сж стѣлпове, дадохъ десници на общеніе на мене и на Варнавѣ, за да идемъ ный въ язычници-тъ а тѣ въ обрѣзаны-тъ.

10. *Искахъ* само да поминѣ сиромасы-тъ; за което и ся потрудихъ съ усърдіе това исто-то да сторѣхъ.

11. А когато дойде Петръ въ Антиохіи, въспротивихъ му ся въ очи, защото бѣше достоинъ за изобличеніе.

12. Понеже прѣди да дойдѣтъ нѣконъ отъ Іакова, ядѣше наедно съ язычници-тъ, а когато дойдохъ, свѣнѣше ся и странѣше отъ тѣхъ, защото ся убоя отъ обрѣзаны-тъ.

13. И съ него заедно лицемѣрствувахъ и други-тъ Іудей; така щото и Варнава ся увлѣче въ това тѣхно лицемѣрство.

14. Но азъ, като видѣхъ че не постѣпватъ право по истинѣ-тъ евангелска, рѣкохъ на Петра прѣдъ всички-тъ: Ако ты който си

сый, ꙗзычески ꙗ не ѿдѣйски живѣши, почтò ꙗзыки нѣдиши ѿдѣйски житѣльствовати ;

ѿ. Мы ѣстествомъ ѿдѣи, ꙗ не ѡ ꙗзыкъ грѣшницы.

ѿи. Оубѣдѣвше же, ꙗкѡ не ѡправдѣтса челоѡкъ ѡ дѣлз закона, но токѡмъ вѣрою ѿсцз Хрѣтовою : и мы во Хрѣтѣ ѿсца вѣровахомъ, да ѡправдимса ѡ вѣры Хрѣтовы, ꙗ не ѡ дѣлз закона : занѣ не ѡправдѣтса ѡ дѣлз закона всѧка плòть.

ѿи. Ёще ли ищущи ѡправдѣтса ѡ Хрѣтѣ, ѡверѣтохомса и сѧми грѣшницы, Хрѣтоцз оубо грѣхъ ли сазжитель ; да не вѣдетъ.

и. Ёще бо ꙗже разорихъ, сѧ ꙗки созидѧю, престѣпника себѣ представляю.

и. Ёзъ бо закономъ законъ оумрохъ, да Бггови живъ вѣдъ : Хрѣтовн сраспѧхъ :

к. Живъ же не котòмъ ѿзъ, но живѣтъ во мнѣ Хрѣтоцз : ꙗ ѣже нынѣ живъ во плòти, вѣрою живъ Сѧа Бжѧа, возлюбившагѡ менѣ и предѧвшагѡ себѣ по мнѣ.

ка. Не ѡметѧю бѧгодѧти Бжѧа : ёще бо закономъ прѧвда, оубо Хрѣтоцз тѣне оумре.

ГЛАВА ҃.

а. Ѣ несмысленни Галѧте, кто вы прелстѧлз ѣсть не покорѣтса истинѣ ; имже предъ очѧма ѿсцз Хрѣтоцз преднаписанъ вѣсть въ васъ распатъ.

б. Сѧѣ ѣдино хоижъ оубѣдѣти ѡ васъ, ѡ дѣлз ли закона Дхѧ прѧстѣ или ѡ сѧхѧ вѣры ;

в. Тѧкѡ ли несмысленни ѣстѣ, начѣнше дхѡмъ, нынѣ плòтѧю скончавѧете ;

д. Толѧка пострадѧсте тѣне ; ёще точию и тѣне.

Иудеинъ, живѣешь язычески а не Іудейскы, защо принуждавашъ язычници-тъ да Іудействувать ?

15. Ный *които* смы природно Іудей а не грѣшници отъ язычници-тъ,

16. Като знаемъ че не ся оправдава челоуѣкъ отъ дѣла-та на законъ-тъ, тъкмо съ вѣрж-тж въ Исуса Христа, и ный повѣрувахмы въ Христа Исуса, за да ся оправдаемъ отъ вѣрж-тж Христовж, и не отъ дѣла-та на законъ-тъ; зашто отъ дѣла-та на законъ-тъ нѣма да ся оправдае никоя плоть.

17. Но като ищемъ да ся оправдаемъ чрѣзъ Христа, ако смы ся намѣрили и ный грѣшници, то Христосъ на грѣхъ-тъ ли е служитель ? Да не бжде.

18. Зашто ако възсъздавамъ пакъ онова което съмы развалилъ, показувамъ себе си прѣстѣпникъ.

19. Зашто азъ чрѣзъ законъ-тъ закону мъртъвъ быхъ, да бждж живъ Богу.

20. Сраспахъ ся съ Христа, и *сега* вече живѣѣхъ не азъ, по Христосъ живѣе въ мене; а това що живѣѣхъ сега въ плоть, живѣѣхъ въ вѣрж-тж на Сына Божія, който мя възлюби, и прѣдаде себе си заради мене.

21. Не отвъргамъ Божіѣж-тж благодать; зашто ако оправданіе-то бже чрѣзъ законъ-тъ, то напразно е Христосъ умрѣлъ.

ГЛАВА 3.

1. О несмысленни Галатяне, кой вы омая, да ся не покорявате на истинѣж-тж, *вы*, прѣдъ очи-тъ на които Исусъ Христосъ ся прѣдначърта распнѣтъ между васъ ?

2. Това само ищж да научж отъ васъ: Отъ дѣла-та на законъ-тъ ли пріехте Духъ-тъ, или отъ слушаніе-то на вѣрж-тж ?

3. Толкозъ ли сте несмысленни, че като започенжхте съ Духъ, сега свършате съ плоть ?

4. Напусто ли толкозъ пострадахте ? ако наистинж да е напусто !

ѐ. Подалй оубо вамъ Дѣла, и дѣйстваи силы въ васъ, въ дѣлахъ ли закона, или въ слѣхъ вѣры ;

̑. Икоже Авраамъ вѣрова Бѣгъ, и вмѣниша емъ въ правдѣс.

̒. Разсмѣйте оубо, ѡкѡ сѣщии въ вѣры, сии сѣтъ сынове Авраамли.

̓. Предсвидѣвше же писаніе, ѡкѡ въ вѣры ѡправдѣтѣз ѡзыки Бѣгъ, прежде бѣговѣствовѡ Авраамъ : ѡкѡ бѣгословѡтѣса ѡ тебѣ вси ѡзыцы.

̔. Тѣмже сѣщии въ вѣры, бѣгословѡтѣса съ вѣрнымъ Авраамомъ.

̕. Елицы бо въ дѣлахъ закона сѣтъ, подъ клѣтвою сѣтъ : писано бо ѣсть : проклатѣ всѡкъ ѡже не превѣдетѣ во всѣхъз писанныхъ въ книзѣ законнѣи, ѡкѡ творити ѡ.

̖. А ѡкѡ въ законѣ никтоже ѡправдѣтѣса въ Бѣга, ѡвѣ, ѡкѡ праведный въ вѣры живъз бѣдетѣ :

̗. Законъ же нѣсть въ вѣры, но сотворивый тѡ человекъз живъз бѣдетѣ въ нѡхъ.

̘. Хрѣтосъ ны ѡскспѡлѣз ѣсть въ клѣтвы законныя, бывъз по насъ клѣтѣва : писано бо ѣсть : проклатѣ всѡкъз висѡи на дрѣвѣ :

̙. Да въ ѡзыцѣхъз бѣгословѣніе Авраамле бѣдетѣ ѡ Хрѣтѣ Иисѣ, да ѡвѣтовѡніе Дѣха прѡимемъ вѣрою.

̚. Братіе, по человекъс глаголю, ѡбѡче человекѣскагѡ прѣдствержденна завѣтѡ никтоже ѡметѡетѣ или приповелѣ-вѡетѣз :

̛. Авраамъ же речѣни быша ѡвѣты, и сѣмени ѣгѡ : не глаголетѣ же, и сѣменемъ, ѡкѡ ѡ мнозѣхъз, но ѡкѡ ѡ едѡномъ, и сѣмени твоемъ, ѡже ѣсть Хрѣтосъ :

̜. Сіе же глаголю, завѣтѡ прѣдствержденнаго въ Бѣга во Хрѣтѡ, бывый по лѣтѣхъз четыриста и тридесѡтихъз законъз не ѡметѡетѣ, во ѣже разорити ѡвѣтовѡніе.

5. Тойзи който ви дава Духъ-тъ, и дѣйствиува чудеса между васъ, отъ дѣла-та на законъ-тъ ли, или отъ слушаніе-то на вѣрж-тъ *прави това?*

6. Както Авраамъ повѣрува въ Бога, и вмѣни му ся за правдж.

7. И тѣй познайте че тѣзи които вѣруватъ, тѣ сж сынове Авраамови.

8. И писаніе-то като прѣдвидѣ че Богъ чрѣзъ вѣрж оправдава язычници-тъ, прѣдвзвѣсти Аврааму : Въ тебе ще ся благословятъ вси-тъ народи.

9. Така що тѣзи които вѣруватъ, благословяватъ ся *наедно* съ вѣрнаго Авраама.

10. Защото които сж отъ дѣла-та на законъ-тъ, подъ клѣтвж сж, понеже е писано : Проклѣтъ всякой който не прѣбжде въ всичко което е писано въ книгж-тъ на законъ-тъ, за да го прави.

11. А то че никой не ся оправдава чрѣзъ законъ-тъ прѣдъ Бога, явно е по това че, Праведный-тъ чрѣзъ вѣрж ще бжде живъ.

12. И законъ-тъ не е отъ вѣрж ; но человекъ-тъ който прави *това което заповѣдува законъ-тъ*, ще бжде живъ чрѣзъ него.

13. Христосъ ны искупи отъ клѣтвж-тъ на закона, понеже той станж клѣтва за насъ ; защото е писано : Проклѣтъ всякой който виси на дръво.

14. За да дойде благословеніе-то Авраамово чрѣзъ Исуса Христа на язычници-тъ, така що да приемемъ обѣщаніе-то на Духъ-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ.

15. Братіе, по человекески говоріж ; но *и* человекеско завѣщаніе, като е потвърдено, никой го не разваля, нито прилага *въ него нѣщо*.

16. А обѣщанія-та ся изрекохж на Авраама и на негово-то сѣме ; не казува : И на сѣмена-та, като за много, но като за едного : И на сѣме-то твое, който е Христосъ.

17. И това казувамъ, че завѣтъ прѣдутвърденъ отъ Бога въ Христа, не може да го развали законъ станжлъ слѣдъ четыристотинъ и тридесетъ годни, така що да унищожи обѣщаніе-то.

иі. Яще бо ѿ закона наслѣдіе, не ктою (оужѣ) ѿ ѿбѣтованіа : Авраамъ же ѿбѣтованіемъ дарова Бгъ.

иі. Чтѣ оубо законъ ; престъплѣній ради приложиса, дондеже прійдетъ сѣма, емъже ѿбѣтоваса, вчинѣнъ Англы, рѣкою ходатаа :

к. Ходатаа же единая нѣсть, Бгъ же единый ѣсть.

ка. Законъ ли оубо противъ ѿбѣтованіемъ Бжїимъ ; да не вѣдетъ. Яще бо данъ бысть законъ могий ѿживити, воистинны ѿ закона бы была правда :

кв. Но затвори писаніе всѣхъ подъ грѣхомъ, да ѿбѣтованіе ѿ вѣры Іисъ Хртовъ дастъ вѣрствующимъ.

кг. Прѣжде же пришествіа вѣры, подъ закономъ стрегоми вѣхомъ затворѣни въ хоташю вѣр ѿкрытиса :

кд. Тѣмъже законъ нѣстъ намъ бысть во Хртѣ, да ѿ вѣры ѿправдимса :

ке. Пришедшей же вѣрѣ, оужѣ не подъ нѣстномъ смы.

кз. Всі бо вы сынове Бжїи есте вѣрою ѿ Хртѣ Іисѣ :

кз. Елицы бо во Хртѣ крѣтитеса, во Хртѣ ѿвлекостеса.

ки. Нѣсть Іудей, ни Елиинъ : нѣсть рабъ, ни свободъ : нѣсть мужескій полъ, ни женскій : всі бо вы едины есте ѿ Хртѣ Іисѣ.

ка. Яще ли вы Хртовы : оубо Авраамле сѣма есте, ѿ ѿбѣтованію наслѣдницы.

ГЛАВА 4.

4. Глаголю же, въ елико время наслѣдникъ младъ ѣсть, ничимъже лучшій ѣсть раба, господь сый всѣхъ :

18. Защото ако е наслѣдіе-то отъ законъ-тъ, не е вече отъ обѣтованіе ; но Аврааму съ обѣщаніе го подари Богъ.

19. И тъй защо *ся даде* законъ-тъ ? Приложи се по причинъ на прѣстѣпленія-та, докль дойде сѣме-то къмъ което станъ обѣщаніе-то, още *той законъ* вчиненъ бы чрѣзь ангелы-тъ съ рѣжъ-тъ на единъ ходатай.

20. Но ходатай-тъ не е на одного ; а Богъ е единъ.

21. И тъй законъ-тъ противенъ ли е на Божіи-тъ обѣщанія ? Да не бжде ! Защото ако бы *ся далъ* законъ който да може да оживотвори, то наистинъ правда-та щѣше да е отъ законъ-тъ.

22. Но писаніе-то затвори всичко подъ грѣхъ, за да *ся даде* обѣщаніе-то отъ вѣржъ-тъ въ Исуса Христа на тѣзи които вѣрувать.

23. А прѣди да дойде вѣра-та, бѣхмы подъ стражъ-тъ на законъ-тъ, затворени до *еръме-то на* вѣржъ-тъ която имаше да *ся открие* ;

24. Така що законъ-тъ станъ намъ дѣководитель къмъ Христа, да *ся оправдаемъ* чрѣзь вѣржъ-тъ ;

25. Но слѣдъ идваніе-то на вѣржъ-тъ, не смы вече подъ дѣководитель.

26. Защото всички сте сынове Божіи чрѣзь вѣржъ-тъ въ Христа Исуса ;

27. Понеже всицца които сте *ся въ* Христа кръстили, въ Христа сте *ся облѣкли*.

28. Нѣма *вече* Иудейнъ, нито Елминъ ; нѣма рабъ, нито свободенъ ; нѣма мъжкый полъ, ни женскый ; защото всички вы едно сте въ Христа Исуса ;

29. Ако ли сте вы Христови, то сте сѣме Авраамово, и по обѣтованіе наслѣдници.

ГЛАВА 4.

1. Казувамъ още, до колкото врѣме наслѣдникъ-тъ е младенець, не различа въ нищо отъ рабъ, ако и да е господаръ на всичко ;

в. Но подъ повелітели и приставники есть, даже до на-
рѣка Оча.

г. Такоже и мы, егда вѣхомъ млади, подъ стіхіами вѣ-
хомъ міра порабошени :

. Егда же приде кончина лѣта, послѣ Б҃га С҃на своего
(Единороднаго,) раждаемаго ѿ жены, бываема подъ зако-
номъ :

е. Да подзаконныя и испитъ, да всиновленіе воспри-
имемъ.

ѕ. И понеже есте сынове, послѣ Б҃га Д҃ха С҃на своего въ
сердцѣ вѣша, вопіюща : Авва Оче.

з. Тѣмже оубо не вѣдѣши рабъ, но сынъ : ѡще ли же сынъ, и на-
слѣдникъ Бжїи Иисъ Хрѣтомъ.

и. Но тогда оубо не вѣдѣше Б҃га, сажайте не по есте-
ствѣ ссшымъ богѡмъ :

к. Пынѣ же, познѣвше Б҃га, паче же познани бывше ѿ
Б҃га, какъ возвращаетеся пакы на немощныя и хсдѣла стіхи,
имже пакы свѣше сажити хощете ;

л. Дни смотрите, и мѣсѣцы, и времена и лѣта.

м. Боюса ѿ васъ, еда какъ все трдѣхса въ васъ.

н. Бѣдите ѡкоже ѡза, занѣ и ѡза, ѡкоже вы, братіе,
молѡ вы. ничимже менѣ ѡбидѣте :

о. Вѣсте же, ѡкѡ за немошь плѡти блговѣстѣхъ вамъ
первѣе,

. И испшениа моего, еже во плѡти моеи не оубижилисте
не ѡплевалисте, но ѡкоже Анг҃ла Бжїа приѣсте ма, ѡкѡ Хрѣта
Ииса.

е. Кѡе оубо бѣше блженство вѣше ; свидѣтельствою бо
вамъ, ѡкѡ ѡще бы было мошно, очеса вѣша и звертѣвше,
дали высте ми.

ѕ. Тѣмже врагъ вамъ быхъ, истинъ вамъ глагола ;

2. Но е подь настоятели и домостроители, до *назначенный-тъ* отъ башѣ-тѣ срокъ.

3. Така и ний, когато бѣхмы младенци, бѣхмы порабощени подь стихіи-тѣ на свѣтъ-тѣ.

4. А когато дойде исполненіе-то на врѣме-то, проводи Богъ Сына си, който ся роди отъ женѣ, и станѣ подь законъ-тѣ,

5. За да испуки онѣзи които бѣхѣ подь законъ-тѣ за да въсприемемъ усыновеніе-то.

6. И понеже сте сынове, проводи Богъ Духъ-тѣ на Сына си въ сърдца-та ваши, който выка, Авва, Отче,

7. За това не си вече рабъ, но сынъ; ако ли си сынъ *то си* и наслѣдникъ Божій чрѣзь Христа.

8. Но тогази като не познавахте Бога, служихте на тѣзи, които не сѣ по естество богове;

9. А сега, като познахте Бога, или *да речемъ* по добръ като быхте познани отъ Бога, какъ ся вращате къмъ слабы-тѣ и скудны-тѣ стихіи, на които пакъ изново искате да служите?

10. Дни-тѣ сматряте, и мѣсецы-тѣ, и врѣмена-та и години-тѣ.

11. Боѣ ся за васъ, да не бы напусто да съмъ ся трудилъ помежду вы.

12. Бѣдѣте каквото азъ, защото и азъ съмъ както вы: братіе, моѣ ви ся, не сте ми сторили никаквѣ неправдѣ,

13. И знаете че най напръдъ ви проповѣдахъ евангеліе-то като бѣхъ немощенъ по плѣть.

14. И вы не унищожихте, нито ся погнѣсихте отъ мое-то въ плѣть-тѣ ми искушеніе, но приехте мя като ангела Божія, като Христа Исуса.

15. И тѣй кое бѣше ваше-то блаженство? Понеже свидѣтельствувамъ за васъ че, ако да бы было възможно, очи-тѣ си быхте извъртѣли и быхте ми ги дали.

16. И тѣй азъ непріятель ли ви станѣхъ, защото ви казувамъ истинѣ-тѣ?

31. Ревнѣютъ по васъ не добръ, но ѿлазчѣти васъ хотѣтъ, да ѿмъ ревнѣете.

32. Добро же, еже ревновати всегда въ добромъ, и не точию, внегда приходити ми къ вамъ.

33. Чѣдца моѣ, ѿмѣже паки колѣзисю, дондеже вопрезиѣтса Христосъ въ васъ.

34. Хотѣлъ же быхъ прѣити къ вамъ нынѣ, и ѿзмѣнити гласъ мой, ѿкъ не домышляюся ѿ васъ.

35. Глаголите ми, ѿже подъ закономъ хощете быти, законна ли не слышаете;

36. Писано бо есть: ѿкъ Авраамъ два сына имѣ: единого ѿ рабы, а другаго ѿ свободныхъ.

37. Но ѿже ѿ рабы, по плоти родиша: а ѿже ѿ свободныхъ, по ѿбѣтованію.

38. ѿже сѣть ѿносказѣма: сѣа бо еста два завѣта: единый оубо ѿ горы Синайскѣа, въ рабѣхъ раждаѣи, ѿже есть Агарь.

39. Агарь бо, Сина горѣ есть во Аравіи, прилагѣтса же нынѣшнемъ Іерлімъ, рабѣтаетъ же съ чѣды своими.

40. А вышній Іерлімъ, свобода есть, ѿже есть мати всѣмъ намъ.

41. Писано бо есть: возвеселиша неплоды не раждающаа: расторгни и возопи не болашаа, ѿкъ мнѣга чѣда прстыѣа паче нежеаи ѿмѣщѣа мѣжа.

42. Мы же, братіе, по Ісаакъ ѿбѣтованіѣ чѣда есмѣ.

43. Но ѿкоже тогда по плоти родивыйся гонѣше дѣхѣвнаго, таку и нынѣ.

44. Но что глаголетъ писаніе; ѿзжені рабѣ и сына еѣ, не имать бо наследовати сынъ рабынины, съ сыномъ свободныхъ.

45. Темже, братіе, не смѣ рабынина чѣда, но свободоныхъ.

17. Показувать къмъ васъ ревность не добръ, но ищѣтъ да вы отлѣчатъ, за да имате вы ревность къмъ тѣхъ.

18. Добръ е да сте ревнителн на добро-то вынѣгы, а не само кога ся намѣрувамъ между васъ.

19. Чада мои, за които съмъ пакъ въ мѣкы на раждане доклъ ся образн Христосъ въ васъ,

20. Искалъ быхъ да съмъ сега при васъ, и да промѣнѣхъ гласъ-тъ си, защото съмъ въ недоумѣніе за васъ.

21. Кажѣте ми, вы които искате да сте подъ законъ, не слушате ли законъ-тъ ?

22. Защото е писано, че Авраамъ имаше двама сынове, одного отъ рабынѣхъ-тѣхъ и одного отъ свободнѣхъ-тѣхъ ;

23. Но тойзи който бѣ отъ рабынѣхъ-тѣхъ роди ся по плѣтъ ; а тойзи който бѣ отъ свободнѣхъ-тѣхъ, по обѣщаніе.

24. И това е иносказуемо ; защото тѣ сѣ два-та завѣта, единный отъ Синайскѣхъ-тѣхъ горѣ, който ражда въ робство, и той е Агарь ;

25. Защото Агарь е гора-та Синай въ Арабіѣхъ, и спосрѣща ся съ днешній-тъ Иерусалимъ ; и въ робство е съ чада-та си.

26. А горній Иерусалимъ е свободенъ, който е майка на вснѣца ни ;

27. Защото е писано : Възвесели ся неплодна, която не раждашь, възгласи и извикай ты която не си была въ мѣкы на раждане, защото чада-та на запустѣлѣхъ-тѣхъ сѣ повече отъ чада-та на тѣзи която има мѣжъ.

28. А ный, братіе, чада на обѣщаніе-то сме, както Исаакъ.

29. Но както тогазы роденый-тъ по плѣтъ, гоняше *роденаго* по духу, така и сега.

30. Но що казува писаніе-то ? Испѣди рабынѣхъ-тѣхъ и сына ѿ ; защото сынъ-тъ на рабынѣхъ-тѣхъ нѣма да бѣде наслѣдникъ наедно съсъ сынъ-тъ на свободнѣхъ-тѣхъ.

31. И тѣй, братіе, не сме чада на рабынѣхъ-тѣхъ, но на свободнѣхъ-тѣхъ.

ГЛАВА ѿ.

а. Свободою оубо, ѿюже Хрѣтосъ насъ свободи, стоите, и не паки подъ игомъ рабѣты держитесь.

б. Се азъ Павелъ глаголю вамъ: ѿкѣ ѡще ѡверѣзаетесь, Хрѣтосъ васъ ничтоже пользуетъ.

в. Свидѣтельствую же паки всакому человеку ѡверѣзашемуся, ѿкѣ долженъ есть весь законъ творити.

г. Оупразднитесь ѡ Хрѣта, иже закономъ ѡправдаетесь, ѡ блгодати ѡпадѣте:

д. Мы бо дѣломъ ѡ вѣры оупованїа правды ждемъ.

е. Ѿ Хрѣта во Иисѣ ни ѡверѣзанїе что можетъ, ни не-верѣзанїе, но вѣра любовїю поспѣшествуема.

ж. Течаете добръ: кто вамъ возбранїи не покаратиса истинкѣ;

з. Препрѣнїе не ѡ призвавшаго вы.

и. Малъ квасъ все смѣшенїе кваситъ.

й. Азъ надѣюся ѡ васъ въ Галѣ, ѿкѣ ничтоже ино разсѣсти бѣдете: смущай же васъ понесетъ грѣхъ, кто бы ни былъ.

к. Азъ же, братїе, ѡще ѡверѣзанїе еше проповѣдую, почто еше гонимъ есмь; оубо оупразднїса совлазны крѣта.

л. Ѿ дабы ѡсѣчени были развращающїи васъ.

м. Вы бо на свободоу звани бысте, братїе: точию да не свобода ваша въ винѣ плѣти, но любовїю работайте другъ другъ.

н. Ибо весь законъ во единомъ словеси исполняется, во еже: возлюбивши ближнаго твоего ѿкоже себя.

о. ѡще же другъ друга оугрызаете и сѣдаете, блюнитесь, да не другъ ѡ другъ истреклени бѣдете.

п. Глаголю же: дѣломъ ходите, и похоти плотскїа не совершайте.

ГЛАВА 5.

1. Стойте прочее постоянни въ свободж-тж съ койкто ны Христосъ освободи, и не ся подлагайте пакъ подъ иго на рабство.

2. Ето, азъ Павелъ ви казувамъ че, ако ся обрѣзувате, Христосъ нѣма да ви ползува нищо ;

3. А пакъ свидѣтельствувамъ на всякого человекъ, който ся обрѣзува, че е длѣженъ да испълни всичкій-тъ законъ.

4. Вы които ся оправдавате чрѣзъ законъ-тъ, отстранихте ся отъ Христа : отпадижте отъ благодать-тж.

5. Защото ный чрѣзъ Духъ-тъ ожидамы надеждж-тж на оправданіе-то отъ вѣрж.

6. Защото въ Христа Исуса нито обрѣзаніе-то има нѣкаквж силж, нито необрѣзаніе-то, но вѣра която дѣйствува съ любовь.

7. *Вы* вѣрѣхте добрѣ ; кой вы възбрани да ся не покорявате на истинж-тж ?

8. *Това* прѣдмудваніе не е отъ оногозъ който вы е призовалъ.

9. Малко квасъ все-то тѣсто заквасува.

10. Азъ съмъ увѣренъ за васъ въ Господа, че нѣма да помyslите нищо друго : а който вы смущава, той ще подпадне подъ наказаніе, кой былъ да былъ.

11. И азъ, братіе, ако още проповѣдувамъ обрѣзаніе, защо да съмъ още гоненъ ? тогазъ бы ся махнжла соблазнь-та на кръсть-тъ.

12. Дано ся отсѣчахъ тѣзи които вы развращаватъ.

13. Защото вы, братіе, на свободж бѣхте призовани, само не *употрѣблявайте* свободж-тж за причинж на плть-тж, но съ любовь единъ другый си слугувайте.

14. Защото всичкій-тъ законъ въ еднж рѣчь ся испълнява : сирѣчь въ тжзи : Да възлюбишь ближняго твоего както самага себе си.

15. Ако ли ся хапете единъ другый и ся ядете, пазѣте ся да не бы единъ другый да ся истрѣбите.

16. Прочее казувамъ : Ходѣте по Духу, и не извършвайте похоти-тъ на плть-тж.

31. Плѣтъ бо похотствѣтъ на дѣла, дѣла же на плѣтъ : сїа же дрѣвца дрѣвца противатса, да не ѿже хощете, сїа творитѣ.

32. Ёще ли дѣломъ водимы естѣ, и есте подъ закономъ.

33. Ивлѣна же сѣтъ дѣла плотскѣа, ѿже сѣтъ прелюбо-дѣланіе, блѣдъ, нечистота, стѣдодѣланіе,

34. пдволосженіе, чародѣланіа, вражды, рвеніа, завиды, ѿрости, разжженіа, распри, совлзны, ереси,

35. Зависти, оубѣйства, пїанства, безчинныя кнчы, и подѣкнаа сїмъ : ѿже предгаголю вамъ, ѿкоже и предрекѣхъ, ѿкѣ такѣа творашїи цртва Бжїа не наследѣтъ.

36. Плодъ же дѣловый естѣ любви, радость, миръ, долго-терпѣніе, блгость, милосердіе, вѣра,

37. Кротость, воздержаніе : на таковыхъ не естѣ закона.

38. А иже Хртѣвы сѣтъ, плѣтъ распаша со страстми и похотми.

39. Ёще живѣмъ дѣломъ, дѣломъ и да ходимъ.

40. Не бѣвамъ тиеслави, дрѣвца дрѣвца раздражающе, дрѣвца дрѣвца завѣдающе.

ГЛАВА 5.

а. Братїе, ёще и впадѣтъ человекъ къ некое прегрѣшеніе, въ дѣловїи исправляйте такового дѣломъ кротости, блудыи себѣ, да не и ты икскшенъ бѣдѣши.

б. Дрѣвца дрѣвца тагвты носите, и такѣ исполните законъ Хртѣвъ.

в. Ёще бо кто мнитъ себѣ быти что, ничтоже сїй, оумомъ лстїтъ себѣ.

г. Дѣло же своё да икскшлетъ кїждо, и тогда въ себѣ точїю хваленіе да имать, а не во иномъ :

д. Кїждо бо своё бремя понесѣтъ.

17. Защото плътъ-та похотствува противно-то на Духъ-тъ, а Духъ-тъ противно-то на плътъ-тъ, а тѣ ся противять едно на друго, така що да не правите това което ищете.

18. Но ако ся водите отъ Духъ-тъ, не сте подъ законъ.

19. И дѣла-та на плътъ-тъ сж явны : тѣ сж прѣлюбодѣяніе, блудъ, нечистота, похотливость,

20. Идолослуженіе, чародѣйство, вражды, распри, ревнованія, ярости, крамолы, раздори, ереси,

21. Зависти, убійства, пїянства, кощунства, и подобны-тѣ на тѣхъ ; за конто ви прѣдказувамъ, както и прѣдрѣкохъ, че конто правять таквызы *работы* нѣма да наслѣдятъ царство-то Божіе.

22. А плодъ-тъ на Духъ-тъ е любовь, радость, миръ, дълготърпѣніе, благость, милосердіе, вѣра,

23. Кротость, въздържаніе : противъ таквызи нѣма законъ.

24. А конто сж Христови, распѣли сж плътъ-тъ наедно съсъ страсти-тѣ и похоти-тѣ ѱ.

25. Ако Духомъ живѣемъ, Духомъ и да ходимъ.

26. Да не бывамы тщеславни, за да ся раздражнямы единъ другъ-гый, и единъ другъгый да си завиждамы.

ГЛАВА 6.

1. Братіе, ако и впадне чловѣкъ въ нѣкое прѣгрѣшеніе, вы духовни, поправяйте такового съ духъ на кротость ; но пази и себе си, да не бы и ты искушенъ да бждешъ.

2. Единъ другыму теготы-тѣ носѣте, и така ще испълните законъ-тъ Христовъ.

3. Защото ако мни нѣкой себе си че е нѣщо, като не е нищо, лѣже ся съ умъ-тъ си.

4. Но всякой да испытува свое-то дѣло, и тогазы ще има похвалѣ само въ себе си, а не въ другыго ;

5. Защото всякой свое-то брѣме ще понесе.

5. Да ѡбщѣется же оучаѣся словеси оучаѣшесѹ во всѣхъ бл҃гѣхъ.

6. Не лститеся, бл҃гъ порозгѣмь не вывѣдетъ: ѣже во ѡще сѣдетъ челоувѣкъ, тожде и поженетъ:

и. Иѡкѹ сѣай въ плоть свою, ѡ плоти поженетъ истаѣнїе: а сѣай въ дхъ, ѡ дха поженетъ живѡтъ вѣчный.

8. Дѡброе же творѣше да не стужаемъ сѹ: во время бо своѡ поженемъ, не ѡслабѣюще.

9. Тѣмже оубо дондеже время имамы, да дѣлаимъ бл҃гое ко всѣмъ, паче же къ приснымъ въ вѣрѣ.

10. Видите, колїцѣми книгами писахъ вамъ моѡю рзкою.

11. Елицы хотѣтъ хвалїтисѹ по плоти, сїи иждатъ въ ѡверѣзатисѹ, точїю да не крѣта ради Хрѣтова гоними вѣдѣтѣ.

12. Ни во ѡверѣзающїисѹ сѹми законъ хранѣтъ: но хотѣтъ вамъ ѡверѣзоватисѹ, да въ вашей плоти похвалѣтсѹ.

13. Миѣ же да не вѣдетъ хвалїтисѹ токму ѡ крѣтѣ Гда нашегѹ Ииса Хрѣта: имже миѣ миръ распѣся, и ѡзъ миръ.

14. О Хрѣтѣ во Иисѣ ни ѡверѣзанїе что можетъ, ни неѡверѣзанїе, но нова тварь.

15. И елицы правиломъ сїмъ жителствуютъ, миръ на нихъ и милость, и на Иїли Бжїи.

16. Прочее, трѣды да никтоже мѹ даѣтъ: ѡзъ бо ѡзвы Гда Ииса на тѣлѣ моѡмъ ношѹ.

17. Бл҃годѣть Гда нашегѹ Ииса Хрѣта со дхомъ вашимъ, братїе. ѡминь.

6. А тойзи който ся учи на слово-то *Божіе*, да направя участникъ въ вси-тѣ *си* добрини тогожь който го учи.

7. Не дѣйте ся лъга : Богъ поругаемъ не бѣва ; понеже каквото поспе человекъ, това ще и да пожъне.

8. Защото който сѣе въ плоть-тѣ си, отъ плоть-тѣ ще тлѣніе да пожъне ; а който сѣе въ Духъ-тѣ, отъ Духъ-тѣ ще животь вѣченъ да пожъне.

9. Да не ни ся додѣва да правимъ добро ; Защото ако ся не уморяваме на врѣме ще пожънемъ.

10. И тѣй, доклѣ имамы врѣме, да струваме добро на всички, а найвече на свои-тѣ по вѣрж-тѣ.

11. Виджте колко пространно писмо ви написахъ съ рѣкж-тѣ си.

12. Които пскать да покажѣтъ добръ видъ по плоть, тѣ вы нудятъ да ся обрѣзувате, само да не бѣдѣтъ гонени за кръсть-тѣ Христовъ.

13. Защото нито тѣ, които ся обрѣзувать, пазятъ законъ-тѣ, но ищѣтъ да ся обрѣзувате вы, за да ся похвалятъ въ вашж-тѣ плоть.

14. А азъ не дай, Боже, да ся хвалѣж, освѣнъ съ кръсть-тѣ на Господа нашего Исуса Христа, чрѣзь когото е свѣтъ-тѣ за мене распѣтъ, и азъ за свѣтъ-тѣ.

15. Защото въ Христа Исуса нито обрѣзаніе-то има нѣкоѣжъ силѣ, нито необрѣзаніе-то, но ново създаніе.

16. И на *есички* които живѣѣжтъ по това правило, миръ на тѣхъ и милость и на Божій-тѣ Израиль.

17. Отъ нынѣ никой да ми не досажда, защото азъ носѣж на тѣло-то си бѣлѣзы-тѣ на Господа Исуса.

18. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа да бѣде, братіе, съ вашій-тѣ духъ. Аминь.

КО ЭФЕССЕМЪ ПОСЛАНИЕ

СТІГΩ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павеах посланникъ Іисъз Хрѣтовъ волею Бжїею, сватымъз сшымъ во Эфескѣ и вѣрнымъ ѡ Хрѣтѣ Іискѣ :

б. Благодать вамъ и миръ ѡ Бга Оца нашего и Гда Іиса Хрѣта.

г. Благословенъ Бгъ и Оцъ Гда нашего Іиса Хрѣта, благословенъ насъ всѣцѣмъз благословенїемъз дхѡвнымъз въ небныхъ ѡ Хрѣтѣ,

д. Иакоже избрѡ насъ въ немъз прежде сложенїа мїра, быти намъ стѣмъз и непорѡчнымъз предъ нимъз въ любви,

е. Прежде нарекъ насъ во оусыновленїе Іисъз Хрѣтомъз въ него, по бгволенїю хотѣнїа своего,

с. Въ похвалѣ славы благодати своей, ѣюже ѡблагодати насъ ѡ возлюбленїемъз :

з. Ѡ немъже имамы избавленїе кровїю ѣгѡ, и ѡставленїе прегрѣшенїи, по богатствѣз благодати ѣгѡ :

и. Юже презмножилъ ѣсть въ насъ во всѡкой премѡдрости и рѡзумѣ,

а. Сказавъ намъ тайнѣ воли своей, по бгволенїю своему, ѣже прежде положи въ немъз :

ї. Въ смотренїе исполненїа временъ, возглавити всѡцѣскаѡ ѡ Хрѣтѣ, иаже на нѣсѣхъ и иаже на землї въ немъз :

КЪ ЕФЕСЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ волѣж-тѣ Божіѣхъ апостолъ Исусъ Христовъ до святыи-тѣ конто сѣ въ Ефесъ, и вѣрны-тѣ въ Христа Исуса ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благословенъ Богъ и Отецъ на Господа нашего Исуса Христа, който е благословилъ насъ съсъ всяко духовно благословеніе въ небесно *блаженство* въ Христа :

4. Както е избралъ насъ въ него прѣдъ созданіе міра, да бждемъ святы и непорочны прѣдъ него въ любовь :

5. Като ны е прѣдопрѣдѣлилъ да бждемъ усыновени нему чрѣзъ Исуса Христа, по благоволеніе-то на своѣж-тѣ волѣж,

6. За похвалъ на славнѣж-тѣ си благодать, съ коѣто е обдарилъ насъ чрѣзъ Възлюбленнаго *си* ;

7. Въ когото имамы искупуваніе-то чрѣзъ кръвь-тѣ му, прощеніе-то на прѣгрѣшенія-та, по богатство-то на неговѣж-тѣ благодать ;

8. Коѣто е прѣумножилъ въ насъ съсъ всякъ прѣмудрость и разумъ,

9. Като ни обади тайнѣж-тѣ на своѣж-тѣ волѣж по свое-то благоволеніе, което е отъ понапрѣдъ положилъ въ него си ;

10. Въ устроеніе на изпълненіе-то на врѣмена-та, да съвокупи въ Христа всичко, и което е на небеса-та и което е на земѣж-тѣ ; въ него,

ѧ. ВЪ НЕМЪЖЕ И НАСЛѢДНИЦЫ СОТВОРИХОМСА, ПРЕЖДЕ НАРЕЧЕНИ БЫВШЕ ПО ПРОЗРѢНІЮ БЖІЮ, ВСѧ ДѢЙСТВУЮЩАГВ ПО СОВѢТЪ ВОЛИ СВОЕѧ,

БІ. ИЖЕ БЫТИ НАМЪ ВЪ ПОХВАЛЕНІЕ СЛАВЫ ЕГВЪ ПРЕЖДЕ ОУПОВАВШИМЪ ВО ХРТА,

ГІ. ВЪ НЕМЪЖЕ И ВЫ, СЛЫШАВШЕ СЛОВО ИСТИНЫ, БЛГОВѢСТВОВАНІЕ СПАСЕНІѧ НАШЕГВ, ВЪ НЕМЪЖЕ И ВЪКРОВАВШЕ ЗНАМЕНАСТЕСА ДХОМЪ УВѢТОВАНІѧ СТЪМЪ,

ДІ. ИЖЕ ЭСТЬ УВЕРСЧЕНІЕ НАСЛѢДІѧ НАШЕГВ, ВО ИЗБАВЛЕНІЕ СПАСЕНІѧ, ВЪ ПОХВАЛѢ СЛАВЫ ЕГВЪ.

ЕІ. СЕГВЪ РАДИ И АЗЪ СЛЫШАВЪ ВАШЪ ВЪКРС У ХРТѢ ИИСКЪ, И ЛЮБОВЬ, ТАКЪ КО ВСѢМЪ СТЪМЪ,

ЖІ. НЕ ПРЕСТАЮ БЛГОДАРѧ У ВАСЪ, ПОМИНАНІЕ У ВАСЪ ТВОРА ВЪ МОЛІТВАХЪ МОИХЪ :

ЗІ. ДА БГЪ ГДА НАШЕГВ ИИСА ХРТА, ОЦЪ СЛАВЫ, ДАСТЪ ВАМЪ ДХА ПРЕМЪДРОСТИ И УКРОВЕНІѧ, ВЪ ПОЗНАНІЕ ЕГВЪ :

ИІ. ПРОСВѢЩЕННА ОЧЕСА СЕРДЦА ВАШЕГВ, ТАКЪ ОУВѢДѢТИ ВАМЪ, КОЕ ЭСТЬ ОУПОВАНІЕ ЗВАНІѧ ЕГВЪ, И КОЕ БОГАТСТВО СЛАВЫ ДОСТОЯНІѧ ЕГВЪ ВО СТЪХЪ,

ДИ. И КОЕ ПРЕСПѢЮЩЕЕ ВЕЧИЧЕСТВО СИЛЫ ЕГВЪ ВЪ НАСЪ ВЪКРСЮЩИХЪ ПО ДѢЙСТВЪ ДЕРЖАВЫ КРѢПОСТИ ЕГВЪ,

КІ. ЮЖЕ СОДѢѧ У ХРТѢ, ВОСКРЕСІВЪ ЕГО У МЕРТВЫХЪ, И ПОСАДИВЪ УДЕСНЮ СЕБѢ НА ИВНЫХЪ,

КА. ПРЕВЫШЕ ВСѧКАГВ НАЧѧЛСТВА И ВЛАСТИ И СИЛЫ И ГОСПОДСТВА, И ВСѧКАГВ ИМЕНЕ ИМЕНЪЕМАГВ НЕ ТОЧІЮ ВЪ ВѢЦѢ СЕМЪ, НО И ВО ГРАДЪЩЕМЪ.

КВ. И ВСѧ ПОКОРИ ПОДЪ НОЗѢ ЕГВЪ : И ТОГО ДАДѢ ГЛАВЪ ВЫШЕ ВСѢХЪ ЦРКВИ,

КГ. ИЖЕ ЭСТЬ ТѢЛО ЕГВЪ, ИСПОЛНЕНІЕ ИСПОЛНЯЮЩАГВ ВСѧЧЕСКАѧ ВО ВСѢХЪ.

11. Въ когото и наслѣдіе добыхмы, прѣдопрѣдѣлени бывше *на това* споредъ намѣреніе-то на *Бога* който дѣйствува всичко по свѣтъ-тъ на своѣ-тъ волю,

12. Да бѣдемъ за похвалъ на славъ-тъ му *нын* които ся отъ напрѣдъ надѣяхмы на Христа;

13. На когото и вы *уповахте*, като чухте слово-то на истинъ-тъ, сирѣчь благовѣствованіе-то на ваше-то спасеніе, въ когото и като повѣрувахте, быхте запечатани съ обѣщаный-тъ Святый Духъ,

14. Който е оброченіе на наше-то наслѣдіе, до искупваніе-то на стяжаніе-то *си*, за похвалъ на неговъ-тъ славъ.

15. За това и азъ, като чухъ вѣрж-тъ ви въ Господа Исуса, и любовь-тъ *ви* къмъ всички-тъ святии,

16. Не прѣстанувамъ да благодарѣмъ *Бога* за васъ, и да вы поменувамъ въ молитвы-тъ си;

17. Да бы Богъ на Господа нашего Исуса Христа, Отецъ на славъ-тъ, далъ вамъ духъ на прѣмудрость и на откровеніе, за да го познаете,

18. И да просвѣти сърдечны-тъ ваши очи, за да познаете каква е надежда-та на призваніе-то му, и какво е богатство-то на славно-то негово за святии-тъ наслѣдіе,

19. И колко е прѣвъсходно величіе-то на неговъ-тъ силъ камъ насъ които вѣруваме, по дѣйствиe-то на държавиъ-тъ неговъ крѣпость,

20. Коиъто подѣйствова въ Христа, като го въскрѣси отъ мъртвы-тъ, и тури го да сѣдне отъ деснъ-тъ си странъ на небеса,

21. По горѣ отъ всяко началство и власть, и силъ, и господство, и отъ всяко име съ което ся именувать, не само въ тойзи свѣтъ, но и въ бѣдъщый-тъ;

22. И всичко покори подъ нозѣ-тъ му; и постави го надъ всичко, главъ на церквъ-тъ,

23. Която е негово-то тѣло и изпълненіе-то на тогозь който изпълнява все во все.

ГЛАВА в̄.

а. И вѣсз сѣшнхз прегрѣшенми мѣртвыхз и грѣхѣи вѣшнми :

б. Вѣз нѣхже иногдѣ ходѣсте, по вѣкс мѣра сегѡ, по кнѣзю влѣсти воздѣшныа : дѣха ѣже нынѣ дѣйствуетз вѣ сынѣхз противленїа :

в. Вѣз нѣхже и мы всѣи жѣхомз иногдѣ вѣ похотехз плѡти нѣшеа, творѣше волю плѡти и помышленїи, и вѣхомз ѣстествомз чѣда грѣва, ѣкоже и прочїи :

г. Бѣз же, вогѣтз сѣи вѣ милости, за премнѡгю любовѣ свою, ѣюже возлюбѣи нѣсз,

д. И сѣшнхз нѣсз мѣртвыхз прегрѣшенми, совживѣи Хрѣтомз : влѡгодѣтїю ѣстѣ спасѣни :

е. И сѣз нѣмз воскресѣи, и спосадѣи на нѣсныхз во Хрѣтѣ Иѣсѣ :

ж. Да ѣвѣтз вѣ вѣцѣхз градѣшнхз прѣвѣкное вогѣтство влѡгодѣти своѣа влѡгостынею на нѣсз ѡ Хрѣтѣ Иѣсѣ.

з. Влѡгодѣтїю во ѣстѣ спасѣни чрезѣ вѣкс : и сїѣ не ѡ вѣсз, Бжїи дѣрз :

а. Не ѡ дѣкз, да нѣктоже похвалѣтса.

б. Тогѡ во ѣсмы творѣнїе, создѣни вѣ Хрѣтѣ Иѣсѣ на дѣла влѡгдѣа, ѣже прѣжде оѣготѡва Бѣз, да вѣ нѣхз ходѣмз.

в. Тѣмже помнѣйте, ѣкѡ вы, ѣже иногдѣ ѣзѣцы во плѡти, глагѡлемѣи невѣрѣзанїе ѡ рекѡмагѡ ѡвѣрѣзанїа во плѡти рѣкотворѣннагѡ,

г. ѣкѡ вѣсте во врѣмѣ Оно вѣз Хрѣта, ѡчѣждѣни жѣтїа ѣлева, и чѣждѣи ѡ завѣтз ѡвѣтовѣнїа, оѣповѣнїа не ѣмѣше, и вѣзвѡжнѣи вѣ мѣрѣ ;

д. Нынѣ же ѡ Хрѣтѣ Иѣсѣ, вы бѣвшїи иногдѣ далѣче, влѣззѣи вѣ крѡвїю Хрѣтовою.

ГЛАВА 2.

1. *Съживи* и васъ конто бѣхте мъртви въ прѣстѣпленія-та и грѣхове-тѣ,

2. Въ конто сте нѣкога си ходили споредъ обычай-тѣ на тойзи свѣтъ, по князь-тѣ на въздушнѣ-тѣ власть, духъ-тѣ който дѣйствува нынѣ въ сынове-тѣ на противеніе-то ;

3. Между конто и ный всинца смы живѣли нѣкога си въ похоти-тѣ на нашѣ-тѣ плѣть, като смы правили волѣж-тѣ на плѣть-тѣ и на помыслы-тѣ ; и по естество смы были, както и други-тѣ, чада на гнѣвъ-тѣ ;

4. Богъ обаче, който е богатъ въ милость, за голѣмѣж-тѣ си любовь съ който ны възлюби,

5. И като бѣхмы мъртвы въ прѣстѣпленія-та, оживи ны наедно съ Христа, (по благодать сте вы спасени,)

6. И съвѣскрѣси *ны* и турнѣ *ны* наедно да сѣднемъ въ небесно блаженство въ Христа Исуса ;

7. Да покаже на идуцы-тѣ вѣкове прѣмногo-то богатство на своѣж-тѣ благодать съ добринѣж-тѣ си къмъ насъ въ Христа Исуса ;

8. Защото по благодать сте спасени чрѣзъ вѣрѣж-тѣ ; и това не е отъ васъ ; Божій даръ е :

9. Не отъ дѣла, за да ся не похвали никой.

10. Защото негово смы твореніе, създадени въ Христа Исуса за добры дѣла, конто е Богъ прѣдуготовилъ, да ходимъ въ тѣхъ.

11. За това помнѣте, че вы нѣкога си по плѣть язычници, наричани необрѣзани отъ тѣзи конто ся наричатъ обрѣзани, съ обрѣзаніе на плѣть-тѣ което става съ рѣцѣ,

12. Че въ онова врѣме бѣхте безъ Христа, отчуждени отъ гражданство-то Израилево, и страни отъ завѣты-тѣ на обѣщаніе-то, безъ да имате надеждѣ, и безъ Бога бѣхте на свѣтъ-тѣ ;

13. А сега въ Христа Исуса, вы конто нѣкога си бѣхте далеко, станѣхте близу чрѣзъ кръвь-тѣ Христовѣ.

дї. Той во єсть мїръ нашъ, сотворївый Обоя єдино, и средостѣнїе ѡграда разорївый :

еї. Враждѣ плотию своею, законъ заповѣдей оучении оупразднївъ : да Оба созїждетъ собою во єдинаго новаго челоуѣка, творя мїръ :

ѕї. И примирїтъ Обоихъ во єдиномъ тѣлѣ Бгови крѣтомъ, оубївъ враждѣ на немъ :

зї. И пришедъ блговѣстїи мїръ вамъ дѣлнимъ и ближнимъ :

иї. Зане тѣмъ и мамы приведенїе Обой во єдиномъ Дѣѣ ко Оцѣ.

дї. Тѣмже оубо ктомѣ не есте странни и пришельцы, но сожителе стѣмъ и приснїи Бгѣ,

кї. Наздани бывше на ѡснованїи Аплз и прорѡкз, сѣшс краезголнаго самомѣ Иисъ Хрѣтѣ,

ка. О немже всако созданїе составляемо растетъ въ црковь стѣю ѡ Глѣ,

кв. О немже и вы созидаете въ жилище Бжїе Дѣомъ.

ГЛАВА ҫ.

а. Серѡ ради ѡзъ Павелъ юзникъ Иисъ Хрѣтовъ ѡ васъ гзѣщїхъ :

б. Ище оубо слышасте смотренїе блгодати Бжїа данныа мнѣ въ васъ,

г. Икѡ по ѡкровенїю сказася мнѣ тайна : ѡкоже преднаписанъ въ малѣ,

д. О немже можете чтѣще разсмѣти разсмъ мой въ тайнѣ Хрѣтовѣ :

е. Иже во инѣхъ родѣхъ не сказася сынѡмъ челоуѣчскимъ, ѡкоже нынѣ ѡкрыса стѣмъ єгѡ Аптолѡмъ и прорѡкѡмъ Дѣомъ стѣмъ :

ѕ. (Икѡ) быти гзѣщїемъ сласѣдникѡмъ и стѣлесникѡмъ

14. Защото той е нашій-тъ миръ, който направи двѣ-тъ едно, и развали срѣднихъ-тъ стѣнѣ на прѣградѣ-тъ ;

15. Като унищожѣ враждѣ-тъ съ плѣть-тъ си, законъ-тъ на заповѣди-тъ съ учение-то *си* ; за да създаде въ себе си два-та въ единъ новъ челоуѣкъ, и да направи миръ,

16. И въ едно тѣло да примири и двама-та съ Бога чрѣзъ кръсть-тъ, като уби на него враждѣ-тъ ;

17. И като дойде проповѣда благоувѣстие-то на миръ-тъ на васъ които *бяхте* далеко, и на тѣзи които *блѣж* близу :

18. Защото чрѣзъ него и едни-тъ и други-тъ имама достѣпъ при Отца въ единъ Духъ.

19. За то не сте вече странни и пришелци, но сограждане на святыи-тъ, и свои на Бога.

20. Понеже бяхте създани на основание-то на апостоли-тъ и пророци-тъ, като е краежгъленъ *камень* самъ си Исусъ Христосъ,

21. На когото всичко-то здание сглобявано расте за храмъ святъ Господу ;

22. На когото и вы наедно ся зиждете за жилище Божіе чрѣзъ Духъ-тъ.

ГЛАВА 3.

1. За това азъ Павелъ, узникъ Исусъ Христовъ за васъ язычници-тъ ;

2. Понеже сте чули смотрение-то на даденъ-тъ мене за васъ Божіѣ благодать,

3. Че по откровение станъ ми извѣстна тайна-та, (както и по прѣди ви вкратцѣ писахъ ;

4. Отъ което, като прочитате, може да разумѣте мое-то проумѣваніе въ тайнѣ-тъ Христовѣ,)

5. Която въ други родове не бы извѣстена на челоуѣчески-тъ сынове, както сега ся чрѣзъ Духа открь на святы-тъ неговы апостоли и пророци ;

6. Да бждѣтъ язычници-тъ сънаслѣдници, да съставляватъ едно

и причастиникомъ въбътованіа ѿгнъ въ Хрѣтѣ Іисѣ, бѣговѣ-
ствованіемъ,

з. Емѣже выхъ служитель по дарѣ бѣгодати Бжїа данныа
миѣ по дѣйствию силы ѿгнъ :

и. Миѣ меншемъ всѣхъ стѣихъ дана бысть бѣгодати
сїа, во іазыцѣхъ бѣговѣстити неизслѣдованное богѣтство
Хрѣтѣво,

д. И просвѣтити всѣхъ, что ѣсть смотрѣніе тайны со-
кровѣнныа въ вѣкѣхъ въ Бжѣ создавшемъ всѣхъ Іисѣ
Хрѣтѣмъ,

ї. Да скажетъ нынѣ началомъ и властемъ на нѣныхъ
црквию многоразличнаа премѣдрость Бжїа,

л. По предложенію вѣкъ, ѣже сотвори въ Хрѣтѣ Іисѣ Гдѣ
нашемъ,

м. Ѿ немѣже ѿмамы дерзновѣніе и приведѣніе въ надѣла-
нїи вѣрою ѿгнъ :

н. Тѣмѣже молю вы не стѣжати си въ скорбехъ моихъ въ
васъ, іаже ѣсть слава ваѣа.

о. Серѣ ради преклонѣю колѣна моѣ ко Ѿцѣ Гдѣ нашегѣ
Іисѣ Хрѣтѣ.

п. Иъ негѣже всѣко Ѧтечество на нѣсѣхъ и на землїи
именѣтъ :

р. Да дѣтъ вамъ по богѣтствѣ славы своеѣ, силою ѡу-
твердити въ Дхѣмъ ѿгнъ во вѣстреннѣмъ челоѣцѣ.

з. Вселити въ Хрѣтѣ вѣрою въ сердца ваѣа : въ любви
вкоренѣни и ѡсновани,

и. Да возможете разсмѣти со всѣми стѣими, что ширѣта
и долготѣ и глѣбинѣ и высотѣ,

д. Разсмѣти же прѣспѣющую рѣзмъ любовь Хрѣтѣвоѣ, да
исполнитѣ во всѣко исполнѣніе Бжїе.

е. Могушемъ же пѣче всѣ творити по прѣзбытѣчествїю,

тѣло, и да сж съпричастници на негово-то обѣщаніе въ Христа, чрѣзь евангеліе-то,

7. На което быхъ служитель по дарбж-тж на Божіѣж-тж благодать, която ми е дадена по дѣйствиe-то на неговж-тж силж ;

8. На мене най малкый-тѣ отъ всички-тѣ святыи даде ся тая благодать да благовѣстѣж между язычници-тѣ неизслѣдимо-то богатство Христово ;

9. И да просвѣтѣж вси-тѣ, що е смотреніе-то на тайнж-тж, която е была отъ вѣки скрита у Бога, който е създалъ всичко чрѣзь Иисуса Христа,

10. За да стане сега чрѣзь церквж-тж извѣстна на началства-та и власти-тѣ небесны, многоразлична-та прѣмудрость Божія,

11. Споредъ прѣдвѣчно-то намѣреніе което направи въ Христа Иисуса Господа нашего ;

12. Въ когото имаы дързновеніе и достѣпъ съ увѣреніе чрѣзь вѣрж-тж въ него.

13. За това вы молѣж да не ви ся додѣе отъ мон-тѣ за васъ скърби, които сж ваша слава.

14. За това прѣклонявамъ колѣнѣ-тѣ си прѣдъ Отца на Господа нашего Иисуса Христа,

15. Отъ когото ся именува всяко отечествіе на небеса-та и на земѣж-тж,

16. Да ви даде споредъ богатство-то на славж-тж си, чрѣзь неговый-тѣ Духъ да ся утвърдите крѣпко въ вжтрѣшній-тѣ чело-вѣкъ,

17. Чрѣзь вѣрж-тж *ви* да ся всели Христосъ въ ваши-тѣ сърдца ; што вкоренени и основани въ любовь-тж,

18. Да можете да разумѣете наедно съсъ всички-тѣ святыи, що е широчина-та и дължина-та и дълбочина-та и высочина-та,

19. И да познаете любовь-тж Христовж, която прѣвѣсхожда всяко знаніе, за да ся изпълните съсъ всичкж-тж пълнотж Божіѣж.

20. А на того, който, по дѣйствующж-тж въ насъ силж, може

ИХЖЕ ПРОСИМЪ ИЛИ РАЗУМѢМЪ, ПО СИЛѢ ДѢЙСТВЕЕМЪИ ВЪ НАСЪ,

Ѧ. ТОМЪ СЛАВА ВЪ ЦРКВИ Ѡ ХРѢТѢ ИИСУ, ВО ВСѢ РОДЫ ВѢКА ВѢКѠВЪ. АМИНЬ.

ГЛАВА ̄.

̄. Молю оубо васъ азъ юзникъ Ѡ Гдѣ, достойнъ ходити званіа, въ неже званіи бысте,

Ѣ. Со всѣкимъ смиреномъдріемъ и кротостію, съ долго-терпѣніемъ, терпѣше другъ другъ любовію,

Ѧ. Тщѣяса блюсти единеніе дѣа въ союзѣ міра.

̄. Единно тѣло, единъ дѣхъ, ѡкоже и званіи бысте во единомъ оупованіи званіа вагегъ :

Ѣ. Единъ Гдѣ, едина вѣра, единно крщеніе :

Ѣ. Единъ Бгъ и Оцъ всѣхъ, иже надъ всѣми, и чрезъ всѣхъ и во всѣхъ насъ.

Ѣ. Единомъ же комъждо насъ дадеца бгдодѣть по мѣрѣ дарованіа Хртѡва.

И. Тѣмже глаголетъ : возшедъ на высотѣ плѣніахъ ѣси плѣнъ, и даде даданіа человекумъ,

̄. И ѣже, взыде, что ѣсть, точію, ѡкв и сниде прѣжде въ долнѣишыхъ странѣи земли ;

Ѧ. Сшѣдый, той ѣсть и возшедый превыше всѣхъ нѣсъ, да исполнитъ всѣхъскаа :

̄. И той далъ ѣсть Овы оубѡ Аплы, Овы же Пророки, Овы же бгговѣстники, Овы же пастыри и оучители,

Ѣ. Къ совершенію стѣихъ въ дѣло слзженіа, въ созданіе тѣла Хртѡва :

Ѧ. Дондеже достигнемъ вси въ соединеніе вѣры и познаніа Сна Бжїа, въ мѣжа совершенна, въ мѣрсъ возраста исполненіа Хртѡва :

да направи несравненно повече отъ колкото просимъ или мислимъ,

21. Нему слава *да бжде* въ церквѣ-тѣ чрѣзъ Исуса Христа, въ всички-тѣ родове отъ вѣка до вѣка. Аминь.

ГЛАВА 4.

1. И тъй, азъ узникъ въ Господа, моля въ да ходите достойно на званіе-то, въ което быхте призовани,

2. Съсъ всяко смиренномудріе и кротость, съ дълготърпѣніе да си прѣтърпѣвате единъ другъ съ любовь,

3. Като ся стараете да увардите единство-то на Духъ-тѣ въ свѣрскѣ-тѣ на миръ-тѣ.

4. Едно тѣло и единъ Духъ, както ся и призовахте съ една надеждѣ на званіе-то ваше ;

5. Единъ Господь, една вѣра, едно кръщеніе ;

6. Единъ Богъ и Отецъ на вси-тѣ, който е надъ всички, чрѣзъ всички и въ всички насъ.

7. А всякому отъ насъ ся даде благодать, по мѣркѣ-тѣ на Христово-то дарованіе.

8. За това казува : Като възлѣзе на високо, плѣни плѣнъ, и даде даванія на чловѣцы-тѣ.

9. А това, възлѣзе, що е друго, освѣнъ, че е и слѣзлъ понапрѣдъ въ най долны-тѣ страны на земѣк-тѣ ?

10. Тойзи който е слѣзлъ той е който и възлѣзе по горѣ отъ всички-тѣ небеса да испълни всичко.

11. И той даде едни *да сж* апостоли, други пророци, други пакъ благовѣстителн, а други пастыри и учители,

12. За усъвършенствованіе на святыи-тѣ, въ дѣло-то на служеніе-то на тѣло-то Христово ;

13. Доклѣ достигнемъ всинца въ единство-то на вѣрж-тѣ, и на познаніе-то на Сына Божія въ совѣршенъ мѣжъ, въ мѣрж-тѣ на възрасть-тѣ на Христовж-тѣ пълпотж.

̑і. Да не бываемъ ктомъ младѣнцы, влѣющеся и скитѣющеся всѣкимъ вѣтромъ оученіа, во лжи челоѣчестѣй, въ коварствѣ козней лженіа :

̑і. Истинствующе же въ любви, да возрастѣмъ въ него всѣческаа, иже есть глава Хрѣтосъ,

̑і. Изъ негоже все тѣло составляемо и счинѣваемо приличнѣ, всѣцѣмъ въсказаніемъ подлѣніа, по дѣйствъ въ мѣрѣ едѣнныа коеаждо чѣсти, возвращеніе тѣла творитъ въ созданіе самѣго себе любвию.

̑і. Сіе оубо глаголю и послѣшествую въ Гѣѣ, ктомъ не ходити вамъ, такоже и прочіи языцы ходятъ въ свѣтѣ оумѣ ихъ,

̑і. Помраченіи смысломъ, сѣще въчужденіи въ жизни Бжїа, за невѣжество сѣшее въ нихъ, за въкамененіе сердецъ ихъ :

̑і. Иже въ нечлѣніе вложшеся предаша себе стѣдодѣанію въ дѣланіе всѣкїа нечистоты въ лихонманїи :

̑і. Вы же не такъ познаете Хрѣта.

̑і. Яше оубо слышасте его, и въ немъ научитеся, такоже есть истина въ Исѣ :

̑і. Обложити вамъ, по первому житїю, вѣтхаго челоѣка тлѣющаго въ похотехъ прелѣстныхъ :

̑і. Обновлѣтися же дѣхомъ оумѣ вашего.

̑і. И вълещися въ новаго челоѣка созданаго по Бгѣ въ правдѣ, и въ преподавѣи истины.

̑і. Тѣмже вложше мжѣ, глаголите истинъ кїждо ко искреннему своему : занѣ есмь дрѣгъ дрѣгъ оудове.

̑і. Гнѣбайтеся, и не согрѣшѣйте : солнце да не зайдетъ въ гнѣвѣ вашемъ,

̑і. Ниже дадите мѣста діаволу.

̑і. Крадѣй, ктомъ да не крадетъ, но паче да трѣждѣетсѣ, дѣлаа своима рѣкама блгоу, да имать подаати трѣбующему.

14. Да не сме вече младенци, блъскани и завличани отъ всякой вѣтръ на ученіе-то, съ чловѣческо-то льстеніе, съ пронырство по ухыщреніе-то на измамж-тж ;

15. Но съ истинство въ любовь-тж, да порастемъ по всичко въ него, който е глава-та, Христосъ,

16. Отъ когото всичко-то тѣло съчленявано и свързувано чрѣзъ всяко склучуваніе на спомагателны-тѣ членове, споредъ съразмѣрно-то дѣйствіе на всякж еднж часть, прави тѣло-то да расте, за свое-то си въ любовь-тж назиданіе.

17. Прочее, това казувамъ и свидѣлствувамъ въ Господа, да не ходите вече, както ходять и други-тѣ язычници въ суетж-тж на умъ-тѣ си,

18. Помрачени въ разумъ-тѣ, и отчуждени отъ животъ-тѣ Божій за невѣжество-то което е въ тѣхъ, и заради окамененіе-то на сърдце-то имъ.

19. Които, като въ нечувствіе сж ся прѣдали на похотливость, да вършатъ ненасытно всякж нечистотж.

20. Но вы не сте така познали Христа ;

21. Понеже сте го чули, и сте научени отъ него, както е истина-та въ Исуса,

22. Да ся сблѣчете отъ ветхый-тѣ чловѣкъ, споредъ по прѣдишно-то *си* поведеніе, който тлѣе въ прѣльстителны-тѣ похоти ;

23. И да ся подновявате въ духъ-тѣ на вашій-тѣ умъ,

24. И да ся облѣчете въ новый-тѣ чловѣкъ, създаденый-тѣ по *образъ-тж* на Бога въ правдж и въ святость на истинж-тж.

25. За това, отхвърлѣте лжж-тж : и всякой съ ближняго си говорѣте истинж ; защото сме удове единъ на другъ.

26. Гпѣвайте ся и не съгрѣшавайте, слнце-то да не зайде въ разгнѣваніе-то ви,

27. Нито давайте мѣсто на діаволь-тѣ.

28. Който е кралъ, да не краде вече, а наипаче да ся труди да работи добро-то съ ржцѣ-тѣ *си*, за да има да раздава и на тогози който има нуждж.

ка. Всяко слово гнило да не исходитъ изъ оустъ вашихъ, но точно же есть благо къ созданию веры, да дастъ благо-датель слышашимъ:

л. И не скорбляйте духа свяга бжїа, имже знаменастеса въ день избавленїа.

ла. Всяка горестъ, и гнѣвъ, и яроссть, и клѣчь, и хсла, да возметса ѿ васъ, со всякою злобою:

лв. Бывайте же другъ ко другу блази, милосѣрди, прощающе другъ друга, якоже и бгъ во хртѣ простилъ есть вамъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Бывайте оубо подражатели бгъ, якоже чада возлюбленнаа:

б. И ходите въ любви, якоже и хртосъ возлюбилъ есть насъ, и предаде себя за ны приношенїе и жертва бгъ въ коню благоуханїа.

г. Блздъ же и всяка нечистота и лихоимство ниже да именуется въ васъ, якоже подобаетъ святымъ:

д. И сквернословїе, и вресловїе, или кощны, яже неподобнаа, но паче благодаренїе.

е. Сїе бо да вѣсте, яkw всякъ блзникъ, или нечистъ, или лихоимецъ, иже есть идолослужитель, не иматъ достоянїа въ цркви хртїа и бга.

ж. Никтоже васъ да лститъ счетными словесы: сїхъ бо ради градеть гнѣвъ бжїи на сыны непокоривыа.

з. Не бывайте оубо сопричастницы сїмъ.

и. Вѣсте бо иногда тма, нынѣ же свѣтъ ѿ гдѣ: якоже чада свѣта ходите:

к. Плодъ бо дховный есть во всякой благодѣи и правдѣ и истинѣ:

г. Искшающе что есть благогдно бгови:

29. Никое гнило слово да не измъзва изъ уста-та ви, но онова което е добро за потрѣбно-то назиданіе, за да принесе благодать на тѣзи които слушатъ ;

30. И не оскърбявайте Святой-тъ Духъ Божій, съ когото сте запечатани за день-тъ на искупуваніе-то.

31. Всяко огорченіе, и ярость, и гнѣвъ, и выкъ, и хула, да ся дигне отъ васъ наедно съсь всякъ злобъ ;

32. А бывайте благи единъ другиму, милосърди, прощавайте си единъ на другий, както ви е и Богъ простилъ чрѣзь Христа.

ГЛАВА 5.

1. И тѣй бывайте подражатели Богу, като чада възлюбленны ;

2. И ходѣте въ любовь, както и Христосъ ны възлюби, и прѣдаде себе си за насъ приносъ и жертвѣ Богу въ благовонынъ миризмъ.

3. А блудъ и всякаква нечистота или лихоимство, да имъ ся не чува нито име-то между васъ, както подобава на святыи.

4. Нито срамотны и пусты прикаскы, нито кощунства, които сѣ неприличны нѣща ; но повече *вмѣсто тѣхъ* благодареніе.

5. Защото знаете това, че всякой блудникъ, или нечистъ, или лихоимецъ, (който е идолослужитель,) нѣма наслѣдіе въ царството на Христа и Бога.

6. Да вы не льсти никой съ празны думы ; понеже за *всичко* това иде гнѣвъ-тъ Божій врѣхъ сынове-тъ на непокорство-то.

7. И тѣй не бывайте съчастници тѣмъ.

8. Защото нѣкога си бѣхте тъмнина, а сега сте видѣлина въ Господа : ходѣте като чада на видѣлинъ-тъ ;

9. (Защото плодъ-тъ на Духъ-тъ е въ всякъ благостынѣ, и правдъ и истинъ ;)

10. Опытувайте що е благоугодно Господу.

дї. И не пришецайтесь къ дѣломъ непавднымъ тмы, паче же и ѡбличайте.

еї. Бываемаа ко ѡтай ѡ нихъ срамно ̅сть и глаголати :

гї. Всѧ же ѡбличаемаа, ѡ свѣта гавлаются : все бо гавлаемое, свѣтъ ̅сть :

дї. Сегѡ ради глаголетъ : востани спай и воскресни ѡ мертвыхъ, и ѡсвѣтитъ тѧ Хрѣтосъ.

еї. Блюдите оубо, какъ ѡпаснѡ ходите, не ꙗкоже не мѡдри, но ꙗкоже премѡдри :

ѕї. Искъпьюше время, ꙗкѡ днѣ азкави сѡтъ.

зї. Сегѡ ради не кывайте несмысленни, но разсмѣвайте, что ̅сть вола Бжїа :

иї. И не оупивайтесь виномъ, въ немъже ̅сть блѡдъ : но паче исполняйте дѡмъ,

дї. Глаголюще себѣ во ѡсалмѣхъ и пѣнїихъ и пѣснехъ дѡбныхъ, воспѣваяюще и поюще въ сердцахъ вашихъ Гдѡви,

к. Благодарше всегда ѡ всѣхъ ѡ имени Гдѡ нашего Ииса Хрѣта Бгс и Сцѡ :

ка. Повиняющиеся другъ другъ въ страхѣ Бжїи.

кв. Женѡ, своимъ мужемъ повиняйтесь, ꙗкоже Гдѡ,

кг. Зане мужъ глава ̅сть женѡ, ꙗкоже и Хрѣтосъ глава цркви, и той ̅сть Спситель тѣла :

кд. Но ꙗкоже црковь повиняется Хрѣтѡ, такожде и женѡ своимъ мужемъ во всемъ.

ке. Мужїе, любите своѡ женѡ, ꙗкоже и Хрѣтосъ возлюбѡ црковь, и себѣ предаде за ню :

кѕ. Да ѡстѡитъ ю, ѡчїстивъ канею водкою въ глаголѣ,

кз. Да представитъ ю себѣ слави цркови, не имѡщѡ скверны, или порока, или нечто ѡ таковыхъ, но да вѡдетъ сѡ и непорочна.

кн. Тако должни сѡтъ мужїе любити своѡ женѡ, ꙗкѡ своѡ тѣлесѡ. люкай ко свою женѡ, себѣ самаго любитъ :

ко. Пиктоже ко когда свою плоть возненавидѣ, но питаетъ и грѣтъ ю, ꙗкоже и Гдѡ црковь.

11. И не участвувайте на бесплодны-тъ дѣла на тъмнинѣ-тъ, а наипаче и обличавайте ги.

12. Защото това което скритомъ правятъ, срамотно еи да ся говори.

13. А всичко което ся изобличава отъ видѣлинѣ-тъ, става явно ; понеже всяко което става явно, видѣлина е ;

14. За това казува : Стани ты който спишь, и възкръсни отъ мъртвы-тъ, и ще тя освѣти Христосъ.

15. И тъй гледайте какъ съ прѣдупазваніе да ходите, не както глупави, но както прѣмудри,

16. Искупувайте врѣме-то, защото дни-тъ сѣ лукави.

17. Заради това не бывайте несмысленни, но разумѣвайте що е воля-та Божія.

18. И не ся опивайте съ вино, въ което е разблудство, но изпълняйте ся Духомъ ;

19. И разговаряйте ся съ псалмы и пѣнія и пѣсни духовны, пѣйте и възпѣвайте Господу въ сърдце-то си,

20. Выиѣгы благодаряще за всичко Бога и Отца въ име-то на Господа нашего Иисуса Христа ;

21. Покорявайте ся единъ другому въ страхъ Божій.

22. Жены, покорявайте ся на свои-тъ си мъжіе, както на Господа ;

23. Защото мъжъ-тъ е глава на женѣ-тъ, както е и Христосъ глава на церквѣ-тъ, и той е Спаситель на тѣло-то.

24. Но както церква-та ся покорява Христу, така жены-тъ *да ся покоряватъ* въ всичко на свои-тъ си мъжіе.

25. Мъжіе, любѣте жены-тъ си, както и Христосъ възлюби церквѣ-тъ, и прѣдаде себе си за неѣ,

26. Да ѣхъ освати и очисти съ омываніе-то съ водѣ, чрѣзь слово-то,

27. Да ѣхъ прѣдстави на себе си церквѣ славнѣ, безъ да има пятно, или бръчкѣ, или *друго* нѣщо таково, но да е свята и непорочна.

28. Така сѣ длѣжни мъжіе-тъ да любятъ жены-тъ си, както свои-тъ си тѣла. Който люби женѣ си, себе си люби ;

29. Защото никой никога не е възненавидѣлъ своиѣ-тъ си плѣть, но храни ѣхъ и ся грыжи за неѣ, както и Господь церквѣ-тъ.

л. Занè оуды єсмь тѣла єгѡ, ѡ плѡти єгѡ, и ѡ костей єгѡ.

ла. Сегѡ ради ѡстáвнтъ человекъ оцѣ своего и мáтерь : и прилѣпитъ къ женѣ своей, и бѣдетъ двѣ въ плѡть єдину.

лв. Тайна сіа велика єсть : ѡзъ же глаголю во Хрѣтѣ, и во црковѣ.

лг. Обаче и вы по єдиному, кійждо свою жену сїце да любитъ ꙗкоже и себѣ : ѡ женѣ да коитъ своего мѡжа.

ГЛАВА 5.

а. Члѡда, послѣшайте своихъ родителей ѡ Гдѣ : сїе во єсть праведно.

б. Чтѣ оцѣ твоегѡ и мáтерь : ꙗже єсть заповѣдь первая во ѡбѣтованїи :

г. Да блго ти бѣдетъ, и бѣдеша долготѣнъ на землї.

д. И оцы, не раздражайте члѡдъ своихъ, но воспитовайте ихъ въ наказанїи и оученїи Гдни.

е. Рабѣ, послѣшайте господїи своихъ по плѡти, со страхомъ и трѣпетомъ, въ простотѣ сѣрдца вашего, ꙗкоже и Хрѣтѣ :

ѕ. Не предъ очима точию работайте ꙗкѡ человекѡзгѡдницы, но ꙗкоже рабѣ Хрѣтовы, творяще волю Бжїю, ѡ дшїи.

з. Со блгоразсмїемъ служаще ꙗкоже Гдѣ, ѡ не ꙗкѡ человекѡмъ :

и. Рѣдѡше, ꙗкѡ кійждо, ѣже ѡше сотворитъ блгое, сїе прїиметъ ѡ Гдѣ, ѡше рабъ, ѡше свободъ.

д. И господѣе, тѡждѣ творите къ нимъ, послабляюще имъ прещенїа : вѣдѡше, ꙗкѡ и вамъ самѣмъ и тѣмъ Гдѣ єсть на нѣсѣхъ, и ѡбновенїа лица нѣсть оу негѡ.

и. Прѡчее же, братїе моѡ, возмогайте во Гдѣ, и въ державѣ крѣпости єгѡ :

30. Понеже смы удове на негово-то тѣло, отъ неговѣ-тѣ плѣть, и отъ неговы-тѣ кости.

31. Заради това ще остави челоуѣкъ бащѣ си и майкѣ си, и ще ся присоедили при женѣ-тѣ си, и ще бѣдѣтъ и двама-та въ еднѣ плѣть.

32. Тая тайна е голѣма; но азъ говорѣхъ *това* за Христа и за церквѣ-тѣ.

33. Но и вы всякой еднѣ отъ васъ да любите женѣ-тѣ си така както себе си; а жена-та да ся бои на мѣжѣ-тѣ си.

ГЛАВА 6.

1. *Вы*, чада, слушайте родители-тѣ си въ Господа; защото това е праведно.

2. Почитай отца си и майкѣ си, което е първа заповѣдь съ общаніе;

3. Да ти бѣде добрѣ, и да бѣдешъ многобѣтенъ на земѣ-тѣ.

4. И *вы*, отцы, не раздражайте чада-та си, но възпитавайте ги въ ученіе и наставленіе Господне.

5. *Вы*, раби, покорявайте ся на *ваши-тъ* по плѣть господари съсъ страхъ и трепетъ, въ простотѣ-тѣ на сърдце-то си, както на Христа.

6. Не прѣдъ очи само да работите както челоуѣкоугодници, но както раби Христови, исполняйте отъ душѣ волю-тѣ Божію,

7. И слугувайте доброволно *като* на Господа, а не *като* на челоуѣцы;

8. Понеже знаете че всякой рабъ, или свободенъ, каквото добро стори, това ще приеме отъ Господа.

9. И *вы*, господари, исто-то правѣте тѣмъ, поослабѣйте устрашаваніе-то; като знаете че *както на тѣхъ така* и на самы васъ има Господарь на небеса, и у него нѣма лицепріятіе.

10. Най послѣ, братіе мои, укрѣпвайте ся въ Господа, и въ силѣ-тѣ на негово-то могущество.

дї. Облещитесь во вса орѣжіа Бжіа, іакъ возмоши вамъ стати противъ кознемъ діаволскимъ :

еї. Іакъ нѣсть наша брань къ крови и плоти, но къ началомъ, и ко властемъ, и къ міродержителемъ тмы вѣка сегъ, къ арховымъ слобы поднебеснымъ.

гї. Сегъ ради прїиміте вса орѣжіа Бжіа, да возможете противитиса въ день лютъ, и вса содѣавше стати.

дї. Станите оубо преподаани чресла ваша истиною, и ѡболкшеса въ корона правды,

еї. И ѡбѣвше нозѣ во оуготованіе бѣговѣствованія міра :

зї. Наа всѣми же воспрїимше шитъ вѣры, въ немже возможете вса стрѣлы азкавагъ разжѣпныа оугасити :

зї. И шлемъ спасенія воспрїиміте, и мечъ дховный иже єсть глаголъ Бжіи.

иї. Всякою молитвою и моленіемъ молѣшеса на всяко время дхомъ, и въ сіе истое кдѣше во всякомъ терпѣнїи и молитвѣ ѡ всѣхъ стѣихъ,

дї. И ѡ мнѣ, да дастса мнѣ слово во ѡверзеніе оутъ мойхъ, съ дерзновеніемъ сказати тайнъ бѣговѣствованія,

к. Ѣ немже посольствю во оузахъ, да въ немъ дерзѣю, іакоже подоблетъ мнѣ глаголати.

ка. Да оувѣсте же и вы, іаже ѡ мнѣ, что дѣлаю, вса скажетъ вамъ Тѣхикъ возлюбленный братъ и вѣренъ служитель ѡ Гдѣ :

кв. Егѡже послахъ къ вамъ на сіе истое, да оувѣсте, іаже ѡ насъ, и да оутѣшитъ сердца ваша.

кг. Миръ братїи и любовь съ вѣрою ѡ Бга Оца и Гда Іиса Хрѣта.

кд. Благодать со всѣми любящими Гда нашего Іиса Хрѣта въ нестѣнїи. Амѣнь.

11. Облѣчѣте ся въ всеорѣжіе-то Божіе, за да можете да устоите срѣщъ ухищренія-та на діаволь-тъ ;

12. Защото наша-та борба не е срѣщъ кръвь и плѣть, но срѣщъ началства-та, срѣщъ власти-тъ, срѣщъ управители-тъ на тъмнотѣ-тъ на тойзи вѣкъ, срѣщъ лукавы-тъ духове въ поднебеснѣхъ.

13. За това земѣте всеорѣжіе-то Божіе, за да можете да противостоите въ день-тъ лукавий, и на всичко като надвѣете, да устоите.

14. Стойте прочее прѣпасани съ истина прѣзъ чрѣсла-та си, и облѣчени въ брони-тъ на правдѣ-тъ,

15. И нозѣ-тъ ви да бѣждѣтъ обути въ приготвяніе за благовѣстіе на миръ.

16. А врѣхъ всичко *това* земѣте щитъ-тъ на вѣрж-тъ, съ който ще можете да угасите всички-тъ разжѣжены стрѣлы на лукавий-тъ ;

17. И земѣте шлемъ-тъ на спасеніе-то, и мечъ-тъ на Духъ-тъ, който е слово-то Божіе ;

18. Моляще ся Духомъ на всяко врѣме съсъ всякъ молитвѣ и молбѣ, и въ това исто-то бѣждѣте бодри съсъ всяко стърпяваніе и моленіе за всички-тъ святии,

19. И за мене, да ми ся даде слово да отворѣжъ уста-та си съ дързновеніе, за да направѣжъ познатѣ тайнѣ-тъ на благовѣстіе-то,

20. За което съмъ посланникъ въ оковы, да говорѣжъ за него съ дързновеніе, както подобава да говорѣжъ.

21. Но за да знаете и вы за мене, що правѣжъ, всичко-то ще ви каже Тихикъ, възлюбленный братъ и вѣренъ въ Господа служителъ ;

22. Когото проводихъ до васъ за това исто-то, да разберете за насъ, и да утѣши сѣрдца-та ви.

23. Миръ на братія-та и любовь съ вѣржъ отъ Бога Отца и Господа Исуса Христа.

24. Благодать *да бѣде* съсъ всички-тъ които любятъ искрено Господа нашего Исуса Христа. Аминь.

КЪ ФІЛІППИСІЕМЪ ПОСЛАНІЕ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА І.

а. Павелъ и Тимофей рави Іисъ Хрѣтѣ, всѣмъ стѣмъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ сѣщымъ въ Філіппѣхъ, съ епископы и діаконы :

б. Благодарѣ вамъ и миръ ѡ Бга Сѣдла нашегъ, и Гда Іиса Хрѣта.

в. Благодарю Бга моего ѡ всеѣ пѣматѣ вѣшей,

г. Всегда во всеѣ молѣтвѣ моѣй за всеѣхъ васъ съ радостію молѣтвѣ моѣй творѣ,

д. Ѣ Общѣніи вѣшемъ въ блговѣствованіе, ѡ первагъ днѣ даже и до нынѣ :

е. Надѣвса на сѣ истое, ѣкв начный дѣло блго въ васъ, совершитѣ ѣ, даже до днѣ Іисъ Хрѣтова :

ж. Икоже ѣсть праведно мнѣ сѣ мѣдрствовати ѡ всеѣхъ васъ, за ѣже имѣти мѣ въ сѣрдцѣ васъ, во оузахъ моѣхъ и во ѡвѣтѣ и ѡзвѣщѣніи блговѣстїа, сообщниквмъ мнѣ блгодати всеѣхъ васъ сѣщѣхъ.

з. Свидѣтель ко мѣ ѣсть Бгъ, ѣкв люблю всеѣхъ васъ по милости Іисъ Хрѣтовѣ.

и. И ѡ сѣмъ молюсѣ, да любовь вѣша ѣще пѣче и пѣче ѡзбыточествуетъ въ разсмѣ и во всеѣкомъ чѣствїи,

і. Но ѣже ѡскзшати вамъ лѣчшаа, да вѣдете чїсти и непретковѣнии въ дѣнь Хрѣтовъ,

КЪ ФИЛИППЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Тимоѳей, раби Исусъ Христови, до вси-тъ въ Христа святыи, които сѣ въ Филиппы, наедно съ епископы-тъ и діаконны-тъ ;

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

3. Благодарѣнъ Бога моего всякога когато вы поменувамъ,

4. (Вынѣгы, во всякъ мойѣ молитвѣ за всинца ви съ радость като правѣнъ молбѣ-тъ си,)

5. Заради ваше-то участіе въ евангеліе-то отъ първый-тъ день даже до нынѣ ;

6. Като съмъ увѣренъ въ това исто-то, че оный който е начнѣлъ въ васъ добро дѣло, ще го свърши даже до день-тъ Исусъ Христовъ ;

7. Както е и праведно за мене да мыслижъ това за всинца ви, понеже вы имамъ на сърдце, и въ оковы-тъ ми, и въ оправданіе-то и въ подтвърждаваніе-то на благовѣствованіе-то, всички вы сте соучастници мои на благодать-тъ.

8. Защото Богъ ми е свидѣтель, че милѣнъ за всички васъ съ милосърдіе Исусъ Христово.

9. И това ся молижъ, да прѣзобилува любовь-та ви още повече и повече въ познаніе и во всяко разумніе,

10. Да испытувате по добро-то, за да бждете искренни и непрѣпъвани до день-тъ Христовъ,

ѧі. Исполнени плодѣвъ правды Іисъ Хрѣтомъ, въ слѣвѣ ѡ похвалѣ Бжїю.

ѧі. Разсмѣти же хошѣ вамъ, братїе, ѡтѣхъ, ѡтѣхъ же ѡ мнѣ, ꙗче во оуспѣхъ бжговѣствованїа прїидоша :

ѧі. Ѣѡхъ оузы мой ѡвлѣны ѡ Хрѣтѣ быша во всемъ сздиши ѡ въ прочїихъ всѣхъ,

ѧі. Ѣ множайши братїа ѡ Гдѣ надѣжавшиисѧ ѡ оузахъ моихъ, ꙗче дерзѡютъ безъ страха слово Бжїе глаголати.

ѧі. Пѣщынъ оубѣ по зависти ѡ ревности, дрзвїи же ѡ за бжволенїе Хрѣта проповѣдаютъ.

ѧі. Ови оубѣ ѡ рвенїа Хрѣта возвѣщѡютъ печнїстѣ, мнѡше печаль нанести оузамъ моимъ :

ѧі. Ови же ѡ любвѣ, вѣдѡше, ѡтѣхъ во ѡвѣстѣ бжговѣствованїа лежѣ.

ѧі. Чтѣ оубѣ ; Обѡче всѡцѣмъ образомъ, ѡше винѣю, ѡше истинѣю, Хрѣтѣмъ проповѣдаемъ ѣсть : ѡ ѡ сѣмъ радѣюсѧ, но ѡ возрадѣюсѧ.

ѧі. Вѣмъ бо, ѡтѣхъ сїе сздетсѧ мнѣ во спасѣнїе вѡшею молїтѣю ѡ подѡнїемъ Дха Іисъ Хрѣтова,

ѧі. По чѡлнїю ѡ оупѡванїю моемъ, ѡтѣхъ ни ѡ ѣдїномъ же постыжѣсѧ, но во всѡкомъ дерзновѣнїи, ѡтѣхъ же всегдѡ, ѡ нынѣ возвелїчнїтсѧ Хрѣтѣмъ въ тѣлѣ моемъ, ѡше животѣмъ, ѡше ли смѣртїю.

ѧі. Мнѣ бо ѣже жїти, Хрѣтѣмъ : ѡ ѣже оумрѣти, прївѣрѣтенїе ѣсть.

ѧі. ѡше же, ѣже жїти мнѣ тѣломъ, сїе мнѣ плодъ дѣла : ѡ чтѣ ѡзвѣлю, не вѣмъ :

ѧі. Обдержїмъ же ѣсмъ ѡ обою, желанїе ѡмнїи разрѣшнїтисѧ, ѡ со Хрѣтомъ быти, мнѣмъ ꙗче лѣше :

ѧі. Ѣ ѣже превывѡти во плѣти, ѡжнѣйше ѣсть вѡсъ радїи.

ѧі. Ѣ сїе ѡзвѣстнѣ вѣмъ, ѡтѣхъ вѣсѣ ѡ спревѣсѣ вамъ всѣмъ въ вѡшъ оуспѣхъ ѡ радѣсть вѣры,

11. Испълнени съ плодове на правдѣ, които сѣ чрѣзъ Исуса Христа, въ славѣ и похвалѣ Божіѣ,

12. Искамъ още, братіе, да знаете, че всичко що ми ся случи, спомогнѣ повече за прѣуспѣяніе на евангеліе-то,

13. До толкозъ што мои-тѣ за Христа оковы станѣхъ извѣстны на всичкѣ-тѣ преторіѣ и на всичкы другы.

14. И повечето отъ братія-та въ Господа, одързновени отъ моятѣ оковы, осмѣлихъ ся повече да говорятъ слово-то безъ страхъ.

15. Нѣкои наистинѣ отъ завистъ и отъ любопрѣніе проповѣдуватъ Христа, а нѣкои си и отъ добръ волѣ.

16. Едини-тѣ възвѣщаватъ Христа отъ съперничество, не съ чистотѣ, и мыслятъ че прилагатъ тѣгъ на оковы-тѣ ми ;

17. А другы-тѣ отъ любовь, като знаѣтъ че съмъ настаненъ да защищавамъ евангеліе-то.

18. Но що *быва отъ това*? какъ и да е, или съ приструваніе, или съ истинѣ, Христосъ ся проповѣдува, и азъ на това ся радувамъ, и ще ся радувамъ.

19. Защото знаѣ че това ще ми излѣзе за спасеніе, съ вашѣ-тѣ молитвѣ и съ помощъ-тѣ на Духъ-тѣ Исусъ Христовъ,

20. Споредъ постоянно-то мое ожиданіе и надеждѣ, че нѣма да ся посрамѣ въ нищо, но съсъ всяко дързновеніе, както всякога, и сега ще ся възвеличи Христосъ въ тѣло-то ми, или чрѣзъ животъ или чрѣзъ смъртъ.

21. Защото за мене да съмъ живъ е Христосъ, и да умрѣ, придобиваніе.

22. Но ако живѣѣ въ плѣтъ-тѣ това ми е плодъ на дѣло-то, и що да изберж, не знаѣ.

23. Защото въ утѣсеніе съмъ и отъ двѣ-тѣ, понеже имамъ желаніе да отидѣ, и да съмъ съ Христа, което бы было много по добро ;

24. Но да останѣ въ плѣтъ-тѣ, по нужно е за васъ.

25. И за това увѣренъ, знаѣ че ще останѣ и ще прѣбѣждѣ наедно съсъ всичкы васъ, за вашій-тѣ въ вѣрѣ-тѣ успѣхъ, и за вашѣ-тѣ радость ;

кв. Иѣкѡ да похвалѧ вѧша извѣточествуетъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ во мнѣ, моимъ пришествіемъ паки къ вамъ.

кз. Тѣчю достоинѣ блговѣствованію Хрѣтовъ жителствуйте, да ѡще приедъ и видѣвъ васъ, ѡще и не сый оубъ васъ, оубъ слышъ, іаже ѡ васъ, іако (истиною) стоитѣ во единомъ дѣѣ, и единоподшнѣ сподвизающеса по вѣрѣ блговѣствованіа (волею,)

кн. И не колеблюшеса ни ѡ единомъ же ѡ сопротивныхъ: ѣже тѣмъ оубъ єсть іавленіе погібелн, вамъ же спасеніа, и сїе ѡ Бга :

ко. Иѣкѡ вамъ даровася, ѣже ѡ Хрѣтѣ, не токму ѣже въ него вѣрвати, но и ѣже по немъ страдати :

л. Тѣйже подвигъ имѣше, іаковъ же во мнѣ видѣсте, и нынѣ слышите ѡ мнѣ.

ГЛАВА вѣ.

а. ѡще оубо кое оутѣшеніе ѡ Хрѣтѣ, или ѡще каа оутѣха любвѣ, ѡще кое ѡбщєніе Дха, ѡще кое милосѣрдїе и щедрѡты,

б. Испомните мою радость, да тѣжде мѣдрствуете, тѣже любовь имѣше, единоподшнн, единомѣдреннн :

в. Ничтѣже по рвенію или тщеславію, по смиреномѣдрїемъ дрѣгъ дрѣга чѣстїю болаша себѣ твораще :

г. Не своихъ сн кїйждо, но и дрѣжнихъ кїйждо смотрайте.

д. Сїе во да мѣдрствуетса въ васъ, ѣже и во Хрѣтѣ Іисѣ :

е. Иже во Образѣ Бжїи сый, не восхнцєніемъ непцєвѧ быти равенъ Бгѣ,

з. По себѣ оумалилъ, зракъ рава прїимъ, въ подобїи чело-вѣчествѣмъ бывъ, и Образомъ ѡбрѣтеса іакоже чело-вѣкъ,

и. Смирилъ себѣ, послъшливъ бывъ даже до смѣрти, смѣрти же крѣстнѣмъ.

26. Да ся прѣумножава чрѣзь мене ваша-та въ Исуса Христа похвала, съ мое-то дохожданіе пакъ при васъ.

27. Обхождайте ся само достойно на евангеліе-то Христово, да бы, или кога дойдѣ и вы видѣхъ, или като не съмь при васъ, да чуѣхъ за васъ, че стоите въ единъ духъ, и сподвизавате ся единомушно за вѣрж-тѣ евангелскѣ.

28. И не устрашавани въ нищо отъ противници-тѣ; което ще бѣде доказателство за тѣхъ на погыбель, а за васъ на спасеніе, и то отъ Бога;

29. Защото, колкото за Христа, вамъ е дарено, не само да вѣрувате въ него, но и да страдате за него;

30. Като имате истый-тѣ подвигъ, какъвто сте видѣли въ мене, и сега чуете *че е* въ мене.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй ако *има* нѣкое утѣшеніе въ Христа, или нѣкоя растуха отъ любовь, или нѣкое общеніе на Духа, или нѣкое милосърдіе и сожаленіе,

2. Испълнѣте радость-тѣ ми, да мыслите все едно *всички*, да имате еднаквѣ любовь, *да сте* единомушни и единомыслени.

3. *Да не правите* нищо отъ съперничество или отъ тщеславіе, но по смиренумудріе *всякой* единъ да има другыго по горень отъ себе си.

4. Не гледайте *всякой* само за себе си, но *всякой* и за другы-тѣ.

5. Да бѣде въ васъ сѣщо-то мудруваніе, което *бльше* и въ Христа Исуса;

6. Който въ образъ Божій като бѣ, не го помисли похыщеніе да е равень Богу,

7. Но обезслави себе си, като прія рабскый образъ, и станѣ подобень на челоуѣцы-тѣ;

8. И като ся намѣри по образъ както челоуѣкъ, смири себе си, и послушливъ бы даже до смърть, и смърть на кръсть.

д. ТѢМЖЕ и БГЪ ЕГО превознесѣ, и дарова ѣмѣ ѿма, ѣже паче всакаго ѿмене ;

і. Да ѿ ѿмени Іисовѣ всако колѣно поклонитса нѣныхъ и земныхъ и преисподнихъ,

іа. И всакъ азъкъ исповѣсть, іакѡ Гдѣ Іисъ Хртѡсъ въ славо Бга Оца.

іб. ТѢМЖЕ, возлюбленіи мои, іакоже всегда послѣшасте мене, не іакоже въ пришествіи моѣмъ точію, но нынѣ многѡ паче во ѡшествіи моѣмъ, со страхомъ и трѣпетомъ свое спасеніе содѣвѣайте :

ів. Бгъ во ѣсть дѣйствуй въ васъ, и ѣже хотѣти и ѣже дѣлати ѿ бгволеніи.

іг. Всѧ творите безъ роптаніа и размышеніа,

ід. Да всдѣте неповинни и цѣли, чѣда Бжїа непорѡчна посредѣ рѡда строптїва и разврашенѧ, въ нихъже іавлѣтеса іакоже свѣтила въ мірѣ,

іе. Слово живѡтно придержѣе, въ похвалѣ миѣ въ дѣнь Хртѡвъ, іакѡ не вотщѣ текѡхъ, ни вотщѣ тргдѣхъса.

іж. Но ѡще и жренъ бываю ѿ жертвѣ и слѣжбѣ вѣры вашихъ, радѡюса и сорадѡюса всѣмъ вамъ :

іи. Такоже и вы радѡитеса и сорадѡитеса миѣ.

ііа. Оуповаю же ѿ Гдѣ Іисѣ, Тимѡѣа вскорѣ послати къ вамъ, да и ѡзъ бггодѣшествію, оувѣдѣвъ, іаже ѿ васъ :

ііб. Ни ѣдинаго бо ѿмамъ равнодѣшна, иже приснѣе ѿ васъ попечѣтса.

іів. Всі бо своихъ си ищгъ, а не іаже Хртѧ Іиса :

ііг. Искѣство же ѣгѡ знѣете, занѣ іакоже Очѣ чѣдо, со мною порабѡталъ въ бгговѣстїи.

9. За това и Богъ го прѣвъзвыши, и подари му име което е надъ всяко *друго* име ;

10. Така що на Исусово-то име да ся поклони всяко колѣно отъ небесны-тѣ, и земны-тѣ и подземны-тѣ ;

11. И всякой языкъ да исповѣда, че Исусъ Христосъ е Господь, за славъ на Бога Отца.

12. Заради това, възлюбенни мои, каквото сте *мя* вынѣги слушали, не само както когато съмъ при васъ, но сега много повече като не съмъ при васъ, изработувайте спасеніе-то си съсъ страхъ и трепетъ ;

13. Защото Богъ е който дѣйствува въ васъ и хотѣніе-то и дѣйствуваніе-то, споредъ *неговъ-тъ* добръ волю.

14. Правѣте всичко безъ роптаніе и противорѣчіе,

15. Да бждете безукоризнени и незлобиви, чада Божіи непорочны въ срѣдъ строптивъ и развращенъ родъ, между който свѣтите като свѣтила на свѣтъ-тъ,

16. Като държите слово-то на *свѣтлый-тъ* животъ, за мойъ похвалъ въ день-тъ Христовъ, че не съмъ тичалъ напразно, и не съмъ ся напразно трудилъ.

17. Но, ако и да ся приносямъ азъ възліаніе за жертвъ-тъ и за служеніе-то на вашъ-тъ вѣрж, радувамъ ся и срадувамъ ся съсъ всички васъ.

18. И така и вы ся радувайте и срадувайте ся съ мене.

19. И надѣж ся на Господа Исуса, скоро да проводѣ до васъ Тимоѳея, да ся утѣшж духомъ и азъ като разберж за ваше-то състояніе.

20. Защото нѣмамъ *другого* никого на еднакъвъ духъ съ мене, който да ся погрыжи искренно за васъ ;

21. Понеже всички-тѣ търсятъ свое-то си ; а не което е на Христа Исуса ;

22. А вы знаете неговъ-тъ вѣрность, че както чадо съ отца си слугува съ мене въ благовѣствованіе-то.

гг. Сего же оубо оуповаю послати ѡбїе, повнегда оубемъ,
ѡже ѡ мнѣ :

гд. Надѣюся же ѡ Гдѣ, ѡкв ѡ самъ скорѡ прїидѣ къ
вамъ.

ге. Потрѣбнѣ же возмнѣхъ Спафродїта брата ѡ спо-
спѣшника ѡ свѣнника моего, вашего же посланника, ѡ слуг-
жителя потребѣ моеї, послати къ вамъ :

гз. Понѣже желанїемъ желаше видѣти всѣхъ васъ, ѡ тг-
жаше, занѣ слышастѣ, ѡкв волѣ.

гз. Ибо волѣ близъ смѣрти : но Бгѣ помїлова ѣгѡ, не
ѣгѡже токмъ, но ѡ менѣ, да не скорѣ на скорѣ прїимѣ.

гн. Скорѣ оубо послѣхъ ѣгѡ, да видѣвше ѣгѡ пакн воз-
радзетеса, ѡ ѡзъ безпечаленъ пребѣдѣ.

го. Прїимїте оубо ѣгѡ ѡ Гдѣ со всѣкою радостїю, ѡ та-
квѡвѣа чѣстнѣ имѣйте :

л. Занѣ за дѣло Хртѡво даже до смѣрти приближисѣ,
посѣдивъ себѣ вседѣшнѡ, да исполнитъ ваше лишѣнїе, слѣжбы
ѡже ко мнѣ.

ГЛАВА Г.

а. Прѡчее же, братїе моѡ, радзїтеса ѡ Гдѣ : тѡжде
во писати вамъ, мнѣ оубо неѣнностно, вамъ же тѣрдо.

б. Блудїтеса ѡ псѡвъ, блудїтеса ѡ слыхъ дѣлателей,
блудїтеса ѡ сѣченїа :

в. Мы во ѣсмѣ ѡбрѣзанїе, ѡже дѡмъ Бгѣ слѣжимъ, ѡ
хѡлимса ѡ Хртѣ Иисѣ, а не въ плѡти надѣемса,

д. Ибо ѡ ѡзъ имѣю надѣанїе тѡкожде во плѡти. ѡще ктѡ
ѡнъ мнїтъ надѣатисѣ во плѡти, ѡзъ пѡче :

е. ѡбрѣзанъ ѡсмодрѣвнѡ, ѡ рода Иїлева, колѣна Венїа-
мїнова, Еврѣннъ ѡ Еврѣї, по законѣ Фарїсѣї,

23. И тѣй, надѣй ся него да проводѣж тутакси, щомъ разберж какъ ще стане съ мене ;

24. А увѣренъ съмъ въ Господа че и самъ скоро ще дойдѣж.

25. Помыслихъ обаче за нужно да проводѣж до васъ Епафродита, брата и сотрудника и сподвижника моего, а вашего посланника, и служителя на потрѣбж-тж ми ;

26. Понеже милѣяше за всички васъ, и тжжаше, защото бѣхте чули че бѣ боленъ.

27. И наистинж болѣдува близу до смърть ; но Богъ го помилува, и не тжкмо него, но и мене, да ми не стане скърбъ връхъ скърбъ.

28. За това и по скоро го проводихъ, да ся възрадувате като го видите пакъ, и азъ да бждж по безскърбенъ.

29. И тѣй прѣимѣте го въ Господа съсъ всякж радость, и имайте таквызи на почестъ ;

30. Понеже за дѣло-то Христово приближи до смърть, защото прѣзрѣ животъ-тж си, да допълни недостаткъ-тж на ваши-тж къмъ мене услуги.

ГЛАВА 3.

1. При това, братіе мон, радувайте ся въ Господа ; азъ да ви пишж все това исто-то, колкото за мене не ми е досадно, а за васъ е безопасно.

2. Пазѣте ся отъ псета-та, пазѣте ся отъ злы-тѣ работници, пазѣте ся отъ лжжливо-то обрѣзаніе ;

3. Защото обрѣзаніе-то смы ный, които духомъ служимъ Богу, и ся хвалимъ съ Христа Иисуса, и увѣреніе-то ни не е на плть-тж.

4. Ако и *да* мож азъ и на плть-тж да имамъ увѣреніе. Ако бы другъ нѣкой мыслилъ че може да има увѣреніе на плть-тж, то азъ повече ;

5. Обрѣзанъ въ осмый-тж день, изъ родъ-тж Израилевъ, *отъ* племе-то Веніаминово, Евреинъ отъ Еврей, по законъ-тж Фарисей,

б. По ревности гонихъ црковь Бжїю, по правдѣ законнѣй
 бывъ непороченъ.

в. По ѣже ми бѣхъ прихвѣрженїа, сїа вмѣнихъ Хртѣ
 ради тишетъ:

г. По оубв вмѣнаю всѣ тишетъ быти за превосходящее
 разсмѣнїе Хртѣ Іиса Гда моего. Егѡже ради всѣхъ ѡше-
 тїхъ: ѡ вмѣнаю всѣ оуметы быти, да Хртѣ прихв-
 брашъ,

д. И ѡбращаюся въ немъ, не имый моеа правды, ѣже ѡ
 закона, но ѣже вѣрою (Іиса) Хртѣвою, ссшю ѡ Бга правдъ
 въ вѣрѣ,

е. Икѡ разсмѣти егѡ, ѡ силъ воскресенїа егѡ, ѡ соов-
 шенїе страстїей егѡ, сообразася смѣрти егѡ,

ж. Ище какѡ достигъ въ воскресенїе мѣртвыхъ:

з. Не занѣ оубже достигохъ или оубже совершихъ, гонїю
 же ѣще ѡ постигъ, ѡ немже ѡ постиженъ быхъ ѡ Хртѣ
 Іиса.

и. Братїе, ѣзъ себѣ не оу помышляю достигша: едино
 же, заднаа оубв забываа, въ преднаа же простирася,

к. Со оусердїемъ гонїю, къ почести вышнагѡ званїа Бжїа
 ѡ Хртѣ Іисѣ,

л. Блицы оубко совершенинн, сїе да мѣдрствимъ: ѡ же
 ѣще ѡно что мыслите, ѡ сїе Бгъ вамъ ѡкрыетъ,

м. Обаче въ неже достигохомъ, тоже да мѣдрствемъ,
 ѡ тѣмже правномъ жительствемъ.

н. Подобни ми бывайте, братїе, ѡ смотрите такъ
 ходящыа, ѣкоже имате образъ насъ.

о. Мнози бо ходятъ, ѡхже многажды глаголахъ вамъ,
 нынѣ же ѡ плача глаголю, врагїи кртѣ Хртѣова,

п. Имже кончина погїбель, имже бѡгъ чрево, ѡ слава въ
 стѣдѣ ихъ, ѡже земнаа мѣдрствуютъ.

6. По ревность-тъ гонитель на церквѣ-тъ, по правдѣ-тъ на законъ-тъ непороченъ быхъ.

7. Но това което бѣше за мене придобываніе, щетѣ го вмѣнихъ за Христа;

8. А още и вмѣнявамъ всичко-то че е щета поради прѣвѣсходство-то на познаваніе-то на Христа Исуса Господа моего; за когото изгубихъ всичко, и вмѣнявамъ *всичко* за изметъ, *само* Христа да придобѣя,

9. И да ся найдѣ въ него, безъ да имамъ своиѣ си отъ законъ-тъ правдѣ, но *правдѣ-тъ* която е отъ вѣрж-тъ Христовѣ, *то естѣ* правдѣ-тъ, която е отъ Бога чрѣзъ вѣрж-тъ;

10. Да познаѣхъ него, и силѣ-тъ на негово-то възкресеніе, и участіе-то въ неговы-тъ страданія, съобразяванъ съ съ смърть-тъ му;

11. Дано бы да достигнѣхъ въ възкресеніе-то на мъртвы-тъ;

12. Не че съмъ достигнѣлъ вече, или съмъ станѣлъ вече съвршенъ; но гонѣхъ исподиръ, дано постигнѣхъ това, за което быхъ и постигнѣтъ отъ Христа Исуса.

13. Братіе, азъ не мыслиѣхъ себе си че съмъ постигнѣлъ;

14. Но едно *правѣ*, задно-то забравямъ, а къмъ прѣдно-то ся простирамъ, и тичамъ къмъ цѣль-тъ за награждѣ-тъ на горно-то отъ Бога призваніе въ Христа Исуса.

15. И тѣй, *ниѣ* които *смы* съвршениши, това да мыслимъ, и ако мыслите нѣщо инакъ, и него Богъ ще ви открие.

16. Но въ това въ което смы достигнѣли, по исто-то правило да живѣемъ, исто-то да мудруваме.

17. Братіе, бждѣте мои подражатели, и сматрайте на тѣзи, които ходятъ така, както имате насъ за примѣръ.

18. Защото ходятъ мнозина, за които много пѣти ви казувахъ, а сега и съ плачь ви казувамъ, *че тѣ сѣ* врагове на кръсть-тъ Христовъ,

19. На които сетнина-та е погыбель, на които богъ е търбухъ-тъ *имѣ*, и слава-та *имѣ* е въ срамотны-тъ *имѣ* работы, които мудруватъ земны-тъ нѣща.

к. Наше во житіе на нѣскѣхъ єсть, ѿонгдаже и спсїтеля ждемъ гдѣ нашего Іиса Хр҃та,

ка. Иже преобразитъ тѣло смиренїа нашего, ꙗкѡ быти семѡ сообразна тѣла славы єгѡ, по дѣйствию же возмогати емѡ и покорити себѣ всѣмъ.

ГЛАВА ̑.

а. Тѣмъ же, братіе моѣ возлюбленная и возжеланная, радосте и вѣнче мѡй, такъ стоите ѡ гдѣ, возлюбеннїи.

б. Бѡдїю молю, и бѡитвїю молю, тожде мѡдрствовати ѡ гдѣ:

г. Бѡ молю и тебѣ, сопрѣжннче прїсный, споспѣшествєй ѿмъ, ꙗже во бѡгѡвѣствованїи сподвїзашася со мною, и съ Климентомъ, и съ прочими споспѣшники моїми, ѿхже имена въ книгахъ живѡтнѡхъ.

д. Радуйтеся всегда ѡ гдѣ: и ꙗки рекѡ, радуйтеся.

е. Кротость вѡша разѡмна да бѡдетъ всѣмъ челоѡкѡмъ. Гдѣ близъ.

з. Ни ѡ чѣмъ же пецїтєся, но во всѣмъ молїтвою и моленїемъ, со бѡгодаренїемъ прошенїа вѡша да сказѡются къ бѡгѡ:

з. И мїръ бѡжїй превосходѡй всѡкъ оумъ да соблюдетъ сердца вѡша и разѡбенїа вѡша ѡ Хр҃тѣ Іисѣ.

и. Прѡчее же, братіе моѣ, єлика сѡтъ ѿстинна, єлика чѣстна, єлика праведна, єлика пречїста, єлика прелюбєзна, єлика добрѡхвална, ѡше кѡ добродѣтель и ѡше кѡ похвалѡ, сїѡ помышлѡйте:

а. Имъ же и насчїтєся и прїѡсте и слышастє и вїдѣстє во мнѣ, сїѡ творїте: и бѡгъ мїра бѡдетъ съ вѡми.

і. Возрадовахъ же ѡ гдѣ вели, ꙗкѡ оуже когда воспѡманѡстє пешиася ѡ мнѣ: понѡже и печѡстєся, но непогѡднѡмъ вѡременемъ ѡбдержѡстєся.

20. Защото наше-то жителство е на небеса, отъ дѣто и Спасителя очакуваме Господа Исуса Христа,

21. Който ще прѣобрази унижено-то наше тѣло да стане съобразно съ негово-то славно тѣло, по дѣйствието чрѣзъ което може и да покори всичко на себе си.

ГЛАВА 4.

1. За това, възлюблени и въздѣлени мои братіе, радосте и вѣнче мой, така стойте въ Господа, любезни *мои*.

2. Моляхъ Еводиѣхъ, моляхъ и Синтихѣхъ, да мудруватъ исто-то въ Господа;

3. Още, и тебе моляхъ, искренный мой съдружникче, помагай имъ, които наедно съ мене ся подвизавахъ въ благовѣствованіе-то, наедно и съ Климента и други-тѣ мои сотрудници, на които имена-та сѣ въ книгѣ-тѣ на животъ-тѣ.

4. Радувайте ся всякога въ Господа; пакъ ще рекъ: Радувайте ся.

5. Кротость-та ви да бѣде позната на всички-тѣ чловѣци. Господь е близу.

6. За нищо недѣйте ся грижи; но во всяко съ благодареніе казувайте прошенія-та си на Бога съ молитвѣ и моленіе;

7. И миръ Божій, който прѣвъсходи всякой умъ, ще сохрани сѣрдца-та ви и помышленія-та ви въ Христа Исуса.

8. Слѣдователно, братіе, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално, ако *има* нѣкоя добродѣтель, и ако *има* нѣкоя похвала, това размысляйте.

9. Което сте и научили, и пріяли, и чули, и видѣли въ мене, това правѣте; и Богъ на миръ-тѣ ще бѣде съ васъ.

10. Азъ ся много възрадвахъ въ Господа, че сега най послѣ показахте изново процвѣтающъ вашъ-тѣ за мене грижъ; за което ся погряжихте, но нѣмахте благоврміе.

дї. Не ꙗкѡ по скѣдости глаголю: ѿзъ во навѣкѡхъ, въ нѣхъже ѣсмь, доволѣнъ быти.

вї. Бѣмъ и смирихъсѧ, вѣмъ и иъзвѣточествовати: во всѣмъ и во всѣхъ навѣкѡхъ, и насыщати и ѡмѡти, и иъзвѣточествовати и лишати.

гї. Исѧ мѡгѡ ѡ оукрѣплѡюшемъ мѧ Іисѣ Хрѣтѣ.

дї. Обѧче добрѣ сотвориете, спривѣщившесѧ печѧли моѣи.

еї. Бѣсте же и вы Філіппісіане, ꙗкѡ въ началѣ бѡговѣствованїа, егда иъзидѡхъ ѡ Македонїи, ни едина ми црковь ѡбещевѧса въ слово даїїа и прїятїа, точїю вы едїни:

ѕї. ꙗкѡ и въ Солѡнїи и единою и двѡи въ трѣбованїе моѣ посласте ми.

зї. Не ꙗкѡ ищѡ даїїа, но ищѡ плодѧ множащегѡса въ слово вѧше.

иї. Прїахъ же всѧ, и иъзвѣточествю: испѡлнихъсѧ, прїемь ѡ Спафродїта пѣсланнаѧ ѡ васъ, воиѡ бѡгослѡвїа, жертвѡ прїятисѧ, бѡгослѡвїа Бѡгѡ.

ѡї. Бѡгъ же мой да испѡлнитъ всѧкое трѣбованїе вѧше по богѧтствѡ своемѡ въ слѡвѣ, ѡ Хрѣтѣ Іисѣ.

кї. Бѡгъ же и Сѡщѡ нашегѡ слава во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

ка. Цѣлѡйте всѧкаго стѧ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ. цѣлѡютъ вы сѡщѧ со мною кратїа.

кв. Цѣлѡютъ вы стїи всї, пѧче же иже ѡ Кѣсаревѧ домѡ.

кг. Бѡгодѧть Гдѧ нашегѡ Іисѧ Хрѣтѧ со всѣми вѧми. ѡминь.

11. Не че по оскудность казувамъ *това* ; защото азъ ся научихъ да съмъ доволенъ въ каквото ся намѣрвамъ.

12. Знамъ да живѣѣжъ оскудно, знамъ и изобилно да живѣѣжъ ; всякъждѣ и всякакъ съмъ наученъ, и да съмъ сытъ и да съмъ гладенъ, и да съмъ въ изобиліе и да съмъ въ скудость.

13. Всичко можъ чрѣзъ Христа, който мя укръпява.

14. Но добръ сторихте че зѣхте участие въ скърбь—тѣ ми.

15. А и вы, Филиппяне, знаете че въ начало—то на благовѣствованіе—то, когато излѣзохъ изъ Македоніѣжъ, ни една църква не влѣзе въ сообщеніе съ мене, за даваніе и за земаніе, тѣкмо едни вы ;

16. Защото и въ Солунъ и еднижъ и дваждъ проваждахте ми въ нуждѣ—тѣ ми.

17. Не че ищѣ даръ—тѣ, но ищѣ плодъ—тѣ който ся умножава за вашъ смѣткѣжъ.

18. Но пріяхъ всичко, и имамъ изобилно ; удоволихъ ся като пріяхъ отъ Епафродита *проведено—то* отъ васъ, благоуханіѣжъ миризмѣжъ, жьртвѣжъ пріятнѣжъ, благоугоднѣжъ Богу.

19. А Богъ мой ще испълни всякъ вашъ потрѣбѣжъ, по свое—то богатство въ славѣ—тѣ, чрѣзъ Христа Исуса.

20. А Богу и Отцу нашему *да бжде* слава въ вѣкы вѣковъ. Амнь.

21. Поздравѣте въ Христа Исуса всякого святаго. Поздравяватъ вы братія—та, които сѣ съ мене,

22. Поздравяватъ вы всички—тѣ святіи, а наипаче които сѣ отъ Кесаревъ—тѣ домъ.

23. Благодать—та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Амнь.

КЪ КОЛОССАЕМЪ ПОСЛАНИЕ

СТЯГӨ ЯПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелз Яплав Иисз Хртвз волею Бжїею, и Тимодеи братз,

б. Сзшымз вз Колоссахз сватымз и вѣрнымз братїмз ѡ Хртѣ Иисѣ: влгодать вамз и мирз ѡ Бга Оца нашегв, и Гда Ииса Хрта.

в. Благодарїмз Бга и Оца Гда нашегв Ииса Хрта, всегда ѡ васз молашеса:

г. Слышавше вѣрз вашз, їже ѡ Хртѣ Иисѣ, и любовь, їже имате ко всемз стїмз,

д. За оупованїе ѡложеное вамз на нѣскхз, ѣже прежде слышасте вз словесї истинны бгговѣствованїа,

е. Сзшагв вз васз, їакоже и во всемз мїрѣ, и єсть плодоночно и растїмо, їакоже и вз васз, ѡ негѡже днѣ слышасте и разсмѣсте влгодать Бжїю во истинѣ:

ж. Ыакоже и оувѣдѣсте ѡ Спафраса возмобленнагв со-работника нашегв, їже єсть вѣренз ѡ васз сзжїтель Хртвз, и. Ыже и їавї намз вашз любовь вз дѣѣ.

з. Серѡ ради и мы, ѡ негѡже днѣ слышахомз, не престаѣмз ѡ васз молашеса, и просаше, да исполнитеса вз разсмѣ воли єгѡ во всакой премѣдрости и разсмѣ дхѡвнѣмз,

и. Ыкв ходїти вамз достїинѣ Бгс во всакомз оугождѣ-

КЪ КОЛОССЯНОМЪ ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, съ волѣж-тѣ Божіѣж, апостолъ Исусъ Христовъ, и братъ Тимоѳеѣй,

2. До святы-тѣ и вѣрны-тѣ въ Христа братія, които сѣ въ Колосѣж : благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

3. Благодаримъ Бога и Отца на Господа нашего Исуса Христа, моляще ся вынѣгы за васъ,

4. Като чухмы вашѣж-тѣ въ Христа Исуса вѣрѣж, и любовь-тѣж ви къмъ всички-тѣ святыи,

5. Зарадъ надеждѣж-тѣ която ся пази за васъ на небеса ; за който сте чули отъ понапрѣдъ въ истинно-то слово на евангеліе-то,

6. Коего дойде въ васъ, както и въ всичкый-тѣ свѣтъ ; и приноси плодъ *и расте*, както и въ васъ, отъ който день сте чули и познали Божіѣж-тѣ благодать въ истинѣж-тѣж ;

7. Както сте и научили отъ Епафраса възлюбленный-тѣ нашъ сослужникъ, който е за васъ вѣренъ служитель Христовъ,

8. Който ни и яви вашѣж-тѣ по духу любовь.

9. За това и ный отъ день-тѣ въ който сме чули, не прѣстану-вамы да ся молимъ за васъ и да просимъ *отъ Бога*, да ся испълните съ познаніе-то на неговѣж-тѣж волѣж, въ всякѣж прѣмудрость и духовно разумѣніе,

10. Да ходите достойно Господу, да му угождавате въ всичко, и

ннн : ѡ всѧкомъ дѣлѣ блѧзѣ плодоносѧще ѡ возрастѧюще въ рѧзгмѣ Бжїи :

ѧ. Всѧкою сілою возмогѧюще по держѧвѣ славы ѡгнѡ во всѧкомъ терпѣнїи ѡ долготерпѣнїи съ рѧдостїю :

бї. Блѧгодарѧще Бгѧ ѡ Сїѧ призѧвѧшаго вѧсъ въ причѧстїе наследїѧ стѧыхъ во свѣтѣ,

гї. Иже ѡзѧви нѧсъ ѡ влѧсти тѣмныѧ, ѡ престѧви въ црѣтво Сїѧ любви своей,

дї. Ѣ немже ѡмамы ѡзѧвленїе кровїю ѡгнѡ ѡ ѡставленїе грѣхѡвъ :

еї. Иже ѣсть ѡбразъ Бгѧ невидимаго, перворожденъ всеѧ тѧври :

ѕї. Иѡкъ тѣмъ созданѧ быша всѧческѧ, ѡже на нѣси, ѡ ѡже на землѧ, видимаѧ ѡ невидимаѧ, ѡще прѣтоли, ѡще гѧствїѧ, ѡще начѧла, ѡще влѧсти : всѧческѧ тѣмъ ѡ ѡ немъ созданасѧ :

зї. ѡ той ѣсть прѣжде всѣхъ, ѡ всѧческѧ въ немъ состоѧтсѧ :

нн. ѡ той ѣсть главѧ тѣла црѣкве, ѡже ѣсть начѧтокъ, перворожденъ ѡ мѣртвѡхъ, ѡкъ да вѣдетъ во всѣхъ той прѣвенствѧ :

ѧї. Иѡкъ въ немъ блѧгоизѡли всемѡ ѡсполненїю вселїтисѧ,

к. ѡ тѣмъ примирїти всѧческѧ къ себѣ, ѡѡмиротворївъ кровїю крѣтѧ ѡгнѡ, чрезъ него, ѡще земнаѧ, ѡще ли нѣнаѧ.

ка. ѡ вѧсъ ѡногдѧ същїихъ ѡчужденѡхъ, ѡ врагѡвъ помышленїи въ дѣлѣхъ лѧкавѡхъ,

кв. Нынѣ же примирї въ тѣлѣ плѡти ѡгнѡ смѣртїю ѡгнѡ представити вѧсъ стѧыхъ, ѡ непорѡчныхъ ѡ неповїнныхъ прѣдъ собоѡ :

кг. ѡще ѡѡво пребывѧете въ вѣрѣ ѡсновѧнїи ѡ тѣрди, ѡ неподвижими ѡ ѡповѧнїѧ блѧговѣствовѧнїѧ, ѣже слышѧсте, проповѣданѡе всеѧ тѧври поднѣнїѧ, ѣмѡже быхъ ѡзъ Павелъ слѧжїтель.

да приносите плодъ во всяко добро дѣло, и да растете въ познание-то Божіе,

11. Възмогвани въ всичкѣ силѣ по могущество-то на неговѣ-тъ слава, во всяко търпѣніе и дълготърпѣніе съ радость ;

12. Благодаряще *Бога* Отца който ны удостои за участие-то въ наслѣдіе-то на святыи-тъ во видѣлии-тъ,

13. Който ны избави отъ власть-тъ на тъмнии-тъ, и прѣмѣсти ны въ царство-то на възлюбленнаго Сына своего,

14. Въ когото имаи искупване-то чрѣзъ кръвъ-тъ му, прощение-то на грѣхове-тъ ;

15. Който е образъ на невидимаго Бога, първороденъ *прѣди* вси-тъ твари ;

16. Понеже чрѣзъ него бы създадепо всичко, което е на небеса, и което е на земѣ-тъ, видимо-то и невидимо-то, прѣстоли было, или господства, или началства, или власти, всичко-то чрѣзъ него и зарадъ него ся създаде ;

17. И той е прѣди всичко, и всичко-то чрѣзъ него ся състои.

18. И той е глава на тѣло-то, на церквѣ-тъ ; който е начатъкъ, първороденъ изъ мъртвы-тъ, за да има той първенство во всичко ;

19. Защото въ него благоволи *Отецъ* да ся всели всичка-та пълнота,

20. И чрѣзъ него да примири всичко-то съсъ себе си, като умири чрѣзъ него, съ кръвъ-тъ на неговъ-тъ кръсть, и земны-тъ и небесны-тъ.

21. И васъ, които бѣхте нѣкога си отчуждени и врагове споредъ помисли-тъ въ злы-тъ дѣла,

22. Примири сега чрѣзъ тѣло-то на неговѣ-тъ плть, чрѣзъ смърть-тъ, да вы прѣдстави прѣдъ себе си святы и непорочны и неповинны ;

23. Ако прѣбѣдете основани и твърди во вѣрѣ-тъ, и неподвижни отъ надеждѣ-тъ на евангелие-то което сте чули, проповѣдано-то на всякѣ тварь която е подъ небеса-та, на което азъ Павелъ станѣхъ служителъ.

ѳд. нынѣ радуся во страданіихъ моихъ ѿ васъ, ꙗкѡ исполняю лишеніе скорбей Хрѣтовыхъ во плоти моеи за тѣло ѳгѡ, ѳже ѳсть црковь :

ѳе. ѳйже выхъ азъ служитель по смотренію Бжїю данномъ миѣ въ васъ исполнити слово Бжїе,

ѳз. Тайны сокровенныя ѿ вѣкъ и ѿ родовъ, нынѣ же явися стѣмъ ѳгѡ :

ѳз. Имже восхотѣ Бгъ сказати, кое богатство славы тайны сея во языцехъ, иже ѳсть Хрѣтъ въ васъ, оупованіе славы :

ѳи. ѳгоже мы проповѣдаемъ, наказующе всякаго человека, и оучаще всякой премъдрости, да представимъ всякаго человека совершенна ѿ Хрѣтѣ Іисѣ :

ѳо. Въ немже и трсѣдаюся и подвижаюся по дѣйствъ ѳгѡ дѣйствуемомъ во миѣ сілою.

ГЛАВА ѳ.

а. Хошѡ оубо васъ вѣдѣти, колікъ подвигъ имамъ ѿ васъ и ѿ сѣсихъ въ Лаодикіи, и въ Іераполи, и ѳлицы не видѣша лица моего во плоти,

б. Да оутѣшатся сердца ихъ, снѣмшихъ въ любви, и во всякомъ богатствѣ извѣщеніа разума, въ познаніе тайны Бга и ѳца и Хрѣта,

в. Въ немже сѣтъ вса сокровища премъдрости и разума сокровенна.

д. Сїе же глаголю : да никтоже васъ прелстїтъ въ словпрѣкїи :

е. Яше ко и плотию ѡстою, но дхѡмъ съ вами ѳсмь, радуся, и видя ваша чїна, и оутвержденіе вашея вѣры, ꙗже во Хрѣта.

з. Икоже оубо прїаєте Хрѣта Іиса Гда, такожде въ немъ ходїте,

24. Сега ся радувамъ въ страдаіія-та си за васъ, и запълнямъ въ мое-то тѣло недостаткъ-тъ на Христовы-тѣ скърби, зарадъ негово-то тѣло, което е църква-та ;

25. На които азъ станяхъ служителъ по Божіе смотреніе, което ми ся даде заради васъ, да изпълнѣхъ *проповѣдь-тъ* на слово-то Божіе,

26. Тайна-та която бѣше скрита отъ вѣкове-тѣ и отъ родове-тѣ, и сега ся яви на неговы-тѣ святыи ;

27. На които благоизволи Богъ да яви, какво е богатство-то на славѣ-тъ на тѣзи тайнѣ между язычници-тѣ, което е Христовъ во васъ, надежда-та на славѣ-тъ ;

28. Когото ний проповѣдуваме, и съвѣтуваме всякого челоуѣка, и поучаваме всякого челоуѣка во всякъ прѣмудрость, да прѣдставимъ всякого челоуѣка съвршенъ въ Христа Иисуса ;

29. За което ся и трудѣхъ, и подвизавамъ ся по дѣйствиѣ-то негово, което дѣйствува въ мене силно.

ГЛАВА 2.

1. Защото ищѣ да знаете какъвъ голѣмъ подвигъ имамъ за васъ и за тѣзи конто сѣ въ Лаодикіѣ, и за тѣзи конто не сѣ виждали лице-то ми въ плѣть,

2. Да ся утѣшатъ сърдца-та имъ, съединены купно въ любовь, и во всяко богатство на съвршенно разумѣніе, да познаѣтъ тайнѣ-тъ на Бога и Отца и на Христа,

3. Въ когото сѣ скреты вси чы-тѣ съкровища на прѣмудрость-тъ и на знаніе-то.

4. А това ви казувамъ, да вы не прѣльсти нѣкой съ убѣдителны рѣчи ;

5. Защото ако и да не съмъ съ васъ тѣломъ, но духомъ съмъ съ васъ, и радувамъ ся като гледамъ наредѣ-тъ ви, и постоянство-то ви въ вѣрѣ-тъ Христовѣ.

6. И тѣй, както сте пріяли Христа Иисуса Господа, въ него ходѣте,

з. Оубкоренѣни и наздани въ немъ, и иувѣствовани въкрою, икоже навчистеса, иувыточествующе въ ней блгодарѣнемъ.

и. Братіе, блюдитеся, да никтоже васъ бдетъ преліамъ философією, и тиѣтною лѣстію, по преданію челоувѣческомъ, по стіхіамъ міра, а не по Хртѣ:

д. Иакъ въ томъ живѣтъ всако исполненіе Бжества тѣлѣснѣ.

і. И да вдете въ немъ исполнени, иже єсть глава всакомъ начала и власти:

аі. Со немже и уврѣзани высте уврѣзаніемъ неркотворѣннымъ, въ совлечѣни тѣла грѣхѣвнаго плоти, во уврѣзаніи Хртѣ,

бі. Спорѣбшеса ємъ крщѣніемъ: и немже и соостае въкрою дѣствіа Бга воскресившаго єго изъ мѣртвыхъ.

гі. И васъ мѣртвыхъ ссцихъ въ прегрѣшеніихъ и въ неуврѣзаніи плоти вашея, соживилъ єсть съ нимъ, даровавъ намъ вса прегрѣшеніа:

ді. Истребилъ єже на насъ рскописаніе оучѣнни, єже въ сопротивно намъ, и то ватъ въ среды, пригвоздивъ є на кртѣ:

еі. Совлѣкъ начала и власти, иуведѣ въ позоръ дерзновѣніемъ, иувблчиивъ ихъ въ себѣ.

єі. Да никтоже оубо васъ иусждаѣтъ въ іадѣни или въ питіи, или въ части праздника, или въ новомѣсачіихъ, или въ сребвѣтахъ:

зі. Иже сѣтъ стѣнь градсцихъ, тѣло же Хртѣво.

иі. Никтоже васъ да преліѣетъ, иуволѣннымъ ємъ смиренномудріемъ и слѣжбою Анггловъ, іаже не оувѣдѣ оуча, безъ оума дмаъ въ оума плоти своея,

аі. А не держа главы, изъ неаже все тѣло составы и соззы подаемо и снѣмлемо, растітъ возвращѣніе Бжіе.

7. Вкоренени и назидавани въ него, и утвърдявани въ вѣрж-тж, както бѣхте научени, и прѣуспѣвайте въ неѣж съ благодареніе.

8. *Братіе*, гледайте да вы не заплѣни пѣкой съ философіѣж, и съ празнѣ измамж по прѣданіе челоуѣческо, по стихіи-тѣ на свѣтъ-тѣ, а не по Христа;

9. Защото въ него обитава тѣлесно всички-та пълнота на Божество-то,

10. И вы имате пълнотж въ него, който е глава на всяко началство и власть;

11. Въ когото и обрѣзани быхте съ нержкотворенно обрѣзаніе и съблѣкохте грѣховно-то тѣло на плѣтъ-тж чрѣзь обрѣзаніе-то Христово,

12. Спогребени съ него въ кръщеніе-то, въ което и съвъскрѣснѣхте чрѣзь вѣрж-тж на дѣйствиe-то отъ Бога, който го въскрѣси отъ мъртвы-тѣ.

13. И васъ, като бѣхте мъртви въ прѣгрѣшенія-та и въ необрѣзаніе-то на плѣтъ-тж си, съживи съ него като прости вси-тѣ ваши прѣстѣпленія;

14. И като истрѣби противный-тѣ намъ съ постановленія-та записъ, който бѣше противъ насъ, и махнж го отъ срѣдъ, и прикова го на кръсть-тѣ;

15. И като съблѣче началства-та и власти-тѣ, изведе гы на позоръ явно и въстѣржествува надъ тѣхъ чрѣзь него,

16. И тѣѣ, да вы не осѣжда никой за яденіе или за піеніе или за това което ся относи до пѣкой празникъ, или до поволуніе, или до сѣботы;

17. Които сѣ сѣнка на бѣдѣщо-то, а тѣло-то е Христово.

18. Никой съ измамж да вы не лиши отъ наградж-тж съсъ самоволно смиреномудріе и съ ангелослуженіе като ся вглѣбѣва въ нѣща които не е видѣль, и напрасно ся надува съ плѣтскый-тѣ си умъ,

19. А не държи главж-тж *Христа*, отъ когото всичко-то тѣло чрѣзь ставы-тѣ и свѣрскы-тѣ снабдѣвано, и свѣрзвано, расте по Божіе нараснуваніе.

к. Яше оубо оумросте со Хрѣтомъ ѿ стѣхій міра, почто ѿки живѣше въ мірѣ стазаетеса ;

ка. Не коснѣса, ниже вквси, ниже ѿсажи :

кв. Яже сѣтъ всѧ во истѣнїе оупотребленїемъ : по заповѣдемъ ѿ оученїемъ чловѣческимъ :

кг. Яже сѣтъ слѡво оубв ѿмѣща премѣдрости въ само-
волѣнїи слѣжеѣ ѿ смиреномѣдрїи ѿ непошадѣнїи тѣла, не
въ чѣсти кѡей, кз сѣтости плѡти.

ГЛАВА ̑.

а. Яше оубо воскреснѣсте со Хрѣтомъ, вышнихъ ѿшїте,
ѿдѣже єсть Хрѣтосъ ѡдеснѣю Нга сѣдѧ :

б. Гѡрнаа мѣдрствзїте, (а) не земнаа.

в. Оумросте ко, ѿ живѡтѣ вашъ сокровенѣз єсть со Хрѣтомъ
въ Бѣѣ.

г. Єгда же Хрѣтосъ ѡвїтса, живѡтѣ вашъ, тогда ѿ вы сз
нїмъ ѡвїтѣса въ слѡвѣ.

д. Оумертвїте оубо оуды ваша, ѡже на землї, блѣдъ,
нечистотѣ, стрѣсть, похоть слѣю, ѿ лихѡиманїе, єже єсть
ѡдѡлослѣженїе,

е. Яже рѡди градѣтѣ гнѣвъ Бжїи на сыны прѡтивленїа :

з. Въ нїхже ѿ вы ѿногдѧ ходїте, єгда живѡсте въ нїхъ :

и. Пынѣ же ѡложїте ѿ вы тѧ всѧ, гнѣвъ, ѡрость, слѡвс,
хсленїе, срамослѡвїе ѡ оустѣ вашихъ.

а. Не лжїте дрѣгъ на дрѣга, совлѣкшеса вѣтхагѡ чело-
вѣка сз дѣанїи єгѡ :

б. Я ѡвлѣкшеса въ нѡваго, ѡбновлѣмаго въ рѡзсмъ, по
ѡбразъ создѡвшагѡ єгѡ :

в. Ядѣже нѣсть єлїннъ нн їздѣи, ѡбрѣзанїе ѿ неѡверѣ-
занїе, вѡрваръ ѿ скѡлз, рѡвъ ѿ своѡдѣз, по всѧчѣскаа ѿ во
всѣхъ Хрѣтосъ.

г. ѡблѣцїтеса оубо ѡкоже ѿзбрѡнїи Бжїи свѡти ѿ воз-

20. И тъй ако сте съ Христа умрѣли колкото за стихии-тѣ на свѣтъ-тѣ, то защо, като че сте живи на свѣтъ-тѣ, държите постановенія,

21. Не похващай, не вкушвай, не пыпай :

22. Който всички отъ употрѣбене ся развалятъ, по челоуѣчески заповѣди и ученія ?

23. Който иматъ само видъ на прѣмудрость въ самоволно бого-служеніе и смиреномудріе и непоощадѣніе на тѣло-то, не за никаква почестъ, въ насыщеніе на плѣтъ-тѣ.

ГЛАВА 3.

1. И тъй, ако сте съвѣскръснѣли съ Христа, трѣсѣте горно-то, дѣто Христосъ сѣднѣ отдѣсно на Бога.

2. Мыслѣте за горно-то, а не за земно-то.

3. Защото умрѣхте, и животъ-тѣ ви е скритъ съ Христа въ Бога.

4. Когато Христосъ, животъ-тѣ нашъ, ся яви, тогазы и вы съ него ще ся явите въ слава.

5. И тъй умъртвѣте земны-тѣ ваши удове, блудъ, нечистотѣ, страсть, злѣ похоть и лихонство, което е идолослуженіе ;

6. Заради които иде гнѣвъ Божій врѣхъ сынове-тѣ на непокорство-то ;

7. Въ които сте и вы нѣкога си ходили, когато живѣяхте въ тѣхъ ;

8. А сега отвъргнѣте и вы всичко това, гнѣвъ, ярость, злоба, хуленіе, срамотны рѣчи отъ уста-та си.

9. Не дѣйте говори лѣжа единъ на другый, като ся съблѣкохте вече отъ ветхый-тѣ челоуѣкъ съ дѣла-та му,

10. И облѣкохте ся въ новый-тѣ, който ся подновява въ познаніе, по образъ-тѣ на того който го е сздалъ ;

11. Дѣто нѣма Еллинъ нито Іудейнъ, обрѣзаніе и необрѣзаніе, варваръ, Скѣпъ, робъ, свободенъ ; но все и во все Христосъ.

12. И тъй, като избранни Божии святы и възлюбленни, облѣчѣте

любленин, во оутрѣвы щедрѣтъ, блѣгость, смиреномѣдріе, крѣтость, ѿ долготерпѣніе :

гг. Пріемлюще дрѣга дрѣга, ѿ процилюще себѣ, ѣще кто на когѣ ѿмать поречѣніе, ѿкоже ѿ Хрѣтѣмъ простилъ ѣсть вѣмъ, тѣкъ ѿ вы :

гд. Надъ всѣми же сіими стажіте любовь, ѿже ѣсть созъз совершѣнства :

ге. ѿ миръ Бжій да водворѣтся въ сердцахъ вѣшихъ, въ онъже ѿ звѣни бысте во едѣномъ тѣлѣ : ѿ блѣгодарни бывѣйте.

гз. Слово Хрѣтѣво да вселѣтся въ вѣсз богѣтнѣ, во всѣкой премѣдрости оучѣше ѿ вразсмѣлюще себѣ самѣхъ, во ѡлмѣхъ ѿ пѣніихъ ѿ пѣснѣхъ дѣховныхъ, во блѣгодѣти поіюще въ сердцахъ вѣшихъ Гдѣви.

гд. ѿ все ѣже ѣще что творитѣ словомъ ѿл дѣломъ, всѣ во ѿма Гдѣ Іиса Хрѣтѣ, блѣгодарѣше Бгѣ ѿ Оцѣ тѣмъ.

гз. Женѣ, повннѣйтеся своимъ мѣжѣмъ, ѿкоже подобѣтъ, ѿ Гдѣ.

гд. Мѣжѣе, любіте женѣ вѣша, ѿ не ѡгорчѣйтеся къ нимъ.

гз. Чдѣ, послѣшайте родѣтелей своихъ во всѣмъ : сіе во оутѣдно ѣсть Гдѣви.

гд. Оцѣ, не раздражѣйте чдѣ вѣшихъ, да не оунывѣютъ.

гз. Равѣ, послѣшайте во всемъ плотскѣхъ госпѣдѣй вѣшихъ, не предъ очима тѣчѣю рабѣтающе ѿки челоѣкѣкозгѣднѣцы, но въ простѣтѣ сѣрѣца, воѣщеса Бгѣ.

гд. ѿ всѣко, ѣже ѣще что творитѣ, ѿ дшѣи дѣлайте, ѿкоже Гдѣ, ѿ не челоѣкѣкѣмъ :

гд. Вѣдѣще, ѿкъ ѿ Гдѣ прѣимете воздѣлнѣе достоѣнѣа : Гдѣ во Хрѣтѣ рабѣтаете.

гз. ѿ ѡбѣдѣи воспрѣимѣтъ, ѣже ѡбѣдѣ, ѿ пѣсть лицѣ ѡбѣновѣнѣа.

ся въ милосърдіе, благодать, смиреномудріе, кротость, дълготърпѣніе ;

13. Прѣтърпѣвайте си единъ на другый, и единъ на другый си прощавайте, ако бы нѣкой да има врѣхъ нѣкого тѣжбѣ ; както и Христось е простилъ вамъ, така и вы ;

14. И надъ всичко това *обльчьте ся въ любовь-тѣ*, която е свѣрска на съвършенство-то.

15. И миръ Божій да владѣе въ сърдца-та ви, на който сте призовани въ едно тѣло, и благодарни бывайте.

16. Слово-то Христово да ся вселява въ васъ богато съсь всякъ прѣмудрость ; учѣте ся и вразумявайте ся въ псалмы, и пѣнія и пѣсни духовны, като пѣете Господу съ благодать въ сърдца-та си.

17. И все що правите словомъ или дѣломъ, всичко *правьте* въ име-то на Господа Исуса, благодаряще чрѣзь него Бога и Отца.

18. Жены, покорявайте ся на свои-тѣ си мѣжје, както подобава въ Господа.

19. Мѣжје, любѣте жены-тѣ си, и не бывайте жестоки къмъ тѣхъ.

20. Чада, бѣдѣте послушны на родители-тѣ си во всичко, защото това е благоугодно Господу.

21. Отци, не раздражайте чада-та си, да не малодушествувать.

22. Раби, бѣдѣте въ всичко послушни на ваши-тѣ по плѣть господари, не съ работеніе *само* прѣдъ очи-тѣ *имъ* както чловѣкоугодници, но съ простотѣ сърдечнѣ бояще ся отъ Бога.

23. И все що правите, работѣте отъ душъ, като на Господа, а не като на чловѣцы.

24. Понеже знаете че ще приимете отъ Господа заплатѣ-тѣ на наслѣдіе-то ; защото на Господа Христа слугувате.

25. А който струва неправдѣ ще прииме заплатѣ-тѣ на неправдѣ-тѣ си, и нѣма лицепріятіе.

ГЛАВА ̄.

̄. Господіе, правдѣ и оуравненіе раковъ подавайте, вѣдающе, ꙗкѡ и вы имате Гда на нѣсѣхъ.

Ѣ. Въ молитвѣ терпите, бодрствующе въ ней со благоудреніемъ:

г. Молѣшеся и ѡ насъ вкѣпѣ, да Бгъ ѡверзетъ намъ двѣри слова, проглаголати тайнъ Хртѡвс, ѣже ради и связанъ ѣсмь,

д. Да ꙗвлю ю, ꙗкоже подоклетъ ми глаголати.

ѣ. Въ премудрости ходите ко внѣшнимъ, время искипяюще.

ѥ. Слово ваше да выветъ всегда во благоудати, солю растворено, вѣдѣти, какъ подоклетъ вамъ единому комуждо ѡвѣщавати.

з. Иже ѡ мнѣ, всѣ скажетъ вамъ Тυχикъ возлюбленный братъ, и вѣренъ служитель и сороботникъ ѡ Гдѣ,

и. Егѡже послѣхъ къ вамъ на сѣ истое, да разсмѣетъ, ꙗже ѡ васъ, и оутѣшитъ сердца ваша,

д. Со Онисимомъ вѣрнымъ и возлюбленнымъ братомъ нашимъ, иже ѣсть ѡ васъ: всѣ вамъ скажутъ, ꙗже здѣ.

г. Цѣлуетъ въ Арестархъ сплѣнникъ мой, и Марко анефій Карнавинъ, ѡ немже пріѣсте заповѣди: ѡще прійдетъ къ вамъ, пріимите егѡ:

дл. И Исѣсъ нареченный Исѣтъ, сщїи ѡ ѡверзанїа, сїи едины споспѣшницы во цртво Бжїе, иже къша ми оутѣшенїе.

вл. Цѣлуетъ въ Епафрасъ, иже ѡ васъ, ракъ Ииса Хртѡ, всегда подвижалъса ѡ васъ въ молитвахъ, да бѣдете совершени и исполнени во всѣкой волѣ Бжїей.

гл. Свидѣтельство ко ѡ немъ, ꙗкѡ имать ревность многъ, и колѣзнь ѡ васъ, и ѡ сщїихъ въ Лаодїкии и во Іераполи.

дл. Цѣлуетъ въ Лзкѡ врачъ возлюбленный, и Димасъ.

ГЛАВА 4.

1. Господари, отдавайте на рабы-тъ си праведно-то и равно-то, като знаете че и вы имате Господарь на небеса.

2. На молитвъ бждѣте постоянни, и бодърствуйте въ неѣ съ благодареніе;

3. Молѣте ся още и за насъ, да ни отвори Богъ врата на слово-то, да говорѣ тайнѣ-тъ Христовѣ, за коѣто съмь и вързанъ,

4. Да ѣ явѣ, както ми подобава да говорѣ.

5. Къмь внѣшни-тъ обхождайте ся съ мудрость, като искупвате врѣме-то.

6. Говореніе-то ви да бжде вынѣгы съ благодать, подправено съсь соль, да знаете какъ трѣба да отговаряте всякому одному.

7. Колкото за мене, ще ви искаже всичко-то Тихикъ възлюбленный братъ, и вѣренъ служитель и сослужникъ въ Господа,

8. Когото само за това проводихъ до васъ, да разбере състояніе-то ви, и да утѣши сѣрдца-та ви,

9. Съ Онисима вѣрнаго и любезнаго брата, който е отъ васъ; ще ви искажѣтъ за тука всичко.

10. Поздравява вы Аристархъ, сплѣнникъ-тъ ми, и Марко сродникъ-тъ на Варнавѣ, (за когото приехте порѣчваніе; ако дойде при васъ, примѣте го ;)

11. И Исусъ нарицаемый Іустъ, които сѣ отъ обрѣзаны-тъ; тѣ ми сѣ единственни-тъ соуднищи въ царство-то Божіе, които ми станѣхѣ утѣшеніе.

12. Поздравява вы Епафрасъ, рабъ Христовъ, който е отъ васъ, и който всякога за васъ ся подвизава въ молитвы-тъ, да стоите свѣршени и испълнени во всякѣ волѣ Божіѣ.

13. Защото свидѣтельствувамъ за него, че има голѣмѣ ревность за васъ, и за тѣзи които сѣ въ Лаодикиѣ и въ Иераполь.

14. Поздравява вы възлюбленный-тъ Лука лѣкаръ-тъ, и Димасъ.

ѳ. Цѣлуйте братію сѣшю въ Лаодікин, ѡ Нѣмфана ѡ домашнюю ѳгѡ цркви :

ѳ. И ѳгда прочтѣтся посланіе сѣе оу васъ, сотворите, да ѡ въ Лаодікистѣй цркви прочтѣно вѣдетъ, ѡ написанное ѡ Лаодікин да ѡ вы прочтѣте :

ѳ. И рците Архіппс : влудѡ сазженіе, ѳже пріалъ ѳсѡ ѡ Гдѣ, да довершиши ѳ.

ѳ. Цѣлованіе моею рзкою Павлею. поминайте моѡ оузы. влгодать со всѣми вами. ѧминь.

КЪ СОЛѢНАНОМЪ ПЕРВОЕ ПОСЛАНІЕ

СТЯГО АПЛА ПАУЛЯ.

ГЛАВА Я.

ѧ. Павелъ ѡ Силанъ ѡ Тимоѡей, цркви Солнстѣй, ѡ Бѣѣ Оуѣѣ ѡ Гдѣ Іисѣ Хртѣ : влгодать вамъ ѡ миръ ѡ Бѣа Оуѡа нашегѡ ѡ Гда Іиса Хртѡ.

ѧ. Благодаримъ Бѣа всегда ѡ всѣхъ васъ, поминаніе ѡ васъ творяще въ молитвахъ нашихъ,

ѧ. Непрестанно поминяюще ваше дѣло вѣры, ѡ трѣдъ любвѣ, ѡ терпѣніе оупованіѡ Гда нашегѡ Іиса Хртѡ, преѡ Нѣомъ ѡ Оуѣемъ нашимъ :

ѧ. Вѣдающе, братіе возлюбленная, ѡ Бѣа избраніе ваше,

ѧ. Иѡкѡ влговѣствованіе наше не бысть къ вамъ въ

15. Поздравѣте братія-та които сж въ Лаодикійъ, и Нимфана и домашнѣ-тѣ му церквѣ.

16. И като прочетете писмо-то помежду си, сторѣте да ся прочете и въ церквѣ-тѣ на Лаодикійцы-тѣ; и това, което е изъ Лаодикійъ да го прочетете и вы.

17. И речѣте Архиппу: Внимай на служеніе-то, което си приелъ въ Господа, да го изпълнишь.

18. Поздравеніе-то *сѣмь писалъ* азъ Павелъ съ рѣкѣ-тѣ си. Помнѣте оковы-тѣ ми. *Благодать да бжде съ васъ.* Аминь.

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Силуанъ и Тимоѳей до Солунскѣ-тѣ церквѣ въ Бога Отца, и Господа Исуса Христа, благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

2. Благодаримъ всякога Бога за всички васъ, и помянуваме вы въ молитвы-тѣ си.

3. Като помнимъ непрѣстанно ваше-то дѣло на вѣрѣ-тѣ, и трудъ-тѣ на любовь-тѣ, и търпѣніе-то на надеждѣ-тѣ въ Господа нашего Исуса Христа, прѣдъ Бога и Отца нашего.

4. Понеже знаемъ, възлюблени братіе, ваше-то отъ Бога избраніе.

5. Защото наше-то къмъ васъ благовѣствованіе не станѣ само

слово точию, но и въ силѣ, и въ дѣк стѣх, и во извѣщеніи мнѡзѣ, ꙗкоже и вѣсте, каковы вѣхомъ въ васъ ради васъ.

ѳ. И вы подѡбники есте намъ и Гдѣс, пріемше слово въ скорби мнѡзѣ съ радостію Дха стѣгъ,

з. ꙗкѡ быти вамъ образъ всемъ вѣрствующимъ въ Македоніи и Ахѣи.

и. Ѣ вы въ промѣсѣ слово Гдне не токму въ Македоніи и Ахѣи, но и во всяко мѣсто вѣра ваша, ꙗже къ Бгс, изыде, ꙗкѡ не трѣбовати намъ глаголати что.

д. Тѣи во ѡ насъ возвѣщajúтъ, каковы вхѡдъ имѣхомъ къ вамъ, и какѡ ѡбратистеса къ Бгс ѡ їдѡмъ, рабѡтати Бгс живъ и истиннъ,

г. И ждѣти Сѡа ѳгѡ съ нѣсъ, ѳгоже воскресѣ изъ мѣртвыхъ, їса, избавляющаго насъ ѡ гнѣва гдѣсцагъ.

ГЛАВА ѳ.

а. Сѡми ко вѣсте, братіе, вхѡдъ нашъ ѡже къ вамъ, ꙗкѡ не воцпѣ бысть :

б. Но предпострадавше и досаждѣни бывше, ꙗкоже вѣсте, въ Філіппѣхъ, дерзнухомъ ѡ Бгѣ нашемъ глаголати къ вамъ бѣговѣствованіе Бжїе со мнѡгимъ подвигомъ.

в. Оутѣшеніе ко наше не ѡ прѣлести, ни ѡ немнотѡты, ни лѣстїю :

г. Но ꙗкоже ѡскенѣхомъ ѡ Бга вѣрни быти прїѣти бѣговѣствованіе, такѡ глаголемъ, не ѡки челоуѣкѡмъ оугождajúще, но Бгс ѡскъшajúщемъ сердца наша.

д. Никогдѣже ко въ словесѣ ласканїѣ вѣхомъ къ вамъ, ꙗкоже вѣсте : ниже въ винѣ лихонманїѣ, Бгѣ свидѣтель :

е. Ни ѡцпѣше ѡ челоуѣкѣхъ славы, ни ѡ васъ, ни ѡ ѡнѣхъ,

з. Могуще въ таготѣ быти, ꙗкоже Хртѡвы Апѡтолї : но

съсь слово, по и съсь силъ, и въ Духа Святаго, и съ голѣмо удостовѣреніе, както знаете какви бѣхмы заради васъ помежду вы.

6. И вы станѣхте подражатели намъ и Господу като при много утѣшенія пріехте слово-то съ радость на Духа Святаго.

7. Така що станѣхте примѣръ на вси-тѣ вѣрующы които сѣ въ Македоніѣ и въ Ахайѣ.

8. Защото отъ васъ ся прогласи слово-то Господне, не само въ Македоніѣ и Ахайѣ, но на всяко мѣсто ся расчу ваша-та вѣра въ Бога, щото нѣй не трѣба да говоримъ нѣщо.

9. Защото тѣ възвѣщаватъ за насъ, какъ станѣ наше-то влѣзваніе при васъ, и какъ сте ся обѣрнѣли отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да служите на живый-тѣ и истинный-тѣ Богъ,

10. И да очакувате отъ небеса неговъ-тѣ Сынъ, когото въскрѣси отъ мъртвы-тѣ, Исуса, който ны освободява отъ идѣщій-тѣ гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1. Защото вы сами знаете, братіе, наше-то при васъ влѣзваніе, че не бы напрасно ;

2. Но като бѣхмы отъ по напрѣдъ, както знаете, пострадали и обесчестени въ Филиппы, дързньхмы въ Бога нашего да проповѣдамы вамъ евангеліе-то Божіе съ голѣмъ подвигъ.

3. Защото наше-то увѣщаніе не *бы* отъ прѣлѣзваніе, нито отъ нечистотѣ, нито съ измамѣ ;

4. Но както бѣхмы одобрени отъ Бога да ни повѣри благовѣствованіе-то, така говоримъ, не като че угождамы на челоуѣцы, но на Бога който испытыва сърдца-та ни.

5. Защото както знаете, нито ласкателно слово употрѣбихмы нѣкога, нито причинѣ за лихоимство ; Богъ *е* свидѣтель ;

6. Нито попскахмы славѣ отъ челоуѣцы, нито отъ васъ, нито отъ другы ;

7. (Ако и да можехмы да сме въ тяжесть като Христови апо-

вѣхомъ тиши посердѣ вѣсѣ, ꙗкоже доилица грѣетъ своѣ чадѣ.

и. Тѣмъ желѣюще вѣсѣ, бѣговолѣхомъ подати вамъ не точию бѣговѣствованіе бжѣе, но и дшшы своѣ, занѣже возлюбленни вы есте намъ.

ѡ. Помните бо, братіе, трѣдѣ нашѣ и подвижѣ: ношѣ бо и дѣнь дѣлающе, да не ѡтаготимъ ни единачѣ ѡ вѣсѣ, проповѣдахомъ вамъ бѣговѣствованіе бжѣе.

г. Вы свидѣтели и бжѣ, ꙗкѣ преподобны и праведны и непорочны вамъ вѣрꙗющимъ вѣхомъ,

д. ꙗкоже вѣсте, занѣ единачѣ когѡждѡ вѣсѣ, ꙗкоже оцѣ чадѣ своѣ,

е. Молѣще и оутѣшѣюще вѣсѣ, и свидѣтельствꙗюще вамъ ходити достѡйны бжѣ призвѣвшемъ вы во своѣ црѣтво и слѣвѣ.

ж. Сегѡ ради и мы бѣгодаримъ бжѣ непрестѣнно, ꙗкѣ прѣемше слѡво смѣшаніѣ бжѣѣ ѡ насѣ, прѣѣсте не ꙗки слѡво человѣческо, но, ꙗкоже ѣсть воистинны, слѡво бжѣе, ѣже и дѣйствꙗетъ въ вѣсѣ вѣрꙗющихъ.

з. Вы бо подобницы вы есте, братіе црѣвамъ бжѣимъ сꙗщимъ во ісꙗѣ ѡ хрѣтѣ іисѣѣ, занѣ тѣмъже и вы пострадаѣте ѡ своѣхъ сплемеѣнникъ, ꙗкоже и тѣ ѡ ісꙗѣ,

и. Оубѣвшихъ и гдѣ іисѣѣ и ѣгѡ прорѡки, и насѣ изгнѣвшихъ, и бжѣ негодѣвшихъ, и всѣмъ человѣкомъ прѡтивѣвшихъ,

к. (и) возбранѣющихъ намъ глаголати ꙗзыкомъ, да спасѣтѣся, во ѣже исполнити имъ грѣхѣ своѣ всегда: постиже же на нихъ гнѣвъ до концѣ.

л. Мы же, братіе, ѡсирѡтѣвшѣ ѡ вѣсѣ ко врѣмени часѣ, лицѣмъ ѡ не сѣрдцемъ, лишше тѣмъхѡмъ лицѣ вѣше видѣти многимъ желѣніемъ.

м. Тѣмъже хотѣхомъ прѣити къ вамъ, ꙗзѣ оубѣ Павелъ единою и двѣжды, и возбранѣ намъ сатанѣ.

столи;) но быхмы тихы посрѣдъ васъ, както кърмилница ся грижи нѣжно за чада—та си.

8. Така като имахмы горещъ любовь къмъ васъ, имахмы благодареніе да ви прѣдадемъ не токо евангеліе—то Божіе, но и души—тѣ си, защото станяхте любезни намъ.

9. Защото вы, братіе, помните нашій—тѣ трудъ и мжкж, понеже деня п ноця като работѣхмы, да не отеготимъ ни одного отъ васъ, проповѣдахмы вамъ евангеліе—то Божіе.

10. Вы сте свидѣтели и Богъ, какъ свято, и праведно, и неукоризненно ся обходихмы съ васъ вѣрующы—тѣ;

11. Както знаете, какъ всякого отъ васъ като отецъ чада—та си увѣщавахмы и утѣшавахмы,

12. И строго ви зарѣчахмы, да ходите достойно Богу, който вы призовава въ свое—то царство и славъ.

13. За туй и ный благодаримъ Бога непрѣстанно, че като пріяхте слово—то Божіе, което чухте отъ насъ, пріяхте го не *като* слово чловѣческо, но, (както е наистинж,) слово Божіе, което и дѣйствува между васъ вѣрующы—тѣ.

14. Защото, вы, братіе, станяхте подражатели на Божи—тѣ въ Христа Иисуса церкви, които сж въ Иудеѣж, понеже и вы пострадахте исто—то отъ свои—тѣ си соплеменници, както и тѣ отъ Иудей—тѣ,

15. Които и Господа Иисуса убихж, и свои—тѣ си пророцы, и насъ распѣдихж, и Богу не угодяватъ, и на всички—тѣ чловѣцы сж противни;

16. Възбраняватъ ни да говоримъ на язычници—тѣ да ся спасжтъ, за да испълнятъ грѣхове—тѣ си вынжгы, но постигнжгы ги гнѣвъ—тѣ до край.

17. А ный, братіе, като осиротѣхмы отъ васъ за малко врѣме, съ лице *a* не съсъ сърдце, *още* повече съ голѣмо желаніе ся постарахмы, дано видимъ лице—то ви.

18. За това поискахмы да дойдемъ при васъ, (и азъ Павелъ) и веднѣжъ и дваждъ, но направи ни прѣчкж Сатана.

дї. Ктѡ во намъ оупованіе или радость или вѣнецъ похваленія, не и вы ли, предъ Гдѣмъ нашимъ Исц Хрѣтомъ во пришествіи єгѡ ;

к. Вы во єстѣ слава наша и радость.

ГЛАВА ҃.

а. Тѣмже оужѣ не терпаше, бѣговолюхомъ встатиса во Янинѣхъ єдини,

б. И послахомъ Тимоѳеа брата нашего и служителя Бжїа и споспѣшника нашего во бѣговѣстїи Хрѣтовѣ, оутвердити васъ и оутѣшити ѡ вѣрѣ вѣшей,

в. Иѡкв ни єдиномъ смущатиса въ скорбехъ сихъ: сами во вѣсте, ѡкв на сїѣ истое лежимъ :

г. Ибо єгда оу васъ вѣхомъ, предрекохомъ вамъ, ѡкв имамы скорѣти, ѣже и вѣсть, и вѣсте :

д. Серѡ ради и ѡзъ ктомъ не терпѡ, послахъ разсмѣти вѣрсъ вѣшъ, да не какъ исксшамъ въ иксшамъ, и вотшѣ бсдетъ трѣдъ нашъ.

е. Нынѣ же пришедшъ Тимоѳею къ намъ ѡ васъ, и бѣговѣстившъ намъ вѣрсъ вѣшъ и любовь, и ѡкв имате пѡмать ѡ насъ бѣгъ, всегда желѡюще насъ видѣти, ѡкоже и мы васъ :

з. Серѡ ради оутѣшихомса, братїѣ, ѡ васъ, во всѡкой скорби и нѣждѣ вѣшей, вѣшею вѣрою.

и. Иѡкв мы нынѣ живи єсмы, ѡше вы стонтѣ ѡ Гдѣ.

а. Кѡе во бѣгодареніе Бгѣ можемъ воздати ѡ васъ, ѡ всѡкой радости, ѣюже радземса васъ ради предъ Бгѡмъ нашимъ ;

г. Ношѣ и дѣнь преизмѣха молѡшесѡ видѣти лицѣ вѣше, и совершити лишєніѣ вѣры вѣшемъ.

д. Самъ же Бгъ и Сѡцъ нашъ, и Гдѣ нашъ Исц Хрѣтѡсъ да исправитъ пѣтъ нашъ къ вамъ :

19. Защото коя е наша-та надежда, или радост-та *ни*, или вѣнецъ-тъ на похвалѣ-тъ *ни*? не сте ли вы прѣдъ Господа нашего Исуса Христа въ пришествіе-то негово?

20. Защото вы сте наша-та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1. За това и като не можѣхмы да търпимъ вече, разсѣдихмы за добро да останемъ сами въ Аѳинѣ;

2. И проводихмы Тимоѳея, брата нашего и служителя Божія, и сотрудишка нашего въ евангеліе-то Христово, да вы утвърди, и да вы утѣши отъ кѣмъ вѣрж-тъ ви;

3. Да ся не колебае никой въ тѣзи скърби; защото вы знаете че на това смы опрѣдѣлени;

4. Защото когато бѣхмы при васъ, прѣдсказувахмы ви че има да прѣтърпимъ притѣсненіе, както и станѣ, и знаете.

5. За това и азъ като не можѣхъ вече да търпѣѣ, проводихъ да разумѣѣ за вѣрж-тъ ви, да не бы да вы е искусилъ искуситель-тъ, и да бѣде трудъ-тъ ни напрасно.

6. А сега като дойде Тимоѳея отъ васъ при насъ та ни донесе добры извѣстія за вѣрж-тъ и любовь-тъ вашѣ, и това, че имате всякога добро поменуваніе за насъ, и желаете да ны видите, както и ный васъ,

7. За това, при всичкѣ-тъ нашѣ скърби и нуждѣ, утѣшихмы ся, братіе, за васъ, чрѣзъ вѣрж-тъ вашѣ;

8. Понеже сега смы живи, ако стоите вы въ Господа.

9. Защото кое благодареніе можемъ да въздадемъ Богу за васъ, заради всичкѣ-тъ радость съ коѣмъ ся радуваме за васъ прѣдъ Бога нашего?

10. Ноця и деня прѣусърдно ся молимъ да видимъ лице-то ви, и да допълнимъ което ви не достига въ вѣрж-тъ ви.

11. А самъ Богъ и Отецъ нашъ, и Господъ нашъ Исусъ Христосъ дано управи пѣть-тъ ни кѣмъ васъ.

вї. Вѣсь же Гдѣ да оумножитъ, и да избѣиточествитъ любовію дрѣгъ ко дрѣгъ и ко всѣмъ, ѿкоже и мы къ вамъ,

гї. Во ѣже оутвердити сердца ваша непорочно въ стѣни, предъ Богомъ и Оцѣмъ нашимъ, въ пришествіе Гдѣ нашего Іиса Хрѣта со всѣми стѣми ѣгѡ. аминь.

ГЛАВА Д.

а. Тѣмже оубо, братіе, просимъ вы и молимъ ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, ѿкоже пріѣсте ѡ насъ, какъ подобаетъ вамъ ходити и оубождати Богови, ѿкоже и ходите, да избѣиточествуете паче:

в. Бѣсте ко, каковѣ повелѣніа дахомъ вамъ Гдемъ Іисомъ.

г. Сїа ко ѣсть вола Бжїа, стость ваша, хранити себѣ самѣхъ ѡ блада,

д. И вѣдѣти комѣждо ѡ васъ своѣ сосѣдъ стажавати во стѣни и чести,

е. А не въ страсти похотѣи, ѿкоже и гзыцы невѣдашии Бга:

ж. И ѣже не престѣпати и лихонмствовати въ вещи брата своего, занѣ мститель ѣсть Гдѣ ѡ всѣхъ сіхъ, ѿкоже и прѣжде рекохомъ къ вамъ, и засвидѣтельствовахомъ.

з. Не призвѣ ко насъ Бгъ на нечистотѣ, но во стость.

и. Тѣмже оубо ѡметѣай, не человекѣ ѡметѣетъ, но Бга давашаго Дха своего стѣго въ насъ.

к. О братоловїи же, не трѣвуете, да пишется къ вамъ: сами ко вы Богомъ оучени ѣстѣ, ѣже любити дрѣгъ дрѣга:

л. Ибо творитѣ то ко всеї братїи сїеи во всеї Македонїи. молимъ же вы братіе, избѣиточествовати паче,

м. И любезниѡ прилѣжати ѣже безмолствовати, и дѣлати своѣ, и дѣлати своими рѣками, ѿкоже повелѣхомъ вамъ:

12. И васъ Господь да умножи и да *вы* направи да прѣизобилувате въ любовь—тѣ единъ къмъ другый и къмъ всички—тѣ, както и ный къмъ васъ,

13. За да утвърди сърдца—та ви непорочны въ святость—тѣ прѣдъ Бога и Отца нашего, въ пришествіе—то на Господа нашего Исуса Христа съсъ вси—тѣ неговы святыи.

ГЛАВА 4.

1. При това още, братіе, просимъ и молимъ вы въ Господа Исуса, каквото сте пріели отъ насъ какъ трѣбува да ходите и да угодявате Богу, *така* да прѣуспѣвате повече;

2. Защото знаете каквы заповѣди ви дадохмы отъ Господа Исуса.

3. Понеже това е воля—та Божія, ваше—то освященіе, да ся въздържате отъ блудъ;

4. Да знае всякой отъ васъ да държи съсъдъ—тѣ си въ святость и честность,

5. Не въ страсть на похоть, както и язычници—тѣ които не знаѣтъ Бога;

6. Да не прѣминува *нѣкой прѣдъль—тѣ* и да поврѣжда брата си въ *това* нѣщо, защото за всичко това Богъ е отмъститель, както ви и отъ понапрѣдъ рекохмы и засвидѣтелствувахмы.

7. Защото Богъ не ны е призовавъ на нечистотѣ, но на святость.

8. И тѣй, който отхвърля *това*, не отхвърля челоуѣка, но Бога, който е и далъ намъ Духа своего Святаго.

9. А за братолюбіе—то нѣмате нуждѣ да ви пишѣ; защото вы сами сте отъ Бога научени да имате любовь единъ къмъ другый;

10. Защото и правите това на вси—тѣ братія които съ по всички Македоніи; и молимъ ви ся, братіе, да прѣуспѣвате повече,

11. И усърдно да ся стараете да живѣете тихо, и да вършите свои—тѣ си работы, и да работите съсъ свои—тѣ си рѣцѣ, както ви зарѣчахмы;

ѿ. Да ходите блгообразно ко внѣшнимъ, и ни чесогуже трѣбуете.

ѿ. Не хоцѣ же васъ, братіе, не вѣдѣти ѡ оумѣршихъ да не скорбятѣ, ѿкоже и прочіи не имѣши оупованія.

ѿ. Яще ко вѣрземъ, ѿкѡ Іисъ оумре и воскресе, такѡ и бгъ оумѣршиа въ Іисѣ приведѣтъ съ нимъ.

ѿ. Сіе ко вамъ глаголемъ словомъ гднимъ, ѿкѡ мы живѣши ѡстѡви въ пришествіе гдне, не имамы предварити оумѣршихъ :

ѿ. Іакѡ самъ гдъ въ повелѣніи, ко гласкѣ архангловѣ, и въ тревѣ бжїи снїдетъ съ нбсе, и мѣртви ѡ хртѣ воскреситъ первѣе.

ѿ. Потомъ же мы живѣши ѡстѡви, кспно съ нами восхитѣни вдемъ на облацѣхъ въ срѣтеніе гдне на воздсѣ, и такѡ всегда съ гдемъ вдемъ.

ѿ. Тѣмже оутѣшайте дрѣгъ дрѣга въ словесѣхъ сіихъ.

ГЛАВА Ѹ.

ѿ. Я ѡ лѣтѣхъ и ѡ временѣхъ, братіе, не трѣбѣ єсть вамъ писати :

ѿ. Самы ко вы ѡзвѣстни вѣсте, ѿкѡ день гднъ ѿкоже тѡтъ въ ношї, такѡ прїдетъ :

ѿ. Эгда ко рекѣтъ, миръ и оутвержденіе, тогда внезапно нападетъ на нихъ всегвѣтельство, ѿкоже колѣзнь во чрѣвѣ имѣшей, и не имѣтъ ѡзвѣжати.

ѿ. Вы же, братіе, иѣсте во тмѣ, да день васъ ѿкоже тѡтъ постигнетъ :

ѿ. Кси ко вы сынове свѣта єстѣ и сынове днѣ : иѣсмы ноши, ниже тмы.

ѿ. Тѣмже оубо да не спїмъ ѿкоже и прочіи, но да бодрствимъ и трезвимъ.

12. За да ходите благообразно прѣдъ вѣншии-тѣ, и да нѣмате нуждѣ отъ нищо.

13. И не искамъ, братіе, да не знаете за умрѣлы-тѣ, за да не скѣрбите, както и други-тѣ които нѣматъ надеждѣ.

14. Защото ако вѣруваме че Исусъ умрѣ и въскрѣснѣ, така и Богъ умрѣлы-тѣ въ Исуса ще приведе съ него заедно.

15. Защото това ви го казуваме съсъ слово Господне, че ный живи-тѣ, колкото останемъ до пришествіе-то Господне, нѣма да прѣдваримъ умрѣлы-тѣ ;

16. Понеже самъ Господъ ще слѣзе отъ небе-то съ повелѣніе, съ гласъ архангеловъ, и съ трѣбѣ Божіи ; и мъртви-тѣ въ Христа ще въскрѣснѣтъ понапрѣдъ ;

17. Послѣ ный живи-тѣ които сме останѣли, съ тѣхъ наедно ще бѣдемъ грабнѣти на облацы да срѣщнемъ Господа на въздухъ, и така ще бѣдемъ всякога съ Господа.

18. И тѣй утѣшавайте ся единъ другий съ тѣзи думы.

ГЛАВА 5.

1. А за години-тѣ и врѣмена-та, братіе, нѣмате нуждѣ да ви ся пише ;

2. Защото вы знаете извѣстно, че день-тѣ Господень, както крадецъ прѣзъ ночь, така ще дойде ;

3. Понеже когато казувать, Миръ и безопасность, тогазь ще нападне на тѣхъ внезапна погубель както болѣзни-тѣ на непразнѣженѣ, и нѣма да избѣгнѣтъ.

4. Но вы, братіе, не сте въ тъмнинѣ, та да вы постигне день-тѣ като крадецъ.

5. Всички вы сте сынове на видѣлиниѣ-тѣ и сынове на день-тѣ : не сме на ночь-тѣ, нито на тъмнинѣ-тѣ.

6. И тѣй да не спимъ както и други-тѣ, но да бѣдемъ будни и трѣзвенни.

ѡ. Спа́сти ко, въ но́щи спа́тъ: ѿ оу́пива́ющіихся, въ но́щи оу́пива́ются:

ѣ. Мы же сы́нове сѣще днѣ, да трезвѣмъ, ѡбѣлшеса въ кро́ви вѣры ѿ любвѣ, ѿ шлѣмъ оу́пова́нїа спасѣнїа:

ѫ. Я́къ не положи́ насъ Бѣ́гъ въ гнѣвъ, но въ ползчѣнїе спасѣнїа, Гдѣмъ на́шимъ Іисъ Хрѣ́томъ,

ѧ. Оу́мѣршимъ за насъ, да, я́ще едѣмъ, я́ще ли спѣмъ, кѣспивъ съ нѣмъ живѣмъ.

Ѩ. Се́гѡ ра́ди оу́тѣша́йте дрѡгъ дрѡга, ѿ созида́йте кѣи-ждо блѣжняго, я́коже ѿ творитѣ.

Ѣ. Мо́лимъ же вы, бра́тїе, зна́йте трѡжда́ющихъ оу́ васъ, ѿ насто́ятелей ва́шихъ ѡ Гдѣ, ѿ наказѡющихъ вы,

ѣ. ѿ ѿимѣ́йте ѿхъ по преизвѣ́ха въ любвѣ за дѣло ѿхъ: мѣрствѣ́йте въ себѣ.

Ѥ. Мо́лимъ же вы, бра́тїе, вразсма́йте безчи́нныа, оу́тѣша́йте мало́дѣшныа, застѣпа́йте немощныа, долготерпѣ́йте ко всѣмъ.

ѥ. Блюди́те, да никто́же сла́ за сла́ комѡ возда́тъ: но всегда́ до́брое гонѣте ѿ дрѡгъ ко дрѡгѡ ѿ ко всѣмъ.

ѧ. Всегда́ ра́дѡйтесь:

Ѩ. Непрестáнно молѣ́теся.

Ѣ. Ѿ всѣмъ блго́дарите: сїа́ ко ѣсть во́ла Бжїа ѡ Хрѣ́тѣ Іисѣ въ васъ.

Ѥ. Дѣ́ха не оу́гаша́йте:

Ѧ. Проро́чествїа не оу́ничижа́йте.

ѧ. Всѣ́ же ѿсѡшáюще: двѣрѡа держѣ́те,

Ѣ. Ѿ всáкїа вѣщи сла́а ѡгрева́йтеся.

Ѥ. Слѡ́мъ же Бѣ́гъ мїра да ѡсѣ́титъ васъ всесовершенство́ныхъ (во всѣмъ): ѿ всесовершенство́нъ ва́шъ дѣ́хъ ѿ дѡшъ ѿ тѣ́ло непоро́чно въ пришѣствїе Гдѡ на́шего Іиса Хрѣ́та да сохрани́тся.

ѧ. Грѣ́шенъ призва́вый васъ, ѿже ѿ сотвори́тъ.

Ѣ. Бра́тїе, молѣ́теся ѡ насъ.

7. Защото които спятъ, ноця спятъ, и които ся опивать, ноця ся опивать :

8. Но ный, като сме *сынове* на день-тъ, да бждемъ трѣзвенни, и да облѣчемъ броніѣ-тъ на вѣрж-тъ и на любовь-тъ, и за шлемъ, надеждж-тъ на спасеніе-то ;

9. Защото Богъ не ны е опрѣдѣлимъ за гнѣвъ, но да получимъ спасеніе чрѣзь Господа нашего Иисуса Христа,

10. Който умрѣ за насъ, за да живѣемъ съ него и когато сме будни и когато спимъ.

11. За това утѣшавайте ся единъ другый и назидавайте единъ другыго, както и правите.

12. И молимъ вы, братіе, да познавате тѣзи, които ся трудять помежду вы, и сж настоятели ваши въ Господа, и вы поучавать,

13. И да гы почитате прѣмногo съ любовь за дѣло-то имъ. Живѣйте мирно помежду си.

14. Молимъ вы още, братіе, вразумявайте безчинны-тъ, утѣшавайте малодушны-тъ, поддържайте немощны-тъ, бждѣте къмъ всички търпѣливи.

15. Гледайте да не отдава нѣкой нѣкому зло за зло ; но търсѣте всякога добро-то, и единъ на другый си и на всички-тъ.

16. Вынжгы ся радувайте.

17. Непрѣстанно ся молѣте.

18. За всичко благодарѣте ; защото това е воля-та Божія за васъ въ Христа Иисуса.

19. Духъ-тъ не угасяйте.

20. Пророчества не имайте за нищожны.

21. Всичко испытуйте : добро-то държете.

22. Отъ всякакъвъ видъ зло въздържайте ся.

23. А самъ Богъ мира да вы освяти всесъвършено ; и да ся съхрани цѣлокупенъ духъ-тъ ви, и душа-та, и тѣло-то безъ порока, въ пришествіе-то на Господа нашего Иисуса Христа.

24. Вѣренъ е онзи който вы призовава, и ще го направи.

25. Братіе, молѣте ся за насъ.

кѡ. Цѣлуйте братію всю локзаниемъ стѣмъ.

кѢ. Заклинаю въ Гдѣмъ, прочесті посланіе сїе предъ всею стѣю братіею.

ки. Блгодать Гда нашегъ Іиса Хртѣ съ вами. аминь.

КЪ СОЛЪНАНОМЪ ВТОРОЕ ПОСЛАНІЕ СТѢГѢ ЯПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

ѿ. Павелъ и Силанъ и Тимодей, цркви Солонстѣи ѡ Бѣк
Сѣѣ нашемъ и Гдѣ Іисѣ Хртѣ:

ѡ. Блгодать вамъ и миръ ѡ Бга Сѣѣ нашегъ и Гда Іиса
Хртѣ.

ѣ. Благодарити должны есмь Бга всегда ѡ васъ, братіе,
ѣкоже достойно естъ, ѣкѡ превозрастѣтѣ вѣра ваша, и
множитѣся любовь единагъ ко еднѡждо всѣхъ васъ дрѣгъ ко
дрѣгъ:

ѿ. Якѡ самѣмъ намъ хвалитѣся ѡ васъ въ црквахъ
Бжїихъ, ѡ терпѣнїи вашемъ и вѣрѣ, во всѣхъ гонѣнїихъ
вашихъ и скорбехъ, ѣже прїемлете,

ѡ. Показаніе праведнагъ сздѣ Бжїѣ, во еже сподобитѣся
вамъ цртвїѣ Бжїѣ, егѡже ради и страждете.

ѣ. Яче оѣкѡ праведно оѣ Бга, воздѣти скорбь ѡскорблѣ-
ющымъ васъ,

26. Поздравѣте всички-тъ братія съ съ цѣлованіе свято.

27. Заклѣвамъ вы въ Господа посланіе-то да ся прочете на вси-тъ святы братія.

28. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде съ васъ.* Аминь.

КЪ СОЛУНЯНОМЪ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ и Силуанъ и Тимоѳей до Солунскѣ-тъ церкви въ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

2. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего и Господа Исуса Христа.

3. Длъжни сме, братіе, да благодаримъ Бога всякога за васъ, както е достойно, защото вѣра-та ви прѣвъзрастува, и умножава ся любовь-та на всякого одного къмъ другою помежду всички васъ ;

4. Така щото и сами ний ся хвалимъ съ васъ въ церкви-тъ Божіи, за ваше-то търпѣніе и за вѣрж-тъ *ви* во всички-тъ гоненія ваши и притѣсненія-та които прѣтърпѣвате.

5. *Кое*то е доказателство на праведнж-тъ съдбж Божіи, за да ся сподобите въ царство-то Божіе, за което и страдате ;

6. Понеже е праведно у Бога да въздаде скърбъ на тѣзи, които вы оскърбяватъ,

з. Я вамъ ѡскорбляемымъ ѡрадъ съ нами, во ѡкровоеніи Гда Іиса съ нбсѣ, со Англы силы своеѣ,

и. Во Огнѣ пламениѣ, дающаго ѡмшѣніе не вѣдшымъ Бга и не послѣдующимъ бѣговѣствованіа Гда нашего Іиса Хртѣ :

д. Иже мзкс пріймстз, погібель вѣчнзю, ѡ лица Гда, и ѡ слѣвы крѣпости ѣгѡ :

і. Егда прійдетз прослѣвитса во стѣхъ своіхъ, и дивенъ быти во всѣхъ вѣровавшихъ, іакъ оубѣрнса свидѣтельство наше въ васъ, въ дѣнь Оиз.

л. За сіе и молимса всегда ѡ васъ, да вы сподобитз званію Бгъ нашихъ, и испомнитз всѣко бѣговолѣніе благасти и дѣло вѣры въ сілѣ :

м. Іакъ да прослѣвитса имя Гда нашего Іиса Хртѣ въ васъ, и вы въ немъ, по бѣгодѣти Бга нашего и Гда Іиса Хртѣ.

ГЛАВА Б.

а. Молимъ же вы, братіе, ѡ пришествіи Гда нашего Іиса Хртѣ, и нашемъ собраніи ѡ немъ,

б. Не скорѡ подвижатса вамъ ѡ оумѣ, ни оужасѣтса, ниже дѡмъ, ниже слѡвомъ, ни посланіемъ Аки ѡ насъ посланнымъ, іакъ оужѣ настѡитз дѣнь Хртѡвъ.

в. Да никтоже васъ прелстѣитз ни по едѣному же Образу : іакъ Аще не прійдетз ѡстзплѣніе прѣжде, и ѡкрыѣтса челоѡвѣкъ беззакѡнѣа, сынъ погѣкелн,

г. Протѣвникъ и превозносѣтса пѣче всѣагѡ глаголемагѡ кога или чтілица, іакоже емѡ сѣсти въ цркви Бжїей Аки когѡ показзющс себѣ, іакъ богъ ѣсть.

д. Не помните ли, іакъ ещѣ живыи оу васъ, сіа глаголахъ вамъ ;

7. А на васъ оскърбяваны-тъ *да даде* отрадж наедно съ насъ когато ся яви Господь Исусъ отъ небе-то съ ангелы-тъ на своѣж-тъ силъ,

8. Въ огонь пламенень, да даде отмъщеніе на тѣзи които не познаватъ Бога, и които ся не покоряватъ на евангеліе-то на Господа нашего Исуса Христа;

9. Които ще приимжтъ наказаніе, вѣчнж погыбель, отъ лице-то Господне, и отъ славж-тъ на Неговж-тъ силъ,

10. Когато дойде да ся прослави въ свои-тъ святини, и да ся покаже чудень между всички-тъ вѣрующы, (понеже вы повѣрувахте въ наше-то свидѣтельство) въ оный день.

11. Заради това и выпжгы ся молимъ за васъ, да вы сподоби Богъ нашъ на призваніе-то, и да испълни всяко благоволеніе на благость-тъ и *всяко дѣло* на вѣрж-тъ въ силъ;

12. За да ся прослави во васъ име-то на Господа нашего Исуса Христа, и вы въ него, по благодать-тъ на Бога нашего и Господа Исуса Христа.

ГЛАВА 2.

1. А колкото за пришествіе-то на Господа нашего Исуса Христа, и за наше-то съ него събираніе, молимъ вы, братіе,

2. Да ся не поколебавате скоро отъ умъ-тъ си, нито да ся смущавате, ни духомъ, ни словомъ, нито съ писмо, като отъ насъ проведено, ужъ че настанж день-тъ Христовъ.

3. Да вы не прѣльсти шкой никакъ; защото *онзи день нѣма да дойде*, ако първо не дойде отстъпленіе-то, и ся не открие чело-вѣкъ-тъ на грѣхъ-тъ, сынъ-тъ на погыбель-тъ,

4. Който ся противи и прѣвъзноси ся повече отъ всякого, който ся нарича Богъ, или *нѣщо* което за свято ся почита, така щото да сѣдне въ храмъ-тъ Божій както Богъ, и да показува себе си че е Богъ.

5. Не помните ли че когато бѣхъ още при васъ, казувахъ ви това?

ѡ. И нынѣ оудержавающее вѣсте, во љже гавитиса емѡ въз своѡ емѡ врема.

ѣ. Таина во оужѣ дѣтса беззаконїа, точио держай нынѣ, дождеже ѡ среды бѣдетъ :

и. И тогда гавитса беззаконникъ, егѡже Гдѣ Іисъ оубѣетъ дѡмъ оустъ своихъ, и оупразднитъ гавленїемъ пришествіа своего :

д. Егѡже љсть пришествіе по дѣйствс сатанинѡ во всакой силѣ и знаменїихъ и чдесѣхъ ложныхъ,

г. И во всакой лстї неправды, въз погивающихъ, занѡ любвѣ истины не прїаша, во љже спастиса имъ :

дл. И сегѡ ради послетъ имъ Бгѡ дѣйство лстї, во љже вѣровати имъ лжї :

ел. Да сдѡз прїимстъ вси невѣровавшїи истинѣ, но блговолившїи въз неправдѣ.

ел. Мы же должи емѡ блгодарїти Бга всегда ѡ васъ, братїе возлюбленна ѡ Гда, гакъ избралъ љсть васъ Бгѡ ѡ начала во спасенїе во стѣни дѡа и вѣры истины,

дл. Еъ неже призвѡ васъ блговѣствованїемъ нашимъ, въз ползченїе славы Гда нашегѡ Іиса Хртѡ.

ел. Гѣмже оубо братїе, стоїте, и держите предлїа, имже нагчїстса, или словомъ или посланїемъ нашимъ.

ел. Самъ же Гдѣ нашъ Іисъ Хртѡсъ, и Бгѡ и Сѡцъ нашъ возлюбивый насъ и давый оутѣшенїе вѣчно и оупованїе блго въз блгодати,

эл. Да оутѣшитъ сердца ваша, и да оутвердитъ во всакомъ словѣ и дѣлѣ блзѣ.

ГЛАВѢ ҃.

д. Прѡчее, молїтса ѡ насъ, братїе, да слово Гдне течѣтъ и славитса, гакже и въз васъ,

Гл. 3. ВТОРО ПОСЛАНИЕ КЪ СОЛУНЯНОМЪ.

6. А сега знаете онова което го въспира, за да ся яви въ своето си врѣме.

7. Защото тайна-та на беззаконіе-то дѣйствува вече, само да ся отмахне отъ срѣдъ, който ѿвъспира сега ;

8. И тогазы ще ся яви беззаконный-тъ, когото Господь ще убіе съ духъ-тъ на уста-та си, и ще истрѣби съ явленіе-то на пришествіе-то си,

9. Тогози на когото идваніе-то е по дѣйствіе-то на Сатанж съсъ всякъ силж и знаменія и чудеса лъжовны,

10. И съсъ всякъ измамж на неправдж-тъ, между тѣзи които погынувать ; защото не пріяхж любовь-тъ на истинж-тъ за да ся спасжтъ.

11. И за това Богъ ще имъ проводи дѣйство на заблужденіе, за да повѣрувать въ лъжж-тъ ;

12. За да бѣдѣтъ осѣдени всички които не сж повѣрували въ истинж-тъ, но сж благоволили въ неправдж-тъ.

13. А ный смы длъжни вынѣгы да благодаримъ Бога за васъ, возлюбленни отъ Господа братіе, че Богъ отъ начало е избралъ васъ въ спасеніе чрѣзь освященіе-то на Духъ-тъ и вѣрованіе-то въ истинж-тъ,

14. Въ което вы призова съ наше-то благовѣствованіе за получваніе на славж-тъ на Господа нашего Исуса Христа.

15. И тѣй, братіе, стойте и държете прѣданія-та които научихте или отъ слово-то или отъ посланіе-то наше.

16. А самъ Господь нашъ Исусъ Христосъ, и Богъ и Отецъ нашъ, който ны възлюби, и по благодать даде ни вѣчно утѣшеніе и добрж надеждж,

17. Да утѣши сърдца-та ви, и да вы утвѣрди во всяко добро слово и дѣло.

ГЛАВА 3.

1. Най послѣ, братіе, молѣте ся за насъ, да напрѣдва слово-то Господне и да ся слави, както и у васъ,

Ѣ. И да избавимся ѿ злыхъ и злыхъ чловѣкъ: не всѣхъ ко ѣсть вѣра.

҃. Вѣренъ же ѣсть Гдѣ, ѣже оутвердитъ насъ, и сохранитъ ѿ злыхъ.

҃. Оуповаемъ же на Гда ѿ насъ, ѣкъ, ѣже повелѣваемъ вамъ, и творитѣ и сотворитѣ.

Ѣ. Гдѣ же да исправитъ сердца ваша въ любовь Бжю, и въ терпѣнїе Хртово.

Ѣ. Повелѣваемъ же вамъ, братїе, ѿ имени Гда нашего Иса Хрта, ѿзачѣна вамъ ѿ всякаго брата безчїннъ ходѣща, а не по преданїю, ѣже прїѣша ѿ насъ.

Ѣ. Сами бо вѣсте, какъ легко ѣсть (вамъ) подобитися намъ: ѣкъ не безчїнновахомъ оу насъ,

и. Нижѣ тѣне хлѣбъ ѣдохомъ оу когѣ, но въ трдѣ и подвижѣ, ношѣ и дѣнь дѣлающе, да не ѿтачимъ никогѣ ѿ насъ:

Ѣ. Не ѣкъ не имамы власти, но да себѣ образъ дамы вамъ, бо ѣже оуподобитися намъ.

҃. Ибо егда бѣхомъ оу насъ, сѣе завѣщавхомъ вамъ, ѣкъ ѣще кто не хощетъ дѣлати, нижѣ да ѣстъ,

а. Слышимъ ко нѣкїа безчїннъ ходѣщима оу насъ, ничтѣже дѣлающима, но злыхъ ѿходѣщима.

Ѣ. Таковыма запрещаемъ и молимъ ѿ Гдѣ нашимъ Иск Хртѣ, да съ безмолвїемъ дѣлающе, свой хлѣбъ ѣдатъ.

҃. Вы же, братїе, не стужайте добро творѣще.

а. ѣще же кто не послѣшаетъ словесѣ нашего, посланїемъ сего назнаменуйте: и не примѣшайтесѣ емѣ, да посрамитсѣ:

Ѣ. И не ѣки врага имѣйте егѣ, но наказуйте ѣкоже брата.

Ѣ. Самъ же Гдѣ мїра да дѣстъ вамъ мїръ всегда во всякомъ образѣ: Гдѣ со всѣми вами.

2. И да ся избавимъ отъ неразбраны-тъ и лукавы-тъ человекы ; защото нѣма во всички вѣрж.

3. Но вѣренъ е Господь, който ще вы утвърди и ще вы съхрани отъ лукаваго.

4. И имамы увѣреніе на Господа за васъ, че това което ви повелѣвамы и правите го и ще го правите.

5. А Господь да управи сърдца-та ви въ любовь Божіѣхъ и въ търпѣніе Христово.

6. Повелѣвамы ви още, братіе, въ име-то на Господа нашего Иисуса Христа, да ся отдалечавате отъ всякого брата който ходи безчинно, и не по прѣданіе-то което е пріялъ отъ насъ.

7. Понеже вы самы знаете какъ трѣбува да ни подражавате, защото не ся обходихмы безчинно между васъ ;

8. Нито даромъ ядохмы хлѣбъ у нѣкого, но съ трудъ и съ мжж работѣхмы деня и ноця, да не отяготимъ никого отъ васъ.

9. Не защото власть нѣмамы, но да ви дадемъ себе си образъ за да ни подражавате.

10. Защото и когато бѣхмы при васъ, това ви зарѣчахмы, че ако не рачи нѣкой да работи, нито да яде.

11. Понеже чувамы че нѣкои ходять безчинно между васъ, които не работять нищо, но ся мѣсятъ въ чужды работы.

12. На таквыз зарѣчвамы и умолявамы гы чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христа, да работять въ безмѣлвіе и да ядѣтъ свой-тъ си хлѣбъ.

13. А вы, братіе, да ви не дотегнува да правите добро.

14. И ако нѣкой не слуша слово-то наше чрѣзъ посланіе-то, забѣлѣжѣте го, и не ся събирайте съ него, да ся засрамы ;

15. И недѣйте го има като за неприятель, но наставлявайте го като братъ.

16. А самъ Господь на миръ-тъ да ви даде миръ всегда и всякакъ. Господь *да бжде* съсъ всички васъ.

зѧ. Цѣлованіе моею рукою Павлею, еже есть знаменіе во всѣкомъ посланіи, сіце пишѸ:

иѧ. Благодѧть Гдѧ нашегѡ Іиса Хртѧ со всѣми вами. ѧминь.

КЪ ТІМОФЕЮ ПЕРВОЕ ПОСЛАНИЕ СТѢГѡ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

ѧ. Павелъ посланникъ Іисъ Хртѡвъ, по повелѣнію Бга Спса нашегѡ, и Гдѧ Іиса Хртѧ оупованіа нашегѡ,

в. Тимодею присномъ чадъ въ вѣрѣ: блгодѧть, мѧлость, миръ ѡ Бга Сѡцѧ нашегѡ, и Хртѧ Іиса Гдѧ нашегѡ.

г. Икоже оумолихъ тѧ пребѣти во Ефѣскѣ, идый въ Македонію, да завѣщашеши нѣкимъ, не инакъ оучити,

д. Нижѣ внимати вѣснемъ и родословіемъ безконечнымъ, иже стазаніа творѧтъ паче, нежели Бжїе строеніе, еже въ вѣрѣ:

е. Конѣцъ же завѣщаніа есть, любви ѡ чїста сѣрдца, и совѣсти блгїа, и вѣры нелицемѣрнымъ:

ж. Изъ нихже нѣцыи погрѣшнѣше, оуклонїася въ селѡвїа.

17. Поздравленіе-то съ мой-тъ рѣкж Павловж, което е бѣлѣгъ въ всяко посланіе : така пишж.

18. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа да бжде съсъ всички васъ. Аминь.

КЪ ТИМОФЕЮ ПЪРВО-ТО ПОСЛАНИЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ апостолъ Исусъ Христовъ, по повелѣніе на Бога Спаса нашего и Господа Исуса Христа, нашж-тъ надеждж,

2. На Тимофея собственно-то *ми* въ вѣрж-тъ чадю : Благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца нашего, и Христа Исуса Господа нашего.

3. Както тя молихъ, когато отхождахъ въ Македоніѣж, да останешъ въ Ефесъ за да зарѣчашъ на нѣкон си да не прѣдаватъ друго ученіе,

4. Нито да внимаватъ на басни и бесконечны родословія, които производатъ повече прѣспирания, а не назиданіе Божіе въ вѣрж-тъ, *така прави.*

5. А цѣль-та на зарѣчаніе-то е любовь отъ чисто сърдце, отъ добрж совѣсть, и отъ нелицемѣрнж вѣрж ;

6. Въ които като погрѣшихж нѣкон, уклонихж ся въ празно-словіе,

ж. Хотѧше быти законоучители, не разсмѣюще ни ꙗже глаголютъ, ни ѡ нихже оутверждають :

и. Вѣмы же, ꙗкѡ добръ законъ єсть, ꙗще кто єго законнѣ творитъ,

д. Вѣдый сїе, ꙗкѡ праведникъ законъ не лежитъ, но беззаконнымъ и непокоривымъ, нечестивымъ же и грѣшникомъ, неправеднымъ и сквернымъ, Оца и матери досадителемъ, мужескиицамъ,

і. Падникомъ, мужеложникомъ, разбойникомъ, клеветникомъ, скотоложникомъ, лживымъ, казтвопрестѣпникомъ, и ꙗще что ино здравомъ оученію противится,

л. По блговѣстїю славы блженнаго Бга, же мнѣ оувѣрено бысть,

б. И блгодарю оувѣпляющаго мѧ Хрѧ Ииса Гда нашего, ꙗкѡ вѣрна мѧ нещевѧ положивъ мѧ въ слѣже,

г. Бывша мѧ иногда хсманка и гонителя и досадителя : но помилванъ быхъ, ꙗкѡ не вѣдый сотворихъ въ невѣрствѣи,

д. Оупрезмножисѧ же блгодѧть Гда нашего [Ииса Хрѧ] съ вѣрою и любовїю ꙗже ѡ Хрѧ Иисѣ :

е. Вѣрно слово и всѧкаго прїѧтѧ достоїно, ꙗкѡ Хрѧ съ Иисъ прїѧде въ мїръ грѣшники спасти, ѡ нихже первыи єсмь ѧзъ :

ѕ. По сего ради помилванъ быхъ, да во мнѣ первомъ покажетъ Иисъ Хрѧ съ все долготерпѣнїе, за Образъ хотѧщихъ вѣровати ємѧ въ жизнь вѣчнїю :

з. Црю же вѣкнѡвъ, нетлѣннѡмъ, невидимѡмъ, єдинѡмъ премѣдрѡмъ Бгѧ, чѣсть и слава во вѣки вѣкнѡвъ. ѧминь.

и. Сїе же завѣщанїе предаю ти, чадо Тимоѧе, по бывшихъ на тѧ прѣжде пророчствїихъ, да воинствешн въ нихъ доброе вѡнство,

7. И ищѣтъ да сж законоучители, безъ да разумѣвать нито което говорятъ, нито за което потвърдявать.

8. А ный знаемъ че законъ-тъ е добръ, ако го употрѣбѣва нѣкой законно ;

9. Като знае това че законъ-тъ не бы положенъ за праведный-тъ, но за беззаконны-тъ и непокорливы-тъ, за нечестивы-тъ и грѣшны-тъ, неправедны-тъ и скверны-тъ, за отцеубійцы-тъ и майкоубійцы-тъ, за челоукоубійцы-тъ,

10. За блудницы-тъ, мжеложницы-тъ, заробители-тъ, лъжцы-тъ, клѣтвопрѣстѣлници-тъ, и за всичко друго що е противно на здраво-то ученіе,

11. По славно-то евангеліе на Блаженнаго Бога, косто ми бы повѣрено.

12. И благодарѣж Христа Исуса Господа нашего, който ми даде силѣ, че мя има за вѣренъ, и настанн на службѣ-тъ мене,

13. Който бѣхъ испърво хулитель и гонитель и обезчеститель : но помилованъ быхъ, понеже безъ да знаѣж сторихъ *това* въ невѣріе ;

14. И прѣумножи ся благодать-та на Господа нашего съ вѣрѣ и любовь въ Христа Исуса.

15. Вѣрно и за всяко прїнмаіе достойно е слово-то, че Христосъ Исусъ дойде на свѣтъ-тъ да спасе грѣшны-тъ, отъ които първый съмь азъ ;

16. Но за това быхъ и помилуванъ, да покаже Исусъ Христосъ първомъ въ мене всичко-то *си* дълготърпїне, за примѣръ на тѣзи, които щѣхъ да повѣрувать въ него за животъ вѣченъ.

17. А на Царь-тъ на вѣкове-тъ, на нетлѣннаго, невидимаго, одного прѣмудраго Бога, честь и слава во вѣкы вѣковъ. Амннъ.

18. Това зарѣчаніе ти прѣдавамъ, чадо Тимофее, споредъ станижлы-тъ понапрѣдъ за тебе пророчества, да воинствувашь въ тѣхъ добро-то воинствованіе,

дг. Имѣа вѣрѣ и бл҃гѣю совѣсть, юже и҃цѣи ѡрѣнѣше,
ѡ вѣры ѡпадѡша :

к. Ѣ нѣже єсть Уменей и Ялезандрѣ, и҃же предѣхѣ
сатанѣ, да накажѣтса не х҃лѣти.

ГЛАВА ѳ.

а. Молю оубо прѣжде всѣхѣ творѣти молѣтвы, молѣнїа,
прошенїа, бл҃годаренїа, за всѣа человекѣи,

б. За црѣа, и за всѣхѣ, и҃же во власти сѣть, да тихое и
безмѡлвное житїе поживѣмѣ во всѣакомѣ бл҃гочестїи и чистотѣ.

г. Сїе во доброд и прїятно предѣ Спсїтелемѣ нашимѣ Б҃гомѣ,

д. И҃же всѣмѣ человекѣмѣ хѡшетѣ спастиѣа и во рѣзсмѣ
и҃стинѣи прїити.

е. Ѣдинѣ во єсть Б҃гѣ, и єдинѣ хѡдѣтай Б҃га и человекѣ-
кѡвѣ, человекѣ Хрѣтѣсѣ Иисѣ,

є. Дѣвѣи себѣ и҃збавленїе за всѣхѣ: свидѣтельство вре-
менѣи своїми,

з. Кѣ неже поставленѣ быхѣ азѣ проповѣдникѣ и Апѣлѣ,
и҃стинѣ глаголѡю ѡ Хрѣтѣ, не лгѣ, оубнѣтель лѣзыкѡвѣ, во вѣрѣ
и и҃стинѣ.

и. Хошѣ оубо, да молѣтвы творѣтѣ мѣжѣ на всѣакомѣ
мѣстѣ, воздѣюще преподѣвнѣи рѣки безѣ гнѣва и размы-
шленїа :

к. Такожде и женѣи во оубрашенїи лѣпотномѣ, со стыдѣ-
нїемѣ и цѣломѣдрїемѣ да оубрашѣютѣ себѣ, не во плетѣ-
нїихѣ, ни златѡмѣ, илї єнсерми, илї рїзамѣи многоцѣннѣи,

г. Но, єже подѡбѣетѣ женѣмѣ ѡбѣщѣвающимѣа бл҃го-
честїю, дѣлы бл҃гїи,

дг. Женѣ во безмѡлвїи да оубнѣтса со всѣакомѣ покѡренїемѣ :

бг. Женѣ же оубнѣти не повелѣвѣю, и҃же владѣти мѣ-
жемѣ, но быти во безмѡлвїи.

гг. Адамѣ во прѣжде сѡзданѣ бысть, потѡмѣ же єва :

19. Като имашь вѣрж и добрж совѣсть, коѣжто като отхвърлихж нѣкои отпаднхжж отъ вѣрж-тж ;

20. Отъ които сж Именей и Александръ, които прѣдадохъ на Сатанж, за да ся научатъ да не богохульствуватъ.

ГЛАВА 2.

1. И тѣй, молиж *сы*, прѣди всичко да правите моленія, молитвы, прошенія, благодаренія, за всички челоуѣцы,

2. За царіе, и за всички които сж во власть, за да поминемъ животь тихъ и безмълвенъ въ всяко благочестіе и честность.

3. Защото това е добро и пріятно прѣдъ Спаса нашего Бога,

4. Който ище да ся спасжтъ вси-тѣ челоуѣци, и да дойджтъ въ познаніе на истинж-тж.

5. Защото единъ е Богъ, единъ и ходатай между Бога и челоуѣцы-тѣ, челоуѣкъ Христосъ Исусъ,

6. Който даде себе си искупленіе за всички, свидѣтельство на свое-то си врѣме.

7. За което быхъ поставенъ азъ проповѣдникъ и апостолъ, (истинж казувамъ въ Христа, не лжж,) учитель на язычници-тѣ въ вѣрж-тж и въ истинж-тж.

8. И тѣй искамъ, мжжіе-тѣ да ся молятъ *Богу* на всяко мѣсто, и да въздигатъ ржцѣ чисты безъ гнѣвъ и сумнѣніе.

9. Така и жены-тѣ съ приличнж прѣмѣнж, съсъ срамежливость и цѣломудріе да украсяватъ себе си, не съ плетенія *на космы-тъ*, или съсъ злато или съ бисеріе или съ многоцѣнны дрехы ;

10. Но съ добры дѣла, както подовава на жены, които сж ся прѣдалы на благочестіе-то.

11. Жена-та да ся учи мълчаливо, съсъ всяко покорство.

12. А жена да поучава не позволявамъ, нито да владѣе на мжж-тѣ, но да е въ мълчаніе.

13. Защото първо Адамъ бы съзяденъ, а послѣ Ева.

д҃. И Ядѡмъ не прелстѣса, женѡ же прелстѣвшисѡ, въ престѣплѣнїи бысть :

е҃. Спасѣтсѡ же чадородїа ради, ѡще превѣдетъ въ вѣрѣ и любви и во стѣнѣи съ цѣломудрїемъ.

ГЛАВА ҃.

а. Вѣрно слово : ѡще кто епископства хощетъ, докря дѣла желаетъ.

б. Подобаетъ оубо епископъ быти непорочнъ, единыя жены мужъ, трезвенъ, цѣломудръ, благоговѣиъ, честнъ, страннолюбивъ, оучитель :

в. Не пїаниць, не бїиць, не сварливъ, не мшелоимъ, но кроткъ, (не завистливъ,) не сребролюбъ :

г. Своѣи домъ добръ правашъ, чѡда имущъ въ послѣшанїи со всѡкою чистотою :

д. ѡще же кто своегѡ домъ не оумѣетъ правити, какъ ѡ цркви Бжїей прилѣжати возмѡжетъ ;

е. Не новокрещенъ, да не разгордѣвсѡ въ сѣдѡ впадѣтъ дїаволь.

з. Подобаетъ же ему и свидѣтельство добро имѣти ѡ внѣшнихъ да не въ поношенїе впадѣтъ и въ сѣтъ непрїязненъ.

и. Дїаконъ такожде чїстымъ, не двозычнымъ, не винъ многъ внимѡющимъ, не скверностажателнымъ,

а. Имущимъ таинство вѣры, въ чїстѣи совѣсти.

и. И сїи оубо да искъшѡются прежде, потомъ же да сѡжжѡтъ, непорочни сѣще.

а҃. Женѡмъ такожде чїстымъ, не клеветивымъ, (не навадницѡмъ,) трезвеннымъ, вѣрнымъ во всѣмъ.

б҃. Дїакони да бывѡютъ единыя жены мужи, чѡда добръ праваше и своѡ домъ.

в҃. Ибо сѡжившїи добръ, степенъ себѣ добръ сн-

14. И Адамъ ся не излъга ; но жена-та ся излъга та паднѣ въ прѣстѣпленіе ;

15. Но пакъ ще ся спасе чрѣзъ чадородіе-то, ако прѣбѣдѣтъ въ вѣрж-тѣ и любовь-тѣ и въ святость съзъ цѣломудріе.

ГЛАВА 3.

1. Това слово е вѣрно : ако ся ревне нѣкому епископство, добро дѣло желае.

2. Трѣба прочее епископъ-тѣ да е непороченъ, на еднѣ женѣ мжжъ, трѣзвенъ, цѣломудръ, благочиненъ, страннолюбивъ, поучителенъ,

3. Не пияница, не побойникъ, не лакомъ за гнуснѣ печалбѣ, но кроткъ, не крамольникъ, не сребролюбецъ ;

4. Който управлява добръ свой-тѣ си домъ, и държи чада-та си въ послушаніе съзъ всякѣ честность ;

5. (Защото ако не знае нѣкой да управлява свой-тѣ си домъ, какъ ще има прилѣжаніе за церквж-тѣ Божижъ?)

6. Да не е новъ въ вѣрж-тѣ, за да ся не възгорди и падне подъ осжждане-то на дяволъ-тѣ.

7. Трѣбува още той да има добро свидѣтелство и отъ външни-тѣ, за да не падне въ укоръ и въ примкж-тѣ на дяволъ-тѣ.

8. Така и діакони-тѣ да сж честни, не двоязычни, да не обычатъ много вино, да не сж лакоми за гнуснѣ печалбѣ.

9. Да пазятъ тайнж-тѣ на вѣрж-тѣ съ чистж совѣсть.

10. И тѣ пакъ първо да ся испытуютъ, и послѣ да ставатъ діакони, ако сж непорочни.

11. Тѣй и жены-тѣ *имѣ* да сж честни, не клеветници, трѣзвенни, вѣрны въ всичко.

12. Діакони-тѣ да биватъ мжжіе на еднѣ женѣ, и да управляватъ добръ чада-та си и кщца-та си.

13. Защото които сж служили добръ *въ тозъ чинѣ*, придобы-

скіаютьз, ꙗже многое дерзновеніе въ вѣрѣ, ꙗже ѿ Хрѣтѣ Іисѣ.

д̄. Сіа пише тебѣ, оуповаа прїити къ тебѣ скорѡ :

е̄. Яше же замедлю, да оувѣси, какѡ подобаетъ въ домѣ Бжїи жити, ꙗже есть црковь Бга жива: столпъ ꙗже оутвержденіе истины.

ѕ̄. И исповѣдаемѡ велїа есть блгочестїа тайна, Бгъ ꙗвїса во плоти, ѡправдася въ Дсѣ, показася Анггломъ, проповѣданъ въсь въ ꙗзыцѣхъ, вѣровася въ мїрѣ, вознесеса во славѣ.

ГЛАВА д̄.

а̄. Дхъ же ꙗвственнѣ глаголетъ: ꙗкѡ въ послѣдїаа времена ѡстѣпатъ нѣцыи ѡ вѣры, внемлюще дсховѡмъ лестчымъ ꙗже оученїемъ бѣсовскимъ,

б̄. Въ лицемѣрїи лжесловѣсникъ, сожженныхъ своею совѣстїю,

в̄. Возбраняющихъ женїтиса, оудалѣтиса ѡ вращенъ, ꙗже Бгъ сотвори въ снѣденїе со блгодаренїемъ вѣрнымъ ꙗже познавшимъ истинъ.

г̄. Зане всакое созданїе Бжїе доврѡ, ꙗже ничтоже ѡметно, со блгодаренїемъ прїемлемо :

е̄. Ѣсвациаетса ко словомъ Бжїимъ ꙗже молїтвою.

ѕ̄. Сїа вса сказса братїи, добръ бѣдешн служитель Іиса Хрѣта, питаемъ словесѣ вѣры, ꙗже добрымъ оученїемъ, емше послѣдовалъ еси.

з̄. Скверныхъ же ꙗже бавїныхъ басней ѡрицася: ѡвсчїа же себѣ ко блгочестїю.

ӣ. Тѣлесное во ѡвсченїе вмаѣе есть полезно: а блгочестїе на все полезно есть, ѡвѣтованїе имѣюще животѡ нынѣшнѡгъ ꙗже градсїагъ.

д̄. Вѣрно слово ꙗже всакагѡ прїатїа достоїно :

ватъ за себе си добръ степенъ, и голѣмо дързновение въ вѣрж-тѣ въ Христа Исуса.

14. Това ти пишж, и ся надѣж скоро да дойдж при тебе ;

15. Но ако закѣсиѣж, за да знаешъ какъ трѣба да ся обхождашъ въ домъ-тъ Божій, който е църква на Бога живаго, стѣлпъ и утвърждение на истинж-тж.

16. И безъ противорѣчіе велика е тайна-та на благочестіе-то ; Богъ ся яви въ плътъ, оправда ся въ Духъ, показа ся на ангелы-тъ, проповѣданъ бы въ язычници-тъ, повѣруванъ бы въ свѣтъ-тъ, възнесе ся въ славж.

ГЛАВА 4.

1. А Духъ-тъ ясно казува, че въ послѣдни-тъ вѣрмена нѣкои ще отстапятъ отъ вѣрж-тж, и ще слушать прѣлѣстителны духове и ученія бѣсовскы,

2. Чрѣзъ лицемѣріе-то на тѣзи които говорятъ лжж, и иматъ совѣсть-тж си пригорѣнж,

3. И запрѣщаватъ жененіе-то, *и заповѣдуютъ* въздржаніе отъ ястія, които Богъ създаде да *гы* употрѣбаватъ съ благодареніе вѣрни-тъ и тѣзи които сж познали истинж-тж.

4. Защото всяко създание Божіе е добро, и нищо не е за отхвърляніе, когато ся приима съ благодареніе ;

5. Понеже ся освятава съсъ слово-то Божіе и съ молитвж.

6. Това като совѣтувашъ братія-та, ще бждешъ добръ служител Исусъ Христовъ, храненъ съсъ словеса-та на вѣрж-тж, и на добро-то ученіе, което си послѣдовалъ.

7. А сквърны-тъ и бабинскы-тъ басни отбѣгвай, и обучавай себе си въ благочестіе.

8. Защото тѣлесно-то обучение за малко е полезно ; а благочестіе-то е на всичко полезно, понеже има обѣщаніе-то на сегашній-тъ и на бждщій-тъ животъ.

9. Това слово е вѣрно и за всяко възприеманіе достойно ;

Г. На сіе во ѿ тръждáемса ѿ поношáемн ѣсмь, ꙗ́кѡ оупо-
вáхомъ на Б҃га жива, ꙗ́же ѣсть Сп҃ситель всѣмъ человѣкомъ,
пáче же вѣрнымъ :

дл. Завѣщавáй сѣа ѿ оучи.

вг. Никто́же ѡ ѿности твоѣй да перадѣтъ : но ѡбразъ
всѣхъ вѣрнымъ, словомъ, житіемъ, любовію, дѣломъ, вѣрою,
чистотою.

гд. Дóндеже прїидѣ, внимáи чтенію, оутѣшенію, оу-
ченію.

дз. Не перадѣ ѡ своѣмъ дарованіи живѣшемъ въ тебѣ,
ѣже дано тебѣ бысть пророчествомъ съ возложеніемъ рѣкъ
сщ҃енства.

дч. Въ сѣхъ позчáйся, въ сѣхъ пребывáй, (въ сѣхъ разс-
мѣвáй :) да преспѣваніе твоѣ явлѣно бѣдетъ во всѣхъ,

еа. Внимáи себѣ ѿ оученію : ѿ пребывáй въ нихъ. сѣа
во творѣ, ѿ самъ спасѣшися ѿ послѣшающѣхъ тебѣ.

ГЛАВА ̅.

а. Стáрецъ не творѣ пакости, но оутѣшáй ꙗ́коже оца :
ѿнѡши, ꙗ́коже братію :

б. Стáрицы, ꙗ́коже мáтери : ѿныа, ꙗ́коже сестры, со
всáкою чистотою.

в. Вдовѣцы чтѣ сщ҃ыа истиннаа вдовѣцы.

г. Я́ще же кáкъ вдовица чáда или вѣсчата ѣмать, да оу-
чáтса прѣжде своѣ домъ бл҃гочестивѡ оустрѣбити, ѿ вземъ
воздаати родителемъ : сіе во ѣсть бл҃госгѣдно предъ Б҃гомъ.

д. Я́ сщ҃аа истиннаа вдовица ѿ оуденѣна, оуповѣдетъ на
Б҃га, ѿ пребывáетъ въ молитвахъ ѿ моленіихъ дѣнь ѿ нощь :

е. Питáющася же прострáннѡ, жива оумерла.

ж. ѿ сѣа завѣщавáй, да непорѣчнн бѣдстъ.

з. Я́ще же кто ѡ своихъ, пáче же ѡ прїисныхъ не про-

10. Попеже за това ся и трудимъ и укоренія търпимъ защото имамы надеждж на Бога живаго, който е Спаситель на всички-тъ человекы, а наипаче на вѣрны-тъ.

11. Това заръчвай и учи.

12. Никой да не прѣзира твоѣж-тъ младость, но бжди на вѣрны-тъ образъ въ слово, въ поведеніе, въ любовь, въ духъ, въ вѣрж, въ чистотж.

13. Доклѣ дойдж, внимавай въ прочитаніе-то, въ наставленіе-то и въ поученіе то.

14. Не оставяй въ нераденіе дарбж-тъ която е въ тебе, която ти ся даде чрѣзъ пророчество, съ възлаганіе-то на ржцѣ-тъ отъ презвитеры-тъ.

15. Въ това ся поучавай, въ това ся занимавай, да бжде явно на всички-тъ твое-то рѣспѣяніе.

16. Внимай на себе си и на поученіе-то, и стой въ това ; защото тѣй като правишь, и себе си ще спасеш и тѣзи които тя слушать.

ГЛАВА 5.

1. Стараго человека не укорявай, но като отца го увѣщавай ; а по млади-тъ като братія ;

2. Стары-тъ жены като майкы ; по млади-тъ, като сестры, съсъ всякж чистотж.

3. Вдовицы-тъ почитай, които сж истинно вдовицы.

4. Ако ли нѣкоя вдовица има чада или внучета, да ся учать първо да почитать добрѣ домашны-тъ си, и да въздавать въздаянія на родители тѣ си ; защото това е добро и угодно прѣдъ Бога.

5. А която е истинно вдовица и останжла сама, надѣе ся на Бога и прѣбждва въ моленія и въ молитвы день и ноць ;

6. Но която живѣе сладострастно, жива е умрѣла.

7. И това заръчвай, да бжджтъ непорочни.

8. Ако ли нѣкой не промышлява за свои-тъ си, а наипаче за

мышлаетъ, вѣры ѡверглася ѣсть, и невѣрнаго горшіи ѣсть.

д. Вдовица же да причитается не мѣнши лѣтъ шестидесятихъ, бывши единомъ мужъ женѣ,

г. Изъ дѣлѣхъ добрыхъ свидѣтельствема, аще чѣда воспитала ѣсть, аще стѣхъ нозѣ оумы, аще стрѣнныя прѣтъ, аще скѣрными оутѣшеніе кысть, аще всѣкомъ дѣлѣ блѣгъ послѣдовала ѣсть.

д. Юныхъ же вдовицъ ѡрицайсѣ : егда бо развирѣпѣютъ ѡ Хрѣтѣ, послѣати хотѣтъ,

в. Имѣющыя грѣхъ, ѣкѡ первыя вѣры ѡвергшасѣ :

г. Кѣпны же и празны оучатсѣ ѡходити дѣмы : не точію же празны, но и блдны и ѡплазны, глаголюшыя, ѣже не подовлетъ.

д. Хошѣ оубо юнымъ вдовицамъ послѣати, чѣда раждати, дѣмъ стрѣити, инедны же выны дѣати противномъ хвлы радн.

е. Сѣ бо нѣкѣа развратишасѣ въ слѣдъ сатаны.

ж. Аще кто вѣренъ, или вѣрна, имать вдовицы, да довантъ ихъ, и да не таготитсѣ црковь, да сѣшихъ истинныхъ вдовицъ оудоволитъ.

з. Прилѣжѣщи же добрѣ пресвѣтеры сѣгъвыя чѣсти да сподобляютсѣ, паче же трѣждѣющисѣ въ словѣ и оученіи.

и. Глаголетъ бо писаніе : волѣ молотѣща не ѡворотіши, и : достѣинъ дѣлатель мзды своеѣ.

к. На пресвѣтера хвлы не прѣмли, развѣ при двою или трѣхъ свидѣтелехъ.

л. Согрѣшѣющихъ же предъ всѣми ѡвеличѣй, да и прочіи стрѣхъ имѣтъ.

м. Засвидѣтельствую предъ Бѣгомъ и Глѣмъ Іисъ Хрѣтомъ, и избранными (ѣгѡ) Англы, да сѣа сохраниши безъ лицемѣрѣа, ничеснѣже творѣ по оуклоненію.

домашны-тъ си, *той* ся е отреклъ отъ вѣрж-тж, и отъ невѣрникъ е по лошъ.

9. Въ число-то на *вдовицы-тъ* да ся приема вдовица не подолу отъ шестдесетъ години, която е была на единъ мжжъ жена,

10. Свидѣтелствована въ добры дѣла, ако е чада отхранила, ако е странни пригледала, ако е на святыи нозѣ омыла, ако е на бѣдны помагала, ако е слѣдувала усърдно всяко добро дѣло.

11. А по млади-тъ вдовицы не приймай, защото когато разсви-рѣпѣятъ противу Христа, ищятъ да ся женятъ,

12. Та падатъ подъ осжждане, защото ся помѣтнѣхж отъ пѣрвж-тж *си* вѣрж;

13. А при това научаватъ ся *да стоѣтъ* праздни, да ходятъ отъ къщж въ къщж; и не тѣкмо праздни, но и блядивы и мѣсятъ ся въ чужды работы, и говорятъ което не е прилично.

14. И тѣи искамъ млади-тъ *вдовицы* да ся женятъ, да раждатъ чада, да управляватъ домъ, да не даватъ никоѣж причинж на противникъ-тъ за хуленіе.

15. Защото нѣкои ся вече уклонихж слѣдъ Сатанж.

16. Нѣкой вѣренъ или вѣрна *нѣкоя* ако има вдовицы, да си ги пригледуватъ, и да ся не патоваря церква-та; за *да може* да доволствува истинскы-тъ вдовицы.

17. Презвитери-тъ които добрѣ прѣдстояватъ, да ся сподобяватъ съ двойнж почестъ; а повече тѣзи които ся трудятъ въ слово-то и поученіе-то.

18. Защото писаніе-то казува: Не завързувай уста-та на волю който вършѣе; и, Достоннъ е работникъ-тъ за заплатж-тж сп.

19. Обвиненіе връхъ презвитеръ не приймай, освѣнъ при двама или при трима свидѣтели.

20. Тѣзи които съгрѣшаватъ изобличавай ги прѣдъ всички-тъ, да иматъ страхъ и другы-тъ.

21. Прѣдъ Бога и прѣдъ Господа Исуса Христа, и прѣдъ избранны-тъ ангелы завѣщавамъ *ти* да съхранишь тѣзи *заповѣди* безъ прѣдубѣждение, и нищо да не правишь по пристрастіе.

кв. Рзкѣ скорѣе не возлагай ни на когѣже, ниже привѣщайса чужымъ грѣхѣмъ. себѣ чѣста соблюдай :

кг. Ктомѣ не пій воды, но мало вина пріемли, желудка ради твоего и чѣстныхъ твоихъ недѣгивъ.

кд. Пѣкихъ же человекъ грѣшн предѣвлѣни сѣть, предваряюще на сѣдз : нѣкимъ же и послѣдствуютъ.

ке. Такоже и двѣра дѣла предѣвлѣна сѣть : и сѣща инакъ, оутайтиса не мѡгутъ.

ГЛАВА 5.

а. Елицы сѣть под ѿгомъ рабѣ, своихъ господѣи всѣкѣа чѣсти да сподобляютъ, да има Бжѣе не хѣмитса и оученіе.

б. Имѣшии же вѣрныхъ господѣи, да не нерадѣтъ ѡ нихъ, понѣже братѣа сѣть : но паче да рабѡтаютъ, занѣ вѣрни сѣть, и возлюблени, иже бѣгодѣть воспріемлющии. сѣа оучи, и молѣ.

в. Яще ли кто инакъ оучитъ, и не пристѣпѣетъ къ здравымъ словесѣмъ Гда нашего Іиса Хрѣта, и оученію, ѣже по бѣговѣрїю,

г. Разгордѣса, ничтѡже вѣдый, но недѣгивай ѡ стязаніихъ и словопрѣніихъ : ѡ нихъже вывѣетъ зависть, рвеніе, хвалѣ, непщеванїа азкава,

д. Нескѣды злыа растлѣнныхъ человекѡвъ оумѡмъ, и лишѣнныхъ истины, непщюущихъ прѣверѣтеніе быти бѣгочѣстїе. ѡстѣнай ѡ таковыхъ.

е. Ёсть же снисканіе веліе бѣгочѣстїе съ доволствомъ.

ж. Ничтѡже во внесѡхомъ въ мїръ сѣй, гѡвѣ, гѡкъ ниже изнестѣ что мѡжемъ :

з. Имѣюще же пищѣ и ѡдѣанїе, сими доволни вѣдемъ.

и. Я хотѣшии богатѣтиса, впѣаютъ въ напѣсти, и сѣтъ.

22. Не възлагай рѣцѣ за скоро на никого, нито бывай участникъ на чужды грѣхове. Пази себе си чистъ.

23. Не пий вече *само* водъ, но употрѣбывай малко вино за стомахъ-тъ си и за чести-тъ твои болѣдуванія.

24. На нѣкои чловѣцы грѣхове-тъ сж прѣдизявени, и прѣди *тѣхъ* идѣтъ на сѣдъ; а на нѣкои отъ послѣ идѣтъ.

25. Така и добры-тъ дѣла на *нѣкои* сж прѣдизявени, и които сж иначе, не могатъ да ся утаѣтъ.

ГЛАВА 6.

1. Раби-тъ които сж подъ иго да считать свои-тъ си господари достойны за всякъ почестъ, да ся не хули име-то Божіе, и учение-то.

2. Тѣзи които иматъ господари вѣрующы, да ги не прѣзиратъ, по това че сж братія; но толко повече да *имъ* работятъ, защото сж вѣрни и възлюбени тѣзи които въсприематъ благодѣаніе-то. Това поучавай и увѣщавай.

3. Ако ли нѣкой учи иначе, и не пристава на здравы-тъ словеса на Господа нашего Исуса Христа, и на учение-то, което е по благочестіе,

4. Възгордиль ся е, не знае нищо, но болѣдува за прѣдирванія и прѣпиранія, отъ които бива завистъ, распри, хулы, лукавы подозрѣнія,

5. Празны прѣпирни на чловѣцы съ развратенъ умъ, и лишены отъ истинъ-тъ, които мнятъ че благочестіе-то е придобываніе. Отдалечавай ся отъ таквызи.

6. А благочестіе-то съ благодареніе е голѣмо придобываніе.

7. Защото не внесохмы въ свѣтъ-тъ нищо; явно че не можемъ нито да изнесемъ нѣщо;

8. А като имамы прѣхранж и облѣкло да смы благодарни съ това.

9. А които ищѣтъ да ся обогатѣватъ, падатъ въ напасть, и въ

и въз похвѣти многѣ несмысленны и вреждающыя, ꙗже погрѣжajúтъ чловѣки во всегвѣтелство и погѣбель.

г. Корень ко всемъ слымъ сревролюбіе єсть: єгѡже иѣщыи желajúще заблздіша ѿ вѣры, и себѣ пригвоздіша болѣзнемъ многымъ.

д. Ты же, ѿ чловѣче Бжій, сіхъ вѣгай: гоні же прѣвдс, блгочестіе, вѣрс, любѡвь, терпѣніе, крѡтость:

е. Подвизѣйся добрымъ подвигомъ вѣры, ємѣся за вѣчнѡю жїзнь, въз нюже и звѣнъ былъ єси, и исповѣдалъ єси доброе исповѣданіе предъ многими свидѣтели.

ж. Завѣщавajú ты предъ Бгомъ ѡживлajúщимъ всѣческаа, и Хртѡмъ Исомъ свидѣтельствовавшимъ при Понтійстѣмъ Пілатѣ доброе исповѣданіе,

з. Соблюсти тебѣ заповѣдь несквернѡ, и незазѡрнѡ, дѣже до явлѣніа Гда нашегѡ Иса Хрта,

и. Єже во своѡ времена явѣтъ блженнѡй и єдинъ силнѡй, Црь царствующѡхъ и Гдъ господствующѡхъ,

и. Єдинъ имѣай безсмѣртіе, и во свѣтѣ живѡй непристѣпнѣмъ, єгѡже никтоже видѣлъ єсть ѿ чловѣкъ, ниже видѣти мѡжетъ, ємѡже чѣсть и держѡва вѣчнаа. Амѣнь.

к. Богѡтымъ въз нынѣшнѣмъ вѣцѣ запрещѡй не высокомѣдрствовати, ниже ѡповѡти на богѡтство погивлajúщее, но на Бга живѡа, дающаго намъ всѡ ѡвѣнѡ въз наслаждѣніе,

л. Блгѡе дѣлати, богѡтѣтисѡ въз дѣлѣхъ добрыхъ, блгоподѡтливѡмъ быти, ѡбщїтѣльнымъ,

м. Сокрѡвищюще себѣ ѡснованіе добрѡ въз вѣдѡщее, да прїимѡтъ вѣчнѡю жїзнь.

н. ѿ Тимѡеє, преданіе сохрани, ѡклонѡлѡскверныхъ сгеслѡвїи и прекослѡвїи лжеимѣннагѡ рѡзсма:

о. ѿ нѣмъже иѣщыи хвалѡшесѡ, ѡ вѣрѣ погрѣшиша. блгодѡть сѡ тобѡю. Амѣнь.

примкх, и въ много несмысленны и врѣдители похоти, които правятъ челоуѣцы-тѣ да потъватъ въ пагубѣ и въ погыбель.

10. Защото корень на вси-тѣ злины е сребролюбіе-то, което като ся ревне на нѣкон, сторигы та заблудихж отъ вѣрж-тж, и пронизахж себе си съ много скърби.

11. Но ты, челоуѣче Божій, бѣгай отъ тѣзи нѣща; и слѣдувай правдж-тж, благочестіе-то, вѣрж-тж, любовь-тж, търпѣніе-то, кротость-тж.

12. Подвизавай ся съ добрый-тъ подвигъ на вѣрж-тж, хвани ся за вѣчный-тъ животъ, на който си и призванъ былъ, и исповѣдалъ си добро-то исповѣданіе прѣдъ мнозина свидѣтели.

13. Завѣщавамъ ти прѣдъ Бога, който оживява всичко, и прѣдъ Христа Исуса, който засвидѣтельствува прѣдъ Понтійскаго Пилата добро-то исповѣданіе,

14. Да упазишь заповѣдь-тж чистж, безукорнж, до явленіе-то на Господа нашего Исуса Христа,

15. Което въ свое си врѣме ще покаже блаженный-тъ и единый-тъ Властитель, Царь на царствующи-тѣ и Господь на господствующи-тѣ,

16. Който самъ има безсмъртіе, който обитава въ видѣлнж непристѣпнж, когото никой отъ челоуѣцы-тѣ не е видѣлъ, нито може да види; комуто честь и държава во вѣки. Аминь.

17. На богаты-тѣ въ тойзи свѣтъ заржчай да не высокоумствувать, нито да ся надѣжтъ на непостоянство-то на богатство-то, но на Бога живаго, който дава намъ всичко изобилно, за наслажденіе;

18. Да струвать добро, да богатѣжтъ въ добры дѣла, да бждѣтъ доброподатливи, общителни,

19. Да събирать имотъ за себе си, добро основаніе за въ бждѣще, за да достигнѣтъ вѣчный животъ.

20. О Тимофее! пази залогъ-тъ, и уклонявай ся отъ сквърны-тѣ празнословія, и противорѣчія на лжеименно-то знаніе,

21. На което като ся прѣдадохж нѣкон, погрѣшихж отъ вѣрж-тж. Благодать съ тебе. Аминь.

КЪ ТІМОФЕЮ ВТОРОЕ ПОСЛАНИЕ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА Я.

а. Павелъ Аплазъ Исхъ Хртѣмъ волею Бжїею по ѡбѣтованїю жизни, ѡже ѡ Хртѣ Исхъ,

б. Тимофею возлюбленномъ чадѣ: бѣгодать, милость, миръ ѡ Бга Сца, ѡ Хртѣ Исхъ Гда нашего.

в. Благодарю Бга, емуже сажъ ѡ прародителейъ чистою совѣстїю: ѡкв непрестанною ѡмамъ ѡ тебѣ пѣмать въ молитвахъ моихъ день ѡ нощь,

г. Желѣа видѣти тѣ, поминѣа слѣзы твоѣ, да радости испѣлюся:

д. Воспоминанїе прїемла ѡ сщїей въ тебѣ нелицемѣрнѣй вѣрѣ, ѡже вселиса прѣжде въ бабѣ твоѣ Лвїдѣ, ѡ въ мать твою Евпїкїю: ѡзвѣстенъ же ѣсмь, ѡкв ѡ въ тебѣ.

е. Ѣже ради вины вспоминаю тебѣ возгрѣвати даръ Бжїи живущїи въ тебѣ возложенїемъ рсхъ моею:

ж. Не бо даде намъ Бгъ дха страха, но силы ѡ любвѣ ѡ цѣломудрїа.

з. Не постыдїса оубо стрѣтїю Гда нашего Исхъ Хртѣ, ни мною ѡзникомъ ѣгѡ: но спостраждїи бѣговѣствованїю Хртѣмъ по силѣ Бга,

и. Спасшагъ насъ ѡ призвѣшагъ званїемъ стѣмъ, не по дѣламъ нашимъ, но по своемъ бѣговоленїю ѡ бѣгодати даннѣй намъ ѡ Хртѣ Исхъ, прѣжде лѣтѣ вѣчныхъ,

ї. Ѣвашейса же нынѣ просвѣщенїемъ Спсїтелемъ нашего

КЪ ТИМОФЕЮ ВТОРО-ТО ПОСЛАНІЕ

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ съ волѣхъ-тѣхъ Божиѣхъ апостолъ Исусъ Христовъ по обѣщаніе-то на живота който е въ Христа Исуса,

2. На Тимофея, възлюбленно-то чадо; благодать, милость, миръ отъ Бога Отца, и Христа Исуса Господа нашего.

3. Благодарѣхъ Бога, комуто отъ прародители *още* служѣхъ съ чистѣхъ совѣсть, че непрѣстанно тя поменувамъ въ молбы-тѣ си день и нощъ,

4. И като помнѣхъ съззы-тѣхъ ти, желяхъ да тя видѣхъ, за да ся испълнѣхъ съ радость;

5. Понеже си докарувамъ на паметъ нелицемѣрнѣхъ-тѣхъ въ тебе вѣрѣхъ, която испърво обитаваше въ бабѣхъ ти Лондѣхъ, и въ майкѣхъ ти Евникіѣхъ, а увѣрениѣхъ съмъ че и въ тебе.

6. По тѣхъзи причинѣхъ ти напомнямъ да распаляшь Божиѣ-то дарованіе, което е въ тебе отъ възлаганіе-то на мои-тѣхъ рѣцѣхъ.

7. Защото Богъ не даде намъ духъ на боязнь, но духъ на силѣхъ и любовь и цѣломудріе.

8. И тѣхъи не ся срамувай отъ свидѣтелство-то на Господа нашего, нито отъ мене неговый узникъ, но стани участникъ въ зло-страданія-та на евангеліе-то по силѣхъ-тѣхъ отъ Бога,

9. Който е спаслъ насъ и призовавъ съсъ свято призованіе, не споредъ дѣла-та ни, но по свое-то прѣдложеніе и по даденѣхъ-тѣхъ намъ прѣди вѣчны-тѣхъ врѣмена благодать въ Христа Исуса,

10. А която ся откри нынѣхъ чрѣзъ явленіе-то на Спаса нашего

Іиса Хрѣта, разршнвшашу оубо смѣрть, и возсіавшашу жизнь и не таѣніе блговѣствованіемъ,

ѳі. Въ неже поставленъ быхъ азъ проповѣдникъ и Аплз и оучитель іазыковъ :

ѳі. Еѣже ради вины и сіѧ страждѣ, но не стыждѣса. вѣмъ бо, емѣже вѣровахъ, и извѣстнхса, іакъ сіленъ єсть преданіе мое сохранити въ дѣнь онъ.

ѳі. Образъ имѣи здравыхъ словѣсъ, иже ѿ мене слышалъ єси, въ вѣрѣ и любви, іакже ѿ Хрѣтѣ Іисѣ :

ѳі. Дѳброе завѣщаніе соблюди дѣомъ стѣимъ живѣщимъ въ насъ.

ѳі. Рѣси ли сіѣ, іакъ ѿвратишася ѿ мене всѣ, иже ѿ Ісін, ѿ ннхже єсть Фѳгелъ и Ермогенъ.

ѳі. Да дѣстъ же мѣлость Гдѣ СннсіФоровъ дѳмъ : іакъ многѣжды ма оупокѳн, и веригъ моихъ не постыдѣса,

ѳі. Но пришедъ въ Римъ, тощнѣе взыска ма и ѿверѣте.

ѳі. Да дѣстъ емѣ Гдѣ ѿверѣсти мѣлость ѿ Гда въ дѣнь онъ : и єлікѣ во єфѣсѣ послажн ми, дѳбрѣе ты вѣси.

ГЛАВА ѳ.

ѳ. Ты оубо, чадо мое, возмогаи во блгодѣти, іакже ѿ Хрѣтѣ Іисѣ :

ѳ. И іакже слышалъ єси ѿ мене многими свидѣтели, сіѧ предѣждь вѣрнымъ челоѣкѣмъ, иже доволни бѣдѣтъ и ннхъ назчѣти.

ѳ. Ты оубо злопостражди іакъ дѳвръ воинъ Іисъ Хрѣтовъ.

ѳ. Никтоже бо воинъ бываѧ ѿбѣзѣтса ксплами житѣйскими, да воєѳдѣ оубѳденъ бѣдѣтъ.

ѳ. Аще же и постраждѣтъ кто, не вѣнчаѣтса, аще не законнѣ мѣченъ бѣдѣтъ.

Исуса Христа, който унищожил смъртъ-тъ, и осія животъ-тъ и безсмъртіе-то чръзъ евангеліе-то ;

11. На което быхъ поставенъ азъ проповѣдникъ и апостолъ и учитель на язычници-тъ ;

12. За който причинѣ и страдамъ това ; но не ся срамувамъ ; защото знаѣ въ кого съмъ повѣрувалъ, и увѣренъ съмъ че е силенъ да упаси залогъ-тъ мой до онзи день.

13. Дръжъ примѣръ-тъ на здравы-тъ словеса, които си чулъ отъ мене, въ вѣрж и любовь която е въ Христа Исуса.

14. Добрый-тъ залогъ упаси чръзъ Духа Святаго който живѣе въ насъ.

15. Ты знаешъ това че всички които сж въ Азіѣ отвърнахъ ся отъ мене, отъ които е Фигель и Ермогенъ.

16. Господь да даде милость на домъ-тъ Онисифоровъ ; защото много пжти мя упокои, и не ся усрами отъ оковы-тъ ми,

17. Но когато дойде въ Римъ потърси мя съ по голѣмо стараніе и намѣри *мл.*

18. Господь да му даде да намѣри милость прѣдъ Господа въ онзи день ; а колко ми послужи въ Ефесъ, ты знаешъ твърдѣ добръ.

ГЛАВА 2.

1. И тъй ты, чадо мое, заякнуй въ благодать-тъ която е въ Христа Исуса.

2. И колкото си чулъ отъ мене при много свидѣтели, това прѣдай на вѣрны чловѣцы, които да сж способни и други да научатъ.

3. За това ты прѣтърпи злостраданіе като добръ воинъ Исусъ Христовъ.

4. Никой воинъ ся не влита въ житейскы работы, за да угоди на тогози който го е зѣлъ за воинъ.

5. Ако бы и да ся подвизава нѣкой, не ся вѣнчава, ако бы законно да ся не подвизава.

҃. Трѣждѣлющемся дѣлателю прѣжде подовѣтѣ ꙗ плодѣ
вкѣсѣти.

҃. Разсмѣй, ꙗже глаголю : да дѣстѣ оубо тебѣ Гдѣ ра-
змѣ ꙗ всѣмѣ.

҃. Поминѣй Гдѣ Іиса Хрѣта востѣвшѣго ꙗ мѣртвѣхѣ, ꙗ
сѣмене дѣдова, по бѣговѣствованію моемѣ :

҃. Вѣ немѣже злостраждѣ дѣже до оубѣ, ꙗкѣ злѣдѣй : но
слово бжѣе не вѣжетсѣ.

҃. Серѣ ради всѣ терплѣ ѣзвѣрѣннѣхѣ ради, да ѣ тѣи
спасѣнѣе оубѣдѣтѣ ѣже ꙗ Хрѣтѣ Іисѣ, со слѣвою вѣчною.

҃. Вѣрно слово : ѣще бо сѣ нимѣ оубѣрохомѣ, то сѣ нимѣ
ѣ ѣживѣмѣ :

҃. ѣще терпѣмѣ, сѣ нимѣ ѣ воцрѣмсѣ, ѣще ѣвѣрѣжемсѣ
ѣ тоѣ ѣвѣрѣжетсѣ насѣ :

҃. ѣще не вѣрѣземѣ, онѣ вѣрѣнѣ прѣкѣвѣетсѣ : ѣрѣшѣсѣ
бо сѣбѣ не мѣжетсѣ.

҃. Сѣѣ воспоминѣй, засвѣдѣтельствѣ прѣд Гдѣмѣ, не
словопрѣтѣсѣ, ни на кѣюже потрѣвѣ, на разорѣнѣе слы-
шѣшихѣ.

҃. Потѣсѣ сѣбѣ ѣскѣсна постѣвити прѣд Бѣгомѣ, дѣла-
телѣ непѣстѣдна, прѣвѣ прѣвѣща слово ѣстѣины.

҃. Скѣвѣрѣнѣхѣ же тѣеглѣсѣй ѣметѣйсѣ : наипѣче бо прѣ-
спѣютсѣ вѣ печѣстѣе :

҃. ѣ слово ѣхѣ ꙗкѣ гѣгрѣна жѣрѣ ѣвѣрѣшетсѣ : ꙗ нѣхѣ
ѣстѣ ѣменѣй ѣ Фѣлѣтѣ,

҃. ѣже ꙗ ѣстѣнѣк погрѣшѣстѣ, глаголюще, ꙗкѣ воскрѣнѣе
оубѣ вѣстѣ, ѣ возмѣцѣютсѣ нѣкѣоторѣхѣ вѣрѣсѣ.

҃. Тѣвѣрѣдѣе оубо ѣспѣванѣе бжѣе стѣйтсѣ, ѣмѣщее печѣтъ
сѣю : познѣ Гдѣ сѣшѣла своѣ, ѣ да ѣстѣшѣнтсѣ ꙗ непѣрѣвѣды
всѣкѣ ѣменѣѣй ѣмѣ Гдѣне :

҃. Вѣ велѣцѣмѣ же домѣ не тѣчѣю сосѣди злѣтѣ ѣ сѣвѣрѣнѣи

6. Земледѣлецъ-тъ който ся труди трѣба *той* първо да вкуси отъ плодове-тъ.

7. Разумѣвай това което ти казувамъ ; а Господь да ти даде разумѣніе на всичко.

8. Помни Исуса Христа, отъ сѣме-то Давидово, който възкръснѣ отъ мъртвы-тъ, споредъ мое-то благовѣствованіе ;

9. За което злострадамъ даже до оковы като злодѣецъ ; по слово-то Божіе ся не вързва.

10. За това всичко прѣтърпѣвамъ заради избранны-тъ, за да и тѣ получатъ спасеніе-то което е въ Христа Исуса съ вѣчнѣ славѣ.

11. Вѣрно е слово-то ; защото ако умремъ съ него, то ще и да живѣемъ съ него ;

12. Ако търпимъ, то ще и да царуваме съ него ; ако ся отричамы, и той ще ся отрече отъ насъ ;

13. Ако сме невѣрни, той вѣренъ остава ; не може да ся отрече отъ себе си.

14. Това напомнай и зарѣчвай имъ прѣдъ Господа, да не влѣзватъ въ прѣпираніе, *което не е* за никаквѣ потрѣбѣ, но за разореніе на слышатели-тъ.

15. Старай ся да прѣдставишь себе си одобренъ прѣдъ Бога, работникъ който нѣма отъ що да ся срамува, като расподѣляшь право слово-то на истинѣ-тѣ.

16. А отъ сквърны-тъ празнословія отдалечавай ся ; защото ще прѣуспѣѣтъ повече въ нечестіе.

17. И слово-то имъ като живѣница ще разяда ; отъ които сѣ Именей и Филеть,

18. Които погрѣшихѣ отъ истинѣ-тѣ, и казувать че възкръсеніе-то е вече станжло ; та събарятъ вѣрѣ-тѣ на нѣкои.

19. Но твърдо-то основаніе Божіе стои, и има тойзи печать : Знае Господь тѣзи които сѣ неговни : и Всякой който именува името Господне да отстѣпи отъ неправдѣ-тѣ.

20. А въ единъ голѣмъ домъ нѣма само златни и сребърни съсѣ-

сѣть, но ѿ древѣани ѿ глинани, ѿ Ѡви оубо въз чѣсть, Ѡви же не въз чѣсть.

ѡа. Яще оубо кто ѡчиститъ себѣ ѡ сѣхъ, въздетъ сосѣдъ въз чѣсть, ѡсцѣенъ, ѿ блгопотрѣбенъ Владыцѣ, на всѣкое дѣло блгоуотобанъ.

ѡв. Похотѣй юныхъ вѣгай: держиса же правды, вѣры, любвѣ, міра, со всѣми призывающими Гдѣ ѡ чистаго сѣрдца.

ѡг. Бѣхъ же ѿ ненаказанныхъ стазаній ѡрицѣиса, вѣдый, ѡкво раждѣютъ свѣры:

ѡд. Рабѣ же Гдню не подобѣтъ сваритиса, но тихъ быти ко всѣмъ, оучителю, незлобиву,

ѡе. Съ крѣостію наказующу протѣвныя: ѣдѣ какво дѣстъ ѡмъ Бгѣ покланіе въз рѣзмъ ѡ истины,

ѡз. Ѣ возникнетъ ѡ дѣволскіа сѣти, живи оубоуолѣни ѡ негѡ, въз свою ѣгѡ волю.

ГЛАВА ҃.

а. Сіе же вѣждь, ѡкво въз послѣдніа дни настѣнстъ временѣ люта.

б. Бѣдстъ ко человекы самолюбцы, сребролюбцы, величавы, горди, хѣминцы, родителемъ протѣващиса, неблагодѣрни, неправедни, нелюбѡвни,

в. Непримирители, (продѣрзиви, возносливи, прелгѣтѣ), клеветницы, невоздѣржницы, некрѡтцы, неблаголюбцы,

г. Предѣтеле, нагли, напыщѣни, сластолюбцы пѣче нежели бѣлюбцы,

д. Ѣмѡщии Ѡбразъ блгочестіа, сѣлы же ѣгѡ ѡвѣргшиса. ѿ сѣхъ ѡвращѣиса.

е. Ѣ сѣхъ ко сѣть понырающии въз дѡмы ѿ пакнѣющии женѣшца ѡтѣгощѣнными грѣхѣми, водѣимъ похотми различными,

ди, но и дървени и пърстни; и едни сж за почетъ, а други за безчестіе.

21. И тѣй ако очисти нѣкой себе си отъ тѣзи нѣща, ще бжде съсѣдъ за почетъ, освященъ, и благопотрѣбенъ на стопанинѣ-тѣ, приготвенъ за всяко добро дѣло.

22. И отъ младешки-тѣ похоти отбѣгнувай; и слѣдувай правдѣ-тѣ, вѣрѣ-тѣ, любовь-тѣ, мирѣ-тѣ, съсь *всички* тѣзи които призоваватъ Господа отъ чисто сърдце.

23. А отъ глупавы-тѣ и неучены-тѣ прѣдирванія ся отричай, попеже знаешь че раждатъ крамолы.

24. А рабъ Господень не трѣба да ся кара, но да бжде кроткъ кѣмъ всички-тѣ, поучителенъ, незлобивъ,

25. Съ кротость да наставлява противници-тѣ; дано бы имъ далъ Богъ покаяніе, да познаѣтъ истникѣ-тѣ,

26. И да ся съземжѣ отъ примкѣ-тѣ на діавола, отъ когото сж уловени живи за своѣ-тѣ му волѣ.

ГЛАВА 3.

1. И това да знаешь, че въ послѣдни-тѣ дни ще настанѣтъ усилны врѣмена.

2. Защото чловѣци-тѣ ще бждѣтъ самолюбиви, сребролюбиви, величави, гордѣливи, хулители, непокорни на родители-тѣ, неблагодарни, нечестиви,

3. Немилосърди, непримирителни, клеветници, певздрѣжни, свирѣши, непріятели на добро-то,

4. Прѣдатели, напрасничави, надути, повече сластолюбиви а не боголюбиви,

5. И ще иматъ видѣ на благочестіе, а отъ силѣ-тѣ неговѣ *ще* сж отречени; и отъ таквызи ся отвращай.

6. Защото отъ тѣхъ сж онѣзи които ся вѣвиратъ въ кѣщя-та, и подлѣстятъ женища които сж прѣтоварены съ грѣхове, и ся водятъ отъ различни похоти,

3. Всегда обучалася, и николиже въ разсудкѣ истины прити могущиѣ.

и. Ижеже Іанній и Іамврий противистася Мнѡсѣю, такоже и сии противалютса истинѣ, человекцы растлѣнии оумомъ, и неискъсени ѡ вѣрѣ.

д. Но не преспѣютъ волке: безсміе ко ѡхъ іавлено бѣдетъ всѣмъ, іакоже и Оубхъ бысть.

г. Ты же послѣдовалъ еси моему обученію, житію, привѣтс, вѣрѣ, долготерпѣнію, любви, терпѣнію,

и. Изгнаніемъ, страданіемъ, іакоже ми быша во Антіохіи, и во Іконіи, и въ Лустрѣхъ, іакоже изгнаніа пріахъ: и ѡ всѣхъ ма и забавилъ есть Гдѣ.

в. И вси же хотѣшии блгоучестно жити ѡ Хрѣтѣ Іисѣ, гоними бѣдѣтъ.

г. Дзкѣви же человекцы и чародѣи преспѣютъ на горшее, прелюбоще и прелюбемн.

д. Ты же превѣдѣи, въ нѣхъже наученъ еси и іаже вѣрѣна сѣтъ тебѣ, вѣдый ѡ когѡ научилса еси,

е. И іакъ ѡз млада сщѣннаѣ писаніа оумкешн, могущаѣ тѣ оумздрити во спасеніе, вѣрою, іаже ѡ Хрѣтѣ Іисѣ.

ж. Всяко писаніе Бгѡдзхновенно и полезно есть ко обученію, ко ѡбличенію, ко исправленію, къ наказанію, еже въ правдѣ:

з. Да совершенъ бѣдетъ Бжій человекъ, на всякое дѣло блгоуготованъ.

ГЛАВА 4.

а. Засвидѣтельствую оубо ѡзъ предъ Бгѡмъ и Гдемъ нашимъ Іисъ Хрѣтомъ хотѣшимъ сдѣити живымъ и мертвымъ въ іавленіи егѡ и царствіи егѡ:

б. Проповѣдши слово, настѡи блговременнѣ и безвременнѣ, ѡбличн, запретн, оумолн, со всякимъ долготерпѣніемъ, и обученіемъ.

7. Които всякога ся учать, и никога не могат да дойдът въ познаніе—то на истинѣ—тѣ.

8. И както Іанній и Іамврій ся въспротивихъ на Моисея, така и тѣ ся противять на истинѣ—тѣ, чловѣци умоу растлѣни, развращени въ вѣрѣ—тѣ.

9. Но нѣма да успѣѣтъ повече; защото безуміе—то имъ ще стане извѣстно на всички—тѣ, както станѣ и тѣхно—то.

10. А ты си послѣдовалъ мое—то ученіе, поведеніе, намѣреніе, вѣрѣ—тѣ *ми*, дълготърпѣніе—то, любовь—тѣ, търпѣніе—то,

11. Гоненія—та, страданія—та, които ми станѣхъ въ Антиохіѣ, въ Иконіѣ, въ Листрѣ, каквы гоненія прѣтърпѣхъ; и отъ всички—тѣ мя избави Господь.

12. Но и всички които ищѣтъ да живѣѣтъ благочестиво въ Христа Исуса, ще бѣдѣтъ гонени.

13. А лукави и прѣлстници чловѣци ще прѣуспѣѣтъ поназлѣ, да прѣлстятъ и да сѣ прѣлщавани.

14. А ты стой въ това което си научилъ, и което ти е вѣвѣрено, като знаешъ отъ кого си ся научилъ,

15. И че отъ дѣтинство знаешъ священны—тѣ писанія, които могат да тя умудрятъ на спасеніе чрѣзъ вѣрѣ—тѣ въ Христа Исуса.

16. Всичко—то писаніе е Богодуховенно, и полезно за наученіе, за обличеніе, за поправленіе, за наставленіе въ правдѣ—тѣ;

17. За да бѣде чловѣкъ—тѣ Божій съвършенъ, приготвенъ за всяко добро дѣло.

ГЛАВА 4.

1. И тѣѣ зарѣчвамъ ти прѣдъ Бога, и Господа Исуса Христа, който ще сѣди живы—тѣ и мъртвы—тѣ въ явленіе—то си и въ царуваніе—то си:

2. Проповѣдувай слово—то, настоявай на врѣме и безъ врѣме, обличи, запрѣти, умоли съсъ всяко дълготърпѣніе и поученіе.

҃. БѢДЕТЪ ВО ВРЕМЯ, Е҃ГДА ЗДРАВАГѢ ОУЧЕНІА НЕ ПОСЛѢШАЮТЪ, НО ПО СВОИХЪ ПОХОТЕХЪ ИЗБЕРѢТЪ СЕБѢ ОУЧИТЕЛИ, ЧЕШЕМИ СЛѢХОМЪ:

̄. И ѿ ИСТИНЫ СЛѢХЪ ѾВРАТЯТЪ, И КЪ БЛСНЕМЪ ОУКЛОНАТЪСЯ.

Ѹ. ТЫ ЖЕ ТРЕЗВИСЯ Ѿ ВСЕМЪ, СЛОПОСТРАЖДИ, ДѢЛО СОТВОРИ БЛГОВѢСТНИКА, СЛЗЖЕНІЕ ТВОЕ ИЗВѢСТНО СОТВОРИ.

̅. ИЗЪ КО ОУЖЕ ЖРЕНЪ БЫВАО, И ВРЕМЯ МОЕГѢ ѾШЕСТВІА НАСТА:

̆. ПОДВИГОМЪ ДОБРЫМЪ ПОДВИЗАХЪСЯ, ТЕЧЕНІЕ СКОПЧАХЪ, ВѢРС СОВЛЮДОХЪ:

̇. ПРОЧЕЕ ОУКО СОВЛЮДЕТСЯ МИѢ ВКНЕЦЪ ПРАВДЫ, Е҃ГОЖЕ ВОЗДАСТЪ МНѢ ГДЬ ВЪ ДЕНЬ ОИЪ, ПРАВЕДНЫЙ СЪДИ, НЕ ТОКМУ ЖЕ МИѢ, НО И ВСЕМЪ ВОЗАЮБЛШЫМЪ ІАВЛЕНІЕ Е҃ГѢ.

̈. ПОТЩИСЯ СКОРѢ ПРІИТИ КО МИѢ.

̉. ДИМАСЪ КО МЕНѢ ѾСТАВИ, ВОЗАЮБИВЪ НИИФШНИИ ВѢКЪ, И ИДЕ ВЪ СОЛОНЪ: КРИСКЕНТЪ ВЪ ГАЛАТІЮ, ТІТЪ ВЪ ДАЛМАТІЮ:

̊. ЛЗКА ЕДИНЪ ЕСТЬ СО МНОЮ. МАРКА ПОЕМЪ ПРИВЕДИ СОБОЮ: ЕСТЬ КО МНѢ БЛГОПОТРЕБЕНЪ ВЪ СЛЗЖЕ.

̋. ТУХІКА ЖЕ ПОСЛАХЪ ВО ЕФЕСЪ.

̌. ФЕЛОНЪ, Е҃ГОЖЕ ѾСТАВИХЪ ВЪ ТРѢДѢ ОУ КАРПА, ГРАДЫИ ПРИНЕСИ, И КНИГИ, ПАЧЕ ЖЕ КѢЖАНЫ.

̍. АЛЕКСАНДРЪ КОВАЧЪ МИНГА МНѢ ЗЛА СОТВОРИ: ДА ВОЗДАСТЪ ЕМЪ ГДЬ ПО ДѢЛѢМЪ Е҃ГѢ:

̎. Ѿ НЕГѢЖЕ И ТЫ СЕБѢ ВЛОДИ, СЪЕМЪ КО ПРОТИВИТСЯ СЛОВЕСЕМЪ НАШЫМЪ.

̏. ВЪ ПЕРВЫИ МОИ ѾВѢТЪ НИКТОЖЕ ВЪСТЬ СО МНОЮ, НО ВСІА МА ѾСТАВИША: ДА НЕ ВМѢНИТСЯ ИМЪ:

̐. ГДЬ ЖЕ МИѢ ПРЕСТА: И ОУКРѢНИ МА, ДА МНОЮ ПРОПОВѢДАНІЕ ИЗВѢСТНО БѢДЕТЪ, И ОУСЛЫШАТЪ ВСІА ІАЗЫЦЫ: И ИЗБАВЛЕНЪ КЫХЪ Ѿ ОУСТЪ ЛЪВѢВЪ:

̑. И ИЗБАВИТЪ МЯ ГДЬ Ѿ ВСАКАГѢ ДѢЛА ЛЗКАВА, И СПАСЕТЪ

3. Защото ще дойде време, когато не ще да търпят здраво-то учение; но понеже ги сърбятъ уши-тъ, ще си натрупатъ учители по свои-тъ си похоти;

4. И отъ истинѣ-тъ ще отвърнатъ слухъ-тъ си, а къмъ басны-тъ ще ся обвържатъ.

5. Но ты бжди трѣзвенъ въ всичко, злопострадай, изработи дѣло-то на благовѣстителъ, извърши напълно служение-то си.

6. Защото азъ вече ставамъ жертва, и време-то на отхождане-то ми настанѣ.

7. Азъ ся подвизахъ съ добръ подвигъ, пѣть-тъ свършихъ, вѣрѣ-тъ упазихъ;

8. Отъ сега остава ми вѣнецъ-тъ на правдѣ-тъ, когото Господь, праведный-тъ Сѣдя, ще ми въздаде въ онзи день; и не само на мене, но и на всички които сѣ възлюбихъ негово-то явленіе.

9. Побѣрзай да дойдешъ при мене скоро;

10. Защото Димасъ мя остави, понеже възлюби сегашній-тъ свѣтъ, и отиде въ Солунъ; Крискентъ въ Галатіѣ, а Титъ въ Далмаціѣ;

11. Само Лука е при мене. Земи Марка и доведи го съсь себе си; защото ми е потребенъ за служение-то.

12. А Тихика проводихъ въ Ефесъ.

13. Когато дойдешъ донеси япунджакъ-тъ който съмъ оставилъ въ Троадѣ при Карпа, и книги-тъ, а наипаче кожаны-тъ.

14. Александръ ковачъ-тъ много ми зло стори; Господь да му въздаде по дѣла-та му.

15. Отъ когото ся пази и ты, защото много противостоя на наши-тъ словеса.

16. Въ първый-тъ ми отвѣтъ никой не прѣдстанѣ съ мене, но всички мя оставихъ: Дано имъ ся *за грѣхъ* не вмѣни.

17. Но Господь ми прѣдстанѣ, и укрѣпи мя, за да ся извърши напълно проповѣдь-та чрѣзь мене, и да чуѣтъ всички-тъ язычници; и азъ ся избавихъ отъ львовы уста.

18. И ще мя избави Господь отъ всяко лукаво дѣло, и ще мя

во црѣтвіе свое небесное: ѣмѣже слава во вѣки вѣкѡвъ.
амѣнь.

ѧ. Цѣлѣй Прискѣла и Акѣла, и Синцифоровъ дѡмъ.

к. Ерастъ встѣ въ Коринѣтѣ: Трофѣма же встѣвнхъ въ
Милѣтѣ колѣца.

ка. Потщисѣ прѣжде зимѣ принѣти. цѣлѣютъ тѣ Евѣла,
и Пѣла, и Дѣла, и Клаудѣа, и вратѣа всѣа.

кв. Гдѣ Иѣсх Хрѣтѡсх со дѣхомъ твоимъ. бѣгодѣть съ вами.
амѣнь.

КЪ ТИТЪ ПОСЛАНИЕ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ѧ.

а. Павелъ рабъ Бжѣй, Апла же Иѣсх Хрѣтѡвъ, по вѣрѣ
избранныхъ Бжѣихъ, и разсѣмъ истины, ѣже по бѣго-
чѣстѣю.

б. Съ оупованѣи жѣзни вѣчныа, юже вѣѣтовѣа нелѡжный
Бгѣ прѣжде лѣтѣ вѣчныхъ,

в. Ави же во временѣ своѣа слѡво своѣа, проповѣданѣемъ,
ѣже мнѣ поручѣно бытъ по повелѣнѣю Спсѣтеля нашегѡ
Бгѣа :

д. Титъ припомъ чѣдъ по Общѣей вѣрѣ: бѣгодѣть, ми-
лость, миръ ѡ Бгѣа Сѡцѣа и Гдѣа Иѣса Хрѣтѣа Спсѣа нашегѡ.

е. Сегѡ ради встѣвнхъ тѣа въ Крѣтѣ, да недокончѣннаа

спасе въ небесно-то свое царство : Комуто да бѣде слава въ вѣки вѣковъ. Аминь.

19. Поздрави Прискиллъ и Акиллъ, и Онисифоровъ-тъ домъ.

20. Ерастъ останъ въ Коринѣ, а Трофима оставихъ въ Милитъ боленъ.

21. Побързай да дойдешъ прѣди зимъ-тж. Поздравява тя Еввулъ, и Пудъ, и Линъ, и Клавдія, и всички-тъ братія.

22. Господь Исусъ Христосъ да бѣде съ твой-тъ духъ. Благодать вамъ. Аминь.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ, рабъ Божій, и апостоль Исусъ Христовъ, по вѣрж-тж на избранны-тъ Божіи, и по познаваніе-то на истинж-тж която е по благочестіе,

2. Въ надеждж-тж на вѣчный-тъ животь, когото прѣди вѣчны-тъ врѣмена е обѣщаль Богъ, който не лъже,

3. А въ свои-тъ си врѣмена яви слово-то си чрѣзъ проповѣдь-тж, повѣренъ на мене по заповѣдь на Спаса нашего Бога ;

4. На Тита истинно-то *ми* чадо по общж-тж вѣрж : Благодать, милость, миръ, отъ Бога Отца и Господа Исуса Христа Спаса нашего.

5. Заради това тя оставихъ въ Критъ, да поправишь недоиска-

исправѣши, и оустробиши по всеѣмъ градѣмъ пресвѣтеры: ꙗкоже тебѣ ѡзъ повелѣхъ.

ѡ. Яще кто есть непороченъ, единыя жены мѡжъ, члѣдъ имый вѣрна, не во оукореніи блгдѣ, или непокорива.

ѣ. Подобаетъ во епископѣ безъ порока быти, ꙗкоже Бжію строителю: не себѣ оугождающа, (не дерзъ, не напрасливъ,) не гнѣвливъ, не пѣнищѣ, не кійщѣ, не скверностажателнъ:

и. По страннолюбивъ, блголюбивъ, цѣломѣдреннъ, праведнъ, преподобнъ, воздержателнъ,

ѡ. Держащемся вѣрнаго словеса по оученію, да сіленъ бѣдетъ и оутѣшати во здравѣмъ оученіи, и противашася ѡбличати.

ї. Суть во мнози непокориви, сесловцы, и оумомъ прешени, наипаче же сѣшии ѡ вѣрѣзаніа:

ѡ. Ихже подобаетъ оустѣ заграждати: иже всѣ дѡмы развращаютъ, оучаще, ꙗже не подобаетъ, сквернаго ради прибытка.

ѡ. Рече же некто ѡ нихъ свой имъ пророкъ: Крѣтане приснъ живи, слѡнъ свѣрїе, оутрѣвы прѣздныа.

ї. Свидѣтельство сїе истинно есть. Ѣже ради вины ѡбличай ихъ нещадно, да здрави бѣдстъ въ вѣрѣ,

ѡ. Не внимающе іудейскимъ баснемъ, ни заповѣдемъ чловѣкъ ѡвращающихся ѡ истинны.

ї. Всѣ оубв чїста чїстымъ: ѡскверненымъ же и невѣрнымъ ничтоже чїсто, но ѡскверненъ и ихъ и оумъ и совѣсть.

ѡ. Бга исповѣдуютъ вѣдѣти, а дѣлы ѡмѣшгтса ѣго, мѣрзцы сѣще и непокориви, и на всѣко дѣло блгое неискѣсни.

ГЛАВА Ѳ.

а. Ты же глаголи, ꙗже подобаетъ здравому оученію:

б. Старцемъ трезвеннымъ кыти, чѣстнымъ, цѣломѣдреннымъ, здравствуюшымъ вѣрою, любовію, терпѣніемъ:

рано-то, и да поставишь на всякой градъ презвитеры както ти азъ заповѣдахъ ;

6. Ако е нѣкой непорочепъ, на еднѣ женѣ мѣжъ, и има чада вѣрны, не укоряваны за распуснѣть животъ или непокорны.

7. Защото епископъ-тъ подобава да е непорочепъ, както домо-строитель Божій, да не е безочливъ, нито гнѣвливъ, нито пияница, нито побойникъ, нито да е лакомъ за мърснѣ печалбѣ ;

8. Но страннолюбивъ, добролюбивъ, цѣломудренъ, праведенъ, благочестивъ, въздържателенъ ;

9. Който да държи вѣрно-то слово споредъ учение-то, да бѣде възможенъ и да увѣщава съсъ здраво-то учение, и да избличава тѣзи, които противорѣчатъ.

10. Защото има мнозина непокорни, празнословци и умопрѣлстници, а наймного отъ обрѣзаны-тѣ,

11. На които трѣба да затулямы уста-та ; че тѣ развращавать цѣлы домове, като учать за гнуснѣ печалбѣ това което не подобава.

12. Нѣкой си отъ тѣхъ, свой имъ пророкъ, е реклъ : Критяне-тѣ сѣ вынѣгы лѣжци, зли звѣрове, тѣрбуси лѣниви.

13. Това свидѣтелство е истинно ; за коѣжто причинѣ обличавай ги строго, да бѣдѣтъ здрави въ вѣрж-тѣ,

14. И да не даватъ вниманіе на Іудейскы басни, и на заповѣди отъ челоуѣцы които ся отвращать отъ истинѣ-тѣ.

15. За чисты-тѣ всичко е чисто ; а за осквърнены-тѣ нищо *нима* чисто, но и умъ-тъ имъ и съвѣсть-та имъ сѣ осквърнены.

16. Исповѣдуватъ че знаѣтъ Бога, но съ дѣла отричатъ ся *отъ него*, като сѣ мърсни и непокорни, неспособни за всякакво добро дѣло.

ГЛАВА 2.

1. Но ты говори което подобава на здраво-то учение ;

2. Старци-тѣ да бѣдѣтъ трѣзвенни, честни, цѣломудренни, здрави въ вѣрж-тѣ, въ любовь-тѣ, въ търпѣніе-то ;

҃. Стáрицамъ такожде во оукрашеніи свѣтолѣпнымъ, не-
клеветливымъ, не вѣнъ много поработѣннымъ, добросчител-
нымъ,

д. Да оцѣломудратъ юныя, мужелюбницамъ быти, чадолю-
бницамъ,

е. Цѣломудреннымъ, чистымъ, добры добрымъ правашымъ,
благимъ, покарáющимъ своимъ мужемъ, да не слово Бжїе
хъснитъ.

ѕ. Юншы такожде молѣ цѣломудрствовати.

з. Ѡ всемъ же самъ себѣ подаваа образъ добрыхъ дѣлъ,
во оученіи незвѣстное, честность, нетлѣніе,

и. Слово здравое, незабóрное: да протівный посрамитъ,
ничтóже имѣа глаголати ѡ насъ оукóрно.

д. Рабы, своимъ господемъ повиноватиса, во всемъ благо-
гвóднымъ быти, непрекослвнымъ.

г. Не крадущимъ, но вѣрсъ всакъ гвѣлающимъ блгс,
да оученіе Спсїтеле нашего Пга оукрашáютъ во всемъ.

а. Ивїса ко блгодать Бжїа спасїтелнаа всѣмъ человек-
кымъ,

б. Наказьюши насъ, да ѡвергшеса нечестїа и мїрскихъ
похотей, цѣломудренны и праведны и благочестны поживемъ
въ нынѣшнемъ вѣцѣ:

в. Ждше блаженнаго оупованїа и двленїа славы вели-
каго Пга и Спса нашего Иса Хртá:

д. Иже далъ єсть себѣ за ны, да избáвитъ ны ѡ всакимъ
беззаконїа, и ѡчїститъ себѣ люди избранны, ревнители
дверымъ дѣлмъ.

е. Сїа глаголн, и молн, и ѡвлчáй со всакимъ повелѣнїемъ:
да никтоже тá превѣдитъ.

3. Такожде и стары-тѣ жены да иматъ начинъ священнолѣпнѣ, да не сѣ клеветницы, нито да сѣ прѣдадени много на винопійство, да поучаватъ на добро,

4. Да вразумяватъ млади-тѣ *жены*, да любятъ мъжіе-тѣ си и чада-та си,

5. Да сѣ цѣломудренны, чисты, да си редятъ добрѣ кѣщы-тѣ, да сѣ добры, благопокорны на мъжіе-тѣ си, за да ся не охулюва слово-то Божіе.

6. Подобно и момцы-тѣ увѣщавай да бѣдѣтъ цѣломудренни.

7. Во венчко показувай себе си примѣръ на добры-тѣ дѣла, въ поученіе-то нерастлѣнность и честность,

8. Слово здраво, неукорно, за да ся засрами противникъ-тъ, като нѣма да рече за васъ нищо лошо.

9. Слугы-тѣ да ся покоряватъ на господари-тѣ си, да *имѣ* угодыватъ во всичко, да *имѣ* не повращатъ рѣчь.

10. Да не посвояватъ чуждо, но да показуватъ всякъ добръ вѣръ: за да украшаватъ во всичко ученіе-то на Спаса нашего Бога.

11. Защото ся яви Божія-та благодать спасителна-та на вси-тѣ человекы,

12. Която ны учи да ся отречемъ отъ нечестіе-то и отъ свѣтовны-тѣ похоти, и да живѣемъ цѣломудренно и праведно и благочестиво въ настоящій-тъ вѣкъ,

13. Ожидающе блаженнѣ-тѣ надеждѣ и славно-то явленіе на великаго Бога и Спаса нашего Иисуса Христа,

14. Който даде себе си за насъ, да ны избави отъ всяко беззаконіе, и да ны направи чисты, за избранъ на себе си народъ, ревнитель на добры дѣла.

15. Така говори, и увѣщавай, и обличавай съсъ всякъ власть: да тя не прѣзира никой.

ГЛАВА ҃.

а. Воспоминай тѣмъ начальствующимъ и властвующимъ повиноватися и покаратися, и ко всакомъ дѣлу бл҃гъ готвѣвымъ быти,

б. Ни единого хслити, не сварливимъ быти, но тихимъ, всаку являющимъ кротость ко всѣмъ человекымъ.

в. Бѣхомъ ко иногда и мы несмысленни, и непокориви, и прелшени, работающе похотѣмъ и сластѣмъ различнымъ, въ словѣхъ и зависти живуще, мѣрзцы сѣи, и ненавидяще др҃зга:

д. Егда же бл҃годать и человеколюбїе явиша Спса нашегѡ Б҃га,

е. Не ѡ дѣлахъ праведныхъ, иже сотворихомъ мы, но по своей егѡ милости, спасѣ насъ, бачею пакыбытїа, и ѡбновленїа Дха ст҃агѡ,

з. Егѡже излѣа на насъ Обилнѡ, Иисъ Хр҃томъ Спсїтелемъ нашимъ,

и. Да ѡправдившеса бл҃годатїю егѡ, наследницы бѣдемъ по ѡпованїю жизни вѣчныа.

и. (Члдо Тїте,) вѣрно слово, и ѡ сихъ хош҃ тл извѣщати, да пекѣтса дѣбрымъ дѣломъ прилѣжати вѣровавши Б҃гъ: сіа сѣтъ полѣзна человекымъ и дѣвѣмъ.

а. Б҃зихъ же стлзанїи и родословїи и рвенїи и сварвѣз законныхъ ѡтспай: сѣтъ ко неполезны и сѣтны.

і. Еретїка человека по первомъ и второмъ наказанїи ѡрицайса,

л. Кѣдый, ѡкѡ развратїса таковїи, и согрѣшлетъ, и ѣсть самосѣжденъ:

м. Егда послѡ Артѣмъ къ тебѣ или Тѡхїка, потщїса прїити ко мнѣ въ Нїкополь: тамъ ко сдѣихъ ѡзмѣти:

ГЛАВА 3.

1. Напомняй имъ да ся покоряватъ на началства-та и власти-тъ, да ги слушать, и да бждѣтъ готови на всяко добро дѣло;

2. Да не хулять никого, да не сѣ крамолници, да бждѣтъ тихы, и да показувать къмъ всички-тъ чловѣцы всякъ кротость.

3. Защото и ный нѣкога си бѣхмы несмысленни, непокорни, прѣльщавани, и порабощенни на различни похоти и сласти, и живѣяхмы въ злобѣ и зависть, бѣхмы омерзени и мразяхмы ся единъ другий.

4. Но когато ся яви благодать-та и чловѣколюбіе-то на Спаса нашего Бога,

5. Не отъ праведны-тъ дѣла, които смы сторили ный, но по свой-тъ си милость той ны спасе съ съ оклупваніе-то на възраждане-то отъ Духа Святаго,

6. Когото излія обилно на насъ, чрѣзь Исуса Христа Спасителя нашего,

7. Да бы, оправдани чрѣзь неговѣ-тъ благодать, да станемъ споредъ надеждѣ-тъ наслѣдници на вѣчный-тъ животь.

8. Вѣрно е слово-то; и това ищѣ да подтвърдяваш, за да ся грыжатъ тѣзи които сѣ повѣрували въ Бога да прѣдстояватъ на добры дѣла. Това е добро и полезно за чловѣцы-тъ.

9. А отъ глупавы прѣдирванія и родословія, и прѣпиранія и каранія върху законъ-тъ, отдалечавай ся; защото сѣ бесполезны и суетны.

10. Еретикъ чловѣкъ като го съвѣтваш еднажъ и дважъ остави го,

11. Като знаешъ че единъ такъвъ ся е развратилъ, и съгрѣшава, и отъ самосебе си е осжденъ.

12. Кога проводижъ до тебе Артема или Тихика, побързай да дойдешъ при мене въ Никополь; защото тамъ сторихъ намѣреніе да прѣзимувамъ.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛА́НІЕ.

ГІ. Зѣна законника ѿ Апостолѣ скорѣ предпослѣ, ѿ да ничтоже ѿмъ скѣдено вѣдетъ.

ДІ. Да оучатся же ѿ наши дѣбрымъ дѣламъ прилѣжати въ ѿжнѣхъ трѣбованіѣхъ, да не вѣдѣтъ безплодни.

ЕІ. Цѣлѣютъ тѣ со мною сѣщїи всѣ: цѣлѣши любящыѣ ны въ вѣрѣ. бѣгодѣть со всѣми вами. Амѣнь.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛА́НІЕ

СТѢГѠ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА́ Я.

А. Павелъ ѿзникъ Іисъ Хрѣтовъ, ѿ Тимодеѣи братъ, Філімонѣ возлюбленномъ ѿ споспѣшникѣхъ нашихъ,

Б. ѿ Апфіи сестрѣ возлюбленнѣй, ѿ Архіппѣ совоиственникѣхъ нашихъ, ѿ домашнѣй твоѣй цркви:

Г. Благодѣть вамъ ѿ мирѣхъ ѿ Пѣла Сѣдѣ нашихъ ѿ Гѣа Іиса Хрѣта.

Д. Благодарю Пѣла моего, всегда памѣть ѿ тебѣ творѣ въ молитвахъ моихъ,

Е. Слышавъ любовь твою ѿ вѣрѣхъ, ѿже ѿмаши ко Гѣс Іисъ ѿ ко всѣмъ стѣмъ.

Ж. Иѣкъ да ѿкренѣе твоѣ вѣрѣ дѣйствѣнно вѣдетъ, въ разумѣхъ всѣхъ блага, еже въ васъ, ѿ Хрѣтѣ Іисѣ.

13. Прѣдиспрати поскоро законника Зина и Аполлоса, и да не сѣ оскудни за нищо.

14. Нека ся учать и наши-тѣ да прѣдстояватъ на добры дѣла въ нужды потрѣбы, за да не бѣдѣтъ бесплодни.

15. Поздравяватъ тя всицкы които сѣ съ мене; поздрави тѣзи които ны любятъ въ вѣрѣ-тѣ. Благодать да бѣде съсъ всицкы васѣ. Амнь.

КЪ ФИЛИМОНУ ПОСЛАНИЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Павелъ узникъ Исусъ Христовъ, и Тимоѳей братъ, до Филимона възлюбленнаго и сотрудинка нашего,

2. И до Апаѳіѣ възлюбленнѣ-тѣ *сестрѣ*, и до Архинна сподвижника нашего и домашнѣ-тѣ твоѣѣ церквѣ;

3. Благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца нашего, и Господа Исуса Христа.

4. Благодарѣѣ Бога моего и вынѣгы тя поменувамъ въ молитвы-тѣ си,

5. Като слушамъ твоѣѣ-тѣ любовь и вѣрѣ, коѣѣто имашъ къмъ Господа Исуса и къмъ вси-тѣ святыи,

6. Да бѣде общеніе-то на твоѣѣ-тѣ вѣрѣ дѣятелно въ познаніе на всяко добро, което има у васѣ въ Христа Исуса.

КЪ ФІЛИМОНЪ ПОСЛАНИЕ.

ѡ. Радость во ѿмамъ многъ и оутѣшеніе въ любви твоей, ѿкъ оутрѣбы стѣхъ почиша тобою, брате.

ѱ. Сегѡ ради многого дерзновеніе ѿмѣла во Хрѣтѣ повелѣвати тебѣ ѣже потребно ѣсть,

Ѡ. Любве же ради паче молю: такѡвъ сый ѿкоже Павелъ старецъ, нынѣ же и оузникъ Іиса Хрѣта:

Ѣ. Молю тѣ въ моёмъ чадѣ, ѣгоже родихъ во оузахъ моихъ Онісіма,

Ѥ. Иногда тебѣ непотребнаго, нынѣ же тебѣ и мнѣ бѣгопотребна, ѣгоже возпослахъ тебѣ:

Ѧ. Ты же ѣго, сирѣчь мою оутрѣбъ, прїими.

ѧ. ѣгоже ѡзъ хотѣхъ оу себѣ держати, да вмѣстѣ тебѣ послужитъ мнѣ во оузахъ бѣговѣствованїа:

Ѩ. Безъ твоеа же воли ничтоже восхотѣхъ сотворити, да не ѡки по иждѣи бѣгое твое бѣдетъ, но по воли.

Ѣ. Пѣгли во ради сегѡ разлучїса на часъ, да вѣчна того прїимеш:

Ѥ. Не ктомъ ѡки раба, но выше раба, брата возлюбленна, паче же мнѣ, кольми же паче тебѣ и по плоти, и въ Гдѣ;

Ѧ. Ище оубо ѿмаши мене Общника, прїими сегѡ ѿкоже мене.

ѧ. Ище же въ чесѡмъ ѡвїдѣ тебѣ, или долженъ ѣсть, мнѣ сїѣ вмѣни.

Ѥ. ѡзъ Павелъ написахъ рѣкою моею, ѡзъ воздамъ: да не рекъ тебѣ, ѿкъ и самъ себѣ ми еси долженъ.

Ѧ. ѣи брате, ѡзъ да послышѣ ѣже прошѣ оу тебѣ въ Гдѣ: оупокѡй мою оутрѣбъ въ Гдѣ.

ѧ. Надѣавса на посласханїе твое написахъ тебѣ, вѣдый, ѿкъ и паче, ѣже глаголю, сотвориши.

Ѣ. Кспнѣ же и оуготови мнѣ Обитель: оуповаю бо, ѿкъ молитвами вашими дарованъ бѣдъ вамъ.

ПОСЛАНІЕ КЪ ФИЛИМОНУ.

7. Защото голѣмъ радость и утѣшеніе имамы за твоѣж-тѣ любовь, понеже сѣрдца-та на святии-тѣ отпочинѣхъ си чрѣзь тебе, брате.

8. За това ако и да имамъ голѣмо дѣрзновеніе въ Христа да ти повелѣвамъ това което подобава,

9. Но по любовь повече *тя* молихъ, такѣвъ както съмь, като Павелъ старецъ, а сега и узникъ Исусъ Христовъ.

10. Молихъ ти ся за мое-то чадо Онисима, когото родихъ въ оковы-тѣ си,

11. Който бѣше нѣкога си непотрѣбенъ на тебе, а сега и на тебе и на мене потрѣбенъ, когото проваждамъ назадъ.

12. А ты него, сирѣчь утробѣ-тѣ ми, приими;

13. Когото азъ ищѣхъ да задържъ при мене си, да ми слугува вмѣсто тебе въ оковы-тѣ за евангеліе-то.

14. Но безъ твое-то мнѣніе не рачихъ да сторѣжъ нищо, да не бы твое-то добро да бѣде като по нуждѣ, но самоволно.

15. Защото може бы за това да ся е отлѣчилъ отъ тебе за малко врѣме, за да го приемешъ за всякога;

16. Не вече както рабъ, но погорѣ отъ рабъ, братъ възлюбленъ, особенно на мене, а колко повече на тебе, и по плѣть и въ Господа?

17. И тѣй ако имашъ мене за содружникъ, приими него както мене.

18. И ако ты е въ нѣщо обидѣлъ, или *ти* е длѣженъ, мини това на моѣжъ смѣткѣ.

19. Азъ Павелъ писахъ съ рѣкѣж-тѣ си, азъ ще платѣжъ; да ти не рекѣжъ че ты ми си длѣженъ и самъ себе си.

20. Тѣй, брате, дано да получѣ азъ това добро отъ тебе въ Господа; успокой сѣрдце-то ми въ Господа.

21. Увѣренъ на твое-то послушаніе, писахъ ти, и знаѣжъ че и повече отъ колкото ти казувамъ ще сторишь.

22. А между това приготвуй ми обиталище, понеже ся надѣжъ че съ молитвы-тѣ ви ще бѣдѣ подаренъ вамъ.

к҃г. Цѣлѣетѣ тѣ Спафрасъ сплѣнникъ мой ѿ Хр҃тѣ
Іисѣ,

к҃д. Марко, Арїстархъ, Димасъ, Лзка, споспѣшницы мой.

к҃е. Благодѣть Гдѣ нашегѡ Іиса Хр҃та со дх҃омъ вашимъ.
амінь.

КО ЄВРЄЕМЪ ПОСЛАШЄ

СТѢГѢ АПЛА ПАУЛА.

ГЛАВА ̑.

̑. Многочѣстнѣ и многообразнѣ дрѣвле Бг҃ъ глаголавый
Оцѣмъ во прорѡцѣхъ, въ послѣдокъ днїи сїхъ глагола намъ
въ Сїѣ,

̒. Егѡже положи наследника всѣмъ, ѡмже и вѣки со-
твори,

̓. Иже сынъ сїанїе славы и Образъ ѡпостаси егѡ, носѣ же
всѣческая глаголомъ силы своеѣ, собѡю ѡчищенїе сотворивъ
грѣхѡвъ нашихъ, сѣде ѡдеснѡю престола величествїа на
высокихъ,

̔. Толїкѡ лѣшїи вѣвъ Анггловъ, елико преславнѣе паче
їхъ наследствова ѡма.

̕. Комѣ во речѣ когдѣ ѡ Ангглз: Сїиъ мой еси ты, ѡзъ
днесь родихъ тѣ; и пакѣ: ѡзъ вѣдѣ емѣ во Оцѣ, и той вѣ-
детъ мнѣ въ Сїа;

̖. Егдѣ же пакѣ вводитъ первороднаго во вселенїю, гла-
голетъ: и да поклонятсѣ емѣ вси Анггли Бжїи.

23. Поздравяватъ тя Епафрасъ мой—тъ сплѣнникъ въ Христа Исуса,

24. Марко, Арнестархъ, Димасъ, Лука, сотрудици—тъ мои.

25. Благодать—та на Господа нашего Исуса Христа да бѣде съ вашій—тъ духъ. Аминь.

КЪ ЕВРЕЕМЪ ПОСЛАНІЕ-ТО

НА СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

1. Богъ, който много пѣти и съ много начини говори въ старо врѣме на *наши*—тъ отцы чрѣзъ пророцы—тъ, въ тѣзи послѣдни—тъ дни говори намъ чрѣзъ Сына,

2. Когото постави наслѣдникъ на всичко, чрѣзъ когото и свѣтъ—тъ направи;

3. Който, като е сіяніе на неговъ—тъ славъ, и образъ на негово—то същество, и държи всичко съсъ слово—то на своѣж—тъ си силъ, отъ какъ направи чрѣзъ себе си очищеніе на грѣхове—тъ ни, сѣднѣ отдесно на величіе—то на високо;

4. И станѣ толкозъ по горень отъ ангелы—тъ, колкото по славно надъ тѣхъ име наслѣдува.

5. Защото кому отъ ангелы—тъ рече нѣкога: Ты си мой Сынъ, азъ днесъ тя родихъ? И пакъ, Азъ ще му бѣдж Отець, и той ще ми бѣде Сынъ?

6. А когато пакъ въвожда Първороднаго въ вселеннѣиъ, казува: И да му ся поклонятъ всички—тъ ангели Божіи.

з. И ко Ѳггланмз оубе глаголетз : творай Ѳггы своа дхи, и сазги своа Огнь палыцз :

и. Кз Сис же : престолз твои, Бже, вз вѣкз вѣка : жезлз правости жезлз царствиа твоего.

д. Возлюбилз еси правдз, и возненавидѣлз еси беззаконіе : сегн ради помаза тл, Бже, Бгз твои елеемз радости паче причастиникз твоихз.

г. И пакн : вз началѣ ты Гди, землю ѡсновалз еси, и дѣла рзкз твоіо сѣть невеса :

аи. Тл погнбнстз, ты же пребываешн : и всл, ѡкоже риза, ѡветшайотз,

би. И ѡкв одѣждз свіеши ихз, и ѡзмѣнатса : ты же тойже еси, и лѣта твоа не ѡсквдѣютз.

ги. Комз же ѡ Ѳгглз рече когдл : сѣдн ѡдеснсю мене, дондеже положз врагн твоа подножіе нугз твоихз ;

ди. Не вси ли сѣть сазжебни дсн, вз сазжеііе посылаеми за хоташихз наследовати спасеніе ;

ГЛАВА Ѳ.

а. Сегн ради подобаетз намз лишше внимати слышаннымз, да не когдл ѡпадѣмз.

б. Аше ко глголанное Ѳггы слово вѣсть ѡзвѣстно, и всако престзпленіе и ѡсзшаніе праведное пріатз мздовоздаііе :

г. Какв мы оубѣжимз ѡ толицѣмз нерадівше спасеніи ; еже зачало пріемше глаголатисл ѡ Гда, слышавшими вз насз ѡзвѣстисл,

д. Госвидѣтельствзующс Бгс знаменми же и чдесы, и различными сілами, и дха стѣгн раздѣленми, по своіи емз воли.

е. Не Ѳггланмз ко покорн Бгз вселеннсю градсцисю, ѡ нейже глаголемз :

б. Засвидѣтельствова же нѣгдѣ нѣкто, глагола : что

7. И за ангелы-тъ казува : Който прави ангелы-тъ си духове и слугы-тъ си пламякъ огнень.

8. А за Сынъ-тъ казува : Твой-тъ прѣстолъ е, Боже, во вѣкъ вѣка, скиптръ-тъ на твое-то царство е скиптръ на правдѣ-тъ.

9. Вълюбилъ си правдинѣ, и възненавидѣлъ си беззаконіе ; за това тя помаза, Боже, твой-тъ Богъ, съ елей на радость повече отъ твои-тъ соучастницы.

10. И пакъ : Въ началъ ты, Господи, си основалъ земѣ-тъ, и дѣло на твои-тъ рѣцѣ сѣ небеса-та.

11. Тѣ ще погынѣтъ, а ты прѣбываешь : и всичкы-тъ като дрехѣ ще овехтѣѣтъ,

12. И като одеждѣ ще ги свѣешь, и ще ся измѣнятъ : а ты си се истый, и твои-тъ години нѣма да ся свършатъ.

13. И кому отъ ангелы-тъ е рекъ нѣкога ; Сѣдни отдѣсно ми доклѣ положѣ врагове-тъ ти подножіе на позѣ-тъ ти ?

14. Не сѣ ли *ты* всичкы служебни духове, проваждани да служатъ на тѣзи конто ще наслѣдуватъ спасеніе ?

ГЛАВА 2.

1. За това ный смы длѣжни да внимаемъ повече на това което смы чули, да го не изгубимъ нѣкога.

2. Защото, ако че речено-то отъ ангелы-тъ слово станѣ твърдо, и всяко прѣстъпленіе и непослушаніе получи праведнѣ заплатѣ :

3. То ный какъ щемъ избѣгнѣ, ако оставимъ въ нераденіе едно толкозъ голѣмо спасеніе ? което като наченѣ да ся говори отъ Господа, подтвърди ся намъ чрѣзъ тѣзи конто бѣхѣ го чули ;

4. Като свидѣтельствуваше наедно и Богъ съсъ знаменія и чудеса, и съ различни силы, и съ раздаванія на Духа Святаго, по волѣ-тъ си.

5. Защото не покори на ангелы-тъ бѣдѣщѣ-тъ вселеннѣѣ за койѣто говоримъ :

6. Но свидѣтельствува нѣкой нѣгдѣ си и казува : Що е чело-

ѢСТЬ ЧЕЛОВѢКЪ, ІАКЪ ПОМНИШИ ѢГО : ИЛИ СЫНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ, ІАКЪ ПОСѢЩАЕШИ И ;

Ѣ. ОУМАЛИЛЪ ЕСИ ѢГО МАЛЫМЪ ИЧИМЪ Ѡ АНГЛЪ : СЛОВОЮ И ЧЕСТИЮ ВЪНЧАЛЪ ЕСИ ѢГО, И ПОСТАВИЛЪ ЕСИ ѢГО НАДЪ ДѢЛЫ РЪКЪ ТВОЕЮ :

И. ВСА ПОКОРИЛЪ ЕСИ ПОДЪ НОЗѢ ѢГѠ. ВНЕГДА ЖЕ ПОКОРИТИ ЕМЪ ВСАЧЕСКАА, НИЧТОЖЕ ѠСТАВИ ЕМЪ НЕПОКОРЕНО : НЫНѢ ЖЕ НЕ ОУ ВИДИМЪ ЕМЪ ВСАЧЕСКАА ПОКОРЕНА :

Д. А ОУМАЛЕНАГО МАЛЫМЪ ЧИМЪ Ѡ АНГЛЪ ВИДИМЪ ИИСА, ЗА ПРИАТІЕ СМЕРТИ, СЛОВОЮ И ЧЕСТИЮ ВЪНЧАНА, ІАКЪ ДА БЛГОДАТІЮ БЖІЕЮ ЗА ВСѢХЪ ВЪСЧИТЪ СМЕРТИ.

Г. ПОДОВАШЕ КО ЕМЪ, ѢГѠЖЕ РАДИ ВСАЧЕСКАА И ИМЖЕ ВСАЧЕСКАА, ПРИВЕДШ МНОГИ СЫНЫ ВЪ СЛѠВЪ, НАЧАЛНИКА СПАСЕНІА ИХЪ СТРАДАНИИ СОВЕРШИТИ.

АИ. И СТАИ КО И ѠСЦІАЕМІИ, Ѡ ЕДИНАГѠ ВСИ : ѢАЖЕ РАДИ ВИНЪ НЕ СТЫДИТСА КРАТІЮ НАРИЦАТИ ИХЪ, ГЛАГОЛА :

БИ. ВОЗВѢЩШ ИМА ТВОЕ КРАТИИ МОЕЙ, ПОСРЕДѢ ЦРКВЕ ВОСЮЮ ТА.

ГИ. И ПАКИ : АЗЪ ВЪДАШ НАДѢСА НАНЬ. И ПАКИ : СЕ АЗЪ, И ДѢТИ, ІАЖЕ МИ ДАЛЪ ѢСТЬ БГЪ.

ДИ. ПОНЕЖЕ ОУБО ДѢТИ ПРИВѢЩІШАСА ПЛОТИ И КРОВИ, И ТОИ ПРИИСКРЕННѢ ПРИВѢЩІСА ТѢХЪЖЕ, ДА СМЕРТІЮ ОУПРАЗДНИТЪ ИМЪЩАГО ДЕРЖАВЪ СМЕРТИ, СІРѢЧЬ, ДІАВОЛА,

ЕИ. И ИЗБАВИТЪ СИХЪ, ЕЛИЦЫ СТРАХОМЪ СМЕРТИ ЧРЕЗЪ ВСЕ ЖИТІЕ ПОВІНИИ БѢША РАБОТѢ.

СИ. НЕ Ѡ АНГЛЪ КО КОГДА ПРИЕМЛЕТЪ, ПО Ѡ СЪМЕНЕ АВРААМОА ПРИЕМЛЕТЪ :

ЗИ. ѠНОДАЖЕ ДОЛЖЕНЪ КѢ ПО ВСЕМЪ ПОДОВИТИСА КРАТИИ, ДА МИЛОСТИВЪ ВЪДЕТЪ И ВЪРЕНЪ ПЕРВОСЦІЕННИКЪ ВЪ ТѢХЪ, ІАЖЕ КЪ БГЪ, ВО ѢЖЕ ѠЧИСТИТИ ГРѢХИ ЛЮДСКИА.

ИИ. РЪ НЕМЖЕ КО ПОСТРАДА, САМЪ ИСКЪШЕНЪ БЫВЪ, МОЖЕТЪ И ИСКЪШАЕМЫМЪ ПОМОЩИ.

вѣкъ, та го помнишь ; или сыпъ-тъ человѣческій, та го посѣщавашъ ?

7. Направилъ си го малко нѣщо по доленъ отъ ангелы-тъ : съсъ славъ и почестъ си го вѣнчалъ, и поставилъ си го надъ дѣла-та на твои-тъ рѣцѣ ;

8. Всичко си покорилъ подъ нозѣ-тъ му. А когато му покори всичко, не остави нищо непокорено нему ; но сега не виждамы още *да е* всичко покорено нему.

9. А видимъ Исуса който е направенъ малко нѣщо по доленъ отъ ангелы-тъ, че за пострадаваніе-то на смърть-тъ е вѣнчанъ съсъ славъ и честь, да бы, съ Божіѣмъ-тъ благодать, вкусилъ смърть за всякого *человѣка*.

10. Защото подобаваше на тогось, зарадъ когото е всичко, и чрѣзь когото е всичко *станжло*, като привожда въ славъ много сынове, чрѣзь страданія-та да направи съвършенъ началникъ-тъ на тѣхно-то спасеніе.

11. Понеже и освящающій-тъ и освящаемы-тъ всички сж отъ одного, за коѣжто причинж не ся срамува да ги нарича братія,

12. Защото казува : Ще възвѣстѣж име-то ти на мои-тъ братія, въ срѣдъ церквж-тъ ще ти възспѣж славословіе.

13. И пакъ : Азъ ще имамъ надеждж-тъ си на него : и пакъ : Ето азъ и дѣца-та които ми е далъ Богъ.

14. И тѣй понеже дѣца-та участвувать въ плѣть и кръвь, и той такожде зѣ участіе въ исто-то, да уничтожи чрѣзь смърть-тъ тогози който има държавж-тъ на смърть-тъ, сирѣчь діаволь-тъ,

15. И да избави тѣзи, които поради страхъ-тъ на смърть-тъ прѣзь всичкій-тъ си животъ бѣхж подчинени на робство.

16. Защото извѣстно че не пріе отъ ангелы-тъ *естество*, но отъ сѣме-то Авраамово пріе.

17. За това трѣбаше да ся уподоби по всичко на братія-та, да бжде милостивъ и вѣренъ първосвященникъ въ отношеніе къмъ Бога, за да направи умилостивеніе за грѣхове-тъ на народъ-тъ.

18. Понеже въ това което пострада и самъ искушенъ бы, може и на искушаемы-тъ да помогне.

ГЛАВА ̄.

а. Тѣмже, братіе стѣла, званіа нѣпагѡ причастицы, разсмѣйте посланника и стѣителя исповѣданіа нашегѡ Іиса Хрѣта :

б. Рѣчна сѣша сотворшемѡ ѡго, іакоже и Мѡисей во всемѡ домѡ ѡгѡ.

в. Множайшей во славѣ сѣи паче Мѡисеа сподобиса, ѡликѡ множайшею чѣсть имать паче домѡ сотворивый ѡго :

г. Всѣхъ во домѡ создается ѡ нѣкоегѡ : а сотворивый всѣхъскаа, Бгѡ.

д. И Мѡисей оубѡ вѣренѡ бѣ во всемѡ домѡ ѡгѡ, іакоже слагѡ, во свидѣтельство глаголатиса имѣвшимѡ :

е. Хрѣтѡсѡ же, іакоже сынѡ въз домѡ своемѡ : ѡгѡже домѡ мѡ ѡсмы, іаже дерзновѣніе и похвалѡ оупованіа даже до конца и звѣстнѡ оудержимѡ.

ж. Тѣмже іакоже глаголетѡ Дхѡ стѣи : днѣсь, іаже гласѡ ѡгѡ оуслышите,

з. Не ѡжесточите сердецѡ вашихѡ, іакоже въз прогнѣваніи, во дни искѡшеніа въз пгстѣи :

д. И даже искѡсиша ма оубѡ ваши, искѡсиша ма и видѣша дѣла ма четѣредесятъ лѣтѡ.

е. Серѡ ради негодоваѡхѡ рода тогѡ, и рѣхѡ : приснѡ забавждаютѡ сердцемѡ : тѣи же не познаша пгтѣи моѡхѡ :

ж. Іако клѡхѡ во гнѣвѣ моѡмѡ : іаже виидѡстѡ въз покой моѡ.

з. Блюдите, братіе, да не когдѡ вѡдетѡ въз нѣкоемѡ ѡ васѡ сердце азѡавѡ (исполнено) невѣрѡ, во ѡже ѡстѡпѣти ѡ Бга живѡ :

д. Но оубѡшайте себѡ на всѣхъ дѣнь, дѡндеже, днѣсь, нарицаетѡ, да не ѡжесточитѡ нѣкто ѡ васѡ лѣстѡю грѣхѡвною :

ГЛАВА 3.

1. За това, братіе святии, участници на небесно-то званіе, разумѣйте посланника и първосвященника на наше-то исповѣданіе, Исуса Христа;

2. Който бѣ вѣренъ на тогози който го постави, както и Моисей во всичкый-тъ неговъ домъ.

3. Понеже той ся сподоби на по голѣмъ славъ отъ Моисеевж-тж, споредъ колкото по голѣмъ почестъ има отъ домъ-тъ тойзи който го е направилъ;

4. Защото всякой домъ ся прави отъ нѣкого си; а който е направилъ всичко е Богъ.

5. И Моисей *бл* вѣренъ въ всичкый-тъ му домъ като слуга, въ свидѣтелство на това което имаше да ся говори;

6. А Христось, като сынъ надъ свой-тъ си домъ; на когото домъ смы ний, ако удържимъ до край твърдо дързновеніе-то и похвалѣ-тж на надеждж-тж.

7. За това, както казува Духъ Святый, Днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ,

8. Не ожесточавайте сърдца-та си, както во врѣме-то на прѣогорченіе-то въ день-тъ на искушеніе-то въ пустыніж-тж,

9. Дѣто мя искусихж отци-тъ ви, испытахж мя, и видѣхж дѣла-та ми четридесетъ години;

10. За това възнегодовахъ на онзи родъ, и рѣкохъ: Всякога заблуждавать съсъ сърдце-то *си*; и тѣ не познахж мои-тъ пѣтица;

11. Така въ гнѣвъ-тъ си ся заклѣхъ: Че нѣма да влѣзжтъ въ мое-то упокоеніе.

12. Гледайте, братіе, да не бы да има въ нѣкого отъ васъ сърдце лукаво на невѣрство, щото да отстѣпи отъ Бога живаго;

13. Но увѣщавайте ся единъ другый всякой день, доклѣ ся зове Днесъ, да не бы да ся ожесточи нѣкой отъ васъ чрѣзъ измамж-тж на грѣхъ-тъ.

᠗і. Причѣстницы ко вѣхомъ Хрѣтѣ, ѡще точію начѣтокъ составѣ дѣже до концѣ извѣстенъ оудержіимъ :

ѣі. Внєгдѣ глаголетъ, днєсь, ѡще гласъ єгѡ оуслішите, не ѡжесточіте сердєцъ вѣшихъ, ѡкоже въ прогнѣваніи.

ѥі. Нѣцыи ко слышавше прогнѣваша, но не всѣ изшѣдшіи изъ Єгѣпта съ Мѡѡсѣомъ :

ѥі. Коихъ же негодѡвѣ четыредесятъ лѣтъ ; не согрѣшившихъ ли, ихъже кѡсти падѡша въ прєстѣни ;

їі. Котѡрымъ же клѣса не внїти въ покѡище єгѡ, ѡвѣ, ѡкѡ протївашымъ ;

᠔і. И вїдимъ, ѡкѡ не возмогѡша внїти за невѣрствіє.

ГЛАВА ᠗.

᠗. Да оубоимъ оубо, да не когдѣ ѡставленъ ѡбѣтованію внїти въ покѡи єгѡ, ѡвнїтса ктѡ ѡ вѣсъ лишївса.

в. Ибо намъ благовѣствовано єсть, ѡкоже и Ѧнѣмъ : но не пользова Ѧнѣхъ слѡво слѣха, не растворѣнное вѣкрою слышавшихъ.

г. Вхѡдимъ ко въ покѡи вѣровавшїи, ѡкоже речѣ : ѡкѡ клѣса во гнѣвѣ моємъ, ѡще внїдѣтъ въ покѡи мої : ѡще и дѣломъ ѡ сложенїѣ мїра бѣвшимъ.

д. Речѣ ко нѣгдѣ ѡ седмѡмъ сїце : и почїи бѣ въ дѣнь седмїи ѡ всѣхъ дѣлѣхъ своїхъ :

ѣ. И въ сѣмъ пакї : ѡще внїдѣтъ въ покѡи мої.

ѥ. Понѣже оубо лишѣни нѣцыи внїти въ негѡ, и їмъже прѣжде клѡвѣствовано бѣ, не внїдѡша за непослѣшанїє :

ѥ. Пакї нѣкїи оуставлѣетъ дѣнь, днєсь, въ дѣдѣ глагола, по томїцѣхъ лѣтѣхъ, ѡкоже прѣжде глаголаса, днєсь, ѡще гласъ єгѡ оуслішите, не ѡжесточіте сердєцъ вѣшихъ.

14. Защото ний станѣхмы причастници на Христа, ако удържимъ до край твърдо начало-то на увѣреніе-то.

15. Когато ся казува : Днесъ, ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си, както въ прѣогорченіе-то.

16. Защото нѣкои си като чухъ, прѣогорчихъ го ; но не всички които излѣзохъ изъ Египетъ чрѣзъ Моисея.

17. А на кои негодова четиридесетъ години ? Не на тѣзи ли, които съгрѣшихъ, и на които кости-тъ паднахъ въ пустыня-тъ ?

18. На кои още ся заклѣ че нѣма да влѣзѣтъ въ негово-то упокоеніе, не на тѣзи ли, които ся не покорявахъ ?

19. И видимъ че не могохъ да влѣзѣтъ заради невѣріе-то си.

ГЛАВА 4.

1. И тѣй понеже ни остава обѣщаніе да влѣземъ въ негово-то упокоеніе, нека ся убоимъ, да не бы да ся яви нѣкой отъ васъ че ся е лишилъ *отъ него*.

2. Защото намъ ся благовѣсти, както и тѣмъ ; но тѣхъ ги не ползова слово-то което чухъ, понеже въ тѣзи които го бѣхъ чули, не бѣше размѣсено съ вѣрѣ.

3. Защото влѣзуваме въ упокоеніе-то ний които повѣрувахмы, като рече : Така ся заклѣхъ въ гнѣвъ-тъ си, че нѣма да влѣзѣтъ въ мое-то упокоеніе ; ако и да сѣ былы свършены дѣла-та *Божіи* отъ поставленіе-то на свѣтъ-тъ.

4. Защото нѣгдѣ си е реклъ за седмый-тъ день така : И почини си Богъ въ седмый-тъ день отъ всички-тъ си дѣла.

5. И на това *мѣсто* пакъ : Нѣма да влѣзѣтъ въ мое-то упокоеніе.

6. И тѣй, понеже остава нѣкои да влѣзѣтъ въ него, и тѣзи на които ся отъ понапрѣдъ благовѣсти, не сѣ влѣзли заради непокорство-то,

7. Пакъ опрѣдѣлява нѣкой день, Днесъ, като казува чрѣзъ Давида, подиръ толкози врѣме, както ся рече ; Днесъ ако чуете неговъ-тъ гласъ, не ожесточавайте сърдца-та си.

и. Яще бо въ онѣхъ Іисъ оупокѡиыз, не въ ѡ иноумъ дни глаголаыз по сѣхъ.

д. Оубо ѡставлено єсть (и єще) свѣдѣтельство людемъ Бжїимъ.

і. Вшедый бо въ покой єгѡ, и той почи ѡ дѣлз своихъ, ꙗкоже ѡ своихъ Бгѣхъ.

ѡ. Потшїмса оубо внїти во оный покой, да не кто въ тѣже прїтчз противленїа впадѣтз.

б. Живо бо слово Бжїе, и дѣйственно, и острѣйше паче всакагѡ меча обоудс остра, и проходѣщее даже до раздѣленїа дшїи же и дсха, членѡвз же и мозгѡвз, и сдѣительно помышленїемъ и мыслемъ сердечнымъ :

г. И нѣсть твѣрь невлѣна преѡ нимъ, всѧ же нагѧ и ѡбавлѣна преѡ очїма єгѡ, кз немѡже намъ слово.

д. Имѡще оубо Архїереѧ велика, прошѣдшаго небеса, Іиса Сына Бжїа, да держїмса исповѣданїа.

е. Не ѡмамы бо архїереѧ не могѡша спострадатї нѣмошемъ нашимъ, но ѡскшѣна по всѧческимъ по подобїю, рѡзвѣ грѣхѧ.

ѕ. Да прїстзпѣмъ оубо сз дерзновѣнїемъ кз престѡлз благодатї, да прїимемъ мїлость, и блгодатѣ ѡбращемъ, во блговременнз пѡмощь.

ГЛАВА Ѣ.

а. Всѧкз бо первосцѣнникз, ѡ челоѣккз прїемлемъ, за челоѣкки поставлѣтса на сѡзжкы, ꙗже кз Бгѣ, да прїноснтз дѡры же и жѣртвы ѡ грѣсѣхъ,

б. Спострадатї могїи невѣжествяющимъ и заблзждѡющимъ : понѣже и той нѣмошїю ѡвлѡженъ єсть.

г. И сегѡ рѡди долженъ єсть ꙗкоже ѡ людемъ, такожде и ѡ себѣ прїносїти за грѣхї.

8. Защото ако бѣ имъ далъ Исусъ *Навинъ* упокоеніе, слѣдъ това не бы говорилъ за другъ день.

9. Слѣдователно за народъ-тъ Божій остава упокоеніе.

10. Защото който е влѣзълъ въ негово-то упокоеніе, и той си починжъ отъ свои-тъ си дѣла, както Богъ отъ негови-тъ си.

11. И тѣй да ся постараемъ да влѣземъ въ това упокоеніе, за да не падне нѣкой въ истый-тъ примѣръ на непокорство-то.

12. Защото Божіе-то слово е живо, и дѣятелно, и по остро отъ всякой мечъ остръ и отъ двѣ-тъ страны, и проминува до раздѣленіе-то на душѣ-тъ и на духъ-тъ, на съставы-тъ и на мозъкъ-тъ, и издирва помышленія-та и памѣренія-та сърдечны;

13. И нѣма *никое* създание да не е явно прѣдъ него, но вспчкото е голо и раскрыто прѣдъ очи-тъ на тогось, къмъ когото е нашій-тъ отвѣтъ.

14. И тѣй като имама великъ Първосвященникъ, който е промижълъ небеса-та, Исуса Сына Божія, нека държимъ това исповѣданіе.

15. Защото нѣмама първосвященникъ който да не може да пострада съ *насѣ* въ наши-тъ немощи, но който освѣнъ грѣхъ, некушенъ бы подобно *намъ* всякакъ.

16. И тѣй да пристѣпваме съ дързновение къмъ прѣстолъ-тъ на благодать-тъ, за да приемемъ милость, и да памѣримъ благодать за помощъ въ врѣме на нуждѣ.

ГЛАВА 5.

1. Защото всякой първосвященникъ който ся зема изъ между чловѣцы-тъ, за чловѣцы-тъ ся поставя въ *служеніе* къмъ Бога, да принося дарове и жертвы за грѣхове-тъ,

2. Такъвъ който може да има состраданіе къмъ невѣжы-тъ и заблуждающы-тъ; защото и самъ е обложенъ съ немощъ;

3. И за това е длѣженъ, както за народъ-тъ, така и за себе си да принося *жертвж* за грѣхове-тъ.

д. И никтоже самъ себѣ пріемлетъ чѣсть, но званный ѿ
Бга, якоже и Аарѡнъ.

е. Таковъ и Хртѡсъ не себѣ прослави быти первосцѣнника,
но глаголавый къ немѹ: Снъ мой еси ты, азъ днесь ро-
дихъ тѣ:

ѕ. Якоже и индѣ глаголетъ: ты еси сцѣнникъ во вѣкъ,
по чинѹ Мелхиседековѹ.

з. Иже во днѣхъ плѡти своеѣ, молѣнїѣ же и молитвы къ
могѹщему спасти егѡ ѿ смѣрти, съ воплемъ крѣпкимъ и со
слезами принесъ, и оуслышанъ кывъ ѿ блгоговѣнства,

и. Яже и Снъ баше, обаче навѣче ѿ снхъ, яже пострадѣ,
послшанїю,

д. И совершивъса късть всемъ послшующымъ егѡ ви-
новенъ спасенїѣ вѣчнагѡ:

и. Нареченъ ѿ Бга первосцѣнникъ, по чинѹ Мелхиседе-
ковѹ.

л. Ѣ немже многое намъ слово и нездѡбъ сказѣемое гла-
голати: понѣже немощни въсте слѡхи.

в. Ибо должни сѣще быти оучители лѣтъ ради, паки
трѣвзете оучитисѣ, кѣд писмена начѣла словесъ Бжїихъ: и
въсте трѣвзюще млекѣ, а не крѣпкѣ пици.

г. Исѣкъ ко причѣщѣнїю млекѣ, ненскѣсенъ слѡва прѣ-
вды: младенецъ бо есть:

д. Совершенныхъ же есть твѣрда пица, имѹщихъ чѣв-
ствѣѣ ѡбсчѣна долгимъ оученїемъ въ разсѣжденїе добра же
и зла.

ГЛАВА 5.

а. Тѣмже ѡставаше начѣла Хртѡва слѡво, на совершенїе
да ведѣмъ: не паки ѡснованїе покаенїѣ полагающе ѿ мѣр-
твыхъ дѣлъ, и вѣры въ Бга,

4. И никой не зема на себе си тѣзи почеть, освѣнь тойзи който ся призовава отъ Бога, както и Ааронъ.

5. Тѣи и Христось не прослави себе си да стане първосвященникъ, но тойзи който му е казалъ: Сынъ мой си ты, азъ днесъ тя родихъ.

6. Както и на друго мѣсто казува: Ты *си* Священникъ въ вѣкы по чинъ-тъ Мелхиседековъ.

7. Който въ душ-тъ на плът-тъ си, като принесе, съсь силно выканіе и съсь сълзы, моленія и молбы тому, който можаше да го избави отъ смърть, и послушанъ бы заради благоговѣнство-то *си*,

8. Ако и Сынъ да бѣ, научи ся на послушаніе отъ това което пострада,

9. И като ся усовършенствува, станъ причинитель на вѣчно спасеніе на всицы що му сѣ послушни;

10. Нареченъ отъ Бога първосвященникъ по чину Мелхиседекову.

11. За когото имамы да кажемъ много, и мѣчны за истълкуваніе; защото станъхте мързеливи въ слушаніе.

12. Понеже като бѣхте длѣжини споредъ врѣме-то и учители да станете, вы пакъ имате нуждѣ да вы учи нѣкой първы-тъ начала на словеса-та Божіи; и стигнѣхте да имате нуждѣ за мѣко, а не за твърдѣ хранѣ.

13. Защото всякой който ся храни съ мѣко, нескусенъ е въ слово-то на правдѣ-тъ; понеже е младенець.

14. А твърда-та хранѣ е за съвършенны-тъ, които по навикновение имать чувства-та си обучены да распознавать добро-то и зло-то.

ГЛАВА 6.

1. Поради това да оставимъ начально-то ученіе Христово, и да ся водимъ къмъ съвършенство-то, безъ да полагамы пакъ основѣ на покаяніе отъ мъртвы дѣла, и вѣрѣ въ Бога,

ѳ. Крепленій оученіа, возложеніа же рѣкъ, воскрѣніа же мѣртвыхъ, и сѣдѣніа вѣчнаго.

ѿ. И сіе сотворимъ, ѡже Бгъ повелѣтъ.

ѿ. Не возможно во просвѣщенныхъ единою, и вкѣсившихъ дара небеснаго, и причастниковъ бывшихъ Дха стѣаго,

ѿ. И добраго вкѣсившихъ Бжїа глагола, и сілы градѣшаго вѣка.

ѿ. И ѡпадшихъ, пакы ѡбновлѣти въ покаеніе, второе распинающихъ Сїа Бжїа себѣ, и ѡбличающихъ.

ѿ. Земля во пѣвшая сходѣщій на ню мнѣжицею дождь, и раждающая быліа двѣраа Онымъ, ѡмже и дѣлаема бывае-тъ, прѣмлетъ бгословеніе ѡ Бга :

и. Я ѡзношала терніа и волчецъ, непотребна єсть и клѣтвы вѣзъ, ѣже кончина въ пожженіе.

и. Надѣмся же ѡ васъ, возлюбленніи, лѣчшихъ, и придерживающихся спасеніа, ѡже и такъ глаголемъ.

и. Не ѡбидливъ во Бгъ, забыти дѣла вашихъ и трѣдѣ любвѣ, юже показате во ѡма єгѡ, посаживше стѣмъ и сажайте.

и. Желаемъ же, да кїждо васъ ѡвлѣтъ тожде тѣнїе ко ѡзвѣщенію оупованїа даже до конца :

и. Да не лѣнїви вѣдете, но подражатели наслѣдствію-щихъ ѡбѣтованїа вѣрою и долготерпѣніемъ.

и. Авраамъ во ѡбѣтованїа Бгъ, понеже ни єдинемъ ѡмаше бошимъ клѣтиса, клѣтса собою,

и. Глагола : воистинно бгослова бгословаю тѣ, и оупножаа оупножа тѣ :

и. И такъ долготерпѣвъ, получи ѡбѣтованїе.

и. Человѣцы во бошимъ клѣтса, и всѣкомъ ѡхъ пре-кослѣвію кончина во ѡзвѣщеніе клѣтва єсть :

2. Ученіе-то за кръщенія-та, и за възлаганіе-то на рѣцѣ, за възкръсеніе-то на мъртвы-тѣ, и за вѣчный-тѣ съдъ.

3. И това ще сторимъ, ако Богъ допусне.

4. Защото тѣзи които еднѣжъ сж ся просвѣтили и вкусили сж отъ небесный-тѣ даръ, и сж станѣли участници на Святаго Духа,

5. И които сж вкусили отъ добро-то слово Божіе, и отъ сплы-тѣ на бѣдѣщій-тѣ вѣкъ,

6. И сж отпаднѣли, невъзможно е да ся обновятъ пакъ съ покаяніе, понеже распиватъ вторый пѣтъ въ себе си Сына Божія, и опозоряватъ го.

7. Защото земя-та, която е пила дѣждъ-тѣ що пада често на неѣж, и която ражда трѣвѣж полезнѣж на тѣзи за които ся и обработка, приима благословеніе отъ Бога ;

8. Но когато прорастява тѣрніе и репей, непотрѣбна е и близу до проклѣтіе, на коѣто сетнина-та е изгоряваніе.

9. А заради васъ, възлюбленни, ако и да говоримъ така, надѣемъ ся за нѣщо по добро и което принадлежи на спасеніе.

10. Защото Богъ не е неправеденъ, че да забрави ваше-то дѣло, и трудъ-тѣ на любовь-тѣ коѣто показахте къмъ негово-то име, като послужихте и служите на святыи-тѣ.

11. И желаемъ всякой отъ васъ да показва исто-то прилѣжаніе за пълно увѣреніе на надеждѣ-тѣ до край.

12. Да не бивате лѣниви, но подражатели на тѣзи които чрѣзъ вѣрѣж и дълготърпѣніе наслѣдуватъ обѣщанія-та.

13. Защото Богъ като даваше обѣщаніе Аврааму, понеже нѣ-маше никого по голѣмъ *отъ себе си* въ когото да ся закълне, закль ся въ себе си.

14. И каза : Нанстинажъ, съ благословеніе ще тя благословѣж, и съ умножаваніе ще тя умножж ;

15. И така съ дълготърпѣніе-то, получи обѣщаніе-то.

16. Защото чловѣци-тѣ ся кляхътъ въ по голѣмый-тѣ *отъ тѣхъ*, и клѣтва-та за утвърденіе бива свършваніе на всяко противорѣчіе между тѣхъ ;

31. Въ нѣмже лишише хотѣ Бгъ показати наследникомъ ѡбѣтованїа, непреложное совѣта своего, ходатайствова клятвою,

32. Да двѣма вѣщми непреложными, въ нихже не возможно солгати Бгъ, крѣпкое оутѣшенїе имамы прибѣгшии ѡтиса за предлежащее оупованїе.

33. Ёже ѡки кóтвс имамы дшшї твѣрдс же ѡ ѡзвѣстис, ѡ вхóдшю во востреничїшее завѣсы :

34. Идѣже предтеча ѡ насъ видѣ Иисъ, по чїнс Мелхїседековс первосїиенникъ бывъ во вѣки.

ГЛАВА 3.

а. Сей ко Мелхїседекъ царь Салїмскїй, сїиенникъ Бга вїшнагъ, ѡже срѣте Авраама возвращашася ѡ сѣча царей ѡ блгословїи ёго,

б. Ёмъже ѡ десатїнс ѡ всѣхъ ѡдѣли Авраамъ : первѣе оубо сказѣтс царь правды, потомъ же царь Салїмскїй, ёже ёсть, царь мїра :

в. Безъ оца, безъ матери, безъ причта рода, ни начала днѣмъ, ни животъ конца имѣа, оуподобленъ же Сгс Бжїю, прекывѣетъ сїиенникъ вїнс.

г. Видите же, ёликъ сей, ёмъже ѡ десатїнс дѡлз ёсть Авраамъ патрїархъ ѡ избранныхъ.

д. И прїемлющїи оубо сїиенство ѡ сынѡвъ Левїтїнъ, заповѣдъ имстъ ѡдесѡтствовати люди по законс, сїрѣчь братїю свою, ѡще ѡ ѡ чреслахъ Авраамовыхъ ѡзшѣдшю :

е. Не причтѣемый же родомъ къ нимъ, ѡдесѡтствова Авраама, ѡ имъщаго ѡбѣтованїа блгословїи :

ж. Безъ всѡкагъ же прекословїа мѣншее ѡ бóлшагъ блгословѣетс.

17. Въ което Богъ като ищѣше да покаже повече непрѣложно-то свое намѣреніе къмъ наслѣдници-тъ на обѣщаніе-то, употреби срѣдство клѣтвъ-тъ,

18. Така щото чрѣзъ двѣ непрѣложны нѣща, въ които не е възможно да слѣже Богъ, да имамы твърдо утѣшеніе, ный, които смы приобѣгнахли да ся хванемъ за прѣдлежащ-тъ надеждъ ;

19. Коѣкто имамы както якорь на душѣ-тъ безопасенъ и твърдъ, и който влѣзува въ най вѣтрѣшно-то на завѣсѣ-тъ ;

20. Гдѣто Исусъ влѣзе за насъ прѣдтеча, като станъ първосвященникъ во вѣки по чину Мелхиседекову.

ГЛАВА 7.

1. Защото тойзи Мелхиседекъ, царь Салимскый, священникъ на Бога Вышняго, който срѣщнахъ Авраама, когато ся вращаше отъ поразяваніе-то на царіе-тъ, и го благослови ;

2. Комуто Авраамъ отдѣли и десетъкъ отъ всичкый-тъ *обиръ* ; той който първо ся тълкува царь на правдѣ-тъ, а послѣ и царь Салимскый, сирѣчь царь на миръ ;

3. Безъ бащѣ, безъ майкѣ, безъ родословіе ; и нѣма нито начало на дни, нито край на животъ, но уподобенъ на Сына Божія, прѣбѣдва вынѣжгы священникъ.

4. А смотрѣте колко великъ *оль* той, комуто патриархъ Авраамъ даде и десетъкъ отъ *обиры-тъ*.

5. И които отъ Левіевы-тъ сынове приимать священство-то, имать заповѣдь по закону да земать десетъкъ отъ народъ-тъ, сирѣчь отъ братія-та сп, ако и да сѣ произлѣзли отъ чрѣсла-та Авраамовы ;

6. Но той, който не ся водяше отъ тѣхний-тъ родъ, зѣ десетъкъ отъ Авраама, и благослови тогожь който имаше обѣщанія-та :

9. А безъ всяко противорѣчіе по малко-то ся благославя отъ по голѣмо-то.

и. И здѣ оубо десятины челоѣцы оумирающеи пріемлютъ: тамъ же свидѣтельствемыи, ꙗко живъ есть.

д. И да сѹце рекъ: Авраамомъ и Левѹи пріемлай десятины, десятины даахъ есть:

г. Ѣще во въ чрслѣхъ очиныхъ баше, егда срѣте егò Мелхиседекъ.

д. Ище оубо совершенство Левѹтскимъ сѹенствомъ было: людіе во на немъ взаконени быша: каа ещѣ потреба, по чинъ Мелхиседековъ иномъ востати сѹенникъ, а не по чинъ Авраамовъ глаголатиса;

в. Прелагаемъ во сѹенствъ, по нѣжди и законъ преме-неніе бываетъ.

г. Ѣ немже во глаголютса сѹа: колѣнъ иномъ причастиса, ѡ негѹже никтоже прѣстѣпи ко олтарю:

д. Иавѣ во, ꙗко ѡ колѣна Исдова возсіа Гдѣ нашъ, ѡ немже колѣнкъ Моисей ѡ сѹенствѣ ничесѹже глагола.

е. И лишше ещѣ ꙗвѣ есть, ꙗко по подобію Мелхиседековъ востаетъ сѹенникъ ииъ,

ж. Иже не по законъ заповѣди плотскіа бысть, но по силѣ живота неразрешаемаго:

з. Свидѣтельствуетъ во, ꙗко ты еси сѹенникъ во вѣкхъ, по чинъ Мелхиседековъ.

и. Ѣлаганіе оубо бываетъ прѣжде бывша заповѣди за немошное еа и неполезное:

д. Ничтоже во совершилъ законъ: привведеніе же есть лѹчшемъ оупованію, иже приближаемъ къ Бгъ.

к. И по елихъ не безъ клѣтвы:

ка. Сѹи во безъ клѣтвы сѹенницы быша, сѹ же сѹ клѣтвою чрезъ глаголющаго къ немъ: клѣтса Гдѣ и не расклетса, ты еси сѹенникъ во вѣкхъ по чинъ Мелхиседековъ:

кв. По толихъ лѹчагъ завѣта бысть испорѣчникъ иисъ.

8. И тука зематъ десетъкъ чловѣци смъртни; а тамо *зема* той за когото ся свидѣтельствува че е живъ.

9. И така да рекъ, самый-тъ Левій който зема десетъкъ, даде и той десетъкъ чръзъ Авраама;

10. Защото бѣше още въ чръсла-та на бащъ си, когато го срѣщнъ Мелхиседекъ.

11. И тѣй ако бѣ было съвършенство-то чръзъ Левитско-то священство, (защото народъ-тъ подъ него пріе законъ-тъ;) каква нужда вече да ся привдигне другъ священникъ по чинъ-тъ Мелхиседековъ и да ся не казува по чинъ-тъ Аароновъ?

12. Защото когато ся промѣнява священство-то, по нуждъ става промѣненіе и на законъ-тъ.

13. Понеже тойзи за когото ся говори това, принадлежи на друго племе, отъ което никой не е приближилъ до олтарь-тъ.

14. Понеже *е* явно че отъ *племе-то* Іудино произлѣзе Господъ нашъ, за което племе Моисей нищо не говори за священство.

15. И още повече е явно, защото по подобіе на Мелхиседека въстава другъ священникъ,

16. Който не бы по закону на плѣтскъ заповѣдь, но по силъ на бесконеченъ животъ;

17. Защото свидѣтельствува *и казува*; Ты си священникъ въ вѣкы по чинъ-тъ Мелхиседековъ.

18. Защото става унищоженіе на по прѣднѣ-тъ заповѣдь поради нейнѣ-тъ слабость и бесполезность;

19. (Понеже законъ-тъ не доведе нищо въ съвършенство,) а *станъ само* привожданіе на еднъ по добръ надеждъ, чръзъ който приближавамы при Бога.

20. И споредъ колкото не *е бывалъ священникъ* безъ заклѣваніе,

21. (Защото тѣ станъхъ священници безъ заклѣваніе, а той съзъ заклѣваніе чръзъ того, който му казува: Заклѣ ся Господъ и пѣма да ся раскае: Ты *си* священникъ въ вѣкы по чинъ-тъ Мелхиседековъ,)

22. Толкозь на по добръ завѣтъ поручникъ станъ Іисусъ.

кв. И Онѣ множайши сщ҃енницы кыша, занѣ смѣртїю возбранѣни сѣть пребывати :

кд. Сѣй же, занѣже пребываетъ во вѣки, непрестѣнное имать сщ҃енство :

ке. Тѣмже и спасти до конца можетъ приходѣющихъ чрезъ него къ Бг҃с, всегда живъ сый, во ѣже ходатайствовати ѡ нихъ.

кв. Таковъ бо намъ подобаше архіерей, преподавѣнъ, незлобивъ, безсквѣрненъ, ѡлгченъ ѡ грѣшникъ, и вышше нѣсз бывый :

кз. Иже не имать по всѣ дни нѣжды, ѡкоже первосщ҃енницы, прѣжде ѡ своихъ грѣсѣхъ жѣртвы приносѣти, потомъ же ѡ людскихъ : сїе бо сотвори единаю, себѣ принесъ.

кн. Законъ бо человекѣи поставлетъ первосщ҃енника, имѣюща нѣмощь : слово же клѣтвенное ѣже по законѣ, сѣа во вѣки совершена.

ГЛАВА II.

а. Глава же ѡ глаголемыхъ : такова имамы первосщ҃енника, иже сѣде ѡдеснѣю престола величествїа на небесѣхъ,

б. Стѣмъ слѣжителъ, и скинїи истиннѣй, юже водрззи Гдѣ, а не человекъ.

в. Всѣхъ бо первосщ҃енникъ, во ѣже приносѣти дары же и жѣртвы поставлаемъ кываетъ : тѣмже потреба имѣти что и семъ, ѣже принесетъ.

г. Иже бы бо былъ на землїи, не бы былъ сщ҃енникъ, сщ҃ымъ сщ҃енникымъ приносѣющимъ по законъ дары :

д. Иже Образъ и стѣни слѣжатъ нѣныхъ, ѡкоже глаголаю кысть Мвѣсїею хотѣшъ сотворѣти скинїю : виждь бо речѣ, сотвориши всѣ по Образъ показанномъ ти на горѣ :

23. И наистинѣ тѣ сѣ были мнозина священници, защото смъртъта имъ възбраняваше да прѣбѣдватъ *въ чинѣ-то си*.

24. Но той, понеже прѣбѣдва вѣчно, има священство което не прѣхожда на другыго ;

25. За това и може съвсѣмъ да спасава тѣзи които чрѣзъ него приходатъ при Бога, понеже е всякога живъ да ходатайствува за тѣхъ.

26. Защото такъвъ первосвященникъ подобаваше намъ, прѣподобенъ, незлобивъ, непороченъ, отлѣченъ отъ грѣшны-тѣ, който е станѣлъ по высокъ отъ небеса-та ;

27. Който пѣма всякой день нуждѣ, както первосвященници-тѣ, да приноси жертвѣ първо за свои-тѣ си грѣхове, послѣ за *грѣхове-тъ* на народъ-тѣ ; защото единъжъ сторн това като принесе себе си.

28. Защото законъ-тѣ поставя первосвященници челоуѣцы, които иматъ немощъ ; а слово-то на заклѣваніе-то, което е слѣдъ законъ-тѣ, *постави* Сынъ-тѣ, който е съвършенъ въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1. А главно-то въ това което говоримъ е, че ный имамы такъвъ первосвященникъ, който сѣднѣ отдесно на величественный-тѣ прѣстолъ на небеса-та,

2. Служитель на святилище-то и на истиннѣ-тѣ скинїѣ, който е Господь въздигнѣлъ а не челоуѣкъ.

3. Защото всякой первосвященникъ ся поставя да приноси дарове и жертвы ; за това нужно е да има и той нѣщо което да приноси.

4. Понеже ако бѣше на земѣ-тѣ, не щѣше нито да е священникъ, защото има священници които приносятъ дарове-тѣ по закону,

5. Которы служатъ въ образъ и сѣнкѣ на небесны-тѣ, както бы открыено Моисею, когато щѣше да направи скинїѣ-тѣ ; Защото, Гледай, казува, да направишь всичко-то по образъ-тѣ който ти бы показанъ на горѣ-тѣ.

5. Ныиѣ же лѣчшее оулаичи слѣженіе, поеликс ѿ лѣчшаго завѣта єсть ходатаи, ѿже на лѣчишихъ ѡбѣтованіихъ оузакописа.

6. Аще бо въ первый онъ непороченъ былъ, не въ второмъ искалося мѣсто.

7. Оукорѣа бо ѿхъ глаголетъ: се днѣ градѣтъ, глаголетъ Гдѣ: ѿ совершѣ на домъ ѿлевъ ѿ на домъ ѿдовъ завѣтъ новъ:

8. Не по завѣту, єгоже сотвори хъ оцѣмъ ѿхъ, въ день, въ онъже ємшъ мѣ ѿхъ за рѣкъ, ѿвестѣ ѿхъ ѡ землѣ єгипетскѣа: занѣ тѣи не пребѣша въ завѣтѣ моѣмъ, ѿ азъ нерадѣхъ ѡ нѣхъ, глаголетъ Гдѣ:

9. Иѣкѡ сѣй завѣтъ, єгоже завѣцаю домъ ѿлевъ по онѣхъ днѣхъ, глаголетъ Гдѣ: даа законы моѣ въ мысли ѿхъ, ѿ на сердца хъ ѿхъ напишѣ ѿхъ: ѿ бѣдъ ѿмъ бѣтъ, ѿ тѣи бѣдѣтъ мнѣ людѣе.

10. И не ѿмать насчиѣи кѣждо ѿскреннаго своего, ѿ кѣждо брата своего, глагола, познаѣ Гдѣ: ѿѣкѡ вси оуѣѣдѣтъ ма ѡ маа даже ѿ до велика ѿхъ,

11. Занѣ милостивъ бѣдъ неправдамъ ѿхъ, ѿ грѣхѡвъ ѿхъ ѿ беззаконѣй ѿхъ не ѿмамъ поманѣти ктомѣ.

12. Внегда же глаголетъ, новъ, ѡбѣтши първаго: ѿ ѡбѣтшавѣюще ѿ состарѣвѣющеа, близъ єсть ѿстѣнѣа.

ГЛАВА 6.

1. Имѣаше оубѡ първаа скѣнѣа ѡправданѣа слѣбѣы, стѡе же людскѡе.

2. Скѣнѣа бо сопрѣженѣа бысть първаа, въ нѣеже свѣтилаиикъ ѿ трапѣза ѿ предложѣнѣе хлѣбѡвѡвъ, ѿже глаголетса стѣа.

3. По вторѣй же завѣскѣ скѣнѣа глаголемаа, стѣа стѣихъ.

6. Но сега, *Христосъ* улучи *толкось* по прѣвѣсходно служеніе, споредъ колкото е и ходатай на по добръ завѣтъ, който е узаконенъ на по добры обѣщанія.

7. Защото ако бѣше онзи първий—тъ *завѣтъ* безъ недостаткъ, не бы ся искало мѣсто за вторий—тъ.

8. Защото като гы укорява, казува: Ето иджтъ дни, казува Господь, и ще направѣж новъ завѣтъ съ домъ—тъ Израилевъ и съ домъ—тъ Іудинъ;

9. Не по завѣтъ—тъ който направихъ съ отцы—тъ имъ въ день—тъ когато гы хванжхъ за ржкж да гы изведж отъ земѣж—тж Египетскж; защото тѣ не устояж въ завѣтъ—тъ ми, и азъ не радиж за тѣхъ, казува Господь.

10. Защото тойзи е завѣтъ—тъ който ще завѣщаѣж съ домъ—тъ Израилевъ слѣдъ онѣзи дни, казува Господь; ще вложж мои—тъ законы въ умъ—тъ имъ, и ще гы напишж на сърдца—та имъ, и ще имъ бждж Богъ, и тѣ ще ми бжджтъ народъ.

11. И нѣма да учи всякой ближній—тъ си, и всякой брата си, и да му казува: Познай Господа; защото тѣ всичкы ще мя познаѣжтъ, отъ малкъ до голѣмъ;

12. Защото ще бждж милостивъ на тѣхны—тъ неправды, и грѣхове—тъ имъ и беззаконія—та имъ нѣма вече да поменъ.

13. А като казува новъ овехти първий—тъ; а което овехтѣва и остарѣва то е близу до унищоженіе.

ГЛАВА 9.

1. И първий—тъ *завѣтъ* имаше постановленія за богослуженіе, и святилище земно.

2. Защото ся направи скинія, първа—та, въ коѣто бѣше и свѣтильникъ—тъ, и трапеза—та, и прѣдложеніе—то на хлѣбове—тъ; която ся казува Святая.

3. А задъ вторж—тж завѣсж *имаше* скинія, която ся казуваше Святая святыхъ;

д. Златъ ѿмѣши кадильницъ, ѿ ковчѣга завѣта ѿкованъ всюдѣ златомъ, въ немже стѣла златѣ ѿмѣщала мѣннъ, ѿ жезла ѿарѣновъ прозѣвши, ѿ скрижали завѣта :

е. Превыше же егѡ Херсѡми славы, ѡскрижаша олтарь : ѡ нихже не лѣтъ нынѣ глаголати подробнъ.

ё. Сѡмъ же такъ оустрѣенъ, въ первсю оубѡ скинию вынъ вхождахъ сѡщеницы сажьвы совершающе :

з. Во вторсю же единою въ лѣто единыхъ архіерей, не безъ крове, юже приноситъ за себѣ, ѿ ѡ людскихъ невѣжествихъ :

и. Сѣе глѡлающъ дхъ стѡмъ, ѿкъ не оубѡ глѡса стѡихъ рѣтъ, ещѣ первѣй скинии ѿмѣшей стоаніе :

к. Иже прѣтча во время настоящее оутвердѣса, въ неже дарове ѿ жертвы приносатся не могущыя по совѣсти совершити сажьащаго,

г. Тѡчю въ брѡшнахъ ѿ питїахъ, ѿ различныхъ ѡмовенїихъ, ѿ ѡправданїихъ плѡти, даже до времени ѡсправленїа належаша.

а. Хрѣтѡсъ же прїшедъ архіерей глѡдшїихъ блѡгъ, болшею ѿ совершеннѣйшею скинїею, нерскотворенною, сѣрѣчь, не сѣа тѡри,

в. Не кровю козлею ниже тѣлчею, но своею кровю, вниде единою во стѣла, вѣчное ѡскрѣпленіе ѡбрѣтѣи.

г. Ище во кровь козла ѿ тѣла ѿ пѣпелъ ѡнчїи кропѡшїи ѡскверненыя ѡсѡщѡдетъ къ плѡтстѣй чистотѣ :

д. Кольми пѡче кровь Хрѣтѡва, юже дхѡмъ стѡимъ себѣ принесѣ непорѡчна бгѡ, ѡчїститъ совѣсть нашъ ѡ мѣртвѡихъ дѣлаъ, во еже сажьити намъ бгѡ живъ ѿ истины ;

е. ѿ сегѡ ради новомъ завѣтѣ ходѡтай естъ, да смѣрти бѡвшей, во ѡскрѣпленіе престѡпленїи бѡвшихъ въ пер-

4. Която имаше златнѣ кадильницѣ, и ковчегъ-тъ на завѣтъ-тъ отъ всякъдѣ обкованъ съсъ злато, дѣто бѣ златна-та стомна която имаше маннѣ-тъ, и жезлъ-тъ Аароновъ който процавѣтъ, и плочнѣ-тъ на завѣтъ-тъ ;

5. И надъ него имаше херувими на славѣ-тъ които осѣнявахѣ очистилище-то ; за които не е *нужда* сега да говоримъ подробно.

6. И като бѣхѣ тѣзи така направены, въ първѣ-тъ скинїѣ влѣзвахѣ всякога священници-тъ да совършаватъ богослуженїе-то ;

7. А въ вторѣ-тъ едниѣ въ годинѣ-тъ *вльзваше* първосвященникъ-тъ самъ, не безъ кръвь, коѣшто приносяше за себе си и за народны-тъ отъ невѣдѣніе грѣхове.

8. Съ това показваше Духъ Святый, че пѣтъ-тъ за въ святилище-то не ся е явилъ, доклѣ стояше още първа-та скинїя ;

9. Която бѣше подобїе за тогашно-то врѣме, въ което ся приносяхѣ дарове и жертвы, които не можахѣ да направятъ совршенъ по совѣсть тогожь който служаше,

10. *И които ся състояхѣ* само въ яденїе и пїанїе и въ разны омыванїя, и плѣтскы постановенїя, установены до врѣме-то на поправанїе-то.

11. А когато Христось, първосвященникъ на бѣдѣщы-тъ добрини дойде, прѣзь по голѣмѣ-тъ и по совршеннѣ-тъ скинїѣ, която не бѣ съ рѣкѣ правенѣ, сирѣчь, не отъ таквѣзь направѣ,

12. Нито съ кръвь отъ козлы и отъ телцы, но съсъ собствениѣ-тъ *си* кръвь влѣзе единъ пѣтъ въ святилище-то и придобы вѣчно искупуванїе.

13. Защото, ако кръвь-та отъ юнцы и отъ козлы, и пепель-та отъ юницѣ, съ коѣшто ся порѣсвахѣ осквърнени-тъ, освящава за чистотѣ-тъ на плѣтъ-тъ ;

14. Колко повече кръвь-та на Христа, който чрѣзь Духа вѣчнаго принесе себе си непороченъ Богу, ще очисти совѣсть-тъ ви отъ мъртвы-тъ дѣла, за да служите на Бога живаго !

15. И за това той е ходатай на новъ завѣтъ, да бы, чрѣзь смърть-тъ която станѣ за искупуванїе на прѣстѣпленїя-та които

во мз завѣтѣ, ѡбѣтованіе вѣчнаго наслѣдіа пріймѣтъ званіи.

ѡ. Идѣже во завѣтѣ, смѣрти нѣжно ѣсть вносѣтиса за вѣщіяющаго.

ѡ. Завѣтѣ во вз мѣртвыхъ нѣзвѣстенъ ѣсть, понѣже ничесѡже мѡжетъ, ѣгда живъ ѣсть завѣщавашій.

и. Тѣмже ни пѣрвый безъ крове ѡновленъ бысть.

д. Реченичѣи во бывшей всѡкой заповѣди по законѣ ѡ мѡисѣа всѣмъ людемъ, пріемъ кровь козѡію и тѣлчю, съ водою и волною червленою и ѡсѡпомъ, самыа же тыа кнѣи, и всѡ люди покропи,

ѣ. Глаголѡ: сіа кровь завѣта, ѣгоже завѣщѡ къ вамъ бѣъ :

ка. И скінію же и всѡ сосѣды служѣбныа кровію такожде покропи.

кв. И ѡниодъ кровію всѡ ѡчищѡются по законѣ, и безъ кровопролитїа не бывѡетъ ѡставленіе.

кг. Нѣгда оубо вѡше ѡбразѡмъ небесныхъ сіми ѡчищѡтиса: самѣмъ же небеснымъ лѣчшими жѣртвами, пѡче сіхъ.

кд. Не вз рзкотворѣннаа во стѣлѣ видѣ Хрѣтѡсъ, противѡобразнаа истинныхъ, но вз самое небо, нынѣ да ѡвѣтсѡ лицѡ бжїю ѡ насъ :

ке. Нижѣ да многѡжды принѡситъ себѣ, ѡкоже перво-свѡщенникъ вхѡдитъ во стѣлѣ (стѣхъ) по всѡ лѣта съ кровію чуждѣю :

кз. Понѣже подѡкаше вы ѣмѡ множицею страдѡти ѡ сложенїа мїра: нынѣ же ѣдиною вз кончинѣ вѣкѡвъ, во ѡметанїе грѣхѡ, жѣртвою своєю ѡвѣсѡ.

кз. И ѡкоже лежитъ человекѡмъ ѣдиною оумрѣти, потѡмъ же сдѡъ :

кн. Такѡ и Хрѣтѡсъ ѣдиною принѡсѣсѡ, во ѣже вознестѣи многихъ грѣхѡ, второе безъ грѣхѡ ѡвѣтсѡ, ждѡщимъ ѣго во спасенїе.

станжж въ първий-тъ завѣтъ, да земать призовани-тъ общаніе-то на вѣчно-то наслѣдіе.

16. Защото дѣто има завѣщаніе, трѣбува да стане и смърть-та на завѣщатель-тъ.

17. Защото завѣщаніе-то е дѣйствително вслѣдъ смърть-тъ на умрѣлы-тъ, понеже никога нѣма силж доклѣ е живъ завѣщатель-тъ.

18. За това нито първий-тъ *завѣтъ* бы утвърденъ безъ кръвь.

19. Защото като прочете Моисей всякъ заповѣдь отъ законъ-тъ прѣдъ всичкій-тъ народъ, зѣ кръвь-тъ на телцы-тъ и на козлы-тъ, съ водж и чървенж вѣлжж и пессопъ, та поръси и самж-тъ книгж и всичкій-тъ народъ,

20. И казуваше : Това е кръвь-та на завѣтъ-тъ, който ви завѣща Богъ.

21. Подобно и скиниѣж-тъ и всичкы-тъ служебны сѣдове поръси съ кръвь-тъ.

22. И по закону почти всичко съ кръвь ся очисти ; и безъ кровопролитіе прощеніе не быва.

23. И тѣй нужда бѣше, образи-тъ на небесны-тъ да ся очищавать съ тѣзи ; а самы-тъ небесны съсь жъртвы по добры отъ тѣзи.

24. Защото Христось не влѣзе въ святилища съ ржжж направены, които бѣхж прѣобразованія на истинскы-тъ, но въ само-то небе, да ся яви сега прѣдъ лице-то Божіе за насъ :

25. Нито за да приноси себе си много пѣти, както първосвященникъ-тъ влѣзува въ святилище-то всякъ годинж съ чуждъ кръвь ;

26. (Защото тогази трѣбуваше да пострада много пѣти отъ сздание міра ;) а сега еднѣжъ ся яви въ свѣршуваніе-то на вѣковѣтъ, да отмахне грѣхъ-тъ, чрѣзь пожъртвованіе-то на себе си.

27. И както е опрѣдѣлено на чловѣцы-тъ еднѣжъ да умрѣтъ, а послѣ сѣдъ ;

28. Така и Христось, понеже еднѣжъ бы принесенъ за да дигне грѣхове-тъ на мнозина, ще ся яви вторый пѣтъ безъ грѣхъ, на тѣзи които го чакать, за спасеніе.

ГЛАВА І.

а. Сѣнь во ѿмый законъ градъщихъ блѣгъ, (а) не самыя образъ вещей, на всякое лѣто тѣмже жертвами, иже приносятъ выи, никогдаже можетъ пристъпающихъ совершити.

б. Попеже престали вы быти приносимы, ни единыя ктомъ ѿмъщымъ совѣсть ѿ грѣсѣхъ сажашымъ, единою ѿчищеннымъ.

в. Но въ нихъ воспоминаніе грѣхъвъ на кождемо лѣто выветъ :

а. Невозможно во крови ѿичей и козлей ѿпшати грѣхъ.

б. Тѣмже входѣ въ миръ, глаголетъ : жертвы и приношенія не восхотѣхъ сѣи, тѣло же совершилъ мѣ сѣи :

в. Всесоженіи и ѿ грѣсѣ не блговолѣхъ сѣи.

г. Тогда рѣхъ : сѣ и дѣ, въ главнѣишѣ книжнѣи написася ѿ мнѣ, еже сотворити волю твою, Бже.

д. Выше глагола : Иже жертвы и приношенія и всесоженіи и ѿ грѣсѣхъ не восхотѣхъ сѣи, ниже блговолѣхъ сѣи, иже по законъ приносятся,

е. Тогда рече : сѣ и дѣ сотворити волю твою, Бже : ѿемлетъ первое, да второе поставитъ :

ж. Ѿ нейже воли ѿсващени сѣмы принесеніемъ тѣла Иисъ Хртова единою.

з. И всякъ оубо сщеникъ стоитъ на всякъ день сажѣ, и тыжде множицею приносѣ жертвы, иже никогдаже можетъ ѿлати грѣхъвъ :

и. Онъ же единыя ѿ грѣсѣхъ принесъ жертвы, всегда сѣдитъ ѿдеснѣю Бга,

и. Проче же ѿждаѣ, дождеже положатся врази егѡ подножіе нѡгъ егѡ.

ГЛАВА 10.

1. Защото законъ-тъ като имаше сѣнкж на бѣдѣщи-тѣ добрины *a* не самый-тъ образъ на вещи-тѣ, никога не може да направи съвършени тѣзи които прихождають, съ исты-тѣ жертвы които приносять всякъ годинж непрѣстанно.

2. Понеже *иначе* бы прѣстанжли да ги приносять; защото жертвоприносители-тѣ единъж очистени, не бы имали вече никое *обличеніе* на совѣсть-тж за грѣхове;

3. Но въ тѣзи *жертвы* *быва* всякъ годинж въспоминаніе на грѣхове-тѣ.

4. Защото е невъзможно кръвь отъ юнцы и отъ козлы да отнема грѣхове.

5. За това когато влѣзваше въ свѣтъ-тъ казува: Жертвж и приношеніе не си поискалъ, но приготвилъ си ми тѣло.

6. Всесоженія и *приношенія* за грѣхъ не ти сж угодны.

7. Тогази рѣкохъ: Ето идж, (въ главизнж-тж на книгж-тж е писано за мене,) да сторіж волюж-тж ти, о Боже.

8. По горѣ бѣ реклъ: Жертвж и приношеніе и всесоженія и *приношенія* за грѣхъ не си поискалъ, нито ти сж угодны, (която ся приносять споредъ законъ-тъ;)

9. Тогази рече: Ето идж, да сторіж волюж-тж ти, о Боже. Отнема първо-то, да постанови второ-то.

10. Съ койшто волюж смы осятени, чрѣзь приношеніе-то на тѣло-то Исусъ Христово *принесено* единъж пѣть.

11. И всякой священникъ стои та служи всякой день, и приноси много пѣти исты-тѣ жертвы, които не могатъ никога да отнемають грѣхове.

12. Но той като принесе единъж жертвж за грѣхове-тѣ, сѣднж за вынжгы отдесно на Бога,

13. Та чака доклѣ ся положить врагове-тѣ му подножіе на нозѣ-тѣ му.

дї. Едїнѣмъ во приношенїемъ совершилъ есть во вѣки всващяемыхъ.

еї. Свидѣтельствоветъ же намъ и дхъ стый : по реченномъ во прѣжде :

ѕї. Сѣи завѣтъ, егѡже завѣщяю къ нимъ по днѣхъ онѣхъ, глаголетъ гдѣ, даа законы моа на сердца ихъ, и въ помысленїихъ ихъ напишѣ ихъ :

зї. Таже глаголетъ (гдѣ) и грѣхѡвъ ихъ и беззаконїи ихъ не имамъ поманѣти ктомѣ.

иї. А идѣже ѡпущенїе сїхъ, ктомѣ несть приношенїа ѡ грѣсѣхъ.

дї. Имѡще оубо дерзновенїе, кратїе, входить во стѣла кровїю їисъ хрѣтовою, прѣтемъ новымъ и живымъ,

к. Егѡже ѡбновилъ есть намъ завѣсою, сїрѣчь плѡтїю своею,

ка. И терѣа велика надъ домомъ Бжїимъ :

кв. Да причтпаемъ со истиннымъ сердцемъ во избѣщенїи вѣры, ѡкроплени сердца ѡ совѣсти лгавыа : и измѡвени тѣлесы водою чистою :

кг. Да держимъ исповѣданїе оупованїа несклѡнное : вѣренъ во есть ѡбѣщавый :

кд. И да разсмѣвваемъ дрѡгъ дрѡга въ пощренїи любве и добрыхъ дѣлаъ,

ке. Не ѡставляюще собранїа своегѡ, ѡкоже есть некимъ обывай, но дрѡгъ дрѡга подвижяюще : и толїкѡ паче, елїкѡ видите приближяющийся день (сздный.)

кз. Рѡлею во согрѣшяющимъ намъ по прїатїи рѡзма истинны, ктомѣ ѡ грѣсѣхъ не ѡбрѣтается жертва :

кѣ. Стрѡшно же некое чаднїе сзда, и огнѡ рѣвность поасти хотѡцагѡ сопротївныа.

ки. Ѡвергса ктѡ закона Мѡисѣова, безъ милосѣрдїа при двоихъ или трїехъ свидѣтелехъ оумираетъ :

кѡ. Колїкѡ мнитѣ горшїа сподѡбитса мѣки, иже гнѡ

14. Защото съ едно приношеніе направи *еднѣжъ* за вынѣжы съвършенны освящаемы-тѣ.

15. А и Духъ Святый свидѣтельствува намъ ; защото, като рече понапрѣдъ :

16. Тойзи *е* завѣтъ, който ще имъ завѣщаѣмъ слѣдъ онѣзи дни, казува Господь : Ще вложж законы-тѣ си въ сърдца-та имъ, и ще ги напишж въ умове-тѣ имъ,

17. *Прилага*, грѣхове-тѣ имъ и беззаконія-та имъ нѣма вече да поменж.

18. А дѣто *има* прощеніе за тѣхъ, нѣма вече приношеніе за грѣхъ.

19. И тѣй, братіе, като имамы дързновеніе да влѣземъ въ святилице-то чрѣзъ кръвь-тж Исусовж,

20. Прѣзъ новий-тѣ и живий-тѣ пѣтъ, който е той отворилъ за насъ прѣзъ завѣсж-тж, (сирѣчь плоть-тж си),

21. И *като имамы* великъ Священникъ надъ Божій-тѣ домъ,

22. Нека пристѣпваме съ истинно сърдце въ пълнж вѣрж, съсь сърдца очистены отъ лукавж совѣсть, и съ тѣло измыто въ чистж водж.

23. Нека държимъ непоколебимо исповѣданіе-то на надеждж-тж ; защото е вѣренъ той, който ся обѣща ;

24. И да ся грыжимъ единъ за другый, да ся поощряваме на любовь и на добры дѣла.

25. Да не оставямы събираніе-то си, както иматъ обычай нѣкои си, но да ся подканямы *единъ другый* ; и толко повече, колкото виждате че день-тѣ приближава.

26. Защото ако ный стгрѣшавамы самоволно отъ какъ смы познали истинж-тж, не остава вече жертва за грѣхове,

27. Но страшно нѣкое ожиданіе на съдъ, и разяреніе на огнь-тѣ, който ще испояде противници-тѣ.

28. Ако бы нѣкой да ся отрече отъ законъ-тѣ Моисеевъ, при двама или трима свидѣтели умира безъ пожалваніе :

29. За колко по жестоко наказаніе, мыслите, ще ся удостои

Бжїа поправый, и кровь заветнїю сквернѣ возмнївз, ѣюже ѡсвятїса, и Дха благадати оукорнвыи ;

ѿ. Рѣмы ко рѣкшаго : миѣ ѡмщїенїе, ѿзз воздамз, глаголетз Гдѣ. и пакн : ѿкв сѣдитз Гдѣ людемз своїмз.

ѿа. Страшно ѣсть ѣже впасти вз рсцѣ бга живагв.

ѿв. Воспомнїайте же пѣрвыа дни ваша, вз нїхже просвѣтївшеса мнѡгїа страсти претерпѣсте страданїи :

ѿг. Ово оубв, поношеннїи и скоремнї позорз бывше : Ово же, ѡбщннцы бывше живѣщымз такв :

ѿд. Ико оубамз моїмз спострадасте, и разграбленїе имѣнїи вашихъ сз радостїю прїаєте, вѣдаще имѣнїи себѣ имѣнїе на нѣсѣхз превывающее и лѣчшее.

ѿе. Не ѡлагайте оубо дерзновенїа вашегв, ѣже имать мздвоздаанїе велико :

ѿс. Терпѣнїа ко имате потребз, да волю Бжїю сотворше, прїимете ѡбѣтованїе.

ѿз. Ещѣ ко мало ѣлїкв, градый прїидетз и не оукоснїтз.

ѿи. А праведный ѡ вѣры живз бсдетз : и лице ѡбнїетса, не блоговолїтз дшшà моà ѡ немз.

ѿо. Мы же (братїе) иѣсмы ѡбнїовенїа вз погїбель, но вѣры вз снвдѣнїе дшшї.

ГЛАВА ѿі.

ѿ. ЕСТЬ же вѣра, оуповѣемыхъ и звѣщенїе, вещьѣ ѡбмнїенїе невидимыхъ :

б. Из сѣй ко свидѣтельствовани быша дрѣвнїи.

г. Вѣрою, разсмѣваемз совершїтнса вѣквмз глаголомз Бжїимз, во ѣже невлаемыхъ видимымз быти.

тойзи който е потъпкалъ Сына Божія, и е възималъ за сквърнж кръвь—тж на завѣтъ—тъ съ който е освятенъ, и е укорилъ Духъ—тъ на благодать—тж ?

30. Защото знаемъ тогози що е реклъ : Менѣ *принадлежи* отъмщеніе—то, азъ ще заплатѣж, казува Господь. И пакъ : Господь ще сѣди свой—тъ народъ.

31. Страшно е да падне пѣкой въ рѣцѣ—тъ на Бога живаго.

32. Докарвайте си още на умъ първы—тъ дни, въ които, отъ какъ ся просвѣтихте, прѣтърпѣхте голѣмж борбж на страданія,

33. Кога опозорявани съ хулы и скърби, кога пакъ като участвувахте на тѣзи които страдахж така.

34. Защото показахте состраданіе на моп—тъ оковы, и на радо сърдце пріяхте разграбуваніе—то на имотъ—тъ си, като знаяхте че имате за себе си на небеса по добръ и траенъ имотъ.

35. И тѣй не напущайте дързновение—то си, което има голѣмо въздаяніе.

36. Защото ви трѣбува търпѣніе, за да сторите волѣж—тж Божіихъ, и да получите обѣщаніе—то.

37. Защото още твърдѣ малко врѣме, и ще дойде тойзи който има да дойде, и не ще да ся забави.

38. А праведный—тъ отъ вѣрж—тж ще бѣде живъ, и ако ся дръпне *никкой* назадъ не ще да благоволи въ него душа—та ми.

39. Ный обаче не смы отъ тѣзи които ся дръпнуватъ назадъ въ погыбель, но отъ тѣзи които вѣруватъ за спасеніе на душж—тж.

ГЛАВА 11.

1. А вѣра—та е осѣщствование на онѣзи нѣща за които ся надѣемъ, и изявеніе на нѣща които не ся виждатъ.

2. Защото чрѣзъ нежъ быдохж засвидѣтелствовани староврѣмени—тъ.

3. Съ вѣрж разумѣвами че свѣтъ—тъ бы создаденъ съсъ слово—то Божіе, што отъ неявляемы станжжж видимы—тъ.

ѿ. Вѣрою, множайшю жертвѣ Абель паче Каїна принесѣ Бѣс, ѣюже свидѣтельствованъ бысть быти праведникъ, свидѣтельствующи ѡ дарѣхъ ѣгѡ Бѣс: и тою оумерый ѣще глаголетъ.

ѡ. Вѣрою, Бивѣхъ преложѣнъ бысть не видѣти смѣрти: и не ѡвѣрѣтѣшесѣ, занѣ преложѣнъ ѣгѡ Бѣс. прѣжде ко преложѣнїѣ ѣгѡ свидѣтельствованъ бысть, ѿкъ оумерѣ Бѣс:

ѣ. Безъ вѣры же не возможно оумерѣти Бѣс: вѣровать же подобѣтъ приходящему къ Бѣс, ѿкъ ѣсть, и разыскающимъ ѣгѡ мздовоздатель вывѣтъ.

ѣ. Вѣрою, ѡвѣтъ прїимъ Нѡе, ѡ сїхъ, ѿже не оумерѣ, оумерѣ, сотворѣ ковчѣгъ во спасѣнїе дѡмъ своегѡ: ѣюже ѡсѣдѣ (вѣсь) мїръ, и правды, ѿже по вѣрѣ, бысть наслѣдникъ.

ѡ. Вѣрою, зовѡмъ Авраамъ послѣша изыти на мѣсто, ѣже хотѣше прїѣти въ наслѣдїе, и изыде не вѣдый, кѡму градѣтъ.

ѡ. Вѣрою, прїиде Авраамъ на зѣмлю ѡвѣтованїѣ, ѿкоже на чѣждѣ, въ кровы всемїсѣ, со Исѣакомъ и ѿкъвомъ наслѣдникомъ ѡвѣтованїѣ тогѡжде:

ѡ. Ждѣше ко ѡснованїѣ и мѣщагѡ града, ѣмѣже хздѡжникъ и создѣтель Бѣс.

ѡ. Вѣрою, и самѣ Сѣрра непѡды сїлѣ во оумерѣнїе сѣмене прїѣтъ, и паче времени вѡзраста родѣ, понѣже вѣрна непшѣвѣ ѡвѣтовѣшаго.

ѡ. Тѣмже и ѡ ѣдинагѡ родѣшасѣ, да ѣще оумерѣвлѣнагѡ, ѿкоже звѣзды и бнѣмъ мнѡжествѡмъ, и ѿкъ песѡкъ вскрѣй мѡрдъ безчислѣнный.

ѡ. По вѣрѣ оумерѣша сїнъ всѣ, не прїемше ѡвѣтованїѣ, но и здѣлѣча видѣвшѣ ѿ, и цѣловѣвшѣ, и исповѣдавше, ѿкъ страннїи и пришѣлцы сѣтъ на землѣ.

ѡ. Ибо такъвѣла глаголющїи, ѡвлѣютсѣ, ѿкъ Отѣчествїѣ разыскѣютъ.

4. Съ вѣрж Авель принесе Богу жрѣтвѣ по добржъ отъ Канновж-тѣ, чрѣзъ който быде засвидѣтелствованъ че е праведенъ, понеже Богъ даде свидѣтелство за дарове-тѣ му; и чрѣзъ неѣж и слѣдъ смърть-тѣ си, още говори.

5. Съ вѣрж Енохъ бы прѣселенъ да не види смъртъ; и не ся намѣрваше, защото го прѣсели Богъ; понеже прѣди прѣселение-то му засвидѣтелствованъ бы че е благоугодилъ Богу:

6. А безъ вѣрж не е възможно да угоди *никой Богу*; защото който прихожда при Бога, трѣба да повѣрува че има *Богъ*, и че той бива мздовоздатель на тѣзи конто го тѣрсятъ.

7. Съ вѣрж Ное, увѣдоменъ отъ Бога за пѣща конто не бѣхъ още видими, убоя ся, и направи ковчегъ за спасение на домъ-тѣ си; чрѣзъ който осѣди свѣтъ-тѣ, и станъ наслѣдникъ на правдж-тѣ която е отъ вѣрж-тѣ.

8. Съ вѣрж послуша Авраамъ, когато ся призоваваше да излѣзе *и отиде* на мѣсто-то, което имаше да земе въ наслѣдие, и излѣзе безъ да знае дѣ отхожда.

9. Съ вѣрж ся засели въ обѣщаниж-тѣ земѣж както на чуждѣ, и живѣяше въ шатры съ Исаака и Иакова сонаслѣдници-тѣ на истото обѣщание.

10. Защото очакуваше градъ-тѣ който има основанія, *и* на който художникъ и създатель е Богъ.

11. Съ вѣрж и сама Сарра прія силъ да зачне, и като бѣше прѣ-минѣла возрастъ-тѣ си роди; понеже позна за вѣренъ тогожъ, който ся обѣща.

12. За това и отъ одного *человѣка*, а и той замъртвѣлъ, народихъ ся множество колкото звѣзды-тѣ на небе-то, и като пѣскъ-тѣ който е по край море-то, и който не може да ся прѣброи.

13. Всичкы тѣзи въ вѣрж умрѣхъ, безъ да примжтъ обѣщанія-та, но отъ далечъ ги видѣхъ, и увѣрихъ ся, и поздравихъ *ги*, като исповѣдахъ че сж страни и пришелци на земѣж-тѣ.

14. Защото конто така говорятъ, показувать че тѣрсятъ отечество.

ѣ1. И ѡще вы оубо Оно помнили, и з негуже и зыдоша, и мѣли вы время возвратити ся :

ѣ1. Иныи же лѣшагв желаютъ, сирѣчь нѣпагв. тѣмже не стыдѣтся сими Бгъ, Бгъ нарицѣтсѣ и хъ : оубото ва бо имъ градъ.

ѣ1. Бгърою приведе Авраамъ Исаака и скъшаемъ, и единородного приношаше ѡбѣтованнѣ пріемыи,

и1. Къ немже глаголахо бысть : ѡкв ѡ Исаацѣ наречѣтсѣ тебѣ сѣма :

д1. Помысливъ, ѡкв и и з мѣртвыхъ воскресити силенъ ѣсть Бгъ, тѣмже тогò и въ притчи пріѣтъ.

ѣ. Бгърою, ѡ градъцихъ вѣгословнѣ Исаакъ Іаквѣ и Исава.

ѣа. Бгърою, Іаквѣ оумираа коегòждо сына Івсифова вѣгословнѣ : и поклонисѣ на вѣрхъ жезла ѣгв.

ѣв. Бгърою, Івсифъ оумираа, ѡ и схожденнѣ сынѡвъ Илевыхъ пѣматствова, и ѡ костѣхъ своихъ заповѣда.

ѣг. Бгърою, Мвсѣй родивсѣ сокровѣнъ бысть трѣ мѣы ѡ Отѣцъ своихъ, занѣ видѣша красно Отроча : и не оубоашасѣ повелѣннѣ царѣва.

ѣд. Бгърою, Мвсѣй великъ бывъ, ѡвѣржесѣ нарицѣтсѣ сынъ дщѣре Фараѡновы,

ѣе. Пѣче же и зволи страдати съ людьми Бжѣими, нежели и мѣти временнѣю грѣхѣ слѣдость :

ѣс. Бòшее когѣтство вѣкннѣвъ ѣгупетскихъ сокровицъ поношеннѣ Хрѣтово : взираше бо на мздовозданнѣ.

ѣз. Бгърою, ѡстави ѣгупетъ, не оубоавсѣ ѡрости царѣвы : невѣдимаго бо ѡкв видѣ, терпѣше.

ѣи. Бгърою сотвори пѣсхъ и пролѣтѣ крòве, да не погвѣлѣй перворожденнаѣ, ко снетсѣ и хъ.

15. И ако помняхъ онова отъ което бѣхъ излѣзли, намѣрили быхъ врѣме да ся завѣрнѣтъ.

16. Но сега желяѣтъ едно по добро, сирѣчь небесно-то *отечество*; за това Богъ не ся срамува за тѣхъ да ся казува тѣхенъ Богъ; защото имъ приготви градъ.

17. Съ вѣрж Авраамъ, когато го опытуваше *Богъ*, принесе Исаака *жертвъ*, и единородный-тъ си приносяше тойзи който прія обѣщанія-та,

18. Комуто бѣше ся рекло: Въ Исаака ще ти ся наименоува сѣме;

19. Като си помысли че Богъ може да въскрѣсява и отъ мъртвы, отъ дѣто по единъ начинъ *на въскрѣсеніе* го и пріе назадъ.

20. Съ вѣрж Исаакъ благослови Иакова и Исава за това което имаше да стане.

21. Съ вѣрж Иаковъ като бѣше на умираніе, благослови всякого отъ сынове-тъ Иосифовы, и поклопи ся *като ся подпръ* на край-тъ на тоягъ-тъ си.

22. Съ вѣрж Иосифъ на умираніе прѣдизвѣсти за излѣзуваніе-то на сынове-тъ Израилевы, и порѣча за кости-тъ си.

23. Съ вѣрж, отъ какъ ся роди Моисей родители-тъ му крыхъ го три мѣсеца, защото видѣхъ прѣкрасно дѣте-то; и не ся убояхъ отъ царско-то повелѣніе.

24. Съ вѣрж Моисей, като дойде на възрасть, отказа ся да ся нарича сынъ на Фараоновъ-тъ дѣщерѣжъ,

25. И прѣдпочете по добрѣ да злостражде съ народъ-тъ Божій, а не да има кратковрѣменно наслажденіе на грѣхъ-тъ;

26. Като разсѣди че поношеніе-то за Христа е по голѣмо богатство отъ Египетскы-тъ сѣкровища; защото гледаше на *бѣдѣщю-то* мѣздовоздаяніе.

27. Съ вѣрж остави Египеть, безъ да ся убои отъ гнѣвъ-тъ царевъ; защото утѣрпѣ като че гледаше Невидимаго.

28. Съ вѣрж направи пасхъ-тъ и попрѣскуваніе-то съ крѣвъ-тъ, да ги не докачи тойзи който погубваше първородны-тъ.

ѳа. Вѣрою прендѡша чермное море ѡки по сѣсѣ земли :
ѣгѡже истреженіе пріѣмше Ѣгѣптѣне истопишася.

ѳб. Вѣрою, стѣны Іеріхѡнскія падѡша, ѡбхожденіемъ сед-
мѣхъ дней.

ѳв. Вѣрою, Раавъ блзница не погѣе съ сопротивши-
мъ пріѣмши сходынки съ миромъ, (и иными прѣтемъ и звѣдши.)

ѳг. И что ѣще глаголю ; не достанетъ ко мѣ повѣствуюиш
времени ѡ Гедеѡнѣ, Нарѣцѣ же и Самѡнѣ и Іефѡнѣ, ѡ
Дѡдѣ же, и Самѡилѣ, и ѡ [Дрѡгѣхъ] пророцѣхъ :

ѳд. Иже вѣрою повѣдѣша царствіа, содѣлаша правдѣ,
полчиша ѡбѣтованія, заградѣша оустѣ львовъ,

ѳе. Оугасѣша сіаъ Огненнѣю : и звѣгѡша Остреа мечѣ,
возмогѡша ѡ немощи, быша крѣпцы во бранѣхъ, ѡбратѣша
въ крѣство полки чуждыхъ.

ѳж. Пріѣша жены ѡ воскресеніа мѣртвыхъ своихъ : и ии
же и звѣени быша, не пріѣмше избавленія, да лѣгшее воскре-
сеніе оугчатъ :

ѳз. Дрѡзи же ргѣнѣмъ и ранами истреженіе пріѣша, ѣще
же и оузами и темницею,

ѳи. Каменѣмъ побѣени быша, претрѣни быша, истрежени
быша, оубійствомъ мечѣ оумрѡша : прендѡша въ милотехъ,
и въ козѣхъ кожахъ, лишени, скорбѣще, ѡслоблени,

ѳк. Иже не бѣ достоинъ (вѣсь) мѣръ, въ прѣстѣнахъ
скитѡищеся и въ горѣхъ и въ вертепахъ и въ прѡпастехъ
земныхъ.

ѳл. И сѣи вси послѣшествовани бывше вѣрою, не пріѣша
ѡбѣтованія,

ѳм. Бѣ лѣгшее что ѡ насъ предзрѣвшъ, да не безъ насъ
совершенство пріѣмстъ.

ГЛАВА ѳі.

ѳ. Тѣмже оубѣ и мѣ толѣкъ имѡще ѡблежѡщъ насъ
ѡблакъ свидѣтелей, гордость всѣхъ ѡложше, и оудѡбѣ ѡб-

29. Съ вѣрж прѣминѣхъ Червено-то море както по сухо, на което като ся опытахъ и Египтяни-тѣ издавихъ ся.

30. Съ вѣрж падихъ стѣны-тѣ Иерихонскы слѣдъ седмодневно около тѣхъ обикаляніе.

31. Съ вѣрж Раавъ блудница не погынѣ наедно съ тѣзи които ся съпротивихъ, като прія согледатели-тѣ съ миръ.

32. И какво още да говорѣж? защото не ще ми постигнѣ време да приказувамъ за Гедеона, и Варака и Самсона и Иефѳеае, за Давида още и Самуила и пророцы-тѣ;

33. Когато съ вѣрж побѣдихъ царства, работихъ правдѣ, сполучихъ обѣщанія, затулихъ уста на лъвове,

34. Угасихъ силѣ огнениѣ, избѣгнѣхъ отъ остро-то на ножъ-тѣ, замогнѣхъ ся отъ болѣсти, станѣхъ силни на бой, обѣрихъ въ бѣгъ чужды войскы.

35. Пріяхъ жены мъртвы-тѣ си възкрѣснѣлы, а други быхъ мѣчени, като не рачихъ да пріимѣтъ искупуваніе-то, за да получатъ по добро възкрѣсеніе.

36. Другы пакъ прѣтеглихъ присмѣхы и біенія, а още и тъмницы,

37. Съ камъніе быхъ убити, съ трыонѣ прѣтрыти, съ мѣкы мѣчени, съ ножъ заклани умрѣхъ, скытахъ ся въ овчы и козін кожи, и търпѣхъ оскудность, бѣдствія и злостраданія;

38. (Тѣ за които свѣтъ-тѣ не бѣ достоинѣ), скытахъ ся по пустыни-тѣ, по горы-тѣ, по пещеры-тѣ и пропасти-тѣ на земѣ-тѣ.

39. И всички тѣзи, ако и да пріяхъ добро свидѣтельство чрѣзъ вѣрж, не получихъ обѣщаніе-то;

40. Защото Богъ прѣдусмотри нѣщо по добро за насъ, да не достигнѣтъ въ съвършенство безъ насъ.

ГЛАВА 12.

1. Слѣдователно и ный, като сме обиколени отъ толкавъ облакъ свидѣтели, да отхвърлимъ всякъ теготѣ, и грѣхъ-тѣ който ны лесно

стоа́тельный грѣхъ, терпѣніемъ да течемъ на предлежащій намъ подви́гъ :

Ѣ. Взирáюще на нача́льника вѣры, и совершителя́ Иіса, иже вмѣстѣ предлежаща́ емъ рáдости, претерпѣ́ крѣтъ, ѡ́ срамотѣ́ нерадѣвъ, ѡдеснѡ́ю же престо́ла Бжїа́ сѣде́.

Г. Помы́слите оубо́ таково́е пострада́ваго ѡ́ грѣшникъ на себѣ́ прекослѡ́віе, да не стѣжа́ете, дѡшáми своѣ́ми ѡсла́блѣ́ми.

Д. Не оубо́ до кро́ве ста́те, протѣ́въ грѣхà подви́зajúщеса́,

Е. И забы́сте оубо́тѣ́шенїе, ѣ́же вамъ́ ꙗ́ко сыновѡ́мъ глаго́летъ: сы́не мой, не пренемога́й наказáніемъ Гд̄нимъ, ниже́ ѡслабѣ́й, ѡ́ негѡ́ ѡблчáемь.

Ж. Е́гоже ко лю́битъ Гд̄ь, наказáетъ: бѣ́етъ же всàкаго сы́на, е́гоже прѣ́емлетъ.

З. Я́ще наказáніе терпите́, ꙗ́коже сыновѡ́мъ ѡ́рѣ́чается вамъ́ Бг̄ъ: кото́рый бо е́сть сы́нъ, е́гоже не наказáетъ Оубо́ ;

И. Я́ще же безъ наказáніа е́сте, емѡ́же причáстницы бы́ша всѣ́, оубо́ премлюбоудѣ́йчиши е́сте, а́ не сы́нове.

К. Къ сѣ́мъ, плѡ́ти на́шей Оубо́ и мнѣ́хомъ наказáтели, и срамлáхомса́: не мно́гѡ ли пáче повинѣ́мса́ Оубо́ дѡхѡ́вѡмъ и жи́ви вѣ́демъ ;

Л. Оубо́ во въ́ мало́ днѣ́й, ꙗ́коже годѣ́ имъ бѣ́, наказѡ́вахъ насъ: а́ сѣ́й на пользѣ́, да причастѣ́мса́ стѣ́ни е́го́.

М. Всàкое́ бо наказáніе въ́ насто́ящее вре́мѧ не мнѣ́тса́ рáдость бы́ти, но печáль: послѣ́дїи же пло́дъ мѣ́ренъ нагчѣ́нымъ тѣ́мъ возда́етъ прáвды.

Н. Тѣ́мже ѡсла́бленныа́ рѣ́ки и ѡсла́бленнаа́ колѣ́на испрáвите,

О. И стѣ́зи прáвы сотвори́те нога́ми ва́шими: да не хро́мое совра́титса́, но пáче да и́сцѣлѣ́етъ.

сплита, и съ търпѣніе да тичамы на прѣдлежащо-то намъ по-прище,

2. Като гледамы на Исуса началникъ-тъ и съвършителъ-тъ на вѣрж-тъ, който заради прѣдлежащъ-тъ нему радость, прѣтърпѣ кръсть, като прѣзрѣ срамъ-тъ, и сѣднѣ отдесно на прѣстоль-тъ Божій.

3. Защото мыслѣте за тогожь който прѣтърпѣ на себе си таквозь противорѣчіе отъ грѣшны-тъ, да ви не дотегнува, и да не бивате слабодушни.

4. Не сте ся съпротивили още до кръвь, като ся борите срѣщъ грѣхъ-тъ.

5. И забравили сте увѣщаніе-то, което ви говори както и сынове, и казува: Сыне мой, не прѣзирай наказаніе-то Господне; нито да ослабѣвашь кога тя обличава.

6. Защото когото Господь обыча наказува го; и біе всякого сына, когото приима.

7. Ако търпите наказаніе, Богъ ся докарува съ васъ като съсь сынове; защото кой сынъ е когото не наказува баща му?

8. Ако ли сте безъ наказаніе, на което венчки участвувахъ, то сте прѣлюбодѣйчища а не сынове.

9. Освѣнь това, бащы-тъ си по плѣть имахмы наказатели, и почитахмы ги; не щемъ ли ся повече покори Отцу на духове-тъ, и да бѣдемъ живи?

10. Защото тѣ за малко врѣме сж ны наказували споредъ каквото имъ е было угодно, а той за нашъ ползъ, да станемъ соучастници на неговж-тъ святость.

11. И всяко наказаніе по настоящемъ не ся вижда да е на радость, но на скърбъ; а послѣ приноси миренъ плодъ отъ правдъ на тѣзи които сж обучени чрѣзь него.

12. За това стегнѣте ослабнѣлы-тъ си рѣцѣ, и разслабены-тъ си колѣнѣ;

13. И направѣте на нозѣ-тъ си правы пѣтища, да не ся искриви хромо-то, но повече да исцѣлѣе.

дѣ. Миръ имѣйте и стѣнию со всѣми, иже кромѣ ни-
ктоже оузритъ Гдѣа.

еѣ. Смотрѣюще, да не кто лишится бѣгодати Бжѣа : да не
кѣи корень горести выспрь прозвѣдѣи, пакость сотворитъ,
и тѣмъ ѡсквернатъся мнози :

еѣ. Да не кто владодѣи, или сквернитель, ꙗкоже Исавъ,
иже за ѡдъ едина ѡдалъ естъ первородство свое.

зѣ. Вѣсте во, ꙗкѡ и потомъ похотѣвъ наследовати бѣго-
словеніе, ѡверженъ вѣсть : поканіа во мѣста не ѡверѣте,
ѡже и со слезами поискалъ егѡ.

иѣ. Не пристыпите во къ горѣ ѡсвѣщенѣи, и разгорѣв-
шемся огню, и облакъ, и смракъ, и вѣрѣ,

дѣ. И трѣбномъ звѣкъ, и гласъ глаголь, егѡже слышавшии
ѡрекѡшася, да не приложитъся имъ слово :

кѣ. Не терпѣхъ во повелѣвающаго : ѡже и свѣрь прикѡ-
снетъся горѣ, камнемъ повѣенъ едетъ :

ка. И тѣмъ страшно вѣ видимое, Моисей рече : пристра-
шенъ есмь и трепетенъ.

кв. Но пристыпите къ Сивнетѣи горѣ, и ко градъ Бѣа
живагѡ, Иерлѣмъ нѣномъ, и тмѣмъ Ангѡвъ,

кг. Торжествѣ, и цркви первородныхъ на небесѣхъ на пи-
санныхъ, и сдѣи всѣхъ Бѣс : и дхѡмъ праведникъ совершен-
ныхъ,

кд. И къ ходатаю завѣта новагѡ Исѡ, и крови кроплѣнѣа,
лѣше глаголющей, нежели Авелева.

ке. Блюдите же, да не ѡречѣтѣся глаголющагѡ. ѡже во не
извѣжаша Онѣи ѡрекшиися прорѡчествующагѡ на землѣ,
множае паче мы ѡрицѡщѣися небесагѡ :

кз. Егѡже гласъ землю тогда поколебѣ, нынѣ же ѡвѣтова,
глагола : ещѣ единою ѡзъ потрасъ не токѡмъ землею, но и
небомъ.

14. Търсѣте миръ съсъ всички, и святость, безъ коѣто никой нѣма да види Господа ;

15. Гледайте да не бы да е лишень нѣкой отъ Божіѣхъ—тѣхъ благодать ; да не бы изникнѣлъ горчивъ нѣкой корень и да ви докара поврѣдѣ, и да ся не заразятъ мнозина отъ него ;

16. Да не бы да е нѣкой блудникъ, или нечистъ, както Исавъ, който за едно ястіе продаде първородство—то си ;

17. Попеже знаете че и насетиѣ когато искаше да наслѣди благословеніе—то, отхвърленъ бы ; защото не намѣри мѣсто за покаяніе у *баицѣ си*, ако и да го потърси съсъ сълзы.

18. Защото вы не сте пристѣпили до горѣ осязаемъ, и разгоренъ съ огонь, и до тъмъ, и мракъ, и бурѣ,

19. И до трѣбень звукъ, и гласъ на думы, който *гласъ* тѣзи що чужѣ примолихъ ся да имъ ся не говори вече слово :

20. (Защото не стърпявахъ това що *имъ* ся повелѣваше ; И животно ако бы да ся допрѣ до горѣ—тѣхъ, съ камъніе ще бѣде убито, [или съсъ стрѣлѣж устрѣлено] ;

21. И толкозь страшно бѣ видимо—то, *щото* Моисей рече : Много съмъ уплашенъ и растреперанъ :))

22. Но пристѣпихте до горѣ—тѣхъ Сионъ, и до градъ—тѣхъ на Бога живаго, небесный—тѣхъ Иерусалимъ, и до безчетны ангелы,

23. При торжество—то и церквѣ—тѣхъ на първородны—тѣхъ, които сѣхъ написани на небеса, и при Бога Сѣдникъ—тѣхъ на всички—тѣхъ, и при духове—тѣхъ на праведны—тѣхъ които сѣхъ стигнѣли до съвършенство—то.

24. И при Исуса Ходатая на новыѣ—тѣхъ завѣтъ, и при кръвь—тѣхъ на порѣсваніе—то, която говори подобрѣ отъ Авелевѣ—тѣхъ.

25. Внимавайте да не прѣзрите тогози който говори ; защото ако тѣ не избѣгнѣхъ *отъ наказаніе—то* като прѣзрѣхъ тогози който *имъ* говоряше на земѣ—тѣхъ, колко не *щемъ избѣгнѣ* ный, ако ся отвѣрнемъ отъ тогози който *говори* отъ небеса ;

26. На когото гласъ—тѣхъ расклати земѣ—тѣхъ тогази, а сега ся обѣща, и каза : Още единъжъ азъ ще поклатѣхъ не токо земѣ—тѣхъ, но и небе—то.

Ѣз. Я ѣже, еше единою, сказзетъ колеблемыхъ преложеніе, аки сотворенныхъ, да превадзтъ, аже сътъ неподвимаа.

Ѣи. Тѣмже царство непоколебимо пріемлюще, да имамы благодаты, еюже сажимъ благогоднв Бгс, съ благоговѣніемъ и страхомъ.

Ѣо. Иво Бгъ нашъ Огнь поддлай ѣсть.

ГЛАВА ГІ.

а. Братолубіе да пребываетъ:

б. Страннолюбія не забываютъ, тѣмъ ко не вѣдаше нѣцыи страннопріаша Англы.

г. Помните юзники, аки съ ними свазани: ѡслоблѣмыа, аки и сами сше въ тѣлѣ.

д. Честна женітва во всѣхъ, и лже нескверно: владникымъ же и прелюодѣемъ сдѣтѣ Бгъ.

е. Не сребролюбцы нравомъ: доволни сшими. той ко рече: не имамъ тебѣ ѡставити, ниже имамъ ѡ тебѣ ѡстѡпѣти:

ж. Аки дерзавшимъ намъ глаголати: Гдъ мнѣ помощникъ, и не ѡвоюса, что сотворитъ мнѣ человекъ;

з. Помните наставники ваша, аже глаголаша вамъ слово Бжіе, аже взирающе на скончаніе жителства, подражайте вѣрѣ ихъ.

и. Исх Хртосъ вчера и днесь, тойже и во вѣки.

к. Въ наченіа странна и различна не прилагаете: добро ко благодату ѡтверждати сердца, (а) не вранны, ѡ нихже не пріаша пользы ходивши въ нихъ.

л. Имамы же олтаръ, ѡ негѡже не имгтъ власти асти сажавшии скни.

м. Аже ко кровь животныхъ вносите во стѣла за грѣхи первосщениникомъ, сихъ тѣлесъ сжигаютъ въ стѣла.

27. А това, Още еднѣжъ, знаменува прѣмѣстуваніе—то на тѣзи нѣща които ся колебаѣтъ, като що сѣ направены, за да останѣтъ тѣзи които ся не колебаѣтъ.

28. За това понеже приимамы царство което ся не колебае; трѣбува да имамы благодать—тѣ, чрѣзъ които да служимъ Богу благоприятно съ почестъ и благоговѣніе;

29. Защото Богъ нашъ е огнь поажадаѣщъ.

ГЛАВА 13.

1. Братолюбіе—то да прѣбѣдва.

2. Страннолюбіе—то не забравяйте; понеже чрѣзъ него нѣкон безъ да знаѣтъ угостили сѣ ангелы.

3. Помнѣте запрѣны—тѣ, като че сте съ тѣхъ наедно запрѣни; злостраждушы—тѣ, като що сте и вы въ тѣло.

4. Женитба—та е честна у всички, и легло—то непорочно; а блудници—тѣ и прѣлюбодѣи—тѣ Богъ ще сѣди.

5. Да не е сребролюбиво поведеніе—то *ви*; доволствувайте ся съ каквото имате; защото той рече: Нѣма да тя оставѣмъ, нито да тя забравѣмъ;

6. Така що нѣтъ съ дързновеніе да казуваме: Господь ми е помощникъ, и нѣма да ся убоѣмъ какво ще ми стори человекъ.

7. Поменувайте наставницы—тѣ ваши, които сѣ ви говорили слово—то Божіе; и като имате прѣдъ очи сетниѣ—тѣ на тѣхнѣ—тѣ обходѣ, подражайте вѣрѣ—тѣ имъ.

8. Исусъ Христосъ е истый—тѣ вчера и днесъ, и во вѣкы.

9. Не ся увличайте слѣдъ разны и странны ученія; защото е добро съ благодать да ся укрѣпява сърдце—то, а не съ ястія, въ които тѣзи що сѣ ходили не сѣ ся ползували.

10. Имамы олтарь, отъ който нѣматъ власть да ядѣтъ служители—тѣ на скинѣ—тѣ.

11. Защото на животны—тѣ, на които кръвь—тѣ прѣвосвященникъ—тѣ вноси въ святилище—то за грѣхове—тѣ, тѣхны—тѣ тѣлеса изгоряватъ ся вѣнъ отъ стапѣ—тѣ.

ґі. Тѣмже Іисъ, да ѡсѣитъ люди своєю кровію, внѣ вратъ пострадаѣти ѡзвѣлаз.

ґі. Тѣмже оубо да ѡсходимъ къ немѡ внѣ стана, поношеніе ѡгнѡ носаче :

ґі. Не ѡмамы бо здѣ пребывающагѡ града, но градсцагѡ взыскѣмъ.

ґі. Тѣмъ оубо приносимъ жертвѡ хвалѣнїа вѣнс Бґс, сирѣчь плодъ оустѣнъ ѡповѣдающихса ѡмени ѡгнѡ.

ґі. Блґгтворѣнїа же ѡ ѡбщїенїа не забываѣте : таковыми бо жертвами блґгсггждлетса Бґз.

ґі. Повниґитеса наставникѡмъ вашиѡмъ ѡ покараѣтеса : тїи бо вадѣтъ ѡ дшаша вашиѡхъ, ѡкѡ слово вадѣти хотаѣше : да сз радостію сїе твораѣтъ, а не вадыхающе : нѣсть бо полѣзно вамъ сїе.

ґі. Молїтеса ѡ насъ : оуповлемъ бо, ѡкѡ добрѡ совѣсть ѡмамы, во всѣѡхъ добрѣ хотаѣше жїтї.

ґі. Лишше же молю, сїе творїте, да вскорѣ оустрѡюса вамъ.

ґі. Бґз же мїра, возведый ѡз мѣртвѡхъ пастыра овецамъ великаго, кровію завѣта вѣчнагѡ, Гда нашего Іиса Хрґта,

ґі. Да совершїтъ вы во всакомъ дѣлкѣ блазѣ, сотворїти волю ѡгнѡ, твора в насъ блґгсггдное пред нимъ, Іисъ Хрґтомъ : ѡмѡже слава во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

ґі. Молю же вы, братїе, прїимїте слово оутѣшенїа : ѡбо вмалкѣ написавъ послахъ вамъ.

ґі. Знаѣте врата нашего ѡпсщѣна Тїмоѡеа, сз нїмже, аще скорѣ прїїдетъ, оузрю васъ.

ґі. Цѣлашїте вса наставники ваща, ѡ вса стѣла : цѣлашїтъ вы, ѡже ѡ Італїи сзщїи.

ґі. Блґгодать со всѣми вами. аминь.

12. Заради това и Исусъ, за да освяти народъ-тъ чрѣзъ собственнѣ-тъ си кръвъ, възнѣ отъ врата-та *градски* пострада.

13. И тъй да излѣзуваме *и ний* къмъ него възнѣ отъ станъ-тъ, и да носимъ негово-то поруганіе.

14. Защото нѣмамы тука постояенъ градъ, но бѣдѣщій-тъ тѣрсимъ.

15. Зато чрѣзъ него да приносимъ Богу непрѣстанно жертвѣ на хваленіе, сирѣчь, плодъ отъ устны които исповѣдуватъ негово-то име.

16. А благодѣяніе-то и спомоществованіе-то недѣйте забравя; защото таквизи жертвы сѣ благоугодны Богу.

17. Бѣдѣте послушни и покорявайте се на ваши-тъ наставници; защото тѣ бодрѣствуватъ за ваши-тъ души, както що иматъ да дадѣтъ отвѣтъ; за да правятъ това *бодрѣствованіе* съ радость, а не съ въздышаніе; защото това не е полезно за васъ.

18. Молѣте се за насъ; защото сме увѣрени че имамы добръ совѣсть, и ищемъ да ся обхождамы во всичко добръ.

19. А повече ви ся молиж да правите това, за да ся върнѣ по скоро при васъ.

20. А Богъ на миръ-тъ, който чрѣзъ кръвъ-тъ на вѣчный-тъ завѣтъ е въздигнѣлъ отъ мъртвы-тъ великаго Пастыря на овцы-тъ, Господа нашего Исуса,

21. Дано да вы направи съвършенны въ всяко добро дѣло, за да правите неговѣ-тъ волѣж, като дѣйствува въ васъ *това* което е благоугодно прѣдъ него, чрѣзъ Исуса Христа, комуто да бѣде слава во вѣкы вѣковъ. Аминь.

22. И молиж ви ся, братіе, да ви не бѣде тежко слово-то на увѣщаніе-то; защото на кѣсо ви писахъ.

23. Знайте че *нашій-тъ* братъ Тимоѳей е пуснѣтъ, съ когото, ако дойде скоро, ще вы видѣж.

24. Поздравѣте всички-тъ ваши наставници, и всички-тъ святыи.

25. Поздравяватъ вы които сѣ отъ Италиѣж. Благодать да бѣде съсъ всички васъ. Аминь.

АПОКАЛ҃ΨІСЪ

С҃ТІАГО ІОА́ННА ФІЛО́ЛА.

ГЛАВА Я.

а. Апокалѣψисъ Іиса Хрѣта, ѣгоже даде ѣмъ Пѣхъ, показати рабѣмъ своимъ, иже подобаетъ быти вскорѣ: и сказа, пославъ чрезъ Ангѣла своего, рабѣ своему Іоаннѣ,

б. Иже свидѣтельствава слово Бжїе и свидѣтельство Іиса Хрѣтова, и ѣлика видѣ.

в. Блжѣнъ чтый, и слышати словеса пророчествїа, и соблюдиющи писанаа въ немъ: время ко блнзъ.

д. Іоаннъ седмимъ цѣрквамъ, яже сѣтъ во Асіи: блго-дати вамъ и миръ ѿ сшагѡ, и иже бѣ, и градсшагѡ: и ѿ седми дхѡвъ, иже преѣ престоломъ ѣгѡ сѣтъ:

е. И ѿ Іиса Хрѣта, иже ѣсть свидѣтель вѣрныи, первенецъ иъ мѣртвыхъ, и князь црѣи земныхъ: любашъ ны, и ѡмывшъ насъ ѡ грѣхъ нашихъ кровїю своею,

ж. И сотвори насъ црїи, и іерен Пѣс и Ѡцѣ своего, томъ слава и держава во вѣки вѣковъ. Амїнь.

з. Сѣ градѣтъ со Ѡблаци, и оузритъ ѣго всако Ѡко, и иже ѣго прокодоша, и плачь сотворятъ ѡ немъ вса колѣна земнаа. Ѣи амїнь.

и. Язъ ѣсмъ Яфа и Ѡмега, начатокъ и конецъ, глаголетъ Гдѣ, сый, и иже бѣ, и градый, и седержитель.

о. Язъ Іоаннъ, иже и братъ вашъ и Ѡвцшникъ въ печали

ОТКРОВЕНІЕ-ТО

НА СВЯТАГО ІОАННА БОГОСЛОВА.

ГЛАВА 1.

1. Откровеніе Ісусъ Христово, което му даде Богъ, да покаже на рабы-тъ си онова, което има скоро да бжде; и *той* проводи и го яви чрѣзъ ангела си, на свой-тъ рабъ Іоанна,

2. Който свидѣтельствува слово-то Божіе, и свидѣтелство Ісусъ Христово, и колкото е видѣлъ.

3. Блаженъ който прочита, и които слушатъ думы-тъ на това пророчество, и пазятъ което е писано въ него; защото врѣме-то е близо.

4. Іоаннъ на седмь-тъ церкви които сж въ Азіѣ; Благодать вамъ и миръ отъ оногози който е, и който е былъ, и който иде, и отъ седмь-тъ духове които сж прѣдъ неговъ-тъ прѣстоль,

5. И отъ Ісуса Христа, *който* е вѣрный-тъ свидѣтель, първородный-тъ отъ мъртвы-тъ, и начальникъ-тъ надъ царіе-тъ на земѣ-тж. На тогози който е възлюбилъ насъ, и омылъ ны е отъ грѣхове-тъ ни съ кръвь-тж си,

6. И който е направилъ насъ царіе и священницы Богу и Отцу своему, на него да бжде слава и държава во вѣки вѣковъ. Аминь.

7. Ето, иде съ облацы-тъ и ще го види всяко око, и онѣзи които го прободохж; и ще възрыдайтъ за него всички-тъ племена земны. Ей, Аминь.

8. Азъ съмъ Алфа и Омега, начало и конецъ, казува Господь, който е, и който е былъ, и който иде, Вседържителъ.

9. Азъ Іоаннъ, който съмъ и братъ вашъ, и соучастникъ въ

и во царствїи и въ терпѣнїи Иисъ Хрѣтовѣ, быхъ во Островѣ, нарицаемомъ Пѧтмосъ, за слово Бжїе и за свидѣтельство Иисъ Хрѣтово.

Г. Быхъ въ Дѣѣ въ день недѣльный: и слышахъ за собою гласъ велиїи ѧкѡ трзвы глаголющїа: ѧзъ ѣсмь ѧлфа и Ѡмега, первыи и послѣднїи:

ѧи. И, ѧже видиши, напиши въ книгѣ, и послѧ црквамъ, ѧже сѣтъ во Асїи: во Ѣфесѣ, и въ Смирнѣ, въ Пергамѣ, и въ Фѳатїрѣ, и въ Сардісѣ, и въ Фїладелфїю, и въ Лаодїю.

ѧи. И ѡбратїхъ видѣти гласъ, иже глаголаше со мною: и ѡбратївша видѣхъ седмь свѣтїлникѡвъ златыхъ,

Ги. И посреде седмї свѣтїлникѡвъ подобна Сїс челоѡчъ, ѡблечена въ подїръ, и препоясана при сосцѣхъ поясомъ златымъ:

ѧи. Главѧ же ѣгѡ и власи, бѣлы ѧки ѧрїна бѣлаа, ѧкоже свѣтъ: и очи ѣгѡ ѧкѡ пламень огненъ:

ѧи. И нозѣ ѣгѡ подобни халколїанъ, ѧкоже въ пещи разжжены: и гласъ ѣгѡ ѧкѡ гласъ водъ мнѡгъ:

ѧи. И держѧ въ рцѣхъ своей деснїей седмь свѣздъ: и въ оустѣхъ ѣгѡ мечъ обоюдоостръ и звстрѣнъ исходаїи: и лице ѣгѡ ѧкоже солнце сілетъ въ силѣхъ своей.

Зи. И ѣгда видѣхъ ѣгѡ, падохъ къ ногамъ ѣгѡ ѧкѡ мертвъ, и положи десницѣхъ своїхъ на мнѣ, глагола ми: не бойса: ѧзъ ѣсмь первыи и послѣднїи,

ии. И живїи, и быхъ мертвъ, и се живъ ѣсмь во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь: и имамъ ключи ѧда и смѣрти.

ѧи. Напиши оубо, ѧже видѣла ѣси, и ѧже сѣтъ, и имже подобаетъ вѣсти по семъ.

К. Таинство седмї свѣздъ, ѧже видѣла ѣси на десницѣхъ моеїхъ, и седмь свѣтїлникѡвъ златыхъ: седмь свѣздъ, ѧгглан седмї црквей сѣтъ: и седмь свѣтїлникѡвъ, ѧже видѣла ѣси, седмь црквей сѣтъ.

скърби-тъ и въ царство-то и въ търпѣніе-то Исусъ Христово, бѣхъ на островъ-тъ нарицаемый Патмосъ, за слово-то Божіе, и за свидѣтельство-то Исусъ Христово.

10. Въ недѣлень день быдохъ *въ изстѣпленіе* Духомъ; и чухъ задъ себе си гласъ голѣмъ, като отъ трѣбъ,

11. Който говоряше: Азъ съмъ Алфа и Омега, първый и послѣдній; и, каквото виждашь, напиши въ книгъ, и проводи на *седмь-тъ* церкви които сж въ Азіѣ, въ Ефесъ, и въ Смирнѣ, и въ Пергамъ, и въ Θиатиръ, и въ Сардисъ, и въ Филадельфій, и въ Лаодикіѣ.

12. И обърнѣхъ ся да видѣхъ гласъ-тъ който ми проговори, и въ обращаніе-то си видѣхъ седмь свѣтильника златны;

13. И въ срѣдъ седмь-тъ свѣтильника *видѣхъ* *едного* подобенъ Сыну чловѣческому, облѣченъ въ длѣгъ дрехъ, и прѣпасанъ до грѣды-тъ съ златъ поясъ;

14. А глава-та и косми-тъ му *блѣх* бѣли като бѣла вълна, като снѣгъ, и очи-тъ му като пламѣкъ огнень;

15. И нозѣ-тъ му подобни халколивану, както въ пещъ нажъжены; и гласъ-тъ му като гласъ на много воды;

16. И имаше въ деснѣ-тъ си рѣкѣ седмь звѣзды, и изъ уста-та му излѣзуваше мечъ остръ и отъ двѣ-тъ страны; и лице-то му *свѣтъше* както свѣти слнце-то въ силѣ-тъ си.

17. И когато го видѣхъ, паднѣхъ при нозѣ-тъ му като мъртъвъ; и тури деснѣ-тъ си рѣкѣ на мене, и казуваше ми: Не бой ся; азъ съмъ първый и послѣдній,

18. И живуцій, и мъртъвъ бѣхъ; и ето живъ съмъ во вѣки вѣковъ; Аминь; и имамъ ключеве-тъ на ада и на смъртъ-тъ.

19. Напиши това що си видѣлъ, и което е, и което има да бѣде слѣдъ това;

20. Тайнѣ-тъ на седмь-тъ звѣзды които видѣ въ десницѣ-тъ ми, и седмь-тъ златны свѣтильници. Седмь-тъ звѣзды сж ангели-тъ на седмь-тъ церкви; и седмь-тъ свѣтильници, които си видѣлъ, седмь-тъ церкви сж.

ГЛАВА ѳ.

а. А҃г҃л҃с Ѳфесскїа цр҃кве напиши: таkw глаголетъ держай седемь свѣздахъ въ десницѣ своѣй, ходай посредѣ седми свѣтїлникѡвъ златыхъ:

б. Рѣкѡмъ твоѡ дѣла, и трѣдѡхъ твоѡ и терпѣніе твоѡ, и іакѡ не можешъ носити слыхъ, и искѡсилъ єси глаголющїа сѧ быти апостолаы, и не сѣтъ, и ѡбрѣлъ єси иихъ ложныхъ:

в. И понеслъ єси, и терпѣніе ѡмаши, и за ѡма моѡ трѣдїа сѧ єси, и не иэнемоглъ єси.

г. Но ѡмамъ на тѧ, іакѡ любовь твою первю ѡставилъ єси.

д. Помани оубо, ѡкѣдѡ спалъ єси, и покѡнѡ, и первая дѣла сотвори: ѡше же ни, градъ тебѣ скорѡ, и двїгнѡ свѣтїлникѡ твоѡ ѡ мѣста своегѡ, ѡше не покѡеши сѧ.

е. Но сѧ ѡмаши, іакѡ ненавидиши дѣла Пїколаитскихъ, иихже и азъ ненавиждѡ.

ж. Имѣай оубо, да слышитъ, что дѡхъ глаголетъ цр҃квѡмъ: побѣждающе сѧ дѡмъ іасти ѡ древа животнагѡ, еже єсть посредѣ раѡ Бжїѡ.

з. И а҃г҃л҃с цр҃кве Смырнскїа напиши, таkw глаголетъ первый и послѣдній, иже бысть мертвъ, и сѧ живъ єсть:

д. Рѣкѡмъ твоѡ дѣла, и скорѡвь и нищетѡ, но богѡтъ єси: и хвалѡ глаголющїа быти ісѡдѣй, и не сѣтъ, но сомнише сатанинѡ.

е. Не бой сѧ ничесѡже, іаже ѡмаши пострадаѡти. сѧ ѡмѡть дїаволъ всаждѡти ѡ васъ въ темницы, да искѡснѡт сѧ: и ѡмѡти бѣдете скорѡвь до десѡти днїѡ. бѣди вѣренѡ дѡже до смѣрти и дѡмъ тѡ вѣнѣцѡ животѡ.

ж. Имѣай оубо слышѡти, да слышитъ, что дѡхъ глаголетъ цр҃квѡмъ: побѣждаай, не ѡмѡть вредїт сѧ ѡ смѣрти вторыѡ.

ГЛАВА 2.

1. На ангелъ-тъ на Ефесскѣ-тъ церквѣ пиши: Така казува който държи седмь-тъ звѣзды въ десницѣ-тъ си, и който ходи по срѣдъ седмь-тъ златны свѣтилницы:

2. Знаѣж твои-тъ дѣла, и трудъ-тъ ти, и търпѣніе-то ти, и че не можеш да търпишь злы-тъ, и опиталъ си тѣзи, които наричатъ себе си апостоли, и не сѣ, и намѣрилъ си ги лъжцы;

3. И търпѣлъ си, и имашъ търпѣніе, и за мое-то име си ся трудилъ, и не си ся уморилъ.

4. Но имамъ *нищо* противъ тебе, защото си оставилъ първѣ-тъ си любовь.

5. И тѣй, помни отъ кѣдъ си испаднѣлъ, и покай ся, и стори първы-тъ дѣла; ако ли не, ще дойдъ при тебе скоро, и ще дигнѣ свѣтильникъ-тъ ти отъ мѣсто-то му, ако ся не покаешъ.

6. Но имашъ това, че ненавиждашъ дѣла-та на Николаиты-тъ, които ненавиждамъ и азъ.

7. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ: На тогози който побѣди, ще му дамъ да яде отъ дърво-то на живота, което е въ срѣдъ рай Божій.

8. И на ангелъ-тъ на Смирискѣ-тъ церквѣ пиши: Така казува първый-тъ и послѣдній-тъ, който бы мъртъвъ и оживѣ;

9. Знаѣж твои-тъ дѣла и скърбъ-тъ, и сиромашіѣ-тъ, (но богатъ си,) и хулы-тъ на тѣзи които казувать себе си че сѣ Іудеи, и не сѣ, но сѣ съборище сатанинско.

10. Не бой ся нищо отъ онова което има да пострадашъ; ето дяволъ-тъ има да турн *нѣкои* отъ васъ въ тъмницѣ, за да бѣдете искушени; и ще имате скърбъ до десеть дни. Бѣди вѣренъ до смъртъ, и ще ти дамъ вѣнецъ на животъ.

11. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ: Който побѣждава нѣма да ся поврѣди отъ вторѣ-тъ смъртъ.

ѳі. І Ѡг҃лас ПергѠмскіѠ цр҃кве напиши: тѠкѠ глагѠлетѠ ѳмѠлай мѠчь ѠбоюдѠс ѳзѠщирѠнѠ :

ѳі. РѠмѠ дѠлѠ твоѠ, ѳ гдѠ живѠши, ѳдѠже престѠлѠз сѠтанинѠз, ѳ держиши ѳма моѠ, ѳ не ѡвѠрглѠсѠ ѣси вѠры моѠѠ ѳ вѠ моѠ дни, вѠ нѠже АитѠпасѠз свидѠтель моѠ вѠрный, ѳже оѡвѠѠнѠз кѠсть вѠ вѠсѠз, ѳдѠже живѠтѠз сѠтаниѠ.

ѳі. Но ѳмамѠ на тѠ мѠлѠ, ѳкѠ ѳмаши тѠ держѠщиѠз оѡчѠнѠе вѠлѠамѠво, ѳже оѡчѠше вѠлѠка положѠти совѠлѠзиѠз предѠ сынѠми ІѳлевѠми, ѳсти жѠртыѠ вѠдѠлскіѠ ѳ любви твоѠрѠти.

ѳі. ТѠкѠ ѳмаши ѳ ты держѠщиѠ оѡчѠнѠе НіколѠитско, ѣгѠже ненавиѠдѠс.

ѳі. Покаѳса: Ѡще ли ни, прѠидѠ тебѠ скорѠ, ѳ бранѠ сотворѠ сѠ ниѠми мечѠмѠ оѡстѠ моѠхѠз.

ѳі. ѳмѠлай оѡхо слышѠти, да слышитѠз, чтоѠ дѠхѠ глагѠлетѠ цр҃кѠвѠмѠ: повѠждѠющеѠс дѠмѠз ѳсти ѡ мѠнны сокрѠвѠнныѠ, ѳ дѠмѠз ѣмѠ кѠмень вѠлѠз, ѳ на кѠмени ѳма нѠво напиѠсѠно, ѣгѠже никтоѠже вѠсть, тѠкмѠ прѠѠмѠлай.

ѳі. І Ѡг҃лас ФѡтѠтрскіѠ цр҃кве напиши: тѠкѠ глагѠлетѠ СѳѠз БжѠїи, ѳмѠлай Ѡчи своѠ ѳкѠ плаѠмень ѠгниѠз, ѳ нѠзѠѠ ѣгѠѠ подобни хѠлколѠванѠз :

ѳі. РѠмѠ твоѠ дѠлѠ ѳ любовь, ѳ слѠжѠсѠ ѳ вѠрѠ ѳ терпѠнѠе твоѠ, ѳ дѠлѠ твоѠ, ѳ послѠдѠнѠѠ бѠлѠша пѠрѠвѠхѠз.

ѳі. Но ѳмамѠ на тѠ мѠлѠ, ѳкѠ ѡстѠвлѠеши женѠ ІезѠвѠлѠ глагѠющеѠ себѠ кѠгѠти прѠрѠчиѠцѠ, оѡчѠити ѳ лѠстѠити моѠ раѠы, любовѠжѠствовѠти, ѳ сиѠсти жѠртыѠ вѠдѠлскѠю.

ѳі. І дѠхѠз ѣи вѠѠѠѠ, да покѠетѠсѠ ѡ любовѠжѠства своѠгѠѠ, ѳ не покѠдѠсѠ.

ѳі. СѠ ѠзѠ полагаю ю на ѠдрѠѠ, ѳ любовѠжѠщиѠѠ сѠ нею вѠ скорѠвь вѠлѠю, Ѡще не покѠютѠсѠ ѡ дѠлѠз своѠхѠз,

ѳі. І чѠдѠ ѳхѠ оѡмрѠтѠз смѠртѠю: ѳ оѡразгѠмѠкѠютѠз всѠ цр҃кѠви, ѳкѠ ѠзѠ ѣсмѠ ѳспѠтѠлѠи сердѠцѠ ѳ оѡтрѠѠѠы: ѳ дѠмѠз вѠмѠз комѠждѠ по дѠлѠѠмѠз вѠшѠѠмѠз.

12. И на ангелъ-тъ на Пергамскъ-тъ церквѣ пиши: Така казува тойзи който има острый-тъ и отъ двѣ-тъ страны мечь:

13. Знаѣхъ твои-тъ дѣла, и дѣ живѣшь, дѣто е прѣстоль-тъ сатанинскый, и държишь име-то ми, и не си ся отрелъ отъ вѣрж-тъ ми, и въ дни-тъ въ конто бѣ Антипа вѣрный-тъ мой свидѣтель, когото убихъ между васъ, дѣто живѣе Сатана.

14. Но имамъ малко противъ тебе, защото имашъ *нѣкои* тамо конто държатъ учение-то на Валаама, който учаше Валака да постави соблазнь прѣдъ сынове-тъ Израилевы, да ядѣтъ идоложъртвенно и да блудствувать.

15. Така имашъ и ты *нѣкои* конто държатъ учение-то на Николанты-тъ, което ненавиждамъ.

16. Покай ся; ако ли не, ще дойдъ при тебе скоро, и ще направѣхъ съ тѣхъ бой съ мечь-тъ на уста-та си.

17. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церквы-тъ: На тогози който побѣди ще му дамъ да яде отъ скритъ-тъ маннѣ, и ще му дамъ бѣло камыче, и на камыче-то име ново написано, което не познава никой освѣнъ който *го* зема.

18. И на ангелъ-тъ на Ѡиатирскъ-тъ церквѣ пиши: Така казува Сынъ-тъ Божій, който има очи-тъ си както пламъкъ огненный, и нозѣ-тъ му сѣ подобны на халколиванъ.

19. Знаѣхъ твои-тъ дѣла, и любовь-тъ, и служение-то, и вѣрж-тъ, и търпѣние-то ти, и *за* дѣла-та ти, *че* послѣдни-тъ сѣ помного отъ първы-тъ.

20. Но имамъ малко противъ тебе, защото оставяши жени-тъ Иезавель, която казува себе си пророчища, да учи и да прѣлѣгва мон-тъ рабы да блудствувать и да ядѣтъ идоложъртвенно.

21. И дадохъ ѣ време да ся покае отъ блудство-то си, и не ся покая.

22. Ето азъ ѣхъ турямъ на одръ, и конто прѣлюбодѣйствувать съ неѣхъ въ голѣмъ скърбѣ, ако ся не покажѣтъ отъ дѣла-та си.

23. И чада-та ѣ ще убиѣхъ съ съ смъртъ. И ще познажѣтъ вси-кы-тъ церквы, че съмъ азъ който испытувамъ вѣтрѣшности и сѣрдца; и ще ви дамъ всякому споредъ дѣла-та му.

кд. ВѠМЗ же глаголю и прочымз сꙋшымз вѠ ФѠатірѠ, иже не имѠтѠ оꙋченїа сегѠ, и иже не разсмѠютѠ глҪевнѠз сатанинѠхз, іѠкоже глаголютѠ, не возложѠ на вы таготѠ иныѠ :

ке. ТѠкмѠ, ѡже имѠте, держите, дѠндеже прїндѠ.

кз. И повѠждающе и соблюдѠюще дѠла моѠ до концѠ, дамз емѠ власть на іѠзыцѠхз,

кѠ. И оꙋпасѠтѠ Ѡ жезломз желѠзнымз, іѠкѠ сосꙋды скҪ-делничи сокргшатѠса, іѠкоже и Ѡзз прїлхз ѱ ОцѠ моегѠ :

ки. И дамз емѠ свѠздѠ оꙋтҪреннюю.

кд. ИмѠхай оꙋхо слышати, да слышитѠ, чтѠ Дхх глаголетѠ црҪкѠмз.

ГЛАВА ҫ.

а. И ѠгҪл Сардїйскїа црҪкѠе напиши : тѠкѠ глаголетѠ имѠхай седмѠ дхѠвз Пжїихз и седмѠ свѠздз : вѠмз твоѠ дѠла, іѠкѠ имѠ имѠши іѠкѠ живз, Ѡ мѠртвз ѡси.

б. Псди бдѠ, и оꙋтверждаѠ прѠчѠа имѠже оꙋмрѠти, не ѱверѠтѠхз ко дѠлз твоїхз скончѠныхз предѠ НгѠмз твоїмз.

г. ПомниѠ оꙋбо, кѠкѠ прїлхз ѡси, и слышалз ѡси, и соблюди и покѠйся, Ѡще оꙋбо не бдиши, прїндѠ на тѠ іѠкѠ тѠть, и не имѠши почѠти, вѠ кїи чѠсз прїндѠ на тѠ.

д. Но имѠши малѠ имѠнз и вѠ Сардїи, иже не ѱсквернїша рїзз своїхз : и ходїти имѠтѠ со мною вѠ бѠлыхз, іѠкѠ достѠйни сѠть.

е. ПовѠждаѠ, тѠй ѱвлечѠтѠса вѠ рїзѠ бѠлыѠ : и не имѠмз ѱмыти имене ѡгѠ ѱ книгз живѠтнѠхз, и исповѠмз имѠ ѡгѠ предѠ ОцѠмз моїмз и предѠ ѠгҪлы ѡгѠ.

з. ИмѠхай оꙋхо, да слышитѠ, чтѠ Дхх глаголетѠ црҪкѠмз.

з. И ѠгҪл Фїладелфїйскїа црҪкѠе напиши : тѠкѠ глаголетѠ стїи истиннѠй, имѠхай ключѠ дѠдѠвз, ѱверзѠлѠ, и никтѠже затворїтѠ, затворѠлѠ, и никтѠже ѱверзѠтѠ :

24. А на васъ казувамъ и на други-тъ въ Ѳіатиръ, които нѣматъ това ученіе, и които не сѣ познали (както е казано) дѣбини-тъ на Сатанъ, нѣма да възложѣ на васъ други теготѣ ;

25. Но онова което имате, държете доклѣ дойдѣ.

26. И който побѣди, и който упаци до край мон-тъ дѣла, нему ще дамъ власть надъ язычници-тъ ;

27. И ще *гы* управява съсъ жезлъ желѣзнь ; ще ся строшатъ като сѣдове-тъ грѣшарскы ; както и азъ пріяхъ отъ Отца си.

28. И ще му дамъ звѣздѣ-тъ утреннѣ.

29. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

ГЛАВА 3.

1. И на ангель-тъ на Сардійскѣ-тъ церкви пиши : Така казува той който има седмь-тъ духове Божіи, и седмь-тъ звѣзды : Знаѣ твои-тъ дѣла, че имашъ име че си живъ, а мъртъвъ си.

2. Бжди бодръ, и утвърди останѣло-то което е готово да умре ; защото не намѣрихъ дѣла-та ти съвършенны прѣдъ Бога.

3. Помни прочее какъ си пріяхъ и си чулъ, и пази, и покай ся. И тѣй ако не бодрствуваши, ще дойдѣ връхъ тебе като крадецъ, и нѣма да усѣтиши въ кой часъ ще дойдѣ връхъ тебе.

4. Но имашъ малко имена и въ Сардисъ, които не сѣ осквернили дрехы-тъ си ; и ще ходятъ съ мене въ бѣлы *дрехы*, защото сѣ достойны.

5. Който побѣди, той ще ся облѣче въ бѣлы дрехы, и нѣма да изгладѣ име-то му отъ книгъ-тъ на живота, и ще исповѣдамъ негово-то име прѣдъ Отца си, и прѣдъ неговы-тъ ангелы.

6. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

7. И на ангель-тъ на Филадельфійскѣ-тъ церкви пиши : Така казува святой-тъ, истинный-тъ, който има ключъ-тъ Давидовъ ; който отвара и никой не затвара ; и затвара и никой не отвара :

и. ВѢМЗ ТВОА ДѢЛА: СЕ ДАХЗ ПРЕД ТОВОЮ ДВЕРИ ѠВЕР-
 СТЫ, И НИКТѠЖЕ МОЖЕТЗ ЗАТВОРИТИ ИХЗ: ІАКѠ МАЛЗ ИМАШИ
 СИЛЗ, И СОБЛЮАЗ ЁСИ МОЕ СЛОВО, И НЕ ѠВЕРГЛСА ЁСИ ИМЕНЕ
 МОЕГѠ.

д. СЕ ДАЮ Ѡ СѠНИЩА САТАНИНА ГЛАГОЛЮЩАСА БЫТИ
 ІСАДЕИ, И НЕ СЪТЬ: НО АГЪТЗ: СЕ СОТВОРИЮ ИХЗ, ДА ПРИИДУТЗ
 И ПОКЛОНАТСА ПРЕД НОГАМА ТВОИМА, И ОУРАЗМЪЮТЗ, ІАКѠ АЗЗ
 ВОЗМОБИХЗ ТА.

г. ІАКѠ СОБЛЮАЗ ЁСИ СЛОВО ТЕРПѢНІА МОЕГѠ, И АЗЗ ТА СО-
 БЛЮАДЪ Ѡ ГОДИНЫ ИСКУШЕНІА ХѠТАЩІА ПРИИТИ НА ВСЮ ВСЕЛЕННІЮ
 ИСКУСИТИ ЖИВЪЩІА НА ЗЕМЛИ.

дл. СЕ ГРАДЪ СКОРѠ: ДЕРЖИ, ЁЖЕ ИМАШИ, ДА НИКТѠЖЕ ПРИ-
 ИМЕТЗ ВЪИЦА ТВОЕГѠ.

ел. ПОВѢЖДАЮЩАГО, СОТВОРИЮ СТОЛПА ВЗ ЦРКѠИ БГА МОЕГѠ,
 И КОЛѢ НЕ ИМАТЬ ИЗЫТИ КТОМЪ, И НАПИШЪ НА НЕМЗ ИМА БГА
 МОЕГѠ, И ИМА ГРАДА БГА МОЕГѠ, НОВАГѠ ІЕРЪЛИМА, СХОДАЩАГѠ
 СЗ ИБСЗ Ѡ БГА МОЕГѠ, И ИМА МОЕ НОВОЕ.

гг. ИМѢАИ ОУХО, ДА СЛЫШИТЗ, ЧѠ ДХЗ ГЛАГОЛЕТЗ ЦРКѠАМЗ.

дл. И АГГАС ЛАОДИКІИСКІА ЦРКѠЕ НАПИШІ: ТАКѠ ГЛАГОЛЕТЗ
 АМИНЬ, СВИДѢТЕЛЬ ВѢРНЫЙ И ИСТИННЫЙ, НАЧАТОКЗ СОЗДАНІА
 БЖІА:

ел. ВѢМЗ ТВОА ДѢЛА, ІАКѠ НИ СТСДЕНЗ ЁСИ НИ ТѢПЛЗ: НЕ
 ДА СТСДЕНЗ ВЪ БЫЛЗ НИ ТѢПЛЗ.

ел. ТАКѠ ІАКѠ ѠБЪСМОРЕНЗ ЁСИ, И НИ ТѢПЛЗ НИ СТСДЕНЗ,
 ИЗКЛЕВАТИ ТА Ѡ ОУСТЗ МОИХЗ ИМАМЗ.

зл. ЗАНЕ ГЛАГОЛЕШИ, ІАКѠ БОГАТЗ ЁСМЪ, И ѠБОГАТИХСА, И
 НИЧѠЖЕ ТРЕБЕЮ, И НЕ ВЪСИ, ІАКѠ ТЫ ЁСИ ѠКААЕНЗ И БЪ-
 ДЕНЗ, И НИЩЗ И СЛѢПЗ И НАГЗ:

и. СОВѢЩАЮ ТЕБѢ КЪПИТИ Ѡ МЕНЕ ЗЛАТО РАЗЖЕНО ОГНЕМЗ,
 ДА ѠБОГАТИШИСА, И ѠДѢАНИЕ ВЪЛО, ДА ѠВЛЕЧЕШИСА, И ДА НЕ
 ІАВИТСА СРАМОТА НАГОТЫ ТВОЕА: И КОЛЪСРИЕМЗ ПОМАЖИ ОЧИ
 ТВОИ, ДА ВИДИШИ.

8. Знаѣж твои—тѣ дѣла ; ето, поставихъ прѣдъ тебе врата отворены, и никой не може да ги затвори ; защото имашь малко силъ, и упазилъ си мое-то слово, и не си ся отреклъ отъ име-то ми.

9. Ето, ще направѣж тѣзи конто сж отъ съборище-то сатанинско, конто казувать себе си че сж Иудей, и не сж, но лъжжтъ ; ето ще ги направѣж да дойджтъ и да ся поклонятъ прѣдъ нозѣ-тѣ ти, и да познаѣжтъ че азъ тя възлюбихъ.

10. Понеже си упазилъ слово-то на мое-то търпѣние, и азъ ще упазѣж тебе отъ врѣме-то на искушеніе-то което ще дойде надъ всичкж вселеннѣж, да искуси онѣзи конто живѣжтъ по земѣж-тж.

11. Ето, идж скоро ; държъ това което имашь, да ти не земе никой вѣнецъ-тѣ.

12. Който побѣди, ще го направѣж стѣлпъ въ храмъ-тѣ на Бога моего, и нѣма да излѣзе вече внѣж ; и ще напишж на него име-то на Бога моего, и име-то на градъ-тѣ на Бога моего, *сирѣчь* на новый-тѣ Иерусалимъ, който слѣзува отъ небе-то отъ Бога моего ; *ще напишж* и ново-то мое име.

13. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тѣ къмъ церкви-тѣ.

14. И на ангель-тѣ на Лаодикѣйскж-тж церквж пиши : Така казува Аминь, свидѣтель-тѣ истинный и вѣрный, начало-то на Божіе-то създаніе.

15. Знаѣж дѣла-та ти, че не си нито студень нито топлъ ; дано да бѣше ты студень или топлъ ;

16. Така понеже си хладжкъ, и нито студень нито топлъ, ще тя избъвамъ изъ уста-та си.

17. Защото казувашь : Богатъ съмъ, и обогатихъ ся, и нѣмамъ нуждъ отъ нищо, и не знаешь че ты си окаяненъ, и бѣдены, и сиромяхъ, и слѣпъ, и голъ.

18. Совѣтувамъ тя да купишь отъ мене злато прѣчистено прѣзь огонь, за да ся обогатишь, и дрехы бѣлы, за да ся облѣчешь, и да ся не види срамота-та на твоѣж-тж голотж, и помажи очи-тѣ си съ колуриѣ, за да гледашь.

д҃и. Азъ, иже аще люблю, ѡбличаю и наказую: ревнзи оубо и покаяса.

к҃. Се стою при двѣрехъ и толкъ: аще кто оуслышитъ гласъ мой, и ѡверзетъ двѣри, внѣдъ къ немѣ, и вечераю съ нимъ, и той со мною.

к҃д. Побѣждающему дамъ сѣсти со мною на престолѣ моемъ, якоже и азъ побѣдихъ, и сѣдохъ со Сѣмъ моимъ на престолѣ ѳг҃нѣ.

к҃в. Имѣай оубо, да слышитъ, что дх҃ъ глаголетъ цр҃квамъ.

ГЛАВА ҃.

а. По сихъ видѣхъ, и се двѣри ѡверсты на нѣси, и гласъ первый, ѳгоже слышахъ яко тръвѣ глаголющъ со мною, глагола: взыди съмъ, и покажѣ ти, ѳмѣже подобаетъ быти по сихъ.

б. И авіе быхъ въ дс҃к: и се престолъ стоаше на нѣси: и на престолѣ сѣдахъ:

в. И сѣдахъ къ подѡбенъ видѣнемъ камени іасписъ и сардіинови: и въ дс҃гѣ Ѧкрестъ престѡла подѡбна видѣнемъ смарагдови.

г. И Ѧкрестъ престѡла престѡли двѣдесать и чѣтыри: и на престолѣхъ видѣхъ двѣдесать и чѣтыри старцы сѣдахъ, ѡблечены въ бѣлыя ризы, и имѣахъ вѣнцы златы на главахъ своихъ.

д. И ѡ престѡла исхождахъ мнѡгіа и грѡми и гласы: и седмъ свѣщникъвъ Ѧгненихъ горѣщихъ предъ престѡломъ, яко сѣтъ седмъ дх҃ѡвъ Бж҃ихъ:

е. И предъ престѡломъ море стеклѡно, подобно крѣсталу. и посредѣ престѡла и Ѧкрестъ престѡла чѣтыре живѡтна исполнена очѣсъ средѣ и создѣи.

ж. И живѡтно первое подобно львѣ, и второе живѡтно

19. Азъ конто любѣхъ, избличавамъ и наказувамъ *гы*; за това бѣди ревнитель и покай ся.

20. Ето, стоѣхъ на врата-та и хлопамъ; ако чуе нѣкой гласъ-тъ ми, и отвори врата-та, ще влѣзъ при него, и ще вечерямъ съ него, и той съ мене.

21. Който побѣди, ще му дамъ да сѣдне съ мене на прѣстоль-тъ ми, както и азъ побѣдихъ, и сѣднѣхъ съ Отца си на неговъ-тъ прѣстоль.

22. Който има ухо, нека слуша що казува Духъ-тъ къмъ церкви-тъ.

ГЛАВА 4.

1. Слѣдъ това видѣхъ, и ето врата отворены на небе-то; и первый-тъ гласъ, що чухъ, *бѣше* като *гласъ* отъ трѣбъ която ми говоряше, и казуваше: Възлѣзь тука, и ще ти покажъ което трѣбува да стане слѣдъ това.

2. И той часъ быдохъ *въ изстѣпленіе* Духомъ, и ето бѣше поставенъ прѣстоль на небе-то, и на прѣстоль-тъ *имаше нѣкой сѣднѣлъ*;

3. И сѣднѣмый-тъ бѣ подобенъ на іасписъ и сардійскій камькъ; *имаше* около прѣстоль-тъ и дѣга на гледъ подобна на смарагдъ.

4. И около прѣстоль-тъ *имаше* двадесеть и четири прѣстола, и на прѣстола-тъ видѣхъ че сѣдяхъ двадесеть-тъ и четири старци, облѣчени въ бѣлы дрехы, и имахъ на главы-тъ си вѣнцы златны.

5. И отъ прѣстола исхождахъ свѣтканицы и грѣмежи и гласове. *Имаше* и седмь свѣтила огнениы, конто горѣхъ прѣдъ прѣстоль-тъ, конто сѣ седмь-тъ духове Божіи.

6. И прѣдъ прѣстоль-тъ *имаше* море стьклено, подобно на кристалъ; и въ срѣдъ прѣстоль-тъ и около прѣстоль-тъ четири животны, пълны съ очи и отъ прѣдъ и отъ задъ.

7. И първо-то животно *бѣ* подобно на лвъ, и второ-то животно

подобно телцѣ, ѿ третіе животно ѿмѣщее лице ѿкв чело-
вѣкѣхъ, ѿ четвѣртое животно подобно орлѣ летѣющ.

и. И животно четыре єдино кожедо ѿхъ ѿмѣкахъ по шестъ
крилахъ окрестъ, ѿ востръсѣхъ исполнена очесъ, ѿ покол не
ѿмстъ день ѿ нощь, глаголюще: стъ, стъ, стъ Гдѣ Бгъ все-
держитель, ѿже вѣ ѿ сын ѿ градый.

ѡ. И єгда душа животноа слава ѿ чѣсть ѿ блгодареніе
сѣдѣщемъ на престолѣ, живѣщемъ во вѣки вѣкѣхъ,

г. Падѡша двадѣцать ѿ четыре старцы предъ сѣдѣщимъ на
престолѣ, ѿ поклонішася живѣщемъ во вѣки вѣкѣхъ, ѿ по-
ложіша вѣнцы своѡ предъ престоломъ, глаголюще:

д. Достѡннъ єси Гдѣ пріѡти слава ѿ чѣсть ѿ сила: ѿкв
ты єси создѡлъ всѡчѣскаа, ѿ волею твоєю сѣтъ ѿ сотворени.

ГЛАВА Ѣ.

а. И видѣхъ въ десницѣ сѣдѣщаго на престолѣ книгъ
написанъ востръсѣхъ ѿ вѣсѣхъ запечатанъ седмию печатію.

б. И видѣхъ Ангѡла крепка проповѣдающа гласомъ вели-
кимъ: кто єсть достѡннъ разгнѣти книгъ ѿ разрѣшити пе-
чатіи єа;

в. И никтоже можѡше ни на нѣси, ни на землѣ, ниже
подъ землєю, разгнѣти книгъ, ниже зрѣти ю.

г. И азъ плакахъ многъ, ѿкв ниединъ ѡвѣрѣтеса до-
стѡннъ разгнѣти ѿ прочестіи книгъ, ниже зрѣти ю.

ѡ. И єдинъ ѡ старецъ глагола ми: не плачсѡ: сѣ повѣ-
дѡлъ єсть лѣвъ, ѿже сын ѡ колѣна Ісѡва корень дѣдовъ,
разгнѣти книгъ ѿ разрѣшити сѣдмь печатей єа.

ѡ. И видѣхъ, ѿ сѣ посредѣ престѡла, ѿ четверехъ живот-
ныхъ, ѿ посредѣ старецъ, Ангѡнца стоѡщъ ѿкв заколенъ,
ѿмѣщъ рогѡхъ сѣдмь ѿ очесъ сѣдмь, ѡже єсть сѣдмь дхѡвъ
Бжѣихъ посланыхъ во всю зѣмлю.

подобно на телець, и трето-то животно имаше лице като чловѣкъ, и четвърто-то животно *бъ* подобно на орелъ лѣтящъ.

8. И чѣтыри-тѣ животны имахъ всяко по шесть крыла изоколо, и отвѣтрѣ бѣхъ пълны съ очи; и не си почивать день и ноць но казувать: Святъ, святъ, святъ Господь Богъ Вседържителъ, който бѣ, и който е, и който ще бѣде.

9. И когато животны-тѣ приносятъ славъ и почестъ и благодареніе на тогози който сѣди на прѣстоль-тѣ, и живѣе во вѣки вѣковъ,

10. Двадесеть-тѣ и чѣтыри старци падать прѣдъ сѣднжмый-тѣ на прѣстоль-тѣ, и ся покланятъ живущему во вѣки вѣковъ, и полагають вѣнцы-тѣ си прѣдъ прѣстоль-тѣ, и казувать:

11. Достопнъ си, Господи, да приимешъ славъ и почестъ и силъ; защото ты си създалъ всичко, и чрѣзъ твоѣхъ-тѣхъ волю сѣществувать и е създадено.

ГЛАВА 5.

1. И видѣхъ въ десницѣхъ-тѣхъ на сѣднжмый-тѣ на прѣстоль-тѣ книгъ написанъ отъ вѣтрѣ и отъ вѣнъ, запечатанъ съсь седмь печата.

2. И видѣхъ ангелъ крѣпкъ че проповѣдуваше съ гласъ голѣмъ: Кой е достопнъ да разгѣне книгъ-тѣхъ и да развърже печати-тѣхъ и?

3. И никой не можаше нито на небе-то, нито на земѣхъ-тѣхъ, нито подъ земѣхъ-тѣхъ, да разгѣне книгъ-тѣхъ, нито да ѣхъ гледа.

4. И азъ плакахъ много, защото ся не намѣри никой достопнъ да разгѣне и да прочете книгъ-тѣхъ, нито да ѣхъ гледа.

5. И единъ отъ старцы-тѣхъ казува ми: Не дѣй плака; ето прѣвзмогнъ Левъ-тѣхъ, който е отъ племе-то Іудово, Корень-тѣхъ Давидовъ, да разгѣне книгъ-тѣхъ, и да развърже седмь-тѣхъ нейны печата.

6. И видѣхъ, и ето, въ срѣдъ прѣстоль-тѣхъ и чѣтыри-тѣхъ животны, и въ срѣдъ старцы-тѣхъ, Агне стоеше като заклано, и имаше седмь рога, и седмь очи, които сѣхъ седмь-тѣхъ духове Божии распродовани по всичкѣхъ-тѣхъ земѣхъ.

3. И прїиде и прїятѣ книгѣ ѿ деснїцы сѣдѣшаго на престолѣ.

и. И ѣгда прїятѣ книгѣ, четыре живѡтна, и двѣдесать и четыре старцы падѡша предъ агнцемѣ, имѡще кїждо г҃слн, и фїалы златы полны дѡмїама, иже с҃ть молитвы с҃тѣхѣ.

д. И поютѣ пѣснь новѣ, глаголюще : достѡннѣ єсї прїати книгѣ, и ѡверсти печѣти єа : ѡкѡ закѡлѡса, и икс҃спїлѣ єсї Б҃гови насѣ кровїю своею ѿ всѣкаго колѣна и ѡзыка и людѣй, и племѣнѣ,

г. И сотворїлѣ єсї насѣ Б҃гови нашемѣ цр҃ь, и іерен, и воцарїмса на землї.

а. И видѣхѣ и слышѣхѣ гласѣ агг҃лѡвѣ многїхѣ ѡкрестѣ престѡла и живѡтнѣхѣ и старецѣхѣ, и бѣ число ихѣ тысяща тысящамн,

в. Глаголюще гласомѣ великимѣ : достѡннѣ єсть агнецѣ заколѣннѣ прїати силѣ и богатство и премѣдрѡсть и крепость и чѣсть и слава и бл҃гословѣнїе.

г. И всѣко создѡнїе, єже єсть на нѣсї, и на землї, и подъ землїю, и на морн, ѡже с҃ть, и сѣщлѣ вѣ нїхѣ, всѣ слышѣхѣ глаголющїа : сѣдѣшемѣ на престолѣ, и агнцѣ : бл҃гословѣнїе и чѣсть и слава и держѡва во вѣкн вѣкѡвѣхѣ.

д. И четыре живѡтна глаголахѣ : аминь ; и двѣдесать и четыре старцы падѡша и поклонїшасѣ живѡщемѣ во вѣкн вѣкѡвѣхѣ.

ГЛАВА 5.

а. И видѣхѣ, єгда ѡверзе агнецѣ єдїнѣ ѿ седмї печѣтей, и слышѣхѣ єдїнаго ѿ четѣрехѣ живѡтнѣхѣ глаголюща ѡкоже гласѣ грѡмнѣ : грядн и видѣ.

в. И видѣхѣ, и сѣ конь бѣлѣ, и сѣдѣи на немѣ имѣаше лѣкѣ, и данѣ бѣсть ємѣ вѣнѣцѣхѣ, и изыде побѣждѣи, и да побѣдитѣ.

7. И дойде и зѣ книгѣ-тѣ изъ десницѣ-тѣ на сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ.

8. И когато зѣ книгѣ-тѣ, четыри-тѣ животны, и двадесеть-тѣ и четыри старци паднѣхѣ прѣдъ Агне-то, държаще всякой китарѣ, и златны чашы пѣлны съ темянѣ, които сѣ молитвы-тѣ на святыи-тѣ.

9. И прѣйтѣ новѣ пѣснь, и казувать: Достоянѣ си да земешъ книгѣ-тѣ, и да распечаташъ печати-тѣ ѿ; защото си былъ закланѣ, и искупилъ си ны Богу съ кръвь-тѣ си, отъ всяко племе и языкѣ и народѣ и родѣ;

10. И направилъ си ны Богу нашему царіе и священницы, и ще царувамы на земѣ-тѣ.

11. И видѣхъ, и чухъ гласъ отъ много ангелы около прѣстоль-тѣ и животны-тѣ и старцы-тѣ; и число-то имъ бѣше тмы на тмы и тысящи на тысящи.

12. И казувахъ съ гласъ голѣмъ: Достояно е Агне-то закланото да земе силѣ, и богатство, и прѣмудрость, и крѣпость, и почестъ, и слава, и благословеніе.

13. И всяко созданіе което е на небе-то, и на земѣ-тѣ, и подъ земѣ-тѣ, и колко-то сѣ въ море-то, и всичко що е въ тѣхъ, чухъ че казувахъ: На тогози който сѣди на прѣстоль-тѣ, и на Агне-то да бжде благословеніе и почестъ и слава и държава во вѣкы вѣковъ.

14. И четыри-тѣ животны казувахъ: Аминъ; и двадесеть-тѣ и четыри старци паднѣхѣ и поклонихъ ся тому който живѣе во вѣкы вѣковъ.

ГЛАВА 6.

1. И видѣхъ когато отвори Агне-то единъ отъ *седмь-тѣ* печата, и чухъ едно отъ четыри-тѣ животны че говоряше, като съ гласъ отъ грѣмъ: Ела и виждѣ.

2. И видѣхъ, и ето конь бѣлъ; и сѣднѣмый-тѣ на него имаше лѣкѣ; и даде му ся вѣнецъ, и излѣзе побѣждающъ и да побѣди.

3. И когато отвори второй-тъ печать, чухъ второ-то животно че казуваше: Ела и виждь.

4. И излѣзе другъ конь чървень; и на сѣднѣлый-тъ на него даде ся да вдигне мирь-тъ отъ земѣ-тъ, и да ся избѣжтъ единъ другый, и даде му ся сабя голѣма.

5. И когато отвори третій-тъ печать, чухъ трето-то животно че казуваше: Ела и виждь. И видѣхъ, и ето конь чернъ, и сѣднѣлый-тъ на него имаше къпоны въ рѣкѣ.

6. И чухъ гласъ отъ срѣдѣ четыри-тъ животны който казуваше: Една ока пшеница за динарь, и три омы ечимыкъ за динарь; и масло-то и вино-то не поврѣждай.

7. И когато отвори четвъртый-тъ печать, чухъ гласъ отъ четверто-то животно че казуваше: Ела и виждь.

8. И видѣхъ, и ето конь блѣдъ, и име-то на сѣдящій-тъ на него бѣше Смерть, и Адъ идяше слѣдъ него; и даде имъ ся власть надъ четвъртъ-тъ часть на земѣ-тъ, да умртвяватъ съсь сабѣж и съ гладъ и съсь смерть и съсь звѣрове-тъ земны.

9. И когато отвори петый-тъ печать, видѣхъ подъ олтарь-тъ души-тъ на закланы-тъ за слово-то Божіе, и за свидѣтельство-то което упазихъ.

10. И выкахъ съ гласъ голѣмъ и казувахъ: До кога, Владыко святой и истинный, не сѣдишь и не отмъстывашъ кровь-тъ ни отъ живущы-тъ по земѣ-тъ?

11. И дадохъ ся всякому бѣлы одежды, и рече имъ ся да си починѣтъ още малко врѣме доклѣ ся допѣлнѣтъ и сослужители-тъ имъ и братія-та имъ, които има да бѣдѣтъ убити както и тѣ.

12. И видѣхъ когато отвори шестый-тъ печать, и ето станѣ трусь голѣмъ, и слѣнце-то станѣ черно като врѣтище струнено, и луна-та станѣ като кровь.

13. И звѣзды-тъ небесны паднѣхъ на земѣ-тъ, както смоковница-та мета незрѣлы-тъ си смокыни расклащана отъ силенъ вѣтръ.

дї. И нѣо ѡлачи́са ѡ́кнъ свѣтокъ свиваемо, и вса́ка гора и о́стровъ ѡ мѣстѣ своѣхъ двѣгнѣшася :

еї. И црѣ зѣмстїи и велмѡжи и богатїи и ты́сащницы и сїлїи и вса́къ рабъ и вса́къ свобода скрѣшася въ пещѣрахъ и ка́менїи горѣмъ,

ѕї. И глаго́лаша гора́мъ и ка́менїю : па́дите на ны, и покрѣйте ны ѡ лица сѣдѡщаго на престо́лѣ, и ѡ гнѣва ѡ́гнча :

зї. И́къ прїиде де́нь вели́кій гнѣва ѡ́гнъ, и кто́ мо́жетъ стѣти ;

ГЛАВА 3.

а. И по се́мъ видѣхъ четы́ре ѡ́глы стоѡщыя на четы́рехъ о́гнѣхъ земли, держащыя четы́ре вѣтры зѣмскїа, да не дышетъ вѣтръ на зѣмлю, ни на море, ни на вса́ко древо.

б. И видѣхъ и́наго ѡ́гла восходѡща ѡ восхода́ солнца, имѡща печѣть бѣга живаго : и возопї гла́сомъ вели́кимъ къ четы́ремъ ѡ́гльмъ, имже дано́ бысть вредїти зѣмлю и море, глаго́ла :

г. Не вредїте ни земли, ни моря, ни дрѣвѣсъ, до́ндеже запечатлѣмъ рабы бѣга на́шего на челѣхъ ихъ.

д. И слы́шахъ число запечатлѣнныхъ, сто́ четы́редесѣть четы́ре ты́сящи запечатлѣнныхъ ѡ вса́каго колѣна сыновъ и́левыхъ :

е. Ѡ колѣна ісѣдова, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ : ѡ колѣна рѣвїмова, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ : ѡ колѣна гадова, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ :

ѕ. Ѡ колѣна асірова, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ : ѡ колѣна нефѡалїма, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ : ѡ колѣна манассїнна, двана́десѣть ты́сящъ запечатлѣнныхъ :

з. Ѡ колѣна сѡмеѡнова, двана́десѣть ты́сящъ запеча-

14. И небе-то ся оттегли като книга която ся свива, и всяка планина и островъ повдигнахъ ся отъ мѣсто-то си.

15. И царіе-тѣ земли, и голѣмци-тѣ, и богати-тѣ, и тысящници-тѣ, и силни-тѣ, и всякой робъ, и всякой свободенъ, скрыхъ ся въ пещеры-тѣ и въ канары-тѣ на планины-тѣ,

16. И казувать на планины-тѣ и на канары-тѣ : Паднѣте врѣхъ нась, и скрыйте ны отъ лице-то на сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ, и отъ гнѣвъ-тѣ на Агне-то ;

17. Защото дойде голѣмый-тѣ день на неговый-тѣ гнѣвъ ; и кой може да устон ?

ГЛАВА 7.

1. И слѣдъ това видѣхъ четири ангелы че стоехъ на четири-тѣ ягъла на земѣ-тѣ, и държехъ четири-тѣ вѣтрове земны, да не духа вѣтръ по земѣ-тѣ, нито по море-то, нито на никое дърво.

2. И видѣхъ другъ ангель че възлѣзе отъ истокъ на слънце-то, който имаше печать на Бога живаго ; и извика съ гласъ голѣмъ къмъ четири-тѣ ангела, на които бѣ дадено да поврѣдятъ земѣ-тѣ и море-то,

3. И казуваше *имъ* : Не поврѣждайте земѣ-тѣ, нито море-то, нито дръвья-та, докль ударимъ печать на чела-та на рабы-тѣ на Бога нашего.

4. И чухъ число-то на печатаны-тѣ, сто и четиридесетъ и четири тысящи *блѣхъ* печатани отъ всичкы-тѣ племена на сынове-тѣ Израилевы ;

5. Отъ племе-то Иудово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Рувимово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Гадово, дванадесетъ тысящи печатани ;

6. Отъ племе-то Асирово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Нефѣалимово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Манассіево, дванадесетъ тысящи печатани ;

7. Отъ племе-то Симеоново, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ

тлѣннѣхъ : ѿ колѣна Левіинна, двана́десать ты́сящъ запеча-
тлѣннѣхъ : ѿ колѣна Ісаха́рова, двана́десать ты́сящъ запеча-
тлѣннѣхъ :

и. Ѡ колѣна Завсла́нна, двана́десать ты́сящъ запечатлѣн-
нѣхъ : ѿ колѣна Іўсифова, двана́десать ты́сящъ запечатлѣн-
нѣхъ : ѿ колѣна Геніа́минова, двана́десать ты́сящъ запеча-
тлѣннѣхъ.

д. По сіѣхъ видѣхъ, и се наро́дъ мно́гъ, ѣго́же и́счестіи
никто́же мо́жетъ, ѿ вса́кагѡ іа́зыка и колѣна и люде́и и
племене́нъ, стоа́ще пре́д престоло́мъ и пре́д а́гнцемъ, ѡблечены
въ рѣзы бѣлы, и фініцы въ рска́хъ и́хъ :

і. И возопіша гласомъ вели́мъ глаголюще : спасе́ніе сѣ-
да́щемъ на престолѣ́ Б҃гс нашемъ и а́гнцс :

аі. И вси а́ггліи стоа́хс Ѡкрестъ престо́ла и ста́рецъ и
четыре́хъ живото́ныхъ : и падо́ша на лица́ пре́д престоло́мъ, и
поклони́шася Б҃гс,

ві. Глаголюще : а́минь : кѣгослове́ніе и сла́ва и премѣдрость
и хвала́ и че́сть и сіла́ и крѣпость Б҃гс нашемъ во вѣки вѣ-
кѡвъ, а́минь.

гі. И ѡвѣща́ е́динъ ѿ ста́рецъ глаго́ла ми : сіи ѡблече́нїи
въ рѣзы бѣлыа, кто́ сѣтъ, и ѡкѣдѡс прїидо́ша ;

аі. И рѣхъ ѣмъ : Гдїи, ты вѣси. и рече́ ми : сіи сѣтъ, и́же
прїидо́ша ѿ скоре́и вели́кѡа, и и́спра́ша рѣзы своа́ и оубѣ-
ли́ша рѣзы своа́ въ кро́ви а́гнчи.

еі. Се́гѡ ра́ди сѣтъ пре́д престоло́мъ Б҃жїимъ, и слѣжатъ
ѣмъ де́нь и но́щъ въ цркви́ ѣгѡ : и сѣда́и на престолѣ́ все-
літса въ нѣхъ.

ѕі. Не взамчѣтъ кто́мъ ниже́ вжа́ждѡтъ, не и́мать же
па́сти на нѣхъ со́лнце, ниже́ вса́къ зно́й :

зі. И́кѡ а́гнецъ, и́же посредѣ́ престо́ла, оубасѣтъ а́, и
наста́витъ и́хъ на живото́ныа исто́чники вѡдъ, и ѡи́метъ и́хъ
вса́кѡ слѣзѡ ѡчи́ю и́хъ.

племе-то Левіево, дванадесетъ тысящи печатани, отъ племе-то Иссахарово, дванадесетъ тысящи печатани,

8. Отъ племе-то Завулоново, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Иосифово, дванадесетъ тысящи печатани ; отъ племе-то Вевіаминово, дванадесетъ тысящи печатани.

9. Слѣдъ това видѣхъ, и ето народъ много, когото никой не можаше да изброи, отъ всички-тѣ колѣна и племена и народы и языцы, които стоехъ прѣдъ прѣстоль-тѣ и прѣдъ Агне-то, облѣчени въ бѣлы дрехы, и държехъ финиковы *вѣткы* въ рѣцѣ,

10. И выкахъ съ голѣмъ гласъ и казувахъ : Спасеніе Богу нашему който сѣди на прѣстоль-тѣ, *спасеніе* и на Агне-то.

11. И всички-тѣ ангели стоехъ около прѣстоль-тѣ и *около* старцы-тѣ и четири-тѣ животны, и паднахъ на лице прѣдъ прѣстола, та ся поклонихъ Богу,

12. И казувахъ : Аминь ; благословеніе, и слава, и прѣмудрость, и благодареніе, и почестъ, и сила, и крѣпость, Богу нашему въ вѣкы вѣковъ, Аминь.

13. И отговори единъ отъ старцы-тѣ, та ми каза : Тѣзи облѣчени-тѣ въ бѣлы-тѣ дрехы, кои сж, и отъ кѣдѣ сж дошли ?

14. И рѣкохъ му : Господине, ты знаешь. И рече ми : Тѣ сж които идѣтъ отъ голѣмъ-тѣ скърбъ ; и опрахъ дрехы-тѣ си, още избѣлихъ дрехы-тѣ си въ кръвь-тѣ на Агне-то.

15. За това сж прѣдъ прѣстоль-тѣ Божій, и служатъ нему день и ноцъ въ неговый-тѣ храмъ ; и сѣдящій-тѣ на прѣстоль-тѣ ще ся всели въ нихъ.

16. Нѣма да огладиѣтъ вече, нито да ожеднѣтъ вече, нито ще ги удари слънце-то, нито нѣкой пекъ ;

17. Защото Агне-то което е посрѣдъ прѣстоль-тѣ ще ги упасе, и ще ги заведе на живы изворы отъ воды, и ще обърше Богъ всякъ съзж отъ очи-тѣ имъ.

ГЛАВА 8.

1. И когато отвори седмый-тъ печать, мълчаніе быде на небе-то колкото до половинъ часъ.

2. И видѣхъ седмь-тъ ангелы, които стоехъ прѣдъ Бога, и дадохъ имъ ся седмь трѣбы.

3. И дойде другъ ангелъ, та застанъ при олтарь-тъ, и държеше златнѣ кадилницѣ; и даде ся нему темянѣ много, да принесе съ молитвы-тъ на вси-тъ святыи, надъ златный-тъ олтарь, който бѣ прѣдъ прѣстоль-тъ.

4. И възлѣзе прѣдъ Бога дымъ-тъ кадилный съ молитвы-тъ на святыи-тъ отъ рѣкѣ-тъ на ангела.

5. И зѣ ангелъ-тъ кадилницѣ-тъ, и напълни ѣхъ отъ огнь-тъ на олтарь-тъ, и хвърли на земѣ-тъ; и станѣхъ гласове и грѣмове и свѣткавицы и трусь.

6. И седмь-тъ ангелы които държехъ седмь-тъ трѣбы, пригответихъ ся да затрѣбятъ.

7. И первый-тъ ангелъ затрѣби, и станѣ градъ и огнь размѣсенъ съ кръвь, и паднѣхъ на земѣ-тъ; и третя-та часть отъ дръвья-та изгорѣхъ, и всяка трѣва зелена изгорѣ.

8. И вторый-тъ ангелъ затрѣби, и *плещо* като планина голѣма която съ огнь горѣше хвърли ся въ море-то; и третя-та часть на море-то станѣ кръвь,

9. Та измрѣ третя-та часть на одушевленны-тъ сздація които бѣхъ въ море-то; и третя-та часть на кораби-тъ ся погуби.

10. И третій-тъ ангелъ затрѣби, и паднѣ отъ небе-то звѣзда голѣма която горѣше като свѣщъ, и паднѣ връхъ третѣ-тъ часть на рѣкы-тъ, и връхъ изворы-тъ водны.

11. А име-то на звѣздѣ-тъ ся казува Пельнь; и станѣ третя-та часть на воды-тъ пельнь, и много челоуѣци измрѣхъ отъ воды-тъ, защото ся вгорчихъ.

12. И четвъртый-тъ ангелъ затрѣби, и удари ся третя-та часть на слѣнце-то, и третя-та часть на лунѣ-тъ, и третя-та часть на

свѣздз, да затмѣтса трѣтѣа чѣсть ѿхз, ѿ днѣ трѣтѣа чѣсть да не свѣтитз, ѿ нощь такожде.

ґі. И вѣдѣхз ѿ слышѣхз єдѣнаго Аґґла парѣща посредѣ нѣсє, глаголюща гласомз великимз: горе, горе, горе живущимз на землѣ ѿ прочѣхз гласѡвз трѣбныхз трѣхз Аґґлз, хотѣщихз трѣбѣти.

ГЛАВА Ө.

а. И пѣтый Аґґлз вострѣвѣ, ѿ вѣдѣхз свѣздзє сз нѣсє спѣдшє на зємлю, ѿ данз вѣсть єѿ клѡчь стзденцѣ кєзданы:

б. И ѡвєрзе стзденцѣ кєзданы, ѿ взыде дымз ѡ стзденцѣ ѿкѡ дымз пѣщи велики, ѿ ѡмєрче солнце ѿ воздѣхз ѡ дыма стзденѣчагѡ.

в. И ѡ дыма ызыдѡша прѣзи на зємлю, ѿ данѣ вѣсть ѿмз Ѧвласть ѿкоже ѿмстз Ѧвласть скорпѣи земнѣи:

д. И речєно вѣсть ѿмз, да не вредѣтз травы земнѣа, ни всѣакагѡ злѣка, ни всѣакагѡ дрєва, но челѡвѣки тѡчѣю, ѿже не ѿмстз печѣти Бжѣа на челѣхз своѣхз:

є. И данѡ вѣсть ѿмз, да не оѡвѣютз ѿхз, но да мѣкс прѣймстз пѣть мѣей: ѿ мшчєнѣе ѿхз ѿкѡ мшчєнѣе скорпѣево, єгдѣ оѡсѣкнетз челѡвѣка.

є. И вз тѣа днѣ възыштз челѡвѣцы смєрти, ѿ не ѡврѣштз єлѣ: ѿ вождєлѣютз оѡмрєти, ѿ оѡвѣжитз ѡ нѣхз смєрть.

з. И оѡподоблєнѣа прєгѡвз подѡвєна кѡнємз оѡготѡвлєнымз на брѣнѣ, ѿ на главѣхз ѿхз ѿкѡ вѣнцы оѡподоблєни злѣтє, ѿ лица ѿхз ѿкѡ лица челѡвѣчєска,

и. И ѿмѣлѣхз власѣ, ѿкѡ власѣ жєнскѣа, ѿ зѣбы ѿхз, ѿкѡ льєвѡвз бѣша,

д. И ѿмѣлѣхз брѡнѣа, ѿкѡ брѡнѣа желѣзны, ѿ гласз крѣплз ѿхз, ѿкѡ гласз колєснѣцз, єгдѣ кѡнѣи мнѡгѣи текѣтз на брѣнѣ.

звѣзды-тѣ, щото да потьмиѣе третя-та имѣ часть, и третя-та часть на день-тѣ да не свѣти, така и на ношѣ-тѣ.

13. И видѣхъ, и чухъ единъ ангелъ който лѣтѣше по срѣдѣ небе-то и говоряше съ голѣмъ гласъ: Горко, горко, горко на тѣзи които живѣѣтъ на земѣ-тѣ, за останѣлы-тѣ гласове отъ трѣбы-тѣ на трима-та ангелы, които има да затрѣбятъ!

ГЛАВА 9.

1. И петый-тѣ ангелъ затрѣби, и видѣхъ че паднѣ на земѣ-тѣ звѣзда отъ небе-то, и даде ѿ ся ключъ-тѣ отъ пропасть-тѣ на безднѣ-тѣ.

2. И отвори пропасть-тѣ на безднѣ-тѣ; и възлѣзе дымъ отъ пропасть-тѣ, като дымъ отъ голѣмѣ пещъ; и потьмиѣ слѣнце-то и въздухъ-тѣ отъ дымъ-тѣ на пропасть-тѣ.

3. И отъ дымъ-тѣ излѣзохъ скакалци по земѣ-тѣ, и даде имѣ ся власть, както иматъ власть скорпѣи-тѣ земны;

4. И рече имѣ ся да не поврѣдятъ трѣвѣ-тѣ на земѣ-тѣ, нито нѣкой злакъ, нито нѣкое дърво, но тѣкмо человекы-тѣ които нѣматъ печать-тѣ Божѣй на чела-та си.

5. И даде имѣ ся да ги не убивать, но да ги мѣчатъ петъ мѣсеца, и тѣхна-та мѣка бѣше като мѣка отъ скорпѣѣ, кога ожили человекѣ.

6. И прѣзъ снѣя дни ще потрѣсятъ человекы-тѣ смърть-тѣ, и нѣма да ѿж намѣрятъ; и ще пожелаѣтъ да умрѣтъ, и смърть-та ще бѣга отъ тѣхъ.

7. И подобѣе-то на скакалцы-тѣ бѣ както на конѣе приготвени за бой; и на главы-тѣ имѣ имаше като вѣнци подобни на злато, и лица-та имѣ като человекѣескы лица.

8. А космы имѣхъ като космы-тѣ на жены-тѣ, и зѣби-тѣ имѣ бѣхъ като на львоуе;

9. Още имѣхъ брони, както брони желѣзны; и гласъ-тѣ на крыла-та имѣ бѣ като гласъ отъ колѣсницы, съ много конѣе кога тичать на бой;

і. ІмѣахсѢ Ошнвн подобнн скорпіннымз, и жѣла бѣахсѢ во Ошнбахз ѡхз : и данѣ бѣ Область ѡмз вредїти человѣкн пѣть мѣсацз.

лі. И ѡмѣли наѣ собѡю царѣ ѡггела бѣзаны, ѡмѣже ѡма Еврѣйскн, Авѣддѡнз, ѡ Елннскн Апѡмѡнз.

бі. Горѣ ѣдїно ѡнде : сѣ градѣтз ѣще двѣ гѡрѣ по сїхз.

гі. И шестїй ѡггѣлз вострѣвї, и слышахз гѣсз ѣдїнз ѡ четїрѣхз рѡгѡвз Олтарѣ златѡгѡ сѣщагѡ прѣд Нѡмз,

дї. Глѡгѡлюцїй шестѡмз ѡггѣлз ѡмѣюшз трѣвѣ : разрѣшї четїре ѡггелы свѣзаны прн рѣцѣ велнцѣй Евфратз.

ѣї. И разрѣшенн ыша четїре ѡггелы ѡгѡтѡваны на часз, и дѣнь, и мѣсацз, и мѣто, да ѡзвїѡтз трѣтїю часть челѡвѣкз.

ѣї. И числѡ рѡннѡвз рѡннѡхз двѣ тмѣ тѣмз : и слышахз числѡ ѡхз.

зї. И тѡкѡ вїдѣхз вз вїдѣнїн рѡнн, и сѣдѣшыѣ на нїхз ѡмѣшыѣ брѡнѣ ѡгнѣннѣ и ѡкїнѡвнѣ и жѣпѣлнѣ, и глѡвнѣ рѡннѣмз (ѡхз) ѡкѡ глѡвнѣ льѡвѡмз, и ѡз ѡѣтз ѡхз ѡсхѡждѣше ѡгнѣ и дымз и жѣпѣлз,

нї. И ѡ трѣхз ѡзвз сїхз погїбе трѣтїѣ часть челѡвѣкѡвз, ѡ огнѣ и ѡ дымѣ, и ѡ жѣпѣлѣ ѡсхѡдѣщнхз ѡз ѡѣтз ѡхз.

лі. Область ко рѡней во ѡѣтѣхз ѡхз бѣ, и Ошнвн ѡхз подобнн змїѣмз ѡмѣше глѡвнѣ, и тѣмн пѡкѡвстн дѣюше.

кї. И рѡчїн ѡ челѡвѣкз, ѡже не вреждѣнн ыша ѡзвѡмн сїмн, ннжѣ покѡдѣсѣ ѡ дѣлз рѡкз сѡнѡхз, да не покѡдѣсѣ дѣмѡнѡмз, нн ѡдѡлѡмз златѡмз и срѣбрѡнѡмз и мѣдѡнѡмз и кѡмѣннѡмз и дрѡвѡнѡмз, ѡже нн вїдѣтн мѡгѣтз, нн слышѡтн, нн хѡдїтн :

кѡ. И не покѡдѣсѣ ѡ ѡѣрїйствз сѡнѡхз, нн ѡ волхѡвѡнїн сѡнѡхз, ннжѣ ѡ блѡдѣ сѡегѡ, ннжѣ ѡ тѡтѣвз сѡнѡхз.

10. Имахъ и опашки подобни на скорпиѣны, и жилà имахъ на опашки-тѣ си; и власть-та имъ бѣ да врѣдять челоуѣцы-тѣ петь мѣсеца.

11. И надъ себе си имахъ царь, ангель-тѣ на безднѣхъ-тѣхъ, който по Еврейскы ся казува Аваддонъ, а на Еллинскый языкъ има име Аполлионъ.

12. Едно-то горко минъ, ето, двѣ горкы още идѣтъ слѣдъ това.

13. И шестый-тѣ ангель затрѣби, и чухъ единъ гласъ отъ четыри-тѣ рогове на златный-тѣ олтарь прѣдъ Бога,

14. Че казуваше на шестый-тѣ ангель, що имаше трѣбѣхъ-тѣхъ: Развържи четыри-тѣ ангелы вързаны-тѣ при голѣмъ-тѣхъ рѣкѣхъ Евфратъ.

15. И развързани быхъ четыри-тѣ ангелы, пригответи-тѣ за часъ-тѣ и день-тѣ и мѣсець-тѣ и годинѣхъ-тѣхъ, да убійжтъ третиѣхъ-тѣхъ часть отъ челоуѣцы-тѣ.

16. И число-то на войны-тѣ конницы бѣше двѣстѣ миліона: и чухъ число-то имъ.

17. И така видѣхъ коніе-тѣ въ видѣніе, и възсѣднѣхъ-тѣ на тѣхъ че имахъ брони огненны, и іацинѣовы, и жупелны; и главы-тѣ на коніе-тѣ бѣхъ като главы на львоуе, и изъ уста-та имъ излѣзуваше огонь и дымъ и жупель.

18. И отъ тѣзи три-тѣ, отъ огонь-тѣ, и отъ дымъ-тѣ, и отъ жупель-тѣ, що излѣзувахъ изъ уста-та имъ, убити быхъ третя-та часть отъ челоуѣцы-тѣ.

19. Защото сила-та имъ бѣ въ уста-та имъ и въ опашки-тѣ имъ, понеже опашки-тѣ имъ бѣхъ подобны на змѣи, и имахъ главы, и съ тѣхъ поврѣждавахъ.

20. И останѣли-тѣ отъ челоуѣцы-тѣ които не быхъ убити отъ тѣзи язвы, не ся нито покаяхъ отъ работы-тѣ на рѣць-тѣ си, да ся не кланятъ *вече* на бѣсове-тѣ и на златны-тѣ и сребърны-тѣ и мѣдны-тѣ и камешны-тѣ и дървены-тѣ идолы, които нито да гледать можѣтъ, нито да чуѣтъ, нито да ходять;

21. И не ся покаяхъ нито отъ убійства-та си, нито отъ чародѣянія-та си, нито отъ блудства-та си, нито отъ кражбы-тѣ си.

ГЛАВА І.

а. И вѣдѣхъ ѿнаго Анг҃ла крѣпка сходяща съ нб҃сѣ, ѡколчѣна во облацѣхъ, и дръга надъ главою (ѣгѡ), и лице ѣгѡ ѡкв солице, и нозѣ ѣгѡ ѡкв столпы огнѣнны,

б. И имѣаше въ рѣцѣ своей книгѣ разгивѣнс, и постави ногѣ свои десницю на мори, а ш҃кою на землѣ.

в. И возопи гласомъ великимъ ѡкв лѣвѣхъ рыкаа, и ѣгда возгласи, глаголаша седмь громѡвѣхъ гласы свои :

д. И ѣгда возгласиша седмь громѡвѣхъ гласы свои, хотѣхъ писати : и слышахъ гласъ съ нб҃сѣ глаголющъ мнѣ : запечатлѣй, ѡже глаголаша седмь громѡвѣхъ, и сегѡ не пишй.

е. И Анг҃ла, ѣгоже вѣдѣхъ стоаща на мори и на землѣ, воздвѣже рѣкѣ свои на нб҃о,

ё. И клѣтса живѡщимъ во вѣки вѣкѡвѣхъ, ѡже созда нб҃о, и ѡже на нѣмъ, и землю, и ѡже на ней, и море, и ѡже въ нѣмъ, ѡкв лѣта оубѣ не бѣдетъ :

з. Но во дни гласа седмагѡ Анг҃ла, ѣгда имать вострѣвѣти, тогда скончатса тайна Пѣтѣа, ѡкоже бѣговѣсти своимъ рабѣ прорѡки.

и. И гласъ ѣгѡ слышахъ съ нб҃сѣ паки глаголющъ со мною, и глагола : иди и прѣими книжицѣ разгивѣнс въ рѣцѣ Анг҃ла стоащагѡ на мори и на землѣ.

к. И идохъ ко Анг҃лу, глагола емѣ : даждь мнѣ книжицѣ. и рече мнѣ : прѣими и сиѣждь ю : и горька бѣдетъ во чрѣвѣ твоѣмъ, но во оустѣхъ твоихъ сладка бѣдетъ ѡкв медъ.

л. И прѣихъ книгѣ ѡ рѣки Анг҃ла, и сиѣдохъ ю : и бѣ во оустѣхъ моихъ ѡкв медъ сладка : и ѣгда сиѣдохъ ю, горька бѣше во чрѣвѣ моѣмъ.

м. И рече мнѣ : подвѣдетъ ти паки прорѡчествовати въ мѡдехъ и во племенѣхъ и во ѡзыцѣхъ и въ царѣхъ мнозѣхъ.

ГЛАВА 10.

1. И видѣхъ другъ ангель крѣпкъ който слазаше отъ небе-то, облѣченъ въ облакъ; и на главѣ-тѣ му дѣга; и лице-то му като слънце, и нозѣ-тѣ му като стълпове огнени;

2. И имаше въ рѣкѣ-тѣ си книжкѣ разгнѣтъ; и туря десѣтъ-тѣ си ногѣ на море-то, а лѣвѣ-тѣ на земѣ-тѣ,

3. Та извика съ голѣмъ гласъ както рыкае лъвъ; и когато извика *той*, седмь-тѣ грѣмове проговорихъ свои-тѣ си гласове;

4. И когато изговорихъ седмь-тѣ грѣмове свои-тѣ си гласове, щѣхъ да пишѣ; и чухъ гласъ отъ небе-то, който ми казуваше: Запечатая това което изговорихъ седмь-тѣ грѣмове, и недѣй го писа.

5. И ангель-тѣ когото видѣхъ че стояше на море-то и на земѣ-тѣ, дигнѣ рѣкѣ-тѣ си на небе-то,

6. И заклѣ ся въ Живущаго во вѣки вѣковъ, който е създалъ небе-то и каквото е въ него, и земѣ-тѣ и каквото е на неѣ, и море-то и каквото е въ него, че не ще да има вече врѣме;

7. Но въ дни-тѣ на гласъ-тѣ на седмий-тѣ ангель, когато затрѣби, тогази ще ся извърши тайна-та Божия, както благовѣсти на свои-тѣ рабы пророцы-тѣ.

8. И гласъ-тѣ който чухъ отъ небе-то, пакъ говоряше съ мене, и думаше: Иди, земи разгнѣтъ-тѣ книжкѣ въ рѣкѣ-тѣ на ангель-тѣ, който стои на море-то и на земѣ-тѣ.

9. И отидохъ при ангель-тѣ та му казахъ: Дай ми книжкѣ-тѣ. И казува ми: Земи та ѣзъ изѣждъ; и ще бѣде горчива въ коремъ-тѣ ти, но въ уста-та ти ще бѣде сладка като медъ.

10. И зѣхъ книжкѣ-тѣ отъ рѣкѣ-тѣ на ангела, та ѣзъ изѣдохъ; и бѣше въ уста-та ми сладка като медъ; и като ѣзъ изѣдохъ, вгорчи ся коремъ-тѣ ми.

11. И казува ми: Трѣбува пакъ да пророкувашъ за народы и племена и языцы и царѣ много.

ГЛАВА ѿ.

а. И дана ми бысть трость подобна жезлу, глагола: востани и измѣри црковь Бжїю и Олтѣрь, и кланяющыяся въ ней:

б. А двѣри сѣиыи вѣтрѣ цркве изнесѣ вѣсѣдѣ, ниже измѣри еѣ, занѣ данъ бысть ѿзыкомъ: и градъ сѣиыи поперѣтъ четыредесѣтъ и двѣ мѣсѣцы.

в. И дамъ Обѣма свидѣтелема мойма, и прорицѣти вѣдѣтъ днѣи тысящѣ двѣстѣ и шестидесѣтъ ѿвоучѣна во врѣтище.

г. Сїи сѣтъ двѣ маслицы, и двѣ свѣщника предъ Бгомъ землїи стоѣща.

д. И ѿже ѿмъ неправѣдъ сотворитъ, Огнь исхѣдитъ ѿз оустъ ѿхъ, и поѣтъ врагѣ ѿхъ: и ѿже восхѣтитъ ѿвѣдѣти ѿхъ, семѣ подобѣтъ оубѣенъ быти:

е. И сїи ѿмѣтъ Область затворити нѣо, да не снѣдетъ дождь на землю во днѣи прорицѣнїѣ ѿхъ: и Область ѿмѣтъ на водахъ, ѿвращѣти ѿ въ кровь, и поразити землю всѣкою ѿзвою, ѣлижды ѿце восхѣстѣтъ.

ж. И егда скончѣютъ свидѣтельство своѣ, свѣрь, ѿже исхѣдитъ ѿ бездны, сотворитъ съ ними врань, и покѣдитъ ѿхъ и оубѣетъ ѿ.

з. И трѣпы ѿхъ ѿставитъ на стѣгнахъ града великаго, ѿже нарицѣтса дѣвнѣ Содомъ и Егѣпетъ, ѿдѣже и Гдѣ нашъ распѣтъ бысть.

и. И зрѣти ѿмѣтъ ѿ людѣи, и племѣнъ, и ѿ ѿзыкъ и ѿ колѣнъ, тѣлесѣ ѿхъ днѣи трѣи и полъ, и трѣпы ѿхъ не ѿставѣтъ положити во грѣбѣхъ.

й. И живѣщїи на землїи возрадуютса и возвеселѣтса ѿ нѣхъ, и дары послиютъ дрѣгъ ко дрѣгъ, ѿкъ Обѣ сїѣ прорѣка мѣчнша живѣщыя на землїи.

ѿ. И по трѣхъ днѣхъ и полъ, дѣхъ живѣтенъ вѣидѣтъ въ

ГЛАВА 11.

1. И даде ми ся тръстѣ като тояга ; и ангелъ-тъ стояше и казуваше : Стани та измѣри храмъ-тъ Божій, и олтарь-тъ, и тѣзи които ся кланятъ въ него ;

2. Но дворъ-тъ който е извънъ храмъ-тъ, остави вънъ, и недѣйго измѣрва, защото е даденъ на язычници-тъ, и святой-тъ градъ ще тѣчжтъ четиридесетъ и два мѣсеца.

3. И ще дамъ на двамина-та мои свидѣтели да пророкуватъ тысящъ и двѣстѣ и шестдесетъ дни, облѣчени во врѣтища.

4. Тѣ сж двѣ-тъ маслины и два-та свѣтильника, които стоятъ прѣдъ Бога, *Господа* на земѣ-тъ.

5. И ако ище пѣкой да ги поврѣди, излѣзува огнь изъ уста-та имъ, та изяда врагове-тъ имъ ; и ако ище пѣкой да ги поврѣди, така трѣбува да бѣде убитъ той.

6. Тѣ иматъ власть да заключатъ небе-то, да не вали дѣждъ во врѣме-то на тѣхно-то пророкуваніе ; и иматъ власть надъ воды-тъ, да ги прѣвращатъ на кръвъ, и да поразятъ земѣ-тъ съсъ всякъ язвж колкото пѣти бы понскали.

7. И когато свършатъ свидѣтелство-то си, звѣръ-тъ който възлѣзва отъ безднж-тъ ще направи бой съ тѣхъ, и ще ги побѣди и ще ги убіе.

8. И трупове-тъ имъ *ще лежатъ* по улицы-тъ на голѣмый-тъ градъ, който духовно ся нарича Содомъ и Египетъ, дѣто и Господъ нашъ бы распнжтъ ;

9. И *мнозина* отъ народы-тъ и племена-та и языцы-тъ и колѣна-та ще гледатъ трупове-тъ имъ три дена и половина, и не ще да оставятъ да ся положатъ трупове-тъ имъ въ гробове.

10. И жители-тъ на земѣ-тъ ще ся възрадуватъ за тѣхъ, и ще ся възвеселятъ ; и дарове единъ на другъ ще си проводятъ, защото тѣзи двама-та пророци мѣчихж жители-тъ на земѣ-тъ.

11. И слѣдъ три-тъ дена и половина, влѣзе въ тѣхъ духъ на

на ѿ Б҃га, и стѣнѣтъ ѻба на ногѣхъ своихъ, и стрѣхъ велиїи нападѣтъ на зрѣщихъ ихъ.

ѳі. И оуслышатъ гласъ велиїи съ нѣсѣ глаголющѣ имъ, взыдите сѣмѣ, и взыдоша на нѣо на ѻблацѣхъ, и видѣша ѿ вразнѣ ихъ.

ѳі. И възъ чѣсъ той трѣсъ въість велиїи, и десѣтаѣ часть града падѣ, и погѣбе трѣсомъ имѣнъ человѣческихъ сѣдмѣ тысячѣ: и прочѣи пристрашнѣи быша, и дѣша слѣвъ Б҃гсѣ нѣномсѣ.

ѳі. Горе второе ѿиде: сѣ горе третѣе градѣтъ скорѣ.

ѳі. И седмый ѿг҃лъ вострѣви, и быша гласи велицы на нѣсѣхъ глаголюще: бысть цр҃тво мѣра, Г҃да нашегѣ и Хр҃та ѳг҃нѣ, и воцрѣтсѣ во вѣки вѣкѣвъ.

ѳі. И двѣдѣсѣтъ и четѣре старцы предѣ Б҃гомъ сѣдѣшымъ на престѣлѣхъ своихъ, падѣша на лица своѣ, и поклонѣшасѣ Б҃гсѣ,

ѳі. Глаголюще: хвалѣмъ тѣ, Г҃ди Нѣже Вседержѣтелю, ѿже сѣи, и вѣ, и градѣи, ѿкѣ прѣлѣхъ ѳсѣи сѣлѣ твоѣ великѣю, и воцрѣлсѣ ѳсѣи.

ѳі. И ѣзыцы прогнѣвашасѣ, и прѣиде гнѣвъ твоѣ, и времѣ мѣртвымъ сѣдѣ прѣлѣти, и дѣти мзѣдѣ равнѣмъ твоимъ про- рѣкѣмъ и сѣтымъ и боѣшымъ ѿмене твоегѣ, малымъ и великимъ, и растлѣти посмраждшѣя зѣмлю.

ѳі. И ѿверзѣсѣ храмъ Б҃жѣи на нѣсѣи, и ѣвѣса кѣвѣтъ за- вѣта ѳг҃нѣ възъ храмѣ ѳг҃нѣ: и быша блистѣнѣа, и гласи, и трѣсъ, и градъ великъ.

ГЛАВА ѳі.

ѳі. И знаменѣе велиѣе ѣвѣса на нѣсѣи, женѣ ѿвлечѣна възъ солнце, и лѣгнѣ подѣ ногѣма ѳлѣ, и на главѣ ѳлѣ вѣнѣцъ ѿ звѣздъ двоѣнадѣсѣте.

животъ отъ Бога; и ся исправихъ на нозѣ-тъ си, и страхъ голѣмъ нападѣхъ врѣхъ онѣзи конто гы гледахъ.

12. И чухъ гласъ голѣмъ отъ небе-то който имъ казуваше: Възлѣзте тука. И възлѣзохъ на небе-то въ облакъ, и видѣхъ гы врагове-тъ имъ.

13. И тозь часъ станѣхъ трусь голѣмъ, и падѣхъ десета-та часть на градъ-тъ, та измрѣхъ въ тойзи трусь седмь тысящи души чело-вѣци; и останѣли-тъ ся уплашихъ и въздадохъ славъ на Бога небеснаго.

14. Второ-то горко прѣминѣхъ; ето иде скоро и трето-то горко.

15. И седмый-тъ ангель затрѣби, и станѣхъхъ гласове голѣми на небе-то, конто казувахъ: Царства-та свѣтловны станѣхъхъ *царства* на Господа нашего и на Христа неговъ, и ще царува во вѣкы вѣковъ.

16. И двадесеть-тъ и четири старци, конто сѣдѣхъ прѣдъ Бога на прѣстола-тъ си, паднѣхъхъ на лица-та си и поклонихъ ся Богу,

17. И думахъ: Благодаримъ ти, Господи Боже Вседържителю, който си, който си былъ, и който ще бѣдешъ, защото си пріямъ голѣмъ-тъ си силъ, и воцарилъ си ся.

18. И язычници-тъ ся разгнѣвахъ, и дойде твой-тъ гнѣвъ, и врѣме-то на мъртвы-тъ, да ся сѣдятъ, и да дадешъ заплатѣ-тъ на твои-тъ рабы пророцы-тъ, и на святыи-тъ, и на онѣзи конто ся боятъ отъ име-то ти, малы и голѣмы, и да погубишь губители-тъ на земѣ-тъ.

19. И отвори ся храмъ-тъ Господень на небе-то, и яви ся ковчегъ-тъ на неговый-тъ завѣтъ въ храмъ-тъ му; и станѣхъхъ свѣткавицы, и гласове, и грѣмове, и трусь, и градъ голѣмъ.

ГЛАВА 12.

1. И знаменіе голѣмо ся яви на небе-то; жена облѣчена въ слънце-то, и луна-та подъ нозѣ-тъ ѝ, и на главѣ-тъ ѝ вѣнецъ отъ дванадесеть звѣзды.

Ѣ. И во чрѣвѣ ѡмѡщн, вопіѣтъ волѡщн, и стрѣждѡщн ро-
дѣти.

Г. И ѡбвѣса ѡно знаменіе на нѣсѣ, и сѣ смій великѡ чер-
менѡ, ѡмѣла глѡвѡ сѣдмь, и роуѡвѡ дѣсѡтъ : и на глѡвѡхѡ ѣгѡ
сѣдмь вѣнѣцѡ :

Д. И хѡботѡ ѣгѡ ѡторже трѣтїю чѡсть звѣздѡ нѣнѡхѡ, и
положѣ ѡ вѡ зѣмлю. и смій стоѡше предѣ женѡю хотѡщю
родѣти, да, ѣгдѡ родѣтъ, снѣсть чѡдо ѣѡ.

Е. И родѣ сына мѡжеска, ѡже ѡмѡть оупастѣ всѡ ѡзыки
жезлѡмѡ жезлѡнымѡ : и восхнщѣно бѡсть чѡдо ѣѡ кѡ Нѣсѡ,
и престѡлѡ ѣгѡ.

Ѣ. А женѡ вѣжѡ вѡ прѣстѣню, ѡдѣже ѡмѣ мѣсто оупотѡ-
вано ѡ Нѣѡ, да тѡмѡ питѡется днѣ тѡсѡщѡ двѣстѣ шѣсть-
дѣсѡтъ.

З. И бѡсть вранѣ на нѣсѣ : Мѣхѡилѡ и ѡггѡлѡ ѣгѡ вранѣ
сотворѣша со змѣемѡ, и смій вѡсѡ и ѡггѡлѡ ѣгѡ.

И. И не возмѡгѡша, и мѣста не ѡверѣтѣса ѡмѡ кѡмѡ на
нѣсѣ.

Д. И вложѣнѡ бѡсть смій великѣй, смій дрѣвнѣй, ѡарцѡде-
мѡй дѡѡволѡ и сѡтанѡ, лѡстѡй вселѣннѡю всѡ, и вложѣнѡ
бѡсть на зѣмлю, и ѡггѡлѡ ѣгѡ сѡ нѣмѡ ннзвѣржѣнн бѡша.

Г. И слышѡхѡ глѡсѡ вѣлѣй на нѣсѣ, глѡгѡлющѡ : нѣнѣ
бѡсть спасѣніе и сѣла и црѣство Нѣѡ нѡшегѡ, и Ѡблѡсть
Хрѣтѡ ѣгѡ : ѡкѡ ннзложѣнѡ бѡсть клеветнѣкѡ вѡртѣи нѡшеѡ,
ѡклеветѣѡлѡ ѡхѡ предѣ Нѣѡмѡ нѡшнмѡ дѣнѣ и нѡщѣ.

Д. И тѣи повѣдѣша ѣгѡ крѡвѣю ѡгнѡю, и слѡвомѡ свнѡдѣ-
тельствѡ своѣгѡ, и не возлюкѣша дѡшѡ своѣхѡ дѡже до
смѣртн.

Е. Сегѡ рѡдн вселнѣтѣса нѣсѡ и живѡщн на нѣхѡ : гѡре
жнвѡщнмѡ на землѣ и мѡрн, ѡкѡ снѣде дѡѡволѡ кѡ вѡмѡ,
ѡмѣла ѡрѡсть великѡю, вѣдѡй, ѡкѡ вѣремѡ мѡло ѡмѡть.

Г. И ѣгдѡ вѣдѣвѡ смій, ѡкѡ ннзложѣнѡ бѡсть на зѣмлю
гонѡше женѡ, ѡже родѣ мѡжеска.

2. И тя бѣ непразна, и выкаше отъ болѣзни, и мѣчаше ся да роди.

3. И яви ся друго знаменіе на небе-то, и ето змѣй голѣмъ чървенъ, който имаше седмъ главы и десеть рога; и на главы-тѣ му седмъ короны;

4. И опашка-та му влачаше третѣж-тѣ часть отъ звѣзды-тѣ небесны, и хвърли ги на земѣж-тѣ; и змѣй-тѣ ся спрѣ прѣдъ женѣж-тѣ, която щѣше да роди, за да изѣде чадо-то ѿ щомъ роди.

5. И роди дѣте мѣжко, което ще управлява вси-тѣ народы съ жезлъ желѣзень, и нейно-то чадо бы грабижто *и занесено* при Бога и при неговый-тѣ прѣстолю.

6. И жена-та побѣгнѣ въ пустынь-тѣ, дѣто имаше пригответо отъ Бога мѣсто, да ѿ хранять тамо тысящъ и двѣстѣ и шестдесеть дни.

7. И станѣ бой на небе-то; Михаилъ и ангели-тѣ негови бихѣ ся противу змѣй-тѣ; и змѣй-тѣ ся би и ангели-тѣ неговы,

8. И не надвихѣ, нито ся намѣри вече за тѣхъ мѣсто по небе-то.

9. И сваленъ бы голѣмый-тѣ змѣй, староврѣменна-та онази змѣя, която ся нарича Діаволь и Сатана, който льсти вспчкѣ вселеникѣж, сваленъ бы на земѣж-тѣ, свалени быхѣ и ангели-тѣ негови съ него наедно.

10. И чухъ гласъ голѣмъ който говораше на небеса: Сега быде спасеніе-то и сила-та и царство-то на Бога нашего, и власть-та на Христа неговъ; защото низрихѣтѣ бы клеветникѣж-тѣ на наши-тѣ братія, който ги клеветѣше день и ношь прѣдъ Бога нашего.

11. И тѣ го побѣдихѣ съ кръвь-тѣ на Агне-то, и съсь слово-то на свое-то свидѣтелство; и не възлюбихѣ животъ-тѣ си до смърть.

12. Заради това веселѣте ся, небеса, и *вы* копто живѣете въ тѣхъ. Горко вамъ копто живѣете на земѣж-тѣ и на море-то, защото слѣзе діаволь-тѣ у васъ много разяренъ, понеже знае че малко врѣме има.

13. И като видѣ змѣй-тѣ че бы сваленъ на земѣж-тѣ, погна женѣж-тѣ, която бѣ родила мѣжко-то дѣте.

д҃. И данѣ быша женѣ двѣ крилѣ орлѣ великаго, да паритѣ въз престолю въз мѣсто свое, и дѣже препитана баше тѣ время и временѣх и полѣ времени, ѿ лица смѣйна.

е҃. И испустѣ смѣи за женою и зѣ оустѣ своихъ вода ѿкъ рѣкъ, да ѿ въз рѣцѣхъ погониѣтѣ.

ѕ҃. И помѡже земля женѣ, и ѿверзе земля оустѣ своѣ, и пожре рѣкъ, ѡже и зведе смѣи ѿ оустѣ своихъ.

з҃. И разгнѣвася смѣи на женѣ, и иде сотворити брань со встѣвшимъ скменемъ еѣ, иже соблюдиѣтѣ заповѣди Бж҃іа, и имѣютѣ свидѣтельство Іисъ Хр҃тово.

ГЛАВА ҃ІІ.

а. И стѣхъ на песцѣхъ морстѣмъ: и видѣхъ и зѣ моря свѣра исходяща, имѡща главъ седмь, и рогѡвъ десѣть, и на рогѡвъхъ егѡ вѣнѣцѣхъ десѣть, а на главѡхъ егѡ именѣ хс҃ана.

б. Звѣрь, егѡже видѣхъ, еѣ подобенъ рыси, и нозѣ емо ѿкъ медвѣди, и оустѣ егѡ ѿкъ оустѣ львѡва, и даде емо смѣи силъ своѣ, и престолъ своѣ, и область великую.

в. И видѣхъ единаго ѿ главъ егѡ ѿкъ заколенъ въз смѣрть, и и зѣва смѣрти егѡ исцѣлѣ. и чздиѣ всѣ земля во слѣдъ свѣра, и поклонѣшася смѣю, иже даде область свѣрю.

г. И поклонѣшася свѣрю, глаголюще: кто подобенъ свѣрю; и кто можетѣ ратоватѣся съ нимъ;

д. И данѣ быша емо оустѣ глаголюща велика и хс҃ана: и данѣ бысть емо область творити мѣсацѣхъ четѣредесѣть двѣ.

ѕ. И ѿверзе оустѣ своѣ въз хслѣнѣе къ нѣс, хслѣнти ѿма егѡ, и селѣнѣе егѡ, и живѡщымъ на нѣсѣ.

з. И данѣ бысть емо брань творити со стѣыми, и побѣдити ѿ: и данѣ бысть емо область на всѣкомъ колѣнѣхъ (людей) и на и зѣицѣхъ и племенѣхъ.

14. И дадохъ ся на женѣ-тѣ двѣ крылѣ на голѣмъ орелѣ да лѣти въ пустыниѣ-тѣ на мѣсто-то си, тамо дѣто ѿ хранятъ врѣме и врѣмена и половинѣ врѣме, *потулена* отъ лице-то на змѣй-тѣ.

15. И испуснѣ змѣй-тѣ слѣдъ женѣ-тѣ изъ уста-та си водѣ като рѣкѣ, да стори да ѿ повлѣче рѣка-та.

16. И помогнѣ земя-та на женѣ-тѣ, и отвори земя-та уста-та си и погълнѣ рѣкѣ-тѣ която бѣ испуснѣлъ змѣй-тѣ изъ уста-та си.

17. И прогнѣва ся змѣй-тѣ врѣхъ женѣ-тѣ, и отиде да направи бой съ останѣлы-тѣ отъ нейно-то сѣме, които пазятъ заповѣди-тѣ Божіи, и иматъ свидѣтелство-то Исусъ Христово.

ГЛАВА 13.

1. И застанѣхъ на пѣськѣ-тѣ морскій, и видѣхъ звѣрь който възлѣзуваше отъ море-то, който имаше седмѣ главы и десетъ рога; и на рогове-тѣ му десетъ короны, и на главы-тѣ му имена богохулны.

2. И звѣрь-тѣ когото видѣхъ приличаше на рысь, и крака-та му бѣхѣ като на мечкѣ, и уста-та му като уста на лвъ; и змѣй-тѣ даде нему силѣ-тѣ си, и прѣстоль-тѣ си, и власть голѣмѣ.

3. И видѣхъ еднѣ отъ главы-тѣ му като раненѣ смъртно; и смъртоносна-та негова рана оздравѣ; и почуди ся всичка-та земя на слѣдъ звѣрь-тѣ; и поклонихъ ся на змѣй-тѣ, който даде на звѣрь-тѣ власть;

4. И поклонихъ ся на звѣрь-тѣ, и думажъ: Кой е подобенъ на звѣрь-тѣ? Кой може да ся бори съ него?

5. И дадохъ му ся уста да говорятъ горделиво и богохулно; даде му ся още власть да направи *каквото ще* четиридесетъ и два мѣсеца.

6. И отвори уста-та си на хулы врѣхъ Бога, да хули име-то му, и жилище-то му, и тѣзи които живѣѣтъ на небеса.

7. И даде му ся да направи бой съ съ святии-тѣ, и да ги побѣди, и даде му ся власть надъ всяко племе и языкъ и народъ.

и. И поклѡнатса ѣмѡ всѣ живѡщїи на землѣ, ѡмже не написана сѣть ѡменѡ въз книгѡхъ живѡтнѡхъ агнца заколѣнагѡ ѡ сложенїа мїра.

д. Аще кто ѡмать оѹхо, да слышитъ.

г. Иже аще въз плѣненїе ведѣтъ, въз плѣненїе пойдѣтъ: аще кто оръжїемъ оубїѣтъ, подобѣтъ ѣмѡ оръжїемъ оубїѣнѡ быти. здѣ ѣсть терпѣнїе и вѣра стѣхъ.

дл. И видѣхъ инаго свѣрѡ восходѡщаго ѡ землѣ, и ѡмѣлаше рѡга двѡ, подѡбна агничмъ, и глаголаше такѡ смїи.

вї. И власть перѡвгѡ свѣрѡ всїѡ творѡше предѣ нїмъ: и творѡше зѣмлю и всѡ живѡщїа на нѣй поклонїтиса перѡвомъ свѣрїю, ѣмѡже и сѣлѣна бысть іѡзва смѣртнаѡ.

҃і. И сотворї чюдеса велика, да и огнь сотворїтъ сходїти сѡ нѣсе на зѣмлю предѣ челѡвѣки:

дл. И лстїтъ живѡщїа на землѣ, ради знаменїй, іѡже данѡ быша ѣмѡ предѣ свѣремъ творїти: глагола живѡщїмъ на землѣ, сотворїти ообразъ свѣрїю, иже ѡмать іѡзвѡ оръжнїю, и живъ бысть.

єї. И данѡ бысть ѣмѡ дѡти дѡхъ ообразъ свѣрїнѡ, да проглаголетъ ікѡна свѣрїна, и сотворїтъ, да иже аще не поклѡнатса ообразъ свѣрїномѡ, оубїѣни бѡдѡтъ.

ѕї. И сотворїтъ всѡ малѡя и великїа, бѡгѡтыѡ и оубѡгїа, свобѡднѡя и рабѡтнѡя, да дѡстѡ ѡмъ начертанїе на деснѣй рѡцѣ ихъ илї на челѡхъ ихъ,

зї. Да нїктоже возмѡжетъ ни кспїти ни продѡти, тѡкмѡ кто ѡмать начертанїе, илї ѡма свѣрѡ, илї число ѡмене ѣгѡ.

иї. здѣ мѡдрѡсть ѣсть. иже ѡмать оѹмъ, да почтѣтъ число свѣрїно: число бѡ челѡвѣческѡ ѣсть, и число ѣгѡ, шестьсѡтъ шестьдѣсѡтъ шѣсть.

8. И ще му ся поклонятъ всички що живѣйтъ на земѣж-тѣ, на които имена-та не сѣ написаны въ книгѣж-тѣ на животъ-тѣ, на заклано-то отъ създање міра Агне.

9. Който има ухо, нека слуша.

10. Който завожда въ робство, въ робство ще отиде; който убіе съ ножъ, той трѣбува отъ ножъ убитъ да бѣде. Тука е търпѣніе-то и вѣра-та на святии-тѣ.

11. И видѣхъ другъ звѣрь който възлѣзуваше отъ земѣж-тѣ, и имаше два рога подобни на агнешки, и говоряше като змѣй;

12. И дѣйствуваше съсь всичкѣж-тѣ власть на първий-тѣ звѣрь прѣдъ него, и стори *щото* земля-та и живуци-тѣ на неѣж да ся поклонятъ на първий-тѣ звѣрь, на когото смъртоносна-та рана бѣ оздравѣла.

13. И правяше знаменія голѣмы, *щото* направи и огнь да слѣзва отъ небе-то на земѣж-тѣ прѣдъ челоуѣцы-тѣ.

14. И лъстяше живуци-тѣ на земѣж-тѣ, поради знаменія-та които му ся дадохъ да направи прѣдъ звѣрь-тѣ, и говоряше на живуци-тѣ по земѣж-тѣ да направятъ образъ на звѣрь-тѣ, който имаше ранѣж-тѣ отъ ножъ, и оживѣ.

15. И даде му ся да даде духъ на образъ-тѣ звѣровъ, така *що* да продума образъ-тѣ звѣровъ, и да стори *щото* които ся не поклонятъ на звѣровый-тѣ образъ, да бѣдѣтъ убити.

16. И струваше всички-тѣ, малки и голѣмы, и богаты и сиромасы, и свободны и рабы, да приишѣтъ бѣлѣгъ на деснѣж-тѣ си рѣкѣж, или на чела-та си;

17. И да не може никой да купи или да продаде, освѣнь който има бѣлѣгъ-тѣ, или име-то звѣрово, или число-то на негово-то име.

18. Тука е мудрость-та; който има умъ нека смѣтне число-то на звѣрь-тѣ, *защото* е число на челоуѣкъ; и число-то му е шестстотинъ и шестдесетъ и шесть.

ГЛАВА 1.

. И видѣхъ, и сѣ агнецъ стоаше на горѣ Сїѡнстѣй, и съ нимъ стѡ и чѣтыредесать и чѣтыре тысащы, имѡще йма Оѡд ѡгнѡ написано на челѣхъ своихъ.

б. И слышахъ гласъ съ нѣсѣ, ѡкѡ гласъ вѡдъ многихъ, и ѡкѡ гласъ грѡма велика: и гласъ слысахъ гдѣецъ гдѣщихъ въ гѣсли своѡ.

в. И поющихъ ѡкѡ пѣснь нѡвѡ предъ престѡломъ и предъ чѣтыри живѡтными и стѡрцы: и никтоже можаше навѣкисти пѣсни, тѡкмѡ сїи стѡ и чѣтыредесать и чѣтыре тысащы йскѡплени ѡ землїи.

г. Сїи сѣть, йже съ женѡми не ѡсквернїшася: занѣ дѣвственницы сѣть: сїи послѣдуютъ агнецъ, ѡможе ѡще пойдѣтъ: сїи сѣть кѡплени ѡ людѣй пѣрвенцы Бѣс и агнецъ.

д. И во оустѣхъ йхъ не ѡбрѣтѣся лѣсть: безъ порока ко сѣть предъ престѡломъ Бѣимъ.

е. И видѣхъ йнаго Ангѡла парѡща посредѣ нѣсѣ, имѡщаго ѡмѡе вѣчно благовѣстити живѡщымъ на землїи и всѡкомъ плѣмени и ѡзыкъ и колѣнъ и людѣмъ,

ж. Глаголюща гласомъ великимъ: оубѡйтеся Бѣа, и дадите ѡмѡ славу, ѡкѡ прїидѣтъ часъ сдѡд ѡгнѡ: и поклонїтѣся сотвѡршемъ нѣо и зѣмлю и мѡре и йсточники воднїа.

з. И йнъ Ангѡлъ въ слѣдъ йде, глагола: падѣ, падѣ вавѡлнїнъ градъ великїй: занѣ ѡ вїна ѡрости любовѡанїа своѡгѡ напои всѡ ѡзыки.

и. И трѣтїй Ангѡлъ въ слѣдъ ѡгнѡ йде, глагола гласомъ великимъ: йже ѡще ктѡ поклонѣтѣся звѣрю и йкѡнѣ ѡгнѡ, и прїѣмлетъ начертѡнїе на челѣ своѡмъ или на рѡцѣ своѣй:

й. И тѡй ймать пїти ѡ вїна ѡрости Бѣїа, вїна нерѡтворѣна въ чѡши гнѣва ѡгнѡ, и вѣдетъ мѡченъ ѡгнѣмъ и жѡпеломъ предъ Ангѡлы стѡими и предъ агнѣцѣмъ.

ГЛАВА 14.

1. И видѣхъ, и ето Агне стояше на горѣ-тѣ Сионъ, и съ него сто и четридесеть и четири тысящи, които имахъ име-то на неговый-тъ Отець написано на чела-та си.

2. И чухъ гласъ отъ небе-то като гласъ на много воды, и като гласъ на грѣмъ голѣмъ; и чухъ гласъ на свирцы, които свирахъ съ китары-тѣ си.

3. И пѣяхъ като новъ пѣснь прѣдъ прѣстоль-тъ, и прѣдъ четири-тѣ животны и старцы-тѣ; и никой не можаше да научи пѣснь-тъ, тъкмо сто и четридесеть и четири-тѣ тысящи искупены-тѣ отъ земѣ-тѣ.

4. Тѣ сѣ които ся не осквърнихъ съсъ жены; защото дѣвственници сѣ; тѣ сѣ които слѣдувать Агне-то къдѣто и да иде; тѣ сѣ искупени отъ челоуѣцы-тѣ, начатки Богу и на Агне-то.

5. И въ уста-та имъ льсть не ся намѣри; защото сѣ непорочни прѣдъ прѣстоль-тъ Божій.

6. И видѣхъ другъ ангелъ че лѣтѣше посрѣдъ небе-то, който имаше вѣчно-то благовѣстїе, да проповѣда на живущи-тѣ по земѣ-тѣ, и на всяко колѣно и племе и языкъ и народъ,

7. И казуваше съ гласъ голѣмъ: Убойте ся отъ Бога, и въздайте нему славѣ, защото дойде часъ-тъ на неговый-тъ съдъ; и поклонѣте ся тому който е направилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то и изворы-тѣ на воды-тѣ.

8. И другъ ангелъ идяше слѣдъ него и казуваше: Паднѣ, паднѣ Вавилонъ, градъ-тъ голѣмый; защото отъ вино-то на ярость-тѣ на свое-то блудодѣяніе напои вси чыкы-тѣ народы.

9. И третій ангелъ идяше слѣдъ тѣхъ, и казуваше съ гласъ голѣмъ; Който ся кланя на звѣрь-тъ и на образъ-тъ неговъ, и зема бѣлѣгъ на чело-то си или на рѣкѣ-тѣ си,

10. Той ще піе отъ вино-то на Божіѣ-тѣ ярость, палѣяно-то чисто въ чашѣ-тѣ на гнѣвъ-тъ му; и ще бѣде мъченъ съ огнь и съсъ жупелъ прѣдъ святы-тѣ ангелы и прѣдъ Агне-то.

41. И дымъ мученїа ихъ во вѣки вѣковъ восходитъ: и не имаетъ покоя день и нощь, поклоняющїиса звѣрю и образу его, и прїемлющїи начертанїе имене его.

42. Зде есть терпѣнїе стыхъ, иже соблюдаютъ заповѣди Бжїа и вѣрѹ Іисова.

43. И слышатъ гласъ съ нѣсе глаголющъ ми: напиши, блженїи мѣртвїи оумирающїи во гдѣ во нынѣ. Эй, глаголетъ дхъ: да почиютъ во трсавъ своихъ: дѣла бо ихъ ходятъ въ слѣдъ съ нїми.

44. И видѣхъ, и се облакъ свѣтелъ, и на облацѣ сѣдѣи подобенъ сїиъ человѣческому, имѣа на главѣ своей вѣнецъ златъ, и въ рцѣхъ его сѣрпъ остръ.

45. И ииъ Анггълъ изыде изъ храма, вопїа велиимъ гласомъ сѣдѣшемъ на облацѣ: послѣ сѣрпъ твой и жни, ѿкв прїиде часъ пожати, занѣ иже трава земнаа.

46. И положи сѣдѣи на облацѣ сѣрпъ свой на землю, и пожата вѣсть земля.

47. И ииъ Анггълъ изыде изъ цркве сщїа на нѣси, имый и той сѣрпъ остръ.

48. И ииъ Анггълъ изыде во олтарѣ, имый область на огнїи, и возопїи ключемъ великимъ ко имѣшемъ сѣрпъ острый, глагола: послѣ сѣрпъ твой острый, и ѿкъмни грозды винограда земнаго, ѿкв созрѣша оуже грозды еа.

49. И положи Анггълъ сѣрпъ свой на землю, и ѿкере виноградъ земскїи, и вложи въ точило великаа гѣрости Бжїа.

50. И испрано вѣсть точило вѣхъ града, и изыде кровь во точила даже до оуздъ конскихъ, во стадїи тысяща и шесть сотъ.

11. И дымъ-тъ на тѣхно-то мѣченіе възлѣзува во вѣкы вѣковъ, и нѣмать отдѣхновеніе ни день ни нощъ тѣзи които ся кланятъ на звѣрь-тъ и на образъ-тъ неговъ, и който приима бѣлѣгъ-тъ на негово-то име.

12. Тука е търпѣніе-то на святии-тъ; тука сж тѣзи които пазятъ заповѣди-тъ Божии и вѣрж-тж Иисусовъ.

13. И чухъ гласъ отъ небе-то който ми казуваше: Пиши: Блажени мъртви-тъ които умиратъ отъ нынѣ въ Господа. Ей, казува Духъ-тъ, да си починѣтъ отъ трудове-тъ си, и дѣла-та имъ ходятъ слѣдъ тѣхъ.

14. И видѣхъ, и ето облакъ бѣлъ, и на облакъ-тъ сѣдѣше единъ подобенъ Сыну чловѣческому, и имаше на главѣ-тж си златенъ вѣнецъ, и въ рѣкѣ-тж си сѣрпъ остръ.

15. И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-тъ, и выкаше съ голѣмъ гласъ на тогози, който сѣдѣше на облакъ-тъ: Простри сѣрпъ-тъ си и жъни; защото дойде ти часъ-тъ да жънешъ, понеже изсѣхнѣ жътва-та земна.

16. И онзи който сѣдѣше на облакъ-тъ, положи сѣрпъ-тъ си на земѣ-тж, и пожъната бы земя-та.

17. И другъ ангелъ излѣзе изъ храмъ-тъ който е на небе-то, и държаше и той сѣрпъ остръ.

18. И другъ ангелъ излѣзе изъ олтарь-тъ, който имаше власть надъ огнь-тъ, и извика съ выкъ голѣмъ на тогози който имаше острый-тъ сѣрпъ, и каза: Простри острый-тъ си сѣрпъ, и оберни гроздове-тъ на земно-то лозіе, защото узрѣя вече гроздіе-то му.

19. И положи ангелъ-тъ сѣрпъ-тъ си на земѣ-тж, и обра лозіе-то земно, и хвърли *обраио-то* въ голѣмый-тъ жлебъ на Божиѣ-тж ярость.

20. И истѣпканъ бы жлебъ-тъ вѣнъ отъ градъ-тъ, и потече кръвь изъ жлебъ-тъ дори до узды-тъ на коніе-тъ, въ разстояніе на тысящъ и шестстотниѣ стадіи.

ГЛАВА 15.

1. И видѣхъ друго знаменіе на небе-то голѣмо и чудно, седмь ангелы, които държехъ седмь-тѣ послѣдни язвы, защото въ тѣхъ ся свърши Божія-та ярость.

2. И видѣхъ като море стьклено размѣсено съ огнь; и тѣзи които бѣхъ побѣдили звѣрь-тѣ, и образъ-тѣ неговъ, и бѣлѣгъ-тѣ неговъ, и число-то на негово-то име, че стоехъ на стьклено-то море, и държехъ китары Божіи,

3. И пѣяхъ пѣснь-тѣ на Моисея Божій-тѣ рабъ и пѣснь-тѣ на Агне-то, и казувахъ: Велики и чудны сѣ твои-тѣ дѣла, Господи Боже Вседържителю; праведны и истинны сѣ твои-тѣ пѣтища, Царю на святыи-тѣ.

4. Кой нѣма да ся убои отъ тебе, Господи, и да прослави твое-то име? защото само ты си святъ; защото вси-тѣ племена ще дойдѣтъ и ще ся поклонятъ прѣдъ тебе, защото ся явихъ твои-тѣ праведны сѣдбы.

5. И слѣдъ това видѣхъ, и ето на небе-то ся отвори храмъ-тѣ на скиніи-тѣ на свидѣтелство-то;

6. И излѣзохъ изъ храмъ-тѣ седмь-тѣ Ангели, които държехъ седмь-тѣ язвы, облѣчени въ чисти и свѣтлы лѣнени *дрехы*, и прѣпасани прѣзъ грѣды-тѣ съзъ златны поясы.

7. И едно отъ четыри-тѣ животны даде на седмь-тѣ ангелы седмь златны чаши, пълны съ ярость отъ Бога живущаго въ вѣки вѣковъ.

8. И напълни ся храмъ-тѣ съ дымъ отъ славъ-тѣ Божіи, и отъ силъ-тѣ неговъ; и никой не можаше да влѣзе въ храмъ-тѣ, доклѣ ся не свършатъ седмь-тѣ язвы на седмь-тѣ ангелы.

ГЛАВА 16.

1. И чухъ изъ храмъ-тѣ гласъ голѣмъ който казуваше на седмь-тѣ ангелы: Идѣте та излѣйте на земь-тѣ чаши-тѣ на Божіи-тѣ ярость.

в. И ѿде первыи Анггль, и ѿзліа Фіалз своѿ на зѣмлю: и вѣсть гноѿ солз и лютьз на челоуѣцѣхз ѿмѣщихз начертаніе свѣрѣно и кланяющихся ікѡнѣ ѣгѡ.

г. И вторыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ вз море: и вѣсть кровь іакѡ мертвецѡ, и всѡка дѡшѡ живѡ оумре вз морѡ.

д. И третій Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на рѣкѡ и на истѡчнѡки водных, и вѣсть кровь.

е. И слышахз Анггла воднаго глаголюща: праведенз єсѡ Гдѡ, сый, и ѿже вѣ, и преподобенз, іакѡ сіѡ сздѡлз єсѡ:

є. Занѣ кровь стѣхз и прорѡкз ѿзліаша, и кровь ѿмз далз єсѡ пѣти: достѡпни бо сѣть.

з. И слышахз дрѡгаго ѡ Олтарѡ глаголюща: Ѣй, Гдѡ Бже Вседержителю, истинни и правѡ сздѡ твоѡ.

и. И четвѣртыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на солнице: и данѡ вѣсть ємѡ ѡпалѡти челоуѣкѡ Огнемз.

ѡ. И ѡпалѡшасѡ челоуѣцѡ знѡемз великимз, и хѣлиша ѿма Бжѡе, ѿже ѿмать Ѧвласть на ѡзвахз сіхз: и не покѡлшасѡ дѡти ємѡ слѡвы.

і. И пѡтыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на престѡлз свѣрѣннз: и вѣсть царство єгѡ ѡмраченѡ: и жѡвѡхз ѡзыки своѡ ѡ колѣзни,

ѡ. И хѣлиша Бга нѣнаго ѡ колѣзни и ѡ ѡзѡз своѡхз, и не покѡлшасѡ ѡ дѣлз своѡхз.

ѡ. И шестыи Анггль ѿзліа Фіалз своѿ на рѣкѡ великѡ Евфратз: и ѿсѡче водѡ єѡ, да оумготѡвитсѡ пѣть царѣмз сѡщымз ѡ востѡкз солнечныхз.

г. И видѣхз ѿз оумстз смѡл, и ѿз оумстз свѣрѡ, и ѿз оумстз лжѡгѡ прорѡка дѡхѡ трѡ печѡстѡм, іакѡ жѡлѡы ѡсхѡдѡшѡм:

д. Сѣть бо дѡсѡ дѡмѡнстѡн творѡще знѡменѡ: ѿже ѡсхѡдѡтз кз царѣмз всеѡ вселѡннѡм, собратѡ ѡ на бранѡ вз дѡнь тѡѡ великѡѡ Бга Вседержитѡла.

2. И отиде първий-тъ та излѣ чашѣ-тѣ си на земѣ-тѣ, и станѣ струпѣ зѣлъ и лютъ на онѣзи челоуѣцы които имахѣ бѣлѣгѣ-тъ на звѣрь-тъ, и на онѣзи които ся кланяхѣ на негоуый-тъ образѣ.

3. И вторый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си въ море-то, и станѣ кръвъ както на мъртвецѣ, и всяка жива душа въ море-то умрѣ.

4. И третій-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си въ рѣкы-тѣ и въ изворы-тѣ водны, и станѣхѣ кръвъ.

5. И чухѣ ангелѣ-тъ на воды-тѣ че казуваше : Праведенѣ си, Господи, който си, и който си былѣ, и който си святѣ, защото си това отсѣдилѣ :

6. Понеже кръвъ на святыи и на пророцы пролѣхѣ, и кръвъ имѣ си далѣ да пѣтъ ; защото сѣ достойни за това.

7. И чухѣ другѣ *ангелѣ* отѣ олтарь-тѣ че казуваше : Ей, Господи Боже Вседържителю, истинны и праведны сѣ твои-тѣ сѣдбы.

8. И четвъртый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си на слънце-то, и даде му ся да жеже челоуѣцы-тѣ съ огнь.

9. И опекохѣ ся челоуѣцы-тѣ отѣ голѣмѣ жегѣ, и похулихѣ име-то на Бога който има власть надѣ тѣзи язвы ; и не ся покаяхѣ да въздадѣтъ славѣ нему.

10. И петый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си връхѣ прѣстолѣ-тъ на звѣрь-тъ ; и станѣ царство-то му потъмнѣло ; и дѣвчыхѣ языцы-тѣ си отѣ болѣжѣ ;

11. И похулихѣ Бога небеснаго за болѣжи-тѣ си и за струпы-тѣ си, и не ся покаяхѣ отѣ дѣла-та си.

12. И шестый-тъ ангелѣ излѣ чашѣ-тѣ си връхѣ голѣмѣ-тѣ рѣкѣ Евфратѣ ; и прѣсѣхѣ вода-та ѣ, за да ся приготви пѣть-тъ на царіе-тѣ, които сѣ отѣ истокѣ на слънце-то.

13. И видѣхѣ три нечисты духове подобны на жабы, и *тѣ излъзавѣхѣ* изѣ уста-та на змѣй-тъ, и изѣ уста-та на звѣрь-тъ, и изѣ уста-та на лѣжовный-тъ пророкѣ :

14. Защото сѣ духове бѣсовскы, които правятѣ знаменія, и които ходятѣ при царіе-тѣ на земѣ-тѣ и на всичкѣ вселеннѣхѣ, да ги съберѣтъ за бой-тъ въ голѣмый-тъ онзи день на Бога Вседържителя.

єі. Сє градъ іакѡ тать: влажєнз вдай, и влюдыи ризы своа, да не нагз ходитз, и оўзратз срамотз єгѡ.

єі. И соврл их на мѣсто нарицаемое Еврейски, Армагеддѡнз.

31. И седмый Анггль изліа Фїалз свой на воздѡхз: и изыде гласз велїи ѡ храма нєсє ѡ престѡла, глагола: бысть.

иі. И быша блистѡнїа и грѡми и гласи, и бысть трѣсз великз, іакѡвз николїже бысть, ѡнєлѣже быша человекы на землї, толїкз трѣсз, тѡкѡ велїи.

дї. И бысть градз великз в з три части, и гради ізычестїи падѡша, и гавѡнїз великїи поманѡвєнз бысть предъ Бгѡмз. дати ємѡ чашѡ вїна іарости гнѣва своєгѡ:

к. И всѡкз Островз вѣжа, и горы не ѡкрѣтѡшася.

ка. И градз великз, іакѡ талѡнтєсз, снїде сз нєсє на человекы: и хслиша человекы Бга ѡ ізвы градныа, іакѡ велїа єсть ізва єгѡ сѣлѡ.

ГЛАВА 31.

а. И прїидє єдинз ѡ седмї Анггль имѡщїихз сєдмь Фїалз, и глагола со мною, глагола мнї: прїидї да покажѡ ти сздз любовдѣїцы великїа, сѣдѡщїа на водахз многїхз:

в. Сз нєюже любовдѣаша царї зємстїи, и оупїшася жившїи на землї ѡ вїна любовдѣанїа єа.

г. И ведє ма в з пѣсто мѣсто дѡмз: и видѣхз женѡ сѣдѡшѡ на свѣри червлєнѣ, испѡлненѣмз имєнз хслныхз, иже имѣашє глѡвз сєдмь и роуѡвз дєсѡтѡ.

д. И женѡ вѣ ѡблечєнѡ в з порфѡрѡ и червлєнїцѡ, и позлащєнѡ злѡтомз и кѡмєнїємз драгїмз и кїсерѡмз, имѡщїи чашѡ злѡтѡ в з рѡцѣ своєїи пѡмїз мєрзѡстїи и сквєрїхз любовдѣанїа єа:

15. (Ето идж както крадецъ. Блаженъ който бди, и варди дрехы-тъ си да не ходи голъ, да гледать срамотж-тъ му.)

16. И събра гы на мѣсто-то нарицаемо по Еврейскы Армагеддонъ.

17. И седмый-тъ ангель излѣ чашж-тъ си на въздухъ-тъ, и излѣзе гласъ голѣмъ изъ храмъ-тъ небесенъ, отъ прѣстоль-тъ, който казуваше : Свърши ся.

18. И быдохж гласове, и грѣмове и свѣтканицы, и станж трусь голѣмъ, какъвто не е былъ отъ какъ съществувань челоуѣци-тъ на земѣж-тъ, такъвъ трусь, толкожь голѣмъ.

19. И разлѣли ся великый-тъ градъ на три части, и градове-тъ язычески паднѣхж. И великый Вавилонъ ся поменж прѣдъ Бога, да му даде чашж-тъ на вино-то отъ ярость тж на гнѣвъ-тъ си.

20. И всякой островъ исчезнж, и планины-тъ ся не намѣрихж.

21. И градъ голѣмъ до единъ талантъ *тежкж* падаше отъ небо-то връхъ челоуѣци-тъ; и похулихж челоуѣци-тъ Бога зарады язвж-тъ на градъ-тъ, защото язва-та отъ него бѣ много голѣма.

ГЛАВА 17.

1. И дойде единъ отъ седмъ-тъ ангелы, които държехж седмъ-тъ чашы, та поговори съ мене и каза ми : Ела, ще ти покажж сѣдбж-тъ на голѣмж-тъ блудницѣж, която сѣди на много-то воды,

2. Съ коѣжто блудствовахж царѣе-тъ земни, и опихж ся жители-тъ на земѣж-тъ отъ вино-то на нейно-то блудодѣяне.

3. И заведе мя духомъ въ пустыниѣ ; и видѣхъ женж сѣдящж на чървенъ звѣрь, пленъ съ богохулны имена, който имаше седмъ главы и десеть рога.

4. И жена-та бѣ облѣчена въ багряницѣж и въ чървено, и позлатена съсъ злато и драгоценны камъни и съ бисеры, и имаше въ рѣкжж-тъ си златнж чашж, пълнж съ мърсоты и нечистоты отъ нейно-то блудодѣяне ;

Ѹ. И на челѣхъ ѿ написано ѿма: тайна: Кавѣлѣнѣхъ великіи, матери любовѣицамъ и мерзостемъ земскимъ.

ѿ. И видѣхъ женѣ пианѣ кровни стѣхъ и кровни свидѣтелей Іисовыхъ: и дивихса, видѣвхъ ю, дивомъ великимъ.

з. И рече ми Анггѣлхъ: что дивишися; азъ ти рекѣ тайны женѣ сеѣ, и свѣрѣ носѣшагѣ ю, седемъ главъ ѿмѣща и рогѣвхъ десать.

и. Свѣрѣ, егѣже видѣлахъ еси, вѣ, и нѣсть, и ѿмать взѣти ѿ вѣзаны, и въ пагѣвхъ пойдѣтъ: и оудивѣтса живѣщѣи на земѣ, ѿмже ѿмена не написана сѣтъ въ книгѣ живѣтнѣю ѿ сложенѣа мѣра, видѣше, ѿкѣ свѣрѣ вѣ, и нѣсть, и прѣстѣ.

д. Зѣѣ оумъ, ѿже ѿмать мѣдрѣсть, седемъ главъ, горы сѣтъ седемъ, ѿдѣже женѣ сѣдѣтъ на нѣхъ,

ѣ. И царѣе седемъ сѣтъ: пѣтъ ѿхъ пѣло, и едѣнѣхъ еѣтъ, (Ѧ) дрѣгѣи еѣше не прѣидѣ, и егѣдѣ прѣидѣтъ, мѣлѣ еѣмѣ еѣтъ прѣвѣти.

Ѧ. И свѣрѣ, ѿже вѣ, и нѣсть, и тѣи Ѧсмѣи еѣтъ, и ѿ седмѣхъ еѣтъ, и въ пагѣвхъ ѿдѣтъ.

Ѧ. И десать рогѣвхъ, ѿже видѣлахъ еси, десать царѣи сѣтъ, ѿже царѣства еѣше не прѣѣша, но Ѧвласть ѿкѣ царѣи на едѣнѣхъ чѣсѣ прѣимѣтъ со свѣремъ.

Ѧ. Сѣи едѣнѣхъ волю ѿмѣтъ, и сѣлѣ и Ѧвласть своѣ свѣрѣю дадѣтъ.

Ѧ. Сѣи со Анггѣлѣмъ краѣнѣ сотворѣтъ, и Анггѣлѣцъ повѣдѣтъ Ѧ, ѿкѣ Гѣлѣ господѣмъ еѣтъ и Црѣ царѣмъ, и сѣщѣи сѣ нимъ, звѣнѣи и ѿзвѣрѣнѣи и вѣрни.

Ѹ. И глагола ми: воды, ѿже еси видѣлахъ, ѿдѣже любовѣица сѣдѣтъ, мѣдѣи и нарѣди сѣтъ, и племена и ѿзыцы.

ѿ. И десать рогѣвхъ, ѿже видѣлахъ еси на свѣрѣ, сѣи любовѣицѣ возненавидѣтъ, и запсѣтѣвшѣхъ сотворѣтъ ю и пагѣ, и плѣтъ ѿ сѣдѣтъ, и сожѣтъ ю Ѧгнѣмъ.

5. И на чело-то ѱ *имаше* написано име : Тайна ; Вавилонъ великій, майка на блудницы-тѣ и на гнусоты-тѣ земны.

6. И видѣхъ женѣ-тѣ като ся ониваше отъ кръвь-тѣ на святыи-тѣ и отъ кръвь-тѣ на мъченицы-тѣ Иисусовы ; и като ѱ видѣхъ почудихъ ся съ голѣмо почудваніе.

7. И рече ми ангель-тѣ : Защо ся почуди ? азъ ще ти кажъ тайнѣ-тѣ на женѣ-тѣ, и на звѣрь-тѣ който ѱ носи, и който има седмь-тѣ главы и десеть-тѣ рога.

8. Звѣрь-тѣ когото си видѣлъ, бѣше и нѣма го, и ще възлѣзе изъ безднѣ-тѣ и отиде въ погыбель ; и ще ся почудять жители-тѣ на земѣ-тѣ, на които имена-та не сѣ написаны въ книгѣ-тѣ на животъ-тѣ отъ създаііе міра, кога видять звѣрь-тѣ който бѣше, и го нѣма *вече*, ако и да го има.

9. Тука е умъ-тѣ който има мудрость : Седмь тѣ главы сѣ седмь горы, дѣто жена-та сѣди на тѣхъ ;

10. И седмь царіе има : петь-тѣ паднѣхъ, и единый-тѣ стон, другый-тѣ не е дошелъ още, и кога дойде, малко трѣбува да постои.

11. И звѣрь-тѣ който бѣше, и го нѣма, и той е осмый-тѣ, и отъ седмь-тѣ е, и отхожда въ погыбель.

12. И десеть-тѣ рога, които видѣ ты, десеть царіе сѣ, които още не сѣ приели царство, но *за* единый часъ приемать власть като царіе съсъ звѣрь-тѣ.

13. Тѣ сѣ единомысленни, и ще прѣдадѣтъ на звѣрь-тѣ силѣ-тѣ си и власть-тѣ си.

14. Тѣ ще ся бѣжѣтъ съ Агне-то, и Агне-то ще ги побѣди, защото е Господь на господари-тѣ и Царь на царіе-тѣ ; и които сѣ съ него званни сѣ и избранны и вѣрни.

15. И казува ми : Воды-тѣ които си видѣлъ, дѣто сѣди блудница-та, *тѣ* сѣ народи, и людіе, и племена и языци.

16. И десеть-тѣ рога, които си видѣлъ на звѣрь-тѣ, тѣ ще възненавидять блудницѣ-тѣ, и ще ѱ направять пустѣ и голѣ, и плѣть-тѣ ѱ ще поядѣтъ, и неѣж ще изгорять въ огонь.

џ. Б҃ГЪ ВО ДА́ЛЪЗЪ ЁСТЬ ВЪ СЕРДЦА́ І҃ХЪ, СОТВО́РИТИ ВО́ЛЮ Е҃Г҃О, И СОТВО́РИТИ Е́ДИНЪ ВО́ЛЮ, И ДА́ТИ ЦА́РСТВО СВОЕ́ СВѢ́РЮ, ДО́НДЕЖЕ СКО́НЧАЮТСА ГЛАГО́ЛЫ Б҃ЖІА .

ѱ. И́ ЖЕНА́, Ю́ЖЕ ВІ́ДѢ́ЛЪЗЪ Е́СИ, ГРА́ДЪЗЪ ЁСТЬ ВЕЛІ́КІЙ, И́ЖЕ И́МАТЬ ЦА́РСТВО НА́Д ЦА́РІИ ЗЕМНЫ́МИ.

ГЛА́ВЯ ІІ.

а. И́ ПО СІ́ХЪЗЪ ВІ́ДѢ́ХЪЗЪ И́НА А́Г҃ЛА СХО́ДІ́ЩА СЪ НѢ́СЕ, И́МѢ́ЩА О́БЛАСТЬ ВЕ́ЛІЮ, И́ ЗЕМЛ҃А́ ПРОСВѢ́ТИ́СА Ѡ́ СЛА́ВЫ Е҃Г҃О :

б. И́ ВОЗО́ПНЪ ВЪ КРѢ́ПОСТИ, ГЛА́СОМЪ ВЕ́ЛІИМЪ ГЛАГО́ЛА : ПАДѢ́, ПАДѢ́ ВавѢ́лѡ́нъ ВЕЛІ́КІЙ, И́ ВЫ́СТЬ ЖИ́ЛИЩЕ КѢ́СѡМЪЗЪ И́ ХРА́НИТЕ́ЛЬ ВСА́КОМЪЗЪ ДѢ́ХЪЗЪ НЕЧИ́СТЪЗЪ, И́ ХРА́НИ́ЛИЩЕ ВСѢ́ХЪЗЪ ПТИ́ЦЪЗЪ НЕЧИ́СТЫХЪЗЪ И́ НЕНАВИ́ДИМЫХЪЗЪ : І́АКЪ Ѡ́ ВІ́НА І́РОСТИ ЛЮ́БОВѢ́А́НІА СВОЕ́Г҃О НАПО́И ВСА́ І́ЗЫ́КИ,

в. И́ ЦА́РІЕ ЗЕМСТІ́И СЪ НЕ́Ю ЛЮ́БЫ ДѢ́КАША, И́ ВЪПЦЫ́ ЗЕМСТІ́И Ѡ́ СІ́ЛЫ ПІ́ЩИ Е́А́ РАЗВОГАТѢ́ША.

г. И́ СЛЫ́ШАХЪЗЪ ГЛА́СЪЗЪ І҃НЪ СЪ НѢ́СЕ ГЛАГО́ЛЮЩЪЗЪ : И́ЗЫ́ДИТЕ́ И́З НЕА́ ЛЮ́ДИЕ МОИ́, ДА́ НЕ ПРИЧАСТИ́ТЕ́СА ГРѢ́Хѡ́МЪЗЪ Е́А́, И́ Ѡ́ І́ЗВЪЗЪ Е́А́ ДА́ НЕ ВРЕДИ́ТЕ́СА.

д. І́АКЪ ПРИЛѢ́ПНІ́ШАСА ГРѢ́СНІ́ Е́А́ ДА́ЖЕ ДО́ НѢ́СЕ, И́ ПОМА́НЕ Б҃ГЪ НЕПРА́ВДЫ Е́А́.

е. ВОЗДА́ДИТЕ́ Е́И, І́АКЪ И́ ТА́ ВОЗДА́ДЕ ВА́МЪЗЪ, И́ ОУ́СЪЗГ҃Е́ВИТЕ Е́И СЪЗГ҃Е́ВО ПО ДѢ́Лѡ́МЪЗЪ Е́А́ : ЧА́ШЕЮ, Е́ЮЖЕ ЧЕРПА́ ВА́МЪЗЪ, ЧЕРПІ́ТЕ Е́И СЪЗГ҃Е́ВО :

ж. О́ЛІКЪ ПРОСЛА́ВИ́СА И́ РАЗСВИ́РѢ́ПѢ́, ТОЛІ́КЪ ДА́ДИТЕ́ Е́И МѢ́КЪЗЪ И́ РЫ́ДА́НІЙ : І́АКЪ ВЪ СЕ́РДЦѢ́ СВОЕ́МЪЗЪ ГЛАГО́ЛЕТЪЗЪ : (І́АКЪ) СѢ́ЖЪ ЦА́РІЦЕЮ́, И́ ВДОВА́ НѢ́СМЪ, И́ РЫ́ДА́НІА́ НЕ И́МАМЪЗЪ ВІ́ДѢ́ТИ :

и. СЕГ҃О́ РА́ДИ ВО́ Е́ДИНЪЗЪ ДЕ́НЬ ПРІ́ИДЪТЪЗЪ І́ЗВЫ́ Е́И, СМЕРТЬ И́ ПЛА́ЧЪ И́ ГЛА́ДЪЗЪ : И́ О́ГНЕМЪЗЪ СОЖЖЕ́НА ВЪ́ДЕТЪЗЪ : І́АКЪ КРѢ́ПОКЪЗЪ ГА́ДЪ Б҃ГЪ СЪДА́И Е́И.

17. Защото Богъ тури въ сърдца-та имъ да сторятъ неговѣ-тѣ волиѣ, и да дѣйствуватъ единомысленно, и да дадѣтъ царство-то си на звѣрь-тѣ, доклѣ ся сбѣдѣтъ Божиѣ-тѣ думы.

18. И жена-та коѣкто си видѣлъ, е голѣмый-тѣ градъ, който царува надъ земни-тѣ царіе.

ГЛАВА 18.

1. И слѣдъ това видѣхъ че слазяше отъ небе-то ангель, който имаше власть голѣмѣ; и земя-та ся просвѣти отъ неговѣ-тѣ славѣ.

2. И извика силно съ гласъ голѣмѣ и казуваше: Паднѣ, паднѣ Вавилонѣ великый, и станѣ жилище на бѣсове-тѣ, и прибѣжище на всякой духъ нечистѣ, и прибѣжище на всякѣ нечистѣ и омразнѣ птицѣ;

3. Защото всичкы-тѣ народи пихѣ отъ вино-то на ярость-тѣ на нейно-то блудодѣяніе, и царіе-тѣ земни блудствовахѣ съ неѣ; и търговци-тѣ земни ся обогатихѣ отъ безмѣриѣ-тѣ нейнѣ раскошѣ.

4. И чухъ другъ гласъ отъ небе-то, който казуваше: Излѣзте изъ неѣ, людіе мои, да не станете участници на грѣхове-тѣ ѣ, и да не примете отъ язвы-тѣ ѣ.

5. Защото грѣхове-тѣ ѣ стигнѣхѣ до небе-то, и споменѣ Богъ нейны-тѣ неправды.

6. Въздайте ѣ, както и тя въздаде вамъ, и удвойте ѣ двойно споредъ дѣла-та ѣ; съ чашѣ-тѣ съ коѣкто е черпала, двойно ѣ почерпѣте.

7. Колкото е прославила себе си и е раскошествовала, толкозѣ мѣкы и скѣрбѣ ѣ дайте; защото казува въ сърдце-то си: Сѣдѣѣ царица, и вдовица не съмъ, и скѣрбѣ пѣма да видѣѣ.

8. За това въ единъ день ще дойдѣтъ язвы-тѣ ѣ, смѣрть и скѣрбѣ и гладъ; и ще изгори на огнь; защото крѣпѣкъ е Господъ Богъ който ѣ сѣди.

д. И възрыдають и восплачутся є̀а царї зѣмстїи, любві дѣлавшїи сѣ нею и разсвирѣпѣвшїи, є̀гда оу̀зратъ дымъ заплѣнїа є̀а,

г. И́зда́леча стоа́ще за стра́хъ мѣ́сѣ є̀а, глаго́люще : го́ре, го́ре, гра́дъ вели́кій Вавѳлѳонъ, гра́дъ крѣ́пкій, і́акъ во є́динъ часъ прї́де сѣ́дъ тво́й.

д. И крѣ́пцы зѣмстїи възрыдають и восплачутся ѿ не́мъ, і́акъ вре́менъ ѿ́хъ никто́же крѣ́нетъ ктомѣ,

в. Вре́менъ злѣ́та и сребра́, и ка́менїа драга́го и кнѣ́сера, и вѣ́сса и порфѣ́ры, и шѣ́лка и червѣ́ни, и всѣ́каго дрѣ́ва дѣ́ннїа, и всѣ́каго сосѣ́да и́з ко́сти слоно́выа, и всѣ́каго сосѣ́да ѿ дрѣ́ва честна́го, и мѣ́дїа и желѣ́зна и мраморна,

г. И кори́цы, и дѣ́мїама, и мѣ́ра и лѣ́вана, и вї́на и є́леа, и семї́дала и пше́нїцы, и скота́ и о́вѣцъ, и ко́ней и колѣснї́цъ, и тѣ́лесъ и дѣ́шъ чело́вѣческихъ.

д. И о́воши похотѣ́й дѣ́ши твоѣ́а ѿидо́ша ѿ тебе́, и всѣ́ тѣ́чїа и свѣ́тлаа ѿидо́ша ѿ тебе́, и ктомѣ́ не ѿмаши ѿверѣ́стїи ѿ́хъ.

е. Крѣ́пцы сі́ми ѿбога́тїшесѣ ѿ не́а, и́зда́леча ста́нстъ за стра́хъ мѣ́ченїа є̀а, рыда́юще и пла́чущесѣ,

в. И глаго́люще : го́ре, го́ре, гра́дъ вели́кій, ѿвлечѣ́ный вѣ́ссомъ и порфѣ́рою и червлени́цею, и позла́щенный злѣ́томъ и ка́менїемъ драги́мъ и кнѣ́серомъ :

з. І́акъ во є́динъ часъ погнѣ́е то́лько ко́гатство. и всѣ́къ ко́рмчїй, и всѣ́къ пла́вааѣ въ кора́блѣхъ, и всѣ́къ, є́мїкъ въ мо́ри дѣ́лааѣ, и́зда́леча ста́ша,

и. И вопї́ахъ, ви́дїще дымъ ражде́женїа є̀го́, глаго́люще : кї́й подо́бенъ гра́дъ вели́комъ ;

д. И положи́ша пѣ́рсть на гла́вахъ сво́ихъ, и возопї́ша пла́чущесѣ и рыда́юще, глаго́люще : го́ре, го́ре гра́дъ вели́кій, въ не́мже ѿбога́тїшасѣ всї́ ѿмѣ́щїи кора́ваѣ въ мо́ри ѿ че́сти є̀го́, і́акъ є́динѣ́мъ часомъ за́пстѣ́.

9. И ще възплачѣтъ за неѣж и ще пожалѣѣтъ за неѣж царіе-тѣ земни, които сѣ блудствовали и раскошествовали съ неѣж, кога видятъ дымъ-тѣ на изгаряніе-то ѣ.

10. Отъ далечъ ще стоятъ поради страхъ-тѣ на мѣжы-тѣ ѣ, и ще казуватъ : Горко, горко *тебѣ*, граде великій, Вавилоне, граде крѣпкій, че въ единъ часъ дойде сѣдба-та ти.

11. И търговци-тѣ земни плачѣтъ и жалѣѣтъ за неѣж, защото никой не купува вече стоки-тѣ имъ,

12. Стоки отъ злато и сребро, и драгоценны камъніе, и бисеры, и виссонъ, и багряницѣ, и копринѣ, и чървеницѣ ; и всяко дърво благовонно, и всякой сѣсѣдъ отъ слоновы кости, и всякой сѣсѣдъ отъ скѣпоцѣнно дърво, и отъ мѣдъ, и отъ желѣзо и отъ мраморъ,

13. И корицѣ, и темянъ, и миро, и ливанъ, и вино, и масло, и семпаль, и пшеницѣ, и добытѣцы, и овцы, и коніе, и колесницы, и тѣлеса, и души чловѣчески.

14. И овоція-та какъвто гы душа-та ти желаяше отидохъ отъ тебе, и всичко тѣсто и свѣтло отиде отъ тебе, и нѣма вече да гы намѣришь.

15. Търговци-тѣ на тѣзи *нлица*, които ся изобогатихъ отъ неѣж, ще ся спрѣтъ издаlechъ поради страхъ-тѣ на мѣжы-тѣ ѣ, ще плачѣтъ и ще жалѣѣтъ,

16. И ще думать : Горко, горко, граде великій, облѣченный съ виссонъ, и багряницѣ и чървеницѣ, и украсенъ съсъ злато и драгоценны камъніе и бисеріе ;

17. Защото въ единъ часъ заустѣ толкова богатство. И всякой корабоначалникъ, и всичко-то множество въ кораби-тѣ, и корабери-тѣ, и колкото търгуватъ по море, спрѣхъ ся издаlechъ,

18. И выкахъ, като видѣхъ дымъ-тѣ на неговъ-тѣ пожаръ, и думахъ ; Кой *градъ* бы подобенъ на градъ-тѣ голѣмый ?

19. И посыпахъ пьрсть на главы-тѣ си, и выкахъ та плачехъ, и жалѣяхъ и думахъ : Горко, горко, градъ-тѣ великій, въ който ся обогатихъ отъ неговы-тѣ драгоценности всичкы които иматъ кораби въ море-то ; защото въ единъ часъ заустѣ.

ѣ. Веселѣса ѿ сѣмъ нѣо, ѿ стѣи Я҃пли ѿ Пророцы, ѿкѡ сѡдѣ Б҃гъ сѡдъ вѣшъ ѡ негѡ.

ѣа. И вѣзѣтъ ѣдинъ Я҃ггль крѣпокъ камень великъ ѿкѡ жѣрновъ, ѿ вѣрже въ море, глагола: тѣкѡ стремлѣнїемъ ввѣрженъ вѣдетъ гавѣлннъ градъ великїй, ѿ не ѿмѣтъ ѡврѣстїса ктомѡ.

ѣв. И гласъ гдѣецъ ѿ мѡскїи ѿ пискѣтелей, ѿ трѣвъ не ѿмѣтъ слышатїса ктомѡ въ тебѣ, ѿ всѣкъ хитрѣцъ всѣкїа хитрости не ѡврѣщѣтса ктомѡ въ тебѣ, ѿ шѡмъ жѣрновннй не вѣдетъ слышанъ въ тебѣ,

ѣг. И свѣтъ свѣтилника не ѿмѣтъ свѣтїти въ тебѣ ктомѡ, ѿ гласъ женнхѣ ѿ невѣсты не ѿмѣтъ слышанъ бѣти въ тебѣ ктомѡ: ѿкѡ кѡпцы твои кѣша велмѡжнї зѣмстїи, ѿкѡ волхвованїи твоїми прелѣнїи бѣша всї ѿзыцы.

ѣд. И въ немъ кровь прорѡческа ѿ стѣихъ ѡврѣтѣса ѿ всѣхъ ѿзвѣеннхъ на землї.

ГЛАВА Ѡ1.

ѧ. И по сїихъ слышахъ гласъ велїи народа многа на нѣсї, глаголющѣгѡ: ѧллиѡгїа: спасѣнїе ѿ слава ѿ чѣсть ѿ сила Гдѡ нашѣмъ:

ѡ. Икѡ ѿстинни ѿ правнї сѡдѣ ѣгѡ: ѿкѡ сѡдѣлѣ ѣсть люводѣйцъ великъ, ѿже посмрадї зѣмлю люводѣлннѣемъ своїмъ, ѿ ѡмстїлъ кровь рабѡвъ своїхъ ѡ рѡкї ѣа:

ѡ. И вторѡе рѣша, ѧллиѡгїа: ѿ дымъ ѣа восхождѣше во вѣки вѣкѡвъ.

ѡ. И падѡша двѣдѣсѣтъ ѿ чѣтыре старцы ѿ чѣтыре живѡтна, ѿ поклонїшасѣ Б҃гови сѣдѣшемъ на престѡлѣ, глаголюще: ѧмїннъ, ѧллиѡгїа.

ѡ. И гласъ ѿзыде ѡ престѡла глаголющїхъ: пойте Б҃гъ нашѣмъ всї рабнї ѣгѡ ѿ боѡщїнсѣ ѣгѡ, ѿ малїи ѿ величїи.

20. Весели ся за него небе, и *вы* святїи апостоли и пророци, защото осъди Богъ съдѣ-тъ ви надъ него.

21. И единъ силенъ ангель зѣ единъ камѣкъ голѣмъ като воденичънъ, та го хвърли въ море-то, и каза: Така съсъ стремленіе ще бѣде хвърленъ Вавилонъ градъ великій, и нѣма да ся намѣри вече.

22. И гласъ отъ оиѣзи които свирѣхъ съ китарѣ, и отъ пѣвцы, и отъ свирцы, и отъ трѣбители нѣма да ся чуе вече въ тебе, и всякой художникъ отъ всяко художество нѣма да ся намѣри вече въ тебе; и шумъ отъ воденицѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе;

23. И видѣлина отъ свѣтило нѣма да свѣти вече въ тебе, и гласъ отъ младоженникъ и отъ невѣстѣ нѣма да ся чуе вече въ тебе; защото търговци-тъ ти бѣхъ голѣмци на земѣ-тъ, защото бяхъ прѣльстени съ твое-то чародѣяніе вси-тъ народи.

24. И въ него ся намѣри кръвь отъ пророцы и отъ святїи, и отъ всички-тъ закланы на земѣ-тъ.

ГЛАВА 19.

1. И слѣдъ това чухъ като гласъ голѣмъ отъ много народъ на небе-то, който казуваше: Аллилуїа; спасеніе, и слава, и почестъ, и сила *подобаетъ* Господу Богу нашему.

2. Защото истинны и праведны сѣ неговы-тъ съдбы, защото осъди великѣ-тъ блудницѣ, която растли земѣ-тъ съ блудодѣяніе-то си, и отмъсти отъ рѣкѣ-тъ ѣ кръвь-тъ на свои-тъ рабы.

3. И вторый пѣтъ рекохъ: Аллилуїа. И дымъ-тъ ѣ възлѣзува во вѣкы вѣковъ.

4. И падихъхъ двадесеть-тъ и четири старци, и четири-тъ животны, и поклонихъ ся Богу сѣдящему на прѣстоль-тъ, и казувахъ: Аминь; аллилуїа.

5. И излѣзе отъ прѣстоль-тъ гласъ който казуваше: Хвалѣте Бога нашего, всички раби негови, и вы които му ся боите, и малкы и голѣми.

ѡ. И смѡшахъ ѡкѡ гласъ народа многа, и ѡкѡ гласъ вѡдъ многихъ, и ѡкѡ гласъ громѡвъ крѡпкихъ, глаголющихъ, ѡмнѡшѡ : ѡкѡ воцрѡса Гдѡ Бгъ Вседержитель.

ѡ. Радѡмса и веселѡмса, и дадимъ слѡвѡ ѡмѡ : ѡкѡ прїиде бракъ Ангчїи, и жена ѡгнѡ оѡготовила ѡсть себѡ.

и. И данѡ вѡсть ѡ ѡблещѡса въ вѡссѡнъ чїстъ и свѡтелъ : вѡссѡнъ ко ѡправданїѡ стѡихъ ѡсть.

ѡ. И глагола мѡ : напиши, блжѡни звѡнїи на вѡчерю бракъ Ангча. и глагола мѡ : сїѡ словеса ѡстинна Бжїѡ сѡсть.

ї. И пѡдъ преѡ ногѡма ѡгнѡ поклонїхса ѡмѡ : и глагола мѡ, вїждь, нї : клеверѡтъ тѡ ѡсмь, и братїи твоїхъ ѡмѡщихъ свидѡтельство Іисѡво : Бгъ поклонїса : свидѡтельство ко Іисѡво ѡсть дхъ прорѡчествѡ.

ѡі. И вїдѡхъ нѡ ѡверсто, и се конь бѡлз, и сѡдѡи на немъ, вѡренъ и ѡстиненъ, и правосѡдїи и вѡннственнїи.

ѡї. Очи же ѡмѡ ѡста ѡкѡ пламень Ѡгненъ, и на главѡ ѡгнѡ вѡнцїи мнози : ѡмѡи ѡма написано, ѡже нїктоже вѡсть, тѡкмѡ Ѡнъ сѡмъ :

її. И ѡблечѡнъ въ рїзъ червлѡнъ кровїю : и нарицѡется ѡма ѡгнѡ, Слово Бжїѡ.

ѡї. И вѡннства нѡнаѡ ѡдѡхъ въ слѡдъ ѡгнѡ на конѡхъ бѡлѡхъ, ѡблечѡнн въ вѡссѡнъ бѡлз и чїстъ.

ѡї. И ѡзѡ оѡстѡ ѡгнѡ ѡзїде Ѡрѡжїѡ Ѡстрѡ, да тѡмъ ѡзвѡѡтъ ѡзыки, и тѡй оѡпасѡтъ ѡ жезлѡмъ желѡзнымъ : и тѡй перѡтъ точїло вїнѡ ѡрѡсти и гнѡва Бжїѡ Вседержїтелеѡ.

ѡї. И ѡмѡ на рїзѡ и на стегнѡ своѡмъ ѡма написано : Црѡ царѡмъ и Гдѡ господѡмъ.

ѡї. И вїдѡхъ ѡдїнаго Ангѡла стоѡща на солнцѡ : и возѡпї

6. И чухъ като гласъ отъ много народъ, и като гласъ отъ много воды, и като гласъ отъ силны гръмежи, що казувахъ: Аллилуія; защото ся възари Господь Богъ Вседържителъ.

7. Да ся радуваме и да ся веселимъ, и да въздадемъ нему славъ; защото дойде свадба-та на Агне-то, и негова-та жена е пригответила себе си.

8. И даде ѝ ся да ся облѣче съ виссонъ чистъ и свѣтлъ; защото виссонъ-тъ е оправданія-та на святыи-тѣ.

9. И казува ми: Напиши: Блажени които сж призовани на вечерѣж-тѣ на свадбѣж-тѣ на Агне-то. И казува ми: Тѣзи сж истинны-тѣ думы Божіи.

10. И паднахъ прѣдъ нозѣ-тѣ му, да му ся поклонѣж; и каза ми: Внимай да не сториши това; азъ съмъ съслужитель твой и отъ братія-та ти които иматъ свидѣтелство-то Исусово; поклони ся Богу: защото свидѣтелство-то Исусово е духъ-тъ на пророчество-то.

11. И видѣхъ небе-то отворено, и ето конь бѣлъ, и онзи който сѣдѣше на него наричаше ся Вѣренъ и Истиненъ, и съ правдѣ сѣди и воинствува;

12. А очи-тѣ му бѣхъ както пламъкъ огненный, и на главѣж-тѣ му короны много, и имаше име написано, което никой не знаеше тъкмо самъ той;

13. И облѣченъ *быше* въ дрехѣ обагрѣнѣ въ кръвъ; и зовяше ся име-то му СЛОВО БОЖІЕ.

14. И войскы-тѣ небесны идяхъ слѣдъ него на бѣлы коніе, облѣчени съ виссонъ бѣлъ и чистъ.

15. И изъ уста-та му излѣзва сабя остра, да удря съ неѣжъ язычницы-тѣ; и той ще ги упасе съсъ жезлъ желѣзнъ; и той стѣпкува жлебъ-тъ на вино-то на ярость-тѣ и на гнѣвъ-тъ на Бога Вседържителя.

16. И на дрехѣж-тѣ *си* и на бедро-то си имаше написано име-то: ЦАРЬ НА ЦАРИЕ-Тѣ И ГОСПОДЬ НА ГОСПОДАРИ-Тѣ.

17. И видѣхъ одного ангела че стояше въ слънце-то; и извика

ГЛѢСОМЪ ВѢЛИМЪ, ГЛАГОЛА ВСѢМЪ ПТИЦАМЪ ПАРАШУИМЪ ПОСРЕДѢ НѢСЕ: ПРИИДИТЕ И СОВЕРИТЕСЯ НА ВѢЧЕРЮ ВЕЛИКЮ БЖІЮ,

и. Да сиѣсте плѣти црѣй, и плѣти крѣпкихъ, и плѣти тысащникввъ, и плѣти коней и сѣдѣщихъ на нихъ, и плѣти всѣхъ свободныхъ и рабѣвъ, и малыхъ и великихъ.

а. И видѣхъ звѣра и царя земныа и вѣи ихъ собраны сотворити брань съ сѣдѣщимъ на конѣ и съ вѣишты ѣгѣ.

б. И гѣтъ вѣсть звѣрь, и съ нимъ живыи пророкъ, сотворивыи знаменіа предъ нимъ, и миже прелстѣ прѣемшыа начертаніе звѣрино и поклоняющыася икѣнѣ ѣгѣ: жива ввѣржена вѣста Ѡба въ ѣзеро Ѡгненное горящее жѣпеломъ.

в. И прочѣи оувѣени вѣша Ѡрѣжемъ сѣдѣщагѣ на конѣ, и изшѣдшимъ изъ оустъ ѣгѣ: и всѣ птицы насытишася ѣ плѣтѣи ихъ.

ГЛАВА Ѳ.

а. И видѣхъ Ягѣла сходѣща съ нѣсе, и мѣюща ключъ бѣзды, и оуже велико въ рѣцѣ своѣи.

б. И гѣтъ смѣа, смѣа дрѣвнаго, иже ѣсть дѣволъ и сатана, и свазѣ и на тысащ лѣтъ,

в. И въ бѣзды затвори ѣгѣ, и заключѣи ѣгѣ, и запечатлѣ на дѣ нимъ, да не прелстѣтъ кто сѣ гѣзыки, дѣндеже скончѣется тысаща лѣтъ: и по сѣхъ подовѣтъ ѣмѣ ѣрѣшенѣ вѣти на мало вѣма.

д. И видѣхъ престѣлы, и сѣдѣщыа на нихъ, и сѣдѣ дѣны вѣсть имъ: и дѣшы растѣсанныхъ за свидѣтельство Иисово, и за слово Бжѣе, иже не поклонѣшася звѣрю, ни икѣнѣ ѣгѣ, и не прѣаша начертаніа на чѣлѣхъ своихъ, и на рѣцѣ своѣи: и ѣжѣиша и воцарѣшася со Хрѣтомъ тысащ лѣтъ:

съ голѣмъ гласъ, и казуваше на всичкы-тѣ птицы що лѣтять по срѣдъ небе-то : Елате, и събирайте ся на вечерѣж-тѣ на Бога великаго,

18. Да ядете плѣть-тѣ на царіе, и плѣть-тѣ на тысящницы, и плѣть-тѣ на юнацы, и плѣть-тѣ на коніе и на тѣзи конто сѣдятъ на тѣхъ, и плѣть-тѣ на всичкы свободны и робы, и малы и голѣмы.

19. И видѣхъ звѣрь-тѣ и царіе-тѣ земны и войскы-тѣ имъ събраны, да направятъ бой съсъ сѣдящый-тѣ на конь-тѣ, и съ неговж-тѣ войскж.

20. И уловень бы звѣрь-тѣ и съ него лъжовный-тѣ пророкъ, който бѣ правилъ знаменія прѣдъ него, съ конто прѣлести тѣзи конто пріяхж бѣлѣгъ-тѣ отъ звѣрь-тѣ, и конто ся поклонихж на неговый-тѣ образъ : двама-та живи быхж хвърлени въ езеро-то огненно което гори съсъ жупель.

21. И останжли-тѣ быдохж убити съсъ сабіж-тѣ на сѣдящый-тѣ на конь-тѣ, която излѣзуваше изъ уста-та му ; и всичкы-тѣ птицы ся насытихж отъ плѣть-тѣ имъ.

ГЛАВА 20.

1. И видѣхъ че слѣзуваше отъ небе-то ангелъ, който имаше ключъ-тѣ отъ безднж-тѣ, и веригж голѣмж въ ржкж-тѣ си.

2. И улови змѣй-тѣ, староврѣменж-тѣ змѣй, който е Діаволь и Сатана, и върза го за тысящж години.

3. И хвърли го въ безднж-тѣ, и заключи го, и запечата надъ него, за да не прѣлести вече народы-тѣ, доклѣ ся свършатъ тысяща-та години ; и слѣдъ това трѣба да бѣде развързанъ за малко врѣме.

4. И видѣхъ прѣстолы ; и насѣдахж на тѣхъ, и даде ся тѣмъ сѣдба, и видѣхъ души-тѣ на закланы-тѣ за свидѣтельство-то Іисусово, и за слово-то Божіе, и конто не ся поклонихж на звѣрь-тѣ, ништо на образъ-тѣ му, и не пріяхж бѣлѣгъ-тѣ на чело-то си, и на ржкж-тѣ си ; и живѣхж и царувахж съ Христа тысящж-тѣ години.

Ѣ. ПрѠчіи же мертвецы не ѡжиша, дѠндеже скончѡется тысаща лѣтъ. сѢ воскресѣніе перѡе.

Ѥ. Бл҃женз ѡ ст҃з, ѡже ѡмать чѡсть вз воскресѣніи перѡвѣмз: на нѡхже смѣрть вторѡа не ѡмать Ѡбласти, но вѡдѡтъ іерѣи Б҃гѡ ѡ Хр҃тѡ, ѡ воцарѡтса сз нѡмз тысащз лѣтъ.

Ѧ. ѡ Ѣгдѡ скончѡется тысаща лѣтъ, разрѡшенз вѡдѡтъ сатанѡ ѡ темницы своѡ,

ѧ. ѡ ѡзыдѡтъ прелстѡити іѡзыки сѡщыа на четырехз оҡгльхз землѡ, Гѡга ѡ Магѡга, собрѡти ѡхз на брѡнь, ѡхже числѡ іѡкѡ песѡкз морскѡй.

Ѩ. ѡ взыдѡша на ширѡтѡ землѡ, ѡ ѡбыдѡша стѡхз стѡнз ѡ грѡдз возмѡбленный: ѡ снѡде Ѡгнь ѡ Б҃га сз нѡсѣ ѡ поадѣ Ѧ:

Ѣ. ѡ дѡволаз лстѡй ѡхз вѡерженз вѡдѡтъ вз Ѣзеро Ѡгненно ѡ жѡпелно, ѡдѣже звѣрь ѡ живыи прѡрѡкз: ѡ мѡчени вѡдѡтъ дѣнь ѡ нѡшь во вѣкки вѣкѡвз.

Ѥ. ѡ видѣхз престѡлз великз вѣлз, ѡ сѣдѡщаго на нѣмз, Ѣгѡже ѡ лицѡ вѣжѡ нѡ ѡ землѡ, ѡ мѣсто не ѡбрѣтѡса ѡмз.

Ѧ. ѡ видѣхз мертвецы малыѡ ѡ великѡа стоѡща прѣд Б҃гомз, ѡ книги разгнѡшаса: ѡ ѡна книга ѡвѣрзѡса, іѡже Ѣсть живѡтнаѡ: ѡ сѡдз прѡша мертвецы ѡ написаныхз вз книгахз, по дѣлѡмз ѡхз.

ѧ. ѡ дадѣ мѡре мертвецы своѡ, ѡ смѣрть ѡ ѡдз дѡша своѡ мертвецы: ѡ сѡдз прѡша по дѣлѡмз своѡмз:

Ѩ. ѡ смѣрть ѡ ѡдз вѡержѡна быста вз Ѣзеро Ѡгненное: ѡ сѢ Ѣсть вторѡа смѣрть.

Ѣ. ѡ ѡже не ѡбрѣтѡса вз книзѣ живѡтнѣй написѡнз, вѡерженз вѡдѡтъ вз Ѣзеро Ѡгненное.

5. А други-тъ мъртвы не оживѣхъ доклѣ ся свършатъ тысящата години. Това е първо-то въскръсеніе.

6. Блаженъ и святъ който има часть въ първо-то въскръсеніе; надъ тѣхъ втора-та смърть не ще има власть, но ще бѣдѣтъ священници Богу и Христу, и ще царувать съ него тысящъ години.

7. И когато ся свършатъ тысящата години, ще бѣде развързанъ Сатана отъ тъмницѣ-тъ си,

8. И ще излѣзе да прѣльсти народы-тъ въ четыри-тъ краища на земѣ-та, Гога и Магога, да ги събере на бой, на които число-то е както пѣськъ-тъ на море-то.

9. И възлѣзохъ по *всичкѣ-тъ* ширинѣ на земѣ-тъ, и обиколихъ станѣ-тъ на святыи-тъ, и възлюбленный-тъ градъ; и паднѣ огонь отъ Бога изъ небе-то, та ги испоаде.

10. И діаволь-тъ който ги лъстяше хвърленъ бы въ езеро-то огненно и жупелно, дѣто е звѣрь-тъ и лъжовный-тъ пророкъ; и ще бѣдѣтъ мѣчени день и нощъ во вѣкы вѣковъ.

11. И видѣхъ единъ бѣлъ прѣстоль голѣмъ, и тогози който сѣдѣше на него, отъ лице-то на когото побѣгнахъ земля-та и небе-то, и не ся намѣри мѣсто за тѣхъ.

12. И видѣхъ мъртвы-тъ малы и голѣмы, че стоехъ прѣдъ Бога; и книги-тъ ся разгнѣхъ; и друга книга ся отвори, която е на животъ-тъ; и сѣдени быхъ мъртви-тъ споредъ дѣла-та си отъ писано-то въ книги-тъ.

13. И даде море-то мъртвы-тъ що бѣхъ въ него; и смърть-та и адъ дадохъ мъртвы-тъ що бѣхъ въ тѣхъ; и сѣдени быхъ всякой споредъ дѣла-та си.

14. И смърть-та и адъ хвърлени быхъ въ езеро-то огненно.

15. Това е втора-та смърть. И който не ся намѣри записанъ въ книгѣ-тъ на животъ-тъ, хвърленъ бы въ езеро-то огненно.

ГЛАВА́ Кѧ.

а. И́ вѣдѣхъ нѣо́ но́во и́ зѣмлю но́вѡ: пѣрвое ко нѣо́ и́ зѣмля́ пѣрваѧ прѣидѡша, и́ мо́ря нѣсть ктомѡ́.

б. И́ азъ Іѡа́ннѡ вѣдѣхъ гра́дѡ стѣй, Іѣрлѣмѡ но́вѡ сѡдѧщѡ ѡ́ бѣга сѡ нѣсѣ, прѣготѡванѡ іѧкѡ невѣстѡ оу́крашенѡ мѡѡѡ своѡмѡ.

в. И́ слышахъ гласъ велѣй сѡ нѣсѣ глаголющѡ: сѣ скѣнѣѧ бжѣѧ сѡ чѡловѣкѣи, и́ всели́тсѧ сѡ нѣми: и́ тѣи лю́дѣе ѣгѡ́ вѣдѡтѡ, и́ самъ бѣгъ вѣдетѡ сѡ нѣми бѣгъ и́хъ.

г. И́ ѡи́метѡ бѣгъ всѧкѡ слѣзѡ ѡ́ очѣю и́хъ, и́ смѣрти не вѣдетѡ ктомѡ́, ни пла́ча, ни во́пла, ни колѣзѣни не вѣдетѡ ктомѡ́: іѧкѡ пѣрваѧ мѣидѡша.

д. И́ речѣ сѣдѧй на прѣстѡлѣ: сѣ новѧ всѧ творю́, и́ глаго́ла мѣ, напиши́, іѧкѡ сѣѧ словеса́ и́стинна и́ вѣрна сѣтъ.

е. И́ речѣ мѣ: соверши́шасѧ. азъ ѣсмь́ Ѧ́лфа и́ Ѧ́мега, нача́токѡ и́ конѣцѡ. азъ жа́ждаѡмѡ да́мѡ ѡ́ истѡчника воды́ живѡтныѧ тѣне.

ж. Пове́ждаѧй насле́дитѡ всѧ, и́ вѣдѡ ѣмѡ бѣгъ, и́ то́й вѣдетѡ мѣѣ вѡ сы́на.

з. Страшлѣвыѡ же и́ невѣрныѡ, и́ сквѣрныѡ и́ оу́кѣи́цѡмѡ, и́ вѣдѡ творѧщыѡмѡ, и́ чѡры творѧщыѡмѡ, іѧѡложѣрѣцѡмѡ и́ всѣмѡ лжѣвыѡмѡ, ча́сть и́мѡ вѡ ѣзерѣ́ горѧщѡмѡ о́гнѣмѡ и́ жѡпѡломѡ, ѣже ѣсть смѣрть втѡраѧ.

и. И́ прѣидѣ ко мѣѣ ѣдѣнѡ ѡ́ се́дмѣ Ѧ́ггѡ, и́мѡщѣхъ се́дмь фѣѧлѡ и́сполненныѡ се́дмѣхъ іѧзѡвѡ послѣднѣхъ, и́ речѣ ко мѣѣ, глаго́ла: гра́дѣ, покажѡ́ ти невѣстѡ, Ѧ́гнѡѡ женѡ.

і. И́ веде́ мѧ дѡмѡ на го́рѡ велѣкѡ и́ высокѡ, и́ показѧ мѣ́ гра́дѡ велѣкѣй стѣй Іѣрлѣмѡ низхо́дѧщѡ сѡ нѣсѣ ѡ́ бѣга,

ГЛАВА 21.

1. И видѣхъ ново небе и нова земѣ; защото първо-то небе и първа-та земѣ прѣйдохъ: и море нѣмаше вече.

2. И азъ Иоаннъ видѣхъ святой-тъ градъ, Иерусалимъ новый, че слѣзуваше отъ Бога изъ небе-то, приготвенъ както невѣста украсена за мъжъ-тъ си.

3. И чухъ гласъ голѣмъ отъ небе-то, който казуваше: Ето ски-ния-та Божія съ чловѣцы-тъ, и ще ся засѣли съ тѣхъ, и тѣ ще бѣдѣтъ людіе негови, и самъ Богъ ще бѣде съ тѣхъ, тѣхенъ Богъ.

4. И ще обрѣше Богъ всякъ съзѣ отъ очи-тъ имъ, и смърть-та не ще ѣк има вече; нито жалѣніе, нито писъкъ, ни болѣсть ще има вече, защото първо-то ся минъ.

5. И сѣдящій-тъ на прѣстоль-тъ рече: Ето правѣхъ всичко-то ново: и казува ми: Напиши; защото тѣзи думы сѣ истинны и вѣрны.

6. И рече ми: Свърши ся: азъ съмъ Алфа и Омега, начало и конецъ: на жедный-тъ ще дамъ азъ даромъ отъ изворъ-тъ на водѣ-тъ на живота.

7. Който побѣждава ще наслѣдува всичко, и ще му бѣдѣ Богъ, и той ще ми бѣде сынъ.

8. А страхливи-тъ и невѣрни-тъ и мърсни-тъ и убійци-тъ и блудни-тъ и чародѣйци-тъ и идолопоклонници-тъ и вси-тъ лѣзци, ще иматъ своѣхъ-тъ часть въ езеро-то което гори съ огнь и жупелъ: това е втора-та смърть.

9. И дойде при мене единъ отъ седмъ-тъ ангелы, които държѣхъ седмъ-тъ чаши пълны-тъ съсъ седмъ-тъ послѣдни язвы, и проговори ми и каза: Ела, ще ти покажѣ невѣстѣ-тъ, женѣ-тъ на Агне-то.

10. И отведе мя духомъ на една горѣ голѣма и висока, и показа ми градъ-тъ голѣмый, святой Иерусалимъ, който слѣзуваше изъ небе-то отъ Бога;

ѧі. Имѣши слѣвс Бжїю : ѡ свѣтїло єгѡ подобно камени драгому, ѡкв камени ѡсписс крѣстоловиднс :

Ѣі. Имѣши стѣнс великs ѡ высокѡ, имѣши вратс дванадесать, ѡ на вратѣхз Аггловз дванадесать, ѡ ѡменѡ напїсана, ѡже сѣть ѡменѡ дванадесать колѣнумз сынѡвз Іїлевыхз.

Гі. Єѡ востѡка вратѡ трѡа, ѡ ѡ сѣвера вратѡ трѡа, ѡ юга вратѡ трѡа, ѡ ѡ запада вратѡ трѡа.

Ді. ѡ стѣнѡ града имѣаше ѡснованїи дванадесать, ѡ на нїхз имѣнз дванадесать Апловз Агничихз.

Єі. ѡ глаголай со мною имѣаше трѡсть златс, да ѡзмѣрїтс градз ѡ вратѡ єгѡ ѡ стѣны єгѡ.

Єі. ѡ градз на четьїри оуглы стоїтс, ѡ долготѡ єгѡ толика єсть, єлика же ѡ широтѡ. ѡ ѡзмѣри градз трѡстїю на стѡдїи дванадесать тысѡцхз : долготѡ ѡ широтѡ ѡ высотѡ єгѡ рѡвна сѣть.

Зі. ѡ размѣри стѣнс єгѡ во стѡ ѡ четьїредесать ѡ четьїри лѡкти, вз мѣрс человекс, ѡже єсть Аггл.

їі. ѡ бѣ созданїе стѣны єгѡ ѡсписс : ѡ градз златѡ чїсто подобенз стклѡ чїстс.

ѧі. ѡ ѡснованїа стѣны града всѡкнмз драгимз каменїемз оукрашены бѡхс : ѡснованїе пѣрвое ѡсписс, вторѡе сапфїрс, трѣтїе халкїдїнз, четьвѣртое смарагдз.

Ѓ. Пѡтое сардонїз, шестѡе сардїи, седмѡе хрѣсолїоз : осмѡе вирїлз, девѡтое топѡзїи, десѡтое хрѣсопрасз, пѣроенѡдесать ѡакїноз, второенѡдесать ѡмеѡстс.

Ѣа. ѡ дванадесать вратс, дванадесать вїсервз : єдина кажда вратѡ бѣша ѡ єдїнагв вїсера : ѡ стѡгны града златѡ чїсто ѡкв стклѡ пресвѣтлѡ.

Ѣв. ѡ храмѡ не видѣхз вз нѣмз : Гдѡ во бгѡ Вседержїтель храмз ємѡ єсть, ѡ Агнецз.

Ѣг. ѡ градз не трѣбсѡ солнцѡ ѡ лснѡ, да свѣтѡтс вз

11. И имаше славѣ-тѣ Божіѣ, и свѣтлость-та негова *бѣ* подобна на драгоцененъ камѣкъ, както камѣкъ іасписъ прозраченъ както кристалъ ;

12. И имаше стѣнѣ голѣмѣ и высокѣ ; имаше и дванадесеть порты, и на порты-тѣ дванадесеть ангели, и надписаны имена, които сѣ на дванадесеть-тѣ племена на сынове-тѣ Израилевы ;

13. Отъ кѣмъ истокъ, три порты ; отъ кѣмъ сѣверъ три порты ; отъ кѣмъ югъ три порты ; отъ кѣмъ западъ три порты :

14. И стѣны-тѣ градскы имашъ дванадесеть основанія, и въ тѣхъ имена-та на дванадесеть-тѣ апостолы на Агне-то.

15. И тойзи който говорѣше съ мене имаше трѣсть златнѣ, да измѣри градъ-тѣ, и порты-тѣ му и стѣны-тѣ му.

16. И градъ-тѣ бѣше четвертитѣ, и дължина-та му е толкози колкото и ширина-та : и прѣмѣри градъ-тѣ съ трѣсть-тѣ, до дванадесеть тысяцы стадіи ; дължина-та и ширина-та и высочина-та му сѣ равны.

17. И измѣри стѣны-тѣ му сто и четырпдесеть и четири лакти, мѣркѣ на человекѣ, сирѣчь на ангель-тѣ.

18. И сграда-та на стѣны-тѣ бѣше отъ іасписъ ; и градъ-тѣ отъ чисто злато, подобно на чисто стѣкло.

19. И основанія-та на стѣны-тѣ градскы *бѣхъ* украшени съсь всякаквы драгоценны камѣни ; първо-то основаніе іасписъ, второ-то сафиръ, трето-то халкидонъ, четверто-то смарагдъ,

20. Пето-то сардоникъ, шесто-то сардій, седмо-то хрисолпѣъ, осмо-то вирилъ, девето-то топазіи, десето-то хрисопрасъ, единадесето-то іакинѣъ, дванадесето-то амеѣистъ.

21. И дванадесеть-тѣ порты *бѣхъ* дванадесеть бисера ; всяка една отъ порты-тѣ бѣ отъ единъ бисеръ ; и улицы-тѣ на градъ-тѣ отъ чисто злато, като стѣкло прозрачно.

22. И храмъ не видѣхъ въ него ; защото храмъ неговъ е Господъ Богъ Вседържителъ, и Агне-то.

23. И градъ-тѣ нѣмаше нуждѣ отъ слѣнце, нито отъ лунѣ да

свѣтятъ въ него ; защото слава-та Божія го освѣтляваше, и свѣтило-то негово е Агне-то.

24. И народи-тѣ на спасаемы-тѣ ще ходятъ въ неговж-тж видѣлиж, и царіе-тѣ земни носятъ въ него своіж-тж славж и по-честь.

25. И порты-тѣ му не ще ся затварятъ деня, защото нощъ не ще да има тамо.

26. И ще донесжтъ въ него славж-тж и почесть-тж на народы-тѣ.

27. И нѣма да влѣзе въ него нищо което осквърнява и прави мързость, и лжж ; но само написани-тѣ въ Агневж-тж книгж на живота.

ГЛАВА 22.

1. И показа ми чистж рѣкж отъ водж на животъ, быстрж както кристалъ, която исхождаше отъ прѣстоль-тѣ на Бога и на Агне-то.

2. И верѣдъ главнж-тж му улицж, и отъ двѣ-тѣ страны на рѣкж-тж, *бѣше* дърво-то на живота, което даваше плодове дванадесеть, и раждаше плодъ всякой мѣсець ; и листіе-тѣ на дърво-то сж за исцѣленіе на народы-тѣ.

3. И никоя проклѣтія не ще има вече ; и прѣстоль-тѣ на Бога и на Агне-то ще бѣде въ него ; и раби-тѣ негови ще му послужать.

4. И ще гледать лице-то му, и негово-то име ще е на чела-та имъ.

5. И нощъ не ще да има тамо ; и нѣмать нуждж отъ свѣтило и отъ слнченж видѣлиж ; защото Господь Богъ ги освѣтлява ; и ще царувать въ вѣкы вѣковъ.

6. И рече ми : Тѣзи думы сж вѣрны и истинны : И Господь Богъ на святы-тѣ пророцы проводи ангела своего, да покаже на неговы-тѣ рабы това което трѣба скоро да бѣде.

з. СѢ ГРАДЪ СКО́РѠВЪ: БЛАЖЕНЪ СОБЛЮДА́Й СЛОВЕСА́ ПРОРО́ЧЕСТВА́ КНИ́ГИ СЕА́.

и. И́ ѿзъ І҃оа́нна въи́дѣхъ сѣа́ и слы́шахъ: и́ ѣгда́ слы́шахъ и́ въи́дѣхъ, падо́хъ покло́нитисѧ на нѡ́гѣ І҃г҃ла показꙋющагѡ мѣ сѣе́.

д. И́ глаго́ла мѣ, ви́ждь, ии́: клеверѣтъ ко твоѣй ѣсмь и́ бра́тїи твоѣа́ проро́кѡвѣхъ, и́ соблюда́ющихъ словеса́ кни́ги сеа́. Е҃гѡ покло́нисѧ.

ї. И́ глаго́ла мѣ, не запечатлѣй словеса́ проро́чествїа кни́ги сеа́: ѡ́акѡ вре́мя бли́зъ ѣсть.

л. Ѡбѣи́дай, да ѡбѣидѣтъ ѣще́: и́ скверный, да ѡскверни́тсѧ ѣще́: и́ праведный, правдѣ да твори́тъ ѣще́: и́ сѣи́й, да свѣти́тсѧ ѣще́.

в. И́ сѣ градъ ско́рѡвъ, и́ мзда́ моѧ́ со мно́ю, возда́ти кое́мꙋждо по дѣла́мꙋ ѣгѡ́.

г. ѿзъ ѣсмь ѿ́лфа и́ Ѡме́га, нача́токъ и́ конѣцъ, пе́рвый и́ послѣдній.

д. Бла́женнѣи творѧ́щїи за́повѣди ѣгѡ́, да вѣдетъ Ѡбласть и́мꙋ на дре́во живо́тное, и́ вратѣ́и вни́дѣтъ во гра́дъ.

е. Ни́къ же пси́и и́ чародѣи, и́ любовѣи и́ оубѣи́цы, и́ і҃доло́слагѣтели и́ всѧ́къ любѧ́и и́ творѧ́и лжѣ́.

ѕ. ѿзъ І҃исꙋ́ посла́хъ І҃г҃ла моего́ засвидѣ́тельствовати ва́мꙋ сѣа́ въ цр҃кѡвахъ: ѿзъ ѣсмь ко́рень и́ родъ дѣво́въ, и́ свѣзда́ оубре́ннаѧ и́ денни́ца.

з. И́ дхъ и́ невѣста глаго́лютъ: прїиди́: и́ слы́шай да глаго́летъ, прїиди́. и́ жа́ждай да прїидѣтъ, и́ хотѧ́и да прїи́метъ во́дꙋ живо́тнꙋю тꙋ́не.

и. Сосвидѣ́тельствꙋю ко всѧ́комꙋ слы́шащемꙋ словеса́ проро́чества́ кни́ги сеа́: ѡ́ще кто́ приложѣ́тъ къ сѣмꙋ, наложѣ́тъ е҃гѡ́ на него́ ѡ́звꙋ написанныхъ къ кни́зѣ сѣи́:

д. И́ ѡ́ще кто́ ѡ́и́метъ ѡ́ словеса́ кни́ги проро́чествїа

7. Ето, идж скоро; блаженъ който упаци думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ.

8. И азъ Юаннъ съмь, който видѣхъ и чухъ това; и когато чухъ и видѣхъ, паднахъ да ся поклонѣ прѣдъ нозѣ-тъ на ангель-тъ който ми показуваше това.

9. И каза ми: Внимай да не *сторишь това*; защото азъ съмь съслужитель твой, и на твои-тъ братія пророцы-тъ, и на тѣзи които пазятъ думы-тъ на тѣзи книгѣ; поклони ся Богу.

10. И казува ми; Не запечатувай думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ защото врѣме-то е близу.

11. Който е неправеденъ, нека си е вече неправеденъ; и който е нечистъ, нека си е вече нечистъ; и праведный-тъ нека си е вече праведенъ; и святой-тъ нека си е вече святъ.

12. И ето идж скоро; и моя-та заплата е съ мене, да въздамъ всякому споредъ каквыто ще бѣдѣтъ дѣла-та му.

13. Азъ съмь Алфа и Омега, начало и конецъ, първый и послѣдній.

14. Блажени които исполняватъ неговы-тъ заповѣди, за да иматъ власть надъ дърво-то на живота, и да влѣзѣтъ прѣзъ порты-тъ въ градъ-тъ.

15. А вънъ сѣ псета-та, и чародѣйци-тъ, и блудници-тъ, и убійцы-тъ, и идолопоклонници-тъ, и всякой който обыча и прави лъжѣ.

16. Азъ Исусъ проводихъ мой-тъ ангель да ви засвидѣтельствува това въ церкви-тъ; азъ съмь корень-тъ и родъ-тъ Давидовъ, свѣтла-та и утрення-та звѣзда.

17. И Духъ-тъ и невѣста-та казувать, Ела; и който чува, нека рече, Ела; и който е жеденъ нека дойде, и който ище нека зема даромъ водѣ-тъ на живота.

18. А азъ свидѣтельствувамъ всякому, който слуша думы-тъ на пророчество-то на тѣзи книгѣ; ако приложи нѣкой на това, Богъ ще наложи на него написаны-тъ въ тѣзи книгѣ язвы;

19. И ако отнеме нѣкой отъ думы-тъ на книгѣ-тъ на това про-

СЕР҃В҃, ѳИМЕТ҃Ъ Б҃Г҃Ъ ЧАСТ҃Ь ѲГ҃В҃ ѳ КНИ҃ГИ ЖИВѠТНЫМ, И ѳ ГРАДА С҃Т҃АГ҃В, И НАПИСАНЫХЪ ВЪ КНИ҃З҃К С҃ЕЙ.

Ѳ. ГЛАГОЛЕТ҃Ъ СВИДѢТЕЛЬСТВУАИ СІА: ѲИ, ГРАДЪ СКОР҃В: АМИНЬ, ѲИ. ГРАДИ, ГД҃И І҃ИСУ.

Ѳа. БЛАГОДАТЬ ГД҃А НАШЕГ҃В І҃ИСУ ХР҃СТА СО ВСѢМИ ВАМИ. АМИНЬ.

КОНЕЦ҃Ъ.

рочество, Богъ ще отнеме неговѣ-тъ часть отъ книгѣ-тъ на живота, и отъ святой-тъ градъ, и отъ написаны-тъ въ тѣзи книгѣ.

20. Казува онзи който свидѣтельствува това: Ей, идѣ скоро. Аминь. Ей, дойди, Господи Исусе.

21. Благодать-та на Господа нашего Исуса Христа *да бжде* съсь всички васъ. Аминь.

КОНЕЦЪ.

